DE TUDESCHI, Niccolo
Repertorium commentariorum Panormitani : index alphabeticus... super commentaris in quinq[ue] libros Decretaliu[m]... Doctoris Nicolai de Tudeschis... – [S.l.] : [S.n.], 1537
[300] p., a-s8, t6 ; Fol. marca mayor
Port. grab. xil. arquitectónica, a dos tintas, con retrato del autor. – Texto a dos col., con l. gót.
1. Corpus Juris Canonici. Decretales -Comentarios-Indices 2. Corpus Juris Canonici. Decretales-Iruzkinak -Aurkibideak 3. Derecho canónico 4. Zuzenbide kanonikoa I. Título

R-6691

R-6691

REPERTORIVM
COPIOSISSIMVM
PANORMITANI

IVRIS PONTIFICII STVDIO
siis utilissimus, super Commentarijs in quinq; li-
bros Decretaliū clarissimi decretorū Doctoris
Nicolai de Tudeschis, Siculi, Abbatis
Monacēsis, Archiepiscopi Panor-
mitani, ac Romanæ ecclesiæ
Cardinalis reuerendiss.
magnis iam recēs
& vigilijs, &
labo-
ri-
bus ex-
cussus: selectissi-
mas quasq; materias
breuibus com-
plectens.

Pronumeris marginalibus.

¶ Numeros marginales quos versū capitibus prefixos vides sic intelligito: vt Prima pars primi Decretalium per numerum. 1. significetur.
Secunda pars primi decretalium per numerum. 2.
Prima pars secundi decretalium per numerum. 3.
Secunda pars secundi decretalium per numerum. 4.
Tertia pars secundi decretalium per numerum. 5.
In tertium librum decretalium per numerum. 6.
In Quartum et Quintum per numerum. 7.
¶ Ita vt materiam cui numerus. 1. prefixus est queras in volumine qō intitulatur Prima Panormutani in Primum Decre. Et cui numerus. 2. in eo volumine qō intitulatur Secunda Panormi. in primum. et sic de reliquis.

Repertorium ad modū solenne

super Cōmētarijs (seu manuū lecturis) Nicolai de Tudeschis: vulgo Panormitani dicti: in quinq; libros Decretalium: in quo Lector q; quid bonarum materiarum in ijsdem Commētarijs habetur facillime reperiet. Hec desunt ea que alijs editionibus ex Antonio Corsero inserta sunt huiusmodi ☞ signo notata.

5

Abbas pōt punire monachos suos sine cōsensu capituli: q; ipse solus habet potestatē insolidum in monachos. in. c. reprehensibilis. nu. 11. de appell. fo. 103.

6 Abbas potest agere nomine monasterij sui etiā sine mādato capituli. in. c. cū dilectus. nu. 3. de succes. ab intest. fo. 131.

7 Abbas debet stare immediate post epm: et prefertur alijs prelatis citra episcopos. in. c. ex parte. nu. 3. de priui. fo. 142.

7 Abbas remotus ab administratione tanq; non idoneus debet habere expensas a monasterio: secus si priuatur etiam titulo. in. c. ex parte. nu. 5. de accu. fo. 55.

6 Abbas vnus non potest preesse plurib⁹ monasterijs. in. c. fin. nu. 1. 2. 5. de relig. domi. fo. 187.
Abbas non potest quis esse in vno monasterio 2 in alio sit tanq; monachus si monasteria sint separata: sed si sunt vnita sic. ibi. nu. 5.
Abbas vnius monasterij an vocabitur ad electionem prelati alterius monasterij in quo est monachus. ibi. nu. 6.

3 Abbas ciuiliter 2 criminaliter in monachos sibi subiectos etiam in figura iudicij iurisditionem exercere potest: adeo q; loci incommoditate non repugnante eo pretermisso coram episcopo loci prius conuenīdi non sunt nisi talia sint communia que depositionem exposcant. in. c. cum contingat. nu. 33. ver. tertia conclusio. de fo. compe. fo. 80.

1 Abbas ex aliquo iure habet ius eligendi episcopum vna cum alijs canonicis. in. c. cumana. nu. 2. de elec. fo. 170.

6 Abbas solus non potest de iure aliquem in monachum recipere. in. c. ad apostolicam. nu. 12. de reg. fo. 162.

5 Abbas potest prescribere iura episcopalia. in. c. cum non liceat. nu. 17. de prescrip. fo. 31.
Abbas potest prescribere aliquam ecclesiam contra episcopum. ibi.

6 Abbas an possit recipere monachum in professionem sine cōsensu capituli vel econtra. in. c. porrectum. nu. 5. 6. 9. 11. de regu. fo. 160.

6 Abbatis negligentia an preiudicet monasterio. in. c. sicut nobis. nu. 6. de regu. fo. 162.

2 Abbas an possit conferre primam tonsuram suis monachis. Anto. in c. cum contingat. nu. 1. 2. 2. de etate. et quali. fo. 47.

1 Abbas potest esse procurator pro ecclesia cathedrali. in. c. j. nu. 3. de postula. prela. fo. 107.

7 Abbas faciens verberari monachum: ipse 2 verberans sunt excōmunicati: nec absoluentur nisi per romanum pontificem intelligas q̄ fecit percuti per laicum: ipse tamen abbas posset sine metu verberare. in. c. vniuersitatis. nu. 1. 5. 8. de sen. ex. fo. 170.

6 Abbas potest quātūcunq; duram precipere monachis etiam si in regula non caueatur: dū tamen fit implebile et licitū. in. c. super eo. nu. 6. de regula. fo. 158.

2 Abbas potest esse arbiter 2 procurator sine alicuius mandato. in. c. ij. nu. 4. de postu. fo. 138.

6 Abbates possunt ex priuilegio portare insignia episcopalia 2 ordines minores conferre: 2 idem est in cardinalibus non episcopis. in. c. clerici. in. 6. de vi. 2 ho. cle. fo. 8.

2 Abbas habet iurisditionem in monachos in ciuilibus et criminalib⁹. in. c. cum ab ecclesiarum. nu. 10. 2. 12. de offi. or. fo. 112.

6 Abbas habet corrigere monachos 2 non episcopus nisi in defectum abbatis. in. c. fi. nu. 1. de capel. mona. fo. 188.

5 Abbas 2 alius inferior prelatus exemptus non potest prescribere iura episcopalia que numerantur. in. c. cum olim. numero. 4. 2. 5. de prescrip. fo. 41.

1 Abbate remoto propter eius malam administrationem non succedit conuentus ecclesia vacante: quia presumitur contra ipsum. in. c. per inquisitionem. nu. 2. de elec. fo. 146.

6 Abbas potest vendicare monachum suum vbicūq; fit: 2 potest implorare officium prelati vt cogat monachum redire ad monasterium. in. c. non est. nu. 4. de reg. fo. 156.

6 Abbas si est suspensus deuoluitur eius potestas ad capitulum. in. c. j. nu. 5. ne sede vac. fo. 64.
Abbas si pro aliquo accipiendo in monasterijs acceperit pecuniā cōmittit simoniam. in. c. veniens. nu. 1. de simo. fo. 23.

7 Abbas cassinēsis habet omnimodam iurisditionem in castris monasterij. in. c. j. nu. 10. de consang. 2 affi. fo. 31.

6 Abbas 2 monachi an possint statuere q̄ reditibus ecclesie quilibet habeat certam portionem pro vestimentis 2 alijs necessarijs. in. c. ex parte assensis. nu. 12. de concess. prebē. fo. 61.

6 Abbas potest vendicare monachum: pater filium: 2 maritus vxorem. in. c. licet. nu. 15. de reg. fo. 163.

6 Abbas potest conferre minores ordines. in. c. quia ingredientibus. nu. 6. de testa. fo. 111.

6 Abbas non potest emittere votum sine consensu episcopi vel alterius sui superioris. in. c. scripture. nu. 9. de voto 2 vo. re. fo. 175.

6 Abbas negligens potest deponi. in. c. monachi. nume. 5. de statu monachorum. fo. 179.
Abbas et quilibet prelatus secularis potest deponi si est dilapidator bonorum monasterij vel sit incontinens vel ratione maioris officij. ibi. numero. 6.
Abbas solus potest remouere monachum electum ad aliquod officiū per ipsum 2 conuentum simul. ibi. nu. 9.

1 Abbas non potest quis eligi nisi fecerit professionem 2 expressam. in. c. cum in magistrum. nu. 1. 2. 2. de elec. fo. 170.
Abbas non potest quis eligi qui sit alterius professionis vel habitus ibi. nu. 4.

6 Abbas habet iura episcopalia in ecclesijs sibi pleno iure subiectis. in. c. j. nu. 3. de reb. ec. alie. fo. 73.

1 Abbas potest habere collationē beneficior in dioceſi episcopi: 2 hoc ex aliquo priuilegio. in. c. abbatē. nu. 1. de rescrip. fo. 87.

3 Abbas prefertur epo in spectantibus ad regulam. in. c. cum contingat. nu. 21. de foro compe. fo. 77.
Abbas si est negligens facit vt cognoscat episcopus causas inter monachos. ibi. nu. 25.
Abbas quam formā obseruabit in inquirēdo contra monachos suos. ibidem. nu. 26.

3 Abbas an possit monachis sine alterius autoritate constituere economum. in. c. in peratorum. nu. 4. de iura. cal. fo. 127.

7 Abbates tria debent episcopis loco: 2 que. in. c. ne dei ecclesias. nu. 1. de simo. fo. 82.

6 Abbas et alij prelati seculares non deponuntur ex omni negligentia nisi sit magna. in. c. ea que. nu. 3. de sta. mo. fo. 183.

7 Abbas an possit absoluere monachum delinquentem extra claustrū. in. c. cum illorū. nu. 16. de sen. excom. fo. 176.

6 Abbas potest repetere monachum suū in alio monasterio cōmorantē. in. c. ioannes. nu. 2. de reg. fo. 157.
Abbas potest corrigere monachos sine cōsensu capituli: nisi abbas sit nimis seuerus. ibi. nu. 3. 2. 5.

6 Abbas potest eligi perpetuo aliquis in aliquo monasterio alia vero officia sunt temporalia. in. c. cum ad monasterium. nu. 5. de statu monachorum. fo. 181.
Abbas non tenetur statutis factis per suum predecessorem sine cōsensu episcopi. ibi. nu. 10.
Abbas solus potest contrauenire statutis factis per ipsum et conuentum quia monachi non possunt resistere abbati quin ei obediant etiaz si abbas iurauerit obseruare licet contraueniens sit periturus. ibi. numero. 11.
Abbas non obligatur monacho quin possit contrauenire. ibi. nume. 12.
Abbas non debet remoueri pro qualibet negligentia. ibi. nu. 20.

1 Abbas an possit conferre minores ordines. in. c. quanto. nu. 9. de consuetu. fo. 95.

☞ Antonius Corsetus doctor excellentissimus. Adde quod Abbas cōferre potest in suo monasterio primam clericalem tonsuram laicis ad suum monasterium connolantibus: vt legi. 2 no. in. c. cum cōtingat. de eta. 2 quali. quid de alijs minoribus ordinibus. vide no. per Hosti. et do. Anto. ibi. 2 quod leg. 2 no. in. c. abbates. de priui. lib. vj. et in. c. j. de sup. neg. prel. 2. lx viij. distin. in. c. j. 2 do. Abb. in. c. veniens. nu. 5. 2. 6. de prescrip. fo. 42. 2 in cle. attendentes. de sta. mona. in apost. et dic quod Abbas vltra lectoratum ordines nō conferet: vt in. d. c. cum contingat. cum ibi no. fm moderationem. d. c. abbates. not. Joan. an. in. c. ioānes. de cleri. coniu. banc partem tenuerunt Pe. 2 Bar. huius. lxix. distinc. c. j. et pro ipsis facit verbum solummodo positū in. d. c. cum contingat. Hostien. ibi dicit quod contrarium de facto seruatur. nec obstat verbum solummodo. quia determinat verbum in proprio monasterio: quod sequitur. hoc tenet ibidem do. Ant. de ba. per identitatem rationis. c. trāslato. de consti. sed magis communis opi. est quod nō possit vltra lectoratum alios ordines cōferre. 2 vide in hoc do. Domini. in. c. abbates. in ver. quero an abbas.

7 Abbas potest monachum suum punire 2 contra ipsum inquirere. in. c. suscepimus. nu. 5. de homici. fo. 49.

6 Abbas potest eligere sibi sepulturam vbicunq; vult. in. c. de vxore. nume. 5. de sepul. fo. 136.

7 Abbas vel abbatissa potest appellari etiam q̄ adhuc non sint benedicti si fuerint electi et confirmati. in. c. meminimus. nu. 1. de acct. fo. 56.
Abbas post benedictionem potest conferre ordines minores: secus abbatissa. ibi. nu. 6.

Repertorium singularium materiarum

2 Abbas non debet de facili dare licentiam monacho asserenti velle intrare strictius in monasterium. Anto. in c.fi.nu.3. de renun. fo.54.

2 Abbas exemptus non potest transire nisi cum licentia papae: si non est exemptus potest cum licentia sui superioris. in c.fi.nu.6. de trãslatio. episco. fo.6.

6 Abbas potest esse procurator aliorum monasteriorum. in c. sopite. nu. 3. de cens. fo.202.

1 Abbas potest eligi in episcopum sine licentia superioris. in c. ecclesia vestra. ei. fi. nu.16. de elec. fo.182.

4 Abbas an possit vni concedere vt perpetuo stet extra monasterium. in c. ex rescripto. nu.5. de iureiu. fo.134.
Abbas an possit concedere vni monacho vt seruiat vni prelato. ibidẽ numero. 6.

6 Abbas & quilibet prelatus regularis habet facultatem donandi alis quam rem propter liberam administrationem quam habet in. c. ceterum. nu.2. de dona. fo.204.
Abbas vel prelatus quo casu possint donare res modicas cessante cõsuetudine & sine consensu capituli. ibi. nu.4.

2 Abbas si non revocat monachum vagabundum põt tunc ordinarius loci revocare. in c. quanto. nu.1. de offi. ord. fo.114.
Abbas quam potestatem habeat in monachos. ibi. nu.3.

6 Abbas potest prescribere iura episcopalia. in c.fi.nu.3. de insti. fo.55.

1 Abbas debet creari de suo ordine: vel de alieno si expediens erit. in c. officij. nu.1.2.4. de elec. fo.158.
Abbate mortuo an potestas transeat in capitulum. ibi. nu.7.

6 Abbas renuntians vel depositus an remaneat monachus monasterij in. c. cum ad monasterium. nu.13. de sta. mona. fo.182.

☞ Coletus. Adde nunquid Abbas renuntians abbatie remaneat monachus monasterij. & communis conclusio doctorum est talem non remanere monachum illius monasterij: sed sub obedientia episcopi: per iura et motiua ibidem adducta. tamen vo. Abb. et do. Anto. de bu. videntur residere contra opi. contrariam quod remaneat monachus illius monasterij vltimi vbi deponitur seu renuntiat: quia licet ius monachatus possit esse sine iure abbatie non tamen contra: quia non potest esse abbas cum sit monachus. facit. c. fi. de fimo. & c. nullus. de elect. lib. vi. vnde renuntiatio respectu abbatie non debet extendi contra voluntatem renuntiantis ad ius monachatus. et pro ista opi. facit text. in dicto. c. cum ad monasterium. nam Abbas depositus remouet ibi monachum sm Hostien. quod colligitur ex illo text. vbi dicit depositum castigandum: secundum regulam. ergo idem in renuntiante nec de inquam sit melioris conditionis & renuntians. Item si esset oppositum iste remaneret monachus sine monasterio et ea. cum habeat proprium compelleretur mendicare in opprobrium cleri. contra. c. diaconi. eciã. vsitat. Item esset acephalus i. deest sine capite. contra. c. nullus. eciã. dist. et hanc questionem disputat Guido de suza. et refert Joan. and. in. d. c. cum ad monasterium. & latius de hac materia per Fede. de scutis consilierie. inci. Quidã monachus. vbi ampliat terminos questionis: quaerendo quid si monachus monasterij exempti promouetur in abbatem alterius monasterij: demũ renuntiat queritur nunquid remaneat monachus in primo monasterio vel in secundo. et si remaneat in secundo qualem locum et vocem habebit iste in choro et capitulo: & post multa concludit & non remaneat monachus: nec in primo nec in secũdo: sed sub obedientia episcopi: licet fuerit abbas et monachus monasterij exẽpti quia tunc cessabat ratione monasterij et non persone et videtur facile respondere ad ter. d. c. cum ad monasterium. videlicet & depositus remaneat in monasterio vbi deponitur non vt ibi sit monachus sed vt penitens: nam vt clerici seculares depositi includuntur in monasterio penitẽtiã. non per hoc habent episcopi ius monachatus: vide plene de hoc presupposito & remaneret monachus secundi monasterij talis renuntians dicit & debet habere primum locum & primã vocem post abbatem et substitutum in reuerentiam prime dignitatis. pro hoc facit. in ar. l. fi. de decu. et l. seruos. C. de questio. Sed do. Anto. et do. Abb. vt dicit quo ad primum dictum videntur sentire contrarium: quorum opi. est magis equa: licet Jo. de lig. videtur sequi communem opi. in cle. nemo agro. de sta. mo. vbi ponit hec dicta Fede. vide ibi Card. in. §. prefate. circa fi. & in. § qui autem. q. ij. et vide de hac. q. Joan. de ana. in. c. fi. in. iij. col. de fimo.

1 Abbas alicuius monasterij nõ debet quis erari nisi primo fuerit monachus & professus. in c. cum ad nostram. nu.1. et. 2. de elec. fo.158.

5 Abbas electus ad regimen monasterij potest dici et nuncupari abbas licet sit benedictus et potest omnia ad sum officium spectantia exercere. in. canter monasterium. nu.25. de reiudi. fo.75.
Abbas quib⁹ dictus possit benedici & qualis est talis benedictio. ibi.

5 Abbas potest acquirere possessionem per monachum. in. c. bone memorie. nu.3. de appel. fo.218.

6 Abbas generalis habet ius excommunicandi abbates inferiores. in c. fi. nu.1. de reg. fo.164.
Abbas vnius monasterij non subiicit abbati alterius monasterij. ibi.
Abbas potest monachos excommunicare et facere eos denunciari excommunicatos a prelatis ecclesiarum. ibi. nu.2.

1 Abbates possunt cognoscere de causis ciuilibus et criminalibus. in. c. quis propter. nu.9. de elec. fo.163.

3 Abbas an sonet in nomen dignitatis an officij: vide remissiue. in. c. ij. nu.2. de iudi. fo.8.

☞ Coletus doctor excellentissimus. Adde & abbas licet sit potius nomen solicitudinis & honoris: vt no. glo. & doc. in. c. tuam. de eta. et qua. li. non tamen poterit eligi in abbatem nisi fit sacerdos: vt in. c. j. eo. ti. fi tamẽ fuerit bonestate et industria preditus potest dispẽsative in minoribꝰ ordinibꝰ eligi. vt. d. c. tuã. & ibi gl. fi. sed gl. fi. in. c. exposuisti. de cor. vitii. tenet & sit nomen honoris et nihilominus oneris. & vide do. Card. post Guil. de monte lau. et Jenze. in cle. j. in ver. quero an nomen abbatis &c. de reseri. & cõcludit quod est honoris & dignitatis. per. c. inde nitatibus. §. verum. de elec. li. vi. de priui. c. vt apostolice. lib. vj. Iz non fit ordinis. vii. dist. cleros. pro hoc quia abbas pre alijs est honorãdus. de statu mo. c. cum ad monasterium. ver. ab. et ver. prior. per hoc. c. j. de sup. neg. prela. et etiam est oneris et solicitudinis: vt dicit gloss. in. d. c. tuam. per. c. hoc tantum. xvii. q. ij. cum tota potestas monasterij sit penes eum: ea. can. et. q. c. nullam. Et ideo dicimus & abbas habet dignitatem et appellatione prelatorum venit Abbas. vt in. c. ij. nu.2. de in. & ibi omnes. et in. c. j. de eta. & quali. & in. c. indemnitatibus. de elec. li. vi. Jo. de lig. & doc. in cle. j. e. ti. & ibi per do. mcum do. And.

6 Abbas solus potest creare monachos absq; conuentu. in. c. ea noscit. nu.4. de his que fi. a prela. fo.68.
Abbas solus potest dare licentiã monacho volenti transire ad arctiorem regulam. ibi.
Abbas solus potest facere ea que pertinent ad cultum diuinum et ad vtilitatem ecclesie. ibi.

5 Abbas non potest constituere monachum in priorem alicuius loci. in c. ad nostram audientiam. nu.9. de confir. vti. vel inuti. fo.145.
Abbas non obligatur monacho etiam cum iuramento. ibi. nu.11.
Abbas potest remouere priorem etiam & priores in illo loco fuerunt per preteritum perpetui. ibi. nu.11.

3 Abbas et episcopus an quis possit simul esse. in. c. causam que. cl. j. nume. 8. de in. fo.25.

3 Abbas habet iurisditionem etiam contentiosam. in. c. significasti. nume. 2. de fo. compe. fo.85.

7 Abbas an & quando possit quem absoluere ab excommunicatione. in c. monachi. nu.3. de sen. exc. fo.163.

7 Abbas potest de suis excessibus nõ solum per monachos monasterij accusari: sed etiam per cõuersos. in. c. illa prepositorum. numero. 2. de accusa. fo.2.
Abbas potest ex sola negligentia deponi. ibi. nu.3.

4 Abbas vel prior depositus ab abbatia vel priorato remanet monachꝰ. in. c. sicut ex literis. nu.1. de iureiur. fo.13. et.137.
Abbas habet dominium & possessionem rerum quibus preest & etiam actiones. in. c. cum deputati. nu.9. de iud. fo.40.

1 Abbas cum cõuentu potest ex causa statuere vt bona cõmunia monasterij diuidantur quo ad rem sed nõ quo ad administrationem veputa & certa bona sint deputata pro mensa cõuentus & certa & pro mensa abbatis. vnde per hanc diuisionẽ bona non minus sunt monasterij & prius nec ad ministratio est diuisa. nam abbas administrat ea ac si essent communia. in. c. ad decet. nu.13. de reserip. fo.65.
Abbas nõ potest sine cõsensu conuentus procurare omnino diuisa inter abbatem & cõuentum sed si bona sunt omnino cõmunia vel saltem quo ad administrationem vt supradictum est ad abbatem pertinet procurare negotia totius monasterij & in tali casu tenet rescriptum impetratũ expresso nomine solius abbatis. ibi. nu.5.

5 Abbates & alij religiosi an possint esse procuratores. in. c. cum dilecta. nu.18. de consti. vti. vel inuti. fo.145.
Abbas & loca religiosa & ipsorum persone quomodo subiiciuntur ordinario loci. in. c. ij. nu.6. de appel. fo.90.

7 **Abbatissa** potest habere et habet iurisditionem fori contentiosi nõ tñ potest cõfessiones audire vel predicare nec benedicere. in. c. nona. nu.1. de pen. & remis. fo.159.

6 Abbatissa debet esse in etate triginta annoꝝ: abbas vero vigintiquinq; an. in. c. super in ordinata. nu.7. de preben. fo.48.
Quod statuitur in abbatissa non trahitur ad abbates. ibi. nu.8.

6 Abbatissa habet dignitatem. in. c. de multa. nu.21. de preben. fo.37.

2 Abbatissa est capax iurisditionis episcopalis. in. c. dilecta. nu.2. de mato. et obe. fo.128.
Abbatissa licet non possit excõicare non potest tamen implorare officium iudicis vt excommunicet. ibi. nu.3.

7 Abbatia non dicitur dignitas excellens sed potius numeratur inter dignitates inferiores. in. c. per tuas. el. j. nu.7. de fimo. fo.78.

1 Abbatissa non potest esse aliqua sine fuerit vidua vel illegitime nata. in. c. cum in canctis. nu.6. de elec. fo.125.

6 Abbatissa habet liberam administrationem sui monasterij non obstãte sexu femineo. in. c. ij. nu.4. de his que fi. a prela. fo.66.

1 Abbatissa habet iurisditionem et potest habere collationem beneficiorum. in. c. cum dilectus. nu.20. de consue. fo.100.

7 Abbatissa debet benedici si est in loco vbi hoc fieri solet et si intra annū non fuerit benedicta perdit omne ius quod haberet si autē in loco vbi non solet fieri est secus.in.c.meminimus.nu.5.de accu.fo.56.

1 Abbatissa dicitur habere dignitatem.in.c.quia propter.numero.8.de electio.fo.163.

7 **Abortiuum** presumitur in dubio fuisse cum anima postius quam fine.in.c.sicut.numero.7.de homici.fo.102.

7 **Abolitione** potest quis recedere a lite et qualiter.in.c.j. nu.5.de collu.detegē.fo.120.

☞ Corsetus.Abolitio triplex reperitur:nam quedam est legitima que fit ipso iure conceditur a lege mortua:puta quādo moritur accusatus: nam tunc tollitur instantia ⁊ extinguitur crimen.l.j.et per totum.C.si reus vel accu.mor.fue.vel quando moritur accusatus vel est aliter impeditus iuste longo impedimento:nam tunc non tollit crimen ex quo criminosus venit:sed instantia suspēditur:⁊ ideo alius admittitur ad prosequendam litem inchoatam intra.xxx.dies vtiles.l.libellorum.§. fi.ff.de accu.l.aut priuatim.in ver.xxx.dies.ff.ad senatusc.on.turpil.ad nouam autem accusationem instituendam habet accusator tempus illi accusationi a iure prefixum:de quo in.l.querelam.C.de fal.l.qui de crimine.C.de accu.alia est abolitio publica:quia ad publicam letitiam est concessa:et hec appellatur generalis:quia generaliter omnes concernit:et hanc concedit solus princeps:quia est ibi natus filius vel propter prosperos successus quos habuit cōtra barbaricas nationes:⁊ de ista habetur.C.de gene.aboli. per totum.et.l.abolitio.cum.l.seq.ff.ad turpil.vbi litera dicit. ℣Publice fit ob diem infignem ob publicam gratulationem vel ob rem prospere gestam:⁊ hec talis abolitio non extinguit crimen:nec instantiam tollit:sed illam suspendit:⁊ ideo post finitas serias repentinas ad causam redit[ur] intra.xxx.dies.et ex eadē instantia.d.l.aut priuatim.verſi.abolitione.et verſic.triginta dies. Alia dicitur priuata abolitio:quia accusatorem tantum:et sic priuatam persona cōcernit:et hec a principe ⁊ a iudice causa cognita impetratur ⁊ presente parte conceditur.l.ĥ.et fin.C.de gene.aboli.et.d.l.aut priuatim.in prin.⁊ hoc crimen non extinguit solum accusationem vt accusator amplius non audiatur.d.l.j.C.de gene.aboli.vbi etiam Ange.satis ponit ample de ista triplici abolitione.vide Joan.de ana.in.d.c.ĥ. in.iĥ.col.ver.extra gl.est sciēdum ꝛc.de collu.detegen.et an inder possit ex officio suo prosequi accusationem inchoatā quando abolitio legitima.Bart.in.l.libellorum.§.fi.ff.de accu.in effectu concludit quod sic per tex.in.l.pe.in princ.ff.de publ.iudi.secundum vnam lectu.quia est ibi triplex lec.Secundo dicit probari in fimi.in.l.sed si vnus.§.interdum.et.§.fi.ff.de iniu.vbi instantia vnius transfenditur in alium sicut in proposito transfertur de accusatore in iudicem.Tertio dicit probari ex his que ipe no.in.l.ĥ.§.fi publico.ff.de adul.videlicet ꝙ positō iudici crimen innotescit possit ex officio procedere. Quarto dicit hoc esse expressum in.c.j.et.ĥ.de collu.detegen.et ista opinio Bar.communiter tenetur per docto.Sed disputandi gratia.vide dominum Joan. de ana.in dicto.c.ĥ.in.iĥ.colum.in ver.bis autem premissis queritur ibi:considera quia contrariam de iure forte posset defensari.et addit Joan.de imo.in dicta.l.pe.et Jaco.de are.et Ange.satis plene examinantem istud dubium in.l.i.C.de gene.aboli.in.iĥ.colum.vbi Ang.cōcordat opiniones. Refert ⁊ sequitur Joā.de ana.in prealleg.loco vbi omnino vide.

7 **Absentia** iudicis de torquendo aliquem potest appellari. in.c.cum in contemplatione.numero.3.de regu. iuris.fo.191.

2 Absens ex iusta causa si comparet post annum a tempore missionis dz audiri:licet missus sit effectus verus dominus.in.c.consultationibus. nu.6.de offi.dele.fo.76.

7 Absentes an et quando et quomodo sint vocandi in actibus spectantibus ad ipsam vniuersitatem tam laicorum ꝙ clericorum.in.c.cum ex iuncto.nu.10.de no.ope.nun.fo.87.

6 Absentes non sunt vocandi quando ipsorum vniuersitas facit statutū nisi statutum concerneret negotia multum ardua.in.c.j.nu.15.de bis q̄ fiunt a ma.par.ca.fo.71.
Contra absentes presentes nō possunt aliquid statuere.ibi.
Absentes quibus casibus sunt vocandi.ibi.
Absens quo casu potest pronuntiari contra absentem cum regulariter non possit.in.c.j.nu.1.⁊.8.de cau.pos.⁊ proprie.fo.172.et seq.

6 Absentium nomina non debent describi in contractu facto per aliquā vniuersitatem:als faciens scribi punitur de falso.in.c.ℙto.nume.7.de bis que fi.a prela.fo.67.

☞ Corsetus doctor excellentissimus.Ego adduco Bal.in.c.j.ver.sed pone in ciuitate ℙerusij ꝛc.in ti.de feu.cog.in vſi.feu.vbi dicit in ciuitate ℙerusij sunt tres conseruatores inoctē:⁊ quando fiunt solutiones in communi consuevit notarius ponere nomina omnium trium:licet vnus sit absens.querit ibi Bal.vtrum ista cōsuetudo sit valida.refert Host.in.d.c.ℙto.dicere ꝙ non:quia inducit crimen falsi:sed consuetudo quorūdam locorum seruat contrarium:quia ꝙ maior pars facit ꝛc. l.quod maior.ff.ad muni.quod Bal.putat verum quando in preiudicium absentis nihil fit.⁊ materia vera est in se ipsa ⁊ dicit hoc alibi non reperiri. Caueat tamen sibi notarius:quia si talis persona esset de substantia instrumentum non careret vitio falsitatis.eadem ratione defendē notarij communis ℙerusij qui sunt rogati vltima die officij:ꝙ ad illam diem ponant solutiones que fiunt ipsis massarijs.nam consuetudo ipsos excusat.et vbi est bona mens et intentio:ibi non potest esse falsitas.et hoc dictum Bald.refert et sequitur Angel.areti.optimus practicus in tractatu maleficiorum.in ver.falsario.subdens pro fundamento ꝙ pro falsitate quis puniri nō potest nisi talis falsitas sit alicui nocitura.nam si alicui damnum nō inferat licet falsum commissum sit et voluerit:non tamen talis falsitas punietur:vt est tex.cum glo.no.in.l. damus.et ibi Cy.Bar.Bal.⁊ Sali.Ç.de fal.⁊ doct.in.l.qui testamento.ff.eo.Cy.⁊ doct.in.l.j.C.de sepul.vio.⁊ in.l.fi.C.si ex fal.instru.et in.l. ĥ.quod fal.tu.aut.per Bal.quod singulariter no.pro his que habētur ⁊ no.in.d.c.quāto.que limitantur nisi consuetudo aliter disponat. Et per hoc saluari et liberari quendam notarium a pena falsi hic Bononie.nam stylus notariorum habet ꝙ notarius ex generali mandato facto sibi a iudice scribat aliqua in iudicis absentia:ac si esset presens et pōt discere ea facta in iudicis presentia.nay stylus curie habetur pro lege:⁊ seruari debet.c.ex litteris.de consti.c.quam grauī.de cri.fal.⁊ per id quod no.doct.in.l.j.et.ĥ.et ibi Cyn.C.que sit longa consuetudo.cum aliis concordantibus.

3 Absens si malitiose abest potest contra eum interponi primū ⁊ secundum decretū ⁊ potest diffinitiue condēnari dummodo fuerit lis contestata vel finitus in causis vbi non requiritur eius cōtestatio.in.c.si.nu. 13.de eo qui mit.in pos.fo.215.
Absens culpose dicitur virab prote:clericus ab ecclesia:⁊ similes qui precise tenentur ad standum scilicet quando vxor agit contra virū: vel ecclesia contra clericum:secus si agant contra ipsos alie persone.Ires presumitur culpa in absentem quando post citationem vel lit.contesta. se absentauit.ibi.

1 Absentes sunt vocandi in electionibus fiēdis:⁊ sunt vocandi per nuntium vel literas ⁊ non sufficit sonus campane quando sunt in prouincia.in.c.coram.nu.1.⁊.3.de elec.fo.157.

5 Absentes sunt vocādi ad capitulum nō solum in casibus exceptis:sed etiam in non exceptis in quibus militat eadem vel maior ratio.in.c.cū dilecta.nu.7.de confir.vti.vel inuti.fo.144.

7 Absentia coniugis quantūcunq; diuturna non.prestat causam legitimam separandi matrimonium.in.c.perlatum.numero.2.qui fil.sint legiti.fo.39.
Absente coniuge an debeat procedi ad matrimonij separationem altero coniuge instante.ibi.nu.4.⁊.6.

1 Absentes an debeant mittere nuntium vel procuratorem in aliqua cā. in.c.bone memorie.el.j.nu.21.de elec.fo.142.

1 Absentes an sint vocandi in electionibus fiēdis.in.c.cumana.nu.1.de elec.fo.171.

1 Absentes possunt committere voces eorum in vnum solum.in.c.scripturam.nu.5.de elec.fo.160.

6 Absens qui habetur pro presente:an debeat gaudere omni priuilegio presentium.in.c.ex parte.nu.5.et in.c.cum dilectus.in vltimo notabili.de cleri.non resi.fo.21.

1 Absens causa studiorum debet vocari ad actus celebrandos a capitulo.in.c.bone memorie.el.ĥ.nu.3.de elec.fo.157.
Absentes in quibus casibus sunt vocandi.ibi.nu.10.

5 Absens etiam causa reipublice potest pati missionem ex primo decreto nisi accesserit ad sedem apostolicā.in.c.meminimus.numero.4. de appel.fo.94.

6 Absens ⁊ presens quis dicatur.in.c. peruenit.nu.9.de fideiu.fol.97.

2 Absens citatus an teneat mittere procuratorem sine sit actor sive reus in.c.ĥ.nu.7.de procu.fo.140.

6 Absentia presumitur fraudulenta quando abest quis qui ratione alicuius rei debet stare in certo loco.in.c.ex tue deuotionis.nu.11.de clerinon resi.fo.120.

2 Absentes non vocantur in actu compositionis etiam super iure superioritatis.in.c.fi.nu.4.de ma.⁊ obe.fo.130.
Absentes qui dicantur ⁊ qui presentes.ibi.nu.3.fo.128.

1 Absentes in quibus actibus sunt vocandi.in.c. cum inter vniuersas. nu.8.de elec.fo.135.

3 Absens contumax cōuentus personali quomodo punitur.in.c.si.§.in alijs.nu.7.vt lite non conte.fo.117.

1 Absens potest per procuratorem eligere:presens vero nō nisi iuste sit impeditus.in.c.quia propter.nu.2.de elec.fo.162.
Absentes non debent computari in numero illorum qui habent esse in capitulo.ibi.nu.3.fo.163.
Absentes non vocati non reddunt actum nullum:sed possunt annullare si volunt.ibi.nu.12.
Et intellige in casu in quo absentes essent vocandi:limita tamen vt in nu.16.fo.164.

7 Absens infamatus quomodo potest de infamia conuinci.in.c.cum.p. nu.4.de pur.cano.fo.147.

3 Absens a domicilio potest citari per iudicem domicilij etiã, extra territorium & non comparens punitur vt contumax. & potest excommunicari. in. c. fi. nu. 41. de fo. compe. fo. 92.

3 Absens ante ꝙ citetur debet eius procurator requiri si certũ est ipsum absentem dimisisse. als secus. in. c. causam. numero. 12. de dolo et contuma. fo. 197.
Absentes condemnantur absq; eo quod requirantur eorum amici si volunt eos defendere. ibi. nu. 14.
Absens quo ordine et quibus dilationibus preambulis condemnat. ibi. nu. 15.

7 Absente reo culpa sua proceditur ad sentẽtiã. in. c. i. nu. 3. & 6. qui matrimo. accu. pos. fo. 44.

6 Absentia presumit fraudulẽta qñ abest quis qui ratione alicuius rei debet stare in certo loco. in. c. extitit. nu. 11. de cle. nõ resi. fo. 20.

☞ Corsetus. Adde quod ille qui in ciuitate & loco ouginis cognatos et consanguineos habet licet non sit in ciuitate non dicitur absens. celebris fuit doctrina Bar. in. l. cũ scimus. C. de agri. & censi. li. xi. per text. in dicta. l. cũ scimus. facit quod voluit Ang. de peruslo. consi. cclxiv. inci. Statuto ciuitatis cauetur ꝙ si quis steterit absens a ciuitate cum familia. vbi dicit quod non videtur se absentasse qui in loco familiã & filios suos reliquit qui pars sui corporis sunt per. d. l. cũ scimus. circa finẽ. quod est perpetuo mentis tenendum. Et adde ꝙ illud dicitur abesse qõ mortuum est. & sic patet ꝙ verbum abesse verificatur in absentia temporali & in absentia perpetua & naturali. quod no. pro statutis que faciũt mentionem de absentia. ita not. do. Domini. de sancto Geminiã. in. c. fi. delegatus. post Archi. et Joã. an. in. ẽ. nota. de offi. dele. lib. vi. & quod multipliciter intelligatur verbum abesse. vide plene per Albe. de rosa. in dictionario suo. in ver. abesse. & in ver. absens. facit quod nota. in cle. causam. de elec. facit quod voluit Ang. consi. cclxiv. inci. Statuto ciuitatis cauet. circa fi. vbi dicit quod absentia aliter: et aliter in aliis tractatibus capitur prout iuadet ratio subiecte materie vt plene no. in corp. de fideiu. ſ. fi quis igitur. in gl. in ver. presentes. & ff. de ꝑcur. l. presens. & l. qui mortis. et l. absentem. ff. de verb. sig. & vide do. Abb. in. c. fin. de malo. et obe. vbi querit qui dicantur absentes vel presentes. dicit qõ in factis concernentibus totam prouinciam: existentes in prouincia dicuntur presentes in concernentibus vero diocesim omnes q sunt in diocesi: vt in. c. fi. qui matri. accu. non pos. in concernentibus autem ciuitatem seu castrum illi qui sunt in ciuitate seu castro: vt in ant. hoc tus porrectum. C. de sa. fan. ec. et facit. c. quia propter. de elec. & vide quod do. Abb. in. c. de quarta. de prescrip. nu. 30. ver. tertio ad declarationem predictorum quero.

3 Absens causa reipu. tandiu excusatur ꝙdiu durat impedimentum. in. c. exposuit nobis. nu. 14. de dila. fo. 137.
Contra absentem causa reipu. proceditur si non defendatur. ibi.

6 Absens ex causa studẽ dicitur ex causa probabili abesse. in. c. i. nu. 5. de cele. miſ. fo. 209.

2 Absens tenetur in omnibus causis constituere procuratorem. in. c. ẽ. nume. 3. de proca. fo. 140.

3 Absens quis dicatur & quomodo capiatur. in. c. fi. numero. 21. vt lit. nõ contesta. fo. 114.

6 **Absolutio** a iuramento non potest fieri etiam a papa sine causa. in. c. a nobis tua. nu. 4. de deci. fo. 150.

4 Absolutus ab excommunicatione an teneatur prestare cautionem iuratoriam vel fideiussoriam: vel pignoratitiam. in. c. ad nostram. el. i. nume. 1. de iureiu. fo. 132.

4 Absolutio an teneat parte non citata. in. c. i. nu. 3. de iurciu. fo. 127.

7 Absolutio non datur nisi petenti. in. c. significasti. nu. 7. de eo qui duxit in matri. fo. 24.

2 Absolutio a iuramento potest per episcopum concedi. in. c. ad aures. nu. 2. de bis que vi met. causa. fo. 151.

7 Absolutio ab excommunicatione non debet fieri nisi citato illo ad cuius instantiam est facta excommunicatio nisi periculum fit in mora. in. c. per tuas. nu. 13. de sen. ex. fo. 177.

1 Absolutio facta a nõ habente autoritatem valet quod talis absolutus tolerabatur. in. c. dudum. el. ẽ. nu. 21. de elec. fo. 177.

4 Absolutio potest peti a iuramento quod continet turpitudinẽ ex parte exigentis: licet non vergat in dispendium salutis iurantis. in. c. peruenit. el. i. nu. 1. de iureiur. fo. 127.

7 Absolutio ab excõicatione an possit fieri per laicum in casu necessitatis. in. c. a nobis. el. ẽ. nu. 10. de sen. exc. fo. 123.

7 Absolutio ab excommunicatione regulariter spectat ad episcopũ. in. c. monachi. nu. 3. de sen. exc. fo. 115.

5 Absolutio ab excõicatione non est non petenti impẽdenda nisi vbi immineret vtilitas publica. in. c. a postolice. nu. 1. de excep. fo. 14.

7 Absolutio ab excõmunicatione quãtuncunq; reseruetur pape tamen in articulo mortis solet & potest fieri ab episcopo per totũ. in. c. tua. nu. 3. de sen. exc. fo. 120.
Absolutio ab excommunicatione reseruata pape: an possit fieri p eius legatum. ibi. nu. 4.
Et vide in. c. seq. eo. titu.

3 Absolutio ab excommunicatione an requirat speciale mandatum. in. c. intellexim. nu. 11. de iudi. fo. 23.

3 Absoluens ab instantia iudicij nõ debet exprimere causam absolutionis in sententia et idem in aliis absolutorijs. in. c. examinata. nu. 8. & 22. de iudi. fo. 38. & 40.

☞ Corsetus doctor excellentissimus. Vide do. Ant. de bu. in. d. c. examinata. vbi dicit ꝙ debet exprimere causam absolutionis in sententia. et subdit in tantum hoc esse verum quod aliter non valeat absolutio. allegat in ant. de iudi. ſ. oportet. col. vi. et dicit hoc tenere Jo. an. in. c. finẽ litibus. de dolo & contu. Ebb. in. d. c. examinata. hoc dictum non putat verum: nec Joan. an. ſm eum hoc dicit: sed solum dicit ꝙ iudex volens ex causa absoluere a condemnatione expensarum debet causam exprimere in sententia. vnde nihil dicit quando vult absoluere ab instantia: nec tangit an aliter sententia sit nulla. vnde dicit ꝙ hoc dictũ Joã. an. non est etiam verum vt ibi per eum. do. meus do. And. Bar. in. d. c. examinata. in. xvij. col. tangit hoc & dicit se reperire Bar. in. d. l. titia. ff. de accusa. hoc sentientem. et adducit glo. in. d. l. titia. que ſm eum hoc dicit: quam Ang. reputat ibi valde fingu. sed per verbum forte dicit illã non esse verã ex eo: quia presumitur lata ex causa ineptitudinis. et sententia non habens causam restringitur ad acta. l. fin. C. de suspe. tut. l. ſ. C. de sent. que fine certa quanti. & dicit ꝙ de nouo agi poterit: licet non fuerit incerta causa in absolutione. Raph. ſm eũ ibi dicit ꝙ iudex discretus dz hoc declarare in sententia per no. in. l. ẽ. ſ. ignominie causa. ff. de bis qui not. infa. Sibi videtur ꝙ causa inferenda sit de necessitate per text. in. l. properandum. ſ. illo. ff. de iudi. in ver. iudice hoc ipsum in sua sententia manifestante. et arguit sic: Ablatiui absolute positi exponuntur conditionaliter. l. a testatore. ff. de condi. & demon. cum fi. sed in. d. ſ. illo. apponuntur ablatiui absolute positi. ergo exponuntur cõditionaliter: vt apparet in. d. ver. iudice &c. & per illum text. dicit cõfundi glo. in. d. l. j. ff. fi mens. fal. mo. dix. & doctrinam Ang. & sequacium adducit et secundo ter. in. d. c. examinata. in ver. nec rei vendicatione. vbi papa exprimit causam. ergo et nos exprimere debemus. facit in arg. c. in causis. de re iudi. tertio adducit in simili dictum Bar. in. l. locius. ff. de bis qui not. infa. vbi dicit ꝙ licet testis reddat bonam causam dicti sui et tamen iudici videtur ꝙ non dicat verum quod potest non adhibere sibi fidem: debet tamen exprimere causam quare sibi non credit. & per ista motiua dicit dictum do. Anto. et Joan. corroborari & firmari. Jo. de imo. in. d. c. examinata. colligit id quod tenet do. Anto. & an hoc indistincte procedat dicit se de hoc dicturum in. c. finem litibus. de dolo & cõtu. et ibi nihil dicit. do. Franc. are. modernus in. d. c. examinata. in fi. dicit pro concordia sic distinguendum ꝙ aut ex actis potest patere certa causa absolutionis. et tunc valet sententia que solet certificari et sustentari per relationem ad acta. vt in. l. ẽ. et ibi not. C. de sen. que sine certa quanti. & in. l. si quis ad exhibẽdum. ff. de excep. rei iudi. Si vero non potest patere de certa causa et tunc ſm eum licet Abb. dicat ꝙ videtur facta absolutio ex causa que minus preiudicat per. l. de cause. ff. de suspec. tu. tamen probabilius potest dici quod ista sententia tũc redditur incerta et ideo nulla. et ideo procedat dictum Ant. et Spe. in tit. de sentẽ. prola. ſ. qualiter. versi. verum. vbi tenet expresse quod causa debeat exprimi. do. Aler. de imo. in. d. l. titia. ff. de accu. in apost. refert docto. scz do. Anto. & Jo. and. & Jõ. de imo. in prealligatis locis & allegat Bald. in. l. ſi ea. in prin. et in fi. ẽ. col. C. qui accu. non pos. sed revera Bal. ibi in terminis nostris non tangit hãc questionem. vide eundem Alexan. latius & plenius in. d. ſ. illo procul dubio. circa prin. vbi refert doc. in. d. l. ẽ. ſ. ignominie. et in locis superius allegatis. Mihi placet opi. do. Ant. et glo. in. d. l. properandum. ſ. in illo. ꝙ iudex teneatur exprimere causam in sententia ne pereat ius agendi ex toto ipsi actori p l. ẽ. ſ. senatus. et quod voluit ibi glo. ff. de iure fis. & in l. filiussa. ſ. diui. & ibi gl. ff. de leg. i. cum iuribus allegatis ibi in ipsis gl. & in gl. d. ſ. illo. & moueor hac ratione vbicunq; iudex propter ineptam actionem videt reum absoluendum & propter aliam causam que ex actis colligitur. vel ex modo agẽdi posset obtinere actor & ius fonere debet exprimere causam propter quam absoluit ne pereat sibi alia. et ideo iudex in sententia debet sibi reservare aliam causam per ter. singul. in. l. beblius. ff. de pactis dota. quem fecit sing. Ang. in. l. claudius. ff. qui pot. in pig. habẽ. et dicit. ſ. in alio ver. inci. Absolutio vbicunq; apparet. nec obst. qõ dicit Abb. ꝙ regula est in contrarium quia fateor. tamẽ fallit in sententia absolutoria ab obseruatione & instantia iudicij per. d. ſ. illo. & d. c. examinata. et ita firmat Spec. in tit. de sen. prola. ſ. qualiter. ver. verum. vbi ponit inter alios casus fallẽtie istum casum nostrum: & enumerat do. Abb. in. c. nobis. in. ſ. col. de re iudi. post Jo. an. & ista est communis opi. communiter approbata nec ob. ſi dicatur quod nõ reperit in re cautum quia imo reperitur. vt in. d. c. examinata. & in. d. ſ. illa cõiuncta ibi glo. que loquit per verbum debet quod importat necessitatem. Bar. in. l. creditores. C. de pig. gl. in cle. attendentes. de sta. mo. licet aliter dixerit in. d. l. j. ff. fi mens. fal. mo. dix. et si ex actis appareret habere tur perinde ac si esset expressum. vt. ẽ. dictũ est: preterea quodlibet verbum appositum in. l. nõ apponitur sine mysterio. glo. in. c. solite. super ver. tanꝙ. de maio. et obe. & Bald. in rub. C. de contrahen. emp. cum fi. sed in dicto. ſ. illo. et. d. c. examinata. imperator & papa volunt exprim

causam

causam ibi rei vēdi.ꝛ ibi hoc ipsum manifestante ergo ꝛc.preterea vbi cunq; prohibetur et vetatur aliquid fieri quod alias fieri poterat debet exprimi.d.l.filiusfamilias.§.diuꝰ.coniuncta glo.sed in casu nostro est huiusmodi ergo ꝛc.

2 Absolutio ab excōmunicatione ꝛ a quolibet alio vinculo facta ex falsa causa non tenet idem si nō expressit omnes causas.in.c.ex parte.nume ro.1.ꝛ.3.de offi.ord.fo.113.

7 Absolutus a diocesano si data opportunitate nō vadit ad papam reincidit in excommunicationem.in.c.decetero.numero.2.de sententia excommu.fo.167.
Et vide similem casum in.c.ea noscitur.nu.2.et in.c.quod de bis.in vl. nota.eo.ti.fo.eo.
Absolutio ab excommunicatione non solet dari nisi absoluendus prester cautionem de parendo mandatis ecclesie.in.c.ad hec.nu.1.de sentē. excommu.fo.167.

7 Absolutus ab vno crimine nō potest de eodem vlterius accusari.in.c. de bis.nu.1.de accu.fo.53.
Absolutus ab vno crimine siue per viam sententie vel conuentionis: vel quomodocūq;puta in foro penitentie an possit iterū accusari:maxime per eundem accusatorem:ꝛ an absolutus ciuiliter possit criminaliter accusari de eodem delicto vsq; ad finem.ibi.nu.3.ꝛ.6.
Absolutus ab inquisitione non potest de eodem crimine accusari.ibi. numero.7.

1 Absolutionem petens ab excōicatione nō per hoc fatet se fuisse excōicatum.in.c.venerabilem.nu.22.de elec.fo.156.
Absolutio vtrum possit peti per nuntium vel per literas.ibi.nu.23.

Absolutio ab excommunicatione etiam in foro anime nō datur nisi leso satisfacto cui si absolutus non satisfecerit incurrit eandem excōmunicationem.in.c.porro.nu.3.de sen.ex.
Absolutio ab excommunicatione non petitur per procuratorem non habentem speciale mandatum.ibi.nu.4.

7 Absolutio an possit fieri per epistolam.in.c.a postolice.nu.7.de cleric. excom.fo.127.

7 Absolutio vel venia si fuit petita ab aliquo:non per hoc fatetur delictum.in.c.erbibita.nu.6.de homi.fo.107.

☞ Corsetus. Adde nunquid petens absolutionem per hoc confiteatur se esse excommunicatum.gl.in.c.venerabilem.de elec.super ver. postulauit.que solet quotidie allegari:tenet q̄ sic.et idem ibi Host.et in.c.ꝯ. de ordine cognitionum. Sed Inno.vtrobiq; tenet cōtrarium.ꝛ Archi. in.c.pia.de excep.li.vi.ꝛ Collectarius in.d.c.venerabilem. Joan.an.in c.erbibita.de homi. Spe.in ti.de proba.§.videndum.ver.sed nunqd. et do.Abb.in.d.c.venerabilem.Bar.vero secutus est opi.gl.d.c.venerabilem.in.l.decē.ff.de ver.ob.ꝛ ista opi.glo.posset sustineri hoc modo petens absolutionem ab excōicatione videtur fateri se esse ligatum.nam priuatio presupponit habitum.d.l.decē.ꝛ.c.ad dissoluendum.de despon.impub. Item venia presupponit culpam.l.fi ideo.C.de bis qui. vt indig.viij.als-ix.dist.verum.xiij.dist.nemi. In contrarium facit qꝛ aliqñ solet peti ad cautelam:ꝛ bonarum mentium est timere culpā vbi culpa non est.c.ꝯ.de obser.ieiu.v.dist.ad eius vero concubitum. Pro concordia dicas:aut aliquis petit absolutionem in iudicio cū solennitate:ꝛ videtur se tacite fateri excōicatum:ꝛ sic intelligitur.c. venerabilem.de elec.ꝛ quod ibi no.Abb.in fi.pe.col. Si autem extra iudicium ꝛ non solenniter petatur seu ad cautelā vel si petatur venia cum protestatione:idem ad cautelam ad mitigandum dolorem partis vel ex quadam humilitate:ꝛ tunc non presupponit culpam.ita no.Abb.post Host.ꝛ glo.in ver.veniam.in fi.in.c.erbibita.

7 Absolui quis non potest ab excommunicatione nisi satisfaciat iniuriato:licet annus sit elapsus.in.c.ea noscitur.numero.4.de sententia excōmuni.fo.167.

7 Absolutio excōicationis surreptitia nō prodest excommunicato.in.c. officiꝰ.nu.4.de sen.ex.fo.177.

5 Absolutio ab excommunicatione potest fieri etiam non prestito iuramento de parendo mandatis ecclesie ꝛ non seruata forma.in.c.questioni.nu.1.de ap.fo.100.
Absolutus ab excommunicatione reincidens in idem delictū per qō fuerat excommunicatus non reincidit ipso facto in excommunicationem regulariter:sed durius consequitur secundam absolutionem quā primam.ibi.nu.3.ꝛ.4.

7 Absolutio ab excommunicatione canonis si quis suadente.an aliquo casu possit fieri per episcopum.in.c.peruenit.nume.2.de sententia excommu.fo.168.

3 Absolutus simpliciter presumitur absolutus diffinitiue et non ab instantia iudiciꝰ.in.c.examinata.nu.10.ꝛ.22.de iudi.fo.38.et.40.

7 Absolutio ab excommunicatione non conceditur per inferiorem prelatum episcopo.in.c.j.nu.3.de priui.fo.136.

2 Absolutio ab excommunicatione per metum facta nō tenet.in.c.ꝯ.nu. 15.de bis que vi met.causa.fo.149.

4 Absoluere a iuramento an possit papa vel episcopus.in.c.quanto.nu. 8.de iureiur.fo.141.

7 Absolutus legitime per viam inquisitionis non debet amplius super dictis criminibꝰ impetiri:licet remaneat aliqualis infamia:secus si fuerit absolutus per collusionem.in.c.intantum. nu.1.3.ꝛ num.4.de collu. detegen.fo.121.

7 Absolutio facta in foro penitentiali non tollit quin possit condēnari ꝛ accusari in foro iudiciali.in.c.accusati.nu.2.de accu.fo.54.

5 Absolutio ad cautelam petitur ab illo qui reputatur excōicatus ꝛ non est.in.c.a postolice.nu.10.de excep.fo.15.
Absolutio ad cautelam per quē iudicem potest fieri.ibi.nu.11.
Absolutio in dubio censetur petita ab excōicato non ad cautelam:sed pure et vere nisi aliud exprimatur.ibi.nu.12.
Absolutionem petens an presupponat vinculum.ibi.

6 Absolutio a iuramento potest peti in omni casu in quo quis fuit deceptus.in.c.cum causa.nu.13.de emp.ꝛ ven.fo.85.

6 Absolutio a iuramento prestita sine causa non valet:et ita absolutus non est tutus in foro conscientie.in.c.non est.numero.7.de voto et voredem.fo.175.

6 Absolutio obtenta per surreptionem non valet.in.c.super eo.nu.2.de coha.cleri.ꝛ mulie.fo.11.

7 Absolutio ab excōicatione quo casu requiratur si ille satisfecerit illi p̄ quo fuerat excommunicatus.in.c.cum tu.nu.6.de usur.fo.111.

7 Absolutio ab excōicatione an possit peti per procuratorem.in.c.cum desideres.nu.7.de sen.ex.fo.168.

☞ Corsetus. An quis possit absolui per nuntium videtur q̄ sic ex tex.c. intuncti.ibi notatis.in.c.venerabilem.de elec.quidam ꝛ contrarium per id quod legitur ꝛ notatur in.c.cum desideres.ꝛ in.c.a nobis.de sententiā. Abbas antiquus in.d.c.venerabilem.dicit q̄ licet quis nō debet absolui per nuntium:si tamen absolvitur tenet absolutio.quod dictum satis placet ibi consilio meo domino Abb.dicenti q̄ ille tex.non probat q̄ ille fuit absolutus per nūtium:sed petebat absolutionem p̄ nuntium. Judicio meo posset dici q̄ cum excōmunicatio contrabatur per nuntium:vt est glo.in.c.constitutionem.de sen.ex.li.vi.eodem modo et absolutio cum ista parificantur a iure:vt dictum est.§.et non refert an ore verbo nuntio vel literis aliq̄ fiat.bo.tex.in.l.non figura.ff.de act.ꝛ obli.in ver.non minus valere quod scriptura q̄ quod vocibus figuratis significatur. Facit tex.in.c.vbi periculum.§.nulli.de elec.lib.vi. c.qui in aliquo.l.di.c.perlectis.xxv.di.ꝛ quod voluit do.in.c.ſta supra pedes tuos ꝛ loquar recum.l.dist.facit tex.in.l.item apud labeonem.§. conuitium.et.l.ler cornelia.§.si quis librum.ff.de iniurijs.que duo iura allegata fuerunt per Lud.ro.in quodam consilio suo vbi consuluit quod ita punitur dicens alicui iniuriam in voce sicut in scriptis.licet Bal.in.l.j.in prin.de ver.ob.et in auc.habita.C.ne filius pro patre.dixerit q̄ statutum puniens loquentem cum bannito non comprehendit mittentem nuntium seu literam ad bannitum:sed comprehendit cum qui ore ad os loquitur cum bannito.pro quo dicto Ludo.ro.in.d.l.jan prin.allegat Bar.in.l.paulus.§.paulus.ff.de leg.j.ꝛ facit tex.in.l.qō sepe.§.si quis amico.ff.de contrahē.emp.nihilominus illa est vera doctrina quod procedunt a pari loqui ore literis vel nuntio.facit dictum do.Aut.in.c.cum causam.de iura.cal.ex quo exclamat ibi Jo.de imol. dicens non fuisse dictum ab alio.effortic singulare quod licet.c.ꝯ.de cōfessis.in.vj.velit quod reus debet esse iussus ꝛ monitus a iudice tamen sufficit quod moueatur a iudice per nūtium.pro quo facit quod voluit Bar.in.l.ꝯ.C.quō ꝛ qñ iud.vbi dicit q̄ si nūtius citat presente iudice ꝛ mandante habetur ac si ipse iudex citasset ꝛ est satisfactū solennitati illius.l.quod ampliat.glo.et tex.in.c.consuluit.de offi.dele.facit qō voluit Ange.in auc.hoc amplius.C.de fide iuscom.vbi dicit se habuisse de facto.monitio in casu illius auc.est fienda a iudice si fuit facta per nūtium vel epistolā an videatur satisfactum illi auc.ꝛ dicit q̄ sic.allegās glo.quam alibi dicit se nescire in autentico de heredi.ꝛ fal.in.§.illud quoq;.in ver.de certo.ꝛ de materia vide dños meos do.And.ꝛ domi. Alex.in.d.l.j.in.iiij.col.in ver.item no.ꝛ eundem do.And.in repe.rub. de fi.instru.in.iiij.col.in ver.et premitto.

6 Absolutur quis a iuramento cum causa:alias secus in.c.veniens.nu. 4.de voto ꝛ vo.re.fo.174.

7 Absolutio ab excōicatione est necessaria;nec sufficit satisfactio secus in suspensione ꝛ interdicto si ad tempus proferuntur:ꝛ quid de excommunicatione ad tempus lata etiam per papam intelligatur.in.c.fin.nu.4. de matri.contrac.contra interdi.ec.fo.37.

5 Absolutio a iuramento an debeat prestari parte aduersa non citata in c.qua fronte.nu.8.de ap.fo.102.
Absolutio a licito iuramento alteri prestito regulariter non potest fieri etiam a papa.ibi.nu.9.

1 Absolutio ab iniusta excōicati facta a superiore an teneat.in.c.ab excommunicato.nu.12.de rescrip.fo.88.
Absolutus ab excōmunicatiōe iniusta nō tenetur dare illas cautiones quas dant alij ꝛc.ibi.nu.16.

3 Absolutio etiam in casu necessitatis non potest fieri a non habente auctoritatem.in.c.j.nu.34.de iudi.fo.7.

6 **Abusio** dicitur qñ quis abutitur aliqua re cōtra eius naturā in.c.ex literis.nu.2.de conuer.infi.fo.173.

☞ Corset. Abusiones quot sunt.dic q̄ duodecim quas notat christian?

in.l.vo decim abusionum seculi transumptiue ponit gl.in clemē.ne in agro.in.§.quia vero.in versic.curias.de sta.mo.& sunt he.sapiens sine operibus:senex sine religione:adolescēs sine obediētia:diues sine elee mosyna:femina sine pudicitia:dñs sine virtute:xp̄ianus contentiosus pauper superbus:rex iniquus:epūs negligens:plebs sine disciplina: popul⁹ sine lege:plebes q̄ sic suffocat iustitia:& in singulis ordinate ple quitur.Et vo decim sunt abusiones claustri de quibus in.d.glo.l.pre latus negligens:discipulus inobediēs:tuuens otiosus:senex obstina tus:monachus curialis:monachus causidicus:habitus pretiosus:ci bus exquisitus:rumor in claustro:lis in capitulo:dissolutio in foro:ir reuerētia circa altare.Et hec singula pulchre prosequit Hug.de folle li.vi.de claustro anime:et de hoc verbo abusio vide per Alberi.in suo dictio.in verb.abusio.& domi.Abb.in apost.ad.d.clemē.ne in agro.§. quia vero.

Actio iniuriarum competit etiam illi q̄ fuit in absentia iniuria tus.in.c.i.nu.1.de maledi.fo.123.

2 Actio annalis ex iure ca.cessat nudo pacto.in.c.i.nu.3.de pac.fo.132.

3 Actio sic est simpliciter proposita intelligitur de directa.in.c.litere tue. nu.3.et.9.de dila.fo.135.

5 Actio iniuriarū siue intendatur ciuiliter siue criminaliter infamat alis quem licet aliquo respectu talis infamia possit vitari.in.c.cū te.nu.2. 3.4.et.5.de re iudi.fo.78.

Actio iniuriarum an competat pro modica iniuria.ibi.nu.6.

Actio iniuriarum intentat⁹ ad pecuniariā estimationē sm̄ iuramētum iniuriati sm̄ founam hic traditam secuta tamē taxatione iudicis.ibi. nu.23.fo.79.

Actio iniuriarum si est intētata ciuiliter nō potest vlterius criminali ter intentari.ibi.nu.24.

6 Actione de in rem verso si agitur an sit necesse q̄ duret versum tempore quo agitur in.c.quod quibusd.am.nu.8.de fideiusso.fo.99.

Actio negotiorum gestorum nō competit q̄ negotia inuiti.ibidem.nu.12.

2 Actio q̄ metus causa datur etiam ad damna & interesse.in.c.ḡ.nu.3. quod metus causa.fo.150.

5 Actio pignoratitia directa & contraria quibus competat.in.c.cū vene rabilis.nu.14.de excep.fo.9.

Actio pignoratitia cōtraria nō datur creditori sciēti rem pignoratā alienā vel alteri obligatam vel morbosam.ibi.

Actiones bone fidei quare potius dicantur ille que enumerantur in §.actionem.de acti.q̄ alie.cum in omni contractu requiratur bona fi des.ibi.nu.6.fo.10.

5 Actio omnis tollit⁹ p̄scriptionem.& solues debitū p̄scriptū pōt repe tere:nō tū tollitur obligatio naturalis vel directū dñium:ls sunt in effi cacia ad agendū.in.c.ad aures.nu.4.de prescrip.fo.25.

7 Actio iniuriarum expirat per lapsum anni.in.c.ea noscitur.nu.4.de sentē.excom.fo.167.

7 Actio criminalis de iure canonico nō terminat⁹ tpe quo ad hoc vt pos sit iudex ex officio inquirere vel purgationē indicere:sed quo ad accu sationē tollit⁹.in.c.accepimus.nu.1.de purg.cano.fo.150.

7 Actiones plures siue penales:siue persecutorie si competunt an si vna intentetur censeatur alteri renuntiatum.in.c.tantum.nume.7.de col lu.de reg.fo.121.

2 Actio negotiorum gestorū datur illi qui absentis negotia gessit.in.c. cum pro causa.nu.5.de procu.fo.143.

Actio mandati datur illi qui presentis negotia gessit.ibi.

Actio nego.gest.datur vtiliter incipienti agere:licet non habuerit bo num exitum.ibi.

7 Actio si denegatur alicui intelligitur nō ipso iure:sed ita demū si po natur sibi non competere actionem.in.c.cum ex iniuncto.nume.4.de no.ope.nun.fo.135.

1 Actio popularis extinguitur vno agente & non recipitur procurator in tali actione.in.c.cum dilecti.nu.15.de elec.fo.153.

7 Actio iniuriarum est duplex:alia ciuilis:alia criminalis:ciuilis ad esti mationem:criminalis ad penā applicandā fisco.in.c.contingit.nu.10. de sen.excom.fo.176.

3 Actio hȳpotecaria est realis sed pignoratitia est personalis.in.c.po stulasti.nu.13.de foro compe.fo.81.

7 Actio quāto minoris si fuerit intētata poterit iudex dēnare redhi bitoria.in.c.ls bell.nu.14.de simo.fo.78.

7 Actiones plures nascuntur ex iniuria illata clerico.q̄ cōpetens plurī bus:nec vnus remittit in preiudiciū alterius:in.c.cū desideres.nu.5. de sen.excom.fo.167.

6 Actio quod metus causa debet intentari intra annum a minore.xxv.a maiore vero q̄ citius possit:alias censentur consentire:in.c.si quis aus tem.nu.4.de regu.fo.156.

2 Actio odiosa tollitur per pactū ipso iure:sed favorabilis per exceptio nem.in.c.fi.nu.20.de transla.epi.fo.7.

2 Actio quod metus causa datur etiam ad interesse.in rub.nu.1.q̄ met. c.nu.fo.149.

5 Actione reali cōuentus si nō dolo desijt possidere absolutū.in.c.aduer sario.nu.2.de excep.fo.19.

5 Actio pignoratitia directa nō competit nisi creditori fit in possessione pignoris.in.c.cū aliquibus.nu.6.de re iud.fo.53.

5 Actiones temporales & quanto minoris & redhibitoria de iure cano nico finiuntur tempore a iure ciuili statuto.in.c.fi.nume.11.de prescri ptio.fo.46.

Actiones vel accusationes criminales q̄ post certum tempus nō pos sunt amplius intentari de iure ciuili non precludunt viā quin in foro canonico intententur.ibi.nu.12.

5 Actiones temporales efficiuntur perpetue per contestationem.in.c.al lud.ante.nu.16.de prescrip.fo.26.

5 Actio debet exprimi in libello quando ex generalitate proponēdi pos sunt elici diuerse actiones diuersos effectus producentes.in.c.licet no bis.nu.13.de re iudi.fo.66.

2 Actio redhibitoria an & quanto minoris habet locū etiam in ecclesia. in.c.i.nu.13.de restī.in integ.fo.155.

1 Actio popularis nō recipit procuratorem & cōsumitur vno agente.in.c. dudum.el.ḡ.nu.3.de elec.fo.176.

6 Actiones personales nō prescribūtur cum magna fide spatio.xxx.an no.in.c.per tuas.nu.8.de dona.fo.104.

6 Actio redhibitoria & quanto minoris an & quibus casibus cōpetant & ad quid.in.c.inquisitionis.nu.6.de rerū permu.fo.89.

3 Actio non requiritur quod exprimatur in libello dūmodo ex eo colli gatur ius agendi.in.c.dilecti filij.nu.1.12.15.et.17.de iud.fo.241 seq.

Actio etiā de iure canonico est proponenda.ibi.

Actio est necessario exprimēda quādo ex illo facto oriunt plures actio nes diuersi effectus.ibi.nu.12.15.et.17.

4 Actio vi bonorū raptorū si aufero rem meā ab aliquo an dek illi a quo ablatuli.in.c.sicut.& infra.nu.14.de iureiu.fo.161.

2 Actio q̄ metus causa.an detur aduersum omnem metum.in.c.cum di lectus.nu.9.q̄ met.cau.fo.150.

6 Actio personalis nō transit in singularem successorē.in.c.cū cōtra.nu.6. de pigno.fo.95.

Actio pignoratitia est in rem scripta:et transit in singularem succesſo rem.ibi.

6 Actio possessoria est realis & dat dño p rebus incorporalib⁹:rei vēdica tio vero p corporalibus.in.c.tua nobis.nu.11.de decī.fo.151.

6 Actiones non circunscribūtur loco.in.c.nulli.numero.9.de rebus ec cle.alie.fo.74.

1 Actio mandati non oritur ex turpi mandato.in.c.bone memorie.el.ḡ. nu.14.de postu.prela.fo.114.

2 Actio vel exceptio cōtra quā est aliqua presumptio an sit per iudicem admittenda.in.c.super hoc.nu.17.de renun.fo.13.

2 Actio rescissoria an possit simul intētari & cumulari cū officio rescindē te.in.c.cū literis.nu.9.de restī.integ.fo.159.

Actio rescissoria quanto tempore duret & intra quantum tēpus potest intentari.ibi.nu.20.

Restitutio in integrum aduersus sniam potest peti ab illomet iudice qui eam tulit.in.c.suscitata.nu.1.de restī.in integ.fo.157.

Restitutio in integrum aduersus necessariam probationem omissam conceditur absq̄ alia probatione lesionis.ibi.nu.2.

Restitutio in integrum an possit peti per procuratorem sine speciali mandato.ibi.nu.5.& 6.fo.158.

3 Actio negatoria & cōfessoria quare dicantur ita quibus competat & p quibus rebus in.c.examinata.nu.16.de iud.fo.39.

5 Actio locati nō datur inter istos qui exhibent operas suas cōsistētes in aliquo notabili exercitio vel arte liberali puta inter aduocatum et clientulum vel medicum & infirmum & similes.in.c.quia indicante.nu me.3.de prescrip.fo.27.

Actio contra agrimensorem quanto tempore duret.ibi.nu.5.

3 Actio si fuit inepte proposita facit⁹ vt reus absoluatur ab instantia iu dicij & quod actor possit iterū agere.in capitulo examinata.nume.1.et 5.de iudiciis.fo.38.

Actiones non sunt sublate de iure cano.ls non fit necessarium earum nomen proponere.ibi.nu.2.

Actio inepta an habeat vitiare libellum si intentio est apta.ibi.nu.19.

3 **Acta** facta cora iudice seculari an & ad quid faciāt fidē cora eccle siastico.in.c.at si clerici.nu.12.de iudi.fo.11.

Acta facta coram arbitro q̄ erat iudex ordinarius an faciant fidem co ram ipso postea procedente tanq̄ ordinario.in.c.ex parte.num.4.de arbi.fo.172.

4 Acta originalia si reperiantur apud iudicem de facto nō per hoc fides eorū non vacillat.in.c.fi.nu.1.de pba.fo.34.

4 Acta iudicij debēt stare penes notariū.in.c.q̄ſi.nu.4.de pba.fo.27.

4 Acta facta in vno iudicio respicientia habilitatē vel inhabilitatē psone ad vnū finē faciūt fidē in alio.in.c.super eo.el.j.nu.2.de testi.fo.48.

1 Acta facta in vno iudicio non faciūt fidem in alio.in.c.per inquisitio nem.nu.12.de elec.fo.146.

5 Acta facta ad vnum finem non nocent vel prosunt ad alius finem.in.c. proposuit.nu.3.de appella.fo.108.

Acta faciunt

7 Acta faciunt fidem contra partem ꝛ deponentem.in.c.cum dilecti.nu. 8.de accusa.fo.60.

7 Acta iudicis in iudicio facta trãseunt in rem iudicatam secus de bis que fiunt extra iudiciũ.in.c.fi.nu.11.qui ima.accu.pos.fo.44.
Acta facientia mẽtionem qõ testis iurauerit faciũt plenam fidẽ.in.c. per inquisitionẽ.nu.4.de elec.fo.146.

7 Acta contra legem viuam vel mortuã an sint nulla.in.c.ad dissoluendum.nu.8.de desponsa.impu.fo.15.

4 Acta inducũt notoriũ qñ de causa plene liquet ꝛ quãdo dicatur de causa liquere.in.c.significauerũt.nu.4.de testi.fo.68.

4 Acta recipientia factum cause facta cozã arbitro faciũt fidem coram iudice.in.c.presentata.nu.7.de testi.fo.83.
Acta ordinaria facta coram arbitro an faciant fidem coram iudice.ibi nume.9.

6 Acta si propter antiquitatem sunt deperdita presumuntur ex verbis sententie maxime quando verba libelli sunt dubia.in.c.dudum.nu.15. de decimis.fo.153.

2 Acta facta coram arbitro non expirant si expiret cõpromissum.in.c. cõpromissum.nu.6.de arbi.fo.179.
Acta facta in vno iudicio cum de crimine agitur ciuiliter non faciunt fidem si de eodem crimine postea agitur criminaliter.in.c.qualiter et quando.el.ij.nu.34.de accu.fol.16.

4 Acta ordinatoria cause non peremptа instantia coram surrogato iudice vel iudice appellationis faciunt fidem secus cozã alio iudice alteri? tribunalis.c.causam.el.j.nu.1.de testi.f.46.
Acta in causa prosunt omnibus quibus profuisset res iudicata illius cause si acta facta sunt contra presentem secus contra contumacem.ibi. nume.3.fo.45.
Acta in vna causa contra extraneas personas faciũt aliqualẽ presumptionem.ibi.nu.4.
Acta facta in vna causa an faciãt fidem inter easdem personas in alia causa quando super eodem agitur vel super dependenti a prima causa ibi.nume.6.
Acta facta in vna causa faciunt fidẽ in alia prorsus separata inter easdem personas.ibi.nu.7.
Acta litis ordinatoria perẽpta instantia pereunt secus acta respicientia litis veritatem.ibi.nu.8.
Actorum effectus respicientiũ litis ordinationẽ perempta instãtia durat nisi renuntiatum sit instantie.ibi.nu.9.

3 Acta facta in vno iudicio ciuiliter an faciant fidem in alio iudicio criminaliter.in.c.at si clerici.nu.29.de iudi.fo.14.

3 Acta facta in iudicio summario an faciant fidem in iudicio plenario. in.c.si clericus.nu.15.de foro compe.fo.62.

4 Acta in vno iudicio faciunt qualemqualem presumptionem in alio iudicio etiam inter alias personas.in.c.testimonium.numero.9.de testibus.fo.87.

3 **Actore** cõtumace ꝛ reo instãte possunt examinari testes ꝛ sententia ferri etiam lite non contest.in.c.causam.nu.43.ꝛ 15.de dolo ꝛ contu.fo.196.
Actor potest desistere ab agendo etiam si inceperit citare dum tamen ad ulteriora non processerit.ibi.nu.16.

3 Actor reconuentus non potest reum iterum reconuenire.in.c.pruden tiam.nu.6.de inut.peti.fo.103.

3 Actor non admissus a reo in possessionem sibi decretam causa rei seruande post annum efficitur verus possessor.in.c.contingit.nu.1.de do. ꝛ contu.fo.209.

3 Actor qui eligit vnum iudicem ꝛ postea vadit ad aliũ non perdit causam regulariter.in.c.dilecti filij.nu.10.de fo.compe.fo.84.

3 Actor si non iurat de calũnia an cadat ab actione proposita et quid de reo si non iurat an habeatur pro confesso.in.c.fi.nu.2.3.14.ꝛ.15.de iur. calum.fo.130.ꝛ seq.
Et an ipso iure an per sententiam.ibi.nu.11.

6 Actor notorie iniustitiam fouẽs non debet audiri.in.c.inter dilectos. nu.7.de dona.fo.106.

3 Actori quomodo consulatur circa iura incorporalia contra reum contumacem ꝛ an habeat locum missio in istis corporalibus.in.c.j.nu.16. de eo qui mit.in pos.fo.213.

4 Actor ꝛ reus iurant de calumnia in iudicio finium regundorum.in.c. ex literis.nu.9.de proba.fo.6.
Actor ꝛ reus tenentur probare de iure suo in iudicio finium regundorũ. ibi.nu.10.

2 Actor siue reus si potẽtiores aduocatos adhibuerint perdũt causam in qua litigatur si hoc fit malitiose factũ alias secus.in.c.ex parte.nu.1.et 4.de alie.mut.iudi.can.factũ.fo.166.

3 Actori põt precipi a iudꝛo ne trahat reũ ad iudicẽ incõpetẽtem.in.c.ex tenore.nu.3.de foro cõpe.fo.72.

6 Actor cõdẽnatur in expẽsis toties quoties deficit in probando.in.c.ij. nu.1.de penis.fo.153.

3 Actor ꝛ reus si vterq; phat que sunt partes iudicis.in.c.ex cõquestione.nu.17.de testi.spo.fo.176.

7 Actor an melioris vel deterioris cõditionis sit q̃ reus in matrimonijs ꝛ quod in probationibus interpretatio fit contra actorẽ.in.c.ex literis. nu.8.de spon.fo.4.

3 Actoris intentio quinq; modis dicitur fundari de quibus in glo.in.c. finem.nu.13.de dolo ꝛ contu.fo.200.

4 Actore non probante reus absoluitur ꝛ cõfessio facta non prodest sed bene prodicat confitenti.in.c.mulieri.nu.5.de iureiur.fo.165.

5 Actore non probante reus absoluit quod scilicet actor habuit dilationes ad probandum: alias secus.in.c.per tuas.nu.7.de appel.fo.125.

4 Actor tenetur edere reo ad exceptionem fundandam.in.c.j.nu.14.de proba.fo.3.
Actor ad fundandam intentionem suam potest cõpellere reum ad respondendum positionibus.ibi.nu.17.

5 Actor excõicatus nisi prosequat per procuratorẽ procedet contra ipm tanq̃ contra contumacẽ.in.c.exceptionem.nu.19.de excep.fo.19.

1 Actor tenetur exprimere causam sue petitionis quando petitio est contra ius.in.c.constitutus.nu.2.de elec.fo.169.

3 Actor qui obtinuit in possessorio in vno foro non tenetur in eodem foro respondere super petitorio quãdo est diuersus forus.in.c.significauerunt.nu.1.de iudi.fo.46.

4 Actor quando dicatur nil probasse.in.c.iuramentum.§.sane.nume.6. de iureiuran.fo.186.

6 Actor si est excõmunicatus non potest contra aliquẽ iudiciũ agitare si illud iudicium agitatur in ecclesia quia cum volũtarie agat non audiꝛ qz non põtingredi ecclesiam secus si reus est excõmunicatus: quia cũ inuitus trahatur qlicite intrat ecclesiã vbi iudiciũ agitatur.i.e.cũ ecclesia.nu.5.de immu.eccle.ꝛ cemi.fo.226.

3 Actor qui intentauit possessorium nõ potest a reo cõuentri.nec reconuentri super proprietate eiusdem vel alterius rei.in.c.fina.nume.6. de iudi.cog.fo.151.

5 Actor põt fundare intentionẽ suam super instrumẽtis per reũ productis.in.c.cũ venerabilis.nu.8.de excep.fol.9.

3 Actor insequatur forum rei.in.c.ꝛ quis contra.nu.2.de foro compet. fo.51.ꝛ in repe.fo.54.

3 Actor non debet audiri nisi offerat libellum in scriptis.in.c.j.nume.1. de libel.obla.fo.93.

3 Actor non tenetur in libello facere mentionem de exceptionibus rei quas tamen si opposuerit ꝛ nõ enarrauerit sibi imputet.in.c.fin.nu.7. de libel.obla.fo.98.
Actor qui expressit vnam causam in libello non potest obtinere si probauerit ex alia.ibi.nu.11.

5 Actor quo casu inuit? cogitur litigare postq̃ recepit literas super aliqua causa.in.c.ex cõquestione.nu.10.de rest.spo.fo.175.

3 Actor intentans vnam actionem an possit aliam prosequi.in.c.ij.nu. 17.de libel.obla.fo.96.
Actiones vniuersales generales ꝛ particulares que sunt.ibidem.numero.19.
Actor an possit minuere quãtitatem in libello expressam absq; condẽnatione in expensis.ibi.nu.29.
Actor an debeat in expensis cõdẽnari quando alterat libellum puta ei addendo ꝛc.ibi.nu.32.

6 Actor si non probat non compellitur reus aliquid probare.in.c.vnico nu.5.vt eccle. bene.si.di.con.fo.72.
Actor regulariter debet probare etiam si reus assumpserit in se onus probandi.ibi.nu.17.

3 Actor qui habet plura remedia contra reum contumacem vel econtra intentans vnum non prohibetur aliud prosequi.in.c.prout. nume.20. de do.ꝛ contu.fo.199.

3 Actor põt eligere vnũ ex iudicibus quos habet reus.in.c.cum sit generale.nu.2.de fo.cõpe.fo.65.

4 Actor ad confirmandum probationem etiam in iudicio summario factam publicato processu licitũ est producere illos primos testes nõ nouos in.c.cum in tua.nu.8.de testi.fo.79.

5 Actor si nõ declarat rẽ petitã in libello licite ab hoc grauamine appellatur.in.c.significatibus.nu.1.de appel.fo.117.

1 Actor põt fundare intentionẽ suã super exceptione aduersarij.in.c.ex parte decani.nu.4.de rescrip.fo.81.

6 **Actus** perueniens ad eum casum a quo non potuit efficax habere principium annullatur.in.c.placet.nume.5.de cõuer.coniug.fo.169.

2 Actus factus per habilẽ ꝛ inhabilẽ simul an sustentetur per illũ habilem.in.d.c.cũ super.nu.11.de offi.deleg.f.87.

6 Actus qui pariter põt referri ad malum ꝛ ad bonũ debet referri ad bonum secus si actus in se est malus licet aliquo respectu possit referri ad bonũ.in.c.j.nu.7.de clericis nõ residẽtibus.fo.17.

☞ Corse. Ego adduco cũdem Abb.in.c.nisi essent.nu.3.de prebẽ.ꝛ in.d. c.ecfore.nu.vj.ꝛ vij.ꝛ gl.in.c.abbis.xi.q.iij.que dixit qõ si quis videret clericũ ample ꝛ cantẽ mulierẽ presumptio erit qõ cã benedicẽdi hoc faciat qõ itelligeqñ p parte finistra presumptio nõ est vehemẽtior q põt colligi ex cõsuetudine loci ꝛ qualitate psonarũ qr tũc faceremus iuꝛ

pretationē in deteriorem partem vt in.d.c.j.ꝛ in.c.cum in iuuentute.de pur.cano.ꝛ bonus ter.in.c.ū.rūb.distin.ꝛ adduco glos.ḣ.ꝛ ibi do.in.c.j.de iura.cal.lib.vi.vbi per illā glos.no.quod vbi quis artatur per ius ad actum qui potest esse bonus ꝛ malus intelligitur quod illum actum non faciat ad malum perpetrandū sed ad vitandum vnde si statutū disponeret quod licitum esset cuilibet interficere deberet intelligi de homicidio permisso. Item si clerico prohiberetur venatio per cōstitutionem cpi non intelligeretur de permissa clericis causa recreationis: sed de alia prohibita quia quedam est prohibita ꝛ quedā permissa ꝛ addu co Bald.in.l.fi.ad exclu.dā.C.de re.cre.ꝛ iureiu.vbi dixi quod vbi actus potest referri ad bonum ꝛ malū quia equinocii semper debet referri ad bonum.ꝛ adduco Do.de san.gemi.in.c.j.de iureiu.lib.vi.vbi dixit quod quando actus iuratus potest referri ad permissum ꝛ illicitum in dubio potius debet intelligi quod intentio iurantis referatur ad actum licitum ꝙ prohibitum.

6 Actus qui debet explicari sub vna forma si explicatur sub alia corruit in.c.ex parte asturiis.nu.19.de concess.preben.fo.62.

1 Actum faciens cōtra ius preterru praue cōsuetudinis an excusetur in vtroq; foro.in.c.cum venerabilis.nu.5.de consue.fo.98.
Actus omnis necessitate cessante concessus propter ipsam.ibidem numero.7.

6 Actus gestus cōtra legem penalem an sit nullus ꝛ pena cōmittatur.in c.si quotidiam.nu.4.de solutio.fo.100.

6 Actus validitas pendet a loco vbi fit non vbi habet exerceri.in.c.cum olim.nu.1.de cle.comng.fo.16.

5 Actus nullus vel sententia eo casu quo potest per partes confirmari valebit tantum vt pactum.in.c.examinata.nuñ.4.de confirma.vtil.vel inutil.fo.146.

1 Actum aliquem explicandi autoritatem habentes si non legitime explicant non priuantur tali autoritate.in.c.gratum.nume.17.de postu.prela.fo.100.

2 Actus autorizatus per excōmunicatum est ipso iure nullus.in.c.fina.nume.2.de procu.fo.144.
Actus gestus per vniuersitatem in qua erant aliqui inhabiles est valid⁹ nisi in casibus de quibus.in.d.c.fi.nu.3.4.5.

7 Actus contractus est ipso iure nullus.in.c.tua fraternitas.num.4.de sponsa du.fo.19.

3 Actus cōtentiose iurisditionis facti in ecclesia sunt nulli: secus actus voluntarie iurisditionis.in.c.fi.nu.18.de ferijs.fo.144.

6 Actus gestus contra legem animatam valet mero iure licet contrauenientes puniatur.in.c.dilectus.nu.4.ꝛ.12.de preben.fo.35.ꝛ.36.

4 Actus si est gestus absente domino et expost facto superueniat scientia domini an presumatur ratum habere.in.c.nonne bene.nu.4.de ꝑsumpto.fo.117.

5 Actus factus coram iudice incōpetenti an saltem valeat vt actus extrauidicialiter factus.in.c.illud autem.nu.15.de prescrip.fo.26.

4 Actus explicandi a ieiunio.c.j.nu.2.de testi.fo.34.

6 Actus gestus a non habente potestatem est ipso facto nullus potest tamen ratificari postea.in.c.j.nu.8.ne sede vac.fo.64.

6 Actus qui potest esse iustus ꝛ iniustus si fuerit gestus a viris circunspectis presumitur iustus.i.in casu iusto gestus.in.c.nisi essent.nu.3.de preben.fo.31.
Actus gestus ab habente duplicem potestatem presumitur gestus in dubio ea potestate qua actus sustinetur.ibi.nu.4.

2 Actus nullus potest ratificari per tacitum cōsensum.in.c.j.nu.4.quod metus cau.fo.149.

4 Actus geminatus vbi requiritur an sufficiat vnus cum iuramento.in c.cum contingat.nu.5.de iureiur.fo.155.

6 Actus factus contra legem an ꝛ quando sit nullus.in.c.ad apostolicā.nu.11.de regu.fo.161.
Actus factus contra solennitatem statuti valet si statutū non procedit vlterius actum annullando.ibi.

1 Actus perfectio reseruatur superioribus.in.c.quanto.nume.6.de consuetudi.fo.95.

6 Actum aliquem qui potest libere facere potest illum expedire alio nō vocato tamen non potest tradere possessionem possessore nō vocato.in c.de multa.nu.3.de preben.fo.36.

7 Actus an attendatur fm tempus quo fuit celebratus an fm tempus quo recitetur.in.c.fi.nu.4.de sen.excom.fo.131.

2 Actus de nocte celebratus attribuitur sequenti vel precedenti diei secundum quod fit ante vel post mediam noctem.in.c.consuluit.nu.6.de offi.deleg.fo.88.

4 Actum probare satis est fundanti se super actu licet non probet habilitatem persone.in.c.in presentia.nu.4.de proba.fo.144.

6 Actus factus contra iuramentū tenet tam in temporalibus ꝙ in spiritualibus licet contra faciens sit periturus.in.c.dilecto.nu.17.ꝛ nu.19.de preben.fo.34.

1 Actus factus an ruat si de honestate nō erat fiendus.in.c.bone memorie.cl.ḣ.nu.1.de elec.fo.158.

6 Actus an vitietur ex falsa causa quando ex alia causa poterit explicari.in.c.ex parte.nu.4.ꝛ.8.de conuer.coniug.fo.169.

3 Actus quando venit explicandus a duobus ꝛ vnus obtinet personam illorum duorum potest illum actum expedire vno contertu absq; quod dicat hoc facio vt talis ꝛ telis.in.c.causam que.el.j.numero.10.de iudi chs.fo.25.

1 Actus non valet nisi seruetur forma a iure inducta ꝛ in casu permisso a iure.in.c.que in ecclesiarum.nu.4.de constit.fo.23.

1 Actus si debet explicari cum consensu alicuius qui non vult vel nō potest consentire an possit explicari sine cōsensu.in.c.ex parte.nume.3.de constitu.fo.40.

7 Actus explicandus collegialiter debet fieri omnibus in vnum conuenientibus adeo qō non valeret si omnes per se dicerent vorum suum.in c.fi.nu.2.de sortile.fo.120.

1 Actus presumitur factus legitimo tempore nisi contrarium probetur in.c.constitutus.nu.3.de rescrip.fo.61.

☞ Cōse. Facit optime.c.accedens.de cōuer.coniuga. ꝛ.c.cum virum.de regu.ꝛ ibi dom. Abb.in.iij.not.dicit quod vbi actus consuevit fieri in certa etate seu tempore si apparet factus ꝛ celebratus ille actus presumitur factus in etate seu tempore consueto.ꝛ dicit de hoc esse ibi text. not. sicut in simili dicitur quod si quis obligatur ad aliquid faciendū et illud apparet factum presumitur factum ab eo qui ad hoc erat obligatus pro hoc bo.ter.ꝛ ibi docto.in.l.secunda.de alimen.pup.prestan. Ego allego Barto.in.l.cum seruus.ff.de verborum obligatio.vbi dixit quod vbi aliquod factum seu aliquis actus requirit sumptum presumitur factus ab illo qui facere tenebatur per ter.notabilem in dicta l.ij.que est fi.C.de alimen.pupil.prestand. Ex quo infert quod si capella reperitur in ecclesia constructa presumitur ab illo herede qui gratus erat a testatore illam fieri ideo voluit Barto.in.l.nomina.C.arbit.tute.ꝛ Bal.ꝛ Sali.in dicta.l.fina.ꝛ Bal.in dicta.l.id quod pauperibus.C.de episco.ꝛ cleri.ꝛ in.l.fina.§.in computatione.C.de iure deliber.ꝛ in.l.j.in fi.C.de fruct.ꝛ lit.expen.ꝛ in rubri.C.de fide instrumen.in xviij.colum.in versic.sequitur videre de scriptura quorundam Joan. de imo.post alios in.c.j.vt eccle.benefi. Pet.de ancha.in.c.fundamenta.de elect.lib.vj.factunt not.per docto.in.l.nesennius.ff.de nego.gest. idem tenet Joan.de imo.in dicta.l.cum seruus.reprehendens Angel. ibi qui tenebat contra Barto.per regulam.l.ei qui.de probati.dicens quod opi.Barto.non probatur in dicta.l.fi.sed fm Imol.optime probatur ibi opi.Bar.fi bene consideretur. Paul.de cast.ꝛ Raph.in.d.l. cum seruus.dicunt quod si heres fuit in mora faciendi capellam ꝛ post moram ibi reperitur facta capella non excusabit heres a pena.de qua in aut.hoc amplius.C.de fide iuss.secus si ante moram facta fuerit etiā ab alio prouenente: quia excusabitur heres a pena.argumen.l.fozoē. ꝛ ibi nota.per Barto.C.de bis qui.vt indig.ꝛ certe Bart.non discrepat ibi ab hoc sed idem Bart.in.l.qui sub conditione rationum.ff.de condi.ꝛ demon.videtur tenere contrarium eius quod dixit in.d.l.cum seruus.volens ibi qꝝ non sufficiat expressam rem factā nisi ille qui eam facere tenebatur probet eam fecisse per.l.excellentie.in ver. flagitantibus eidem erogasse monstrauerunt.C.de eroga.mili.anno.lib.xij.Jo. de imo.in.d.l.qui sub conditione ponderat istam contrarietatem Bar tel.et concludit quod aut erant alique coniecture quod sumptus fecit illud qui allegat se eos fecisse.ꝛ procedit opi.Bar.in.d.l.cum seruus. per.d.l.fi.vbi si pupillus moratur apud tutorem presumit alitus a tutore qui pupillus propter imbecillitatē etatis ꝛ industrie nō presumit aliunde sibi scivisse de alimentis prouidere.alias autem procedat opi. contraria per.d.l.excellentie.

5 Actus gestus a iudice post appellationem extra iudicialē est ipso iure nullus.in.c.dilecti filij.el.j.nu.2.de appel.fo.119.

3 Actus collegij expediuntur per consensum redditum in cōi nō fingulariter.in.c.cum ecclesia.nu.14.de cau.pos.ꝛ pro.fo.154.

5 Actus vel contractus a principio nullus an ꝛ quando conualidetur iure superueniente.in.c.cum ex officijs.nu.36.de prescrip.fo.38.

1 Actus in iudicio obtenti quomodo inducunt consuetudinem.in.c.fin. nu.16.de consue.fo.106.
Actus vnicus habens spatium successiuum inducit consuetudinē.ibidem.nu.17.

3 Actus excommunicandi an possit prescribi.in.c.olim inter.nu.8.de rest.spolia.fo.190.

6 **Accessorium** sequitur suum principale licet minus dignum.in.c.quod in dubijs.nuñ.4.de cōsecra.eccle.vel alta.fo.207.

7 Accessorium an sequatur naturam sui principalis.in.c.latores.nu.6. de cleri.excom.fo.125.

4 Accessorium an valeat fine principali.in.c.debitores.nu.2.de iuretur. folio.131.

☞ Cōse. Adde quod accessorium tollitur sublato principali.l.cū principalis.ff.de regu.iur.regula accessorium.de regu.iur.lib.vj.cum simi. limita istud vulgatum quando tollitur de iure communi: secus si tollitur de iure speciali.puta per restitutionem in integrum.ita probatur in.l.fi.§.luctus.ff.de cond.inde.vbi habetur qō restitutio cōcessa super principali nō extēdit ad accessoriū.ita cōcludit Jo.de ana.in.c.olim.

in.vj.col.in glos.iij.super verbo.ad hereꝫtes.de accu.& idem Jo.de ana. in.c.si quis.de simo.in.ij.col.in glos.ibi in ea.gl.ibi.c.debitores.de in rem,nam glos.ibi oppo.de dicto.c.debitores.& non solvit,doct.remit tunt se ad ibi not.glos.videtur velle qꝫ contrarium sit regulariter verū vꝫ quod vbi non tenet principale nec eius accessorij etiam iuramentum sed sit speciale in casu illius.c.non tamē assignatur aliqua specialitatis ratio.quidā dicunt qꝫ aut principale est contra ius & veruꝫ vitiatur aut est preter ius:& tunc accessorij non vitiatur per id qꝫ queritur in.l.stipulatio ista.§.alteri.ff.de ver.obli.sed illa ratio nō est bona: quia vsure sunt contra ius diuinum & canonicū;ergo ꝛc.ideo solet dici qꝫ vbi est eadē ratio prohibendi principale & accessorij.& tunc vtrūq; vitiatur.aut non est eadē ratio & procedit.c.debitores.qui in promissione vsurarū agitur & queritur obligatio parti que illicite recepit ideo vitiatur ipsum principale sed per accessorij iuramēti agitur vt queratur obligatio deo vt ibi & in.c.si christus.eo.tit.& ideo non vitiat accessorij cū possit iurans illud seruare sine interitu salutis eterne:ergo seruandū.c.si vero.c.cū contingat.de iureiu.& dicit ibi Jo.de ana.qꝫ ista sol.est cōis & forte contra illū text.& istud idem videtur sentire Abb.ibi. nu.5.sed iudicio meo non est contra illū text.d.c.si quis-nam iuramentum in casu.d.c.debitores.quo ad iurantē potest seruari sine interitu salutis eterne.sed in casu.c.si quis iuramentū seruari nō potest sine interitu cum sit prestitū super re turpi quo casu nullā parit obligationē. c.si.de pac.& iuramentū non extenditf ad turpia et illicita.c.j.de iureiu. lib.vj.cū si.& istud videtur sentire.& gl.in.d.c.si quis.vnde quo ad deū non fuit sibi quesita obligatio.& ideo non tenet.quia eadē ratio q̄ concurrit in principali eadē & in accessorio in quo casu vtrunq; vitiatur.secus in.d.c.debitores.

5 Accessorium remanet aliquādo sublato principali.in.c.j.nu.7.de bis que fi.a ma.par.ca.fo.70.

6 Accedens ad papā an fit tutus qō interim causa nō moneatur in partibus contra eum.in.c.vt debitus.nu.19.de appel.fo.127.

Acceptio personarū non debet esse penes papam.s.qui sunt persone equalis cognitionis als secus.in.c.certificandi in rege.§.qui vero.nu.45.de preben.fo.45.

3 **Acceptilatio** inutilis an & quādo habeat vim taciti pacti.in.c.significasti.nu.20.de foro compe. fol.87.

7 **Acquisita** ex negotiatione illicita fine alicuius calūnia nō subiacent restitutioni regulariter licet aliqñ distribuantur inter pauperes.in.c.cum sit.nu.2.de iudi.fo.87.

6 Acquirens aliquid vltra debitū in negotiationibus an & quo casu teneat illud in foro anime restituere vel in pauperes erogare.in.c.quia plerique.nu.34.de immu.eccle.fo.233.

6 Acquirens ex contractu ipso iure nullo ꝓpter solennitates non seruatas tenetur rem illam in foro conscientie restituere sm vnam opinionē que non est vera.ibi.nu.28.& 31.

7 **Accusator** si per collusionē desistat ab accusatione nō impedit facultatē iterum accusandi.in.c.in tātum nu.1.3.4.de collu.dete.fo.121.

5 Accusatus si nil fuit probatū contra ipsum & ideo absolutus an possit iterum accusari.in.c.q̄uis.nu.21.de re iudi.fo.83.

6 Accusator vbi non est quis non potest dānari.in.c.vnico.nu.3.6.& 16. vt eccle.benc.ff.di.con.fo.72.

7 Accusatus debet comparere ad instantiam illegitimi accusatoris ad allegandū priuilegiū suum alias punietur ranꝫ contumax licet appareat quod fuerit per minus idoneā personam accusatus.in.c.veniens. nu.9.de accu.fo.57.

7 Accusatio renditur finē punitionis scilicet vt accusatus puniatur sm qualitatem delicti denūtiatio vero qualiscūq; fit tendit ad finem corrigendi.in.c.super bis.nu.1.de accu.fo.58.
Accusatio nō dicitur criminalis quando per eam non agitur ad penā: sed solum vt accusans punctur certa re.ibi.nu.4.
Accusator debet regulariter se in accusatione inscribere.fallit vt ibidē nume.6.
Accusator criminosus non repellitur quando prosequitur iniuriam propriam.ibi.nu.9.

3 Accusatus de vulnere cum sanguine absolvitur si probatur tātum de vulnere sine sanguine.in.c.examinata.nu.6.de iudi.fo.38.

5 Accusator illegitimus non admittitur ad accusandum.in.c.cum ecclesiastice.nu.14.de excep.fo.4.

7 Accusator si desistat ab accusatione vꝫ inder perquirere an fecerit per collusionem.in.c.j.de collu.dete.fo.120.
Accusatores criminaliter efficiuntur inimici accusati.ibi.nu.2.
Accusator si ab accusatione desistat potest & debet inder ex officio suo super crimine inquirere.ibi.nu.1.
Accusatores plures super eodem crimine an & quādo debeant admitti.ibi.nu.3.

7 Accusator si desistat ab accusatione an possit inder ex officio inquirere sine delicta sint prolata sive non sive sit finita instātia sive non.in.c.crimina.nu.1.de collu.dete.fo.121.

7 Accusatio debet intelligi large vt cōprehendat strictam accusationem quando agitur ad vindictam publicam & etiam vt cōprehendat accusationem largam qñ solum agitur vt priuetur beneficio sue illa enim non est stricta accusatio quia non intendit de positionem ab ordine.in c.super bis.nu.5.de accu.fo.58.

☞ Corse. Ego dico quod verbum accusatio adaptatur cause criminali ciuili & pecuniarie in larga significatione.vt in.l.qui accusare.C.de edē do.& est glos.solennis in.l.viro atq; vxore.ff.solu.matri.& ibi per legistas.& ibi Bal.no.& Moder.Jo.an.do.Ant.Jo.de imo.& Abb.in.c. cum in tua.de testi.nume.3.fo.66.text.in.c.omnibus.v.q.vj.& ibi Domi.de san.gemi.Fede.de senis in consi.xvij.inci.Titius electus in prelatum.vbi dixi quod significatum huius verbi accuso interpellabit ex fine ad quem agitur & dirigitur cōclusio libelli.quia non est nouum qō precedentia restringantur & regulentur per sequentia.ff.de pe.leg.l.nā quod liquide.in fi.& de leg.j.l.fi seruus plurium.in fi.l.talis scriptura. ff.cod.c.ij.requiris.c.inquisitioni.de appel.cū simi.refert & sequit do. And.barb.in.c.j.in.ij.col.de consti.& in.c.tue.de procu.& ibi do.Abb. nu.3.per eundem Abb.in.c.ij.nume.3.in.ij.no.vt lite pendēte & in.c.literis.in glos.j.de presump.& in.c.series.in.j.nota.de testi.& in.c.ꝑterea. de testi.cog.& in.c.j.vt lite non conte.& in.c.preterea.de appel.& adduco Joā.de san.in.c.nemo.xj.q.j.vbi dicit quod verbum accusare large sumptum verificatur tam in causa ciuili cꝫ in causa criminali tū Spec. in tit.de accu.§.j.ver.quid si primo dixit quod si aliquis produxit libellum & vtitur isto verbo accuso.& non includit qō potest illum puniri criminaliter quod nihilominus ille puniendus est criminaliter si apparet illum puniendum de crimine & deliquisse.sed domi.Ludo.rom. in.d.l.viro atq; vxore.damnat doctrinā Spec.& Bal.quia vbi in libello est verbum accuso potest accipi ciuiliter vt ibi dicit gl.in.d.l.qui accusare:sed in penis debemus accipere rem in mitiori significato.l.presses.ff.de penis.do.mens tangit in.c.dilecti.de iudi.et in rubr.de accusa.in additio.& dicit quod doctrina Spec.est vera:quia verba debent intelligi in proprio significato.l.j.§.qui in perpetuum.ff.si ager vectigalis.vel emphy.pete.c.susceptum.de rescrip.lib.vj.cum ergo verbum accuso propie denotet causam criminalē.ergo ꝛc.Item in causa ciuili non cadit ꝓpie pena.sed in causa criminali & vide qō volnit Fede.in cōsilio xviij.& adduco Domi.de san.gemi.in.c.j.de dolo & cōta.lib.vj.Ego dicerem isto modo qō aut ex precedentibus & sequentibus pōt apparere an causa sit criminaliter intentata aut ciuiliter:& tūc causa illa erit criminalis:aut ciuilis per do.Fede.de senis cōsilio xviij.aut non potest hoc apparere nec ex precedentibus aut sequētibus.& tunc quicquid dicant Spec.& do.meus do.Ant.dico quod causa erit ciuilis quia in dubijs maxime penalibus debemus benignioꝛē partem eligere regula in penis.de regu.iur.lib.vj.ff.de reg.iur.l.semper in dubijs.cum fi.& hoc videtur sentire Fede.in loco prealleg.to.idem dicemus de verbo.actio. quod de suo largo significato adaptat cause ciuili et criminali.ij.ad fi.ff.de sepul.viola.Lagraria.ff.de termi.mo.do.meus do.Anto.in.d. c.j.in.ij.col.de consti.& in.c.dilecti.in.v.col.& dixit Jud.ro.in.d.l.viro atq; vxore.quod si constituo procuratorem ad agendum poterit accusare.quia sub verbo actio cōprehenditur accusatio.Et concludo quod ꝓprie verbum accusatio denotat causam criminalem vt per totum titulum.ff.& C.de accu.improprie denotat causam ciuilem vt in rubro & in nigro qui ma.accu.pos.& in.d.l.qui accusare.& sic attēditur materia subiecta.argu.l.si vno.ff.loca.cum simi.verbum actio ꝓprie denotat causam ciuilem.vt in.§.de acti.in prin.& quasi per totū impropriē causam criminalem.vt in.d.l.ij.§.ff.de sepul.viola.& in.d.l.agraria.& sic verba intelliguntur sm subiectam materiam per.d.l.si vno.& c.constitutus.de relig.do.cum vulg.

7 Accusator & accusatus si simul cōuersantur presumit collusio siue praticatis inter ipsos.in.c.de bis.nu.8.de accu.fo.53.

7 Accusatus degradatus sed inquisitus nō.in.c.inquisitionis.nu.6.de accu.fo.62.

1 Accusatus ab vno si fuit absolutus nō potest vlterius accusari.in.c.cū dilecti.nu.15.de elec.fo.153.

7 Accusator non repellitur tanquam inhabilis ab accusato quia ipsum in familiaritate approbauit licet pauloante accusans ipsum erpuicrit quia presumitur fecisse in frandem.in.c.nulli episcoporum.mutil.2.de accusa.fo.2.
Accusatus eo casu in quo non potest suū accusatorē repellere an possit ipse accusans per iudicem ex officio suo repelli.ibi.nu.3.

4 Accusator ꝓprie est quando agitur criminaliter.in.c.cum in tua.nume.1.de testi.fo.78.

7 Accusatus ab illegitimo accusatore potest ab alio legitimo accusari. in.c.cum.p.manconella.nu.4.de accu.fo.54.

7 Accusator potest ante descriptionem ab accu.desistere & super hoc vlterius non audietur.in.c.licet in beato.nu.1.4.de accu.fo.56.
Accusatio non potest fieri per literas sed denuntiatio fic.ibi.nu.2.
Accusator si non prosequitur accusationem intra terminum sibi vel a iudice vel ab accusato datum post illum terminum non audietur.ibi. numero.5.
Accusator an & quando potest desistere ab accusatione sine metu tur-

pilliani.abl.nu.6.

Accusatus de vulnere cum sanguine absoluitur si probatur tactum de vulnere sine sanguine in.c.examinata.nu.6.de iudi.fo.38.

☞ Forte.doc.excellentissimus. Adde q accusator non cogit apponere diem vel horam perpetrati delicti.vt in.l.libellorū.ff.de accu.canonizata.ḡ.q.vi§.Sed q̄d si reus petit accusatorē cogi exprimere diem cōmissi criminis pro sui defensione.c.Bar.in.l.is qui reus.ff.de pu.in di. cōcludit quod potest cogi si iudici videbit per.l.vbicunq̄.ff.de interrog.act.z.cū ioannes eremita.de fi.instru.c.iudicantē.xxx.q.v.idem voluit in.l.libellorum.ff.de accu.z in.l.pantonius.ff.de acqui.hered.z ibi do.Alex.imo.z idē voluit Bar.in.l.ḡ.§.q̄ si epheſi.ff.de eo quod cer.lo.in ver.vlti.hic videt casus ꝛc.vbi dicit ibi videri casum huius questionis.nam quando omissio loci vel diei aufert reo defensionem cogitur accusator apponere diem vel locum.z dicit illum text.ad hoc non allegasse in.d.l.is qui reus.Joan.de imo.ibi scilicet in.d.l.is qui reus.tenet contrariū per.d.l.libellorum.non obst.l.vbicunq̄.pre allegata quia debet intelligi in casibus in quibus nō reperitur a iure specifice facta prouisio.quia clausula generalis non refertur ad specificata.l.doli clausula.ff.de verbo.oblig.z facit.l.sancto legum.ff.de penis. Joan.de ana.in.c.qualiter et quando.el.ḡ.in.§.debet igitur ad fin.refert Barto.z Joan.de imo.in.d.l.is qui reus.Sali.in.l.penulti.in.ḡ. col.in vel quero an dies commissi criminis ꝛc.C.de accu.sequitur opi. Bartol.quam docto.cōmuniter sequuntur in dicta.l.libellorum.hanc partem tenet practicus doc.Ange.are.in tractatu suo maleficiorum.in versi.de presenti anno.z ibi Moderniores in additionibus suis.z hec opinio mihi placet tanq̄ iuri z equitati consona per argumentū optimum z quasi expressum in dicta.l.ḡ.quod si epheſi.et licet loquatur de loco validum est argumentum de loco ad tempus.vt leg.z not.in.l.vinum.ff.si cer.pe.non obst.l.libellorum.quia procedit quando reus non petit ad sui defensionē diem certificari.vel alio modo.respōdeo quod licet de rigore iuris hoc fieri nō debeat vt in.d.l.libellorum.nihilominus de equitate hoc facere debet per.d.§.q̄ si epheſi.et vbi in aliquo casu reperit equitas scripta z rigor scriptus equitas scripta prefertur rigori scripto: vt legi.z no.in.l.placuit.C.de iudi.z in.c.fi.de trāsac.sed equitas reperitur scripta in.d.§.quod si epheſi.ergo ꝛc.non ob.quod dicit Jo.de imo.quod clausula generalis ꝛc.quia salua pace licet illa theorica sit vera tamen in casu nostro est quasi casus specifice prouisus per.d.§.quod si epheſi.Subdit tamen Sali.unum sempiternā memoria dignum z in practica seruandum in.d.l.pe.se non credere in dicem bene z iuridice facere si prius accusatorem ad certiorandum cum comperiret q̄ reus iudicem certiorasset de die z tempore sue absentie vel de alio simili propter quod intentionem accusatoris vellet elidere z hoc ne quid malignetur circa testes quod voluit emitare.l.libellorū.ff.de accusa.que accusatorem noluit artare ad ponendum diem vel horam. arg.ff.de eden.l.ḡ.editiones.z pro hoc etiam facit quia petens sibi aliquid impleri ex eius parte dz prius impleuisse.l.iulianus.§.offeri.ff.de act.emp.cum simi.z hoc dicti Sali.refert Ang.are.z sequitur in dicto ver.de presenti anno.z ibi per Moder.z in iudicando z cōsulendo intrepide sequerer ad excludendū omnem malignitatē. Tamen in facti contingentia limitabā hoc dictum nisi reus bone fame opinionis z vite esset z non esset verisimile eū malignari accalūniari.z mouebar ex quod voluit Bar.in.l.si.in fi.ff.de bere.instit.l.i.C.si seruus ad dec.aspira.z Ludo.ro.in.l.ḡ.ff.de vsucap.quod si aliquis accusat vnum quia audiuerat dici a persona fidedigna q̄ ille cōmiserat delictum quod si iste accusator non probat q̄ non puniatur tanq̄ calūniator quia habuit iustam causam credulitatis ex autoritate illius persone fidedigne.z vide glo.quam allegat Ludo.in.d.l.ḡ.in.c.finem litibus. de dolo z contuma.z ibi Hostien.dicit quod si persoona sit valde religiosa z magne conscientie quod presumitur pro illa quod non calumnietur.arg.ff.de no.oper.nuntia.l.ḡ.z sequitur Jo.and.z communiter omnes.licet dom.Cardina.videatur tenere oppositū ex eo quod non apparet de alia causa ex quo succumbit presumptio est contra eum:sed certe fm Joan.de imo.satis videtur equa opinio Hostiē.quia si alias sit vite religiose z magne conscientie non debet presumi q̄ in hoc fuerit calumniatus.arg.d.c.secundi.facit text.not.valde in.c.nisi essent. de preben.vbi tex.probat quod solennitas extrinseca non presumitur. L.sciendum.ff.de verbo.obliga.tamen hoc est verum nisi actus esset gestus a persona fidedigna quia presumitur quod omnes solēnitates interuenerunt.d.c.nisi.z idem si fiat ab alio intervenīente presentia persone fidedigne:vt est tex.z ibi dom.Anto.in.c.dilecti.de arbi.ad hoc allegat Ludo.rom.vbi supra.z no.Jnno.in.c.i.de cle.peregri.vbi licet aliquis probet quod ipse sit diaconus non tamen propterea probat se habere alios ordines qui necessario requiruntur anteqū sit diaconus q̄ est verum dicit Jnno.ibi nisi iste clericus sit factus diaconus a persona maxime autoritatis:quia tunc non est verisimile quod persona illa illum ordinasset ad diaconatum nisi habuisset alios debitos ordines: ita refert ibi Abb.nu.6.ex quo dicto.z d.c.nisi subdit Ludo.quod canoniste ibi dant singulare intelligentiā ad dictum Jnno.in.c.ḡ.de dila.vbi dicit quod si iudex dicit in sententia pronuncio talem filium famil.posse testari quod licet hec sententia possit valere in castrensibus vel quasi: tamen illa sententia est ipso iure nulla:hoc tamen nisi illa persona que dedit illam sententiam sit persona magne autoritatis:quia tunc sententia valebit:sed rescindetur remedio appellationis:quia non est verisimile quod ferret sententiam contra iuris errorem expressum.argumē. text.not.in.d.c.nisi.nam vna persona fidedigna dat iustam causam credulitatis.dixit glos.not.in.l.tritio fundum.ff.de condi.z demon.z plene Ludo.in.d.l.ḡ.z bonitas vite tollit suspitionem malignitatis.dicit dominus Anto.in.c.postremo.de appella.z succedit loco satisdationis vt dixit glos.not.in.l.j.§.j.ff.de rip.nup.quam allegabat Bal.in.c.ḡ.de indi.z in.c.ḡ.de eo qui mit.in pos.causa rei seruan.z facit quod no.Ange.in.l.si a bonefidei.ff.de rei ven.Lap.alleg.cxxvj.Bal.in.c.cū cōtingat.de reseri.z in.c.veniens.el.ḡ.de testi.glos.in.c.cupiditas.xij.q.i.ter.in d.c.ḡ.ff.de noui ope.nunti.z in.c.in nostra.de procu.facit ter.in.c.sicut olim.de accu.licet Bald.aliter voluerit in.c.iuranit.de proba.z in.c.j. vt lite pendēn.z hec fecerunt profecto iudicem variare z puto hanc limitationem de iure forte veram.z hoc posui vt posteris materiam aliquid dicendi darem.

7 Accusatus si quam exceptionē habet contra accusatorē debet illā opponere ante contestationem litis alias secus nisi de nouo venerit in sui notitiam.in.c.j.nu.3.de accu.fo.51.

Accusator non debet esse criminosus nec male fame nec inimicus.ibi. nume.4.

Accusator crimin osus repellitur de iure canonico ab accusando quādo prosequitur vindictam publicam secus si propriā:quia tunc quilibet criminosus admittitur.ibi.nu.5.6.

Accusator quādo repellitur tanq̄ indignus absoluitur accusatus ab obseruatione indicē.ibi.nu.12.fo.52.

Accusatus non tenetur cōparere ad instantiam illegitimi accusatoris. ibi.nume.13.

Accusator si post inchoatam accusationē efficiatur illegitimus non repellitur a iudicio.ibi.nu.15.

Accusatus si post inchoatā accusationē inceperit habere aliqd̄ priuilegium potest illo vti vt a tali accusatione excusetur.ibi.

7 Accusatio debet fieri ab illis quorum interest alias esset nulla.in.c.illa prepositorum.nu.1.5.de accu.fo.52.

7 Accusari an poterit per procuratorem pronocatus ad iniuriam z an ligetur statuto facente mentionem de percutiente.in.c.j.nu.2.de iniu. fo.102.z vide in nu.4.

3 Accusatus non potest regulariter summi accusatorē accusare pendente accusatione contra ipsum.in.c.ḡ.nu.31.de ord.cog.fo.146.

7 Accusans criminosum sed potius ex odio q̄ ex zelo peccat alias secus. in.c.accusasti.nu.1.de accu.fo.54.

1 Accusatus de percussione cū sanguine absolui.si testes pbant percussionem sine sanguine.in.c.duodum.el.ḡ.nu.37.de elec.fo.178.

7 Accusans aliquē calūniose debet ex officio iudicis puniri z iudex non puniens est redargutione dignus.in.c.j.nu.12.de calū.fo.68.

4 Accusare volenti de falso pōt statui terminus peremptorius quo elapso non potest accusare.in.c.accepimus.nu.3.de fi.instru.fo.100.

5 Accusatio non potest fieri ab existēte in peccato mortali nisi accusans prosequatur iniuriā propriam.in.c.a nobis.nu.10.de excep.fo.3.

5 Accusator si cessauerit ab accu.potest iudex ex suo officio inquirere.in c.constitutus.nu.2.de appel.fo.114.

7 Accusari non dz quis a pluribus vindictā publicā prosequētibus:sed ipsorum vindictā fic.in.c.si quis episcopus.nu.2.de accu.fo.52.

4 Accusatio qñq̄ ponitur pro actione.in.c.series.nu.1.de testi.fo.58.

7 Accusator si desistat ab accu.potest iudex ex officio psequi et inquirere.in.c.qualiter z quando.el.ḡ.nu.22.de accu.fo.66.

7 Accusatus de aliquo crimine vel denūtiatus non potest interim promoueri neq̄ ad seculares vel ecclesiasticas dignitates.in.c.ommipotens.nu.1.z.2.de accu.fo.52.

Accusatus pendēte accusa.non priuatur iuribus vel dignitatibus suis licet de nouo interim non possit acquirere.ibi.nu.3.

7 Accusans matrimoniū propter questū repellitur.in.c.significāte.nu. 1.qui matri.accu.pos.fo.44.

Accusatio obtur pem causam facta non debet admitti.ibi.nu.4.

7 Repellitur ab accusatione matrimonū qui denūtiationi tempore tacuit nisi denuntiationem probabiliter ignorauerit vel iuret de nouo dicisse:z quod malitiose non accusat.in.c.fin.nume.1.qui matrimo.accusa.pos.fo.44.

Ab accusatione repulsus an ad denuntiationem admittatur.ibidem nu.8.z.10.

Accusator z testis qui loquūtur de auditu an sint audiendi.ibi.nu.10.

7 Accusatio z testimonium in matrimoniali causa fieri debent personaliter z non per literas.in.c.a nobis.nu.1.z.3.qui matri.accusa.possunt. folio.43.

4 Accusatus de crimine in causa ciuili admittitur in testem.in.c.fin.nu. 3.de testi.fo.89.

Accusatus de crimine admittitur in testem in exceptis criminibus.ibi. numero.4.

Accusatus de crimine si appellauit an admittatur in testem.ibi.nu.5.

Accusatus co

7 Accusatus eo casu in quo non potest suum accusatorē repellere potest ipse accusatus per iudicem ex officio suo repelli.in.c.nulli episcoporum.nu.3.de accu.fo.53.

☞ Corse. Contrarium tñ in simili vt sentire Bart.in.l.nō solū.§.fi.ff.de iureiur.vbi tenet qō si alicui denegatur audiētia vigore statuti nō pōt iudex ex officio suo procedere ꝯ offensorē illius:ꝑ Abb.in.d.c.nulli epo rus.in gl.i.in fi.placet multū illa glos.arg.in.l.litigatio.§.qō illicite.ff. de via publi. Ego pro ista opi.adduco do. Jo.de anc.in.c.cū inter.de excep.vbi dicit q̄ figs iniuriat excōicato qui non pōtagere ad vindictā vindictā iudex ex officio suo poterit ꝓsequi.& alle. Old. Jo Dilleū & Jac.de are.in.litē apud labeonē.§.ait prætor.ff.de inin.vide Bal.in rub.C.de manu.vindi.& in.l.cū lege.& ibi Jo.de imo.ff.de rest.& in quadam sua disputatione inci.statuto cauet q̄ fenerator.& Jo.de imo.in.l. de pupillo.§.fi procurator.ff.de no.ope.nun.oēs in.l.i.§.sublata.ff.ad treb.Bal.in.c.i.de reseri.lib.vi.ita cōcludit Ang.in.l.pe.& fi.ff.de peti. here.do.Ant.in.c.cū dilectus.de cōsue.& in.c.bone.de postu.pla.cl.i.q̄ vbi obstāte sibi aliqua cēsura quis non pōt opponere iudex ex officio suo poterit.& alle.Jnno.in.c.cū olim.als in.c.cū venerabilis.de excep. & hoc ne aliqs locupletet cū aliena iactura.& vide qō voluit do.Anto. in.c.i.de iud.& in.c.vnico.de lit.cōte.& in.c.cū ioannes cremita.de fi.instru.vbi dixit qō licet reus post cōclusum in cā non possit producere instrumēta & testes vt in.c.cū dilectus.de fi.instru.tñ iudex officio suo poterit:& dicit se in facto ita obtinuisse. Sed iudicio meo hoc pbat tex.in c.cū ioannes.palle.& vide qō voluit do.Do.de scō geni.in.c.indēn itatibus.§.sane.de elec.lib.vi.vbi dicit qō licet cōtra actū cōcernentē vtilitatē publicā pars repellat a potestate excipiēdi vel diciendi:nihilominus pōt superior ex officio inquirere an actus sit legitim⁹ vel nō.& vide Bar.in cōsi.inci.Dñico de Bononia.& ad.Lnon solū.§.fi.& qō voluit ibi Bar.nōdum pōt hoc modo ad cōcordiā reducēdo q̄ aut qs faceret aliqd ex dispositione legis:& tūc hoc casu iudex nō poterit:qz quos lex phibet oīno phibet.& ita ꝓcedat.l.non solū.& Bar.ibi:aut qs est prohibitus facere aliquid ex facto & dispositione sua:& tunc procedunt dicta in Ztium:& de materia vide do.meum vo.Ant.in.d.c.nulli.& in rub.de accu.& Bal.in.l.i.C.si tutor vel cura.non get.

7 Accusatio non potest fieri per alium vel per scripturā sed denuntiatio fit.in.c.cum dilectus.nu.2.de accu.fo.61.

4 Accusatus negando veritatem peccat mortaliter.in.c.i.nu.3.de testi. cog.fo.90.

7 Accusatio criminis an possit fieri post baptisma.in.c.gaudemus.nu. 16.de dinor.fo.47.

2 **Additio** vel suppletio q̄ fit ad aliquē actū dz fieri qñ pōt fieri ipse actus.Ant.in.c.fi.nu.1.de sacra.nō ite.fo.51.

2 **Adiuuare** potius debemus ꝓximum ꝑ amicū.in.c.cū sacerdotis.nu.6.de postu.fo.139.
Adiuuare an potius teneamur patrem ꝑ patriam.ibi.nu.7.

7 **Administratores** quando reddunt rationē administrationis eorū non statur regulariter eorū iuramento nisi in minimis.in.c.qualiter & quādo.el.ij. nu.26.de accu.fo.16.
Administrator diffamatus de vilapidatione potest cōpelli vt reddat administrationē.in.c.qualiter & quando.el.ij.nu.4.de accu.fo.15.
Administrator alicuius rei habet facultatē agendi super turib⁹ illius administrationis.in.c.cum deputati.nu.1.& 2.de iudi.fo.40.

5 Administratio si est concessa alicui non intelligit data potestas dilapidandi vel donādi & similia facēdi.in.c.ventēs.nu.21.de ꝓcri.fo.44.

6 Administratores vel dispensatores si aliquid querunt an ꝓsumātur querere ex administratione an ex industria.in.c.vt vnus.num.4.de pecu.cle.fo.109.

4 **Adminicula** que sunt in casu.c.preterea.de testi.ibi.nume.7.fo.59.

4 **Admonitiones** due sufficiūt ad validitatē denūtiationis.in.c.in oī.nu.2.de testi.fo.37.

7 **Adoptio** nō iuridice facta nō causat legalem cognitionē.in c.vnico.nu.3.de cogna.leg.fo.29.
Adoptata si non trānsibit in potestatē adoptātis an possit in vxorē ducī per filium naturalem adoptantis.ibi.nu.5.fo.30.
Adoptio siue legalis cognitio an impediat & dirimat matrimonium. ibi.nume.6.

4 Adoptiuus non erudit substitutum.in.c.in presentis.nu.20.de proba.folio. 4.

6 **Adorari** nemo dz sanctus etiā qō faciat miracula sine licentia pape.in.c.i.nu.1.& 3.de reli.& vene.san.fol.217.

6 **Aduene** debēt obseruare cōsuetudinē loci vbi reperiūtur.in c.consilium.nu.6.de obser.ieiu.fo.218.

3 **Aduersarius** an repellatur cōtra aduersarium.in.c.i. nu.2.& nu.3.de iudi.fo.3.

3 Aduersarius dicitur etiam ille qui contendit in iudicio in causa pecuniaria.in.c.i.nu.2.de plus petī.fo.151.

3 Aduersarij dicuntur etiam litigantes ciuiliter.in.c.ꝓposuisti.nu.§.de foro compe.fo.88.

7 **Aduocare** prohibēt clericus ne videat alteri nocere cum ipse debeat omnibus prodesse.in.c.cum.p.mā concilia.nu.9.de accu.fo.4.

2 Aduocare non est ꝓprie alteri nocere nec alterum offendere.in.c.cū sacerdotis.nu.1.de postu.fo.139.
Aduocare non possunt omnes qui habēt sacros ordines regulariter. ibi.nu.3.fo.136.

2 Aduocatus pōt esse testis in causa in qua qñ fuit adhibitus testis non erat aduocatus.in.c.cr literis.nu.1.de transac.fo.136.
Aduocatus aduocans in causa in qua pretendit habere ius an censeatur iuri suo renuntiare.ibi.nu.4.
Aduocatus potest decerni parti non habenti ex officio iudicis.in.c.i. nu.1.2.4.5.de offi.iudi.fo.120.
Aduocatus si quis non habet nō potest cogi ad rēdendum.ibi.nu.2.
Aduocatus potest cogi per iudicem ad patrocinandum indigēti pro competenti mercede.ibi.nu.5.
Aduocatus debet gratis aduocare pro paupere.ibi.
Aduocatus dicitur habere tantam affectionē ad causam q̄ non potest etiam in causa appellationis esse testis.ibi.nu.6.fo.121.

5 Aduocatus vel procurator si per ipsorum imperitiā aut negligētiam quis iniuste causam pdat an teneatur in foro anime ad interesse.in rubri.nu.16.de appel.fo.86.

2 Aduocatus an possit esse iudex in causa in qua fuit aduocatus.in.c.ir refragabili.nu.4.de offi.ordi.fo.119.

2 Aduocatus non cogitur aduocare nisi in foro suo.c.pastoralis.nu.8. de offi.deleg.fo.92.

3 Aduocatus faciens perdere causam clientulo suo tenetur ad dānum. in.c.pastoralis.nu.8.de iudi.fo.37.

3 Aduocatus an iuret de cal.non obstante consuetudine.in.c.cetērū.nu. 3.de iura.cal.fol.127.

7 Aduocatus excōicati qui eum defendit an incidat ipse etiam in excōicationem.in.c.ꝓposuisti.nu.6.de cle.excō.fo.77.

2 Aduocare possunt monachi cum licentia abbatis & pro vtilitate monasterij copulative.in.c.ij.nu.2.de postu.fo.138.

3 Aduocatus faciēs perdere causam clientulo suo tenetur ad dānum.in c.pastoralis.nu.8.de iudi.fo.37.

☞ Corse. Qō no.cōtra malos aduocatos. Nam mali aduocati oīa mala nouerūt vt dicit gl.in.l.ab anastasio.C.mā.& sepenumero moriunt sine lingua vt dixit gl.licēto ter.insti.qui nō est ꝑmis.face.test.ibi.sepe enī & literati & eruditi homines varijs casibus & audiēdi & loquēdi facultatem amittunt.gl.ibi in verbo.amittūt dicit marime impij aduocati.

6 Aduocatus procurator medicus & similes illicito negotio negotiātes si aliquid vltra debitū lucrantur non tenent in foro anime restituere si dolus malus abfit.in.c.quia plerique.nu.32.de immu.eccle.fo.233.

2 Aduocatus nō dz ille q̄ cōsulit in camera.in rub.nu.1.de postu.fo.138.
Aduocare prohibitus non censetur prohibitus consulere.ibi.
Aduocatus non potest esse illiteratus & non doctor.ibi.nu.2.

2 Aduocatus defendit ius publicū & priuatū vñ er hoc dicunt milites & priuilegiant in iure in multis vt milites.in.c.fi.nu.1.de postu.fo.139.

☞ Corse. Aduerterū q̄ aduocatus nō dz habere dignitatē no. Butl.de cu.in.l.ne quicq̄.§.aduocatos.ff.de offi.procon.ideo quia vocatur officium.C.de aduo.diuer.iudi.l.laudabile.in ver.aduocationis officiū qō intelligeré nisi esset quis aduocatus principis seu magne persone. arg.l.j.C.de mūda.prin.vbi esse notariū principis est dignitas:licet de se procurandi officiū sit vile.vt in.l.vniuersos.& ibi Bar.C.de decu.lib. x.& Abb.in.c.post cessionē.de proba.in pe.col.idē in coquo principis. vt voluit Bal.in.c.j.de feu.guar.& habens feudū a principe efficit nobilis.ita dixit Bald.in.c.j.qui dicat dur.facit ter.in.c.per tuas.de maio.& obe.& in.c.mancipia.de re.per.nu.2 seruī nobilīū sunt nobilioris cōditionis q̄ serui plebeiorū. Jdeo debent habere meliora fercula.vt in.l.habitatio.ff.de ven.in pol.mit.qō est notandū pro scutiferis et famulis cardinaliū & eporum.simile voluit Bal.in.l.etiā.C.de testi.vbi dicit q̄ famuli eporum possunt testificari pro eis alle. Jnno.in.c.in literis.de testi.secus dicit si sint villū.ponit exemplū in cerdonib⁹ & scholaribus.q̄ non admittere in scholaribus.tum ratione priuilegiorū eis concessorū.vt leg.& no.in aut.habita.C.ne fil.pro pa.tum etiā respectu scientie que homines nobilissimos facit.l.prouidēdum.C.de postu.in prin.& in.l.j.§.proinde.ff.de var.& extraor.cog.idē dicimus in medico principis.vt in.l.j.C.de comi.lib.xij.vbi medicus principis equiparatur ducibus:regulariter equiparatur obstetrici.l.j.C.cōia de leg.facit ter.sing.in.l.j.C.de prepo.laborū.lib.xij.in ver.quos decus lateris nostri illustrat.cum alijs simi.

2 Aduocare an possit clericus in crimine vbi venit imponēda pena sanguinis.in.c.j.nu.5.de postu.fo.138.

3 Aduocatus de iure tenetur subire iuramentū calūnie nec valeret consuetudo in contrarium.in.c.j.nu.5.de iura.cal.fo.123.
Aduocatus an possit in foro anime falsa allegare licet habeat iustam causam.ibi.

6 Aduocatus efficitur patronus cause quam assumpsit patrocinio suo. in rub.nu.1.de iure patro.fo.189.

2 Aduocatus ꝛ similes persone possunt esse testes cōtra suū clientulum quia cessat ratione suspitionis.in.c.ꝯ.nu.12.de arbi.fo.168.

7 **Adulterium** etiam cōmittitur cū sponsa de presenti nō dum cognita ꝛ quid de spōsa de futuro.in c.inquisitionem.nu.4.de eo qui cog.consan.fo.30.

6 Adulterium carnale ꝛ spirituale an compensetur.in.c.mulier que.nu. 9.de conuer.coniu.fo.172.

7 Adulterium solum an habilitet aliquem ad contrahendum matrimo nium.in.c.significauit.nu.3.de eo qui co.in ma.fo.22.

5 Adulterū cognitio vtrum ꝛ quo casu potest pertinere ad vtrūq; forū. in.c.cum sit generale.nu.23.de foro compe.fo.67.

6 Adulterium inducit separationem matrimonū quo ad torum nō quo ad vinculum.in.c.gaudemus.nu.2.de conuer.coniu.fo.171.

Adulterium an possit cognosci coram iudice ecclesiastico si agatur criminaliter.ibi.nu.6.

Adulterium est causa qō vir lucretur dotem ꝛ quod vxor donationem propter nuptias quid autem si sint liberi.ibi.nu.7.

7 Adulterium committitur etiam coniugatus cum solutа.in.c.transmisse. nu.5.de eo qui cog.consan.fo.29.

7 Adulterium quomodo potest esse notorium.in.c.significasti.nume.4. de diuor.fo.48.

Adulterio non separatur matrimonū sed tantum priuatur eius exe cutione.ibi.nu.5.

Adulterio an excusetur vxor si a marito fuit causatum.ibi.nu.6.

Adulterii mariti etiam non notorii an vxor possit obijcere.ibi.nu.9.

6 Adulterium priuat adulterum iure coniugali.in.c.cōstitutus.nu.34. ꝛ.8.de conuer.coniug.fo.169.ꝛ.170.

7 Adulterium probatur per solam deprehēsionē absq; eo quod fuerint visi coire.in.c.i.nu.2.de adul.ꝛ stu.fo.105.

7 Adulterium an ꝛ in quibus dicatur esse de atrocioribus criminibus. in.c.accepimus.nu.4.de purga.cano.fo.150.

6 Adulteria cōmissa per coniuges mutua cōpensatione tolluntur.in.c. constitutus.nu.9.de conuer.coniug.fo.170.

2 Adulterū respectu iudicū est cognoscibile tam per iudicem secularē q̄ ecclesiasticū ꝛ est locus preuentioni.in.c.i.nu.3.de offi.or.fo.107.

7 Adulterū post viri mortem an possit obijci per heredes mariti vxori dotem petenti.in.c.plerūq;.nu.7.de do.inter vi.ꝛ vxo.fo.48.

Adulterium post mortē vxoris an possit obijci per maritū b. redibus vxoris dotes repetentibus.ibi.

7 Adulterū ꝛ hęresis seu carnalis ꝛ spiritualis fornicatio an idem operentur quo ad separationem coniugum.in.c.de illa.nu.24.de diuor. folio.46.

7 Adulterium non cōmittit mulier probabiliter presumens se solutā si alteri nubat.in.c.fraternitatis.nu.10.de frigi.ꝛ male.fo.35.

4 Adulterium toties cōmittitur quoties reiteratur copula.in.c.sicut no bis.nu.3.de testi.fo.44.

7 Adulterium non est grauius crimē q̄ incestus.in.c.veniens.el.i.nu.5. de eo qui cog.consan.vxo.suę.fo.29.

☞ Corr. Et vide eundem Abb.in.c.at si clerici.in.ꝯ.de adulterijs.nu me.ꝯ.9.ꝛ.vij.fol.xij.versꝰ.opponitur.sed videtur ob.ter.xxij.q.vij.c. qō in omnibus.glo.in.d.ꝯ.de adulterijs.fol.doc.ibi dicit ꝛ ibi Abb. post glo.ꝛ Archi.in prealleg.c.quid in omnibus.quod ꝯtum ad crīmis quantitatē non est maius alijs vt in.d.c.adulterij malum. ꝯtum vero ad criminis cōmunitatem ꝛ frequentiam cōmittitur illud q̄ alia.ꝯtum vero ad pene impositionē potest dici ita graue sicut alia.quia pro isto sicut pro alijs magnis imponitur pena mortis.Lxuiiij.xxv.c.Deute.xxj.cl.Quis.C. de adul.ꝛ fuit hoc Lau.in prealleg.c.q̄ in omnibus.ꝛ Joā.an.in.d.ꝯ. de adulterijs.sed certe hec solutio ſm Abbā.ibi non procedit maxime de iure canonico.quia pro adulterio non fit degradatio actualis.et tū pro quibusdam alijs fit.Jtem de iure ciuili in quibusdā delictis mors acerbissima indicitur.vt in parricidijs et assassinis et tū non fit in adulterio.Ejncen.dixit in.d.ꝯ.de adulterijs.quē doc.sequuntur q̄ quantum ad delicti extensionē adulterium est de grauioribus.quia non solum delinquit in se.sed in plures qui tale delictū cōmittunt.quia vnorum animę polluūtur q̄ non placet ibi Abb.quia in delicto incestus. ꝛ cū succeditur contra naturā duorum animę polluūtur ꝛ tamē illa sunt valde maiora per.d.c.adulterij malum.ꝛ subdit precedētem solutionē esse tenēdam.Ego adduco ſi.ter.in.l.eodicillis.ꝯ.instituto filio.in ver. sed ꝛ alia mihi deteriora.facit.ff.de lega.ꝯ.vbi probat quod vir reputat adulterium grauius occisione filij.ita allegat illum ter.Jac.de arc. vt refert Bald.in.l.athletas.ꝯ.calūniator.ff.de his qui no.infa.ꝛ in.c. penul.de cōsue.ꝛ ter.in.l.i.C.qui accu.non pos.loquitur de criminibus grauioribus.ꝛ glo.ibi ponit exemplum in adulterio.ꝛ facit ter.in.l.ſi. in.ꝯ.idem autem.in ver.aut aliquid grauius admisisse.ff.de publica. vbi ler reputat adulterium esse graue crimen.facit ter.in.l.patri.ꝛ in.l. quod ait.ff.ad legem iul.de adulte.vbi licet patri occidere filiam propter adulterium.ideo dixit Bald.in.l.ſi.C.ſi contra ius vel vtilitatem publicam.ꝛ in.l.i.ff.de constitu.princip.quod licet princeps possit statuere quod bānitus possit impune occidi vel furtum contra cum fieri tamen non potest statuere quod mulier bannita possit impune adulterari.et sic adulterium videtur grauc et enorme crimen:et que sunt pene adulterij ꝛ quot.vide domi.Abb.in consilio.iiij.circa primam ꝛ secūdam col.vnde post do.meū in dicto.ꝯ.de adulterijs.distinguo sic quod aut consideramus legem mosaicam:et tunc adulterium est morte dignū: aut consideramus legem ciuilem:ꝛ eodem modo imponitur pena glādū.vt in dicta.l.quāuis.intelligendo prout ibi dicunt do.cito.est enim adulterium publicum crimen.l.i.ff.de publi.iudi.ꝛ in.l.i.C.de adulte. ergo stat conclusio quod adulterium connumeratur inter grauiora crimina essentialiter ꝛ formaliter.sed per accidens videtur esse maius ceteris alijs:quia magis frequentatur licet in se crimen incestus aut contra naturam sint grauiora:non tamen ita sunt frequentata sicut adulterium.aut cōsideramus legem canonicam ꝛ licet canon permittat dispensare per episcpū istud fuit de benignitate canonis.vt in dicto.ꝯ. de adulte.ꝛ ideo Bal.ibi dixit qō in vitio carnis mitius est agendum quia motus ad actum est de iure naturali.vt not.in.l.i.ꝯ.ius naturale. ff.de iustitia et iure.Et qua pena puniatur adulter seu adultera de iure canonico.vide not.in.c.tue.de procura.et in.c.gaudemus.de diuor. ꝛ dic quod pena conuenit est separatio quo ad torum ꝛ dotis perditio quando agitur ciuiliter:quia pena legalis non habet locum de iure canonico.vt not.vtrobiq; scilicet in dicto.c.tue.ꝛ dicto.c.gaudemus.Jtē vxor lucratur donationem propter nuptias.et adulterio mariti.vt notat Abb.in dicto.c.gaudemus.nume.17.ꝛ facit.c.plerūq;.de dote post diuortium restitu.in dicto.c.gaudemus.non imponitur aliqua pena mulieri:sed prouidetur vt mulier collocetur in claustro:vt honeste viuat. ſm ꝯ.Det.ꝛ Abb.antiquum.vnde dicunt quod inuita non potest collocari in claustro in casu illius capituli.sed quando ageretur criminaliter coram iudice seculari.tunc inuita detrudetur per aut.sed hodie.C. de adult.vnde ponderant verbum collocare.non enim dicit detrudere ꝛ sic fit collatio ad penitētiam peragendā ꝛ non principaliter ad pensū. ꝛ sic vt precidatur materia delinquendi debet collocari in aliquo monasterio non solū propter penitentiā sed vt honeste viuat.pro hoc bo. ter.qui hoc probat in.c.de benedicto.xxxij.q.j.in fi.ita concludit Abb. in.d.c.gaudemus.vbi supra.respectu vero clerici qua pena puniatur si cōmittat adulterium.vide doc.in.d.ꝯ.de adul.ꝛ ibi Abb.dicit quod pro adulterio non fit degradatio actualis.sed deponitur.vt.lxxxj.dist. presbyter.ꝛ voluit Jo.an.in.c.frustra.de reg.iur.lib.vi.in mercu.ꝛ vide ad predicta do.Abb.in.c.cum sit generale.nume.23.ver.item.ꝛ glo. enumerat crimen adulterij.

7 Adulterij deprehēsio sola an sufficiat ad puniēdum deprehēsum.in.c. er literarum.nu.4.de eo qui du.in matri.fo.23.

7 Adulterium solum non impedit matrimonium contrahendum cum muliere prima vxore viuente cognita nisi machinata fuerit in mortem coniugis vel sibi data fuerit fides de ea ducēda.in.c.super.nu.2.de eo qui du.in matri.fo.23.

5 Adulterium est de foro ecclesiastico non solum quādo agitur ad separationem thori sed etiam quando agitur ad vindictam.in.c.consuluit. el.i.nu.1.de appel.fo.99.

6 Adulteria coniugum mutua cōpensatione tolluntur quomodo intelligatur.in.c.veniens.nu.7.de conuer.coniu.fo.170.

7 Adulterium cōmittere alicui non licet etiam propter famem:querere enim debet victum alio modo.in.c.er literis.nu.78.de diuor.fo.41.

3 Adulterium non dicitur malus delictū alijs nisi propter eius frequētiam.in.c.at si clerici.ꝯ.de adulterio.nu.3.de iudi.fo.16.

7 Adulteram vel adulterum nō est licitum occidere de iure canonico.in c.ſi vero.el.i.nu.10.de sentēn.excom.fo.164.

7 Adulter compelli potest per ecclesiam ad abinrandum adulteram et quod ad coniugem redeat.in.c.cum habeat.nume.2.de eo qui duxit in matri.fo.23.

Adulterij est misti fori ꝛ iudex ecclesiasticus rōne peccati se de eo impedire potest etiam si non agatur ad separationem tori.ibi.

7 Adultera quando absoluitur ab excommunicatione debet abiurare adulterum.l.ad eum non vellevterius redire.in.c.intellerimus.nu.2. de adul.ꝛ stu.fo.105.

Adulterium manifestū dicitur duobus modis primo si mulier adhesit publice alicui concubinario:secūdo si habet filiū cum alieno marito vel si palam admittebat viros causa adulterandi.ibi.nu.6.

5 Adultera non sequitur quod vna sit fi vnus de adulterio cū ipsa commisso fuerit condemnatus.in.c.quāuis.numero.23.et.24.de re iudic. folio.83.

6 Adulter vel adultera perdit ius qō habet in altero quo ad mutuā seruitutem.in.c.i.nu.7.de conuer.coniug.fo.165.

2 Adulterij pena bodie non est pena mortis.in.c.tue.nume.6.de procu. folio.142.

7 Adulter qui in vna nocte pluries cōmisit adulterium an puniatur pro qualibet vice.in.c.i.nu.3.de penis.fo.153.

7 Adulter excommunicari potest ꝛ vt ad vxorem redeat compelli.in.c. significasti.nu.2.de eo qui du.in matri.fo.24.

3 **Affectus** an puniat non subsecuto effectu.in.c.i.nu.12.ꝛ.13. de eo qui init.in pos.cau.rei ser.fo.213.

Corr.

☞ Corse. doctor. Adde eundē Abb. in. c. j. in ver. nūc primo, no. de presum. ⁊ ibi Jo. de imo. post alios dicit esse restrictū per statuta italie vt quis non puniat de homicidio: nisi perfecto. adde Ange. idē tenentē in. l. j. ff. ad. ff. qō quisq; iur. vbi dicit esse derogatum per generalem consuetudinē mundi omnibus legibus punientibus affectum vt quis non puniatur nisi completo malefitio preterēq; in crimine lese maiestatis et reipubli. allegat Specu. in titu. de accu. §. j. ver. quid si quis idem dixit Bal. in. d. l. si quis nō vicatur rapere. in. l. iij. C. de ser. fugi. ⁊ in. l. si certum. §. si appetitus ff. ad sil. ⁊ Cy. in dicta. l. is cui cum telo. Lud. roma. in auf. similiter. C. ad. l. fal. in repe. Jo. an. do. Domi. de sancto Geminiano. c. fi. de iureiur. lib. vi. et quo ad homicidium. adduco bonum text. in. c. omnis. iij. distin. in ver. qui cedē fecerit capite plectatur. et sic ille text. vult quod actus sit perfectus ⁊ in facto esse vt de homi. puniatur ⁊ adduco aliū pulchrum text. in. l. iij. incip. nemo. C. de epis. aud. in ver. homicida quod fecit expectet. quem text. allegat Bal. in. c. de pa. tenē. in ver. quero contra quod dicatur factum ꝛc. in vsi. feud. et ad predicta vide domi. Abb. in. c. adolescens. quod est vltimum de spōsa. nume. 2. in primo nota. fo. 12.

7 Affectus seu conatus an ⁊ qñ pro opere ⁊ delicto puniat. in. c. j. nu. 7. de dinor. fo. 46.

7 **Affinitas** cōtrahit etiā p illicitū coitū. in. c. preterea. nu. 3. de sponsa. fo. 6.

7 Affinitas superueniēs de qua saltē cōstat per famam soluit sponsalia de futuro. in. c. sup eo. nu. 1. de consan. ⁊ affi. fo. 31.

4 Affinitas contrahitur per illicitum coitum potens ad dissoluendum matrimonium post contractum secus si ante. in cap. in literis. nume. 1. de testi. fo. 56.

7 Affinitas non oritur ex extraordinaria pollutione et necesse est qō interueniat seminis cōmixtio intra claustra pudoris. in. c. fraternitati. nume. 2. de eo qui cog. consan. fo. 30.
Semen vtriusq; an sit necessariū ad affinitatem causandam ⁊ ad prolem procreandam seu ad matrimonium cōsummandum. ibidem. nu. 3.

7 Affinitas superueniēs nō soluit matrimonium p̄ iamptū sicut nec verum. in. c. fi. nu. 1. de eo qui cog. consan. fo. 31.

7 Affinitas inter cōsanguineos viri ⁊ vroris ⁊ inter cōsanguineos vroris ⁊ ipsum virum. in capitulo quod super. numero. 2. de consangui. et affi. folio. 32.
Affinitas quid sit ⁊ quare dicatur. ibidem.
Affinitas nulla est inter virum ⁊ vxorem. ibi.
Affinitas nulla oritur inter consanguineos vroris et consanguineos viri. ibidem. nu. 3.

7 Affinitas secundum ⁊ tertium genus hodie nō prohibetur secus erat de iure antiquo. in capi. non debet. numero. 1. 6. 11. de consanguinitate ⁊ affini. fo. 33.
Affinitas scōm ⁊ tertium genus quid sit. ibidem. nu. 6.
Affinitas qñq; oritur ex vna copula qñq; ex duplici vt in vroribꝰ duorum fratrum. ibidem. nu. 10.

7 Affinitas etiam per illicitum coitū soluit spōsalia de futuro. in. c. literas. nu. 4. de desponsa. impu. fo. 14.

7 Affinitatis secundum genus hodie nō prohibetur. in. c. porro. nu. 5. de dinor. folio. 45.

7 Affinitas superueniēs nō soluit matrimoniū sed exactionē debiti impedit. in. c. j. nu. 1. de eo qui cog. consan. fo. 28.
Affinitas oritur etiā ex copula ignoranter habita tamen nō est punibilis vnde non priuatur facultate erigendi debitum nec inhabilitatur ad matrimonium. ibidem. nu. 2.

7 Affinitas superueniens etiam ex illicito coitu soluit sponsalia de futuro ⁊ priuat facultate contrahendi matrimoniū. in. c. ex literis. nu. 1. 2. ⁊ 3. de eo qui cog. consan. fo. 30.
Affinitas superueniens non soluit matrimonium de presenti sed soluit sponsalia contracta cum impubere etiam per verba de presenti. ibidem. numero. 2.

6 Affinitas contrahitur per illicitum coitum ⁊ impedit matrimonium postea contractum. in. c. veniens. nu. 2. de reg. fo. 163.

7 Affinitas superueniēs soluit spōsalia de futuro sed nō matrimonium. in. c. veniens. nu. 2. ⁊ 3. de eo qui cog. consan. fo. 29.
Affinitas superueniens est maius vinculum q̄ spōsalia de futuro. ibidem. numero. 2.

7 Affinitas sequens soluit sponsalia precedentia de futuro. in. c. literas. nu. 2. 4. de desponsa. impu. fo. 14.

7 Affinitas superueniens non soluit sponsalia de presenti. in. c. discretionem. nu. 1. de eo qui cog. consan. fo. 30.
Affinitas quid sit. ibidem. nu. 10.

7 Affinitas etiā ex illicito coitu orit impediens ⁊ dirimēs matrimoniū. in. c. de illo. nu. 2. de eo qui cog. consang. fo. 29.

7 Affinitas quando oritur sine publica honestate. in. c. sponsam. nu. 3. de sponsa. fo. 4.

7 Affinitas superueniēs non soluit matrimoniū. in. c. tue fraternitatis. nu. 1. de eo qui cog. consan. fo. 31.
Affinitas superueniens inter maritum ⁊ vxorem priuat solum culpabilem iure petendi debitum. ibidem. nu. 2.

7 Affines puni generis vsq; ad quartum gradum si matrimoniū inter se contrahent separant. in. c. j. nu. 1. de cōsan. ⁊ affi. fo. 31.

5 Affines ⁊ cōsanguinei an indistincte possint recusari tanq; suspecti. in. c. postremo. nu. 8. de appel. fo. 107.

6 **Afflictio** non debet dari afflictio. in. c. penultimo. de clerico egrotan. fo. 31.

☞ Corse. vt. ff. de offi. presi. l. diuus. C. de epi. au. l. tam de emētis. vū. q. j. cū percussio. C. de epis. ⁊ cler. oēs ptere a. ff. de pari. l. pe. ff. ad. l. cor. de fic. l. infans. v. dist. c. si mulier. cū ff. in Stiū facit. l. roman⁹. ff. de tut. ⁊ cura. da. ab his. dicas si afflictio sufficiēter puniat nō addit. fallit si furtū vl culpa pōt iputari. de eta. ⁊ qua. c. j. opti. facit ter. i. o. c. pe. de cle. egro. ⁊ adduco Ange. de peru. in cōsi. cxcvij. incip. Jn. q. ppōsita. in fi. vbi dicit q̄ afflictio nō est addēda afflicto sine cā: sed cū cā sic. ⁊ ideo notorio malefatori additur afflictio: vt ibi per eum.

3 **Agens** Possessorio retinēde succūbit si reus probat de abiuratiōe. in. c. audita. nu. 1. ⁊ 3. de resti. spo. fo. 167.

4 Agens contra testem ciuiliter ad interesse agat in tra. xxx. annos. in. c. licet. nu. 28. de proba. fo. 24.
Agēs criminaliter de falso audit intra. xxx. an. de iure ciuili. sed de iure cano. perpetuo. ibi. nu. 29.

4 Agens alternative vel quod rescindat vēditio: vel qō suppleat iustus pretium nō astringit ad probādum verum valorem rei. in. c. cum cām. el. j. nu. 1. de testi. fo. 77.

7 Agenti possessorio nō potest obij exceptio criminis. in. c. si cōstiterit. nu. 6. ⁊ 9. de accusa. fo. 55.
Agenti possessorio obij pōt defect⁹ pprietatis notorie vel delicti notorij. ibi. nu. 8. 9. ⁊ 11.
Agēti possessorio adipiscēde in beneficialibus obstat exceptio criminis infamie etiā qō habeat titulum. ibi. nu. 11.

3 Agēti possessorio restituēde ad beneficiū nō obijcit qō institutionis nō canonice facte. in. c. in literis. nu. 1. de resti. spo. fo. 169.

3 Agens possessorio nō pōt recōuenire petitorio in illo iudicio: sec⁹ vel econtra vel si fuerit recōuētus etiā possessorio si tū recōuenit petitorio ⁊ nō opponatur procedit iudiciū. in. c. j. nu. 16. ⁊ 23. de nou. pe. fo. 100.

5 Agens vti possidetis si succumbat aut reus absoluet an vero actor cōdēnabitur reo vt ipsum rem non molestet. in. c. veniens. numero. 31. de prescrip. fo. 45.

5 Agens ad beneficium permutatum non habet necesse probare permutanté habuisse ius in beneficio. in. c. cū venerabilis. numero. 24. de excep. fo. 10.

2 Agēti possessorio nō obstat exceptio spōtanee renūtiationis. in. c. sup hoc. nu. 37. 39. de renū. fo. 14. ⁊ nu. 39. 43. 44. 50. fo. 15.
Agenti possessorio recuperande obstat exceptio notorie proprietatis. ibi. nu. 47. ⁊ 50.
Agenti possessorio recuperāde nō obstat exceptio qō donauit rē ipsa spoliāti. ibi. nu. 46. 48.
Agēti possessorio recuperāde nō obstat aliqua exceptio siue agat contra spoliantē siue cōtra illū qui succedit in re vitiosa. ibi. nu. 51. fo. 16.

7 Agens possessorio recuperāde debet probare possessionē ⁊ spoliationem. in. c. olim. nu. 10. de accu. fo. 67.

3 Agentis intentio indicatur ex qualitate probationū. in. c. examinata. nu. 20. de iudi. fo. 39.

3 Agenti inter dicto vnde vi aut clam non obstat exceptio criminis. in. c. item cum quis. nu. 1. 3. 9. de resti. spo. fo. 171.

3 Agens in dubio videtur agere nomine proprio non alieno nisi hoc exprimat. in. c. litere tue. nu. 3. de olla. fo. 135.

3 Agens possessorio si probauit violentiam non tamē sibi adiudicatur proprietas nisi postea agat conditione. l. si quis in tantā. C. vnde vi. in c. pastoralis. nu. 23. de cau. pos. ⁊ pro. fo. 159.

2 Agere in aliquo casu quis inuitus cogatur. in. c. conquerente. nu. 7. de offi. ordi. fo. 121.

5 Agens ad mutuū dēbere mutuū precessisse libellū alis actor succumberet. in. c. audistis. nu. 31. de prescrip. fo. 37.

5 Agenti possessorio adipiscēde in beneficialibꝰ obstat exceptio defectꝰ proprietatis si incontinenti pōt pbari ⁊ alie de quibus in. c. cōstitutis el. j. nu. 15. de appel. fo. 115.

2 Agenti possessorio recuperāde an obsterexceptio excōicatiōis pacti de non petendo restitutionē ⁊ notorietas defectus proprietis ⁊ quod non poterat talem rem possidere q̄ obstabat ius cōe. in. c. ex insinuatiōe. nu. 8. 10. ⁊ 11. de procu. fo. 141.

3 Agens possessorio recuperāde debet probare possessionem ⁊ defectionem alis non obtinebit. in. c. olim inter. nume. 3. de restitutione spoliatorum. fo. 189.

3 Agens pro alio prestat cautionem ratihabitionis ante litem contestatam postea vero non compellitur prestare. in. c. cum dilecti. nu. mc. 9. de dolo ⁊ contu. fo. 203.

6 Agēti possessorio adipiscēde nō obstat exceptio abiurationis vel renūtiatiōis in. c. post electionē. nu. 6. ⁊ 12. de cōcef. preben. fo. 59.

7 Agere quibꝰ casibus quis cōpellatur. in. c. j. nu. 5. de collu. dete. fo. 120.

7 Agens cū possessorio recuperande obstat exceptio defectus proprietatis notorie siue surgat notorietas ex facti euidētia siue confessione partis etiam quādo talis notorietas sit tantum super parte rei de qua agitur in.c.intelleximus.nu.3.de adul.& stu.fo.105.

6 Agens possessorio adipiscende aut recuperande etiam in beneficialibus vel etiam petitorio an & quo casu obstet exceptio criminis cum infamia.in.c.inter dilectos.nu.11.de excess.prela.fo.82.

3 Agens cōditione.c.reintegrāda an debeat probare causam sue amissionis.in.c.cum ad sedem.nu.28.de resti.spo.fo.187.

4 Agens pro ecclesia sine mandato in casu permisso dz cōcipere libellū nōie ecclesie.in.c.cum olim.nu.1.de testi.fo.66.

3 Agens possessorio quo casu potest per iudicē per officio suspendi ne statim obtineat propter notorietatē criminis.in.c.item cum quis.nu.10. de resti.spo.fo.172.

7 Agenti possessorio adipiscende nō obstat exceptio criminis nisi de eo fit infamatus.in.c.accedens.nu.1.3.de accusa.fo.64.

Agens possessorio recuperande in beneficialibus non repellitur exceptione criminis etiam cum infamia nisi tale crimen esset notorium vel infamia manifesta ibidem.nu.11.

Agens petitorio in beneficialibus non excludit exceptionē criminis nā sit crimē hereſis vel homicidiū vel sit als notorium.ibi.nu.12.

7 Agens cōtra filium tanq̄ heredem an teneatur pbare illum esse heredem in.c.quod nobis.nu.2.qui fi.fint legi.fo.19.

4 Agere quis pōt ptextu detētationis rei vēdicatione & ptextu possessionis quilis interdicto vti possidetis.i.c.mulieri.nu.9.de iureiur.f.165.

3 Agens possessorio nō habet probare se illo die possedisse quo deiectꝰ fuit sed sufficit sibi pbare possessionem ex ante & relectionem.in.c.cum ad sedem.nu.17.de resti.spo.fo.187.

7 Agi illigā nō dicatur cr̄imin aliter licet nō agatur ad cōmodum principum.in.c.per tuas.cl.i.nu.1.de simo.fo.73.

3 Agens possessorio non tenetur ostendere se legitime habuisse.in.c.cuz super.nu.1.de cau.pos.& proprie.fo.137.

Agēs petitorio si deficiat in pbatione tituli an obtineat.ibi.nu.2.

4 Agere pōt ciuiliter de crimine is cuius interest vt quis removeatur a beneficio.in.c.querelam.nu.4.de iureiuran.fo.135.

5 Agenti intendicto unde vi obstat exceptio alterius spoliationis.in.c. bone memorie.nu.10.de appella.fo.118.

5 **Agrimensor** si male se gesserit in mēsurādo tenet actione in factū si dolo vel lata culpa fecerit in casu in.c.qui iudicante.nu.2.& 4.de prescrip.fo.28.

Agrimensor qñ cligit vel qñ vadit ad mensurandum dz pars citari qz presti ipsum melius informare.ibi.nu.6.& 7.

Agrimensor dicit & inducitur quasi vt quidam testis.ibi.nu.7.

Agrimensor qñ vadit ad mensurandum non est necessaria presentia iudicis.ibidem.

6 Agricolarum alij dicuntur adscripticij alij censitici alij perpetui: alij coloni additionales: alij inquilini: alij originarij: alij simplices coloni de quibus vide late in.c.indicatum.nu.1.& seq. de iudi.ecclē.fo.124.

3 Aggressor pōt impune percuti absq; eo qđ ipse incipiat percutere. in c.olim.cl.i.nu.16.de resti.spo.fo.180.

7 **Alchimia** non est prohibita.in.c.ex tuarus tenore.nu.8.de fortile.fo.110.

7 Allegans ignorantiam seruitutis conditionis quomodo probat.in.c.fi. nu.5.de conju.seruo.fo. 6.

5 **Allegans** interruptionem cōtra prescribētem non confitetur prescriptionem qz excipiens nō fatetur.in.c. illud autem nu.1.de prescrip.fo.26.

2 Allegare de rebus licitum est.in.c.inter corporalia.nu.18.de translatio.epi.fo.4.

7 Allegans turpitudinem suam est audiendus qñ vult desistere a peccato in.c.ex diligē.in.nu.2.de simo.fo.72.

7 Allegans turpitudinem propriam auditur ex qua versatur periculuz aīe.in.c.super eo.nu.3.de confan.& affi.fo.31.

2 Allegans malitiose falsitatem rescripti principis quomodo punitur in.c.cum in iure.nu.5.de offi.dele.fo.96.

4 Allegans turpitudinem suam an & qñ debeat audiri.in.c.ex tenore.nume.4.de testi.fo.67.

6 Allegans turpitudinem suā regulariter non est audiendus.in.c.inter dilectos.nu.5.de dona.fo.106.

Allegans turpitudinem suam ppriam quare ex toto elidit ius aduersarij.ibidem.nu.7.

7 Alleganti incumbit onus probandi.in.c.i.nume.4.de clan dest.despōsa.folio.16.

4 Allegans etatem debet probare.in.c.in presentia.numero.32.de probatio.folio.16.

4 Allegans impedimentum pōt esse testis vbi non vertitur interesse suū in.c.ut super.nu.2.de proba.fo.10.

7 Allegans turpitudinem suā audit.in.c.preterea.nu.7.de sponsa.fo.6.

1 Allegationes intelliguntur tanq̄ facti iuris.in.c.dudum.cl.i.nume.3. de elec.fo.140.

6 Allegans rationem naturalem absq; alia allegatione iurium licitum est in.c.ratio nulla.nu.1.de preben.fo.24.

4 Allegans turpitudinē suam audit̄ quis vbi vertit̄ periculum.vide.in.c. tertio loco.nu.1.de presum.fo.121.

2 Allegans specialia habet ipsa pbare.in rubr.nume.1.vt lite non contesta.fo.106.

7 Allegans turpitudinem suam auditur ad vitandum peccatum.in.c. significasti.nu.4.de adul.& stu.fo.105.

6 Allegans turpitudinem suā an & quo casu audiatur.in.c.cum sup̄ questione.nu.9.de concess.preben.fo.61.

7 Allegans dolum & turpitudinem suam an sit audiendus: aliud est in foro iudicali aliud in penitentiali.ibi.in.c.tua nos.nu.7.de spon.fo.10.

5 Allegare turpitudinem suam licitum est vbi non allegādo esset periculum aīe.in.c.lator.nu.6.de re iudi.fo.54.

Allegans turpitudinem suam in excipiendo an & quando sit audiendus.ibidem.nu.7.

1 Allegans turpitudinem suam auditur vbi vertitur periculum animarum.in.c.cum.m.nu.13.de consti.fo.27.

3 Allegans cōsuetudinē contrariā iuri debet eius rationabilitatem pbare.in.c.cum venissent.nu.5.de eo qui mit.in pol.fo.214.

2 **Alligatus** alteri ecclesie ab alia postulatus cōcorditer nō pōt administrare etiam in ecclesia ultramontana.in.c.quanto.nu.15.de transla.epi.fo.6.

4 **Alliciens** quem ad ingressum religionis propter bona sua nō debet ex hoc cōmodum habere.in.c.in presentia.nu.3.de proba.fo.14.

Ingressus religionem fratrum minorum non potest revocare testamentum.ibi.nu.60.fo.18.

Ingressus monasterium quod bz in cōmuni testādo inter liberos pōt revocare inter alios vero non.ibidem.nu.61.

Alienatio illegitime facta per prelatuz potest per illos de collegio retractari.in.c.querelaz.numero.2.de fino.fo.22.

6 Alienatio rei ecclesie male facte potest revocari etiam pretio nō oblato: nec tenet etiam in vita alienātis.in.c.ad audientiam.nu.4.de rebus eccle.alie.fo.77.

Alienatio rei spectātis ad mēsam epi vel capituli nō pōt regulariter p prelatum fieri.in.c.possessiones.nu.1.& 2.eo.ti.fo.60.

6 Alienationi rei in qua quis ius bz si consentiat censet illud ius donare: secus si taceat.in.c.pastoralis.nu.3.de dona.fo.106.

6 Alienare phibitus non pōt nec directe nec indirecte alienare.in.c.tua nos.nu.13.de eccle.edifi.fo.221.

1 Alienare qui nō potest an possit rem in iudicium deducere.in.c.docuerunt.nu.6.de rescrip.fo.65.

7 In alienatione predē ecclesiastici an requiratur autoritas epi loci vbi est sita ecclesia: an vbi est situm predium.in.c.pastoralis.numero.10.de priuileg.fo.142.

In alienatione rei minorum requiritur decretum iudicis vbi sita est res.ibidem.

4 Alienationem a se factam de rebus dignitatis sicut administrator ecclesiasticus potest revocare: ita et positus in dignitate seculari.in.c.intellecto.nu.2.de iureiuran.fo.164.

2 Alienatio rerū ecclesiasticarum metu facta an teneat.in.c.ij.nu.10.qō metus cau.fo.150.

Alienatio rerū ecclesiasticaz requirit ad sui validitatē q̄ fiat in casu licito & q̄ in ea seruetur forma a iure tradita.ibi.

2 Alienatio dicitur locatio ad longum tempus quod facit ad not.qō.in c.i.nu.6.de resti.in integ.fo.154.

2 Alienatio rei ecclesiastice facta per rectorem ipsius ecclesie sine cōsensu superioris an valeat in vita ipsius rectoris tātum.in.c.veniens.nu.1. 2.et.3.de transac.fo.137.

6 Alienatio phibita sine certa solēnitate pōt fieri illa solennitate nō seruata si necessitas non capit tātam dilationem.in.c.tua nos.nume.8.de eccle.edifi.fo.221.

6 Alienatio rei ecclesiastice ad hoc vt teneat que requirūtur.in.c.cū apostolica.nume.5.et.c.sequenti.in quarto notabili.de his que fiunt a prelatis.fo.68.et seq.

Alienatio rei ecclesiastice requirit maiorem solennitatē q̄ eiusdem revocatio sine acquisitio.ibidem.nu.6.

Alienatio rei ecclesiastice inferioris an requirat cōsensum capituli ecclesie cathedralis.ibidem.nu.9.

Alienatio rei inferioris ecclesie potest fieri episcopo prestāte autoritatem: ipse autē non alienat nisi pro necessitate maioris ecclesie. ibidem. numero.13.

6 Alienatio facta ex tra preceptuz pape aut alterius hominis an valeat. in.c.dilectus.nu.12.de preben.fo.36.

6 Alienatio indebita rei ecclesiastice nō tenet nisi fit approbata per substitutionem laicoz.in.c.fi.nu.1.de rebus eccle.alie.fo.77.

1 Alienatio rei ecclesiastice non seruata forma: an sit nulla vel annullanda. in.c.qz propter.§.nisi.nu.4.de electio.fo.164.

Alienatio bonorum facta a delinquente in fraudē sententie non valet. ibidem.numero.5.

6 Alienatio imperpetuū dicit illa etiā q̄ durat donec ille in quē fuit facta viuit.in.c.ÿ.nu.3.de his que fi.a prela.fo.66.
Alienatio rei ecclesiastice potest fieri a solo prelato durāte eius vita tātum quādo illa res erat distincta a bonis capituli vel qñ alienat ex causa pietatis alicui indigenti.ibidem.nu.7.
Alienatio rei ecclesiastice facta incōsulto capitulo censet ab ipso ratificata nisi contradixerit intra certum tēpus a die scientie.ibidē.nu.8.

6 Alienatione prohibita censet prohibita datio in pignus.in.c.ex parte. nu.7.de feudis.fo.92.

7 Alienatione interdicta non censetur interdicta alienatio rerū que seruando seruari non possunt.in.c.ſi.nu.6.de accusa.fo.68.
Alienatio facta p aliquē postq̄ est sibi prohibitū alienatio est ipso iure nulla secus si non est prohibitum.ibi.nu.9.
Alienatio facta contra cōtractum de non alienādo an sit nulla remissiue.ibidem.

6 Alienatio rei ecclesiastice p̄mittit obligentia debita ecclesie q̄bus ipsa non p̄t satisfacere.in.c.ad nostrā.nu.3.de rebus eccle.alie.fo.77.
Alienatio rei ecclesiastice rite ⁊ recte facta tenet licet ecclesia le datur et ideo restituitur.ibidem.nu.7.
Alienatio rei ecclesiastice ad hoc vt valeat requirūtur duo copulatiue vt in ea intercueniant solēnitates ⁊ fiat in casu licito.ibidem.

6 Alienatio rei etiā mobilis non p̄t fieri per prelatum sine consensu superioris ⁊ non adhibita solēnitate requisita.in.c.consensus.nu.5.de rebus eccle.alie.fo.74.
Alienata dicunt etiam illa que quo ad possessionem tantū sunt pences aliū licet proprius quo ad dñium.in.c.epi.nu.2.co.ti.fo.75.

7 Alienari an ⁊ quando possint bona ecclesie.in.c.verum.numero.4.de condi.appo.fo.10.

3 Alienatio facta a prelato post inhibitionē pape vel suspēsionē est ipso iure nulla.in.c.veritatis.nu.16.de do.⁊ contu.fo.206.
Alienatio facta cōtra p̄hibitionē legis testatoris iudicis hominis vel pacti an sit nulla remissiue.ibidem.

3 Alienans rem litigiosam que rehaberi nō p̄t dz equipalente in locū illius surrogare q̄ postea alienari nō poterit ⁊ de rōne.in.c.ecclesia sancte Marie.el.j.nu.i.et.5.vt li.penden.fo.217.

2 Alienatio iudicij mutandi causa facta qb⁹ modis dicat et quo puniat in.c.j.nu.1.de alie.mu.iudi.causa facta.fo.161.⁊ nu.4.fo.165.
Alienatio iudicij mutandi causa facta ⁊ eius pena bz locū etiā in actore cui fuerunt esse actiones.ibi.nu.6.

6 Alienatione rei ecclesiastice nō solū requirit p̄filiū sed ꝯsensus capituli.vt in.c.vt super.nu.5.de rebus eccle.non alie.fo.76.
In alienatiōe rerū ecclesie modici valoris sufficit tacitus cōsensus capituli.ibidem.nu.14.
Alienatio ſi est permissa alicui administratori nō p̄t ille in sui cōsanguineum alienare ibidem.nu.18.

6 Alienatio rerū ecclesiasticarū non requirit tantā solēnitatē de iure canoni.q̄tam de iure ciuili et est standū iuri canonico.in.c.inter alia.nu. 16.de immu.eccle.⁊ cimi.fo.228.

6 Alienatio rei ecclesiastice que dz fieri ex necessitate iuris non requirit illas solēnitates que requirūtur in alia alienatione.in.c.pastoralis.nu. 5.de his que fi.a prela.fo.69.

6 Alienare quis dicit etiam qñ quis trāsfert vtile dñiū.in.c.nulli.nu.4. de rebus eccle.alie.fo.74.
Alienatio rei ecclesiastice quibus casibus permittatur.ibidē.nu.5.
Alienatio rei ecclesiastice facta nō seruata forma est ipso iure nulla.ibidem.nume.7.

6 Alienatio vsq̄ in tempus vite dicitur perpetua tū tolerat aliqñ ppter dubium temporis cum quis possit decedere intra modicū tēpus.in.c. quāuis.nu.4.de decimis.fo.148.

5 Alienās male bona ecclesie p̄t bona per aliū alienata repetere.in.c.cū ecclesiastice.nu.4.de excep.fo.4.

6 Alienatione prohibita censetur prohibita datio pignoris q⁹ p dationem in pignus pernenitur ad distractionē.in.c.quod quibusdā.nu.5. de fideiusso.fo.99.

6 Alienantes res ecclesiasticas indebite tenent sub pena excōicationis restituere.in.c.ſi quis.nu.1.de rebus eccle.alie.fo.76.
Alienationi rei ecclesiastice indebite facte q̄libet clericus p̄t cōtrauenire etiam sine mādato.in.c.ſi quis.nu.1.⁊.6.Et etiam alie persone de quibus in nu.6.ibidem.

6 Alienatio ad tps facta sine consensu capituli p̄t per ipsum ratificari. in.c.cum vos.nu.1.de his que fi.a prela.fo.66.
Alienatio ad tempus non p̄t fieri a solo prelato capitulo contradicente.ibidem.nu.2.
Alienatio rei ecclesiastice facta sine capitulo siue fiat ad tēpus siue in perpetuū potest a capitulo ratificari seruatis bis que ab initio requirebantur.ibidem.nu.3.

6 Alienatio rei ecclesiastice non valet sine approbatione capituli.in.c.j. nu.1.de his que fi.a prela.fo.65.

In alienatione rerū ecclesiasticarū cōsensus expressus capituli et eius subscriptio requiritur.ibidē.nu.3.4.⁊.5.
In alienatione rerū ecclesiasticarū qui canonici vel clerici debent cōsentire absentes vero nō vocantur.ibidem.nu.5.
Alienatio rei ecclesiastice facta a solo episcopo potest postea p capitulum ratificari.ibidem.nu.6.
Alienatio rei parue alicuius ecclie potest fieri absq̄ expresso consensu capituli.ibi.nu.8.⁊.c.seq.nu.3.et.6.

2 Alienari nō p̄t bona ecclie vsq̄ ad vitā recipientis sine debitis solēnitatibus.in.c.peruenit.nu.4.de arbi.fo.169.

5 Alienatio rerum ecclesiasticarū dz fieri cum oībus solēnitatibus iuris canonici nō obstāte consuetudine in contrarium que est nulla.in.c.cum causa.nu.15.de re iudi.fo.55.
Alienatio rei ecclesiastice non valet sine solēnitatibus introductis etiā q̄ pretium sit versum in vtilitatē ecclesie nisi dicta alienatio fuerit approbata.ibidem.nu.17.

7 Alienatio rerum ecclesiarum vsq̄ ad vñ.annos potest fieri sine cōsensu episcopi.⁊ sine solitis solemnitatibus.in.c.querelā.nu.2.ne prela.vi. su.fo.84.

6 Alienatio p̄hibita an possit fieri plaudū arbitrorū vel per pactū partium vel in vltima voluntate.in.c.raynaldus.nu.9.de testa.fo.127.
Alienatio prohibita a lege:arbitro:a iudice:a p̄tractu:a testatore:an ⁊ qñ facta teneat.ibidem:nu.20.

6 Alienatio alicuius predū ecclesiasticī potest fieri in laicum vel clericū bene meritum de ecclesia ad eorum vitam tantum.in.c.j.numero.4.de precarijs.fo.78.

6 Alienatio rei ecclesiastice p̄t dici ꝑpetua ſi finito vno tpe renouat et dē. in.c.vnico.nu.20.vt ecclesie.bene.fi.dist.cō.fo.73.

6 Alienatio rei ecclesiastice ad hoc vt valeat regrit duo vt adhibeant solēnitates ⁊ vt fiat in casu licito alias est ipso iure nulla.in.c.tua nuper. nu.8.de his que fi.a prela.fo.69.

3 Alienare vel vendere prohibitus non prohibetur locare seu obligare ad modicum tempus sed in longum sic nec etiam in petentem licet locare ad modicum tempus.in.c.ecclesia sancte Marie.el.j.num.9.vt li. penden.fo.218.
Alienatio facta contra preceptū pape vel ꝫ legē est nulla secus contra preceptum iudicis vel cōtra cōuentionē partiū.ibidē.nu.14.

6 Alienatio in perpetuum rei ecclesiastice nō potest fieri sine expresso cōsensu capituli alias secus.in.c.ea noscitur.nume.8.de his que fi.a prelato.fo.68.

2 Alienatione prohibita censetur prohibitum cōpromissum.in.c.cū tēpore.nu.3.de arbi.fo.171.

6 Alienatio seu infeudatio rerū ecclesiasticarū est licita ppter remunerationem.in.c.per tuas.nu.2.de donatio.fo.104.

6 Alienatio ſi est p̄hibita an censeatur prohibita locatio ad longū tempus.in.c.vestra.nu.5.de locato.fo.88.

4 Alienare cū dz q̄ imperator ⁊ rex prohibent intelligit de magna alienatione nō de modica.in.c.intellecto.nu.7.de iureiuran.fo.164.

6 Alienare prohibitus non p̄t ad centū annos locare.in.c.tua nos.nu. 12.de eccle.edifi.fo.221.

2 Alienatio rei ecclesiastice ad hoc vt valeat qd requiritur.in.c.j.nu.17. de resti.in inte.fo.155.

7 Alimenta quibus debeantur.in.c.cū haberet.numero.7.de eo qui du. in ma.fo.23.

7 Alimenta quibus debeantur.in.c.cum haberet.nu.5.et.7.cum plu.seq. de eo qui dur.in ma.fo.23.

☞ Corsetus. Adde nunquid in causis alimētorum debeat dari libellus ⁊ an possit appellari. vide Sut.de fuza.⁊ in.l.de alimētis.C.de trāslact. vbi dicit q̄ ſic in preteritis nō autem in futuris.⁊ ita intellige vbi ⁊ quod voluit Bart.in.l.mela.ff.de ali.⁊ cibaria.lega. vbi dicit q̄ a sentētia lata super alimentis non appellatur. vide plene Ludo.roma.in repeti. auf.ſimilr.C.ad.l.fal.in.xvj.col.in ver.vj.vbi dicit q̄ illud dictū Bar. in.d.l.mela.quidā allegant pro singulari per.l.ſi.ff.de appella.recī.sed ipse dicit hoc esse falsum q⁹ censetur appellatio permissa vbi non reperitur speciaſiter prohibita.C.de appl.in maioribus.co.in.C.de ap.sed in casu nostro vbi reperit ſpecialiter prohibita igitur ⁊c.mouet et alijs duobus dubijs de quibus vt ibi per eum salua tamē Bar.q̄ in alimentis ideo fit speciale ne appelletur q⁹ ipsa alimēta ipse res sunt que dilationem non recipiūt et igitur tunc appellari non potest stante regula quam tradit iuriſcōsultus in.d.l.ſi.dicēte q̄ sentētia lata in re que dilationem nō recipit non haber post se appellationem: secus autem est in alia pia causa in qua nō versaretur predicta ratio. Ego pro cōfirmatione Bar.adduco tex.in.l.ſi quis a liberis.ſ.ſi vel parens.in ver.summatim.ff.de libe.agno. vnde summarie ⁊ de plano dz procedi ⁊ per consequens non est necessarius libellus. vt in cle.sepe.de verbo.ſignifi. vbi in summarijs necessario nō exigitur libellus nec per cōsequēs potest appellari per.d.de.sepe.in,versi.exceptiones appellationes ⁊ dilationes frustratorias repellēdo. ꝓterea hec res indiget celeritate ⁊ nō patit dilationem. tene ergo distinctionē Sut. quia videt satis equa. ⁊ ad tex. d. de.sepe.posset vnderi q⁹ tollunt appellationes frustratorie ⁊ reperi-

Anto.de but.in repertorio suo dicentem pro et approbantem opinio. Bal.de cug.q allegat.l.cum hi.in prin.communia glo.ff.de transac.sed glo.ibi non declarat de libello q ap.

2 Alimenta dum petuntur non requiritur litis contestatio.in.c. iudicis officium.m.nu.10.de offi.iudi.fo.124.

7 Alimenta prestita alicui siue sit affinis siue non an q quę repetantur.in c.vnico.nu.3.de infan.q lan.expo.fo.96.

7 Alimenta filijs etiam spurijs per parentes debentur de iure canonico. secus de iure ciuili.in.c.tanta.nu.13.qui fil.sint legi.fo.39.

2 **Aliud** an sit esse talem vel haberi pro tali.Ant.in.c.nuper.nu.5. de biga.fo.61.

Et vide in.c.fi.in.iiij.no.co.titu.

Aliud est fieri curamandamus prouideri de ecclesia vel in ecclesia. in c.pisanis.nu.ij.de resti.spo.fo.193.

6 **Altare** Si fuerit execratum non sequitur necessario execratio ecclesie nec ẽ.in.c.i.nu.i.de cõse.eccle.vel alta. fo.206.

Altare qñ conseruatur ponunt quędã reliquie in illo lapide qui ponit supra altare deficiẽtib⁹ autẽ reliquijs nõ ps poni eucharistia.ibi.nu.2.

Altare tam stabile q̃ viaticũ quibus modis execretur.ibi.nu.3. fo.217.

7 Altare viaticũ non est causa q̃ quis possit celebrare in loco non consecrato nisi habeat ex priuilegio.in.c.in his.nu.i.de priui.fo.145.

Altari viatico nõ ẽ licitũ vti nisi cũ licẽtia pape vl episcopi.ibi.nu.3.

6 Altare viaticũ quod fit ex ligno in quo est ille parues lapis an execretur si lapis ille remouetur a ligno.in.c.lignetis.nu.2.de consecra. eccle. vel alta.fo.208.

1 **Alternatiua** aliquando importat ordinem et aliquãdo stat in sui natura.c.cum dilectus.nume.16. de consue.fo.109.

1 Alternatiua verificatur in aduentu vnius partis si est affirmatiue concepta si vero negatiue tunc requiritur neutrum esse.in.c.inter ceteras. nu.2.de rescrip.fo.46.

7 Alternatiue qñ aliquid faciendum est cui datur optio.c. per vestras. nu.4.de dona.inter vi.q vro.fo.49.

6 Alternatiue qñ debentur due res vna perẽpta alia remanet in obligatione.in.c.cum dilecte.nu.10.de emp.q vendi.fo.83.

5 Alternatiua non ducit incertitudinẽ qñ certum est q̃ in vno casu non potuit certificari.in.c.ij.nu.11.de appella.fo.87.

1 Alternatiua per quas dictiones inducatur.in.c.inter ceteras.nu.4.de rescrip.fo.46.

Coscetus. Allodiũ est res libera alicuius erqua tamẽ prestatum tributum.glo.Bal.de cug.q Bar.in.l.fi fami.hercis.in gl.ij.ibi gd si vni per diuisionẽ iudicis assignetur totum allodiũ.C.fami.hercis. Ego adduco Bal.in.c.i.in titu.de allodijs.in prin.vbi dicit q̃ allodium est id qđ est proprium alicuius q a nemine alio recognoscit nisi a deo.q de allodio tangitur.ff.de rei.q sum.fu.l.ar fi quis.§.interdum.q C.de inge.ma.l. penulti.et allodium allodũ dicit hereditas quam vendere vel donare possum q est mea propria fm Hug.cum nomen hereditas large ponatur pro omni iurisdictione.

6 **Ambasiatores** quib⁹ est pmissum ducere tot equaturas possunt vnũ famulũ pedestrem ducere inter duas equaturas.in.c.in singulis.nu.i.de sta. mona.fo.182.

6 Ambasiatores debent eligi benuoli illi cui mittuntur in rubri.nu.3.de vi.q bone.cleri.fo.2.

6 Ambasiatoribus si quid donatum est an cedat lucro ipsorum vel illorum qui eos miserunt.in.c. postulastis.numero.4.et.5.de concessione prebẽ.fo.63.

Coscetus. Adde q̃ si ambasiatores procurauerunt sibi ambasiatam et aliquis soluitus casus eis aduenerit.puta quia in itinere fuit diuisobatus q̃ cõitas non tenetur sibi reficere dãna ex quo procurauit ambasiatam in putatur eis secus si motu ppio mittentiũ missi fuerint ita concludit Bar.in.l.inter causas.§.non omnia.ff.manda.q in l.si seruus.§. q̃ vero.ff.de fur.facit simile quod voluit Specu.in titu.de iudi.§.i.in verſe.illud autem queritur.quem refert domi.Anto.in.c.significanti de pigno.vbi dicit q̃ si nũtius fuit captus in itinere q̃ dominus mittens non tenetur eum redimere si voluntarie se ingessit q subdit ibidem id ad seruiendũ alicui cum armis q equis in exercitu q per did. arma q equos q̃ si data opa q nõ requisitus accessi non tenẽt dominus mihi reficere dãnum.q adduco quod voluit Federi.de se.qñ. refert domi. Anto.in.c.propositi.de foro compe.de eo qui procurauit a superiorem ecclesie vt non visitaretur q̃ nihilominus poterit visitari q adduco quod voluit Jo.de imo.post alios.in.c.decetero.de cle.nõ resi.vbi dicit q̃ ille qui procurat se mitti pro negotijs sui prelati non habẽt pro rescindente allegat.l.qui data opera.ff.qui.cau.ma.faciat glo.in.l.vi deamus.ff.de neg.gest.q qđ habetur in.c.pastoralis.§.fi.de offi.deleg. q adduco Host.in.c.cum clamor.de testi.quod promotor inquisitionis qui sponte se obtulit nõ potest post publicatum processum producere testes secus si se non obtulisset facit quod voluit do.Anto.in.c.olim.de iniur.vbi dicit quod in quisitio que emanauit ad instantiam petentis debet agitari lite contestata.als non contestatur lis.c.quoniã frequenter.§.sunt autem.vt li.non cõtest.q adduco domi.Domi.de sanc.gemi. in.c.ij.vt lit.penden.vbi dicit q̃ si trãslatio beneficij fuit malitiose procurata tunc habet locũ tert.in.d.c.ij. q qđ ibi dicit Archid.q dicit in ver.quid si alter litigantiũ q adduco do.meũ do.Anto.in.c.fi.de fo.cõpeten.in.xxvj.col.vbi dicit q̃ ille ter.q in.l.ij.§.legatis.ff.de in di.limitantur vt non habeant locum quando legati procurant ibi procuratorem dari vide quod leg.q no.in.l.vnico.C.de leg.lib.q adde Bar.in l.i.§.cum quis.ff.de questi.vbi inimicitia pcurata et captata in fraudẽ non prodest nec repellit quem a testimonio et vide quod no.in.c.i.et.ij. de testi.q per Bar.in.l.postlegatũ.§.is vero.ff.de his quib.vt indig.q in.l.vroni.§.i.ff.de fur.argu.l.que omnia.ff.de procu.q fama procurata nam probat.l.fi mulier.§.fi miles.ff.de adulte.q adduco Fede.de Senis consi.cxcj.q do.Anto.Joã.de imo.q Abbas.in.c.veniens.de iureiuran.q Joã.an.in regula in malis.de reg.iur.lib.vj.in mer.vbi dicunt q̃ si filiusfamilias existẽs in studio iurat nõ exire ciuitatem sine licẽtia creditoris poterit exire patre eũ reuocãte qz intelligit iuramento exceptum ius patris q superioris nisi in fraudẽ pcurauerit se reuocari.arg.c. patoralis.de offi.delega.q l.qui data opera.ff.ex quib.cau.ma.et adduco Host.quem refert ibi domi.in.c.legitima.de app.lib.vi.in.j.col.in ver. quero q̃ sit legitima causa vbi dicit q̃ legitima causa recusationis in dicis est quando iudex procurauit causam sibi cõmitti arg.ff.de procura. que omnia q de inuisdi.om.iudi.l.pretor.q de offi.deleg.susp.itiõis.ne ne quis in sua causa.l.vnica.

2 **Ambitio** ex quibus presumatur.Anto.in.c.licet.num.12.de transla.prela.fo.20.

6 **Amicitia** indicat ad similitudinẽ propinquitatis.in.c.requisti.nu.24.de testa.fo.123.

Amicus relictus ad aliquid agendum sub nomine dignitatis mortuo illo amico non transit in successorẽ in dignitate qz videtur habitus respectus ad personam.ibidem.

7 Amicitia debet tm̃ causare honestos effectus q non q̃ pro amico grauius turpia.in.c.repellantur.nu.3.de accu.fo.54.

3 Amicitia quo casu est causa recusandi iudicẽ tã q̃ suspectũ.in.c.accedẽs cl.ij.nu.8.vt lite non contest.fo.112.

4 Amicitia carnalis q non charitatiua detrahit a fide testis.in.c.quotiescunq.§.de testi.fo.38.

7 Amicus põt impetrare literas ad bñficia pro amico sine speciali mandato.in.c.dura sepe.nu.8.de cri.fal.fo.118.

2 Amicus an admittat ad agendũ pro amico sine mãdato prestita cautione rati.in.c.coram.nu.6.de offi.dele.fo.98.

7 Amicus de novo reconciliatus non est idoneus testis.in.c.cum oporteat.nu.4.de accusa.fo.61.

Amicitia si superueniat post accusationem non cognoscitur ipsam.ibidem.numero.6.

2 Amicus an admittat ad agendum pro amico sine mãdato prestita cautione rato.in.c.cũ sacerdotis.nu.4.de postu.fo.130.

7 Amor illicitus non tollit liberum consensum.in.c.veniens.el.j.nu.2.de sponsa.fo.6.

6 Amico si est factũ relictũ sub nomine dignitatis censet factum in tuitu persone.in.c.requisisti.nu.4.q.2.de testa.fo.123.

Coscetus. Adde dñm meũ do.And.barba.in repeti.c.raynaldus. eodem titu.vbi accumulat plura de amicitia.lej.distin.in verſic. vndecimo limita nisi esset magnus amicus testatoris.et vide Bal.in.l.si inre. C.de testa.in.nu.q glo.docto.in.l.cum alienam.C.de leg.q Bar.in.l.titia.ff.de ver.obli.q in.l.beres meus.in.§.fi.ff.de conditio.q demonstra. q glo.in.l.ij.C.in quibus cau.colo.cen.li.vi.q quod net.in.l.tutori.C.de nego.gest.in glo.in.l.j.§.cum patronus.ff.de offi.prefec.vrbis.q in.l.liberi.C.de inoffi.testa.Cy.q Bal.in.l.si quis testibus.C.de testi.Bal.in repeti.l.data opera.C.qui accusa.non pos.q in.l.imperialem.v.colum. in prin.de probi.alie.seu.per Fede.in vsi.feudo.q de teste amico an probet per Bart.q Barto.in.l.admonendi.ff.de iureiuran.vbi dicunt qõ testis multum amicus non facit semiplenam probationem q quod voluit Bal.in.c.i.de testi.q idem Bal.in.c.cum nuntius.eodem tit.quod magnus amicus repellitur a testimonio.q quod voluit ꝑ Det.Cy.Bal. et Sali.in.l.cos.C.de testi.Jaco.bu.in.l.iij.in princip.ff.eodem.glo.et Aug.in.§.cogitandum.in auten.de monach.glo.ij.questio.v.in summa.et in.l.sciendum.ff.de vsur.q per scribentes in.c.quoties.de testi.et in.c.mulieres.de iudi.lib.vj.tertio.c.petrus.de homi.vbi equi parãtur amici q affines ter.in.l.ij.§.j.in verſi.si qui sunt alũ.ff.ex quibus causis in pos.catur.ter.in.c.nisi specialis.ff.de offi.lega.vbi princeps propter amicitiam remittit penam q glo.ibi voluit qõ iudex potest remittere penam delinquenti propter specialem amicitiam.q illam allegauit p singulari Ludo.roma.in.l.si vero.de viro.ff.solu.matri.et vide Joan. de ana.in.c.penul.de iudi.in princ.in verſi.nota decisam ex qua colligi potest tc.q vide quod habetur in.l.late.§.si quis amicos.ff.de verborũ significa.q in.l.quod sepe.§.si quis amico.ff.de contraben.emp.et vide glo.in.l.testamento.ff.de fideicom.lib.q vide Jo.de ana.in.c.cum oportet.de accusa.q amicitia non repellitur nisi per accidens.er amicitia enim vnius sequitur odium alterius.q ibi dicit q amicus omnino non repellitur imo admittitur sed relinquitur arbitrio iudicis quanta fides sit adhibenda.vide bo.tert.in.d.l.sciendum.ff.de vsu.vbi est casus

expressus

erpressus ſm Bal. q amicus poteſt eſſe teſtis pro amico. vt in.d.l.eos. ſed ſm eum in.d.l.data opera. dicit qđ aliquãtulũ minus credit allega. gloſſ. in dicto.§.cogitandum. in auſ. de mona. colum. i. & vtrum amicus amici repellatur a teſtimonio. Cy. in dicta.l.ſi quis teſtibus. dicit q nõ ſed detrahitur de fide. Bal. ibi dicit vt dixi q nunq̃ amicitia repellitur niſi per accidẽs: quia amicitia eſt virtus: odiũ eſt vitiũ. Et an citatus a iudice amico inimici ſui poſſit declinare eius iurisditionẽ. vide Bal. in.l.i.C. ſi quacũq̃ preditus pote. quem refert Joan. de ana. in.d.c. cũ oporteat in.ĩ. colũ. in verſi. et bis poteſt decidi. vbi per eum et amicus accuſat pro iniuria illata amico vt voluit Joã. de ana. in.c. cũ dilectus. circa fi. de accuſa. & ibi refert Bal. in.l.i.C. qui accuſa. non poſſ. vbi ratiõ git de ſingulari amico q dicit amico: tunc ego ſum & me tuũ eſſe cognoſco vbi finaliter concludit q nõ probatur lege q appellatione ſnoꝝ continetur amicus. ego allego glo. ſingu. in.d.l.§.C. in qui. cau. colo. cenſi. lib. xi. & amicitia reprobata repellitur vnde nõ excuſat recepitanté banꝝnitum amicitia inueterata. ita dixit Joan. de ana. in.c.i. de ſortile. in.v. colũ. in fi. vbi refert Salt. in.l. nullus. C. de male. & ma. hoc dicit ẽt et vide domi. Abb. in dicto.§. quoties. in verſi. ſed poteſt dici. vbi loquitur de duplici amicitia de carnali: ſcilicet & charitatiua: vide ibi per eũ vbi etiam querit quis dicatur proprie amicus & vide duas glo. vnicas et ſolitarias. prima eſt in.c. ad aures. in glo.f. in fi. & in.c. nonnulli. de reſcrip. §. ad beneficia quis poteſt impetrare literas pro alio ſine mandato ſe cus ſi literas impetraſſet ad lites. vt in.d.c. nonnulli. vide Abb. in.d.c. ad aures. nu. 10. & 36. et vide ter. et ibi Domi. in.c. ſi mom proprio. de preben. lib. vj. et ter. in arg. & ibidem Domi. in.c. ſi pluribus. in.§. ſi vero. co. titu. et li. et an amicitia tranſeat ad heredes dic q non. ff. de precal. cum precario. in.§. fi. & amicitia operatur. l. ſi pupillus. §. ſed ſi ego. ff. de nego. geſt. & in l. is qui amicitia. eodem titu. et ibi habes quod amicitia patris tranſit ad filium & q amicus patris eſt amicus filij. eodem titu. l. ſi liber homo. & illa eſt amicitia que propter honeſtum ſolis coniungitur animis. ff. de dona. inter vi. & vro. l. ij. in prin. et amicitia propter vtile eſt damnata. vt inquit Cicero apud lelium. ſic et concordia. & de materia amicitie vide do. late in.§. amicos. ff. de verbo. ſigni. et vide Albe. in ſuo dicto. in verbo amicitia. et in verbo amico.

6 **Angarie** ſunt obſequia que conſiſtunt in operis tãtum perſonarũ. angarie vero cõſiſtunt in operis perſonarũ & rerũ impendentia. in.c. non minus. nu. 1. de immu. eccle. fo. 224.

5 **Animus** an fuerit bonus vel malus iudicatur per circũſtantias. et in dicta. in capitulo cuꝝ tenumero. 29. de re iudi. fo. 79.

Animus probatur per iuramentum. in.c. de bis. nu. 9. de accu. fo. 3.

4 Animus malus ſemper preſumitur in malefactis que preſumpto per aliam tollitur. in.c.i. nu. 3. de preſum. fo. 115.

4 Animus donandi non preſumitur in ſoluente vſuras. & in eorũ habet locum regula cuius per errorem nec regula qui ſic ſoluit &c. in.c. debitores. nu. 5. de iure iuran. fo. 131.

5 Animus ſine bonus ſiue malus preſumitur ex geſtis. in.c. ad hec. el. i. numero. 3. de appella. fo. 91.

2 Animus & ea que conſiſtunt in animo probantur ex coniecturis. in.c. paſtoralis. §. cum autem. nu. 4. de offi. dele. fo. 94.

7 Animus bonus non preſumitur in malefic̃his. in.c. eſtote. numero. 6. de regu. iur. fo. 190.

1 Animus non poteſt probari niſi per coniecturas. in.c. eccleſia. veſtra. el. ĩ. nu. 12. de elec. fo. 181.

3 Animus acquirentis requiritur in acquirenda poſſeſſione & etiam illius contra quem acquiritur. in.c. olim inter. numero. 8. & 12. de reſtitutione ſpolia. fo. 190.

7 **Animã** ſumunt maſculi in vtero matris poſt. xl. dies femina vero poſt octoginta. in.c. ſi aliqs. nu. 3. de bonis. fo. 97

5 **Annalia** ad agendum ſunt perpetua ad excipiendum. in.c. a nobis. nu. 17. de excep. fo. 3.

7 **Animal** irrationabile ſi prouocatur ab alio & illum occiderit non tenetur dominus. in.c.i. nu. 3. de iniur. fo. 151.

Et vide in.c. ſi bos. in fi. co. titu.

7 Animal irrationale ſi fecerit aliquod damnum vel in re vel in perſona dominus tenetur in ſolidum ſi ſciebat ipſum damoſum et non cuſtodiuit ſecus ſi ignorabat quia liberatur dãdo animal pro noxa. in.c. ſi bos nu. 1. de iniur. fo. 151.

Et vide in.c. ſequen. &c. fina.

7 Animalia aliena non poſſunt paſcere in loco alieno ſi ex hoc damnifica tur dominus. als ſecus. in.c. ſi leſerit. nu. 1. de iniur. fo. 153.

Animal vicini mei ſi inuenerim dare damnum in agro meo nõ poſſum ipſum retinere donec dominus ſatiſfecerit quia eſt ſibi aliter conſultũ. ibidem. nu. 3.

7 **Annuli** immiſſio non inducit matrimonium vbi etas deficit. in.c. tuo nobis. nu. 4. de deſponſa. impube. fo. 16.

Annuli immiſſio matrimonium non facit niſi verba apta ad contrahẽdum matrimonium precedant. ibi. nu. 7.

Annulus debet poni in quarto digito vbi eſt quedam vena ſanguinis protendens vſq; ad cor. ibidem.

Annuli immiſſio precedentibus verbis de futuro ſpõſalia facit. ibi.

Annuli immiſſio & arrharum traditio regulant contractum ſm precedentia. ibidem.

Annulus ſi detur in manu preſumitur donatio. ibi.

4 Annuli delatio in muliere eſt ſignum matrimonij. in.c. illud quoq; nu. 4. de preſump. fo. 119.

1 **Antipape** nomen ſi inſeratur in inſtrumento non valet inſtrumentum niſi in terris antipape vt ipſe colitur & toleratur in proe. Grego. nu. 17. fo. 7.

6 **Antiqua** facta magnam habẽt preſumptionem pro ſe. in.c. conſtitutus. nu. 6. de relig. domi. fo. 185.

6 Ab antiquo dicitur aliquid pertinere alicui qđ pertinet vigore preſcriptionis. in.c. cum contingat. nu. 2. de deci. fo. 152.

☞ Colligitur. Quod valet ad ſtatuta diſponentia ſuper iuribus pertinentibus ad aliquem ab antiquo facit bonus text. in.c. duo ſimul. de officio ordina. & bonus text. in.c.i. in verſi. ſicut ab antiquo. in titu. de pace conſtan. & ibi. Bald. colligit argumentũ q antique conſuetudines ſunt ſeruande & dicit ibi expreſſum q in paſcuis pontibus aquis et molẽdinis & etiam in ipſis commoditatibus aquarũ ſtandum eſt antiquitati & ab antiquioribus inchoandũ eſt. ff. de acquirẽ. re. domi. l.i. & inſtit. de rerũ diuiſio. in.§. ſingulorũ. in ver. a vetuſtiore iure & ad fundandam intẽtionem actoris vbi de iuriſditione agitur ſufficit proponere et probare qđ ſic eſt ab antiquo hactenus obſeruatum. ita not. Hoſti. in.d.c. dilectus. facit qđ no. in.c. quãto. & in.c. ſi de conſuetu. & de foro cõpeten. in.c. cum contingat. & in.c. abbate. & in.c. ſuper quibuſdam. §.i. de verbo. ſignifi. & hec iura ſunt in argumen. contra principes qui caſtra eccleſiarum & iuriſditiones occupant nam ſufficit q fic ab antiquo fuerit obſeruatum: vt per Hoſtiẽ. Imo. & Bart. in.d.c. dilectus. & mos vetuſtatis antique ſeruãdus eſt. c. conqueſtus. ix. q. iij. faciat. l. cum antiquitas. C. de teſta. cum aliis ſimilibus.

2 Antiquitas tribuit titulũ & nõ eſt recedendũ ab antiquitate niſi oſtendatur error expreſſus & niſi formetur vel mutetur ex ſe. in.c. quanto. nu. 9. de tranſla. epiſcopi. fo. 6.

5 Antiquũ factum ſcire nõ preſumimus qđ veriſimiliter euanuit de memoria vel illud quod eſt factum in lõginquis partibus. in.c. ad probandum. nu. 12. de re iudi. fo. 80.

2 Antiquitas temporis prebet iuſtum cauſam aliquid petendi. in.c. dilectus. nu. 3. de offi. ordi. fo. 122.

4 Antiquum factum quomodo accipiatur. in.c. quoniam. nume. 24. de proba. fo. 29.

7 **Annus** luctus incipit a die mortis mariti. in.c. fin. nume. 3. de ſecun. nup. fo. 151.

1 Annus an requiritur q ſit cõpletus an inceptus in aliqua diſpoſitione. in.c. cum in cunctis. nu. 6. de elec. fo. 125.

1 Annus dicitur multum tempus & facit pro ſtatutis. in.c. plerũq. nu. 2. de reſcrip. fo. 68.

Annus quando incipit currere impetranti vt ſciatur eius negligentia. ibidem. nu. 5.

7 Annus de quot diebus intelligitur. in.c. queſiuit. numero. 4. de verbo. ſignifi. fo. 183.

7 Annus. xĩ. in femina & xiĩ. in maſculo quo ad matrimoniũ an debeat eſſe cõpletus vel ſufficit q ſit inceptus vel prope finem ſit quo ad teſtamentum. in.c. cum nobis. nu. 6. de deſponſa. impu. fo. 16.

7 Annus quartusdecimus in maſculo & duodecimus in femina debet eſſe completus & ſi deficiẽt aliqui dies an teneat matrimoniũ. in.c. atteſtationibus. nu. 7. de deſponſa. impu. fo. 15.

2 Annus in dubio debet eſſe cõpletus niſi aliud iure cauteatur. in.c. cum veceſſimum. nu. 4. de offi. deleg. fo. 104.

2 Annus in iure ſumitur ex. eccl. v. diebus. in.c. queréti. nume. 5. de offi. deleg. fo. 87.

3 Annus qui datur reo comparenti an incipit currere a tempore miſſionis an a tempore decreti interpoſiti. in.c. ſi. §. in alĩs. nu. 47. vt lite non conteſta. fo. 121.

5 **Appellans** ſi intra biẽnium nõ potuit appellationẽ proſequi legitime impeditus reſtituitur ad alium annum. in.c. ex ratione. nu. 1. & 3. de appel. fo. 93.

Appellans impeditus in primo anno an indifferẽter debeat habere ſecũdum ſine impediatur facto ſuo vel iudicis vel appellati. ibi. nu. ſi. 4.

Appellãs impeditus an reſtituatur ipſo iure vel per remedium reſtitutionis. ibi. nu. 6. & 9.

Appellãs an reſtituat ad tẽpus quo fuit impeditus an ad mains. ibi.

Et vide na poſtil. in.v. q. in prin. ibidem.

Appellans impeditus in ſecũdo anno an debeat habere tertium ipſo iure vel per remedium reſtitutionis. ibi. nu. 9.

Appellans impeditus ad ſe preſentãdum in termino dato ab homine habebit aliam terminum ſimilem primo. ibi. nu. 10.

Appellans an debeat habere ſecũdum annum propter quodlibet impedimentum veniens in primo. ibi. nu. 12.

Appellans poteſt allegare impedimentũ etiam ſi poſt appellationem deſertam ſententia ſit executioni mandata. ibi. nu. 13. & 14. fo. 94.

3 Appellans si suam appellationem nō prosequitur presumitur habere iustam causam.in.c.cum dilecti.nu.3.de do.& contu.fo.202.
Appellatus certa indicialiter nō tenetur ire ad curiā nec cōdemnatur in expensis.ibi.nu.11.fo.204.
3 Appellans potest nō oppositum opponere.& nō probatum probare.in c.ii.nu.6.vers.ut.pēden.fo.217.
Appellatione pendente vel intra tēpus datū ad appellandū nil innouatur quam si talis fit sententia que trahat secum executionem.ibi.
5 Absentēs latis sub cōditione an appelletur ante.x.dies a die promulgationis an die euenientis cōditionis.in.c.preterea.cl.ij.nu.8. de appellatio.fo.109.
3 Appellans quo casu utitur non is probationibus illo casu appellatus potest vti nouis defensionibus.in.c.prudentiam.nu.3.de inu.pecti. fo.110.
2 Appellari potest a sententia etiam nulla.in.c.cum cōtingat.nume.5.de offi.deleg.fo.99.
2 Appellatio ab excōicatione non suspendit vinculum.in.c.cum ab ecclesiarum.nu.11.de offi.ordi.fo.112.
7 Appellari potest a iudice si excedat modum corrigendi.in.c. qualiter & qñ.cl.ij.nu.45.de accusa.fo.65.
3 Appellatio potest fieri ab eo cuius interest licet alius agat super illa causa.in.c.cum deputati.nu.13.de iudi.fo.40.
5 Appellare licitum est a nimia rigorositate superiorū. in.c. de priore. nu.1.& 2.de appel.fo.105.
Appellatio iusta si nō admittatur iudex peccat & venit puniendus.ibidem.nu.4.7.
Appellationē iniustam vel friuolam admittens peccat & punitur. ibi.
Appellari potest a correctione superioris corrigētis non ex iustitia sed ex odio.ibi.nu.6.
7 Appellari potest de illis rebus que remittuntur arbitrio iudicis si iudex transgrediatur secus si committatur eius conscientie.in.c.inter.nume.2.de purg.canō.fo.148.
3 Appellatur a grauamine absq; quo petatur eius reuocatio.in.c.i.nume. 2.de dila.fo.13.
Appellari pōt ab aliquo grauamine incōtinenti propter timorem futuri grauaminis.ibi.nu.3.
Appellans non licet a grauamine futuro nisi expressa causa grauaminis de presenti.ibi.nu.6.
Appellari pōt ab his que relinquuntur arbitrio iudicis.ibi.nu.7.
Appellans & appellatus habet probare iustā vel iniustā moderationem termini factam a iudice.ibi.nu.11.
Appellari potest a citatione peremptoria breui: secus ab alia citatione licet terminus sit brevis.ibidem.nu.12.
2 Appellatio ab interlocutoria annullat omnia gesta post eam.in.c. cum olim abbas.nu.13.de offi. deleg.fo.97.
7 Appellare pōt tertius a sententia condēnatoria in criminalibus etiam condemnato inuito.in.c. veniens.nu.12.de accusa.fo.57.
6 Appellare qñ possit vtraq; pars eadem sententia.in.c. rayuntius.nume.9.de testi.fo.124.
5 Appellans nō admittitur in his que otiationem nō recipiunt puta in rebus tempore peritūris.in.c.qua fronte.nu.15.de appel.fo.102.
5 Appellari an possit a sua arbitrorū pronūtiantiū super suspitione.in c.requiris.nu.17.de appel.fo.111.
Appellatio illius nō admittitur qui appellationē aduersarij nō admisit.in.c.an sit deferendum.ibi.nu.4.2.& 3.eo.tit.
5 Appellatio an ex hoc censeatur iusta q̄ pars obtulit se probaturā indigne tenti testium.in.c.cum.i.& a.nu.14.de re iudi.fo.77.
Appellatione pendēte ea attentata veniunt reuocāda.ibi.nu.15.et.17.
7 Appellatione pendente non debet appellās spoliari re super qua fuit sententiatum.in.c.ex tuarum.nu.3.de purga.canō.fo.147.
5 Appellatio generalis respectu cuiuslibet grauaminis nō valet nisi restringatur ad certam causam & an habeat locum in appellatione extraiudiciali.in.c.consulunt.cl.ij.nu.1.de appel.fo.98.
Appellatio ab vno articulo suspendit iurisdictionem iudicis respectu totius cause & hoc si appellator vult.ibi.nu.2.
Appellari an possit a futuro grauamine et quomodo in appellatione extraiudiciali.ibi.nu.4.
In appellatione tam iudiciali q̄ extraiudiciali an sit causa exprimenda.ibidem.nu.5.
2 Appellatio ab excōicatione quare non suspendit vinculū & quid operetur.in.c.ad reprimendā.nu.5.de offi.ordi.fo.115.
Appellatio non extinguit sententiā sed ipsam suspēdit.ibi.
Appellatis quos effectus operetur.ibi.nu.6.
Appellatio an possit tolli per statutum.ibidem.nu.10.
Appellatio si est remota in aliquo casu an censeat remota quo ad omnes eius effectus.ibidem.& nu.11.
An presumatur presentia a qua fuit appellatum.ibi.nu.12.
5 Appellatio est remedium ad interposita illud solū venit retractādum qd fit contra appellationē non autem post.in.c.i.nu.7.de appel. fo.87.
Appellatio nō est finalis & que habet ius cōe cōtra sentēcias non renocatas sentencias nisi deceatur de veritate cāuse ob quā fuit appellatū.ibi.nu.7.
2 Appellās malitiose nō est audiēd⁹.in.c.sup eo.nu.6.de offi.dele.fo.80.
2 Appellari an possit a mero executore.in.c.super questionum. nume.11. de offi.deleg.fo.90.
5 Appellatio dicit esse delata in curia si ipsam approbauit pars appellata aut iudex admiserit & ipsam in curia tenetur prosequi, qui appellans si certo termino ad prosequēdam nō fit prefixus.in.c. interposita.§. eidem quoq;.nu.1.2.& 3.de appel.fo.137.
Appellās an possit inuito appellato cām prosequi in curia.ibi.nu.4.
Appellans potest ante inchoatā appellationē remittere causam ad iudicem a quo inuito appellato cui tū condemnabitur in expensis factis in illa appellatione secus post inchoatam appellationem.in.c. interposita.§. ille veniq;.nu.1.2.& 3.de appella.fo.141.
2 Appellans an & quando possit appellationi renuntiare inuito appellato.ibidem.nu.4.
3 Appellās si in appellatione expressit vnam causam potest & alias prosequi & si succumbit ex illa videtur ex omnibus succubuisse.in.c.ij. nu. 15.de libel.obla.fo.96.
1 Appellari nō debet a vicario episcopi ad episcopum quia est eadem & iurisdictio & consuetudo aliter disponens nō valeret.in.c.cum terra.nu. 1.de elec.fo.130.
1 Appellatio interposita fine iusta causa non valet.in.c.j.numero.14.de postu.prela.fo.107.
Appellantes an & quādo possunt desistere ab appellatione in causa electionis.ibidem.nu.14.
6 Appellatione interposita pōt aliq̄s attentari id qd poterat attētari illa non interposita.in.c.pastoralis.nu.3.de iure patro.fo.108.
2 Appellari pōt ab interlocutoria habente vim diffinitive etiam de iure ciuili.in.c.significantibus.nu.3.de offi.dele.fo.101.
5 A promissione iurata de parēdo &c. non appellatur quando mandatū non excedit debitam formam iuramenti alias secus.in.c.questioni.nu.2. & 3.de appella.fo.100.
Appellans ab excōicatione pōt absolui a iudice a quo appellauit si est ordinarius si delegatus nō: licet non renuntiet.ibi.nu.6.
Appellari nō ds ab executore.in.c.cū in ire.nu.4.de offi. dele. fo.96.
5 Appellari nō potest a correctione superiorum vt prelatorū & similium nisi excesserint modū in corrigendo.in.c.cum speciali.§. postremo.nu.3.de appella.fo.130.
4 Appellandum an & quādo fit a processu executorum ad beneficia.in.c. si.nu.15.de presump.fo.126.
3 Appellans ad papā & postea comparēdo coram inferiore an videatur renuntiasse appellationi maxime querēdo compositionem cum parte appellata.in.c.cum venissent.nu.8.& 9.de eo qui mit.in pos.fo.214.
Appellari potest ad papam a quolibet iudice omisso medio regulariter.ibi.nume.13.
1 Appellatio restituit quem in terminis in quibus erat post litem contestatam in primo iudicio.in.c.ad audientiam.nu.9.de referip.fo.79.
5 Appellari non potest a sententia lata in realibus.in.c.cum aliquibus. nu.12.de re iudi.fo.54.
5 ¶Post appellationē reuocātur illa tantum que fuerunt facta in prejudicium appellantis.in.c.solicitudinē.nu.2.de appella.li.vi.fo.122.
Appellationi renūtiatur si appellans postea cōparens coram iudice a quo vel coram alio iudice ad quem nō fuit appellatū vel superiori iudici a quo nisi protestetur q̄ non intendit appellationi renuntiare sed quid si non fecerit hanc protestationem.ibi.nu.4.& 6.
Appellationi an & qñ censeatur quis renūtiare ex eo q̄ post illatū grauamen pars grauata aliquid fecit coram iudice puta produccio testes & similia.ibi.nu.10.
1 Appellari nō potest a iudice qui nō condēnauit in expensis si non fuerint petite.in.c.qi nonnulli.nu.16.de referip.fo.90.
Appellari non potest a iudice qui non facit id qd potuit ex officio suo facere.ibidem.
1 Appellatio videtur facta noīe meo si quis me presente & non contradicente appellauit.in.c.ex parte vocati.nu.9.de referip.fo.82.
5 Appellationē prosequitur ille qui arripuit iter ad principē infra terminū dato ad prosequendū.in.c.cum causa.nu.1.de re iudi.fo.54.
¶Per appellationē devoluitur tota causa ad iudicē ad quē vt possit sententiam reformare etiam ex noua causa idem quando fuit actum de nullitate.ibidem.nu.8.
Appellationi an deferatur per prefixionem termini. in.c.cū causa.nu. 2.de re iudi.fo.54.
5 Appellans iterum intra tempus decendij an censeatur a prima appellatione recedere.in.c.tua nobis.nu.10.de appel.fo.134.
Appellans viua voce salvo beneficio appellādi in scriptis que postea intra.x.dies appellat in scriptis an computabitur tempus a prima appellatione an a secūda.ibi.nu.12.
5 Appellari pōt omisso medio ad papā nisi appelletur a subdelegato delegati pape quo casu ad ipsum subdelegantem appellatur.in.c.dilecti filij.cl.ij.nu.11.de appel.fo.135.
Appellatur ad delegatum pape omissis medijs in eius legatione.ibidem.nu.12.& 19.

Appellatur

Appellatur ab epiſcopo ad archiepiſcopum niſi archiepiſcopus litiget coram epiſcopo cum ſubdito ipſius epiſcopi.ibidem.nu.13.

6 Appellare nō poteſt ſine cauſa minor pars ab illo quod fuit ordinatū a maiori parte capituli.in.c.i.nu.2.et.3.de his que fi.a ma.par.c.fo.70.

5 Appellans an debeat ꝓbare in cauſa appellationis an vero appellatus in.c.per tuas.nu.6.de appel.fo.125.

5 Appellatio an iuſtificetur ex hoc ꝙ nō admiſit iudex a quo exceptionē ꝛ an ſemper oblatio probationis iuſtificet appellationem.in.c.inter poſita.nu.2.45.et.7.de appel.fo.137.

☞ Conſerus doctor excel. Adde ꝙ appellatio ab interlocutoria non debet iuſtificari nec pōt ex nouiter probādis ter.eſt in cle.appellāti.de appel.Limita primo.d.cle.habere locum quādo proferf contra preſentes non contra abſentem ſm Bar.in.l.ait pretor.ver.quid tamē.de mino. Limita ſecūdo habere locū quando appellat ab interlocutoria directe ſecus ſi indirecte vt quādo in appellatione interpoſita a diffinitiua diſcutitur de grauamine antecedēti ita dixit Ba.Leſſe caſus.in.l. generaliter.§.i.ver.non audeat.C.de re.credi.ꝛ Inno.in.c.quod ad conſultationem. de re.iur.bene facit.c.fi.de ap.li.vi.Limita tertio habere locū niſi iniquitas ſententie interlocutorie delegatur per allegatiōes iuris ꝛ nō facti tūc enim nō eſt neceſſe declarare cauſas in appella.ſm Bart.in.l. minoribus.C.de his quibus vt indig.Limita quarto habere locus niſi eſſet talis interlocutoria que haberet vim diffinitiue ſm Bal.in.l.per banc.C.de tēpo.appella.in vlti.col.Limita quinto niſi eſſet talis cauſa que de nouo emergeret ex facto aduerſarij qꝛ tunc ipſam poſſum proponere licet primo non propoſuerim ſm Bal.in.d.l.per banc.Limita ſexto ſm Bal.in.l.bi qui ad ciuilia.C.de appel.quando procedit cauſe cognitio ꝛ tunc habet locum ſecus vbi non procedit ſed ſequitur. exemplum ſi aliquis eſſet nominatus ad officia publica ꝛ appellaſſet vel nūtiatione noui operis que fit per pretorem que venit iuſtificanda ex nouis actis poſtea probādis.ff.de nou.ope.nū.l.de pupillo.§.hi meminiſſe idem dicit in precepto facto a iudice cū cauſe cognitione quia poteſt iuſtificari ex iam dictis poſtea probandis ſecundum eum quia magis accedit diffinitiue ꝙ interlocutorie. Limitat ſeptimo Bart.duobus modis.d.cle.appellanti.in.l.eius.in vlti.colū.ff.de appel.reci. videas eas ibi per eum ꝛ volui has limitationes interſerere pro ornatu.d.cle.appellanti.quia doc.ibi omnes has nō ponunt ſed poſuit do.ſſt.de ancha.in.c.ex parte.el.i.de priui.tene menti.

5 Appellatio non ſuſpendit id quod concernit animam.in.c.ad hec.el.v. nu.1.de appel.fo.170.
Appellatio regulariter ſuſpendit ſententiam latam etiā ſi ſit talis que trahat ſecum executionem.ibidem.nu.2.et.5.

5 Appellans ante ſententiam debet exprimere cauſam rationabilem et eandem probare etiam ſi ſit notoria.in.c.vt debitus.nume.1.de appellatio.fo.126.

5 Appellatio non annullat actum de futuro omnino acceſſorium ad preteritum.in.c.vt noſtrum.nu.4.de appella.fo.124.

5 Appellationi poteſt renuntiari ꝛ ad iudicem a quo reuerti ex conſenſu vtriuſq; partis non autem vnius.in.c.accepta.numero.2.de appellatio.fo.105.
Appellatus poteſt proſequi appellationem inuito appellante a diffinitiua ſecus ab interlocutoria.ibidem.nu.4.

3 Appellatur ab archiepiſcopo ad patriarcham vel eo deficiente ad papam.in.c.expoſuit nobis.nu.4.et.16.de dila.fo.136.

5 Appellari poteſt de iure canonico etiam ante ſententiam ſed non de iure ciuili regulariter.in.c.ſuper.nu.1.de appella.fo.93.
Et vide in nu.3.vbi ponuntur caſus excepti.
Appellari poteſt de iure canonico quandocunq; pars ſentit ſe grauatā ibidem.nume.2.
Appellari poteſt quis a datione torture ante ꝙ detur.ibidem.nu.3.
Appellans tenere de iure canonico non punitur de iure ciuili ſic.ibidem.nume.5.
In appellatione interlocutoria debet eſſe cauſa ꝛ legitima in appellatione diffinitiua ſecus.ibi.nume.8.
Appellatio ꝛ recuſatio non ſemper iudicantur a pari niſi in quibuſdā caſibus expreſſis de quibus.ibidem.nu.9.
Appellatione remota ſiue ex forma iuris communis ſiue reſcripti an cēſeatur remota recuſatio.ibidem.nu.10.fo.96.

5 Appellatio ſi eſt denoluta in curiam eſt ibi proſequenda nec ſufficit appellanti vel appellato mittere procuratorem vt petat dari iudices partibus in.c.nicolao.nu.2.et.5.de appella.fo.135.
Appellatio dicitur denoluta in curiam quando eſt acceptata a parte ꝛ approbata a iudice.ibidem.nu.5.et.6.
Appellatus pōt proſequi appellationē appellatore non proſequente q condemnabitur in expenſis ipſi appellato.ibidem.nu.4.
Appellatio an ꝛ quando ſit tractanda in curia.ibidem.nu.6.
Appellationis cauſa ſi in curia dubitatur an ibi ſit decidenda vel non procurator partis miſſus ad impetrandas literas vt decidatur in partibus cenſetur habere mandatum ad defendendum quod eſt in partib⁹ decidenda.ibidem.nu.9.

1 Appellans ſi nō proſequitur appellationē intra tēpus pōt iudex aliquo caſu ipſe proſequi.in.c.ex parte.nu.7.de reſcri.fo.45.

5 Appellare licitum eſt a grauamine licet iudex nō intenderet grauare. in.c.cum cauſam.nu.5.de appella.fo.131.
Cauſa expreſſa in appellatione a grauamine illa tantum debet probari ꝛ non alia.ibidem.nu.14.
Appellans a certo grauamine ſubiiciendo ꝛ ab omni alio grauamine vel appellans ab omnibus grauaminibus ꝛc.non obtinebit quia debet ſpecialiter exprimere.ibidem.nu.15.
Ex pluribus cauſis copulatiue expreſſis in appellatione ſufficit vnam probare.ibidem.nu.16.

1 Appellatio non appellatur ab impetratore ad papam niſi ratione peccati.in.c.i.nu.7.de conſti.fo.15.

3 Appellari an debeat immediate ad proximum ſuperiorem ſic gradatim.in.c.licet ex ſuſcepto.nu.9.de fo.compe.fo.71.
Appellari poteſt ad papam omiſſo medio in ſpiritualibus ſecus in tēporalibus.ibidem.nu.13.et.15.fo.72.

3 Appellans fruſtratorie remittitur ad eum a quo appellauit quod intelligeſi nō fuit delatū appellationi.in.c.litere tue.nu.15. ō dila.fo.136.

5 Non appellans propter metū habetur pro appellante ſi metus eſt iuſtus etiam quod ſua culpa prouenerit.in capitulo fin. numero.1.de appellatio.fo.139.
Appellare non valens propter metū debet proteſtari ad declarandum animum ipſius: videlicet ꝙ omiſit appellare per metum non autez per negligentiam.ibi.nu.2.
Appellans in preſentia bonorum virorum forte quia non poteſt habere copiam iudicis ſufficit ꝙ appellet coram bono viro in preſentia tamē teſtium nec ſufficeret notarius cum teſtibus.ibidem.nu.3.
Appellandi practica coram bonis viris.ibidem.nu.5.

5 Appellatio ab vno articulo tunc deuoluit totam cauſam ad iudicez ad quem quando appellans vult alio eo tacente ſecus ꝛ iudice a quo procedente ad ulteriora.in.c.ſuper eo.nu.9.de appella.fo.94.
Appellatio ante grauamen non admittitur.ibidem.nu.11.
Appellans nō debet ſtatim omiſſa appellatione recedere ſed debet expectare an iudex admittat vel non.ibi.nu.12.

4 Appellatio an extinguat iudicatum an ſuſpendat.in.c. venientes.nu. 6.de iureiuran.fo.142.

2 Appellari an poſſit a delegato pape ad papam.in.c.ꝙ.nume.3.de offi.lega.fo.106.

6 Appellare non poteſt ille cuius non intereſt.in.c.ex ore ſedentis.nu.6. de his que fi.a ma.par.capitu.fo.72.

5 Appellari poteſt a ſententia per vtramq; partem.in.c.ſignificauerunt nume.7.de excep.fo.16.
Appellari an poſſit a ſententia iudicis quando fuit omiſſum condemnare victum in expenſis.ibidem.
Appellare non poteſt pars que habuit ſententiam pro ſe.ibidem.

3 Appellare videtur ipſo facto qui cū eſſet grauatus arripuit iter ad papam.in.c.cum olim.nu.6.de do.ꝛ contu.fo.105.

2 Appellari poteſt ad legatum in ſua prouincia omiſſo medio quemadmodum ꝛ ad papam.in.c.i.nu.7.de offi.lega.fo.105.

3 Appellans a iudice qui miſit inhibitoriam an poſſit petere ab eodem vt mittat aliam inhibitoriam vigore appellationis facte.in.c.tuam. numero.13.de ordi.cog.fo.149.

3 Appellatio non tollitur per confeſſionem facte a procuratore ſed per confeſſionem principalis ſe remittit.in.c.primo.numero.33. vt lite non conteſta.fo.108.

5 Appellari poteſt a precepto ſeu monitione extraiudiciali.in.c.peruenit.numero.4.de appel.fo.104.
In appellatione ab interlocutoria habente vim diffinitiue an ſit opus inferre cauſam.ibidem.nume.7.
Appellatio ab interlocutoria quare requirit cauſe expreſſionem.ibidē numero.9.
Appellatur de iure ciuili ab interlocutoria quando poſt ipſam non expectatur alia diffinitiua.ibidem.nu.11.

6 Appellatur de capitulo ad epm licet epūs interuenerit in capitulo tanq; canonicus ſed ſi interuenieſſet tanq; prelatus non appellatur ad cum.in.c.poſtulaſtis.nu.11.de concel.preben.fo.63.

3 Appellatio contra penam a lege ſtatutam non valet.in.c.fi.nume.18.de iura.calum.fo.131.
Appellatio friuola non admittitur.ibidem.
Appellatio ab interlocutoria non valet licet cauſa ſubſit ſi non allegetur expreſſe.ibidem.

2 Appellari non poteſt de vicario generali epiſcopi ad epiſcopum quia facinnt idem conſiſtorium.ſed bene de vicario ſpecialt.in.c.relatum.numero.8.de offi.delega.fo.82.

3 Appellatio in cauſa reconuentionis non impedit executionem in cauſa conuentionis nec econtra.nu.c.cum dilectus.numero.13.de cau.poſ.et proprie.fo.162.

3 Appellatio non habet locum quando poſſeſſor priuatur poſſeſſione quia actor docuit de proprietate.in.ꝛ.primo.numero.7.de cau.poſſeſ.et proprie.fo.163.

Repertorium singularium materiarum

5 Appellatio que est manifeste contra ius non est regulariter admittenda nisi exprimatur aliqua rationabilis causa.in.c.consuluit.numero.1. de appel.fo.104.
Appellari an possit a dispositione statuti.ibidem.nume.4.
5 Appellare potest tertius a sententia pro suo interesse.in.c.cum super. nu.13.et.14.de re iudi.fo.67.
Appellantes si sint plures ab eadem sententia vnus obtinet quia de iure suo vocauit z alii non victoria illius non prodest.ibi.nu.4.et.10.
Appellato quam facit tertius pro interesse suo dicitur iudicialis.ibidem.numero.15.
2 Appellationi renuntians nullam appellationem potest interponere.in c.pastoralis.§.cum autem.nu.5.de offi.deleg.fo.94.
5 Appellans debet exprimere coram iudice ad quem & propter tale gravamen appellauit.in.c.dilecto.nu.1.de appel.fo.131.
Appellari a futuro gravamine non potest.ibidem.nu.2.fo.132.
Appellatio potest iustificari ex confessione appellati.ibidem.nu.4.
Appellans a sententia nulla non obtinebit probando simpliciter nullitatem nisi iustificet appellationem probando eam legitime interposuisse tam potent tamē prosequi nullitatem coram iudice suo.ibidem.nu.6.
Appellans an possit simul prosequi nullitatē sententie z eius iniustitiam.ibidem.nu.7.
Appellans secunda vel tertia vice an censeatur a priori appellatione recedere.ibidem.nu.12.fo.136.
Appellans viua voce saluo beneficio appellandi in scriptis an currat tempus ad appellationis viua voce in scriptis.ibi.nu.13.
5 Appellās habet annum z ex causa biennium ad prosequēdam z finiendam appellationem siue iudicialem siue extraiudicialem.i.e.cum sit romana.nu.1.de appel.fo.89.
Biennium datur ad prosequendam z finiendam appellationē ex causa quo oportet q aut probetur aut sit notoria alias datur.ibi.nu.2.
Appellatio efficitur deserta nō solum per lapsum termini iuris sed bominis quo casu prima sententia remanet firma.ibi.nu.4.et.18.
Appellatione pendente in causa criminali sententia non debet mādari executioni etiam si immineat pena vltimi supplicij.ibi.nu.6.
Appellans an aliquo respectu habeat triennium ad prosequēdam z finiendam appellationē.ibi.nu.9.
Appellare potest pars a nimis longa vel breui dilatione lata per iudicem.in.c.cum sit romana.nu.15.de appella.fo.90.
Appellare potest pars in commissis iudicis arbitrio si iudex male arbitratur.ibidem.
Appellans extraiudicialiter auditur deserta appellatione per viam querele.ibidem.nu.19.et.22.fo.93.
Appellat extraiudicialis an z q̄ casu debeat cōtinere cām.ibi.nu.20.
Appellatus ex iudiciali an teneat cōparere si nō citet.ibi.nu.23.z.26.
Appellato est interdicta in facto notorio.ibidem.nu.27.
3 Reiectus a iudice propter friuolam appellationem ad cautelam est iterum citandus.in.c.ij.nu.2.vt lite non contest.fo.109.
Appellato debet continere causam gravaminis nec prodest si appellans refert se ad acta in quibus constat de gravamine.ibidem.nu.12.
5 Appellatus debet citari coram iudice ad quem si appellatio non fuit admissa a iudice a quo vel approbata a parte alias secus intelige q̄ non debet citari quando fuit approbata a parte secus si fuit admissa a iudice.in.c.sepe contingit.nu.1.6.9.z.12.de appel.fo.112.
Appellato fit deserta tam per appellatum q̄ appellantem inde ad quem non potest amplius se impedire secus si per appellantem tantus appellato volente prosequi.ibi.nu.10.fo.113.
Appellatus si impetrauit literas in termino z velit appellationē prosequi pōt etiā appellans dicere ego volo prosequi nisi appellatus velit renūtiare illis literis z appellationem non prosequi.ibidem.nu.11.
Appellatio si precesserit suā iam etiā excōicationis si postea deseratur nō cōfirmat ipsam sententiam secus si appellatio sequatur ipsam.ibi.nu.14.
¶Per appellationem nō suspenditur sententia censure sed sententia depositionis sic.ibidem.nu.15.
Appellatio suspendit sententiam suspensionis quando est lata in penā alicuius ibidem.nu.16.
Appellatio si malitiose non admittat vel approbet a iudice vel parte nibilominus hz vigorē suū nō oportet q̄ appellatus citetur.ibi.nu.20.
A condēnatione expensarū nō pōt appellari qui pars non appellauit ab illa pronuntia super qua vel ob quam fit talis condēnatio expensarum nisi iudex excederet modum in taxando.ibi.nu.23.fo.114.
5 Appellatur omisso medio q̄s medio est inhabile put a qui est in excommunicatione vel bereti.in.c.dilecti filii.cl.ij.nu.15.de appel.fo.135.
Appellari nō pōt a vicario epi ad ipsum epm licet cōsuetudo sit in contrarium que non valet nisi vicarius cognoscat tanq̄ delegatus epi quo casu appellatur ad ipsum episcopum.ibi.nu.16.et.18.
Appellat a sniā lata p epm z epm ad mām epm q̄ceps fuit tbi nō tāq̄ prelatus sed tanq̄ canonicus secus si fuisset tanq̄ episcopus.ibi.nu.17.
5 Appellatio non est admittenda vbicunq; sententia est notorie iusta.in eadnostram.nu.8.de appel.fo.88.
In appellatione a diffinitiua nō est necesse exprimere cām.ibidē.nu.9.
Appellatus si non prosequitur appellationē in termino sibi dato censetur prime sententie acquieuisse.in.c.personas.nu.1.de appel.fo.90.
Appellans habet annum ad prosequendam vel finiendam appellationem z ex causa biennium.ibidem.nu.2.et.7.
Appellatio censetur deserta non solum per lapsum termini iuris sed etiam bominis.nu.1.z.4.
Appellatio an sit deserta per lapsum termini bominis a deo vt remaneat firma sententia diffinitiua a qua fuit appellatum.ibi.nu.4.
Appellans qui in termino comparuit coram iudice a quo forte cū inhibitorijs non potest astringi regulariter ad prosequendam appellationem nisi in termino iuris.ibidem.nu.10.
5 Appellatio ex falsa causa interposita nō astringit iudicem a quo quin possit ad vlteriora procedere.in.c.super eo.nu.1.et.2.de appel.fo.94.
Appellatio super vno articulo quo casu faciat supersedere in tota causa.ibidem.nu.2.3.4.et.6.
Appellatione verificata annullātur omnia attentata per iudicē a quo post ipsam appellationem.ibi.nu.5.
Appellatio a tortura deuoluit totam causam ad iudicem ad quem.ibidem.numero.7.
Appellatio ab vna causa penitus separata ab alia etiam si sit causa reconuentionis non deuoluit aliam ad iudicem ad quem.ibi.nu.8.
5 Appellatio non operatur suspensiones iudicis nisi respectu illius cause appellatum fuit.in.c.propositum.nu.2.de appella.fo.131.
Appellari pōt a iudice excedēte modū in arbitrando penam.ibi.nu.7.
3 Appellari potest a sententia arbitri iuris secus a sententia arbitri communiter electi a partibus.in.c.i.nu.34.de nu.pe.fo.102.
2 Appellans an censeatur renuntiasse appellationi si litigare nō definit coram iudice a quo in illa causa z quando . in.c.gratum.nu.6.et.7.de offi.delega.fo.82.
5 Appellari potest coram honestis personis si non potest haberi copia iudicis a quo.in.c.quod ad consultationem.nu.3.de re iudi.fo.63.
In appellationibus tam ab interlocutoria q̄ a diffinitiua an sit necesse causam exprimere remissiue.ibidem.nu.11.
¶Pars si non appellauerit a datione termini nimis breuis an sibi prejudicet.Appellans an appellatus habeat probare iniustitiam vel iustitiam cause.ibidem.nu.18.fo.66.
Appellatur a iudice nō admittente legitimas exceptiones.ibi.nu.25.
In appellatione ab interlocutoria est exprimenda causa.ibi.nu.30.
3 Appellare an sit licitum a sententia lata super possessorio quando speratur sententia super proprietate.in.c.cum ad sedem.numero.30.de restitu.spolia.fo.188.
Appellari an z quo casu possit a missione ex primo vel secundo decreto.ibidem.numero.32.
5 Appellari potest a grauamine etiam illato in minimis causis de iure canonico sed de iure ciuili secus.in.c.de appellationibus.nu.1.2.3.z.6. de appella.fo.94.
Appellari an possit a protestatione alimentorum vel quando iudex iussit rem exhiberi remissiue.ibi.nu.4.
7 Appellari potest ab bis que consistunt in arbitrio iudicis.in.c.nos inter.nu.3.de purga.cano.fo.147.
2 Appellatio et querela idem sunt largo modo sed stricto modo secus.in c.ij.nu.6.de procu.fo.140.
5 Appellari potest a promissione iurata quando promittens ex hoc gravaretur alias secus.in.c.ad hec.cl.ij.nu.1.z.3.de appel.fo.100.
4 Appellari an possit a sententia lata vigore iuramenti iudicialis.in.c. iuramentum.nu.11.de iureiuran.fo.167.
7 Appellatio nō tuctur appellantē vt possit id facere ppter q̄ appellatur.in.c.ex literis.nu.4.de matri.contrac.contra inter.eccle.fo.57.
5 Appellare nō potest pars si iudex non facit id quod potest facere.in.c. exceptionem.nu.8.de exce.fo.17.
5 Appellatio si fuerit sublata vel per statutum vel ex cōuentione partis vel quocunq; citra tamen reseriptum an operetur quod etiam tollatur q̄ non possint attentata reuocari per viam querele.in.c.pastoralis.nu. 12.de appel.fo.120.
Appellatio que dicatur illa que dicitur expresse a iure approbata.ibidem.numero.14.
5 Appellare potest vtraq; pars ab eadem sententia si vtraq; est gravata alias secus.in.c.si duobus.nu.1.et.20.de appel.fo.91.
Si ab eadem sentētia ambo appellant vnus ad maiorem z alter ad minorem que appellatio prevalet.ibidem.nu.2.
Appellari an possit ad papam de iniustitia facta per quemlibet iudicem secularem z per imperatorem.ibi.nu.5.
Appellatur de iure canonico ante sententias a quocunq; grauamine et omisso medio secus de iure ciuili.ibi.nu.6.
Appellari de seculari ad ecclesiasticum de consuetudine quinimo valet consuetudo vt laicus conueniatur coram ecclesiastico.ibi.nu.8.
4 Appellari potest in iudicio possessorio tam super diffinitiua quam super interlocutoria.in.c.significauerunt.nu.3.de testi.fo.68.
Appellatio an teneat sub ista forma peto quartam productionem testium z si eam denegaueris exnunc appello.ibidem.nu.10.

Appellandi

Appellandi facultati non censetur renuntiare grauatus acceptádo dilationem data ad aliquid probandum pendente grauamine.ibidem numero.12.

3 Appellatio si est remota in causa conuentionis intellige etiam remota in causa reconuentionis.in.c.prudentiam.nu.1.2.de mu.petit.fo.102.
Appel.licet fuerit remota tamen aliquo casu iudex ex officio recipiet eam.ibidem.nu.11.

1 Appellans in vno articulo suspendit totam causam.in.c.cum nobis.nu.7.de elec.fo.135.

5 De appellationibus interpositis ad archiepm iure metropolitico potest eius vicarius cognoscere quia est idem tribunal.in.c.dilecti filii.el ii.nu.1.de appel.fo.135.
Appellari an possit a sententia delegati ab episcopo ad eius vicarium.ibidem.nu.3.
Appellari nó potest secundum vtrumq; ius omisso medio regulariter ibidem.nu.6.
Appellari potest omisso medio si prius non opponat vel si ita est consuetudo potest tamen pars opponere etiam post decem dies quo casu sententia remanebit rata.ibidem.nu.7.8.et.9.
Appellatur a subdelegato ad primum delegantem nisi primus delegans fuerit papa quo casu ad ipsum non appellatur.ibidem.nu.11.

5 Appellari non potest in his que relinquuntur conscientie iudicis tamen iniuste grauatus poterit recurrere ad principem.in.c.pastoralis.nu.13.de appella.fo.120.

☞ Anto.Corsetus.Si aliquid cõmittitur conscientie iudicis nõ poterit ab eo appellari.no.glo.in.c.statutum.§.assessorem.de referip.li.vi.que glo.limitatur per gloss.in cle.j.de iure patro.vbi superior ex officio potest reducere illud ad bonam equitatem.ita concludit Abb.in.d.c.super bis de acca.nu.16.ibi;itez si committitur.fo.8.Ego adduco Ludoni.román repeti.rubri.de arbi.vbi dicit q; quando aliquid committitur conscientie alicuius nõ poterit vlterius appellari nec refragari fm gloss.in.d.§.assessorem.quam tamen limita nisi ex magna causa preiudicium inferretur:vt eleganter dicit Bal.in.l.i.C.de reb.credi.et iure iuran.qui ita reducit ad concordiam illas gloss.¶Per.de ancha.in.d.§.assessorem.dicit quod contrarium tenet glo.in dicta cle.i.& illam gloss. sequitur et tenet et dicit esse veriorem per iura et motiua.de quibus vt ibi per eum.Joan.de imo.in.d.cle.j.in verbo.honoramus.refert ¶Per.de ancha.in.d.§.assessorem.deinde refert domi.Anto.de bu.dicere gl. non sibi aduersari.sed glos.dicte clemen.j.limitare glos.dicit.§.assessorem.quia glos.in.d.§.assessorem.debet intelligi quod per viam iustitie et de iuris rigore puta appellationis vel simile non potest questio refricari.tamen si velit implorare imfericorditer officium iudicis superioris vt erronea conscientia non noceat parti tunc bene potest.vt in glo. dicte clemen.j.vel fm eum dic quod gl.in clemen.i.loquitur quãdo lex dixit quod fieri debeat et aggrauat conscientiam:sed glos.d.§.assessorem.procedit quando reliquit conscientie refert & sequitur Semi.in dicto.§.assessorem.faciat fm eum quod no.in.c.ij.§.fi.de in ra.calũ.lib.vi. vbi dicit ibi do.quod sepe numero in.q.facti allegata fuit sibi glo.in.d.§.assessorem.sed in practica secutus fuit gloss.d.cle.j.et adduco ibi eundem Domi.c.j.in.tit.colũ.de re iudi.lib.vi.vbi dicit quod quando aliquid relinquitur conscientie alicuius tunc potest sequi conscientiã sua prout vult:quia conscientia non potest inquiri nisi a deo & alleg.glo.in d.§.assessorem.& licet tunc non posset appellari poterit tamen adiri superior qui inquireret an bene vel male fuit arbitratus.vt not.gloss.fm eum in.d.cle.j.& hic vide Joan.de imo.in.l.fi inter stipulantem.§.si stichum.ff.de verbo.obli.& ibi Ange.sequitur glo.d.§.assessorem.et vide eundem Jo.de imo.in.c.canonũ statuta.de consti.in.l.fi.ff.de leg.j. vbi dicit illas gl.non esse contrarias.Bal.in.d.l.i.C.de rebus cre.& sequitur illã gl.prout.s.dixi.que cõcordia nunq; mihi placuit nam actus ita inficitur pro paruis sicut pro magnis qñ dolus interfuit vt in.l.elegãter.ff.de dolo.putet ea ita appellatur pro paruis sicut pro magnis.c.de appellationibus.de app.do.Card.in.d.cle.j.sequitur illã glo.domi.Abb.ibidem in suis apost.dicit illas glo.non esse contrarias sed glo.d.clemen.j.addit ad glos.in.d.§.assessorem.do. meus dominus Barba.plene discutit istam passum in.c.ne innitaris.de consti.Bald. in.l.hac lege.C.de sentẽ.ex pericu.re.dixit q; si cõmittitur conscientie alicuius in dicis nõ potest appellari:tamẽ superior poterit errata corrigere si sibi videtur per glo.fing.in.d.cle.j.& iudicio meo opinio eorum qui dicunt illas gl.esse contrarias mihi videtur verior.& est magis cõmunis.nam glo.in.d.l.j.dicit q; per no.in.§.assessorem.& per literam et ter.d.cle.j.videtur q; de eo quod committitur conscientie alicuius non possit questio referri:nec appellatio dz admitti.& sic ambe gl.idem sentiunt.& in hoc concordant.deinde in versi.ibi fatcor tamen.addit q; superior debet emendare quod male factum esset.& hec est pura veritas & practica sequere gl.in.d.cle.j.faciat quod voluit Bal.in.l.fi.C.de pe.in. qui ma.iudi.& in.l.nemo.C.de sentẽ.et interlo.om.in.& in.l.iustitia.ff. de iusti.& iu.& in.l.certum.C.vnde cog.

2 Appellationi non potest renuntiari ante datum laudum secusante dz tam sententiam.in.c.cum dilectus.nu.15.de arbi.fo.172.
Appellatio an possit tolli per statutum.ibidem.nu.16.
Appellari an possit a sententia arbitri.ibidem.nu.17.
Appellari an possit in casibus iure prohibitis ex consensu partium. ibidem.numero.18.
Appellatio que interponitur a sententia arbitri debet fieri ad iudicem illius qui tulit laudum siue arbitrium.ibidem.nu.20.fo.170.

5 Appellatio pót tolli p principẽ.in.c.dilecti filij.nu.14.de excc.fo.14.

3 Appellatio est de minori ad maiorem iudicez prouocatio.in.c.ceterũ. numero.23.de iudi.fo.20.

4 Appellans an coget appellantem vt edat sententiam quam asserit in iquam vel iniustam.in.c.§.perpetuus.nu.3.de fide instru.fo.109.

5 Appellatio ad papam interposita sine expressiõe cause valet in causis maioribus.in.c.vt debitus.nu.9.de appella.fo.125.

5 Contra sententiam criminalem dantur decem dies ad appellandum.in c.fi.nu.3.de re iudi.fo.50.
Appellatio a sniis in criminalibus quibus casib9 nõ admittat.ibidem.

5 Appellari potest ad papam a iudice seculari quãdo locus est etiã subiectus pape in temporalibus.in.c.tua nobis.nu.2.de appella.fo.134.
Appellare licet multis adversus grauaminibus etiaz in eadez causa. ibidem.numero.7.
Appellare licet tertio ab eadem sententia tum vt videtur infinitas tum propter presumptionem iniustitie ex parte appellantis quod procedit etiam in sententia que non transit in rem iudicatam.ibidem.
Appellãs & appellatus si oẽs obtinuerunt qd sua fuit confirmata & infirmata pro quo ipsa sententia mandabitur executioni.ibidem.nu.8.
Appellans proferendo verbum appello pluries sine interuallo censetur semel tantum appellare & erit vnica appellatio.ibidem.nu.9.

7 Appellatur a delegato ad delegatum.in.c.ad abolendam.numero.16. de bere.fo.91.

5 Appellans tenere condemnatur in expensis.in.c.vt debitus.numero 33.de appella.fo.129.

5 Appellari potest a sententia nulla non q; per hoc suspẽdatur quia nulla est sed vt deuoluatur ad superiorem.in rub.nu.5.de appella.fo.86.
Appellatio quo ad eius formam.i.quo ad modum procedẽdi super ea est de iure positiuo quo ad effectum vero vel substantiam est de iure naturali.ibidem.nu.6.
Appellari non potest a sniis illius qui non recognoscit superiorem nisi fit notorie iniusta quo casu recurritur ad papam an autez succurratur per denuntiationem euangelicam remissiue.ibidem.nu.9.
Appellatur ad potestatẽ loci a sententia lata per rectorem alicuius collegij secularis si vero collegium est ecclesiasticum appellatur ad episcopum.ibidem.numero.11.
A sententia epi vel alterius ecclesiastici iudicantis tanq; secularis appellatur ad secularem superiorem non autem ad superiorem ecclesiasticum.ibidem.nu.13.fo.89.

3 Appellans a sententia nulla nó videtur illam confirmare.in.c.significasti.nu.23.de fo.compe.fo.87.

5 Appellatio non admittitur in notoriis.in.c.cum speciali.§.porro.nu. 1.de appella.fo.130.
Appellare potest pars a dilationibus breuibus.ibidem.nu.2.
In appellatione cõtra ius requiritur expressio cause.ibi.nu.6.fo.134.

5 Appellans extra iudicialiter ne molestetur in possessione sua si postea fuerit spoliatus restituitur in statum in quo erat tempore appellationis emisse.in.c.bone memorie.nu.1.de appella.fo.118.
Appellare potest quis pluries super eodem articulo vel grauamine. ibidem.nu.4.& 23.
Appellatio extra iudicialis ex probabilib9 causis facta a deo deuoluit causam ad superiorem vt omnia postea contra eam attentata reuocentur.ibidem.nu.5.et.22.
Appellatio non continet in se appellationem extra iudicialem in odio fis.ibidem.nu.8.
Appellans ne quis molestetur in possessione sua & postea fuerit spoliatus habeatur quando reuocet attentata post ipsam appellationem.ibidem.numero.22.

3 Appellari potest a sententia nulla.in.c.ex hibita.nu.3.de iudi.fo.43.
Appellatio iustificatur si appellans offert se exceptionem probaturũ. ibidem.nu.4.et.13.
Appellatio nõ presumitur ex nullitate processus nisi probetur.ibi.nu.5.

5 ¶Per appellationem interpositam extra iudicium non tenetur aduersarius ire vel mittere nuntium ad iudicem ad quem.in.c.suggestum.numero.1.de appella.fo.97.
Appellatio ad quid fuit inuenta.ibidem.nu.3.
Appellatio regulariter debet fieri coram iudice a quo.ibidem.
Appellatio quando interponitur non requirit presentiam appellati sed sufficit q; sibi intimetur.ibidem.et nu.6.et.7.
Appellatio si facta fit in absentia iudicis a quo q; ad vlteriora processit ignoras appellationẽ an valeat processus coram eo agitatus nisi pars appellata hoc sciuerit & omnino litigauerit.ibidem.nu.5.et.8.

5 Appellãs nõ vr acquieuisse actui ꝫ se facto.in.c.j.nu.12.de excep.fo.2.

2 Appellari potest ab exceptionibus non admissis.in.c.cum super.numero.9.de offi.deleg.fo.87.

6 Appellationem non tenetur pars admittere siue recipere in preiudicium sui iuris.in.c.venerabili.nu.3.de censi.fo.205.

7 Appellatio ab interlocutoria requirit expressionem cause appellatio vero a diffinitiua secus ⁊ que sit ratio differentie.in.c.significatibus.numero.2.de nouit opt.nun.fo.137.

4 Appellatio non suspendit obligationem pure quesitam.in.c.breui sci sciatis.nu.1.de iureiuran.fo.139.

3 Appellatur ab omni grauamine de iure cano.secus de iure ciuili.in.c. venerabilis.nu.7.de iudi.fo.444.
Appellatione deserta perit iurisditio iudicis dati.ibidem.nu.8.
Appellari non potest a pena iuris sed bene a sententia iudicis declarantis illū incidisse in penā iuris.in.c.peruenit.cl.i.nu.6.de appel.fo.99.
Appellatio an impediat denuntiationem excōicationis.ibi.nu.8.

5 Appellatio pōt interponi per alia verba q̄ appello.puta si diceret submitto me protectioni talis dummodo seruentur illa que requirūtur in appellatione.in.c.ad audientiam.nu.1.3.5.et.6.de appel.fo.105.

3 Appellatio et pronocatio an idem sint.in.c.fi.numero.2.de seque.poss. et frue.fo.223.
Appellans si succubuerit tenetur restituere ipsam rem cum fructibus perceptis a tempore litis mote.ibidem.nu.5.
Appellatio non extinguit sententiam sed suspendit eam non tamē ad omnes effectus.ibidem.nu.6.

5 Appellans si in termino sibi prefixo non prosequitur appellationem iudex a quo reassumit iurisditionē.in.c.rephibilis.nu.1.6 ap.fo.103.
Appellans si negligerit prosequi appellationē ⁊ ipse appellatus prosequetur condemnatur in expensis ipsi prosequenti ⁊ quis iudex facit istam condemnationem.ibidem.nu.10.et.14.
Appellari non potest contra statuta ecclesiastica nec a pena imponenda secundum aliquam regulam vel statuta.ibidem.nu.9.
Appellās dz ire ad terminū facere fidē de prosecutione als iudex a q̄ mādabit executiōi iniam quā tulit credēs appellationē esse desertā.ibi.nu.11.
Appellās q̄ls ipetrauerit in dicis tñ i termino nō se psentauit an nihilominus possit cōtra iudicib⁹ impetratis appellationē psequi.ibi.nu.15.
Appellatione deserta potest iudex a quo executioni mādare sententiam suam absq; alia citatione.ibi.nu.14.

7 Appellans ab excōicatione dz exprimere cām grauaminis.in.c.sacro.nu.3.de senten.excō.fo.179.
Appellatio ab excōicatione ad quid prosit.ibi.nu.18.

3 Appellatio a subrogato in locum recusati cora quo ventilabitur. in.c. si quis contra.nu.20.de fo.compe.fo.52.
Appellatio a delegato dabit ad appellantem.ibi.nu.21.
Appellari quo casu licet tertio.ibi.nu.22.
Appellato facta delegato epi vtrum possit coram eius vicario ventilari.ibidem.nu.15.
Appellari non potest a sententia vicarij ad eius epm.ibi.nu.26.31.

5 Appellatione deserta ex negligēcia partis iudex aliquo casu potest ex suo officio inquirere de meritis propter que fuerat appellatū ⁊ hoc q̄ iudicis officium eruberat secus si concerneret merū cōmodū priuatū. in.c.constitutus.nu.1.2.3.de appel.fo.114.

4 Appellatur ad papam a superiore non recognoscente superiorē.in.c.i. nu.6.de proba.fo.2.

2 Appellari quo casu non possit ad papam omisso medio.in.c.cū te consulente.nu.1.de offi.dele.fo.81.

7 Appellari an possit statim viua voce ab interlocutoria.in.c. ad dissolvendum.nu.2.de despon.impu.fo.15.

7 Appellare non possunt manifesti criminosi q̄n sic; appellatio est frino la.nec quam pernicio sum.nu.2.de vsu.fo.113.

5 Appellatio friuola non admittitur.in.c.inter monasterii.nume.15.de re iudi.fo.74.

1 Appellato iudicialis suspēdit iurisditionē iudicis sed appellatio extra iudicialis nō parit istū effectū.i.c.q1 ppf.§.illud.nu.4.de cle.fo.163.

3 Appellatione pendēte vel intra tēpus datū ad appellandū nil innouari etiam si talis sit sententia que trahat secum executionem.in.c. laudabilem.nu.6.vt lite penden.fo.217.

¶ Costetus. Adde q̄ appellatione pendente nihil debet innouari vt in rubro ⁊ nigro.ff.mi noua.appella.pendēte.c.appellatione.§.q.vi.c.nō solū.de appel.lib.vi. Limita primo hāc regulā non habere locū q̄n appellās est psona suspecta vel fructus dilapidat siue res sit mobilis siue immobilis fructꝰ sequestrant.l.ab executione.C.quo.appel.nō re.istud voluit gl.in.d.c.appellatiōe.⁊ voluit Bal.in.c.i.§.sanctim⁹.in fi. quo tē po.mi.nu.sti.pere.dz dilapidare dz sm Bal.ibi si sumit i suos vsus cōuertēdo maxime pdigaliter viuendo et refert Archi.vi.q.ij.c. q̄ res. Limita secdo predictā regulā nō habere locū q̄n appellatio est expresse iuri suo.vt.no.in.c.pastoralis.in noua.de offic.dele.ita refert Bal.in d.c.i.§.sanctimus. Limita tertio nisi appellatio esset friuola.vt in.c. cuz appellationib⁹ friuolis.de appel.li.vi. Limita quarto regulā esse verā quo ad ptes secus quo ad tertiū.ista est gl.celebris.in.l.creditor. in pn. in verbo pone.ff.man. quā alleg. Bal.in.l.si quis filio.ff.de iniusto rupto testa.facit tex.⁊ qd voluit ibi domi.in.c.romana.§.in alium.de appel.lib.vi.⁊ tex.sing.in.c.sup eo.ff.de offi.dele.g.sm do.Ant.in.c. vt debitus.de appel.⁊ vide q̄ plene dixit.d.meus do.Barba.in.d.c.sup eo.⁊ hoc voluit ibi dē Domi.de sanc.gemi.expresse in.c.nō solū.sup gl.fi.co. titu.⁊ lib.licet nō alleget glos.in.d.l.creditor. Limita quinto singulariter sm Innoc.in.c.dilecte in Christo.quā ibi refert Abb.nu.2.fo.9.de excep.eam pcedere respectu iudicis ⁊ non respectu partis et sic intelligit qō habek in anē.vt nulli iudi.in.c.sup hoc.et limita vt ibi per Bal. Limita sexto regulam esse veram in eadem causa secus in diuersa.istud dixit do.Abb.in.c.q1 frustra.de vsu.nu.3.fo.62.⁊ Lauren.de rodul.in tracta.de vsur.q.exliij. idē dic in litis pēdētia sm Bal.in.d.c.i.§. sanctimus.vbi refert Inno.in.c.bone.de appel.⁊ in.d.c.pastoralis.

1 Appellans spolians aduersariū suum possessione videtur appellatione renunciasse.in.c.ex parte.nu.6.de rescrip.fo.52.
Appellans an possit appellationi sue renūtiare inuito appellato.ibidem.nume.7.
Appellatus qui post lapsum biēnij vult prosequi appellationem facit locum appellanti qui als non posset prosequi habet tamen alia remedia dictus appellatus.ibi.nu.8.
Appellatio minus legitima non impedit libertatem conferendi beneficia.in.c.relatum.nu.1.de concess.preben.fo.57.

3 Appellans frustratorie ab aliquo grauamine nō est vlterius citādus, nisi ex benignitate.in.c.prout.nu.7.de do.⁊ contu.fo.198.

1 Appellatio extrajudicialis an relevet appellantē.in.c.2 fidei.nu.4.de elec.fo.129.

5 Appellationis vim habet iter arripere ad principē si seruantur ea que seruari debent in appellatione.in.c.dilecti filij.cl.i.numero.1.5.et.6. de appella.fo.119.
Ad substantiam appellationis nō est necesse exprimere verbum appello.sed sufficit equipollens.ibi.nu.4.
Appellatio extrajudicialis non potest fieri nisi ad illum superiorē qui potest adiri per viam querele.ibi.nu.7.

7 Appellatio ab excōicatione operatur effectū sue suspensiuum ⁊ alium iurisditionis deuolutiuū.in.c.per tuas.nu.2.de senten.excō.fo.126.
Appellatio notoria iniusta non deuolvit causam ad iudicem ad quem.ibidem.nu.6.7.10.fo.128.

5 Appellari potest a grauamine verbali q̄ in futurū posset preiudicare.in.c.cum cessante.nu.5.⁊.8.de appel.fo.129.

5 Appellatio restituit appellātem ad eum statum in quo causa fuit post litem contestatam.secus ante.in.c.pastoralis.nu.30.de excep.fo.6.

2 Appellari non potest a sententia pape sed bene potest quis contra eam restitui ⁊ supplicari.in.c.cum exliteris.nu.2.de restit.in integ.fo.159.et nume.17.fo.160.
Appellari licet nō possit a tribus sententijs conformibus pōt tñ principi supplicari vt debeat iterum causa examinari.ibi.nu.5.fo.156.

2 Appellari an possit a sententia arbitrorum.in.c.suspitionis.nume.7.de offi.dele.fo.101.

7 Appellari an possit tertio in causa matrimoniali.in.c.fraternitatis.nume.21.de frigi.⁊ male.fo.37.

7 Appellare potest pars in cōmissis arbitrio iudicis si iudex iniquē arbitretur.in.c.super bis.nu.16.de accu.fo.58.
Appellari non pōt a pena legis sed an inciderit in penam vel nō super hoc fit pronuntiatū bene potest appellari.ibi.nu.17.

7 Appellanti in causa matrimoniali interdici debet q̄ cum alia non contrahat lite pendente ⁊ si contraxerit separatur.in.c.tua fraternitas.nu.1.de sponsa duo.fo.18.

7 Appellatione pendente potest iudex a quo interdicere matrimonium contrahendum.in.c.tua fraternitas.nu.2.de sponsa duo.fo.18.

3 Appellatio omnia rescindit visq; ad publicationem testium.in.c.pastoralis.nu.34.de cau.pos.⁊ proprie.fo.161.

1 Appellari nō pōt a pena legis vel statuti.l.c.ex lris.nu.9.de ysti. f.39.

5 Appellatio interposita in absentia iudicis an valeat.in.c.cū parati.nume.16.de appel.fo.99.

5 Appellatur a sententia epi ad patriarcham.in.c.cum ex officij.nu.18.de prescrip.fo.37.

7 Appellatio a sententia excōmunicationis non admittitur quando notorium est incidisse in excōicationē als secus. in.c. parochianos.nu.2. de senten.excom.fo.166.

4 Appellatio non suspendit censurā sed bene presumptionē ipsius respectu iniustitie ⁊ processus.in.c.q̄n.nu.25.de proba.fo.30.

5 Appellatio legitima eximit appellantem quo ad illā causam a iurisditione iudicis a quo.in.c.pastoralis.§.verū.nu.2.de appel.fo.121.
Appellatio non suspendit iurisditionē iudicis a quo circa futura que dependent a preteritis.ibidem.
Appellatio suspendit iniam licet trahat secū executionē.ibi.nu.9.

3 Appellans a subrogato in locum recusati coram quo ventilabitur.in re.c.si quis contra clericum.nu.26.de fo.compe.fo.55.
Appellatio a delegato vadit ad delegantem.ibi.nu.27.
Appellari quo casu licet tertio.ibi.nu.28.
Appellatio facta a delegato episcopi an possit coram eius vicario ventilari.ibi.nu.30.
Appellari non pōt a sententia vicarij ad eius epm.ibi.nu.13.

Appellans non videtur adhuc condemnatus.ibidem.
A sententia vltimi supplicij an appelletur ꝛ ad quē effectū.ibi nu.10.
Appellatio legitima suspendit etiā sententiā interlocutoriā.ibi.nu.11.
Appellatione pendente non presumitur pro sententia etiam cū sit sententia excommunicationis.ibi.nu.13.
Appellatio friuola nō suspēdit iurisdictionem iudicis.ibi.nu.14.
5 Appellare non licet ab eo cui motu proprio princeps concedit.in.c.accedentes.nu.9.de prescrip.fo.30.
3 Appellationi quis potest renuntiare.in.c.fi.nu.12.de ferijs.fo.144.
5 Appellatio recusatio ꝛ relatio extinguunt quicquid post ipsas fuit attentatum.in rubri.nu.1.de appel.fo.85.
5 Appellatio interposita omisso medio valet stante de hoc cōsuetudine vel non stante si non fuerit obiectum.ibi.nu.2.
Appellatio quos effectꝰ pariat ꝛ an suspēdat vel extinguat.ibi.nu.4.
Appellatio quid sit tam iudicialis cū extraiudicialis.ibi.nu.3.
5 Appellatus nō debet citari qñ fuit datus terminus ad prosequēdum.in.c.interposita.§.sane.nu.3.de appel.fo.138.
Appellans non debet citari per appellatū q vult prosequi appellationem in vltimo mēse termini sed satis est qō requiratur in curia.ibi.
4 Appellatio an iustificet ob relatā pbationē vel exceptionē adeo vt nō requirat amplꝰ pbatio exceptionis.in.c.ex parte.nu.9.de testi.fo.42.
Appellatione iustificata vel non per quos iudices venit examinanda.ibidem.nu.10.fo.41.
5 Appellans temere de iure canonico an puniatur ꝛ quid de iure ciuili.in.c.ḡ.nu.1.de appella.fo.86.
Appellās plumit calūnioſe appellasse eoipso cū succubuit.ibi.nu.3.f.87.
In appellationibus dz inesse causa vera iusta ꝛ expressa.ibi.nu.7.
Appellatio generalis puta appello ad iudicem cōpetentē valet de iure ciuili sed de iure canonico non.ibi.nu.8.
Appellari potest omisso medio de iure canonico.ibi.nu.9.
A subdelegato non appellatur nisi ad delegatum.ibi.nu.10.
Appellatio alternative interposita puta appello ad talem vel ad talē: ꝛ in quo casu valeat.ibi.nu.11.
1 Appellatio non potest tolli per aliquem nisi per papam.in.c.j.nume.1.de rescrip.fo.43.
5 Licet a principio grauatus nō appellauerit tū si illud grauamen reiteratur semper poterit appellare.in.c.ex parte tua.nu.4.de app.fo.116.
Appellans ab aliquo grauamine puta qꝛ non est citatus ad locū non tutum vel ab alio simili an possit incontinenti hoc facere vel prius probare exceptionem ꝛ postea appellare.ibi.nu.6.
Appellare licitū est pti asserēti pcuratorē aduersarij nō habere mādatū si talis sua exceptio nō admittit.in.c.significauit.nu.1.eo.titu.fo.120.
Appellans ex pluribus causis copulative deductis non grauat onere probandi oēs nisi vna veniat vt qualitas ad reliquā.ibi.nu.5.
5 In appellatione a diffinitiua nō requirit expressio cause et si fuit vna expressa potest alia pbari secus in vtroq; casu in diffinitiua.in.c. vt debitus.nu.2.de appella.fo.126.
Appellari semper pōt de iure canonico secus de iure ciuili.ibi.nu.3.
Appellans friuole condēnat in expēsis per iudicē ad quem.ibi. nu.6.
Appellatio friuola nō dat iurisdictionē super principali sed super incidenti.ibidem.
Appellatio ad quēcūq; supiorē dz portari in scriptis.ibi.nu.31.fo.127.
Casus in quo appellatio a iure recipitur.in.c.vt debitus.nu.16.eo.tit.
An sufficiat in appellatione ab interlocutoria exprimere vnā causam in specie ꝛ aliam in genere remisſiue.ibi.nu.38.fo.128.
An teneat appellatio dicendo simpliciter appello ꝛ nō dixit ad quem.ibidem.nu.39.
Appellari potest de iure canonico ad papā vel ad eius legatum omisso medio.ibidem.
6 Appellans iuste si petit se remitti ad iudicē a quo ꝛ petit grauamē revocari non condēnatur in expensis: secus si iniuste appellauerit vel friuole.in.c.dilectus filius.nu.7.de preben.fo.47.
5 Appellatione friuola apparente iudex a quo reassumit iurisdictionem etiam respectu executionis iuie late.in.c.cū in ecclia.nu.3.de app.f.108.
In appellatione a diffinitiua non requiritur expressio cause sed in appellatione ab interlocutoria fic.ibi.nu.6.
Appellatio ab interlocutoria an sit ferenda in scriptis.ibi.nu.7.
7 Appellatur ab archiepō ad patriarchā qñ archiepūs est subditus patriarche.in.c.antiqua.nu.5.de priui.fo.143.
An appellatur ab epīs ad patriarcham.ibi.nu.7.
5 Appellationi non videtur delatum ex eo qꝛ iudex a quo prefixit terminum.in.c.oblate.nu.2.de appella.fo.125.
Appellatio si fuit benigne recepta ꝛ hoc cōstat in actis censetur eidem fuisse delatum.ibi.nu.3.
Appellans potest literas impetrare licet ipse in aliquo non appellauerit ꝛ dz facere mentionē de appellatione a diuerse partis.ibidē. nu.4.
Appellans vel appellatus quibus non fuit terminus statutus an possint quandocunq; intra terminū iuris prosequi appellationem ꝛ qñ requiritur partis citatio.ibi.nu.5.ꝛ.10.
Appellatus an ꝛ quando possit pſequi appellationē appellante negligente.ibidem.nu.10.
Appellans si habet probationes remotis partibus potest petere dilationes que sunt concedende.ibi.nu.11.
5 Appellans non censetur renuntiare appellationi a eundo iudicem a quo super innouatione post appellationē factam. in.c. cum teneamur. nu.2.de appel.fo.98.
2 Appellari an possit a correctione superioris.in.c.licet.nu.1.et nu.4.de offi.ordi.fo.118.
5 Appellari pōt a sententia nulla.in.c.dilecto.nu.8.de appel.fo.132.
Succumbēs in appellatione an possit postea agere de nullitate. ibidē. nume.9.fo.136.
Appellari potest tacite vel expresse si exceptiones non admittunt. ibidem.nume.11.
Appellare semel vel pluries an censetur dicens pluries appello appello.ibi.nu.12.
5 Appellatio si sit deserta nō impedit quin possit iterū appellare pars si grauetur.in.c.directe.nu.1.2.4.6.de appel.fo.108.
Per appellationē legitimā eximitur appellans a iurisdictione iudicis a quo quo ad illam causam tantū.ibi.nu.3.
Appellans si deserat appellationem vel ei renūtiet et quo casu debeat a iudice a quo amplius citari.ibi.nu.7.
Appellare non licet tertio super eodē articulo siue a diffinitiua siue ab interlocutoria secus a diuersis articulis licet in eadem causa vbi quotiescunq; potest appellari.ibi.nu.8.ꝛ.9.
4 Appellari non potest ad equitatēs ſnia iudicis reducētis arbitramentum.in.c.quintauallis.nu.40.de iureiuran.fo.150.
5 Appellari suspendit iurisdictionē iudicis quo ad illā causam tñ et non quo ad aliam penitus seperatam etiam respectu eiusdem persone.in.c. ad hec.el.j.nu.1.de appel.fo.90.
5 Appellatio suspendit effectum actoris vsq; ad litem contestatam.in.c. exceptionem.nu.18.de excep.fo.17.
3 Appellari pōt a iudice decernēte torturā.in.c.j.nu.2.de cōfeſ. fo.224.
5 Appellatio non suspendit iurisdictionē iudicis a quo nisi in cā in qua fuit interposita vñ in alijs pōt procedere.in.c.preterea.nu.1.de ap.fo.101.
Appellatio fouens aliquam iniustitiam siue iniquitatem non est admittenda.ibi.nu.2.
5 Appellans si succubuerit releuatur a cōdemnatione expēsarum si vna opinio doctorum erat pro ipso.in.c.j.nu.1.de re iudi.fo.48.
5 Appellatio an iustificetur ex hoc qꝛ nō admisit iudex a quo exceptionē sed an oporteat qꝛ probet illam exceptionem esse verā.in.c.interposita. nu.2.4.5.7.de appel.fo.138.
2 In causa appellationis quis pbabit appellans an appellatus.Anto. in.c.in presentia.nu.16.de renun.fo.27.
5 Appelliare in aliquo casu pñt partes si cōsentiunt relationibus ꝛ cōsultationibꝰ que mittunt ad principē.in.c.intimasti.nu.5.de appel.fo.136.
Appellari potest a sententia lata ꝑm consilium sapientis in quem partes consenserunt.ibi.nu.6.
4 Appellatur ad papam si iudex a quo superiorem in temporalibus nō recognoscit.in.c.cum ioannes.nu.11.de fi.inſtru.fo.108.
Appellans a diffinitiua potest aliam causam ab illa quā expressit coram iudice a quo prosequi secus si appellauit ab interlocutoria.ibi.nu.12.
5 Illa q̄ confitent in facto non suspenduntur per appellationē sed opus est contrario facto.in.c.dilectis.nu.2.de appel.fo.124.
7 Appellare quis potest pro se ꝛ adherentibus suis.in.c.olim.nu.2.de accu.fo.67.
5 Appellatione pendente nil est innouandū quomodo ista regula intelligatur tam in pſona iudicis a quo q̄ in persona partis.in.c.dilecte.nu.4.de excep.fo.15.
5 Appellās a sententia abbatis exempti ad quē debet appellare.in.c.ex ore.nu.7.de priui.fo.90.
5 Ex pluribus causis copulative deductis in appellatione sufficit vnam probare.in.c.significante.nu.5.de appel.fo.137.
2 Appellatio si tollitur aliquo casu non tollitur supplicatio.in.c.ex literis.nu.4.ꝛ.9.de testi.in integ.fo.158.
7 Appellans an possit renuntiare appellationi sue ꝛ redire ad superiorē a quo appellauit: remittitur.in.c.fi.nu.6.de cri.fal.fo.119.
2 Appellari an debeat a subdelegato ad delegatum.in.c.super questionum.§.porro.nu.3.4.ꝛ.5.ꝛ in.§.fi vero ad fi.de offi.deleg.fo.92.
4 Appellans faciēs actū coram iudice a quo videtur sue appellationi renuntiasse.in.c.cum venissent.nu.1.de testi.fo.57.
6 Appellatio si non est interposita potest succumbens habere regressum contra iudicem qui male iudicauit.in.c.pastoralis.nume.8.de iure patronatus.fo.198.
Non appellatur regulariter ab interlocutoria de iure ciuili.in.c. qualiter ꝛ qñ.nu.3.de iudi.fo.42.
Appellari potest de iure canonico ab omni grauamine.ibi.
Appellatio frustratoria ipo iure nō tenet ꝛ que dicatur appellatio frustratoria.ibi.nu.5.
5 Per appellationem legitime interpositam tota causa devolvitur ad iudicem ad quem.in.c.dilectis.nu.1.de appel.fo.123.

Repertorium singularium materiarum

Appellare non potest vnus pro alio in casibus regulariter nisi eius interfit.ibidem.nu.6.
Appellans ⁊ appellatus si bñt iudices diuersos superiores ad quem appellabit ti in appellatiõe certain dicta ip̃i iudiciali.ibidẽ.nu.7.⁊.9.
Appellans sinõ venerit appellationi aduersarij ⁊ ipse in alio articulo licet eadem causa appellauerit talis appellatio defendit appellantem etiam respectu aduersarij.ibidem.nu.11.fo.127.
Appellatio minus legitima non suspendit iurisditionem, iudicis nisi ei deuenerit.ibidem.nu.24.
5 Appellatio vnius prodest alteri si communi iure iuuetur ⁊ fit eadẽ causa defensionis.in.c.vna sententia.nu.1.2.et seq.de appel.fo.139.
Si vnus ex pluribus cõdẽnatis appellet alijs scientibus et tacentibus si ipse cõ prosequit appellationẽ bñt reliqui prosequi.ibidem.nu.5.
5 In appellatione a diffinitiua regulariter non exprimitur causa.in.c.cõsuluit.el.j.nu.4.de appel.fo.97.
Appellatur tunc demum in notorijs si in appellatione inferatur causa legitima obfuscante notorium.ibidem.
Appellatio tunc demum requirit expressionem cause si sumus in casibus in quibus non soleat appellari.ibidem.
6 Appellatio que est contra iuris dispositionem nõ est admittenda.in.c. relatum.nu.3.de cleri.non resi.fo.18.
1 Appellatio interposita ab illo cui⁹ non interest non valet.in.c.cũ inter R.nu.3.de clec.fo.133.
3 Apices iuris non cõsiderantur vbi vertitur fauor ecclesie vel anime.in.c.veritatis.nu.23.de dolo ⁊ cõtu.fo.207.
7 Apostata quibus modis quis dicatur.in.c.j.numero.2.de apostat.fo.94.
Apostata dicitur ille irregularis qui etiam retento habitu et tonsura egressus est religionem nec vivit sub regula alicuius.ibidem.
Apostata qua pena puniatur.ibidem.nu.3.
7 Apostata an perdat priuilegium clericale.in.c.cõtingit.el.ij.nume.3. de senten.excom.fo.178.
2 Apostata non dicitur ille monachus qui de vno monasterio transit in aliud nec incurrit irregularitatem ⁊ quando.Anto.in.c.ex parte.nu.1. et.3.de temp.ordi.fo.38.
6 Apostata accipies vrorem an possit puniri tanq̃ hereticus.in.c.de bonume.nu.6.de eccle.mil.fo.211.
7 Apostata dicitur etiam ille irregularis qui deposito habitu fuit religionis efficitur clericus secularis.in.c.fi.nu.3.de apo.fo.95.
7 Apostata an perdat ipso facto priuilegia clericalia.in.c.in audientia. nume.3.de senten.excom.fo.170.
6 Apostata potest aliquo respectu dici religiosus qui de vna religione transit in aliam.in.c.ioannes.nu.8.de regu.fo.157.
Apostata an efficiatur ille qui de vna religione transit in aliã latiorem. in.c.sanc.nu.6.de regu.fo.161.
6 Apostata dicitur quilibet religiosus non obediẽs superiori.in.c. cum ad monasterium.nu.8.de sta.mona.fo.181.
7 Apostolorũ vrores caste vt sorores cum eis viuebant.in.c. consultationi.nu.3.de frigi.⁊ male.fo.34.
7 Apostolorum decreta preferenda sunt legibus ciuilibus etiã in decisionibus causarum.in.c.super illa.nu.4.de secun.nup.fo.51.
5 Apostoli qui sint tam dimissorij refutatorij q̃ reuerentiales.in.c.bone memorie.nu.9.de appel.fo.121.
4 Approbans vnum ad aliquod officium nõ potest illum reprobare ad aliud vbi requiritur eadem idoneitas personarum.in.c.presentium.nu.7.de testi.fo.63.
5 Approbatus ad vnũ officiũ nõ possum eũdẽ reprobare respectu cuiusdem officij vel diuersi vbi consimiles persone admittũtur nisi ex noua causa superueniente.in.c.cum venerabilis.nume.55.56. de excep.fo.12.
Approbatus in iudicem potest reprobari in testem.ibidem.
1 Approbatus ad vnam dignitatem an videatur approbatus ad aliam vbi requiritur eadem idoneitas.in.c.scriptum.nu.16.de elec.fo.161.
7 Arrha an possit interuenire in matrimonio contrahẽdo ⁊ quid sint leges ⁊ quid sint canones iudicatur.in.c.gemma.numero.7.de sponsa.fo.11.
Arrhe si quis velit a sponsa restituere an restituent duplicate vel etiã quadruplicate ⁊ an recipiens cas sibi lucrifactat.ibidem.nu.8.fo.12.
2 Arbitri non possunt delegare vices suas.in.c.cuz a nobis.numero.1.de arbi.fo.174.
2 Arbiter siue iudex an possit esse testis super gestis coram se.in.c.ij.nu.11.de arbit.fo.164.
5 Arbitri q cognoscũt sup cã suspicionis ipsius iudicis nõ bñt super cã principali cognoscere.in.c.secundo requiritis.nu.14.de appel.fo.111.
Arbiter qs sit ⁊ qd arbitrator.in.c.cognita allis.nu.7.de iureiur.fo.145.
Arbiter pcedit seruato iuris ordine arbitrator pcedit iuris ordine nõ seruato cõtra quo procedit litte nõ &c. nec scripta dat in scriptis.ibidẽ.nu.9.
Arbiter non iurat nec partes arbitratoꝛ vero sic ⁊ arbitrum iuratũ parit officium iudicis.ibidem.nu.11.
Arbiter nõ põt predere diebꝰ feriatis arbitratoꝛ sic.ibi.nu.22.fo.147.
Arbiter ⁊ arbitrator an si semel pronuntiauerint possint mutare sententias suas.ibidem.nu.23.
Arbiter vel arbitrator an cogantur laudare.ibidem.nu.24.
Arbiter non põt sniam ferre in ecclesia arbitratoꝛ sic.ibidem.nu.25.
Arbiter seu arbitrator an possint extendere manũ extra cõpromissum. ibidem.nu.26.
Arbitrium si continet manifestam lesionem ⁊ enormem potest per superiorem retractari.ibidem.nu.29.fo.148.
Que est ratio q̃ sententia arbitri nõ reducitur ad arbitrium boni viri sed arbitratoris sic.ibidem.in.d.c.quintauallis.nu.30.eo.ti.fo.eodem.
Arbiter an arbitrator sit is in quẽ est cõpromissum vt possit procedere de iure ⁊ de facto sed in pronuntiando de iure tm̃.ibidẽ.nu.43.fo.150.
Arbiter assumptus modo predicto si ferat sententiam in instam an valeat talis sententia.ibidem.nu.44.
1 Arbiter an possit interpretari sentẽtiam suam posiq̃ tulit.in.c.j.nu.23. de postula.prela.fo.108.
1 Arbiter nõ acquirit partibꝰ nisi cũ cessione.in proe.Greg.nu.23.fo.8.
5 Arbiter siue arbitrator ⁊ similes quo casu teneãtur parti ad interesse respectu iniquesnẽ quam tulerunt.in rub.nu.15.de appel.fo.86.
3 Arbitri nõ possunt cognoscere sup aliqua re ex offensu partiũ cuius rei cognitio spectat ad maiores iudices.in.c.j.nu.29.de mutu.peti.fo.98.
2 Arbitri electi in cã suspicionis iudicis bñt dare ptibꝰ terminũ ad ipas phandã ⁊ põt cogi p ip̃m iudicẽ cãm expedire intra quẽ si nõ expediũt põt iudex iurisditionẽ reassumere.l.c.suspicionis.nu.1.de of.dele.fo.101.
Arbitri electi super recusatione iudicis possunt testes citare ipsos examinare ⁊ punire ⁊ partem in expensis condemnare.ibidem.nu.2.
Arbitri tã volũtarij q̃ iuris si nõ cõcordãt cõpellunt eligere tertiũ ⁊ qd in arbitratoribus.vide in.c.suspicionis.nu.4.et.6.et.11.fo.101.
Arbitri eligentes tertium an debeant iudicare prout illi tertio videbitur.ibidem.
Arbitri iuris cogunt acceptare arbitri volũtarij secus.ibi.nu.8.fo.eo.
Arbitri iuris habent iurisditionem.ibidem.
Arbitri electi super suspicione iudicis an habeant potestatem ordinariam vel delegatam.ibidem.nu.9.
Arbitri qui dederũt cõtrarias sentẽtias an cogantur eligere tertiũ ⁊ si eligant an possit vna ex illis sententijs approbare.ibidẽ.nu.11.
2 Arbitri non eliguntur in causa criminali.in.c.conquerente.nu.12.de restitu.spolia.fo.173.
3 Arbitri quando sint eligendi in causa recusationis ⁊ coram quo proponi et probari debeat recusatio.in repe.c.si quis contra clericũ.nu.21.de foro compe.fo.55.
Arbitri iuris regulariter non eliguntur ex necessitate nisi in casibus a iure expressis idem in casibus similibus expressis.ibidem.nu.25.
5 Arbitri in dicis regulariter non eliguntur nisi in casibus a iure expressis.in.c.cum speciali.nu.3.de appel.fo.129.
3 Arbitri possunt cognoscere nulla iuris solennitate seruata.in.c.j.numero.11.de libel.obla.fo.94.
3 Arbiter semel recusatus non potest vlterius compelli ad pronuntiandum.in.c.casam que.el.ij.nu.2.de iudi.fo.42.
3 Arbitri iuris non eliguntur in ordinarijs iudicijs sed tantum in casibus a iure expressis.in.c.verum.nu.15.de fo.compe.fo.63.
7 Arbiter siue iudex delegatus an ⁊ quando possint corrigere eorum sententias etiam q̃ sint nulle.in.c.qualiter ⁊ quando.nu.6.de accu.fo.59.
2 Arbitri in procedendo seruant ordinem in dicitarum sicut iudices. in c.cum dilectus.nu.4.de arbi.fo.171.
Arbitri possunt procedere diebus feriatis quando dubitatur nec compromissum expiret.ibidem.nu.5.fo.172.
Arbitri nõ possunt cognoscere de alia re q̃ sit in compromisso expressa nisi super pecunia vel adherentibus ⁊ connexis.ibidem.nu.8.10.11.
Arbiter potest condemnare contumacem in expensis non tamen potest ipsum multare nisi sit sibi data potestas a partibus.ibidem.nu.12.
Arbiter an possit procedere parte absente et contumace.ibidem.nu.13.
2 Arbitri non dicuntur habere iurisditionem.in.c.pastoralis.ꝯ.item.numero.5.de offi.dele.fo.93.
2 Arbiter seu arbitrator non coguntur acceptare si sunt minores.xxv.annis.in.c.cum vicesimum.nu.5.de offi.dele.fo.104.
5 Arbitri in quos est cõpromissum vt pnuntient de iure tantũ si iniuste pnũciauerint reddunt laudũ nullũ.in.c.cauſaz.nu.10. de re iudi.fo.63.
5 Arbitri siue arbitratores dicuntur habere potestatem pro parte ⁊ non insolidum.in.c.fi.nu.7.de re iudi.fo.84.
Arbitri iuris an habeant delegatam vel ordinariam, iurisditionem: et an si discordent teneantur eligere tertium.ibidem.nu.21.
Arbitri iuris vel assumpti de consensu partium non possunt alijs committere vices suas.ibidem.nu.22.
2 Arbitri non possunt cognoscere causas que impediuntur per viam iurisditionis sed habent tantummodo certam notionem.in.c.cum restitutionis.nu.4.de restit.in integ.fo.164.
Arbitri in quib⁹ casib⁹ nõ possint assumi et ptib⁹ cõsentientibus.ibidẽ.
Arbitri põt cognoscere nõ solũ de expressis in cõpromisso sed etiam de eo qõ oritur ex cõpromisso seu incidit in causa compromissi.ibidẽ.nu.5.
Arbitri an possint incidẽter cõcedere restitutionẽ in integrũ.ibi.nu.6.

Arbiter

1 Arbiter arbitrator sen amabilis compositor: inter se differunt. in. c. cum sam que. nu. 8. de elec. fo. 128.

3 Arbiter tenetur seruare ferias in honorem dei: arbitrator vero secus quia dicitur mediator pacis. in. c. fi. nu. 10. de feriis. fo. 141.

1 Arbiter potest pronũtiare per partes si negotia sint separata nisi actũ q pronuntiet super omnibus: in. c. qm autem. nu. 6. de resc. p. fo. 55.

5 Arbiter potest esse prelatus vel clericus in iurib⁹ ecclesie. in. c. cũ olim. nu. 3. de prescrip. fo. 41.

5 Arbitri qui habent cognoscere de suspicione iudicis debẽt eligi q nõ sint de loco iudicis nec mu'tũ remoti ꝛ sufficit vnus. in. c. secundo requiris. nu. 7. et. 12. de appel. fo. 110.

2 Arbitri non possunt eligi in causis criminalibus criminaliter intentatis: secus ciuiliter. in. c. irrefragabili. §. ceterum. nu. 3. de offi. ordi. fo. 119.

2 Arbiter siue arbitrator tenet ad interesse parti quã dolo vel lata culpa in laudo grauauit. in. c. pastoralis. §. qꝛ vero. nu. 6. de offi. deleg. fo. 94.

1 Arbitri electi re nõ integra. i. postq̃ ceperũt sup causa cognoscere non pũt a partibus reuocari. in. c. in causis. nu. 1. ꝛ nu. 11. de elec. fo. 150.
Arbitri non solum possunt eligi a partibus sed ab alio cui partes mãdauerunt vt eligerent. ibidem. nu. 2.

2 Arbiter vel arbitrator potest quis esse in causa familiaris sui. in. c. causam que. nu. 4. de offi. deleg. fo. 81.
Arbitri non possunt se extendere sen iudicare nisi super his super quibus fuit compromissum. in. c. nisi essent. nu. 5. de preben. fo. 32.
Arbitri pũt p bono pacis tollere vni ꝛ dare alteri. ibidẽ. nu. 6. ꝛ nu. 7.

2 Arbitri plures si fint electi ꝛ vnus ipsorum moriatur expirat iurisditio quo ad omnes. in. c. vno delegatorum. nu. 1. de offi. deleg. fo. 104.
Arbitri ꝛ iudices delegati nõ pũt iurisditionẽ insolidus. ibidem. nu. 2.
Arbitri dicũtur habere offim qõ est notãdũ pro statutis. ibidem. nu. 3.

6 Arbitri puta tres electi in aliqua qõne non pũt duo fine tertio absente vel mortuo ferre sniam etiã si ille tertius ante mortẽ vel absenti ã diriserit iudiciũ suũ ꝛ alios audiuisse. in. c. raynaldus. nu. 3. de testa. fo. 127.

1 Arbiter quando habet iudicare ꝑm sensum suum quomodo interpretabitur iste sensus. in. c. j. nu. 13. de consti. fo. 16.

2 **Arbitria** non per omnia redacta sunt ad instar iudiciorum licet in aliquibus fic. in. c. cum dilectus. nu. 2. 4. de arbit. fo. 168. et nu. 21. fo. 170.

2 Arbitrio iudicis quando aliquid relinquitur semper debet arbitrari ꝑm equitatem. in. c. fi. nu. 9. de transac. fo. 134.

6 Arbitrium ꝛ omne id quod habet in seruitium simonie est ipso iure nullum. in. c. exhibita. nu. 3. de rerum permu. fo. 92.

5 **Arbitratores** ꝛ similes pone q̃ interuenerũt inter partes ad discordias sedandas tenẽtur si ali quid dolo vel culpa fecerint. in. c. qꝛ iudicãte. nu. 10. de prescrip. fo. 27.

5 Arbitratores discordantes non compelluntur eligere tertium. in. c. fin. nu. 8. de re iudi. fo. 84.

6 Arbitrator siue amabilis cõpositor põt cõdẽnare in re nõ petita nisi sit res prorsus separata. in. c. constitutus. nu. 25. de reli. do. fo. 185.

2 Arbitratores possunt procedere diebus feriatis etiam in honorem dei. in. c. cum dilectus. nu. 3. de arbi. fo. 172.

4 Arbitrator an possit mandatum reuocare. in. c. quintauallis. nu. 3. de iureiurando. fo. 145.
Arbitrator an possit assumi super lite decidenda. ibidẽ. nu. 8. fo. 146.
Arbitrator quis põt esse in facto ꝓprio arbiter vero nõ. ibidẽ. nu. 10.
Arbitrator an possit vt suspectus recusari. ibidem. nu. 12.
Ex arbitramento an nascatur actio. ibidem. nu. 15. fo. 146.
Arbitramentum an emologetur. ibidem. nu. 16.
Arbitratoris sniã quo iure reducat ad arbitrium boni viri. ibi. nu. 17.
Arbitrator potest de bonis vnius alteri tradere arbiter vero secus. ibidem. nu. 28. fo. 48.
Arbitratoris sniæ pmittẽs stare sub pena vel iuramẽto nõ incurrit penã nec pñriũ si petit q reducat ad arbitriũ boni viri. ibi. nu. 31. fo. 148.
Arbitrator intra quãt⁹ tps dz arbitramẽtũ explicare. ibi. nu. 37. fo. 149.
Arbitrator potest procedere ad sententiam absentibus partibus: arbiter vero non. ibidem. nu. 45. fo. 150.

5 Arbitramẽtum si petatur corrigi vel reduci ad arbitrium boni viri potest ille bonus vir pronuntiare ipsum nullum si reperiet nullum licet hoc non fit petitum. in. c. dilecto. nu. 8. de appel. fo. 132.

6 **Archidiaconus** debet eligi aliquis de capitulo vallet tamen consuetudo in contrarius in. c. tua nuper. nu. 3. de his que fiã prela. fo. 69.

7 Archidiaconus nõ potest regulariter excommunicare. in. c. j. nu. 4. de eo qui furti. ordi. rece. fo. 128.

1 Archidiaconus regulariter non habet curam animarum ꝛ non potest excommunicare. in. c. cum in cunctis. §. in feriora. nu. 4. de elec. fo. 126.

2 Archidiaconus an dicatur habere curam in ecclesia. Anto. in. c. cum satis. nu. 2. de offi. archidi. fo. 66.
Archidiacon⁹ an possit excõicare. Ant. in. c. archidiac. nu. 1. eo. ti. fo. eo.
Archidiaconus instituit in quolibet beneficio si collatio spectet ad eps Anto. in. c. ad hec. nu. 2. eo. ti. fo. 63.
Archidiacon⁹ i qb⁹ est vicari⁹ epi de iure. Ant. i. c. fi. nu. 7. eo. ti. fo. 66.

1 Archidiaconus debet esse maior. xvij. annorum. in. c. fi. numero. 10. de postu. prela. fo. 117.

2 Archidiaconus est primus post epm et est de iure eius vicarius et qõ sit eius officium. Anto. in. c. j. nu. 1. de offi. archi. fo. 65.
Et vide in. c. sequen. ꝛ in. c. ad hec. eo. titu.

6 Archidiaconus de iure non potest excõmunicare. in. c. odoardus. numero. 6. de solu. fo. 100.

5 Ad archidiaconatum potest quis assumi licet sit in minoribus. in. c. cũ olim. nu. 11. de re iudi. fo. 59.

7 Archidiaconus non habet iurisditionem aliquam de iure communi sed de consuetudine secus. in. c. licet. nu. 1. de pens. fo. 154.
Archidiaconus qui de iure speciali habet aliquam iurisditionem potest exercere sententiam censure. ibidem. nu. 3.

7 Archidiaconus fundat quasi officium suum et consistit in consuetudinibus. in. c. ad hec. nu. 4. de excess. prela. fo. 129.

5 **Archiepiscopus** non potest quis nunc pari anteqũ pallium acceperit. in. c. inter monasterium. nu. 25. de re iudi. fo. 76.

3 Archiepus põt facere ante se crucẽ portari in sua prouincia: sed non extra nisi ex priuilegio. in. c. j. nu. 2. vt lit. pen. fo. 216.

3 Archiepus nõ succedit suffraganeo recusato vt suspectus idem si suffraganeus est negligens. in. c. si quis contra. nu. 7. de foro compe. fo. 51.

7 Archiepus nõ põt aliqd attẽtare in diocesib⁹ suffraganeorũ nisi quatenus reperiat in iure expressus. in. c. ficut vnire. nu. 4. de excess. pla. fo. 81.

6 Archiepus quando facit concilium prouinciale debet admittere capitula cathedraliũ ecclesiarum non vt iudicent sed vt assideant. in. c. si. nu. 1. 2. et. 4. de his que fiunt a prela. fo. 70.

6 Archiepus non potest punire cõcilium prouinciale: quia ipse est caput cõcilij: et idem in papa per concilium generale quia ipse est caput. in. c. graue nimis. nu. 8. de preben. fo. 3 ~.

6 Archiepus dicitur ordinarius epi. in. c. nullus. nu. 2. de intrepa. fo. 194.
Archiepus an succedat epo in iurisditione negligente vel officium suum exercere nolente. ibidem. nu. 3.

5 Archiepus põt se impedire in factis notoriis inter subditos suffraganei. in. c. solicitudinem. nu. 3. de appel. fo. 122.
Archiepus non cognoscit inter subditos suffraganei nisi per viam appellationis. ibidem. nu. 6.

3 Archiepus cogit suffraganeum ad administrandum iustitiam. in. c. j. numero. 5. de foro compe. fo. 48.

6 Archiepus, põt aliquo casu exercere iurisditionẽ in dioceſi sui suffraganei qñ ipse est negligẽs. in. c. ex frequentib⁹. nu. 4. ꝛ nu. 10. de insti. fo. 52.
Archiepus regulariter non habet iurisditionem in subditos suffraganeorum suorũ nisi in notoriis criminibus vel nisi sit legatus totius prouincie vel nisi suffraganeus sit negligens vel nisi in concernentibus totam prouinciam. ibidem. nu. 10.

6 Archiepus non dat visitatorem ecclesie epali vacanti nisi propter negligentiam capituli. in. c. j. nu. 7. nec sede vacan. fo. 64.

5 Archiepus non se intromittit in subditos sui suffraganei nisi per viam appellationis. in. c. cum in ecclesia. nu. 2. de appel. fo. 108.

5 Archiepus nõ põt ecclesiã suo suffraganeo subiectã exẽptã facere nisi cũ solennitatibus. de quibus in. c. cum inter. nu. 14. de re iudi. fo. 61.

2 Archiepus quibus diebus vtitur pallio de iure. in. c. ad honorem. nu. 5. de aut. ꝛ vsu pal. fo. 8.

3 Archiepus potest acquirere ius patriarchatus i prouincia alterius archiepiscopi. in. c. ex posuit nobis. nu. 4. de dila. fo. 136.

5 Archiepus efficit iudex subditorũ suffraganei p appellationẽ seq̃ q̃ appellat ab ipso epo nõ aũt ab alio. in. c. dilectis. nu. 8. de appel. fo. 121.

2 Archiepus qui cessit archiepatui an possit eligi aut postulari ad epatũ. Anto. in. c. ad supplicationem. nu. 9. de renun. fo. 28.

5 Archiepus habet ordinariam potestatem in suffraganeos quando agit ciuiliter. in. c. non potest. nu. 8. de re iudi. fo. 50.

2 Archiepus an habeat potestatem in subditos suffraganei data negligentia ipsius. in. c. graue. nu. 9. de offi. ordi. fo. 123.

5 Archiepus an possit punire suum suffraganeum qui simoniace obtinuit aliquam gratiam. in. c. decetero. nu. 14. de re iudi. fo. 53.

3 Archiepus non habet iurisditionem in personas nec in res existẽtes in dioceſi sui suffraganei. in. c. sane. nu. 6. de fo. compe. fo. 50.

2 Archiepus debet consecrare adiunctis sibi duobus epis. Anto. de but. in. c. inter corporalia. nu. 10. de transla. prela. fo. 18.

2 Archiepus non potest vti pallio extra prouinciã. in. c. ex tuarum. nu. 1. de aut. ꝛ vsu pal. fo. 8. Et nõ potest induci per cõsuetudinem. ibidẽ. nu. 2.
Archiepus põt vti insula extra prouinciã celebrãdo missam. ibidem. nu. 7.
Archiepus si est translatus ad aliquam ecclesiam portat secum pallium sibi concessum pro prima ecclesia. ibidem. nu. 9.
Quando requiritur indulgentia quando archiepiscopus celebrat vel ordinat extra prouinciam. ibidem. nu. 10.
Quis sit ille qui habet consentire vt archiepiscopus vtatur pallio extra prouinciam. ibidem. nu. 12.

6 Archiepus hs iurisditionẽ p totã prouinciã et in subditos suffraganeorũ in facto cõcernẽte totã prouinciã. in. c. pnciosus. nu. 1. de cele. miss. fo. 212.

Archiepis supplet negligentias eorum in notoriis maleficiis. ibidem.
5 Archiepis pōt visitare etiā dioceses suorū suffraganeor⁹ audire cōfessiones ⁊ absolutiones facere in.c.cum ex officii.nu.2.de presbyt.fo.36.
Archiepiscopus habet aliquo casu iurisdictionē in subditos suffraganeorum.ibidem.et.nu.2.
Archiepis pōt visitare monasteria ⁊ alia loca pia sue parcie.ibid.nu.3.
Archiepis an iure possit excommunicare subditos suffraganei denegātes sibi aut procurationes aut hospitalitatem.ibidem.nu.11.
Archiepis cōcurrit cū suffraganeo siue negligente siue non in visitatione dioceseos ⁊ prefertur archiepiscopus.ibidem.nu.16.fo.38.
7 Archiepis est ordinarius episcoporū qui sunt in eius dioceſi.in.c.anti qua.nu.2.de priuile.fo.143.
2 Archiepis potest cōmittere causam subdito sui suffraganei nō tñ potest ipsum cogere ad accipiendū.in.c.pastoralis.nu.13.de offi.ordi.fo.117.
Archiepis hz iurisdictionē in epos suos extra depositionē. ibidē.nu.2.
Archiepis quā iurisdictionē habeat in subditos suffraganeorū suorum. ibidem.nu.8.⁊.9.
Archiepis an succedat in oīb⁹ in quib⁹ epis est negligēs.ibi.nu.10.et.12.
2 Archiepis potest sine pallio celebrare in certis diebus.in.c.fi.nume.1. de translā.epi.fo.9.
Archiepis quando celebrat pro defunctis non potest celebrare cum pallio nisi ex priuilegio.ibidem.nu.2.
Archiepis extra suam prouinciaz an possit celebrare in pontificalibus cum licentia parochiani vel dioccsani vel sine.ibidem.4.
Archiepis vel epis si voluerint ordinare clericos extra prouinciam de quorum licentia possunt ordinare.ibidem.nu.5.
Archiepis an vti⁹ pallio qñ celebrat pro defunctis.ibidem.nu.6.
1 Archiepis vel epis an possit cōstituere nouā dignitatē i ecclesia sua sine licentia pape.in.c.cum olim.nu.2.3.et.6.de consue.fo.97.
7 Archiepis est iudex suoz suffraganeorū in nō requisitibus depositionē vel qñ nō agitur ad depositionem.in.c.si quis epis.nu.3.de accu.fo.52.
Archiepis cū suis suffraganeis pōt cognoscere de crimine qđ exposcit depositionē sed nō potest diffinire qz hoc spectat ad solum papam.ibi.
6 Archiepiscopus habet iurisdictionē in cōcurrentibus facta prouincie. in.c.transeuntes.nu.1.de his que fiunt a prela.fo.68.
2 Archiepis nō pōt vti pallio extra ecclesiaz.l.c.i.nu.5.de aut.⁊ vsu pal.fo.7.
Ab archiepis pcessiones debēt fieri cū idumeis archiepalib⁹.ibi.n.6.
Archiepis pōt vti pallio in ecclia sue prouincie exempta.ibidē.nu.7.
Archiepis potest vti pallio in ecclesiis sue prouincie.ibidem.nu.8.
Archiepis debet cum pallio sepeliri.in.c.ñ.nu.1.eo.titu.
Archiepiscopum potest archiepis invitare ad celebrandum non tamē potest ei pallium commodare.ibidem.nu.3.
Archiepis trāslatus ad aliū archiepatum dz sepeliri cū ambobus pallijs ⁊ palliū nō remanet in eccl̄ia ad quā fuit promot⁹.ibidē.nu.7.fo.8.
5 Archiepis aliqñ litigat coram suo suffraganeo.in.c.dilecti filij.el.ñ.nume.13.de appella.fo.135.
2 Archiepis vocat electus si ad hoc nō fit cōsecrat⁹ aut nō habuit palliū. Anto.in.c.post translationem.nu.2.de renun.fo.30.
3 Archiepis an succedat in omnibus in quibus epis est negligēs.in repe. ci quis contra clericum.nu.40.de foro compe.fo.57.
2 Archiepis siue epis ante consecrationē pōt exercere ea q̄ sunt iurisdictionis sed non ea que sunt ordinis:⁊ ponitur quam iurisdictionem habet.Anto.de but.in.c.i.nu.3.de transla.prela.fo.18.
Archiepis an possit ad epatū transferri ⁊ sic descendere ad minorem dignitatem et idem in episcopo.ibidem.nu.7.
2 Archiepis nō habet iurisdictionē in subditos suffraganei nisi suffraganeus sit negligens.in.c.ñto.nu.6.de offi.ordi.fo.114.
2 Archiepis an habeat iurisdictionē in subditos suffraganei publice delinquentes.in.c.ad extirpandas.nu.3.de fil.presby.fo.53.
7 Archiepis quam ⁊ quando habet iurisdictionem in subditos suffraganeorum suorum.in.c.nostro.nu.1.et.3.de peni.⁊ remis.fo.162.
6 Archiepis an plumatur scire vacationē beneficij existentis in dioceſi sui suffraganei.in.c.ex parte assensis.nu.13.de concess.preben.fo.61.
Archiepis nō hz iurisdictionē in dioceſi sui suffraganei nisi in casibus expressis ⁊ ideo eius negligentiam non supplet.ibidem.nu.16.
Archiepis cōfert qñ suus suffraganeꝰ nō vult cōferre.ibi.nu.17.fol.64.
2 Archiepis quib⁹ casibus possit se intromittere circa subditos suffraganeorum.Anto.in.c.ñ.nu.7.de eta.et quali.fo.42.
3 Archiepis est iudex subditorum sui suffraganei in causa appellationis. in.c.ex parte.nu.13.de resti.spo.fo.184.
3 Archiepis non est iudex subditorum suorum suffraganeorum.in.c.conquerente.nu.12.de resti.spo.fo.173.
2 Archiepis potest vti pallio in omnibus ecclesiis sue prouincie.in.c.cuzis.nu.1.de translā.epi.fo.9.
Et vti quando celebrat missam in diebus solennibus. ibidem.nu.2.
Archiepis q dz sentire si vult celebrare cū pallio extra prouinciā.ibidē.
7 Archiepis an possit de criminibus abiectis contra electum in eum cognoscere.in.c.super bis.nu.19.de accu.fo.58.
6 Archiepis pōt visitare prouinciam ⁊ procurationes recipere etiaz epo non negligente.in.c.cum nuper.nu.1.de censi.fo.205.
7 Archiepis non potest deponere subditos sui suffraganei nisi crimina sint notoria vel nisi archiepis etiam iure legationis fungatur.in.c.dilectus filius.el.ñ.nu.3.de simo.fo.76.
7 Archiepis est ordinarius omnium episcoporū sue prouincie poterit eos interdicere ⁊ excommunicare quinimo hoc poterit facere etiā eius vicarius.in.c.postulatio.nu.11.de cle.excom.fo.126.
3 Archiepis potest eligi in iudicem a subditis suffraganei licet suffraganeus ignoret.in.c.significasti.nu.12.de foro compe.fo.86.
2 Archiepis ante pallij traditionē non vocatur archiepis.Anto.in.c.nisi specialis.nu.2.de aut.⁊ vsu pal.fo.2.
1 Archiepis habet potestatem confirmandi electionem suffraganei sui.in.c.cum dilecti.nu.3.de elec.fo.152.
2 Archiepis vtitur pallio in sua ecclesia ⁊ in ecclesiis sue prouincie certis temporibus.in.c.ad honorem.nu.3.de aut.⁊ vsu pal.fo.8.
1 Archiepis non habet iurisdictionem in subditos suffraganei per appellationem.in.c.ab excommunicato.nu.13.de referip.fo.88.
6 Archiepis licet possit suos suffraganeos excōmunicare tamē nō potest eos deponere nec priuare:quia nullus citra papam potest hoc facere. in.c.ecclesie uouotionis.nu.8.et.9.de cleri.non resi.fo.20.
1 Archiepis habet iurisdictionem ordinariam in suffraganeis id est epis prouincie.in.c.suffraganeis.nu.1.de elec.fo.130.
1 Archiepiscopus potest eligi a canonicis cathedralis ecclesie ⁊ nō a suffraganeis nisi ex consuetudine simul admittantur.in.c.bone memorie. el.ñ.nu.2.de postu.prela.fo.113.
5 Archiepis cognoscit inter subditos sui suffraganei bene est recusatus a partibus.in.c.cum speciali.nu.1.de appel.fo.129.
7 Archiepis debet esse in qualibet prouincia cum decem episcopis.in.c. sicut olim.nu.1.de accusa.fo.67.
Archiepi pñmunt scire vacationes bñficiorū q̄ sunt in prouincia ex eo q̄ debēt tenere in prouincia personas q̄ sibi hoc referant.ibidem.nu.2.
Archiepis pōt visitare totā prouinciam etiam non apparente negligētia suffraganeorum.ibidem.nu.4.
7 Archipresbyter cathedralis ecclesie aliquo respectu censetur vicarius epi.in.c.omnis utriusq.nu.12.de peni.⁊ remis.fo.160.
2 **Arduа** que dicantur.Anto.in.c.ad hec.in princi.nu.1.de offi. archidia.fo.66.
7 Arduа explicare non debet papa sine consilio cardinalium.in.c.perve nerabilem.nu.20.qui filij sint legi.fo.42.
☞ Cōsensus. Ex quo infert do.mens in.d.c.edoceri.in.2.col.q̄ multo fortius inferior prelatus nō potest explicare arduа sine cōsensu sui capituli.vt in.c.nouit.⁊ in.c.ñto.de his que fiunt a prela.si papa nō potest explicare sine consensu cardinalium.⁊ alibi retulit Bal.quod cum ambasiatores perusini proposuissent vrbano certa negotia refert respondisse vrbanum quod illud erat consistoriale tanq̄ arduū ⁊ credo ipsum hoc dixisse in.d.l.cum multa.⁊ vide glos.ij.dist.porro.q̄ dicit quod metropolitanus in consilio suo prouinciali pōt edere canones in paruis negotijs:sed in arduis nō potest.faciat singulare dictum Spec.in tit. de deleg.ℌ.nunc ostendēdū.ver.2.ij.quod refert Abb.in.c.quāto.de iureiuran.⁊ in.c.venerabilem.de elec.quod quādo dubitatur de periurio clarissimorū regū tūc tanq̄ res sit arduа cuius interpretatio spectat ad romanum pontificē ⁊ ita procedit tex.in.d.c.venerabilem.aut agitur de dubio periurio personarum inferiorum et interpretatio spectat ad episcopum.⁊ ita procedat quod no.in.c.quanto.prealleg.⁊ habetur Ero.d.⁊ vij.c.q̄ arduа et maiora referebant summo sacerdoti.⁊ facit.c. ad hoc.de offi.archi.vbi archidiaconus refert arduа ⁊ maiora ad episcopatum.⁊ pulchre dicit Bar.in.c.cum omnes.de cōsti.quod quādo venduntur res magne ecclesie absentes quod not.pro intellectu glos.in c.presentium.de testi.lib.vi.⁊ idem Bald.in.l.fi.C.de here.institu.dixit magnas et arduas causas committi debere magnis aduocatis.facit ad hoc glos.in.l.quod si nolit.ℌ.quod si manci pium.ff.de edil.edi.et idem Bal.in.l.parētes.C.de testi.dixit q̄ causa ciuilis ⁊ arduа equiparatur criminali.⁊ idem voluit in.c.ad nostrā.de proba.⁊ no.Bar.in.l.adnotandi.ff.de iureiuran.et ideo frater non admittitur pro fratre ad alterius impugnationem in causa ciuili arduа.quod dictum est suspendus an mulier possit testificari in causa ciuili arduа sicut non potest in causa testamentaria ⁊ criminali.vide Jac.de are.in.l.qui testamēto.ℌ.mulier.ff.de testamen.⁊ Bal.in.l.j.C.man.ad fi.dixit quod salarium procuratoris non potest excedere summam centū florenorum.vt dicit ibi gloss. Bal.dicit ibi hoc esse verum nisi causa esset arduа:puta qi ageretur de vita hominis.qi tunc nullum est taxatum salarium a iure. ideo dicit q̄ aduocati episcoporum ⁊ abbatum quādo agitur de eis priuandis a dignitatibus possunt recipere magnum salarium:allegat in argu.l.si pater.ff.de dona.per quam.l.hoc tenebat ibi Ray.de fozli.bene facit glo. ibi que equi parat bonorē vite.⁊ Imo.in.d.c.edoceri.dixit quod inter arduа connumeratur creare officialem seu procuratorem generalem et docto.concludunt ibi hoc esse verum quando queritur de statu et libertate monasterij.facit quod voluit Bal.in.l.ex hoc iure.ff.de iusti.⁊ iure vbi quesiti an ciuitas possit eligere perpetuam potestatē id est donec vixerit seu alium officialem.allegat Host.in.c.fi.de iudi.vide ibi Abb. in.ñ.col.ibi:vltimo litera facit in argu.

Argumentum

1 **Argumentum** de maioritate vel paritate rationis habet locū in gratiis fauorabilibus secus in odiosis.in.c.ad aures.nu.8.de rescrip.fo.30.
In gratiosis ⁊ dispensationibus non arguitur ex paritate vel maioritate rationis.ibi.nu.7.
3 Argumētū ō pacto ad statutū an valeat ī.c.ſi diligēti.n.3.& fo.3p.f.73.
1 Argumētū a ſufficienti partium enumeratione tollit qñ partes nō ſunt ſufficienter enumerate.in.c.venerabilē.nu.8.de elec.fo.155.
1 Argumentū a ſimili verū tollat ſi aſſignat aliqua diſſimilitudo ⁊ quis habet probare diſſimilitudinē.in.c.tranſlato.nu.3.de conſti.fo.20.
6 Argumētum ab etymologia ſemper procedit negatiue affirmatiue nō niſi diffinitiue non contradicat.in.c.cum ſcōm.nu.5.de preben.fo.27.
7 Argumentum ab abſurdo validum eſt in iure.in.c.noua.nu.2.de penſ. ⁊ remiſ.fo.159.
7 Argumentū a cōtrario ſenſu non ſumitur qū cōtrarium eſt in iure decl ſum.in.c.a nobis.el.ij.nu.4.de ſen.excō.fo.171.
7 Argumentū ab etymologia vocabuli validum eſt niſi contradicat diffinitioni.in.c.Quis.nu.2.de verb.ſig.fo.182.
2 Argumētatio licita eſt de ſpūali mīrimonio ad carnale.in.c.Ito.nu.1. de trāſla.epiſ.fo.5.Et de carnali ad ſpūale.in.c.licet.nume.1.co.ti.fo.6.
6 Argumentū a contrario ſenſu an habeat locū in ſtatutis ⁊ in cōtractibus.in.c.cū apoſtolica.nu.8.de his que fiunt a prela.fo.68.
Argumentū a contrario ſenſu non habet locum in ſtatuto quo cauetur vt debeat plane intelligi ⁊ nil ſubauditur.ibidem.
7 Argumentum a conjunctione duarum legum validum eſt in iure. in.c. ſi.nume.1.de iudeis.fo.89.
2 Argumētū a maiori validū cī iure.l.c.iter tpalis.n.3.de trāſla.epi. fo.2.
7 Argumentum a ſimili deſtruitur probata aliqua diſſimilitudine in eo in quo vult fieri ſimile.in.c.licet beli.nu.11.de ſimo.fo.77.
7 Argumentū poteſt fieri a maiori in diſpēſationis materia.in.c.per venerabilem.nu.6.qui fil.ſint legi.fo.41.
3 Argumētum a contrario ſenſu non ſumitur ex verbis narratiuis.in.c. ſi.nu.6.de eo qui mit.in poſ.fo.215.
3! Argumentum ab etymologia vocabuli an et quando valeat.in.c.j.nu. 36.de iudi.fo.7.
Argumētum a nominibus verbalibus an ⁊ quando valeat.ibi.nu.38.
6 Argumentū de clericis antiqui teſtamēti ad clericos hodiernos valet vbi eſt eadē ratio:alias ſecus.in.c.nouū genus.nu.2.de decimis.fo.143.
3 Argumētū de conſuetudine ad legē validū ē.l.c.cli.nu.4. de iudi.fo.24.
6 Argumentū a ſufficienti partium enumeratione validū eſt in iure.in.c. cum dilectus.nu.6.de iurepatro.fo.197.
6 Argumentū a cōtrario ſenſu nō valet qñ ſurgit abſurditas in.c.de terris.nu.6.de decimis.fo.149.
2 Argumentum de matrimonio carnali ad ſpirituale valet.Ant.in.c.licet.nu.1.de tranſla.prela.fo.20.
Argumentū etiā a maiori etiā in exorbitātibus nō procedit.ibi.nu.4.
6 Argumentū non valet de permiſſis expreſſis ad nō permiſſos etiā minores in materia diſpenſationis ⁊ ſic in materia exorbitāti.in.c.Joannes.nu.8.de cle.conjug.fo.16.
2 Argumentum a maiori non procedit in exorbitantibus.in.c.ſi.nu.9.de tranſla.epiſ.fo.6.
6 Argumentū de perſonis ad locū validum eſt in iure.in.c.cum eccleſia. nu.3.de immuni.eccle.⁊ cemite.fol.226.
6 Argumentū de mandato iuriſdi.ad mandatū procuratoriū validū eſt in iure.in.c.ſed nec.nu.5.ne cle.vel mona.fo.238.
2 Argumentū a minori validū eſt in iure.Ant.de but.in.c.inter corporalia.nu.5.de tranſla.prela.fo.18.
Argumentū de ſimilibus ad ſimilia valet qū eſt omnūo da ſimilitudo:alias non.ibidem.nu.18.fo.18.
5 Argumentum a ſimili procedit licet non in omnibus detur ſimilitudo. in.c.conſtitutus.nu.5.de appel.fo.114.
6 Argumentū a ſimili procedit etiā in concernētibus animam dūmodo detur oīmoda ſimilitudo.in.c.maiores.§.verū.nu.1.de baptiſ.fo.214.
7 Argumētū arguētiū ſufficit q̄ replicent quo ad ſubſtātiā nec requirit replicatio de verbo ad verbū.in.c.abbate.nu.20.de verb.ſignī.fo.187.
1 Argumētario uois pprīa nō ꝛeludit niſi aliquale ꝓſumptiue ſecus appellatiōi niſi obſtet cōis vſus loquendi.in proe.Greg.nu.78.10.fo.6.
5 Argumētū ab abſurdo validū eſt in iure.l.c.cū iter.nu.7. de excep.f.7.
1 Argumentum ab ordine litere validū eſt in iure.in.c.ſedes apoſtolica. nu.5.de reſcrip.fo.57.
☞ Corſe.Adde ter.in.l.gñaliter.in ver.ordinē lſe ſequendū.ff.de fideicō. lib.⁊ in.l.quoties.ff.de vſufru.⁊ ls ordo ſcripture fit ſeruādus vt in.d.l. quoties.illud eſt verū vbi nō cōſtat de mēte diſponētis:ſecus vbi cōſtat l.cū pater.§.fidei tue cōmitto.ff.de leg.ij.ita dixit Ang.in prima cōſti. ffor.in.ij.col.⁊ no.q̄ ille ordo eſt rōnabilis qui incipit a prioti nō ad ta poſteriori.ita voluit idē Ang.ibidē.in.§.itaq̄ pcaldubio.qō dicit face read.q.de tabellione q ſcribit in procollo.actū die.§.talis mēſis an intelligamus de die ſcda mēſe intrāte an de die ſecūda mēſe exeunte ⁊ dic q̄ intelligitur de ſcda mēſe intrāte ꝓpter ordinē q̄ aliter cōnumeratio eſſet ꝓpoſtera.ar.lſe.d.§.itaq̄.⁊ vide de ordine lſe in.c.cauſam que.de reſcrip.⁊ in.l.nec ordo.ff.de ſolu.⁊ ter.in.c.mādato.de preben.lib.vi. et glo.in.c.ſi plures.de offi.deleg.co.lib.⁊ glo.in cle.vnica.⁊ ibi docto.ſuper ver.regum.circa medium.de hap.
6 Argumentū de diebus feriatis ad locum ſacratum validus eſt in iure. in.c.cum eccleſia.nu.6.de immu.eccle.⁊ cemi.fo.226.
3 Argumentum ab ordine rubricarum validū eſt in iure.in rub.nu.1.de iuramen.calum.fo.122.
5 Argumentum a contrario ſenſu fortiſſimū eſt in iure.in.c.oblate.nu.8. de appella.fo.125.
7 Argumētū ab abſurdo validū eſt ī iure.l.c.ex ore.nu.2.de pūl. fo.142.
3 Argumentū a contrario ſenſu non valet qñ cōtrarium eſt expreſſum in iure.in.c.ſignificaſti.nu.24.de foro compe.fo.87.
2 Argumentū a nomine appellatiuo procedit:ſecus a nomine proprio. in.c.niſi ſpecialis.nu.2.de auſ.⁊ vſu pal.fo.8.
6 Argumētum a contrario ſenſu regulariter fieri poteſt.in.c.cum virum. nu.5.de regu.fo.159.
1 Argumentū de pacto ad ſtatutum non valet negatiue.in.c.ſacroſancta. nu.3.de elec.fo.173.
2 Argumentum de toto ad partem validum eſt.in.c.paſtoralis.§.item. nu.6.de offi.deleg.fo.93.
6 Argumentum a communiter accidentibus validum eſt.in.c.j.nu.4.de cleri.non reſiden.fo.17.
1 Argumentum a ſimili tollitur non aſſignatur aliqua diſſimilitudo.in proe.Greg.nu.16.fo.4.
7 Argumentum ab ordine ſcripture validum eſt.in.c.nimis prana.nu.1. de excel.prela.fo.133.
1 Argumētum a communiter accidētibus valet etiam in malo preſumendo.in.c.oſtia epiſcopus.nu.6.de elec.fo.118.
2 Argumentum ab abſurdo validum eſt in iure.in.c.ſolite.nu.2. de maio rita.⁊ obe.fo.125.
Argumentum de maiori ad minus validum eſt in iure.in.c.cum in cunctis.nu.5.de elec.fo.119.
6 Argumentū per locum a ſpiritualī validum eſt in iure.in.c.inter alia. nume.21.de immu.eccle.⁊ cemi.fo.228.
7 Argumentum ex legibus quomodo ſit ſumendum.in.c.fotus eſt.nu.2. de verb.ſig.fo.182.
4 Argumentū eſt validū a ſimili data ſimilitudine in eo ad qō cōfertur. in.c.quemadmodum.§.illud autem.nu.1.de iureiu.fo.152.
1 Argumentum a ſimili valet ⁊ ſufficit dare vnum ſimile.in.c.inter cetera.nu.3.de reſcrip.fo.46.
1 Argumentū ab etymologia ⁊ ab alluſione vocabuli valet niſi in quinq̄ caſibus.in proe.Greg.nu.13.fo.7.
5 Argumētum ab abſurdo validum eſt in iure.in.c.iniuſtum.nume.2.de rerum permu.fo.89.
1 Argumentum a contrario ſenſu an ⁊ quando procedat.in.c. publicato. nu.6.de elec.fo.183.

Arripiens iter ad papā ſine aliqua fraude crimīſ interim a iuriſdictione cuiuſcūq̄ iudicis vt contra ipm interim non procedatur.in.c.meminimus.nu.1.2.3.de appel.fo.97.
1 Arripere iter ad principē habet vim q̄ talis arripiēs videtur accepiſſe protectionē principis.in.c.in cauſis.nu.4.de elec.fo.150.
1 Arripere iter ad principē ⁊ imperans literas habet locū appellationis ⁊ videtur eum proſequi.in.c.ex parte.nu.10.de reſcrip.fo.53.
5 Arripiēs iter ad principem cenſetur proſequi appellationem.in.c.ad hec.el.ij.nu.4.de appel.fo.100.

6 **Armorum** delatio eſt prohibita.in.c.ij.nume.1.de vi.⁊ honeſta.cleri.fo.3.
☞ Loſe.Limita primo q̄ ex iuſta cauſa pmittit armorū delatio.hoc ſentit glo.in.d.c.clerici.⁊ ideo dixit ibi Hoſti.q̄ occurrente neceſſitate poteſt magiſter officiorum dare licentiam deferendi arma:vt in.l.ſi.C.de fabricen.lib.xi.alias ſi quis ſine autoritate principis ingerit bellum tenetur.l.iulia maieſtatis:vt in aut.de armis.in pn.col.vj. Limita ſcdo niſi eſſet cultellus parvus ad incidendum panem ⁊ alia neceſſaria ad victū ⁊ vngulas vel falcitlam:vt dicit Abb.in.d.c.clerici.nu.7. per ea q̄ not. glo.in.d.aut.de ar.in pulp.vide Jo.de ana.in.c.lator.de homi.in prin. dicit ſtatutum prohibens arma portari non habere locum in cultellis parvis.Limita tertio niſi eſſent arma defenſibilia et non offenſibilia:vt in.c.dilecto.de ſenten.excōmu.lib.vi.Limita quarto niſi arma eſſent ligata:vt in.c.j.§.ſi quis.de pace iur.fir.in vſib.fen.Et que veniāt appellatione armorum:vide.j.in ver.nomine.

7 **Aſcendentium** perſone quot ſunt tot gradus faciūt dempto ſtipite.in.c.ſi.nume.3.de conſanguī.⁊ affi.fo.34.

7 **Aſcripticius** matrimonium pōt cōtrahere ⁊ ſi contraxerit cum ignoraīte an teneat.in.c. propoſuit. nu.5.de conju.ſeruo.fo.25.

3 **Aſſaſſini** ſcindentur per fruſta.in.c.at ſi clerici.nume.41.de iudi.fo.15.

7 **Aſſertio** bonorū virorū inducit probabile dubium.in.c.vnico.nu.1.de cle.per ſal.promo.fo.128.

2 Assessor alicuius delegati an debeat eligi de cõsensu partiũ. in.c. super questionum. §. verum. nu. 3. de offi. dele. fo. 88.

3 Assessores quod officium habeant. in.c. §. nu. 13. de iudi. fo. 9.
Assessor non potest torquere nisi in presentia sui ordinarij. ibi.

7 **Astrologia** non est scientia prohibita a iure. in.c. ex tuarũ tenore. nu. 6. de sorti. fo. 119.
Astrologi nõ peccãt qñ aliqd põdicũt prout indicãt motus superiores nisi credãt tales motus nõ solũ inclinãt sed necessitãt ꝛ idẽ est in alijs maxime rusticis q̃m cursum stellarũ seminãt vel aliud faciũt. ibi. nu. 7.

4 **Attestationes** minus validas põt partes ratas habere. in.c. cõstitutus. nu. 5. de attest. i. f. 62.

4 Attestationes ꝛ cõfessio facte coram arbitro faciunt fidem coram iudice secus coram arbitratore. in.c. quintanallis. nu. 19. de iureiu. fo. 147.

4 Attestationibus publicatis potest actor ad corroborãdam probationẽ suam testes producere. in.c. cum clamor. nu. 2. de testi. fo. 85.
An indistincte liceat publicatis attestationibus cũ proceditur per inquisitionem testes de nouo producere vel aliquos repetere. ibi. nu. 3.

5 Attestationes ꝛ probationes inter alios acte alijs nõ preiudicãt prout sentencia. in.c. quis. nu. 4. de re iudi. fo. 83.

4 Attestationes recepte sm formam. c. significauit. de testi. an valeãt si is qui produxit agat contra alios. in. d.c. significauit. nu. 9. fo. 77.

4 Attestationibus publicatis an ꝛ quando testes sint recipiendi. in.c. ex tenore. nu. 7. de testi. fo. 67.

4 Attestationes nullas partes possunt ratificare licet nõ possint ratificare acta nulla que sunt de substãtia iudicij. in.c. cum causam. el. ij. nu. 20. de testi. fo. 71.

4 Attestationibus publicatis non potest opponi contra personas testiũ in.c. presentium. nu. 2. de testi. fo. 62.

2 Attestationes publicatas non põt pars aduersa infringere si añ publicationẽ in loco iudice ipsas plegit. in.c. cũ olim. nu. 3. de offi. dele. fo. 97.

4 Attestationes pductas partes possunt cõi consensu approbare in alia causa ꝛ ad alium effectum. in.c. ventens. nu. 2. de testi. fo. 72.
Attestationes facte in iudicio summario non faciũt fidem in plenario. ibi. nu. 12. fo. 71.
Aliquid attestationes quo ad substantiã pbationis ꝛ ad modũ pcedẽdi plenarie recepte faciant fidẽ in plenario vel alio iudicio. ibi. nu. 13.
Publicatio facta de attestationibus productis in iudicio summario non impedit productionem testium in iudicio plenario. ibidem. nu. 15.
Attestationes facte in vno iudicio faciunt fidem ad reprobandum in alio iudicio sm dictum primo contrarium. ibidem. nu. 16.

5 **Attentata** pendente appellatione iudiciali vel extraiudiciali an sint ipso iure irrita vel veniant irritanda. in.c. consuluit. nu. 8. de appel. fo. 98.

5 Attentata cõtra appellationẽ legitime interpositã renocanf ante oia nõ solũ si fuerit appellatũ a iudice sed etiã ab aduersario extraiudicialiter. in.c. dilectis. nu. 13. et. 14. de appel. fo. 124.

5 Attẽtati via qñ agit satis est ꝙ pbet possessio tpe appellationis. in.c. bone memorie. nu. 19. de appella. fo. 119.

5 Attẽtata post appellationẽ renocanf p remediũ attẽtati nisi causa cẽt cõmissa appel. remota. in.c. vt debitus. nu. 17. de appel. fo. 127.

2 Attentata post appellationẽ an retractenf sine appellatio sit extraiudicialis siue non. in.c. dilecti. nu. 4. de maio. ꝛ obe. fo. 128.

2 Attentata post appellationẽ legitimã ab interlocutoria sunt ipso iure nulla. in.c. sup questionũ. §. fi. nu. 4. de offi. deleg. fo. 92.

5 Attentatu remedio qñ agit etiã in beneficialibus nõ oportet iustificare possessionẽ. in.c. bone memorie. nu. 21. de appel. fo. 119.

5 Attẽtata post ꝛ extra appellationem extraiudicialẽ sunt ipso iure nulla in.c. ad aud. etiã. nu. 4. de appel. fo. 106.

5 Attẽtata post appellationẽ qñ cãerat cõmissa appel. remota non sunt nulla licet possint renocari per viam querele. in.c. pastoralis. nume. 11. ꝛ 15. de appel. fo. 120.

7 Attẽtata post nũciationẽ noui operis sunt irritanda secus post appellationẽ extraiudicialẽ q̃ fit rõ differẽtie. in.c.j. nu. 9. de no. ope. nũ. fo. 135.

4 **Articuli** qui admittuntur pro non cõfitendo sed qñ pdu cuntur fic. in.c. §. nu. 15. de testi. fo. 36.

5 Articuli non sunt admittendi qñ veniant contra decisionem alicuius textus. in.c. cum licet. nu. 14. de prescrip. fo. 30.

4 Articuli non dependẽtes an liqui contrarij directe ꝛ indirecte ꝛ quid sit articulus. in.c. fraternitatis. nu. 8. de testi. fo. 52.
Qualitates q̃ de necessitate facti non includunt in articulis li possent includi non videntur deducere. ibidem. nu. 10.

5 Articulans non fatetur. in.c. cuꝫ venerabilis. nu. 58. de excep. fo. 12.

2 Articuli fidei sup cessatiõe doli vel metꝰ debẽt fieri affirmatiue non negatiue sm formam traditam. in.c. sup hoc. de renũ. ibidem. nu. 28. fo. 13.

4 Articulus receptionis testium an sit delegabilis in criminali vel in ciuili causa. in.c. §i qui testium. nu. 1. de testi. fo. 43.
Articulus fidei quid sit et eius diffinitio ꝛ quot sint. in rub. nume. 2. de summa tri. ꝛ fi. catho.

7 **Artifices** experti in aliqua arte quiꝫ inder iniũgit vt debeant aliquid estimare an cogant sine possint cõpelli deponere sm ꝑscientiã. in.c. cũ dilectus. nu. 1. de purg. cano. fo. 148.

2 Artifices possunt conueniri non solũ sub coũ rectore sed etiã sub maiore iudice loci. in.c. cum ab ecclesiarum. nu. 8. de offi. ordi. fo. 112.

6 **Auaritia** dicitur quedã idololatria ꝛ mater omniũ malorũ. in.c. auaritie. nu. 3. de preben. fo. 24.

4 **Autoritates** iuris diuini possunt allegari in decisionibus causar. in.c. in oñi. nu. 1. de testi. fo. 37.

6 Autoritates sanctoꝝ patrũ valẽt multũ in decisionibus causarũ li non fuerint romani pontifices. in.c. cum sint. nume. 2. de decimis. fo. 148.
Autoritas consuetudinis non est leuis sed magna. in.c. cum consuetudinis. 2. de consue. fo. 97.

2 Autoritas tutoris per metum adhibita non validat actum. in.c. §. nu. 14. quod metus causa. fo. 149.

6 Autoritates sctoꝝ põt adduci ad declarationẽ causar ꝛ an dicta sctorũ ꝓferãt dictis sũmoꝝ põtificũ remissiue. i.c. certificari. nu. 18 sepul. f. 136.

6 Autoritas alicuius sancti coadunata autoritate iuris diuini prenalet autoritati summi pontificis. in.c. tua. nu. 6. de decimis. fo. 151.

1 Autoritas iudiciaria facit presumere omnia solemniter acta. in.c. bone memorie. el. j. nu. 6. de elec. fo. 141.

2 Autoritates sacre scripture possunt allegari ad decisionem causarum. in.c.j. nu. 4. de offi. dele. fo. 72.

7 Autoritates autorum damnatorũ possunt allegari tanq̃ rationabiles sed non tanq̃ autorizabiles. in.c. fraternitatis. nu. 6. de here. fo. 90.

6 Autoritates sanctorum possunt licite allegari in defectum canonum. c. cum apostolica. nu. 4. de his que fiunt a prela. fo. 68.

2 Autoritas illa quos deus coniunxit homo non separet qũo intelligat. in.c. inter corporalia. nu. 6. de transla. epi. fo. 3. Et in.c. licet. nu. 2. co. ti.

1 Autoritas superioris intelligit excepta in iuramẽtis qõ est verũ qñ ꝑsitur sup re subiecta ipsi superiori. in.c. cõstitutus. nu. 8. de rescrip. fo. 61.

7 Autoritates noui et veteris testamẽti possunt allegari in decisionibus causarum. in.c. qualiter ꝛ qñ. el. ij. nu. 2. de accusa. fo. 65.
Autoritas alicuius sancti fulcita autoritate noui vel veteris testamẽti preferur constitutioni papalicitam in decisionibus causar: alꝫ secus si non concurreret autoritas noui vel veteris testamenti. ibidem.

7 **Auxiliator** siue prestans opem tenetur ad damnũ vel ad interesse sicut principalis nisi agatur criminaliter. in.c. si culpa. nu. 2. de iniur. fo. 104.

1 Auxiliantes debent pati eam penam quam principales patiuntur. in c.j. nu. 27. de postu. prela. fo. 109.

7 Auxilium legis non debet quis innocare si in legem cõmittit. in.c. quia frustra. nu. 2. de ysur. fo. 104.

1 Auxiliũ dei in oñi tpe inchoãdo innocãdũ est. in proe. Greg. nu. 1. f. 2.

7 Auxiliari ꝛ consulere ꝛ fauere sunt diuersa ꝛ statutum loquens in vno non verificatur in alio. in.c. si aduersus. nu. 2. de here. fo. 92.

¶ Sequitur de littera. B.

7 **Banna** ꝛ edicta q̃ boues efficiũt ꝛ super quibus fiant. in.c. si. nu. 4. qui matri. accu. pos. fo. 44.

3 Bannitus tenetur constituere procuratorem. in.c. intellecto. nu. 5. de iudi. fo. 23.

3 Bannitus an dicatur vagabundus. in.c. si. nu. 14. de fo. compe. fo. 90.

6 Bannitum occidens non gaudet priuilegio statuti quando ipse dolose procurauit damnum. in.c. postulastis. nu. 7. de concel. preben. fo. 63.

7 Bannito communicare non dicitur ille qui procurat vt inducat ipsum ad satisfactionem. in.c. cum voluntate. nu. 4. de sen. excom. fo. 180.

5 Bannitus potest alium bannitũ impune occidere stãte statuto ꝙ bannitus posset impune occidi. in.c. dilecti filij. nu. 10. de excep. fo. 14.
Bãnitus ex forma statuti nõ põt necagere nec excipere nec vnus bãnitus potest agere nec excipere contra alium bannitum. ibidem. ii.

6 Bannitus si potest impune offendi filius potest offendere patrem bannitum. in.c.j. nu. 9. de conuer. infide. fo. 172.

1 Bãnimenta sufficit qꝛ fiãt in ꝓncipalioꝝ locis ciuitatis ꝛ nõ requiritur qꝛ in oi tpe fiãt ad hoc vt ligẽt. in.c. cognoscẽtes. nu. 11. de cõsti. fo. 19.

6 Bannitus cum publicatione bonorum si restituatur an recuperet bona legitime in aliorũ alienata. in.c.j. nu. 1. de parochijs. fo. 144.

2 **Baptismus** etiã datus a pagano imprimit characterez.

7 Baptizatus ꝛ filij baptizantis seu leuantis sunt adinuicem fratres spirituales. in.c.j. nu. 4. de cogna. spirt. fo. 26.
Baptizãs seu leuãs põt habere mimo. cũ sorore leuati seu baptizati. ibi.

1 Baptisma tollit pctã ꝛ eoꝝ penã. Cõfessio ꝛ corpus xpi tollũt peccata non penam. in.c.j. §. vna vero. nu. 3. de summa trini. et fi. catho. fo. 13.

7 Baptisma ablait crimina etiam quo ad penam et an sit verum in foro fori. in.c. gaudemus. nu. 6. 16. de diuor. fo. 47.

7 Baptizandi se voluntatem habens pro baptizato habetur. in.c. cum in ecclesia. nu. 5. de simo. fo. 20.
Baptismus etiam collatus a laico tenet. ibidem.

6 Baptismus est adeo substantiale sacramentum ꝙ sine eo nemo potest saluari. in rub. nu. 1. de baptis. fo. 213.

1 Baptismus non est articulus fidei: sed sacramentum. in rub. i. nume. 3. de summa trini. ꝛ fide catho. fo. 11.

6 Baptizari non possunt dormientes ⁊ furiosi nisi ante dormitionē ⁊ furorem volebant baptizari.in.c.maiores.§.item queritur.nume.1.6.1.7. de baptis.fo.214.
Baptizari nemo potest per vim.ibidem.nu.3.
7 Baptismus an tollat irregularitatem ⁊ alia vt bigamiam.in.c. gaudemus.nu.16.de divor.fo.47.
6 Baptismus reiteratur si dubitatur de eius omissione.in.c. de quibus. nu.1.⁊.2.de bapti.fo.214.
Baptismus quibus casibus reiteratur.ibi.nu.3.fo.225.
6 Baptismus cōsistit i verbo ⁊ in elemēto aque nō in alio liquore:⁊ vnū sine alio non sufficit.in.c.non vt apponeres.nu.1.24.de baptis. fo.215.
Baptizari nemo pōt in aqua rosata:qr nō est elemētū ꝫ in aqua transformata fic:puta in liriuio vel aqua lutosa vel sulphurea.ibidē nu.4.
Baptismus quare debet consistere in aqua.ibidem.
6 Baptismus est ianua omnium sacramentorum ⁊ nobilius ceteris sacramentis.in.c.cū contingat.nu.6.de decimis.fo.152.
7 Baptismum reiterans qua pena puniat.in.c.ex literarum.nume. 2.de apostat.fo.95.
Baptisma reiteratum non imprimit in baptizatum nouum characterem.ibidem.nu.3.fo.45.
7 Baptizari an quis possit post mortem.in.c.a nobis.el.ꝫ.num.8.de sentē.excom.fo.172.
6 Baptizare nemo potest seipsum etiam in instante necessitatis articulo tamen si statim mortuus fuisset saluus fuisset ꝓpter fidē quam habuit.in.c.debitum.nu.1.de baptis.fo.215.
Baptizans debet esse maior baptizato.xvij.annis.ibidem.nu.3.
Baptizari nemo potest ex sua immersione in fontem ꝫ alius dicat:ego baptizo te ꝫ requirit ꝙ ab alio immergatur.ibidem.nu.5.
6 Baptizans si peccat in latinitate non vitiat baptismum.in.c.ſi.nume. 4.de baptis.fo.215.
Baptismus verus conferē etiā ꝙ baptizās ⁊ baptizat⁹ credāt baptismum esse truffam.vel prodesse corpori ⁊ nō anime.ibidem.nu.5.
Baptismū non vitiat falsa latinitas.ibidem.nume.4.
6 Baptismus non imprimit p solam aspersionem aque nisi dicat baptizo te in nomine patris ⁊c.licet omittatur salis impositio ⁊ quedam alia solennia.in.c.i.nu.1.et.2.de baptis.fo.213.
Baptizare nemo pōt nisi fit sacerdos si quis aūt extra sacerdotē baptizauerit siue masculus siue femina tenet baptismus ⁊ non debet reiterari licet graviter peccent.ibi.nu.3.
Baptizandus non requiritur ꝙ ter immergatur in aqua:sed est seruāda consuetudo loci.ibidem.nu.4.
Baptismus nō pōt fieri in alio liquore q̄ in aqua.ibi.nu.5.fo.214.
In baptismate multum considerantur consuetudines prouinciarū circa eius solennitates.ibidem.nu. 6.

5 **Bartolus** omnium iudicio cunctos scribentes in equitate ⁊ veritate precessit.in.c.cum nobis.nu.2.ver. quid ergo.de prescrip.fo.33.

☞ Cōsle. Adde eundē Abb.in.c.non minus.nu.18.ver.hāc candē inflam. de immu.eccl.fo.236.vbi dixit ꝙ Bar.fuit iuris ciuilis illuminator.ꝫ Bal.imprudēter loquat.in.c.j.de succes.feu.in.v.col.vbi dixit ꝙ Bar. fuit subtilis homo ⁊ doctor summus tū tenebat opiniones multū placētes laicis ⁊ fecit hoc opinionibus suis multū de honore:⁊ vide Bal. in.l.scripture.C.de fide instru.⁊ Ange.const.rū.

4 **Bastardi** an veniant sub statuto puniente illos de familia vel domo.in.c.in presentia.nu.23.de pba.fo.14.
4 Bastardus dicitur esse de consanguinitate patris quo ad impotentiā contrahendi matrimonium.in.c.per tuas.nu.3.de proba.fo.26.
1 Bastardus licet aliquis sit tamen potest in prelatum postulari si nō reperitur alius per quem ecclesie bene consulatur.in.c.bone memorie.cl. j.nu.15.de postu.pla.fo.112.

4 **Bellum** in dubio an presumat⁹ iustū vel iniustū.in.c.ſicut.et infra.nu.13.de iureiur.fo.161.
Vocati ad bellū iustum vel iniustum an agere possint contra vocantem ad damna ⁊ expensas.ibidem.nu.16.
Ad bellum vocans an possit agere vi bonorum raptorum contra illos qui spoliauerunt vocatos.ibidem.nu.18.fo.162.
An vasalli seu milites vocati teneantur ire ad bellum.ibidem.nu.19.
6 Bellum licitum est causa ꝙ aliquis excusetur ab aliqua prestatione. in.c.cōmissum.nu.6.de decimis.fo.144.
4 Bellum ppie sumptū quid sit et bona mobilia statim efficiunt capiētium sed postea assignantur duci belli vt ea distribuat immobilia vero publicantur.in.c.ſicut.⁊ infra.nu.7.de iureiur.fo.161.
4 Bellum mouens iuste contra non subditos vtpata pro defensione sua vel rerum suarum potest persequi et interficere cū moderamine inculpate tutele.in.c.ſicut.⁊.ſ.nu.10.de iureiuran.fo.161.
7 In bello iusto licitū est parare insidias inimicis.in.c.vnico.nume.1.de sagitta.fo.104.

7 **Bñdictio** q̄ in aligb⁹ locis dari cōsueuit de solēnitate ⁊ nō de substātia.in.c.cōsultationi.nu.2.de spō.fo.11.
2 Benedictio quem effectum habeat in personam abbatis. Anto. in.c.j. nu.2.de sup.negli.prela.fo.34.
7 Benedictes secundas nuptias an ab alio ꝙ a papa absolui possit.in.c. j.nu.5.de secun.nup.fo.51.
7 Benedici non debēt coniuges fialter eo⁹ fuit benedictus.in.c.vir autem.nu.1.de secun.nup.fo.51.
Benedictus trahit ad se nō benedictū sed hoc indistincte nō sequit qr vinum mistum sanguini dñi non efficitur sanguis.ibidem.nu.3.
Benedictio iterari non debet ⁊ iteratur si alter cōiugum fuit falso benedictus.ibidem.⁊ nume.6.
7 Benedictio nuptialis nō est sacramentū sed rei sacre signum.in.c.j.nu. 6.de secun.nup.fo.51.
2 Bñdictio abbatialis nō dat nisi dieb⁹ officis ⁊ festis.Sint.in.c.cū cōtingat.nu.3.de eta.⁊ quali.fo.47.
Benedictio abbatis non potest fieri anteqū sit sacerdos.ibidem.nu.4.

6 **Beneficia** plura cleric⁹ habere nō pōt in vnā⁹ ecclesiās nisi dispēsative vel de cōsuetudine in beneficijs nō requirentibus residentiam vel in vno curato ⁊ alio nō.in.c.cum nō ignores.nume.3.de preben.fo.27.
7 Beneficium collatum in aliquem ob seruitia tēporalia recepta est simoniacum.in.c.cum essent.nu.4.de simo.fo.71.
5 Beneficia si duo permittant ⁊ vnus non habet ius in beneficio nō potest ille alius propria autoritate redire ad beneficium suum cum temere fit renuntiatio.in.c.cum venerabilis.nu.23.de recep.fo.10.
6 Beneficiū vacantis non potest conferri alteri per inferiorem a papa ⁊ papa ipse non consuevit facere.in.c.i.nu.2.de concef.preben.fo.54.
Beneficiū non est auferendū alicui sine magna ⁊ manifesta causa.ibi.
1 Beneficium impetratum surreptitie non tenetur sine peccato.in.c.ad audientiam.nu.11.de reſcri.fo.79.
6 Bñficiū nō bñ pro derelicto ꝫ gs se absentauerit p decēniū nisi fuerit institular⁹ in alio beneficio.i.c.ex parte.cl.i.nu.2.⁊.9.de cle.nō resi.fo.19.

☞ Cōsle. Et ibidē Abb.in gl.j.ibi q̄tumcūq; tpe dicit p illā glos.q̄ p absentiā q̄tūcūq; longā nō pdit qs ipso facto bñficiū suū.vñ glos.in.c.non op3.cl.ꝫ.de cōse.di.v.dicit q̄ si tāto tpe qs fuit absens vt nesciat an sit mortuus vel viuus desinit habere liberā administrationē:sed illa glos. fin do.Abb.in.d.c.ex parte.vbi.ꝫ.iure nō ꝓbat nec recipit a doct.in.c. ex tue.nu.13.de cle.nō resi.imo vt ibi tert.in oppositū.ꝺ cū citari primo apud ecclesiā suā si nescit vbi sit.⁊ dicit tūc quedā glo.illā ⁊ cē esse limitandā put dixit in.c.cōtingit.de do.⁊ cōm.Sed iudicio meo posset saluari gl.d.c.nō oportet.qñ beneficiat⁹ esset vagabundus ⁊ rādio abesset: vt dubitaret an viueret an vero mortuus esset qr tunc beneficiū eius posset alteri cōferri quia periculosa est longa beneficij vacatio.per id qō legitur ⁊ not.in.c.qñ frequenter.§.porro.vt lit.non conte.⁊ in.c.ne pro defectu.de clec.⁊ in.c.ꝫ.de concef.preben.cum simili.

7 Beneficio vel officio priuatus ad suum delictum potest illud ex nona confessione reacquirere.in.c.ad aures.nu.3.de penis.fo.156.
6 Beneficia ⁊ dignitates non possunt nec diuidi nec permutari sine sui superioris autoritate.in.c.maioribus.nu.1.2.3.de preben.fo.25.
6 Beneficia ꝫ latissime interpretātur nī est verum qñ cōcernūt ꝓdiciū solius cōcedentis ⁊ nō alterius item qñ deuolāt a dispositione iuris cōmunis.in.c.cū dilecti.nu.5.de dona.fo.106.
6 Bñficiū vnus an recipiat diuisionē ⁊ si sunt duo recepti ad illa danva leat talis recepto.in.c.dilecto.nu.14.15.de preb.fo.33.
Bñficiū ꝓferēdi ꝓtē bñs ꝓficite ꝓferre suis cōsanguineis.ibi.nu.2.
2 Bñficiū duob⁹ eadē die datū nec apparet de prioritate alicui⁹ facit ꝙ sup eo superseideat donec ad eat ꝓferēs.c.ꝫ.nu.2.de offi.deleg.fo.73.
6 Bñficio⁹ curator⁹ pluriū collatio nō ꝺ fieri vni qr nō valet residere si secus fiat collatio nō valet ⁊ conferens priuatur ꝓtē cōferendi.ꝑ illa vice.in.c.qr nonnulli.nu.1.⁊ nu.8.de cleri.nō resi.fo.18.
Beneficia plura possunt esse penes vnū clericum si vnū bñficiū nō sufficeret per se ⁊ requiritur dispensatio.ibi.nu.2.
Beneficium curatū habens ꝺ seruire per se ⁊ nō per vicariū ⁊ quid si non est curatum.ibi.nu.3.6.et.7.
Beneficia plura curata bodie nō retinentur cum cōscientia ⁊ quid de non curatis.ibi.nu.4.et.5.
6 Bñficiū pōt cōferri absenti qñ superior habet notas eius qualitates. in.c.a nobis.nu.3.de his que.a prela.fo.68.
6 Beneficia plura habēs ex dispēsatione pōt vni per alterum seruire.in c.qr nonnulli.nu.7.de cleri.nō resi.fo.18.
6 Bñficium vacaturū non pōt promitti alicui sed bene pōt reseruari ꝑ certa persona ex qua reseruatione nō queritur aliq̄ ius illi persone.in c.cum dilectus.nu.2.et.10.de iurepa.fo.196.
Beneficium non potest reseruari collationi pape per legatum sine speciali mandato.ibi.nu.9.
5 Beneficia plura an quis possit possidere in diuersis ecclesijs.in.c.cuz ecclesiastice.nu.2.⁊.8.de excep.fo.4.
Bñficiatus pluribus beneficijs vtrū possit opponere ⁊ quo nolle cōtra aliquem querentem plura beneficia.ibi.nu.5.
Beneficia plura habere an sit peccatum.ibi.nu.12.
6 Beneficiū vel ecclesia quibus modis habentur pro derelictis.in.c.qualiter.nu.5.de cle.non resi.fo.20.

Repertorium singularium materiarum

3 Beneficium adiudicatur illi q̃ phat cõferentẽ fuisse in potestate cõferendi tẽpore collationis et succumbens potest agere de ꝓprietate conferendi cũ ipso collatore.in.c.cum olim.nu.11.de cau.pos.ꝛ ꝓprie.fo.162.

3 Beneficij priuatio nõ fit ex offi. petõ mortali.in.c.ij.nu.11.de in di.fo.4.

6 Beneficia debent pure renuntiari.in.c.inter cetera.numero.4.de prebendis.fo.28.
Beneficia vacatura nullus citra papam põt conferre.ibi.nu.6.
Beneficiũ vacaturũ alicui collatũ a papa ideo sibi debetur vt si postea conferatur alteri sit nulla collatio.ibi.nu.7.

3 Beneficium non vacãs non potest conferri certe persone sed alicui collegio fic.in.c.cum venissent.nu.10.de resti.spo.fo.174.
Beneficium vel ecclesia si est concessum vel concessa alicui in titulũ potest cui est facta concessio ingredi possessionem ꝛ administrare propria autoritate.ibi.nu.15.

1 Beneficium si fuit datum secũdo impetratori anteq̃ primus impetrator presentet literas suas quid erit agendum.in.c.abbatem.numi.3.de rescrip.fo.87.

7 Beneficium illius qui deponitur in curia an dicatur vacare in curia.in.c.ad petitionem.nu.4.de accusa.fo.63.

1 Beneficium impetratum ab illo qui is non sit clericus tamen vadit in habitu clericali non potest per ipsum obtineri.in.c.cũ adeo.numero.3.de rescriptis.fo.59.

6 Beneficium primũ tũc vacat p adeptionẽ secũdi qñ ad scõm beneficiatus est pene trãslatus.in.c.i.nu.1.ꝛ nu.8.de cle.coniug.fo.14.

6 Beneficium põt retineri ex diuersis titulis et vnum titulũ acceptando alteri non renuntiat: cõfirmatio vero ex pluribus titulis non põt fieri. in.c.post electionem.nu.4.de concess.preben.fo.59.

☞ Corse. Et vide bonã cautelam p eũ.ꝛ dñs Cardi. dicit ibi ꝙ qui est in possessione beneficij potest se defendere.ex duabus collationibus.et vide cit se alibi non legisse.in contrarium facit tex.in.c.cum olim.de re ind. vbi ille qui obtinet beneficium a papa ꝛ postea ab ordinario videt facere inclusionẽ pape.dñs meus Barb.ibi dicit ꝙ ter.d.c.post electionẽ, limitatur ꝛ restringitur non habere locum quando prima collatio fuit obtenta a papa.ꝛ dicit hoc menti tenẽdum: q; nullus in.c.post electionem tetigit: vel dic q; collatio facta per inferiorem ad cõfirmationem collationis nulle facte per papam non valet.ꝛ sic dictũ.c.cum olim.intelligitur quando collatio facta per papam nõ valebat q; collatio inferiorꝫ facta in ꝛsequentiam confirmationis nullius nõ valet: q; si non tenet principale nec accessorium.vñ do noaũ intellectũ ꝙ.d.c.post electionem procedit qñ quis consequitur varios titulos habiles seu pcedentes ex capitibus habilibus ꝛ de per se sic seu si ex capitibus inhabilibus.ꝛ secunda collatio facta p inferiorem veniat accessorie ad concessionem pape que erat nullius momenti: q; tunc dicit venire potius ad clausulam ꝙ ad confirmationem.ꝛ ita recte intuenti videtur sentire ille tex.ꝛ videntur sentire hoc do.Anto.ꝛ do.Jo.de imo.ibi.

7 Beneficiũ si efficiatur cen ſuale per collusionẽ fraudulenter factam clerico priuatur ipso beneficio.in.c.audiuimus.nu.ii.de collu.dete.fo.71.

1 Beneficium potest vacare tãto tempore ꝙ eius collatio pertinet ad papam.nisi cum accessissent.nu.1.de consti.fo.16.

5 Beneficiatus si permittat se superaliq beneficio intitulari priuat primo beneficio aliquando ipso iure aliquãdo per sententiam.in.c.ex parte.nu.3.de iudi.non resi.fo.20.

6 Beneficia que requirunt residentiam.in.c.extirpande.§.qui vero.nu.3.de preben.fo.43.

2 Beneficium quod potest vacare per renuntiationẽ potest conferri cui pertinet ratione eius q; cessat votum captãde mortis.in.c.ex parte.eli. nu.2.de offi.dele.fo.77.

7 Beneficium simoniace acquisitum in manibus cuius debet consignari vel cedi.in.c.de regularibus.nu.2.de simo.fo.75.
Beneficium ſ. fuit renũtiatum in manibus epi an possit eps absq; alia sententia illud alteri conferre ꝛ renuntiantem possessione priuare.in.c. accepta.nu.5.ꝛ.7.de resti.spo.fo.167.
Beneficium curatum si fuit datum alicui petenti alia beneficia perdit illa ipso iure non autem eorum possessionem sine cause cognitione. ibidem.nume.6.

6 Beneficium in commendam habentes non dicũtur habere beneficium suum.in.c.cum olim.nu.3.de rerum permu.fo.90.

6 Beneficium curatũ non datur existẽti in sacris si est ante tempus promotus in.c.illorum.nu.3.de preben.fo.31.

6 Beneficio cessionis bonorum non potest renũtiari etiam per iuramentum.in.c.lator.nu.2.de pigno.fo.63.

2 Beneficium licet sit indiuiduum quo ad titulum tñ eius fructus possunt inter duos vtuidi.Ant.in.c.ꝓposuit.nu.2.ꝛ.6.de fil.presby.fo.53.

3 Beneficium habitum per simoniam non retinetur cum conscientia etiã si peregerit penitentiam.in.c.cum super.nu.8.de cõsti.fo.225.

2 Beneficium vni ex consanguineis collatũ põt eo mortuo alteri consanguineo cõferri.Anto.in.c.ex transmissa.nu.7.de fil.pbr.fo.53.

6 Beneficia duo curata si simul ꝛ semel vni cõferuntur datur sibi electio qõ velit acceptare.in.c.de multa.nu.11.de preben.fo.36.
Beneficij retentio potest fieri propter expensas quas ibi fecit vel quas fecit circa clericum defunctum.ibidem.nu.14.
Beneficium curatum quid sit vel ecclesia curata.ibi.nu.24.fo.29.

2 Beneficium qõ fuerit sponte vel coacte renũtiatum an admittatur huiusmodi probatio simul.in.c.super hoc.nu.5i.de renun.fo.16.

1 Beneficia promoti ꝛ translati in epũ vacant ipso iure.in.c.cum in cunctis.§.cum vero.nu.3.de elec.fo.125.
Beneficia promoti in curia an vacent in curia vel extra.ibi.nu.4.
Beneficia prioza an vacent si electus de facto administrat anteq̃ fit cõfirmatus.ibi.nu.10.

2 Beneficium primum an vacet statim ꝙ quis adeptus est secundũ.in.c. admonet.nu.11.de renun.fo.11.

6 Beneficium licet sit vacãs tantum de facto puta q; alius de facto possidet non potest conferri anteq̃ remoueatur talis possessor a possessione in.c.cum nostris.nu.8.ꝛ.19.de concess.preben.fo.58.

6 Beneficium vacans siue de iure siue de facto an ꝛ quo casu posset conferri ꝛ a quo.in.c.cum nostris.nu.18.de concess.preben.fo.58.
Beneficiũ collatũ alteri anteq̃ ille acceptet nõ põt alteri cõferri.ibidẽ.
Beneficium vacans de iure si de facto retinetur an possit alteri conferri non vocato possessore vel quomodo ꝛ non facta mentione de tali retentione facti.ibi.nu.19.
Beneficium vni debitum licet alteri sit collatum poterit primo conferri non facta mentione de secunda collatione quia videtur facta in fraudem.ibidem.nu.20.

6 Beneficia ad sedem apostolicam deuoluta potest conferre cardinalis legatus in loco vbi vacant: beneficia vero que vacant in curia solus papa confert.in.c.venerabilis.nu.2.de preben.fo.48.
Beneficia qñ dicantur vacare in curia remissiue.ibidem.

7 Beneficium indultum ratione minoris etatis non extinguitur licet minor pernenerit ad maiorem etatem.in.c.fi.nu.13.de sen.excõ.fo.181.

1 Beneficia plura curata non est licitum habere.in.c. du dum. el.ij. nu.1. 5.7.9.12.14.23.26.34.35.36.de elec.fo.176.

6 Beneficia vacantia possunt conferri licet ille cui erant promissa anteq̃ vacarent appellauerit.in.c.relatum.nu.1.de concess.preben.fo.56.
Beneficij vacaturi promissio non conualidatur data eius vacatione qa promissio ab initio fuit nulla.ibi.nu.2.

2 Beneficium censetur habitũ pro derelicto per desertionem longo tempore factam.Anto.in.c.i.nu.1.de offi.vica.fo.70.
Beneficia plura non potest quis habere propter impossibilitatẽ vtrobiq; seruiendi.Anto.in.c.ij.nu.1.co.11.fo.20.

1 Beneficia plura quis non potest tenere etiã ex dispensatione pape fine rationabili causa.in.c.cum adeo.nu.6.de rescri.fo.60.

7 Beneficia pinguiora sunt danda literatis ꝓ ignaris.in.c.i.nu.3.de magi.fo.84.

6 Beneficiũ cõferens non põt ipsum renocare si collatio fuit facta in habili sed superior renocabit: intellige nisi conferens beneficiũ fuerit papa.in.c.diuersis.nu.4.de cle.contu.fo.15.

1 Beneficia debent pure conferri ꝛ an habeant locũ in papa.in.c.significasti.nu.5.ꝛ.7.de elec.fo.122.

7 Beneficium quod quis habet alio cõmittente simoniã eo ignorãte non potest cum conscientia teneri.in.c.ex insinuatione.nu.2.de simo.fol.75.

2 Beneficium metu renuntiatũ recuperatur absq; noua collatione.in.c. ij.nu.2.quod me.cau.fo.150.

2 Beneficiũ potest quis pcurare sibi cõferri per plures collationes seu institutiones nec vna tollitur per aliam.in.c.ij.nu.2.de arbi.fo.167.

6 Beneficia duo curata non possunt esse penes vnum etiã ꝙ vnum nõ sit sufficiens.in.c.exposuisti.nu.3.ꝛ nu.9.de preben.fo.47.

3 Beneficia vel priuilegiũ quis potest pro alio impetrare etiam fine speciali mandato literas vero ad lites non regulariter.in.c.fi.nu.3.vt lite pen.fo.219.

2 Beneficium ambitiosum quot modis dicatur.in.c.fi.nu.23.de trãsla. episco.fo.7.

6 Beneficia simplicia si habentur in titulum requirunt residentiã alias secus ꝛ in casu in quo non requiritur residentia clericus nõ debet vagari.in.c.fi.nu.3.de cleri.non resi.fo.23.
Beneficia quibus modis habentur pro derelictis adeo ꝙ sine alia monitione possunt conferri.ibi.nu.4.
Beneficiũ vnum curatũ habens vel simpler quo casu per adeptionem alterius cadat a primo ipso iure.ibi.

3 Beneficium deferẽs per spatium longi tẽporis videtur ipsum habere pro derelicto ꝛ sibi pindicat.in.c.cõtingit.nu.14.de do.ꝛ contu.fo.210.

1 Beneficium collatum absenti nullũ ius querit ipsi absenti licet collator non possit amplius variare.in.c.publicato.nu.3.de elec.fo.183.

2 Beneficium primum an vacet ipso iure per adeptionem secundi ante. in.c.eam te.nu.8.de eta.ꝛ quali.fo.43.

6 Beneficium in quibus casibus non requiritur residentiam.in.c.extirpãde.in repe.§.qui vero.nu.13.de preben.fo.40.

1 Beneficiũ collatũ alicui absenti an possit ei tolli ante acceptationẽ.in c.postulationem.nu.6.de postu.prela.fo.116.

1 Bificiũ quo respectu dicat curatũ.in.c.du dũ.el.ij.nu.8.de elec.fo.177.

2 Beneficia cõsanguineoꝝ an sit licitũ alijs ꝙsanguineis habere.in.c.ad extirpandas

extirpandas.nu.8.9.10.de fil.presbyt.fo.55.

7 Bñficiū collatū indigno nō pōt alteri cōferri donec fuerit super indignitate illi⁹ indicatū ꝛ qñ.l.c.iter dilectos.nu.5.8.9.de eccel.pla.f.132.

7 Beneficium si litigatur inter duos ꝛ vnus propter suam delictū fuerit illo priuatus an per hoc alter litigans possit illud beneficium absq; alia licentia tenere.in.c.fi.nu.5.de cri.fal.fo.119.

2 Beneficia plura an sit licitum retinere.Anto.in.c.queris.nu.7.de etate ꝛ quali.fo.44.

6 Beneficium cum administratione qui dicantur habere ꝛ qui sine.in.c.requisisti.nu.14.de testa.fo.123.

☞ Corse.Adde do.Do.de sanc.in.c.pāti.in.vi.col.in ver.ad fm q dicatur ꝛc.de offi.or.li.vi.vbi alle.glos.in ver.in ipsos.in.c.tue.de cle.nō re si.volentēq; eos plari dicunt habere administrationē.ꝛ Inno.idē videtur sentire de quocūq; habēte curā alarū ꝛ administrationē sacramētoꝝ:tales em̄ dicunt administrationē habere.s.potestatē iniungendi penitētias.ita no.Inno.in.d.c.requisisti.in glo.fi.ꝛ facit qō ipse no.in c.cū inter.de ver.sig.idē Imoc.dicit de canonico habēte suā prebendā distinctā vt talis dicat habere administrationē:vt ipse no.in.c.ex literis.de.pba.in gl.i.ꝛ.h.ad idē no.in.c.trāsmissam.de elec.in gl.magna. ꝛ pro suo dicto vt ter.rh.q.i.c.fi.iuncto.§.precedenti.qui ter.loquit in canonicis sm intellectū Giat.ibi positū:sed ter.in.d.c.requisisti.§.fi.probat q; etiā alij nō habētes aliquā dignitatē dicunt habere administrationē.Cōclusio est q; quicūq; hz beneficiū ḡtamcūq; simplex in titulū cui sit assignata certa dos talis dicit habere beneficiū cum administratione cum tunc dicatur habere administrationem illius dotis.

Beneficium in quo quis erat minus canonice intrusus si impetretur a papa non facta mētione de tali intrusione talis impetratio est surrepticia.in.c.cum iamdudum.nu.3.de preben.fo.30.

Intrusus dicit ille qui sine legitimo titulo licet sit electus administrat vel titulo legitimo fuit priuatus ꝛ tamen ministrat.fo.30.

6 Bñficiū si est collatū alicui pōt ei⁹ possessio peti nō obstāte ei⁹ abiuratione vel renuntiatione.in.c.post electionē.nu.1.de cōcel.preben.fo.59.

Beneficium vel dignitas non vacans non potest alteri conferri.ibi.

Bñficiū pōt retineri ex diuersis titulis ꝛ vnū titulū acceptando alteri nō renūciat cōfirmatio vero ex pluribus titulis nō pōt fieri.ibi.nu.4.

6 Beneficia plura clericus tenere non potest qñ vnum de per se est sufficiens etiam cum dispensatione quo ad deum nisi hoc vertat in eius detrimentum vtilitatem beneficiorum:quia clericus sit homo multum industrius.in.c.conquerente.nu.2.de cle.non resi.fo.19.

Beneficiū nō pōt cōstitui de fructibus vnius ecclesie nisi hoc fiat ex auctoritate superioris ꝛ ex iusta cā:ꝛ tunc dz remanere primo rectori tm̄ ex quo possit honeste viuere ꝛ cōsecutus tale beneficiū non pōt illo priuari:licet postea ex reditibus primus rector nō possit sustentari ꝛ remoto illo qui consecutus est totum beneficium reintegratur.ibi.in.5.ꝛ.6.

3 Beneficiū potest contineri etiam impuberi qui tamen non vocatur ad actus capitulares tanq; carens discretione.in.c.ex parte.nu.17.de resti tu.spo.fo.184.

6 Beneficiū curatum obtinens tenetur facere se promouere ad sacerdotium intra annum nisi se absentet causa studij ꝛ cū dispēsatione epi dūmodo relinquat ibi vicariū:in simplicib⁹ vero beneficijs non relinquitur.in.c.tue fraternitatis.nu.6.de cle.non resi.fo.24.

6 Beneficium an ꝛ quomodo cōfertur in inuitum.in.c.clericis.nu.3.de vi.ꝛ bone.cleri.fo.4.

6 Beneficium potest conferri absenti ꝛ ille absens potest per alium inuestiri an autē conferentes possunt retrocedere etiam si intercesserit persona media.in.c.accedens.nu.1.2.ꝛ.3.de preben.fo.33.

Beneficiatus an possit se immescere de bñficio suo per laicū.ibi.nu.6.

6 Beneficia etiā simplicia de iure scripto requirunt residentiā personarū.in.c.extirpāde.in repe.§.qui vero.nu.4.ꝛ nu.30.de prebē.fol.43.

6 Beneficiū potius est conferendū clericis loci vbi est q; extraneis data inter eos pari idoneitate.in.c.ad decorē.nu.4.de institu.fo.53.

6 Beneficia plura ꝛ plures dignitates quib⁹ casibus possunt esse apud vnū.in.c.extirpande.in repe.§.qui vero.nu.27.de preben.fo.42.

6 Beneficiū vacās per receptionē ēcī pōt impetrari etiā tacito q; alius de facto possidet ipsum:qr talis possessio,est euidenter iniusta.in.c.litteras.nu.1.ꝛ nu.5.de concel.preben.fo.61.

6 Beneficia vacatura nullo mō possunt cōferri ab inferiore a papa propter votū captande mortis.in.c.relatū.nu.6.de preben.fo.25.

6 Beneficiū vacaturū nullo modo pōt bodie conferri saltē de iure canonico.in.c.accedens.nu.1.et.3.de concel.preben.fo.63.

6 Beneficia plura simplicia etiā residentiā de iure speciali non requirētia nō possunt de iure esse penes vnū.in.c.extirpāde.in repe.§.q vero. nu.46.ꝛ nu.36.ver.aut quereatur.ꝛ nu.34.de preben.fo.44.ꝛ seq.

Beneficia duo curata nō possunt esse penes vnū etiā stante de hoc consuetudine ꝛ etiā q; vnū per se nō sit sufficiēs.ibi.nu.36.

Beneficiū curatū vel gratia de eo obtinēdo an vacet p adeptionē scōt simplicis requirētis tm̄ residentiā:ſi vacat an vacet ex tacita renūciatione vel quō.ibi.nu.47.ꝛ nu.49.ꝛ.52.ꝛ an ipso facto.nu.52.fo.46.

Bñficiū simplex vacat p adeptionē alterius simplicis ipso facto.ibi.

1 Beneficia plura tenens etiā simplicia an peccet mortaliter.in.c.dudū. el.h.nu.36.de elec.fo.172.

6 Beneficia nō vacātia nō debēt cōcedi vel cōferri ꝛ quādo.in.c.nulla ecclesiastica.nu.1.3.ꝛ.9.de concel.preben.fo.55.

Bñficia vacātia debēt cōferri intra ser mēses quibus elapsis devoluit de ēpo ad capitulū ꝛ demū ad proximum superiorem.ibi.nu.7.

Beneficium vacās hz alicui pinittatur poterit alteri cōferri.ibi.nu.2.

6 **Beneficiatus** debet ꝛtribuere in reparationē ecclesie pro rata bñficij deductis reditibus necessarijs ad eius victū.in.c.j.nu.1.ꝛ.2.de eccle.edifi.fo.219.

2 Beneficiatus a laico quomodo punitur.in.c.quod in dubijs.nu.10.de renuntia.fo.28.

6 Beneficiatus electus in canonicū a capīlo an capitulū videatur renunciasse iuri residentie an ille electus habeat primū beneficiū renunciare. in.c.cum non ignorēt.nu.8.de preben.fo.28.

6 Beneficiatus nō pōt resignare beneficium sine licentia epi vel cōsensu patroni.in.c.significatum.nu.6.ꝛ.7.de preben.fo.26.

2 Beneficiatus cui fuit mādatum poni de alio beneficio incōpatibili an debeat primū renūciare an autem primo statuendum conferri.in.c. veniens.nu.14.de renun.fo.33.

1 Beneficiū ad idē pōt impetrari alius titulus ad cautelā nō tamē qō ex vtroq; titulo quis habeat.in.c.in nostra.nu.6.de rescrip.fo.78.

2 Beneficiatus fi nō recipit ordines quos beneficia requirūt privat beneficijs.in.c.j.nu.1.3.5.6.de eta.ꝛ quali.fo.42.

1 Beneficiatus nō dicitur ille qui habet canonicatum sine prebēda.in.c. in nostra.nu.1.de rescrip.fo.81.

2 Beneficiatus habēs duas ecclesias incōpatibiles tenet alterā dimittere ꝛ qñ.Anto.in.c.eam te.nu.1.3.4.9.10.de eta.ꝛ quali.fo.43.

1 Beneficiatus nō faciens se promoueri ad ordines an sit ipso iure privatus beneficio.in.c.cū in cūctis.§.inferiora.nu.2.9.ꝛ.10.de ele.f.126.ꝛ se.

3 Beneficiatus debet defendere collationē sui beneficij fuisse legitime factam qñ agitur contra eū.in.c.cōquerente.nu.13.de resti.spo.fo.173.

7 Beneficiatus licet tolleratur in beneficio de recenti nō per hoc est inductus cōsensus superioris quando.s.habet presumptionē iuris cōtra se. in.c.licet beli.nu.24.de simo.fo.78.

2 Beneficiatus non faciens se promoueri ad sacros ordines an ꝛ qñ sit privandus beneficijs.Anto.in.c.queris.nu.3.6.de eta.ꝛ quali.fo.44.

6 Beneficiati sunt inhabiles ad alia beneficia obtinēda:qr non possunt vtrobiq; residere etiā si vnum per se non sit sufficiēs.in.c.super inordinata.nu.1.ꝛ.2.de preben.fo.48.

6 **Beneplacitum** finitur morte.in.c.fi.nume.6.de prebē.fo.78.

2 **Bigamus** quare non pōt promoueri ad sacros ordines. Anto.in rub.nu.1.de biga.fo.62.

Bigamus ordinatus non recipit ordinum executionem.in.c.h.nu.1.et nu.5.eo.ti.fo.eo.

Bigamus est irregularis de iure diuino.ibi.nu.3.

Bigamus an possit dispensare per papam.ibi.nu.6.

Bigamus quibus modis quis dicatur ꝛ quare ita dicatur.ibi.nu.8.

Bigamia an inducatur ex secūdo matrimonio de facto contracto ꝛ inualido.Anto.in.c.nuper.nu.4.eo.ti.

Bigamus non est qui cōtraxit cum virgine vidua.in.c.debitum.nu.1. ꝛ nu.3.eo.ti.fo.eo.

Bigamus an dicatur ille qui duxit vxorem prius a se corruptā.ibidem nume.2.

6 Bigamus ex dispensatiōe pape ex causa facta pōt promoueri ad sacros ordines.in.c.proposuisti.nu.9.de cōcel.preben.fo.56.

7 Bigamus dicitur nō tm̄ vir sed vxor;quę ad secundas nuptias transit. in.c.vir autem.nu.2.de secun.nup.fo.51.

6 Bigamus nō dicitur ille qui non cognouit vxorē ꝛ aliam accepit.in.c. verum.nu.5.de conuer.coniug.fo.163.

2 Bigamus non est habēs plures concubinas.Anto.in.c.qr circa.nu.1. de biga.fo.62.

7 Bigamia oritur ex matrimonio nullo.in.c.cum in apostolica.num.5. de sponsa.fo.8.

6 Bigamus.i.ille qui habuit duas vxores ꝛ ille q habuit vnā nō virginem quare nō potest ad clericatum promoueri.in.c.sane.cl.j.num.5.de cleri.coniug.fo.14.

7 **Bissextus** quando venit duo dies computātur in vno.in c.quesiuit.nu.2.4.de verbo.sig.fo.183.

Blasphemans qua pena puniatur.in.c.statuimus. nu.3.5.11.de maled.fo.124.

Blasphemans calore ire cundie an puniatur ita acriter sicut alij.ibidē numero.6.

Blasphemās est crimen quod potest cognosci in vtroq; foro.ibi.nu.9.

7 Blasphemia an ꝛ quando possit ꝛ debeat ab episcopo loci absolui.in c.fina.nu.1.de maledi.fo.124.

☞ Corse.Adde qō blasphemare deū dz ille q iurat p mēbra dei ꝛ potest puniri pena.c.fi.de maledi.sm Joā.de ana.ibi ꝛ si statutum certa pena puniat blasphemātē deū eadē pena puniat iurās p mēbra dei.et an indistincte fit blasphemus iurās p mēbra dei ꝛ an blasphemia sit verbū

iniuriosam ꝛ quis possit accusare blasphemātē ꝛ quis teneaꝫ accusare blasphemātē. vide Jo. de an. a. de oībus istis. in. 6. c. fin. de maled. l. vñ. col. ꝛ in. dict. nov. colū. vbi plene de materia. ꝛ qd figs eraderet imaginem dei beate virginis ꝛ alicuius sancti vel destrueret vel proȝceret in terrā seu aliquē locū vbi talis imago esset picta in contēptū dei siue diuini nois: dicit cōtra talē cuiuscūq; cōditionis vel preeminētie vel gradus existeret dȝ esse vltio; dura ꝛ severa pena. ita dicit Ang. in sua. q. q̄ incipit in refulgēti delitiarū palatio. in. ix. colū. all. no. in. c. fi canonici. de offi. ordi. li. vi. ꝛ ibi gl. refert. Jo. de ana. i. 6. c. fi. in. v. vñ. colū. ꝛ ibi dicit per te. in. l. unica. C. nemini licere signū. vbi dȝ qd signū sancte crucis nō dȝ sculpi vel pingi in loco vbi possit pedibus cōculcari ꝛ cōtrafacies graviter punit: qr pena mortis: vt dicit ibi glo. ꝛ per illum rex. clamat ibi Salt. cōtra istos religiosos mēdicātes qui permittūt super lapidibus sepulchrorum sculpi signum crucis.

5 **Bonafides** nō sufficit ad vsucapiēdum quando lex prohibet vsucapionem. in. 6. cuȝ ex officȝ. nu. 4. de prescrip. fo. 36.

5 In bona fide dicūtur illi qui nō habent sciētiam rei alicne. in. c. fi. nu. 3. de prescrip. fo. 44.

Bonafides requirit de iure canonico omni tpe in prescrip. ibi. nu. 4.

Bonefidei possessor rectissime quisq; dicit sēdm possidere se ignorat alienum. ibi. nu. 4. fo. 46.

5 Bonafides an requiratur in prescriptione iurium. in. c. si diligenti. nu. 12. de prescrip. fo. 39.

In bona fide dicitur ille qui hȝ notitiam rei alicne. ibi. nu. 13.

Bonafides presumitur nisi in quatuor casibus ignorātia ꝓsumitur nisi probetur cōtrarium. ibi. nu. 14.

Bonafides an ꝛ quo casu presumatur tam in prescriptione rerū corporalium quam iurium. ibi. nu. 15. et. 18.

Bonafides ꝓsumit post. xxx. annos retro semper fuisse penes illum q non fuit molestatus per dictum tps. ibi. nu. 17.

Bonafides in prescribēte libertatē indistincte presumitur hȝ possit ꝓbari contrarium. ibi. nu. 21.

Bonefidei possessor etiā in beneficialibus facit fructus suos alȝs secus in. c. in literis. nu. 20. de resti. spo. fo. 170.

5 Bonafides in dubio presumit. in. c. fanctor. num. 3. de prescrip. fo. 23.

6 Bonafides nō presumitur quādo quis facit actū cōtra ius. in. c. peruenit. nu. 9. de emp. ꝛ vendi. fo. 83.

3 Bonafides nō presumitur nisi ꝓbetur puta ex aliquo iusto ti. in. c. cū ecclesia. in. 3. ꝛ 33. de can. pos. ꝛ pro. fo. 155.

6 Bonefidei possessor cui ius resistit nō facit fructꝰ suos secus si ius assistit etiā in beneficialibus. in. c. dilecto. nu. 12. de preben. fo. 34.

4 **Bona** que subiacent restitutioni nō possunt per se dari monasterio. in. c. in presentia. nu. 2. de proba. fo. 16.

Bona ingredientis religionem minorum veniūt ad succedentes ab intestato. ibi. nu. 62. fo. 19.

Bona professorum in genere generalissimo sunt sub dispositione episcopi. ibi. nu. 64. fo. 20.

Bona pfessor in genere subalterno sunt totius ordinis. ibi. nu. 65.

Bona professorū in specie applicātur illi monasterio qō est ingressus nisi aliud alteri subiaceat. ibi. nu. 66.

Bona morientis intra annum approbationis an acquirant monasterio. ibi. nu. 68.

Bona collata lege ne alienari possint transeunt in monasteriū. ibidem numero. 73.

Bona delegata post ingressum melius capit monasterū ꝙm monachꝰ. ibi. nu. 76. fo. 21.

Bona collata monasterio renocato ingressu an renocentur a monasterio. ibi. nu. 79.

Quis potest ecclesie seculari omnia bona dedicare ꝛ potest condere testamentum. ibi. nu. 80.

7 Bona alicuius si fuerint cōfiscata simpliciter nō cēsentur cōfiscata bona acquirēda. in. c. ad liberādam. nu. 4. de in de. fo. 59.

3 Bona ecclesie sunt deputata ad vsum prelati capituli ad reparationē fabrice ꝛ ad alimoniā pauperū. in. c. i. nu. 16. de do. ꝛ cōtu. fo. 194.

3 Bona clericorū gaudēt priuilegȝs quibus ꝛ ecclesia. in. c. cū sit generale. nu. 4. de fo. compe. fo. 65.

1 Bona quo dicātur cōia inter prelatū ꝛ capitulū ꝛ quo diuisa et qs potest facere istā diuisionē. in. c. cdocerī. nu. 3. de rescrip. fo. 64.

1 Bona patrimonialia clericorū nō gaudēt illis priuilegȝs quibꝰ gaudent bona ecclesiastica: fallit tamē in casibus a iure expressis. in. c. ecclesia sancte marie. nu. 2. ꝛ. 21. de consti. fo. 30. ꝛ. 32.

2 Bona patrimonialia clericorū gaudēt priuilegio rerum ecclesiarū. in. c. constitutus. nu. 2. de resti. in integ. fo. 162.

6 Bona ecclesie data in emphyteosim vel in feudū presumūtur ab initio ad hoc destinata: si de contrario nouū facit prelatus qui iterum illa bona reuersa ad ecclesiam concedit in feudum vel emphyteosim. in. c. vt superiorum. i. de reb. eccle. alie. fo. 76.

6 Bona prelatorū tutorū cōductorum vectigalium sunt tacite hypotheca pro malis ipsorum administratione. s. ecclesie minoribus ꝛ fisco. i. c. ex literis. nu. ii. de pigno. fo. 94.

Bona clericorum an gaudēt priuilegȝs ecclesiarū. ibi. nu. 12.

7 Bona hereticorū cōfiscātur ꝛ applicātur cōfisco dñi ciuitatis vbi morant. in. c. vergentis. nu. i. de here. fo. 91.

Bona hereticorū publicātur post eorū mortē nisi tūc apparet ipsos in vita fuisse hereticos. ibi. nu. 3.

6 Bona patrimonialia clericorū decedentiū ab intestato fine cōsanguineis veniūt ad ecclesiam cui clericus seruiebat tpe mortis sed si nō dȝ ecclesiam veniunt ad ēpm qui disponet sēdm deū. in. c. i. nu. 1. 2. 3. 4. de succes. ab intest. fo. 130. ꝛ seq.

3 Bona ecclesiarū dicūtur patrimonium christi. in. c. cum super. nu. 20. de can. pos. ꝛ pro. fo. 158.

6 Bona que sita per clericos censentur in dubio quesita intuitu bñficiorum que post eius mortē veniunt distribuenda inter ecclesias secundū q̄ ecclesie respondebant de fructibus. in. c. relatum. el. ij. nume. 10. et. 11. de testa. fo. 121.

6 Bona relicta ecclesie cathedrali diuidūtur in quatuor partes vna debetur epo alia canonicis ꝛ aliȝs alia pauperibus alia fabrice. in. c. regressi. nu. 28. de testa. fo. 123.

6 Bona ecclesie in ptractu inito nōe ecclesie possunt generaliter obligari pro eius obseruatione. in. c. ij. nu. 3. de precarijs. fo. 78.

6 Bona ecclesiastica dicūtur esse de patrimonio dei. in. c. cum secundū. nu. 4. de preben. fo. 28.

6 Bona que seruādo seruari nō possunt: possunt per solū prelatū. in. c. nulli. nu. 8. de reb. eccle. alie. fo. 73.

Bona mobilia que seruari possunt equiparant immobilibus quo ad solēnitatem alienationis. ibi.

2 Bona cōcessa alicui ecclesie ab ingresso possunt reperi ipo recedēte ab ecclesia. in. c. ex trāsmissa. nu. 4. ꝛ nu. 7. de renū. fo. 11.

5 Bonorū publicatio simpliciter facta intelligitur tm̄ de presentibus. in. c. cum aliquibus. nu. 4. de re iudi. fo. 53.

4 Bona collata monasterio an renocentur vitiato ingressu. in. c. causam. nu. 4. de proba. fo. 32.

6 Bona clerici delinquētis an applicentur fisco ecclesie romane an fisco prelati sui. in. c. qr diuersitatē. nu. 14. de cōcef. preben. fo. 58.

Bona clericorū decedētium ab intestato siue ecclesia vel cōsanguineis veniunt ad prelatum eorum. ibi.

6 Bona mobilia que seruari possunt equiparantur bonis immobilibus quo ad solennitatem alienationis. in. c. tua nuper. nume. 7. de bis que fi. a prela. fo. 69.

6 Bona que vicant esse de mēsa epi vel capituli. in. c. vt sup. nu. 9. 12. 13. de reb. eccle. alie. fo. 76.

6 Bona ecclesiarum principaliter sunt destinata ad honestum vsum clericorum ꝛ quod superest in alios pios vsus cōmitti debet. in. c. cum ab omni. nu. 6. de vi. ꝛ bo. cleri. fo. 5.

2 Bona omnia vel eorū maior pars equiparātur in casu odiosa. in. c. fi. nu. 1. quod metus cau. fo. 150.

1 Bona patrimonialia clericorum sint priuilegiata. in. c. i. nume. 3. de cōsuetu. fo. 92.

6 Bona patrimonialia clericorum sunt obligata ꝓ mala administratione super bonis ecclesie. in. c. eps. nu. 3. de preben. fo. 24.

Bonus licet quilibet presumatur in singulari tm̄ in populo collecto secus etiā respectu singulariū personarū nā aliqne presumūtur contrarie ꝛ ꝙ aliquis sit bonus ad quē spectat ꝓbare. in. c. ofius eps. nu. 3. ꝛ in seq. c. nu. 7. de elec. fo. 112.

2 Bonus an quis presumatur in dubio. Anto. in. c. vnico. nu. 7. de seruitu. fa. fo. 40.

7 Bonus quilibet presumitur. in. c. i. nu. 3. de purga. cano. fo. 146.

2 Bonus an quis presumitur. in. c. cū in iure. nu. 2. de offi. deleg. fo. 96.

4 Bonus vir est iudex. in. c. quintauallis. nu. 38. de iureiur. fo. 149.

7 Bonū pacis est qñq; causa inductiua ad matrimoniū cōtrahendū nec peccāt cōtrahētes. in. c. vbi nō. nu. 4. de despon. impu. fo. 14.

6 Bonum est unitādum si ex illo pōt desceder malum nō tm̄ ex omni bono potest venire malū. in. c. cū ab omni. nu. 2. de vi. ꝛ bo. cleri. fo. 5.

6 Bonum non voluntarium nō est remunerabile. in. c. clerici. s. nume. 1. de vi. ꝛ bone. cleri. fo. 4.

2 Brachiū seculare pōt ecclesiam inuocare cōtra subditos rebelles ꝛ cōtra. in. c. i. nu. 5. 10. ꝛ. 14. de offi. ord. fo. 110. ꝛ seq.

Brachium seculare an teneaꝫ inde seculares dare omnino iudici ecclesiastico. ibi. nu. 11. fo. 107.

Brachium seculare an teneatur laicꝰ tradere quādo subditus epi nō de facto sed de iure sibi resistit. ibi. nu. 13. fo. 108.

7 Brauium si dādum est primo venienti ad talē locū dabitur si nemo venerit nisi vnus. in. c. ioseph. nu. 4. de verbo. sig. fo. 184.

C De litera. C.

6 **Calix** non debet esse ligneus nec vitreus nec de auricalco aut ere ꝛ quare sed propter paupertatē potest tolerari qō fit de stagno vel de plūbo. in. c. fin. nu. 6. de ecle. mis. fo. 113.

Calor iracūdie non excusat quem ab iniuria. in. c. dilecti filȝ.

filiꝫ.nume.8.de excep.fo.14.

6 Calore iracūdie ſi dōatio votū cōfeſſio vel qd ſiſte facta ſint nō obligāt apud deū niſi data pſeuerātia.in.c.dudū.nu.8.de cōuer.cōiug.fo.171.

Cōfe.adde q̄ ſnia calore iracūdie ,lata nō dz ſtatim execution mā dari.tex.eſt in.l.ſi vēdicari.C.de pe.ꝛ in.c.cū apud.ꝛ.q.iij.gl.ꝛ doc.i.c. iurgātū.de re iudi.Cōfeſſio facta calore iracūdie nō dz.gl.eſt ſing.ſm oēs.in.c.er literis.de diuor.Itē votum factū calore iracūdie nō tz nec obligat.glo.eſt ſingn.ꝛ ibi doc.in.d.c.dudū.Itē in ramētū preſtitū calore iracūdie nō eſt obligatoriū:facit text.ſingn.ſm legiſtas l.l.ꝫ.C.ad le.iul.maie.ꝛ ſm canoniſtas in.c.ſicut.el.j.de iureiu.Itē ſcūs celebrāſ calore iracūdie nō vz.l.iij.de diuor.l.licitatio.in pn.ff.de publi.fal litui ſi fiat ſcūs ad pias cauſas:cauſas eſt ſing.xvij.q.iij.ſunt q opes.ꝛ hoc adde ad Bar.in.l.quicqd calore.ff.de regu.iur.q alleg.ter.ꝫ.q.iij. ſi qs iratus.q nihil facit.Itē delictū p̄petrātū calore iracūdie mitius punitur q̄ ſi deliberate fieret:vt in.l.j.C.ſi qs impe.male.vbi ex perſonis dicta pēſant.ꝛ facit ter.in.l.famoſi.ff.ad le.iul.male.que dicit q̄ in bricum lingue nō eſt tra bendū ad culpā.ſ.magnā intelligē:pterea parcendū eſt calore iracūdie cōmotis:qr tūc ola putāt licita.xj.q.iij.illa ꝑpositorū.ꝛ cōmotio ire vitiū excludit calūnie.xv.q.j.c.inchoauerūt.facit ter.ſing.in.l.oē delictū.ff.q p vinū.ff.de re milli.ꝛ adde ter.xiij.q.ij.ſi quis iraſcit.ꝛ primi motus non ſunt in ptāte noſtra:vt dixit glo.ſ.in.l.ſi qs nō dicā rapere.C.de epiſc.ẽcle.ꝛ quicqd calore iracūdie factū eſt pro infecto habetur.d.l.quicquid calore.que ola no.pro ornatu illius.l.

1 **Calumnia** nunq̄ pōt opponi accuſanti ſi pbat per vnum teſtem.in.c.cū dilecti.nu.7.de elec.fo.153.

7 Calūniator quibus ꝛ quot pōt punīri ꝛ intra quātū tempus.in.c.j.nume.4.de calūniator.fo.68.

Calumniator ſi non poteſt punīri ſimilitudine ſupplicij puniatur alio modo.ibi.nu.5.fo.18.

7 Calūniatoſus dr accuſator vel denūciator eo ipſo q̄ nō pbat regulariter: fallitꝫ in multis caſibus vt dicit inder tñ ſi vider it etiā in illis calūniā punierit ip̄m ex officio.in.c.cū dilectus.nu.5.de calū.fo.68.

Quod aliquis ſit calumniator nō eſt preſumptio iuris ꝛ de iure.ꝛ ideo dz ſibi ſtatui terminus ad pbādum inn occēſiam ſuā.ibi.nu.6.

5 **Camera** camerarij pape vel alteri⁹ cardinalis vel epiſcopi dicitur locus nō ſuſpectus.in.c.ad audiētiam.nume.5.de preſcrip.fo.31.

2 **Campana** in gbus actibus eſt neceſſaria ꝛ ad qd fuit inuēta.Anto.in.c.j.nu.2.de offi.cuſto.fo.70.

7 Campana ſi eſt in aliquo loco preſumit publicus ſi aūt eſſet cāpanella que priuate ſonaret eſt ſecus.in.c.patētibus.nu.1.2.de priui.fo.138.

7 Campane pulſatio eſt pbibita in loco interdicto.i.c.quod in te.nu.4. de pen.ꝛ remiſ.fo.159.

4 **Cancellatio** non tollit diſpoſitionem fauorabilem quā do non eſt facta cōſulto.in.c.er literis.nu.1. de fide inſtru.fo.99.

6 **Canonizare** quid ſit ꝛ quomodo fiat.in.c.j.nume.5.de reli.ꝛ vene.ſanc.fo.217.

7 **Canonem** nō pōt tollere inferior a papa cōdendo ſtatutū cōtrarium ſed bene pōt adiuuare per appoſitionem none pene.in.c.a nobis.nu.2.de ſen.excō.fo.169.

3 Canones vbi deficiūt ſuccedūt leges.in.c.ij.nu.14.de iura.cal.fo.126.

3 Canones an leges vel ſtatuta ciuilia in deciſionibus canſarū an ſeruētur in locis temporalis iuriſdictionis eccleſie.in.c.qō clericis.nu.45. de foro compe.fo.30.

7 Canones dicuntur leges.in.c.ꝛ ſi neceſſe.nu.11.de dona.inter virum et vxorem.fo.48.

6 **Canonica** portio que debetur epīs de decimis pōt preſcribi.in.c.qſſ.nu.3.de decī.fo.147.

6 Canonica portio debet eccleſie parochiali ꝛ epo niſi eccleſia ſit erēpta de bonis illius qui ſic ꝛ ſua in infirmitate ex qua mortuus eſt obtulit monaſterio ſecus ſi in vita.in.c.de his.nu.1.4.8.de ſepul.fo.134.

Quod relinquitur eccleſie,parochiali a parochiano qui alibi elegit ſepulturam computatur in canonicam portionem debitam ipſi eccleſie parochiali.ibi.nu.2.

Canonica portio nō debetur nec epō nec eccleſie parochiali de relictis ſeu oblatis in vita illius qui obtulit.ibi.nu.3.

Canonica portio de relictis eccleſie ſepulture debetur eccleſie vbi defunctus in vita accipiebat ſacramēta ꝛ audiebat diuina vel recepit baptiſmatis ſacramētū etiā q̄ eſſent plures eccleſie inter quas diuiditur ipſa canonica portio.ibi.nu.5.ꝛ.6.

Niſi in alia eccleſia citra parochialē idebite fuerint ſumpta ſacra quo caſu oīa debētur eccleſie parochiali ibi.ꝛ in.c.cū liberū.in.ꝫ.no.eo.tit.

Canonica portio que debetur epō vel eccleſie parochiali an ſit petēda heredi grauato dare an ab eccleſia legataria.ibi.nu.9.fo.135.

6 Canonica portio que debet preſbytero parochiano:qr ſuus parochianus elegit ſepulturā in alio loco debetur de relictis factis tñ illi loco ꝛ non reliquis.in.c.j.nu.6.de ſepul.fo.133.

Canonica portio debet p̄ſbytero parochiali de relictis factis i loco ſepulture ſiue requerit titulo legati vel inſtitutionis ſecus ſi vonauerit inter vinos.ibi.nu.7.ꝛ in.c.ſeq.nu.5.

5 Canonica portio que debetur epīs de decimis ꝛ mortuarijs preſcribit ſpatio.xl.annorum ſi interim cathedralis eccleſia nō vacauerit.in.c.de quarta.nu.1.2.3.de preſcrip.fo.24.

6 Canonica portio debet eccleſie parochiali de oīb⁹ relictis factis eccleſie ſepulture etiā oblatis p alios ſactis.i.c.relatū.n.2.3.ꝛ.5.de ſepul.f.134.

Canonica portio debetur epō de illa canonica portione que acquiritur eccleſie parochiali de relictis factis in loco ſepulture.ibi.nu.4.

Canonica portio nō debet epō de relictis factis pauperib⁹ niſi ſint ele ctī pauperes certi loci:qr tūc intuitu loci cēſet factū relictū.ibi.nu.8.

6 Canonica portio debetur epō de relictis factis eccleſie:ſz fallit in multis caſibus.in.c.de his.nu.1.ꝛ.2.de teſta.fo.130.

Canonica portio debet epīs nō ſolū de relictis factis eccleſijs ſed oīb⁹ locis pijs ꝛ que dicātur loca pia:remiſſiue ibi.nu.3.

Canonica portio debetur aliq̄ eccleſie parochiali.ſ.q̄ parochianus eligit ſibi ſepulturā in alia eccleſia ꝛ ibi aliqd reliquit ꝛ de iſto relicto debetur portio eccleſie parochiali ꝛ epo.ibi.nu.4.

Canonica portio debetur eccleſie parochiali de relictis factis fratrib⁹ minoribus predicatoribus ꝛ ordinis eremitarū.ibi.nu.5.

Canonica portio debet epō etiā de mortuarijs ꝛ de portione canonica quā habuit parochianus de relictis factis eccleſie ſepulture.ibi.

6 Canonica portio non debetur epō de legato pauperibus niſi fit facta expreſſio loci vbi ſint pauperes puta talis hoſpitalis.in.c.dudum.nu.4.de conuer.coniug.fo.171.

6 Canonica portio debetur eccleſie cathedrali de relictis factis ab eius parochiano eccleſie ſepulture.in.c.cū ſuper.nu.1.de ſepul.fo.136.

Canonica portio que debetur eccleſie parochiali nō intelligit de eccleſia in cuius parochia deceſſit ſed vbi viuēs ſumebat pabulum ſalutis ꝛ alia diuina.ibi.nu.5.

Canonica portio an debeat eccleſie parochiali de relictis factis eccleſie ſepulture ſi aliquo caſu ſuperueniēti non potuit parochianus in illa eccleſia ſepeliri.ibi.nu.6.

Canonica portio eſt relinquenda ab ipſo parochiano ſue eccleſie paro chiali ſi vero nō relinquat debetur ipſa portio de relictis factis i loco ſepulture.ibi.nu.7.

Canonica portio debetur epō de canonica portione debita eccleſie parochiali.ibi.nu.8.

Canonica portio pōt bis detrahi ex eisdē relictis puta quādo eccleſia ſepulture ꝛ parochialis ſunt in diuerſis diocēſibus.ibi.

Canonica portio debetur eccleſie parochiali etiā q̄ō parochianus elegerit ſepulturā in eccleſia cathedrali.ibi.nu.9.

Canonica portio debetur de relictis quocūq̄ titulo legati vel inſtitutionis.ibi.nu.10.

6 Canonica portio debita epiſcopis eſt preſcriptibilis.in.c.j.nume.8.de ſta.mona.fo.179.

6 Canonica portio debetur eccleſie parochiali de oīb⁹ relictis ꝛ oblationibus ꝛ alijs que portātur cū funere vt cereis ꝛ ſimilibus.in.c.in noſtra.nu.2.de ſepul.fo.137.

Canonica portio debet eccleſie parochiali de oīb⁹ relictis factis alteri eccleſie intuitu ſepulture cuius intuitu cenſent oīa relicta.ibi.nu.4.

6 Canonica portio que debetur eccleſie parochiali quāta ſit ſtatur cōſuetudini.in.c.certificari.nu.1.de ſepul.fo.136.

Canonica portio que ex eodem relicto pōt deberi ꝛ epo ꝛ eccleſie parochiali a quo prius accipiēda an ab epo vel eccl'a parochiali.ibi.nu.11.

6 Canonica portio debetur eccleſie cathedrali de relictis factis epo niſi teſtator pbibeat.in.c.requiſiſti.nu.2.3.ꝛ.6.de teſta.fo.122.ꝛ ſeq.

Canonica portio que debetur epo non pōt per teſtatorē pbiberi niſi ei aliquid relinquat.ibi.ꝛ.c.ſupra priori.nu.2.fo.123.

Canonica portio debet epīs de oīb⁹ relictis factis pijs locis.ibi.nu.9.

Canonica portio que debetur hodie ꝛ olim debebatur ad quātā quāti tatem aſcēdit ꝛ in quibus reus debeatur.ibi.nu.15.16.17.ꝛ.19.

Canonica portio non debetur epō de donationibus inter vinos factis eccleſijs.ibi.nu.17.

Canonica portio que debetur epīs ex mortuarijs vel alijs relictis per conſuetudinem tolli poteſt.ibi.nu.18.

Canonica portio que debetur eccleſie cathedrali de bonis relictis epo ꝛ cōtra ad quā quātitatem aſcendit.ibi.nu.28.

7 **Canonicatus** plures qs pōt habere in diuerſis eccleſijs de iure ſpeciali:de quo tñ remiſſiue.in.c.iacobus.nu.1.de fimo.fo.82.

Canonicus qui vadit ad ſeruiēdum eam hac intētione vt recipiat portiones quotidianas cōmittit ſimoniam mentaliter.in.c.ſignificatum.nu.8.de preben.fo.27.

5 Canonici nō tenentur ad pſtationē penarum ſeu debitarū legatis ſedis apoſtolice vel ad alia ſimilia onera q̄ eis eſt aſſignata aliqua prebenda pro comi ſuſtētatione tñ.in.c.accedētes.nu.5.de preſcrip.fo.29.

4 Canonicꝰ dz ſimplicē vſum fructū pbēdar.i.c.er lris.nu.2.de pba.fo.6

Canonicus cui aſſignatur fundus vel vnde viuat ex conſuetudine vel ſtatuto eſt legitimus adminiſtrator alis nō.ibi.nu.4.

Canonicus cui aſſignatur fundus vt inde viuat cōtra aliū canonicum

Repertorium singularium materiarum

potestagere.ibi.nu.5.
6 Canonici non possunt obligare nec locare vltra tps vite ipsorū predia beneficiorum suorū.in.c.nouū genus.nu.6.de decci.fo.144.
Canonici de iure nō faciunt fructus beneficij suos sed fiatur consuetudinī.ibi.nu.8.
Canonici anteneātur soluere decimas de fructibus prebēde eorū.ibi.
6 Canonici plures an pōt recipi sine pbēda in eadē ecclesia & si nō pōt recipi casset receptio olim an aliquorū.in.c.dilect⁹ filij.nu.9.de pbē.f.30.
6 Canonicus nō pōt quis esse in ecclesia cathedrali ante etiā.an.in.casu per inordinata.nu.4.6.7.12.de preben.fo.48.
6 Canonici debent esse ad minus subdiaconi.in.c.extirpande.in repe.§. qui vero.nu.8.de prebē.fo.40.
6 Canonicorum numerus a quo dz statui tam in ecclesia curata ꝙ non. in.c.j.nu.2.de instī.fo.56.
6 Canonici priuilegiati super certo numero si aliquē postea sup numerum acceperūt nō pōt vel numeri receptione contra papā volentē etiā supernumerarij ponere.in.c.pro illorū.nu.1.de preben.fo.32.
Canonicus promotus ante legitimā etatē dz vocē in capitulo.ibi.nu.3.
Canonicus qnō est in sacris repellit a capło.sed nō pōt esse in capło.ibi.
6 Canonici sine collegiati dicūtur maiores vel minimi respectu scie vel dignitatis vel pīs receptiōis.in.c.j.nu.2.de his q fi.a ma.par.ca.f.71.
6 Canonici existentes in sacris nō habēt vocē in capitulo.in.c.extirpande.§.qui vero.nu.3.de preben.fo.39.
7 Canonicis sunt obligati clerici vt vniuersis non vt singulis.in.c.cum clerici.nu.2.de verbo.signi.fo.184.
3 Canonicus nō admissus ad eligēdum videtur priuatus possessione eligendi.in.c.olim inter.nu.15.de restit.spo.fo.190.
3 Canonicꝰ recusat i testē cā canonici sint.i.c.cū venissent.n.10.6 in.f.31.
6 Canonici nō possunt alterare statutū ecclesie sine epo sed eps cū maiori parte capituli pōt.in.c.qñ.nu.8.de vi.7 ho.cleri.fo.5.
6 Canonici nō tenētur recipere aliū in canonicū supernumerariū etiam qñ facultates suppetāt nisi tantum excreuerint ꝙ cōmode possent ocs vivere.in.c.ex parte asserentis.nu.5.de cōcess.preben.fo.61.
Canonicus an possit agere pro iuribus ecclesie sue sine mādato vel eā defendere.ibi.nu.8.
Canonici si negligūt eligere alios canonicos quia suppetūt facultates ecclesie epo eorū statuet eis terminū ad eligēdum.ibi.nu.15.fo.62.
6 Canonico recepto a capło dz per ipm sibi prouideri ꝙcito facultas ecclesie obtulerit.in.c.cū super qōne.nu.1.4.6.7.de cōcess.preben.fo.61.
Canonicus pōt aliquis cōstitui sine prebēda ad tps si nō est in alia ecclesia canonicus imperpetuū quādo alibi est canonicus.ibi.nu.2.
Canonicus receptus autoritate capituli nō habet ius officiōs prebendam vacaturam.ibi.nu.7.
7 Canonicorum numerus an possit per ipsum epm minui vel augeri.in.c.j.nu.4.de verb.sig.fo.190.
6 Canonicus nō pōt imperpetuū locare predia sui beneficij.in.c.ad audientiam.nu.1.2.de reb.eccle.alie.fo.76.
3 Clemā nō petit a canonicis volētibus agere cōtra epm.in.c.cū olim. nu.7.de cau.pos.7 pro.fo.163.
6 Canonicorū numerꝰ pōt in aliqua ecclesia augmētari per eos ad quos spectat electio nisi statutū nō augēdi numerum sit iuratū vel nisi papa confirmasset numerū abiecta clausula de cetero nēs irritum 7 inane.in.c. dilecto.nu.10.7.14.de preben.fo.34.
Canonici si recipiūt aliquē in canonicū vltra numerū iuratū receptio tz ipsi sunt puniri nisi receptus dederit materiā vt recipientes venirent cōtra iuramentum quo casu receptio nulla.ibi.nu.18.7.20.
6 Canonicus receptus sine prebēda nō dz aliqs ius ad prebēdā vacaturam adeoꝙ poterit alteri cōferri sed dz ipse canonicus a recipiēte puniri.in.eūdē cetera.nu.6.de preben.fo.29.
4 Canonico relictū nō acquirit ecclesie.in.c.ex litteris.nu.8.de pba.fo.6.
1 Canonicorū certus numerus si fuerit statutus 7 cōfirmatus a papa intelligitur nisi facultates ecclesie excrescāt; nā tūc poterit numerus augeri.in.c.cum.in.nu.4.18.21.27.de consti.fo.27.
Canonicus recipiendus intelligitur cū prebenda.in.c.mādatum apostolicum.nu.2.de rescrip.fo.79.
1 Canonicꝰ p surreptionē receptus ab aliis canonicis q credebāt surreptionē nō obstare tūc poterit ab ipsis.i.c.ad audientiā.nu.13.6 rese.f.79.
1 Canonici habēt vocē i capło ex sola possessiōe canonicatus: tz aliter nō appareat de ppietate.in.c.in genesi.nu.5.de ele.fo.179.
6 Canonici duo efficiūtur si recipiūtur ad vnū canonicatū etiā si supest numerꝰ secus si ad vnā prebēdam.in.c.maioribus.nu.5.de preb.fo.25.
5 Canonicus qui gerit vices duarū personarum vtrū canonici 7 alterius dignitatis an habeat duas voces in capitulo 7 duas distributiones.in c.cum olim.nu.2.7.6.de re iudi.fo.60.
Canonicus pōt dare p procuratorē vocē suā.in.c.cui vult.ibi.nu.9.fo.61.
1 Canonicus an possit esse archidiaconus in eadem ecclesia 7 an habeat duas voces.in.c.cum te.nu.6.de rescrip.fo.49.
1 Canonici soli cum epo faciūt capłm nō autem alij beneficiati licet sint perpetui.in.eo.nu.n.de elec.fo.118.
1 Canonici tātum faciūt capitulū nō alij existētes in ecclesia: tz positi in aliqua dignitate.in.c.scriptū.nu.4.de elec.fo.150.
1 Canonici nō possunt tollere statuta honorabilia ecclesiis.in.c.ex pte. nu.1.de consti.fo.40.
1 Canonici sunt tot instituēdi in ecclesia quot cōmode possint vivere ex redditibus.in.c.cum.in.nu.1.de cōsti.fo.26.
1 Canonicꝰ receptus q spōte aliqd dat alijs canonicis nō cōmittit simoniam: tz ibi sit statutū ꝙ aliquid det.in.c.cū.in.nu.26.de cōsti.fo.19.
Canonicus receptus vltra numerū que iura habeat in capło et an habeat portiones.ibi.nu.29.
6 Canonici possunt statuere super qualitate 7 quātitate distributionū. in.c.j.nu.2.de cle.egro.fo.50.
1 Canonicus non possunt sine epo aliquid statuere regulariter.in.c.cum omnes.nu.4.de cōsti.fo.21.
Et quid de ecclesiis inferioribus.ibi.
1 Canonicus potest esse quis sine prebenda.in.c.cū.in.nu.18.16.7.31.de constitu.fo.28.7 seq.
Canonicus quis non pōt fieri cum isto pacto vt nō possit petere prebendam.ibi.nu.17.7.24.
7 Canonicoꝝ numerus solet minui si facultates ecclesie sunt adeo diminute vt canonici nō possint cōmode vivere.i.c.fi.nu.2.de ver.sig.f.190.
5 Canonicꝰ pōt cogi vt faciat residētiā i ecclia vbi bz prebēdā.pōt tū clericꝰ a tali coactiōe aliquo casu appellare.in.c.pueritia.n.1.6.10.de ap.f.104.
Canonicus de iure cōi tenet personaliter residere vbi bz prebēdam an aut valeat cōsuetudo vt possit per aliū seruire: remissiue.ibi.nu.2.
6 Canonici scientes eligētes in canonicū aliquē habētem cōsimile beneficium in alia ecclesia videtur ei remittere residentiam quo ad canoniam sed nō quo ad prebēdam si quā bz secus si nō habet ipm forte beneficiatum.in.c.extirpāde.in repe.in.§.qui vero.nu.31.de preben.fo.46.
6 Canonicus receptus sine titulo dz sibi ꝙcitius fieri potest puideri de prebenda interim habebit quotidianas portiōes.in.c.dilectus filius. nu.1.4.5.6.7.8.de preben.fo.30.
6 Canonicus debet esse subdiaconus alias nō habet vocem in capitulo. c.j.nu.5.de instī.fo.52.
6 Canonici seruiētes epo suo percipiūt fructꝰ tz absentes nō obstāte cōstitutiōe in Synu 7 qd de inferiorib⁹ nō canonicis an gaudeāt hoc privilegio si sunt in seruitio epi.i.c.ad audientiā.nu.1.7 nu.8.de cle.nō resi.f.22.
7 Canonicus an possit habere ecclesiam parochialem.in.c.cum capella. nu.4.de priui.fo.141.
7 Canonicus si occidat prelatū suū vel alium canonicū priuatur oībus beneficijs.in.c.in quibusdā.nu.6.de pe.fo.156.
6 **Capitulū** intra quātū tps dz dicere alienatiōi fctē sine eiꝰ cōsensu.in.c.ea nolscit.nu.8.de his q fi.a pla.f.68.
6 Capitulū dicit vbi est maior pars canonicoꝝ tz aliqui cōtradicāt tdes vic de collegio.in.c.ex parte affectis.nu.3.de cōcess.preben.fo.61.
5 Capitulum an sede vacāte exerceat iura spectantia ad prelatū solū vel prelatum 7 capitulum.in.c.j.nu.4.de prescrip.fo.21.
6 Capitulum nō potest citare prelatū nec aliquē ex canonicis sine licētia superioris.in.c.ex parte.nu.5.de cle.nō resi.fo.19.
2 Capitulū pōt obuiare cōtradicere 7 appellare qñ ex facto epi pōt prejudicari ecclesie.in.c.dilecti.nu.1.7.3.de maio.7 obe.fo.128.
6 Capłm succedit sede vacāte in iurisdictionibus tz nō in iuribus epalibꝰ etiā ea defendendo.in.c.j.nu.4.7 in.c.seq.nu.3.7.4.ne sede vac.fo.64.
6 Capitulum vel collegiū ꝙfitit in maiori parte ipsoꝝ.in.c.postulastis. nu.14.de cōcess.preben.fo.63.
6 Capitulū an possit cōferre beneficia excluso epo qui per negligentiam intra tps statutū noluit cōferre 7 an illud tps sit vtile vel cōtinuū.in.c. nulla ecclesiastica.nu.5.7 nu.8.7 nu.11.de cōcess.preben.fo.55.
6 Capłm nō succedit qñ plat⁹ est suspēsus a collatiōe bñficiorꝝ vel a toto officio ꝓpter eius delictū.i.c.graue nimis.nu.6.10.7.12.de pbē.fo.38.
5 Capituli cōsensus vel cōsiliū in quibus casibus requiratur siue tacite siue expresse.in.c.j.nu.3.de his que fiūt a prela.fo.65.
5 Capituli cōsensus an requirat in cōfirmationibus electionū.in.c.qua fronte.nu.14.de appella.fo.102.
6 Capitulū alicuius ecclesie cathedralis si non reperiatur tūc eius loco succedūt alij honesti clerici q habēt interuenire in alienationib⁹ rerū dicte ecclesie.in.c.j.nu.7.de his que fi.a prela.fo.67.
Capituli tacitumitas habetur p cōsensu in alienatione ad tps que fit vere ecclesiastica.in.c.fi.nu.1.3.6.de his que fi.a prela.fo.68.
5 Capitulum 7 singuli canonici nō iudicātur a pari nā plus est capitulū ꝙ singuli canonici.in.c.cū nō liceat.nu.2.de prescrip.fo.30.
5 Capitulū pōt agere cōtra prelatum ablcq eo ꝙ sibi detur actor.in.c.significauit.nu.8.de appel.fo.117.
Capitulū equiparatur minori quo ad restitutionem in integrum.ibi.
3 Capitulum nullā bz iurisdictionē in clericos etiā sibi servientes nisi prescripserit.in.c.cum contingat.nu.4.7.12.de fo.cōpe.fo.66.
2 Capitulū sede vacāte an 7 quibus casibus habeat administrationem: in.c.ḡ.nu.11.de restī.in integ.fo.156.
6 Capitulum videtur consentire collationi beneficij si fuit facta eo ptente 7 non contradicente 7 sic tacens videtur consentire.in.c.ḡ.nume.9. de his que fi.a prela.fo.66.

Capitulum

3 Capitulum succedit sede vacãte sed non in iurisdictione feudali nec in collatione beneficiorum nec in his que hz eps iure accidentali.in.c.verum.nu.8.9.10.11.de foro compe.fo.63.
Capitulum sede vacante quo casu potest cognoscere an sua sit iurisdictio.ibi.nu.12.

6 Capitulum põt agere sede vacãte in bonis pertinẽtibus ad ipm capitulum dũtaxat.in.c.fi.nu.4.ne sede vac.fo.65.
Capitulum non potest agere in bonis distinctis sine consensu episcopi si causa est grauis.ibi.

6 Capitulum potest statuere q̃ pẽsio vnius ecclesie eruberãtis soluatur alicui canonico indigenti:& eps debet ad hoc ꝯsentire.in.c.exposuisti.nu.8.de preben.fo.47.

5 Caplm succedit sede vacãte.in.c.bone memorie.nu.12.de appel.fo.118.
Sede vacãte fi collatio pertinet ad prelatũ põt caplm ecclesiã alicui cõmendare donec ei prouideatur de rectore.ibi.nu.13.

2 Caplm põt cõferre dignitates q̃ sint supra caplm vt archidiaconatũ. Anto.in.c.licet magister.nu.1.de sup.negli.prela.fo.35.

6 Capitulum nõ põt statuere sine cõsensu epi nisi statutũ concernat facta ipsius capituli tãtum.in.c.i.nu.14.de his que fi.a ma.par.ca.fo.70.

3 Capitulum nõ succedit epo in his que eps habebat iure singulari.l.c. at si clerici.ff.de adulteriis.nu.16.de iudi.fo.17.

6 Capitulum nõ cõfert beneficia spectãtia ad collationem solius prelati sede vacãte etiã magno tempore nisi beneficia sint deuoluta ad cpm p negligentiam vel delictum inferioris quo casu cõfert capitulũ.in.c.illa deuotionis.nu.1.2.3.ne sede vac.fo.65.
Capitulum beneficia que nõ põt conferre sede vacãte.potest illa commendare donec aliter fuerit prouisum.ibi.nu.4.
Capitulum potest sede vacãte cõferre beneficia quorũ collatio spectabat ad ipsum & cpm simul.ibi.
Capitulum sede vacãte an possit recipere renũciationem beneficiorum spectantium tantum ad collationem epi.ibi.nu.5.
Capitulum sede vacante potest presentatum instituere & erectum confirmare.ibi.nu.6.
Capitulum succedit sede vacante illis que sunt iurisdictionis necessarie. ibidem.nn.3.4.
Capitulum põt absoluere excõmunicatum ab epo mortuo.ibi.nu.7.
Capitulum in quibus succedat mortuo epo:remissiue.ibi.

7 Capitulũ hz potestatẽ sede vacante electũ cõfirmare nõ aũt cõferre bñficia de rõne diuersitatis:remissiue in.c.sicut tuis.nu.5.de simo.fo.79.

7 Capitulum an possit agere pro rebus suis absq; autoritate epi:in.c.ex parte.el.ij.nu.2.de verb.sig.fo.189.

7 Ex delicto cõmisso per totum capitulum an puniã r singuli.in.c.ille cetus filius.el.ij.nu.9.de simo.fo.76.
Illi de capitulo an presumãtur scire que facta sunt in capitulo.ibi.

4 Capitulum sede vacante vel q̃ prescripsit põt cognoscere super causa matrimoniali.in.c.pretera.nu.1.2.2.de testi.cog.fo.92.

1 Capitulum succedit in administratione mortuo prelato nisi eius administratio esset suspecta:nam tunc datur administrator.in.c.cũ dilecta.nu.3.de rescrip.fo.66.

1 Capitulum sine epo nõ põt inducere nouas cõsuetudines nec antiqua immutare.in.c.cum cõsuetudinis.nu.13.7.4.de cõsue.fo.101.

1 Capitulum nõ hz aliquã iurisdictionẽ sed eps qui tñ hz ipsam explicare cum cõsensu capituli.in.c.ex parte decani.nu.2.de rescrip.fo.81.

1 Capitulum nõ succedit prelato in his que hz prelatus rõne cõsuetudinis vel intuitu specialis.in.c.scriptũ.nu.12.de elec.fo.160.

1 Capitulum potest canonicos absentes requirere ad eligẽdu3.Sed an valeat consuetudo q̃ debeant expectare absentes.in.c.cũ inter vniuersas.nu.3.7.4.7.8.de elec.fo.134.

2 Capitulum sede vacante in quibus succedat.vide plenissime in.c.cum olim.nu.2.de maio.& obe.fo.129.

☞ Cõsc. Tu adde q̃ capitulũ sede vacãte:ideo nõ põt cõferre beneficia spectãtia ad collationẽ epi:q; collatio nõ est ppria de iurisdictione epali confirmare aũt electos vel instituere presentatos sunt ppria epalia iurisdictionis.& ideo bene trãsciit.in.c.sede vacãte.de ma.& obe.c.cũ olim. de insti.c.i.lib.vj.in collatione tñ beneficij deuoluti ad cpm per negligentiam inferioris succedit capl's.vac.& est rõ:q; per hanc deuolutionem nõ attribuatur epo aliqua nona iurisdicto sed ex antiqua et generali hoc ei spectat si aũt per deuolutionẽ attribuatur aliqua iurisdictio de nouo vt in fendo fortunen nõ succedit capl's:vt.in.c.verũ.de fo.cõpe.et sic concludit do.de sanc.gem.in.c.quãꝝ.de elec.lib.vj.hz tbi Jo.an.in distincte teneat q̃ oia beneficia deuoluta possit capitulũ sede vacãte conferre per no.in cle.si de beneficio.glo.ante pe.de preben.& quod no. Jnno.in.c.cum in canctis.de elec.in fi.

1 Capitulum nõ succedit in ius epi quo ad collationem beneficiorum.in c.eam te.nu.9.de rescrip.fo.48.

5 Capitulum litigando cũ suo prelato nõ tenetur cõstituere actorem seu syndicum.in.c.dilecti filij.el.j.nu.3.de appel.fo.119.

6 Capitulum succedit sede vacante in potestate cõpellendi executores. in.c.ioannes.nu.2.de testa.fo.129.
Capitulum potest cõfirmare electiones factas sede vacãte sed non potest conferre beneficia.ibidem.

1 Capitulum nõ succedit in administratione bonorum pertinentium ad episcopum ipso mortuo sed monasterium sic mortuo abbate.in.c.cum dilectus.nu.9.de consue.fo.90.

1 Capitulum vel collegium congregare ad quẽ spectat.in.c.cum nobis. nunc.9.de elec.fo.116.

6 Capitulum nõ hz iurisdictionẽ in singulares canonicos nisi prescripserit.in.c.ij.nu.3.de his que fi.a ma.par.ca.fo.71.
Capitulum debet congregari ab antiquiore canonico.ibi.

6 Capitulum q̃ succedit in bonis canonici defuncti que ipse acquisierat intuitu ecclesie potest illa vel inter canonicos distribuere vel in bonis cõibus retinere.in.c.relatũ.el.ij.nu.6.de testa.fo.121.

2 Capitulum potest transferre potestatem eligẽdi prelatũ vni canonico. in.c.post translatum.nu.3.de renun.fo.30.

1 Capitulum nõ hz occupare bona prelature prelato mortuo et quis hz ea custodire.in.c.vt preteritę.nu.2.7.8.de elec.fo.168.

6 Capitulum q̃ hz cõferre beneficia ex negligẽtia epi an cõferre quando eps incipit esse in mora an post lapsum ser menſium.in.c.q; diuersitatem.nu.10.de cõcess.preben.fo.57.

6 Capitulum nõ potest recipere aliquẽ in monachũ vacãte monasterio. in.c.ad apostolicam.nu.12.de regu.fo.162.

2 Capitulum quãdo litigat cum prelato nõ requiritur q̃ habeat curatorem.in.c.cum super.nu.5.de offi.deleg.fo.87.

6 Capitulum sede vacãte nõ potest alienare:potest tamẽ facere ea q̃ sunt iurisdictionis.in.c.fraternitati.nu.6.de cle.nõ resi.fo.19.

1 Capitulũ põt eps sibi datũ ad eligendum restringere & an possit iuuato aliquo de capitulo.in.c.ecclesia vestra.el ij.nu 2.de elec.fo.18.

1 Capitulum potest ligare cũ prelato sine q̃ sibi detur curator.in.c.edoceri.nu.13.de rescrip.fo.65.

1 Capitulum non potest cognoscere inter maiorem partẽ ipsius qui litigat cum singulari persona ipsius & q̃ habeat iurisdictionem in singulos.in.c.in generali.nu.2.de elec.fo.179.

2 Capitulum sede vacante an succedat tam in inferiori ecclesia q̃ cathedrali.in.c.his que.nu.2.de maio.& obe.fo.124.
Capitulum sede vacante in quibus succedat.ibi.nu.3.fo.25.

2 Capitulum sede vacante an possit cõferre beneficia.in.c.cũ vos.nn.2. de offi.ord.fo.112.

7 Capitulum sede vacante cognoscit super hereſi.in.c.ad abolendã.nu. mr.4.de here.fo.91.
Capitulum sede vacante vel per mortem vel per absentiã vel per negligentiam in quibus succedat.ibi.nu.10.
Capitulum non succedit sede vacante in his que habebat eps iure speciali.ibi.nu.17.fo 42.

2 Capitulum sede vacante hz ea que sunt iurisdictionis non tamen oia. Anto.de bet.in.c.i.nu.5.de transla.fo.17.

6 Capitulum licet non possit suũ prelatum citare tamẽ potest ipsum revocare vt resideat in ecclesia nõ tamen posset aliũ eligere sine consensu superioris.in.c.qualiter.nu.1.2.3.de cle.nõ resi.fo.20.

2 Capitulum sede vacante succedit in potestate confirmandi electiones factas.in.c.cum olim.nu.1.de maio.& obe.fo.129.
Capitulum sede vacante in quibus succedat.ibi.nu.2.

7 **Capellanus** põt dici rector parochie qui capelle deseruit.in.c.i.nu.2.de secun.nup.fo.51.

6 Capella que est in ecclesia cathedrali si hz ifra se parochiã dicitur pti nent ad ipsam nõ autem ad ecclesiam cathedralem.in.c.cum cõtingat. nu.8.de decimis.fo.62.

7 Capellę capellani istorum dominorũ nõ subsunt iurisdictioni epi.l.c. cum capella.nu.3.de priui.fo.141.

6 Capelle possunt annecti & vniri prebendis ecclesie cathedralis q̃ prebende sunt tenues reseruata tamen debita portione capellanis.in.c.exposisti.nu.1.7.4.de preben.fo.47.
Sed si capella nõ sufficeret vtriq; talis vnio nõ fit.ibi.nu.7.c.8.
Capella si annectitur prebende vel econtra quis habet curam animarum vel aliarum rerũ ille qui erat rector capelle vel canonicus qui habet prebendã.ibi.nu.10.

7 **Captiuus** et iucarceratus matrimoniũ contrahere põt dũ modo vis nõ inferat̃ q̃d de alijs contractibus. in.c.dños.nu.3.de secun.nup.fo.51.

7 Captiuus apud hostes hz seruos efficiat & oia bona pdat nõ tñ vxorez perdit nec matrimoniũ dissoluit.in.c.in presentia.nu.2.de spõsa.fo.8.

6 Caprum a commissione pene octentio in carceribus excusat.in.c.significante.nu.5.de pigno.fo.95.

3 Captus ob suspicionem fugę nõ põt allegare incõpetentiã iudicis.in c.cum non ab homine.nu.16.de iudi.fo.26.

6 Captus in territorio alieno põt per rectores ipsius territorij repeti.in c.inter alia.nu.27.de immu.eccle.& cemi.fo.228.

2 **Carceratus** quando vult aliquẽ cõtractum facere nõ sufficit q̃ relaxetur a vinculis & custodiat ibi per familiam.in.c.accedentes.nu.2.de priuil.fo.144.
Carcerati an possint testari vel aliquem cõtractum facere.ibi.nu.3.

7 Carcer vbi detrudũtur aliqui nõ dz esse ita durus q̃ verisimile sit q̃ vi carceris aliquis ibi moriatur.in.c.nonnimo.nu.4.de ver.signi.fo.188.

7 Carceratus frangens carcerẽ de iure ciuili punitur pena capitis etiaz si fuerit innocẽs ꝛ mitius punitur si sine fractione per incuriam custodis ceptꝰ fugam.in.c.a nobis.nu.3.de aposta.fo.93.

Cõsle. Adde q̃ custos carceris negligẽs dz subire illud suppliciũ qõ fugies ellet subiturus: vt no.in.l.pe.de cust.reo.ꝛ dicit tñ ibi Bal.q̃ dz cõtra fugientẽ ꝛ effractorẽ carcerũ inducak quedã ficta cõfessio tñ dz studẽ carceris dz aliter q̃ bari.l.non est dubiũ.ff.de custo.reo.ꝛ speciale est in custode carceris vt rõne culpe teneak ad penã capitalẽ.ꝛ idẽ dicit ibi Bal.in custode castri vel arcis ꝛ si quis incarcerãdo non inniritur publica autoritate incidit in penã priuati carceris q̃ est capitalis.l.j. C.de priuat.ꝛ punit vltimo supplicio tanq̃ violator imperialis maiestatis: q̃ videt vsurpare merũ imperiũ.de eo est reus lese maiestatis et ille dicit habere priuatũ carcerẽ sm Bar.vbi dicit Bal.qui dz locum deputatũ ad tenendũ quoscũq; hostes: non enim locũ dz.l.illa in eo qui tantũ vnum bolem alit plũs tenet incarceratã. Illũ tñ intelligũt illã.l. indistincte de quolibet qui retinet aliquem incarceratũ per viginti horas vel etiã minus sine causa per.l.capite quinto.ff.de adul. Illũ dicũt qõ illa.l.capite.non loquit in materia priuati carceris: q̃ ibi detentio fiebat ad pbandũ: sed.C.D.l.j. loquit q̃n fit detẽtio ad carcerẽ exercendũ: vt ibi per Bal.qui dicit q̃ multo fortius tenet ille qui torquet detentũ q̃ plus est torquere q̃ detinere.l.j.C.de cust.reo.qõ dicit esse notandũ contra tyrãnos: ꝛ quere it ibi an bãnitus qui põt impune offendi possit in priuato carcere teneri ꝛ torqueri.ꝛ de his oibus vide Jo.de ana.in c.a nobis.de aposta.in.ỹ.ꝛ.ỹ.col.

7 Carcer etiam arctus est pena ecclesiastica inductus tam ad custodiã q̃ ad penam.in.c.a nobis.nu.1.2.de aposta.fo.93.
Carceratus frangens carceres de iure ciuili punitur pena capitis etiã si fuerit innocens.ibi.nu.3.

2 Carcerat⁹ si qd facit õsumit metu facere.in.c.ỹ.nu.19.qõ me.cã.fo.151.

6 Carceratus si cum licẽtia iudicis discessit de palatio vt iret ad missam cum iuramẽto de reuertendo si non reuertatur an possit inde extrahi. in.c.inter alia.nu.32.de immu.eccle.ꝛ cemi.fo.229.

7 Carcerare faciẽs clericũ ꝛ ei minuere cibũ ꝛ potũ nõ euadit penã irregularitatis si talis clericꝰ moriak.in.c.ad audiẽtiã.nu.4.de cri.fal.f.117.

6 Carcerari an ꝛ quãdo possit liber homo pro debito vel crimine tam a priuato q̃ a communitate in dicis.in.c.l.ator.nu.3.de pig.fo.93.

2 Carcerandus inuriatur si non admittitur ad fideiussores.in.c.legebatur.nu.1.de maio.ꝛ obe.fo.125.

7 Carceratus non dicitur corporaliter ledi.in.c.nuper.nu.3.de sentẽ.excom.fo.172.

6 Carcerari potest clericus non solum si de crimine agatur criminaliter sed si de eo agatur ciuiliter.in.c.j.nu.7.de depo.fo.80.
Carcerari põt clericus debitor alicuius si est suspectus de fuga vel recusare satisfacere.ibi.
Carcerari non debet clericus qui non est soluendo nec̃ excõmunicari nec̃ compelli ad cedendum bonis.ibi.

7 Incarcerati acta ꝛ matrimonium an ꝛ quando teneant.in.c.cum locũ. nu.8.9.de spon.fo.7.

7 Carceratos clericos si prelatus faciat mori in carceribus propter ernationem victus incurrit irregularitatẽ.in.c.nonnimo.nu.4.de ver. signi.fo.188.

6 Carcerari non dz clericus p debito.in.c.odoardus.nu.3.de sol.fo.101.

7 Carcerari debent aliqui pro grauissimis delictis non pro lenibus nisi esset timor fugę.in.c.vt fame.nu.2.de sen.excom.fo.176.
Carcer est inuentus etiam ad penam de iure canonico.ibi.nu.2.

6 **Cardinales** transferunt in papam id quod non habent. in.c.cura pastoralis.nu.7.de iureiu.fo.193.

6 Cardinalis qui alꝰ non conuincitur nisi a.lxrỹ.testibus tñ si sint testes laudabilis vite sufficiunt duo.in repe.c.cũ esses.nu.16.de testa.fo.117.

3 Cardinales sunt in quasi possessione vt papa arduа nõ explicet sine eorum consilio.in.c.literas.nu.13.de resti.spo.fo.182.

5 Cardinales in titulis eorum habent iurisdictionem quasi epalem alias nullam habent iurisdictionem.in.c.cum te.nu.12.de re iudi.fo.78.
Cardinales sede vacante nil possunt excedere de spectãtibus ad papã. ibi.nu.13.

5 Cardinalis si fuit deputatus iudex non potest recusari.in.c.nouit ille qui.nu.4.de appel.fo.111.

5 Cardinali etiam legato creditur in preiudiciũ partium de iure cõi nisi fit consuetudo in contrariũ.in.c.constitutus.nu.12.de appel.fo.115.

4 Cardinales vtrum debeant eligi vel postulari in aliquem episcopatũ. in.c.ỹ.nu.8.de postu.prela.fo.116.

1 Cardinales omnes si mortui sunt ad quem spectat electio pape.in.c.licet.de vitanda.nu.15.de elec.fo.124.
Cardinales duo si reperiũtur tempore mortis pape possunt vnum ex ipsis eligere in papam.ibi.

1 Cardinalis vel episcopus an debeant eligi an postulari ad aliã dignitatem.in.c.bone memorie.cl.j.nu.5.de postu.prela.fo.111.
Cardinalis non potest esse episcopus.ibi.nu.6.

7 Cardinales an sint de iure diuino vel positiuo an sine eis possint arduа negotia explicari per papam.in.c.per venerabilem.nu.19.qui filꝰ sint legi.fo.41.

2 Cardinali asserenti se legatum an ei credatur.in.c.quod trãslationem. nu.10.de offi.leg.fo.107.

6 Cardinales dicũtur fratres pape ꝛ canonici fratres episcopi.in.c.nouit.nu.3.de his que fi.a prela.fo.67.

6 Cardinales habent ius episcopale in titulis suis ꝛ infra totã parochiã tituli.in.c.dilectus.nu.12.de capel.mona.fo.188.

4 Cardinales si ante creationẽ summi pontificis aliquid fiatnant ꝛ iurãt si vnus eorum sit effectus papa non tenetur illud seruare si est cõtra dignitatem pontificalem.in.c.sicut nostris.nu.1.de iureiu.fo.154.

4 Cardinalibus an sit credendum vel eorum sigillis vel prelatis alijs.in c.quod super.nu.5.de fi.instru.fo.104.

6 Cardinalis de ponitur qui non residẽs in suo titulo monitus nolnit redire.in.c.cr gestis.nu.2.de cle.non resi.fo.17.
Cardinales sunt in quasi possessione vt papa nõ explicet arduа sine eorum consi.ibi.nu.9.

7 Cardinali asserenti aliquid in preiudicium tertij: non creditur.in.c.fi cat nobis.nu.5.de sen.excom.fo.176.
Cardinali asserenti rẽ sibi cõmissam vine vocis oraculo an credak.ibi.

6 Cardinalis nullus est qui non sit diaconus.in.c.certi pande.in repe.ỹ. qui vero.nu.8.de preben.fo.41.

1 Cardinalis que beneficia perdat ꝓpterea q̃ effectus est cardinalis et que potest postea acquirere.in.c.ecclesia vestra.cl.ỹ.nu.3.de cle.fo.181.
Cardinalis an debeat cligi vel postulari in episcopum in ecclesia.ibi. nume.15.

2 Cardinales habẽt iurisditionem episcopalem in titulis suis.in.c.his que.nu.1.de maio.ꝛ obe.fo.127.

7 Cardinales locantes beneficia eis commẽdata sub certa pensione non committunt simoniam: secus si renunciant titulo cõmende accepta certa pecunia.in.c.non satis.nu.8.de simo.fo.70.

4 Cardinales ex cõmissione pape dispẽsant circa votum vltramarinum pro terre sancte succursu.in.c.quod super.nu.1.de fi.instru.fo.104.

7 **Carnalis** copula superueniẽs cum spõsa que tantũ excessit septimum annum an faciat matrimonium ꝛ simi liter in alijs annis ante pubertatem tam in masculo q̃ in femina.in.c. continebatur.nu.6.de despon.impu.fo.14.

7 Carnalis copula potest esse notoria.in.c.de illo.mme.3.de eo qui cog. con.fo.29.

7 Carnalis copula superueniens sponsalibus sub conditione an sponsalia faciat transire in matrimonium.in.c.j.nu.6.de spon.du.fo.18.

7 Carnalis copula etiã cum minore an faciat sponsalia in matrimonium transire.in.c.de illis.cl.ỹ.nu.4.de despon.impu.fo.6.

3 Carnalis copula an interdicatur inter virum ꝛ vxorem probato adulterio vel alio impedimento ante tamen q̃ feratur sententia.in.c.ỹ.nu. 5.vt lit.penden.fo.217.

7 Carnalis copula cum minore habita presumitur potẽtia coeũdi.in.c. fi.nu.3.de eo qui cog.con.fo.31.

7 Carnalis copula violẽter extorta nõ firmat matrimoniũ ꝛ quid sequak si vis fuit conditionalis.in.c.discretionẽ.nu.3.de eo qui cog.con.fo.30.

7 Carnalis copula nõ addit maius vinculum respectu essentie matrimonialis.in.c.licet.nu.4.de spon.du.fo.18.

7 Carnalis copula per vim extorta non firmat matrimonium.in.c.finis per.nu.6.qui matri.accu.pos.fo.44.

7 Carnalis copula si non fit subsecuta seminis commistio an faciat sponsalia transire in matrimonium.in.c.adolescens.nu.3.de spon.fo.13.

7 Carnalis copula precedens sponsalia non facit illa transire in matrimoniũ de presenti.ꝛ ita probatio copule simpliciter non concludit matrimonium.in.c.veniens.cl.ỹ.nu.2.de spon.fo.7.

7 Carnalis copula superueniens facit transire spõsalia de futuro in matrimonium sed non in ssus carnalis copule.in.c.is qui.nu.1.de sponsali. folio.12.

7 Carnalis copula sequens purgat metũ precedentem dũmodo copula non fit omnino coacta.in.c.veniens.cl.j.nu.6.de spon.fo.6.

7 Carnalis copula etiam inter minores cõsummat matrimoniũ sed non nisus ad copulam.in.c.a nobis.nu.3.de despon.impu.fol.15.

7 Carnalis copula non est necessaria ad essentiam matrimonij.in.c.per tuas.nu.3.ꝛ.6.de spon.du.fo.19.

7 Carnalis copula non firmat matrimoniũ contra errorẽ seruilis conditionis.in.c.fi.nu.5.de coniu.seruo.fo.26.

7 Carnalis copula cum puella vij annorum dirimit matrimoniũ posteа cum consanguinea contractũ.in.c.fratermitati.nu.1.2.de eo qui cog. con.fo.30.

7 Carnalis copula facit transire sponsalia nedum pura sed etiã conditionalia in matrimonium.in.c.per tuas.nu.3.de condi.apo.fo.19.
Carnalis copula an probari debeat quod fit secuta postq̃ defecit conditio.ibi.nu.5.

7 Carnalis copula facit transire sponsalia in matrimonium.in.c.ex literis.nu.7.de spon.fo.5.

9 **Carnes** possunt de iure comedi die sabbati: licet de honestate & consuetudine aliud sit: die veneris vero secus. in c. consilium. nu. 2. & in seq. in. 3. no. cc. ti. fo. 218.

6 Carnes non est licitum comedere in festo nativitatis occurrente sexta feria professis & voventibus alijs vero sic. in. c. fi. nu. 1. & 2. de obser. ieiu. fo. 119.

2 **Character** quid sit. Anto. in rubri. nu. 2. de sacra. non ite. folio. 50.

3 **Castra** nova facere nō licet ad emulationē alterius nec vetera inhabitata rehabitare sed bene ad sui patrimonij ampliationem. in. c. pisanis. nu. 15. de resti. spo. fo. 193.

2 Castratus a seipso an repellitur a promotione & quid si natus est eunuchus. Anto. in. c. ex parte. nu. 1. & 7. de corpo. vit. fo. 60. & seq.
Castratus presbyter vel alius ex volūtate non debet servare virilia vt dicunt vulgares. ibi. nu. 6.

1 **Casus** si non reperitur decisus recurritur ad similitudinem legis non autem ad similitudinem statuti vel cōsuetudinis. in. c. translato. nu. 5. de consti. fo. 19.
Et vide in. c. cum olim. nu. 7. de consue.

1 Casus exceptus a regula extenditur ex paritate rationis. in. c. cuz inter universas. nu. 8. de elec. fo. 135.

2 Casus a regula exceptuatus an extendat ad similes. in. c. sacris. nu. 6. quod met. cau. fo. 149.

1 Casus vel cause preterite non deciduntur sm ius novum. in. c. dudum. el. ij. nu. 22. de elec. fo. 178.

4 Casus in quibus vni creditur. in. c. ij. nu. 6. de proba. fo. 5.

6 Casus exceptus a iure extenditur ad consimilem ex identitate rationis ita & casus exceptus a statuto quando statutum continet materiam iuris: secus si disponeret contra vel preter ius. in. c. ad audientiam. nu. 2. de cle. non resi. fo. 22.

1 Casus si non reperitur decisus ad quod est recurrēdum. in. c. cū olim. nu. 5. & 7. de consue. fo. 98.
Et vide in. c. translato. nu. 5. de consti.

5 Casus excepti a regula extenduntur ad casus consimiles. in. c. fi. nu. 17. de re iudi. fo. 85.

2 Casus reservati pape: remisisse. in. c. quod translationē. nu. 8. de offic. lega. fo. 107.

6 Casus duo equiparati si sunt in multis non ti equiparantur in exorbitantibus. in. c. quod dei. nu. 2. de sta. mona. fo. 180.

7 Casus similes expressis regulantur secōm casus expressos. in. c. cum sit. nu. 1. de simo. fo. 70.

6 Casus superveniens recipit declarationem secundum statutum precedentem. in. c. j. nu. 6. de cle. egro. fo. 50.

6 Casus fortuiti sunt illi qui non possunt prenideri. in. c. vnico. nuiſi. 13. & nu. 15. de commo. fo. 79. & seq.
Casus fortuiti si aliqui fuerunt nominati dum suspiciuntur a ꝑhentibus & postea sequetur clausula generalis puta & de omnibus alijs veniunt etiam alij dummodo non sint maiores expressis. ibi. nu. 18. fo. 80.
Casus requirentes speciale mandatum veniunt expressis aliquibus & postea secuta clausula generali. ibi.

6 Casus fortuitus imputatur illi qui dedit operam rei illicite per quam ille casus venit. in. c. quia diuersitatē. nu. 13. de concel. preben. fo. 57.

6 Casus omissus habetur pro expresso ex mente statutentis. in. c. sane. nu. 2. de cele. miſ. fo. 212.

2 Casus in quibus papa dispensare non potest: remisisse. Anto. in. c. ij. nu. 7. de biga. fo. 62.

1 Casus in quibus verba necessario requiruntur. in. c. ecclesia vestra. nu. 3. de elec. fo. 170.

7 Casus fortuitus imputatur danti operam rei illicite. in. c. ioannes. nu. 2. de homi. fo. 102.

☞ Conse. Qui sint casus fortuiti. vide insti. quib. mo. re. con. ob. ij. item ismi. vbi glo. dicit q ibi melius ꝙ alibi numerant. Salt. in. l. que fortuitis. C. de pig. actio. dicit q casus fortuitus contingit q̄ñ facto nature q̄ñ facto hominis: exemplū in primo casu vt tēpestas maris & grandinis: nix insolita: feruor solis non cōsuetus: terremotus: vis ventorū: naufragiū: impetus fluminis: aer corruptus vnde generantur bruci & locuste vel mors que cōtingit ex aeris corruptione vel ex influētia mala corporū celestiū: probatur hoc in. l. sed & si quis. ij. qō dirimus. ff. si quis cau. & in. l. si fistulas. ij. frumēta. ff. de ꝑhen. emp. & in. l. ex cōducto. ff. loca. Exemplū secundi q̄ñ veniant facto hominis propter incursum hostium predonū & latronū. & vide ad predicta bo. tert. in. l. cōtractus. in fi. ff. de reg. iur. vbi etiā tenet q mors naturalis dicatur casus fortuitus: qō etiam tenet Bal. in. l. j. in fi. C. de bis qui ad li. pe. nuc. nō pos. ibi etiā prosequitur plene Salic. an & q̄ñ incendiū dicatur casus fortuitus & differentiā inter casum fortuitum & casum improuisum. vide per text. glo. & Bal. qui dicit qō nescit alibi in. l. j. ad. l. corne. de fic. ille essi dicit casus fortuitus quē non precedit aliqua causa descendens abeo cui casus ille vult imputari sed casus improuisus dicit ille vbi culpa ꝑcedit: vt ibi per cū. & casus fortuitus nullū hominum consilio prenidere potest: bonus text. in. l. ij. ij. si eo tēpore. ff. de admi. re. ad ciui. perti. facit. l. si res pupillaris. ff. de admi. tuto. & d. l. que fortuitis. & an furti clandestinum cō putetur inter casus fortuitos. Et de Bal. in. l. j. C. de posi. vbi dicit qō si furtum clandestinū est frequēter cōtingens: puta quia ostiū non erat clausum vel non bene clausum hic est culpa aut est raro cōtingens: vt quia de nocte frangitur quedā camera seu apotheca in platea & tunc est casus fortuitus: qz tunc veri similiter non debet precaueri: vt in. l. cum qui. in. ij. idem scribit. ff. de furt. Ang. in. d. l. que fortuitis. dicit qō si nulla culpa precessit: puta si vroz furatur viro de nocte vel si datur alicui potatio opiatitia vt dormiat & postea furetur viro de nocte vel si de tea peruſina qui de nocte dimittunt pannos in fundico sm motem civitatis: nā si forte subtrahuntur & ostium erat bene clausum istud furtum appellatur casus fortuitus: ideo tale pertinū ad dominum pannorum pertinebit non ad mercatores tenentes eos in fundico: qō dicit menti tenendū: istud idem tenet Sali. in. l. cū duobus. in. ij. damna. ff. pro socio. quod dicit notandū: quia sepe contingit in apotheces et stationibus in quibus nullus dormit: nam fi adhibuit omnem diligentiā tale furtum non imputetur ei.

7 Casus fortuitus non presumitur nisi probetur. in. c. si vero. el. j. nu. 8. de senten. excom. fo. 164.

5 Casus in quibus sententia redditur nulla licet in ea error iuris non fit expressus. in. c. j. nu. 5. de re iudi. fo. 48.

7 In pari casu turpitudinis potior est conditio possidentis. in. c. & si necesse. nu. 9. de dona. inter vi. & vro. fo. 48.

1 Casus exceptī a lege extenduntur ad alios casus ex identitate rationis. in. c. cum omnes. nu. 7. de consti. fo. 22.

7 Casus in quo eps dispensat cum simoniaco in ordine & in quo simoniacus in ordine non suspenditur ab alijs ordinibus. in. c. per tuas. el. ij. nu. 6. de simo. fo. 80.

2 **Causa** quando est in curia oportet qō mittatur procurator instructus alias procedetur ad diffinitiuā. Anto. in. c. veniens. nu. 2. 3. 4. 11. & nu. 12. de renun. fo. 32. & seq.
Causa quando dicatur esse deuoluta in curiam. ibi. nu. 10. fo. 32.

5 Causa in dubio presumitur. in. c. accedentes. nu. 7. de presert. fo. 29.

7 Causam nō semper quis tenetur exprimere in actione personali. in. c. fi. nu. 4. de frigi. & malef. fo. 26.

2 Causa cessante an & quando cesset effectus. Ant. in. c. post translationē. nu. 17. de renun. fo. 31.
Causa que dicatur impulsiua & que finalis. ibi. nu. 8.

5 Causa matrimonialis in tantū est favorabilis quod potius statur opinioni vnius doctoris dicentis pro ea quam plurimum dicentiū contra nisi illa sit euidenter falsa. in. c. fi. nu. 3. de re iudi. fo. 84.

7 Cause ecclesiastice in defectum canonice potestionis possunt per leges ciuiles decidi. in. c. j. nu. 3. de no. ope. nun. fo. 135.

3 Causarum decisiones sunt sm statuta loci vbi fuit contractū. in. c. cum contingat. nu. 8. de fo. compe. fo. 76.

2 Cause maiores que dicantur ad hoc vt earum cognitio spectet ad sedē apostolicam. Anto. butrig. in. c. j. nume. 2. de translatione prelatorum. folio. 17.

3 Causa commissa decidi de iure intelligitur tam de iure communi ꝙ speciali. in. c. j. nu. 5. vt lit. pen. fo. 216.

5 Causa qñ committitur app. re. poterit quelibet superior adiri per viā querele que tenet ex debito iustitie gravamen revocare alias ab eo appellabitur. in. c. pastoralis. nu. 16. & 17. de appel. fo. 120.

5 Causam seu negotium an & quādo videatur superior ad se revocare. in. c. vt nostrum. nu. 2. de appel. fo. 124.

4 Causa cōmissa ad instantiam actoris super possessione et ꝓprietate potest iudex super alterutro procedere & actor incboare quā vult. in. c. fi. gnificauerunt. nu. 1. de testi. fo. 68.
An super iusta causa in denegādo quartam productionem testium requiratur cause cognitio. ibi. nu. 9. fo. 66.

3 Causa potest cōmitti etiam per delegatum absq; eo qō requiratur consensus partium. in. c. nu. 4. de fo. compe. fo. 48.

3 Causa ecclesiastica est tractāda sm regulas sacras. in. c. clerici. nu. 7. de iudi. fo. 24.

6 Cause magne importantie sunt per solam sedem apostolicā decidēde. in. c. maiores. nu. 1. & 2. de bap. fo. 214.

4 Causa nullitatis devoluit totam causam ad iudicē vnde poterit reformare sententiam. in. c. cum ioannes. nu. 18. de fi. instru. fo. 109.

3 Causa quando committitur simpliciter & de plano & tollitur appellatio & omnis ordo iudiciarius. in. c. cum contingat. nu. 26. de foro competen. fo. 78.

3 Causa ecclesiastica non potest cōmitti clerico & laico simul: quia laicus est capax. in. c. significasti. nu. 16. de fo. compe. fo. 86.

5 Causa ob quam appellatur debet esse iusta: & qō vera probetur. in. c. significauit. nu. 6. fo. 117.

2 Causa si cōmittatur cognoscenda non presumitur commissa decidēda nisi specialiter dicatur. Anto. in. c. fi. nu. 1. de offi. archi. fo. 67.

2 Causa matrimonialis an possit delegari alteri ꝙ episcopo. in. c. ex literis. nu. 1. 2. 3. de resti. in integ. fo. 158.

3 Causa decidenda fm bonam cõsuetudinem terre quomodo decidetur si vincla est cõsuetudo actoris ꝛ rei ꝛ in dicis: remittitur. in.c.cum veni sent.nu.14.de eo qui mit.in pos.fo.214.

3 Causarum matrimonialium cognitio pertinet ad solum iudicẽ eccle siasticum nec laicus cognoscit etiam incidẽter.in.c.tuam.nu.3.de ordi. cogn.fo.148.

2 Causa efficiente cessante non cessat effectus iam impressus.Anto.in.c. de bigamis.nu.1.2.de biga.fo.62.

3 Causa si remittitur ad vnum tribunal intelligitur remissa fm consue tudines illius tribunalis ad quod fit remissio.in.clicet ex suscepto.nu. 12.de fo.compe.fo.72.

5 Causa appellationis ab interlocutoria debet exprimi in specie ꝛ alias in genere.in.c.vt debitus.nu.38.de appel.fo.128.

3 Causa damni infecti est summaria.in.c.i.nu.18.de nunt.pecti.fo.100.
Causa reconventionis efficitur illius nature que est causa connexionis. ibi.nu.19.

5 Cause quedam que reddũt iudicem suspectum.in.c.postremo.nu.4.de appel.fo.106.

2 Cause cognitio non cõcetur adhibita in sententia quando fuit lata a iu dice verisimiliter non instructo.in.c.cum literis.nu.6.de testi.in integ.fo.69.

5 Causa recusationis iudicis dz coram eo allegari sed pbari coram arbitris: sed causa est cuidẽter frustratoria iudex dz spernere ꝛ ad ulteriora pro cedere idem si est notorie iusta qm non debet amplius remitti cognitio ni arbitrorum.in.c.cum speciali.nu.15.de appel.fo.130.

5 Causa appellationis si fuit vna allegata ꝛ alia pbata non excludit ap pellantem.in.c.postremo.nu.7.de appel.fo.107.

5 Causa si exprimatur vna ex multis que sit frivola alie etiam presumũ tur frivole.in.c.constitutis.el.ĥ.nu.13.de appel.fo.116.

3 Causa cõmissa fm equitatem ꝛ veritatem quomodo terminabitur.in c.ĥ.nu.3.de iura.calum.fo.125.
Causa mere spiritualis nec principaliter nec incidenter cognoscitur a laico.ibi.nu.8.
Causa mista cognoscitur coram ecclesiastico.ibi.

7 Cause criminales possunt delegari clericis de iure canonico.in.c.in ar chiepiscopatu.nu.2.de rapto.fo.57.

5 Causa cessante an ꝛ quando cesset effectus.in.c.cum cessante.nuñ.2.de appel.fo.128.

5 Causa propter quam fuit appellatũ debet coram iudice ad quem iusti ficari.in.c.interpositi.nu.1.de appel.fo.137.

1 Causa q̃ cõmittitur pluribus oẽs habent iurisditionem insolidũ sed omnes habent simul exercitium.in.c.scisciatis.nu.1.de reseri.fo.53.

3 Causa an ꝛ quando sit exprimenda in libello.in.c.dilecti filĳ.nu.14.de iudi.fo.22.

3 Causa appellationis verum possit alteri cõmitti tam de iure canonico q̃ ciuili.in.c.ceterum.nu.15.de iudi.fo.9.

3 Causa possessionis et proprietatis debet sub eodem iudice terminari. in.c.i.nu.1.de cau.pos.ꝛ pro.fo.152.
Cause habentes aliquam conformitatem terminari solent ab eodẽ iu dice.ibi.nu.3.

3 Causa que dicatur necessaria vel quasi vel probabilis.in.c.fi.nu.46. de fo.compe.fo.92.

3 Causa pendens nõ terminatur per ius commune vel speciale puta pri vilegium emanatũ causa pendente nisi de ea faciat mentionẽ. Sed an aliqua nova causa superueniens liti pendenti decidatur per iura emanata lite pendente.in.c.ĥ.nu.8.ꝛ.11.de lit.pen.fo.219.

3 Cause viles vel vilium personarũ expediuntur sine libello ꝛ scriptura ꝛ in eis creditur simplici verbo iudicis.in.c.i.nu.17.de lib.obla.fo.94.
Causa vilis que dicatur relinquitur arbitrio iudicis.ibi.

3 Causa ecclesiastica non põt delegari clerico cũ conditione vt ferat sen tentiam prout talis laicus iudicabit.in.c.ĥ.nu.13.de iudi.fo.9.

4 Causa vna cessante de pluribus causis simul cõsideratis ad dispositio nem aliquã cessat dispositio secus si cause distributiue considerantur. in.c.cum nuntius.nu.1.de testi.fo.47.

4 Cause que requirunt vltra duos testes.in.c.licet.el.j.nume.4.de testi. folio.56.

3 Cause quo casu possunt delegari vltra quas dietas a prouincia.in.c.sa ne.nu.3.de fo.compe.fo.49.

3 Cause cognitio bodie non potest trahi extra prouinciã nisi per vnam dietam.in.c.ex parte.B.nu.10.de fo.compe.fo.81.

3 Causa an possit cõmitti vltra duas dietas extra prouinciã.in.c.significa uerunt.nu.2.de iudi.fo.45.

3 Causa criminalis clerici a solo epo cognoscitur.in.c.si diligẽti.nu.29. de foro compe.fo.75.

3 Causa si fuit simpliciter cõmissa intelligitur tam de possessoria q̃ peti toria tamen est in optione actoris a qua incipiat.in.c.i.nu.6.de seque. pos.ꝛ fruc.fo.221.
Cause que habent adminicẽ conexitatem quandam debent vni iudici committi ne cause continentia dividator.ibi.nu.14.
Causa que põt continere possessoriũ ꝛ petitoriũ si simpliciter cõmitta tur videtur cõmissa cognitio tam in possessorio q̃ in petitorio: alias se cus nisi incidenter.ibi.nu.5.

2 Cause meri ꝛ misti imperii de iure canonico subdelegãtur.in.c.venera bile.nu.13.de offi.deleg.fo.100.

3 Cause cognitio si est cõmissa alicui non videt ei cõmissa decisio nisi spe cialiter cõmittatur.in.c.cum ad sedem.nu.2.de testi.fo.185.

5 Causa summaria vbicũq; versat causa super qua lata nõ infert magnũ preiudiciũ nec totaliter decidit quin possit in alio iudicio gra vamen reparari.in.c.cum dilecta.nu.24.de cõstr.vti.vel inuti.fo.142.

3 Cause clericorũ non tractantur fm consuetudines laicales.in.c.quod clericis.nu.1.6.8.10.11.17.19.ꝛ.24.20.ꝛ.21.de fo.compe.fo.68.

6 Causa cessante an cesset effectus.in.c.suggestum.nume.5.de decimis. folio.146.

7 Causarum in decisionibus recurri potest ad nouum et vetus testamen tum.in.c.per venerabilem.nu.14.qui fi.sint legi.fo.42.

4 Causa consanguinitatis tunc dicitur spiritualis quando tractatur de matrimonio contrahendo vel dissoluendo.in.c.ceterum.nu.1.de testi. cog.fo.92.

2 Causa cessante non cessat effectus iam in esse productus.Anto.in.c.sane. nu.2.de renun.fo.27.

7 Causa an possit cõmitti a sede apostolica monachis que sunt in eccle sijs cathedralibus.in.c.cum olim.el.ĥ.nu.12.de priui.fo.141.

7 Cause incidẽtia non semper ampliant iurisditionẽ et hoc est verũ quo ad iudicem secularem: quia est incapax cognoscere de spiritualibus.in c.lator.nu.7.qui fi.sint legi.fo.28.

3 Causa spiritualis que remittitur ad ecclesiasticũ an cognoscat ordi re iudiciario seruato.in.c.tuam.nu.15.de ordi.cog.fo.150.

5 Cause temporales clericorum possunt per ordinarios laicis cõmitti. in.c.tua nobis.nu.4.de appel.fo.134.

1 Causa non potest cõmitti appellatione remota nisi per solum papam. in.c.i.nu.1.de reseri.fo.42.

2 Causa potest delegari vel subdelegari rescripto consilio delegantis in decidendo eam.in.c.si pro debilitate.nu.6.8.de offi.dele.fo.73.

7 Causa noua superueniens facit recedere a pacto et a pena liberat.in.c. j.nu.5.qui matri.accu.pos.fo.44.

6 Causa impulsiua cessante non cessat effectus secus cessante causa fin.in c.magne.nu.14.de voto ꝛ vo.re.fo.177.

2 Causa restitutionis in integrũ potest de vtroq; iure delegari.in.c.cau sa restitutionis.nu.2.de testi.in integ.fo.163.

1 Causa quãdo dicatur summarie commissa.in.c.quia propter.nu.17.de elec.fo.164.

7 Causa intelligitur de propinqua non autem de remota.in.c.decetero. nu.3.de homi.fo.99.
Causa remota an ꝛ quando puniatur: remisse.ibi.

5 Causa si est commissa vel delegata inutiliter ordinario ꝛ partes coram eo litigarunt an valeat processus.in.c.cum ex officĥ.nu.33.ꝛ.38.de pres scri.fo.38.

7 Causa accessoria cõmissa videtur si principalis est cõmissa.in.c.de pru dentia.nu.3.de dona.inter vi.ꝛ vro.fo.48.

2 Causa noua que dicat ad hoc vt quis audiatur ex tali causa ad illud q̃ alias fuit sibi denegatũ.in.c.beneficio.nu.4.de testi.in integ.fo.164.

2 Cause matrimoniales non solent committi de stylo curie nisi solis epi scopis.in.c.causam.nu.1.de offi.deleg.fo.80.

2 Cause legitime ad accusandam suspitionem iudicis.in.c.causam que. nu.3.de offi.deleg.fo.81.

7 Causa si pendet coram delegatis ordinarius debet silere.in.c.cum di lectis.nu.1.de pur.cano.fo.149.

1 Causa cessante impulsiua an cesset effectus.in.c.postulasti.nuñ.1.de re scri.fo.72.

5 Causarum matrimonialium cognitio potest per inferiorem prelatum prescribi.in.c.auditis.nu.6.de prescri.fo.34.

7 Causa falsa si est expressa in sententia: sententia est nulla ꝛ quid si plu res cause exprimantur.in.c.per tuas.nu.5.ꝛ.6.qui fi.sint legi.fo.41.

2 Causa dotis est fauorabilior q̃ causa alimentorum.in.c.peruenit.nu.1. de arbi.fo.169.

1 Causa omnis regulariter requirit plenum ordinem iudiciarium.in.c. dudum.el.ĥ.nu.28.de elec.fo.178.

7 Causa si est cõmissa examini alicuius non censetur cõmissa eius diffini tioni: sed diffinitio debet reseruari ꝛ remitti ad delegantem.in.c.cũ di lectus.nu.2.de calum.fo.68.

2 Causa grauis quando dicatur ꝛ quo respectu.in.c.ĥ.nu.9.de procura. fo.140.

6 Cause quando cõcurrunt due in eadem re vna potentior alia: illa pre ualet que potentior est.in.c.cum non.nu.3.de decl.fo.154.

5 Causa suspitionis est proponenda coram iudice qui allegatur suspectus sed est probanda coram illis qui de tali suspitione habent cognoscere. in.c.secundo requiris.nu.1.de appel.fo.110.
Causa suspitionis si non fuit coram iudice opposita non poterunt arbi tri super ea cognoscere.ibi.nu.6.

3 Cause meri et misti imperij de iure canonico delegantur ꝛ quid de iure ciuili

re ciuili in repeti.c.ſt quis contra clericum,numero.39.de foro compe tenti.fo.56.

1 Cauſa dotis eſt mixti fori.in repe.c.eccleſia ſancte Marie,nu.21.de cõſtitu.fo.35.

5 Cauſa quare appellatur ab interlocutoria eſt preponenda coram iudice a quo eſt inſtificanda coram iudice ad quem.in.c.vt debitus.nu.5.6. et.8.de ap.fo.126.

7 Cauſe matrimoniales vel litere induigentiales non concedũtur per inferiorem prelatum epiſcopo niſi competat de iure ſpeciali.in.c.acce dentibus.nu.1.de excel.prela.fo.132.

1 Cauſa prudentie ſi fuerit commiſſa alicui intelligitur commiſſa tanq̃ viro prudenti.in.c.ne innitaris.nu.1.de conſti.fo.20.

5 Cauſe maiores de quibus videre miſſime ſunt deferende ad decisiones ſedis apoſtolice.in.c.vt debitus.nu.9.&.37.de app.fo.126.

1 Cauſa iuſta iniuriandi mitigat penã quam,debet incurrere iniurians in.c.olim ex literis.nu.6.de reſcrip.fo.71.

2 Cauſe meri imperij poſſunt de iure canonico delegari.in.c.qõ ſedes. nu.4.de offi.ord.fo.116.

3 Cauſe cognitio non eſt ſemper de ſubſtantia actus.in.c.fin.nu.17.de re ſcrip.fo.141.

3 Cauſa vtrũ ſit inſerẽda in ſnia.in.c.examinata.nu.8.de iud.fo.37.

3 Cauſa matrimonialis ſpectat ad eccleſiaſticum ſiue agat de eius ſubſtã tia ſiue maritus petat vxorem vel contra.in.c.ex conqueſtione.matri.2. de reſti.ſpo.fo.175.

5 Cauſa allegata ad reprobãdum iudicem vel ſappellãdum ab eo ſi non fuit probata vel ſi eam pars non proſequat põt iudex ad vlteriora pce dere.in.c.cum ſpeciali.§.porro.nu.1.de ap.fo.130.

1 Cauſa noua ſuperueniens inducit actum qui alias non poterat fieri.in c.ſi.nu.10.de conſue.fo.105.

3 Cauſe meri & mixti imperij de iure canonico delegantur et quid ſit de iure ciuili.in.c.ſi quis contra.nu.34.de fo.compe.fo.53.

5 In cauſa limitum terminandorum quo ordine ſit procedendum.in.c. cauſa iudicante.nu.9.de preſcrip.fo.27.

3 Cauſe iuſte litigandi que excuſant a condemnatione expenſarum.in.c. finem.nu.22.de do.& contu.fo.201.

Cauſam iuſtam litigandi habẽs in aliqua parte iudicij & in aliqua nõ an excuſetur ab expenſis.ibi.nu.23.

5 Cauſa ſimpliciter & de plano non ſeruato iuris ordine non poteſt cõ mitti a nomine niſi a papa.in.c.venerabilis.nu.8.de iudi.fo.44.

5 Cauſe minime dicuntur quũ ſumptus litis ſunt maiores q̃ ipſa cã.in.c. de appellationibus.nu.5.de ap.fo.95.

Cauſe merita ſi non poſſunt probari in curia debent committi in par tibus.in.c.ſcriptum.nu.1.de elec.fo.160.

1 Cauſe maiores ſunt referende ad papam et que ſunt maiores cauſe.in c.i.nu.3.de tranſla.epi.fo.2.

2 Cauſe quedã iudicis recuſandi.in.c.inſinuante.n.u.2.3.4.6.10.de offi. deleg.fo.88.

2 Cauſe meri & mixti imperij ſunt delegabiles de iure canonico.in.c.ſi.nu.3. de offi.ordi.fo.123.

1 **Cautela** eſt q̃ ſi pars dicat in ꝓſentia iudicis proteſtor q̃ nõ intendo conſentire in vos tanq̃ in iudicem competentem:& hac proteſtatione ſalua dico q̃ valet talis proteſtatio: nec tollitur per verba ſubſequentia vnde iudex non poteſt illum cõdemnare vt contumacẽ:q̃ nõ dicit cõparere ex quo proteſtat q̃ non intendit cõſentire vt in iudicẽ.& ideo ſis cautus vt addas in proteſtatione iſta verba niſi quatenus de iure teneor.in.c.cũ M.nu.20.de cõſti.fo.28.

1 Cautela eſt vt aduocati et procuratores apponant in fine libelli et articulorum qõ non aſtringunt ſe ad ꝓbandum niſi ea que neceſſario incumbunt.in.c.ĥ.nu.8.de reſcrip.fo.45.

1 Cautela eſt cum dubitatur an aliqua debeant intereſſe electioni & tem pus inſtat q̃ cõmode non poteſt recipi probatio an de iure bocẽs cõpetat:debent enim admitti cum proteſtatione vt eorum voces valeant ſi ceſſinquãtum apparebat poſtmodum eos debuiſſe intereſſe.in.c.cum ma na.nu.2.in.vj.no.de elec.fo.171.

6 Cautela bona eſt q̃ in quolibet contractu faciat preſtari iuramentum. in.c.cum veniſſent.nu.25.de inſti.fo.54.

6 Cautela eſt in impetratione beneficij per alium poſſeſſi vt nõ dicas ſi lud ſimpliciter vacare:ſed de iure.in.c.cum noſtris.nume.20.de ꝑcef. preben.fo.60.

6 Cautela eſt q̃ ſi iudex fert ſniam & vult eximere ad decorem ſuũ con ſeruandum aliquã cauſam adũciat dictionem:maxime & ex pluribus alĩs cauſis &c.nã tunc videtur motus nõ ſolum ex cauſa expreſſa ſed ex alĩs tacitis.in.c.ex parte.nu.19.de concel.preben.fo.62.

6 Cautela eſt cautorum aduocatoꝝ in libello & alĩs ſcripturis:vt nunq̃ dicant illum eſſe prelatum:ſed q̃ aſſerit ſe prelatum.in.c.ex ore.nu.5. de bis que fi.a ma.par.ca.fo.72.

6 Cautela eſt vt contra bens cum prelato ſemper ſtipuletur de enictione vt ſaltem re euicta habeat regreſſum contra prelatum.in.c.ad audien tiam.nu.5.de reb.ecc.non alie.fo.78.

6 Cautela eſt ſi quis velit emere aliq̃d ab eccleſia vt epiſcopus prius ge neraliter interponat decretum:pronũtiando rem ipſius eccleſie poſſe alienari & dare licentiam alienandi:poſtea vero poterit ipſe epiſcopus vel alius palam emere:in hoc tñ dicit eſſe cogitandũ quo ad epm.in.c. poſſeſſiones.nu.3.de reb.ecc.non alie.fo.77.

6 Cautela eſt quando quis per delationem habitus per annum,non in tendit profiteri vt proteſtetur expreſſe quod hoc non intẽdit.in.c.vt cle rici.nu.3.de reg.fo.156.

6 Cautela eſt q̃ vbicunq̃ notarius erranit in ſcriptura:ita vt oporteat radere aliquid et iterum reponere vel facere aliquam lineã in margi ne dꝫ notarius ad euitandam ſuſpicionẽ in fi.inſtrumenti facere men tionẽ qualiter ipſe raſit tale verbum &c. vel q̃ fecit talẽ lineam in margi ne.in.c.cũ venerabilis.nu.8.de reli.do.fo.186.

6 Cautela q̃ volẽs eccleſiam de nouo dotare:vt expreſſe dicat q̃ ꝓ dote illa bona largitur.in.c.qñ.nu.10.de iure pa.fo.190.

7 Cautela eſt in impetranda diſpenſatione ſuper affinitate vt facias mẽ tionẽ de publica honeſtate.in.c.ſponſam,nume.3.fo.4.de ſpon.et in.c. non debet.de conſan.& affi.fo.33.

7 Cautela eſt vt pnus matrone faciant lauari mulierẽ arctã in aqua cali da.& diu ibidem morari:nã per medicinas reddunt ſe q̃ſq̃ arctas qui bus predicto modo eſt obuiandũ ne ſeparet matrimonium.in.c.frater nitatis.nu.4.de frigi.& male.fo.36.

7 Cautela eſt vt ſemper fiat donatio propter nuptias ipſi mulieri vt mu lier poſſit lucrari propter adulterium mariti.in.c.ſi.De dona.inter vi.& vxo.nu.12.fo.50.

Cautela bona daꝫ conducenti rẽ aliquam:vt pro obſeruantie ꝫcto re ciplat obligationem oĩm bonoꝝ ipſius locatorie:nam tunc cũ habeat ius in re locata non põt expelli per ſucceſſorẽ etiam ſingularem.in.c.ſi. nu.8.ver.& ſuper hoc.ne prela.vi.ſuas.fo.33.

Cautela eſt vt ſemp eligas ſacerdotẽ & meliorẽ & ſanctiorem:qr oratio porrigenda eſt per bene diſpoſitum:contritum:& penitentẽ:nam ſi is qui diſplicet ad intercedendũ mittitur:trati animus ad deteriora pro nocatur.ibĩ.q.viij.in grauibus.Abb.in cle.j.de reli.& venc.ſan.

Cautela eſt vt habeatur ſpecialis licentia a preſbytero proprio tam de ſacramẽtis ꝓferendis q̃ de ipſo religioſo cõferente:& de parochianis qui ſacramenta illa ſunt perceptur:vt ſic ſpecialitas referatur tam ad ſacramẽta q̃ ad conferentẽ & recipientẽ.Abb.in cle.j.de priui.

7 Cautela p ſponſo qui vult impedire ſponſam ne cum alio cõtrahat.in c.j.nu.7.de ma.contra.contra inter.ec.fo.37.

7 Cautela pro parentibus qui filios ſuſceperunt illicite ex ſecunda vxore quo ad bona.in.c.veniens.nu.5.de eo qui du.in.ma.fo.24.

Cautela pro matre qui filios peperit ex adulterio quo ad bonorũ ſuc ceſſionem.ibi.

7 Cautela per volentem matrimonium contrahere ad optione nõ obſtã te.in.c.vnico.nu.2.de cogna.leg.fo.28.

6 Cautela eſt ſi teſtator relinquat vxori vſumfructum bonorũ ſuorum ſi caſte vixerit vt addat & vitã vidualẽ ſeruauerit pro euitandis opi.doc. q̃ intelligeni ſi de voluntate teſtatoris vel de cõi vſu loquendi aliud appareat.in.c.vt clericor.nu.5.de vita & bone.cle.fo.7.

7 Cautela eſt optima ad faciendũ perdere priuilegiũ clericale cõſtitutis in minoribus nõ deferentibꝰ habitũ vt moneant ad illud deferendũ vt poſtea ſi non deferãt perdãt illud.in.c.ĩ.nu.3.de apoſt.fo.95.

5 Cautela ad lites breuiandas vt iudex in citatione inſerat tenorẽ libelli & prefigat terminum ad comparendũ & dilationes proponendum vel ad reſpondendũ libello.in.c.paſtoralis.nu.25.de exce.fo.6.

5 Cautela aduocati epi contra quem teſtes producunt ſuper preſcriptio ne ſuriũ eꝫ alium vt de ſingulis ſigillatim interrogentur per examinatorem.in.c.auditis.nu.15.de preſcrip.fo.34.

5 Cautela eſt non proſequens appellationem in termino vadat ad iudi cem a quo & de facto renuntiet appellationi & dicat ſe velle proſequi co ram eo tunc enim tenebitur eum ad actus vlteriores citare.in.c.dilectus. nu.7.de ap.fo.108.

6 Cautela ad euitandũ ſimoniã vt onera diuinorum celebrandoꝝ oppo nant rel & poſtmodũ res tradat ſimpliciter tũc eã trãſibit res cuꝫ illis oneribꝰ ſed ad hoc poſſit cauillari.in.c.ſignificatũ.nu.7.de ꝑbẽ.fo.26.

6 Cautela ad perpetuationẽ ſtatuti vt ſinguli iurẽt cõtenta in ſtatuto nõ habita mẽtione de ſtatuto & vt iurẽt q̃ etiã collegialiter non ꝫueniunt ſubſtitẽte cauſa poſtmodũ cõcernente fauorẽ publicũ poſſunt ꝫuenire. vide gl.no.vj.di.in bis.in.c.dilecto.nu.21.de ꝑbẽ.fo.35.

6 Cautela q̃ quis approbet ſniam reſpectu articuli facietis p ſe & reſpe ctu alterius facientis cõtra appellet:nam tot videtur ſnie quod ſunt ar ticuli.l.etiam.ff.de mino.ita eſt bona practica quam tradit Abb.in.c. raynaldus.in.vĵ.no.de teſta.nu.7.fo.127.

2 Cautela eſt vt quis petat ſe reſtitui ꝫ talem contractũ ac etiam ſe redu ci ad illum ſtatum in quo erat tpe contractus.in.c.tum ex literis.nu.19. circa mediũ.ver.dicit tamen.de reſti.in integ.fo.160.

2 Cautela eſt vt aduerſus ſententiam principis potius incedat per viaꝫ reſtitutionis q̃ ſupplicationis qõ intelligẽ qñ vtrũq̃ remedium cõcur rit:quia ſubeſt cauſa petendi reſtitutionẽ.in.c.ſuſcitata.nu.10.in fin.de reſti.in integ.fo.158.

6 Cautela eſt vt qs ꝑcuret ſibi plures collationes ſeu inſtitutiones ciuſdã

beneficij ne per secundam vidcatur renuntiare prime et hoc est tutum quando quis dubitat de validitate prime collationis. tex. est. in. c. post electionem de concess. prebend. & in. c. ij. & ibi Abb. nu. 2. de arbi. & in. c. cū olim. el. ij. nu. 17. de priui. fo. 164.

7 Cautela ad hoc vt carnalis copula non faciat transire sponsalia in matrimonium. in. c. per tuas. nu. 7. De condi. appo. fo. 10.

2 Cautela quod citatus impeditus mittat excusatorem ad iudicem ad faciendum fidem de impedimento. in. c. querelam. numero. 4. de procu ra. folio. 140.

3 Cautela optima est si quis vult euitare infamiam & soluat condemnationem ante sententiam et eua det sic iudicium. in. c. at si clerici. nu. 27. ad fi. de iudi. fo. 14.

3 Cautela est in practica vt in vniuersalibus et generalibus iudicijs nō restringas te in libello ad certam speciem sed facias conclusionem vniuersalem vel generalem. c. ij. vltra medium. post nu. 25. ante ver. quando quidē vult. de libel. obla. fo. 97.

4 Cautela est ad denotandum continuationem possessionis vt in articulis ponatur copula et vt articuletur et dicatur quod per quadraginta annos & per totum illud tempus possedit. in. c. licet causam. numero. 11. de proba. fo. 21.

Cautela est cum timetur de variatione testiū priusquam faciat extra iudicium coram testibus confiteri cum iuramento. in. c. per tuas. nūm. 11. de proba. fo. 26. & in. c. dilectus. nu. 7. De capel. mona. fo. 88.

4 Cautela est vt si presumptio violenta moueat iudicem ad sententiam proferendā faciat illam scribi in actis alias si appellaretur ex actis sententia non iustificaretur: licet ipse iuste fuerit motus: inder tamen ad quem cui de hoc non constat iuste retractaret sententiā. in. c. afferte. nume. 5. de presump. fo. 115.

Facit quod voluit Bar. in. l. lucius. ff. de his qui no. infa.

7 Cautela pro scholaribus et alijs volentibus recedere vt non detineantur. in. clator. nu. 4. qui fi. sint legi. fo. 38.

2 Cautela est vt si vis liberari generaliter facias transactionem multum generalem et non parcas verbis: vtputa dicatur quō partes venerūt ad transactionem compositionem & cōuentionem et conuenerunt & transegerūt super omnibus actionibus & super omnibus rebus cognitis cōperentibus et incognitis tam in hac q̄ in qualibet alia. in. c. j. nu. 6. in fi. de transac. fo. 134.

2 Cautela est ad euitandas opiniones vt anteq̄ quis patiatur describi in instrumento si ex illo potest prętendere aliquod preiudicium. in. c. ex litteris. nu. 5. ver. idem si fuit. de transac. fo. 136.

1 Cautela est quod si instrumentum siue priuilegium confectum manu publica habeat sigillum appensum: & perdat sigillum vel destruatur nō per hoc corruit fides instrumenti: quia sufficit autoritas notarij intelligē quādo scriptura habet omnia signa publicitatis: ideo cautum est vt collationes beneficiorum et similia fiant per manum publicā ne destructo sigillo prelati corruat fides instrumenti. in. c. innotuit. nu. 15. de elec. fo. 118.

2 Cautela est in libello pars petat expensas factas & faciendas in futurū et admittitur hec petitio incerta. in. c. auditis. nu. ij. de proc. fo. 143.

2 Cautela est vt in rebus arduis et pōderosis inseratur sigillum vniuersitatis in instrumēto: quia presumptio est quod vniuersitatis legitime actum explicauerit nisi probetur contrarium. in. c. vnico. numero. 9. de sindi. fo. 143.

3 Cautela et practica optima excludendi deliberatorias inducias q̄ dari solent reo ad respondendum et deliberandum super contentis in libello vt incitatione ponatur copia rescripti vel aliquid aliud ex quo certificet reus super quo est conueniendus & qua actione. in. c. preterea. nu. 2. de dola. fo. 134.

3 Cautela est vt probetur expresse possessio tempore spoliationis ad cō sequendam restitutionem de facili. in. c. cum ecclesia. nu. 20. de can. pos. et proprie. fo. 164.

Cautela & consilium vt possit relinqui filio emancipato minus legitima portione et testamentum non fit nullum. Bart. in. l. cum ex filio. nume. 3. ff. de vulg. & pup.

Cautela quod quando causa committatur consilio sapientis vt iudex qui postea iudicauit non teneatur in syndicam. Bar. in. l. si cōuenerit. nu. 4. de re iudi.

Cautela vt quis promittens velle posse conueniri alibi q̄ in loco contractus est vt dicatur promisit se soluturum peruḡ senis florentie &c. Bar. in. l. si quis. nu. 2. C. de pac.

Cautela pro capiendo debitore in domo vel pro aliquo contemptu iudicis condemnetur: quia tunc poterit in domo capi vt carceratus pro debito ibi recommendari. Bar. in. l. si. nu. 3. ff. ad leg. iul. pecul.

Cautela quando tutor accusat aliquem quod dicat in accusatione talis tutor nec adḡ tanquam tutor nomine. Barto. in. l. si cautiones. nu. 2. C. qui accu. non pos.

Cautela quod qui agit causam cōem promittat aduocato salaria communiter. Bar. in. l. cum parte. §. respondi. nu. 3. ff. fa. ber.

Cautela vt articuletur de scientia et patientia aduersarij. Barto. in. l. si aquam. nu. 9. C. de seruit. et aqua.

Cautela vt producens instrumentum falsum interrogetur an velit vti dicto instrumento. Bar. in. l. dnus. nu. 1. ff. ad leg. cor. de fal.

Cautela vt in quibus de causa ante cōdemnationem soluat ad hoc vt euiter infamiam. Bar. in. l. in famē. col. fi. nu. ij. ff. de pub. iud.

Cautela ne damnatus pro iniuria et leui fit infamis vt talis ante condemnationem soluat quia postea absolutur. Bar. ibi. nu. 12.

Cautela qō qui bannitus capit iudex vel per confessionem eius vel per probationes faciat apparere esse illum hominem & idem corp⁹. Bar. in. l. inter stipulantem. §. si ritchū. in fi. nu. 13. ff. de ver. obl.

Cautela vt qui quis credit se firmiter condemnandum ex causa famosa vt soluat anteq̄ lis contestetur & euitabit infamiam. Barto. in. l. ictus fustium. nu. 5. ff. de his qui no. infa.

Cautela quod semper in actis ponatur parte presente. Bar. in. l. centū cōfessus. §. si quis absentem. nu. 1. ff. de confes.

Cautela est dy. timens ne quis cogatur contrahere q̄ clam protestatur quod si facit non facit voluntarie et an talis cautela sit bona. Bar. in. l. qui in aliena. §. fi. in fi. nu. 6. ff. de acqui. here.

Cautela vt in fideicōmissis apponat clausula: prout sibi videbitur voluerit & placebit. Bar. in. l. lucius titius. nu. 5. ff. de fideicō. libe.

Cautela qō qui stat per iudicē q̄ appellās inder prestet & appellet coram honestis personis. Bar. in. l. j. §. dies. nu. 4. ff. quando app. fit.

Cautela qui inder est absens qō syndicus et bannitus cōparent in termino ad tribunal et protestentur. Bar. in. l. ex quacunq̄. §. fi. ad fi. nu. 9. ff. si quis in ius voc. non ier.

Cautela vt quando quis asserit se procuratorem alicuius vt non negetur nec fateatur ipsum procuratorem. Barto. in. l. j. ad fi. numero. 14. C. de procura.

Cautela quod debitores qui recipiunt refutationem a tutore vel curatore vel ab alijs administratoribus vt semper faciant in refutatione inseri causam alias non teneret. vide Bart. in. l. j. nume. 2. C. de apocbis publi. lib. x.

Cautela qui fiunt protestationes vt apponat clausula nisi & quatenus apparebit cū teneri. Bar. in. l. cū quis. §. fi ge pro reo. nu. 4. ff. de solu.

Cautela pro instructione aduocatorum. Bar. in aut. qui semel. colū. fi. ver. quero an in alia. nu. 31. C. de proba.

Cautela vt apponatur clausula ad hoc vt tollatur conditio indebiti. Bar. in. l. fidibus. §. idem queritur. nu. 5. ff. de condi. inde.

Cautela ponenda in instrumento emptionis vt appareat pretiū fuisse solutum de communi pecunia. Bar. in. l. ij. nu. 3. C. pro socio.

Cautela q̄ assessor in actis faciat registrari quod inder diligenter cra minauit vtrum ex vulnere esset remanura cicatrix et ipso diligenter examinato medicus hoc retulit alias non valet. Bart. in. l. semel. nu. 1. C. de re mili. lib. xij.

Cautela qō pater non possit donationem causa mortis factā per filiū ipso patre consentiente reuocare. Barto. in. l. si cum filius. §. si vero pater. ad fi. nu. 3. ff. de dona.

Cautela in contractibus in quibus requiritur q̄ pecunia soluatur presentialiter et quantitas sit magna vt pecunia appareat quando ita de facili non reperiretur. Bar. in. l. singularia. col. fi. nu. 26. ff. si cer. pe.

Cautela vt in dilatione insolutū apponatur clausula quod si res cuius caretur remaneat actio in pristino statu. Bar. in. l. eleganter. nume. 4. ff. de pig. act.

Cautela quando tortus absolutur quia non confitef nec cōstat de delicto q̄ inder faciat scribere in actis qō tortura fuit habita cū moderamine. Bar. in. l. que fine. nu. 1. ff. de questio.

Cautela quod citatus infirmatus mittat excusatorem qui infirmitatem iudici notificet. Barto. in. l. non exigimus. §. si quis in iudicio. in fi. nu me. 3. ff. si quis cau.

Cautela q̄ nuntians faciat redigere in scriptis quantum sit factum de opere tempore nuntiationis. Bar. in. l. de pupillo. §. meminisse. nu. 4. ff. de ope. no. nun.

Cautela qō actor etiam si super mandato disputatur comparcat & contumaciam rei accuset. Bar. in. l. si finita. §. iulianus. co. ij. ver. quid. nume. 5. ff. de dam. infec.

Cautela q̄ fidei ssor promittat representare reum statim et qō renuntiet beneficio de fideiussoribus. Bar. in. l. si quis. nu. 5. ff. de custo. reo.

Cautela qō pro vendēdis rebus ciuitatis ciuitas faciat statutū. Bar. in. l. prohibere. §. plane. nu. 2. ff. quod vi aut clam.

Cautela quando venditur vel donatur res qō non possit alienari et si alienetur dominius reuertatur ad primum. Bar. in. l. si quis possessionem. nu. 3. ff. de acqui. pos.

Cautela vt iudex mittat p testibus vt declarent dictū qū inter eos videtur cōtrarietas. Bar. in. l. ij. §. creditū. ad fi. nu. 10. ff. si cer. pe.

Cautela vt in contractibus tam emptionis q̄ conductionis ponat clausula faciens eum procuratorem in rem suam: ita vt deinde &c. Bart. in. l. j. §. j. ad fi. nu. 4. ff. de superfi.

Cautela qō iudex pronuntiat citatum contumacem nisi infirmitas vel absentia probetur per excusatorē. Bar. in. l. quesitū. nu. 5. ff. de re iudi.

Cautela quando agitur ex contractu vt probetur cōtractum esse facturum ante iudicium. Bar. in. l. non potest videri. nu. 4. ff. de iudi.

Cautela vt

Cautela vt fiant positiones qō sint plures eiusdem nominis. Bart. in l. si rem. nu. 1. ff. de rei ven.

Cautela vt pars non intret in possessionem ex primo decreto sine executore vel iudicis autoritate aliter admittit ius suum. Bar. in l. finita. §. iulianus. col. v. ver. secundo quero. nu. 21. ff. de dam. infec.

Cautela pro aduocato qñ suspicatur aduersariū probare de ꝓprietate ꝙ faciat positiones ⁊ articulos ꝙ ipse possidet clā a te respectu possessionis. Bar. in l. si de eo. §. si rerum. ad fi. nu. 4. ff. de acqui. pos.

Cautela per quam venditor cogitur satisdare ꝙ emptor faciat sibi moueri questionem. Barto. in l. j. §. stipulationum. numero. 2. ff. de pacto. stipula.

Cautela vt in libello dicatur agit et agere intendit. Bar. in l. si ita stipulatus. §. chrysogonus. col. ii. nu. 8. ff. de verb. ob.

Cautela vt ille qui dat dotem minori expressam obligationem cum iuramento recipiat. Bart. in repe. l. si constante. col. ẏ. ver. sed pone. nume. 79. ff. solu. matri.

Cautela, vt certificetur minor contrahens de beneficio restitutionis in integrum. Bart. in l. sciendum. col. ẏ. ver. et istud facit. numero. 8. ff. de verbo. obliga.

Cautela vt res prohibita alienari alienetur. Bart. in l. sed si. §. itē quo niam. nu. 2. ff. de re. eo. qui sub tute.

Cautela pro teste qui primo examinatus iterum examinatur vt petat sibi prius testificata exhiberi. Bar. in l. eos qui. col. ii. ver. quero. nu. 5. ff. ad leg. cor. de fal.

Cautela pro teste ꝙ in secundo testimonio dicat: prout sibi videtur modo et, si apparuerit aliter dixisse, iu alia causa ex nunc corrigit ꝛc. Bar. ibidem nu. 7.

Cautela quando testis dicit extra iudicium scio hoc tantum ⁊ nō plus quod scribatur eius dictum coram testibus. Bar. ibi. nu. 8.

Cautela relinquendi filio spurio vt scilicet contrahat societatem cum aliquo. et subinde pater instituat socium. Bar. in l. si is. in fi. nu. 6. ff. de libe. lega.

Cautela quando renouatur iudex in tribunali fiat productio quedam omniū actorum celebratorum coram precedente iudice. Bar. l. ẏ. col. ẏ. ver. tertio modo. nu. 6. C. de eden.

Cautela vt apponatur quando fit proclama. vt inueniatur quis sit heres vt dicatur vel sit qui velit dicere se heredem vel bonorum et hereditatis possessorem. Bar. in l. controuersia. nu. 8. ff. de transac.

Cautela vt in conuentionibus que fiunt super testamento apponatur inspectis et cognitis verbis testamenti. Barto. in l. de bis. nume. §. ff. de transac.

Cautela pro rusticis vt quando recipiunt aliquam iniuriam dicat pro testor ex parte potestatis nc hoc facias et arripient iter ad ciuitatē: qz factum post talem protestationē debet reuocari. Bart. in l. de pupillo. §. si quis ipsi pretor. ver. tu sustineas. col. ii. nu. 28. de ope. no. nun.

Cautela vt fiant articuli de bonitate et legalitate notarij in probatione vel reprobatione instrumenti. Barto. in l. in exercendis. colū. ii. nu. 15. C. de fide instru.

Cautela vt minor non litiget cum procuratore constituto a seipso cum iuramento: quia non haberet beneficiū. l. minor. ff. de minoribus. Barto. in. d. l. minor. la. illẏ. nu. 1.

Cautela in protestationibus seu denuntiationibus de soluendo inseratur certum tempus. Bar. in l. emittus. nu. 2. ff. de mino.

Cautela vt condemnandus ex aliqua causa infamiam irrogante vt soluat ante condemnationem. Bar. in l. iusiurandum. §. cum res. nu. 2. ff. de iureiuran.

Cautela quando minor litigat cum ecclesia vt restituat. Bart. in l. si ex causa. §. nunc videndum. nu. 2. ff. de mino.

Cautela vt fidetussor in maleficijs teneatur etiam ad augmentationem pene. Bar. in l. j. nu. 5. ff. de in lit. iuran.

Cautela quando in libello dicitur peto pronuntiari bene appellatum et reuocari attentata cauetat appellator ne contestetur lis super libello Bar. in l. j. nu. 5. ff. nil noua. appel. pen.

Cautela vt articuletur de titulo quesito ante litem contestatam. Bart. in l. matrem. nu. 7. C. de proba.

Cautela pro iudice vt in syndicatu doceat se filiumfamilias. Bar. in l. si filiusfa. in fi. nu. 2. de iudi.

Cautela qō vulgariter scribantur verba testis deponentis in vulgari quando non possunt redigi in latinum. Bar. in l. si quis filiabus. nu. 5. ff. de testa. tut.

Cautela ꝙ notarius scribat in testamento causam quando testator apponit conditionem inhumanam vel fatuam. Bar. in l. quidam in fine. nu. 2. ff. de condi. insti.

Cautela vt aduocatus partis contra quam testis aliquid falso dixerit interroget partem. Bar. in l. si falsos. nu. 3. et de fal.

Cautela qō quando accusatur de falso dicatur scienter et dolose. Bar. in l. nec exemplum. nu. 1. C. eo.

Cautela vt assessores quando capiunt aliquem bannitū faciant ipsum confiteri ꝙ est idem homo qui fuit bannitus ꝛc. Barto. in l. demōstratio. in. vj. q. nu. 13. ff. de condi. ⁊ demon.

Cautela vt iudex faciat scribi notarijo sicut quilibet die et bona congrua sedit ne teneatur in syndicatu. Barto. in l. ẏ. numero. 1. C. de statu. et inuagi.

Cautela pⁱ iudice qñ procurator comparet qō dicat ꝙ vult ꝙ compareat dñs ad respondendum: qz melius instructus vel legalior ⁊ est cōis practica. Bar. in l. ẏ. §. defendi. nu. 3. ff. qui. ex cau. in pos. ea.

Cautela qō in commissione et relatione executionis ponatur incipiendo primo a minus damnosis. Bar. in l. a diuo pio. §. in venditione. nume. 8. ff. de re iudi.

Cautela qō quando fertur sententia contra contumacem in sententia inseratur visis citationibus de eo factis et visa contumacia. Bart. in l. multum. nu. 4. ff. de condi. et demon.

Cautela vt iudex teneatur cōdemnare victum victori in expēsis. Bar. in l. properandum. §. finaliter autem. nu. 5. C. de iudi. fo. 108.

Cautela vt arbiter procuret partes componere. Bar. in l. si quis iudex §. recipisse. nu. 6. ff. de arbi.

Cautela vt statuatur tempus ad adeundum. Bar. in l. scriptus. nu. 1. ff. de reli. et sump. fune.

Cautela ꝙ quando appellatur a denegatione secunde dilationis causa grauaminis exprimatur et ꝙ etiam deducatur quando petitur secunda dilatio. Bar. in l. ẏ. col. pe. ỽ. tertio principaliter. nu. 23. ff. de app.

Cautela qō bannito capto producatur bannum et ꝙ bannitus ꝛc. et ꝙ est ille talis qui reperitur bannitus et condemnatus pro tali crimine et tali tempore quia postea potest executio fieri. Bart. in l. diuus. colum. ẏ. ver. viterius. nu. 5. ff. de custo. reo.

Cautela ꝙ presto iuramēto pars statim petat testes examinari. Barto. in l. damni. §. sabini. ad fi. nu. 9. ff. de dam. infec.

Cautela ꝙ infirmus citatus mittat ad iudicē ⁊ petat ꝙ terminus prorogetur. Bar. in l. quesitum. nu. 2. ff. de re iudi.

Cautela qō qñ quis dubitat cōdēnari in actione famosa ꝙ litiget per procuratorē. Bar. in l. furti. §. si quis alieno. nu. 3. ff. de bis qui no. ifa.

Cautela est vt iudex faciat redigi in actis causam suspitionis propter quā fidē dictis testiū nō adhibuit. Bart. in l. testiū. §. i. nu. 1. ff. de testi.

Cautela vt conductor non expediatur de locatione etiam si bona vendātur. Bar. in l. qui fundum. nu. 2. ff. loca.

Cautela vt colonus cogatur stare in locatione. Bar. in. d. l. qui fundū. nu. 3. ff. loca.

Cautela vt in actu qui fit cū procuratore dicas litigo sub hac exceptione saluo si ipsum apparebit non procuratorem quia nolo habere ratū. Bar. in l. inter quos. §. alieno. nu. 4. ff. de dam. infec.

Cautela vt testes qui inuiti deponere non tenentur quando producuntur facias scribi in actis ꝙ volentes deponunt. Bart. in aut. presbyteros. nu. 3. C. de epi. ⁊ cleri.

Cautela vt phibitio ꝫbentiū habeat ipedire trāslationē dominij: est ꝙ ꝓmittat pena vel interesse si fiat ꝫ ꝙta pena et interesse obligetur illa res que prohibetur alienari: hāc enim propter ius pignoris quod prohibens habet in re impeditur trāslatio dominij: vt tradit Bar. in l. qui absenti. §. fi. ff. de acq. pos. et in l. si creditor. §. fi. ff. de distrac. pig. quem refert et sequitur ℣Pan. de cas. in l. fi. ad fi. ver. queritur tū doc. C. de re. alie. nō alie. Alex. in. d. §. i col. ver. vū Bar. post Old. et idem Alex. consil. lix. incl. viso themate. col. j. ver. qō secundum dubium. in. v. vol. do. Jason. in l. qui rome. §. cohēredes. in primo no. ff. de verbo. obli.

Cautela vt mulier secūdo nubēs et filios habēs euitet penas iuris: est qō faciat filios ꝫsentire tali matrimonio: qz hoc modo euitabit eās penas: nā pena ꝙ imponitur matri trāseūti ad secūda vota non habet locum qñ transit de uolūtate filiorū: vt no. per glo. in aut. de non eligen. secun. nub. circa mediū. in ver. copulētur. quā ꝓ singulari no. ibi Ange. in prin. in verbo ⁊ p̄ dicta vera vbi dicit qō mater secūdo nubens punit penis inductis in fauorē filiorū qñ nubit filio inuito secus si eo volente: qz tūc nullas penas sustinet per gl. ibi. Et hoc sequit Lud. ro. in consi. cexix. incl. ex hemate. ver. quarto. idem probat in. ẏ. col. ratione de qua ibi per eū refert singulariter. ⁊ sequitur do. ℣Dbti. Dec⁹ in cōsi. ccvj. incl. queritur an diuisio. in. ẏ. col. ver. et pro fundamento. lib. ẏ. subintingens qō consensus etiam tacitus filiorum sufficit et probatur ex eo quod no. Bal. in aut. de testamento. col. pe. ver. sed statim quero. C. de secū. nup.

Cautela vt missus in possessionem ex primo decreto non possit ejici: est ꝙ faciat assignari reo terminum intra quem docere debeat de iure suo quia si non docet in termino non audietur: postea ℣m Ang. in l. a quo. ff. de dam. infec. quem refert et sequitur ℣Dan. de ca. ibi. ver. itē per hāc legē. ⁊ similiter refert et sequitur Ellerā. in l. si finita. §. iulianus. colū. xvij. ver. item iuxta predicta. eo. ti.

Cautela si appareat quem esse procuratorem ⁊ dubitatur de reuocatione mandati: est qō presentur satisfactio de rato sub conditione qō si appareat mandatum esse reuocatum teneat promissio de rato et non aliter. Bar. in l. pretor ait. ver. venio ad. q. ff. de dam. infec. ⁊ ibi Alex. in. §. no. Et cui debeat esse dubiū an iudici an parti. vide Bal. in l. j. in. ẏ. colū. ver. secundo quero quando. C. de procu.

Cautela est qō opponens exceptionē ꝫtra executionē sententie offerat se incontinenti probaturū: alias non impedit ℣m Bar. in l. si. in fi. C. si ex

fal.instr. quę refert ꝛ sequitur Alex. in consil. cxxxvij. incip. visis peciis bus. in. ij. col. ver. bodie tamen. in. ij. volu.

Cautela est qñ sponsalia vel matrimonia sunt contracta per impuberes etiã proximos pubertati ꝛ mulier nõ vult ratificare: qr debet statim pubes effecta recedere a marito vel cõtradicere ꝓpter. Mediolanẽ. in. c. continebatur. in. ij. not. de despon. impu.

Cautela ad eruãdũ effectũ fame: est vt capitulet ꝛ offerat̃ pbatio q̃ veritas est in cõtrarium: nã cum veritas prevaleat opinioni. c. veritate. ꝛ ptõ. viij. dist. prevalebit ista oblatio pbationis vt fama nõ operet suum effectum: vt per eundẽ ꝓpter. Mediol. in. c. tua. in. ij. col. ver. ꝛ sic habetis. de spon.

Cautela ad excusationẽ tutorij qñ facit̃ aliquem actum dubiũ: est qõ faciant de cõsilio attinentium: ꝛ tunc si male succedat nõ tenebitur pupillo pro culpa nã ratione cõsilij cõsentientium pupilli plumitur abesse dolus et culpa tutoris sm Bal. in. l. polla. C. de his quibus vt indig. quę refert ꝛ sequitur Alex. ibi ad fi. ꝛ idem voluit ꝓpan. de cast. ibi. in col. fi. ver. interdum est talis.

Cautela si aliquis est institus a testatore ad reddendum rationẽ ad certum tps sub pena ꝛ ad solucõdũ reliqua que restãt si rationes sunt intricate: prout plerũq; contingit in mercatorũ rationibus ita qõ non põt de facili reuideri intra tẽpus quod restat: est qõ facias qõ solvat aliqd in quo putat se esse pro certo debitorẽ et pro residuo in quo apparebit debitor dare cautionẽ: nã tũc cuitabit pena sm Ang. in. l. si se nõ obtulit. ff. de re iudi. quę refert ꝛ sequitur ꝓbi. comensis consil. cclxij. incip. pro evidentia. col. fi. ver. ꝛ si dicatur. in. iij. volu. Et ideo si aliquis est condẽnatus per iudicẽ ad reddendũ rationẽ intra mensem sub pena quo casu intelligat̃ condẽnatus vt solvat reliquũ pecunie qõ erit penes eũ sm Ange. in. l. a quibus. C. de usur. ꝛ in. d. ff. ait pretor. et ibi Imo. ꝛ Bod. ꝛ per do. Jas. in. l. in primo not. ff. qui satisd. cog. igitur cautela est qõ cõdẽnatus cõpareat intra mẽsem ꝛ dicat creditori calculata ratione affero me debere in uno denario: ecce istũ denariũ: si ille quęrit me plus debere ecce exhibeo actualiter fideiussores pro residuo ista modo cuitabit condẽnatus pena vt supra dixi.

Cautela qõ obligatus ad rem vendendam ad id per petuo non teneat: est qõ interpellet ille cui venditio fieri debet q̃ emat et si fuit in mora per quos menses habebit liberam potestatẽ vendendi cui vult: casus est in. l. qui rome. §. cõsuluit. de. ff. de ver. ob. sm Lud. ro. in consi. clxxij. incipiencia. pro posito. in fi.

Cautela vt volẽs se excusare a tutela vel cura: faciat qõ intra observationẽ tẽporũ de quibus habet in. l. scire oportet. ff. de excu. tu. ꝛ in. ti. de excu. tut. §. qui excusare iuncta det curatorẽ buiusmodi pupilli vel adulti quo defendente causam pupilli vel adulti ferat sniã: alias sniã excusationis tanq̃ lata p̃ pupillum vel adultũ in defensum esset ipso iure nulla: vt docet Bal. ibi. in. no. cxxxvj. incipiencia nota practicam.

Cautela vt agens commodati ex cõmodata tanq̃ levi vel levissima culpa dicas in libello te cõmodasse ad requisitionẽ ipsius et hoc etiam habes probare: alias nõ tenet nisi de dolo ꝛ lata culpa: ad hoc enim vt cõmodatarius teneat de levi ꝛ levissima culpa est necesse vt cõmodatũ fiat ad requisitionẽ ipsius: vt tradit Salic. l. l. si vt certo. §. interdũ. ff. cõmodati.

Cautela est ne per multas procedi contra criminosum tanq̃ notorie criminosum nisi prius discussa notorietate: quia si procedatur et pronunciet contra eum tanq̃ notorũ criminosum non poterit appellare: vt est ter. in. c. cum sit romana. sm ꝓpter. Mediolanẽ. ibi: in. ij. col. in pe. no. de ap. ꝛ in. l. constitutiones. sm vnum intellectum. ff. eo.

Cautela pro Judeis vt in cõcessionibus non faciant scribi q̃ ad cẽsum sit concessum sed in emphyteosim si velint illos nõ solvẽdo iure suo privari: nam in contractu censuali: licet census non fuerit solutus quis iure suo non privat: vt tradit ꝓpan. in. c. constitutus. col. fi. ver. secũdo not. sing. de reli. do. quem refert ꝛ sequitur do. ꝓbi. Decius in consil. clxxij. incipiencia. nõ patitur. col. fi. ver. sed bis. lib. ij. Et vide ꝓpanor. in. fi. versic. inci. duo sunt. ver. vento igitur. lib. i. vbi dicit eõdem cõclusionem esse q̃ licet debitum liquidum pupilli remitti non possit a tutore: secus tamen est in debito non liquido.

Cautela vt respondens positioni impertinẽti nõ sibi preiudicet: est q̃ si videat te arctauerit ad respondendũ positioni impertinenti tu protestaris qõ licet respõdeas positioni hoc facis ꝓpter iussum in dictis: tñ non intendis quatenus sint impertinentes illis respondisse vel per responsionẽ illã tibi prędicarialia Cum. in prefatio. vi. ꝛ tin. c. ij. super glo. in verbo rationabili. de cõsti. li. vj. quę refert ꝛ sequit ꝓpan. Medio. in. c. solicitudinem. col. xxvj. ver. ꝛ ideo p hoc membrũ. de app.

Cautela vt cesset allegatio metus reuerentialis: est quod ex adverso alleget presentia amicor̃ vel consanguineor̃ ꝛ probet eorum interventus ꝓpan. de ca. post Bar. ꝛ alios in. l. trãsactionem. ver. et dicit Bar. C. de transac. Adde q̃ idem facit presentia judicis qõ amicorum vel cõsanguineorum sm Bart. in. l. frater a fratre. in. xij. col. ver. fi. tertio quero. quid de contractu emptionis. ff. de condi. in dc.

Cautela p clerico declinante jurisdictionẽ potestatis vt cuitet penã statuti puniẽtis declinantẽ: est q̃ clericus nõ declinet sed pro suo interesse compareat superiorem renocans ratione sui interesse. arg. c. fi in dec. de sen. exc. li. vi. sicut dicimus in seruo. l. seruus. ff. de pub. iudi. ꝛ in dño feudi respectu vasalli. c. cet transmissa. de fo. competa. Bart. in. l. pe. §. ad crimẽ. in. iij. col. ver. itẽ op. de. l. lucius. ff. de pub. iudi. quem sequit ꝓpanor. in. c. fi diligẽti. in fi. de fo. cõpe. dicens hoc esse notandũ: refert ꝛ sequitur Felin. in repe. c. ecclesia sancte marie. col. xxix. ver. ꝛ retentis predictis. in. iij. q. de pñti. vbi etiam aggregat alias quatuor cautelas quas (vt brevitati laborem) non refero.

Cautela qñ inder est in calculo ferendę snię: est q̃ aduersarius faciat alterã partẽ fi reperit in palacio moneri per iudicẽ q̃ tali die ꝛ hora compareat ad audiendã salam: qr fi nõ cõparebit habebitur p vero cõtumace ꝛ nõ poterit appellare. ꝓpan. de ca. in. l. j. ver. fit ergo cautus. C. qũo ꝛ qñ ind. Et idem dicas si nũtius in presentia judicis citat presentem partẽ: qr presentia judicis ꝛ partis facit vt illa citatio habeat vim monitionis facte a judice: vt dicit Bal. in. d. l. j. in. j. col. ver. quarto q̃ bic inder. arg. l. si procuratori presentis. ff. de obli.

Cautela est q̃ emptor si pluretur de euictione tam proprietatis q̃ possessionis ꝛ de sumptibus vtriusq; litis et que ex hoc resultabit vtilitas Bal. in. l. j. ad fi. C. de peric. ꝛ cõ. rei ven.

Cautela qñ aliqd datur in solutum: est qõ apponatur pactũ qõ si cõtingat rẽ evinci q̃ a prima obligatione non discedat ꝛ que vtilitas resultare põt. Bar. in. l. si quis alii. in. j. col. ver. alij dicunt. ff. de solu.

Cautela vt valeat donatio vel promissio facta absenti nullo pro eo recipiente: puta si dicerem in presentia testium ego dono vel promitto ritio centum si titius non esset presens nec aliquis pro eo reciperet nõ valeret donatio vel promissio que requirunt consensum duorum: ideo facias qõ notarius recipiat nõe absentis: alias etiã si absens hoc sciens postea ratificare non valeret quia careret fundamento. ꝓpan. de cast. in l. j. §. pactum. ver. no. ex ter. ff. de pac.

Cautela ẽ q̃ actor cõtinuet processum cõtra heredẽ vel faciat dari curatorem hereditati iacenti ꝛ cõtinuet cum illo ꝛ illũ faciat citari: qr si cõtinuat cũ defuncto nihil valet cõtinuatio nec pdesset ignorãtia de morte defuncti: vt tradit ꝓpan. de cast. in. l. pe. ff. que sen. fine ap. rescin. Adde eundẽ ꝓpan. de ca. in. l. in summa. §. ff. ff. de re indi.

Cautela vt procurator substituens possit etiam gerere: est qõ in mandato ponant̃ ista ẽba qõ possit substituere ꝛ etiã cũsubstitutis remaneat procurator idẽ forsan si ex inmãdato q̃ possit substituere semel a pluribus vt tradit Bar. in. l. q̃ si forte. §. quid ergo. ver. ulterius no. ff. de solu.

Cautela vt accusatus p delicto p quo in defectum pene pecuniarie corporalis imponit̃ non carceret: est q̃ solvat pecuniã fisco sub cõditione si cõdemnabitur. Bar. in. l. j. ver. quero quid si venit. ff. de cust. reo.

Cautela q̃ si rei existitis prope flumẽ aliquis allegaret prescriptionem dicẽs se tanto tẽpore prescripsisse: est q̃ tu ex adverso alleges inundationẽ fluminis ꝛ sic dicetur interrupta prescriptio: vt per ꝓpaul. de ca. post Bar. ꝛ alios. in. l. ij. §. labeo. ff. de acqui. pos. Et de qua inundatione intelligatur. vide Alex. ibi.

Cautela q̃ qñ mercatores vident tẽpestatẽ si nõ dubitãt periclitari nõ debent dicere magistro quid acturus sit: quia si dicũt qõ faciat tale qd puta q̃ nauẽ rearmet vel aliquid aliud quod sibi resultat in damnum poterit ab alijs repetere tanq̃ de voluntate vel mandato ipsorum fecerit. ꝓpan. de cast. in. l. si laborante. §. si conservatis. ver. fi. no. cautelam. ff. ad le. rbo. de iac.

Cautela qñ ad impugnãdũ pactũ opponit̃ de insinuatione non facta: est q̃ facias articulũ q̃ debitũ nõ erat liquidũ vel qõ nõ fuit factum ex mera liberalitate ꝛ q̃ ex hoc resultabit vtilitas. ꝓpan. de cast. in. l. cõtra iuris. §. si si vlla. ver. item no. quod non obstat pactum. ff. de pac.

Cautela qñ eris a duocatus vel procurator rei quẽ actor fecit cõveniri coram iudice incõpetenti credẽs q̃ esset inder competens rei: est ei cõparres ꝓ reo nõ debes opponere exceptionẽ judicis incõpetentie: qr hoc modo instrueres actorẽ vt cõveniat te coram judice cõpetẽti vñ nihil opponas sup incõpetẽtia in dicis sed patiaris qõ fiat processus ꝛ posita opponas: qr irritabis totũ processum ꝛ sniam: qr sola fetẽtia rei nõ facit illi judicẽ competentẽ: vt dicit Bal. ꝛ ꝓpan. de cast. in. l. si per errorem. ff. de iurisdi. omnium iudi. Dicunt tamẽ qõ licet ista cautela sit honorabilis tñ in foro penitẽtie est abstinendũ: qr docet damnare animas sicut alibi dicit Cy. in. l. unica. C. ut que desunt a no. vbi diffinadet tales cautelas et reprehendit illos ista malitiose procedentes dicens q̃ reportant gloriã in hoc mũdo sed in alio penam eternã: vt etiã refert ꝓpan. de cast. in. l. edita. col. iij. ver. ideo dicit Spec. C. de edẽ. vbi in simili dicit esse cautelam q̃ qñ actor pducit libellum obscurũ vel incertũ vel alternatiuum non debet reus petere vt libellus declaret sed dr simpliciter opponere qõ libellus nõ procedit: qr male conceptus est: ita magistraliter Spe. in ti. de libel. concep. §. fi. ver. cautus tamen sis.

Cautela alia ad irritandũ processum qua vtũtur malitiosi procuratores

dum respondẽt

dum respondent libello: in fine responsionis sue caute dicunt ꝛ petit iurari de calumnia ꝛc. et postea non curant petere vt sic processus reddatur nullus fi actor non iurauit: quia iuramentum calumnie bene potest tacite remitti: vt in. c. i. de iura. cal. in. vi. sed si petitum fit et non fit prestitum totus processus redditur vsq; retro nullus. l. ꝯ. ꝯ. sed quia verendum. C. de iura. cal. de quo vide per do. Jas. in. l. in futurandum. et ad pecunias. ꝯ. qui in futurādum. in primo no. ff. de iureiu. Et adde qꝫ nec valet consuetudo ꝙ aduocatis ꝛ procuratoribus non deferatur tale iuramentum cum illi magis nouerint calūniari ꝙ simplices partes: vt dicit Bal. ro. sing. cccc xxiij. inci. tu habes. alleg. gl. in. l. ab anastasio. C. mā da. vbi dicitur qꝫ aduocati omnia mala nouerunt. Et an aliqua ratione possit introduci consuetudo que tollat istud iuramentum calū. vide Pano. in. c. ceterum. col. fi. ver. vltr. et glo. de iura. cal.

Cautela vt donatio causa mortis nō possit reuocari: est vt facias ꝙ notarius in instrumento apponat illa verba que notarij semper solēt apponere: scilicet qꝫ dictus donator promisit dictam donationem ꝛ ꝓdicta omnia rata ꝛ firma habere nullo vnq; tempore contrauenire ꝛc. quo pertalia ꝟba donatio causa mortis q̄ de natura sua est reuocabilis efficit irreuocabilis: nam qñ in donatiōe causa mortis est facta promissio de ea nō reuocādo: tūc assumit naturā donationis inter viuos et donatio inter viuos appellatur et multo fortius qñ vltra dicta verba etiam interuenisset iuramentū do. Jason. in. l. nō ois. in. ꝯ. no. ff. si cer. pcta.

Cautela alia est vt facias qꝫ per notarium in instrumento donationis causa mortis fiat mētio heredū donatarij: videlicet talis persona donatur talē rem titio ꝛ heredibus suis: nā isto casu qñ in donatione cā mortis est facta mentio heredū donatarij talis donatio censet donatio inter viuos: ita singulariter tenet Bal. in. l. ij. col. pe. ver. quid enī si iste filij. C. de iure do. quem refert ꝛ sequit do. Jason. in. d. l. non omnis. col. iij. versi. secundo infero. do. Tho. Ferratius cautel. xxx. et bis duabus cautelis poteris illa querere donantē causam mortis vt non possit ipsam donationē revocare. Cauens tū talibus remediis ꝛ similibus abutento animam tuā illaqueare et apud inferos sepelire vt alibi admonet idē do. Tho. fer.

Cautela qñ datur exemplū alicuius instrumēti in iudicio vt plene ꝓbet: est qꝫ notarius dicat hoc est exemplū cuiusdā instrumēti ꝓducti ꝙ talē cuius copia datur de voluntate dicte partis. ꝛ de mandato iudicis Bar. in auf. fi quis in aliquo in prima oppo. C. de eden.

Cautus sis tu qui practicas palatium quādo opponitur exceptio que est proprie actionis exclusio debes in actis replicare nec iudex posset supplere ꝯ quis ex actis sibi liqueret: secus quando non est proprie exceptio actionis exclusio. ita dicit Ang. in. l. ij. per illum ter. C. de iud. quē refert. et sequitur Pau. de cast. ibi in colū. fi. ver. item do. Ange. et similiter do. Jason. ibi in fi.

Cautela est si debes alicui centū qꝫ soluendo. r. dicas ꝓ residuo: quia si creditor tu⁹ accipiat ꝓ residuo illa dictio residuo ꝓbat ꝙ totū fuerat solutū vñ si creditor cōuentiatte ad alia nonaginta est ꝓsumptio ꝓ te qꝫ illa soluerit: sic dicit Pau. de ca. in. l. ij. ver. sz q̄ro. C. de bere. ist. ꝓ gl. no. in. l. si ex pluribus. in prin. in gl. in verbo reliquū. ff. de solu. Et ideo creditor recipiens solutionē debet esse cautus qꝫ nō apponat in instrumento vel in libro mercātie qꝫ pro residuo recipit sm Pau. de ca. ibi: quē refert ꝛ sequit do. Jason in. d. l. ij. in. j. col. ver. item ad istum text. et Bar. Cepo. in cautel. cxxi. dicit istā cautelā esse perpetuo mentī tenēdā qꝛ est de pane lucrādo. Caue tū ne ea ꝛ similibus vtaris ad malū ne sit de pena eterna lucranda: vt alibi etiam admonet idē Cepol.

Cautela vt emens rem hereditariam ab herede non possit conuenīri a creditoribus hereditarijs vel legatarijs: est vt faciat apponi ista verba in instrumento emptionis ꝙ talis heres vt heres cum beneficio inuentarij pro satisfaciendo creditoribus et legatarijs vendidit sibi talē rem hereditariā ꝛ erburset pecuniam ipsi heredi presentibus creditoribꝰ ꝛ legatarijs ꝛ immediate recipiētibus dictam pecuniā ab herede: ꝛ ita scribatur in instrumento emptionis siue solutionis pecunie facte per emptorem ꝛ tunc erit securus: vi tradit Pau. de ca. in. l. si. ꝯ. licētia creditoribus. ad fi. C. de iure delī.

Cautela qñ agit de estimāda aliq̄ re eo q: vēditor dicat se deceptū vltra dimidiā iusti pretij: est ꝙ si deres ꝑsonā vēditoris si erat implicita debitis vel si dedit fideiussorē vel nō vt ex hoc possit ꝛcludi ꝙ talis res existens hominis sic implicīti debitis nō reperijsset emptor tante ꝓbitatis idē in similib⁹ qualitatib⁹ rerū q̄ habent augere ꝛ diminuere ꝓtiū nō emens rem ab implicito ꝛ innoluto multis debitis q non pōt ꝓstare fideiussores de euictione non vī vendidisse intra dimidiā iusti ꝓtij: ꝛz si nō esset implicitus debitis secus esset: qꝛ qlibet carius emeret a securo vēditore ꝙ ab eo qnō est securus. Et ideo sis cautus si vēditor dicat se deceptū vltra dimidiā iusti pretij tu emptor ecōtra capitulabis ꝙ ipse erat implicitus multis debitis et non dedit nec poterat dare fideiussorem de euictione et propterea res multo minoris pretij estimat: ita docet Bar. in. l. j. ꝯ. si heres. ver. ꝛ ideo sub nu. 3. ff. ad trebel.

Cautela vt inuentor rei aliene euitet suspitionē furti est qꝫ faciat preconizari ꝛ intimari rei inuctionē ꝛ quid cr̄pēdet recuperat a dño. Jason. in. c. dudū. el. ꝯ. col. vi. ver. consulitur. post nu. 18. de elec. fo. 171.

3 **Cautio** que datur a reo renuente intra annum prout dicit. c. fi. in. ꝯ. in alijs. vt lite non contest. debet esse sufficiens nec sufficit, suratoria nisi in subsidium. ibi. nu. 18. fo. 118.

7 Cautio suratoria recipitur quando alia haberi non potest. in. c. ex parte. nu. 4. de verbo. signi. fo. 185.

6 Cautio suratoria potest et debet recipi si alia nō reperitur. in. c. ex pastoralibus. nu. 11. de conuer. coniu. fo. 167.

3 Cautio quando requiritur a iure in aliquo casu an intelligatur de sufficienti: puta cum fideiussor ea requiratur suratoria. in. c. pisanis. nu. 10. de testi. fo. 192.

4 Cautio pactum nudum confessio ꝛ stipulatio sine causa non valet: fallit in libertate et quando est facta in vltima voluntate in iudicio vel in pia causa. in. c. si cautio. nu. 2. de fi. instru. fo. 110.

3 Cautio que est prestanda intra annum ab illo qui est passus missiones si non potest per impotentiam prestari non est sibi imputandum dummodo ꝓtet quā pōt puta suratoriā. in. c. j. nu. 14. de eo qui mit. i pos. f. 213.

Cautio que prestatur a missionē passo an fit prestanda iudici vel parti ꝛ in casu in quo prestatur iudici est citanda pars missa. ibi. nu. 15.

4 Cautio sufficiens potest peti ab eo qui est suspectus de penitentia non peragenda. in. c. literas. nu. 4. de presum. fo. 122.

6 Cautio que prestatur ab vsufructuario qualis esse debet maxime de rebus mobilibus que vsu veteascunt vt sunt segetes. in. c. cum constet. nu. 3. de pig. fo. 96.

3 Cautio per quam vitatur sequestrum debet continere de iudicio fisti ꝛ de renouatione ꝛ de restituenda in casu succumbentie. in. c. dilectus. nu. 25. de seque. pos. et fru. fo. 223.

2 Cautio suratoria non prestatur quando non est concludendum de persona. in. c. ad reprimendam. nu. 4. de offi. or. fo. 114.

3 Cautio de nō offendendo an possit peti ab offendēte ꝓtius. in. c. j. nu. 8. vbi lite non contest. fo. 106.

7 Cautio de non offendendo potest peti ab illo qui semel offendit. in. c. grauem. nu. 3. de sen. excō. fo. 103.

1 **Cecus** vtrum possit deponere de auditu si habet notas voces contrahentium. in. c. ex literis. nu. ꝯ. de consue. fo. 93.

4 Cecus an possit esse testis in re peceptibili auditu ꝛ qd si nō est cec⁹ ꝛ audiuit ꝛbentes sed eos nō videt. in. c. cū cām. el. j. nu. 9. de testi. fo. 70.

6 Cecus an possit testari. in ꝟsu. nu. 8. de testa. fo. 110.

☞ Cecus. Adde nunqd cecus possit esse iudex dic ꝙ sic. ff. de iudi. l. cec⁹ a postulando ante repellit. ff. de postu. l. j. ꝯ. casum. ꝛ qꝫ possit esse iudex intellige sm gl. ꝛ doct. in. d. l. cecus. qñ erat iudex ante ꝙ efficeret cecus qꝛ alꝰ nō posset. ꝛ an cecus possit esse testis. Spe. in tit. de teste. in. ꝯ. j. ꝯ. sz nunqd cec⁹. dicit ꝙ videret ꝙ nō: qꝛ nō pōt visu cognoscere: ꝛz audiru fic: credit tū ꝙ pōt cā nō fit. ꝓbitus. ff. de testi. l. j. ꝛ sequit ibi. Joā. an. in addi. allegat qꝫ no. in aut. de here. ꝛ fal. in. ꝯ. fi vo absunt. in glo. not. testimoniū. ꝛ adduco. d. Abb. ꝛ oēs canonistas. in. c. ꝓterea. de testi. vbi Abb. nu. 9. dicit ꝙ cec⁹ seu ille q fuit retro cortinā vel tenuē parietē habēs voces ꝛbentiū notas pōt deponere sup ꝛctu seu ꝟbis platis a tertio vt est gl. no. ij. q. ix. testes. ꝛ in. l. i summa. in. ꝯ. idē labeo. ff. de aqua pluuiarcē. ꝛ idē ibi Bar. ꝛ ꝙ Cy. in. l. testiū. C. de testi. ꝛ p. cano. l. c. ꝯ. de ꝛsue. ꝛz aliq̄ dicūt vt Ang. in. l. fi nō spāli. C. de testi. qꝛ tales nō faciūt plenam ꝓbationē: qꝛ potuerūt decipi i voce. ꝛ Spe. i pal. loco dicit hoc esse verū maxime de his q̄ vidit prius q̄ fierent cec⁹: nā facti cecus retinet dignitatē: vt in. d. l. cecus. ꝛ ibi gl. ꝛ. ff. de testa. bo. l. q furere. ꝛ verū est si prius voces ꝛbentiū notas habuit. ꝛ ista est cōis opi. nec ob. qꝫ dicit Ang. qꝫ in voce decipi pōt: nā ꝛ visus decipit qñq̄: qꝛ oculus sepe fallit. xxv. q. j. nec alij. ꝛ i. c. cām mīnorū. de ꝓba. Item Cy. in. d. l. testiū. dicit ꝙ ꝯuis vox mutari possit: tñ attēdi ds id qꝫ cōtingit accidit per id qꝫ no. in. l. non epistolis. ꝛ in. l. nec natales. C. de ꝓba. ꝛ in. c. j. de cleri. non resi. et vide pulchre per Sali. in. d. l. testiū. in. viij. col. in v. quero sexto an cecus admittat ad testimoniū in his q̄ principaliter requirunt auditū. alle. gl. in. d. ꝯ. fi vero absunt. dicit qꝫ in alijs casib⁹ preter ꝯ visus admittit: qꝛ ꝓbibit⁹ nō reperit ꝓ. d. l. j. Fallit in instō inuctarij: vt in. d. ꝯ. si vo absunt. addit Jac. de are. ꝙ in cā testamētaria nō ds admitti: qꝛ ꝛz ꝛbentes possint ex voce cognoscere. ar. ff. ad fille. l. j. ꝯ. eodē tecto. tñ testatorē nō sic faciliter qꝛ vor ipsius ꝓpter infirmitatē est alterata. Alij distingūt aut testificat de facto gesto ante ꝙ esset cecus et pōt: vt in. d. l. g furere. aut de facto posita gesto. ꝛ tūc aut asserit ꝑsonā de qua testificat se bene habere notā vocē: ꝛ tunc admittitur. ar. d. ꝯ. eodem tecto. Fallit in casibus predictis: aut hoc non asserit: ꝛ tūc nō admittat. Aduerte vbi Jac. de are. cum repellit in causa testamētaria: fortius vī admitti ꝙ in ꝛctis: qꝛ in cōtractib⁹ regulariter vn⁹ testis. ꝓbat semiplene. ꝛ ideo vnus cū testē cecū repelleret: qꝛ faciliter pōt decipi: ꝛ si ꝛz alū ꝛ testē nō cecū nō vī Sali. ꝙ ita faciliter debeāt ꝓbare sicut in testamentis si ex septē vnus sit cecus: qꝛ ꝓpter autoritatē rāti numeri testiū sibi contestiū non potest sic faciliter esse deceptus sicut qñ habet vnicum contestem tātū. ar. ff. de cōd. l. si quis ex argētarijs. ꝯ. j. cogitādū tū relingt. ꝛ alleg. Spe. in palle. loco. in. ix. col. ꝛ ꝙ cecus ꝛ mutus vūmō audiāt possint testificari simpliciter tenet gl. iij. q. ix. i. c. testes, ratio Sali. mihi placet in testa-

mentorum q̄ hoc non reperit̄ prohibitū cū edictū de testibus sit prohibitorium: vt in.d.l.j.tum etiā q̄ ille qui potest testari potest testificari: vt in.l.is cui bonis.ff.de testa.& in.§.testes.instit.eo.tit.sed ego habeo q̄ cecus potest testari: vt in.d.l.hac consultissima.ergo & testificari.nec ob.illud q̄d dicebat Jac.de are.q̄ p̄pter infirmitatē alterā vocet: sic posset decipi: q̄ respōdeo q̄ ista presumptio tollit̄ & cessat per alios testes: vt dixit Sali.& facit pulchre quod voluit Ang.in cōsi.suo primo q̄ licet ejunctus non sit idoneus testis pro conjuncto: vt in.l.eos.C.de testi.tamen si hȝ allū contestē admittit̄ & per consequēs Salic.non debeat relinquere hoc cogitandū faciat etiā in simili q̄ voluit Bal.in.l. imperator.ff.de testa.ho.& in.c.j.q.mo.feu.amit.ttec.fin.fin Dy.& Bar. ibi.in.l.is quoos.de lib.le.& q̄ voluit Bar.in.l.scipimus.§.eo obseruando.C.de appel.vbi alleg.ter.singularem in.l.si cōmunē.ff.quemad. ser.amit.& quod voluit gl.o.singa.l.fi.C.de mo.et bo.di.p.& quod voluit Pe.de anc.in.c.vnico.de iu.rep.li.vi.cum si.et an cec̄ et alio morbo laborantes excusentur a muneribus personalibus: dic q̄ sic: vt.l.ȝ.C.q mo.se.cer.li.et Abb.in.c.licet.de cēs.nu.3.ver.in gl.fi.fo.136. Et an & quando cecus possit habere officia vel eligi ad potestariā. vide dom. Abb.cons.vlt.per totum.et in eo.cons.in.ȝ.no.col.an secus possit succedere patri baroni vel habenti iurisdictionem.

6 Cecus et pauper non tenentur ad collectas intellige personales.in.c.licet.nu.1.& 4.de censi.fo.199.

4 Cecus etiā qui fuit retro cortinam si habet voces contrahentium notas potest deponere de contractu.in.c.preterea.nu.6.de testi.fo.59.

7 **Celebrans** coram excōicato manifesto nō incurrit irregularitatem sed suspēsionem per annum.in.c.cū et plantare.nu.1.de priui.fo.137.

7 **Census** si fuerit per multa tpa an per hoc probetur subiectio in.c.accepimus.nu.1.de priui.fo.89.

6 Census si soluatur an per talem solutionem arguatur subiectio.in.c. omnis.nu.3.de censi.fo.199.

6 Census non̄ nō pōt nec de nouo ipōi nec impositꝰ augeri in ecclesijs per ipsum prelatum ad vtilitatem suam sed ad vtilitatē alterius ecclesie pōt ex causa rationabili.in.c.phibemus.nu.1.& 2.de censi.fol.200.
Census non augetur auctis facultatibus.ibi.nu.3.

6 Census potest imponi ab episco po ecclesie inferiori ex iusta causa.in c.cum venerabilis.nu.2.de censi.fo.204.

6 Census non debetur nisi causa debendi exprimatur.in.c.pernenit.nume.1.de censi.fo.199.

6 Census & tributa debēt solui ex moneta antiqua que vigebat tempore impositionis.in.c.olim causam.nu.1.et.4.de censi.fo.204.

6 Census vel tributi solutio non probat necessario subiectionem.in.c.Ḳto. nu.2.de censi.fo.202.

6 Census non potest imponi etiam q̄ iam fuerit impositus sed legitima prescriptione sublatus.in.c.significauit.nu.6.de censi.fo.202.

6 Census si non soluitur res non cadit in commissum sed semper potest compelli censuarius ad soluendum secus in empbyteota.in.c.constitutus.nu.2.de relig.do.fo.185.

3 Census si fuerit prestitus aliquo tēpore respectu certe rei non per hoc illares presumit̄ nec erit subdita.in.c.in causam.nu.2.& 4.de cau.pos. et proprie.fo.164.

5 Census an debeatur alicui ratione consuetudinis.in.c.ad audientiam. nu.2.de prescrip.fo.31.

2 Censualis contractus est transferre dominium vtile et directum & dominio antiquo nil reseruatur nisi soluto census.in.c.j.nu.7.de resti.in integ.fo.154.
Census si non fuerit solutus non per hoc res censualis reuertitur ad primum dominum.ibi.

7 **Censura** ecclesiastica est excommunicatio suspensio et interdictum non autem disposition̄ continet vel degradationem.in.c.querenti.nu.1.nu.2.& 3.de ver.sig.fo.184.

2 Censure sententias non includit scueritas sine animaduersio ecclesiastica.in.c.preterea.nu.2.de offi.dele.fo.74.
Censura ecclesiastica comprehendit sententias excommunicationis interdicti et suspensionis.ibi.

6 Censura ecclesiastica ppie cōcernit animā & est excōicatio: districtio vero concernit penā temporalē.in.c.nūtios.nu.2.de decimis.fo.145.

2 Censura ecclesiastica est excommunicatio sed seueritas ecclesiastica est alia pena.in.c.cum clerici.nu.4.de pactis.fo.133.

1 **Certus** an & quādo debeat certiorari.in.c.ecclesia vestra.el.ȝ. no.9.de elec.fo.181.

2 **Cedens** bonis pōt re integra reuocare cessionē & ipsum penitere.Anto.in.c.quidam.nu.1.de renun.fo.32.

6 Cedere bonis clericus non tenetur debet bene soluere debita sua deducto necessario quod erogabit odoardus.nu.8.de solu.fo.101.

6 Cessio bonorum non debet fieri nō liquidato prius debito.in.c.odoardus.nu.7.de solu.fo.101.
Cedenti bonis non sunt auferendi panni de dorso.ibi.nu.8.

7 Cessio bonorum admittitur in delictis si non habet vnde soluat.in.c. referente.nu.§.de delic.pue.fo.122.

3 Cessio bonorum non fit nisi per confitentem debitum vel condemnatum.in.c.olim.el.ȝ.nu.7.de resti.spo.fo.188.
Cedere bonis potest etiam filiusfamilias qui nil habet in bonis.ibi.

2 Cessio actionum quibuscūq̄ personis facta an & quando teneat sine facta inter vinos sine in vltima voluntate.in.c.ex parte.nu.3.de alie.mu. iudi.cau.fac.fo.166.
Cessio actionum quando est facta in aliquem an possit agere cessionarius an cedens & cessionario restituere.ibi.nu.3.5.
Cessio actionum an & qñ presumatur simulata.ibi.nu.7.& 10.fo.163.
Cessio actionum facta clerico per laicum an valeat.ibi.nu.10.

4 Cessatio sola biennȝ solutionis census vel pēsionis an et quo casu sufficiat ad priuādum clericum de beneficio.in.c.querelam.nu.2.de iure iuran.fo.135.

1 **Chrisma** quid significat et quare fit in fronte.in.c. quanto. nu.1.de consue.fo.95.

7 Prochismate non debent erigi pecunie ab ecclesijs etiam si de hoc fit consuetudo.in.c.ea que.nu.1.& de simo.fo.72.

7 Chrisma potest concedi tempore quo ciuitas est interdicta quēadmodum potest & baptisma concedi.in.c.responso.nu.1.de sen.exc.fo.177.

2 Chrismatio et confirmatio in fronte conferuntur per solos episcopos. Ant.in.c.vnico.§.per frontis.nu.1.de sacra vnct.fo.50.

7 **Christiani** prohibentur habitare cum iudeis in loco alio quo.in.c.j.nu.1.de iude.& sara.fo.86.

7 Christianus cōmiscens se cum iudea ignoranter an excusetur.in.c.nonnullis.nu.3.de iude.fo.88.

7 **Charitatis** opera prosunt ad peccatorum remissionē.i.c. inter opera.nu.3.de sponsa.fo.9.

6 Charitas ordinata incipit a seipso.in.c.de bis.numero.2.de ęcle.edificī.fo.210.

6 Charitas est fons propius cui non communicat alienus.in.c.licet.nume.8.de reg.fo.162.

Chirurgia est prohibita clericis propter periculum erroris quod ei inest et an incurrant irregularitatem.in.c.sententiam.nu.21.& 23.ne cle.vel mona.fo.242.

7 Chirurgico non imputatur mors si obseruauerit omnia de quibus.in c.tua nos.in princ.numero.2.in.d.c.tua nos.§.ad vltimum.numero.3. de homi.fo.101.

4 Christiano an sit peccatum iurare per alienos deos et an tale iuramentum sit seruandum.in.c.et si christus.nu.13.de iureiu.fo.154.
Christianus non peccat recipiendo iuramentum ab infidelibus secundum religionem eorum.ibi.nu.14.

6 **Cimiterium** si est pollutū an sit polluta ecclesia: remissione.in.c. consuluisti.numero.2.de cōse.eccl. vel al.fo.207.

6 Cimiterium gaudet illa immunitate qua gaudet ecclesia.in.c.cū ecclesia.nu.2.de immu.ecc.et cimi.fo.226.
Cimiterium censetur interdictum interdicta ecclesia.ibi.

6 Cimiterium gaudet immunitate ecclesiastica. in.c.immunitatem. nume.4.de immu.ecc.fo.235.

7 **Circunstantie** aggrauant delictum vnde delictum solenni die commissum augmentatur. in c.j.nu.2.qui cle.vel vo.fo.20.

6 **Cistercienſi** ordini multa sunt interdicta.in.c.recolentes. in primo no.de sta.mo.fo.180.

7 Cistercienses abbates et monachi an subȝciantur episcopis locorum. in.c.ne dei.in primo no.de simo.fo.82.

5 **Citari** debet pars etiā vbi vertitur questio iuris.in.c.sepe contingit.nu.7.de ap.fo.112.

3 Citatio est quedam species defensionis ideo non potest tolli.in.c.dilecti filȝ.nu.6.de iud.fo.21.

7 Citatio ad diffinitiuam an censeatur facta ad totam causam.in.c.cum olim.el.ȝ.nu.12.de priui.fo.141.

1 Citatus vt presentet se conspectui iudicis potest per procuratorem comparere.in.c.postulationem.nu.3.de postu.prela.fo.115.

3 Citatio an debeat fieri personaliter vel domi quando reus non inuenitur.in.c.si.nu.21.vt lite non conte.fo.114.

2 Citatio est iurisdictionis.in.c.super questionum.§.verum.numero.1.de offi.deleg.fo.90.

1 Citari non debet pars quando est presens in iudicio.in.c.ecclesia sancte marie.nu.8.de consti.fo.31.
Citatio non requiritur in notorijs.ibi.

6 Citatio vel monitio vbicūq̄ regrit trina in materia odiosa nāq̄ sufficit vna peremptoria.in.c.sacerdotib⁹.nu.7.ne cle.vel mona.fo.243.

4 Citatio vna an requiratur an duplex an triplex ad hoc vt iudex possit mulctare.in.c.ȝ.nu.3.de testi.cog.fo.90.
Citatus ad certum tempus hora dici non expressa debet tali hora comparere vt possit explere officium suum.ibi.nu.4.
Citatus certo die ad faciendā electionē de mane comparere.ibi.nu.5.

1 Citatus protestās coram iudice nolle ꝑsentire in eū tāq̄ in iudicē dicens nō esse iudicem nec per ea q̄ dicit vel facit intēdit recedere a sua ꝓtesta-

tione

tione an talis protestatio teneat.in.c.cumana.nu.9.de elec.fo.172.

3 Citatio verbalis non potest fieri sine autoritate iudicis realis vero fit quando periculum est in mora vt capere debitorem fugitiuū.in.c.pro posuisti.nu.4.de fo.compe.fo.87.

7 Citatus si comparet ⁊ confiteatur non condemnatur in expēsis primę citationis reficere.in.c.si quis episcopus.nu.4.de accu.fo.52.

2 Citationem non potest committere iudex existēs extra territorium.in c.si.nu.12.de offi.leg.fo.110.

7 Citari potest subditus extra territorium existēs ⁊ an sit necesse requirere iudicem illius territorij.in.c.i.nu.2.qui matri.accu.pos.fo.43.

7 Ciuitas si est interdicta non censentur interdicte singule persone adeo ꝙ clerici illius ciuitatis poterunt celebrare diuina in alio loco.in.c.cū ta.nu.3.de excess.prela.fo.134.

5 Citari potest subditus vbiq; existens per suum ordinarium in.c.memi nimus.nu.5.de ap.fo.94.
Citari potest quis extra territorium citantis.ibi.

7 Citatus punitur tanq; contumax si nō comparet licet postea appareat qō non fuit legitime citatus.in.c.veniens.nu.9.⁊.6.de accu.fo.57.

2 Citatus ad locum suspectū tam propter inimicitias particulares quā propter inimicitias sue patrie non tenetur comparere⁊ potest per hoc iudicem datū recusare.in.c.cum.R.canonicus.nu.1.de offic.dele.f.98.

7 Citatio,ad diē feriatā an valeat.in.c.veniens.nu.5.de accusa.fo.157.

7 Citatio impune potest sperni vbi notorium est ipsam non posse fieri. in.c.i.nu.10.de no.opt.nun.fo.135.

2 Ipso citato babek ille qui se occultat vt non possit citari.in.c.inter'qua tuor.nu.2.de maio.⁊ obe.fo.126.

1 Citatus qui tarde arripuit iter non excusatur ex impedimento postea interueniente.in.c.cum in veteri.nu.8.de elec.fo.174.

2 Citatio per edictum debet fieri vbicūq; nescitur quis sit citādus.in.c. gratum.nu.4.de offi.deleg.fo.82.

5 Citari an debeat pars cōtra quā aduersari? impetrat lras vel iustitie vel gratie in preiudiciū ipsius aduersarij.in.c.cū olim.nu.16.de re iudi.fo. 60.
Citari ⁊ consentire debet quis quando de trahi potest iuri sibi iam de iure gentium quesito.ibi.
Citatio non potest tolli etiam per papam.ibi.nu.12.et.25.
Citatio est de iure diuino.ibi.nu.26.fo.62.

7 Citatio per edictū generalis vel specialis quando fiat.in.c.fi.nu.3.qui matri.accu.pos.fo.44.

4 Citari an ōbeat ps cōtra absolutiōe a iuramēto.l.c.i.nu.10.de iure in.f.127.

2 Citatio non requiritur in notoriis.Anto. de bu.in.c.quanto.nu.4. de transla.fo.19.

1 In notoriis in quibus nulla potest absenti competere defensio potest deuenire ad sententiam sine citatione:alias secus in repe.c.ecclesia sancte marie.nu.12.de consti.fo.34.

2 Citatus ab vno ex delegatis non constito de impedimento alterius an teneatur comparere.in.c.prudentiā.nu.6.de offi.dele.fo.81.et nu.16.et nu.17.fo.84.
Citatio nulla ⁊ temeraria non arctat citatum.ibi.nu.16.
Citatio prima facie iniusta non arctat citatum nisi iudex iustificauerit citationem.ibi.nu.18.

7 Citatio inquisiti an possit fieri ante inscriptionem.in.c.licet in beato. nu.2.de accu.fo.56.
Citatus a iudice si ille mozeretur⁊ venit alter debet iterum citari:alias non comparens non est contumax.ibi.nu.8.
Citatio facta alicui sub nomine dignitatis illo remoto anliget aliū qui in eadem dignitate successit.ibi.

7 Citatio per edictum fit quando non reperiuntur certe persone que debent citari.in.c.cum olim.nu.3.de priui.fo.139.

5 Citatus non tenetur comparere quando citans non habet iurisditionē in eum.in.c.si duobus.nu.9.de ap.fo.92.

2 Citatio debet continere personam citantem⁊ personam que committit et personam ad cuius instantiam fit.Ant.in.c.cum bone.numero.1. de eta.et quali.fo.46.

1 Citans aliquem super codē⁊ coram diuersis iudicibus an perdit causam.in.c.ex tenore.nu.7.de rescrip.fo.59.

6 Citatio contra legem est nulla licet aliquo casu speciali possit habere effectum.in.c.i.nu.7.de cle.non resi.fo.17.

2 Citatio est principium⁊ fundamentum iurisditionis cōtentiose.in.c. relatum.nu.6.de offi.deleg.fo.81.

1 Citatio facta ad locum equinocum nim est nulla sed arctat citatum vt compareat in loco consueto.in.c.qi nonnulli.nu.6.de reseri.fo.90.

3 Citatio non valet nisi fiat autoritate iudicis et ad instāriam partis, in c.i.nu.4.et.33.de iudi.fo.3.

Cosse.Adde Bar.in.l.fi finita.§.iul.ff.de dā.infec.⁊ i.l.ad perēptoriū ff.de iudi.facit optime.c.ex parte.iuxbo autoritate iudicis,cirat?.de re scri.⁊in.l.cū clericis.⁊.l.oēs.C.de epi.⁊ cle.⁊.c.ppo posuisti.de fo.2pe.⁊in l.neminē.C.de erbi.re.p.q iura apparet ꝙ qs nō pōt citare aliū autoritate ppria.Fallit fm Bar.in.d.l.neminē.i casu.l.ait ptor.§.si debitorē. ff.de bis q̄ in fraud.cre.⁊ i casu.l.nullus.C.de iude.⁊ ind.si qs in seruitu tē.ff.de fur.⁊.c.cū sit romana,de app.⁊ facit ꝙ no.gl.j.di.ius gētiū,vbi in defectū iustitie pōt qs ppria autoritate sibi ius facere:vt ibi no.idē Inno.in.c.olim.el.i.de resti.spo.et no.Abb.in.c.i.de iud.aks citatio est nulla finō fiat ad partis petitionē:q; ordo est datus a iure fm Barto. vbi.§.Et quid si in actis apparet citationē descriptā.⁊ cōmissionē.et relationē an presumat ad petitionē partis emanasse do.Ant.de but.in d.c.i.de iudi.dicit ꝙ sic.ar.l.sciēdū.ff.de v.ob.insti.de fideiuss.§.si.insti. de inuti.stip.§.si ita scripti.⁊ ar.ci? ꝙs voluit Host.⁊ Jo.an.in.c.i.de lit.cōte.⁊ fuit dictū Guido.de suza.l.i.ad perēptoriū.ff.de iud.Ro.tenuit Sūā.in.d.l.sciēdū.nihilomin? tene opi.Ant.quā sequit do.mens do.Barb.in.d.c.i.de iudi.in.vij.⁊.viij.col.⁊ ibidē p eū plene.Quid si nō appareat i actis ꝙ iudex cōmiserit citationē⁊ reperit ꝙ petita fuit citatio a iudice⁊ facta est citatio:ꝑs de cōmissione iudicis nō apparet an ꝑsumat ꝙ iudex illā cōmisit.Guid.de suza.in.d.l.perēptoriū.tz ꝙ sic l? Bart.in.d.l.sciēdū.tenuerit Sūl.⁊.d.And.in.c.i.sed ꝙ certo nō bene loquunt:⁊ ista lī nēdo dictū Guid.dic ꝙ cōmissio iudicis tā ꝑsumit ex eo q? semp vī esse mādatū nūtio a iudice vt citet:vñ Inno.in.c.qñ ꝑ. de pba.dixit qō nūtij sine iudicis mādato requirūt⁊ citāt:ergo si reperit in actis qō nūti? citauit vī ꝙ de mādato iudicis fecerit:cautius tñ esset ꝙ in actis apponeret:q; de mandato iudicis fecerit:ita dixit Ange.in.l.neminē.C.de erbi.re.tenēdo illud dictū Inn.vī veritas ꝙ presumit ꝙ processit cōmissio.⁊ addūco Ja.but.hāc partē tenere in dicta.l.neminē.facile cū babitus ex extremis presumunt media.gl.in.c. volumus.xvj.q.iij.ergo si habeni illa extrema ꝙ pars petit aduersarium citari in iudicio⁊ nuntius citauit⁊ retulit ꝙ presumit medietas cōmissio.⁊ hanc partē ꝛs do.mens Barb.in.d.c.i.de iudi.in.vij.col.

2 Citatus si moriatur est citandus eius heres.in.c.ex parte.numero.2. de arbi.fo.176.

1 Citatio non potest proponi per edictum nisi quando incertus est quis debet citari.in.c.i.nu.9.de postu.prela.fo.107.

4 Citatio vna sufficit in actibus extrajudicialibus.in.c.ego.nume.4.de iure ciuran.fo.130.

1 Citatio peremptoria quomodo fiat.in.c.causam que.numero.4.de rescriptis.fo.60.

2 Citatio non potest tolli per principem.in.c.inter quatuor.nu.1. de maio.⁊ obe.fo.126.
Citari non debet presens.ibi.nu.2.

5 Citādi sunt omnes qui sua putauerint interesse saltem per edictum in restitutione in integrū vel similibus casibus qui possunt cōcernere plures.in.c.Quis.nu.35.de re iudi.fo.84.

1 Citatum se non fuisse non potest quis probare.in.c.bone memorie.el.j. nu.8.19.et.17.de elec.fo.141.
Citatum aliquē fuisse debet probari per afferentē citationē.ibi.nu.17.

6 Citatio peremptoria vnica non sufficit quotiescūq; et vbicūq; agitur ad penam imponendam nisi hec fiat per statutum.in.c.ex literis.nu.5. de vi.et bone.cle.fo.9.
Citatio trina,quotiescūq; requiritur a lege ad perdendum aliqō priuilegium non potest fieri per vnicum peremptorium vel per citationē generalem sed specialiter debet fieri nisi statutū aliter disponatur.ibi.
Citatio gñalis nūq; ꝺz locū qñ certū est q; sunt citādi vel monēdi.ibi.

2 Citatus impeditus tenetur mittere ad iudicem ad faciēdam fidem de impedimento.in.c.ij.nu.4.de procu.fo.140.
Citatio an requiratur in sua interlocutoria renocāda.ibi.nu.11.

2 Citatio trina an requirat ad testes recipiēdos ad depositiones publicādas⁊ ad sniam proferendā.in.c.cōsuluit.nu.1.de offi.dele.fo.88.
Citatio noua non requirit qñ iudex sciens prorogat horam in citatione prefixam.ibi.nu.4.8.et.15.
Citatus ad certam diem debet comparere hora solita ad ius reddendum.ibi.nu.5.et.10.
Citatus siue citari faciens si non compareat⁊ citatus compareat quo modo punitur.ibi.nu.7.
Citatio vna vel plures in quibus actibus requiratur.ibi.nu.11.
Citatus an debeat expectare citantem vsq; ad noctem.ibi.nu.14.
Citatio iniusta⁊ temeraria non arctat citatum.ibi.

2 Citatus ab vno ex iudicibus datis non tenetur comparere.in.c.cū causa,nu.3.de offi.deleg.fo.86.
Citatio non requiritur quando pars in presentia.ibi.
Citatio siue regestio vna vel plures qñ requirat.vide ibi pulchre.nu.8.

1 Citatus quando notorium est ꝙ non debet cōparere non est reputandus vt contumax.in.c.cum ordinem.nu.5.de rescrip.fo.48.

5 Citatio fine termino valet et citatus ꝺz comparere ꝙ citius poterit.in c.cum parati.nu.6.de app.fo.99.
Citat? si ex impedimēto nō ꝺz peti termino ꝺz ꝺz pere ꝙ citi? poterit.ibi.
Citat? si est in legatione vel alia expeditiōe an dicat legitime impeditus adeo ꝙ debeat potius parere illiq; quo ꝺz legationē ꝙ citādi.ibi.nu.7.

6 Citatio trina quotiescūq; requiritur contra absentem vel vt aliquis incurrat penam:tunc non requiritur peremptorium.in.c.ex tue denotionis.nu.4.de cle.non resi.fo.20.
Citatus qui dixit nolo venire vel q facit ne ad eū perueniat citatio nō est vlterius citandus quia constat de sua contumacia.ibi.nu.12.
Citatio vna sufficit pro istis extrajudicialibus.in.c.cum nobis.nu.10.

delec.fo.136.
Citatus ad aliquem actū an debeat venire de mane an de sero vel quando.ibi.nume.11.
6 Citatio que potest esse iusta et iniusta presumetur iniusta nisi fit facta vel commissa a iudice circūspecto ⁊ honesto.in.c.nisi essent. numero.3. de preben.fo.31.
6 Citatus a duobus iudicibus debet maiori obedire.in.c.extirpande.in tres.§.qui vero.nu.6.de preben.fo.41.
5 Citatio an requiratur in notoriis.in.c.cum sit romana.nu.31.et.32.de appella.fo.91.
Citatio nulla pōt fieri etiā per nuncios deputatos sine speciali cōmissione iudicis.ibi.nu.23.fo.90.
Citatio pōt fieri etiā p partem ex mandato iudicis nō creditur tī parti asserenti id facere ex iudicis mandato.ibi.nu.24.et.25.fo.90.
3 Citatio trina causatur ex unica monitione iudicis facta in presentē.in causis.de mut.pet.fo.99.
3 Citatio dz primo fieri in persona si est possibile alias sit domi.in.c.cām nu.5.de dolo ⁊ contu.fo.195.
Quando dicatur quis non posse personaliter reperiri ad effectum citandi.ibi.nu.6.
Citatio facta ad ecclesiā vel apotecam nō valet si citatus habebat domum habitationis tempore citationis.ibi.nu.15.
3 Citatus peremptorie si qs est ⁊ est cōtumax petitur in causa iz quo ad condēnationē expensarū sufficit vna citatio cum cōtumacia.in.c.fin.§. porro.nu.3.vt lite non cont.fo.115.
3 Citatus si est cōtumax ante lit.cōte.tūc actor mittit in pos.cā custodie si causa est huiusmodi alias reus excōicatur.in.c.tue fraternitatis.nu.1.2. vt lite non cont.fo.110.
3 Citatio fit ad ecclias citādi qī nō reperit.l.c.fi.nu.1.de do.⁊ cōtu.fo.211.
Citatio peremptoria pōt fieri cum unica citatione.ibi.nu.3.
Citatio ad totā cām solet tūc fieri qī pars est de longinquo.ibi.nu.4.
3 Citatio unica pōt habere vim trine citatiōis si babet cōpetentia interualla.in.c.i.nu.5.de dila.fo.132.
Citatio peremptoria debet cōtinere tantum tempus q̄tū babent tres citationes simplices.ibi.nu.9.
3 Citās si nō bz iurisdictionem citatus nō tenet cōparere nec valebit processus contra non comparentē.in.c.q̄.nu.16.de dila.fo.134.
Citatus si nō cōpareat an ⁊ qī valeat processus contra eum factus.ibi.
4 Citari dz pars aduersa ad videdū iurare testes in casib⁹ in qbus mittitur ad domum testium in.c.fi qui testiū.nu.2.de testi.fo.43.
3 Citatio qī fit de longinquo pōt fieri ad totā cām vt citatus veniat instructus.c.exposuit nobis.nu.3.et.6.de dila.fo.136.
Citatio perēptoria an ⁊ quo casu dz mitti p primā vice.ibi.nu.9.⁊.10.
Citationi peremptorie si nō est obeditū pōt iudex procedere ad ulteriora sine alia citatione.ibi.
Citatio facta semel ad omnes ⁊ singulos actus quomodo procedat.ibi. numero.11.
Citatus vt cōpareat psonaliter nō pōt p aliū cōparere.ibi.nu.12.fo.137.
3 Citatus cora vno iudice tenet cām cora eo prosequi: iz mutauerit forū. in.c.proposuisti.nu.1.de foro compe.fo.87.
Citatio facta ad petitionē partis ppetuat iurisditiones iudicis dūmō citatio sit legitima alias secus ⁊ sufficit vna citatio.ibi.nu.3.6.et.9.
Citatio debet committi ad vtilitatē partis quando procedit ad vtilitatem principalem alias secus.ibi.
Citatus in vno loco ⁊ comparuerit si postea citatur in alio non poterit opponere.de.l.vbi ceptum.ff.de iudi.ibi.nu.12.
5 Citatio cū tenore libelli dz cōtinere terminū vt reus veniat ad rādēdū libello ad dilatorias ꝓponēdū.in.c.pastoralis.nu.25.de exce.fo.6.
5 Citari an debeat appellans si ela ipso termino ad appellationem presentandam non presentauit appellationem.in.c.cum causa.numero.9.de re iudica.fo.55.
Citari non debet appellans ab interlocutoria si iudex a quo tanq̄ friuolam non admisit.ibi.nu.10.
3 Citādi forma occultātē se.in.c.fi.§.porro.nu.5.vt lite nō cōte.fo.115.
5 Citatio non arctat citatū qī index potuit scire q̄ petebat sibi exceptio legitima nō comparēdi.in.c.cum speciali.nu.14.de appel.fo.130.
2 Citatus comparens ⁊ fine licētia recedēs est cōtumax.in.c.constitutis. nu.2.de procura.fo.145.
5 Citatus ad locum non tutum semper non potest appellare: iz in prima vel secunda citatione non appellauerit.in.c.ex parte tua.nume.3.et.8. de appel.fo.116.
Citatus allegans locū non tutum dz hoc probare nisi notorie talis locus non sit tutus.ibi.nu.7.
2 Citatio cōmittenda per delegatus principis pōt fieri per quēcūq̄ sibi placuerit.in.c.pastoralis.§.item.nu.3.de offi.dele.fo.92.
Citare non est iurisditionis.ibi.nu.5.
5 Citare nō potest iudex quē p nūtiū priuatū sine literis dādo sibi aliqō signum.in.c.significauit.nu.7.de appel.fo.117.
3 Citatus potest per procuratorē cōparere nisi citatio sit personalis.in.c. cum causam.nu.3.de iura.calum.fo.128.
Citatio iudicis plus operat q̄ nuntij nam monitio iudicis hom vim peremptorij.ibi.nu.24.et.28.
3 Citatio est de iure diuino.in.c.i.nu.5.de su.pos.⁊ propte.fo.152.
3 Per solam citationem qs dicitur trahi ad alienū iudicium.in.c.ij.nume.2.de libel.obla.fo.93.
5 Citatus non tenetur parere quotiescūq̄ notorium est q̄ sibi competit declinatoria fori nec tenet processus cōtra eū factus.in.c.olim.⁊ in fra.nume.3.et.4.de excep.fo.13.
5 Citatus in loco vbi est pestis bz iustam causam non comparendi.in.c. transmissa.nu.7.de prescrip.fo.28.
3 Citatus vt veniat ad certū terminū tenetur comparere in termino vel post terminū q̄ citius potest si in primo termino fuit impeditus.in.c. cum dilecti.nu.1.7.12.18.de do.⁊ contu.fo.201.
Citatio vna peremptoria potest fieri in causis de longinquo p prima vice.ibi.nume.5.
Citatio peremptoria potest fieri absq̄ dilatione trium terminorū.ibi.
Citatio pōt fieri per priuatā psonā dūmodo ad illum actum habilitet
itē per proprium aduersarium ex mandato iudicis.ibi.nu.6.
Citatus ad totā cām vel nō ad totā si nō comparet in termino an debeat iterū citari qñ actus expeditur extra illum terminū.ibi.nu.18.
Citatio impossibilis puta breuis facta ad certum terminū nō arctat citatus comparere etiam post terminum.ibi.nu.20.
4 Citatio iudicis non valet nisi fiat ad petitionem partis.in.c.licet.nu. 16.de proba.fo.22.
3 Citatio que debet fieri a iudice quo casu pōt per ipsum alteri cōmitti. in.c.fi.nu.7.de do.⁊ contu.fo.211.
Citatus semel siue peremptorie siue non si nō comparet an et quo casu habeatur pro cōtumace adeo vt possit condēnari in expensis excōicari vel missionem parti.ibi.nu.8.
Citatus si dixerit se nolle venire siue in iudicio siue extra nō est ulteriꝰ citādus itē si seipm absecōdat vel impedit ne citatio veniat ad ipm.ibi.
Citatus si dixerit iudici nolo cōparere cora vobis tanq̄ cora iudice et protestor ⁊c.potest iudex ipsum tanq̄ contumacem condemnare.ibi.
Citatus si extra iudiciū dixerit q̄ nō vult comparere ⁊ in termino non comparet potest absq̄ alia citatione condemnari.ibi.
7 Citatio siue monitio vnica nō sufficit p tribus qñ ius requirit tertiam monitionē ad penā incurrendā.in.c.cōtingit.nu.4.de sen.excō.fo.178.
5 Citatio pōt fieri p familiarē iudicis si ꝑstat iudicē hoc sibi iniūxisse puta ostendēdo literas iudicis.in.c.cū sit romana.nu.29.de appel.f.90.
4 Citatio vna cōiter sufficit in meritis cause.in.c.q̄.nu.3.de testi.fo.35.
Citari an semper debeat pars ad videndum iurare testes.ibi.nu.7.
Citari debet pars ad videndum publicationem testium quando procedit per inquisitionem.ibi.nu.8.
3 Citatio facta die feriata pro non die feriata tam in bonorem dei quam hominum q̄m in repentinis an valeat.in.c.fi.nu.20.de feriis.fo.141.
Citatio facta die nō feriata pro die feriata an valeat.ibi.nu.21.
5 Citatus impeditus si non comparet in termino debet comparere q̄ citius poterit.in.c.ex ratione.nu.10.de ap.fo.93.
Citatio an requiratur in executione sententie siue super adiudicatis si ne super non adiudicatis executur maxime qñ appellauit ⁊ appellationem prosecutus non est forte impeditus.ibi.nu.13.et.14.
Citatio requiritur in notoriis vbicūq̄ absenti potest cōpetere aliqua defensio.ibi.nu.15.
Citari semper debet aliquis licet habeat contra se presumptionem iuris quod sibi nulla competat defensio.ibi.nu.16.
Citatio non requiritur in notoriis quando ex presumptione iuris ⁊c. iure absenti non competit defensio.ibi.
3 Citatio non requiritur quando pars est presens in iudicio.in.c.j.nu.7. de libel.obla.fo.93.
5 Citari an debeat presens etiam ad audiendam sententiam.in.c.tenori. nu.12.de re iudi.fo.57.
3 Per citationem quis trahitur ad iudicium quod no.pro statutis.in.c. pastoralis.nu.4.de can.pos.⁊ propte.fo.168.
Citatus ad vnam causam ⁊ presens non oportet qō ulterius citetur ad aliam notoriam causam que tunc habet moueri.ibi.nu.6.
Citatio non requiritur quando quis est presens in iudicio.ibi.
3 Citatio debet fieri auctoritate iudicis ⁊ parte petente et si alterū istorū deficit non valet.in.c.j.nu.4.et.33.de iudi.fo.3.
Citatio descripta in actis presumitur facta cum omni solennitate.ibi.
Citatus dicens nolo comparere habetur adeo pro manifesto contumace vt non sit ulterius citandus.ibi.nu.29.
Citatio vtrū ⁊ quo casu regrad in condēnatione expēsarū.ibi.nu.31.f.6.
1 Citatus non debet comparere si citans non habet iurisditionem contra eum.in.c.super literis.nu.9.de rescrip.fo.64.
6 Citatus non specificata die debet comparere q̄ citius poterit idem si dies fuit prefixa et in ea non potuit comparere.in.c.extirpande.in repe.§.qui vero.nu.21.de preben.fo.42.
3 Citatio posita in edibus domus ad hoc vt valeat debet poni hora congrua et debet stare tanto tempore vt veniat in notitiam alīs.in.c.finu.2.de eo qui mit.in pos.fo.114.

Citatio fienda domi in qua domo debet fieri ⁊ qualiter ⁊ quos effectus producat.ibi.nu.12.
Per citationem domi facta contra absentem non malitiose non potest procedi ad diffinitiuam nec ad venditionē bonorū fiendam ex secundo decre. nisi talis venditio prosit ⁊ non noceat nec ad excōmunicationem in quibus requiritur vera contumacia.ibi.nu.14.
Citatio domi facta non valet nisi in casibus a iure expressis.ibi. nu.12.
5 Citatus non tenetur cōparere si citans nō exprimat potestatem ordinariam vel delegatam.in.c.cum ex officij.nu.32.de rescrip.fo.38.
7 Citatio vel sententia an requiratur in facto notorio remissiue.in.c. cum dilectis.nu.9.de purga.cano.fo.149.
1 Citatio minus legitima nō arctat citatum.in.c.bone memorie.el.ij.nu. 7.⁊.14.de elec.fo.157.
Citatio non requiritur qñ notorie cōstat ꝙ nulla competit defensio in c.vestra.nu.18.de coha.cle.⁊ mu.fo.13.
3 Citatio non requirit in notoriis.in.c.accepta.nu.2.de resti.spo.fo.167.
Citare est iurisdictionis.ibi.nu.8.
Citatio facta per iudicē verbaliter parte non petente est nulla.in.c.put. nu.19.de do.⁊ contu.fo.299.
Citatio realis debet fieri post contumaciam non ante.ibi.nu.21.
5 Citandi forme que obseruantur in notoriis remissiue.in.c. reprehensibilis.nu.12.de appel.fo.103.
1 Citandus qui se absentauit ex malitia habetur pro citato.in.c. ecclesia vestra.el.ij.nu.8.de elec.fo.184.
3 Citatio in causa criminali potest fieri vel committi a iudice ex officio suo secus in causa ciuili quia non potest nisi ad instantiam partis.in.c. veritatis.nu.5.de do.⁊ contu.fo.206.
1 Citatio non requirit in cā notoria.in.c.venerabilē.nu.10.de ele.fo.155.
6 **Ciuitas** vel castrum si vniantur alicui regno vel loco an debeant regi statutis loci vniti vel loci cui vnitur.in.c. quia monasterium.nu.5.de relig.domi.fo.184.
2 Ciuitas hodie habet illud regimen quod olim habebat quelibet prouincia.in.c.quod sedes.nu.7.de offi.ordi.fo.116.
7 Ciuitas de iure cōmuni potest esse sine episcopatu licet consuetudo aliter obseruet in Italia alibi secus.in.c.j.nu.1.de priui.fo.136.
Ciuitas potest constitui etiam sine principis licentia.ibi.nu.2.
4 Ciuitas recognoscens superiorē non potest aliquid statuere in preiudicium preeminentie superioris.in.c.venientes.nu.1.de iureiur.fo.142.
2 Ciuitatem habitantes dicuntur de populo illius ciuitatis.in.c.qñ.nume.1.de offi.ordi.fo.120.
6 Ciuitas si est interdicta non erit interdictus populus illius ciuitatis et ideo poterit alibi audire diuina secus si interdicatur populus.in.c. in lateranensi.nu.7.de preben.fo.147.
5 Ciuitas quelibet hodie habet vim vnius prouincie ⁊ habetur pro vna prouincia.in.c.de quarta.nu.30.de prescrip.fo.24.
7 Ciuitas pōt subhōci interdicto ꝓpter delictum particularū personarū que de facili corrigi non possunt.in.c.petitis.nu.1.de priuileg.fo.142.
6 Ciuitas pōt destrui ⁊ aratro submitti ꝓpter delictū ciuiū et ꝓpter hoc potest priuari ciuitas dignitate epatus.in.c.si.nu.12.de dona.fo.108.
2 Ciuitas potest esse sine epō.in.c.j.nu.1.de offi.ordi.fo.110.
1 Ciuitas ad hoc vt dicatur commisisse delictum oportet ꝙ fecerit congregato consilio.in.c.in genesi.nu.4.⁊.7.de elec.fo.179.
1 Ciuitas si facit statutum contra suam consuetudinē tollitur consuetudo licet de ea non faciat mentionem.in.c.si.nu.25.de consue.fo.106.
7 Ciuitas si est interdicta omnino possunt in ea diuina celebrari per illos qui non dederunt causam interdicto dūmodo celebrent tanuis clausis vt in.c.qō nonullis.nu.1.de priui.fo.144.
Ciuitas si est interdicta respectu loci homines ipsius poterūt alibi audire diuina secus si sit interdicta ratione personarum.ibi.nu.2.
7 Ciuitas si sit supposita interdicto an aliquo casu clerici ipsius vel alij possint in loco sacro sepeliri vel eucharistiā accipere vel alia similia facere.c.qō in te.nu.1.2.3.9.10.de peni.⁊ remis.fo.169.⁊ seq.
Ciuitas si sit interdicta an ⁊ qūo possunt ibi celebrari diuina.ibi.nu.5.
5 Ciuitates nō recognoscētes superiorē habēt tantā potestatē in se quantam habet imperator in vniuerso.in.c.cum te.nu.16.de re iudic.fo.79.
2 Ciuitas lesa restituitur in integrū sicut minor et respublica.in.c.j.nu. 14.de resti.in integ.fo.155.
3 Ciuitas quo casu possit statuere.in.c.quod clericis.nu.45.de foro competen.fo.70.
7 Ciuitas potest facere statutū sine superioris autoritate.in.c.in nostra. nu.2.de iniur.fo.152.
6 Ciues non excusantur a custodia murorum ciuitatis tēpore quo necessitas maxima vrgeat.in.c.peruenit.nu.1.de immu.eccle.⁊ cemi.fo.222.
7 Ciuitas vel ecclesia si a superiore destruatur perdet omnia iura et priuilegia adeo ꝙ ciues non appellabātur amplius ciues illius ciuitatis vel canonici illius ecclesie secus si sit destructa ab aliquo tyranno.in.c. cum ex iniuncto.nu.5.de no.ope.nun.fo.136.
7 **Clamare** non tenetur ille qui proiecit aliquā rem in locū solitum per quem persone nō solent transire.in.c.ex literis.el.ij.nu.1.de domi.fo.50.
7 **Clandestine** contrahentes an presumantur coniuges.in c.latores.nu.6.qui si.sint legi.fo.38.
1 **Clauium** traditio ita demum transfert possessionem rerum si fiat apud illum locū vbi sunt res.in.c.ex literis. nu.12.de consuetu.fo.94.
1 **Clausula** si reperitur idonens ⁊c.verificatur facta generali inquisitione absq; qō examinentur vel iurentur testes.in.c.j.nu.35.de postu.prela.fo.107.⁊.109.
Et vnde.in.c.cum nobis.in.7.no.⁊ seq.de elec.
2 Clausula appellatione re.quomodo intelligatur.in.c.licet.nume.2.de offi.ordi.fo.118.
6 Clausula a moto quolibet illegitimo detentore quid importet.in.c.cum nostris.nu.21.de concef.preben.fo.59.
1 Clausula relata ad diuersos potest operari diuersos effectus.in.c.ab excōmunicato.nu.3.de rescrip.fo.87.
2 Clausula rato manente pacto an habeat locum in cō promissis.in.c.per tuas.nu.18.de arbi.fo.176.
1 Clausula ex certa scientia idem importat quod de plenitudine potestatis.in.c.ad hec sumus.nu.7.de rescrip.fo.61.
1 Clausula si ita est an ⁊ qñ referatur ad precedentia.in.c.olim ex literis. nu.3.⁊.13.de rescrip.fo.71.
6 Clausula onerosa posita post plures donationes an respiciat tantum proximam donationem.in.c.cum dilecti.nu.1.⁊.6.de dona.fo.105.
Clausula etiā onerosa in fine posita respicit omnia precedētia nisi ipse haberēt suas determinatas clausulas excepto in beneficialibus in quibus respicit tantum casum proximum.ibi.nu.7.fo.110.
5 Clausula appellatione remota posita in vno articulo ex pluribꝰ in eodem rescripto delegatis concernit omnes articulos.in.c.secundo requiris.nu.4.⁊.10.de appel.fo.110.
Clausula appel. remota inducta fuit ne per frustratorias appellationes iustitia violetur.ibi.nu.3.
Clausula posita in vna dispositione concernit totam illam dispositionem quando subest ratio.ibi.nu.4.⁊.10.
Clausula posita in vno articulo non refertur ad alios habentes speciales clausulas.ibi.nu.11.
3 Clausula reuocetis in irritum quicquid fuit immutatū in tali causa ⁊c. non refertur ad legitime in iure dicē agitata.in.c.audita.nume.5.de resti.spo.fo.167.
Intellige vt in nu.13.⁊.16.
1 Clausula si impetrans sit idonens semper subintelligitur in literis ad beneficia.in.c.cum adeo.nu.7.de rescrip.fo.60.
1 Clausula si preces veritate nitantur semper subintelligit in rescriptis etiam ꝙ non sit posita.in.c.ex parte.nu.1.⁊.2.⁊.9.de rescrip.fol.44.⁊ seq.
5 Clausula appella.remota importat qō a sententia lata non possit appellari nisi ex causa in iure expressa vel ex notorio grauamine in.c.inter ceteras.nu.2.3.⁊.4.de re iudi.fo.56.
Clausula appel.remota operatur ꝙ iurisditio in dicis a quo nō suspendatur per appellationem non autem ꝙ iudex ad quem nō possit de inquitate sententie cognoscere.ibi.nu.5.
7 Clausula compescendo contradictores per censuram ecclesiasticam a quibus poni possit ⁊ quid operetur.in.c.querenti.nume.4.⁊.6.de verb. significa.fo.184.
2 Clausula si ambo non poteritis ⁊c.intelligitur de impedimento personali.in.c.coram.nu.4.de offi.dele.fo.98.
2 Clausula solita apponi habetur pro apposita ⁊ sic speciale mandatum nō requiritur in his que de sui natura includūtur in generali: licet alis requirent speciale.in.c.quod translationem.nu.3.de offi.dele.fo.107.
Clausula appel.remo. vel simpliciter ⁊ de plano nō potest poni per legatum etiam de latere.ibi.nu.8.
6 Clausula codicillaris non sustinet testamentum sed operatur ꝙ legata debeantur ab intestato.in.c.raynaldus.nu.14.de testa.fo.128.
3 Clausula ꝙ possit gerere omnia que ipsemet presens facere possit habet vim specialis mandati.in.c.intelleximus.nu.11.de ind.fo.23.
2 Clausula ꝙ si ambo ⁊c.operatur etiam si vnus ex delegatis fuit recusatus.in.c.cum super.nu.1.⁊ nu.6.de offi.dele.fo.87.
3 Clausula vocatis vocādis quid importat.in.c.exhibita.numero.6.de iud.fo.43.
5 Clausula non obstante an deroget alicui constitutioni speciali.in.c.vt debitus.nu.26.de appel.fo.127.
3 Clausula appositā in procuratorio vcz facio te procuratorē salnis exceptionib⁹ meis quid importet.in.c.expositi nobis.nu.13.de dila. fo.137.
6 Clausula generalis in odiosis non comprehēdit maiora expressis sed in favorabilibus sic.in.c.vnico.nu.18.circa fi.de commodato.fo.80.
3 Clausula appellatione remota an aliquid operetur.in.c.prudentiam. nu.11.de mut.peti.fo.103.
6 Clausula etiam odiosa in fine posita respicit precedentia etiam extranea.in.c.extirpande.in repe.§.qui vero.nu.28.de preben.fo.42.
6 Clausula rato manente pacto solum operatur respectu seruantis contractum.in.c.potuit.nu.11.de locato.fo.88.
2 Clausula appel.re.non excludit quin aliqñ possit appellari.in.c.pasto

Repertorium singularium materiarum

ralis.§.cum autem.nu.5.de offi.deleg.fo.94.

5 Clausula appellatione remota operatur hodie sicut olim nec cõtra cã reperitur aliquid innouatum.in.c.vt debitus.nu.13.de appel.fo.126.
Clausula appella.re.quos effectus operetur.sbi.nu.14.

2 Clausula promittes habere ratum posita in procuratorio an operetur speciale mandatum.in.c.contingit.nu.3.de transac.fo.135.

2 Clausula ꝙ finã omnes aut duo ꝛc.verificatur in vno alterius vices gerente.in.c.licet vndiq;.nu.1.de offi.deleg.fo.95.
Clausula vos vel alter vestrum ꝛc.verificatur in vno tantũ.ibi.nu.2.

3 Clausula appella.remota non tollit facultatem appellandi ex notorio grauamine ꝛ a cãbus in iure expressis.in.c.ex cõquestione.nume.5.de restit.spolia.fo.175.

1 Clausula alte ꝛ basse posita in compromissis operatur vt respectu lesionis non possit peti reductio ad arbitrium boni viri.in.c.fi.nume.4.de mato.ꝛ obe.fo.151.

2 Clausula supplentes omnem defectum quid operetur ꝛ alius citra papam non potest supplere defectum in contractibus vel iudicijs.in.c.i.nu.5.de transac.fo.134.

☞ Corse.Ego dico idẽ esse in regibus ꝛ principibus in regnis suis non recognoscentibus superiorem cũ sint monarche ꝛ gaudent eisdem priuilegijs in regnis et principatibus suis quibus papa et imperator in vniuerso perid qõ voluit Bald.in.c.cũ venissent.de eo qui mit.in pos. ꝛ Bar.in l.infamẽ.ff.de publi.iud.ꝛ Abb.in.c.qut in ecclesiarum.de const.nu.1.fo.201.ꝛ Inno.in.c.cum.p.tabellio.de fide instru.

2 Clausula ꝙ finon omnes ꝛc. operatur quod tunc vnus potest sine alio quando certũ est ꝙ alter est impeditus als secus.in.c.prudentiam.nu.1. ꝛ hn.2.de offi.deleg.fo.83.
Clausula omnes aut duo ꝛc.denotat ꝙ alij possunt cognoscere licet nõ constet de impedimento consortum.ibi.nu.3.
Clausula si omnes nequiueritis interesse tu frater episcope procedes quid importet.ibi.

2 Clausula in pace dimittas quid importat.Anto.in.c.veniens.nu.14.de si.presby.fo.51.

5 Clausula exceria scientia quid importet.in.c.ex.q.nu.3.de re iud.fo.51.
Clausula exceria scientia idẽ importat ꝙ clausula ex plenitudine potestatis.ibi.nu.8.fo.52.

3 Clausula pero mihi de predictis iustitiam fieri ꝛc.quid importet.in.c.ii.nu.52.de crimi.cog.fo.148.

6 Clausula Dictores qui fecẽdo ꝛc.dat iurisditionẽ iudicinon solũ inter partes sed etiã inter extraneos Dictores de facto ꝛ quanto tpe duret talis iurisditio ꝛ qd cõprehẽdat.in.c.pilosi.nu.9.ꝛ nu.10.de pbẽ.fo.32.

1 Clausula conscientiam tuam grauamus an importet ꝙ causa sit indelegabilis.in.c.cum in veteri.nu.4.de elec.fo.174.

6 Clausula in fine posita non referetur ad primiota fiet tali relatione resultaret absurditas.in.c.postulasti.nu.7.de iurepatro.fo.198.

5 Clausula supplentes de plenitudine potestatis omnẽ defectũ faciat de iure alij validũ.in.c.i.nu.7.de confir.vel inuti.fo.143.
Clausula si non omnes poteritis includit volũtatem.in.c.prudentiam.§ additamus.nu.12.4.de offi.deleg.fo.82.

2 Clausula appellatione remota non operatur circa tertios pro suo iure comparentes.in.c.super eo.nu.4.de offi.dele.fo.80.

3 Clausula decidas sine debito nõ dat formã sed instructionẽ ꝛ inia lata cõtra debitũ finẽ nõ est nulla.in.c.cũ ad sedem.nu.3.de resti.spo.fo.189.

1 Clausula omnis que posset mouere principẽ ad nõ facile referi bẽdum est penẽda in supplicatione.in.c.ad aures.nu.4.de referip.fo.49.

2 Clausula cõsciẽtiã suã ne oneramus nõ inducit electionẽ in dustrie persona alte adeo ꝙ cã sit deleg ibilis.i.c.ii.§.is aũt.nu.7.de offi.dele.fo.105.

5 Clausula appellatione remota posita vel alia clausula in medio litera rum an referatur ꝛ ad precedentia ꝛ ad sequẽtia in.c.inquisitioni.nu.1.3.4.5.de appel.fo.138.
Clausula appel.remo.operat hodie effectũ suũ sicut ꝛ olim.ibi.nu.2.

4 Clausula seruato iuris ordine procedas vel nõ seruato quid importet in.c.quintauallis.nu.42.de iurepatro.fo.60.

☞ Corse.Doc.excel.Aduerte ꝙ Inno.quẽ refert Abb.in.d.c.quintauallis dicit ꝙ innuit ꝙ cõpromittẽs in suũ tãqm in arbitrũ illa verba ꝙ possit procedere seruato ordine iudiciario.alia vero verba ꝙ possit procedere nõ seruato ordine iuris innuit ꝙ tãqm in arbitratorẽ.iõ sim cũ si processit seruato ordine iuris stabit dicto suo etiã iniquo qr vr processisse vt arbiter.Si vo processit iuris ordine nõ seruato tũc non valebit dictũ suũ nisi sit equũ vel ad equitatẽ redactũ q vr processisse vt arbitrator.d.Abb.ibi dicit ꝙ salua cius rueretia nõ sequit hoc dictũ:qz possit eligere alteram viã.in nõ eligẽdo procedere videf vtraq; auctoritate.p id qõ no.Inno.i.c.cũ ex officij.de fideic.ꝛ adducit alia:de quib⁹ vt ibi per eũ.mihi vr ꝙ Inn.recte loquat.procedit eñ dictũ eius qñ apparet ꝙ processit seruato ordine iudiciario vel nõ seruato ordine iudiciario:qi si processit ordine iuris seruato erit arbiter.si vero nõ seruato iuris ordine processit erit arbitrator ꝛ ad hoc ad duco eundẽ Abb.in.d.c.cũ ex officij.vbi dicit ꝙ inspicidã sunt acta cause an processerit vt ordinarius vel vt delegatus.nã si processit vt ordinarius nõ vr iudicũ:vt in simili no.Bar.in l.vna.C.qui p sua iurisdi.vo vt delegatus valebit.si vero sumus in dubio valebit.ar.l.quoties.ff.de reb.dub.c.abbate.de ver.sig.cũ si.cũ ergo iste habeat cõmissionẽ ꝛ in cũ fuit cõpromissum vt possit procedere vt arbiter ꝛ arbitrator inspiciẽda erũt acta cause.ꝛ si processit seruato ordine iuris erit arbiter:qr arbitria redacta sunt ad instar iudiciorũ.l.j.ff.de arbi.si vero nõ seruauit ordinẽ iuris erit arbitrator.ꝛ ita procedant dicta Inn.Aut sumus in dubio ꝛ tũc procedat doctrina Abb.ꝛ sic mihi videtur ꝙ Inno.in hoc non sit reprehensione dignus.

5 Clausula appellatione re.non excludit quin citatus possit appellare si locus non esset tutus tam sibi ꝙ illis quos ducit secum vt procuratores ꝛ similes.in.c.ex parte tua.nu.1.2.ꝛ 3.de appel.fo.116.

2 Clausula prout tibi videbitur vel ad velle suũ et similes important arbitrium iustum.Anto.in.c.cum de tua.i.nu.3.de corpo.viti.fo.60.

2 Clausula petens sibi ius ꝛ iustitiam fieri quid importet.in.c.j.nu.2.de offi.deleg.fo.72.

2 Clausula appellatione remota nõ refragat quin papa possit admittere appellationem cui debet parere ꝙ primo commisit causam appellatione remota.in.c.pastoralis.§.preterea.nu.1.3.4.de offi.dele.fo.93.
Clausula appel.re.non licet impedire executionem sententie nisi superior ex certa scientia adiuerit appellationem.ibi.nu.2.

2 Clausula liberam habens facultatem non habilitat inhabilem.Anto.in.c.ex parte.el.ij.nu.1.de corpo.viti.fo.61.

1 Clausula ꝙ si non omnes ꝛc.quid importet.in.c.scisciatus.nume.1.de referip.fo.53.

3 Clausula ꝙ procedatur simpliciter et pure quid significet et non tollit ordinem iudiciarium.in.c.dilecti filij.nu.4.de iud.fo.21.
Clausula non obstante iuris solennitate importat ꝙ solennitates iuris ciuilis tantum sint sublate.ibi.nu.6.
Clausula prout volueris quid significat.ibi.nu.8.
Clausula non se astringens quid importat.ibi.nu.16.

1 Clausula in fine posita an ꝛ quando cõcernat precedentia.in.c.causam que.nu.5.de referip.fo.60.

6 Clausula si ita est semper subintelligitur in confirmatione facta per papam.in.c.dudum.nu.8.de decimis.fo.153.

6 Clausula etiam odiosa in fine posita concernit omnia precedentia etiã diuersa.in.c.extirpande.§.qui vero.nu.11.de preben.fo.40.

1 Clausula omnis que posset mouere principem ad cõcedendum non referendum est necessario exponere ipsi principi als esset surreptitiũ principium.in.c.ceterum.nu.3.de referip.fo.45.

7 Clausula vt tibi visum fuerit importat arbitrium boni viri.in.c.significauit.nu.4.de peni.ꝛ remis.fo.157.

5 Clausula appella.remota an extendatur ad omnem appellationem vel ad friuolam tantum.in.c.super.nu.10.de appel.fo.96.

6 Clausula posita in rescripto ad beneficia vel seu quocũq; modo vacet vel per alterius cuiuscunq; persone operatur multum in materia beneficiali.in.c.ex parte astensis.nu.13.de concess.preben.fo.61.

5 Clausula appel.re.nõ excludit quin iudex possit remoueri ex legitima causa.in.c.nouit ille qui.nu.3.de appel.fo.112.

4 Clausula saluo iure addendi et diminuendi est necessaria in libello.in c.inter dilectos.nu.10.de fide instru.fo.103.

4 Clausula moneas ꝛ inducas non designat precisam compulsionem.in c.i.in primo nota.de testi.cog.fo.90.ꝛ in.c.ij.nu.2.ꝛ.4.de spon.fo.3.

☞ Corse.doc.excellentissimus.Contrariũ tenuit idẽ Abb.in.c.cũ infirmitas.in.ij.no.de peni.ꝛ remis.Fede.de se.cõsi.iij,ꝛ seq.Barba.in.c.ex psentia.de pig.ꝛ in.c.nã cõcupiscentiã.de cõsti.vide Abb.in.c.ex tue.de fimo.nu.5.ꝛ in.c.tua nos.el.ij.de iurctur.Jo.an. Archi.ꝛ Domi.post Jo.de deo.Egidi.ꝛ alios.ꝛ ibi etiã per Jo.de lig.in.c.cũ si pauper.de prebẽ.lib.vi.ꝛ diuina fauẽte gratia hãc cõcordiã cõcepi.aut lex canon seu alia dispositio vtitur istis verbis apponendo postea verbũ cõpello seu simile verbũ ꝛ tũc per talia verba nõ designatur precisa cõpulsio.et ita procedant.c.i.de testi.cog.ꝛ alia iura que vltra hec verba apponũt verbũ cõpello seu simile.aut apponũtur ista verba in lege et postea per verba sequẽtia innuitur compulsio.ꝛ tunc dic ꝙ talia verba intelligũtur cũ effectu ꝛ sapiunt quasi quãdam compulsionẽ.ꝛ ita procedat ter.d.c.cũ infirmitas.ꝛ quod voluit ibi do.Abb.aut ista verba apponũtur simpliciter nec sequentia aliud indicant ꝛ tunc in dubio attenta eorum propria natura importãt precisam compulsionẽ per iura ꝛ motiua que adducit Domi.post alios in.d.c.si pauper.nam a propria significatione verborũ nõ est prima facie recedendũ.l.non aliter.ff.de leg.iij.c.ꝛ in bis.ꝛ.c.fi.de verb.sig.nisi materia subiecta aliud suaderet vt in.d.iuribus notatur.Jnsuper vbi talia verba apponerẽtur in cõmissione seu delegatione causarũ daretur alicui iurisditio ꝛ delegãs apponeret hec verba absurdũ esset dicere ꝙ talia verba non importarent coertionem per quo iurisditio sine coertione esset delusoria per ea que habentur in c.preterea.ꝛ in.c.ex literis.de offi.dele.facit.l.ij.ff.de iurisdi.om.iud.ꝛ in l.ad legatum.ꝛ l.ad rem mobilem.ff.de procu.

2 Clausula appellatione remota non potest poni per inferiorem a papa etiã per legatũ de latere.in.c.super questionũ.nu.3.de offi.dele.fo.90.

2 Clausula ꝙ si non omnes quid importet.in.c.quoniã.nu.5.ꝛ.6.de offi.delega.fo.78.

1 Clausula si ad mandatũ nostrũ alium non receperitis quid importet et quid differat

quid differat a fi ad mãdatum pape ꝛc.in.c.l fils.nu.6.de rescri. fo.87.

1 Clausula solita apponi in aliquo instrumẽto si fuerit casu omissa habetur pro appposita.in.c.cum.m.nu.5.de constitu.fo.26.

1 Clausula ꝛ quidam alĩ ꝛ res alie posita in rescripto comprehẽdit personas vel res inferiores vel equales expressis.in.c.fedes apostolica.nume.1.6.9.de rescrip.fo.57.
Clausula ꝛ quidam alĩ comprehendit tantum quatuor.ibi.nu.3.

3 Clausula saluo iure addendi vel diminuendi quid importet in.c.ĥ.nume.28.de libel.obla.fo.97.

5 Clausula appel.remo.tollit omnem appellationem que a iure expresse non indulgetur.in.c.pastoralis.nu.1.ꝛ.3.de appel.fo.119.
Clausula quantũcunq; odiosa posita in rescripto debet aliquid operari,ibi.nume.2.
Clausula appel. remota potest apponi a papa vel ab imperatore ꝛ aliquando a iudice inferiore ꝛ omnes qui de iure vel de facto nõ recognoscunt superiorem.ibi.nu.45.
Clausula appel. remo.etiam operatur effectus multos.ibi.nn.8.
Clausula appellationis operatur hũc effectũ q; per appellationem interpositam non suspenditur iurisditio iudicis a quo nisi forte inde rad quem inhibuerit.ibi.nu.9.13.ꝛ.16.fo.120.
Clausula appella. remota non tollit quin notorie grauatus possit appellare.ibidem.nu.14.

2 Clausula q; si nõ omnes ꝛc.non excludit quin fiat inquisitio ꝛ qñ.in.c. cum causam.nu.1.de offi.deleg.fo.87.

2 Clausula prouideas in aliqua ecclesiarũ talis dioceſis ancõprehendat ecclesias ciuitatis.Ant.in.c.accepimus.nu.8.de eta.ꝛ quali.fo.48.
Clausula vt liberum sit impetrat vt quis non teneatur requirere cõsensum alterum.in.c.si pro debilitate.nu.5.de offi.dele.fo.17.

1 Clausula rato manente pacto non operatur respectu conuentionis sed obseruantis.in.c.cum inter.nu.12.de elec.fo.133.

5 Clausula appel.re.nõ tollit q; anteq; quis citet nõ possit aliquo respectu iurisditio in dicis suspẽdi.in.c.meminimus.nu.2.de appel. fo.94.

1 Clausula in fine posita nõ recipit precedẽtia qñ ex tali relatione sequeretur absurdum.in.c.ecclesia vestra.el.ĥ.nu.5.de elec.fo.181.

1 Clausula omnis qui posset mouere principem ad non rescriptum est necessario exponere ipsi principi als esset surrepticium rescriptum. in c.ceterum.nu.3.de rescrip.fo.45.

1 Clausula ꝛ quidam alĩ non semper cõprehendit partes vel minores.in c.rodulphus.nu.2.ꝛ.10.de rescrip.fo.83.ꝛ seq.

2 Clausula consueta in literis apponi habetur pro appposita.Anto.in.c. accepimus.nu.2.de eta.ꝛ quali.fo.47.

☞ Corse.doc.excellẽ.De clausula toties quoties opus fuerit vide Ang. ꝛ ibi Moder.in.l.fi finita.in prin.ff.de dã.infec.ꝛ Ang.in.l. oratione. de ferijs.ꝛ in.l.ĥ.ꝛ exhibendi.ff.de custo.reo.Spec.in tit.de arbit.ĥ.sequitur.ver.sed pone qõ actũ est q; possit pronuntiare quoties voluerit Bal.in.l.si duo.ĥ.semel.ff.de arbi.sentit Ly.in.l.cũ antea.C.eo.Bal.in l.i.C.de his que pe.noie.in.xiij.col.vbi allegat glo.in.l.cũ questio.C.de leg.ꝛ ibi Sali.ꝛ Alex.Sed p certo illa glo.exponit verbũ semel sepius ꝛ nõ verbũ toties sed põt dici q; alleganti in simili.facit qõ voluit Bald.in c.fua.de app.ꝛ vide Ang.in terminis.in.l.quod si nolit.ff.de edil.edi.ꝛ Roma.in repet.rub.de arbi.in.xvij.col.ꝛ Bar.in.d.l si duo.ĥ. semel. ff.de arbi.ꝛ qõ voluit Spec.in tit.de pig.ĥ.i.ver.sed cum pignus pigneri.ꝛ concludit q; verificatur in duabus vicibus.ꝛ vide.d.Lar.ꝛ.d.Barba.in.c.ĥ.de cõstit.ꝛ vide omnino Jo.de imo.ꝛ Moder.in.d.l.fi finita. in prin.vbi tenent contra Ang.stat difficultas quid dicendũ ꝛ iudicio meo nõ potest dari in hoc certa regula sed attendi dz materia subiecta.arg.in.l.fi vno.ff.loca. ꝛ ad hoc ad duco do. Lar.in.d.c.ĥ. vbi dixit q; ista dictio quoties qñq; importat idem qõ frequenter seu multoties qñq; importat idẽ qõ semper ꝛ omni casu.l.sicut in annos.ff.qui. mod. vsu.amit.aliqñ vsq; ad tertiã vicem excludit ne vt in.c.oĩs cõsti.ĥ.q.vj.vbi dicit appellari posse toties quoties opus fuerit.ꝛ ibi vide bo.glo.ꝛ tñ quis non habet potestatẽ appellandi tertia vice.C.ne li.ter.puo.c.sua. de app.concludit q; importat plus ꝛ minus sm naturã eius cui adijcitur ꝛ optime loquitur nam clausula ex precedentibus et sequentibus regulatur.c.secundo requiris.de appel.l.talis scriptura.ff.de leg.i. in dubio tamen statur cum communi opinione q; talis clausula verificatur in bino actu propter infinitatem euitandam.

5 Clausula appellatione remota posita in commissione cause non tollit quin iudex possit ex aliqua iusta causa recusari.in.c.postremo. nu.1. de appel.fo.106.

7 **Clerici** si decesserint ab intestato sine heredibus vel ecclesia eius bona applicabuntur episcopo loci in.c. excõicamus.el.j.nu.1.de here.fo.92.

7 Clericus percutiens clericum a quo absoluatur.in.c.cum illorũ.nu.6. de senten.excom.fo.174.

2 Clericus non cogitur satisfacere creditoribus nisi deducto ne egeat.in c.veniens.nu.4.de transac.fo.137.

7 Clericus bodie nõ deponitur sicut olim ex fornicatione ꝛ simplici peccato mortali.in.c.non debet.nu.2.de consan.ꝛ affi.fo.33.

7 Clericus raptor vel particeps in rapina irrecuperabiliter deponit et beneficio priuatur.in.c.super eo.nu.2.de rapto.fo.107.

6 Clerici etiã in minoribus cõstituti nõ debẽt habere officia talia siue secularia:aut aũt aliter facientes degradentur vel deponãtur aut suspendantur.in.c.vt clerici.nu.2.ꝛ nu.9.de vita ꝛ hone.cle.fo.8.
Clerici indigentes possunt esse negotiatores alicuius honeste negotiationis als secus.ibi.nu.3.
Clerici an possint esse tutores.ibidem.
Clericis interdicitur omnis ludus preter ludum schacorum.ibidẽ. nume.4.ꝛ nume.11.
Clerici an ꝛ quo casu possint portare annulos.ibi.nu.7.
Clericus publice aleator ipso facto priuatur a promotione sed nõ beneficio nisi precedat monitio.ibi.nu.11.
Clericus debet ire indutus sm cõsuetudinem loci non tamen debet ire cum vestibus laceratis propter humilitatem quia dignitas clericalis vilesceret.ibi.nu.18.

4 Clericus qui se obligauit stare mandato cpi si eps preceperit q; renunciet beneficio ꝛ q; non appeller potest appellare ꝛ non est opus vt petat relaxationem a iuramento.in.c.veniens.nu.5.de iureiur.fo.139.

6 Clericus monitus non rediens priuatur beneficio nisi iustam causam absentie alleget.in.c.fi.nu.1.de cleri.non resi.fo.23.
Clericus absens ad hoc vt excusetur debet cum licẽtia epi abesse que sit ex causa concessa q; in sua ecclesia seruiat per alium.ibi.nu.2.

2 Clericus peregrinus quomodo probabitur ordinatus.Ant.in.c.j.nu. 3.de cleri.pereg.fo.64.

7 Clericus qui est in seruitio episcopi vel pape reputatur pro residente. in.c.olim.nu.4.de verb.sig.fo.184.

6 Clerici habentes proprium non debẽt ab ecclesia subuenire.in.c.inter alia.nu.28.de immu.eccle.ꝛ cemi.fo.229.
Clericus pauper,debet sibi manibus querere victum.ibidem.

7 Clerici in quibus criminibus sine traden di curie seculari etiam nõ expectata incorrigibilitate.in.c.ad abolendam.nu.11.de here.fo.91.

6 Clerici seculares an in distincte prohibeant beneficiati in monasteriis in.c.ea que.nu.10.de statu mona.fo.183.
Clericus si traditur iudici seculari non tenetur iudex stare pcessui facto per ecclesiasticum iudicem nisi in casu heresis.ibi.nu.14.

7 Clericus vigore vehementis infamie potest suspendi a suo beneficio.in c.accedens.nu.11.de accusa.fo.64.
Clericus agens pro iuribus sui beneficij non potest aliqua exceptione repelli quia toleratur in suo beneficio.ibi.nu.13.
Clericus an teneatur ostendere titulũ sui beneficij remissiue. ibi.nu.14.
Clericus qui consentus est plenum ius in beneficio ꝛ petit possessionẽ quam nunq; habuit an possit aliqua exceptione repelli.ibi.nu.15.

6 Clerici tenentes beneficia sine legitimo titulo possunt ipso facto excommunicari.in.c.ex frequentibus.nu.5.de instit.fo.52.
Clericus habens beneficiũ sine legitimo titulo iusto errore ductus non tenetur ad rationẽ fructuũ secus vbi ignorantia fuit crassa.ibi.nu.11.

7 Clericus habens tenue beneficiũ dz sibĩ ipsi imputare qui tale acceptauit vnde debet ex aliqua laudabili industria victum sibi querere. in.c. suam nobis.nu.10.de simo.fo.76.

6 Clerici negotiatores ꝛ tertio moniti non se abstinentes nõ debent gaudere priuilegio clericali adeo q; subiacent quo ad eorum bona statuto laicorum non autem quo ad cõcernentia ordinem clericalem.in.c.ex literis.nu.1.nu.7.ꝛ nu.9.de vita ꝛ hone.cle.fo.9.
Clerici possunt ad eorũ cõmoda vti statutis laicorũ et an q; inducunt pro ipsis teneantur contra ipsos rec;pere.ibi.nu.2.ꝛ nu.6.
Clerici non debent soluere pedagia siue gabellas de facultatibus ipsorum ꝛ eorum patrimonio licet statuta sint in contrarium.ibi.ꝛ nu.4.
Clerici cõiugati nõ gaudẽt priuilegio clericali in facultatibꝫ.ibi.nu.8.
Clericus negotiator de bonis ecclesie non perdit priuilegia quo ad bona ecclesie secus si negotiator de bonis proprijs.ibi.nu.1.nu.9.ꝛ nu.10.
Clericus an gaudet priuilegio in bonis proprijs patrimonij ꝛ quid in bonis ecclesiasticis.ibi.nu.11.
Clericus habẽs bona cõmunia cũ laico an teneat ad onera.ibi.nu.13.

6 Clericus si ignorat vbi fit est citãdus in ecclesia sua tribus edictis et si intra sex menses non redierit priuatur ecclesia sua nec sufficeret vnum peremptorij.in.c.tue deuotionis.nu.1.2.4.5.de cleri.non resi.fo.20.
Clericus iniuste absens debet personaliter citari si potest fieri als sufficit in valuis ecclesie sue.ibi.nu.3.
Clericus non residens potest suspendi ꝛ excõmunicari ꝛ spoliari ad libitum superioris.ibidem.nu.6.

6 Clericus vel prelatus nõ residens ꝛ vocatus nõ rediens potest ipso facto beneficio spoliari.in.c.qualiter.nu.3.de cleri.non resi.fo.20.
Clericus non residens licet reuersus potest puniri.ibi.nu.4.

6 Clerici nõ possunt redditus ecclesiarũ suarũ debitos qbuscũq; rectoribus nec dividere nec minuere.in.c.auaritie.nu.1.nu.2.ꝛ.4.de prebẽ.fo.26.

6 Clerici moniti vt dimittant concubinas ꝛ non se corrigẽtes suspendantur ꝛ deponãtur ꝛ est in optione iudicis.in.c.sicut ad extirpanda.ꝛ nu. 1.ꝛ nu.2.de coha.cle.ꝛ mulie.fo.11.
Clericus notorie concubinarius an ipso iure sit suspensus nulla monitione preambula ꝛ an celebrando efficiatur irregularis.ibi.nu.3.

Repertorium singularium materiarum

6 Clericus debet residere in beneficio vel prebēda nisi aliud diceret ꝯsuetudo.in.c.inter quatuor.nu.1.& 4.de cle.non resi.fo.20.
Clericus monitus nō residēs potest vel per sentēciā vel ipso facto priuari suo beneficio ad libitum iudicis.ibi.nu.2.
Clericus se absentando ds requirere licētiā plati nisi sit aliqua necessitas que subito occurreret vel nisi aliud dicat consuetudo.ibi.nume.4.
Clericus suspensus ob aliquod crimen si interim ꝑsumpserit celebrare priuatur beneficijs & perpetuo deponitur.in.c.vt clericorum. nu.1.et nu.9.de vita & hone.cleri.fo.7.

6 Clerici nō possunt facere statuta super arduis sine cōsensu epi in negocijs vero tāgentibus ipsos clericos possunt. in.c.ꝯ.nu.2. de insti.fo.51.

5 Clericus habens sub eodē tecto dispensatiue canonicatū et capellaniā illa bona qua celebrat vt capellanus priuat distributionibus quas deberet habere vt canonicus.in.c.cum olim.nu.3.de re iudi.fo.59.
Clerici habentes dignitates in aliqua ecclesia citra canonicatum non habent vocem.in.c.de iure communi.ibi.nu.8.

6 Clericus non pōt aliquid tēporale vel aliud promittere laicis pro decimis habēdis & si promiserit promissio est nulla.in.c.i.nu.2.de cēsi.fo.199.
Clerici debonis patrimonialib⁹ nō debēt solucre gabellas & alia onera put laici onera vero & annera rei vel perpetua sic.ibi.nu.9. fo.209.

4 Clerici possunt vti in eorum fauorem lege vel consuetudine laicorum si est fauorabilis.in.c.ad nostram.nu.1.de proba.fo.32.
Clericus potest se purgare per duos laicos etiam si contra cum probatum est per duos clericos.ibi.nu.4.

6 Clericus cōuictus de periurio priuatur beneficio si principaliter fuit actum ad transgressionem iuramenti alis secus licet in consequentiam detegatur periurium.in.c.peruenit.nu.4.& 13.de fideiuſ.fo.97.

4 Clerici cōtra laicos non admittuntur in testes incausa in qua venit imponenda pena sanguinis.in.c.decetero.nu.1.de testi.fo.48.

6 Clerici non obligantur soluere pedagia vel vectigalia etiam licite imposita.in.c.innouamus.nu.4.de censi.fo.204.

6 Clericus qui ex natura beneficij non tenetur residere nō potest per hoc vagari alis priuabitur licet habuerit licentiā vagandi vel ita fit consuetudo.in.c.et tuc.nu.14.de cle.non resi.fo.21.

☞ Casu.doc.excellen. Ego addo in simili aliqua perpetuo memoratu digna quo ad delictū vagationis & prio celebrē ter.in.l.qō nisi.§.ex poincia.ff.de ope.lib.vbi libertus nō tenet insequi patronū vagabundū ad prestādas operas.& ibi Bal.de neap.inducit ad vasallū qui tenet seruire dño sed si incipit vagare per mūdū nō tenet.& vide qō voluit idē Bal. de neapo.in.l.itē illa.ff.de cōstitu.pecu.vbi dixit q̄ debitor nō tenet inuenire creditorē vagabundū & soluere ei debitū licet alis secus: vt ibi plene no.& vide Spe.in tit.de loca.§.nūc aliqua.ver.cleriū. vbi dixit q̄ si emphyteota cepit vagari per mūdū priuat emphyteosi.quem refert Bal.in auf.si quas ruinas.C.de sac.san.ecc.& vide qō voluit ter.in.l.libera peculij administratio.ff.de pecu. vbi si dño concessit liberā administrationē peculij seruo qui incepit vagari intelligit finita eius administratio.q̄ habetur pro mortuo.facit glo.in.c. nō ops.de ꝑse.diſt.v.et addo ego glo.in.c.cū tu.de vsuris.quā reputauit tibi fingu.do.meus do. And.barb.qō is vsurarius teneat prestare vsuras illi a quo extorsit.videt est verū si nouit vbi habitat.secus si ignorat vbi sit creditor. puta q̄ vagaret per mundū q̄ tūc non tenet inquirēdo vagari.& addu.ego gl. in.c.vnaquecq.vti.q.ꝯ. que dicit q̄ vxor nō tenet sequi virū vagabundū quā gl.fecit singulare Jo.de imo.in rub.ff.sol.ma.licet per errorē allegauerit gl.in.c.ebron.eadem causa.q.q. Ego allego aliā in.c.de illis.de spon.& in.c.si quis necessitate incitabili.extiū.q.ꝯ.& in.c.j.de coniug. lepro.& in.c.i.qui matri.c.ccu.non pos.quas oēs glo.limita nisi sciens ter mulier duxisset in virū aliquē bistrionē qui solet vagari quo casu tenebit sequi virū.ita dixit gl.in.d.c. vnaquecq.& in.d.c.si quis.& vide quod voluit Bar.in.l.meuia.§.vxorē.ff.de an.leg.& scribentes in dicta rub.& Jo.de imo.in.l.si cum dotē.§.si maritus.ff.solu.matri.

6 Clericus coniugatus potest alere de reditibus beneficij sui vxorem et consanguineos pauperes et filios illegitimos.in.c.coniugatus .nu.6. de coniuge.comu.fo.166.

6 Clericus secularis licet habeat patrimonium in quo succedit eius filius legitimus potest etiam licite tenere ecclesiam.in.c.ex presentium. nu.2.de pig.fo.93.

6 Clericus generalis procurator laicorū est deponendus vel excōmunicandus nec potest esse officialis alicuius principis.in.c.sed nec.nu.12. 5.& 6.de cle.vel mona.fo.237.& seq.
Clericus an possit saltem vnū negotiū laici procurare.ibi.nu.4.
Clericus pōt esse delegatus principis secularis ad vnā cām.ibi.nu.5.
Clerici nec prelati possunt esse vicegerētes principū secularium nec possunt sub eorū cura aliquā ciuitatem tēporalem habere.ibi.nu.7.
Clerici possunt esse consiliarij principis secularis.ibidem.

6 Clericus vel alius administrator alicuius ecclesie non facit suos nec̄ reditus nec̄ oblationes nec̄ data pretertu voti. in.c. inquirendum. nu.2.de pecu.de.fo.109.

7 Clericus etiam in sacris constitutus licite potest verberari causa discipline.in.c.vniuersitatis.nu.4.de sen.excō.fo.170.
Clerici nō possunt etiā de mandato iudicis ecclesiastici per laicos torqueri licet cōmuniter cōtrarium seruetur. ibidem.nu.6.9.11.
Clericus non potest capi & detrudi in carcerem per laicū sine metu excōmunicationis nisi cū licentia sui iudicis.ibidem.& nu.11.

6 Clericus intrudens se in beneficiū viuētis vel faciens se in illo institui aliquo titulo imperpetuū est inhabilis ad illud habendū si fuerit sciēs vel in supina ignorātia.in.c.post electionē.nu.5.ii.de cōcess.pbē.fo.59.
Clerico habenti vnū beneficiū si fuit alterū consimile collatū & fecit signū crucis collationi de primo suo beneficio alteri per superiorem facte fibi non preiudicauit amec̄ habuit possessionem secundū. ibidem.

6 Clericus vagans potest priuari beneficio etiā simplici.in.c.extirpāde, in repeti.§.qui vero.nu.32.de prebēn.fo.43.
Clericus absens causa studiorū potest percipere fructus etiā beneficij curati quia dicitur saltem seruire ecclesie vniuersali.ibi.nu.33.fo.44.
Clericus an possit retinere plura beneficia & qualia cum dispensatiōe episcopi.ibidem.nu.38.
Clericus non potest esse pluralis in beneficijs sine simplicibus sine curatis iure speciali cessante.ibi.nu.4.6.& 30.35.36.
Clericus habens beneficium simplex de consuetudine potest in absentia percipere fructus etiam nullo vicario vel substituto relicto nisi ex absentia grauc preiudicij inferatur ecclesie vel sit vagabundus. ibidē. & nume.11.ver.sed aduertendum.& seq.

6 Clerici & eccle an sint regulariter immunes ab oib⁹ collectis & impositionib⁹ laicor.in.c.nō minus.nu.3.& 4.de immu.eccle.& comi.fo.224.
Clerici non possunt honores inter laicos habere & non habent vocem in consilio laicorum.ibidem.nu.14.
Clerici vel monachi non tenentur subire tutelam vel curam minorum possunt tamen si volunt agnoscere legitimam.ibi.nu.15.
Clerici tenentur ad omnia onera que cōuertuntur in vtilitatē communem clericorum & laicorum & ad hoc soluendū sunt cogēdi cōtā suo iudice sin vnam opinionem que improbatur, ibidem.nu.18.

3 Clerici debent conuenirī coram iudice ecclesiastico & cōsuetudo aliter disponens non valeret in.c.clerici.nu.1.5.& 6.de iudi.fo.24.

5 Clericus potest donec satisfecerit de delicto teneri in vinculis per suū superiorem & si opus est pōt torqueri.in.c.delictis.nu.2.de app.fo.123.

4 Clericus potest remittere debitū ecclesie quando illud concernit vtilitatem remittentis.in.c.veniens ad nos.nu.5.de testi.fo.45.

7 Clerici possunt esse iudices delegati laicorum. in.c.in archiepatu.nu.3.de rapto.fo.107.

3 Clericus quando teneatur prestare iuramētum calum.in.c. imperatorum.nu.2.de iuramen.calum.fo.126.

3 Clerici iurant de calumnia in eorū causis licet cōsuetudo sit cōtraria. in.c.ceterum.nu.4.de iuramen.calum.fo.127.

5 Clericus sine alius prelatus si citetur a duobus superioribus vno ecclesiastico & alio temporali cui debet potius parere.in.c.cū parati.nu. 8.de appella.fo.99.

3 Clericus an possit coram iudice seculari reconuenirī.in.c.j.nu.7.de iuramen.calum.fo.123.
Clericus si in aliquo acto non habuit licentiā superioris quā requirere debebat tamen ille non vitiatur.ibidem.nu.17.
Clericus vel religiosus si fuerunt testes in causa sine superioris licētia an illud dictum valeat.ibidem.
Clerici⁹ qbus casibus pōt iurare sine licētia superioris. ibi.nu.18.& 28.
Clericus an potest esse procurator sine licentia sui prelati.ibidem.
Clericus qñ iurat de calūnia debet habere specialē licentiā.ibi.nu.20.
Clericus iurando an debeat iurare tactis euangelijs.ibidē.nu.21.

6 Clerici an & quo casu possint compelli ad custodiā ciuitatis eorū tempore guerre.in.c.peruenit.nu.3.6.de immu.eccle.& comi.fo.222.& seq.
Clerici tenentur ad tallias collectas et angarias tpe alicuius magne guerre vbi non valet cōsuetudo vt clerici teneant ad predicta qui etiā constitutione imperiali non tenentur ad eas.ibi.nu.4.8.12.14.
Clerici non tenentur ad manualem pugnam aliquo modo etiam pro recuperatione terre sancte.ibidem.nu.5.
Clerici non efficiūtur irregulares si necessitate vrgēte pugnāt vna cū alijs dum tamen actualiter ipsi non occidāt licet vulnerēt.ibi.nu.7.

2 Clerici de iure diuino sunt exempti a potestate imperatoris.in.c.ꝯ.nume.1.de maio.& obe.fo.125.
Clericus non tenetur in aliquo obēdire laicis nisi sint feudatarij ipsorum.ibidem.nu.3.

3 Clerici seculares in alieno territorio stantes subēciuntur iurisdictioni episcopi & non laicorū.in.c.quod clericis.nu.3.de fo.compe.fo.67.
Clericus agens contra laicum an seruet consuetudines fori secularis ibidem.nu.6.8.10.11.
Clericus delinquendo non sortitur forum secularem.ibidem.nu.22.
Clericus qui aliquid pro se allegat debet illud idem contra se adducū recipere.ibidem.nu.36.

3 Clericus si est inuasor rerū aliarū potest in eum fieri manuum iniectio sine metu excōicationis.in.c.olim.el.j.nu.5.19.20.de testi.spo.fo.179.
Clericis est etiā licita defensio rerū suarū etiam contra alios religiosos sine metu excōmunicationis nisi excesserint modum.ibi.nu.22.

3 Clericus succedens laico quenif cōtā iudice ecclesiasticō in alijs sec⁹ q̄

succesſor? quenĩ vbi poterat cõueniri.in.c.q?.v.nu.12.de iudi.fo.29.

4 Clericus inductus in teſtĩ pro eccleſia ſua ita debet contra eccleſiã teſtificari ſicut pro eccleſia.in.c.cũ nuntius.ns.2.de teſti.fo.47.
Clericus an poſſit cogi teſtificari in cauſa ſeculariũ ꝛ coram quo iudice debeat teſtificari.ibidem.nu.3.

7 Clericus percutiens altũ clericum eſt excõmunicatus.in.c.cũ pro cauſa.nu.2.de ſenten.excom.fo.171.

6 Clericus nõ ds legere nec dictare ſententiã cõtinẽte penã ſanguinis nec etiã intereſſe poſſunt: alꝰ incurrit irregularitatẽ etiã q̃ ſententia nõ ſit mãdata executioni.in.c.ſniam.nu.1.3.4.5.6.11.ne cle. vel mona. fo.241.
Clerici aſſociates illũ qui babet mori ad ipſum cõfortãdum nõ incurrunt irregularitatem.ibidem.nu.7.
Clerici aſſiſtẽtes ſententie ſanguinis ſunt irregulares ſiue ſint in ſacris ſiue non.ibidem.nu.8.
Clericus puta prelatus habens iuriſdictionẽ temporalẽ nõ poteſt ſententiam ſanguinis dictare ſed debet alteri demandare.ibidẽ.nu.10.
Clericus an efficiatur irregularis ex eo q̃ ſcribit ſimpliciter q̃ aliꝰ capiatur qui poſtea ſententiam ſanguinis paſſus eſt.in.d.c. ſententiam. nu.12.ne cle.vel mona.
Clericus ſcribens vel recipiens dicta teſtiũ in cauſa criminali an efficiatur irregularis.ibidem.nu.13.
Clericus incurrit irregularitatem legendo literas ex permiſſu principis ad quẽ litere fuerunt miſſe vt capi faceret aliquẽ vt mandaret mori qui lectis literis captus ꝛ mortuus fuit.ibidem.nu.14.
Clericus aduocatꝰ in cã criminali incurrit irregularitatẽ.ibi.nu.15.
Clericus non debet fieri capitaneus belli ſiue bellum ſit iuſtũ ſiue non ibidem.nu.16.
Clerici an poſſint intereſſe bello iuſto ꝛ hortari ad bellandum ſine metu irregularitatis.ibidem.ꝛ.nu.18.
Clericus nõ incurrit irregularitatẽ vulnerando quẽ ad ſuã defenſionẽ vbi ponitur quid ad defenſam rerũ.ibi.nu.17.ꝛ nu.19.fo.242.
Clericus an efficiatur irregularis ex eo q̃ miniſtrauit et ꝓparauit arma ꝛ ob id in conſequentiam ſecutum eſt homicidium.ibi.nu.18.
Clerici non poſſunt eſſe phyſici niſi non ſint in ſacris vel nõ beneficiati.ibidem.nu.22.

3 Clericus depoſitus nõ ſtatim eſt effectus de iudicio ſeculari niſi aliud ſuperueniat.in.c.ad ſi clerici.ſ.de adulterio.nu.2.de iudi.fo.16.

3 Clericus non poteſt ꝓrogare iuriſditionem ſine conſenſu ſuperioris niſi contrahendo.in.c.dilecti filĩ.nu.4.de fo.compe.fo.84.

7 Clericus ordinatus ſi ꝓmiſerat ordinatori q̃ per tot annos nõ queret ab eo prouideri an valeat talis promiſſio etiam iurata tam reſpectu ipſius q̃ ordinatoris.in.c.ſi quis.nu.4.de ſimo.fo.82.

7 Clericus pro ſua neceſſaria defenſiõe põt aſſumere arma ꝛ nõ pdit priuilegiũ canonis.ſi qs ſuadente.in.c.perpẽdim⁹.nu.2.de ſen. exc.fo.169.
Clericus dicitur ſe immiſcere enormitatibus quãdo facit ſeditionem in populo.ibidem.nume.3.
Clericus immiſcens ſe enormitatibus an perdat priuilegiũ fori et priuilegium canonis.ſi quis ſuadente.ibidem.nu.5.6.
Clerici buffones vel aliam artẽ ignominioſam exercentes ſi illã exerceant per annum perdunt omne priuilegiũ clericale.ibi.nu.7.fo.170.
Clericus delinquendo poteſt ꝓrogare iuriſditionẽ ſui iudicis quam alꝰ non poſſet ſine eius licentia.ibidem.nu.10.

6 Clericus venditor tenetur defendere rem venditam laico in foro ſeculari.in.c.ſi.nu.8.de emp.ꝛ vendi.fo.85.

3 Clerici non poſſunt ꝓrogare iuriſditionem ſine conſenſu ſuperioris. in.c.ceterum.nu.11.de iudi.fo.19.

6 Clericus vel canonicus habẽs p̃bẽdã requirẽte reſidẽtiã nõ põt habere eccleſiã parochialẽ alꝰ ſecus.in.c.exp oſuiſti.nu.2.de preben.fo.47.
Clericus licet habeat euidentẽ ꝓrogatiuã perſone tñ non poteſt habere plura beneficia etiam annexa niſi diſpenſatiue.ibidem.nu.5.

6 Clerici in minoribus conſtituti contrahentes matrimonium priuantur beneficijs ꝛ recuperãt ſi qua bona dederint eccleſie.in.c. quod a te. nu.1.2.4.de cleri.coniug.fo.14.

6 Clerici non tenentur ſubuenire neceſſitatibus vel vtilitatibus ciuitatum etiam vbi laici nõ ſufficiunt niſi prius romano pontifi. conſulto. Imo clerici ſponte ſolnentes nil agunt ſine licentia pape.in.c.aduerſus.nu.1.4.6.de immu.eccle.fo.229.

6 Clericus ebrioſus monitus nõ deſiſtẽs ſuſpẽditur a beneficio niſi egerit penitentiam.in.c.a crapula.nu.1.ꝛ nu.3.de vi.ꝛ bone.cleri.fo.7.

6 Clericus babẽs bñficia an q̃ ſtatim efficit monachus etiã intra annũ probationis perdat bñficia.in.c.conſulti.nu.6.ꝛ.7.de regu.fo.163.

6 Clerici non poſſunt mutare ſtatum eccleſie ſine licentia ep̃i.in.c.ad audientiam.el.ĩ.nu.3.de eccle.edifi.fo.222.

2 Clericus ſine facto ſuo exulans non debet priuari beneficio nec eius reditibus.in.c.ĩ.nu.3.de arbi.fo.167.

6 Clericus qui habet ſufficiens patrimoniũ ꝛ beneficium poteſt viuere de redditibus beneficij ꝛ patrimonium conſeruare ſuis heredibus.in.c. epiſcopus.nu.2.de preben.fo.24.
Clericus gaudet in bonis patrimonialibus priuilegio clericali ls nullam habeat eccleſiam.ibidem.

3 Clerici in bonis patrimonialibus gaudent priuilegio eccleſiaſtico. in c.ſi.clericus.nu.3.de fo.cõpe.fo.601.

6 Clerici abſentes licet ꝓuilegiati poſſunt cõpelli ad redeũdũ ſi eccleſia patitur detrimentũ ꝛ cogunt q̃ interea fructus beneficiorũ ſuorũ dantur illis qui pro eis ſeruiũt.in.c.cũ ad hoc.nu.1.de cle.nõ reſi.fo.22.
Clerici debẽt reſidere in beneficijs niſi ex licentia epi cũ iuſta cauſa vel ex indulgentia pape etiam cauſa non ſubſiſtente.ibi.nu.4.fo.23.
Clerici vnius eccleſie citra canonicos non faciunt collegium vel capitulum.ibidem.nu.10.ꝛ nu.11.

6 Clericus abſens qui vel q̃ ſtudet in iure vel theologia vel ex alio priuilegio recipit fructus beneficij ſui ſi nõ participat de quotidianis diſtributionibus.in.c.licet vobis.nu.1.4.5.6.8.de preben.fo.46.
Clerici etiam habentes dignitates poſſunt ſe abſentare ex cauſa ſtudij. ibidem.nu.2.
Clericus abſens cã ſtudij an teneat relinquere vicariũ loco ſui ſiue ſit beneficiũ curatũ ſiue ſimplex ſiue capella ſiue collegiatum.ibidẽ.nu.9.

6 Clericus non eximitur a patria poteſtate niſi in ſpiritualibus vel niſi ſit epꝰ.in rub.nu.2.de pecu.cle.fo.108.
Clericus non facit fructus beneficij ſuos.ibidem.nu.1.

6 Clericus ſi inſtituit aliquẽ heredẽ a quo bona tanq̃ ab indigno auferuntur illa applicantur fiſco eccleſie reſpectu relinquentis qui fuit clericus.in.c.ſancto.nu.1.de ſucceſ.ab inteſt.fo.131.

6 Clericus exiſtẽs in peccato mortali licet occulte eſt ſuſpẽſus quo ad ſe et grauiter peccat celebrãdo.in.c.veſtra.nu.4.de coha.cle.ꝛ mu.fo.12.
Clericus cõcubinarius an vicak ſuſpẽſus ab officio vel a beneficio ꝛ an celebrando incurrat irregularitatem.ibidem.nu.7.ꝛ nu.8.

6 Clerici nõ debẽt cõpelli cũ iuramẽto ad dimittẽdas cõcubinas ſed nolẽtes dimittere excõicantur.in.c.clericos.nu.1.de coha.cle.ꝛ mu.fo.10.

6 Clerici tenentur alere pauperes de fructibus qui eis ſuperabundant. in.c.de bis.nu.2.de eccle.edifi.fo.221.
Clerici expendentes aliquid de patrimonialibus pro reparatione eccleſie poſſunt repetere niſi dederint animo donandi.ibidem.nu.5.

6 Clerici ſi ſint negotiatores vel procuratores laicorũ nõ eſt eis ab eccleſia ſubueniendum.in.c.ſacerdotibus.nu.1.ꝛ.6.ne cle.vel mona.fo.236.
Clericus nullo caſu poteſt eſſe procurator laicoꝝ ſi hoc faciat ex cupiditate ſecus ex charitate vel quod redundare poſſit in vtilitatem eccleſie.ibidem.nu.2.ꝛ.4.
Clericus ſi negotia laicorum exercet valet iudicium ſi non excipiatur ibidem.nu.3.

6 Clerici negotiantes non gaudent priuilegio eccleſiaſtico in bonis patrimonialibus.in.c.recolentes.nu.1.de ſta.mona.fo.180.

6 Clericus exercens iudicũ ſanguinis ab officio ꝛ beneficio deponitur in.c.clericis.nu.1.ꝛ.6.ne cle.vel mona.fo.238.
Clericus nõ põt tenere vices alicuius principis ſecularis licet non inſtigat penam mortis vel membri ſecus ſi talis iuriſditio ſit annexa ſue dignitati quo caſu in ſanguinem ꝛ in membri mutilationem nõ poteſt ſe intromittere.ibidem.nu.5.
Clericus in ſacris conſtituꝰ põt etiã ille q̃ ds ordines minores. ibi.nu.7.
Clerici vel prelati poſſunt eſſe cõſiliarij principis.ibidem.nu.10.
Clericus an poſſit de cauſa criminali cognoſcere vice epi.ibidẽ.nu.11.

3 Clericũ offendere licitũ eſt etiam pro rebus recuperandis.in.c.cũ non ab homine.nu.18.de iudi.fo.26.

6 Clericus beneficiatus vel in ſacris cõſtitutus ls nõ ſit beneficiatus eſt obligatus ad dicendũ officiũ.in.c.i.nu.4.de celebra.miſſa.fo.208.
Clerici in minoribus cõſtituti beneficiati abſentes ex probabili cauſa ꝛ per aliũ ſeruientes ſunt obligati dicere officium dñi.ibidem.nu.3.
Clerici tenenk ex ꝓcepto dicere officiũ beate virginis.ibi.nu.6.fo.209.
Clerici in minoribus nõ beneficiati tenẽtur dicere officiũ licet conſuetudo cõtrariũ obſeruet que non dicentes excuſat.ibidem.nu.7.
Clericus non dicens officium ſine cauſa rationabili tenetur ad reſtitutionem fructuum beneficij in foro anime.ibidem.nu.8.
Clericus nõ reſidens in beneficio ſuo ſi ille priuatur an teneat ad reſtitutionem fructuum.ibidem.
Clericus qnõ dicit offiũ p plura tpa põt cõpelli ad pnam p̃ ſacerdotẽ non ſolũ ad redicẽda officia preterminſſa ſed etiã ad intereſſe. ibi. nu.9.
Clericus infirmus excuſatur ab officio dicendo niſi eſſet leuiter infirmus.ibidem.nume.10.

6 Clericus verberans aliũ clericũ poteſt abſoluj a ſuo epo.in.c.qm̃.nu.1. ꝛ nume.3.de vita ꝛ bone.cle.fo.5.

6 Clericus petens ſibi pulderi de beneficio vigore cuiuſdã mãdati pape nõ ds obtinere ſi ille clericus impetrauit lras nõ faciẽdo mẽtionẽ alterius beneficij qõ habebat ſiue fuerit tenue ſiue ab alio occupatũ alꝰ littere ſuperet ſurreptionẽ.in.c.cũ teneamur.nu.1.de preben.fo.24.

Clericus habens duas eccleſias ds vnã eligere ꝛ alteram dimittere an autem priuetur vna ipſo iure.in.c.referente.nu.13.eo.titu.fo.25.

6 Clericus ſecularis põt inſtitui in eccleſia regulari rõne cure exercẽde ſed non vt faciat vnum collegiũ.in.c.i.nu.4.de capel.mona.fo.187.

6 Clericus propter adulteriũ deponit laic? vero decapitatur ꝛ idẽ per ſodomiã cõcubinarius vero priuatur beneficijs.in.c.vt clericorũ.nu. 8.de vita ꝛ bone.cleri.fo.7.

6 Clerici prohibentur portare arma offendibilia.in.c.ḡ.nu.1. de vita et honesta.clerico.folio.3.
Clericus qui non potest aliter mortem vitare potest suum agressorem impune occidere ⁊ nō incurret irregularitatem etiā si tunc esset in actu celebrandi.ibi.nu.2.
Clericus pro defensione rerum suarum vel pro defensione proximi an et quando possit impune aliquem offendere.ibi.nu.3.
Clericus secularis portans arma nō est ipso facto excommunicatus sed religiosus sic etiam tenens infra cepta monasterij.ibi.nu.8.
6 Clerici nō stipendiati non coguntur in ecclesijs seruire.in.c.autoritate.nu.3.de instru.fo.52.
6 Clericus si fuerit ordinatus ad sacros ordines per ēpm sine titulo alicuius beneficij debet sustentari ⁊ sibi prouideri in omnibus necessarijs a dicto ēpo vel eius successore donec sibi de beneficio prouideat nisi ad preces alterius fuerit ordinatus tunc enim presentator debet sibi prouidere.in.4.cum secundum.nu.1.6.9.et.15.de preben.fo.28.
Clericus filius furiose ⁊ inhoneste dissipauerit fructus beneficij sui tenetur de suo patrimonio reficere.ibi.nu.2.
Clericus pauper licite locat operas suas spirituales nec committit simoniam quia non principaliter vendit sed quia vult viuere.ibi.nu.3.
Clericus sine titulo ordinatus debet sustentari prius ab heredibus ordinantis q̄ eius successore.ibi.nu.11.
4 Clerici possunt ferre arma in bello iusto de licentia pape.in.c.ego . R. nu.8.de iureiuran.fo.129.
6 Clerici qui sine canonica institutione habent beneficia a laicis sine consensu episcopi debent illa relaxare sub pena excommunicationis . in.c. relatum.nu.1.et.2.de iurepatro.fo.195.
6 Clericus fideiubens sine licentia prelati ⁊ maioris partis capituli nō obligat ecclesiam.in.c.quod quibusdam.nu.1.de fideiuss.fo.99.
6 Clericus ꝛ infirmus petijt fructus sui beneficij q̄b intellige si ante infirmitatem residebat: alias secus.in.c.j.nu.1.6.et.7.de cle.egro.fo.49.
Clericus nec miles seculi non tenentur cedere bonis nec possunt conuenire vltra q̄ facere possit.ibi.nu.4.
3 Clericus etiam cū iuramento non potest declinare forum ecclesiasticū: sed an possit tacite.in.c.fi diligenti.nu.1.et.25.de fo.compe.fo.73.
Clericus in temporalibus ⁊ spiritualibus est cōuentendus coram ecclesiastico.ibidem.nu.2.
Clericus coniugatus an gaudeat priuilegio fori.ibidem.nu.6.
Clericus an possit in laicū cōpromittere sine licētia epi.ibidem.nu.16.
Clericus quomodo cogatur inuitus litigare coram iudice non suo.ibidem.nume.17.7.23.
Clerici seculares stantes in ciuitate propria an gaudeant priuilegio vt habeant tres iudices an episcopum tātum et quid de scholaribus clericis alienis.ibidem.nu.25.
3 Clerici possunt esse delegati causarū laicoꝝ.in.c.ḡ.nu.8.de iudi.fo.8.
Clerici cōiugati ꝛ nō possunt tenere beneficia ex dispensatione tā non possunt esse commissarij in causa criminali clericorum.ibidem.nu.12.7.15.
3 Clericus recognoscit laicum in superiorem ratione feudi.in.c. verum. nu.2.et.13.de foro compe.fo.63.
Clericus adductus in testem si contra eum fuerit oppositū de crimine poterit a laico cognosci.ibidem.nu.18.20.7.21.
6 Clericus qui compellitur restituere beneficium ratione nullitatis tituli quem habebat an teneatur restituere fructus quos percepit.in.c.dilecto.nu.11.de preben.fo.34.
6 Clericus simoniacus vel notorie fornicator an sit suspēsus ipso iure an veniat suspendēdus p sniam.in.c.tua nobis.nu.16.de decimis.fo.151.
3 Clericus citatus a laico non tenetur comparere.in.c.ḡ.nu.16.de dilationibus.fo.134.
6 Clericus debet residere per se in beneficio etiam simplici . in . c . super inordinata.nu.5.de preben.fo.48.
3 Clericus agens possessorio recuperande agit nomine proprio secus si ageret ad restitutionem aliarum rerum ecclesie.in.c.in literis.nuñ.3.de restitu.spolia.fo.169.
6 Clericus aduocando contra ecclesiam in qua habet beneficium priuatur beneficio.in.c.fi.nu.10.de dona.fo.108.
6 Clericus non valens dicere officium propter infirmitatem non tenetur illud resumere.in.c.ex parte.nu.2.de obseruan.fein.fo.218.
6 Consuetudo laicorum inhonesta non est a clericis imitanda.in.c.cū abomni.nu.3 de vi.7 bone.cle.fo.5.
Consuetudo valet in foro seculari q̄ inde possit pro labore accipere certam partem lites.ibidem.nu.4.
2 Clerici vnius diocesis possunt spectare ad episcopum alterius diocesis.in.c.graue.nu.2.de offi.ordi.fo.120.
6 Clerici ignobiles vel non eminentis scientie non repelluntur a beneficijs licet ad ea obtinenda tales admitti non fuerit consultum.in.c. venerabilis.nu.1.de preben.fo.48.
6 Clericus an equiparetur vsurario an vsufructuario.in repe.c.cū esset.nu.21.de testa.fo.117.
Clericꝰ citra necessaria ad victū ⁊ vestitū suū alia acquirit eccle.ibidē.
Clericꝰ vel eps an faciat sua illa q̄ acquisiuit post promotionē ad clericatum vel beneficia adeo q̄ de illis testari possit ibidem.nu.24.fo.118.
Clericus an possit suis creditoribus satisfacere de fructibus sui beneficij.ibidem.nu.27.
Clericus nō pōt cōueniri nisi inquātū facere potest.ibi.nu.28.fo.119.
Clericus suspēsus a beneficio propter crimē dō oino habere moderatam sustentationem ne mendicet in opprobriū dignitatis clericalis.ibidem.
6 Clerici nō debent ad diuina admittere excōicatos si tū admiserint non efficiuntur irregulares.in.c.in lateranensi.nu.2.de preben.fo.46.
6 Clerici cōmittentes simoniam de rigore iuris debent deponi.in.c.cum clerici.nu.1.de cenſi.fo.201.
7 Clericus infamatus poterit suspendi donec se legitime purgauerit.in c.si quis.nu.3.de purga.cano.fo.146.
6 Clericus prebendatus si in eadē vel alia ecclesia prebendā alteram recepit vacat prima.in.c.literas.nu.1.7.4.de concess.preben.fo.60.
Clericus potest habere duas prebendas in diuersis ecclesijs ex generali consuetudine in vna ecclesia vero non potest.ibidem.nu.2.
Clericus potest habere aliquo casu duo beneficia curata puta quando vnum est cōcursum dignitati sed non sic potest habere duas prebendas intellige in eadem ecclesia.ibidem.
6 Clerici quorū numer⁹ nō est determinatus in ecclesia debēt tot institui quot pñt de reditibus ecclesie sustētari.in.c.j.nu.1.7.2.de institu.fo.51.
6 Clericus constitutus in sacris qui de facto contraxit matrimonium facta penitentia potest ab episcopo restitui etiam ad beneficia si vero occulte contrahit non indiget indulgentia facta penitentia.in.c.sane.el.ḡ.nu.1.et nu.4.de clerī.coniug.fo.15.
Clericus in sacris contrahens matrimonium ipso facto est suspensus non illa suspensione que inducit irregularitatem celebrando sed tanq̄ notorie criminosus.ibidem.nu.2.
Clericus in sacris magis peccat contrahendo matrimonium q̄ committendo adulterium.ibidem.nu.3.
Clericus contrahens nuptias vel tenens concubinas debet carere officio ⁊ beneficio.ibidem.nu.5.
6 Clericus infirmus debet habere fructus beneficiorum ⁊ distributiones quotidianas si dum erat sanus solitus seruire vel habere als secus.in c.ad audientiam.nu.5.de cle.non resi.fo.22.
Quot debent esse clerici vel canonici qui ex iusta causa absunt quo ad hoc vt percipiant fructus suorum beneficiorum.ibidem.nu.6.
6 Clericus si quid acquirit ex industria sua nō acquirit ecclesie.in.c.j.nu.5.de pecu.cleri.fo.108.
6 Clericus an possit testari de fructibus beneficij sui.in repeti.c.cū esset.nu.21.de testa.fo.117.
Clericus an faciat fructus biſicij suos ⁊ in vita ⁊ post mortē.ibi.nu.8.
6 Clericus qui potest viuere de patrimonio suo potest promoueri ad sacros ordines ꝛ nullū habeat beneficiū potest tñ petere beneficiū ⁊ eps posset ei prouidere tamen non compellitur etiā si patrimoniū dicti clerici calumnie perierit.in.c.tuis.nu.1.2.3.4.5.de preben.fo.33.
Clericus tenet soluere decimas de patrimonio suo ꝛ in eo fuerit intitulatus q̄n fuit promotus non habens aliud beneficium.ibi.nu.6.
Clericus tenetur dicere officium ratione sui ordinis licet nullū habeat beneficium.ibidem.nu.6.
3 Clericus an habeat plura domicilia propter plura beneficia que sunt in diuersis locis vel propter ordinationem vel propter alia.in.c.postulasti.nu.4.de fo.compe.fo.81.
Clericus habens plura beneficia residentiam requirentia potest per alium seruire ⁊ residere.ibidem.
Clerici ratione delicti non subiciuntur iudici seculari.ibidem.nu.17.
3 Clericus nō gaudet priuilegio ecclesiastico in bonis patrimonialibus nisi in casibus expressis.in.c.venerabilis.nu.11.de iudi.fo.45.
6 Clericus ex delatione armorum si tertio fuerit monitus perdit priuilegia clericorum.in.c.ḡ.nu.9.de vi.7 bone.cleri.fo.3.
Clericus vsurari⁹ nō incōtinēti deponit ꝛ procedit vt hic dō.ibi.nu.10.
3 Clericus emens rē de pecunia ecclesie ⁊ facit scribi instrm in persona amici an sit in fraude.in.c.cum sit generale.nu.8.de fo.compe.fo.65.
Clericus vel ecclesia conuenit reum in foro rei quādo agit actione que nullo iure speciali iuuatur.ibidem.nu.12.
Clericus vel ecclesia pro violentia eis illata semper agunt coram ecclesiastico.ibidem.nu.13.
3 Clericus non potest iudicari a laico etiam q̄ laicus sit rex vel imperator.in.c.cum nō ab homine.nu.1.de iudi.fo.26.
Clericus etiam prime tonsure gaudet priuilegio fori.ibidem.nu.2.
Clericus etiam prime tonsure potest deponi.ibidem.nu.3.
Clericus irregularis nō pdit priuilegiū fori nisi sit degradat⁹.ibi.nu.5.
Clericus quo casu est tradēdus curie seculari.ibidem.nu.6.7.28.
Clericus traditus curie seculari potest puniri pena que placebit iudici seculari: ecclesia vero non habet aliud facere.ibidem.nu.9.
Clericus q̄n dicatur esse legitime deprehensus in delicto . ibidē.nu.10.
Clericus suspectus de fuga potest capi sine metu excommunicationis.ibidem.nu.11.12.7.17.
Clericus vadens de nocte potest capi a familia potestatis item in die extra causa.ibidem.nu.15.

Clericus deprehensus an possit puniri ab eo qō sit aliter conuictus. in d.c.cum non ab homine.nu.19.
Clericus homicida nō punitur sanguine sed detruditur in carcere toto tempore vite sue.ibidem.nn.26.fo.27.
Clericus tertio monitus nō desistens ab enormitatibus perdit priuilegium clericale.ibidem.nu.27.

3 Clericus cōuictus nō tenet regulariter pstare cautionē de iudicio sisti nisi propter eius cōtumaciā fit decretū ad possessionē rerū suarū etiam si possidet mobilia.in.c.fi.§.in alijs.nu.2.vt lite non contest.fo.117.
Clericus nominatus in iudicio seculari a laico an possit declinare forum.ibidem.nn.28.

3 Clericus nullus quantūcunq; minimus est subiectus imperatori.in.c. nonit ille.nu.8.de iudi.fo.32.

3 Clericus vtrum possit in causa reconventionis litigare coram iudice laico.in.c.qualiter & quando.nu.4.de iudi.fo.42.
Clerici nō possunt etiā volentes cōueniri coā iudice seculari etiā consentiente ep̄o super nulla causa etiam reali.ibidem.nn.6.& 8.
Clericus ratione tributi soluēdi ex suis possessionib⁹ nō pōt conueniri coram iudice seculari vt in.cano.sed secus de iure ciuili.ibidem.nu.9.

3 Clerici an mitius puniantur q̄ laici.in.c.fi.nu.9.de do.& cōiu.fo.196.

3 Clerici depositi nō sunt tradendi curie seculari.in.c.at si clerici.nu.2. de iudi.fo.9.

3 Clericus spoliatus iure decimandi competente alteri parochie nō restituitur: nisi doceat de aliquo titulo saltem colorato.in.c.ex parte.nu. 19.de restitu.spo.fo.184.

2 Clericus an et qñ possit esse procurator tam in iudicio ecclesiastico q̄ seculari.in.c.in nostra.nu.1.de procur.fo.141.

2 Clericus non tenetur pstare cautionem de iudicio sisti nisi fuerit semel contumax.in.c.prout.nu.4.de do.& contu.fo.198.

6 Clerici non tenentur ad hospitandum etiā in domibus suis personas publicas etiam quod consuetudo sit in contrarium.in.c.i.nu.12.4.de immu.eccle.fo.221.

7 Clericus cuiuscūq; ordinis potest degradari et irregularis pronūtiari.in.c.si quis de gradu.nu.2.de purga.cano.fo.146.

5 Clericus nō gaudet in bonis patrimonialibus priuilegio ecclesiarum nisi in casibus in iure expressis.in.c.fi diligēti.nu.36.de p̄scrip.fo.40.

6 Clerici concubinarij moniti non se corrigentes suspendantur & deponuntur.in.c.si autem.nu.1.de cohab.cle.& mu.fo.11.
Clericus constitutus in minoribus potest licite in matrimonij cōtrahere.ibidem.nu.2.

7 Clericus vsurarius deponitur ab officio ecclesiastico.in.c.j.nume.4. de vsuris.fo.110.

7 Clericus an licite posset preces porrigere superiori p̄o institutiōe sua in.c.proposuit.nu.2.de cle.excom.fo.126.

3 Clerici cōtinentes se promoueri amittunt beneficia non ipso iure sed per sententiam.in.c.accepta.nu.5.de resti.spo.fo.167.

7 Clericus deponēs falsum deponitur & detruditur in monasterio.in.c. j.nu.10.de crimi.fal.fo.117.

4 Clericus nunquid per superuenientiam dignitatis possit cogi sententiare super compromisso.in.c.presentata.nu.12.de testi.fo.84.

7 Clericus medicus si intuitu pietatis exercuerit artem suā ex qua secuta est mors non imputatur ei quo ad peccatum et dispensationem sed quo ad irregularitatem sic quia non erat exercitium suū.in.c.cua nos. §.ad vltimum.nu.3.de homi.fo.101.

3 Clericus qui de delicto publice gloriatur potest puniri absq; alia accusatione.in.c.cum super.nu.15.de confes.fo.226.

7 Clericus qui de suo crimine publice gloriatur debet ab officio & beneficio suspendi.in.c.quā sit graue.nu.1.de excel.prela.fo.110.

7 Clerici studentes in iure ciuili an debeant percipere fructus bñficij in absentia.in.c.fi.nu.6.de magi.fo.35.

7 Clericus an licite possit operas suas spūales locare sine sit dies vel non.in.c.qñ.el.ij.nu.2.ne prela.vi.suas.fo.33.

7 Clericus doctor qui alios absens docet semp in eius absentia percipit fructus beneficiorū quorū si aūt est scholaris percipit fructus quinquēnū tantum postea oportet q̄ seruiat.in.c.fi.nu.4.de magi.fo.83.

7 Clericus crimino⁹us an potest excipere cōtra electū seu confirmatum qui est futurus suus prelatus.in.c.super his.nu.10.de accu.fo.58.

7 Clericus deprehēsus in adulterio vel alio crimine an et qñ ab extraneo possit capi.in.c.fi vero.el.j.nu.6.de senten.excō.fo.164.
Clericus asserēs se verberatū si verberās dicat se nō putasse illū clericum vel casu fortuito fecisse cui⁹modi incūbat onus probādi.ibi.nu.8.
Clericum licitum est etiā interficere sine metu excommunicationis pro defensione persone vel rei p̄prie vel proximorum.ibidem.nu.11.

7 Clericus nutriens comā nō perdit priuilegiū canonis si quis suadente.in.c.fi vero.el.ij.nu.2.de senten.excom.fo.164.

7 Clericus si reperiatur amplecti mulierem an p̄sumatur facere causa dilectionis.in.c.ebore.nu.5.de reg.iur.fo.190.

2 Clericus verbaliter depositus potest per solum ep̄m restitui secus si est actualiter degradatus quia tunc solus papa restituit.in.c.ex transmissa.nu.11.de renun.fo.11.

3 Clerici sunt cōuentendi coram suo ordinario non coram illis quibus ipsi seruiunt nisi aliud priuilegium sit in contrarium.in.c.cum contingat.nu.1.de foro compe.fo.76.

7 Clerici an possint licite p̄pria autoritate recedere a plato notorie crimi noso.in.c.per tuas.el.ij.nu.11.de simo.fo.80.

7 Clericus deponit si vederit causam bello vel ipse personaliter pugnauerit & qñ.in.c.quod in dubijs.nu.1.7.3.de penis.fo.154.& seq.
Clericus incitās aliquē ad bellū iustū nō deponit nī ipse nō ds personaliter pugnare ēt contra saracenos nisi ad suā necessariā defensionē quo casu ēt si 2 miserit homicidiū nō incurrit irregularitatē.ibi.nu.2.fo.154.
Clericus degradat verbaliter propter enormia crimina & detruditur in arcto monasterio inter q̄ cōnumerat latrocinū: furtū vero est nī depositione dignum.in.c.tue discretionis.nu.1.de penis.fo.156.
Clericus degradatus actualiter nō est vlterius sub p̄tectiōe ecclesiastica secus si degradatur verbaliter: puta deponitur.ibidem.nu.2.
Clericus ob que crimina suspendatur deponatur degradetur & in stricto loco detrudatur.ibidem.nu.4.
Clericus depositus & ad perpetuum carcerem damnatus an possit restari.ibidem.nu.6.
Clericus semel intrusus an possit amplius ordinari.ibidem.nu.7.
Et vide in fi.in.c.ad aures.nn.3.

7 Clericus qui deposito habitu et tonsura immiscuit se enormitatibus si reperiatur delinquens non potest se defendere ex eo quod sit clericus. in.c.ex parte.nu.1.de priuile.fo.144.
Clericus incedens in habitu et tonsura et sit in loco forensi probabit se clericum ex suo iuramento.ibidem.nu.2.fo.145.
Clericus non p̄sumitur ex eo q̄ quis vadit in habitu & tonsura.ibidē. & nume.4.
Clericus nō incidēs cū habitu & tonsura si deliquerit pōt capi p̄ iudicem secularē nec tenet dimittere ex sola reassumptiōe tonsure.ibi.nu.3.

5 Clericus depositus non perdit characterem imp̄sum in anima etiā post mortem.in.c.non potest.nu.1.de re iudi.fo.50.
Clericus depositus si de facto celebret an ꝛficiat corpus christi.ibidē.

3 Clericus litigans coram iudice seculari an fuerit grauatus poterit pam adire per viam querele vel appellationis.in.c.significauerūt.nume.11.de iudi.fo.46.

3 Clericus citatur vel domi vel in sua ecclesia.in.c.fi.§.porro.nu.6.vt lite non contesta.fo.115.
Clericus absens citatus propter aliquam causam intra quantum tps debet comparere.ibidem.nu.8.
Clericus vagabundus priuatur beneficio licet illud beneficium nō requirat residentiam.ibidem.nu.9.
Clericus qui est absens ex aliqua iusta causa a beneficio requirente residentiam debet in eo relinquere vicarium.ibidem.nu.10.
Clericus q̄ habuit certū terminū ad redeundū vtrū finito termino sit vlterius monendus vt reuertatur ad effectū.de quo ibidem.nu.10.

3 Clericus non potest prorogare intra diem nem fine licentia superioris et quis sit iste superior & que requirantur in tali prorogatione.in.c. significasti.nu.1.6.& 17.de foro compe.fo.85.
Clericus qui coram alio iudice ecclesiastico litigat fine licentia ep̄i non p̄t hoc deberet perdere causam.ibidem.nu.19.fo.87.
Clericus non potest consentire in laicum iudicem etiam cum consensu ep̄i ep̄i.ibidem.nu.25.

3 Clericus non potest priuari beneficio suo nisi ex causis: de quibus in.c. conquerente.nu.2.de resti.spo.fo.172.

3 Clericus quibus casibus possit verberari fine timore excōicationis.in c.cum non ab homine.nu.11.de iudi.fo.26.

3 Clericus vtrum possit in casu reconventionis coram iudice laico conueniri.in.c.at si clerici.nu.19.de iudi.fo.13.
Clerici cōmittentes atrocissima delicta vt paricidiū & similia puniuntur per iudicem secularem vt laici.ibidem.nu.41.
Clericus assassinus potest impune offendi.ibidem.

7 Clericus deprehensus in hereſi volens reduci ad fidem an sit deponendus & in carcere detrudēdus.in.c.excōicamus.el.ij.nu.2.de here.fo.93.

3 Clericus in cā reconventionis an poterit conueniri coram laico.in.c.j. nu.4.20.21.23.28.38.de mu.peti.fo.99.& seq.

7 Clericus deprehensus per officialem laicum fine habitu & tonsura nō liberatur per censuram ecclesiasticam.in.c.j.nu.1.de apostata.fo.44.
Clericus qui sine habitu et tonsura immiscet se enormitatibus perdit priuilegium.c.fi quis suadente diabolo.ibidem.nu.6.
Clericus occultus non incedens nec in habitu nec in tonsura deprehēsus in maleficio si allegat se clericum potest petere se remitti ad iudicem ecclesiasticum & est audiendus.ibidem.nu.46.
Clericus sine habitu et tonsura etiam in enormi crimine deprehensus non perdit priuilegium fori.ibidem.nu.5.
Clericus in minoribus cōstitutus postea effectus laicus puta q̄ accepit vxorem vel effectus est miles an & quādo perdat priuilegium clericale.ibidem.nu.7.& 8.

6 Clerici non possunt conuenire vt pro officio diuino detur eis pretium quia esset simonia sed in recompensationē damnorum pōt aliquid pe-

tere quia sbi mors traxerunt.in.c.abolende.nu.6.de sepultu.fo.139.

3 Clerici sunt ronuciendi coram eorum epo et non possunt in alium cõsentire.in.c.i.nu.1.2.de foro compe.fo.48.
Clericus removens causam a suo epo et transferens in alium iudicem quomodo puniatur.ibidem.nu.3.

6 Clericus nancifcit fori ratione originis beneficij et domicilij.in.c.nullus epõs.nu.4.de parochijs.fo.142.

6 Clericus in minoribus si accipiat vroremõ efficitur inhabilis quominus ea mortua possit ad maiores ordines aspirare.in.c.cõstitutus.nu.3.de conuer.coniug.fo.169.

6 Clericus depositus per epm ab ecclesia pfonata an possit restitui inuito patrono.Ant.in.c.ex transmissa.nu.8.de renun.fo.22.

6 Clericus non seruiens per se vel per aliũ in ecclesia parochiali annexa canonice an priuetur etiam nulla monitione precedente.in.c.extirpãde.in repe.§.qui vero.nu.1.de preben.fo.40.
Clericus habens plura beneficia dispensative cogitur maiori deseruire.ibidem.nu.5.
Clericus dispensatus ad duo beneficia videf dispensatus q nõ teneatur residere.ibidem.nu.6.
Clerici absentes ex iusta causa participant de fructibus alias fructus conuertuntur in vtilitatem ecclesie.ibidem.nu.9.7.31.
Clericus qui potest 7 debet seruire per vicariũ et non seruit ipso facto est priuatus.in.c.extirpande.in repe.§.qui vero.nu.17.fo.41.
Clericus non residens per se in ecclesia curata alteri non annexa causa legitima cessante ipso facto est ea priuatus sed an requirat aliqua monitio.ibidem.nu.18.7 nu.19.
Clericus quẽ aliquo facto suo occulto est priuatus ipso iure a beneficio non retinet illud bona conscientia licet illud constet nisi sibi q dẽ nihil lateat.ibidem.nu.24.fo.42.
Clericus absens a suo beneficio presumitur fraudulẽter abesse ideo requiritur triplex citatio sed si constaret de fraude statim potest priuari in.c.extirpande.in repe.§.qui vero.nu.26.
Clericus an possit habere duo beneficia curata vel duas dignitates in vna vel diuersis ecclesijs in eadẽ vel diuersis diocesibus siue curata siue simplicia siue requirant residentiam siue non.ibi.nu.27.30.7.46.
Clericus non potest sua beneficia etiam simplicia requirentia tñ residentiam de iure communi tenere.quid autem si non requirunt residentiam.ibi.nu.30.7 nu.34.fo.43.
Clericus beneficiatus an possit percipere fructus sui beneficij in absentia tam de beneficijs curatis q simplicibus.ibidem.nu.31.7 nu.9.

2 Clericus in casibus in quibus põt esse aduocatus an licite exigat salaria pro aduocatione.in.c.i.nu.5.ver.quero nunqid.de postu.fo.138.

☞ Cõsi. Vide ter.no.xv.q.j.c.i.qui videf dicere q nõ sed sponte oblata põt recipere.facit qõ legit 7 not.in.c.dilectus.de simo.sed Innoc.dicit q illc.videf derogarũ per contrariã cõsuetudinẽ.istud virtt glo.in.d.c.i.7 voluit Gra.in.§.hoc autẽ.ea dẽ causa 7.q.vlde in simili glo.in.c.i.de treu.7 pa.7 in.c.in causis.de testi.7 in.c.fi.de prescript.et in.c.multe.xv.q.fin.7 in.l.rem non nouã.C.de iudi.7 glo.in.l.fi locus.ff.quẽad.seruitu. Alij dicũt q loquit cũ clericus est aduocatus in causis spiritualibus:secus si in tẽporalibus 7 ita dicit Abb. antiquus seruasse magistrum suũ.Alij dicũt illud.c.loquit in religiosis. de reliquis vero aduocatis certũ est q iuste accipiũt 7 exigunt salariũ.vrno.in.c.nõ sane.xvij. q.v.7 in.l.j.ff.de vari.7 extraordi.cog.ita cõcludit Abb.in.d.c.i.non tñ eligit aliquã istarũ opt. Alibi placet opt. Innoc.7 glo.in.d.c.i. Mam glo.non est recedendũ vt voluit Bal.in.l.precibus.C.de impub.7 alijs subsit.7 Cy.7 But.in.l.nõ morituri.C.de cõtrahen.7 cõmit.stip. Bali. in.l.traditionibus.C.de pac.7 in.l.fi.C.de senten.que sine cer.quanti.7 Bar.in quod dã suo consi.dixit sequere glos.ordinariã q pre ceteris melius intellexit.dicã.j.in verbo glo. Sed o mouet hac ratione vbi in alio casu sunt varie opi.amplectanda est illa quã cõsuetudo loci interpretat cũ sit optima legũ interpres.c.cũ dilectus.de consue.7.l.fi de interpretatione.ff.de legi.7 minime sunt mutãda 7c.ff.eo.ita voluit Abb. post Jo.an.7 alios in.c.j.de constitu.in.vi.col.fo.12.in ver.7 vt habeas perfecte hãc materiã.facit quod voluit Bar.in.l.de quibus.ff. de legi.

6 Clericus ordinatus ad maiores ordines a viro multum prouido 7 honesto presumitur habere ordines inferiores quia nõ presumitur illum ordinasse ad maiores nisi fuerit informatus de minoribus. in.c. nisi essent.nu.3.de preben.fo.31.

7 Clericus in minoribus constitutus habens beneficium si dimiserit habitum 7 tonsuram dicitur apostatare secus si non habeat beneficium.in c.tue.nu.3.de apostat.fo.95.
Clerici in honestis vestibus vestitti licet habeant tonsurã perdunt omne priuilegiũ clericale si tertio moniti non desistunt.ibidem.
Clerici constituti in sacris non possunt renunciare priuilegio clericali: alij vero possunt per contrarium actum.ibidem.nu.5.

6 Clericus non potest consanguineo diuiti aliqua donare nisi ab eo habuerit seruitia.in.c.relatum.cl.ij.nu.8.de testa.fo.121.
Clericus si quid acquirit ex aliquo iusto artificio.vel q legat alios docendo acquirit sibi 7 non ecclesie.ibi.nu.9.
Clericus si habebat plures ecclesias tunc bona quesita intuitu ecclesie vel que habent deuenire in ecclesiã distribuũtur in ipsas.ibi.nu.10.
Clerico decedenti sine testamento 7 cõsanguineis succedit ecclesia. ibi.
Clericus si quid indebite acquisiuerit redditur veris dominis vel inter pauperes distribuitur.ibi.nu.12.

6 Clerici in sacris non possunt esse tabelliones sub pena priuationis beneficij.in.c.ficut.re.nu.1.ne cle.vel mona.fo.239.
Clericus non perdit priuilegium clericatus vel beneficium si efficiatur tabellio secus si accipiat vxorem corruptam vel efficiatur miles et seua exerceat.ibidem.nu.3.
Clericus si efficiatur aduocatus vel procurator non perdit nec beneficium nec priuilegium.ibidem.
Clericus per sponsalia de futuro non perdit priuilegiũ secus per sponsalia de presenti.ibidem.nu.4.
Clerici quare non possunt tabellionatus officium exercere.ibidem.numero.5.fo.240.
Clericus an 7 quo casu possit officium tabellionatus exercere in spiritualibus negotijs vel coram iudice ecclesiastico.ibidem.nu.6.
Clericus non constitutus in sacris beneficiatus vel non an possit tabellionatus officium exercere.ibidem.nu.7.
Clericus constitutus in sacris non habens beneficia non prohibetur exercere officium tabellionatus.ibidem.nu.8.
Clericus habens beneficia 7 in sacris non potest beneficia dimittere et officium tabellionatus accipere.ibidem.
Clericus si post prohibitionem sibi factã conficiat instrumenta an valeant.ibidem.nu.9.
Clericus non potest tabellionatus officium exercere etiam stante consuetudine in contrarium.ibidem.nu.18.fo.252.

6 Clericõ nõ residẽti nõ omnis habẽs potestatẽ cõferẽdi habet potestatem imponendi penã: sed ille tantũ in cuius manibus potest beneficiũ renumtiari.in.c.relatum.nu.4.de cleri.non residen.fo.18.
Clericus vel laicus transferẽs se ad aliend dioceſim vt accipiat sacros ordines vel vt sibi conferatur beneficiũ non est admittendus sine literis sui epi nisi verosimiliter noti cuius mores non oporteat approbari.in.c.fraternitati.nu.1.3.4.eo.titu.fo.eo.

6 Clericus debet sustentari de fructibus beneficij nõ obstante aliqua cõsuetudine in contrarium.in.c.extirpande.nu.1.de preben.fo.38.
Clerici de iure diuino debent esse literati.ibidem.nu.3.
Clericus debet alere se de fructibus beneficij et etiam alere famulos si qualitas persone patitur ipsum habere famulos et debet plus habere quia forte est aliqua delicata persona.ibidem.nu.4.fo.39.
Clericus nõ residẽs in ecclesia parochiali vel nõ pones vicariũ qui est annexa prebende priuat ea.in.d.c.extirpande.§.qui vero.nu.1.7 in respecti.in.iij°.col.ver.oppo.7 vide in ver.bis expeditis.eo.titu.
Clericus habens ecclesiã curatam debet in ea seruire per se et non per alium nisi ex iusta causa ad modicum tps velit seruire per vicariũ sed an isto casu requiratur licentia epi.ibidem.nu.2.
Clericus habens prebendam et ecclesiam parochialẽ illi anneram debet seruire in ecclesia maiori ratione prebende.ibidem.nu.5.
Clericus habens dispensatiue plura beneficia debet seruire magis digno 7 alteri pervicarium.ibidem.
Clericus non deseruiens ecclesie per se vel per aliũ an ex consuetudine possit percipere fructus.ibidem.nu.8.9.7.11.

6 Clericus familiaris pape debet recipere fructꝰ sui beneficij licet sit cõstitutio in contrarium et quando.in.c.cum dilectus.nume.1.2.3.de cle. non residen.fo.32.
Clerici seruitꝭ legato in puincia sua an gaudeant bificio vt possint licite absentes recipere fructus suorũ beneficiorũ.ibidem.nu.6.

6 Clerici non canonici stantes in seruitio epi an gaudent illo priuilegio q quo ad perceptionem fructuum beneficiorũ habeãtur pro presentibus et quando.in.c.cum dilectus.nu.7.et in.c.ad audientiam.nu.8.de cleri.non residen.fo.22.

6 Clerici de dioceſi suffraganei seruientes archiepo non habentur pro presentibus quo ad perceptionem fructuum beneficiorum.in.d.c.cum dilectus.nu.9.de cle.non residen.fo.22.

6 Clerici an et quo casu possunt licite negotiari.in.c.secundũ.nu.1.ne cle. vel mona.fo.238.

6 Clericus non deferens tonsurã peccat mortaliter 7 quid importet clerica 7 corona 7 alia huiusmodi remissiue.in.c.fi quis ex clericis.nu.1.de vita 7 bone.cleri.fo.4.

6 Clerici in minoribus perdũt beneficia si cõtrahũt matrimoniũ si vero illa habuerint post matrimoniũ contractũ nõ auferũtur ab illo qui cõtulit sed a superiore.in.c.diuersis fallacijs.nu.1.de cle.coniug.fo.15.
Clerici beneficiati qui non dixerunt officium an teneantur ad restitutionem fructuum.ibidem.nu.2.

6 Clericus nõ põt cõpelli iurare facere cõtinuã residentiã in ecclesia nisi sit statutũ vel cõsuetudo.in.c.ex parte.nu.2.de cleri.non resi.fo.21.

6 Clericus absens si vult post se licite percipere fructus debet abesse ex iusta causa 7 cũ licentia prelati 7 vnũ istorũ non sufficeret nec sufficit q licentia petatur nisi detur.in.c.relatũ.nu.1.7 nu.5.de cle.nõ resid. fo.18.
Clericus absens ex causa studij dicitur abesse ex iusta causa debet tamẽ

per alium

per alium seruire.ibidem.nu.2.
Clericus potest petere licentiam si ex iusta causa absentandi nō solum ab epo:sed ab omni alio prelato intelligē dūmodo ꝙ talis prelatus sit suus superior.ibi.nu.4.
Clericus qui non potest habere licētiam a prelato se ex iusta causa absentandi potest adire superiorem prelati:et si periculum esset in mora potest sine licentia se absentare.ibi.nu.6.
Clericus acceptans beneficium eo animo vt illud teneat donec habuerit pinguius vel non habuerit animū ibi residendi nō est bene promotus tñ oēs de hoc agit penitentiam non cogitur dimittere.ibi.nu.7.
6 Clericus non potest dimittere beneficium ad libitū suum quia semel se obligauit.in.c.ex tue deuotionis.nu.6.de cle.non resi.fo.20.
Clericus qui se absentauit potest repeti ab epo suo.ibidem.
Clericus vel prelatus non residens tunc demum citatur trina citatione ꝛ cum expectatione sex mensium qñ ignoratur vbi sit vel a deo longe vt fiat ꝙ commode personaliter citari non potest:alis sufficeret simplex requisitio.ibi.nu.10.
Clericus qñ abest presumitur fraudulēter abesse ꝛ est in magna culpa: ꝛ idem est in marito.ibi.nu.11.
Clericus beneficiatus absens si scitur vbi sit ꝛ personaliter citari debet semel ꝛ prefigi terminus quo trāsacto potest vel spoliari beneficio: vel excōmunicari:si vero nescit vbi sit debet trina citatione citari cū expectatione sex mensium intra quos si nō reuertitur priuabitur.ibi.nu.33.
Clericus depositus ꝛ postea restitutus per vbā generalia ad statū suū non recuperabit beneficiū suū alteri collatū.ibi.nu.15.
Clericus depositus an possit a papa vel ab epo restitui.ibi.nu.16.
2 Clericus vni epo subiectus nō potest per aliū epm ordinari sine licentia:ꝛ si ordinatur interdicitur sibi executio.Ant.in.c.quod translationem.nu.1.de tempo.ordi.fo.37.
Clerici ordinati ab alieno epo sine licētia an sint ipso iure suspensi.ibi.numero.2.
5 Clerici tenentur obedire capitulo siue se de vacante:siue nō.in.c.cū non liceat.nu.2.de prescrip.fo.29.
Clerici vel prelati notorie fornicatores vel simoniaci sunt ipso iure suspensi a beneficio.ibi.nu.4.fo.31.
6 Clericus excōmunicatus gaudet priuilegio clericorū circa manuum iniectionē ꝛ priuilegiū fori.in.c.ecclesie.nu.8.de immu.eccle.fo.234.
6 Clericus non tenetur de bonis propriis aliquid relinquere ecclesie cui seruit:z habeat loco mīs.in.c.cū dilectus.nu.21.de suc.ab inte.fo.133.
4 Clericus cuius pater administrauit beneficiū vel qui detinet 2cubinā iuste priuatur beneficio.in.c.ex parte.nu.1.de testi.fo.41.
Clericus an ꝛ quando possit accusari per laicū patronū vel parochianum vel simpliciter laicum.ibi.nu.5.
4 Clericus simplex tunc iurat obedire qñ est suspectus de inobedientia. in.c.nullus.nu.2.de iureiur.fo.130.
6 Clericus habens beneficiū curatū si aliū acceperit primo priuatur qō debet cōferri per habentē potestatē cōferendi intra sex menses:alis collatio deuolueretur ad aliū:ꝛ si vtrūq; velit retinere vtroq; priuabit nisi fuerit aliqua sublimis persona que dispēsatiue pōt retinere plura beneficia compatibilia.in.c.de multa.nu.1.de preben.fo.36.
Clericus habens beneficiū non curatū si acquirat postea curatū nō vacat primum ipso facto.ibi.nu.2.et.10.
Clericus non potest nec in eadē nec in pluribus ecclesijs diuersa beneficia tenere.ibi.nu.4.
Clericus dispensatus habere plura beneficia intelligit in diuersis ecclesijs ꝛ non in vna.ibidem.
Clerici seculares possunt se absentare dispēsatiue a beneficio etiam curato per septēniū nec tenent interim promoueri.in.d.c.de multa.nu.6.
Clericus si acceperit secū dū beneficiū calore iracūdie non vacat primū si incontinenti penituit.ibi.nu.13.fo.37.
Clericus promotus ad secū dū beneficiū non priuat primo qñ collator primi beneficij nō vult habere ratā collationē secundi.ibi.nu.15.
Clericus non potest nec tacite nec expresse renūtiare beneficio sine auctoritate superioris.ibidem.
Clericus per adeptionē secundi beneficij nō priuatur primo donec nō habuerit liberam ꝛ vacuam possessionē secundi.ibi.nu.16.
Clericus delinquens vel debitor non tenetur satisfacere de fructibus beneficij sui.ibi.nu.17.
Clericus non facit fructus beneficij suos de iure cōmuni adeo qō non debeat capitales fructus pro eius debito:sed an valeat consuetudo in contrarium.ibidem.
4 Clericus iurās exire vnum districtū nisi satisfacto suo creditore an teneatur parere mādato superioris cum reuocantis.in.c.venientes.nu.3. de iureiuran.fo.142.
6 Clericus coniugatus non cogitur deferre tonsurā nisi sit beneficiatus. in.c.ioannes.nu.1.de cle.coniu.fo.16.
Clericus per contractum matrimonij nō desinit esse clericus.ibidem. numero.2.
Clericus cōiugatus si aliquo casu gaudet priuilegio clericali nō gaudet nisi in duobus:vz quo ad fozū in criminalibus:et quo ad.c.si quis suadente diabolo.ꝛ tunc fert tonsuram.ibi.nu.3.et.6.
Clericus non incedendo in habitu et tonsura non perdit priuilegium clericale nisi post trinam monitionem.ibi.nu.4.
Clericus cōiugatus an possit cōpelli ad portā dū tonsurā.ibi.nu.6.
Clericus cōiugatus an possit obtinere beneficiū ecclesiasticū.ibi.nu.7.
7 Clericus falsificās sigillū principis deponit ꝛ aliquo signo in facie eis posito mittit in exiliū.in.c.ad audientiā.nu.1.et.2.de crimi.fal.fo.117.
7 Clericus castrati spadones an adoptare possint.in.c.vnico.nu.4.de cogna.lega.fo.28.
7 Clericus seipsum vulnerans vel percutiēs incidit in excommunicationem.in.c.contingit.nu.6.de senten.excom.fo.175.
Clericus patiens se percuti est etiam excōmunicandus.ibi.nu.7.
Clericus cōiugatus vel bigamus vel incorrigibilis vel tertio monitus vel excōmunicatus vel hereticus vel depositus an gaudeat priuilegio canonis si quis suadente diabolo.ibi.nu.12.fo.176.
1 Clericus pauper impetrans beneficium non dicitur ambitiosus.in.c. per inquisitionem.nu.5.de elec.fo.146.
7 Clericus deponitur nō solū per homicidiū voluntariū sed casuale dūmodo culpa sua precesserit.in.c.presbyterū.nu.2.de homi.fo.98.
7 Clericus nō potest alium interficere etiam pro saluandis rebus sacris sed aliter defendere potest etiam vulnerando.in.c.significasti.el.ꝯ.nu. 2.de homici.fo.100.
7 Clerici non possunt accusare laicos criminaliter sine veniat imponenda pena sanguinis sine nō:si vero prosequitur iniuriam suam vel ecclesie sue potest etiam ꝙ veniat imponēda pena sanguinis:sed debet protestari ꝙ nō intendit ꝙ pena sanguinis imponatur.in.c.cum.ꝯD.manconella.nu.8.10.de accusa.fo.54.
Clerici an ꝛ quando possint clericos accusare.ibi.nu.11.
Clerici duo si dicant Titium cōmisisse tale delictū tali die:ꝛ duo laici asserant illū dicto die fuisse cū eis:ꝛ ideo non potuisse tacite delictum committere statur laicis.ibi.nu.13.
2 Clericus an possit se obligare ad soluendū censum alicui sine epo.in.c. decetero.nu.2.de transac.fo.135.
2 Clericus nullo modo subiacet laico nisi ratione feudi habiti ab eo.in c.solite.nu.3.de maio.ꝛ obe.fo.122.Et nu.8.fo.126.
Clerici sunt exempti a iurisdictione laicorū de iure diuino.ibi.nu.4.
2 Clericus an possit cōpromittere sine consensu epi.in.c.dilecti filij.nu.8. de arbi.fo.169.
2 Clericus an possit assumi ad aliam dignitatē sine licentia superioris: maxime si erat alias beneficiatus.Anto.in.c.quod in dubijs.nu.9.de renuntia.fo.26.
2 Clericus in minoribus tñ cōstitutus pōt dispēsatiue ad regimē parochialis ecclesie promoueri dūmodo intra breue tēpus possit in presbyterum ordinari.Anto.in.c.preterea.nu.1.et.2.de eta.ꝛ quali.fo.44.
4 Clerici tunc prestant iuramentū laicis qñ ab eis habēt feudū.in.c.nimis.nu.1.de iureiur.fo.162.
2 Clericus ordinatus pbat ex literis ordinatoris de alijs modis pbationis.Anto.in.c.ij.nu.1.3.et.4.de cle.pere.fo.63.ꝛ vide in.c.seq.
6 Clericus habēs in patronatus ex patrimonio suo non dicit illud in patronatus ecclesiasticū.in.c.cum dilectus.nu.4.de in re pa.fo.197.
Clericus equi paratur laico in patrimonialibus.ibi.nu.5.
Clericus possidēs beneficiū mala fide tenetur illud restituere cum fructibus medio tempore perceptis secus si bona fide.ibi.nu.7.
7 Clericus in curia pape vel in foro ecclesiastico potest esse procurator laici in curia vero seculari non nisi ad vnū negotiū tantū.in.c.cum essent. nu.2.de fimo.fo.71.
7 Clericus criminosus non est suspensus a collatione sacramētoꝝ.in.c.si. nu.8.de cle.excom.fo.127.
7 Clericus si nō est ordinatus ministrās sacramēta pertinentia ad ordinarū deponitur adeo qō nunq; ordinabitur et tenetur pena falsi.in.c.j. nu.1.de cleri.non ordi.mini.fo.128.
7 Clericus trahere potest laicum.in.c.per venerabilem.nu.2.qui fi.sint legi.folio.41.
Clericus potest esse procurator laici in iudicio ecclesiastico et quo ad nonnulla in foro seculari.ibidem.
Clericoꝝ in minoribus constitutoꝝ filij ꝛ beneficiatoꝝ an adulterini dicantur ꝛ an matri succedant.ibi.nu.33.fo.42.
6 Clerici sunt magis obligati ad subueniendū indigentibus ꝙ laici.in c.i.nu.3.de fideiuso.fo.97.
Clericus licet nō possit procurare vel aduocare generaliter et pro omnibus potest tamen vnum negotium exercere.ibi.nu.4.
3 Clerici etiam coniugati gaudent beneficio fori.in.c.nullus.nu.2.et.7. de foro compe.fo.49.
Clerici cōiugati olim qui fuerunt promoti ad sacros ordines possunt alere olim eorum vxores de fructibus beneficij que gaudent priuilegio fori.ibidem.nu.9.
Clericus an possit per iudicem secularē condemnari ex consensu episcopi.ibidem.nu.12.
4 Clericus priuat beneficio si exercet officiū aduocationis vel procurationis cōtra ecclesiā suā secus si testificat.in.c.venies.nu.17.de testi.fo.71.

Repertorium singularium materiarum

Clericus immiscēs se enormitatibus ipso iure perdit priuilegiū canonis si quis suadente.in.c.cum non ab homine.nu.6.de sen.excō.fo.167.

Clerici non debent aduocare nisi pro miserabilibus personis ⁊ gratis.in.c.j.nu.5.ne cleri.vel mona.fo.235.

Clerici possunt exercere aliquas operas manuales ex causa:emere aūt vt carnes pretio vendant non licet.ibi.nu.6.

Clerici constituti in sacris siue tonsi an indistincte prohibeantur negotia secularia exercere.ibi.nu.12.

Clerici possunt licite exercere aliquod artificium conueniens tñ dignitati clericali.in.c.quia nos.nu.3.de testa.fo.114.

Clericus si est doctor ⁊ legat licite acquirit sibi lucrū talis lecture.ibi.

Clerici extranei non possunt instituī ab alieno epō etiā si de hoc fit consuetudo.Anto.in.c.fi.nu.3.de cleri.pere.fo.64.

Clerici in sacris cōstituti vel aliter beneficiati an possint aduocare pro eis vel eorum ecclesijs:vel pro miserabilibus personis.in.c.j.nu.13.et 4.de postu.fo.138.Et vide in.c.fi.

Clerici an possint negotiari.ibi.nu.4.

Clericis nō est licitū aliquē occidere pro defensione rerū suarū:sed aliter defendere circa mortē fic.in.c.suscepimus.nu.1.⁊.3.de homic.fo.99.

Clerici vnius ecclesie possunt vigore cōsuetudinis prestare obsequiū ⁊ reuerētiā inferiori plato citra epm in.c.ad hec.nu.2.de excel.pla.fo.129.

Clericus si amplectitur mulierem an in dubio presumatur causa benedicendi.in.c.j.nu.7.de cle.non resi.fo.17.

Clericus in casu in quo potest fideiubere tenet satisfacere de patrimonio suo:vel de reditibus beneficij deputatis ad vsum suum:de alijs nō.in.c.clericus.nu.2.de fideiuss.fo.97.

Clericus ⁊ si generaliter non posset pro laicis fideiubere tamen potest pro laico multum indigenti.ibi.nu.3.⁊.4.

Clerici in beneficijs suis equi parātur vsuarijs.in.c. cum olim.nu.6. de rerum permu.fo.91.

Clericus cristens in peccato mortali an mereatur dum dicit horas canonicas.in.c.quod quidam.nu.3.de pen.⁊ remiss.fo.158.

Clerici debent se abstinere ne intercedant in iudicijs.in rub.nu.1.de vita ⁊ hone.cleri.fo.2.

Clericus vel eps si aliquid dederit consanguineis de fructibus beneficij possunt taliter data reperi nisi sint data per viam elemosyne. in c.cum olim.nu.8.de priuile.fo.140.

Clericus dubitans super validitate sui tituli potest a superiore alium titulum impetrare non tamen potest ex vtroq; agere.ibi.nu.17.fo.141.

Clericus an sortiatur domicilium in loco vbi habet beneficium.in.c.ex ore.nu.5.de priuile.fo.142.

Clerici ⁊ alij religiosi audientes scientias prohibitas sunt excommunicatine promouentur sine licentia pape.in.c.super specula.nu.2. ne cleri.vel mona.fo.242.

Clerici audientes scientias prohibitas an sint excōmunicati non expectatis quibusmensibus.⁊ idem de alijs religiosis.ibi.nu.8.⁊.12.

Clerici vel religiosi studentes in scientijs prohibitis excōicati: an debeant absolui ad epō proprio:an ab epō loci vbi studeant.ibi.nu.11.

Clericus delinquens non perdit priuilegium fori nisi precedente trina monitione ⁊ spreta.in.c.sacerdotibus.nu.6.ne cle.vel mona.fo.236.

Clerici vxorati non gaudent priuilegio clericali in rebus suis.puta circa solutionem gabelle ⁊ similiū:etiam q̄ vadant in habitu ⁊ tonsura.in c.ex parte.nu.1.⁊.2.de cleri.coniu.fo.17.

Clericus depositus verbaliter si est corrigibilis gaudet priuilegijs clericalibus:secus si est incorrigibilis depositus vero actualiter ipso facto perdit omnia priuilegia.ibi.nu.3.

Clericus in minoribus si efficiatur miles et exerceat militiā ipso facto perdit omnia priuilegia clericorū:als secus.in.c.fi.nu.1.eo.tit.fo.eodē.

Clericus in minoribus cause tactus cogit portare tonsuram scilicet si vult gaudere priuilegio clericali:precise vero non cogitur.ibi.nu.2.

Clericus quomodo possit obligare fructus beneficij sui tam pro sustentatione ecclesie ⁊ persone sue q̄ pro alijs debitis per se contractis.in.c. peruenit.nu.12.de fideiuss.fo.98.

Clerici non possunt etiā ex consuetudine dimittere in morte consanguineis suis omnia bona mobilia acquisita in vsu ecclesie.in.c.cum in officijs.nu.6.de testa.fo.116.

Clericus concubinarius non est vitandus in officijs nisi crimen sit notorium.in.c.quesitum.nu.1.de coha.cle.⁊ mulie.fo.13.

Clericus suspensus propter notoriam fornicationem exacta penitentia an debeat aliter cum eo dispensare vt liceat possit se immiscere circa diuina.ibidem.nu.2.

Clericus notorie criminosus in alijs criminibus citra fornicationem nos est suspēsus quoad quādiu nō fuerit ab ecclesia precisus. ibi. nu.3.

Clerici notorie fornicarij sunt vitandi etiam q̄ nulla monitio interuenerit.ibi.nu.4.

Clericus suspensus ab officio an censeatur suspensus a beneficio. in.c. inter.nu.2.de purg.cano.fo.148.

Clericus qui scienter facit se instituī in beneficium vinctis est deponendus ⁊ quas penas als patitur sub quibus solus papa dispensat.in.c.j. nu.1.⁊.3.de concess.preben.fo.54.

Clericus tertio monitus nō desistens cum mulieribus confabulari excōmunicatur.in.c.ij.nu.1.de coha.cleri.⁊ mulie.fo.10.

Clericus absens cā studij tūc demū pōt fructꝰ sui biūij recipere si est in studio bono:secus si in loco vbi est studiū minus vtile de studio cuius facultatis loquat.in.c.tue fraternitatis.nu.1.4.⁊.5.de cle. nō resi.fo.21.

Clericus licite se absentat causa studij debet tñ habere licentiā a suo epō scopo.in.c.dilectus.nu.1.de priuil.fo.145.

Clericus deflorans virginē debet cogi ad dotandū ipsam.in.c. peruenit.nu.4.de adul.⁊ stupro.fo.104.

Clericus an ⁊ qñ possit cogi ad ostēdēdū titulū sui beneficij epō asserentis eius collationē pertinere ad se.in.c.licet beli.nu.22.de simo.fo.78.

Clericus qui longo tēpore tenuit aliqō beneficiū vel plura ineōpassibilia non potest tñ ostendere titulum vel dispēsationem qz forte ex longo tempore amissa an possit probare per iuramentum.ibi.nu.22.

Clericus qui sine culpa sua nō pōt residere nec beneficio metu tyrānj nō est sibi imputandū a deo q̄ tanq̄ in eo nō residens nō debet eo priuari. in.c.tanta.nu.1.de excel.prela.fo.134.

Clericus homicida vel irregularis non est ipso facto priuatus beneficijs sed priuādus si homicidiū vel irregularitas fuit post collationem. ibidem numero.2.

Clericꝰ si celebrauerit in loco interdicto vel si ipse sit interdictꝰ ⁊ celebrauerit incurrit irregularitatē a qua per solū papā dispēsabilē.ibi.nu.4.

Clericus spōte litigās coram iudice nō suo nil agit.in.c. ad nostrā.nu.5. de consue.fo.94.

Clerici vbicūq; erigūt solutionē tēporaliū semper est fidēda interpretatio contra ipsos.in.c.j.nu.7.de decī.fo.143.

Clerici vnius nationis rūm non debent instituī in vna ecclesia sed vndecūq; sint dūtamē sint als idonei.in.c.ad decorē.nu.1.de instī.fo.52.

Clericū in vinculis detinens est excōmunicatus siue publicis siue priuatis.in.c.nuper.nu.1.⁊.2.de sentē.excom.fo.172.

Clericus depositus etiam emendatus non recuperat primum statū sibi tñ prouidetur de aliquibus temporalibus per ecclesiam ne mendicet. in.c.pastoralis.§.verum.nu.16.de appel.fo.121.

Clericus potest suspendi ab officijs diuinis propter delictum. in.c. reprehensibilis.nu.5.de appel.fo.103.

Clerici beneficiati non habentes aliquid in patrimonio an dicātur habere proprium.ibi.nu.16.

Clerici an faciant suos fructus beneficiorum suorum.ibi.nu.17.⁊.18.

Clericus litigans si condemnetur in expensis an soluet illas de reditibus sui beneficij an de suo patrimonio.ibi.nu.20.

Clericus qui dimisit habitū ⁊ tonsuram non perdit priuilegium clericale nisi post trinam monitionem que debet fieri per ipsum diocesanū. in.c.contingit.el.ij.nu.1.⁊.5.de sen.excom.fo.129.

Clerici quomodo debeant cognosci a laicis.ibi.nu.2.

Clericus licite potest portare cultellum aptum ad incidēdum panem: ⁊ non aliter.in.c.lator.nu.3.de homi.fo.49.

Clericus pōt subuenire de rebus ecclesie suis cōsanguineis si sunt pauperes:als sec⁊ :itē filijs ipsius clerici etiā ex prohibito coitu nati ideſt post sacerdotiū ⁊ sacros ordines.in.c.j.nu.4.de coha.cle.⁊ mu.fo.10.

Clericus bona acquisita intuitu ecclesie cuius ipse non habebat administrationē transmittit in capitulū et ei cedunt si vero clericus habebat administrationē: puta quia rector vnius ecclesie tūc talia bona cedunt successori qui habet dispensare prout de alijs bonis ecclesie.in.c.relatum.cl.ij.nu.5.de testa.fo.120.

Clerici extranei non debent conuenire vt pro officio diuino detur eis pretium sed poterunt conuenire vt aliquid habeant pro labore ⁊ in recompensationem damnorum que sustinent quia ibi moram traxerunt. in.c.abolende.nu.6.⁊.7.de sepul.fo.139.

☞Conse.doc.excellen.Et adde q̄ debēt prius officia impēdi ⁊ postmodū debet fieri cōpulsio ad obseruandū consuetudinē vt aliquid detur pro mortuarijs.vt in.c.ad apostolicā.de fimo.cōcor.l.priuilegia.C.de sacro san.ec.⁊ ibi Bar.q̄ si ciuitas solita est dare certū qd ecclesie nō poterit p statutū illud tolli.not.Abb.in.d.c.abolēde.in fi.de sepul.adde Bñi. de sancto Gemi.in.c.j.in vij.col.ver. vlterius opponit.de cōsti.lib.vj. Lud.roma.in auc.similiter.C.ad le.fal.in.ij.cbar.in ver.nonitus.⁊ in fine.suo.ccccxlij.inci.pone populus.Jo.an.in addi.Spe.in ti. de instr. edi.§.nūc vero aliqua.⁊ q̄uis cōtra Bar.teneat Cy.⁊ Jmo.in.l.nō amplius.in prin.ff.de leg.j.Raph.⁊ Pau.de ca.in.d.l.priuilegia.⁊ Sali. in auc.cassa.in.v.col.de sacrosanc.eccle.quia cōditor statuti potest illud reuocare: vt in.§.ex his.tamen puto Bar.melius locutū:quia talis lex vel statutū faciens nō subito videtur transire in priuilegium vel ℣ctum. vt singu.voluit Jmo.in.c.nouit.de iudi.quem sequitur Bal.in.l.qui se patris.in.x.colū.C.vnde libe.⁊ in.l.fi cum mihi.ff.de dolo.Lardi.in repeti.c.perpendimus.in prin.de sentē.excōmu.Archidia.in.c.quicūq; q.ij.Bar.in.l.ambitiosa.ff.de decre.ab ordi.facien.cum simi.sicut ergo contractus non reuocantur etiam gesti per principem.c. cum materia.de proba.ita nec statutū habens vim contractus.⁊ ita sustineas dictum Bar.esse verum q̄ vno casu posset procedere opinio contraria.l. propter ingratitudinē ecclesie propter singulare dictum Jo.de imo.in c.cum.ij.de constī.vbi hoc expresse voluit ita limitando Jmo.in.d.c.

nouit.pro hoc facit quia Jo.an.⁊ Jnn.in.d.c.nouit.arguūt a simili in donatione que reuocari potest propter ingratitudinē.c.fi.de dona.sed tamen hoc non affirmo propter notabile dictum Specu.in titu.de do. §.j.verſi.quid ſi aliquis baro.cū quo concordat Card.in cle.j.in penul. charta.de ſureti.⁊ Abb.in.d.c.fi.in fi.volētes ꝙ eccleſia non poſſit pu niri propter ingratitudinē prelati:quia ipſa peccare nō poteſt.c.carre ta.⁊.c.hec eſt fides.xxiij.q.j.vnde delictū prelati in queſitis nō nocet eccleſie.reg.delictuꝫ.de reg.iur.li.vj.pro hoc eſt bonus text.in.c.ad apo ſtolicā.de ſimo.⁊ vide ℣De.de anc.cōſi.xlvij.inci.quia talia aſſerūt.vbi per ter.d.c.ad apoſtolicam.cōſuluit nō poſſe reprehēdi parochianos preſbyteros recipiētes oblationes pro certis ſacramētis etiā ſi eoꝝ ec cleſie ſint plene dotate.⁊ aduerte ꝙ illud quod probat in.d.c.ad aposto licā.ꝙ vbi exactio nō eſt licita valet cōſuetudo vt recipiātur ſpōte da tum procedit ſolū in pta cauſa:ſm Abb.in.c.cum ab omni.in.iij.colū. de vita ⁊ hone.cle.qui per hoc infert non valere cōſuetudinē:quia,ordi narius aliquid capiat a ſpōte dantibus propter ſuas vltra ſalarium. ⁊ adde etiam Archi.in.c.ſi quis.xlj.diſt.vbi per ter.d.c.ad apoſtolicam excuſat cōſuetudines diſciplinatoꝝ aliquid dādi in receptione ſua.de quo in.c.iacobus.de ſimo.⁊ vide Fed.de ſc.conſi.ch.inci.reuerēdiſſime pater.vbi in propoſito cōſuluit ꝙ etiā ipſi clerici tenerent ad obſeruā das conſuetudines preſcriptas:puta ad dādū ſingulis annis cādelas de cera alba:vt ibi per eum.⁊ ad introducendū iſtā cōſuetudinē ſufficiunt decem anni quia eſt preter ius nō contra.⁊ ideo ſuccedit gloſ.iij.in.c.ſi. de cōſue.lib.vj.quamuis Abb.in.c.ſua.de ſimo.⁊ adduco ℣Dan.de lea. in.c.in literis.in.x.col.ver.modo querit.de reſti.ſpo.vbi per ter.d.c.ad apoſtolicā.dicit ſingulariter limitari no.in.c.peruenit.de cēſi.⁊.l.ſi cer tis annis.per Ang.C.de pac.⁊ in.l.cum in rem verſo.ff.de vſu.quia illa nō procedūt in preſtatione queſit in piam cauſam.⁊ ad hoc põderat.d. c.ad apoſtolicā.⁊ vide Abb.in.d.c.ſuam.adde ℣De.de anch.cōſi.cxcij. inci.magnifice domine.in.j.dubio.⁊ Jo.de imo.in.c.ſtatuimus.de trāſ lationi.⁊ vide Anto.de but.conſi.lxxxij.inci.viſo puncto.⁊ cōſi.in or dine penul.vbi dicit ꝙ ſacerdos parochianus poteſt aliquid modera tum recipere cum corpus adducitur ad monaſterium propter ſociandū ipſum ad ſepulchrum:maxime ſi ex conſuetudine licitum eſt pro labore arg.d.c.ad apoſtolicam.⁊ Alleg.Fede.conſi.iij.

4 Clericus abiurans clauſtrum nunquid ſibi preiudicet.in.c.ſicut ex lite ris.nu.3.de iureiuran.fo.137.

7 Clericus incorrigibilis poteſt licite per prelatum incarcerari.in.c. vt fame.nu.1.⁊.2.de ſenten.excom.fo.175.
Clericus nō poteſt capi de cōmiſſione illius qui non habet iuriſditio nem in eum in criminalibus licet in ciuilibus ſic ⁊ captus non excuſa tur.ibidem.nu.5.
Clericus ſuſpectus de fuga poteſt capi per quemcūq; ſine metu excom municationis tam in cauſa ciuili ꝙ in criminali.ibi.nu.6.⁊.9.
Clericus non poteſt torqueri per laicum etiam ex conſenſu prelati ſui. ibidem.nu.8.
Clericus etiam incorrigibilis niſi ſit depoſitus vel traditus curie ſecu lari non poteſt per laicum diſtringi.ibi.nu.9.

5 Clerici non poſſunt eſſe tabernarij vel ſimiles:ſed bene poſſunt habere ius vt ſimilia non exerceantur niſi in locis eorum.in.c.ſignificante.nu me.2.de appella.fo.140.

6 Clerici indigni poſſunt promoueri ſine aſſumi ad beneficia q̄ nō repe riuntur digni dummodo non ſit tanta indignitas que inducat peccatū quo caſu ſi papa reſcriberet pro eis non eſſet ei obediendum.in.c.gra ue nimis.nu.2.de preben.fo.38.
Clericus inhoneſtus ⁊ illiteratus nō promouetur ⁊ aliquando promo tus eiicitur.ibi.nu.3.

7 Clericus degradatus incōtinenti perdit priuilegiū clericale et ſtatim efficitur de curia ſeculari.in.c.nouimus.nu.2.de verb.ſignī.fo.187.
Clericus q̄ traditur curie ſeculari puta quia degradatus debet eccle ſia expreſſe prohibere ne puniat ipſum pena ſanguinis.ibi.nu.3.7.8.⁊.9.

7 Clerici poſſunt ⁊ debēt ſubuenire cōſanguineis ſuis pauperibus etiā de bonis eccleſie nō tñ ipſos ditādo.in.c.in eos.nu.2.de bereti.fo.90.

6 Clericus non poteſt habere plures dignitates nec in vna:nec in diuer ſis eccleſijs quia hoc omnia iura prohibēt ⁊ cōſuetudo in cōtrariū non valeret.in.c.ad hec.nu.1.de preben.fo.27.
Nec diſpenſatio pape niſi ex legitima cauſa.ibi.nu.2.et.3.

6 Clericus habens plures dignitates cogitur vnam dimittere.in.c.pre terea.nu.1.eo.titu.fo.27.

5 Clericus non faciens,reſidentiam in ſuo beneficio ſufficit ꝙ extra ſu dicialiter moneatur ⁊ poſtea poteſt de facto ſpoliari beneficio.in.c.perue nit.nu.3.de appel.fo.107.

6 Clericus non debet compelli ad celebrandum miſſam vnius ſancti in to to anno:quia per hoc dimitteret miſſas in feriis conſuetis.in.c.ſignifi catum.nu.3.de preben.fo.26.
Clericus non debet inſtitui in aliquo beneficio cum hoc ꝙ quotidie ce lebret quia non ſemper poteſt ſe reperire diſpoſitum ad celebrandum: ſed ſi fuerit taliter inſtitutus recipit determinationem vt celebret quan to frequentius poteſt ſalua honeſtate ſua.ibi.nu.4.
Clericus inſtitutus in bñficio vt ſemp in eo faciat reſidētiā põt hoc nō obſtāte ingredi religionē ⁊ ſe ꝓpter neceſſaria abſentare.ibi.nu.5.

6 Clericus ſi eſt promiſſus in eccleſia non numerata debet ſibi puideri de vacanti beneficio:vel prebēda:vel proxime vacaturo.in.c.ex parte aſtē ſis.nu.18.de conceſ.preben.fo.62.

2 Clericus tenetur magis exercere actum humanitatis ⁊ charitatis ꝙ lai cus.in.c.peruenit.nu.1.de arbi.fo.169.
Clericus an cōpellatur ſatisfacere ſuis creditoribus de bonis eccleſie. ibidem numero.2.

6 Clericus qui accepit vxorem per verba de futuro non perdit ipſo facto beneficia ſi per verba de preſenti.ſic.in.c.j.nu.5.de cle.coniu.fo.14.
Clericus qui accepit ſponſam per verba de preſenti ſi ante carnalē copus lā ingrediat monaſterij ſpōſa adhuc nō recuperat beneficia.ibi.nu.6.
Clericus conſtitutus in ſacris cōtrahens matrimonium ipſo facto per dit beneficia.ibi.nu.7.

6 Clericus ſeruiens epiſcopo recipit fructus beneficij abſq; reſideret:di ſtributiones vero quotidianas non recipit:et idem eſt ſi ſeruiunt alijs prelatis.in.c.decetero.nu.1.⁊.3.de cle.non reſi.fo.19.

6 Clericus non reſidens in beneficio ⁊ citatus non reuertens in termino priuatur beneficio niſi habuerit iuſtam cauſam non reuertendi ⁊ idem eſt in alio prelato.in.c.ex parte.nu.1.de cleri.non reſi.fo.60.Et in.c.qua liter.⁊ in.c.inter quatuor.in prin.eo.titu.fo.20.
Clericus nō reſidēs in beneficio ſi citatus vel requiſitus nō reuertitur poteſt de facto ſpoliari illo beneficio.ibi.in dicto.c.ex parte.nu.4.⁊.7.

7 Clerici etiā religioſi clādeſtino matrimonio interuenientes ſuſpenduntꝰ ⁊ qſq; grauius puniunt.in.c.cū inhibitio.nu.1.de clande.deſpō.fo.17.

1 Clericus falſificans literas inferiorū iudicum debet priuari beneficio ⁊ pari alias penas.in.c.olim ex literis.nu.2.de reſcrip.fo.68.
Clericus falſificans literas pape traditur curie ſeculari.ibidem.

6 Clericus nō dz obtinere plures eccleſias niſi cū diſpēſatione prędente ex legitima cauſa propter tenuitatē beneficiorū vel dignitatē perſonaꝝ alias nō valeret diſpēſatio.in.c.qr intantū.nu.1.2.⁊.3.de prebē.fo.24.
Clericus ſortit ſortē ratione reſidentie quā facit in ſuo bñficio.ibi.nu.5.

7 Clerici an ⁊ qñ teneant preſtare iuramentum obedientie prelatis.in.c. cum clerici.nu.1.de verb.ſig.fo.184.
Clericus an magis aſtringatur epō an capitulo.ibi.nu.3.
Clericus ſubiectus duobus prelatis contraria iubentibus cui habet primo obedire.ibidem.

6 Clericus in quocūq; ordine cōſtitutus cōmittēs ſacrilegiū detrudit ad agēdā perpetuā penitētiā.in.c.monaſteria.nu.6.de vi.⁊ hone.cle.fo.5.

6 Clericus preſentandus debet ſe perſonaliter exhibere niſi ſit multum notus illi cui debet fieri preſentatio.in.c.ea noſcitur.nuñ.3.de bis que fi.a prela.fo.68.

6 Clericus non reſidens in beneficio etiā modice eſtimationis debet illo priuari niſi aliud dictet conſuetudo ⁊ tunc debet deſeruire per vicariū. in.c.conqueremur.nu.1.3.⁊.7.de cle.non reſi.fo.19.

6 Clericus ſine habens adminiſtrationem:ſiue non:ſiue ſit ſimpliciter beneficiatus vt canonicus:an faciat fructus ſuos adeo vt poſſit de illis teſtari:ſiue donare.in.c.ſi quis.nu.5.de pecu.cle.fo.109.
Clericus ſi emit equum de reditibus eccleſie nō facit ſuū:ſed eſt ipſius eccleſie.ibidem.
Clericus ſi expendit de reditibus eccleſie voluptuoſe tenetur de ſuo ſa tiſfacere.ibidem.
Clericus an equi paretur vſufructuario vel vſuario.ibi.

2 Clericus electus ad aliud beneficium non tenetur ad hanc electionem acceptādam requirere conſenſum ſui prelati.in.c.admonet.nu.9.et.13. de renun.fo.11.

3 Clericus poteſt ſubijci torture vigore confeſſionis facte coram iudice ſeculari vt perſiſtat in ea.in.c.per inquiſitionem.nu.13.de elec.fo.146.

2 Clericus an agat pro eccleſia ſine mandato.in.c.coram.nu.6.de officio dele.fo.95.

4 Clericus iudex poteſt excōmunicare laicum impedientem productio nem teſtium coram ſe fiendam.in.c.tam literis.nu.1.de teſti.fo.65.

7 Clerici beretici degradantur et curie ſeculari tradūtur puniendi.in.c. ad abolendam.nu.1.de bereti.fo.91.

7 Clericus põt agere cōtra laicum ſine metu irregularitatis ciuiliter licet poſſit preſumere ꝙ poterat punire in ſanguine dūmodo proteſtetur ꝙ nō intēdit ad vindictā ſanguinis.in.c.poſtulaſti.nu.3.de homi.fo.102.

6 Clericus impetrans beneficium q̄ prius habuerat a laico hoc non ex preſſo non gaudet reſcripto tanq; iurreptitio.in.c.preterea.nu.2.de iu repatro.fo.190.

7 Clericus alcator excluditur a beneficio obtinendo non autem ab obten to niſi ſit incorrigibilis:vſurarius vero ⁊ ab obtento ⁊ obtinēdo excluditur.in.c.inter dilectos.nu.6.de excēſ.prela.fo.132.

1 Clericus qui ex priuilegio põt ſtudere in iure ciuili an poſſit in eo do ctorari ⁊ ipſum legere.in proe.Ezego.nu.7.fo.3.

6 Clericus non poteſt emittere votum peregrinationis ſine conſenſu epi. in.c.ſcripture.nu.9.de voto ⁊ voti redem.fo.175.

6 Clerici non ſunt obligati ad aliquid quod in canonibus nō inuenitur. in.c.nouum genus.nu.1.de deci.fo.143.
Clerici ſuſcipitēs ſacramēta a ſbytero parochiali tenent ad oblatio

nes ꝛ ad que tenentur laici. ibi. nu. 3.

3 Clericus cōiugatus portās habitum ꝛ tonsurā in criminalibus indistincte gaudet priuilegio: in ciuilibus vero tūc si fuerit preuentus. in. c. proposuisti. in. 13. de fo. cō pe. fo. 88.

3 Clerici cōuenti in curia Romana non possunt excipere ꝙ ibi non sunt sortiri forum nulla ratione. in. c. fi. nu. 2. ꝛ. 4. de fo. cō pe. fo. 88.
Clericus delinquēs in alieno territorio an perdat priuilegiū fori: ꝛ qd de aliis priuilegiatis. ibi. nu. 11.
Clericus habens beneficia in diuersis territoriis concurrētibus contrariis mādatis eodem tempore debet obedire cui primo se obligauit. ibidem. nu. 22.

7 Clericus debet viuere de fructibus sui beneficij ꝫ habeat vnde possit viuere quia diues. in. c. j. nu. 3. de magi. fo. 84.

4 Clericus etiā pugnādo ꝯtra Saracenos ꝛ aliquē ex ipsis interficit nō cadit irregularitatē. in. c. petitio. nu. 1. ꝛ. 2. de homici. fo. 102.
Clericus percutiēs aliquē vel dans auxilium in bello iusto non incurrit irregularitatem etsi pro qō non occideret: secus in bello iniusto in quo qualitercūq; prestet opem incurrit irregularitatē. ibi. nu. 3.

7 Clericus in sacris ducēs vxorē debet cōpelli illā abiurare. in. c. ex litterarum. nu. 3. qui cleri. vel vouē. fo. 22.
Clericus in sacris habens matrimoniū perdit executionē omniū ordinum nec de facili secum dispensatur. ibi. nu. 4.

1 Clericus heres instituꝰ si non facit inuentariū tenet vltra vires hereditarias. in. repeti. c. ecclesia sancte Marie. nu. 18. de consti. fo. 35.
Clericus delinquēdo nō sortitur forū secularē. ibi. nu. 4. ꝛ. fo. 38.
Aut. hoc amplius. C. de fide ico. tit. de his qui vt indi. et similes ligant clericos. ibidem.
Clericus qui aliquid pro se allegat debet illud idem contra se adductū recipere. ibi. nu. 51. fo. 38.
Clericus agens in foro ciuili an ligetur statutis laicorum. ibi. nu. 24. 25. 26. ꝛ. 42. fo. 36. ꝛ. 8.
Clericus nō gaudet in bonis patrimonialibus priuilegio ecclesiarum nisi in casibus a iure expressis. ibi. nu. 3. ꝛ. 26. fo. 36.

6 Clericus nō petita licētia ab ep̄o pōt religionē intrare nisi ecclesia propter hoc grauiter lederet qz posset petere restitutionē in integrū sicut si esset lesa in tēporalibus. in. c. licet. nu. 12. ꝛ. 14. de regu. fo. 162.

6 Clericus ordinatus asserēs se habere sufficiēs p̄timoniū si nullū an sit sibi interdicta executio sue ordinationis. in. c. ꝫ. nu. 3. de prebē. fo. 24.

1 Clericus quis nō debet fieri sub spe habēdi beneficia quia cōmittit simoniā saltē mētaliter licet per hoc nō perderet beneficia nisi ab initio precesserit pactū de adipiscēdo officiū abbatis vel beneficia. in. c. cū ad nostrā. nu. 3. de elec. fo. 158.

7 Clerici adinuicē se percutientes incidūt in excōicationē. in. c. j. nu. 3. ꝛ. 6. de sente. excō. fo. 163.
Detur p̄s vestē clerici an incidat in excōmunicationē. ibi. nu. 4.

7 Clericus ꝛ monachꝰ an in seruitutē redigi possint: ꝛ dicꝫ aliud in clerico: aliud in monacho. in. c. cum sit propriū. nu. 7. de cōdi. appo. fo. 19.

7 Clericus tenetur facere plenā fidē de titulo sui beneficij de recēti habito qū nō potest cōsiderari cōsensus prelati tacitus vel expꝛssus vel etiaꝫ patroni. in. c. licet beli. nu. 24. de simo. fo. 78.

1 Clerici nō soluūt collectā etiam de bonis patrimonialibus nec valeret cōfactum aliter disponēs. in. c. massana. nu. 6. de elec. fo. 180.

7 Clericus tertio monitus non desistēs ab enormitatibus habet pro degradatore ꝛ qū. in. c. in audiētia. nu. 4. ꝛ. 8. de sen. excō. fo. 170.

1 Clericꝰ nō debet priuari beneficijs nisi propter grauia delicta. in. c. dilectus filius. nu. 3. de rescrip. fo. 71.

6 Clericus an possit licite fine dispēsatione obtinere plures p̄bēdas vel plura beneficia simplicia ꝛ casu quo nō pōt an ep̄s possit dispēsare. in. c. cum iamdudum. nu. 6. ꝛ. 9. de preben. fo. 29.

6 Clerici in fructibus beneficiorum suorum comparantur vsurarijs non autem vsufructuarijs qui possunt ad libitum disponere de fructibus. in. c. cum conset. nu. 5. de pigno. fo. 96.
Clerici an possint donare fructus beneficior suorum. ibi. nu. 6.

6 Clericus nutriēs comā potest a superiore inuitus tōderi. in. c. clericis. nu. 1. de vita ꝛ hone. cleri. fo. 4.

6 Clericus cōuictus ex maleficio exigit nō habita ratione ne egeat: ꝛ ideꝫ credo in aliis priuilegiatis vt in milite ꝛ ceteris. in. c. odoardus. nu. 10. de solu. fo. 101.

5 Clerici habentes iurisdictionē vt sunt prelati an possint cōmittere causam criminalem sine metu irregularitatis. in. c. in archiepatu. nu. 6. de rapto. fo. 56.

5 Clerici gaudēt in multis priuilegio ecclesiastico in rebus patrimonialibus. in. c. j. nu. 2. de cleri. pere. fo. 139.
Clerici an possint peregrinari sine licētia suor prelator siue ob deuotionem siue ad prosequendā appellationē. ibi. nu. 9.

1 Clericꝰ an possim peregrinari de patrimonio suo. in. c. postulasti. nu. 5. de rescrip. fo. 73.

1 Clericus nō potest puniri de falso a iudice seculari si cōta eo falsum testimoniū fecerit. in. c. ecclesia sancte Marie. nu. 2. de consti. fo. 30.
Clericus nullo casu potest cōuenirī coram iudice seculari. ibi. nu. 22.
Clericus potest trahere laicum in forum suum. ibi.
Clericus vtrum probatur quis ex eo quia dicit in rescripto talis clericus ꝛc. in. c. nō nulli. in. ꝫ. fum ꝛ aliꝫ. nu. 9. de rescri. fo. 73.

7 Clericus in sacris matrimoniū non potest cōtrahere quia habet cōsensum non tamen legitimum. in. c. dilectus. nu. 2. de spon. fo. 10.

7 Clerici an p̄sit torqueri. in. c. cū in contēplatione. nu. 6. de reg. in. fo. 191.

6 Clericus nō professus nec ꝙ in sacris cōstitutus potest vxorē ducere: sed iterum tondebitur si vnū gaudere priuilegio clericali. in. c. clericus. el ꝫ. nu. 1. ꝛ. 4. ꝛ. 5. de vi. ꝛ bone. cle. fo. 4.

6 Clerici coniugati an gaudeant priuilegijs aliorum clericorum ꝛ an teneant appellatione laicorum. in. c. j. nu. 6. de vi. ꝛ hone. cle. fo. 2.

5 Clericus qui habuit secundam ecclesiam curatā licet prima quam habebat vacet ipso iure tamen non debet spoliari prima nisi citetur. in. c. ex ratione. nu. 16. de appel. fo. 94.

1 Clerici habētes ecclesias non possunt istas dimittere ꝛ ad alias trāsire sine licentia superioris. in. c. fi. nu. 6. de postu. prela. fo. 116.

1 Clericus: hereticus: vel excōicatus: an possit fidelibus administrare sacramenta. in. c. quanto. nu. 13. de consue. fo. 93.

2 Clericus illegitime promotus potest per ordinariū beneficio spoliari. Anto. in. c. presentium. nu. 1. de fi. presby. fo. 52.

2 Clericus cōcubinarius est suspensus quo ad alios si est notorius vnde peccāt audiētes ab eo diuina. Ant. in. c. quia circa. nu. 3. de biga. fo. 62.

7 Clericus blasphemās quomodo puniatur. in. c. statuimus. nu. 8. de maledi. fo. 74.

6 **Coadiutor** debet viuere de facultatibꝰ ecclesie: sed quid si facultates non sufficiūt ꝛ ipse vel rector. in. c. de rectoribus. nu. 5. de cle. egro. fo. 50.
Coadiutor non dicitur proprie prelatus. ibi. nu. 6.

7 Coadiutor an sit dandus prelato suspecto de dilapidatione. in. c. licet beli. nu. 18. de simo. fo. 77.

6 Coadiutor nō potest dari suffraganeo per metropolitanum sed solum per papam. in. c. pe. nu. 3. de cle. egro. fo. 50.
Coadiutor quid sit: ꝛ qualis esse debeat: ꝛ vnde dicatur: ꝛ cuius etatis esse debeat. in. c. fi. nu. 1. co. ti. fo. eo.
Coadiutor non potest esse laicus in spiritualibus nisi ex pmissione pape. ibi. nu. 2.
Coadiutor potest esse religiosus illi officio cui pōt principaliter presse. ibi. nu. 4.
Coadiutoris officium expirat mortuo naturaliter vel ciuiliter illo cui in officio coadiuuabat. ibi.
Coadiutor dat ep̄is ꝛ superioribꝰ a solo papa aliꝫ vero ab aliꝫ superioribus. ibi. nu. 5.

2 Coadiutor debet dari prelato suspecto de dilapidatione. in. c. venerabili. nu. 4. de offi. deleg. fo. 100.
Coadiutor non datur per aliū ꝙ per papam. ibi.

7 **Cognatio** seu ꝓpinquitas oritur per adoptionē nedū inter adoptantē ꝛ adoptatū sed etiā inter adoptatū ꝛ filios adoptantis. in. c. vnico. nu. 2. de cog. leg. fol. 28.
Cognatio legalis non durat nisi durante adoptione. ibidem.

7 Cognatio spūalis descēdit de patre in filiū sed non ascendit de filio in patrē ideo filius non pōt ducere in vxorē filiā spirituale patris sed pater potest ducere filiā spirituale filij. in. c. j. nu. 4. de cog. spiri. fo. 26.

7 Cognatio spūalis an extendatur ad filios illegitimos. in. c. martinus. nu. 6. de cog. spiri. fo. 27.

7 Cognatio spiritualis oritur inter patrem baptizati ꝛ tenantem seu tenentem baptizatum impediens ꝛ dirimens matrimoniū. in. c. veniens. nu. 1. de cog. spiri. fo. 28.
Cognatio oritur inter compatrem ꝛ cōmatrem impediens ꝛ dirimens matrimonium. ibidem.
Cognatio spūalis an possit per procuratorē cōtrahi. ibi. nu. 4.
Cognatio legalis an possit per procuratorem contrahi. ibidem.

7 Cognatio spūalis oritur inter baptizatum ꝛ filios baptizantis impediēs ꝛ dirimēs matrimoniū. in. c. ex literis. nu. 1. de cog. spiri. fo. 28.
Cognatio spūalis etiā oritꝫ ꝛ extēdit ad filios illegitimos. ibi. nu. 3.
Cognatio spiritualis solum oritur ex sacramento baptismatis ꝛ cōfirmationis. ibi. nu. 9.

7 Cognatio spiritualis oritur inter baptizatum ꝛ filios tenantis etiam ante genitos impediēs ꝛ dirimens matrimonium. in. c. tua nos. nu. 2. de cogna. spiri. fo. 28.

7 Cognatio legalis an impediat ꝛ dirimat matrimoniū. in. c. vnico. nu. 4. de cogna. leg. fol. 28.
Cognatio collateraliū est apta impedire ꝛ dirimere durāte adoptione ca soluta non impedit nec dirimit. ibi. nu. 5.

2 **Coercio** maior dicitur qū tormētat p̄sona maior vero cōsistit in rebus. in. c. pastoralis. nu. 9. de offic. deleg. fol. 93.

7 **Cohabitatio** triennalis nō est necessaria vbi statum pro bari pōt impedimentū. in. c. laudabilem. nu. 2. de frigi. ꝛ male. fo. 35.

4 Cohabitatio sola sufficit de iure ciuili ad probationem matrimonij. in. c. illud quoq; . nu. 14. de presum. fo. 120.

Cohabitatio per

7 Cohabitatio per longū tēpus cum alijs adminiculis facit presumptionem pro matrimonio.in.c.consultationi.nu.5.de sponsa.fo.11.

7 Cohabitatio triēnalis an sit indicenda propter impotentiam.in.c.j.nume.6.de frigi.⁊ maleſi.fo.34.

7 Cohabitatio spōtanea vsq; ad etatē legitimā supplet defectū etatis et purgat vitiū metus precedētis.in.c.ad id qō.nu.2.⁊.4.de spōſa.fo.9.
Cohabitatio per quantum tempus ſit neceſſaria ad hoc vt metum excludat.ibidem.nu.3.

7 Cohabitatio triennalis requiriſ in maleficiato: qr accidētale impedimentū eſt:niſi al's clare poſſit pbari.in.c.ſi.nu.9.de frigi.⁊ male.fo.36.
Triennū quo ad cohabitationē qñ incipiat currere.ibi.nu.12.

7 Cohabitatione triēnali facta ſi cōiuges cōſummare non potuerūt impedimētū ꝓſumiſ ꝑpetuū.in.c.fraternitatis.nu.15.de frig.⁊ male.fo.36.

7 Cohabitatio ſcienter facta cum ſecūda vrore mortua prima tacitū induxit cōſenſum.in.c.veniēs.nu.3.de eo qui dn.in matrimo.fo.24.

6 **Coitus** vroris ⁊ mariti an ſemp fiat ſine peccato et ſit licitus. in.c.vt clericoꝝ.nu.3.de vita ⁊ hone.cler.fo.7.

8 Coitus omnis eſt prohibitus preter vrorium.in rub.nu.1.de adulte.et ſtupro.fo.104.

6 **Collecta** an imponaſ ſm quantitatem patrimonij an pro capite.in.c.ſi.nu.7.de his que fiā ma.par.ca.fo.72.

6 Collecte ſeu tributa et exactiones regulariter de nouo imponi non debent maxime locis pōs ⁊ aſſerenti qō poſſint exigi incumbit onus probandi poſſunt tamē imponi per ſolū imperatorē.in.c.pernenit.nu.10.11.⁊.13.de immu.eccle.⁊ ceni.fo.123.
Collecte ⁊ tributa poſſunt imponi a dominis temporalibus citra imperatorem ſuis ſubditis.ibi.nu.15.et.16.
Collecta an ⁊ quo caſu poteſt imponi per ipſam ciuitatem.ibi.nu.22.

6 Collectātes ciuitatē pro oneribus publicis nō debēt cōſequi aliquam vilitatē immo puniūtur ſi plus exigunt.in.c.quia plerīq;.nu.3.de immuni.eccle.fo.231.

3 Collecte non poſſunt imponi rebus eccleſie queſitis ſeu acquirēdis.in c.quod clericis.nu.4.de fo.compe.fo.69.
Collectores ſi grauant eccleſias ad ſoluendū debent priuari eorū officio:⁊ idem ſi circa alios excedūt debitum finē.in.c.ea que.nu.1.⁊.2.de cenſi.fo.205.

6 **Collatio** beneficij vacātis ſi non fiat infra tempus ſtatutum tranſit de capitulo ad eius prelatū niſi talis collatio pertineret ad capitulū ⁊ prelatum ſimul vt prelatū non vt canonicum ⁊ de ratione diuerſitatis in.c.poſtulaſtis.nu.1.4.⁊.10.de concel. preben.fo.63.
Collatio beneficiorū pōt cōpetere ſoli capitulo vel ſoli ꝓlato vel vtriq; ſimul vel inferiori prelato.ibi.nu.2.
Collatio beneficiorū poteſt dici donatio aliquo reſpectu.ibi.nu.3.
Collatio beneficiorū ꝓpter negligentiā non cōferentis nō devoluit ad ſuperiorē qñ ſuperior procurauit ipſam negligentiā.ibi.nu.10.⁊.15.

6 Collatio beneficij lz ſit facta occulte eſt ſuſpecta tñ ſi eſt legitime facta valet.in.c.vnico.nu.17.⁊.18.vt eccl.benefi.ſine dimi.conſe.fo.72.
Collatio palam facta inducit preſumptionē pro idoneitate perſone et aſſerenti cōtrarium incūbit onus probādi.ibi.nu.8.
Collatio beneficij finō fiat infra tps prefixū poteſt immediate fieri ab illo ad quem ſit deuolutio.ibi.nu.9.
Collatio beneficiorū nō debet fieri per prelatū ex ratione cōſanguinitatis vel amicitie:nam eſt ſimonia ſi ceſſante amicitia vel cōſanguinitate non eſſet facta.ibi.nu.13.⁊.19
Conferens beneficiū nō debet facere pactum de lucrando partem fructuum dicti beneficij quia cōmitteret ſimoniā.ibi.nu.14.

1 Collatio ſiue renūtiatio beneficij ſimoniace facta non tenet.in.c.cū inter.R.nu.14.de.elec.fo.133.

7 Collatio beneficij clādeſtina tenet ſuſpicione tñ non caret.in.c.j.nu.2. de clande.deſpon.fo.17.

2 Cōferendi particularia beneficia poteſtas de iure cōmuni ſpectat ad epm ⁊ capitulū cōmuniter ⁊ ſi ad alterū tamē illud eſt de conſuetudine. Anto.in.c.ſi.nu.1.de ſup.negli.prela.fo.35.

2 Collatio beneficiorū in eccleſia non parronata ſpectat ad epm ⁊ capitulum.in.c.admonet.nu.2.de renun.fo.11.

7 Collatio beneficij facta alicui homicide eſt ipſo iure nulla.in.c.accedēs. nu.3.de accu.fo.64.

6 Collatio beneficiorum ex negligentia illorum qui habēt conferre devoluitur ad papam.in.c.cum noſtris.nu.2.de concel.preben.fo.58.
Collatio beneficiorum devoluitur de ſuperiore in ſuperiorē ex eorum negligentia ⁊ vnuſquiſq; habet ſer menſes.ibidem.
Collatio beneficij facta perſone quocunq; reſpectu inhabili an devoluatur talis collatio in ſuperiorem.ibi.nu.22.
Collatio beneficij facta homicide non valet.ibi.

6 Collator beneficiorum non poteſt renocare collationem ſi committatur ingratitudo in eius perſonam.in.c.ſi.nu.9.de dona.fo.107.

5 Collatio beneficiorum ⁊ ius excommunicandi poteſt per papam concedi laicis.in.c.cauſam.nu.3.de preſcrip.fo.26.

2 Collatio beneficiorū exēptorū nō pertinet ad epm loci: ſed ad papā negligente collatore exempto.in.c.graue.nu.6.⁊.7.de offi.ordi.fo.123.

2 Collatio beneficiorum poteſt ex priuilegio ſpectare ad principes ſeculares.Anto.in.c.ad ſupplicationem.nu.4.de renun.fo.18.

7 Conferens ſcienter excommunicato beneficium ſuſpenditur a beneficiorum collatione etiam cp non fuerit monitus.in.c.poſtulatio.nu.13.⁊.6. de cleri.excommu.fo.126.

6 Collatio beneficiorū devoluitur ad ſolum papam quando epōs non potuit conferre quia eſt ſuſpenſus niſi talis collatio eſſet communis epō ⁊ capitulo quo caſu capitulum confert.in.c. quia diuerſitatem.nu.4. de concel.preben.fo.57.

5 Collatio beneficij facta alicui inutiliter an confirmeſ per ſupernenientiam poteſtatis conferendi.in.c.cum ex officij.nu.35.de preſcrip.fo.38.

3 Conferens beneficium qō aliquis renūtiauit vel quo eſt priuatus an poſſit auferre renunciāti vel priuato illius poſſeſſionem vel cum citare vt compareat ad dicendum quare non debeat poſſeſſione priuari.in c.accepta.nu.7.⁊.8.de reſti.ſpo.167.

6 Collatio beneficiorum ſimoniaca non valet.in.c.cum veniuerſorum.nu. 5.de re.perm.fo.91.

1 Collatio beneficiorū vel electio ad quem ſpectat ſi fuerit per alios admiſſa.in.c.bone memorie.el.ſ.nu.23.de elec.fo.142.

6 Conferendi poteſtatem habens nō poteſt alteri cōcedere poteſtatem conferendi primum beneficium qō vacabit: ſecus ſi beneficium vacet. in.c.conſtitutus.nu.1.⁊.5.de concel.preben.fo.62.

1 Collatio facta notorio infami etiam in fama facti non tenet.in.c.ſuper eo.nu.5.de elec.fo.130.

3 Collatio dignitatum inferiorum nō ſpectat de iure communi ad ſolum epm.in.c.cum olim.nu.2.de cau.poſſeſ.⁊ proprie.fo.163.
Collatio beneficij ſi eſt alicui moleſta poteſt ille proſequi ius ſuum ſine conſentis requiſitione.ibi.nu.3.⁊.12.
Collatio beneficiorū pertinet ad poſſeſſorē iuris cōferendi nō ad proprietarium dūmodo ſit poſſeſſor in bona fide:alis non valeret collatio. ibidem nu.4.
Conferens beneficia ad hoc vt quaſi acquirat poſſeſſionē iuris conferēdi:oportet q; ille cui eſt facta collatio habuerit effectum collationis ⁊ idem eſt in electoribus.ibi.nu.5.
Collatio clandeſtina non caret preſumptione.ibi.nu.17.

6 Conferēdi preſentādi vel diſtribuēdi autoritatē habēs nō pōt ſibi pſt conferre vel ſeipſum preſentare vel ſibi diſtribuere:ſed bene pōt interſſ ſuos.in.c.ſi.nuſſi.4.⁊.5.de inſti.fo.54.

6 Collatio beneficij facta abſente capitulo an cenſeatur cōfirmata ab eo ſi non contrauenerit intra certum tempus.in.c.ſ.nu.9.de his q; fiunt a prelato.fo.66.

1 Conferēs beneficiū ſcienter indigno eſt priuatus collatione.in.c.dudū el.nu.11.de elec.fo.140.

5 Collatio beneficij facta per excōicatum toleratum valet.in.c.ad ꝓbandum.nu.3.⁊.7.⁊.16.de re iudi.fo.80.

6 Conferre beneficia non eſt ꝓprie donare.in.c.relatū.nu.4.⁊ in.c.inter cetera.nu.3.⁊.8.de preben.fo.25.

1 Collatio beneficiorū ad quē ſpectat ſi per aliquos ſic amiſſa vel per negligētiā vel delictū.in.c.cū in canctis.ſ.clerici ſane.nu.5.de cle.fo.127.
Collatio beneficij facta indigno eſt ipſo iure nulla.ibi.nu.6.

2 Conferendi particularia beneficia in eccleſia collegiata poteſtas ſpectat ad collegiū eccleſie.in.c.cum inter.nu.4.de renun.fo.10.

2 Collatio beneficij facta elapſo ſemeſtri eſt nulla niſi cum ea miſericorditer agatur.Anto.in.c.literas.nu.1.de ſup.negli.prela.fo.34.

2 Collatio beneficij ſimoniace facta nō valet in.c.cum clerici.nu.2.de pactis.fo.130.

6 Conferens beneficia indignis ſuſpenditur a collatione beneficiorum et a papa vel patriarcha abſolui poteſt.in.c.grauis.nu.1.de prebēdis. folio.38.
Collatio facta indigno an ſit ipſo iure nulla ⁊ cōferens priuetur poteſtate cōferendi.ibi.nu.11.

1 Collatio beneficiorū vel dignitatū ad quem ſpectat de iure cōmuni.in.c. cum eccleſia.nu.8.de elec.fo.152.

6 Collatio beneficiorū facta preter ius tenet licet cōferens peccet.in.c.ad decorem.nu.2.de inſti.fo.52.
Collatio alicuius certi beneficij nō debet ſemper fieri hominibus certe cognationis ne illud beneficiū videatur eiſdē debitū.ibi.nu.3.

6 Collatio facta per inferiorē eſt nulla ſi poteſtas conferēdi eſt deuoluta ad ſuperiorē.Anto.in.c.magiſter.nu.2.de ſup.negli.prela.fo.34.

4 Agitata coram cōferente vel eligente an noceāt ei cui facta eſt collatio. in.c.conſtitutus.nu.4.de teſti.fo.62.

6 Collator beneficiorum ſi non conferret beneficium vacans intra ſex mēſes priuatur ipſo iure:ſecus eſt in illo qui habet inſtituere preſentatus vel electum confirmare.in.c.extirpande.in repeti.ſ.qui vero.nu.23.de preben.fo.42.

2 Collatio beneficiorū poteſt cōpetere abbatiſſe.in.c.dilecta.nu.5.de nouitiis.⁊ obe.fo.128.

5 Collatio beneficiorū debet eſſe pura ⁊ ab ea abeſſe omnis ſurreptio.in c.cum bertoldus.nu.29.de re iudi.fo.71.

ℜepertorium singularium materiarum

4 Collatio anteneat si clausula apposita in rescripto nō verificatur. in.c. si.nu.16.de presump.fo.124.
Conferens beneficium scienter indigno an collatio teneat.ibi.nu.17.
7 Collatio beneficiorū non potest fieri per laicum nec per ipsum ac quiri etiam ex consuetudine de cuius initio nō sit memoria nisi ex speciali privilegio pape vt habent principes ⁊ reges mūdi.in.c.de boc.nu.10. de simo.fo.20.
7 Collatio beneficij facta excōicato etiam minori excōmunicatione nō valet in.c.si.nu.3.de cleri.excom.fo.128.
7 Conferens beneficium sibi ipsi perdit ius conferēdi illud ⁊ collatio spectat ad superiorē.in.c.ad aures.nu.4.de excel.prela.fo.129.
7 Collatio beneficij facta clerico aleatori an sit nulla.in.c. inter dilectos. nu.1.6.7.de excel.prela.fo.131.⁊ seq.
Collatio beneficij facta p papā si reddatur nulla vel quia surreptitia vel indigna facta an renetur ad papā vel ad ordinariū loci.ibi.nu.10.
1 Collatio beneficij facta precibus alicuius valet si preces sint insufficales secus.in.c.cum ℳ.nu.3.de consti.fo.26.
6 Collatio beneficij vacātis causa permutationis si fiat alteri cui permutare volenti ipso iure nulla.in.c.inter cetera.nu.2.de preben.fo.29.
6 Collatio beneficij vacātis si non fit facta intra sex menses non tranfit in superiorem si collator fuit legitime impeditus: quod tempus currit a die notitie vacationis.in.c.quia diuersitatē.nu.1.7.8.⁊ in.c. ex parte. nu.13.de concef.preben.fo.57.
6 Collatio beneficij facta per non habentem potestatem conferendi non preben tantā cām possidendi: ⁊ sic nō est opus vt de ea fiat mētio in literis ad beneficia.in.c.illa de nonionis.nu.2.ne sede vacā.fo.64.
6 Collatio ecclesie si non fit intra debitū tēpus ep̄s punitur.in.c.cū venerabilis.nu.3.de reli.domi.fo.186.
6 Conferēs beneficia videtur donare ⁊ habet illā cui cōtulit naturaliter obligatū.in.c.post electionē.nu.2.de cōcef.prebē.fo.59.
Collatio inualida propter formā non seruatā facit trāsire ius conferendi ad proximum superiorem: qr videtur collator esse in negligentia.ibi dem.numero.3.
Collatio facta alteri de vno beneficio presente ⁊ non cōtradicente vero dño: ei sibi preiudicet maxime ipse alium acceptando.ibi.nu.7.
6 Collatio beneficij facta cōtra inhibitionem papę: an ⁊ quo casu valeat. in.c.constitutus.nu.4.de concef.preben.fo.62.
2 Collatio beneficiorū in ecclesia collegiata spectat ad collegium ipsius ecclesie.Anto.in.c.ĥ.nu.2.de renun.fo.22.
5 Collatio beneficij facta ex certa scientia licet excludat surreptionem tamen non includit dispēsationem: videlicet qr papa velit cum eo dispensare.in.c.cum ecclesiastice.nu.6.Vercep.fo.4.
7 Collatio beneficij facta excommunicato non tenet.in.c.postulatio.nu.1. de cle.excomm.fo.136.
6 Collator beneficiorū nō potest sibi ipsi conferre etiā qr trāsferat ius cōferendi quo ad illud beneficiū in alium nisi trāstulerit omnimodā potestatem quo casu potest ab illo recipere.in.c.si.nu.6.de instī.fo.54.
3 Collatio beneficij facta ab eo qui reputabat superior tradit iustam causam possidendi.in.c.in literis.nu.9.de resti.spo.fo.171.
5 Collatio beneficij facta excōmunicato qui putabatur absolutus non valet.in.c.pastoralis.ĝ.verum.nu.15.de appel.fo.121.
6 Collatio beneficiorū non devoluitur ad superiorem etiam ad papam si non fuit facta per alium quia ignorauit.in.c.ex parte astensis.nu.13.de concef.preben.fo.91.
6 Collatio beneficiorū nō pōt pertinere ad laicū ratione p̄scriptionis: qr p̄scriptio nō currit sine possessiōe ⁊ spūalia nō possidentē p laicū: sed ex privilegio posset hū laicus cōferre.in.c.dilect⁹ filij.nu.6.de p̄bē.fo.48.
6 Collatio beneficij facta per collatorē non valet si papa ante sibi relatum fuit vt alteri conferret ⁊ ad hoc misit executorem.in.c. proposuit. nu.1. 2.7.de concef.preben.fo.56.
6 Conferēdi potestatē habens debet conferre illis qui soliti sunt ad alia beneficia promoueri.in.c.possessiones.nu.5.de re.eccle.alie.fo.77.
3 Collatio facta inhabili propter etatem an sit ipso iure nulla.in.c.ĵ.nu. 4.5.6.7.9.de eta.⁊ qual.fo.42.
1 Conferendi prebendas potestas non devoluitur in superiorē propter negligētiam si ibi non est diuisus certus numerus prebendarum. in.c. cum ecclesia.nu.7.de elec.fo.151.
5 Collatio beneficij facta post appellationem legitime vel ex probabili causa interposita est ipso iure nulla.in.c.j.nu.1.de appel.fo.86.
5 Collatio beneficij facta per papam cōtra prouinciam quam tulerat dicitur surreptitia si de prouincia non fiat mentio.in.c.cum olim.nu.1.et 12.de resti.fo.59.
Collatio facta in preiudicium collationis quam cōferens sibi reseruauit est nulla si de ea mentionem non fecit.ibi.nu.14.fo.61.
Collatio beneficij si facta fuerit per superiorem ⁊ petuntur confirmari per inferiorem ille talem confirmationem petens tanq̄ ingratus cadit a tali beneficio nisi fiat ad cautelam.ibi.nu.18.

Collegia duo qñ conueniunt ad aliquid explicandum nō requiritur maior pars personarum sed maior pars vtriusq; collegij.in.c.pastoralis.nu.7.de rescrip.fo.56.

5 Collegium cardinalium vtrum possit aliquem fame restituere.in.c.cū te.nu.12.de re iudi.fo.78.
7 Collegium quomodo constituatur in aliqua ecclesia.in.c.dilecta.nu.1. de excef.prela.fo.133.
Collegia quibus casibus sint permissa.ibi.nu.5.fo.84.
1 Collegiū si est cōgregatū ⁊ postea aliqui discesserunt vtrū remanentes possint explere ea que occurrunt.in.c.cum nobis.nu.10.de elec.fo.136.
3 Collegiati in aliqua arte si illam non exercent non gaudent eius priuilegio.in.c.j.nu.40.de iudi.fo.7.
2 Collegium non habet aliquam iurisdictionem singularem de collegio nisi aliud habeat consuetudo.in.c.cum eam.nu.7.de offi.deleg.fo.87.
5 Collegium dicitur ecclesiasticum si in eo pro maiori parte sint clerici.in rub.nu.12.de appel.fo.86.
1 Collegium sine vniuersitas consistit in duabus partibus vocandorū: ⁊ quod sit a maiori parte illarum duarum partium valet.in.c. ecclesia vestra.nu.6.de elec.fo.170.
1 Collegiū an constat in his qui sunt congregati licet pauciores si alij non interuenire.in.c.bone memorie.ei.ĥ.nu.9.⁊.15.de postu.prela.fo.113.
6 Collegia plura si aliquo casu faciūt vnā vniuersitatē vel vnum corpus statur maiori parti respectu illius vniuersitatis ⁊ nō respectu vnius cuiusq; collegij de per se.in.c.in singulis.nu.2.de statu mona.fo.182.
1 Collegia inferiora nil possunt statuere circa statum ecclesie sine consensu episcopi.in.c.edoceri.nu.4.⁊.14.de rescrip.fo.65.
2 Collegia possunt facere statutis inter se et eligere rectorem qui habet ordinariam iurisdictionem in ipsos in ciuilibus.in.c.cum ab ecclesiarū. nu.7.de offi.ordi.fo.112.
1 Collegium vel ius ipsius vtrum sit extinctum si sunt mortui vel absentes omnes de collegio.in.c.gratum.nu.12.de postu.prela.fo.110.
1 Collegium vel representans collegium debet citari ⁊ non singuli de collegio.in.c.bone memorie.ei.ĵ.nu.18.de elec.fo.142.
6 Collegium licitum faciunt illi qui tenent hospitalitatem in aliquo hospitali priuato ⁊ possunt eligere aliquē in rectorem singulos actus collegij exercere.in.c.inter dilectos.nu.10.de dona.fo.106.
6 Collegiatus existens in collegio vel concilio tenetur contradicere his que aguntur ibi si nolunt consentire: alias habebitur pro consentiente: ⁊ quo ad peccatum ⁊ quo ad penam si aliqua ibi male agerentur. in.c.ĥ. nu.9.de his que fi.a prela.fo.66.
2 Collegium cōsistit in duabus partium omnium nisi sit statutus certus numerus vt interfit.in.c.prudentiam.nu.8.de offi.deleg.fo.84.
6 Collegiatus quis non potest esse in duobus collegijs quando exercitiū vnius impediret exercitium alterius: alias secus.in.c. preterea.nu.4. de prebendis.fo.27.
Collegiū ad sui essentiam non requirit rectorē: sed omnis potestas rectoris est penes collegium cuius vices possunt dari vni ex collegiatis. in.c.cum non ignores.nu.6.eo.tit.fo.28.
6 Collegium si est dissolutum quid est fiēdum de bonis suis.in.c.recolentes.nu.3.de sta.mona.fo.180.
1 Collegiū sive vniuersitas an possit disponere de re particulari vnius: itē an possit aliquē eximere de bāno.in.c.cum oēs.nu.6.de consti. fo.24.
5 Collegiati non possunt cōmittere votum suum alicui nisi sit de collegio qñ alij opponunt quia interest collegij ne eius secreta pateant forinsecus: alias si alij non opponunt potest votum extraneo committi.in.c.constitutus.nu.7.de appel.fo.114.
1 Collegium sit ex duabus vel tribus personis.in.c.j.nu.5.de elect.fo.118.
Collegium reseruatur in vno si alij sunt mortui.ibi.nu.6.
Collegium ad hoc vt valeat non requiritur presentia prelati. ibidem.
1' Collegia plura si conueniunt ad aliquid faciendum an computentur voces per capita vel per collegia.in.c.scriptum.nu.6.de elec.fo.160.
1 Collegium presumitur ecclesiasticum qñ sunt plures clerici vel pares secus si sunt plures laici.in.c.ex literis.nu.4.de consti.fo.39.
7 **Colligens** vnas alienas vel fructus tenetur ad estimationem nisi excusaretur ob nimiam paupertatem. in.c.si leserit.nu.2.de iniur.fo.151.
6 **Colonus** vel dominus qñ dicantur colere agrū sumptibus suis: ⁊ qñ dicatur colonus partiarius.in.c.ex parte.nu.2.de decī.fo.146.
6 Colonus qui colit agrū pro certa quota fructuum debet illos dare dño non deducto semine: nec expēsis agriculture: ⁊ tenetur de proprio agrū seminare: nisi contrarium pactum interuenit.in.c.tua nobis.nuñ.3.de decimis.fo.150.
Colonus an ⁊ qñ teneatur soluere decimam de fructibus ex predio conducto recollectis.ibi.nu.15.
2 **Columba** septē habet proprietates.in.c.vnico.ĝ.per frons tis.in.c.vnico.nu.6.de sa.vnc.fo.50.
4 **Comes** et ep̄s an quis possit esse.in.c.inter dilectos. nu.5.de fide instru.fo.102.
1 **Cōmendatarius** idest qui habet in cōmendam alī quam ecclesiā debet de fructibus prouidere illi ecclesie circa cultum diuinum ⁊ superabundantes tenere pro suo sustentaculo.in.c.querelam.nu.1.de elec.fo.143.

Cōmendatarij:

6 Commẽdatarij: idest illi qui habent in commẽdam aliquam ecclesiam debent tantũ lucrifacere fructus superfluos: ⁊ conseruare ecclesiam in statu suo vt in ea seruitat numerus consuetus clericorum: ⁊ similia. in.c. de monachis.nu.3.⁊.8.de preben.fo.26.

7 **Commodum** quis sentire non debet vnde penam sustinere habeat.in.c. ⁊ si necesse. nume. 5. de dona.inter vi.⁊ vxo.fo.48.

6 **Commodatum** conceditur ad certũ vsum ⁊ tempus: ⁊ ante finitum vsum vel tempus non reuocatur precarium vero ad libitum: ⁊ de ratione diuersitatis. in.c.fi. nu.10.de precarijs.fo.78.

6 Commodatum non fit ad incertum generalem et indefinitum vsum. in c.fi.nu.12.de preca.fo.79.
Commendatarius tenetur etiã de leuissima culpa qui vero habet precario tenetur tantum de lata culpa: ⁊ de ratione diuersitatis.ibi. nu.14.

7 Cõmodatarij? si remiserit rẽ cõmodatã per nõ idoneũ qui rẽ illã aspotauit tenet? sec? si elegerit nũtiũ fidũ.i.c.dura.sepe.nu.3.de cri.fal.fo.118.

6 Commodatarius tenetur etiam de leuissima culpa quando commodatum est gratia sui tantum: de casu vero nõ tenetur regulariter nisi in casibus.in.c.vnico.nu.1.de commo.fo.79.
Cõmodatarius si non potuit vti re cõmodata intra tps prefitũ non sua culpa non poterit cõmodamẽ cogere ad iterũ commodandũ. ibi. nu.7.
Commodatum si fiat ad certam ⁊ specialem vsum habet in se ꝛacite tẽpus annexum.ibi.nu.9.
Commodatũ qõ fit grã cõmodãtis tm vel vtriusq; qõ fiat.ibi. nu.14.
Commodatum perditur quando remittitur puta famulus per quem remittebatur aufugit cuius periculo perditur.ibi.nu.17.
Commodatum perditum apud commodatarium eodem modo non erat periturum apud cõmodantem cuius periculo pereat.ibi.nu.20.

6 **Cõmunia** sunt oia tpe charistie ⁊ licitũ est tũc i pane furari ob necessitatẽ.in.c.fi.nu.6.de emp.⁊ vẽ. fo.82.

3 **Communitas** que promisit resarcire damna in bello amissa an poterit tale statutum reuocare.in.c.nouit ille.nu.24.de iudi.fo.33.

2 **Commissio** facta delegato vt ecclesiã ordinet quid importet.in.c.super eo.nu.5.de offic.dele.fo.81.

3 Commissio facta super decisione cause intelligitur etiam super cognitione eiusdem cause.in.c.venerabilis.nu.2.de iudi.fo.43.

1 Commissarius pape an possit esse simplex religiosus.in.c.cum in veteri.nu.2.de elec.fo.174.

1 Commissarius quicquid facit videtur factum a committentibus.in.c. in causis.nu.6.de elec.fo.150.

6 Commissarius alicuius ministerij an possit in eius executione exercere censuram.in.c.cum nostris.nu.10.de concel.preben.fo.55.

4 Cõmissio officij an censeat realis vel personalis: ⁊ sic an censeat electa persona an dignitas.in.c.mandata celestia.nu.1.de presump.fo.117.

2 Commissio facta alicui sub nomine proprio ⁊ dignitatis censetur personalis.in.c.licet vndiq;.nu.7.de offi.dele.fo.96.

6 Commissio vel delegatio cause fi est facta alicui sub nomine dignitatis residenti in aliquo loco ille commissarius vel delegatus potest de causa cognoscere in loco residentie.in.c.exhibita.nu.2.de re.perm.fo.61.
Commissio cause facta alicui sub nomine dignitatis non expresso loco vbi residet debet commissarius in loco vbi habet dictam dignitatẽ cognoscere.ibidem.

3 **Cõminatio** iudicis de procedendo ad vlteriora habet vim perẽptorij.in.c.fi.nu.45.vt lit.nõ cõte. fo.121.

7 **Communis** vsus loquendi habet etiam locum in interpretatione scripture sacre.in.c.ioseph.nu.3.de verb.signi.fo.181.

6 Communis vsus loquendi attenditur etiam in interpretatione diuine scripture.in.c.maiores.nu.4.de baptis.fo.214.

2 Communis vsus loquendi debet attendi in interpretatione verborum iuris.in.c.inter corporalia.nu.17.de transla.epi.fo.4.

7 Communis vsus loquendi preferetur proprie significationi verborum. in.c.nam ⁊ rex.nu.2.de verb.signi.fo.181.

3 Communis vsus loquendi habet locum etiam in statutis principum ⁊ in verbis legis.in.c.capellanus.nu.1.de feriis.fo.139.

2 Communis vsus loquendi habet locum in omnibus dispositionibus. in.c.ĩ.nu.1.de arbi.fo.167.

3 Cõis vsus loquendi semper preferetur cõmuni significatui verborum vndecunq; talis significatus descendat.in.c.i.nu.37.de iudi.fo.7.

7 Communis vsus loquendi preferetur proprie significationi.in.c.quis. nu.2.de ver.signi.fo.182.

2 Communis vsus loquendi habet locum in omnibus dispositionibus. Ant.de but.in.c.inter corporalia.nu.19.de transla.prela.fo.18.

4 Comparatio literarum sola an operetur q̃ epistole credatur.in.c.ĩ.nume.8.de fide instru.fo.97.

3 Communis vsus loquendi habet locum etiam in penalibus.in.c.ex tenore.nu.9.de fo.compe.fo.72.

1 Cõmunis vsus loquendi semper primo attenditur in interpretatione cuiuslibet dispositionis.in.c.nonnulli.nu.5.de rescrip.fo.73.

1 Communis vsus loquendi habet locũ in omnibus dispositionibus.in c.ne pro defectu.nu.3.de elec.fo.162.

1 Communis vsus loquendi prefertur proprio significatui vocabuli et statuta intelliguntur sm cõem vsum loquendi.in proc.Ord.reg.nu.8.fo.3.

2 **Compromissum** factũ in incertam personam in arbitrum eligendam non valet. in.c. innotuit.nu.1.3.4.⁊.8.de arbi.fo.177.
Compromissum potest fieri super causa delegata a papa in fauorẽ partium: secus si in fauorem publicũ: ⁊ in casu quo potest fieri non per hoc expirat iurisditio delegata.ibi.nu.2.⁊.3.
Compromissum secundum tollit primum.ibi.nu.6.

6 Compromissum de rebus ecclesiasticis põt fieri in clericos non autem in laicos.in.c.cum apostolica.nu.2.de his que fi.a prela.fo.68.

2 Compromissum factum in feminam tanq̃ in arbitram non firmatur iuramento.in.c.dilecti filij.nu.2.de arbi.fo.169.
Compromissi pena si fuerit soluta an omnino possit agi vt fietur laudo.ibi.nu.17.fo.167.

2 Compromissum expirat morte vnius compromittentiũ ante laudũ datum: secus post: nec transit in heredes nisi fuerit dictum. in.c. compromissum.nu.1.de arbi.fo.174.⁊ nu.6.fo.178.
Et vide in nu.4. vbi ponitur ratio quare nõ transit in heredem.fo.eo.
Compromissum factum in arbitratorem vel amicabilem compositorẽ an expiret morte vnius compromittentis.ibi.nu.8.
Compromissum factum per prelatũ de rebus ecclesie an expiret morte prelati compromittentis.ibi.nu.10.

2 Compromissum potest firmari datione obsidum vel pignorũ.in.c. exposita.nu.1.de arbi.fo.176.
Compromissum de puris ⁊ liquidis non potest fieri in arbitrũ: secus in arbitratorem.ibi.nu.3.
Cõpromissum factũ cũ clausula vt intelligat lis ⁊ questio super omni ⁊ toto eo qõ fuerit laudum non extenditur ad pura ⁊ liquida.ibi.nu.4.

2 Compromissum simpler ⁊ laudum inde sequutũ parit actionem de iure canonico.in.c.per tuas.nu.8.de arbi.fo.175.
Compromissum si est factũ cum stipulatione an pars non acquiescens teneatur ad interesse sm verũq; ius laudo aliter non emologato.ibidẽ. numero.10.
Compromissum iuratum an ad quid pariat executionem si non fit laudum inde sequutum emologatum.ibi.nu.11.
Compromissum si continet penam sine iramento: tũc pars si vult soluere penam non compellitur stare laudo.ibi.nu.15.fo.172.

2 Compromissum non potest fieri nisi partibus consentientibus nisi in casibus in iure expressis: vel ipsis consimilibus: et arbitri possũt cepe rint cognoscere possunt compelli ad prosequendũ: al's secus.in.c.i.nu. 1.de arbi.folio.163.

1 Compromissum quod fit ab aliqua vniuersitate in aliquem debet fieri nemine discrepante quinimo debent omnes expresse consentire: ⁊ quare.in.c.in causis.nu.3.de elec.fo.150.
Compromissum factum de aliquo eligendo ab vniuersitate non potest vnus de vniuersitate reuocare.ibi.nu.16.

2 Compromissum an et qñ possit fieri tam super matrimonio carnali q̃ spirituali.in.c.ex parte.nu.1.de arbi.fo.176.
Compromissum expirat morte alterius compromittentis qñcunq; ante sententiam moriatur.ibi.nu.2.

9 Cõpromissum qõ fit in aliquem de eligendo debent oẽs de collegio approbare ⁊ in ipsum consentire.in.c.constitutus.nu.6.de appel.fo.114.

2 Compromissum potest fieri de rebus que sunt in loco vbi compromittens non potest tute moriari.in.c.ĩ.nu.4.de arbi.fo.167.
Compromissum potest fieri super re spirituali.ibi.nu.5.⁊.6.
Compromissum dolo factum an sit ipso iure nullum.ibi.nu.7.
Compromissum iuramento vallatum an producat actionem.ibi.nu.8.

6 Compromissum factum in iudicem tanq̃ amicabilem compositorẽ potest iudex in eodem facto procedere tanq̃ iudex ⁊ tanq̃ arbitrator.in.c. nisi essent.nu.4.de preben.fo.31.

2 Cõpromissum factũ ab aliqua vniuersitate requirit consensum omniũ vnanimiter prestitũ. Anto.in.c.post translationẽ.nu.4.de renũ. fo.30.

4 Compromissum si est tanq̃ in arbitrũ ⁊ in arbitratorem: an sit arbiter: an arbitrator.in.c.quintauallis.nu.42.de iureiu.fo.150.

4 Compromissum factũ a prelato super iure prelature transit in successorem: licet de eo non sit facta mentio.in.c.presentata.nu.1.de testi. fo.85.
Compromissum soluitur per mortẽ et per lõgeuam arbitri absentiam. ibidem.nu.2.

4 Compromissum an possit fieri de causa criminali.in.c.literas.nu.7.de presump.fo.122.
Per cõpromissum simpliciter factum non expirat iurisditio delegata super illa re.ibi.nu.11.
Compromissum expirat si iter ad iudicem ordinarium vel delegatum. ibi.nume.12.

4 Compromitti nõ potest qñ agitur criminaliter de crimine: secus si agatur ciuiliter.in.c.veniens.nu.2.de iureiu.fo.138.

1 Compromissarij debēt determinare in illo loco vbi fuit factū cōpromissum.in.c.quapropter.§.vel saltem.nu.4.de elec.fo.164.
1 Compromittentes non possunt soluta pena recedere a persona electa.in c.causam que.nu.9.de elec.fo.128.
2 Cōpromittere non possunt qui nō possunt alienare.in.c. cum tempore.nu.3.de arbi.fo.171.
Compromissum super iuribus que alienari non possunt an sit nullum si nulla est secuta per laudum alienatio.ibi.nu.4.
Compromissum an fieri possit in iudicem ordinarium.ibi.nu.5.
2 Compromittentes non tenetur ad penam compromissi in eo qō non perdet ab eius potestate.in.c.significantibus.nu.4.de offi.deleg.fo.101.
1 Compromittentes tenentur electionem factam a compromissarijs acceptare nisi ex iusta causa.in.c.cum dilecti.nu.1.de elec.fo.152.
Compromissarij si non oēs sed maior pars consentiat quicquid agunt valet.ibidem.nu.2.
3 Compromitti non potest res ecclesiastica in laicum.in.c.verum.nu.16.de foro compe.fo.63.
4 Compromitti potest in feminam tanq̄ in arbitratricem non tanq̄ arbitram.in.c.quintauallis.nu.2.de iureiur.fo.144.
Compromissum factum in arbitrum solitur morte vnius ex compromittentibꝫ secus si cōpromissum sit factū in arbitratorē.ibi.nu.18.f.146.

5 **Cōpaternitas** ipedit et dirimit matrimoniū post̄ cōtū. in.c.cōsanguinei.nu.1.de re iud. fo.58.

7 Cōpaternitas per catechismū cōtracta impedit matrimoniū cōtrahendum;sed nō dirimit cōtractū.in.c.tracto.nu.1.7.5.de cog.spiri. fo.28.
7 Compaternitas an possit per procuratorem cōtrahi.in.c.martinus.nu.3.de cogna.spiri.fo.27.
Compaternitas sine actus spiritualis cōmunicatur per coniugem coniugi.ibi.nu.4.7.6.
Compaternitas contracta per virum extenditur ad eius vxorem iam cognitam.ibidem.nu.6.
Compatres ne efficiantur illi duo vel plures qui simul aliquem tenent in baptismo;dic q̄ non.7 tales possunt contrahere.ibi.nu.8.
7 Compaternitas contrahitur inter patrem baptizati 7 vxorem leuātis prius ab eo cognitam contrahitur compaternitas efficax ad matrimoniū dirimendum.in.c.martinus.nu.1.de cogna.spiri.fo.27.
7 Compaternitas scīter vel ignoranter inter cōiuges superueniēs matrimonium non dissoluit.in.c.si vir vel mulier.nu.1.de cogna.spiri.fo.26.
7 Compaternitas pōt dupliciter esse inter aliquos vt si ego tenui filium tuum in baptismo tu licite potes tenere filium meū: 7 per vtrūq; istorū cōpaternitas contrahitur.in.c.super eo.nu.2.de cogna.spiri.fo.27.
7 Compatres debent interuenire plures in catechismo baptismo in confirmatione 7 omnes debent puerum tenere sed filiat contrarium nō vitiatur actus et cognatio spiritualis oritur inter omnes.in.c.contracto.nu.4.de cogna.spiri.fo.28.

1 **Compensatio** non admittitur in depositō.in.c.significasti.nu.11.de elec.fo.122.
6 Compensatio non admittitur in depositō.in.c.bona fides.nu.1.6.7.10.de depositō.fo.81.
In cōpensationibus quantū tps dat ad liquidandū debitū.ibi.nu.10.
Compensatio fit ipso iure ad euitandū penam debentis soluere vel vsuras.ibi.nu.11.
Compensatio admittitur in omnibus rebus que in suo genere recipiūt functionem:idest q̄ vna ex toto fungitur vice alterius.ibi.nu.12.
Compensatio de specie ad quantitatem non fit.ibidem.
Compensatio est debiti 7 credit inter se contributio.ibidem.
Compensatio habet locum in commodato.ibidem.
Compensatio indirecta an habeat locū vbi directa locum habere non potest.ibidem.
Compensatio indirecta est retinere rem debitoris p debito donec fuerit sibi satisfactū intellige rem que peruenit ad manus creditoris.ibi.
2 Compensatio non admittitur in depositō:7 quare.in.c.ij.nu.22.de ordi.cogni.fo.148.
6 Compensatio non admittitur in decimis 7 tributis.in.c.tua nobis.nu.10.de decī.fo.151.
1 Compensatio lucri 7 damni an cōsideretur in eodem contracto vel diuersis:7 quomodo.in.c.nibil.nu.1.de elec.fo.166.
6 Compensatio diuersarum specierum non admittitur.in.c.mulier que.nu.5.de conuer.coniu.fo.172.
5 Compensare est agere.in.c.cum inter.nu.23.de excep.fo.8.
Compensare non potest qui non potest agere.ibidem.
Compensare est soluere adeo q̄ qui iurat soluere compensat nō est periurus.ibi.nu.24.
4 Compensatio vbi ex parte actoris debitum est liquidum per confessionem licet debitum non fit liquidum.in.c.cum ioannes.nu.2.de fide instru.fo.107.
3 Compensatio non opponitur a depositario contra deponentem.in.c.j.nu.14.de mutuis petī.fo.106.

2 **Compositio** quādo fit super decimis vel quelibet alia ecclesiastica alienano quid requiras.in.c.statuimus.nu.3.de transac.fo.134.
6 Compositio in spiritualibus licita est maxime superioris autoritate.in.c.dilectus filius.nu.2.de preben.fo.30.Et vide in.c. nisi essent.in.v. no.eo.titu.folio.31.
6 Compositio super decimis non tollitur per priuilegiū sequens nisi de compositione faciat mētionem.in.c.ex multiplici.nu.1.de decī. fo.144.
Compositio super decimis in futurum soluendis valet etiam citra superioris autoritatem que tamen non excedit vitam componentium vel transigentium.ibi.nu.2.
6 Cōpositio super decimis tā preteritis q̄ futuris potest fieri inter clericos etiam sine autoritate superioris que tamen cōpositio non se extendit nisi in vita ipsorū a laicis vero pōt fieri dicta cōpositio super decimis preteritis sine autoritate superioris super futuris vero non nisi superueniat superioris autoritas.in.c.cū hominēs.nu.4.de decī. fo.145.
6 Compositio de decimis non soluendis inter ecclesias adinuicē valet. in.c.dilecti filij.nu.5.de decī.fo.145.

1 **Concilium** debet adinuari cum solēnitate alias nil ageret. in.c.bone memorie.el.q̄.nu.10.de elec.fo.158.
7 Concilium generale habet illam potestatem quam habet a papa.in.c. super quibusdam.nu.3.de verb.signi.fo.187.
6 Concilia vel parlamenta fieri in ecclesia est prohibitum nisi respiciant actū pictatis.in.c.cum in ecclesia.nu.10.de immu.eccle.7 cemi. fo.227.
2 Concilium prouinciale potest congregari per legatum 7 per archiepiscopum.in.c.quod translationem.nu.7.de offi.leg.fo.107.
6 Concilio interesse seu comparere quando aliquis ex aliqua necessitate non potest personaliter potest comparere per procuratorem.in.c.si.nume.3.de his que fi.a prela.fo.70.
6 Concilium an possit appellari sine accusari suspectum si sint suspecti presidentes concilio.in.c.in singulis.nu.6.de statu mona.fo.182.
4 Concilū certus 7 conuentus idem important.in.c.j.nu.5.de testi.fo.35.
7 Concilium iurisditionem habet in causis decidendis.in.c.j.nu.4.de sponsa.folio.2.
Conciliū constitutio sub nomine conciliū editur:7 non pape tantum:secus tamen quandoq; fit.ibi.nu.5.
Concilium generale recusare nō potest quando papa tali concilio preest:7 quid in prouinciali vel alio inferiori.in repeti.c.si quis cōtra clericum.nu.20.de foro compe.fo.56.
6 Concilium generale habet iurisditionem non autem solus papa.in.c. consensus.nu.1.de re.eccle.alie.fo.74.

6 **Concessio** prima in spiritualibus valet 7 non secunda: licet in secunda fuerit tradita possessio:secus in propbanis.in.c.suggestum.nu.1.de iurepatro.fo.195.
2 Cōcessio vel ꝑscriptio vnius ex prohibitis non extenditur ad alia phibita iz sint eiusdē nature.in.c.quod trāslationē.nu.5.de offi.leg.fo.107.
6 Concessio si fuit facta alicui de eo quod maius est:censetur facta etiam de eo quod minus est.in.c.ex parte.nu.2.de decī.fo.151.
3 Concessio etiam penalis super vno ex equiparatis extenditur ad aliū. in.c.prudentiam.nu.10.de mu.petī.fo.103.
7 Concessum simpliciter concessum videtur sine temporis prefinitione. in.c.si.nu.2.de secun.nup.fo.51.
7 Concesso vno censentur concessa omnia per que deuenitur ad illud.in c.cum infirmitas.nu.4.de pen.7 remi.fo.162.
7 Comedere licet saginem illis diebus quibus licitum est comedere oua. in.c.consuluit.nu.2.de inde.fo.86.
6 Concessum propter necessitatem durat quatenus necessitas postulat. in.c.deus qui.nu.2.de vita 7 hone.cle.fo.6.
4 Concessio vbi non valet ibi non valet confirmatio instrumēti falsi etiā si princeps vtatur his verbis supplentes de plenitudine potestatis.in c.inter dilectos.nu.8.de fide instru.fo.102.
6 Concessio solius episcopi tribuit iustam causam prescribendi q̄n prescribens putabat capitulum consensisse:secus si putabat solam concessionem episcopi sufficere.in.c.dudum.nu.14.de decī.fo.153.
6 Concessio an in dubio presumatur realis vel personalis.remissiue.in c.cum venissent.nu.13.de instru.fo.53.
6 Concedens aliquam rem intendens illam dare integraliter 7 non solū ius quod habet non valet concessio etiam respectu sui iuris.in.c.quod autem.nu.10.de iurepa.fo.191.
2 Concessa sub nomine proprio transeunt in successorē quando materia est nature vt transeat ad successorē. Anto. de but.in.c.quanto.nu.2.de transla.prela.fo.19.
7 Concessio facta ad mandatum principis presumitur metu facta:7 ideo potest renocari.in.c.cum olim.el.q̄.nu.5.de priui.fo.140.
7 Concessionis tres sunt species alia in hereditate seu libera dispositione alia in feudum:alia in vsum fructum.in.c.nuper a nobis.nu.2.de dona.inter vi.7 vxo.fo.49.
5 Concesso vno censentur alia concessa sine quibus illud non potest commode exerciri.in.c.si.nu.5.de excep.fo.20.
6 Concedens aliquod ius in re censetur dōs illius rei maxime ad suum incommodum.in.c.cum olim.nu.8.de censi.fo.204.
4 Cōcessio generalis totius prouincie facta ab imperatore vni nō preiudicat

dicat habẽti castrum in illa prouincia ex cõfessione imperatoris vel prescriptione.in.c.nimis.nu.2.de iureiur.fo.162.

6 Concesso consequenti censetur concessum suũ necessariũ antecedens.in c.cum liberum.nu.4.de sepul.fo.135.

6 **Concubinatus** ex quibus coniecturis pbet.in.c.tuanos.nu.7.de coba.cle.& mu.fo.13.

7 Concubinã vel aliã mulierem admittere quis nõ potest etiã si vxorem habeat leprosam & ercõicari põt.in.c.j.nu.6.de contu.lepro.fo.24.

3 Concubinatus est crimen mere ecclesiasticum.in.c.cuz sit gñale.nu.25.de foro compe.fo.67.

7 Concubina clerici potest excõmunicari.in.c.si concubine.nu.1.et.3.de sen.excõ.fo.180.

6 Concubinatus est probibitus hodie de iure etiam ciuili.in.c.cum venissent.nu.26.in fi.de in ſtitu.fo.54.

6 Concubina clerici põt per iudicem ecclesiasticum puniri.in.c.ĥ.nu.4.de coba.cle.& mu.fo.10.

7 Concubinatus de iure canonico est oĩno dãnatus et magis pbibẽ q̃ simpler fornicatio.in.c.tanta.nu.14.qui fi.sint legi.fo.39.

6 Concubinarius post longã cõtinẽtiã potest promoueri in epm.in.c.sane.nu.3.de conuer.coniu.fo.166.

6 Concubinatus põt tolerari ad tps etiã in clericis vt euitet maius malum.in.c.vt clericorũ.nu.4.de vi.& ho.cleri.fo.7.

Concubine clericorũ pñt puniri p iudicem ecclesiasticũ.ibidem.nu.7.

7 Cõcubina an efficiatur cõmater parentib⁹ baptizati.in.c.martinus.nume.7.de cogna.spirl.fo.27.

5 **Conclusio** seu renũtiatio in causa nõ dicit de substãtia iudich.in.c.cum.i.& a.nu.12.de re iudi.fo.77.

3 Conclusio libelli facta sup vna ex rebus narratis extẽdit ad aliã virtute clausule petens iustitiam &c.in.c.ĥ.nu.52.de or.cog.fo.148.

3 Post cõclusionem in cã nõ põt opponi nec allegari nec in iure nec in facto.in.c.ĥ.nu.15.de ordi.cog.fo.145.

3 Conclusum in cã est q̃ nec in iure nec in facto amplius est dicendum.in in.c.pastoralis.nu.7.de can.pos.& pro.fo.158.

4 Conclusio & publicatio attestationum non sunt de substantia vt aliter sentẽtia nõ valeat.in.c.cũ dilectus.nu.1.de fide instru.fo.106.

5 Regulariter post cõclusionẽ in cã nõ admittuntur aliquę pbationes aut allegatiões nisi ex magna egritate.in.c.exceptionẽ.nu.20.de exce.fo.19.

4 Conclusio in cã excludit instrumẽtalem pbationẽ.in.c.licet.nume.19.& proba.fo.21.

2 Post conclusionẽ in cã nil potest obiici siue confiteri in facto siue in iure.in.c.auditis.nu.4.de procu.fo.143.

4 Conclusum in causa q̃ dicitur.in.c.cum dilectus.nuñi.8.de fide instrumen.fo.105.

5 Post cõclusionẽ in cã nõ admittunt nec pbationes nec allegatiões cõfitentes aut in facto aut in iure.in.c.pastoralis.nu.11.de excep.fo.5.

1 **Concordia** non dicitur intercurrere si vnus dissentit.in.c.is de vitanda.nu.3.de elec.fo.123.

5 Concorditer dr fieri quod fit nemine discrepãte.in.c.in causis.nu.8.de elec.fo.145.& in.c.nõ potest.nu.16.de re iudi.fo.50.

Corse. Vide glo.in.c.cupientes.sup verbo cõcorditer.de ele.li.vj.& in.c. quorũdã.in ver.discordia.eo.tit.& lib.& cle.ne romani.in verbo cõcorditer.eo.tit.& ibi p Jo.de imo.quẽ allegat Abb.in.c.nõ põt.de re iudi.et Jo.and.in regula in toto.de reg.iur.in mercu.in causis.nu.1.& Joã.de imo.in.c.nõ põt.tenet hanc partẽ.& p Abba.in.c.causa olim.in fi.de re iud.& in.c.bone memorie.el.ĥ.de postu.prela.nu.2.& in.c.in singulis nu.3.de sta.mo.& in.c.j.in nu.3.ver.secundo no.iñcto tex.& c.de maio.et obe.Contrarium videt senisse glo.in.d.c.nõ potest.& in.d.c.j.vbi id videtur esse factum concorditer qõ est factum a maiori parte.& glo.d.c.j. sequitur do.Anto.inducẽs ad statutum pro quibus glo.potest allegari ter.in.d.c.ad petitionem.in verbo concorditer.de accu.c.cum nobis olim.in verbo concorditer celebrare.& ibi Abb.nu.3.de elec.c.cũ venissent.in verbo concorditer factum.de in integ.restit.c.cum inter vniuersas.ibi cõcorditer assumatis.de ele.c.cũ ecclesia sutrina.de causa pos.et proprie.& ter.iuncta glo.in.d.c.in singulis.& do. Lardi.in d.c.non potest.sequitur illam glo.intelligens eã quando aliquid venit explicãdũ a pluribus tanq̃ a collegio:non tanq̃ a singulis q̃ requiritur tunc q̃ oẽs cõsentiant nemine discrepãte.allegat.l.sabinus.cõmu.diui.& regu. quod omnes.de reg.iur.in vj.Bal.in.d.c.non potest.distinguit aut est iure cautum q̃ oẽs & singuli concorditer aliquid faciant.& tunc nõ sufficit fieri a maiori parte aut est pronisum a iure q̃ in tali actu tales requirãtur cõcordes & non est verbum omnes:& tunc quod fit a maiori parte intelligitur factũ ab omnibus dicit facere ad.q.Deruũ sunt quatuor consules nõ babẽtes singuli singulas iurisditiones:sed vnã tãtum completiue.vnde si per eos dicatur aliquid debere fieri cõcorditer: et illud verbum referatur ad personas:id intelligitur factum cõcorditer quod fit a maiori parte.si vero referatur ad collegium tũc dicitur vere factuz q̃ collegium vere dicitur concors cum est collegium substantialiter et formaliter:sed in maiori parte consistit collegium ergo &c.& dicit quod vbi pro forma requirit numerus debet esse numerus ver⁹ et nõ fictus. Item dic quod facientes maiorem partem debẽt simul pñtiare vnus hodie:alter cras:& hec distinctio Bal.fuit originaliter gl.in.c.vbi periculũ.in.ĝ.q̃dẽ quoq;.vi fi.singulis.de elec.in.vj.sentit effi q̃ illud dicitur concorditer factũ q̃ est factũ a maiori parte capli q̃ simpliciter disponitur aliqd fieri cõcorditer:sed si adiũciat q̃ oẽs & singuli concorditer hoc faciãt requiritur q̃ hoc fiat nemine discrepãte:& hoc pbat ibi ter.& illã gl.Jo.de imo.in.d.c.j.de maio.& obe.dicit nõ esse alibi.& q̃ inspecta veritate factũ a maiori parte nõ dr factũ cõcorditer iz inspecta fictione in ris & eandẽ gl.allegauit idẽ Jmo.in.d.c.cũ olim.in fi. vbi subdit q̃ propter formã mãdati dati a papa requirit olim cõcordia marie q̃ in literis plena omniũ cõcordia intercedẽte.d.incus Barb.pro opi.Abb.& Jnno.alleg.casum in simili valde singu.in aut.de defen.ciui.in.ĝ.fi.in verbo nullo reluctãte.& d.c.in causis.& sequit pfatã distinctionẽ Bal. Ego vero distinguerẽ hoc mõ q̃ aut materia subiecta patit:seu requirit q̃ oẽs intercedãt nemine discrepãte:& tũc ex quo verbũ cõcorditer de sui natura oẽs in cludit:& tũc intelligit nemine discrepãte:& ita pcedãt gl.in.d.c.ne romani.& in.d.c.cupientes.& opi.Abb.& Jmo.iz simpliciter proferat aut adĥc sit verbũ oẽs & singuli.& tũc act⁹ dz fieri nemine discrepãte.& ita pcedat gl.in.d.c.vbi periculũ.super verbo singuli.faciat quod legi.& no.in.c.vt circa.de elec.li.vj.in verbo oĩa & sing.& q̃ volunt Bar.in cõsi.suo.clerj.inci.pcessum fuit.in fi.& Bal.in.l.si cui.ĝ.a filio. ff.de leg.j.& barba.in.c.vnico.in.rr.vĥ.col.de pl⁹ petit. aut materia subiecta nõ patit nec requirit cõsensum olim.& tũc factũ a maiori parte dicitur concorditer factũ.& ita pcedat gl.in.d.c.j.& in.d.c.nõ põt.& hoc siue pferat simpliciter:siue cũ adiũcto. p ter.iuncta glo.in.d.c.cũ olim.in verbo plena olim cõcordia. vñ tũc verba impropriant & intelligunt sm iuris dispositionẽ sm Abb.ibi.& hãc distinctionẽ puto veriſſimã.& vide do. Abb.in.c.iz.nu.3.de elec.vbi an cõcurrentib⁹ duab⁹ partib⁹ collegij dicat intercedere plena cõcordia:& an possit dici cõcordia si vn⁹ solus dissentiat:& de cõcordia nota q̃ in dicit nil aliud velle dz nisi vt partes ad cõcordiã reducat.l.j.ĝ.post operis.ff.de nouĩ ope.nũ.Abb.in.c.pastoralis.nu.13.de rescrip.& vide qõ no.in.c.j.de muñis peti.& in verbo cõcordia vel iudicio termineris.in.c.grelã. de fimo.& in.c.fi.de pba.& l.c. cãm q̃.de testi.& qõ not.in.c.fi.de trãsac.& in.l.equissimum.ff.de vsufru.

2 Cõcorditer dicitur id fieri qõ fit nemine discrepãte iz aliqũ dicat illud quod fit a maiori parte.in.c.j.nu.5.de maio.& obe.fo.124.

1 Concorditer dicitur fieri iz illi qui contempserunt venire contradicant in.c.cum nobis.nu.4.de elec.fo.135.

4 **Cõdemnatus** ad mortẽ iuridice & fugiẽs carceres petit mortalit.r.i.c.j.nu.3.de testi.cog.fo.90.

2 Cõdẽnatus ad mortẽ statim dz tradi vltimo supplicio non expectatis decẽ diebꝰ datis ad appellandũ et hoc de cõsuetudine iz secus fit de iure.in.c.querẽti.nu.4.de offi.dele.fo.89.

1 Cõdẽnatus nole alicui⁹ collegij transmittit cõdẽnationẽ in successorem in illo collegio.in.c.querelã.nu.8.de elec.fo.143.

6 Cõdẽnatus in iuste nõ tenẽt soluere condẽnationẽ in foro anime.in.c.q̃ plerisq;.nu.19.de immu.eccle.fo.135.

7 Cõdẽnatus si appellauit remanet in statu in quo erat ante latã sentẽtiã.in.c.si cõstiterit.nu.5.de accusa.fo.55.

5 Cõdẽnatus p modica iniuria an efficiat infamis.in.c.cũ te.nu.6.et.8. de re iudi.fo.78.

2 Cõdẽnatio expẽsarũ nõ facta nec reseruata taratione non valet.in.c.cõstitutis.nu.8.de procu.fo.146.

2 Cõdẽnatio expẽsarũ nõ fit nisi pro tpe quo victus habuit iustã causam litigandi.in.c.auditis.nu.10.de procu.fo.144.

4 Cõdẽnandus qs nõ est p presumptionẽ minarũ de homicidio de quo nesciꝰ a quo actum fit.in.c.fas.nu.3.de presump.fo.122.

Condẽnatio de crimine quãtũcũq; grani põt fieri p presumptionẽ que oritur ex deficiẽtia in probatione vel purgatione.ibidem.nu.5.

5 Cõdẽnatus fi ante executionẽ sentẽtie reperiatur innocẽs nõ potest sine licẽtia principis relaxari.in.c.suborta.nu.1.de re iudi.fo.75.

7 Cõdẽnari potest qs ex violẽtissima psumptione etiã ex grauissimo crimine.in.c.excõmunicamus.el.j.nu.6.de here.fo.92.

2 Condẽnatus siue punitus per vnum iudicem an possit per alium condẽnari aut puniri.in.c.de causis.nu.15.de offi.dele.fo.74.

2 Condẽnatus capitaliter nõ põt etiam ad pias causas testari.in.c.accedens.nu.3.de procu.fo.141.

5 Cõdẽnatus petẽs inducias ad soluẽdũ vel aliũ terminũ ad parendum sñie an censeat sniam approbasse & appellationi renũtiasse.in.c.q̃ ad consultationem.nu.13.de re iudi.fo.64.

5 Cõdẽnati q̃ pñt dilationẽ ad soluẽdũ pñt pendẽte tali dilatione cauere de soluẽdo adueniẽte termino nisi possideant immobilia.in.c.quod ad monasterii.nu.22.de re iudi.fo.65.

7 Cõdẽnatus cinliter de aliquo crimine potest poſtea p inquisitionem ex officio cõdẽnari criminaliter & sñia lata in prima cã pariet piudiciũ in secunda.in.c.qualiter & qñ.el.ĥ.nu.34.de accusa.fo.66.

5 Cõdẽnatio expensarũ etiã respectu vnius articuli põt reseruari in fine cause.in.c.sepe cõtingit.nu.23.& 26.de appel.fo.114.

Cõdẽnatio expẽsarum post diffinitiuaz nõ põt fieri nisi p totã illã diẽ: sed post interlocutoriã põt reseruari vsq; ad finẽ cause.ibi.nu.26.

4 Cõdẽnatio de iure ciuili repellit reũ a testificando ferendo de iure cano.

nico sufficit q̃ possit conuinci.in.c.super eo.cl.i.nu.3.de testi.fo.48.

2 Cõdẽnatio cpẽlarum fiend᷑ ꝺ3 cõtumacẽ non requirit nouam citationem.in.c.h̃.nu.2.de procu.fo.140.

3 Condẽnatio aliq̃ fit maior vel minor q̃ fit peritio.in.c.cũ ecclesia.nume.40.de cau.pos.t proprie.fo.155.

5 Condẽnatus si aliquis fuit de homicidio iniuste t postea appareat verus hõicida põt non obstãte q̃ fuerit primus indebite punitus et iste decapitari t ide in alijs delictis.in.c.g̃uis.nu.6.de re iudi.fo.82.

6 **Condictio** omnis est personalis.in.c.tua nobis.nume.11. de deci.fo.154.

3 Condictio ex lege an sit actio vel officium iudicis.in.c.sepe.nu.11.de restitu.spol.fo.191.

7 **Cõditio** turpis ꝺ3 3cto mr̃imonij apposita nõ vitiat mr̃imoniũ ꝺ3 cõditio,ipa frãgit.l.ci.nu.1.de cõd.appo.f.18.

Conditio an possit apponi in 3cto matrimonij̃ t qualis virtet matrimonium.ibidem.nu.2.

7 Conditio q aligd detur ex cã votiũ vel donatiõis an sit honesta vel turpis.in.c.de illis.nu.3.de condi.appo.fo.18.

Conditio in sponsalibus posita tollit p carnalẽ copulã superuenientẽ t consensum de presenti.ibidem.nume.45.

4 Conditio impediens matrimoniũ carnale vel spirituale reꝺcit.in.c.in presentia.nu.42.de proba.fo.17.

7 Conditio apponi põt resolutiua libertatis in manumissione serui.in c.cum sit propriũ.nu.2.de condi.appo.fo.18.

Conditionis acceptatio quid operetur.ibidem.nu.6.

6 Conditio suspendit actũ adeo q̃ interim nõ põt peti.modus vero non suspẽdit sed qualificat adeo q̃ relictũ põt peti ꝑstita cautiõe de modo adimplendo.in.c.raynaldus.nu.19.de testa.fo.128.

7 Conditio siue modus appositus in donatiõe facta ecclesie an presumatur q̃ sit cã finalis cõtractus t qd operetur si est tãq̃ cã finalis vel nõ.in c.verũ.nu.2.de condi.appo.fo.19.

Conditio apponi põt in donatione facta ecclesie q̃ res donata nõ possit alienari.ibidem.nu.4.

7 Cõditiõe deficiẽte spõsalia ex toto euanescunt adeo q̃ copula sequẽs nihil operatur.in.c.p tuas.nu.4.t.5.de condi.appo.fo.19.

4 Conditio si sine filijs t.c.in persona q̃ sine pacto nõ põt habere naturales non intelligit de naturalib᷒.in.c.in pñtia.nu.15.de proba.fo.14.

Conditio si sine filijs decesserit ex suo corpore in ꝑsona illius q̃ habere non potest sine pacto reꝺcitur.ibidem.nu.16.

7 Conditio hec si pater cõsentiat in matrimonio apposita honesta videtur.in.c.super eo.nu.1.de condi.appo.fo.19.

Conditio nõ improbata põt apponi in matrimonio.ibidem.nu.4.

7 Cõditio turpis vel impossibilis in 3cto mr̃imonij̃ apposita bꝫ p nõ adiecta nisi sit 3 substãtia mr̃imonij̃.in.c.si.nuñ.1.t.3.de cõd.appo.fo.20.

Cõditio apposita 3 substãtia mr̃imonij̃ vitiat mr̃imoniũ t nõ vitiatur ipsa siue sit suspẽsiua vel resolutiua.ibidem.nu.2.t.6.

Conditio turpis vel impossibilis regulariter vitiat 3ctum t nõ vitiatur secus est in matrimonio.ibidem.nu.3.

Conditio 3 substãtia actus vitiat ipsum actum cuiuscũq̃ qualitatis existat.in.c.si.nu.4.de condi.appo.fo.21.

Conditioni turpi vel honeste ad hoc vt matrimonium vitiet an sit necesse q̃ ambo coniuges consentiant.ibidem.nu.6.

Conditio in ꝓfessione religionis q̃ religiosus possit bñe ꝓpriũ vx̃ 3 bene mr̃imonium an valeat t an talis remaneat monachus.ibidẽ.nu.7.

Conditio q̃ clericus ordinãdus in sacris possit 3 bene mr̃imoniũ non valet t ordinandus remanet in sacris.ibidem.

Cõditio q̃ monach᷒ habeat ꝓpriũ est 3 substantiã religionis.ibidem.

Cõditio in cõsecratione ecclesie apponi an possit.ibidem.nu.8.

6 **Conductor** non tenet soluere maiorẽ pẽsionẽ siue mercedem ꝓpter vbertatẽ fructuũ.in.c.ꝓpter.nu.5.t nu.20.de locato.fo.87.

Conductor põt ex cã ẽt añ tps finitũ domũ 2ductã dimittere.ibi.nu.7.

Cõductor ad modicũ tps si expellat nullum bẽ interdictum q̃ ipe habet possessionem.ibidem.nu.11.fo.91.

4 Cõductor an t q̃n possit opponere de oñio locatori.in.c.inter dilectos. nu.16.de fide instru.fo.102.

6 Conductor minuit t auget pẽsionem ẽm q̃ fructus minuũtur vel augentur.in.c.g̃to.nu.6.de censi.fo.200.

6 Cõductio ꝑdictũ est interdicta religiosis q̃ hñt propria ex quib᷒ pñt vivere.alias secus.in.c.dilecti filij.nu.3.de deci.fo.145.

6 Conductor ea ratione qua nõ tenet ad pẽsionem si patit magnũ dãnus cadẽ rõne debet augere pẽsionem si cõsequit magnũ cõmodũ.in.c.propbemus.nu.4.de censi.fo.201.

6 Conductor ꝓpter pestẽ superuenientẽ potest dimittere domũ.in.c.ꝓpter.nu.8.de locato.fo.87.

Corsc.Adde q̃ no.Bar.in.l.j.ff.de bo.pos.ex testa.mili.t Bal.in.l.fi. Cde testa.t Bug.in.l.si vacã.li.r.t i aut.de nõ alie.in.§.qvero.t Sal. in.l.cũ a mrib᷒.C.q pe.tu.gl.i.c.ad supplicationẽ.de renũ.t ibi.ꝺ.Anto.ꝺebu.t gl.i.cli v̊o. de iure ciu.ter.iuncta gl.i.c.cõis filij.extr̃.ꝺi.putat tñ ꝺo.meus Barba.in.ꝺ.c.ꝓpter.in.fin̄.col.q̃ inglin᷒ nõ põt dimitte-

re domũ hoc casu:qz nõ reperit priuilegiat᷒ in hoc ergo ꝛc.qz nõ sequit hoc bꝫ loci.in locatore:ergo t in cõductore.p id qõ voluit glo.in.c.i.de loca.ego teneo q̃ hoc casu licite põt dimitti dom᷒:qz tpe pestis loc᷒ nõ dicitur tutus.p id qõ voluit Bar.in.ꝺ.l.de etate.t ter.iuncta gl.in.c.cõmunis filij.t gl.i.ꝺ.c.ad supplicationẽ.ita tenet Bal.in.c.ex parte.cl.i. in.fi.de app.t.ibi Pe.phil.pufi.ꝺicit ita cõmunẽ.ind.istinctẽ:ꝫ Abb. in.c.cũ ꝺilecti.ꝺe ꝺolo.ver.ex hoc ꝺicto.ꝺicerit esse in cõsideratiõe qualitas cõplexionis psonarũ.Sed certe nullus ꝺz se exponere tãto periculo:vt ꝺicit Bal.in.ꝺ.c.ex parte.in fi.cũ sit iusta cã timoris ꝓpter quam potest quis licite recedere a loco t ꝺimittere domũ cõductã t ꝺz sibi fieri remissio mercedis p illo tpe quo durauit pestis:vt in.l.habitatores. §.i.t ibi no.ff.loca.t mirot pro certo q̃ nec abbas nec ꝺñs meus ꝺicerint Bal.in.ꝺ.c.ex parte.in terminis hanc questionem ꝺeciꝺetem q cã refert ibi perusinus.in.ix.colum.in ver.vltimo queritur.t inꝺ cruz ꝺicit ꝺo.meus q̃ in hoc non reperit priuilegiatus:ego ꝺico q̃ ꝺe hoc est ter. quasi rotundus ꝺecidens hanc casum in.ꝺ.l.habitatores.nã ibi ꝺicitur q̃ si quis timoris causa recesserit de loco si iusta fuerit causa,cur periculus ꝺeberet tinere ẽtus periculũ vere nõ fuisset.non ꝺebet soluere mercedem.cũ ergo nulli ꝺubium q̃ pestis est iusta causa timoris mortis ergo non ꝺebetur merces.t ista practica esset obseruanda p illũ ter. contra ꝺominum meum Barba.t Abb.

6 Conducentes ꝺomũ p certa quãtitate omnes tenent᷒ pro rata t nõ insolidum.in.c.constitutus.nu.9.de relig.ꝺo.fo.188.

1 **Confessio** facta in vno iudicio facit fidem in alio iudicio.in c.per inquisitionem.nu.12.de elec.fo.146.

Confessio procuratoris in vno iudicio non preiudicat ꝺño in alio.ibi.

Confessio defuncti nõ nocet suo heredi si nõ habuit effectũ cõtra defunctum t confessio filij nõ preiudicat patri.ibidem.

Confessus in vno iudicio vtruz possit interpretari confessionem suã in alio iudicio.ibi.nu.12.

Confessio spontanea mitius puniꝫ.

Confessus mitius puniꝫ q̃ convictus.ibi.nu.14.

6 Confessus mitius puniꝫ q̃ convict᷒.in.c.si.nu.4.de cele.misi.fo.211.

7 Confessio facta calore iracundie non preiudicat.in.c.statuimus.nu.6. de maledi.fo.124.

7 Cõfessio facta in tortura non ꝓiudicat nisi fuerit ratificata extra locum torture.in.c.cum in cõtemplatione.nu.7.de reg.iur.fo.191.

3 Confessio clerici facta coram iudice seculari nõ est sufficiens vt fiat ab eo cõdẽnãdus.in.c.at si clerici.nu.1.2.9.13.18.de iudi.fo.11.

Confessus nõ ꝺicitur convict᷒ t statuta facientia mẽtionem de convictis non habent locum in confessis.ibidẽ.nu.3.t.4.

Confessio t alia acta facta coram iudice incõpetẽti sunt nulla t non sufficiũt ad aliquem cõdemnandum.ibi.nu.5.

Confessio nõ redditur nulla ex defectu lit.contesta.secus alia facta.ibi.

Confessio facta super ꝓcessu inualido plene preiudicat quãdo est facta coram iudice suo.ibi.nu.6.

Confessio facta coram iudice sedente pro tribunali inducit plenam ꝓbationem secus si iudex nõ sedeat pro tribunali.ibidem.nu.6.t.17.

Confessio operatur vt quis mitius puniatur si est facta sponte secus si confitetur timore ꝓbationis que potest contra ipsum fieri.ibidẽ.nu.8.

Confessus vel convictus ficte non ꝺicitur ꝓprie confessus vel convictus adeo quod non cadit in statuta facientia mentionem de confessis. in.ꝺ.at si clerici.nu.11.eo.tit.

Confessus coram nõ suo iudice vtrum debeat purgare illam cõfessionẽ coram suo iudice:et quid operetur confessio facta coram non suo iudice.ibi.nu.14.30.fo.12.

Confessio facta coram non suo iudice vel cõfessio extra iudicialis an sit indicium ad torturam.ibi.nu.16.

Confessio facta calore iracundie nunq̃ est sufficiens indicium ad torturam.ibidem.nu.16.

Confessus in vno iudicio non cogitur repetere in alio si agitur ciuiliter secus si criminaliter.ibidem.

Confessus non habetur pro cõdẽnato in criminalibus sed requiritur sententia.ibidem.nu.15.

Confessio ad sui vtilitatem nõ regrit validitatẽ iudicij.ibi.nu.17.fo.13.

Confessio inducta p cõtumaciã ꝺr ficta confessio.ibi.nu.28.fo.14.

Confessio facta in vno iudicio parit preiudicium in alio.ibidez.nume ro.14.t.30.

3 Confessio ꝓcuratoris siue administratoris an noceat ꝺño.in.c.j.nũero.29.vt lit.non conte.fo.108.

Confessio ꝓcuratoris põt per ꝺñm renocari.ibi.nu.31.

Confessio principalis in vna cã facit sibi ꝓiudiciũ in alia secus in confessione procuratoris.ibidem.nu.22.

5 Confessio aduocati preiudicat clientulo nisi illã renocet.in.c. cuz cãm. nu.2.de appel.fo.131.

Confessio aduocati põt renocari p cliẽtẽ ẽt nõ ꝓbato errore ꝺz cõfessio ꝓpria vel ꝓcuratoris nõ põt renocari nisi ꝓbato errore.ibidem.

Confessio erronea q̃ preiudicat nõ solũ circa merita cause ꝺz circa processum potest renocari.ibi.nu.3.t.6.

Confessio aduocati põt renocari intra tres ꝺies p cliẽtẽ suũ qñ.l.confessio preiudicat ad merita cause sed si ꝓiudicat ad processum qz in du-

rit litis contestationem oportet ꝙ renocet anteꝙ faciat aliquem actum qui soleat fieri post litem contestatam.ibi.nu.7.
Confessionem erroneam tam propriam ꝙ aduocati an quando quis possit renocare docto vel non docto de errore vel vsq; ad quod tempus ibidem.nu.8.

3 Confessio vel ꝫtumacia plati ⁊ capituli an noceat ecclesie remissiue.in c.j.nu.28.de do.⁊ contu.fo.195.

5 Confessio inquisiti pōt acceptari quatenus facit contra se ⁊ non aliter nisi probetur.in.c.auditis.nu.32.de prescrip.fo.36.
Confessio inquisiti qualificata licet acceptet inq̃tum est ꝫra se tamen non operatur quod quis capitaliter puniatur.ibi.

6 Confessio aduocati nocet parti si eam non renocauerit.in.c.olim cām.nu.2.de cenſi.fo.204.

2 Confessio penitentialis pōt fieri corā laico tēpore necessitatis.in.c.pastoralis.§.preterea.nu.3.de offi.ord.fo.118.

5 Confessio non preiudicat cōfiteti nisi respectu interrogātis.in.c.ꝙuis nu.4.⁊.3.de re iudi.fo.83.

3 Confessio dicitur facta in iudicio etiam ꝙ in eo non fit lis contestata.in rubri.nu.2.de iudi.fo.2.

7 Cōfessio mariti ⁊ primevxoris nō nocet secūde nisi de primo matrimonio aliter ꝫstiterit.in.c.veniens.nu.4.de eo qui du.in ma.fo.24.

7 Confessio cōiugū quare matrimonio nō noceat qñq; tamē nocet.in.c.super eo.nu.2.§.de eo qui cog.consang.fo.29.

7 Confessio amborum coniugum cum septima propinquorum manu an sufficiat allegato impedimento fiue cohabitatione triennȳ.in.c.fi.nu.4.de frigi.⁊ male.fo.36.
Confessio coniugum non est multum necessaria.ibi.nu.11.

1 Confessus vtrum habeat quadrimestre tempus ad soluendū.in.c.duodum.el.ȳ.nu.25.de elec.fo.178.

6 Confitens ꝓpter tormēta illud qō nō est verū ⁊ propter hoc condēnatur ad mortē decedit sine peccato ꝑmortali nisi in extremis reuocet illā confessionem.in.c.ex parte.nu.2.de sepul.fo.138.

3 Confessio facta in iudicio an valeat licet processus sit nullus.in.c.pisanus.nu.9.de resti.spo.fo.192.
Confessio ad sui vtilitatem non requirit substantiam iudicij.ibi.

7 Confessio inducit infamiam qñ est tale delictum de quo condēnatus efficeretur infamis.in.c.super his.nu.4.de penis.fo.155.

7 Confessio verecunda multum proficit in remissionem peccator.in.c.j.nu.1.de his qui fil.occi.fo.96.

7 Confitenti creditur de omnibus que dicit in foro anime.in.c.significasti.el.ȳ.nu.7.de homici.fo.100.

2 Confessio facta absente parte an ⁊ qñ preiudicet. Ant.in.c.veniēs.nume.8.de renun.fo.33.

1 Confessio facta in processu q nō est validus in eo ꝙ lis nō est cōtestata valet.in.c.duditi.el.ȳ.nu.11.de elec.fo.177.

1 Confessio an ⁊ qñ possit pro parte acceptari ⁊ pro parte non.in.c.bone memorie.nu.29.de postu.prela.fo.11.

7 Confessio cōiugum an ⁊ qñ preiudicet matrimonio carnali siue spirituali.in.c.cum causa.nu.6.de rapto.fo.108.

6 Confessio presbyteri contentiose facta preiudicat ecclesie non habenti capitulum als requiritur confessio capituli.in.c.dilectus.nu.4.et.8.de capel.mona.fo.188.
Confessio facta in vno iudicio facit fidē in alio inter easdem personas.ibidem.nu.5.et.13.
Confessio facta super processu nullo valet.ibi.nu.14.
Confessio facta in summario iudicio facit fidem in plenario.ibi.nu.15.

4 Confessio de filiatione directe facta in iudicio vel nominatio presente constituit nominatum in quasi possessione filiationis.in.c.per tuas.nume.8.de proba.fo.26.
Confessio prima cū solennitatibus excludit confitentē ad dicendū 'contrarium.ibi.nu.10.

4 Confessioni sue iurate in causa matrimoniali; an quis cōtrauentre possit.in.c.mulieri.nu.10.de iureiur.fo.165.

1 Confessio an possit mutari per cōfitentem ⁊ quid de libello.in.c.nosti.nu.5.de elec.fo.129.

1 Confessio prelati quo casu noceat ecclesie.in.c.duditi.el.ȳ.nume.32.de elect.fo.178.

7 Confessio penitentialis facta laico in causa necessitatis valet propter signum contritionis non ꝙ laicus habet autoritatem absoluendi.in.c.a nobis.el.ȳ.nu.10.de sen.excom. fo.172.

4 Confessio simplex sine causa an valeat ⁊ an in probatione debiti requiratur scriptura ⁊ quid ventat appellatione cautionis.in.c.si cautio.nume.1.de fide instru.fo.110.
Fundans se sup mutuo si ꝑbat ꝫfessionē non obtinebit.ibi.nu.4.
Cōfessio procuratoris.de recepto non preiudicat dño q constituit ipsum ad recipiendum.ibi.nu.5.
Confessio facta absente parte etiā de iure canonico nō obligat ꝫfitentem tam in ciuili ꝙ in criminali.ibi.nu.6.
Confessio absente parte facit semiplenam probationem.ibi.nu.7.
Cōfessus qñ quis bis fuit non habet exceptionem nō numerate pecunie vel dotis.ibi.nu.12.

2 Confessus in ciuilibus nunq̃ condēnatur sed in criminalibus sic.in.c.querenti.nu.5.de offi.deleg.fo.89.

1 Cōfiteri videtur non negans.in.c.j.nu.2.de postu.prela.fo.107.

5 Confitens vnum videt cōfiteri omne id qō sequit ex illo.in.c.cū venerabilis.nu.25.de excep.fo.10.

3 Confessio aduersarij confitēs titulū spoliati in re spoliata an per hanc confessionē obtinebit spoliatus de bēficio agens interdicto recuperāde.in.c.in literis.nu.25.de resti.spo.fo.171.

7 Confessio socij criminis nō est sufficiēs causa ad causandā infamiē.in c.significasti.nu.7.de adul.⁊ stu.fo.105.

5 Confessio prelati asserentis rem p ecclesiam possessam esse alienaꝫ que tñ est in bona fide an preiudicet.in.c.fi.nu.43.de de prescrip.fo.47.

6 Confessio vel ꝫstitutio generalis; an sit potentior ꝙ specialis vel econuerso.in.c.tua.nu.9.de decimis.fo.149.

4 Confessio facta corā arbitro pōt reuocari etiā per sniam latā; secus coram arbitratore.in.c.quintanallis.nu.20.de iureiur.fo.147.

3 Confessio de credulitate preiudicat ꝫfiteri sicut de veritate.in.c.j.nu.27.de lit.contest.fo.105.

7 Confessioni ꝫiugum sup impotētia coeūdi nō statur sed requirit alia probatio quo ad separationem.in.c.j.nu.25.de frigi.⁊ male.fo.54.

4 Confessio de credulitate eque preiudicat sicut ꝫfessio de veritate.in.c.ex literis.nu.11.de iureiur.fo.163.

3 Confessus in iure se cōmisisse simoniā deponit ab officio ⁊ bēficio ⁊ qñ in.c.cū super.nu.1.⁊.7.et.8.de confes.fo.125.
Confessus incidenter crimē suū potest puniri ⁊ cōtra ipsum processus formari.ibi.nu.12.
Confessio facta coram iudice incōpetenti vel extra iudiciū an preiudicet confitenti vel remissiue.ibi.nu.5.
Confessio incidenter facta iz nō fit ꝓ tunc punibilis tñ est sufficiens vt ex ea incboetur nouus processus.ibi.nu.12.
Confessio facta in vna instantia facit fidem in alia super eadē cā iz diuersimode intenetur secus ꝓbationes qnō sufficiunt fidem.ibi.

7 Confessio extra iudicialis de crimine non ꝑbat crimē sed est sufficiens indicium ad torturam.in.c.quā sit grauis.nu.2.de excel.prela.fo.130.

3 Confessionis audiendi potestas ⁊ ea q̃ sunt cure nō potest prescribi.in c.cum cōtingunt.nu.16.de foro compe.fo.77.

2 Confessio fine causa ad obligandū nō valet secus ad liberandum.in.c.super hoc.nu.3.de renun.fo.12.

7 Confiteri nemo pōt alij q̃ ꝓprio sacerdoti qui nō est suus iudex et si cōfiteatur nō potest ab eo neabsolui nec ligari.in.c.qō autem.nu.3.de peni.⁊ remi.fo.158.
Confiteri quis non potest peccata sua alieno sacerdoti licet in eius parochia peccauerit.ibidem.nu.5.

7 Confitenti creditur in foro penitentiali.in.c.cū illoꝝ.nu.15.de sentē.et communi.fo.176.

4 Confessio facta in vno iudicio ratione publice vtilitatis facit fidem in alio.in.c.causam.el.j.nu.5.de resti.fo.46.

7 Confessio extra iudicialis est indiciū ad torturā an aūt plene ꝑbet crimen remissiue.in.c.si quis de gradu.nu.3.de purgā.cano.fo.146.

7 Confiteri potest quis in casu necessitatis illi q nō sit sacerdos tñ nō potest ab ipso absolui sed deus dimittet sibi peccatum propter contritionem.in.c.fures.nu.4.de furtis.fo.109.

6 Confessus habet ꝑ ꝫdemnato in causa ciuili nec est necesse contra eum ferre sniam sed secus est in cā criminali vbi in ꝫfessum fertur snia.in.c.cum olim.nu.5.de rerum permu.fo.91.

3 Confessio erronea nō preiudicat confitenti si de errore doceatur ante finitum negotium.in.c.fi.nu.1.et.20.de confes.fo.226.
Confessio procuratoris vel aduocati in iudicio facta an noceat dño.ibidem.nu.3.
Confessio economi preiudicat ecclesie que tñ restituitur vel docet de erronea confessione.ibi.nu.4.
Confessio infantis etiam cū autoritate tutoris nil valet.ibi.nu.6.
Confessio impuberis tutorem nō habētis valet in casibus in quib⁹ habet legitimam personā standi in iudicio als secus.sed si habet tutorem valet facta cum sua autoritate; als secus.sed si est lesus restituit.ibidem numero.7.
Confessio adulti nō habētis curatorē facta sup aliquo ℥cto extra tñ iudiciū valet iz fi ledit restituit: facta vero in iudicio in casibus in quib⁹

potest esse sine curatore valet: in alijs nō.in.d.c.fi.nu.8.de ẜfes.fol.227.
Confessio facta cum autoritate curatoris indistincte valet sed ab ea re stituitur minor si est lesus.ibi.nu.9.
Confessio adulti facta sine curatore quem habet an & quo casu valeat. ibidem.
Confessio minoris facta in tormentis & postea ratificata valet etiā sine autoritate curatoris.ibidem.
Confessio minoris curatoris vel alterius administratoris an noceat pupillo adulto & similibus.ibi.nu.10.
Cōfessio dicitur facta metu & nō valet qñ est facta in tormētis vel apud ea vel in carcere vel ꝓpter terrorē aīnorum nō tñ quilibet terror facit confessionē factā metu.in.d.c.fi.nu.11.de confes.
Confessio facta calore iracundie non valet nec preiudicat.ibi.
Confessio facta in tormentis vel metu qñ dicatur perseuerata ad hoc vt preiudicet.ibi.nu.12.
Cōfessio facta in fauorem cōfitentis nō valet & quādo.ibi.nu.13.
Confessio quo casu possit pro parte acceptari & pro parte non.ibidem.
Confessio in iudicio facta an valeat sine causa & an sit opus q̄ aliter ꝓbetur.ibidem.nu.14.
Confessio tam iudicialis q̄ extra iudicialis tā dependens ex suo facto proprio q̄ alieno siue facta in libello siue nō an oi casu ad sui valorē requirat ꝑsentiam partis etiā si de iure canonico.ibi.nu.15.et.16.
Confessio facta in libello: positionibus: testamētor exceptionibus an preiudicet.ibidem.
Confessio non dicitur facta in iudicio nisi iuder ad hoc sedeat pro tribunali.ibi.nu.17.
Confessus tam in ciuili q̄ in criminali an & qñ sit cōdēnandus vel sit ei danda oblatio ad soluendum siue ante siue post lit.contest.confitentur. ibidem.nu.18.fo.228.
Confessio non infamat etiā si essemus in casibus in quibus cōdēnatio infamaret.ibidem.nu.19.
Confessio erronea siue iuris siue facti siue tacita siue expressa an & quādo possit reuocari siue scienter fiat siue non siue ꝓpria siue procuratoris. ibidem.nu.20.23.
6 Confitenti sacerdoti oīa creduntur q̄ in ẜfessione dicit qz solus agit de preiudicio anime sue.in.c.rayualdus.nu.11.de testa.fo.127.
7 Cōfessio penitētialis multū ꝑficit ex eo q̄ ꝓfitens verecundat qz verecūdia est maxima pars penitentie.in.c.fi.nu.5.de rapto.fo.106.
Confessio penitentialis deberet fieri coram proprio sacerdote ad hoc vt esset magis verecunda.ibidem.
7 Confessio facta calore iracūdie nō valet nisi data pseuerantia.in.c.cum olim.cū.nu.14.de priuil.fo.141.
Confessio extorta p metū an valeat etiā data perseuerantia.ibidem.
5 Confessio facta calore iracūdie nō valet nisi data pseuerantia.in.c.cum parati.nu.13.de appel.fo.99.
3 Confitenti crimē ꝓprium nō creditur extra eos quos dixit fuisse criminis participes & hoc regulariter.in.c.i.nu.1.de confes.fo.225.
Et vide ibi.nu.5.et.6.vbi ponūtur quidam casus fallentie.
Confessio socij criminis nō est sufficiens indicij ad torturā nisi sit coadiuuata alijs ꝓsumptionibus.ibi.nu.2.6.7.
Confitens ꝓprium delictum nō debet interrogari de alijs criminosis. ibidem.nu.4.et.8.
2 Confessus mitius punit q̄ cōuictus.Anto.in.c.dilectus.nu.8.de temp.ordi.fo.40.
7 Confessio facta in iudicio in quo de crimine agit ciuiliter non preiudicat si de eodē crimine agitur postea criminaliter pōtū bene compelli confessus vt perseueret in ẜfessione & q̄ interpretetur illam.in.c. qualiter & quando.cl.q̄.nu.25.de accu.fo.66.
3 Confessio facta in libello valet & prodest aduersario lz tpe dati libelli non fuerit presens.in.c.i.nu.8.de lit.contest.fo.104.
7 Confitenti creditur in foro penitētiali sed non in foro iudiciali.in.c.sicut nobis.nu.4.de sen.excō.fo.176.
6 Confessio dicit fieri in presentia partis etiā q̄ pars ibi accidentaliter reperiat.in.c.cū dilectus.nu.5.de succes.ab intest.fo.121.
Confessio etiā declaratoria actus preteriti requirit pñtiaz partis.ibi.
Confessio preiudicat confitenti in q̄tum facit contra se.ibi.nu.12.
Confessio facta parte absente inducit semiplenā ꝓbationē.ibi.nu.16.
Confessio incidenter facta ad interrogationē alterius nō ꝓiudicat confitenti nisi inducat aliquā ꝓsumptionē.ibi.nu.17.
Confessio facta ꝓpter aliud etiā in pñtia partis non plene ꝓbat.ibi.
Cōfessio facta in testamēto puta de male ablatis ob q̄ indicto testamēto fuerunt relicta aliqua in recō pēlationē an ꝓiudicet testatori connale scenti.& vigore ꝓdicte ẜfessionis possit cogi ad restituēdū.ibi.nu.19.
Cōfessio partis dicētis in testamēto se esse debitorē plurū non preiudicat quominus filio non debeatur legitima.ibi.
Confessio facta in vltima voluntate preiudicatiui est iurata vel a parte vel a notario.ibidem.
5 Cōfessio plati nō nocet ecclesie nisi ꝓsumptio sit contra ecclesiam.in.c. si diligenti.nu.4.de preseri.fo.39.
4 Confessio facta coram arbitro facit fidē cōtra iudice.in.c.presentata.nu mero.8.de testi.fo.83.
2 Confessio procuratoris generalis nocet ipsi dño.in.c.dilectus.nume.2. de procur.fo.145.
1 Confessio potest pro parte acceptari pro parte non.in.c.i.nu.7.de postu.prela.fo.107.
7 Confessio ẜingulum p se & extra se an sufficiat in.c.attestationes.nu.8.de despon.impub.fo.15.
6 Cōfitēs peccata sua & aliqua retinēs de quib⁹ nō vult cōfiteri nō pōt ꝑ cōfessis absolui.in.c.maiores.§.sed ad hoc.nu.1.de baptis.fo.214.
2 Cōfessio mulieris facta ꝓcedēte flagellis est nulla.in.c.cauſam.nu.2. de offi.deleg.fo.81.
Confessio facta in processu inualido valet.ibi.nu.4.
3 Ille qui habet pro confesso nō est statim cōdēnandus sed dicitur ꝓnunciari q̄ habitus est pro confesso.in.c.cum causam.numero.20.de iura. calum.fo.129.
Contrarium sentit Abbas.in.c.seq.in nu.11.
Cōfessio causata in cōtumacia nō trāsit ad heredes nec eis preiudicat si principalis nō fuit cōdemnatus.ibi.idē in.c.seq.nu.31.
4 Confessioni partiū statur si acta substātialia sunt deperdita vel si dubitatur an interuenerint.in.c.fi.nu.2.de proba.fo.34.
3 Confessio ꝓprij delicti grauat vt cōfessus nō possit ꝓmoueri.in.c.ḡnume.43.44.de ordi.cog.fo.147.
5 Cōfessio penitētialis debet esse integra nec sufficit q̄ vni sacerdoti' q̄s confiteatur certa peccata & quedā alteri & ponitur hic ratio sed eidem sacerdoti confiteri diuersis locis interpellatis forte secus.in.c.omnis. vtriusq;.nu.1.de peni.& remis.fo.108.
Confitens non debet detegere aliena peccata nisi non posset dicere sua sine detectione aliorum ſm exemplum positum.in.d.c.omnis vtriusq;. ibidem.nu.2.
7 Confessus coram vno iudice pōt repeti ab alio iudice ſnp codē crimine.in.c.ex parte.nu.1.de verb.sig.fo.185.
Confessio preterea erroris nō potest reuocari post diffinitiuā: sed bene post preceptum in dicis factum de soluendo nisi preceptum esset factū cum cause cognitione.ibi.nu.7.fo.136.
Confessio nō facit notorium siue rem manifestam qñ cōtra ipsam aliqd opponitur.ibi.nu.8.
1 Confessio criminis an & quando valeat.in.c.olim.ex literis.numero.8. de rescrip.fo.71.
Confessio extra iudicialis de crimine an sit sufficiens vt quis possit cōdemnari vel poni ad torturam.ibi.nu.9.
Confessio facta parte absente an ꝓiudicet in criminalibus.ibi.nu.10.
4 Confessio siue causa extra ius facta an valet.in.c.fi.cautio.nume.2.de fide instru.fo.111.
2 Confessio facta coram arbitro an habeat vim cōfessionis iudicialis.in c.cōpromissum.nu.7.de arbi.fo.179.
5 Cōfessio procuratoris nocet dño & q̄ ecclesia sit domina dūmodo sit constitutus a prelato & capitulo.alis nō preiudicabit.in.c.suborta.nu.1.de re iudi.fo.75.
Confessio solius prelati non nocet ecclesie.ibi.
6 Confessio in iure reprobata vel non admissa pōt ꝓ confessum cōtra eū venti.in.c.cū super questione.nu.10.de concess.preben.fo.60.
7 Confessio extra iudicialis facit indicium ad torturam & aliquando ad penam & est sufficiens ad puniendum quem beneficijs suis glorians se cōmisisse tale crimen punitur pro delicto gloriationis.in.c.de hoc.nume.17.de simo.fo.70.
Confessus in iudicio timore future ꝓbationis non dicit ſpōte ẜfessus & ideo non gaudet beneficio cōfitentium.ibi.nu.8.
Cōfessio ſpōtanea dr illa que fuit facta nō precedente aliquo stimulo sed sponte accessit ad iudicium & confessus est crimen.ibi.
Confessus per viam inquisitionis acrius punit q̄ cōuictus.ibi.
3 Confessio facta per contumaciam non plus operatur q̄ vera confessio in.c.i.nu.23.de iudi.fo.6.
7 Confessione solius vxoris separat matrimonium quo ad torū: secus vbi agit de substātia vinculi.in.c.ex literis.nu.2.de diuor.fo.46.
Confessio facta calore iracūdie an & qñ preiudicet.ibi.nu.10.
Confessio propria an possit reuocari.ibi.
5 Confessio cedentis an noceat cessionario remissiue.in.c.ḡuis.nu.32.de re iudi.fo.84.
2 Cōfessio penitentialis debet esse integra nec pōt per partes fieri.in.c. ex parte.nu.4.de offi.ordi.fo.113.
7 Cōfessio viri & mulieris de mrimonio clādestino nō ꝓiudicat mrimonio publice ẜcto.in.c.quod nobis.nu.5.de clādesti.despon.fo.16.
5 Cōfessio indeliberate & festināter emanata preiudicat ꝑsōti data pseuerantia.in.c.cum venerabilis.nu.12.de excep.fo.9.
Confessio facta calore iracundie non preiudicat.ibi.
Confessio emanata nō habita mētione instrumēti si illud instrumentū reprobetur remanet cōfessio nisi preterea instrumenti reprobati reuocetur.ibidem.nu.34.fo.11.
Confessio emanata vigore instrumenti nō solēnis valet et non tollitur etiam instrumento apparente non solenni.ibi.nu.35.

7 Confessio facta vel sacerdoti vel iudici nemine audiēte potest negari p confitentem.in.c.ex tue.nu.2.de fimo.fo.73.

4 Confessio non est probatio sed probationis revelatio.in rub.nūm.3.de proba.fo.2.

3 Confessio prelati an noceat ecclesie.in.c.fi.nu.21.de iura.calum.fo.134.

4 Confitens falsum contra seipsum metu tormētorum peccat mortaliter. in.c.j.nu.3.de test.cog.fo.90.

7 Confessus minus punit q̄ convictus nisi talis confessio sit facta timore probationis.in.c.qualiter ꝛ qñ.el.ꝯ.nu.20.de accusa.fo.65.

4 Confessio de credulitate preiudicat confitenti.in.c.quoties.numero.8. de testi.fo.39.

6 Confitenti sacerdoti creditur omne qđ dicit respiciens animā suam.in c.j.nu.4.de solu.fo.100.

2 Confessio penitentialis pōt per parochialem alteri cōmitti ꝛ etiā eius absolutio.in.c.fi.nu.2.de offi.ordi.fo.123.

3 Confessio facta in vno iudicio etiā summario nocet in alio dūmodo fit facta principaliter non incidenter.in.c.ꝯ.nume.26.30.43.de ordi.cog. fo.146.et seq.

Confessio facta in iudicio als nullo valet.ibi.

Confessio incidenter emanata facit in dicium.ibi.nu.30.

7 Confessio spiritualis pōt eligi ad libitum sine licentia presbyteri parochialis vel alterius superioris quādo imminet necessitas maxima ita quod non possit haberi recursus ad superiorem.in.c.fi.nume.1.de peni ten.ꝛ remis.fo.162.

Confessor pōt eligi ad libitū per prelatos.ibi.nu.2.

Confessor an possit eligi ille qui non sit suus presbyter parochialis p̄ textu consuetudinis.ibi.nu.4.

6 Confessio vnius ex cōingibus an preiudicet matrimonio.in.c.veniēs. nu.8.de conver.coning.fo.170.

Confessio monachi an preiudicet monasterio.ibid.

Confessio licet preiudicet confitenti non tñ preiudicat monasterio.ibi.

5 Confessoria est actio realis in corporalibus.in.c.veniens.nume.30.de prescrip.fo.444.

5 Confessus tam in criminalibus q̄ civilibus an possit appellari.in.c.cū speciali.ꝯ.porro.nu.5.de appella.fo.130.

Confessio defuncti q̄ extorserat certaꝫ summā preiudicat heredi adeo probata rapina ꝛ quātitate heres cogetur soluere absq̄ alio ordine iudiciario.ibi.nu.7.fo.134.

Confessus an viterius cōdēnetur.in.c.fi.nu.13.de iura.calū.fo.130.

3 Confessio mariti de dote recepta an ꝛ quo casu valeat.in.c.j.nume.7.de
7 adul.ꝛ stu.fo.104.

Confessione 2iugū an bene probetur impedimentum.in.c.laudabilē.
7 nume.5.de fri.ꝛ male.fo.35.

2 Confessio facta sine in foro contentioso sine penitentiali sine mixto an preiudicet 2fitenti.Anto.in.c.queris.nu.8.ꝛ.ii.de eta.ꝛ quali.fol.44.

6 Cōfessio incidenter facta non preiudicat confitenti sed oportet q̄ quis confiteatur principaliter propter illud.in.c.inter dilectos.numero.c. de don.fo.105.

6 Confessio emanata cū certa qualitate potest per aduersariū acceptari reiecta dicta qualitate.in.c.cū venissent.nu.7.ꝛ.12.de instru.fo.53.

2 Confessio facta coram arbitro an habeat vim 2fessionis iudicialis.in.c. cū a nobis.nu.2.de arbi.fo.179.

7 Confessores sunt eligendi illi qui sint sanctiores ad hoc vt a deo facilius exaudiātur.in.c.deus qui.de peni.ꝛ remi.nu.2.fo.159.

7 Confitenti ꝛ nō habenti propositum emendandi an debeat et ad quid iniungi penitentia.in.c.quod quidam.nu.1.de peni.ꝛ remis.fo.158.

5 **Confirmatio** facta p papam super aliqua re nō potest per inferiorem infirmari nisi fuerit lesurte ptitia vel facta super re litigiosa.in.c.j.nume.1.2.4.8.de cōfirma.vtili vel inutili.fo.140.

Confirmatio superioris an ꝛ qñ tribuat ius confirmatio.ibi.nu.6.

Confirmatio in forma communi quomodo dicatur.ibidem.

Confirmatio pape an ꝛ qñ operetur q̄ res confirmata non possit amplius infirmari.ibi.nu.8.

Confirmatio facta alicui super aliqua re operatur tantum vt non possit infirmari res illa respectu preteritoꝝ secus respectu eorū que de novo possunt oriri.ibi.nu.10.

Et vide in.c.ad nostram.nu.6.in fine.

5 Cōfirmatio pape facta in forma communi nisi operatur.in.c.examinata.nu.3.et.6.de 2fir.vti.vel inuti.fo.142.

Confirmatio pape quando presumatur facta ex certa scientia.ibidem. numero.5.

Confirmare non presumitur papa ea que sunt contra ius alio non expresso.ibidem.nu.6.

6 Confirmans aliquā rē censet confirmare illā 9m statum in quo reperitur puta si est valida.in.c.oudum.nu.11.et.13.de decimis.fo.153.

Confirmatio facta a papa vel ab alio an tribuat titulū ꝛ instaz causam prescribendi.ibi.nu.12.

3 Cōfirmatio ꝛ datio nō possunt fieri eodē actu.in.c.cum venissent.nu.3. de resti.spo.fo.173.

5 Confirmatio alicuius rei pura legitimationis vel possessionis non potest peti nisi primo super his molestetur.in.c.j.nu.13.de confirma.vtili vel inuti.fo.140.

4 Confirmatio an presupponat confirmatū validum.in.c.inter dilectos. nu.7.de fide instru.fo.103.

5 Confirmatio sententie a qua fuit appellatum obtenta tacito de appellatione est surreptitia.in.c.bone.nu.1.de confir.vti.vel inuti.fo.140.

Confirmatio in forma communi quomodo fiat.ibidem.nu.4.

2 Confirmatus arceatur ad petendum confirmationem intra ser mēses. in.c.inter corporalia.nu.22.de transla.epi.fo.4.

Et que sit pena non facienti se cōsecrare intra dictū tempus.ibi.nu.23.

6 Confirmatio in forma communi vel ex certa scientia qñ dicatur.in.c.qz diuersitatem.nu.9.de concess.prebē.fo.57.

3 Confirmatus in prelatura tunc habet potestatem administrandi si nō dubitatur de iuribus siue confirmationis.in.c.cum olim.nu.7.et.12.de dolo ꝛ contu.fo.205.

Confirmatio epi solemniter facta vt dicitur in.d.c.cum olim.facit quod contra confirmatum non possit viterius aliquid opponi nisi a sententia confirmationis fuerit appellatum.ꝛ qñ ibi.nu.11.

1 Confirmatio electi facta fine cause cognitione est ipso iure nulla.in.c. nihil.nu.1.de elec.fo.166.

1 Confirmatio pōt dici electio.in.c.cū dilect⁹.nu.6.ꝛ.15.de cōsue.fo.100.

5 Confirmatio si nō valet remanet electio in pristino statu.in.c.ad pbandam.nu.5.de re iudi.fo.80.

Confirmatio super electione nulla an valeat.ibi.

5 Confirmatio electionis an ꝛ qñ habeat vim diffinitiue sñie.in.c.constitutus.el.ꝯ.nu.14.de appel.fo.115.

3 Confirmatio electi an validet electionē als nullam.in.c.cum super.nu. 4.de cau.pos.ꝛ proprie.fo.157.

5 Confirmatio ex certa scientia quid operetur.in.c. venerabilis.nu.1.de confirma.vti.vel inuti.fo.142.

Confirmatio principis qñ requirit ex voluntate partis in aliquo actu intelligitur de confirmatione ex certa scientia nō aūt de illa facta in forma communi.ibi.nu.2.

1 Confirmatio quō est facienda per superiorem in electo vel p̄sentato.in c.posteꝯ.nu.4.de elec.fo.119.

1 Confirmatio postulationis ad quem spectet.in.c.fin.nu.10.de postulaprela.fo.117.

2 Confirmatus in cōm quo ad vinculū spirituālis matrimonij equiparatur consecrato.in.c.inter tpalia.nu.8.de transla.epi.fo.3.

2 Confirmare sumit aliqñ pro quadā cōfirmatione facti.in.c.ꝯ.nu.5.de offi.lega.fo.106.

4 Confirmatio pape alicuius sñie corruit cassata illa sñia.in.c.ex parte. nu.4.de testi.fo.41.

6 **Confinia** possunt pbari per verba enuntiatiua prolata in aliquo instrumento etiam confecto ad aliū finez. in.c.super eo.nu.3.de paro.fo.142.

In factis antiquis admittitur pbatio presumptiua qz pbatio necessaria ꝛ concludens non potest haberi.ibi.

Confinia non prescribūtur nec res principaliter ꝛ indistincte eis adherentes.ibi.nu.4.

6 Confinia probant per verba enūtiatiua etiam propter aliud prolata. in.c.cum olim.nu.14.de censi.fo.204.

6 Confiniū pro prietas cuius sit adeo q̄ edificia in eis facta sub cuius protectione vel dominio sint.in.c.super eo.nu.5.de paro.fo.142.

Confinia principaliū singularium an possint prescribi.ibi.nu.7.

3 Confinia nō possunt dari alicui rebelli in ciuitate nō subditi confinati. in.c.postulasti.nu.10.de foro compe.fo.81.

6 **Confiscantur** bona patrimonialia clerici ob delictus sauī non autē bona sue ecclesie.in.c.qz diuersitatem.nu.14.de concess.preben.fo.57.

4 **Coniuges** possunt licite separare cohabitationem ex causa continētie.in.c.tua nos.el.ꝯ.numero.1.de iureiuran.fo.151.

Coniugib⁹ premissum est in uicē se dimittere p̄pter fornicationē ꝛ separare matrimonium propter continentiam seruandam.ibi.nu.3.

Coniugatus vnus non potest ingredi religionem nisi alius ingrediat. ibidem.nu.4.

Coniugati vouentes continentiam si alter labatur an ēps debeat eos reintegrare.ibi.nu.5.

Coniugati vouentes continentiaz si se reintegrauerint proles nata est illegitima.ibidem.nu.6.

6 Coniugatus alterius totum violans granius punit q̄ clericus adulterans.in.c.vt clericorum.nu.6.de vi.ꝛ bo.cle.fo.7.

☞ Cōse. Et ibi dicit Abb. antiquū. v. Ane. ꝛ. d. ꝛ de. ꝛ cōiter voc. cū hoc dico transire sed apud eū non est fine dubitatione qz presbyter committit adulteriū spirituale ꝛ sacrilegiū: vt no. glo. in.c. virginib⁹. xxvij. q.j. Sed tenecōem opi. per rationē. d.c. vt clericor. qz cōiugatus potest vti matrimonio ꝛ clericus occidētalis non ob. glo. in. d.c. virginib⁹. qz hodie nō attēdimus rigorem antiquorum canonum vt est pulcherrimus

ter.xvij̄.dist.in.c.fraternitatis.in verbo etas nostri tpis.cēsurā antiquorum canonum manere non patitur.

7 Coniuges propter alterius crimen non separātur nisi spiritualiter fornicientur ⁊ tunc durat coniugium eis etiam separatis.in.c.q̄.nu.1.de diuor.fol.45.

Coniuges separati ꝓpter fornicationē spiritualē an absolui videātur a redditione debiti.ibi.nu.4.

7 Coniuges possunt cōpelli ad reddendū ⁊ se maritali affectione tractā dum per ecclesiam propter periculum adulterij.in.c.ad id quod.nu.3.de sponsa.fo.9.

7 Coniuges separati debent ex voto continentiā seruare.in.c.ex literis.nu.6.de diuor.fo.46.

7 Coniuges non tenent iurare sup aliquo impedimento sufficit enim q̄ generaliter dicant nō potuisse matrimonium cōsummare.in.c.laudabilem.nu.4.de frigi.⁊ male.fo.35.

7 Cōiuges esse quomodo ꝓbetur.in.c.latores.nu.6.qui fil.sint legi.fol.38.

7 Coniuges possunt cōpelli ad reddendū debitum.in.c.fi.nu.4.de eo q̄ cog.consan.fo.31.

7 Coniuges separati an inuitī possint reintegrari.in.c.ex literis.nu.12.de diuor.fo.46.

Coniuges separati sine iudicio ecclesie etiā ꝓpter beresim redire cōpellantur.in.c.de illa.nu.1.2.4.ex.titu.

Coniuges separati propter beresim an reconcilientur si lapsus in beresim sit reuersus.ibi.nu.4.

7 Coniugibus mortuis inquiritur de validitate matrimonij quo ad legitimationem filioꝝ ⁊ vsq̄ ad quod tps possit.in.c.peruenit.nu.4.qui fil.sint legi.fo.40.

7 Coniuges etiam sorores appellant vbi carnale cōmerciū non exercent.in.c.consultationi.nu.3.de frigi.⁊ male.fo.35.

7 Coniuges ꝓpter leprā separandi non sunt a cōiugio:leprosi matrimonium contrahere possunt ⁊ inuicem sibi debitum reddere tenent.in.c.quoniam.nu.6.de cōiu.lepro.fo.25.

Coniuges separari nō possunt excepta causa fornicationis.ibi.nu.2.

6 Coniuges qui adinuicem promiserūt cōtinentiam ⁊ ob hoc ambo vel alter profitentur religionem alter alterū petere nō pōt.in.c.duū.nu.1.et.3.de conuer.coniug.fo.171.

7 Coniugatus si uiuente prima cōtrahit matrimoniū in facie ecclesie cū secunda hoc ignorante ꝓles erit legitima.in.c.ex tenore.nu.1.qui fil.sint legi.fo.43.

7 Coniuges in alio seculo non se recognoscunt pro coniugibus.in.c.super illa.nu.3.de secun.nup.fo.51.

6 Coniugatus non promouetur ad aliquos ordines ecclesiasticos nec ad beneficia nec vicarius epi nisi vouerit castitatem ⁊ vnam tm uxorem et virginē habuerit:intellige hoc de uxore.in.c.sanc.el.j.nu.1.2.3.et.4.de cle.coniug.fo.14.

7 Coniugatus intrans religionem ⁊ reuocatus ad uxorē tenet ꝑ tum in se ctī seruare continentiā.in.c.cōsuluit.nu.3.qui cleri.vel yo.fo.22.

2 Coniugiū spirituale contrahit inter electū ⁊ p eligentes inter ecclesiā in.c.inter corporalia.nu.9.de transla.epi.fo.3.

2 **Coniuncta** persona si fuit adhibita testis in causa cōiuncte persone admittitur ad instrumento.in.c.ex literis.nu.2.de transac.fo.133.

1 Coniucte persone nō potest solui.in.c.querelā.nu.11.de elec.fo.144.

Coniuncta persona agit sine mādato ꝑstita tī cautione.ibidem.

2 Cōiuncta persona an dicatur tam respectu sanguinis q̄ alio respectu.in.c.cum sacer dotis.nu.4.de postu.fo.139.

6 Coniuncta persona nō agit pro ꝙiuncta in causis in quibus requiritur speciale mandatum.in.c.accedens.nu.5.de preben.fo.34.

2 Coniuncta persona an dicatur clericus respectu sue ecclesie.in.c.j.nume.8.de procu.fo.139.

1 Coniuncta ꝑsona non admittitur regulariter in casib⁹ requirentibus speciale mandatū.in.c.nōnulli.§.sunt ⁊ alī.nu.2.de rescrip.fo.75.

Coniucte persone q̄ dicant q̄ possint agere sine mandato.ibid.nu.10.

1 Coniuncta ꝑsona nō admittit ad agendum p coniuncta in bis q̄ requirunt speciale mandatum.in.c.cum .B.nu.10.de consti.fo.27.

Coniuncta persona etiam pater non posset recipere solutionē citra mādatum.ibidem.

Cōiuncta ꝑsona dicit respectu sanguinis q̄ nō alio respectu.ibi.nu.12.

2 Coniuncta ꝑsona tā coniunctione naturali q̄ spirituali an admittatur ad agendū sine mandato.in.c.coīā.nu.5.de offi.dele.fo.98.

2 Coniuncta persona an intelligat respectu coniunctionis ciuilis.in.c.fi.nu.14.de procu.fo.148.

7 Coniuncti in ꝓpinquo gradu ꝑsumunt habere notitiā consanguinitatis.in.c.ꝫ si necesse.nu.7.de dona.inter vi.⁊ uxo.fo.48.

Coniuncti in ꝓpinquo gradu q̄ñ excusant a pena ⁊ an possint ex huiusmodi matrimonio aliquid lucrifacere.ibi.nu.9.

2 Coniuncta persona an admittat pro coniuncta sine mandato in spiritualibus.in.c.cum pridem.nu.7.de pac.fo.133.

6 Coniuncta persona nō dicitur ꝓprie ecclesia.in repe.c.cū esses.nu.20.de testa.fo.117.

Coniuncta persona quādo in aliqua dispositione ponitur intelligitur de coniunctione sanguinis.⁊ non alia.ibi.

1 Coniuncta persona non agit p coniuncta in his que requirūt speciale mandatū.in.c.ex parte decani.nu.14.de rescrip.fo.83.

2 Coniuncta persona dicit illa q̄ est coniuncta coniunctione sanguinis.in.c.q̄.nu.5.de postu.fo.138.

2 Coniuncta persona nō admittit q̄n euidens est experiri cōtra voluntatem absentis.in.c.constitutis.nu.6.de procu.fo.145.

5 Coniuncta agens pro cōiuncta nō preiudicat ei nisi ratum habeat.in.c.q̄uis.nu.5.de re iudi.fo.81.

1 **Connexa** habēt idē iudiciū principaliter.in.c.querelā.nume.9.de elec.fo.143.

5 De connexis idem est iudicium.in.c.ad ꝓsentiam.nu.3.de app.fo.98.

2 Connexum an sit eadem dispositio.in.c.ꝑterea.nu.6.de offi.dele.f.75.

4 **Cōiuratio** et cōspiratio quid sit.in.c.fina.numero.1.de testi.cog.fo.94.

7 **Connubium** etiā dicit matrimoniū cōsummatum.in.c.martinus.nu.5.de cogna.spiri.fo.27.

2 **Conscientia** licet scrupulosa est sequēda.Anto.in.c.ad aures.nu.5.de eta.⁊ quali.fo.45.

6 Conscientia nō excusat aliquē faciētē aliquē actū in se ꝓium sed ob alias causas ꝓhibitā ab ecclesia.in.c.fi.nu.4.de relig.domi.fo.187.

3 In his q̄ dependent ex secreto conscientie alicuius statur eius dicto.in.c.nouit ille.nu.54.de iudi.fo.36.

7 Conscientia debet esse cōsona iudicio rōnis ⁊ ex tenui ⁊ scrupulosa cōscientia quis non est laudandus sed vituperandus potius.in.c.⁊ si q̄stiones.nu.2.de simo.fo.72.

4 In foro ꝙscientie tenet quis ad emendam dāni dolo vel lata culpa dati secus si leui vel leuissima.in.c.q̄ñ.nu.18.de ꝓba.fo.29.

7 Conscientia temeraria an sit aliquo casu.in.c.inquisitioni.nume.4.de sen.excom.fo.178.

7 Contra suā conscientiam erroneam nō debet quis venire anteq̄ ipsam deponat ⁊ aliter veniens prepārat sedem ad ignem ēternum.in.c.peruas.el.q̄.nume.34.de simo.fo.79.

2 Conscientia fundata sup leui peccato an sit attēdenda.Anto.in.c.nisi.m.8.de renun.fo.28.

7 Conscientia ꝓbatur per iuramentum.in.c.fi vero.el.q̄.nu.4.de sent.excommu.fo.164.

5 Conscientia debet esse informata iudicio rōnis ⁊ fm deum als non excusaret.in.c.constitutis.el.q̄.nu.2.de appel.fo.115.

6 **Conscius** suū ꝓpriū dz ꝓtēnere maledicta alterius.in.c.magnē.nu.13.de voto ⁊ vo.re.fo.177.

7 **Consanguinei** mariti cū consanguineis vroris licite contrahunt.in.c.q̄ō super.nu.1.de consang.⁊ affi.fo.32.

7 Consanguinitas ⁊ affinitas quo ad ꝓhibitionem matrimoniū hodie non excedit quartum gradum.in.c.sponsam.nu.4.de sponsa.fo.4.

7 Consanguinitas quō ꝓbatur hodie qr est reducta ad quartum gradum.in.c.super eo.nu.7.de eo qui cog.consan.fo.30.

7 Consanguinei cōiugū possunt impedire matrimoniū ratione impedimenti.in.c.contracto.nu.2.de cogno.spiri.fo.28.

7 Consanguinei an admittant in testes pro consanguineis siue in causa ciuili siue in causa criminali in qua agatur ciuiliter aut criminaliter.in.c.cum oporteat.nu.3.de accu.fo.60.

7 Consanguinei sponsam nullus vsq̄ ad quartum gradum habere pōt et similiter sponsus nō potest ducere consanguineas sponte.in.c.ad audientiam.nu.3.de spōsa.fo.3.

4 Consanguinei preferantur alīs testibus in ꝙsanguinitate ꝓbāda.in.c.quoties.nu.9.de testi.fo.38.

Consanguineorum defectus ex parte patris supplebit ex parte matris stante statuto ⁊ c.ibi.nu.3.

5 Consanguinitas ⁊ affinitas vsq̄ ad quē gradū faciat iudicē suspectū.in.c.postremo.nu.4.de appel.fo.106.

7 Consanguinitas de facili potest esse notoria ⁊ hec parētela ex cōi tractu dicit notoria ꝑsumptione iuris.in.c.porro.nu.5.de diuor.fo.45.

7 Consanguineā priori spōse etiā post spōsalia rupta cognoscens peccat ⁊ priuatur saltem ad tps potestate cōtrahendi matrimonium.in.c.duo pueri.nu.5.de despon.impu.fo.15.

3 Consanguineus prelati recusat in testem pro ecclesia ipsius ꝓlati.in.c.cum venissent.nu.9.de iudi.fo.31.

4 An in ꝓbatione ꝙsanguinitatis sufficit q̄ duo testes ꝓbent,de vno latere alī duo de alio latere.in.c.ꝫ ex quadam.nu.10.de testi.fo.81.

6 Consanguineis debemus potius subuenire q̄ extraneis.in.c.et super.nu.19.de rebus eccle.alie.fo.76.

2 **Consecratus** ad certā ecclesiā ꝫ nō valuerit cōsecratio illius ecclesie tū quo ad tgīalem ecclesiaꝫ in.c.inter corporalia.nu.17.de transla.epi.fo.4.

2 Consecratio epi fit ne archiepiq̄ō ⁊ quib⁹ interuenientibus fieri debeat et qui habēt cōsentire ꝫ nolunt prestare consensum.Anto.in.c.nec epi.nu.1.de temp.ordi.fo.37.

Consecrationi archiepi vel epi si aliquid opponatur ad quem erit recurrendum.ibi.nu.3.

2 Consecrari quo debeant archiepi et epi et cum qua forma.Anto.in.c. si archieps.nu.1.3.de temp.ordi.fo.37.

2 Consecratio epi quo fiat.Ant.in.c.vnico.in prin.nu.2.de sac.vnc.fo.49. Et vide in.§.scire.in prin.eo.tit.

2 Consecratio quo ad substantiā vinculi spiritualis nihil addit.in.c.inter corporalia.nu.10.de transla.epi.fo.3.

2 Consecratio quid addit circa vinculum matrimonij spiritualis.in.c. inter corporalia.nu.34.de transla.epi.fo.5.

7 **Consequens** qui vult videtur tacite velle antecedens. in.c.ex parte.nu.3.de sponsa.fo.5.

5 **Consensus** cōsentire debentis semp plusmk.in.c.veniens nu.23.de prescrip.fo.43.

6 Consensus alterius nō requirit quādo libere aliquid potest fieri.in.c. vestra.nu.4.de locato.fo.86.

7 Consentiens in foro anime minus punitur ꝙ agens.in.c.sicut dignū. nu.4.de homi.fo.97.
Consentire delicto et auxiliū prestare cēsetur etiam ille qui custodit vestes delinquentium.ibi.nu.6.

6 Cōsentire quoties aliquis nō vult in aliquo actu gerēdo p̄ minerfitatem debet expresse cōtradicere als̄ babebit̄ p̄ cōsentiente et quo ad penam et quo ad peccatum.in.c.i.nu.13.de bis q̄ fi.a ma.par.ca.fo.71.

7 Consentiens cū faciente an pari pena puniat et qui dicat̄ 2sentire.in c.quāte.nu.3.et.5.de sen.excom.fo.178.

6 Consensus vel cōsilij capituli in quibus casibus requirit̄ dō expediūtur negotia ecclesie.in.c.nouit.nu.7.de bis que fi.a prela.fo.67.

7 Consensus mutuus solus est ad essentiam matrimonij.in.c.licet.nu.4. de sponsa.fo.17.

7 Consensus tacitus facit conualescere matrimoniū.in.c.veniens.nu.3. de eo qui dn.in ma.fo.24.

6 Consensus prestitus alteri ab illo q̄ nō credebat ptātem ad se pertinere nō facit actū inde secutū qualitdare nec respectu cōsentientis: qz ignorabat potestatem ad se pīnere nec respectu illius cui fuit pstitus qz nō habebat potestatē sed forte pōt ratificari ab illo qui habet potestatem. in.c.ex parte astensis.nu.10.de concess.preben.fo.61.
Arg.c.i.in fi.ne sede vac.per Abb.

7 Consensus contrahentium sufficit quo ad vinculum matrimonij.in.c. cum locum.nu.3.de sponsa.fo.7.
Consensus quo ad matrimoniū 3bendum non sufficit nisi fit cum plena libertate et securitate.ibi.nu.4.

6 Consensus alicuius quotiescūq̄ requirit̄ in aliquo actu sufficit ꝙ interueniat ex postfacto.in.c.cura pastoralis.nu.2.de iurepa.fo.193.
Consensus presumitur ex cursu longi temporis.ibi.nu.4.

7 Consensus legitimandi requirit̄ an requirat̄ ꝙ parētes et agnati cōsentiant.in.c.per venerabilem.nu.28.et.29.qui fil.sint legi.fo.42.

4 Consensus partis an ex facto amici vel 2sanguinei presumat̄.in.c.cum causam.el.i.nu.19.de testi.fo.71.

1 Consensus 3bentium sufficit ꝙ interueniat diu crso tpe vnus ab alio. in.c.cum inter canonicos.nu.6.de elec.fo.139.

1 Cōsensus in reb⁹ ecclesiasticis dō pstari in cōi nō in singulari.et ola ista plene examinātur per Abb.in.c.cū ocs.nu.5.de consti.fo.21.

1 Consensus consanguineoꝝ si requirit̄ in aliquo actu ille actus pōt fine tali consensu celebrari in fauorē illoꝝ qui habebāt 2sensum prestare.in c.cum in veteri.nu.6.de elec.fo.174.

7 Consensus superueniens de psenti spōsalib⁹ de futuro sub aliqua 2dition quid operetur.in.c.de illis.nu.5.de condi.appo.fo.18.

2 Cōsensus nullus ex ipius persone ratione pōt operari quo ad facilitatem dispensandi iz nō quo ad validitatē electionis.in.c.inter corporalia.nu.28.de trasla.epi.fo.5.

1 Consensus aliquorum laicorū qui requiritur in electione ecclesiastica. in.c.cum terra.nu.8.de elec.fo.134.

7 Consensus solus sufficit quo ad substātiā matrimonij et ideo verba solennitas parentum vel ofiorum consensus nō sunt necessaria.in.c.cum apud.nu.3.de sponsa.fo.9.

6 Consensus si non prestatur ab illo qui debebat prestare suppletur per aliū si ille irrationabiliter non prestabat.in.c.quāto.nu.5.de bis q̄ fi.a prela.fo.67.

2 Consensus aliquorū si requirit̄ in aliquo actu dō quis sequi illius 2sensum secus si requirit̄ 2silium nisi 2silium sapiat cōsensum.in.c.venerabili.nu.10.de offi.dele.fo.100.

2 Consentiēs an et quando debeat puniri tanꝙ faciens.in.c.i.nu.3.de offic.dyleg.fo.72.

6 Consensus capituli nō est semper necessarius in negotijs ecclesiasticis explicādis sed in bis q̄ sunt cōia inter platū et capitulū.in.c.cūvos.nume.4.de bis que fi.a prela.fo.66.
Consensus alicuius si requiritur in aliquo actu an debeat p̄cedere vel incontinenti sequi.ibi.nu.3.

5 Consensus pōt prestari p illum qui fuit deputatus ab illo qui habebat prestare.in.c.non potest.nu.12.de re iudi.fo.50.

6 Consentire debēt omnes presides in aliquo loco nomine alicuius alia actus est nullus etiam vno discrepante.in.c.in singulis.nume.5.de statu mona.fo.182.

6 Consensus tacitus collegij sufficit in prinēcipibus ad platū et collegium. in.c.ea noscitur.nu.8.de bis que fi.a prela.fo.69.
Consensus capituli an psumat̄ interuenisse in alienatiōe rei ecclesiastice vel in cōstitutione ꝓcuratoris facta p prelatum et quis habet ꝓbare consensum interuenisse.ibi.nu.9.

1 Cōsensus ꝓpinquoꝝ si requirit̄ in 3cto nō requiritur si 3bit̄ cū ipsis ꝓpinquis.in.c.cū in veteri.nu.11.de elec.fo.174.

7 Consensus solus pficit non tm̄ 3ctum matrimonij sed etiaz alios 3ctus qui sunt de iure gentium.in.c.tuas.nu.6.de sponsa.du.fo.18.

7 Cōsensus solus nō sufficit mīmonio qui consensus nō pōt haberi nisi mediātibus verbis aut signis.in.c.tua nos.nu.10.de sponsa.fo.10.

4 Cōsensus partium ꝙ scriptura priuata ex emplef fine iudice pīudicat eis ratione pacti vel cōfessionis.in.c.fi.nu.7.de fide instru.fo.114.

2 Consensus alicuius qui requirit̄ in aliquo actu nō requirit̄ ꝙ ille dicat autoritatē nostrā impartimur dūmodo aliter appareat de 2sensu.in.c. quoties.nu.1.de pac.fo.132.

7 Consensus legitimus quo ad matrimonium cōtrahēdum requiritur. et nō sufficit nudus cōsensus nisi sit legibus qualificatus in.c.dilectus. nu.2.de sponsa.fo.10.

6 Consensus si non prestatur fine rationabili causa habetur pro prestito in.c.qui.nu.8.de vi.et bone.cleri.fo.5.
Consensus superueniēs postꝫ furiosus ad sanā mētē redit an validet contractus.ibi.nu.4.
Cōsensus an sit de necessitate ꝙ simul eodē tpe interueniet vel satis sit ꝙ alterius consensus superueniat.ibi.nu.5.

1 Consensus requisitus in actib⁹ explicādis p vniuersitatē nō dō singulariter pstari sed collegialiter.in.c.qz ꝓpter.nu.12.de elec.fo.163.

7 Cōsensu solo legitimo 3bit̄ matrimoniū verba tm̄ vel alia signa requiruntur quo ad ꝓbationē.in.c.tue fraternitati.nu.1.de sponsa.fo.10.

3 Cōsensus expressus an operet plus ꝙ tacitus vel ecōtra.in.c.dilecti filij.nu.4.de foro compe.fo.84.

6 Consensus finō prestat̄ ab illo qui habet prestare sine iusta causa adit superior.in.c.auaritie.nu.6.de prebē.fo.26.

6 Cōsensus ortortus p metū nō psumit̄ ratificatus per simplicem tacitumitatem sequētis rpis.in.c.accedēs.nu.5.de quer.cōing.fo.170.

7 Consensus sufficit ad essentiā matrimonij.in.c.tuas.nu.3.6.de sponsa. duo.fo.18.

1 Consensus mutuus importat neminē discrepare.in.c.scriptum.nu.3. de elec.fo.160.

6 Consensus qui requiritur ad aliquē actum si negatur iniuste a debētibus cōsentire inder coget vel ipse dabit.in.c.quod dei.nu.13.de statu mona.fo.181.

3 Cōsensus vel arbitrīū aliquoꝝ si requirit̄ in aliqua re an sufficiat consensus vnius maxime si nō reperit̄ nisi vnus.in.c.ecclesia sancte marie. el.ij.nu.3.vt lit.pen.fo.218.

5 Consentire in iudice nō cēsetur is qui vedit sportulas et fideiussionē de iudicio sisti.in.c.inter monasterij.nu.6.et.9.de re iudi.fo.73.
Consentire in iudicē an et qñ quis cēsetur ante lit.cōtesta.per aliquos actus coram eo factos adeo vt amplius nō possit eius preiudicū decli nari.ibidem.nu.7.

6 Cōsensus aliquorum qñ requiritur in aliquo actu potest prestari per superiorem si illi sine iusta causa denegēt cōsentire.in.c.nullius.nu.1.de iurepatro.fo.194.

2 Cōsensus alicuius si requirat̄ in aliquo actu ille actus sine hmōi consensu factus an teneat.in.c.causam.nu.6.de offi.deleg.fo.81.

6 Consentiens quo casu censeatur sibi preiudicare.in.c.i.nume.4.de cēsi.folio.199.

7 Consideratur quando qz id quod decet.in.c.i.nume.2.de nato ex libe. pen.fo.26.

2 **Consilium** aliquorum qñ est petendum in aliqua re an sit etiā sequēdum.Anto.in.c.cum de tua.nu.2.de corpo.viti.fo.61.

2 Cōsiliū superioris si fuerit adhibitū in aliquo actu cēsetur in illo actu eius autoritas adhibita.in.c.dilecti filij.nu.9.de arbi.fo.170.

2 Cōsilium aliquādo ponitur pro cōsensu vel autoritate et an sufficiat petere cōsilium in renūtiatione beneficij.Anto.in.c.admonet.in vlti.no. de renun.fo.23.

5 Cōsilium licet aliquo casu quis teneatur requirere et expectare nō tm̄ tenetur illud sequi.in.c.nō potest.nu.21.de re iudi.fo.51.

7 An et qñ quis teneat̄ ex cōsilio.in.c.nuper.nu.7.de sent.excō.fo.173.

2 Cōsilium sapientis nō est sequendum in sententiando si non videtur iustum; iudici etiā stāte statuto vel commissione quod in dex debeat ferre sententiam sm̄ consilium sapientis.in.c.fi pro debilitatione.nu.8.de offi. deleg.fo.73.

6 Qui habet actū gerere cū cōsilio alterius nō tenet̄ sequi illius consiliū in.c.i.nu.3.et.6.de capel.mo.fo.187.

2 Cōsilium alicuius vbi requiritur in aliquo actu an necessario sit requi

rendum licet requirens non astringat illud sequi de cõsensu.in.c.cum olim.nu.2.et.4.de arbi.fo.174.
Cõsilium an et quã sapiat consensum vel econtra.ibi.nu.5.
6 Consilium aliquorum vbi requiritur in aliquo actu si nõ adhibeatur actus est nullus licet quis nõ obligetur tale ꝑsilium sequi.in.c.ad apostolicam.nu.12.de regu.fur.fo.151.
5 Cõsilium peritorum an teneatur iudex perquirere in decidẽdis causis in.c.vt ecclesiastica.nu.28.de app.fo.127.
1 Cõsilium aliquorum si requirit in aliquo actu oportet ꝙ interueniat ante actũ.in.c.cum in veteri.nu.7.de elec.fo.174.
Consilium si requirit in aliquo actu ꝛ ꝑsulẽtes nolũt vel differũt dare ꝑsilium potest actus fine ꝑsilio expediri nisi cõsulẽtes fuerint requisiti in extremitate temporis.ibi.nu.8.9.13.
Cõsilium aliquorum si requiritur in aliquo casu an in decisione casus sit omnino sequẽdũ cõsilium et quid de cõsensu et quid sit fuit iudicatũ finm majum cõsilium.ibi.nu.12.
Cõsilium debet requiri ante scrutinium et est vtile iterato requere scrutinio publicato anteqũ sequatur cõis electio.ibi.nu.13.fo.175.
5 Cõsilium fine ꝓpositum mutare in melius sapientem decet.in.c.cum cessante.nu.6.de appel.fo.128.
6 Cõsiliũ alicuius si requirit in aliqua re nõ potest illa res expediri sine ꝑsilio prius nõ petito nisi imminueret maxima necessitas et celeritas.in.c. tua nos.nu.7.et.8.de eccle.edi.fo.121.
6 Cõsiliarũ an teneãtur de malo cõsilio siue vnus siue cões siue insoliduz in.c.aduersus.nu.20.de immu.eccle.fo.203.
4 Cõsilium secretum si iuraui non reuelare intelligitur de honesto.in.c. ego.ff.nu.7.de iureiur.fo.132.
1 Cõsiliarius an sit requirẽdus ab illiteratis et insipientib⁹.in.c.ad nostrã. nu.4.de cõsue.fo.94.
6 Cõsilium si requiritur in aliquo actu nõ potest fieri actus ille nisi precedente consilio et habito respõso.in.c.cum vos.nũ.5.de his que fi.a prela.fo.66.
6 Cõsilium alicuius si requiritur de necessitate nõ est illud sequẽdum.in c.quãto.nu.5.de his que fi.a prela.fo.67.
Cõsilium capituli presumit abbas vel prelatus habuisse et dicẽti ꝓtrarium incumbit onus probãdi.ibi.nu.7.
2 Cõsilium ponit aliqñ ꝓ cõsensu.in.c.admonet.nu.5.de renũ.fo.11.
7 Cõsultor debet vti vocabulis ꝓprijs.in.c.nupera nobis.num.8.de donatione vi.et vre.fo.49.
2 Cõsulẽtes vel auxilium prestãtes an et quã teneãtur etiam vnus pro oĩbus in foro tam penitẽriali ꝙ cõtẽcioso ad omnimodam restitutionem totius damni.in.c.licet dignũ.nu.6.de homici.fo.49.
3 **Consors** litis admittit etiã post litẽ ꝓtestatam et sine mãdato.in.c.cũ dilecti.nu.9.de do.et ꝓtu.fo.203.
1 Cõsors eiusdem litis potest agere pro cõsorte sine mandato dũmodo caueat de rato.et istud cõsortium quomodo cõtrahatur.in.c.cum.M. nu.9.de cõsti.fo.27.
1 **Conspirantes** cõtra prelatum an prohibeãtur testes cõtra statum ecclesie.in.c.per inquisitionem.nu.9.de elec.fo.146.
5 Cõspiratores habẽtur ac si essent capitales inimici et ideo repellũtur a testimonio licet aliquo casu admittantur.in.c.cum M.et A.nu.20.de re iudi.fo.77.
4 Conspirãtes contra cpm vel faciẽtes tm multũ cõtra aliquem qua pena plectãtur.in.c.si.nu.4.de testi.cog.fo.94.
4 Cõspiratio quid sit.in.c.petitio vestra.nu.2.de iureiur.fo.152.
2 **Consuetudo** generalis dicit q̃ seruat in vna ꝓuincia. in.c.ex tuar.nu.3.de an.et vsu pal.fol.8.
6 Cõsuetudo iurata vel statutum per singulos de vniuersitate potest nõ obstãte iuramẽto tolli ab oĩbus de ipsa vniuersitate.in.c.i.nu.7.de his que fi.ama.pa.ca.fo.70.
Cõsuetudo vel cõstitutio capituli etiã iurata disponẽs ꝙ jões de capitulo vel saltem due partes debeãt cõsentire et aliter actus nõ teneat nõ valet.ibi.nu.8.
7 Cõsuetudo an et quãdo tollat ius commune vel ab eo tollatur.in.c.i.nume.2.de cogna.spiri.fo.26.
Consuetudo potest habilitare personas habiles ad cõtrahẽdum matrimonium.ibi.nu.3.
6 Cõsuetudo ꝙ possit dispẽsari ꝓ cpm sup duob⁹ beneficijs cõformibus nõ valet.in.c.ertrpãde.in repe.§.qui vero.nu.4.de preben.fo.44.
1 Cõsuetudo nõ valet vt clericus exerceat actus epales.in.c.quãto.nu.1. et.2.de consue.fo.93.
Consuetudo nõ facit quem capacem.ibi.nu.2.
6 Cõsuetudo valet vt appellẽt ad papã omisso medio itẽ valet circa ea q̃ sunt accidẽtalia alicuius actus ꝓtra naturã et substãtiã actus non valet cõsuetudo.in.c.referẽte.nu.4.de preb.fo.25.
5 Cõsuetudo tãti temporis de quo nõ fit memoria in ꝓiuz habet vim cõfessionis.in.c.cũ nobis.nu.4.de prescri.fo.33.
6 Cõsuetudo nõ inducitur ex actibus q̃ sunt mere facultatis.in.c.ex parte affẽtis.nu.7.de cõcef.preben.fo.61.
6 Consuetudo nõ inducit ex non vsu in bis q̃ sunt mere facultatis.in.c. qñ.nu.7.de vi.et ho.cleri.fo.5.
3 Cõsuetudo an valeat q̃ tollit iuramẽtum calũnie et an possit ipsum differre.in.c.ceterũ.nu.3.4.9.de iura.calum.fo.128.
Cõsuetudo etiam ꝙ fit a.l.reprobata ls aliqua iusta causa emanauerit. ibidem.nu.9.
3 Consuetudo ꝙ fructꝰ nõ cõputẽtur i sortẽ vel ꝙ missus ex primo decreto lucret fructus nõ valet.in.c.fi.§.in alijs.nu.17.vt lite nõ ꝓtest.fol.118.
6 Cõsuetudo ꝙ platus possit exercere iurisditionalia sine ꝑsilio capituli valet.in.c.nouit.nu.5.de his q̃ fi.a prela.fo.67.
4 Ẓn pbanda ꝑsuetudine an sufficiat pbare actus pro parte vt duo pro bẽt de vno actu alij de alio ꝛc.in.c.licet ex quadã.nu.12.de testi.fo.81.
6 Cõsuetudo ꝙ laici nõ soluãt decimas non valet.in.c.ad apostolice.nu. 3.de decimis.fo.149.
6 Consuetudo diminuẽs quotã decime nõ valet nisi a papa approbetur in.c.in aliquib⁹.nu.7.de decim.fo.154.
5 Cõsuetudo vr fieri probationi non plene an valeat.in.c.j.nume.8.de appel.fo.87.
6 Cõsuetudo disponẽs illud quod ius cõe videt ei aliquid addere.in.c. cũ venissent.nu.3.de instit.fo.53.
1 Cõfessio nõ põt per dñm reuocari etiã incõtinẽti nisi pbet de errore et idem in cõfessione ppria.in.c.scriptum.nu.9.de elec.fo.160.
2 Cõfitẽti delicti ꝑ ignorãtia parcẽdũ est secus ex malitia.in.c.inter corporalia.nu.26.de transla.epi.fo.4.
1 Cõsuetudo ꝑ quã prelatus solet dimittere ꝓtestã sine ꝑsensu superioris nõ valet.in.c.cum venerabilis.nu.1.et.6.de consue.fo.98.
Consuetudo mala dicit contra prela.ibi.nu.4.
2 Consuetudo que attendenda erit in diuinis officijs et sacramẽtis.in.c. pastoralis.nu.9.de offi.ordi.fo.117.
3 Consuetudo vnius loci ligat etiã clericos qui est cõis clericis et laicis. in.c.cũ venissent.nu.3.de eo qui mit.in pos.fo.214.
3 Consuetudo fori in preparatorijs iudicijꝫ vbi litigatur.in.c.fi.nu.23. de ferijs.fo.142.
1 Consuetudo tribuit iurisditionẽ nõ habẽti.in.c.ad nostram.nume.2. de consuetu.fo.94.
7 Consuetudo ꝙ matrimonia possint contrahi in gradibus prohibitis nõ valet.in.c.qõ super.nu.2.4.de ꝑsang.et affi.fo.32.
Cõsuetudo nõ põt habilitare inhabiles lege canonica ad ꝑhendũ matrimonium sed bene potest habiles inhabilitare.ibi.nu.4.
Cõsuetudo an valeat ꝓtra ius canonicũ vel diuinum.ibi.
Consuetudo et statutum cõtra bonos mores nõ valent.ibi.
Consuetudo ꝙ matrimonium nõ possit contrahi in quinto gradu tenet.ibidem.
5 Cõsuetudo nõ inducitur ex actibus mere facultatis.in.c.ad nostrã audientiam.nu.11.de cõfir.vti.vel inuti.fo.142.
6 Cõsuetudo cũ sportule possunt peti a iudice ecclesiastico ordinario vel delegato nõ valet de iure canonico qñ habet vnde viuat sed de iure ciuili sic.in.d.c.cũ ab omni.nu.10.de vi.et ho.cle.fo.6.
Sportule an possint peti a iudice ecclesiastico delegato qñ nõ hꝫ sufficiens beneficium vnde viuat.ibi.nu.11.
Sportulas accipere iudex delegatus nõ põt nisi fuerit assessor.ibidem numero.14.
Sportulas exigere an possit arbiter.ibi.nu.15.
7 Consuetudo nõ requirit titulum.in.c.super quibusdam.numero.9.de verbo.signi.fo.187.
7 Consuetudo dat ordinariam iurisditionem.in.c.quoniam.nu.4.ne prela.vi.su.fo.83.
6 Consuetudo an introducatur per nõ vsum.in.c.ioannes.numero.9.de cle.coniug.fo.16.
1 Consuetudo quid sit.in rub.nu.1.de consue.fo.91.
6 Consuetudo preualet interpretationi doctorũ super intellectu alicuiꝰ legis.in.c.j.nu.8.de decimis.fo.143.
7 Cõsuetudo curie romane est nõ delegare causas matrimoniales.in.c. j.nu.11.de consan.et affi.fo.31.
7 Consuetudo loci quo ad paternitatem et matrimonium qñ sit referenda.in.c.super eo.nu.4.de cogna.spiri.fo.27.
Consuetudo an valeat habilitandi vel inhabilitãdi aliquos ad matrimonium.ibi.nu.5.
Cõsuetudo an possit tollere ꝑdimentũ publice honestatis.ibi.nu.6.
7 **Cõfiteri** nemo põt alieno sacerdoti qr nõ põt iurisditio cõ scientialis prorogari nisi in casu necessitatis.i.c.oĩs vtriusq;.nu.14.16.de peni.et remiss.fo.161.
Confiteri põt quis laico.item nõ suo sacerdoti vel illi quẽ habet ex iusta causa suspectum vel als inhabili in casu necessitatis vel qñ habet sacerdotem ꝓprium imperitum.ibi.nu.16.17.
Confessio penitentialis quo iure sit introducta.ibi.nu.18.
Confiteri an quis teneatur pluries in anno.ibi.nu.20.
Confessus semel in anno si postea reincidat in peccata et habeat ꝓpositum cõfitẽdi et nõ confiteatur an aliquo modo illaqueatur.ibi.nu.22.
4 Confessio facta ratione tormentoꝝ vel renũtiatio facta ratione pieta-

tis vel

tis vel iracundie non preiudicat.in.c.afferte.nu.2.de presum.fo.115.

3 Consuetudo potest facere ne detur libellus sed nō quod non detur alij qualis petitio super qua iudex formet sententiam.in.c.j.nu.16.de libel. obla.fo.94.

4 Consuetudo introducens superflua remedia tanq̄ irrationabilis nō valet.in.c.q̄.nu.2.de proba.fo.4.
Consuetudo exigens sine causa iuramentū seu aliquid vltra plenam probationem non valet sed cum causa sic.ibi.nu.3.
Consuetudo facit validam probationem alias invalidam.ibi.nu.4.
Consuetudo valet principe etiam ignorante.nu.5.fo.5.
Consuetudo rationabilis derogat legi non babēti clausulam derogatoriam.ibi.nu.6.
Consuetudo vānata per legem ex nova causa vel ex veteri non detecta potest induci iterum.ibi.nu.8.
Consuetudo pactū vel lex restringens facultatem probandi ad certam speciem probationis non valet ꝛ talis consuetudo non excludit in totū aliam probationem.ibi.nu.10.ꝛ.11.

1 Consuetudo vel statutū fori obseruatur in preparatoryb vbi cause vertilatur.in.c.ecclesia sancte marie.nu.19.de consti.fo.32.

7 Cōsuetudo si extat q̄ mulier virgo benedicatur etiam si maritus alias fuerit benedictus tenet.in.c.vir autem.nu.5.de secun.nup.fo.51.

1 Consuetudo cuius temporis non extet memoria nō posset reddere latos capaces spiritualium.c.massana.nu.4.6.de elec.fo.180.

1 Consuetudo item statutū non valent contra ecclesias sed si forte ab initio valebant tunc officio iudi.annullantur si veniunt contra ecclesiam sed si grauamen est modicum valent.in.c.j.nu.1.de consue.fo.91.
Consuetudo quo ad bona patrimonialia clericorū an valeat.ibi.nu.2.
Consuetudo vt canonici testentur de rebus acquirendis sue prebende post eius mortem valet.ibi.nu.4.

1 Consuetudo an ꝛ quando valeat vt omni casu absentes vocētur vel nō vocentur.in.c.coram.nu.5.de elec.fo.157.

2 Consuetudo non inducitur in his que sunt mere facultatis.in.c.quod translationem.nu.4.de offi.leg.fo.107.
Consuetudo onerosa ꝛ contra ius non extenditur etiam ad ea que sunt eiusdem nature.ibi.nu.5.
Si quis inerit ad molendinū alterius etiam per mille annos non per hoc est inducta consuetudo vt ire teneatur.ibi.nu.4.

6 Consuetudo super pluralitate beneficiorum an valeat vbi q̄ de iure cōmuni non possint plura teneri.in.c.extirpande.in repet.§.qui vero. nu.35.de preben.fo.44.
Consuetudo q̄ possint retineri plures ecclesie parochiales non valet idem q̄ possint teneri plura beneficia simplicia sine crigant residentiā fue non.ibi.nu.36.

2 Consuetudo circa vnum actum contra ius extenditur ad alios actus sibi similes.in.c.dilecti filij.nu.5.de arbi.fo.169.
Consuetudo potest inducere vt quis possit incidere ligna vel animalia pascere in alieno territorio.ibi.nu.7.

7 Consuetudo licet prava ꝛ inhonesta excusat quem a pena temporali.in c.cum in ecclesia.nu.1.de fimo.fo.70.

7 Cōsuetudo q̄ clerici possint disponere de bonis acquisitis intuitu ecclesie valet.in.c.cum tibi.nu.2.de ver.signi.fo.184.

1 Cōsuetudo diuturna licet minus iusta presstat probabilē causam dubitandi.in.c.cum causam.nu.3.de elec.fo.147.
Consuetudo mala est radicitus extirpanda ꝛ non tollit ius.ibi.nu.4.
Consuetudo non potest habilitare prorsus inhabilem.ibi.nu.5.

1 Consuetudo potest inducere vt possessio transferatur absq̄ aliqua traditione.in.c.ex literis.nu.3.ꝛ.16.de consue.fo.92.

1 Consuetudo romane curie non extenditur ad alios.in.c.bone memorie el.j.nu.12.de postu.prela.fo.12.

1 Consuetudo aliarum ciuitatū est attendenda si in propria ciuitate non est dūmodo sit rationabilis.in.c.cum olim.nu.1.4.ꝛ.7.de cōsue.fol.97.

7 Cōsuetudo si est q̄ in matrimonio ꝺbendo tradatur annulus cum certa solēnitate si probat annuli traditio cum illa solēnitate probat ꝛ matrimonium esse ꝺctum.in.c.tue nobis.nu.7.de despon.impu.fo.16.

1 Consuetudinis rationabilis transgressor punitur sicut transgressor legis.in.c.cum consuetudinis.nu.3.de consue.fo.101.

6 Consuetudo an valeat q̄ canonica portio debita episcopo vel ecclesie parochiali fit intra quartam partem vel vltra diminuta vel q̄ nihil debeatur.in.c.certificari.nu.4.6.7.de sepul.fo.136.
Consuetudo ad eius essentiam non requirit titulum: prescriptio vero sic.ibi.nu.5.

1 Consuetudo contra ius naturale cuius transgressio est peccatum non valet.in.c.fi.nu.1.de consue.fo.103.
Consuetudo non excusat in peccatis quo ad deum.ibi.nu.2.
Consuetudo cōtra decem precepta non valet nisi ratio suadeat statutū quod pro homicidio ponatur pena pecuniaria an valeat.ibi.nu.3.
Consuetudo rationalis vel irrationalis quomodo cognoscatur.ibi.nume.5.fo.104.
Consuetudo inducitur ab habente potestatem legis condende ꝛ quomodo procedit in viris ecclesiasticis.ibi.nu.8.fo.105.

Consuetudo ꝺ canones valet sed statutū non ꝛ que est ratio.ibi.nu.9.
Consuetudo in ducitur ex scientia non per errorem.ibi.nu.12.
Consuetudo inducitur etiam ignoráte illo qui habet potestatem iura condere.ibi.nu.13.
Consuetudo inducitur illarum que possunt alias prescribi.ibi.in.d.c. fi.nu.15.de consue.fo.106.
Consuetudo ad hoc vt valeat non requiritur q̄ fit obtenta in cōtradictorio iudicio.ibi.nu.16.
Consuetudo ex quot vicibus introducitur.ibi.nu.17.
Consuetudo ad hoc vt fit valida an requiratur quod ea vtatur maior pars populi.ibi.nu.18.
Consuetudo vtrum tollatur per vnicum actum.ibi.nu.19.
Consuetudo si habet id quod habet lex an sublata lege sit sublata consuetudo.ibi.nu.21.
Consuetudo contra legem diuinā vel naturalem non valet ꝛ quid contra leges.ibi.nu.22.
Consuetudo semel reprobata an possit amplius induci.ibi.nu.24.
Consuetudo an tollatur per legem sequentem.ibi.
Requisita ad consuetudinem inducendam.ibi.nu.7.

1 Consuetudo in dubio ꝛ in quo casu an intelligaꝫ de prescripta.in.c.cumana.nu.4.de elec.fo.171.

6 Consuetudo imitatur ius quia succedit vbi deficit ius.item interpretatur ius ꝛ derogat iuri.in.c.de vxore.nu.3.de sepul.fo.135.

1 Consuetudo per quam tollantur substātialia actus non valet.in.c.cum terra.nu.1.de elec.fo.131.
Consuetudo mulctam non potest inducere.ibi.nu.2.

1 Consuetudo q̄ abbas vnius monasterij eligat de alio monasterio valet.in.c.cum dilectus.nu.1.de consue.fo.99.
Consuetudo tribuit intellectū legi cui est standum licet non sit bonus. ibidem.nu.7.

6 Consuetudo q̄ clericus absens causa studij etiam non petita venia lucretur fructus sui būficij valet nisi ex hoc sequatur magnū incōmodū ecclesie.in.c.tuc fraternitatis.nu.4.de cle.nō resi.fo.21.

1 Consuetudo vt introducatur quātum tempus requiratur tam de iure canonico q̄ ciuili.in.c.fi.nu.11.de consue.fo.105.
De similibus ad similia proceditur in cōsuetudinem aliquādo secus. ibidem.nu.12.

6 Consuetudo in maleficijs inducitur ex duabus vicibus.in.c.monasteria.nu.5.de vi.ꝛ bone.cle.fo.5.

1 Consuetudo q̄ credat libris mercator in magna quātitate an valeat. in.c.bone memorie.el.j.nu.30.de postu.prela.fo.115.

7 Consuetudo de lucrāda dote ꝛ donatione propter nuptias valet. in.c. donatio.nu.5.12.de dona.inter vi.ꝛ vro.fo.50.

2 Consuetudo vt quis possit ad libitū eligere cōfessorem cui confiteatur non valet.in.c.conquerente.nu.5.de offi.ordi.fo.121.

2 Consuetudo alicuius loci quomodo probetur. Anto.in.c.fi.nu.5.ꝛ.8. de offi.archi.fo.168.
Consuetudo vnius loci an ꝛ quando extendatur ad alia loca: ꝛ que requiruntur in tali extensione ꝛ circa que fiat. vide plene in materia exēptionis consuetudinis circa spiritualia. Anto.de but.in.d.c.fi.numero 9.eo.tit.fo.co.

3 Consuetudo transfert possessionē in alium citra aliquem actum corporalem.in.c.cum venissent.nu.14.de resti.spo.fo.174.

1 Consuetudo onerosa nō extenditur de loco ad locū neq̄ de persona.in personam.in.c.cum inter vniuersas.nu.5.de elec.fo.134.
Consuetudo inferens preiudicium ecclesie non valet etiam iurata.ibi. numero.9.

1 Consuetudo per quā quis inducit ad peccandū vel ad sua bona dissipandum non valet.in.c.ex parte.nu.1.ꝛ nu.3.de consue.fo.101.

1 Consuetudo talis q̄ canonici absentes percipiant fructus beneficij valet.in.c.cum omnes.nu.1.ꝛ nu.10.de consti.fo.21.

1 Cōsuetudo non valet per quam violatur sententia ecclesiastice censure. in.c.cum inter.nu.2.de consue.fo.97.

7 Consuetudo valet in interpretatione indulgentiarū legis priuilegij ꝛ statuti.in.c.q̄ dilectio.nu.3.7.de confan.ꝛ affi.fo.32.
Consuetudo pōt inhabilitate habiles ad matrimoniū.ibi.nu.4.
Consuetudinis omissio siue defectus non vitiat matrimonium.in.c.j. nu.3.de sponsa.fo.2.
Cōsuetudo leges ꝛ statuta an possit aliquid disponere circa matrimonium ꝛ aliquam penam imponere.ibi.nu.7.
Consuetudo si est diuersa in loco viri ꝛ mulieris que sit seruanda.ibidem.numero.19.
Consuetudo ꝛ statutum circa votes que sit seruanda: an loci viri ꝛ vxoris.ibi.nu.11.

6 Consuetudo vel statutū disponēs id q̄ ius cōmune an cēseatur sublata si tollatur ius commune.in.c.cum esset.nu.2.de testa.fo.114.
Consuetudo grialis ecclesie obligat sicut preceptum.ibi.nu.6.

5 Consuetudo iam in esse ꝺducta nō tollitur si cōtra eam bis vel semel aliquid intentetur.in.c.audiuis.nu.11.de prescrip.fo.34.

2 Confessio potest pro parte acceptari et pro parte non quando habet

diuersas partes.in.c.preterea.el.ẽ.nu.1.de transac.fo.137.
Confessio illorum de capitulo pretu dicat ecclesie.ibi.nu.2.
3 Consuetudo inducitur ex vsu nec ad eam inducendã requiritur causa vel titulus quia loco ipsorum est vsus.in.c.cum ecclesia.nu.45.de cau. pos.ꝛ proprie.fo.156.
Consuetudo inducta ad instar prescriptionis puta contra certam personam requirit necessario titulum.ibi.
6 Consuetudo romane ecclesie non est de necessitate obseruanda in alijs regionibus.in.c.consilium.nu.1.de obser.ieiu.fo.218.
7 Consuetudo circa nuptialem benedictionem.in.c.consultationi.nu.2. de sponsa.fo.11.
1 Consuetudo potest tribuere plenũ ius electo circa confirmationem qõ recipit limitationem.in.c.nihil.nu.10.de elec.fo.167.
7 Consuetudo in penis seruanda est.in.c.i.nu.5.de secun.nup.fo.51.
1 Consuetudo vt beneficiatus pluribꝰ beneficijs possit disponere de fructibus ad libitum sue voluntatis non valet.in.c.duduum.el.ẽ.nu.36.de elec.fo.178.
6 Consuetudo disponens id quod ius cõmune quid operetur.in repe.c. cum esset.nu.1.de testa.fo.114.
Consuetudo contra vniuersum statum ecclesie ꝛ cõtra legem diuinam non valet.ibi.nu.2.
Consuetudo erigens superfluas probationes non valet: erigens vero minus sufficienti probationi adhibeatur fides valet.ibi.nu.3.
1 Consensum quod est apponi habetur pro appositio.in.c.cum.Ad.nu. 5.de consti.fo.26.
Cõsuetudo ꝙ appelletur ad parem vel ad minorem vel de vicario ad episcopum an valeat.in.c.exposuit nobis.nu.5.de offa.fo.135.
7 Consuetudo romane ecclesie in quibus casibus fit ab omnibus seruanda.in.c.fi.nu.1.de reg.iur.fo.191.
1 Consuetudo etiam cuius tpis nõ extet memoria nõ potest reddere laicum capacem iuris spiritualis.in.c.sacrosancta.nu.2.de elec.fo.173.
5 Consuetudo laicorum rationabilis vel statutum an astringat ecclesias in.c.cum causa.nu.3.de rebu di.fo.54.
7 Consuetudo non valet vt quando res non potest aliter apparere accusans ꝛ accusatus pugnent ꝛ qui succumbit habeatur pro confuto.in.c. henricus.nu.1.de cle.pug.in duel.fo.103.
6 Consuetudo ꝙ quis possit per alium seruire beneficijs curatis vel nõ an ꝛ quo casu valeat.in.c.quia nonnulli.nu.7.de cle.non resi.fo.18.
6 Consuetudo non valet qõ quis possit seruire beneficio curato per substitutum neꝙ qõ possit ad longum tempus aliquẽ substituere.in.c.extirpãde.in repe.§.qui vero.nu.46.ꝛ nu.32.ver.ex predictis.ꝛ nu.2.de preben.fo.45.
6 Consuetudo quod ignobiles non admittantur in canonicos non valet quia apud deum non est acceptio personarum.in.c.venerabilis.nu.4. ꝛ.6.de preben.fo.48.
Consuetudo rationabilis valet cõtra canones; statutũ vero non.ibi.
6 Consuetudo patrie potest dare potestatẽ conficiendi instrumẽta alicui que valeant ꝛ teneant.in.c.sicut te.nu.15.ne cle.vel mona.fo.240.
7 Consuetudo non inducitur per actus mere facultatis.in.c.abbate.nu. 10.de ver.signi.fo.186.
Consuetudo non requirit quod fit obtenta in contradictorio iudicio. ibi.nu.13.
7 Consuetudo delinquendi aggranat delictum licet in se esset minus punibile.in.c.i.nu.1.de cle.pere.fo.133.
5 Consuetudo si est rationabilis tollit ius publicũ etiam ꝙ non interueniat consensus pape.in.c.cum ex officij.nu.13.de preben.fo.37.
Illud quod debetur ratione consuetudinis potest contraria consuetudine tolli licet ñ aliter deberet non posset tolli consuetudine.ibi.nu.17.
6 Consuetudo ꝙ a vicario episcopi appelletur ad episcopum non valet quia censetur eadem persona ꝛ appellatio requirit maiorit atem personarum.in.c.fi.nu.4.de preca.fo.78.
6 Consuetudo semel reprobata an possit iterum induci.in.c.lateranensi. nu.1.de preben.fo.46.
6 Consuetudo non valet ꝙ decime non debeantur.in.c.fi.nu.5.de parochijs.fo.142.
Consuetudo in fauorẽ ecclesie inducitur per actus qui sunt mere voluntatis etiam per laicos.in.c.ad apostolicam.nu.4.de simo.fo.81.
1 Consuetudo ꝙ electio ecclesiastica non confirmetur per superiorem nõ valet.in.c.postq̃.nu.3.de elec.fo.119.
3 Consuetudo ꝙ delinquens non remittatur ad locum vbi deliquit quo casu valet.in.c.fi.nu.23.de fo.compe.fo.85.
6 Consuetudo ꝙ clericus possit testari de bonis ecclesie nõ valet nisi quo ad bona mobilia ꝛ modica.in.c.cum in officijs.nu.5.de testa.fo.114.
Consuetudo ꝙ clericus possit testari de fructibus percipiendis anno sequenti post eius mortem valet quia preiudicat successori in beneficio non autem ecclesie.ibi.
4 Consuetudo potest dare alicui potestatẽ tabellionatus ꝛ iudex ex consuetudine potest scribere acta cause.in.c.cum dilectus.nu.2.de fide instru.fo.106.
Consuetudo valet vt credatur instrumento sine testium subscriptione. ibi.nu.6.fo.105.
3 Consuetudo laicorum non ligat clericos.in.c.quod clericis.num.2.de foro compe.fo.68.
Consuetudo ꝛ iura fori an seruentur in reconuentionibus vbi fit reconuentio an prioris fori.ibi.nu.14.
3 Consuetudo inducitur ex tribus actibus.in.c.cum ecclesiam.nu.4.de cau.pos.ꝛ proprie.fo.155.
6 Consuetudo valet ꝙ in simplicibus beneficijs non fit opus residere.in c.cum tam dudum.nu.8.de preben.fo.29.
6 Consuetudo non inducit ex facto minoris partis ciuitatis.in.c.ex parte.nu.7.de censi.fo.203.
6 Consuetudo an possit minuere vel augere solennitates reqsitas in alienatione rerum ecclesie.in.c.nulli.nu.6.de reb.eccle.alie.fo.74.
6 Consuetudo vt electores eligant vnum certũ non valet papa vero potest hoc facere vt eligatur vnus certus.in.c.ex ore sedentis.nu.3.de his que fi.a ma.par.ca.fo.72.
3 Consuetudo fori seruatur in iudicijs preparatorijs vbi causa agitur.in.c.venerabilis.nu.12.de iudi.fo.44.
7 Consuetudo vnius loci necessario non est seruãda in alio loco nisi reducatur ad ius commune.in.c.cum inhibitio.nu.2.de clandest.despõsa. folio.17.
1 Consuetudo generalis an debeat extẽdi ad loca particularia.in.c.cum ecclesia.nu.6.de elec.fo.151.
Consuetudo prefertur iuri communi etiam in prouisione beneficiorũ. ibi.nu.10.
7 Consuetudo locian valeat sup dotis restitutione quãdo maritus vergit ad inopiam.in.c.per vestras.nu.13.de doma.inter vi.ꝛ vro.fo.50.
4 Consuetudo impediẽs productionem testium fiendam per reum.in.c. series.nu.6.de testi.fo.59.
7 Consuetudo tolerans simoniam vel inducens est nulla.in.c.non satis. nu.5.de simo.fo.69.
7 Consuetudo non valet quod vxor nõ teneatur sequi virum.in.c.i.nu.3. de coniu.lepro.fo.25.
7 Consuetudo non inducitur per actus qui sunt mere facultatis nisi fauore ecclesie.in.c.suam nobis.nu.5.ꝛ.8.de simo.fo.75.
Consuetudo inducitur si oẽs de vniuersitate aliquid faciebant ꝛ vnus faceret qui postea tali obseruatione desistens fuit ab alijs redargutus ne faceret qui postea obseruauit aliorum mores nam hoc casu apparet de consensu populi volentis consuetudinem inducere.ibi.nu.6.
Consuetudo qua quis astringitur ad aliquid dandum in casu licito inducitur spatio.x.annorũ ꝛ tribuit actionem volẽti vigore dicte consuetudinis aliquid petere.ibi.nu.9.
Consuetudinẽ inducit cõtinuata pstatio paliqs tps. de quo in.c.suam nobis.de simo.prori.relata ad certam obligationẽ.ibi.nu.7.
2 Consuetudo de licitis facit illicita.Ant.in.c.de eo.nume.2.de tempo. ordi.fo.36.
6 Consuetudo ꝙ in bñficijs simplicibus qs non cogat residere quo casu valeat.in.c.extirpãde.in repetit.§.fi vero.nu.31.de preben.fo.43.
3 Consuetudo nõ introducitur per nõvum.in.c.cus fit generale.nu.15.de foro compe.fo.66.
2 Consuetudo aliqñ tolerat ea que sunt contra ius.Ant.in.c.sane.nu.1.de tempo.ordi.fo.35.
3 Consuetudo potest ampliare ꝛ interpretari ius diuinũ.in.c.quoniam. nu.1.de verbꝫ.fo.138.
Consuetudo romane ecclesie nõ est necessario seruãda nisi quo ad articulos fidei nisi mãdet ꝙ debeat seruari.ibi.nu.6.
3 Consuetudo ꝙ liceat mercari diebus festis nõ excusat a peccato.in.c.j. nu.5.de verbꝫ.fo.138.
1 Consuetudo non est simoniaca hoc dictans ꝛ quare aliud in statuto et aliud in cõsuetudine.in.c.cum.Ad.nu.25.de cõsti.fo.28.
1 Cõsuetudo ginalis attẽditur ꝛ allegat ad decisionẽ cause vertẽtis in loco particulari.in.c.in generali.nu.6.de elec.fo.79.
3 Consuetudo trãsfert possessionem.in.c.cum super.nu.17.de cau. pos.et proprie.fo.157.
3 Consuetudo loci attẽditur vbi litigat in preparatorijs iudicioꝝ.in.c. licet ex suscepto.nu.14.de fo.compe.fo.65.
5 Consuetudo cõtra substantialia appellationis non valet puta ꝙ nõ appelletur ad superiorem sed ad equalem vel inferiorem.in rubri.nu.2. de appella.fo.86.
3 Consuetudo dat iurisditionẽ etiam priuato.in.c.cum contingat.nu.5. et.9.de fo.compe.fo.76.
4 **Constitutionis** alicuius trãsgressores nõ incurrunt penam si finis ad quem tendit cõstitutio nõ violatur.in.c.qm̃.nu.6.de proba.fo.27.
4 Constitutio episcopi si est ꝙ aliqua res non possit vendi sine licentia ꝛ fiat alienatio ꝙ presumatur licentia episcopi.in.c.nonne bene.nu.2.de presump.fo.116.
2 Constitutio declaratoria trahitur ad preterita.Ant.in.c.nimis.nu.1. de fil.presby.fo.57.
7 Constitutio loquens de episcopis nõ extenditur ad alios clericos nisi per extensionem

per extensionem legislatoris.in.c.in eos.nu.1.de bere.fo.90.

6 Constitutio siue regula alicuius religionis an & quando obliget transgredientem ad peccatum mortale.in.c.cleri.nu.1.de vi.& ho.cle.fo.8.

6 Constitutio non ligat actus ante factos licet habeant tractus successivos.in.c.cum apostolica.nu.11.de his que fiã prela.fo.69.

6 Constitutio penalis ligat non solum venientem contra verba ipsius sed etiam contra mentem.in.c.ad nostram.nu.2.de emp.& ven.fo.84.

7 Constitutio & statutum non trahitur ad preterita.in.c.non debet.nuñ. 14.de consan.& affi.fo.34.

7 Constitutio penalis an debeat extendi.in.c.ex tenore.nu.6.qui fil.sint legi.fo.43.

6 Constitutio pape nõ extẽditur ad illos qui habẽt contrariam consuetudinem.in.c.i.nu.7.de baptis.fo.214.

7 Constitutio antiqui iuris declaratoria apponendo nouam penam respectu pene non extẽditur ad preterita sed ad futura tantũ.in.c.j.nu.2. ne prela.vi.su.fo.82.

6 Constitutio penalis non extenditur ad casum non habentem omnimodam rationem.in.c.deus qui.nu.4.de vi.& ho.cle.fo.6.

6 Constitutio iuris antiq declaratoria extẽditur ad preterita.in.c.aqua. nu.7.de consc.eccle.vel alta.fo.208.

6 Constitutio quidam certo modo intellecta non debet de nouo aliter intelligi.in.c.dilectus filius.nu.4.de concess.preben.fo.62.

5 Constitutio antiqui iuris declaratoria extẽditur ad preterita.in.c.pastoralis.§.verum.nu.4.de appel.fo.120.
Constitutio penalis concernens exercitiũ persone vel bona non extenditur extra territorium.ibi.nu.20.fo.125.

7 Constitutio antiqui iuris declaratoria addens penam dicitur nouã respectu pene adeo ꝙ non trahit ad ꝓterita.in.c.qm̃.nu.3.de simo.fo.81.

6 Cõstitutio edita in cõcilio generali an attẽdat sub nomine pape an sub nomine ipsius concilij.in.c.consensus.nu.1.de reb.eccle.alie.fo.74.

3 Cõstitutio specialr loquẽs derogat gñali.in.c.j.nu.7.de iur.cal.fo.23.

5 Cõstitutio generalis non extenditur ad ea ad que specialiter est prouisum.in.c.vt debitus.nu.13.& 25.de appel.fo.126.& seq.

6 Constitutio penalis edita in fauorẽ vnius non ligat cõtrafacientem cũ consensu illius in cuius fauorem est edita.in.c.j.nu.7.de loca.fo.86.

6 Constitutiones laicorum collectantes ecclesias sunt ipso iure nulle nec vllo tempore conualescunt etiam facte propter necessitatem laicorum. in.c.aduersus.nu.2.7.& 11.de immu.eccle.fo.229.

7 Constitutio odiosa debet in dubio intelligi vt sint potius ferende sententie ꝙ late.in.c.ex diligẽti.nu.6.de simo.fo.73.

1 Cõstitutio qbus modis sumat & vnde dicat in rub.nu.1.de cõsti.fo.14.

Cõstitutio si est lata contra certã personã licet per verba generalia põt ab illa appellari per illã personã lesam contra quã est lata.ibi.nu.2.

7 Constitutio pape ligat incontinenti qõ est publicata in curia romana nec requirit ꝙ publicetur alibi.in.c.nouerit.nu.3.de sen.excõ.fo.179.

1 Constitutio que continet consiliũ & non preceptum & quando liget homines contrauenientes ad peccatum.in.c.j.nu.4.de consti.fo.15.

6 Constitutio imperatoris contra ius naturale emanata fine causa in nullo foro est seruanda.in.c.quia plerique.nu.37.de immu.eccle.fo.234.

1 Constitutione sublata vel cassata an & quando cassent effectus p prius editi.in.c.que in ecclesiarum.nu.3.de consti.fo.23.

1 Constitutio nona an & quando reguletur secundũ.c.quia nonnulli.nu. 12.de reseri.fo.90.

3 Constitutio laicorum generalis licet non tendat contra libertatẽ ecclesiasticam tamen non extenditur ad ecclesias siue earum bona.in.c.ecclesia sancte marie.el.j.nu.3.vtli.penden.fo.217.

7 Constitutio non continens iniquitatẽ & facta ab habente potestatẽ an sit obseruanda in foro anime.in.c.tua nos.nu.12.de vsur.fo.113.

1 Constitutio penalis vbi est eadem ratio & omnimoda similitudo extẽditur.in proe.greg.nu.14.fo.7.

6 Constitutio odiosa prouidens contra episcopum non extenditur ad alios sacerdotes.in.c.referente.nu.5.de preben.fo.25.

6 Constitutio ler sine statutum potest in eodem facto etiam inseparabili aliquem ligare & aliquem non.in.c.certi pandet.in repe.§.qui vero.nu. 57.de preben.fo.46.

6 Constitutio vel statutum ex identitate rationis extẽditur sed non pena ipsorum quia pena non debet excedere casum proprium.in.c.j.nu.14. de loca.fo.86.

7 Constitutio secunda non tollit primam nisi in ea expresse caueatur vel sit penitus cõtraria prime: idem dic in statutis.in.c.ex parte.el.iij.nu. 1.de ver.signi.fo.189.
Constitutio secunda continens idem qõ prima non tollit eam sed operatur nouam formam agendi.ibi.nu.5.

1 Constitutio siue edictum ligat dummodo solẽniter id est publice promulgetur.in.c.j.nu.9.de postu.prela.fo.107.
Constitutio siue lex siue statutum solenniter edita vel edictum ligant licet non promulgentur publice.ibi.nu.10.
Constitutio ligat scientem non expectato cursu quorum mensium.ibi. nu.11.fo.108.

1 Constitutio canonis ligat omnem creaturam.in.c.canonũ.nume.2.de consti.fo.15.

7 Constitutio an ad preterita trahatur.in.c.tuas.nume.4.de spon.duo. folio.18.

4 **Consumptio** & ratio in quibus locis inducant suspitionem.in.c.inter dilectos.nu.12.de fi.instrumen.fo.103.

3 **Contractus** an sit vsurarius cuius iudicis est cognitio secularis an ecclesiastici.in.c.cum sit generale.nu.17.de fo.compe.fo.66.

6 Contractus factus sine certa solẽnitate alias requisita valet si fuerit ratificatus.in.c.ad apostolicam.nu.2.de regu.fo.161.

6 Contractus factus metu valet licet possit rescindi.in.c.cum dilecti.nume.6.de emp.& vendi.fo.83.
Contractus si est nullius rationi dolũ deceptus potest stare illi contractui si vult: ad petitionem autẽ dolosi si non rescinditur nisi contractus sit a iure prohibitus.ibi.nu.8.

6 Contractus emptionis presumitur vsurarius si fuit appositũ pactum de reuendendo soluta maiori ꝓtitate ꝙ fuerit empta licet fructus medij temporis computentur in sortem.in.c.illo vos.nu.1.de pig.fo.93.
Contractus resolutio potest conferri in voluntatẽ vnius ex contrahentibus: substantialia vero contractus non possunt conferri in voluntatẽ partium.ibi.nu.2.
Contractum simulatum allegare potest heres defuncti licet defunctus tempore vite sue tacuerit.ibi.nu.3.
Contractum simulatum facilius presumitur contra vsurarium ꝙ contra alium.ibi.nu.5.
Contractus vsurarius quando presumatur ex eo ꝙ emptor rem per se emptam statim locauit venditori constituta certa pensione.ibi.nu.5.

6 Contractus facti in ecclesia valent quando expediuntur per iudicẽs secularem per viam voluntarie iurisditionis secus si contentiose.in.c.cũ ecclesia.nu.6.de immu.eccle.& cemi.fo.226.
Contractus & gesta spectantia ad voluntariã iurisditionẽ possunt fieri diebus feriatis.ibi.

6 Contractus censualis transfert vtrũq; dñium in accipientem secus emphyteoticus.in.c.constitutus.nu.20.de reli.domi.fo.186.
Cõtractus qui ex verbis potest trahi ad diuersas species ꝓtus illius speciei creditur esse que conuenit nature ipsius.ibi.nu.22.

5 Contrahere est quis impediatur ob aliq̃d obstaculũ & tamen contrahexerit contractus valebit remoto obstaculo.in.c.cum ex officij.nuñ.36. de reseri.fo.38.

5 Contractus possunt fieri in ecclesia licet cõtrahentes peccent.in.c.quafronte.nu.2.de appel.fo.101.

4 Contractus de iure ciuili nullus an per iuramẽtum validetur.in.c.cũ contingat.nu.8.de in rein.fo.156.
Contractus an statim rescindatur petita absolutione a iuramento validante contractum nullum.ibi.nu.9.fo.157.

3 Contractus quo ad solennitates regulatur ꝑm statuta loci vbi celebratur licet alibi fit destinata solutio nam tunc ibi videtur contrahisse quo ad exactionem sed quid si in alio loco est confectum instrumẽtum.in.c. si.nu.30.31.de fo.compe.fo.91.

6 Contractus initus ecclesie potest firmari ex pene appositione.in.c.ij. nu.3.& 5.de preca.fo.78.
Contractus si non teneat an valeat appositio pene.ibi.nu.4.

3 Contrahens cũ aliquo in loco domicilij & postea illud mutat cõtra quo iudice potest conueniri.in.c.proposuisti.nu.8.de fo.compe.fo.87.
Contrahens cum aliquo constituto in dignitate ea cessante coram quo iudice conuenisset an cõtra illo qui erat tpe dignitatis an coram alio.ibi.

6 Contractus censetur initus ꝑm consuetudinem loci & qõ habet cõsuetudo videtur appositum in contractu.in.c.j.nu.2.de preca.fo.78.

7 Contractus dicitur purus vbi conditio aliqua non est expressa licet tacite aliqua conditio intelligatur.in.c.preterea.nu.1.de spon.fo.2.

4 Contradicere quis sibi dicatur: quis variare: & quis vacillare.in.c.preterea.nu.13.de testi.cog.fo.93.

5 In bonefidei contractibus non veniunt ea de quibus cogitatum non fuit nisi comprehẽdantur ex natura actionis.in.c.cum venerabilis.nu. 20.& 21.de excep.fo.10.

7 Contractus matrimonij secũdi vinente prima vxore non impedit matrimonium cum eadem mortua prima si eam non cognouit viuẽte prima.in.c.j.nu.4.de eo qui du.in ma.fo.24.

6 Contractus emphyteoticus & censualis in quibus differãt.in.c.constitutus.nu.20.de relig.domi.fo.186.

6 Contrahere vel confiteri quis potest in testamento suo.in.c.cum dilectus.nu.4.de succes.ab intest.fo.131.

3 Contractus facti de nocte valent.in.c.quoniam.nu.4.de fer.fo.138.

6 Contractus initus per capitulum de rebus ecclesie vel episcopatus sede vacante an valeat.in.c.j.nu.8.ne sede vacan.fo.64.

3 Contractus factus ab ecclesia pastore vacãte est nullus nisi fit actus in eius fauorem.in.c.causam que.el.j.nu.11.de iudi.fo.25.

7 Contractus qui cõsensu contrahuntur contrario consensu dissoluũtur nisi illi ꝺctus transierint in sacramenta spiritualia vt matrimonium

ꝛ similia.in.c.i.nu.2.3.de reg.iur.fo.190.

6 Contractus simulatus non firmatur iuramẽto.in.c.ad nostram.nu.5. de emp.ꝛ vendi.fo.84.

1 Contractus innominati non habent locum in spiritualibus.in.c.cũ inter.R.nu.13.de elec.fo.133.

6 Contractus initus cum ecclesia non põt per partem que cũ ea contrarit retractari sed ipsa ecclesia potest approbare vel improbare quia de eius fauore agitur.in.c.diuersis.nu.5.de cle.coniug.fo.15.

4 Contrahens non potest allegare debitorem suspectũ propter paupertatem precedentem contractũ.in.c.quemadmodum.§.illud autem.nu. 6.de iurisd.fo.152.

3 Contractus initus sub nomine dignitatis non alteratur per interuentum successoris.in.c.ḡ.nu.57.de ordi.cog.fo.148.

6 Contrahens cum ecclesia vel et mutuans habet obligatam ecclesiam si probauerit versum esse in eius vtilitatem ita qõ verisimiliter fecisset de proprio si potuisset alias secus puta quando est expensum in pompas vel picturas.in.c.quod quibusdã.nu.9.de fideiuss.fo.98.

7 Contrahens successiue cũ duabus per verba de presenti tenetur adherere prime si autem primo contraxit per verbum de futuro ꝛ secundo per verba de ꝓsenti dz adherere secũde.in.c.i.nu.1.de spon.du.fo.17.

3 Contractus facti ab excõicato etiã in eius fauorem valent licet aliqui teneant contrarium.in.c.veritatis.nu.35.de do.ꝛ contu.fo.208.

6 Contrahens cum ecclesia ad hoc vt possit agere contra eam nõ habet probare pecuniam versam in vtilitatem ecclesie nisi in mutuo in casu in quo pro eius restitutiõe oporteret distrahere immobilia ecclesie.in.c. j.nu.9.de depo.fo.81.

1 Contractus innominati habẽt duplicẽ modum agendi et parte obseruantis vel agere vt pars obseruet vel repetere quod dedit.in.c.cum inter.R.nu.11.de elec.fo.133.

7 Contractus iuratus contra votum non tenet.in.c.cursus.nu.3.qui cler. vel vo.fo.22.

6 Contractus nullus põt de nouo peti annullari quatenus de facto processit ꝛ sustinetur libellus quo petitur talis alienatio.in.c.si quis.nu.5. de reb.eccle.alie.fo.75.

7 Contractus initus cũ excõicato.in.c.si vere.nu.8.de sen.excõ.fo.175.

Contractus prohibitus sub certa pena si fiat valet sed pena committitur.ibi.

1 **Contemptus** si postea cõsentit nõ auget numerũ.in.c. ecclesia vestra.el.ḡ.nu.10.de elec.fo.181.

1 Contemptus non potest allegari per alium q̃ per ipsum cõtemptum. in.c.in genesi.nu.10.de elec.fo.180.

Contemptus si postea consentit an ꝛ quo augeat numerum.ibi.nu.11.

1 Contemptus vnius facit qõ cassetur electio ab eis facta non tamen est ipso iure nulla.in.c.bone memorie.el.ḡ.nu.14.8.de elec.fo.157.

Contemptus vnius plus operatur q̃ contradictio plurium.ibi.nu.7.

3 **Contradictio** non obstat qñ ꝺicens non habet iustã causam.in.c.fi.nu.5.de fer.fo.141.

6 Contradicens actibus qui gerũtur in vniuersitate quibus cauibus teneatur appellare ꝛ quos effectus operetur talis appellatio.in.c.j.nu. 13.de his que fi.a ma.par.ca.fo.71.

2 Contradictio vel protestatio nullitatis non habet impedire iudicium nisi sequatur appellatio.in.c.cum olim abbas.nu.3.de offi.dele.fo.97.

4 Contradicens alicui contractui celebrando a capitulo auditur postea a superiore sine appellatione ꝛ litis cõtestatione.in.c.cum olim.nu.10. de testi.fo.67.

6 Contrarius sensus dicitur subauditus ꝛ extraneus non autem expressus.in.c.cum apostolica.nu.8.de his que fi.a prela.fo.68.

7 **Contritio** peccatoris potest esse tanta q̃ absolueret absq; penitentia exteriori.in.c.deus qui.nu.2.de peni.ꝛ remis.fo.159.

7 Contrito confitentis posset esse adeo magna vt ille qui confitetur posset mereri absolutionem citra aliam penitẽtiam sacerdotis.in.c.j.nu.1. de his que fil.occi.fo.95.

7 **Contumax** non mulctatur incontinenti; sed debet in ipsa mulcta imponenda de nouo citari.in.c.veniens.nu.10.de accu.fo.56.

3 Contumacia actoris est maior q̃ contumacia rei.in.c.causam.nu.15.de do.ꝛ contu.fo.197.

2 Contumax probat per iuramentũ legitimam causam cõtumacie.in.c. ex literis.nu.5.8.14.de testi.in int.fo.158.

5 Contra cõtumacem quomodo proceditur remissiue.in.c.per tuas.nu. 4.de appel.fo.125.

5 Contumax non condẽnatur in expensis ex contumacia qñ fuit processum contra eum absentem.in.c.nicolao.nu.8.de appel.fo.133.

5 Contumacia procuratoris ante litem contestatam nocet domino quia ipse debet reficere expensas post litem vero cõtestatam nocet ipsi.in.c. sepe contingit.nu.2.de appel.fo.112.

Cõtumax vel in citatione hominis vel in citatione iuris potest se excusare ex aliqua legitima causa.ibi.nu.4.

7 Contumax an puniat habens legitimã causam non comparendi.in.c. veniens.nu.26.de accu.fo.57.

1 Contumax in vno iudicio citatus in alio non potest opponere prudẽtiam litis.in.c.ex tenore.nu.8.de rescrip.fo.59.

3 Contumax non appellat sed per viam querele sibi subuenit allegando iustũ grauamẽ.in.c.dilectus.nu.5.de sequc.pos.ꝛ fruc.fo.221.

3 Contumax si ante q̃ iudex procedat ad vlteriora sponte venit ad iudicium debet tamen de preterita contumacia mulctari.in.c.j.nume.6.de do.ꝛ contu.fo.194.

3 Contumax habetur pro confitente vel negante prout est ꝛ cadit in preiudicium suum.in.c.j.nu.5.vt lite non cõtest.fo.106.

Per cõtumaciam procuratoris non excõicatur dñs nisi sciens ipsam purgauerit.ibi.nu.10.19.21.fo.107.

Cõtumacia procuratoris in his que sunt parui preiudicij preiudicat dño secus in his que sunt magni preiudicij.ibi.nu.18.ꝛ nu.24.

Contumacia procuratoris nõ impedit qn dñs possit appellare nisi dñs sciuerit ꝛ non purgauerit.ibi.nu.21.ꝛ.25.

Contumax verus ꝛ studiose non appellat.ibi.nu.26.

3 Contumax põt excõmunicari non tamen priuari beneficio.in.c.j. nu.1. ꝛ nu.10.de iudi.fo.3.

Contumacia est peccatum mortale et an pro omni cõtumacia quis excommunicetur.ibidem.nu.10.

Contumacia non sufficit ad condemnationem nisi fuerit in ea perseuerauit.ibidem.nu.27.

Cõtumacia nõ facit quem haberi pro cõfesso adeo vt quis perdat ius suum in ciuilibus meris secus in criminalibus.ibi.

Contumacia manifesta non requirit aliam citationem secus si non est manifesta.ibi.nu.28.

Contumax notorius an debeat citari ad audiendam condemnationẽ. ibidem.nu.30.

3 Contumax cõdemnatur in expensis a die prime citationis factis.in.c. cum dilecti.nu.1.de do.ꝛ cõtu.fo.202.

Contumax non potest purgare moram quin veniat cõdemnandus in expensis.ibi.nu.15.fo.203.

Contumax an cõdemnetur in expensis a die citationis emisse vel a die preteriti termini ad comparendum.ibi.nu.22.fo.204.

3 Cõtumacia vel negligẽtia prelati nocet ecclesie que tñ habet recursum contra eius heredem.in.c.j.nu.3.de sequc.pos.ꝛ fruc.fo.220.

3 Contumax non excõicatur qñ cõtra eum fuit actum reali qr tunc actor mittitur in pos.rei petite secus qñ fuit actum personali.in.c.tue fraternitatis.nu.3.vt lite non contest.fo.110.

Contumax conuentus personali an excõmunicetur vel diffinitiue condemnabitur.ibi.nu.4.

3 Contumax an fit condemnandus in expensis non expectata diffinitiua in fine cause.in.c.fine.nu.12.33.ꝛ.35.de dolo ꝛ contu.fo.200.ꝛ seq.

Contumax citandus non est in condẽnatione expensarum ratione contumacie sue.ibi.nu.17.

Contumax in vno articulo est citandus in alio.ibi.

Contumax potest condemnari in expensis et in omnibus damnis que sustinuit presens ratione contumacie.ibi.nu.19.

Contumax licet in causa obtineat ꝛ non probans exceptionem etiã obtineat adhuc non euitabit condemnationem expensarum ratione contumacie vel exceptionis non probate.ibi.nu.20.

3 Contumacie quot sunt species ꝛ quis dicat verus vel fictus contumax in.c.ḡ.nu.8.de do.ꝛ contu.fo.195.

Contumax potest mulctari ab illo qui non est iudex cui contumax non obediuit.ibi.nu.16.fo.196.

3 Contumacia omnis est digna excõmunicatione.in.c.ḡ.nu.4.vt lit.non contest.fo.109.

3 Contumax excommunicatur.in.c.fi.nu.6.de foro compe.fo.46.

2 Contumax est ille qui misit procuratorem sine mandato licet procurator petat inducias ad ostendendum procuratorium.in.c.cõstitutis.nu. 3.de procu.fo.43.

Contumax condemnatur in expensis absq; alia citatione.ibi.nu.3.

7 Contumacie pena potest esse vt interdicatur colonis ne respõdeant dominis de fructibus vel ne colant agros contumacis.in.c.graues.nu.2. de senten.excom.fo.180.

7 Cõtumacia vnius nõ põt mulctari supra tres vices: qñ scilicet est commissa circa eandẽ rem secus si circa plures.in.c.j.nu.2.de penis.fo.153.

3 Contumax si non apparet in termino an cõdemnetur in expensis quãdo si comparuisset omnino iudices fuissent impediti sine sit reus siue actor cõtumax.in.c.fi.nu.5.de do.ꝛ cõtuma.fo.211.

2 Contumacia potest puniri per alium iudicẽ de mandato iudicis primi. Anto.in.c.cum bone.nu.2.de eta.ꝛ quali.fo.45.

3 Contumax excõicatus si vltra annũ steterit in excõicatione perdit rem de qua agitur.in.c.cõtingit.nu.7.de do.ꝛ contu.fo.210.

1 Contumax in vno articulo cause debet tamẽ in alijs articulis eiusdem cause citari.in.c.ecclesia vestra.el.ḡ.nu.8.de elec.fo.170.

3 Contumax notorie potest mulctari absq; alia citatione.in.c.fi.nu.12.de iura.calum.fo.131.

Contumax in non parendo vel in non veniendo qui alias habetur pro confesso

confesso an appellet. ibidem. nu. 17.
Contumacia est delictū. in. c. si diligēti. nu. 32. de fo. cōpe. fo. 769.
3 Contumax potest excōicari pro debito ciuili etiā si fuerit clericus. i. c. odoardus. nu. 2. de solu. fo. 100.
7 Contumax reputatur ille qui cum sit personaliter citatus mittit procuratorem. nu. 7. de accu. fo. 56.
2 Contumax non dicitur consentire in iudicē alienus a quo fuit citatus. in. c. p. t. g. nu. 2. de offi. delc. fo. 104.
2 Contumacia omnis est excōicatione vigna. in. c. sane quia. nu. 5. de offi. deleg. fo. 77.
3 Contumax quō probat. in. c. si. §. porro. nu. 3. vt lite nō cōte. fo. 104.
3 Contumax ad respondendum libello an habeat pro confesso. in. c. cum causam. nu. 27. de iurā. calū. fo. 130.
2 Contumax in vno articulo citādus est ad alios articulos nisi fuerit citatus a principio ad totam cām. in. c. auditis. nu. 7. de procu. fo. 143.
Contumax nō cōdēnatur in expēsis qūcius cōtumacia nō est impediti ua processus. ibidem. nu. 9.
7 Contumax in prima citatione t in alijs nō ds expēsas prime citationis reficere. in. c. si qs epa. nu. 5. de accu. fo. 52.
3 Contumacia vnica nō sufficit ad interponendū decretū sed requiritur trina citatio cū cōtumacia. in. c. si. nu. 11. de eo q mit. in pos. fo. 215.
3 Contumacia vnius in eadem causa pōt pluries puniri. in. c. veritatis. nu. 4. de do. t contu. fo. 206.
Contumax pōt propter inobedientiā excōicari. ibidem. nu. 8.
Contumax pōt dici presens quo ad suū preiudiciū. ibidem. nu. 12.
Contumax vel absens qūo punit tā in ciuilibus q̄ in criminalibus tā de iure ciuili q̄ de canonico: tā ante q̄ post lit. cōte. ibidem. nu. 19.
Contumax tā in ciuilibus q̄ in criminalibus de iure canonico excommunicatur. ibidem. nu. 21. fo. 207.
3 Contumax etiā dicit qui venit t sine licentia discessit. in. c. prout. nu. 2. de do. t contu. fo. 198.
Contumax semel pōt compelli prestare cautionē iuratoriā de parendo iuri. ibidem. nu. 3.
Cōtumax si petita cōparet siue sit actor siue reus quā cautionē prestabit de iudicio fisti. ibidem. nu. 10.
Contumax in ciuilibus siue sit actor siue reus siue ante lit. contest. siue post siue in reali siue in personali quo ordine t quibus modis cōdēnabitur. ibidem. nu. 18.
2 Contumax dicitur etiam ille qui venit t non stetit. in. c. cōsulatt. nu. 8. de offi. dele. fo. 88.
Cōtumacia an possit remitti p iudicē in pīdiciū ptis. ibi. nu. 9. fol. 8.
5 Contumacia tāto maior est quāto ex minori delicto insurgit q3 ex hoc censet qs magis iudicē cōtenere. in. c. cū te. nu. 7. de re iud. fo. 78.
5 Contumax si cōparet non potest suas exceptiones opponere nisi illo tēpore quo potuisset opponere si fuisset presens. in. c. si duobus. nu. 12. de appella. fo. 92.
3 Contumax nō habetur pro confesso simpliciter de iure cōi. in. c. veritatis. nu. 29. de do. t cōtu. fo. 207.
3 Contumax habetur pro presente. in. c. ij. nu. 18. de dila. fo. 134.
2 Contumax condemnat in expēsis nō expectata 3cia t tertia citatione. in. c. ij. nu. 8. de procu. fo. 140.

3 **Conuentus** coram iudice incōpetēti nullā cautionē prestabit de respōdendo coram iudice competenti. in. c. prout. nu. 10. de do. t contu. fo. 198.
3 Conuentus coram papa q3 inuenitur vbi est papa habet ius reuocandi domum ex causa fed an teneatur satisdare. in. c. si. nu. 45. 49. de fo. cōpe. fo. 92.
5 Conuentus interdicto vti possidetis potest reconueniri interdicto vti ante lit. cōte. non autem post 3cīm vnā opti. in. c. veniens. nu. 3. t. 26. de preseri p. fo. 42.
5 Conuētus rei vendicatione t absolutus an censeatur absolutus q3 nō possideat an quia nil fuit pbatum contra ipsum. in. c. aduersari. 10. nu. 11. de excep. fo. 20.
4 Conuētus totus an possit subtrahi pro vtilitate monasterij. in. c. ex rescripto. nu. 4. de in reiurā. fol. 134.
1 Conuētus an possit agere sine prelato sede vacante. in. c. edoceri. nu. 11. de rescrip. fo. 65.
1 Conuētus nunq̄ potest agere sine consensu prelati. in. c. edoceri. nu. 7. de rescrip. fo. 65.
2 Conueniri pōt ille cuius culpa facte sunt expēse pro recuperatione earum. in. c. i. nu. 13. de transla. epi. fo. 3.
3 Conueniri pōt immediate coram papa illi qui sunt de terris spectantib⁹ ad ecclesiam. in. c. cum causam. nu. 29. de iur. calum. fo. 130.
7 Conueniri dicitur ille qui etiam extraiudicialiter interpellat licet sm communem vsum loquendi aliud fit qui in similibus attenditur. in. c. si quis episcopus. nu. 1. de accu. fo. 51.
2 Conueniri quis pōt in foro domicilij de cōtractu t de delicto alibi gesto. in. c. cum contingat. nu. 7. de fo. cōpe. fo. 73.

7 **Conuersi** siue oblati ad aliquā religionē non eximunt a iurisditione ordinaria nisi hoc habeāt ex priuilegio vel sint plene oblati. in. c. quidam. nu. 1. de priui. fo. 146.
6 Conuersi nō interueniunt in actibus spiritualibus vbi sunt clerici: in alijs vero fic. in. c. ij. nu. 7. de insti. fo. 51.
7 Conuersi gaudēt priuilegio religiosorum. in. c. de monialibus. nu. 3. de sentē. excom. fo. 174.
7 Cōuersi ad aliquā religionem si nō sunt oino cōuersi non gaudēt ecclesiastico priuilegio t remanēt subiecti statutis ciuitatū t terrarum. in. c. tuarum. nu. 4. de priui. fo. 139.
7 Conuersi si non sunt nec monachi nec pure laici. in. c. illa prepositorū. nu. 2. de accu. fo. 52.
6 Conuersi oblati alicui monasterio debent sepelirī apud monasterium vbi sunt oblati nec debet solui portio ecclesie parochiali si sunt plene oblati: puta quia dederunt se t sua alias canonica portio debetur ecclesie parochiali. in. c. in nostra. nu. 3. de sepul. fo. 137.
4 Conuersi monasterij nō sunt de capitulo t possunt testificari pro monasterio. in. c. t si christus. nu. 4. de iureiu. fo. 153.
6 Conuersi alicui monasterio non dicuntur monachi t non promouent ad ordines sacros. in. c. non est. nu. 2. de reg. fo. 158.
Conuersi non possunt trāsire ad alia monasteria etiam strictioris vite q̄ petant licentiam a suo superiore. ibi. nu. 3.
1 Conuersus non potest petere vt recipiatur in monachum. in. c. cū causam. nu. 8. de elec. fo. 147.
2 Conuersi alicuius religionis an habeant vocem in capitulo. in. c. cum olim. nu. 7. de arbi. fo. 174.
2 Conuersi alicuius religionis an habeant vocem in capitulo. in. c. j. nu. 9. de procu. fo. 140.
7 Conuersi alicuius ecclesie gaudent priuilegio canonis si quis suadente. in. c. ex tenore. nu. 2. de sen. excom. fo. 167.
4 Conuersi oblati seu donati qui dicantur. in. c. inuis questionibus. nu. 1. de test. fo. 74.
7 Conuersi alicui religioni qui proprie dicātur. in. c. non dubium. nu. 4. de sen. excom. fo. 165.
Conuersi alicui religioni an gaudeāt beneficio canonis. si quis suadente diabolo. ibi.
3 Conuersi ecclesiarum gaudent priuilegio fori. in. c. nullus. nu. 8. de fo. compe. fo. 49.
7 Conuersantes cum amicis t consanguineis inimicorum sunt suspecti. in. c. cum oporteat. nu. 1. de accu. fo. 60.
7 Conuersatio t cohabitatio virorum t mulierum est valde periculosa t ideo vitanda. in. c. veniens. nu. 1. de eo qui cog. con. fo. 31.

7 **Conuictus** per viā inquisitionis de simonia non in ordine cōmissa priuat beneficio vel loco simoniace acquisito. in. c. dilectus filius. ei. ij. nu. 2. de simo. 25.

4 **Copia** capitulorū t interrogatoriorū an sit danda parti aduerse. in. c. per tuas. nu. 2. de testi. fo. 82.
1 Copia rescripti debet exhiberi cū nomine pape. in. c. eam te. nu. 5. de rescri. fo. 49.
4 Copiā partis necessarie in sti sufficit dare. in. c. i. nu. 30. de pba. fo. 4.
7 Copia indicionum ad torturam est danda reo petenti. c. cum in cōtemplatione. nu. 3. de reg. iur. fo. 191.
5 Copia relationum vel consultationū quas mittit inferior ad superiorem est danda parti publicata vel aliter de autentica t quādo sit danda talis copia. in. c. intimasti. nu. 1. t. 2. de appel. fo. 136.
4 Copia excommunicationis facte in curia episcopali debet dari ei cuius nihil interest. in. c. j. nu. 23. t. 24. de proba. fo. 3.

4 **Copula** apposita tēpori a quo probatur possessio denotat cōtinuationē possessionis vsq; ad tempus pertinēs ictus vbi copula non apponitur. in. c. licet. nu. 11. de proba. fo. 21.
6 Copulatiua posita inter duo quorum vnum sequitur ad aliud resolui tur in expositiuam. in. c. monasteria. nu. 4. de vi. t bone. cle. fo. 4.
1 Copulatiua an t quando ponat pro disiunctiua t econtra. in. c. ex parte. nu. 6. de reseri. fo. 45.
6 Copulatiua inter eque principalia resoluitur ad alternatiuam. in. c. ij. nu. 10. de vi. t bone. cle. fo. 3.
7 Copulatiua copulat rem copulatā principaliter t non accessorie secus dictio cum. in. c. querelam. nu. 5. 6. de fimo. fo. 72.

2 **Corporis** promouendi difformitas an sit scandalosa relinquitur arbitrio promouētis. Anto. in. c. cum de tua. nu. 1. de corpo. viti. fo. 61.
2 Corpore vitiatus quo casu dispensatur per papam t quo casu per episcopam. Anto. in. c. significauit. nu. 2. de corp. viti. fo. 61.
1 Corpus virginis glorioſiſſime fuit assumptum in celum sm veram catholicam t approbatam opinionem. in. c. ne innitaris. nu. 2. de consti. folio. 20.
☞ Corpetus doctor excellentissimus. vide Bal. in. d. c. ne innitaris. de cōstitu. ubi no. q̄ dicta Bal. vero ibi quērit an hereticū sit credere quod corpus beate Marie virginis non fuit assumptum in celum. olim non fuit hereticum propter varias sanctorum patrum opi. sm Inno. bodie vero est proprie heresis quia solennissimū festū fit de assumptione beate Marie virginis cuius corpus t anima pie creditur esse in paradisum ad

pedes ihesu christi.ꝛ ex dictis Inno.dicit tibi Bal.se cõcludere ꝙ nõ est hereticus ille qui credit in quo multos sanctos patres habet cõtrarios licet non oes:qõ dicit esse menti tenendũ ad ecclãtionẽ doct.facit ad hoc qõ voluit Bal.ꝛ Jo.an.in.c.capellanus.de fer.ꝛ qõ voluit glos.in c.i.de postu.pla.lib.vi. Ego sequor hanc cõem opi.ex quo per ecclesiaz hoc cõprobatũ est.nã festũ assumptionis est celebrius festũ alĩs festis uirginibus.ꝛc.est invicta gl.in.calma.de sen.excõ.lib.vi.in verbo assumptionis.vbi tpe inter dicti campane pulsantur in tãta solennitate. Item habet vigiliã in precepto quam non habẽt alie festivitates eiusdem.in.c.j.de obser.ieiu.ꝛ licet ex his non recte sequatur conclusio tamen cõsiderata tanta celebratione ꝛ approbatione ecclesie:ita tenendum est.ꝛ pertinaciter asserere Jnium esset hereticũ.arg.eius qõ voluit Jhc.de anc.in cle.j.de vsu.ꝛ Sali.in.Leoncios populos.C.de sum.trin. ꝛ fi.carbo.ꝛ qõ legitur ꝛ no.in cle.j.in verbo pertinaciter.de sum.trini. ꝛ fi.carbo.ꝛ ter.inuicta gl.Bal.in.l.ij.in verbo pertinaciter.C.vbi quis pecunio.vel coarta.conue.

2 Corporis maceratio facit sublimationẽ spiritus.in.c.j.nume.4.de reb nun.fo.10.

2 Corpor vitiatus an ꝛ quando impediat promoueri ad ordines.Anto.in.c.ii.nu.1.de corpo.viti.fo.62.

7 Corpus christi an debeat sumi in die pasche:is resurrectiõis an in die ionis sanct.in.c.omnis vtriusq.nu.13.de pent.ꝛ remis.fo.161.

6 **Correlatiua** duo nõ possunt esse in eadem persona.in.c. postulastis.nu.12.de concel.preben.fol.63.

1 Correlatiua quando vni formiter se habent dispositio circa vnũ ex correlatis extenditur ad reliquum etiam in materia penali.in proe.gre go.nu.20.fo.7.

☞ Corsi,Adde eundẽ Abb.in.c.j.de lo.nu.9.ꝛ Bar.in.l.ii.ff.de accep.et in.l.ii.C.de indi.vid.tol.ꝛ in.l.j.C.de cupid.lib.xi.ꝛ gl.ꝛ doc.in cle.vnica.de cõsan.ꝛ affi.ꝛ Do.de sctõ ge.in.c.j.de sẽp.ord.lib.vi.ꝛ Abb.in.c. quia clerici.de iur.pa.ꝛ in.c.ii.De iud.ꝛ in.c.cũ cõtingat.de in reiu.in.vicol.ꝛ tit.non tñ.ff.de re iudi.ꝙ Raph.ꝛ Bire.Sed qd si statutũ dicat de quolibet Jcto vẽditionis soluat gabella an cõprehendat emptionẽ ꝛ venditionẽ adeo ꝙ vterq; teneat.s.venditor ꝛ emptor.Dic qõ solus vẽditor ꝛ casus est in.l.debet.in fi.ff.de edile.dic.Adde Bal.in rub.C. de re.cre.ꝛ sequit Ro.in no.suis in litera.B.Adde Bal.in.l.j.C.de cõmu.scr.ma.adde glos.ꝛ ibi Sali.in rub.C.de re.cre.vbi dat vnã regulam ꝙ semper in correlatiuis ler loquẽs de vno trahit ad reliquũ ꝛ ibi inducit ad statutũ loquens de debito an cõprehendat creditum ꝛ dicit ꝙ sic:quia non põt esse Jctus debiti quin sit crediti:qz hec sunt correlatiua.ꝛ ponit prefatã.q.quam viri.s.fi statuto caueat vt de quolibet Jcto debiti soluat gabella ꝛ non dicit per quẽ vtrum ergo per debitorẽ vel creditorẽ arguit pro ꝛ contra.tñ concludit qõ ille tenet ad omne rei ad quẽ ipsius rei emolumentũ spectat.ff.de vsufru.l.bactenus.ꝛ.l.fi quid. §.j.ꝛ ff.de munc.ꝛ hono.l.referi.§.fi.izẽ qõ ille debeat onus subire qui habet cõmodum.C.de fur.l.manifestissimi.ff.de reg.iur.Jin naturã regula.gsentit.eo.ti.lib.vi.ex quibus infert ꝙ si Jctus est generatitius solvere tenet creditor si simplicis mutui soluere tenet debitor.ꝛ pro illa diuersitate accedat.l.si quis nec causam.cũ ibi not.ff.si cer.pe.ta.si esset promissio cã donationis:tũc tenetur soluere creditor.ꝛ vide Joan.de ana.in.c.fi.in.fi.col.de in de.ꝛ in.c.super eo.de vsu.in.fi.col.

3 **Correctio** alicuius delinquẽtis est fieda sub peccato mortali quãdo ex tali correctione presumitur delinquentem emendari.in.c.nouit ille.nu.35.de iudi.fo.34.

2 **Creditor** potest cõuenire debitorẽ non solum vt soluat:sed etiam ad lucrũ cessans ꝛ ad damnũ emergens.in c.p.ꝛ.g.nu.2.de offi.deleg.fo.102.

5 Creditor litigans super dominio pignoris agendo hypothecaria infert preiudiciũ domino scienti quia censetur dedisse licentiã litigandi super dominio.in.c.cum su per.nu.19.de re iudi.fo.68.

5 Creditor nõ põt agere hypothecaria si fundus hypothecatus fuit venditus ipso citato ꝛ non cõparente.in.c.Ꝙis.nu.36.de re iudi.fo.85.

5 Creditor potest agere hypothecaria etiam inuito debitore.in.c.Ꝙis. nu.3.de re iudi.fo.82.

5 Creditores omnes cẽsentur cepisse possessionẽ si vnus ipsorum ipsam ingressus est.in.c.cum aliquibus.nu.ii.de re iudi.fo.55.

3 Creditor nõ agit hypothecaria aduersus tertiũ possessorẽ nisi excusso principali debitore.in.c.fi.§.in alĩs.nu.12.vt lite non conte.fo.118.
Creditor an possit prescribere ius offerendi contra debitorem.ibidem nume.44.
Creditor an possit propria autoritate capere possessionem bonorũ debitoris vigore pacti inter eos conuenti.in.c.decetero.nu.13.de re iudi. folio.54.

3 Creditor qui habet pignus litigando super eius proprietate preiudicat domino a quo a principio intelligitur habuisse ius litigandi.in.c. cum olim.nu.13.de cau.pos.ꝛ proprie.fo.163.

5 Creditor non potest repetere debitorem suum ab alio detentũ.in.c.dilectis.nu. 3.de appel.fo.123.

3 Creditor soluto debitore:tenetur restituere instrumẽtum debiti.in.c.ecclesia sancte marie.el.ij.sp.5.vt li.penden.fo.218.

6 Creditor qui mutuauit pecuniã rectori alicuius ecclesie ad hoc vt possit istam pecuniã repetere ab ecclesia an sit necesse ipsam probare fuisse versam in vtilitatem ipsius ecclesie.in.c.quod quibusdam.nu.4.de fideiuss.fo.99.

7 Credere faciliter qñ tẽditur in preiudiciũ alterius est vitu perandũ alias secus qz est signũ bone simplicitatis.in.c.ij.beli.nu.6.de simo.fo.77.

7 Credit vnicuiq; pro se ꝛ contra se in foro cõscientie quia solum ibi agitur de eius preiudicio.in.c.ma nos.nu.3.de spon.fo.10.

3 **Crimen** probatum per exceptionem inciditer an veniat puniendum ꝛ an impediat ad promotionẽ.in.c.ij.nu. 28.29.ꝛ seq.39.ꝛ seq.ꝛ nu.44.de ordi.cog.fo.146.

5 Crimen falsi solet puniri ex sola presumptione.in.c.porrecta.nu.3.de confir.vti.vel inuti.fo.142.

6 Crimen non est cõmittendũ etiam propter bonum spirituale quod inde potest sequi.in.c.j.nu.5.de conuer.infi.fo.172.

7 Crimen heresis est mere ecclesiasticũ ꝛ ideo seculares nõ habent super eo intromittere nisi quo ad penẽ executionẽ.in.c.excõmunicamus.el.ij. nu.1.de here.fo.93.

3 Crimen probatũ per viam exceptionis an infamet saltẽ infamia facti. in.c.ij.nu.36.ꝛ.37.de ordi.cog.fo.147.

7 Crimen heresis est maius crimine simonie.in.c.licet beli.nu.21.de simo.fo.77.

2 Crimen fornicationis est dignum depositione.in.c.existente in sacris. Anto.in.c.a multis.nu.2.de eta.ꝛ quali.fo.45.

2 Crimen punitũ in vno foro an possit puniri in alio foro vel punitũ ciuiliter an possit puniri criminaliter.in.c.tue.nu.5.de procu.fo.142.

3 Crimen incidenter cõfessatum vel probatum in iudicio an ꝛ quo casu sit punibile.in.c.cum super.nu.6.13.14.de confes.fo.226.

7 Crimen etiam occultum afficit criminosum.in.c.cum non ab homine. nu.5.de sen.excom.fo.167.

7 Crimẽ per exceptionẽ pbatũ nõ est cã aliquẽ puniẽdi ex illa pbatione s.qõ non punitur vel priuatur beneficio qõ iam habuit sed illo qõ vult consequi priuabitur.in.c.super bis.nu.2.ꝛ.14.de accu.fo.68.

6 Crimen incidenter probatum an possit puniri.in.c.pernenit.nu.14.de fideiuss.fo.98.

5 Crimen inciditer confessatũ an sit punibile.in.c.j.nu.6.de excep.fo.3.
Crimen quando dicatur contingere causam.ibi.nu.17.

3 Crimen falsi potest ꝛ per iudicem ecclesiasticum ꝛ secularẽ puniri.in c.cum sit generale.nu.24.de foro compe.fo.67.
Crimina que sint ecclesiastica ꝛ que sint secularia.ibi.nu.30.

6 Crimen confessatũ per viam exceptionis an possit aliquo modo puniri.in.c.cum super questione.nu.8.de concel.preben.fo.60.

7 Crimen simonie equiparatur crimini lese maiestatis.in.c.ex diligẽti. nu.6.de simo.fo.72.

7 Crimen fateri non cẽsetur dans pecuniam ne accusetur.in.c.j.nu.9.de collu.dete.fo.120.

2 Crimen an possit probari per instrumentũ.in.c.cum in ecclesijs.nu.2. de malo.ꝛ obe.fo.127.

2 Crimen metu cõmissum an sit punibile.in.c.sacris.nu.2.qõ met.causa. fo.148.ꝛ nu.5.fo.152.

6 Crimen quod transiit in notorium neq; teste neq; accusatore.in.c.tuanos.nu.4.ꝛ nu.3.de coha.cle.ꝛ mu.fo.13.

3 Crimina que dicantur.in.c.at si clerici.§.de adulterio.nu.5.ꝛ.7.de iudi.fo.16.

2 Crimina enormia impediunt executionem ordinis etiam peracta penitentia nisi fuerit dispensatum.Anto.in.c.j.nu.1.de corpo.viti.fo.60.

3 Crimina per que quis potest suspẽdi deponi ꝛ degradari que sunt.in c.at si clerici.nu.33.de iudi.fo.14.
Crimen falsi non requirit ad eius acerbam punitionem incorrigibilitatem.ibi.

2 Crimina depositione digna q̃ sunt ꝛ que impediãt promotionẽ etiam peracta penitentia de qualitate criminũ tam illorum que sunt occulta aut manifesta aut notoria.in.c.ex literarũ.nu.1.2.3.4.de tẽp.or.fol.36.

3 Crimina per que clericus est deponẽdus.in.c.cum nõ ab homine.nu. 4.de iudi.fo.26.

2 Crimina que impediãt executionem ordinis etiam post peractam penitentiam.Anto.in.c.nisi.nu.7.de renun.fo.28.

7 Crimina digna depositione an impediant ꝙ clericus non administret ordines suos peracta penitẽtia.in.c.inquisitionis.nu.2.de accu.fo.61.

3 Criminis conscius vtrum teneatur si non renelauit maleficiũ committendum tam de iure ciuili ꝙ Cano.in.c.j.nu.9.de resti.spo.fo.165.

1 Criminosus vtrum possit eligi in prelatum.in.c.dudum.el.ij.nu.24. de elec.fo.178.

2 Criminosus cuius delicta non possunt probari non potest puniri.in.c. sacerdos.nu.25.6.de offi.ordi.fo.111.

2 Criminosus potest esse iudex ꝛ non testis que sit ratio differentie.in.c. cum ꝛ canonicus.nu.6.de offi.deleg.fo.99.

2 Criminosus ante vel post promotionẽ ad beneficia an cogatur illa relata ad tempus vel perpetuo.Anto.in.c.queris.nu.4.5.8.ꝛ nu.10.de eta.ꝛ quali.fo.44.

Criminosus non

3 Criminosus non repellitur ab agēdo regulariter nomine criminis.in c.fi.nu.13.de ordi.cog.fo.181.

7 Criminosi fi ad aliquem actum vocentur contra regulas iuris cōmunis non venit meretrix nisi de ea fiat specialis mentio.in.c.tanta.nu.3. de simo.fo.69.

7 Criminosus nō auditur petens sibi restitui dignitatē ecclesiasticā si de eius crimine notorie constat.in.c.ad petitionē.nu.2.5.de accu.fo.63.

5 Criminosus non debet opponere in alium id in quo ipse versatur.in.c. cum ecclesiastice.nu.9.de excep.fo.4.

2 Criminosus ob vnicum delictum fi alias est virtute preditus omnino est diligendus.in.c.nisi specialis.nu.3.de offi.deleg.fo.107.

7 Criminosus an possit alium criminosum accusare.in.c.j.nu.6.de accu. folio.51.

5 Criminosus cū quo est dispēsatum pōt testificari in omni cā q̄libet accusare:si vero nō est dispēsatus nō.in.c.cū te.nu.14.de re iudi.fo.79.

4 Criminosus q̄ infamis admittit ad excipiendū q̄ exceptionē producendum sed ipse non potest probare.in.c.tam literis.nu.7.de testi.fo.65.

2 Criminosus notorie non potest ad episcopatū assumi.Anto.in.c.post transla.nu.10.de renun.fo.30.

Crimē notoriū impedit quē pmouerī etiā peracta penitētia.ibi.nu.11.

4 Crimen emendatus de crimine non remanet omnino integer.in.c.testimoniū.nu.1.de testi.fo.86.

Quis dicatur emendatus de crimine.ibi.nu.2.

An criminosus repellatur ab officio iudicandi.ibi.nu.4.

Quid si aliquis erat criminosus tempore depositionis q̄ non tempore iuramenti vel conuersō an admittatur in testem.ibi.nu.5.fo.87.

Connictus in crimine q̄ etiam emendatus repellit a testimonio in causa criminali.ibi.nu.8.

Crimen confessus in vno iudicio repellitur in alio a testimonio ferendo.ibi.nu.11.fo.88.

Qui potest conuinci de crimine obiecto per exceptionem q̄ emēdatus repellitur a testimonio in criminalibus.ibi.nu.12.

4 Criminosi q̄ infames an q̄ quando admittantur ad denuntiandū aliorum crimina.in.c.in omni.nu.5.de testi.fo.38.

6 **Culpa** leuissima venit in omni Actu qui celebrat gratia vnius tantum secus si celebratur gratia vtriusq̄ vel cōmodantis tantum.in.c.vnico.nu.4.12.de commo.fo.79.

Culpa in genere q̄ quelibet eius species q̄ dolus qd sint.ibi.nu.13

7 Culpa lata nō equiparatur dolo in penalibus. in.c.questum.nu.2.de peniten.q̄ remiss.fo.159.

7 Culpa leuissima est quam diligētissimus homo seluisset precauere. in c.si culpa.nu.1.de iniur.fo.153.

7 **Cumulatio** diuersarū actionū vna pri⁹ intentata an fieri possit.in.c.in rē.nu.7.de collu.dete.fo.121.

3 Cumulatio an q̄ qñ pōt fieri in vno vel diuersis libellis. in.c.ij.nu.30. de libel.obla.fo.97.

Cumulatio qñ permittitur an erit idem libellus eadē conclusio q̄ eadē instantia.ibidem.nu.31.

3 Cumulatio duarū actionū ad diuersa tendentiū q̄ cōtra eundē pmitti mr in iure.in.c.cū dilectus.nu.2.de cau.pos.q̄ ppte.fo.161.

3 **Curator** datus adolescēti inuito ne incurrat dānum aliquo casu.in.c.impetrator.nu.8.de iura.calū.fo.127.

7 Curator de iure canonico non tenetur animā suā pro pupillo.in.c.per vestras.nu.16.de dona.inter vi.q̄ vro.fo.50.

5 Curator datus alicui tanq̄ pdigo item minori q̄ nō fit nec pdigus vel minor an teneat.in.c.j.nu.30.de re iudi.fo.49.

7 Curia romana si aliqd obseruat debemus etiā nos obseruare si apud nos sit statutum cōtrarium.in.c.j.nu.5.de simo.fo.68.

5 **Custodia** ecclesie vacātis ad quem spectat de iure cōi.in.c. bone memorie.nu.11.de appel.

6 Custodia bñficij vacātis pertinet ad illū qui habet ius illud cōferēdi vel instituendi.in.c.cū venissent.nu.11.de institu.fo.53.

2 Custodi recipiēti pretiū de custodia leuissima culpa imputatur. anto. in.c.ea que.nu.1.de offi.archi.fo.66.

Custodiam cōmittens alicui tenetur de fraude q̄ offensa illius cui commisit.ibidem.nu.3.

7 Custos alicuius rei q̄ispiam min⁹ caute religit adeo q̄ fuit furto subtracta an teneat de mala custodia.remissiue in.c.ex literis.nu.7.de fur.fo.110.

7 Custodia ecclesie vacantis spectat ad illū ad quē spectat eius collatio. in.c.ad aures.nu.3.de excess.prela.fo.129.

De litera. D.

1 **Damnum** cōmissum nō ex ppōsito vel lata culpa nō est i foro anime reficiēdū dānum passo.in.c.j.nu.11.de consti.fo.16.

Damnificans ecclesiā nō solū tenetur ipsi ecclesie dānū resarcire sed etiā ei dē de iniuria satisfacere.i.c.cōquesti. nu.1.de senten.excō.fo.123.

2 Dānū datū emendare quod nō processit ex dolo vel lata culpa non tenetur in foro cōscientie.in.c.dilecti filij.nu.12.de arbi.fo.170.

6 Dānum graue pōt dici quis pati in bonis suis licet non contingat in tota substantia vel maiori parte.in.c.apostolice.nu.6.q̄ in.c.sequen.l.fino.de donatio.fo.107.

7 Dānum si sensero culpa alicuius tam in re q̄ in persona teneatur mihi ille satisfacere.in.c.si quis.nu.1.de iniur.fo.152.

6 Damnum quod quis habet culpa sua quo casu sibi imputat.l.c.qui dolum.nu.13.de concess.preben.fo.57.

7 Damni dati emēdatione non tenetur quis remittere q̄ iniurie satisfactionem.in.c.j.nu.3.4.7.de maledi.fo.123.

7 Damnū dati puniens etiā ecclesiastica culpa dz reficere in foro anime secus pena q̄ in foro anime nō debet.in.c.si culpa.nu.1.de iniur.fo.153.

Damnum dare censetur ille qui potuit obuiare damno q̄ non obuiauit.ibidem.nu.4.

7 Dānum datum vel pena an debeat solui de iure canonico.in.c.si egressus.nu.1.de iniur.fo.152.

7 Damna si sunt remissa nō censent remisse expēse. in.c.in nostra.nu.43. et nu.7.de iniur.fo.153.

6 Damnum datū nō ex ppōsito sed ex negligētia non est resarciendū in foro anime.in.c.j.nu.3.de custo.ecclia.fo.216.

Data rescripti est attēdenda dum queritē de validitate vel surreptione rescripti.in.c.cā te.nu.5.de rescrip.fo.48.

2 Data in literis ad bñficia attendit si secūdē nō faciunt mentionem de primis.in.c.ex parte.el.j.nu.3.de offi.deleg.fo.78.

4 **Debitores** poterunt cōparere iuramēto nō obstāte emanato edicto q̄ q̄ nouerit veritatē cōpareat ad testimoniū pferendū.in.c.ad nostrā.el.ij.nu.12.de iureiurā.fo.144.

7 Debitores hereticorū sunt ipso iure liberati.l.c.fi.nu.1.de bere.fo.93.

3 Debitor postq̄ solvit debitum potest compellere creditorē vt reddat instrumentū q̄ est inutile penes eum:q̄ posset esse sibi nocium.in.c.ij. nu.11.de lite non contest.fo.109.

7 Debitor nō tenet soluere excōicato creditori adueniēte die solutiōis. in.c.inter alia.nu.6.de senten.excō.fo.173.

4 Debitor agens ad relationē pignorū quasi fit satisfactū sorti ex fructibus pignorū habet probare quantitatē sortis q̄ fructuū.in.c.ex literis.nu.1.de iureiurā.fo.163.

6 Debitor necessarius si legat creditori videt legasse animo cōpēsandi si est debitor voluntarius.in.c.officij.nu.4.de testa.fo.121.

4 Debitor repetēs usuras ad phandū q̄ creditor ipsas receperit an sufficiat phare q̄ creditor sit vsurarius q̄ tanto tēpore durauerit obligatio.in.c.ex literis.nu.9.de iureiurā.fo.161.

5 Debitor agēs sup̄ pprietate rei pignorate q̄ succubuerit an noceat creditori q̄ econtra.in.c.quāuis.nu.9.q̄.10.de re iudi.fo.81.

2 Debitor an possit cōueniri in loco domicilij de contractibus alibi gestis.in.c.excōicatis.nu.7.de offi.lega.fo.109.

4 Debitor an teneatur soluere id qđ valebat moneta tpe Actus q̄ moneta fuit reprobata vel detriorata.in.c.quāto.nu.1.de iureiu.fo.141.

4 Debitores quib⁹.in.c.ad nostrā.el.j.de iureiurā.er violentia illata an cadant a iure cōi.in.c.ad nostrā.j.nu.4.de iureiuran.fo.132.

1 Debitores soluētes nō habēti administrationē an liberent.in.c.qualiter.nu.6.de elec.fo.134.

6 Debitor si dz vnde soluat non potest carcerari sed dz fieri executio in bonis suis.in.c.latores.nu.1.de pigno.fo.93.

Debitor suspectus de fuga pōt capi etiā q̄ nō venerit dies solutionis vt caueat creditori.in.c.latores.nu.4.de pigno.fo.97.

3 Debitor quantitatis vtrum teneat ad rationē de iure cano.q̄ quo probabantur dāna.in.c.dilecti filij.nu.6.11.12.de fo.compe.fo.84.

3 Debitor fugitinus pōt capi nulla precedēte solēnitate alias requisita. in.c.j.nu.33.de iudi.fo.7.

5 Debitor finaliter obligatus volēs intrare religionē an sit p illos de religione recipiēdus.anto.in.c.vnico.nu.8.de obli.ad ratio.fo.57.

5 Debitor an prescribat tam in foro fori q̄ poli cōtra suum creditorē negligētem:petere si ipse debitor ignoret se debere vel sciat.in.c.fi.numero.9.13.14.15.18.21.23.et.30.de prescrip.fo.44.

Debitor an et qñ teneatur ire ad domū creditoris offerēdo debitū vel econtra.remissiue.ibi.nu.14.fo.46.

Debitor quando prescribit contra creditorem an et quo casu tollatur obligatio naturalis.ibi.nu.25.

6 Debitoris impotētia q̄ nō pōt soluere non impedit quin inde debeat ipsum condēnare sed impedit executionē condēnationis.in.c.odoardus.nu.7.de solutio.fo.101.

6 Debitor qui non est soluēdo si excōicatur liberatur ab excōicatione cū cautione de satisfaciendo cū puenerit ad pinguiorē fortunā.in.c.odoardus.nu.1.7.10.de soluto.fo.101.

Debitor qui nō est soluēdo an q̄ quo casu possit lui in corpus.ibi.nu.5.

6 Debitor licet remiserit pecuniā sibi debitā creditori suo non liberat si dicta pecunia pdatur casu fortuito.in.c.vnico.n.8.de cōmodato.f.79.

3 Debitor tantum naturaliter non tenetur in foro anime.in.canonit ille. nu.33.q̄.49.de iudi.fo.34.

Debitor constituitur in mora per interpellationem extraiudicialem etiam q̄ vocatus in iudicio tunc cōteatur debitum quia omnino debet reficere expēsas sed secus esset si non esset primo interpellatus nisi

dies interpellauerit.ibi.nu.62.fo.37.

3 Debitor fugitiuus potest capi die feriato etiam in bonorem dei.in.c. significauerunt.nu.22.de iudi.fo.47.

6 Debitor nō fraudat creditores si potuit ⁊ noluit acgrere.in.c.ex translatis.nu.2.de deci.fo.148.

7 Debitor excōmunicari potest ad petitionē creditoris si non soluat debitum.in.c.ad aures.nu.2.de fi.mo.fo.74.

5 Debitor vnus tunc fuit in corpore quando respectu sui id quod venit soluendum est pena sed respectu creditoris est interesse.in.c.reprehensibilis.nu.5.de appel.fo.106.

3 Debitor non potest se obligare ꝑ solutio nō possit probari nisi per instrumentum.in.c.si diligenti.nu.8.de foro compe.fo.73.

6 Debitores meos mihi soluere impedies est mihi obligatus ⁊ possum contra ipsum agere.in.c.dudum.nu.2.⁊.17.de deci.fo.153.

6 Debitor non debet incontinenti detrudi in carceribus sed agit primo contra cū vt satisfaciat de bonis.in.c.peruenit.nu.3.de fideiuss.fo.97.

6 Debitor qui propie dicatur.in.c.parochianos.nu.3.de deci.fo.147.

1 Debitor an teneatur ire ad domum creditoris pro debito soluendo an econtra.in.c.significante.nu.9.de pign.fo.97.⁊ in repe.c.ecclesia sancte marie.nu.36.de consti.fo.37.

4 Debitum an augeatur ex solutione alteri facta.in.c.cum te.nu.6.de iureiu.fo.144.
Debitum alteri recipiens an teneatur furti.ibi.nu.7.
Debitor an possit soluere creditori creditoris ita vt sequatur liberatio.ibi.nu.8.

6 Debitum naturale tantum vel ciuile tantum vel naturale ⁊ ciuile quid sint.in.c.is qui.nu.4.5.7.⁊.8.de solu.fo.102.
Debitū ex testamento non solenni dicit debitū naturaliter.ibi.nu.6.
Debitum naturale tantum si soluatur ex probabili errore facti potest tanꝯ indebitum repeti.ibi.nu.12.
Debitum ciuiliter tantum soluens quocūq; errore soluat potest repetere.ibi.nu.14.
Debitū naturaliter ⁊ ciuiliter soluens sed per exceptionē indebitū an ⁊ quo casu possint repetere.ibi.nu.16.
Debitor ciuiliter tantum post biennū an habeat aliquod remedium.ibi.nu.18.

3 Debitum si vigore statuti non potest probari nisi per testes non habebit locum in clericis etiam litigantibus in foro seculari.in.c.quod clericis.nu.12.13.32.de foro compe.fo.68.

3 Debitū cuius pretextu petitur sequestrū potest probari per instrumētum vel per testes vel summarie in casibus in quibus dubitatur de celeri consumptione.in.c.dilectus.nu.28.de seque.pos.⁊ fruc.fo.223.

6 Debitum tantum naturaliter est soluendū in foro cōscientie.in.c.quia plerique.nu.9.15.de immu.eccle.fo.230.

5 Debitum vigore sententie an prescribatur adeo qō contra prescribentem non possit intentari denuntiatio in foro ecclesiastico.in.c.fi.nu.30.de prescri.fo.46.

1 **Decanus** nō tē de capīo nisi fit canonicꝰ vel nisi sit cōsuetudo.in.c.cū inter vniuersas.nu.2.de elec.fo.134.

4 Decanus ⁊ capitulū an possit agere pro singulis beneficiatis in ecclesia.in.c.cum olim.nu.6.de testi.fo.66.

7 Decedens ⁊ non satisfacens de re subtracta siue qn̄ pōt siue qn̄ non vult an careat ecclesiastica sepultura.in.c.sup eo.nu.6.de rap.fo.107.

4 Deceptus vltra dimidiā iusti pretī si iurat an petendo absolutionem audiatur.in.c.cum contingat.nu.2.3.de iureiu.fo.69.

4 Deceptio inter contrahētes an sit permissa de iure poli.in.c.cum causam.el.ij.nu.4.de testi.fo.77.
Deceptus vltra dimidiam iusti pretī potest venire contra: etiam si in tali venditione interuenerit decretum iudicis.in.c.cum causa.nu.6.de emp.⁊ vendi.fo.88.
Deceptus vltra dimidiā iusti pretī potest agere remedio.d.c.cū causa.de emp.⁊ ven.vsq; ad.xxx.annos.ibi.nu.9.

6 Deceptis ⁊ non decipientibus iura subueniunt.in.c.cum vniuersorū.nu.3.de rerum permu.fo.91.

6 **Decimas** si qs nō soluerit poterit per excōicationē cōpelli ad soluendū.in.c.peruenit.nu.1.de deci.fo.145.
Decime sunt soluende de omni reditu ⁊ lucro personali.ibi.nu.2.
Decimas soluere qui differt quia ab eo non petunt peccat.ibi.nu.3.
Decime personales non debentur ante lapsum anni: prediales vero postq̄ bladum est reportatum ad domum.ibidem.
Decime debēt ferri vsq; ad domum ecclesie sumptibus illius qui vat ipsas.ibidem.
Decime an debeant de lana lacte ⁊ fetibus pecudū remittine.ibidem.

6 Decime debētur illi q eas prescripsit excepto de fructib⁹ predī quos ecclesia que prescripsit nō decimauit.in.c.cum in tua.nume.1.3.4.8.de decimis.fo.153.
Decime fructuum eiusdem predī possunt deberi duabus ecclesijs.ibidem.numero.6.et.7.

6 Decime nō soluuntur a religiosis de hortis quos ad eorum vsum habent in.c.ex parte.nu.3.de decimis.fo.146.

Decime sunt soluende a colonis predioꝝ exceptoꝝ qū ſez sunt exempta rōne psonarū secus si rōne ipsoꝝ predioꝝ.ibidem.nu.4.

8 Decime prescribunt.el.an.c.accedētibus.nu.2.de priuile.fo.141.

6 Decime q̄ cū titulo detinent a laicis nō pōt p ipsos in aliū laicū transferri aliquo titulo.in.c.prohibemus.nu.1.⁊.3.de deci.fo.148.
Decime possunt detineri in feudū sine peccato non tamen sine animarum periculo.ibidem.nu.2.
Decime personales debētur ecclesie parochiali de predialib⁹ verosan soluant ecclesie parochiali vel predialī statur cōsuetudini.in.c.ad apostolice.nu.1.⁊.3.de decimis.fo.150.
Decime aliq̄ soluūtur in duabus ecclesijs in quib⁹ quis pariter audit diuina ⁊ percipit sacramenta.ibidem.nu.4.

7 Decime lz sint de iure diuino tamen papa pōt cōcedere priuilegiū de eis non persoluendis.in.c.si de terra.nu.3.de priuile.fo.137.

6 Decimarū prouentus pōt locari per personas ecclesiasticas si cōditio ecclesie fit melior nō obstante statuto diocesani aliter disponēte.in.c.vestra.nu.1.3.4.de locato.fo.86.

6 Decime que ex priuilegio nō soluuntur ex predijs ppijs laboris⁹ cultuatis soluuntur si illa predia alijs dantur cultiuanda.in.c.licet.nu.1. de decimis.fo.146.

6 Decime sunt integre soluende alias nō ita soluēs peccat mortaliter ⁊ potest excōmunicari.in.c.cū aliquib⁹.nu.4.de decimis.fol.154.
Decime sunt debite ex precepto vtriusq; testamēti.ibidem.nu.5.
Decime prediales sunt solūēde a possessore p̄dī licet ipse habuerit pactū a vendente vel alias trandēte ne teneretur pōt tandem ipse habere regressum contra talē promittentem.ibidem.nu.6.
Decima tā psonalis ꝙ p̄dialis est de iure diuino ⁊ vtraq; est solūēda ⁊ asserēs cōtrariū est quasi hereticus tū in tali prestatione decimarum multum operatur consuetudo loci.ibidem.nu.9.

6 Decime que prestabantur de rebus inculis debent adhuc prestari de eisdem si sunt effecte culte ⁊ laboratine.in.c.commissum.nume.1.et.2.de decimis.fol.144.
Decime debēt solui de fructib⁹ siue de venditis siue donatis ⁊ de pensionibus domorum.ibidem.nu.3.⁊.5.
Decime an debeanꝰ ex fructib⁹ cōbustis vel vineis inciſis.ibi.nume.4.
Decime an sint ecclesie vel ei debeantur ⁊ qua actione.ibidem.
Decime non debētur si fructus non sunt recollecti ꝓpter guerras licitas.ibidem.nu.5.

6 Decimas soluere an teneatur pauper de re sibi donata.in.c.cū homines.nu.5.de decimis.fo.145.

5 Decime possunt deberi religiosis intra parochias vel diocesim vel ex prescriptione vel ex priuilegio.in.c.venies.nu.2.de prescrip.fo.42.
Super decimis non soluendis an reges possint cōdere priuilegia.ibidem.numero.9.

7 Decime debent a iudeis ⁊ excōicatis.in.c.cum voluntate.nu.7.de sententia excom.fo.180.

6 Decime si fuerint ꝑscripte in aliqua parochia nō cōprehēduntur decime noualiū.in.c.cū contingat.nu.5.⁊.9.de decimis.fo.152.
Decime nō possunt prescribi a laico sed ab ecclesia ecclesie sic quia nō refert que ecclesia habeat.ibidem.nu.3.
Decime ad quem pertineant de iure cōmuni.ibi.nu.6.
Decime psonales pertinēt ad ecclesiā parochialē ⁊ ad baptismalem si hoc habet consuetudo.ibidem.
Decime prediales aliqui pertinēt ad epm aliqui ad parochianum loci in quo sunt predia.ibi.nu.7.
Decimarum quarta que debetur episcopo est prescriptibilis.ibi.
Decime debentur iure parochiali.ibi.nu.8.

6 Decime soluunt ante cēsum ⁊ tributa si vero primo detrahunt census ⁊ tributa illa sunt decimanda.in.c.cum non.nu.1.⁊.4.de deci.fo.154.
Decime an et quando sint soluende vel a domino vel a colono aut ab vtroq;.ibi.nu.5.⁊.6.
Decima an sint solucda in parochia vbi res fuit seminata an vbi posita fuit plantata.ibi.nu.7.

6 Decime possunt prescribi a religiosis etiam parochiā non habētibus quomodo habeant titulum.in.c.super.nu.3.eo.tit.fo.155.

3 Decime dicuntur esse quid spirituale dū agitur de iure decimandi secus si de fructibus.in.c.ꝙ.nu.2.de iur.calum.fo.125.

7 Decretū primum renouat si passus missionē affert cautionē iudici vel in eius defectū personis idoneis.in.c.dilecto.nu.3.de ver.signi.fo.187.

6 Decimas soluere debēt negotiatores de lucro pecuniarū de ductis ramen expensis: decime vero fructuum terre vel reditū molendinoꝝ et aliarum rerum debētur absq; eo qō deducantur expensis.in.c.pastoralis.nu.1.2.6.7.de deci.fo.151.
Decime reales trāseunt in qūlibet possessorē ipsarū rerum.ibi.nu.3.
Decime preterite vel tributa que nō fuerint soluta debent solui ab illo qui emit predium ex quo decime ⁊ tributa debebantur quia censentur emisse cum illo onere ⁊ quia illud predium erat pro hoc obligatū potest tamen rector ecclesie agere vel contra emptorem vel venditorē.ibi.nume.5.
Decime non soluuntur de consuetudine ab heredibus institutis vel legatarijs

gatarijs nec donatarijs secus vbi non esset consuetudo.ibi.nu.8.

6 Decime vel oblationes ecclesiastice non pñt concedi laicis nec pót eps cõcedere dño domus vbi est pictura alicuius sanctivt de illis oblatio/nibus disponat ad libitum.in.c.q̃uis.nu.1.2.3.de deci.fo.148.

6 Decime prediales sunt soluende expensis non deductis.in.c.non est. nu.1.de deci.fo.149.
Decime soluuntur de omnibus fructibus 7 rebus quos vel quas fide/lis homo acquirit.ibi.nu.3.
Decime an soluantur de rebus immobilibus puta si donatur domino vel quid simile.remissiue.ibi.
Decime solui debent etiam a militibus de stipendio q̃ eis datur dum militant in bello iusto alias secus.ibi.nu.4.
Decime debentur de omni lucro personali.ibi.
Decime non debentur de lucris iniuste quesitis.ibi.
Decime sunt soluende de animabus captis in venatione aucupatione 7 piscatione.ibi.nu.5.
Decime animaliũ captorum an sint soluẽde ecclesie parochiali an ve/ro prediali 7 ficant tales decime sint personales.ibi.
Decime animalium domesticorum sunt soluende vbi pascuntur.ibi.

6 Decime soluuntur de reditibus molẽdini ad ventum.in.c.ex transmis/sa.nu.1.eo.titu.fol.149.
Decime sunt soluende de rebus acquisitis non aũt de illis quas quis potuisset acquirere si voluisset.ibi.nu.8.

6 Decime non sunt soluende religiosis non habentibus iura parochia/lia.in.c.suggestum.nu.2.de deci.fo.146.

6 Decime fructuum statim solui debent non deductis expensis factis in recolligendo.in.c.cum homines.nu.1.2.3.de deci.fo.145.
Decime debent solui citra aliquam monitionem.ibi.nu.3.7.
Decime non possunt nec possideri nec prescribi.ibi.nu.
Decime debent solui ab illo qui tantum recollegit q̃ntum sufficit 7 sibi 7 familie sue debet tamen ecclesia sibi remittere.ibi.nu.5.
Decime preterite an sint soluẽde ab eo qui propter talem solutionem oportet q̃ vendat omnia bona.ibi.
Decima debetur ex omni lucro licite acquisito.ibi.
Decime non solute a vẽditore alicuius fundi debent solui ab emptore eiusdem fundi quia decime censentur eius onus reale.ibi.nu.6.

6 Decime sunt debite de iure diuino.in.c.parochianos.nu.1.2.3.de de/cimis.fo.147.
Decimas nõ soluẽtes vigore cõsuetudinis nõ excusant a peccato.ibi.
Decimandi ius laicus habere nõ potest iure hereditario 7 nullus ci/tra papam potest ius decimandi ad longum tempus laico concedere. in.c.ad hec.nu.1.2.3.eo.ti.fo.eo.
Decime dicunt qd spirituale 7 nõ possunt a laicis possideri.ibi.nu.2.
Decimandi ius non potest concedi laico etiã ad modicum t̃pus cum sit quid spirituale: Fructus verq decimarum possunt concedi.ibi.nu.4.

6 Decime soluuntur de omnibus fructibus predialibus.in.c.ex parte. nu.1.2.3.de deci.fo.149.
Decime sunt soluẽde sub precepto oẽs integre sine diminutione.ibi.
Quid autem si non petantur integre.remissiue.ibi.
Decime sunt portande vsq̃ in horreum ecclesie a debẽtibus ipsas sol/uere.ibi.nu.5.

6 Decime male detinentur a laicis licet habeant in feudũ ab ecclesia tñ nõ incurrunt pctm̃.in.c.cũ apostolica.nu.3.de his q̃ fi.a prela.fo.68.
Decime non possunt bodie dari in feudum laicis.ibi.nu.11.

6 Decima an 7 quando sit soluendo de illicite quesitis.in.c.ex trãsmissa. nu.3.7.4.de deci.fo.148.

6 Decime personales debent in loco domicilij sed prediales in loco vbi predia manent.in.c.fi.nu.5.de parochijs.fo.142.

6 Decime debẽtur clericis 7 ecclesijs siue sint pauperes siue diuites.in rub.nu.1.de deci.fo.147.

6 Decime illorum qui non sunt sub certa parochia spectãt ad episcopũ. in.c.quoniam.nu.2.de deci.fo.147.
Decime illius loci qui est intra duas parochias 7 ignorat sub qua pa/rochia illarũ sit debẽt diuidi inter ipsas non aũt debent epo.ibi.nu.5.

6 Decime debẽt solui licet super nõ solutione ipsarũ fuerit sub quacũq; forma promulgata imperialis cõstitutio.in.c.tua.nu.1.de deci.fo.149.
Decime si fuerint alicui in feudũ date non cõprehẽdit decimas nouas lium nisi sint cõcesse clericis: quia tunc cõprehendit futuras.ibi nu.7.
Decimas si quis theologus vel alius dixerit nõ esse debitas incurrit peccatum.ibi.nu.5.

6 Decime sunt soluende a locatore 7 conductore eiusdẽ predij nisi osten dant se exemptos 7 sic ecclesia petens decimas habet mentionẽ fun/dat am asserens se exemptum debet probare.in.c.a nobis tua.nu.1.2.3. de deci.fo.149.

6 Decime reales debent solui ab illis penes quos reperitur res.in.c.de terris.nu.3.de deci.fo.147.
Decime personales an sint de iure diuino vel positiuo.ibi.nu.6.

6 Decime debent solui integraliter alias non dicuntur solui.in.c.j.nu.1. de decimis.fo.143.
Decime preteriti temporis si exhauriant totum patrimoniũ laici an debeantur ecclesie cum tanto preiudicio laici.ibi.
Decime debentur ex omni fructu qui ex terra prouenit.ibi.nu.2.
Decimarum quarta pars debetur bodie episcopo.ibi.nu.3.
Decime primitiarum an sint sub precepto.ibi.nu.8.

7 Decime si remittantur in definite censẽ remisse 7 preterite 7 future. in.c.quia circa.nu.1.de priui.fo.143.

6 Decime ex dispensatione pape an non soluãtur.remissiue.in.c.propo/suit.nu.1.de concess.preben.fo.56.

6 Decime debent nõ facta deductione seminis 7 sumptuũ 7 debẽt solui ecclesie non autẽ pauperibus etiam qõ clerici ducant malam vel pessi/mam vitam.in.c.tua nobis.nu.1.de deci.fo.150.
Decimas reseruauit sibi deus in signum vniuersalis dñi 7 eas voluit tradi sacerdotibus pro cultu quem faciunt ipsi deo.ibi.nu.4.
Decime non sunt principaliter debite pauperibus sed clericis qui de bent dare super fluum quod eis superest pauperibus.ibi.
Decime etiam antq̃ tradantur dicuntur in dominio ecclesie adeo q̃ potuerit ipsas vendicare.ibi.5.7.11.12.
Decima est soluenda de cunctis prouenientibus.ibi.nu.6.
Ad decimas soluendas cõpelluntur laici appellatione remota quãdo allegarent consuetudinẽ vel prescriptionẽ sed si allegarent exemptio/nem pape tunc secus.ibi.nu.8.7.9.
Decime non possunt prescribi a laicis sed ab ecclesia ecclesie sic q̃ non refert penes quam ecclesiam sint.ibi.nu.10.fo.151.
Decime qua actione petantur.ibi.nu.11.
Decime quomodo soluant a domino 7 colono de fructib⁹ collectis in predio antq̃ deducatur portio domini vel quomodo.ibi.nu.14.
Decime an sint soluende clerico notorie simoniaco vel fornicatori.ibi. nume.16.

6 Decimarũ fructus possunt cõcedi laico ex causa in tempus vite sue cũ autoritate tamen superioris.in.c.q̃uis.nu.4.de deci.fo.148.

6 Decime sunt de iure diuino quia deus ipsas sibi reseruauit in signum vniuersalis dominij.in.c.exhibita.nu.4.de re.permu.fo.91.

5 Decime non debentur epo sed decimarum quarta: decime vero deben tur ecclesie parochiali.in.c.de quarta.nu.1.de presert.fo.24.

6 Decime sunt soluende de fructu apium puta de melle et cera.in.c.nun/tius.nu.1.de deci.fo.145.

3 Decime possunt remitti laicis per papam.in.c.cum venissent.nuñ.8. de iudi.fo.30.

2 Decime licet debeantur de iure diuino tamẽ potest fieri super his cõ/positio vt minus vel certo modo soluant 7 hoc fieri debet cũ epi autori/tate.in.c.statuimus.nu.1.2.3.de transac.fo.131.7 nu.7.fo.132.

6 Decime an sint soluende a clericis vel episcopis vel abbatibus siue de bonis patrimonialibus siue de quesitis per ipsos.in.c.nouum genus nu.4.de decimis.fo.143.

6 Decimas non soluẽs ex permissione pape non est tutus quo ad deum item nec possidens, vel detinens plura beneficia incompatibilia.in.c.a nobis tua.nu.5.de deci.fo.150.

2 Decima est soluenda de pensionibus domorum per ipsum locatorem. in.c.plerique.nu.1.de pac.fo.133.

6 Decimas non soluere priuilegiatus intelligit̃ de predijs ppr̃ijs secus de bis que ab alio conducit.in.c.dilecti filij.nu.1.de deci.fo.145.

6 Decime 7 omnes obuentiones spirituales que fiunt intra ecclesiã pa/rochialem cedant presbytero parochiano etiam si fiant alicui imagini vel capelle existenti intra parochiam.in.c.pastoralis.nu.2.de his que fiunt a prela.fo.69.

1 Decima debetur nihil soluto ipsis qui debent decimas et qõ consuetu do sit in contrarium.in.c.j.nu.2.de consue.fo.92.

3 Decime prediales debẽtur de iure cõmuni ecclesie parochiali vbi sita sunt ipsa predia quarum decimarum quarta debetur episcopo.in.c.fi. nu.2.vt lit.pen.fo.219.

6 Decime an debeãtur ecclesie plebis an capellis positis intra plebana/tum.in.c.ad audientiam.nu.14.de eccle.edifi.fo.220.

6 Decime q̃ debent a psonis ecclesiastica possunt ex cõuentione nõ inte/graliter solui 7 fine petõ.in.c.ex multiplici.nu.4.de deci.fo.146.

6 Decime possunt remitti.in.c.ij.nu.2.de his que fi.a prela.fo.66.

6 Quarta portio decimarũ que soluuntur ecclesie parochiali debet epi/scopo loci.in.c.cum olim.nu.4.7.5.de censi.fo.204.

6 Decime an sint soluende in parochia vbi sunt predia an vero vbi quis audit 7 percipit diuina statur cõsuetudini 7 quid si non exter cõsuetu/do.in.c.cum sint.nu.1.5.7.6.de deci.fo.150.

5 **Declarare** non est aliquid de nouo adducere vel facere.in c.pastoralis.nu.31.de excep.fo.6.

1 Declarans aliquam rem nihil de nouo inducit.in.c.ex parte.nu.4.de consue.fo.102.

Corse. Vide Jo.an.in proe.decre.in ver.declaramus.7 adduco Do. in.c.i.de sum.tri.lib.vj.vbi dixit datus fuit terminus ad producẽdum articulos in causa qõ poterunt articuli declarari post terminũ cum ex declaratione nouum quid fieri non dicat.alle.Old.in cõsi.clxvi.7 dicit illã ter.esse optimũ ad hoc quod ille qui declarat non dicitur nouũ fa/cere.7 vide Bal.in.j.cõsil.C.in.fi.quibus.qõ licet statutarij nõ possent

addere ad antiqua statuta possunt tñ declarare illa ꝛ glo.extrij.dist.c. si quis viduã.ꝛ ibi Dominꝰ.ꝙ qui nõ potest articulare põt articulos articulos declarare.ꝛ Bal.in.l.i.§.huius studij.ff.de iusti.ꝛ iur.quod si fuit datus terminus alicui ad articulandũ ꝛ fecit articulos generales ꝙ poterit illos post terminũ declarare.facit qõ not.Bar.in rub.de rerum permu.statuto inquit cauetur qõ de quolibet contractu soluat gabella.qõ non debet solui de declaratione contractus.ꝛ vide eundẽ in.l.j.post prin.C.de test.manu.ꝛ in.l.cũ in testamento.in fi.C.de manu.test.ꝛ Jo.de imol.in.d.l.bere des palã.ꝛ vide Bal.in.l.fi.C.de testi.in ver. quero nũquid testes ꝛc.qõ licet testes qui iterato examinãtur debeant iterato iurare:vt est ibi glos.ꝛ.ff.de dam.infec.l.fi quis mihi bona.§.fi quis stipulatus.qꝛ in primo iuramẽto non est cogitatũ de ista noua dispositione.Ité quia in alia instãtia ꝛ coã alio iudice.Item quia fides testis non est in eodẽ statu nec eadẽ qualitas eius.ff.ad carb.l.iij.§.due cause.tñ secus dicit esse in testibus qui in eadẽ causa recipiũtur ad declarationẽ eius qõ deposuerunt quia declarare non est de nouo testificari sed demonstrare.d.l.bere des palã.§.sed fi nota.alias.§.si vero.faciat qõ volunt scribentes in.l.j.§.fi quis simpliciter.ff.de verbo.obli.ꝛ do.Anto.in.c.in dei.de in de.ꝛ Bal.in.l.fi vt proponis.la.ij.de nup.et Abb.in.c.cõsulait.de iudic.ꝛ Abb.in.c.pasto.in fi.de excep.vbi alleg. Archi.xiij.q.ij.in summa.qõ licet post terminũ pars non possit recipere poterit tñ recipio.prius posita declarare.quia qui declarat ꝛc.d.l. bere des palã.ꝛ.c.cũ dilectus.de accu.ꝛ Anno.in.c.per inquisitionẽ.de elec.ꝛ confessio potest declarari ꝛ nõ perimi.vt in.d.c.cũ dilecti.ꝛ vide Bal.in contraria.in.c.ea que.de re iudi.qõ inferior nõ potest de sententia cõfirmata per superiorẽ iudicare idem nec declarare sed dicẽ qõ illo casu interpretatio seu declaratio legis operatur qõ ipsa lex.l.ita fidei. ff.de iur.fisi.ꝛ eius est interpretari cuius est cõdere.l.fi.C.de legi.c.inter alia.de sen.excõ.ꝛ.c.cũ venissent.cũ ibi not.de iudi.ꝛ vide domi.mecum Bar.in repe.rub.de fide instru.in.ivyñ.col.

2 Declarare vel exponere non est aliquid de nouo dicere.in.c.super questionum.nu.2.de offi.deleg.fo.90.

2 **Decretum** episcopi non requiritur in alienationibus rerum ecclesie sed sufficit eius consensus.in.c.statuimus.nu.4.de transac.fo.134.

2 Decretum secundũ potest interponi etiam non expectato anno a tempore primi.c.consultationibus.nu.3.de offi.deleg.fo.76.
Decretum secundum cõceditur absq; alia litis contestatione.ibi.nu.7.
Decretum secundum reuocatur quando iudex videt quod causa propter quam fuit interpositum erat nulla.ibi.

2 Decretũ iudicis vbi intercenit inducit psumptionẽ iuris qõ oia sint legitime facta non aũt inducit presumptionẽ iuris ꝛ de iure vtnõ possit probari.Item.in.c.constitutus.nu.8.de testi.in integ.fo.163.

1 Decretum sine scriptura vtrũ sint de substãtia electionis siue postulationis.in.c.innotuit.nu.6.de elec.fo.137.

3 Decretum secundum interponitur etiam quod mittendus ex primo non fuerit missus ꝛ hoc in personalibus in realibus vero non requiritur quia post annum efficitur incommutabilis possessor.in.c.j.nu.8.de dolo ꝛ contu.fo.194.

3 Decretũ iudicis super alienatione rerum minoris extenditur ad rem situm extra territoriũ.in.c.postulasti.nu.8.de foro compe.fo.80.

3 Decretum primum etiam interponitur contra legitime absentẽ si non defendatur.in.c.contingit.nu.6.de do.ꝛ contu.fo.209.
Per secundum decretum aliquando adiudicatur dominium:aliquãdo possessio cum fructibus:aliquãdo relenatur actor ab onere probandi.ibi.nu.10.
Decretum nõ est approbatum nisi quo ad dicta sanctorum ꝛ pontificũ que ibi sunt inserta.in.c.ex parte.nu.9.de rescri.fo.45.

5 Decretũ positũ ex falsa causa non tenet.in.c.j.nu.20.de re iudi.fo.49.
Decretum iudicis an prebeat instam causam possidendi.ibi.

3 Decretum primum vel secundum quãdo interponitur que forma seruari debeat.in.c.j.nu.9.de eo qui mit.in pos.fo.212.
Decretum primum ꝛ secundũ dicuntur sententie interlocutorie ꝛ possunt reuocari quando constiterint indebite.ibi.nu.10.
Decreti primi ꝛ secundi differentia que sit.ibi.nu.11.

3 Decretum secundum non requiritur quando quis est missus in possessionem ex reali.in.c.fi.§.in alijs.nu.16.vt lite non conte.fo.118.
Decretum secundum interponitur post annum nec auditur reus vltrius transacto anno.ibi.nu.37.ꝛ.40.
Decretum secundum non debet interponi nisi iudici constet de debito.ibi.nu.39.
Decretum secundum quando interponitur ꝛ quõ.ibi.nu.41.ꝛ.46.

3 Decretum secundum non debet interponi nisi sit presens pars contra quam petitur.in.c.j.nu.5.de eo qui mit.in pos.fo.212.
Decretũ secundũ quo casu põt interponi dum agitur reali.ibi.nu.6.

1 Decretum an faciat plenam fidem de cõtentis in eo.in.c.innotuit.nu.14.de elec.fo.138.

3 Decretum secundũ non interponitur contra absentẽ causa reipub.vel non latitantẽ sed succurrit actori vt detur curator bonis qui suscipiat iudicium.in.c.fi.nu.10.de eo qui mit.in pos.fo.215.

Decretum secundum non interponitur contra non malitiose absentẽ ꝛ obligatũ personali secus si ratione vitij realis quo casu pertinetur ad secundum decretum etiam malitiose non absit.ibi.nu.15.

2 **Dedicationes** ecclesiarũ possunt fieri omni tpe.Alnt. in.c.ij.nu.5.de tempo.ordi.fo.36.

2 **Defectus** scientie an ꝛ qñ sit cã sufficiẽs ad admittendã renuntiationẽ alicuius.in.c.j.nu.9.de renũ.fo.10.

3 Defensiones nõ sunt auferende etiã diabolo si litigaret.in.c.cum contingat.nu.27.de foro compe.fo.78.

6 Defensio orphanorũ viduarũ ꝛ aliarum miserabilũ personarũ pertinet ad iudicem ecclesiasticum.in repe.c.cum esset.nu.22.e.testi.fo.123.

6 Defensio promissa de iure ꝛ de facto intelligitur si de facto moueatur ql̃tio in iudicio secus extra iudiciũ.in.c.fi.nu.7.de emp.ꝛ vend.fo.87.

3 Defendere foctum ab iniuria sibi inferenda licitum est aliter si nõ defenderetur presumeretur occultus socius in illo crimine.in.c.cum non ab homine.nu.13.14.ꝛ.16.de iudi.fo.26.

3 Defensio inculpate tutele quomodo fiat.in.c.olim.el.j.nu.15.16.ꝛ.17. de testi.spoli.fo.180.

5 Defendere potest quis aliquem inuitum.in.c.cum super.nu.29.de re iudi.fo.68.

7 Defendens se si excessit modum in defendendo venit puniendus.in.c. significauit.nu.5.de peni.ꝛ remis.fo.158.

7 Defensio debet fieri cum moderamine inculpate tutele et quid est dictum cum moderamine inculpate tutele.in.c.significasti.el.ij.nume.5. de homi.fo.100.
Defensio rerum suarum vel persone an ꝛ quando et quomodo sit permissa tam clericis ꝙ laicis.ibi.nu.9.

6 Defunctus extra ciuitatẽ potest in ciuitatem reportari.in.c.in nostra nu.10.de sepul.fo.137.

7 **Degradatus** clericus in effectu definit esse clericus.in c.cũ sit ppñi.nu.7.de cõdi.appo.fo.18.

7 Degradatio pro quibus delictis possit fieri.in.c.monitus.numñ.3.de ver.signi.fo.187.

6 Degradantur etiam clerici delinquentes etiam in minoribus ordinibus constituti.in.c.clericus.el.ij.nu.2.de vi.ꝛ bone.cle.fo.4.
Degradatio actualis eximit clericũ a pñte iudicis ecclesiastici.ibi.

7 Degradatio autem verbalis que est depositio secus.in.c.ad audientiã. nu.2.de crimi.fal.117.

7 Degradatio ꝛ priuatio beneficij ꝛ officij an sint idem.in.c.inquisitionis.nu.6.de accu.fo.61.

3 Degradatus quibus casibus est tradendus curie seculari.in.c.at si clerici.nu.37.de iudi.fo.15.

7 Degradatio potest fieri non solum ab ordine sacerdotali sed ab omnibus ordinibus.in.c.si quis presbyter.nu.1.de cle.excom.fo.124.
Degradatio presbyteri vel inferiorum clericorum coram quot episcopis fieri potest.ibi.nu.5.

3 Defendere ꝛ pascere aliquẽ quis tenetur sub precepto.in.c.monit ille. nu.37.de iudi.fo.35.

7 Degradatus matrimoniũ cõtrahere nõ potest licet perdat omne priuilegium clericale.in.c.j.nu.11.qui cle.vel vo.fo.21.
Degradatus si celebrat cõficit verum corpus Christi quia character imprimitur anime.ibi.

5 Degradatus ꝛ depositus potest per papam restitui ꝛ constat quod ex hoc est effectus infamis.in.c.cum te.nu.10.de re iudi.fo.78.

Delegatus an possit compellere legatum ad exequendã sententiã ipsius delegati.in.c.ij.nu.6.de offi. leg.fo.103.
Delegatus in causa sibi cõmissa an sit maior legato.ibi.

1 Delegatus debet cognoscere causam sibi delegatam eo modo quo debebat cognoscere delegans.in.c.cum in veteri.nu.3.de elec.fo.174.

4 Delegatus datus ad causam instruendã,potest citare ad audiendã voluntatem in remissione cause.in.c.cum olim.nu.1.de testi.fo.66.

3 Delegatus põt citare licet non fit facta fides de eius delegatione dum modo in citatione sit inserta copia sui rescripti.in.c.ij.numñ.4.ꝛ.5.de dila.fo.133.
Delegato an credat absq; eo qõ ostendat copiã sue delegationis.ibi.

2 Delegatus infirmus potest subdelegare vices suas.in.c.venerabili.nume.5.de offi.dele.fo.100.
Delegatus quod non potest subdelegare.ibi.nu.12.fo.98.

1 Delegatus remittens causam ad delegantem potest prefigere terminũ partibus in quo debeant comparere coram delegãte.in.c.oudum.el.j. nu.1.de elec.fo.139.

2 Delegatus potest citare cõtumacem punire ꝛ singula ad causam spectantia facere.in.c.preteres.nu.1.3.ꝛ.4.de offi.deleg.fo.74.
Delegatus an possit officiales infideles punire ꝛ testes delinquentes coram eo.ibi.nu.4.

2 Delegatus habet potestatẽ etiam cognoscendi in tertios comparẽtes pro iure suo.in.c.super eo.nu.3.de offi.deleg.fo.80.

2 Delegatus pape in causa sibi commissa est maior omnibus citra papam ꝛ in causa illa debet honorari tanꝙ papa.in.c.significasti.numñ.1.

ꝛ.5.de

et.5.de offi.delega.fo.75.
Delegatus potest mandare ordinario loci vt suam sententiã exequat licet possit ipse etiam suã sententiam exequi ꝛ hoc procedit in delegato principis.ibi.nu.2.3.ꝛ.6.
Et quid in delegato inferioris remissiue.ibi.nu.4.
2 Delegari potest alteri solutio ab excõmunicatione.in.c.fi.nume.1.de offi.ordi.fo.123.
Corsetus. Adde qõ delegatus potest absolutionem cõmittere dummodo ipse habeat iurisdictionẽ puta quia fuit delegatus in causa qua tulit excõicationem secus autẽ vbi sibi fuisset delegata nuda duntaxat potestas absoluendi ꝛ sic loquitur.c.fi.de offi.dele.ita not.Abb.in.c.fi. de offic.ordi.nu.1.ꝛ.3.in fi.ꝛ ibi est glo.singularis quia archidiaconus bononiẽsis ex priuilegio absoluit excõicatos in studio bononiensi commorantes delinquẽtes ibidẽ ppter violentã iniectionẽ manuũ.ꝛ dicit ibi do.Abb.illam glo.esse singu.ꝛ se nescire alibi qõ nudũ ministerium cõpetens alicui ex priuilegio est delegabile per priuilegiatũ licet ergo priuilegium non excedat personam priuilegiati vt in.c.sane.de priuilegijs.ꝛ.viij.q.j.quia frater.ꝛ in regula.priuilegium.de regu.iur.li.vj. tamen cum per cõmissionem non cõmittatur alterum predictũ cum cõmissarius gerat vices delegantis ita qõ ipse delegans videtur facere vt regula qui per alium.de reg.iur.lib.vi.non dz ille prohiberi quo minus possit subdelegare ꝛ hanc opi.sequitur Joãnd.ꝛ dicit eam in practica seruari. Ego existens vicarius archidiaconi bononiẽ. hoc anno.M.cccclxxxiij.practicaui glo.quia absolui quendam scholarem ppter manuum violentam iniectionem in clericum tanq̃ vicarius et cõmissarius ipsius archidiaconi.
5 Delegatus ad vniuersitatem causarum dicitur quasi ordinarius.in.c. cum bertoldus.nu.20.de re iudi.fo.70.
Delegatus legati cardinalis potest subdelegare.ibi.nu.22.
Delegatus regulariter non subdelegat quia non habet iurisdictionem propriam sed alienam.ibi.nu.23.
Delegatus inferioris a principe potest subdelegare cũ potestate subdelegandi.ibi.nu.24.
Delegatus principis subdelegatus an possit dare potestatem subdelegandi.ibi.nu.25.
A delegato legati an appelletur ad papam.ibi.nu.40.fo.73.
2 Delegatus pape põt in casu singulari cõmittere causam appellatione remota.in.c.pastoralis.§.cum autem.nu.1.ꝛ.3.de offi.deleg.fo.95.
Delegatus pape licet sit maior quocũq; in casu sibi cõmissa tamen tenetur superiori suo citra causam illam obedire.ibi.nu.2.
2 Delegatus pape si delegat totam causam non remanet iudex secus si delegat partem in.c.super questionum.§.porro.nu.1.et in.§.que vero nu.3.de offi.deleg.fo.91.
Delegatus an possit dare ptãtem subdelegandi.ibi.nu.2.
Delegatus pape põt subdelegare referuata sibi executione.ibiõ.nu.3.
Delegatus pape ꝛ eius subdelegatus nõ potest recusari sine legitima causa licet secus sit de iure ciuili.in.d.c.super questionũ.§.quem vero. nu.1.eo.ti.fo.eodem.
Delegatus nõ potest subdelegare appellationes.re.licet ipse fuerit delegatus cum dicta clausula.in.d.c.super questionum.§.si vero.nu.1.ꝛ.3. eo.titu.fo.eodem.
Vnus ex duob9 delegatis a papa si fuerit subdelegatus a suo collega erit in eadem causa delegatus ꝛ subdelegatus resultabit effectus de quo ibidem.nu.4.
Delegatus principis non potest dare potestatem suo subdelegato subdelegandi.ibidem.nu.6.fo.92.
Delegatus pape potest subdelegare partem cause irrequisitis partibus.in.d.c.super questionum.§.si nu.1.eo.ti.
2 Delegatio facta dignitati non expresso nomine proprio tranfit in successorẽ nec requirit noua presentatio rescripti siue cõmissionis etiam re integra.in.c.quoniã.nu.1.3.4.7.ꝛ.8.de offi.deleg.fo.78.
Delegatus cui est cõmissa causa sub nomine dignitatis si remota illa dignitate transeat ad aliam an ipse cognoscat causam vel successor ꝛ idẽ si talis delegatus moriatur.ibi.nu.9.10.ꝛ.14.fo.79.
Delegatio facta alicui expresso duplici nomine appellatiuo ꝛ nomine proprio an sit realis an personalis.ibi.nu.12.
Delegatio si est facta alicui sub duplici nole dignitatis et illo mortuo duo succedãt ad illas dignitates illi duo succedent etiã in cã.ibi.nu.13.
3 Delegat9 pncipis põt subdelegare.in.c.sane.nu.2.de fo.cõpe.fo.49.
7 Delegatio adunit iurisdictionem ordinarijs.in.c.cum dilectus.nu.7. de purg.cano.fo.149.
5 Delegatus ad cãm decidendã intra certũ tempus post illud tẽpus non potest absoluere si reum intra dictũ tẽpus excõicauit propter contumaciam.in.c.quod ad consultationem.nu.34.de re iudi.fo.65.
6 Delegatus est maior legato respectu cause sibi cõmisse.in.c.pro illorũ. nu.15.de preben.fo.32.
1 Delegati iudices ꝛ ecclesiastici non debent exigere decimam vel aliam partem litis etiam si consuetudo sit in contrarium.in.c.cum ab omni. nu.1.ꝛ.9.de vi.ꝛ bone.cleri.fo.5.
4 Delegari qui pronuntiauerũt vt arbitri possunt pronuntiare vt delegati.in.c.literas.nu.15.de presump.fo.123.
5 Delegare due potestates diuerse possunt esse in eadẽ persona.in.c.cum ex officij.nu.24.de presc ri.fo.37.
5 Delegatus vnius asserens se delegatum alterius reddit processum coram eo agitatum nullum.in.c.cum ex officij.nu.30.de presc ri.fo.38.
7 Delegatio non extenditur vltra casum expressum.in.c.fi.nu.5.de verb. signi.fo.190.
2 Delegatus non dicitur perpetuare iurisdictionẽ per solam subdelegationem.in.c.licet vndiq;.nu.4.de offi.dele.fo.96.
2 Delegatus pape potest vsq; ad annũ integrũ suam sententiam exequi qui annus erit continuus.in.c.querenti.nu.1.3.ꝛ.7.de offi.dele.fo.90.
Delegatus dicitur habere iurisdictionem.ibi.nu.2.
Delegatus an habeat iurisdictionẽ super nouiter attentatis.ibi.nu.6.
Delegatus inferioris an possit suam sententiam exequi.ibi.nu.8.
2 Delegatus potest per partem cõtumacem punire.in.c.de causis.nu.3. de offi.deleg.fo.74.
Delegatus principis est de maioribus iudicibus.ibi.nu.13.
3 Delegatus non iudicat iure proprio sed iure delegãtis.in.c.significasti.nu.25.de foro compe.fo.87.
4 Delegatio facta per consulem ante ingressum prouincie non valet sed conualidatur tempore ingressus proconsule in voluntate durante.in.c. post cessionem.nu.12.de proba.fo.12.
2 Delegatus an cognoscat vltra cõprehensa in rescripto ꝛ quando.in.c. cum olim abbas.nu.3.7.ꝛ.11.de offi.deleg.fo.97.
Delegatus ad cognoscendũ in vna dioceſi nõ potest cognoscere extra illam nisi ex consensu partium expresso.ibi.nu.3.
2 Delegatus principis potest subdelegare ea que sunt meri ꝛ mixti imperij.in.c.quod sedes.nu.6.de offi.ordi.fo.116.
2 Delegare potest quicũq; ordinarius.in.c.fi.nu.3.de offi.dele.fo.109.
2 Delegatus etiam a principe habet iurisdictionem.ibi.nu.4.
2 Delegatus pape potest qũcunq; cõmittere vel diuisim causam subdelegare.in.c.super questionũ.nu.1.de offi.dele.fo.90.ꝛ nu.14.fo.91.
Delegatus pape nõ potest subdelegare causam appel.re.licet sibi fuerit facta delegatio appel.re.ibi.nu.3.
Delegatus inferioris potest subdelegare aliquã articulum saltem nõ iurisdictionalem.ibi.nu.4.5.ꝛ.9.
2 Delegatus si subdelegat causam an remaneat priuata ps̃ona adeo qõ non possit reassumere iurisdictionem etiam volente subdelegato.in.c.significasti.nu.7.de offi.dele.fo.75.
Et vide in.c.in literis.eo.ti.
Delegatus pape an possit pro executione sue sententie inuocare brachium seculare.ibi.nu.8.
Delegatus pape an possit manu militari suam suã exequi.ibi.nu.9.
Delegatus pape nõ potest habere officiales armatos pro executione sue sententie.ibi.nu.10.
2 Delegatus principis põt non solũ totam cãm cõmittere sed parẽ citationẽ vel similia.in.c.pastoralis.§.item cum totũ.nu.1.de offi.dele.fo.92.
Delegatus pape potest compellere oẽs officiales necessarios in causa expediẽda.ibi.nu.4.
Delegatus inferioris potest alteri cõmittere actum non iurisdictionalem ꝛ si noluerit accẽptare potest ipsum punire.ibi.nu.5.
2 Delegatio exprat morte delegãtis re integra etiam quod delegatus ignoret mortẽ delegantis.in.c.relatum.nu.1.7.ꝛ.10.fo.79.ꝛ fo.80.
2 Delegatus cui sub certa forma vel simpliciter fuit certa causa cõmissa debet admittere legitimas exceptiones parti cõperẽtes.in.c.ex parte. el.§.nu.1.de offi.deleg.fo.78.
3 Delegatus a sede apost.est ordinarius in loco.in.c.si quis contra.nu. 4.de foro compe.fo.51.ꝛ in repe.nu.eo.fo.54.
Delegatus dicitur executor ꝛ econtra sed non in statutis.ibi.nu.5.
Delegatus vnum articulum cause an cognoscat de appellatione facta ab illo articulo.ibi.nu.24.
Delegatus cuiꝰ ab inferiore a principe potest mittere in possessionem ex primo ꝛ secundo decreto.ibi.nu.28.ꝛ.32.
3 Delegare non potest ille cui est cõmissum certum ministerium sine iurisdictione qñ est magnũ ꝛ graue secus si est parum quod relinquitur arbitrio iudicis.in.c.fi.nu.7.de do.ꝛ contu.fo.211.
Delegatus principis potest subdelegare quia nõ est deputatus ad nudum ministerium.ibi.
Delegatus inferioris a principe non subdelegat: sed bene committit vnum articulum cause.ibi.
1 Delegatus potest impetrare ordinario in causa sibi a papa commissa in.c.cum contingat.nu.1.de rescri.fo.69.
3 Cognitio fiet si demandata alicui an possit super illa etiam pronunciari.in.c.cum super.nu.13.de can.pos.ꝛ pro.fo.138.
2 Delegatio cause potest fieri inferiori q̃m sint partes litigãtes.in.c.cum causa.nu.2.de offi.deleg.fo.87.
3 Delegari que possunt a papa ꝛ que ab episcopo.in.c.§.nu.5.de iudic. folio.8.
Delegatus si non bene cognoscit appellatur ad delegantem.ibi.
3 Delegatus licet sit alterius dioceſis põt cognoscere de causis loci vbi

moratur.in.c.significauerunt.nu.3.de iudi.fo.46.

7 Delegatus in matrimoniali cā si diuortū sniam ferat pnuntiare debet votem restitui.in.c.de prudentia.nu.1.de dona.inter vl.t vxo.fo.48.
Delegatus in causa diuortij lata sentētia super matrimonio nō est fun cus officio si non pronuntiauit su per dote.ibi.nu.4.

2 Delegatus principis potest causam subdelegare sine sit solus sine ha beat collegas.in.c.q̄uis.nu.1.de offi.dele.fo.75.

2 Delegatus si est negligens ordinarius non potest se intromittere nisi er negligentia delegati partes perseuerarent in peccato.in.c.significa nit.nu.2.t.5.de offi.ordi.fo.113.
Et vide in.c.seq.eo.ti.

5 Delegabilia omnia sunt de iure canonico.in.c.decetero.nu.1.de re iu di.fo.52.

2 Delegatus quis sit.in rob.nu.1.de offi.dele.fo.72.
Delegatus pape non solum habet iurisditionē in partes sed etiam in illos qui eius iurisditionē impediunt.in.c.i.nu.1.eo.ti.fo.72.
Delegatus an habeat iurisditionē in personas q̄ocunq; delinquētes in causis coram eo vertentibus.ibi.nu.6.fo.eo.

2 Delegatus principis potest per se suam sentētiam mandare executio ni.in.c.in literis.nu.1.de offi.dele.fo.7.

1 Delegatus pape potest excōicare licet in literis hoc non dicatur.in.c. abbatem.nu.5.de reseri.fo.87.

3 Delegatus delinquens in causa sibi cōmissa an possit puniri per ordi narium.in.c.si.nu.12.de foro compe.fo.89.

3 Delegatus non solet causam delegatā de honestate renocare sine legi tima causa videlicet quando delegatus est negligens.in.c.cū causam. nu.2.de iur.calum.fo.128.

2 Delegatus pape ad nudum ministerium puta ad excōmunicandū vel absoluendum vel ad dispensandum an possit subdelegare.in.c.si.§.ce terum.nu.1.2.3.t.6.de offi.dele.fo.105.
Delegati ad nudum ministerium an habeant aliquam iurisditionem cocrcendi.ibi.nu.5.
Delegatio nudi ministerij facta sub nomine dignitatis an transeat in successorem.ibi.nu.7.

7 Delegatus ad vniuersitatē causarum potest sententiam suam corrige re si errauit in iudicando secus si est delegatus ad vnam causam.in.c. qualiter t quando.nu.2.de accu.fo.59.
Delegatus ad vniuersitatē censetur quasi ordinarius.ibi.nu.3.

6 Delegatus q̄umcunq; beneficiatus licite petit expensas cū proficisci tur tam pro victualibus q̄ pro vecturis non computato qō expēdisset domi sine sit delegatus principis sine inferioris sm distinctionē posi tam.in.c.cum ab omni.nu.13.de vita t bone.cle.fo.6.

2 Delegatio cause nō presumitur nisi probetur.in.c.cum in iure.nutū.1. de offi.deleg.fo.96.
Delegatus in causa sibi cōmissa est maior ordinario.ibi.nu.3.

4 Delegata iurisditio extinguitur morte iudicis delegātis.in.c.cum ve nisset.nu.2.de testi.fo.57.

6 Delegatus pape deputatus in certo loco potest ex vigentissima causa vnum articulū cause extra locum subdelegare.in.c.constitutus.nu.6. de fideius.fo.98.

5 Delegati ad vniuersitatem causarum censentur ordinarij t habent iu risditionem vnusquisq; insolidum licet Abb.teneat contrarium.in.c. si.nu.18.de re iudi.fo.85.

1 Delegatus pape potest quē cōuenire vbi posset ipse papa qui est ordi narius omnium.in.c.dilectus filius.nu.4.de reseri.fo.76.

3 Delegatus potest peti a reo super actione mouenda per actorem si ha bet ordinarium verisimiliter suspectum.in.c.conquerēte.nu.5.t.10.de resti.spolia.fo.172.

2 Delegatus pape semper potest subdelegare etiam si sit datus cū clau sula ptelectionis quia non censetur eligere industriā persone.in.c.si. nu.1.2.t.4.de offi.dele.fo.104.t nu.7.fo.105.
Delegatus pape etiam sit ille tertius datus ex voluntate partiū potest causam subdelegare etiam inuitis partibus non tamen potest subdele gare consocio electo ab vna parte.ibi.nu.5.
Vnus ex pluribus delegatis potest subdelegatum compellere ad acce prandum nisi velit subdelegare in collegam.ibi.nu.6.

2 Delegatus pape an possit absoluere incidenter excōicatum coram eo litigantem.in.c.prudentiam.§.sexta.nu.4.de offi.deleg.fo.86.

2 Delegatus potest precipere ordinario vt exequat suam: id est delegati sentētiam quam exequi debet licet sciat iniustā.in.c.pastoralis.§.quia vero.nu.1.t.4.de offi.deleg.fo.94.

1 Delegatio eorū que sunt iurisditionis episcopalis potest fieri ab epo secus eorum que sunt ordinis.in.c.quanto.nu.7.de consue.fo.95.
Delegatus post prohibitionē sibi factam nil potest agere.ibi.nu.10.

5 Delegatus specialis pape in illa causa est maior legato generali.in re pe.c.si quis contra clericum.nu.22.de foro compe.fo.55.
Delegans vnam articulum cause an cognoscat de appellatione facta ab illo articulo.ibi.nu.29.
Delegatus etiam ab inferiore a principe potest mittere in possessionē ex primo t secundo decreto.ibi.nu.33.

Delegatus de iure ciuili fine cā recusat sec? iure canonico.ibi.n u.24.

2 Delegatus principis potest alteri subdelegare t potest subdelegatum cōpellere ad acceptandum quādo ex necessitate subdelegat in.c.si pro debilitate.nu.1.de offi.deleg.fo.73.
Delegatus principis non potest cuicūq; causas subdelegare sed tantū quibusdam personis.de quibus remissiue.ibi.nu.2.
Delegatus principis quas causas non possit subdelegare.ibi.nu.4.

2 Unus ex iudicibus delegatis quo casu potest sine collega cognoscere. in.c.cum super.nu.10.de offi.dele.fo.87.

2 Delegatus potest subdelegare vni vel pluribus.in.c.cum te consulen te.nu.2.de offi.deleg.fo.82.
Unus ex delegatis an possit causam pluribus subdelegare.ibi.nu.3.

2 Aliqui ex delegatis non possunt soli in causa procedere etiā parte vo lente.in.c.prudentiam.nu.20.de offi.dele.fo.84.
Delegatus qui habet proficisci extra suum domicilium an habeat ex pensas.ibi.nu.23.

2 Delegatus principis etiam proprio motu datus potest ex iusta causa recusari.in.c.cum olim.nu.6.de offi.dele.fo.97.
Delegatus non tenetur admittere collegā subdelegati si in rescripto est clausula quod si ambo t.in.c.coram.nu.3.eo.ti.fo.98.
Delegatus non tenetur admittere sibi collegam impetratum per lite ras surreptitias.ibi.
Delegatus an t quando possit subdelegare sine sit vnus aut plures si ue dati simul sine diuisim.vide plene ibi.nu.14.fo.96.

2 Delegatus pape potest subdelegatum cogere ad acceptādam subdele gationem etiam constitutum in dignitate.in.c.pastoralis.nu.1.t.4.de offi.deleg.fo.92.
Delegatus principis dicitur omnis ille qui non recognoscit superio rem.ibi.nu.2.
Delegatus principis censetur ordinarius.ibi.nu.3.
Delegatus pape potest subdelegare etiā causa nō subsistēte.ibi.nu.6.
Delegatus pape quando dicatur subdelegare malitiose.ibi.nu.7.
Delegatus pape potest subdelegare cuicunq; vult prout poterat ipse papa.ibi.t nu.10.fo.93.

2 Delegatus potest ferre sententiā vltima die termini sibi prefixi t quid in ordinario.in.c.consuluit.nu.3.t.13.de offi.deleg.fo.88.

5 Delegatus principis potest alteri subdelegare vices suas qui non po terit in alium subdelegare ad vitandam infinitatem.in.c.cum causam. nu.4.de appel.fo.131.
Delegatus inferioris an possit subdelegare.ibi.
Delegatus inferioris a principe ad vniuersitatē causarū potest subde legare.ibi.nu.12.fo.135.
Delegati ad vniuersitatem causarum potest vnus sine alio causam in choare t finire.ibi.nu.13.

2 Delegatus cognoscit non solū de eo quod venit accessorie ad causam: sed etiam de eo quod venit accessorie ad accessorium.in.c.prudentiam. §.si vero.nu.2.t nu.4.de offi.deleg.fo.86.

1 Delegatus specialis pape in illa causa est maior legato generali.in.c. si.nu.10.de consue.fo.105.

2 Delegatus pape in causa sibi cōmissa est maior quocunq; ordinario li cet extra illā cām sit minor.in.c.sane q1.nu.1.3.t.8.de offi.dele.fo.77.
Delegatus fungit vicib? delegātis t hz iurisditionē ab eo.ibi.nu.2.

2 Delegatus potest remoueri ex noua causa etiā post lit.conte.in.c.insi nuante.nu.1.t.10.de offi.dele.fo.88.t seq.

2 Delegatus potest precise cogi a delegante superiore ad acceptādum. in.c.prudentiam.§.adhēcimus.nu.5.de offi.dele.fo.85.

2 Delegatio facta sub nomine dignitatis delegātis non extinguitur per mortem ipsius.in.c.irrefragabili.§.ceterum.nu.2.de offi.ordi.fo.119.

5 **Delictum** prelati nocet ecclesie quo ad condēnationem ex pensarum secus delictum tutoris.in.c.nicolao. nu.3.de appel.fo.133.

6 Delictum vnius an noceat alteri.in.c.q̄.nu.4.t.9.de bis que fiūt ma par.ca.fo.71.
Delictum nō debet iudicari nec seuerius nec mitius q̄ eius qualitas exposcat.ibi.nu.5.

7 Delictum quādo est punibile in vtroq; foro an pena imposita ab vno iudice impediat aliam imponendā ab alio iudice alterius fori.in.c.sta tuimus.nu.4.de maledi.fo.123.

3 Delictum vnius hominis an debeat pluries puniri.in.c.at si clerici. nu.12.t.32.de iudi.fo.11.
Delictum facit quod quis sortiatur forum in loco vbi delinquit: idem est in contractu.ibi.nu.22.

3 Delictum prelati cum capitulo an noceat ecclesie.in.c.q̄.numero.11.de ordi.cogni.fo.144.

7 Delictum si fuit punitū in foro contentioso potest tamen puniri in fo ro penitentiali t econtra.in.c.accepimus.nu.2.de pur.cano.fo.150.

7 Delictum commissum calore ire cūdie non excusat.in.c.j.nu.2.de bis qui fi.occi.fo.95.
Delictum commissum tempore furoris non est punibile.ibi.

7 Delictum si est notoriū potest puniri absq; alia condemnatione.in.c.

super bis.nu.3.de penis.fo.156.

6 Delictum mariti nō nocet vroti in dote sua.in.c.ex literis.nu.2.de pignō.fo.94.

6 Delictū prelati an noceat ecclesie.in.c.cum sēm.nu.11.de p̄ben.fo.28.

7 Delictum cōmissum ratione officij allenjus si delinquens excessit modum.in.c.si vero.el.j.nu.2.de sen.excom.fo.164.

3 Delictum si fuit pronūtiatum fuisse commissum ipso iure est impōsita pena.in.c.veritatis.nu.14.de do.ꝛ contu.fo.206.
Item impōsita pena iudex videtur pronuntiare super delicto.ibi.

6 Delictum nō probatur per suspitionē precedentem et admonitionem spectam licet per hoc inducatur magna presumptio.in.c.ij.nu.3.de coba.cleri.ꝛ mu.fo.10.

6 Delictum omnino occultum litigatur per constitutionē ecclesie militantis.in.c.extirpande.in repe.j.qui vero.nu.21.de preben.fo.42.

6 Delictum regulariter presumitur graius ex maioritate pene.in.c.sane.nu.3.de cleri.coniu.fo.15.

7 Delictū fuit cōmissum non tamen capitulariter puniantur tantū maiores de capitulo.in.c.dilectus filius.el.ij.nu.9.de fimo.fo.76.

2 Delictum cōmissum inter homines cōmuniter viuētes est minus punibile.in.c.ex tenore.nu.3.de sen.excom.fo.121.

6 Delictum prelati ꝛ capituli an noceat remisisse.in.c.si.nu.12.de dona. folio.108.

7 Delictū mentale etiam in foro conscientie mitius punitur q̄ actuale.in c.sicut dignum.nu.3.de homi.fo.97.
Delictum si fuerit pluries ab vno perpetratum cū eo an teneatur pro vno vel pluribus delictis.ibi.nu.9.

3 Delictū probat̄ per duos testes etiā contra papam sed an sit verū quādo venit imponenda pena mortis.in.c.at si clerici.nu.3.de iudi.fo.10.
Delictum an probetur per scripturam.ibi.

6 Delictū non est punibile eo casu quo si puniretur etiam innocens puniretur ꝛ damnum pateretur.in.c.sacris.nu.4.de sepul.fo.139.

3 Delictum prelati an noceat ecclesie.in.c.si.nu.21.de iura.calū.fo.131.

7 Delictum siue negligētia prelati an noceat ecclesie.in.c.abbate.nu.19. de ver.signi.fo.187.

2 Delicto qui potest obuiare ꝛ non obuiat an peccet.in.c.j.nu.5.de offi. deleg.fo.72.

6 Delictum cōmissum in ecclesia est grauius q̄ cōmissum in alio loco.in c.immunitatem.nu.3.de immu.eccle.fo.235.
Delictum cōmissum in ecclesia per laicum punitur per iudicem secularem.ibi.nu.5.
Delictum vnum potest puniri varijs penis quando ex eo resultant diuerse species delicti.ibi.nu.6.
Delictum vbi censeatur cōmissum an in loco mandati an in loco executionis.ibi.nu.12.

6 Delictum cōmissum in ecclesia an debeat puniri per iudicem seculare vel ecclesiasticum.in.c.inter alia.nu.29.de immu.eccle.ꝛ cemite. folio.229.

7 Delictum toties punitur quoties iteratur.in.c.j.nu.1.de penis.fo.155.
Delictum vnum pluries perpetratū eodem instanti vel tēpore an pro pluribus puniatur stante statuto qō delinquens puniatur.ibi.nu.3.

5 De delicto vnius hominis non est sepius querendū.in.c.q̄uis.nu.21. de reiudi.fo.83.

7 Delictū inceptū habetur pro cōsummato ꝛ an hoc in distincte fit verū in foro fori ꝛ in foro poli.in.c.adolescens.nu.2.ꝛ.3.de spon.fo.14.

7 Delictum etiam occultum afficit delinquētem.in.c.porro.nu.2.de sententer.excom.fo.117.

6 Delictum aliquod procurans vel affectans ex quo ipse potest cōsequi aliquod lucrum priuatur omni eius cōmodo.in.c.postulastis.nu.7.de concel.preben.fo.63.

6 Delictum vnius an ꝛ quando noceat alīs.in.c.ex parte.nu.9.de feu.d. folio.92.

4 Delictum seu impedimentū habens causam successiuam commissum a consanguineo seu amico presumitur quod fiat ex voluntate amici vel consanguinei secus si delictum fit momentaneum.in.c.constitutis.el.j. nu.3.de testi.fo.80.

7 Delictum factum cum lapide vel sagitta dicitur proprie factum cum manibus.in.c.mulieres.nu.9.de sen.excom.fo.165.

7 Delictum cōmissum in episcopū vel abbatem semper dicitur enorme. in.c.cum illorum.nu.5.de sen.excom.fo.174.

7 Delictum vasalli nō debet preiudicare domino.in.c.excōmunicamus. el.j.nu.3.de bere.fo.92.

3 Delictum notorium dicitur esse illud cuius populus est testis.in.c.cum non ab homine.nu.20.de iudi.fo.27.

3 Delictū non presumitur in rebus modici preiudicij.in.c.cum ecclesia nu.51.de cau.pos.ꝛ pro.fo.156.

6 Delictum prelati ꝛ capituli nocet ecclesie.in.c.quod quibusdam.nu. 6.de fide inst.fo.99.

5 Delictum prelati communicato consilio cum capitulo nocet ecclesie presertim in iudicio.in.c.reprehensibilis.nu.21.de appel.fo.103.

5 Delictū q̄ potest esse punibile ꝛ non punibile sm exceptionē rei p̄sumitur potius non punibile.in.c.auditis.nu.30.de prescri.fo.35.

7 Delicta q̄ concernunt vindictā publicam non tollunt mutua cōpensatione secus si cōcernunt interesse partis.in.c.j.nu.1.de iniur.fo.151.

7 Delicta quedam sunt que impediunt matrimoniū contrahēdum sed non dirimunt iam contractum.in.c.j.nu.7.de diuor.fo.45.

7 Delicta plura quandoq; oriuntur ex eodem facto ꝛ ambo puniēda.in c.transmisse.nu.4.de eo qui cog.con.fo.29.

5 Delicta q̄tūcunq; parua sunt puniēda.in.c.cū te.nu.7.de re iu.fo.78.
Delicta paria mutua cōpensatione tolluntur quando agitur ciuiliter secus si criminaliter.ibi.nu.25.fo.79.

6 Delicta reiterata grauius puniuntur maxime precedente monitione. in.c.graue nimis.nu.5.de preben.fo.38.

7 Delicta siue crimina que dicantur levia ꝛ grauissima.in.c.tue discretionis.nu.3.de penis.fo.155.

4 Delicta duo que habēt se vt species separate q̄si ex vno facto insurgūt de vtroq; potest puniri.in.c.literis.nu.2.de presump.fo.121.

2 Delicta q̄tumcunq; occulta ligantur ex constitutione vel excōmunicatione.in.c.si sacerdos.nu.13.de offi.ordi.fo.111.

3 **Delinquens** non potest puniri nisi in loco vbi fortē forum.in.c.si.nu.3.de foro compe.fo.88.
Delinquēs citari a loco delicti extra seu alieno territorio.ibi.nu.6.ꝛ.7.
Delinquens an possit puniri vbi reperitur.ibi.nu.13.
Delinquens an sit remittendus ad locū vbi deliquit ꝛ an debeat precedere cause cognitio.ibi.nu.15.18.ꝛ.20.
Et quid est vagabundus.vide in nu.21.
Delinquens in confinibus fortitur forum vtrobiq; ibi.nu.26.

2 Delinquens efficitur sapiens in pena.in.c.nisi specialis.nu.5.de offi. dele.fo.106.

1 Delinquens aliquando pro eodem delicto patitur duplicem penā.in c.cum in canctis.ij.clerici sane.nu.2.de elec.fo.127.

6 Delinquēs pretextu officij tenetur satisfacere etiā finito officio si commoditas pervenit ad eum vel ad alium si non potest eum inducere ad satisfaciēdum sed quid si operatur vt satisfaciat sed non potest.in.c.adversus.nu.9.14.ꝛ.18.de immu.eccle.fo.234.

3 Delinquēs in territorio vbi habet bona licet non domicilium an possit puniri per dominum illius territorij.in.c.postulastis.nu.12.de fo.compet.fo.81.

6 Delinquens non pōt puniri duplicite de eodē delicto: sed bene puniri in foro anime ꝛ in foro iudiciali.in.c.ij.nu.2.de emp.ꝛ ven.fo.82.

7 Delinquens potest cogi vt caueat ne in futurum consimile delictū committat.in.c.grauem.nu.3.de sen.excom.fo.180.

7 Delinquens debet satisfacere illi reipublice vbi deliquit.in.c.nuper. nu.12.de sen.excom.fo.173.

3 Delinquēs in alterius parochia seu territorio quo ad forum penitentie illi non subijcit etiam si delictū cadit in notorium.in.c.dum celebrinus.nu.33.ver.ij.conclu.de foro compe.fo.80.

7 Delinquens vel peccans in aliena parochia nō tenetur in loco vbi deliquit illud peccatum confiteri.in.c.j.nu.4.de rapto.fo.106.

3 Delinquēs extra diocesim a quo iudex dos puniri ꝛ que statuta seruantur in puniendo ipsum.in.c.cū contingat.nu.6.ꝛ.8.de fo.cōpe.fo.76.

7 Delinquēs ex eodem delicto ledit plures personas debet omnibus satisfacere.in.c.j.nu.2.de cri.fal.fo.117.

6 Delinquens an magis puniatur si delinquit clam vel palā.in.c.de homine.nu.5.de cele.mis.fo.211.

4 Delinquens cum pulchra magis excusatur q̄ cum deformi.in.c.cum quidam.nu.2.de iurein.fo.136.

4 **Denuntiatio** de qua in.c.significauit.de testi.an personaliter an domi fit facienda.in.d.c.significauit.nu.8.fo.74.

7 A denuntiatione repellitur publicus cōcubinarius conspirator ꝛ excommunicatus.in.c.cum dilectus.nu.14.ꝛ.4.de accu.fo.61.

5 Denuntiatio sola excōmunicationis non probat quem esse excommunicatum.in.c.dilectus.nu.16.de appel.fo.124.

1 Denuntiatio canonica quos effectus operetur.in.c.qualiter ꝛ quādo. el.ij.nu.33.de accu.fo.16.

7 Denuntiatio euangelica non potest per iuramentū remitti.in.c.cuas. nu.6.de vsur.fo.114.

5 Denuntiatio euangelica potest semper intentari vbi subest obligatio naturalis.in.c.si.nu.22.de presc.fo.45.
Denuntiatio in foro ecclesiastico non potest intentari quando denegatur actio de iure ciuili ob magnam equitatem.ibi.nu.26.
Denuntiatio in foro ecclesiastico tunc demum habet locum q̄n obseruantia iuris ciuilis induceret peccatum.ibi.nu.27.

3 Denuntiatio euangelica vtrum debeat fieri illi qui habuit pro se sententiam iniustam ꝛ ista denūtiatio fundat se tantum super peccato.in c.nouit ille.nu.20.ꝛ.32.de iudi.fo.53.
Denūtiatio euāgelica quid sit ꝛ vnde p̄cedat ꝛ an sit de p̄cepto vel de cōsilio ꝛ que sit eius forma ꝛ vsi dicas.ibi.nu.34.44.ꝛ.47.fo.34.ꝛ seq.
Denuntiatio euangelica potest fieri per oēs personas etiam infames secus per criminosas.ibi.nu.39.45.ꝛ.57.

Denuntiatio euangelica an habeat locum pro peccatis manifestis et non manifestis.ibi.nu.41.

Denuntiatio euangelica an requirat presentiam vnius testis: adeo qꝫ sufficiat.ibi.nu.43.44.ꝛ.46.

Denuntiatio iudicialis que sit ꝛ quid differat ab euãgelica ꝛ quare dicitur iudicialis.ibi.nu.48.55.ꝛ.58.

Denuntiamus si negat que sunt partes iudicis.ibi.nu.53.

Denuntiatio canonica quid sit ꝛ vnde dicatur ꝛ quis tenetur ad eam obseruandam.ibi.nu.50.

Denuntiatio regularis quid sit ꝛ vnde dicatur.ibi.nu.61.

5 Denuntiatio excõicationis necessario non probat denũtiatum esse excommunicatum.in.c.pastoralis.§.verum.nu.5.de appel.fo.124.

Denuntiare aliquẽ fore excõicatũ an quilibet inde possit.ibi.nu.23.

7 Denuntiatione vel dicto vnius honesti viri qui defert consanguinitatem ꝛ de fama vel scandalo docetim pedire matrimonium contrahendum.in.c.cum in tua.nu.1.de spon.fo.10.

4 Denuntiatus vel inquisitus de alio crimine an possit esse testis.in.c. non debet.nu.6.de testi.fo.89.

4 Denũtiatores cõstituere q possunt.in.c.ꝑterea.nu.6.de testi.co.fo.92.

Denuntiatoribus an plene credatur.ibi.nu.7.

Denuntiator an admittatur in testem in causa quam denuntiauit.ibi.nu.8.

Denuntiator non potest denuntiare illas personas contra quas nõ potest esse testis vel illas non potest accusare.ibi.nu.9.fo.93.

Denuntiator an compellatur coram alio iudice deponere vel denuntiare.ibi.nu.10.

7 Denuntiator ꝛ accusator qñ agitur ad impediendũ vel dirimendum matrimoniũ possunt esse testes.in.c.i.nu.6.de consan.ꝛ affi.fo.31.

7 Denuntians aliquod crimen punitur si deficiat in probãdo.in.c.cum dilectus.nu.3.de calum.fo.68.

Denuntiator siue agat ad penam siue ad denuntiationẽ ꝛ non probet est puniendus de calumnia.ibi.nu.8.

7 Denuntiator criminis non se inscribit prout facit accusator.in.c.super his.nu.1.de accu.fo.58.

7 Denũtians an admittat ad ꝓbandũ ius sibi esse edificãdi nisi reducat omnia in statũ pristinũ.in.c.cũ ex iniuncto.nu.2.de no.oper.nũ.fo.135.

7 Denuntiare impedimentum tenetur vnusquisqꝫ sciens illud.in.c.tuanos.nu.3.de cog.spiri.fo.28.

7 Denuntiantes calumnioſe etiam puniũtur.in.c.cum in bibitio.nu.1.de clandesti.despon.fo.16.

7 Denuntiator admittitur in impedimento matrimoniũ etiam post terminum prefixum.ibi.nu.4.

Denuntiator in impedimento matrimoniũ quilibet esse potest non criminosus.ibi.

6 Denuntiari an certus debeat ꝛ qñ.in.c.si.nu.9.de emp.ꝛ ven.fo.85.

4 Denuntians an ꝛ quando admittatur in testem.in.c.in omni.nu.4.de testi.fo.37.

4 **Depositarius** non potest opponere cõpensationẽ sed deponens sic.in.c.quẽadmodũ.§.illud autem.nu.9.de ture in.fo.152.

6 Depositarius qñ teneat restituere res depositas deperditas siue dolo siue culpa siue casu.in.c.bona fides.nu.1.2.3.ꝛ.4.de depo.fo.81.

Depositarius non presumit in dolo si non valens seruare oẽs res seruari suas etiã viliores ꝛ destituit depositas pretiosiores.ibi.nu.2.

Depositarius regulariter non tenetur de culpa nisi sponte obtulerit se deposito vel aliquid receperit pro eo.ibi.nu.3.

Depositum et alĩ contractus pendentes ex voluntate vnius possunt quandocunqꝫ dissolui.ibi.nu.5.ꝛ nu.1.

Depositarius quo casu debet habere tantam vel maiorem diligẽtiam in rebus depositis ꝙ in suis.ibi.nu.7.

Depositarius vel cõmodatarius asserentes res depositas ꝛ cõmodatas amisisse an ꝛ quo casu habent probare quõ perdiderunt.ibi.nu.8.

Depositarius vel cõmodatarius allegantes ꝛ probantes amissionem rei ex aduerso allegatur dolus vel culpa quis habet probare.ibi.nu.9.

6 Depositarius si vtitur deposito cõtra voluntatẽ dñi vel denegat illud restituere est infamis ꝛ cõmittit furtũ.in.c.i.nu.2.de depo.fo.80.

7 Deponẽs pecuniã apud vnũ banchũ vt capitale sit semp saluũ ꝛ vt lucrũ cõiter diuidat nõ est vsurarius.in.c.nauigãti.nu.12.de vsur.fo.116.

7 Depositio apud mercatorẽ pro lucro acquirendo quomodo fiat.in.c. per vestras.nu.7.de do.inter vi.ꝛ vxo.fo.49.

2 Deponẽs apud aliquẽ saccũ sigillatũ si rebabuerit dissigillatũ statur iuramẽto suo de pditione aliquarũ rerũ.in.c.si.nu.7.qõ me.cã.fo.154.

4 **Deportatus** non admittit potestatẽ eligendi.in.c.post cessionem.nu.19.de proba.fo.13.

3 Deportati quando possunt esse in iudicio actiue ꝛ passiue.in.c.intelleximus.nu.15.de iudi.fo.24.

7 **Depositus** clericus vel irregularis matrimonium ꝫbere non potest.in.c.i.nu.6.qui cle.vel vo.fo.21.

Deponit clericꝰ ꝓpter homicidiũ ꝛ nõ actualr degradatur.ibi.nu.11.

Depositio potest appellari degradatio licet non sit actualis.ibi.

7 Deponit tanꝙ simoniacus ille qui pecunia accepta elegit aliquem de ecclesia sua se in ea intrudendo.in.c.qui alium.nu.1.de simo.fo.69.

7 Depositio vel excommunicatio iniuste prolata an liget.in.c.i.nu.4.de cle.excom.fo.125.

7 Depositus etiam per homicidiũ dispẽsatur per epm quo ad beneficia quo ad alia requirit dispẽsatio pape.in.c.sup eo.nu.3.de rap.fo.107.

4 Deponi quis potest a beneficio ꝛ ab ordine ꝓpter periurĩ.in.c.querelam.nu.2.de iureiu.fo.135.

3 Depositio episcoporum vel aliorum est perpetua nõ temporalis.in.c. veritatis.nu.13.de do.ꝛ contu.fo.206.

7 Depositus a beneficio quia deficit in purgatiõe simonie an possit per dispensationem episcopi ad illud vel aliud admitti.in.c.infamatum.nu.7.de simo.fo.71.

3 **Deprehensio** in aliquo crimine an inducat notorietatẽ vel infamiã ꝛ an sit sufficiens ad torturã.in.c.cum non ab homine.nu.19.de iudi.fo.27.

7 **Desponsans** duas per verba de presenti primam despõsatam habet in vxorem etiam si prius secundam cognouerit ꝛ non valet consuetudo in contrarium.in.c.tuas.nu.1.de sponsa.duo.fo.18.

7 Desponsatam alterius in vxorem ducens ꝛ cognoscens nunꝙ in vxorem eam habere poterit.in.c.accepisti.nu.1.de sponsa.duo.fo.17.

7 Despõsatio quid sit ꝛ differt a matrimonio.in.c.accessit.nu.2.de despõsa.in pu.fo.13.

6 Deputatus ponere aliquem in possessionem vel conferre alicui beneficium non tenetur compellere cõtradictores nisi hoc fuerit sibi mandatum.in.c.pro illorum.nu.11.de preben.fo.32.

7 Desponsata inuita ꝛ postea sponte cognita non auditur cõtra matrimonium.in.c.insuper.nu.1.qui matri.accu.pos.fo.44.

7 **Detrusio** in monasterĩ an debeat fieri ad tps an in perpetuum.in.c.tue discretionis.nu.2.de penis.fo.155.

2 **Deuotio** magis crescit in sene ꝙ in iuuene ceteris paribus in.c.i.nu.7.de renun.fo.10.

7 **Deus** proles est in matrimonio.in.c.per venerabilẽ.nu.35.qui fil.sint legi.fo.43.

7 Deus mutat aliqua ꝛ an incõmutabilis sit.in.c.non debet.nu.5.de cõsan.ꝛ affi.fo.33.

3 **Dies** quãdo incipiat quo ad diuersas dispositiones.in.c.quoniam.nu.3.de fer.fo.138.

6 Dies interpellat pro homine quo ad moram ꝫbendã qñ dies imponitur ad aliquid faciendũ.in.c.potuit.nu.5.de loca.fo.88.

Dies presentationis rescripti an cõputetur in termino.in.c.super.nu.11.de appel.fo.96.

1 **Dieta** non cõputatur a domicilio rei sed a sua dioceſi.in.c.nõ nulli.nu.2.ꝛ.6.de rescri.fo.73.

3 Dieta an computetur a loco cõmissi delicti vel contractus.in.c.dilecti filij.nu.8.de foro compe.fo.84.

1 Diete computatio a quo loco debet fieri tam in actione reali ꝙ personali.in.c.dilectus filius.nu.3.ꝛ.6.de rescri.fo.76.

3 Diete cõputatio a quo loco fit in cõmissione cause extra prouinciam.in.c.ex parte.B.nu.9.de foro compe.fo.82.

5 Dieta vltra quia prohibẽt quis trahi commuerat a fine dioceſis non autem a loco habitationis.in.c.olim.ꝛ infra.nu.2.de excep.fo.13.

Dieta an considerãda per aquam an per terram dato quod vna istarũ viarum sit brevior vel longior alia.ibi.nu.5.

Dieta an consideretur vsqꝫ ad locum vbi causa est commissa vel ad locum ad quem se iudices conferunt.ibi.nu.6.

6 **Dictiones** omnino nullo modo si ponantur in aliqua dispositione operant qõ in illo casu nõ admittatur dispẽsatio.in.c.non magno.nu.5.ne cle.vel mona.fo.237.

2 Dictiones nullus nulla ꝛc.denotant omnimodã exclusionem.in.c.grue.nu.8.de offi.ordi.fo.123.

3 Dictiones incerte non operãtur in bis in quibus aliquid est determinate probandum.in.c.litere tue.nu.14.de dila.fo.136.

7 Dictio furta ꝛ scõm equipollẽt.in.c.abbate.nu.20.de ver.sig.fo.187.

2 Dictio intra quid denotet.Ant.in.c.i.nu.1.de anno.ꝛ vsu pal. fo.20.

6 Dictio quondã ꝛ dictio olim possunt notare ꝛ presens ꝛ futurũ tẽpus.in.c.cum contra.nu.3.de pig.fo.95.

2 Dictio dñtamen facit actum conditionalem.Anto.in.c.licet.nuñ.5.ꝛ 6.de transla.prela.fo.19.

4 Dictio marime amen ꝛ kyrie eleison.in.c.ꝛ si Christus.nu.9.de iureiuran.fo.154.

6 Dictio marime potest exponi pro tantũ.in.c.charissimus.nu.8.de cõuer.coniu.fo.169.

7 Dictio ꝑsertim quõ sumak.in.c.cũ voluntate.nu.6.de sen.excõ.fo.181.

6 Dictio quasi de sui natura importat improprietatem vbi vero resultat absurditas inducit similitudinẽ ꝛ est expressiua veritatis.in.c.parochianos.nu.2.de deci.fo.147.

3 Dictio vsqꝫ posita iurta tempus facit ꝙ pars que tenetur aliquid facere possit ante aduentum temporis facere secus si fuerit tale dictũ tali tempore

tempore quia ante non potest facere.in.c.ſi.nu.22.de fer.fo.142.

7 Dictio omnino vel nullo modo excludit omnẽ gratiam ⁊ dispensationem.in.c.qualiter ⁊ quando.cl.ꝯ. nu.18.de accu.fo.65.

1 Dictio quodãmodo est impropietatis.in.c.dudum.cl.ꝯ.nume.19.de elec.fo.177.

2 Dictio is quandoq; respicit consequentia.in.c.ꝯ.ver.⁊ not.de offi.custo.fo.70.

6 Dictio etiam includit.in.c.vnico.nu.3.de commo.fo.79.

1 Dictio pene fere quasi re.diminuit parũ de signo vel re cui addit.ur.in.c.dudum.cl.i.nu.9.de elec.fo.140.

2 Dictio semper denotat tẽpus dictio vbiq; denotat locum.Anto.in.c.ad honorem.nu.1.de auto.⁊ vſu pal.fo.20.

2 Dictio preter stat inclusiue.Anto.in.c.ꝯ.nu.2.de offi.vica.fo.71.

5 Dictio taxatiua nõ excludit casus similes in materia fauorabili ⁊ pia.in.c.cum dilecta.nu.8.de confir.vti.vel inuti.fo.141.

Dictio quasi de sui natura non est expressiua veritatis licet aliquando sic propter subiectam materiam.ibi.nu.10.

1 Dictio sicut non semper denotat omnimodam similitudinẽ.in.c.dãnamus.nu.1.de sum.trí.⁊ fi.catho.fo.14.

Dictio maxime quid importet.ibi.nu.2.

7 Dictio vix quid significat.in.c.contracto.nu.2.de cog.spi.fo.28.

7 Dictio tanq; quandoq; ponit veritatẽ non autem denotat similitudinem seu impropietatem.in.c.ex parte.nu.2.de spon.fo.4.

3 Dictio omnimoda quid importet.in.c.conquestus.nu.4.de foro competen.fo.83.

1 Dictio continue importat factum continuũ licet habuerit modicum intervallum.in.c.cum causam.nu.2.de elec.fo.147.

7 Dictio nisi quandoq; facit positionem secundum habitum quãdoq; secundum actum.in.c.ex parte.nu.8.de spon.fo.5.

3 Dictio quasi denotat impropietatem.in.c.significauerũt.nu.5.de iudi.fo.46.

6 Dictio suus importat dominium quãdo profertur in materia vbi cadit dominium alias importat iurisdictionem.in.c.pro illorum.nu.2.7.⁊.8.de preben.fo.32.

7 Dictio pleno iure importat omnimodam exceptionem.in.c.cũ ⁊ plantare.nu.5.de priui.fo.137.

4 Dictio incõtinenti qd importet.in.c.ꝓterea.nu.12.de testi.cog.fo.93.

7 Dictio anteq; nõ semper implicat.in.c.qõ dicit.nu.1.de ver.sig.fo.181.

Dictiones negantes actum certo tempore non ponunt actum alio tempore.ibi.nu.2.

6 Dictio aliqua denotat certam moderationem.q.d.nõ omnia.in.c.relatum.cl.ꝯ.nu.8.de testa.fo.120.

5 Dictiones presertim ⁊ maxime importãt idem esse in casu cõtrario.in.c.directe.nu.5.de appel.fo.108.

6 Dictio oblationes cõprehendit omnes reditus cuiuscũq; qualitatis.in.c.ad audientiam.nu.14.⁊.15.de eccle.edifi.fo.220.

7 Dictio moderatio continet ⁊ denotat diminutionẽ non augmentum.in.c.ſi.nu.1.de ver.sig.fo.190.

6 Dictio diu quãdo sumatur.in.c.cum pro quo.nu.5.de fide inſ.fo.100.

5 Dictio sicut aliquando stat causaliter ⁊ aliquando conditionaliter.in.c.venerabilis.nu.4.de confir.vti.vel inuti.fo.143.

7 Dicto vnius creditur vbi agitur de peccato vitãdo.in.c.preterea.nu.4.de sponſa.fo.6.

6 Dictio plus refertur ad modicam quãtitatem.in.c.pernitiosus.nu.2.de cele.miſ.fo.212.

7 Dictio cuius de suo ꝓprio significato aduersat precedẽtibus in iure ⁊ in facto licet aliqñ ponat ampliatiue.in.c.porro.nu.2.de priui.fo.138.

3 Dictiones quasi tanq; denotant impropietatẽ sunt tamen aliquando expressiue veritatis.in.c.ſi.ꝯ.in alijs.nu.29.vt lite non contest.fo.119.

1 Dictio ex denotat cãm immediatã.in.c.qualiter.nu.5.de elec.fo.134.

7 Dictio donec non semper implicat quando sequeretur aliquid absonum.in.c.ioſeph.nu.2.de ver.ſigni.fo.181.

2 Dictio assidue exponitur id est bonis ⁊ temporibus congruis.Anto.in.c.i.nu.2.de offi.archipresby.fo.67.

Dictio collecta quid denotet.ibi.nu.1.

5 Dictio nulla est vniuersalis negatiua excludens omne sub ea contentum aliquando secus.in.c.ſi.nu.15.⁊.35.de presert.fo.45.

5 Dictio aliquando stat inclusiue aliquãdo stat exclusiue.in.c.super.nu.13.de appel.fo.96.

☞ Corſe. Adde Cy. Bal. ⁊ alios.in.l.a caligato.C.de nup.⁊ vide elegantiſſimũ consilium Oldr.in ordine quadragesimum nonũ vbi lucidẽter loquit. Et adduco gl.in cle.ſicut.in ver.a die.de appel.⁊ ibi do. Abb. in apost. dicit qõ dictio a coniuncta numero dierũ excludit illam diem cui adiungit: simile no.in.c.statutũ.de preben.lib.vi.⁊ ꝓpie denotat exclusionẽ seu separationẽ vide plene de hoc per Moder.l.i.in.liꝯ.colum.ff.ſi quis cau.⁊ vide Spec.⁊ ibi Jo.an. in addi.in tit.de cita.in.ꝯ. viſo.ver.pe.⁊ qõ not.ff.de actio.empti.l.ſi.ꝯ.in ſi.cum ſi.

Dictio secus quid importet.in.c.i.nu.2.de vi.⁊ bone.cle.

5 Dictio etiã est implicatiua.in.c.cũ sit romana.nu.19.de appel.fo.91.

4 Dictio preter an ponatur inclusiue vel exclusiue.in.c.literas.nu.10.de presump.fo.123.

7 Dictio frustra quid importet.in.c.quia frustra.nu.6.de vſu.fo.114.

4 Dictio quasi denotat causam imperfectam.in.c.ad nostram.cl.ij.nu.2.de iureiu.fo.143.

2 Dictio ex denotat causam immediatam: sed dictio ob denotat causam mediatam.in.c.auditis.nu.3.de procu.fo.143.

5 Dictio cõcorditer posita vel prolata in materia iuris ⁊ in negotio per vniuersitatem explicando verificatur dõmodo pars sufficiens consentiat nisi aliud de voluntate principis appareat.in.c.cum olim.nu.29.de reſudi.fo.60.

4 Dictio suus quandoq; denotat iurisdictionem.in.c.nullus.nu.1.de iure iuran.fo.130.

6 Dictio ſi quis vel ſi qua non comprehendit vniuersitatem vel collegium in odiosis in fauorabilibus sic.in.c.nouit.nu.2.de his que fiunt a prela.fo.67.

7 Dictio diutius quid significat.in.c.i.nu.2.de consu.lepto.fo.24.

7 Dictio presertim quid importet.in.c.discretionẽ.nu.9.de eo qui cog. consan.fo.30.

5 Dictiones incõtinenti statim mox ⁊ similes vbi non habent determinationem temporis a iure communi recipiunt intervallum arbitrium iudicis.in.c.an sit deferendum.nu.8.de appel.fo.111.

6 Dictio infra quãdo iungitur certo tempori denotat imperfectionem.in.c.cum virum.nu.2.de regu.fo.169.

7 Dictio propter eos ⁊ pro eis differunt.in.c.petistis.nu.2.de priuile. folio.142.

5 Dictio lis quãdo ponitur in aliqua dispositione potest verificari non solum in cõtentione iudiciali sed etiam extraiudiciali.in.c.sepe contingit.nu.5.de appel.fo.113.

7 Dictio sicut denotat omnimodã similitudinem ⁊ aliquãdo alios effectus ſm ea ad que referuntur.in.c.inquisitionis.nu.8.de accu.fo.67.

5 Dictio libere denotat quod non exigatur alterius consensu.in.c.cũ cessante.nu.7.de appel.fo.129.

6 Dictiones iste difficile vir de sui natura important difficultatem licet aliquando possint importare impossibilitatem.in.c.cum sint.nu.9.de decl.fo.148.

1 Dictio quasi est aliquãdo veritatis expressiua ⁊ aliquando non.in.c.i. nu.5.de postu.prela.fo.107.

3 Dictio quasi importat impropietatẽ.in.c.cum ecclesia.nu.36.de cau. poſ.⁊ pro.fo.155.

2 Dictio maxime quomodo sumatur.Anto.in.c.ad abolendam.nu.1.de ſi.presby.fo.119.

6 Dictio alius non semper facit positionem precedẽtis qualitatis.in.c. accedens.nu.6.de preben.fo.34.

2 Dictio presertim includit.in.c.tum ex literis.nume.7.de restit.in integ. folio.159.

1 Dictio seu quomodo ponatur.in.c.bone memorie.cl.i.nu.17.de postu. prela.fo.114.

3 Dictio vsq; ponitur exclusiue vt cuitetur absurditas.in.c.cũ dilecti. nu.4.de dolo ⁊ contu.fo.203.

6 Dictio preter ex sui natura includit.in.c.cum ab omni.nu.5.de vita ⁊ bone.cleri.fo.5.

2 Dictio semper denotat tempus dictio vbi locum.in.c.ad honorem.nu.4.de auto.⁊ vſu pal.fo.8.

2 Dictio quasi est diminuta.in.c.gratum.nu.9.de offi.dele.fo.83.

1 Dictio violenter verificatur tam in significatione actiua ꝙ in significatione passiua.in.c.dudum.cl.ꝯ.nu.37.de elec.fo.178.

☞ Corſe. Et ideo ſi testes deponũt qõ titius cognouit semper pronta violẽter ⁊ non probant qõ titius intulerit violentiã mulieri quia illud verbum violenter põt verificari actiue ⁊ passiue: ⁊ pbatio est inter pretãda contra probantẽ.c.in presentia.de proba. hoc voluit Bar.in.l.ꝯ.ff.de duo. reis.⁊ idẽ voluit Bart.in.l.filiuſſa.la.i.ff.de test. vbi idẽ voluit: idem in.l.ſi vxor.§.ſi qs vxorẽ.in fin.ff.de adul. hanc partẽ tenet Abb.in.d.c. dudũ.de elec. vbi supra. sed reperio do. meum Barb.in.c.quia.de iud. dicentẽ qõ contra Bar. facit ibi tex.⁊.c.vt fame.in verbo violenter. de sen.excõ.⁊.c.cũ pridem.in verbo violenter. de pac.⁊.c.presens.xx.q.iij. vbi illud verbum capitur in significatione actiua.⁊ licet capi posset in significatione passiua: nihilominus attendi debet natura subiecta et illud qd est verisimile. de presump.c.quia verisimile.l.nõ est verisimile ff.qõ metus causa. nam illud qõ nõ est verisimile est quedam falsitatis imago: vt voluit Bal.in.l.i.§.ſi l.ſi fugitiui.C.de seruis fugi. facit.l.ſi ita quis.verſi.qõ nemo sanus diceret.ff.de euic. licet enim mulier possit inferre vim masculo vt eam cognoscat carnaliter. vt voluit glo. singularis in.l.i.C.de rap. vir. nihilominus istud nõ est verisimile nisi probetur quia dictum testis debet intelligi ſm cõmunem modũ loquẽdi. vt voluit Inno.in.c.cũ clamor.de testi.⁊ Bar.in.l.ſtipulatio iſta.§.bi quoq;.ff.de ver.obli.⁊ iste videtur esse cõmunis modus loquẽdi ⁊ maxime intelligenti: ⁊ per ter. allegatos. ergo Bar. non bene loquitur et iudicio suo non debet inde repetere testes vt declarat illud verbũ violenter vt dixit Ang.in.d.l.ꝯ.⁊ non bene quia satis recepit declarationẽ ſm cum a cõi vſu loquẽdi ⁊ etiam ad dispositionẽ iuris per prealle-

tos ter. sed indicio meo nō est recedendū ab opi. Bar. quia vbi verbus est equinocum ⁊ testes simpliciter deponunt interpretatio fit cōtra producentem testes. ter. est qui non potest cauillari. c. in presentia. de probationibus. Secundo. In dubio debemus cauere viam vt excludatur delictum. ita dixit Bar. in. l. non solum. §. sed vt probari. ff. de noui ope. nuntia. ⁊ Innoc. in. c. dudum. §. de clec. facit. l. merito. ff. pro socio. ⁊. c. dudum. de prescrip. non ob. de cōmuni vsu loquendi quia illud est verum nisi agatur ad effectum pene imponende quia tunc benigniorem partem sequi debemus vt pena euitetur per predicta iura.

7 Dictio vniuersalis si impossibile sit stare in suauniuersitate resoluitur in particularem in interpretatione dispositionum. in. c. nemo. nume. §. de simo. fo. 72.

1 Dictio preter an stet inclusiue vel exclusiue. in. c. dudus. el. §. nume. 16. de elector. fo. 177.

3 Dictio de plano non tollit omnem solēnitatem ordinis iudiciarij. in. c. nouit ille. nu. 31. ⁊. 56. de iudi. fo. 34.

7 Dictio nunc non semper denotat tempus instans. in. c. j. numero. 1. de verbo. signi. fo. 18.

2 Dictio imo stat correctiue aut declaratiue. Anto. de but. in. c. inter corporalia. nu. 18 de transl. prela. fol. 18.

2 Dictio aliqua verificatur etiam in re minima in. c. pastoralis. nu. 9. de offi. de leg. fo. 93.

2 Dictio alius alia aliud quid significet. in. c. officij. nume. 2. de peniten. et remiss. fo. 113.

6 Dictiones meus tuus suus denotant dominium licet large sumendo denotent ius quod quis habet in re. in. c. ij. numero. 6. de his que fiunt a maio. par. capi. fo. 71.

7 Dictio exactus quid significat. in. c. fina. nume. §. de eo qui cogno. consan. fo. 31.

3 Dictio vnanimiter innuit qō actus sit factus nemine discrepāte. in. c. cum ecclesia. nu. 2. de cau. pos. ⁊ pro. fo. 154.

1 Dictio in capit multipliciter. in. c. ad nostrā. nu. 4. de consue. fo. 94.

3 Dictio maxime exponit aliquādo pro tantum. in. c. ij. §. porro. nu. 7. vt lite non contest. fol. 111.

2 Dictio infra denotat intrinsecitatem, eius cui apponitur. in. c. j. nu. 2. de anno. ⁊ vsu pal. fo. 7.

3 Dictio diu verificatur in tempore vltra ter menses. in. c. cum ecclesia. nu. 50. de cau. pos. ⁊ pro. fo. 156.

3 Dictio quasi est aliquando expressiua veritatis quādo dicendo aliud resultaret absurditas ⁊ idem de huiusmodi dictionibus. in. c. prout. numero. 6. de do. ⁊ contu. fol. 198.

3 Dictio sicut aliquando nō denotat omnimodam similitudinem. in. c. nouit ille. nu. 3. de iudi. fo. 32.

1 Dictio rite denotat solennitatem recte vero causam. in. c. j. §. vna vero. nu. 1. de summa tri. ⁊ fi. carbo. fo. 13.

7 Dictio pauci in quo verificat. in. c. latores. nu. §. de cle. excō. fo. 125.

3 Dictio imo venit correctiue ad precedentia. in. c. ij. numero. 9. vt lite nō contesta. fo. 109.
Dictio forte non semper stat dubitatiue. ibi. nu. 23.

3 Dictio presertim quomodo sumatur. in. c. licet ex iniecto. nume. 11. de foro compe. fol. 71.

2 Dictio, vīp stat aliquando inclusiue ⁊ aliquādo exclusiue tantū. in. c. j. nu. 6. de ordi. ab epi. fol. 41.

1 Dictiones iste meum ⁊ tuum an importent dominium. in. c. j. nu. 26. et nu. 30. de postu. prela. fo. 109.

7 Dictio proprie refertur ad honestatem. in. c. primo. numero. 2. de na. ex libe. ven. fo. 26.

1 Dictiones iste mox statim illico quātum tempus demonstrent. in. c. qz propter. nu. 17. de elec. fo. 164.

2 Dictio reali qñ stat abundāter aliqñ denotat instantiā quandam cum solicitudine. in. c. super hoc. nu. §. de renun. fo. 12. ⁊ nu. 37.

3 Dictio vicissim quid importet. in. c. j. nu. 6. de mu. pet. fo. 99.
Dictio incōtinenti quid importet. ibi. nu. 15.

1 Dictio alius quas res includat. in. c. sedes apostolica. numero. 13. de rescrip. fo. 59.

1 Dictio cōtinuo importat vt non fiat temporis interuallum. in. c. cetera rum. nu. 4. de rescrip. fo. 45.

7 Dictiones olim dudū ⁊ quondam possunt significare tps preteritum presens ⁊ futurū. in. c. j. nu. 3. de cleri. excō. fo. 124.

7 Dictio per denotat perfectionem ⁊ augmentum rei cui additur. in. c. si constiterit. nu. 3. de accusa. fo. 5.

1 Dictiones vnanimiter ⁊ cōcorditer important qz nullus discrepauerit in. c. bone memorie. el. §. nu. 2. de postu. prela. fo. 113.

1 Dictio nulla excludit omnes actus quibus adheret. in. c. cuz ad nostrā. nu. §. de elec. fol. 158.

6 Dictio cū copulat accessorie ⁊ copulat principaliter quod facit ad multa licet aliqñ illa dictio cum non copulat accessorie. in. c. cum inarthe. nu. 3. de celebra. mis. fo. 210.

3 Dictio ⁊ vltra quid importat. in. c. litere tue. nu. 10. de dila. fo. 135.

4 Dictio necessitas cōprehendit de larga significatione vtilitatem. in. c. ⁊ si Christus. nu. 1. de iureiur. fol. 153.

3 Dictiones olim quondam vndum significāt tria tempora. in. c. ex parte. b. nu. 2. de foro compe. fo. 82.

3 Dictio maxime denotat idem in casu contrario. in. c. cum contingat. nu. 6. de foro compe. fo. 76.

1 Dictio imo est correctiua. in. c. innotuit. nu. §. de elec. fol. 137.

2 Dictio imo quid denotat. in. c. inter corporalia. numero. 13. de translatio. epi. fo. 4.

6 Dictio pene ⁊ dictio quasi significant diminutionē. in. c. vestra. nu. 12. de coha. cleri. ⁊ mulie. fo. 13.

2 Dictio vnanimiter importat quod actus fiat nemine discrepante. in. c. licet. nu. 1. de offi. deleg. fo. 107.

9 Dictio forte ponitur dubitative ⁊ affirmatiue. in. c. ex parte. nu. 3. de celebra. missa. fo. 209.

9 Dictio alius alia ⁊c. facit positionem eiusdem qualitatis cū precedēribus. in. c. sacris. nu. 2. de sepul. fo. 139.

7 Dictio prorsus vel penitus importat actū fieri ipso iure etiaz si fuerit iuncta cū verbo futuri temporis. in. c. in quibusdā. numero. 7. de penis. fo. 157.

5 Dictio presertim ponit pro tm̄. in. c. j. nu. §. de excep. fo. 2.

5 Dictio tunc denotat extremitatē tpis. in. c. sup. nu. 11. de appel. fo. 96.
Dictio a qñq; est exclusiua ⁊ qñq; inclusiua. ibi. nu. 13.

3 Dictio sicut non semper denotat similitudinem. in. c. quia. v. nume. 6. de iudi. fo. 29.

7 Dictio presertim si stat cōparatiue stat proprie si stat tayatiue stat improprie nisi addantur alia adminicula. in. c. per tuas. el. j. nume. 6. de simo. fo. 78.

6 Dictio in aliquando stat augmētatiue aliquādo priuatiue. in. c. j. nu. 1. de fideiuss. fo. 97.

3 Dictio presertim sumit diuersimode. in. c. ij. nu. 34. de ordi. cog. fol. 147.

2 Dictio item est continuatiua ⁊ geminatiua precedentium. in. c. pastoralis. §. item. nu. 2. de offi. deleg. fo. 93.

2 Dictio infra quid importet. in. c. j. nu. 3. de cle. coniug. fo. 13.

6 Dictio tanq̄ ⁊ quasi regulariter nō sunt expressiue veritatis. in. c. solite. nu. §. de maio. ⁊ obe. fo. 125.

6 Dictio ex eo denotat cām immediatam: dictio ob id denotat cām mediatam ⁊ remotā. in. c. exhibita. nu. 3. de rerū permu. fo. 91.

7 Dictio libere importat actū non dependere a voluntate alterius. in. c. nostro. nu. 1. de peni. ⁊ remis. fo. 163.

3 Dictio infra circa vel circiter adiuncta tempori denotat imperfectionem temporis. in. c. ex parte. nu. 3. de resti. spo. fo. 183.

7 Dictio vel exponit aliquādo pro ⁊ in. c. qualiter ⁊ quādo. el. 2. nu. 30. de accusa. fo. 66.

7 Dictio ⁊ cetera abbreuiate, scripta cōprehendit aliqua vltra precedētia. in. c. estote. nu. 4. de reg. iur. fo. 190.

7 Dictiones circa plus ⁊ vltra quid ⁊ quantum importent. in. c. tua nobis. nu. 3. de desponsa. impu. fo. 16.

6 Dictio presertim potest exponi pro maxime ⁊ pro tantū. in. c. preterea. nu. 4. de censi. fo. 204.

1 Dictio precise idem importat qō absolute ⁊ sine cause cognitione. in. c. secundo. nu. §. de rescrip. fo. 45.

☞ Corsetus. Adde Bal. in. d. c. ij. in fi. vbi indurit illū ter. ad. q. statutū disponit qō reformationes debeant precise seruari quomodo debeat intelligi verbum precise. dicit posse argui ex illo ter. quod intelligitur sine cause discussione. sed hoc est falsum fm̄ cum p illū ter. nam hec dictio precise non excludit legitimas defensiones. vt in. l. stipulatus sum. ff. de verbo. obli. allegat Ja. de are. ibi ⁊ dictio precise recepit determinationem legalē. l. ita pudor. C. de adul. et intelligit verbū precise. i. ad lītam. put iacet: ⁊ si opus est etiam manu militari. Item ⁊ remedio carceris. l. sacrilegij. §. fi. ff. ad le. iul. pecu. l. qui restituere. ff. de rei vendi. ⁊ qō no. in. l. sed he. §. ptor. ff. de pcura. ⁊ adduco eundē Bal. in. c. cū. M. de cōsti. vbi dixit qō verba precisa pape recipiunt tacitā conditionē et interpretationē. alleg. d. l. si stipulatus. ⁊ idē Bald. in. l. oēs populi. in vltima charta. ff. de iusti. ⁊ iure. dixit qō male statutū recipit determinationē laudabilē. alle. d. l. si stipulatus sum. ⁊ verbum pcise fm̄ doctorum est ac si dictū sit qō illud statutū precedat oīa alia ꝺ aliter disponerent. Item exponit pcise. i. necessario. allegat. l. sed ⁊ he. §. ptor. ff. de pcura. ⁊ adduco eundem Bal. in rubri. de consti. qō vbi in statuto apponitur verbū pcise debet ad vnguem seruari. allegat notata in cle. ne romani. de elec. ⁊ tm̄ valet dicere precise quātuz omnimode ⁊ indistincte. allegat ter. in. l. semper. in. §. demōstrat. ff. de iure immu. reuera ter. ibi vtit verbo abscise. ⁊ gl. ibi dicit vel pcise ⁊ adduco eundem Bal. in. l. si causam. C. de exeu. rei. iu. di. in. ij. col. qō virtus horū verborū videlicet qō statutū sit pcisum hoc est qō adeo sit stricti iuris. l. firmatū vt nullo mō possit ab eo recedi allegat not. in. l. placuit. C. de iudi. ⁊ adduco eundem Bal. in. l. ex cautione. C. de pba. in vlti. col. statutū disponit qō accusatus teneat rūdere precise accusationi: reseruatis tñ exceptionibus sibi iste opponit exceptionē iudicis incōpetētis an talis exceptio admittatur ad contestationē litis impediendā rñdet qō sic per glo. in. l. j. de seque. pos. ⁊ fruc. facit qō volat Bal. in. l. cōmissoric. C. de pac. inter emp. ⁊ ven.

emp.ꝛ vē. vbi dixit statutū disponit ꝙ iudex seruet formā statuti prout facet ad literā qō intelligit saluo semper ītellectu: qlīa occidit: spūs aūt vinificat.ꝛ idem Bal. in l. ĥ. C. de pa. qui fi. distra. dixit ḡiale statutum disponit ꝙ statuta debeāt seruari ad lām: qz tunc nō fit extēsio qz litera dicit ꝙ oculis nō que solo intellectu percipitur: ꝛ sic Bald. circa hūc passum reperitur varius vūs meus do. Barba. in. d. c. ĥ. ꝙ siderat inq̄rum Bal. colligit ex illo tex. ꝙ si statutū dicat ꝙ reformatiōes debeāt seruari p̄cise qō talia verba recipiūt determinationē legalē iudicio suo ipse nō pōt hoc colligere ex illo tex. ꝛ monet bac rōne. potentior est passio facta p vīā statuti ꝙ prouisio facta per vīam rescripti. mirabile fuit dictū Inno. in. c. quāto. de ꝛsuetu. retulit Bal. in l. j. ff. de constitu. principū. Idem voluit Salice. in l. ĥ. C. ꝙ fit long. cōsue. ꝛ l. ĥ. C. si contra ius vel vtil. pu. ꝛ in l. j. C. de ser. reipu. ma. modo posito ꝙ ita fit ꝙ istud verbū p̄cise apposītū in rescripto concessio ad instātiam impetrātis recipiat interpretationē iuris vt intelligat si p̄ces veritate nitantur nō tñ idē erit in ꝛstitutione ḡiali ꝙ est preceptū vtroꝝ pndentius. l. j. de legi. ꝛ ex ista causa ꝛ generali disponitur. iiij. di. erit autem ler. et ideo sm eū nō valet ista argumētatio de illo text. loquente de rescripto impetrato ad importunitatem supplicantis. vt in l. j. C. de petit. bono. sub. lib. ꝛ. ad ꝛstitutionem generalē. ꝛ per ꝛsequēs Bal. nō bene loquitur sm eū quinimo ter. d. c. ĥ. ꝙ bat quod idē est dicere p̄cise ꝙ sine causse cognitiōe vt apparet ex illo ter. in vbo non credimus ita p̄cise. ꝛ ita firmant doc. oēs ibi ꝛ etiā facit ter. in. d. c. ꝛ christianos. si ergo hoc militat in rescripto vt excludat causse cognitio nonne multo fortius idē erit in cōstitutione precise intelligenda. fatetur tñ ꝙ si resultaret in quitas aut qō aliqs efficeret locupletior cū aliena iactura ꝙ tūc reciperet interpretationē legalē. arg. notatoꝝ in. l. ĥ. C. de condi. inser. ꝛ in. l. conuenticulā. C. de epis. ꝛ cle. ꝛ qō not. in. l. ita pudor. C. de adulte. ꝛ ita residet in hoc passu. Ego dicerē ꝙ ls quelibet dispositio recipiat interpretationē a iure cōi vt i rescripto per. c. causam q̄. de rescrip. ꝛ. l. falso. C. de diuers. rescri. et idem in statuto. vt in. c. cū dilectus. de ꝛsuetu. ꝛ in. l. si serui nr̄i. C. de nota. ꝛ idē in priuilegio. l. fi q̄n. C. de inoffi. testa. c. ecclesia nostra. de elec. ꝛ idē in indulgētia. vt in. c. dilecto. de ver. sig. tū hoc est verū in dubio. sed vbi in aliqua dispositione verbū precise apponi debet ꝙ pprie intelligi sm naturā suā. l. absolute ꝛ sine causse cognitione. nam a ꝙua significatione vocabuli non est recedendum. l. ille aut ille. ℣. cum in verbis. ꝛ. l. nō aliter. ff. de leg. ĥ. ꝛ. c. si. de verbo. sig. ꝛ hoc sm rationē recti sermonis nisi materia subiecta aliud requireret. ar. l. si vno. ff. loca. Sz salua ratione recti sermonis ꝛ maxime in statutis verba ꝙ pprie accipiēda sunt. l. ĥ. ℣. hec verba. ff. de neg. gest. l. j. ℣. si is qui nauē. ff. de exerci. l. quicquid astringende. ff. de verbo. obliga. c. in nostra. de iniur. cum si. Et adduco ego Ange. de hoc verbo precise in consi. suo. ĥ. in fi. vbi dixit ꝙ verbū precise est remotiuū omnis obstaculi: sicut dicit in obligationibus dāti per respectū obligationis faciēde in quib⁹ regulariter nō tenetur quis ad factum precise. vt in. l. ĥ. stipulationes nō diuidūtur. cōiuncta. l. vbi autem nō apparet. in. ℣. si. de verbo. obl. ꝛ. ff. de re iudi. si quis ab alio. in fi. in vlti. glo.

2 Dictio e stat aliqñ priuatiue. in. c. j. nu. 8. de renū. fo. 10.

5 Dictio p̄sertim denotat idem in casu ꝛrario. in. c. veniens. nume. 20. de p̄script. fo. 43.

3 Dictio tñ est taratiua. in. c. cū ecclesia. nu. 9. de cā pos. ꝛ pprie. fol. 154.

7 Dictio frustra denotat quādā annihilationem ꝛ nullitatem actus. in c. veniēs. nu. 24. de accu. fol. 57.

7 Dictio quasi de natura sui diminuit ls aliqñ sit veritatis expressiua. in. c. quesiuit. nu. 1. de verb. sig. fo. 183.

1 Dictio maxime quō ponatur. in. c. auditis. nu. 7. de elec. fo. 149.

2 Dictio e ponitur priuatiue. Anto. in. c. j. nu. 1. de renū. fo. 21.

2 Dictio sepius notat iterationem. Anto. in. c. mandamus. nu. 1. de offic. archi. fo. 66.

1 Dictiones seu siue nō semper inducūt alternatiuā sed aliqñ copulatiuam. in. c. inter ceteras. nu. 4. de rescrip. fo. 46.

4 **Dictum** extra iudiciale ꝛ primū prepōderat scō iudiciali ꝛ cū iuramēto. in. c. per tuas. nu. 5. de proba. fo. 26.

3 Dictum alicuius magni vel religiosi viri inducit psumptionem. in. c. causa. licet ipse non iurauerit: in testem vero non admittitur sine iuramento. in. c. cum olim. nu. 5. de do. ꝛ contuma. fo. 204.

4 Dictum generale debet generaliter intelligi vbi est eadem ratio: secus vbi diuersa. in. c. ad nostram. el. iij. nu. 1. de iureiuran. fo. 143.

1 Dictum vnius inducit iustam causam credulitatis. in. c. cum contingat. nu. 5. de rescrip. fo. 59.

1 Dicta sapientum possunt adduci in decisionibus causarum. in. c. cum omnes. nu. 3. de constitu. fo. 21.

1 Dicta sanctorum an sint necessario obseruāda. in. c. ne innitaris. nu. 2. de constitu. fo. 20.

Dicta pontificum si discordant cum dictis sanctorum quibus potius est standum. ibi dem. nu. 3.

6 **Differentia** que sit inter mores ꝛ ritus. in. c. si. nume. 1. de baptis. fo. 215.

5 Differētia nō est inter publicū excōicatū ꝛ occultū nisi in his ꝙ gerunt ratione publici officij. in. c. pastoralis. ℣. verū. nu. 15. de app. fol. 121.

2 Differentia inter iuramentum ꝛ fidei prestationem. in. c. ad aures. nu. 3. quod metus can. fol. 151.

2 Differētia ꝙ sit inter syndicū ꝛ procuratorē. i rub. nu. 1. de syndi. fol. 148.

5 Differentie inter appellationē extraiudicialem ꝛ iudicialem. in. c. bone memorie. nu. 7. de ap. fol. 118.

7 Differētia an sit inter filium puberem vel impuberē quo ad sponsalia per patrem contrahenda. in. c. j. nu. 3. de despon. impub. fo. 12.

5 Differentia nō est inter excōicatū publicū vel occultū in his que non geruntur ratione publici officij. in. c. ad ꝙbandū. nu. 13. de iudi. fo. 80.

6 Differentia est an aliqui prouideat in ecclesia vel de ecclesia. in. c. ĥ. nu. 2. de preben. fo. 49.

4 Differentia inter. c. significauit. de testi. ꝛ. c. qñ frequenter. vt lit. nō cō test. in. d. c. significauit. nu. 3. fol. 76.

5 Differentia lata est inter consilium ꝛ cōsensum. in. c. qua fronte. nu. 14. de appella. fol. 102.

7 Differentia que sit inter excommunicationem minorem ꝛ maiorem et quare. in. c. ĥ. nu. 2. de cle. excom. fol. 127.

8 Differentia inter excommunicationem ꝛ anathema. in. c. cum non ab homine. nu. 23. de iudi. fo. 27.

6 Differentia nulla est in materia prescriptionum inter ius canonicū et ciuile nisi qō de iure canonico nō procedit prescriptio cū nulla fide. in c. peruenit. nu. 3. de emp. ꝛ ven. fo. 83.

7 Differentia que sit inter manifestū ꝛ notorium. in. c. cum olim. nu. 1. de verbo. signi. fo. 186.

5 Differētia inter inter dictum vnde vi ꝛ vīā attentati. in. c. bone memorie. nu. 17. de appel. fo. 119.

6 Differētia que sit inter causam ꝛ occasionem in. c. vnico. nu. 10. vt eccle. bene fi. fi. di. con. fo. 73.

3 Differentia inter dispositionem ꝛ suspensionem. in. c. at si clerici. 7. de iudi. fo. 11.

2 Differentia an sit inter transactionem ꝛ amicabilem compositionem in. c. si quando. nu. 3. de offi. de leg. fo. 76.

2 Differentia inter rebellem ꝛ inobedientem inter quatuor. nu. 3. de maio. ꝛ obe. fol. 126.

6 Differentia que sit inter controuersiam ritum et litem. in. c. j. nume. 4. nec cle. vel mona. fol. 235.

2 Differentia inter anathema ꝛ excommunicationem. in. c. cum ecclesiarum. nu. 5. de offi. ordi. fo. 112.

5 Differentia inter priuilegia ꝛ confirmationes in. c. cū inter. nume. 20. de re iudi. fo. 61.

7 Differentia que sit inter inter dictum ꝛ excommunicationem. in. c. dilectus. nu. 3. de excel. prela. fol. 133.

1 Differentia inter epistolam decretalem decretum ꝛ constitutionem in proe. grego. nu. 5. fo. 3.

7 Differentia que sit inter maiorem ꝛ minorem. in. c. si quem. nu. 2. de sententi. excom. fol. 181.

2 Differentia inter pñs ꝛ pñtialiter. in. c. tue. nu. 1. de procu. fol. 142.

7 Differentie plures maris ꝛ femine ponuntur in loco de quo remissiue in. c. noua. nu. 3. de peni. ꝛ remi. fo. 160.

2 Differentia an sit inter rebelles ꝛ contumaces in. c. sane quia. nu. 4. de offi. deleg. fo. 77.

5 Differētia inter excommunicationem maiorem ꝛ minorem in. c. a nobis. nu. 5. de excep. fo. 3.

1 Differentia que sit inter consuetudinem et prescriptionem in. c. si. nu. 20. de consuetu. fo. 106.

1 Differentia que sit inter mādatum ꝛ preceptum. in. c. eam te. nume. 4. de rescrip. fo. 48.

6 Differentia que sit inter pignus ꝛ hypotheeam. in. c. nulli. nu. 12. de rebus eccle. non alie. fo. 75.

2 Differentia inter priuilegium ꝛ beneficium. in. c. inter corporalia. nu. 36. de translā. epis. fo. 5.

3 Differētia inter causam obligationem ꝛ actionem. in. c. dilecti filij. numero. 13. de iudi. fol. 22.

6 Differētia que sit inter manifestū ꝛ notoriū ꝛ rumorē ꝛ indiciū et vide diffinitiones istorum. in. c. vestra. nu. 12. de coba. cle. ꝛ mu. fol. 12.

2 Differentia inter nolle ꝛ non velle. in. c. pndētiam. ℣. fecta. nume. 5. de offi. leg. fol. 85.

2 Differentia que sit inter laudum ꝛ sententiam. in. c. cum dilectus. nu. 3. in. c. de arbi. fol. 171.

5 Differentia que sit inter appellationem iudicialē ꝛ extraiudicialem. cum. ℣. ꝛ. A. nu. 16. de re iudi. fo. 76.

5 Differentia est magna inter cessationem a diuinis ꝛ sententiam interdicti. in. c. dilectis. nu. 18. de app. fo. 125.

1 Differentia que sit inter proficere ꝛ sufficere: nam multa proficiūt que non sufficiunt. in. c. j. nu. 8. de postula. prela. fo. 107.

1 Differentia an sit inter expensas ꝛ damna. in. c. quia nonnulli. nume. 7. de rescriptis. fol. 89.

6 Differentia que sit inter consensum ꝛ consilium. in. c. cum vos. nu. 4. de bis que fiunt a prela. fo. 66.

2 Differentia inter amicabilem compositionē ꝛ transactionem. in. c. ꝛ

tuimus.nu.5.de transac.fol.135.
Et vide in.c.super eo.nu.2.eo.titu.
1 Differentia que sit inter rescriptum primlegium ⁊ beneficiū.in rubri. nu.2.de rescrip.fol.43.
1 Differentia inter clericos ⁊ laicos circa scientiam articulorum.in rub. nu.6.de fum.tri.⁊ fide cath.fo.11.
2 Differētia inter fictionem ⁊ presumptionem.Anto.in.c.literas.nu.4. de tempo.ordi.fo.39.
4 Differentia est inter iuramentum ⁊ simplicem loquelam in nualidam: secus si loquela est valida.in.c.debitores.nu.3.de iureiuran.fol.131.
6 Differentia que sit inter,stare ⁊ sedere.in.c.j.nu.3.de vi.⁊ ho.cle.fo.2.
4 Differentia inter positiones et interrogationes.in.c.quoniam.nu.15. de probatio.fol.28.
6 Differentia que sit inter consensum ⁊ cōsilium.in.c.j.nu.5.de his que fiunt a prela.fo.65.
6 Differentia que sit inter commode viuere ⁊ sine penuria viuere.in.c.j. nu.4.de institu.fo.51.
2 Differētia inter appellationem iudicialem ⁊ extraiudicialem.in.c.dilecti.nu.4.de mato.⁊ obe.fo.128.
Differentia an sit in aliquo inter sententiam ⁊ rem iudicatam.in rubri. nu.1.de re iudi.fo.477.
Differentia an sit inter syndicum ⁊ actorē.in.c.j.nu.1.de syndi.fol.145.
7 Differentia que sit inter homagium ⁊ fidelitatem.in.c.er dilectī.nu.4. de fimo.fo.72.
1 Differentia inter obreptionē ⁊ surreptionem.in.c.cum dilecta.nu.7.de rescrip.fo.66.

3 **Difficultas** permittit id qđ alias est prohibitū.in.c.significasti.nu.11.de fo.compe.fo.85.

7 **Digitus** an sit membrum vel pars membri.in.c.j.nu.10.qui cleri.vel vo.fol.21.
Digitum incidens alicui an fiat irregularis.ibidem.
Digit⁹ nō est mēbrū sz pars mēbri.l.c.significasti.nu.10.de elec.fo.116.

1 **Dignitate** acceptare nolēs peccat si nō reperit alius idoneus.in.c.venerabilem.nu.14.de elect.fol.155.
Dignitas que solet auferri per electionem nō debet semper dari illis quorum antecessores habuerunt illam dignitatem.ibi.nu.15.
2 Dignitates que habent annexum ordinē presbyteratus.Anto.in.c.j. nu.2.de etate ⁊ qualita.fo.42.
7 Dignitas ⁊ potentia aduersarij an sufficiat ad probandū metum.in.c. insinuante.nu.8.qui cle.vel vo.fo.22.
6 Dignitates ecclesiastice non vadunt per viam cōsanguinitatis.in.c.j. nu.1.⁊.3.de preben.fo.23.
7 Dignitas que tribuitur persone potest conferri in mortuum sed nō ille la que consignatur vel tribuitur scientie.in.c.a nobis.el.ij.nu.8.nu.11.⁊ nu.11.de sen.excom.fo.171.
4 Dignitas deliquētis an aggrauet delictū ⁊ quis magis puniat maior in dignitate vel minor.in.c.cum quidam.nu.1.de iureiur.fol.135.
6 Dignitas plonat⁹ ⁊ offīi quid sint.in.c.de multa.nu.21.de ꝓbē.fol.38.
Dignitates plures non possunt esse penes vnum qñ vnaquęq; de per se requirit exercitium seruiendi.ibidem.nu.22.
7 Dignitas quantumcunq; excellens vilescit qñ sunt in numero persone illam habentes.in.c.j.nu.4.de priui.fo.136.
7 Dignitatē quā nō bz si quis sibi ascribit ita punit q; nūq; poterit consequi dictam dignitatē.in.c.er literis.nu.1.de cle.nō ordi.mini.fol.127.
1 Dignitas nō debet generare superbiam sed humilitatem.in proemio Gregorij.nu.2.fo.6.
1 Dignitas non moritur.in.c.significauit.nu.4.de rescrip.fo.84.
2 Dignus quis nō presumitur ad aliquam dignitatem nisi probet.in.c. vnico.nu.6.⁊ nu.8.de scru.in 01.fa.fol.40.

7 **Dilapidatio** que fit in bonis et quibꝰ cōcessoris appareat.in.c.licet beli.nu.9.de fimo.fo.77.
3 Dilationes dilatorie nō dantur reo:eo quia actor declarauit libellum ambiguum si per expressa potuit reus deliberare.in.c.litere tue.numero.1.de dila.fo.135.
4 Dilationes improbe petētes non sunt admittendi vel eis iuramētum est deferendum.in.c.nullus dubitat.nu.3.de presum.fo.116.
4 Dilationes qñ incipiūt currere.in.c.vltra tertiā.nu.6.de testi.fol.89.
Is qui habuit dilationem trium mensium pro testibus in eadem prouincia existentibus an habebit aliam dilationem sex vel nouē mēsium pro testibus in longinquo existentibus.ibidem.nu.7.
Dilationi quarte an sit locus in exceptionibus probandis.ibi.nu.9.
5 Dilationes sunt minuende maxime qñ causa est commissa breui tēpore terminanda.in.c.sup̄er.nu.16.⁊.18.de appel.fo.97.
In summariis etiā causis non sunt dande tam breues dilationes intra quas partes non possint docere ius suum.ibidem.nu.19.
5 Dilationes date an possint revocari sine cause cognitione vel qñ.in.c. significante.nu.7.de app.fo.136.
5 Dilatio data ex partium consensu non potest altera parte inuita revocari.in.c.significante.nu.4.⁊.7.de ap.fo.eodem.
Dilatione vel termino pēdente potest iudex statuere aliū terminū vel dilationem ad altū actus successiue explicādum eidem parti vel alteri: qi non tendit in preiudicium prime dilationis.ibi.nu.9.
3 Dilationes dilatorie nō dātur qñ reus habuit copiā rescripti: sed an in causa criminali.in.c.ō.nu.6.⁊.9.de dila.fo.133.et seq.
Dilatio solet dari reo pro amicis ꝛsulendis.ibidem.nu.11.fo.134.
Dilationes quo casu dātur ad ꝛsulendum aduocatum.ibi.nu.17.
Dilationes deliberatorie nō datur actori in principio cause.ibi.nu.13.
Dilationes an sint dāde iudice sedente pro tribunali.ibi.nu.14.
Dilationes date fine cause cognitione an valeant.ibi.
3 Dilationes nō sunt abbreuiande qñ agitur de rebꝰ ecclesiasticis secus si de prophanis.in.c.j.nu.4.de dila.fo.132.
Dilatio quid sit ⁊ quotuplex sit.ibi.nu.15.fo.133.
Dilatio an possit dari a iudice parti nō petenti.ibi.nu.16.
4 Dilatio ꝓbatoria dicitur peremptoria.in.c.l3.nu.4.de ꝓba.fo.22.
2 Dilationes in ris possunt abbreuiari qñ causa est cōmissa decidi intra breuem terminum.in.c.de causis.nu.6.de offi.del.eg.fo.74.
5 Dilationes possunt ⁊ debēt abbreuiari cū cause cognitione.in.c.qō ad consultationem.nu.17.de re iudi.fo.64.
4 Dilatio dz dari breuis ⁊ causa cognita sup reprobatione facienda: et reprobatio est causa.in.c.l3 dilectus.nu.4.de testi.fo.82.
3 Dilationes dantur reo licet habuerit terminum peremptorium intra quē ob publicam vtilitatem non potuit interesse in.c.exposuit nobis. nu.1.et.2.de dila.fo.136.
Dilationes sunt dande ad consulendos eos qui sunt informati ⁊ quos causa tangit.ibi.nu.7.

7 **Diocesis** dicitur parochia epōrū.in.c.parochianos.nu.1.de sen.excom.fo.166.
2 Diocesis tota de iure et regulariter spectat ad epm ipsius.in.c.graue. nu.2.de offi.ordi.fo.123.
6 Diocesis appellatur parochia epi.in.c.apostolice.nu.7.de do.fo.107.
6 Diocesis est parochia epi.in.c.qñ.nu.2.de decī.fo.147.

1 **Directe** qui nō pōt aliquid facere nō pōt etiā indirecte.in.c. dudum.el.ij.nu.17.de elec.fo.177.

2 **Discipulus** debet mori ⁊ defendere opinionem magistri sui.in.c.oēs.nu.2.de maio.⁊ obe.fo.115.

7 **Disparitas** diuitiarū ⁊ nobilitas excludit parētes et prōpinquos a testimonio in matrimoniali causa.in.c.videtur.nu.6.qui matri.accu.pos.fo.44.
Disparitas qualis esse dz satis remittitur arbitrio iudicis.ibi.

6 **Discretio** solet peruenire post annos pubertatis.in.c.cum virum.nu.2.de regu.fo.159.

7 **Dissimulatio** inducit ꝛsensum.in.c.qñ.nu.1.ne prelati vices suas.fo.81.

7 **Disiunctiua** qñq; capitur ⁊ idem operat qđ copulatiua in.c.er literis.nu.7.de spon.fo.4.

1 **Dispensatus** in minori dignitate nō videt dispēsatus ad maiorem.in.c.cuꝰ vintoniensis.nu.8. de electio.fo.145.
2 Dispensatio an aliquo casu late interpretatur.in.c.literas.nume.7.de fil.presby.fo.56.
7 Dispensari potest cum homicida circa habendū beneficium curatum per papam non curatū vero per epm.in.c.henricus.nume.3.4.et.7.de cle.pug.in du el.fo.103.
6 Dispensatus a papa super pluralitate beneficiorū causa cognita est tutus apud deum:alias secus.in.c.ertitpande.in repet.ℊ.qui vero.nu.43. de prebendis.fo.44.
7 Dispensari dicitur tam in matrimonio de ꝑsenti q̄m in matrimonio de futuro.in.c.veniens.el.ij.nu.4.de sponsa.fo.7.
Dispensatio ⁊ sponsus quid significent.ibi.
6 Dispensatus vt possit promoueri ad dignitates an possit promoueri ad epatum.in.c.dilectus filius.nu.1.de concess.preben.fo.62.
Dispensatio est quid odiosum.ibidem.
Dispensatus vt possit esse epūs nō poterit promoueri ad archiepatū ⁊ sic de maioribus.ibidem.
2 Dispēsatus ad sacros ordines nō intelligitur dispēsatus ad beneficiū curatum.Anto.in.c.literas.nu.6.de fil.pbi.fo.56.

☞ Coiectus. Istud idem voluerunt Jo.mo. Archi. Jo.and. Pe.de ancharano. Domi.de sancto Geminiano.in.c.j.de fil.presby.li.vj.idez voluit Domi.in.c.ij.eo.ti.⁊ lib.⁊ in.c.l3 canon.in prin.de elec.li.vj. Old.ꝛsi.ccv. inci.puncta breuia.in.iij.col.do. Lōpo.in.c.cum in cūctis.ℊ.inferiora. de elec.Spec.in ti.de leg.ℊ.ij.in ver. quid si dispēsatum. Feli.in.c.postulasti.in.xvij.col.de rescrip.⁊ vide gl.in.cle.generale.de eta.⁊ quali. ⁊ do.Abb.in.c.pro illoꝝ.de preben.vbi tenet banc partem gl.⁊ Abb.in cle.vt bi qui.de eta.⁊ quali. Cōtrariū videt sentire Joā.cal.in.c.j.de fil. presby.allegās Inno.in.c.ij.eo.titu.sed dicas dictū eoꝝ ꝓcedere in beneficio simplici.nec ob.c.accepimus.de eta.⁊ qual.vbi approbatus ad ordinē videt approbatus ad bñficiū ordinis ꝛsecutiū q̄ ſm.d.Anto. ibi:illud est verū in minori vel similiter:sed in maiori vel separato nō:et consultus seu requisitus vt ꝛsulerem nolui quia cōis opi.est vt non videatur dispensatus per rationes alleg.in prealligatis locis.

6 Dispẽsare ⁊ autorizare nemo põt ſibĩ ipſi ⁊ cũ ſeipſo.in.c.magne.nu. 2.de voto ⁊ vo.re.fo.17.

6 Dispẽſatio ſine iuſta ⁊ legitima cã eſt potius quedã diſſipatio ⁊ furiũ vulneratio: ⁊ ideo non valet.in.c.quia intantum.nu.3.de prebẽ.fo.24.
Dispenſatio facta ſuper vna re intelligitur facta ſuper omni conſecutiuo ⁊ dependenti ex illa re.ibidem.nu.4.
Dispenſatio facta cum minori vt poſſit habere eccleſiam curatã videt diſpenſatum vt nõ teneatur ſe promouere facere intra annum.ibidem.
Dispenſat⁹ vt habeat plura beneficia curata vbi dispenſatũ vt ad libitum ſuum poſſit ex illis interpollatim per ſe vel per alium ſeruire.ibi.

6 Dispenſatus ad pluralitatem beneficiorum nõ eſt tutus quo ad deum niſi ſit in eo identem vtilitatem eccleſie vel propter prerogatiuam literarum vel meritorum.in.c.demulta.nu.20.de preben.fo.38.

7 Dispenſatio ſi in aliquo caſu requiritur nec dicatur per quam poteſt fieri ab eẽo.in.c.poſtulatio.nu.8.de cle.excom.fo.126.
Dispenſari quis non poteſt per illum a quo habuit cauſam vt mereretur dispenſari.ibidem.nu.9.

6 Dispenſatus a papa contra ius diuinum ſine cauſa non eſt tutus apud deum.in.c.non eſt.nu.7.de voto ⁊ vo.re.fo.175.
Dispenſatus a papa ſuper pluritate beneficiorum non eſt tutus apud deum.ibidem.nu.8.
Dispenſatus a papa in his que ſunt de iure poſitiuo ſine cauſa: an ſit tutus apud deum.ibidem.

7 Dispenſatio non preſumitur niſi probetur.in.c.fraternitatis.nu.2.de ſcbiſmati.fo.94.
Dispẽſatus vel legitimatus ab aliquo dicente ſe habere autoritatem dẽ nõ ſolũ oſtẽdere ipſam dispẽſationem: ſed etiã copiã autẽticam poteſtatis ſibi conceſſe ad ita dispenſandum vel legitimandum.ibidem.
Dispenſare cenſetur princeps cum inhabili illum promouẽdo ad dignitatem.ibidem.nu.4.
Dispenſatio quid ſit.ibidem.nu.4.
Dispenſatio non poteſt fieri ſine cauſe cognitione ⁊ aliqñ ſic.ibidem.
Dispenſatus an ⁊ quando poſſit de crimine ſuper quo fuit dispẽſatũ accuſari.ibidem.nu.6.
Dispenſatus in foro anime põt accuſari ſuper illo crimine in foro cõtentioſo.ibidem.
Dispẽſatio circa ſcbiſmaticos qb⁹ caſib⁹ ſit reſeruata pape.ibi.nu.7.

6 Dispenſandi poteſtas cõceſſa inferiori plato citra papam intelligitur cum cauſa hoc facere.⁊ non exiſtente dispenſatio non valet vel retractatur.in.c.cum ad monaſterium.nu.17.de ſtatu mona.fo.182.
Dispenſatio contra ius nõ poteſt fieri ab inferiore eẽo niſi in caſibus expreſſis.ibidem.nu.19.

6 Dispenſatio non poteſt fieri ab aliquo prelato citra eẽm niſi in caſib⁹ a iure expreſſis.in.c.i.nu.7.de vo.⁊ voti re.fo.174.

3 Dispenſatio reſpectu dispenſationis dicitur fauorabilis.in.c.at ſi clerici.§.de adulterio.nu.6.de iudi.fol.16.
Dispenſatio conceſſa in vno caſu an extendatur ad alium caſum.ibiõ. numero.8.⁊.22.
Dispenſatio facta ſine cauſe cognitione ab inferiore a principe eſt nulla.ibidem.nu.12.
Dispenſandi poteſtas an trãſeat in capitn eẽo mortuo.ibi.nu.16.⁊.17.
Dispenſatus ab eẽo eo q⁹ cõmiſit aliquod crimẽ an videat dispenſar⁹ ad beneficia acquirenda.ibidem.nu.21.

3 Dispenſatio gradus non inducitur ex eo q⁹ papa mandat vxorem reſtitui marito quando vxor opponebat conſanguinitatem.in.c.literas. nu.24.de reſti.ſpo.fo.182.

6 Dispenſatio debet fieri ob publicam cauſam ⁊ non ob priuatam: nam tunc diceretur diſſipatio.in.c.de multa.nu.8.de preben.fo.37.
Dispenſatio quid ſit.ibidem.

5 Dispenſationem cogitur iudex concedere ſi ſubeſt cauſa legitima concedendi.in.c.paſtoralis.nu.17.de ap.fo.120.

7 Dispenſatio in matrimonio circa cognitionem ſpiritualem nunq̃ reperitur q̃ ab eccleſia romana fuerit obtenta: ſecus in cognatione carnali.in.c.accepimus.nu.5.de purga.cano.fo.150.

1 Dispẽſatio facta ab eẽo ſine cauſa rationabili non valet.in.c.dudum. el.ẽ.nu.38.de elec.fo.179.

2 Dispenſatio an in dubio preſumat⁹ ex eo q̃ ſcienter fuit actũ inhabili ad aliquid actum.Anto.in.c.veniens.nu.7.de fil.preſby.fo.53.
Dispenſatio non preſumitur niſi exprimatur verbum dispenſo ſecm opinionem Hoſtien.ibidem.

7 Dispenſatio ſi non concedatur per illum qui habet facultatem dispẽſandi an ipſe peccet.in.c.henricus.nu.3.de cle.pug.in duel.fo.103.
Dispenſatio cõceſſa eẽis circa beneficia intelligitur de ſimplicibus q⁹ dispenſationis verba debent ſtricte intelligi.ibi.nu.5.
Dispenſatio q̃ reperitur ſimpliciter conceſſa ſine permiſſa intelligit cõceſſa eẽo q⁹ de papa non erat dubium.ibidem.nu.6.

1 Dispenſatio ſuper etate in dignitatib⁹ eccleſiaſticis eſt reſeruata pape licet aliquo caſu poſſit eſſe eps.in.c.cum dilecti.nu.9.de elect.fol.153.
Dispenſare ℨ conſtitutionem concilij ſolus papa poteſt.ibi.nu.10.

7 Dispenſatio ſit quando q̃ cõtra votum cõtinente.in.c.veniens.nu.4. qui cleri.vel vo.fo.21.
Dispenſatio cõtra votum caſtitatis ex quibus cauſis fiat.ibi.nu.6.

1 Dispẽſatio que processit motu proprio large interpretatur: ſecus illa que venit ad poſtulationem partis ⁊ quare.in.c.cum in cuctis.§.cum vero.nu.7.de elec.fol.126.
Dispenſatio eſt odioſa niſi veniat motu proprio.ibi.nu.8.
Dispenſatio ad vnum extenditur ad conſecutiua ad illud.ibi.nu.9.

7 Dispẽſatio ſuper matrimonio dispẽſatur ſup legitimitate filiorũ etiã quo ad hereditatem in.c.referente.nu.4.qui fil.ſint legi.fo.40.

7 Dispenſatio facta de contrahendo matrimonio in aliquo gradu intelligitur q̃ vterq̃ contrahentium toto gradu diſtet a ſtipite.in.c.q̃ dilectio.nu.1.de ſangui.⁊ affi.fo.32.
Dispenſatio late vel ſtricte an ſit interpretanda.ibi.nu.7.

6 Dispenſatus vt poſſit promoueri ad maiorem dignitatẽ poterit promoueri ad minorem.in.c.ex parte.nu.2.de deci.fo.151.

7 Dispenſatio ſit ex pluribus cauſis.in.c.i.nu.4.qui cle.vel vo.fo.24.
Dispenſatio non imponitur niſi poſt penitentiam.ibi.nu.5.

1 Dispenſatio eſt ſtricti iuris.in.c.dudum.el.ẽ.nu.15.de elec.fol.177.

6 Quod per dispenſationem fieri poteſt poſſe nõ dicitur.in.c.quod dei. nu.8.de ſta.mo.fol.181.

6 Dispẽſatio reſpectu illorũ quibus conceditur intelligitur ſtricte: ſed reſpectu illius a quo emanat interpretatur large.in.c.mã dato.nume.3. de ſimo.fo.32.

7 Dispenſatio matrimonialis ex falſa cauſa non valet niſi poſtea confirmetur.in.c.quia circa.nu.1.⁊.5.de conſangui.⁊ affi.fo.32.
Dispẽſatio mẽ matrimonialis ex quib⁹ cauſis cõcedatur.ibi.nu.2.fol.34.
Dispenſatio eſt nulla ipſo facto non ſolum per ſurreptionem in exprimendo ſed etiam in verum tacendo.ibidem.nu.5.

2 Dispenſatio ſine cauſa contra iuramentum an abſoluat iurantem quo ad deum.in.c.cum inter.nu.9.de renun.fo.10.

7 Dispẽſationem q̃q̃ inducit multiplicitas prolis ſiue filiorũ.in.c.cũ haberet.nu.6.de eo qui duxit.in ma.fo.23.

1 Dispenſatio pape contra ius diuinum non facit tutum dispenſatũ coram deo.in.c.ſignificaſti.nu.9.de elec.fo.122.

7 Jn dispenſatione an facteda ſit mẽtio de affinitate ⁊ publica honeſtate vbi ſimul concurrunt.in.c.nõ debet.nu.12.de cõſangui.⁊ affi.fo.33.

2 Dispenſari quomodo facilius poſſit in maiori dignitate q̃m in minori. in.c.ſi.nu.14.de tranſla.epi.fol.6.

6 Dispenſatio dicit odioſa ⁊ ſtricti iuris q⁹ deuiata a diſpoſitione iuris. in.c.cum dilecti.nu.6.de dona.fo.105.

5 Dispenſatio facta per eẽm alicui ſcholari per ſuam fauore ſtudẽ non poteſt ſine cauſa reuocari.in.c.ſignificante.nu.8.de app.fol.137.

1 Dispenſatio non poteſt fieri ſine cauſe cognitione niſi a principe.in.c. innotuit.nu.8.de elec.fol.137.
Dispẽſatio ſuperueniens an habeat confirmare actũ nullũ.ibi.nu.11.
Dispenſatio non eſt conceſſa nulla citra papam niſi ſpecialiter a iure concedatur.ibidem.

2 Dispenſatio nõ poteſt in nõ ſubiectum exerceri.in.c.ad extirpandas. nu.7.de fil.preſby.fol.55.

7 Dispẽſatio ſi ſpecifice nõ reſeruatur pape cenſetur permiſſa eẽo.in.c. in quibuſdam.nu.5.de penis.fo.157.

2 Dispenſatio impetranda debet omnia clare narrare.in.c.ſpõſa.nu.3. de ſponſa.fo.4.

6 Dispenſatio facta a principe ſine cauſe cognitione valet: facta ab inferiore a principe nõ.in.c.diuerſis.nu.3.de cle.cõiug.fo.16.

2 Dispenſatio contra ius non eſt extendenda etiam ad connexa finõ poteſt in principali cõceſſo aliquid operari.in.c.ẽ.numero.10.12.⁊.13.de eta.⁊ qualita.fol.42.
Dispẽſatus ad etatem an per omnia habeatur pro maiore.ibidem.nu mero.12.et.13.

7 Dispẽſatio cum illegitimis non ſit niſi ex cauſa.in.c.per venerabilem. nu.4.qui fil.ſint legi.fo.41.
Dispenſatur etiam cum adulterinis.ibi.nu.5.

7 Dispẽſationõ cõceditur Abbati vel inferiori prelato niſi in caſibus a iure expreſſis.in.c.ẽ.nu.2.de eo qui fur.ordi.rece.fo.118.

☞ Corſetus. Et nõ eſt qr grauiora ſunt reſeruata epis. vt in.c.i.de offi.archi.⁊ in.c.ad hec.⁊ in.c.ſi.eo.tit.⁊ in cle.i.de priuile. Sm Hoſt. Jnn. et Petr.de anch.in.c.ẽ.nu.2.de eo qui fur.ordi.rece.⁊ ibi do. Abb. dicit q̃ eſt cõis opi.q⁹ abbas ſeu alius prelatus inferior nõ dispenſat niſi in caſibus a iure expreſſis.⁊ vide plene p do. Abb.in.c.at ſi clerici.in.§. de adulteriis.nu.1.de ind.⁊ quod no.in.c.cũ ex eo.de elec.lib.vj.et dicit ibi Abb. hoc dictum perpetuo mẽti tenẽdum: quia ſingulare.

6 Dispenſatio imminente neceſſitate eſt debita.in.c.conſilium.nu.4.de obſerua.iein.fo.218.

1 **Diſpoſitio** c.quanto.de tranſla.ptela.loquitur in eo⁹ qui tranſtulit ſe de facto ad alium epatum.in.c.cũ in cunctis.§.cum vero.nu.11.de elec.fo.126.

3 Diſpoſitio.l.ſi.ff.de rei ven.habet locũ etiam in eo qui negat ſe ſuo nomine poſſidere ⁊ conuincatur de mendacio.in.c.ẽ.§.in alijs.nu.49.vt lite non conteſta.fo.121.

Repertorium singularium materiarum.

2 Dispositio.c.j.de constit.lib.vj.loquit qñ ler ex toto tolleret statutū vel consuetudinem.in.c.constitutus.nu.9.de restit.in integ.fol.163.

7 Dispositio.c.oīpotens.su pra eo.loquit qñ pendebat accusatio seu denuntiatio actualiter.in.c.mem in imus.nu.9.de accu.fo.56.

6 Dispositio.c.quia propter.de elec.solū habet locum in ecclesijs cathedralibus ꝛ regularibus collegiatis.in.c.vnico.nu.18.in fi.vt eccle.benefi.sine dl.fol.73.

4 Dispositio.l.in cōtractibus.C.de non nume.pecu.an habeat locum in ecclesia.in.c.fi cautio.nu.8.de fide instru.fo.112.

7 Dispositio.c.licet.de spon.duo.an ad precedentia matrimonia trahatur.ibidem.nu.6.fol.17.

5 Dispositio.l.fin.C.de tempo.appel.loquitur in restrictione termini et non in prorogatione.in.c.ex ratione.nu.8.de appel.fo.94.

6 Dispositio.c.j.de locato.an habeat locum in omnib⁹ studijs.ibidem.nume.10.fol.86.

6 Dispositio.ℊ.nunc videndum.in.l.fi certo.ff.commo.loquitur quādo recipiens expresse promisit se prestaturum estimationē.in.c.vnico.nu.24.de commo.fo.80.

1 Dispositio.c.ecclesia vestra.de elect.an habeat locum in omnibus electionibus: vel in alijs negotijs explicādis per vniuersitatem vt ad illorum validitatem non sufficiat maior pars cōparatione aliarum partium sed requiratur maior pars totius vniuersitatis seu capituli.ibidem.nume.4.fol.170.

7 Dispositio.c.ad falsarios.de crimine falsi.habet locū si litere papales gratiose reperiantur falsę si vero sunt litere de iustitia procedit.c.accedens.eo.tit.ibidem.in.d.c.accedens.ibi.nu.5.fol.119.

1 Dispositio.c.pastoralis.de rescrip.hz locum vbicunq; contingit dubitatio tam super facto q̄m super iure.ibidem.nu.5.fo.55.

7 Dispositio.c.fi.qui fil.sine legi.loquitur qñ haberat impedimentū lege canonica tantum.ibi.nu.5.fo.43.

5 Dispositio.c.si qs epūs.vi.q.loquit in epīs pūncie cognoscētibus ordinario iure ꝛ non delegato.in.c.non potest.nu.14.de re iudi.fo.50.

1 Dispositio.c.pia.de exce p.lib.vi.hz locum in iudicio agitato cōtra ordinario.in.c.dilectus filius.nu.9.de rescrip.fo.72.

2 Dispositio legis fi.C.in quibus cauſis reſti.in integ.non eſt neceſ.non habet locū in preſcriptionibus iudicialibus.in.c.beneficio.nu.3.de reſtitutio.in integ.fo.164.

7 Dispositio.c.qō dilecto.hodie remanet ſi hodie papa diſpenſaret vt diſtātes a tertio aut quarto gradu poſſint cōtrahere adinuicē.in.d.c.qō dilectio.nu.8.de cōſanguin.ꝛ affi.fo.32.

4 Dispositio.c.ſicut nobis.de teſti.habet locū ſiue īnia ſit talis q̄ trāſeat in rem iudicatā ſiue nō.ibidem.nu.8.titu.eo.fol.44.

4 Dispositio.c.licet dilectus.de teſti.nec ſolū habet locū circa perſonas teſtium ſed etiam circa dicta.ibidem.nu.2.fo.80.

4 Dispositio.c.ſi.de teſti.an habeat locum in inquiſito ꝛ denūciato.ibi.in.d.c.ſi.nu.7.fol.89.

6 Dispositio legis bene a zenone.C.de quadri.preſcrip.qñ habeat locū.in.cℊ.nu.6.de reb.eccle.non alie.fo.74.

Cōſetus. Adde q̄ dicta lex bene a zenone q̄ vult q̄ non habeatur regreſſus ꝯ ementē a principe: vel ad habētem cām a fiſco nō habet locū niſi in imperatore nō aūt in feriore a principe ſm Bald.in.c.ad aplice.de re iudi.li.vi.limita niſi princeps i territorio ſuo regalia ꝛ iura fiſcalia a papa vel ab imperatore habeat vel non recognoſcat ſuperiorē vel poſſediſſet regalia ꝛ iura ſingularia fiſcalia per tm̄ tempus cuius initij memoria non extaret.c.ſuper quibuſdā.ℊ.preterea.de verbo.ſig.l.boc iure.ℊ.ductus aque.ff.de aqua quoti.ꝛ eſti.faciūt not.per Bar.in.l.ℊ. Cde iure fiſ.vel ſit liber ppls.Bar.in.l.j.Cde bo.vac.lib.x.nā iudicaſ de inferiori principe non recognoſcente ſuperiorē ſicut de imperatore ſm Bar.in.l.in fame.ff.de pub.iud.ꝛ in.l.poſtes.ff.de cap.ꝛ Bal.in.c. cum venſſent.de eo qui mit.in poſ.Innoc.in.c.cum p.tabellio.de fide inſtru.ꝛ Abb.in.c.que in eccleſiarū.de cōſtitu.Scō non habet locum dicta.l.bene a zenone.qñ princeps nō poſſedit rem alienatā ſm Bar. in.l.fi.C.ſi cōtra ius vel vti.publ.Tertio nō hz locū.d.l.bene a zenone. quādo princeps eſſet in mala fide: vt quia ſcit rem eſſe alienam.gl.no. in.l.j.C.de ven.re.fiſ.lib.x.ꝛ in.l.ℊ.C.de cō.re.ali.Abb.in.cℊ.de rebus eccle.nō alie. Quarto modo habet locū.d.l.bene a zenone.niſi cōſtet q̄ princeps velit vti plenitudine poteſtatis ſm Bal.in proe.decr.refert tm̄ do.meus in.cℊ.de reb.eccl.nō alie.in ciuitate Mantue ſe cōſuluiſſe quod.d.l.bene a zenone.pcedit in abſoluta poteſtate imperatoris.et alleg.Auge.formaliter hoc dicentē in.d.l.bene a zenone.et Bald.in.l. multū.C.de cō.re.ali.dixit tamē do.meus Barba.in.d.cōſilio q̄ papa de plenitudie poteſtatis poteſt vti primilegio illius legis ꝛ olim fecit hoc Gregorius nōtra quoſdā ciues ꝯDerutinos.ita refert Angel.in.l. omnes.C.de quadri.preſcrip.ꝛ in.l.item ſi verberatum.ff.de rei vend. Quinto non habet locū.d.l.bene a zenone.quādo vēditur res nomine creditoris ſm Bald.in.d.proe.decre.ꝛ vide Cy.in.l.fin.C.ſi aduer.fiſ. Sexto non habet locum.d.l.in rebus eccleſiaſticis ſm Archi.extrℊ.q. ſi.c.contenior.Septimo non habet locum in rebus eccleſie alienatis a principe vel fiſco.glo.extrℊ.q.ℊ.c.quicūq; militum.ꝛ in.c.ℊ.de re.eccl.nō alie.ꝛ ibi Abb.nu.7.ꝛ vide glo.extrℊ.q.ℊ.c.placuit.quam alleg.Joā.de imol.in.d.c.ℊ.Octauo non habet locum in minore qr minor potest petere reſtitutionē in integrū.l.j.C.ſi aduer.fiſc.ſm Angel.in repeti.l.i.C. de fide inſtru.ꝛ iur.ba.fi.lib.x.Nono nō hz locum qñ princeps alienat ante traditionem ſm Bal.in.c.j.ℊ.fi.de no.for.fideli.voluit hoc Bar. landuñ.in tract.ſuo de pricipibus.in.cℊ.col.voluit Bal.in.l.fi.C.de iure emp.vbi ter.dixit q̄ ſi emphyteota alienat rem emphyteoticā inconſulto dño ꝛ nō tradidit poſſeſſionē qō non cadit a iure ſuo.voluit idem Bal.in.c.j.in.ℊ.aut ſi libellario.qui.mo.feu.amit.refert do.me⁹ Barba.in.c.ℊl.de reb.eccl.non alie.dicit tm̄ do.Abb.in.d.cℊ.vbi.ſ.qō ſpeciale eſt in principe vt ſi habet rem cōem cū priuato poſſit tunc de illa in totū diſponere et ſatiſfacere priuato de eſtimatione: ergo ſecus vbi non datur illa commoditas.alleg.gl.in.d.l.ℊ.ꝛ.d.j.quas dicit eſſe no. pro intellectu.d.l.bene a zenone.

5 Dispositio.c.ſi.de preſcrip.an ſe extendat ad preſcriptiones precedentes.ibidem.nu.36.fol.46.

4 Dispositio.c.decet.de immu.eccle.lib.vj.habet locum in arbitrio.in.c. quintauallis.nu.35.de iureiuran.fol.147.

4 Dispositio.c.verum.de iureiurā.an habeat locum in omni coactione. ibidem.nu.3.fo.138.

2 Dispositio.c.volentes.de offi.leg.an habeat locum in legato non rōne dignitatis ſue: ſed ratione perſone: vel econtra.ibi.nu.5.fo.109.

7 Dispositio.c.j.habet locum etiam ſi ſit ſeparatio facta quo ad totum ꝛ mutuam ſeruitutem.in.d.c.j.nu.2.de dona.inter vi.ꝛ vro.fo.47.

1 Dispositio.l.qō meo.ff.de acquir.poſſ.loquit qñ ille qui tradidit verbo ꝛ oculo erat in poſſeſſione.in.c.ex literis.nu.10.de conſue.fo.93.

4 Dispositio.c.dilecto.de teſti.habet locum etiā ſi pars habet duos teſtes.ibidem.nu.4.fo.75.
Dispositio.d.c.dilecto.hz locū etiā in cauſa criminali.ibidem.nu.5.
Dispositio.d.c.dilecto.habet locum etiam in vno iudice ꝛ in perſona impetrantis.ibidem.nu.14.

7 Dispositio ſpecialis non dicitur ſuperflua ex hoc qō cōtineat ſub generali qr per eam plus tenetur.in.c.ſi aduerſus.nu.1.de here.fo.91.

5 Dispositio nō ſolum extenditur ex ídētitate rationis: ſed etiam caſus exceptus.in.c.cum dilecta.nu.6.de confir.vti.vel inuti.fol.141.

2 Dispositio an cēſeatur realis ex eo qō eſt facta expreſſo nomine dignitatis tm̄ vel an cenſeatur perſonalis ex eo qr eſt facta expreſſo noīe proprio vel expreſſo tam nomine dignitatis q̄m nomine proprio.in.c.qm̄. nu.8.ꝛ nu.16.de offi.deleg.fol79.

1 Dispositio penalis debet large interpretari ſi aliter non haberet effectum.in.c.bone memorie.el.j.nu.3.de poſtu.prela.fo.111.

6 Dispositio penalis debet excedere proprium caſum.in.c.non magno. nu.10.ne clc.vel mona.fol.237.
In penalibus non eſt recedendum a verbis diſpoſitionis maxime qñ pena imponitur ipſo iure.ibidem.nu.10.

7 Dispositio debet intelligi cum aliquali improprietate pro vitāda abſurditate vel dilatione aliarum regularum.in.c.j.nume.ℊ.de clandeſti. deſponſa.fol.16.

3 Dispositio generalis non extendit ad ea que ſpeciali nota ſunt digna. in.c.verum.nu.22.de foro compe.fo.64.

5 Dispositio penalis extenditur ad limites rationis exp̄ſſe.in.d.j.nu.15. de re iudi.fol.48.

6 Dispositio generalis limitatur per ſpecialem.in.c.immunitatē.nu.7. de immu.eccle.fo.235.

2 Dispositio penalis loquēs de vero extēditur ad fictū. Anto.in.c.litteras.nu.2.de tempo.ordi.fol.39.

2 Dispositio an ſit realis vel perſonalis magis attenditur ſubiecta materia q̄m expreſſio verborum.in.c.quanto.nu.3.de tranſla.epi.fo.5.

7 Depoſitio verbalis ab ordine dicitur degradatio.ꝛ in ea requirit̄ numerus gradū: non autem in actuali.in.c.qualiter ꝛ quādo.el.ℊ.nu.10. de accuſa.fo.65.

6 Dispositio cōcernens vniuerſos extenditur ad ſingulos.in.c.inter diuinus.nu.2.de decimis.fo.155.

6 Dispositio odioſa ſuper quaſi ℨctu non extenditur ad parum ℨctum: nec econtra.in.c.cum eccleſia.nu.7.de immu.eccle.ꝛ cemi.fo.226.

7 Dispositio concernens tempus guerre videtur concernere tps treuge. in.c.ſignificauit.nu.1.de iude.fo.87.
Dispositio loquens perſonaliter concernens actum perſone comprehendit nedum facientem ſed etiam mandantem.ibidem.nu.2.

1 Dispositio penalis extenditur ex ídētitate rationis vt ſernetur diſpoſitio non quo ad penam.in.c.quia nonnulli.nu.10.de reſcrip.fo.89.

2 Dispositio nō variaſ vbi remanet eadē cauſa in ſubſtātia hz alieq̄ accidens varietur.in.c.inter corporalia.nu.12.de tranſla.epiſ.fo.4.

2 Dispositio vbi non eſt reſeruata quando videatur conceſſa inferioribus.Ant.in.cℊ.nu.10.de biga.fo.62.

6 Dispoſita in monachis ꝛ abbatibus cenſent diſpoſita in monialibus ꝛ abbatiſſis: ſed non econtra.in.c.ea que.numero.ſ.ꝛ.6.de ſtatu monachorum.fol.183.

6 Dispositum in caſu vero non extenditur ad caſum fictū in penalibus etiam ſi iſta duo aliquando reperiantur parificata.in.c.ioannes.nu.5. de cleri.coninga.fo.19.

Distributiones

7 **Distributiones** quotidiane non dãtur residẽtibus: sed interessentib⁹ diuinis.l.c.olim. nu.6.de verbo.signi.fo.184.

4 Districtus quid sit.in.c.licet.nu.1.de proba.fo.22.

3 **Dives** abundans si non subuenit pauperi indigenti peccat. in.c.sepe.nu.20.de testi.spo.fo.192.

2 Dives quis in dubio non presumit nisi semel diuitie fuerint probate. Anto.in.c.vnico.nu.8.de sacru.in or.fa.fo.41.

7 Dives debet gratis succurrere primo pauperi in suis necessitatibus in.c.nauiganti.nu.4.de vsur.fo.116.

5 Diuitie an & qñ possint possideri sine peccato.in.c.cõstitutis.cl.ℌ.numero.12.de appel.fo.115.

6 **Diuisio** que est fẽda inter fratres de hereditate paterna an debeat fieri per maiorẽ natu vel quomodo.in.c.j.nu. 4.de parochiis.fo.141.

6 Diuisio presumitur facta inter fratres si possederunt bona pro diuiso per decem annos.in.c.peruenit.nu.4.de censi.fo.200.

3 Diuisio inter fratres presumit facta si possederint p diuiso spatio.x. anno.in.c.in causa.nu.6.de cau.pos.& proprie.fo.164.

2 **Diuina** & futura preuidere an & qñ quis teneatur.in.c.j.nu. 1.de ser.non ordi.fo.57.

7 **Diuortium** nõ est cõcessum inter virum & vxorẽ etiam qõ vnius ipsorũ cõem filiũ interfecerit.in.c.intelleximus.nu.1.de bis qui fil.occi.fo.96.

2 **Diuturnitas** tpis pbet cãm in facili⁹ dispẽsando.Anto.in.c.ex tua.nu.2.& 3.de fil.ℙby.fo.54.

7 Diuturnitas in peccato nõ minuit sed augmẽtat peccatũ & an penam minuat.in.c.cum haberet.nu.4.de eo qui duxit in ma.fo.23.

7 **Doctorem** se asserens cũ non sit tenet pena falsi.in.c.j.nu. 1.de cle.non ordi.mini.fol.127.

7 Doctorari non potest quis post mortem.in.c.a nobis.cl.ℌ.nu.8.de sententia excom.fol.172.

3 Doctores in legibus preferunt medicis propter nobilius subiectũ. l. c.ceterum.nu.6.de iura.calũ.fo.128.

2 Doctor an possit allegari suspectus iudex in causa sui scholaris.in.c. cum ℝ.canonicus.nu.3.de offi.deleg.fo.99.

6 Doctores vel scholares cõducẽtes domos alĩs doctorib⁹ vel scholaribus locatas ante finitum tps eorum & sine eorum consensu sunt excõicati.in.c.j.nu.1.& 10.de loca.fo.86.

2 Doctor qui consulendo per ignorantiam lesit tertium tenetur.in foro anime.in.c.ad aures.nu.3.de eta.& quali.fo.44.
Doctor tam in legibus quam in medicina quas partes debeat habere.ibidem.nu.4.& 6.

7 Doctor conductus ad legendũ quas qualitates debeat habere.in.c.j. nu.4.de magi.fo.84.
Doctor post promotionẽ fact⁹ inutilis dz degradari a doctoratu.ibi.nu.5.

1 Doctores vel scholares possunt aliquem ex causa priuare a collegio. in.c.ex literis.nu.3.de constitu.fol.39.

7 Doctor potest ferre testimoniũ de vita & peritia scholaris.in.c.nemo. nu.3.de simo.fo.71.
Doctores promouentes scholarem sunt idonei testes vna cum alĩs q habent scholarem examinare.ibidem.

4 Doctor qui promisit legere sub certo salario: si sibi nõ soluit salarium potest non legere: & si non legit an illo tempore debeat habere salariũ. in.c.peruenit.cl.ℌ.nu.4.de iureiuran.fo.129.

4 Doctores non minus septẽ requirunt in approbatione scholaris etiã in loco vbi tot doctores nõ reperiunt.i.c.ppositi.nu.8.de pba.fo.8.
Doctores presentantes possunt computari in numero qui requiritur ad doctorandum scholarem.ibi.nu.9.
Doctores examinãtes & presentãtes scholarẽ debent iurare.ibi.nu.12.
Sex requiruntur ad magisteriam dignitatem.ibi.nu.14.
Doctoratus est dignitas.ibi.nu.15.

7 Doctor vel aduocatus cuius imperitia causa est perdita tenet ad interesse.in.c.si culpa.nu.3.de iniur.fo.153.

1 Doctores & scholares faciunt vniuersitatẽ.in proe.Grego.nu.4.fo.6.

6 Doctor committit vsuram mutuando pecuniam scholari vt intret secum: alias non intraturo qñ scilicet ex hac illi doctori augmentatur salarium.in.c.j.nu.2.de deposito.fo.80.

6 Doctoratus a papa precedit alios: licet ante doctoratos.in.c.postulastis.nu.9.de concef.preben.fo.63.

7 Doctor si dederit cõsiliũ p imperitiã ex quo secuta est lesio tenet parti ℌ quã lata est sententia ad interesse.in.c.tua nos.nu.3.de homici.fo.101.

2 Doctor qui dedit malum cõsilium ex imperitia: an teneatur parti lese.in.c.pastoralis.ℌ.quia vero.nu.7.de offi.deleg.fol.95.

4 Doctor & pbr est egregia psona.in.c.si qui testiũ.nu.5.de testi.fol.44.

1 Doctor q promisit legere scholaribus an possit alĩ eque idoneũ substituere qõ recipit distinctionem.in.c.j.nu.2.de sum.trĩ.& si.ca.fol.12.

1 Doctor debet in suis dictis esse breuis & non superfluus & idem in aduocato.in proe.Grego.nu.4.fol.3.

7 Doctor mutuans pecuniã scholari vt intret secũ cõmittit vsuras si de hoc doctor sperat aliquid lucrari.in.c.nauigãti.nu.17.de vsur.fo.117.

6 Doctorari quis potest in ecclesia.in.c.cum ecclesia.nume.9.de immu. eccle.& cemi.fol.227.

3 Doctores qui preferant an iur.cano.an iur.ciui.an medicine vel theologie: aut.ℰ.ℐ.in.c.clerici.nu.3.de iudi.fo.24.
Doctoratus a doctorib⁹ corruptis nõ gaudet priuilegio doctorũ.ibi.
Doctor qui preferetur iunior an senior.ibidem.
Doctor qui legit per.xx.an.est comes.ibidem.
Doctoratus an sit dignitas.ibidem.

7 Doctoratus est dignitas quando doctor legit.in.c.quanto.nume.1.de magist.fol.84.
Doctor preferetur militi.ibidem.nu.2.

1 Doctor receptus in collegio vltra numerum quam vocem habeat in collegio.in.c.cum.ℳ.nu.32.de constitu.fo.30.

6 Doctoratus est dignitas.in.c.clerici.nu.7.de vi.& bone.cle.fol.8.

5 Doctorum dicta licet non necessitent ad decisionẽ cause tamen faciunt magnam presumptionem.in.c.sicut nobis.nu.8.de re iudi.fol.65.

7 Doctor etiam cuiuscunq; facultatis semel approbatus reprobari potest.in.c.de illis.el.j.nu.8.de despon.impu.fo.14.

6 Doctor si post gradum doctoratus reperitur insufficiẽs põt reprobari & gradu doctoratus priuari.in.c.cum scõm.nu.12.de preben.fol.28.

1 Doctor an possit legere per substitutum.in.c.cum dilecta.nu.10.de rescriptis.fol.67.

2 Doctor an possit aduocare vel consulere contra ciuitatem a qua est salariatus.in.c.cum sacerdotis.nu.3.de postu.fo.139.

3 Doctor impeditus legere non potest tempore sequenti remittere.in.c. significauerunt.nu.8.de iudi.fo.46.

7 Doctores siue magistri cõducti ad legẽdum an & qñ possint petere salarium fluẽs a pauperibus siue diuitibus siue de publico salarietur siue non.in.c.quia nonnullis.nu.3.de magist.fo.84.

6 Doctor an possit per alium eque idoneum legere & consequi salarium. in.c.extirpande.in repeti.ℌ.qui vero.nu.3.de preben.fo.40.

6 Doctores possunt inter pretari legẽ dubiã & ipsoꝝ interpretationi stat si aperte non contineatur de errore.in.c.j.nu.6.de decti.fo.143.

5 **Dolus** debet probari ab illo qui ipsum allegat.in.c.aduersario.nu.8.de excep.fo.19.
Dolus probatur ex coniecturis.ibidem.

6 Dolus dans causam contractui bone fidei annullat ipsum ipso iure: sed non ita in contractibus stricti iuris.in.c.cum dilecti.nu.6.de emp. & venditio.fo.83.
Dolus inducens aliquem ad actum spiritualem actus non annullat: licet dolus intervenerit.ibidem.nu.7.

3 Dolus probatur ex indiciis.in.c.pastoralis.numero.9.de can. possef. et proprieta.fo.158.

2 Dolus non excusat nisi caderet in constantem adeo quod non succurritur dolum passo.in.c.cum dilectus.numero.4.qõ metus causa.fol.1. 49.& numero.12.fo.153.
Dolus an equiparetur culpe.ibidem.nu.14.

6 Dolus nõ põt probari nisi p cõiecturas.i.c.vni.nu.13.de ꝑmodato.f.79.

7 Doli capax dinititur ad denunciandum.in.c.si.nu.7.qui matri.accusare possunt.fo.44.

6 Dolus reperitur bonus & malus.in.c.in nostra.nu.7.de sepul.fo.137.

6 Dolus non potest probari nisi ex presumptionibus & coniecturis.in c.bona fides.nu.2.de deposito.fo.81.

7 Dolus nõ presumitur nisi probetur & probatur per coniecturas.in.c. quante.nu.8.de sen ten.excom.fo.174.

3 Dolus futurus non potest remitti.in.c.ℌ.nu.16.de testi.spo.fo.166.

1 Dolus non presumitur sed bene probatur ex coniecturis.in.c.si autẽ. nu.4.de rescrip.fo.50.

1 Dolus plus punitur ℌ negligentia.in.c.nihil.nu.3.de elec.fo.166.
Dolus non presumitur nisi probetur.ibidem.nu.5.
Dolus presumitur ex coniecturis.ibidem.

3 **Domicilium** verum contrahatur ratione more vel habitationis quam quis facit in alieno territorio: adeo q possit conueniri de cõtractibus alibi gestis.in.c.quod clericis.nume.4.& numero.5.de fo.compe.fo.68.

3 Domicilium originis retinetur etiam quod ibi non habitetur.in.c.accedens.el.ℌ.nu.6.vt lit.non contest.fo.111.

3 Domicilium quis sortitur ratione rei contractus & delicti.in.c.j.nu.6. de foro competen.fo.48.
Et vide in.c.fine.

6 Domicilium nõ constituitur nisi cum animo ibi habitandi perpetuo. in.c.in nostra.nu.11.de sepul.fo.138.

6 Domicilii põt trãsferri per laicũ de vno epatu in aliũ nõ habita licentia a suo epo a cuius iurisdictione liberat sed subiicit iurisdictioni epi domicilii.in.c.ii.nu.1.2.3.et.6.de parochiis.fo.142.
Domicilii si fuerit mutatum per aliquem adhuc retinet ille iura loci originis nec eximitur a iurisdictione naturalis dñi & remanet subiectus quo ad onera personalia.adeo q si a loco originis extrabatur ad alia quod officium teneatur illud subire.ibidem.nu.6.

Domicilii cēsetur quis in alio loco ꝙstituere immediate qñ vēdit bona in loco vbi prius habitabat ꝛ emit possessiones in loco vbi vult incipit habitare ꝛ sic ex coniecturis apparet.ibi.nu.8.

6 Domicilii qs mutādo eximit se a tributis ꝓuincialibus in quib⁹ prius erat obligatus.in.c.ad apostolice.nu.2.de decimis.fol.148.

3 Domicilium vtrum quis sortiatur ex assidua cōuersatione in aliquo loco vel si habet maiorem partem bonorum vel ex alijs de quibus in.c. ex parte.B.nu.8.de foro compe.fol.82.
Domicilii quis sortitur ratione rei site in alio loco respectu illius rei idem ratione contractus.ibi.nu.9.

1 Domicilium quis non sortitur ratione domus quam possidet in alio quo loco.in.c.dilectus filius.nu.3.de rescrip.fo.76.

1 Domicilii quis sortitur ratione beneficij.in.d.c.dilectus filius.nu.1. de rescript.fo.eodem.

2 **Dominii** rei nō statim perdit per sniam latā ꝛtra aliquē. in.c.quāto.nu.14.de transla.epis.fo.6.

3 Dominium positū in bello intelligit de directo siue vtili secus in alijs dispositionibus.in.c.ceterum.nu.18.19.20.de iudi.fo.20.
Dñium vtile vel directū an acquiratur per prescriptionē.ibi.nu.20.

6 Dominium rerum ecclesiasticarum est penes deū.in repeti.c.cū esset. nu.19.de testa.fo.118.

6 Dñium nō transfertur in emptorē nisi vēditor cōstituit se eius nomine possidere quo casu per constitutum transfertur dñium.in.c.fi.nu.8.de precarijs.fo.78.

3 Dñium rerum ecclesiasticarum quo casu dicitur esse penes ep̄m.in.c. olim.el.j.nu.21.de resti.spo.fo.108.

3 Dñium vtile qō hz ecclesia in re quā tenet in emphyteosim non perdit per nō solutionem canonis.in.c.j.nu.18.de do.ꝛ contu.fo.195.

3 Dñium semel phabtā ꝓsumit semp fuisse cōtinuatū. idē est de possessione.in.c.cum ecclesia.nu.19.ꝛ.20.de cau.pos.ꝛ ppriē.fo.154.

3 Dñium nō phabet p famā.in.c.cū ad sedē.nu.20.de restit.spo.fo.187.

6 Dñium fideicōmissi vniuersalis an transeat in fideicōmissarium citra aliquam restitutionem.in.c.raynaldus.nu.26.de testa.fol.128.

2 Dñium quomodo probetur.in.c.super hoc.nu.26.de renun.fol.13.

2 Dñium transfertur absq; traditione in societate olim bonorum in legato secus in legato rerum incorporalium.in.c.inter corporalia.nu.29. de transla.episco.fo.5.

7 Dñium transit in ecclesiā ex titulo solo sed possessio non nisi corporaliter accipiatur.in.c.pastoralis.nu.4.de priuileg.fo.93.

5 Dñium potest transferri in alium citra aliam traditionem si consuetudo hoc dictauerit.in.c.cum causa.nu.16.de re iudi.fo.56.

1 Dñium transfertur absq; traditione si res erat penes contrahentem. in.c.ex literis.nu.13.de consue.fo.94.

6 Dñium difficillimū est phare.in.c.epi.nu.1.de re.ecc.non alie.fol.74.

5 Dñium directum per vsucapionem acquiritur per prescriptionē vero dicta.ut in rub.nu.4.de prescrip.fo.20.
Dñium an acquiratur vtile vel directū vel vtrūq; ex prescriptione.ibi.

1 Dñium nō acquirit sine traditione vel vsucapione intelligit circa tēporalia.secus in ēt in spūalibus.in.c.cum.B.nu.31.de constit.fol.30.

6 Dñium phabet ex eo q̄ gs phabet se percepisse fructus tāto tpe qō sufficit ad prescribendum.in.c.cum contingat.nu.2.de decimis.fol.152.

5 Dñium rei an perdatur per sententiam latam super illa re.in.c.cū alijs quibus.nu.13.de re iudi.fo.54.

3 Dñium rei si petatur nō sufficit allegare possessionē.in.c.in causa.nu. 1.ꝛ.3.de cau.pos.ꝛ proprie.fol.164.

3 **Dominus** an excommunicetur per contumaciam procuratoris.in.c.j.nu.34.vt lit.nō cōtest.fo.108.

4 Dñs ꝙstituens dotē vel donationē ꝓpter nuptias seruo vel ancille videtur et ꝙ ferre libertatē.in.c.illud quoq;.nu.11.de presump.fo.120.

2 Dñs semel semp presumitur dñs nisi phet ꝓtrarium.in.c.preterea.el.ē. nu.3.de transac.fo.135.

2 Dñs illius loci si vult illū locum subijcere alterius dñio possunt boies illius loci ōdicere.in.c.dilecti.nu.1.de maio.ꝛ obe.fo.128.

6 Dñs in dubio presumit ille qui possidet.in.c.j.nu.2.ꝛ.4.de religiosis domibus.fo.183.

7 Dñs consentiens alienationi de re sua sibi preiudicat.in.c.nu per a nobis.nu.7.de dona.inter vi.ꝛ vxo.fo.49.

3 Dñs an cogatur iurare de calūnia fiad hoc dedit procuratorem.in.c. ceterum.nu.2.de iura.calum.fol.127.

1 Dñs quibus denegatur accessus rei fue licitum est frangere ostia.in.c. cum vinton iensis.nu.14.de elec.fol.145.

2 Dñs ex facto ꝛ dolo ꝓcuratoris sentit dānū potest primo agere ꝛtra procuratorē qui si exciterit nō soluēdo restituet in integrū: secus si procurator fuit negligēs.in.c.ē.nu.17.ꝛ.19.de restit.in integ.fol.156.

1 Dñio rei fur. quis priuatur propter vtilitatem publicam.in.c.cognoscentes.nu.3.de consti.fo.17.

3 Dñs tenetur de violentia illata a suis hominibus idem ecclesia a suis clericis.in.c.j.nu.2.ꝛ.6.de resti.spo.fo.165.
Dñs an ꝛ quibus casibus teneatur ex delicto suę familie.ibi.nu.6.

3 Dñs vel alius eius loco si per subditos nō fuerit admissus censet sua possessione spoliatus.in.c.significauerunt.nu.4.de iudi.fo.45.

2 Dominus rei ꝛ ille qui pretendit habere aliquod ius cōsuetudine vel prescriptione acquisitum si simul cōcurrāt ad vsum illius rei que forte ambobus non sufficit est preferendus verus dominus.in.c.dilecti filij. nu.7.de arbi.fo.169.

4 Dñs ꝓ boibus suis potest agere q̄uis tales boies sint liberi.in.c.licet.nu.13.de proba.fo.22.
Dñs nō potest agere pro furto cōmisso subditis suis.ibi.nu.14.

5 Dñs an possit agere pro iniuria furto vel turbatione illatis subditis vel colonis.in.c.dilectus.nu.5.de appel.fo.123.

3 Dñs nō habet iurisdictionem in illos qui ibi seruiunt.in.c.cum cōtingat.nu.3.ꝛ.20.de foro compe.fo.76.

1 Dñs si ratificauit gesta per falsum procuratorem non potest vlterius contradicere.in.c.ex parte decani.nu.8.de rescrip.fo.81.

3 Dñs an quis presumat nunc ex eo qꝛ probatur olim dñs tam si negat se dñm ꝑ si asserat tam in prophanis ꝑ in beneficialibus.in.c.cum ad sedem.nu.18.de resti.spo.fol.187.

Domus si est data in pignus ꝛ ipsam habitauerit creditor: quō ꝛ qualem pēsionem computabit in sortem.in.c. cum contra.nu.10.ꝛ.c.seq.in vlti.no.de pig.fo.96.

3 Dñs feudi habet iurisdictionem ordinariā in vasallos.in.c.verū.nu.5. de foro compe.fo.63.
Dñs feudi hz iurisdictionē ordinariā i clericos nisi agatur criminaliter: nam tunc absoluere ꝛ condemnare pertinet ad prelatum.ibi.nu.17.

6 Domus cōs si ꝓpter vnī⁹ delictū venit in parte delinquētis destruenda an innocēs habeat aliquod remediū si eius pars ꝓpter demolitionem alterius venit damnificata.in.c.sacris.nu.4.de sepul.fo.139.

6 Donator an ꝛ qñ teneat de euictione remissiue.in.c.inter cetera.numero.8.de preben.fol.29.

3 Donatario an acquiratur possessio per solutionē pensionis rei donate.in.c.cum venissent.nu.4.ꝛ.11.de resti.spo.fo.173.ꝛ seq.

6 Donans aliqua bona alicui collegio vel monasterio si in de postea erigeretur an ꝛ quo casu recuperet bona illa donata.in.c.quod a te.nu.4.de cleri.coniuga.fo.14.

6 Donare prohibitus non censetur prohibitus donare animo remunerandi.in.c.per tuas.nu.6.de dona.fo.104.
In donationibus fit latissima interpretatio.in.c.cū dilecti.nu.1.eo.tit.

4 Donatio alicuius rei multo tempore facta inducit in ecclesiam obligationem in futurum.in.c.veniens ad nos.nu.2.de resti.fo.45.

6 Donator an ꝛ quo casu teneatur de euictione.in.c.fin.nu.10.de empt.et venditione.fo.85.

5 Donaꝛ recte aliquid famulo vel alteri nūtio portāti signum vel sigillū alicuius: ꝛ ille qui vigore talis signi aliquid dat excusatur intelligere ibis que sunt levis preiudicij vel nisi talis persona veri similiter signū subtraxerit.in.c.significauit.nu.7.de appel.fo.117.

7 Donatio facta ecclesie sub modo de aliqua re res donata statim efficit ecclesie nec revocatur modo non seruato nisi in contractu fuerit expressum.in.c.verum.nu.1.de condi.appo.fo.19.
Donator potest in donatione quam facit ecclesie conditionem seu modum apponere etiam contractus resolutionum.ibi.nu.2.
Donator laicus an donationem factam ecclesie propria autoritate possit revocare.ibidem.
Donatio facta ecclesie an possit revocari propter conditionem nō seruatam per prelatum.ibi.nu.3.

4 Donatio Constantini facta ecclesie valet.in.c.inter dilectos.nu.11.de fide instru.fol.103.

6 Donatio inofficiosa revocatur tñ respectu legitime: sed testamentum revocatur in totum.in.c.raynutius.nu.22.de testa.fo.126.

7 Donatio remuneratoria inter virum ꝛ vxorem valet etiam nō expectata morte alterius cōiugum qz nō est simplex donatio.in.c.cum in ecclesie.nu.4.de simo.fo.70.

4 Donatio omnium bonorum presentium ꝛ futurorum facta ecclesie valet.in.c.presentia.nu.2.de proba.fo.14.

6 Donatio causa mortis in qua est positū pactum de nō revocādo trāsit in vim donationis inter vivos.in.c.fi.nu.4.de precarijs.fol.78.

6 Donatio facta solo prelato de rebus ecclesie an valuerit attendit quātitas rei ꝛ loci cōsuetudo.in.c.ceterum.nu.1.de dona.fol.104.
Donatio facta per prelatum alicui suo amico vel cōsanguineo valet si est cōsuetudo ꝙ possit facere.ibi.nu.3.

5 Donatio facta per ep̄m de bonis ecclesie cum cōsensu capituli valet.in c.cum inter.nu.19.de re iudi.fol.61.

6 Donatio centesime vel quinquagesime quā fecit eps potest per successorem revocari fier ea resultabat ecclesie detrimentum.in.c.apostolice. nu.1.de dona.fo.106.
Donationes plures facte vni quarū q̄libet nō excedit summā ꝛ sic nō requirit insinuationē oēs vero simul coacerate excedūt summā attendatur ista cumulatio ꝛ requirunt insinuationem.ibi.nu.5.fol.107.
Donationes plures facte vni quarum omnes de per se non indigēt insinuatione: sed omnes simul sic an defalcentur omnes vel vna ad hoc vt reducantur ad summam iustam.ibidem.nu.10.

7 Donatio facta mulieri seu spōse ante ꝛctū matrimonium valet dūmodo nō cōferatur in tps matrimonij.in.c.j.nu.7.de adul.ꝛ stu.fo.104.
Donatio remuneratoria nō est prohibita inter virū ꝛ vxorē.ibi. nu.8.
6 Donatio oim bonorum facta ecclesie pōt cōtinere etiam bona futura. in.c.cum dilectus.nu.2.de suc.ab intesta.fo.131.
6 Donatio propter nuptias soluto matrimonio reuertitur ad heredes viri: sicut dos reuertitur ad heredes mulieris. in.c.peruenit.nu.6.de emp.ꝛ vend.fo.83.
In donatione ꝓpter nuptias non agit mulier nisi soluto matrimonio vel viro vergente ad inopiam.ibi.nu.9.et.5.
Donatio propter nuptias ad quā fuit innēta ꝛ in quanta quantitate contineatur.ibi.
7 Donatio inter cōiuges facta an ꝛ qñ valeat.in.c.donatio.nu.1.et.2.de dona.inter vi.ꝛ vxo.fo.50.
Donatio cōfirmatur morte donatoris etiam facta constante matrimonio.ibi.nu.3.ꝛ.7.
Donatio facta ꝑ stāte mr̄imonio trib⁹ casibus renocatur.ibi.nu.4.
Donatio inter ꝑiuges an indistincte annullet.ibi.nu.7.et.8.
Donatio pura dicitur que nulla ratione cogēte fit sed sola libertas est causa donationis.ibidem.ꝛ nu.3.
Donatio ꝓpter nuptias an ꝑfirmetur iuramento.ibi.nu.9.
Donatio ꝓpter nuptias facta a marito quid operetur.ibi.nu.12.
Donatio sine insinuatione facta ais nō valebat nisi vsq; ad trecentos aureos hodie vero valet vsq; ad quingētos: sed nō vltra.ibi.in.d.c.donatio.nu.13.de dona.inter vi.ꝛ vxo.
Donatio facta concubine an teneat.ibi.nu.14.
Donatio facta vxori vbi nō est verū matrimoniū vel vbi est putativus matrimonium an teneat.ibi.
Donatio facta vxori de pecunia pro reficiendis edib⁹ dotalibus tenet ibidem nu.15.
Donatio facta filio per patrem an teneat et quid si filius est emancipatus.ibidem.nu.16.
Donatio facta filio scholari ꝑ libris ꝛ sumptib⁹ necessarijs mūdi legitima cōputari debeat ꝛ an scholaris moriēs possit de eis testari.ibi.
6 Donatio renocat per ingratitudinē ab ipso donatore non aūt ab eius herede si donator tacuit vel si in ꝑsona heredis sit cōmissa ingratitudo. in.c.propter.nu.1.ꝛ.4.de dona.fo.107.
Et ratio est quare heres nō renocat qñ in defectum fuit facta ingratitudo.ibi.nu.6.7.et.8.fo.108.
Donatio facta in magna quātitate renocatur si donatarius negligit alere donatorē inopem: secus in parua licet de alimentatione nil dicat in contractu donationis.ibi.nu.3.
Donatio an ꝛ qñ renocet ꝑ superuenientiam filioꝝ siue sit facta extraneis siue filijs siue ad pias causas.ibi.nu.5.
Donatio nō renocat ipso facto ꝓ ingratitudinem sed venit renocanda idem si est inofficiosa secus per superuenientiam filiorum.ibi.
Donatio inofficiosa nō potest renocari per heredem illius q̄ poterat agere de inofficiosa donatione: ij per ipsum fuerit premissa querela secus si per superuenientiā liberorum renocare ꝑt.ibi.nu.6.
Donatio quo casu possit renocari ab herede donatarij si donatarius extitit ingratus ꝯ quem dum viuebat nō fuit actum.ibi.nu.7.
Donatio quo casu possit renocari ab herede donatoris si ꝯ donatores fuit commissa ingratitudo contra quam donator non egit.ibi.
Donatio renocat si donatarius carnaliter cognoscit vxorē donātis.ibidē.
Donatio remuneratoria nō renocat ꝓpter ingratitudinē: nec ꝑ alia donatio que non sit simpler.ibi.nu.11.
Donatio facta alicui monasterio vel ecclesie nō renocat per ingratitudinē quā cōmittit abbas vel prelatus cū capitulo: sed persone repellitur a monasterio vel ecclesia.ibi.nu.12.
6 Donatio: votū: ꝓfessio: vel qd simile facta calore iracūdie nō obligat apud deū nisi data perseuerātia.in.c.ondū.nu.8.de cōuer.ꝓiu.fo.171.
6 Donatio remuneratoria non videtur pura donatio.in.c.per tuas.nume.6.de dona.fo.105.
6 Donatio facta a clerico sue ꝓcubine nō valet sicut nec facta a milite seculari.in.c.j.nu.4.de cleri.egro.fo.49.
6 Donatio oim bonoꝝ presentium ꝛ futuroꝝ an valeat: ꝛ an firmetur iuramento.in.c.nulla ecclesiastica.nu.1.de ꝓcess.prebē.fo.55.
4 Donatio facta per epiſcopū de bonis sue mēse capitulo an valeat ꝛ an preiudicet successori.in.c.sicut nostris.nu.4.de iureiuran.fo.154.
4 Donatio facta per cōstātinum an valeat.in.c.intellecto.numero.6.de iureiuran.fo.173.
4 Donatio facta vltra legitimum modum sine insinuatione non firmat iuramento.in.c.cum contingat.nu.17.de iureiur.fo.158.
6 Donatio interpretatur sm qualitatem donantis ꝛ donatarij.in.c.pastoralis.nu.8.de dona.fo.106.
6 Donatio vltra quingentos aureos facta pio loco nō requirit insinuationem idem si esset facta in redemptionem captiuorum.in.c.relatum. el.j.nu.4.de testa.fo.119.
2 Donatio sine venditio facta in fraudem filiorum renocatur vsq; ad legitimam.in.c.de bis.nu.7.de sepul.fo.132.
7 Donatio an ꝑsumatur per ista verba tolle hanc pecuniam.in.c.et si questiones.nu.3.de fimo.fo.72.
6 Donatio non potest fieri persone vel ecclesie que non est legatum vero secus.in.c.ad audientiam.el.ij.nu.5.de eccle.edifi.fo.224.
7 Donatio facta ecclesie per Constantinum est in pluribus locis approbata.in.c.per venerabilem.nu.7.qui fil.sint legi.fol.41.
3 Donatio facta ecclesie sub conditione qua nō seruata liceat donatori rem propria autoritate accipere an vitietur conditio.in.c.verum.nu. 26.ꝛ.29.de foro compe.fo.64.
4 Donatio facta a sponso sponse ꝛ collata in tempus matrimonij valet si sponsus est inferior.in.c.super eo.el.ij.nu.4.de testi.fo.55.
6 Donatio quid sit.in rubri.nu.1.de dona.fo.103.
Donatio rei illicite non valet.ibidem.
Donatio rei facta illi cui ciuiliter tm̄ erat debita ō donatio.ibidē.nu.2.
Donatio rei facta illi cui naturaliter tm̄ erat debita nō ō: proprie donatio: nec requirit insinuationem.ibidem.
Donatio causa remunerationis facta non dicitur proprie donatio nec requiritur ꝙ insinuetur.ibidem.nu.3.
Donatio inter virum ꝛ vxorem facta nō valet nisi precesserit inter eos aliqua obligatio naturalis.ibidem.nu.4.
Donare est actus notabilitaris.in.c.j.nu.2.eo.ti.fo.104.
6 Donatio facta ecclesie presumit in dubio facta pro remedio anime: nā omnis donatio facta ecclesie dicitur causa pia.in.c.inuiolatū.nu.1.de rerum perm.fol.89.
6 Donatio facta ab excōmunicato an teneat.in.c.aduersus.nu.13.de immu.eccle.fo.229.
6 Donatio facta a prelato inconsulto capitulo nō valet in ꝺamnū ecclesie.in.c.fraternitatem.nu.1.de dona.fol.103.
Donatio facta de rebus ecclesie ad hoc vt teneat requiruntur copulative duo. primo vt fiat in casu licito. secundo ꝙ fiat cum debita solennitate.ibidem.nu.5.
Donatio rei ecclesie que est valida potest retractari per ecclesiam per restitutionem in integrum si sentit se enormiter lesam.ibidem.
6 Donatio facta a non dño est ipso iure nulla.in.c.quod autem.nu.6.de iure patro.fol.191.
6 Donatio facta vxori socio occasione societatis cadit ipsi soli ꝛ nō cōmuniter.in.c.postulastis.nu.5.de concess.preben.fo.63.
6 Donatio rei communis valet facta presente ꝛ non contradicente illo qui habet in re illam partem.in.c.ij.nu.9.de bis que fi.a prela.fol.66.
6 **Dos** que ex dispositione statuti iuerat ꝑ virū mortua vxore: an intelligat de morte ciuili.l.c.cū filius.nu.6.de cōuer.ꝓiu.f.171.
3 Dos cōstāte matrimonio reperitur qñ agitur ad ſeparationē tori propter adulteriū cōmissum per maritū: ꝛ tunc vxor iuerat donatio. nō propter nup.in.c.j.nu.2.ꝛ.6.vt lit.non contest.fo.106.
7 Dotis restitutio an faciēda sit seruo vel domino.in.c.proposuit.nu.7. de coniug.seruo.fo.26.
7 Dos non potest esse vbi non est matrimoniū.in.c.ꝛ si necesse.nu.4.de dona.inter virum ꝛ vxo.fo.48.
Dotis repetitio sup matrimonio nullo modo valet.ibidem.
Dotes an perdere debeant ꝛ donationes propter nuptias contrahentes matrimonium contra iuris dispositionem.ibi.nu.7.
7 Dos fuit instituta propter onera matrimonialia supportanda.in.c.ꝑ vestras.nu.4.de do.inter virum ꝛ vxo.fo.49.
Dos ꝛ donatio propter nuptias hodie subꝯciuntur oneribus matrimonij.ibidem.nu.12.
Dos qñ maritus vergit ad inopiā nō assignatur vxori: sed marito pro cautione vxoris. sed in hoc varia est opi.ibi.nu.13.
3 Dotis repetitio potest pertinere ad iudicem ecclesiasticum.in.c.ex teste.nu.6.de foro compe.fol.71.
7 Dos data a marito ipsi vxori ex eo ꝙ ipsam ante cutrginauerat soluto matrimonio reuertitur ad vxorem.in.c.j.nu.3.de adul.ꝛ stu.fo.104.
Dos qñ constituitur ex eo qualiquis cutrginauit puellam cōstituitur maior ꝙ exposcat qualitas sua.ibi.nu.4.
7 Dotium causa est accessoria matrimonij.in.c.prudētia.nu.2.de dona. inter virum ꝛ vxo.fol.48.
Dotium repetitio qua actione vel conditione petatur ꝛ intra qō tps debet restitui.ibi.nu.5.ꝛ.6.
7 Dotiū cōstitutio per statutum facta valet.in.c.j.nu.8.de ſponſa.fol.2.
7 Dos ꝛ donatio ꝓpter nuptias soluto matrimonio an sit restituenda. in.c.donatio.nu.1.de dona.inter vi.ꝛ vxo.fo.50.
Dos soluto matrimonio nō in distincte redit ad mulierē.ibi.nu.10.
Dos an soluto matrimonio sine vxore mortua sit restituēda illi qui eā dotauit ꝛ distinguēdum est quia aliud in patre: ꝛ aliud in extraneo dotante.ibidem.
6 Dos ecclesie que dicatur sufficies.in.c.vt quisq; nume.2.de vita ꝛ honestate clericorum.fo.3.
7 Dos est restituēda matrimonio licite separato etiā si fiat quo ad torū ꝛ alia vs integre restituī.in.c.j.nu.1.ꝛ.3.de dona.inter vi.ꝛ vxo.fol.47.
7 Dos cōstituta ex pecunia fenerātitia: an debeat restitui creditoribus viurarijs.in.c.cum tu.nu.13.de vsur.fol.112.

Repertorium singularium materiarum.

1 Dotis questio est vtriusq; fori: et est locus prescriptioni. in. c. ecclesia sancte marie. nu. 16. de cõsti. fo. 3 2. et in repe. nu. 24. fo. 35.

3 Dos restituit si nullũ interuenerit matrimoniũ vel si de facto interuenit sed non de iure. in. c. ex parte. nu. 10. de resti. spo. fo. 183.

2 Dotis promissio metu facta est ipso iure nulla. in. c. ĥ. nu. 9. quod metus causa. fo. 150.

7 Dotes viduarũ ecclesiã tenent defendere. in. c. nu per a nobis. nu. 3. de dona. inter vi. et vxo. fo. 49.

7 Dotium causa fauorabilis est. in. c. i. nu. 6. de despon. impu. fo. 12.

7 Dotalitium quid sit. in. c. plerũq; nu. 8. de dona. inter vi. et vxo. fo. 48.
Dotes repetere an possit vxor separata ppter adulteriũ si postmodus cõstat de aliquo impedimento ppter qõ nullũ inter eos potuit esse matrimonium. ibi. nu. 9.

7 **Dubitans** de morte ziagis nisi certificet ȝ here nõ dz et si ȝ rit reddat ȝ nõ erigat debitũ et si postmodus sciat primã viuere dimittat. at scõam. in. c. dõis. nu. 4. 5. de secũ. nup. f. 51.

1 Dubiũ magnũ si resultat ex rescripto pape est recurrendum ad papã. in. c. i. in. 18. de postu. prela. fo. 108.

7 **Inistis** duellis q̃ incunt ob aliquas differẽtias si vn⁹ moriat nõ p hoc creditur q̃ ille fuerit in culpa sup dictis differẽtijs. in. c. significantibus. nu. 2. 4. de purga. vulga. fo. 151.

7 Si aliquis in duello perdit nõ habet presumptionem ȝ se vez q̃ presumitur quietus de crimine sup quo ipsi adinuicem contenderunt. in. c. i. nu. 3. de cle. pug. in duel. fo. 103.

7 **Duo** vbi parificãtur data potentia exercitij in vno presumit in alio. in. c. frater ruitaris. nu. 8. de frigi. et maleficiis. fo. 35.

6 Duo qñ sunt a iure equiparata quicqd postea adiũctũ in vno etiã fit ẽct pena intelligitur adiectum in alio. in. c. de multa. nu. 18. de prebẽ. fo. 37.

☞ Consetus. Adde Lap. in clem. statutũ. de elect. vbi voluit hoc sup ẏbo cõsuetudine qõ not. Cardi. ibi dicit esse singulariter notandũ qd id qõ venit primodum addẽdi sit pars illius cui addit. l. ȝs si manẽte. ff. de pacta. Ja grauiũ facit text. iũcta glo. in cle. ĥ. in. §. fi. in ẏbo sanctioni. de vita et honestate cleri. vbi sanctio illa est penalis et papa facit additionem illi sanctioni. et tñ glo. ibi dicit q̃ illa additio nõ erit sanctio: quasi velit q̃ cũ sanctio sit penalis additio nõ erit penalis adeo q̃ pena apposita in sanctione nõ videt habere locũ in additione. Cõcorda illã glo. esse verã nisi statues apponat aliquod verbũ in additione qõ esset repetiti num oim existentiũ in statuto per text. dicta. c. de multa. in verbo hoc idẽ in personalibus. et ibi et Do. Anto. facit qõ legi. et not. in. l. titia. §. j. ff. de verbo. obli. Et vide omnino in verbo statutum.

1 Duo contraria possunt esse simul vera consideratis diuersis finibus. in. c. fi. nu. 6. de consue. fo. 105.

De litera. E.

6 **Ebrietas** assidua semper est petũ mortale. in. c. i. nu. 2. de reli. et re. san. fo. 217.

7 Ebrietas sola nõ est causa sufficiẽs ad priuãdum sacerdotez sua ecclesia. in. c. fi constiterit. nu. 3. de accu. fo. 55.
Ebrietas rara est venialis et non mortale. ibi.

4 Ebrius delinquens qualr̃ puniat. in. c. sicut nobis. nu. 5. de testi. f. 44.

6 Ebrietas non est peccatum mortale nisi quis assidue inebrietur. in. c. a crapula. nu. 2. de vita et bone. cler. fo. 7.

5 **Ecclesia** restituit faciliꝰ aduersus sniam̃ propter necessariã probationem omissam persone vere ecclesiastice non. in. c. dudum inter monasterium. nu. 13. de re iudi. fo. 75.

6 Ecclesie possunt prescribi iure proprietatis cũ titulo rationabili secus. i. c. dudum. nu. 4. de decimis. fo. 153.

6 Ecclesia debet iterũ recõsecrari qñ fuit ꝑfecrata per notorie excõmunicatum. in. c. consuluisti. nu. 5. de cõse. eccle. vel alta. fo. 207.

7 Ecclesia nullã penam habet maiorem excõmunicatione. in. c. mulieres nu. 12. de sent. excom. fo. 166.

6 Ecclesia an possit esse patrona sup̃pius remisse. in. c. significasti. numero 2. de iurepatro. fo. 195.

6 Ecclesia polluit si in ea sepeliatur excõicatus. in. c. consuluisti. nu. 1. de consec. eccle. vel alta. fo. 207.

2 Ecclesie vacãtis custodia pertinet ad illũ qui habet ius instituendi in ea. in. c. cum vos. nu. 8. de offi. ordi. fo. 113.
Ecclesia vacãs debet regi per economũ donec sibi prouideꝰ per patronum vel collatorẽ intra tempus eis datum. ibi. nu. 9.

7 Ecclesia dz recõciliari si in ea fuit semen emissum̃ coitus perpetratus et hoc verũ qñ est publicũ si vero occultũ nõ requiritꝰ reconciliatio que potius fit ad terrorẽ q̃ ecclesia cum sit sancta non polluitur. in. c. significasti. nu. 2. de adul. et stu. fo. 105.

6 Ecclesia põt de nouo edificari intra parochiã alterius ecclesie qñ antiqua ecclesia dz parochiã valde amplam̃ populus non põt de facili cõuenire ad illã et illa ecclesia nouã habebit obuẽtiones spirituales et illa antiqua. in. c. nouũ genus. nu. 7. de decimis. fo. 144.

6 Ecclesia nõ debet vendere rem pluꝰq; valeat cõiter nisi emens scienter plus dederit. in. c. i. nu. 2. de emp. et ven. fo. 82.

6 Ecclesia vẽdens nõ debet recipere vltra verum pretiũ et oblatũ. in. c. quia plerique. nu. 29. de immu. eccle. fo. 233.

4 Ecclesia derabit falcidiã delegato ecclesie. in. c. in presentia. nu. 37. de proba. fo. 15.

6 Ecclesia si non ȝs tot facultates qõ canonici possint cõmoderiuere nõ tenentur ipsi canonici etiã ad preces pape aliũ recipere etiam si vnus nollet: secus si facultates suppetunt. in. c. ex parte afferisis. nu. 4. de cõsuet. preben. fo. 63.

6 Ecclesia vnius diocesis si est vnita ecclesie alterius diocesis et cõsensu pape nihil preiudicatur epo ecclesie vnite. in. c. quia monasteriũ. nu. i. de religio. domi. fo. 184.
Ecclesia vnita si collectatur an collectetur vbi est an in loco vbi est vnita. ibi. nu. 5.
Ecclesia vnita si alienat quis eps prestabit autoritatem an eps loci vbi est sita an vbi est ecclesia cui est vnita. ibi. nu. 6.
Ecclesia vnita debet conseruari in statu suo. ibi. nu. 8.

3 Ecclesia qñ restituatur in integrum ex male gestis per procuratorem et an in tali restitutione requiratur libellus. in. c. i. numero. 35. vt lite non contesta. fo. 108.

6 Ecclesia ligatur legibus ciuilibus loquentibus de euictione. in. c. finamme. 4. de emp. et ven. fo. 83.

6 Ecclesia et cetera loca pia restituũtur si se reperiant lesa. in. c. nulli. nume. 4. de rebus eccle. nõ alie. fo. 75.
Ecclesia nõ tenetur de euictione. in. c. si quis. nu. 12. co. ti. fo. 78.
Ecclesia non lucratur cum aliena iactura. ibi. nu. 13.

7 In ecclesia polluta sanguinis effusione nõ debent celebrari diuina. in. c. quarum. nu. 2. de priui. fo. 139.
Ecclesia quomodo potest pollui et quo debet recõciliari. ibi.

7 Ecclesia nõ iudicat de occulto matrimonio approbat tñ illud si publicatur in. c. quod nobis. nu. 1. de clande. despon. fo. 16.

6 Ecclesia qñ aliquid vendit nõ debet recipere pretiũ oblatũ vltra valorem. in. c. per tuas. nu. 5. de dona. fo. 105.

6 Ecclesia nõ habens ppm nõ ȝs ius sepelendi põt tñ sibi ꝑcedi ab oi prelato habente ius epale cum consensu tñ capli. in. c. certificari. nume. 80. de sepultu. fo. 136.

6 Ecclesie bona sunt deputata victibus clericoꝝ et pauperũ: ppietas aũt est ipsius dei. in. c. non minus. nu. 6. de immu. eccle. et cemi. fo. 224.
Ecclesia an et ad que onera teneatur. ibidem. nu. 11.
Ecclesia tenetur ad refectionem vie vel putei vicinalis et põtium et murorum ciuitatis. ibi. nu. 16. et 18.

4 Ecclesia ratiõe pacis fracte ȝs iurisdictionem in laicos. in. c. sicut. et in fra. nu. 11. de iureiuran. fo. 160.

6 Ecclesia dicitur ad aliquẽ pertinere pleno iure quando eps nullũ ius episcopale ibi exerceat: et ideo presentatio institutio et destitutio pertinent ad illum qui eas habet pleno iure. in. c. in lateranẽsi. numero. 4. de prebendis. fo. 47.

5 Ecclesia vna potest cum pluribus permutari sine iure proprietatis vel tituli dũmodo ille plures ecclesie teneãtur de iure cõmuni: secus si cũ dispẽsatione: quia dispẽsatio nõ transit in tertium. in. c. cum venerabilis. nu. 4. de excep. fo. 9.
Ecclesia qñ est collegiata electio spectat ad collegiũ. non autẽ ad epm nisi cõsuetudo aliter disponat. ibi. nu. 45. fo. 12.
Ecclesia quãdo est sita in parochia alterius: an eps vl rector parochie in ea presentabit. ibi. nu. 46.
Ecclesia si aliquid allegat pro se non tenetur illud contra se acceptare. ibidem. nu. 53.
Ecclesia an possit agere pro ecclesia illata clerico. in. c. contingit. nu. 9. de senten. excom. fo. 126.

2 Ecclesia parochialis potest ꝑferri in titulũ nõ sacerdoti sed nõ in cõmenda. in. c. fi. nu. 13. de transla. epi. fo. 6.

6 Ecclesia quõ dicat subiecta alteri ecclesie pleno iure et prescriptiõe. in. c. cum inter. nu. 16 de re iudi. fo. 61.

6 Ecclesia parochialis vnita prebẽde vl alteri dignitati põt per vnũ teneri rõne cõcretitatis. in. c. ertrpãde. §. qui vero. nu. 4. de prebẽ. fo. 59.

7 Ecclesia nõ dat licẽtiam trãseũdi ad secũda vota nisi certa fit de morte viri. in. c. in presentia. nu. 6. de spõsa. fo. 8.

6 Ecclesia quo ad spũalia presumitur subesse epo in cuiꝰ diocesi est sita secus in tẽporalibus nisi ꝑtrarium de vtroq; appareat. in. c. cũ venerabilis. nu. 1. de relig. domi. fo. 186.

6 Ecclesia cẽsetur habere quoddã ius in predio ex quo debet decima. in. c. in aliquib⁹. nu. 3. de decimis. fo. 54.

6 Ecclesia sita infra parochiã alterius ecclesie an ꝑsumat sibi subiecta. in. c. dilectus. nu. 3. et. 11. de capel. mona. fo. 188.

6 Ecclesia parochialis que scit vt sciatur cui parochie debeatur canonica portio: et sic an sit illa in qua quis ȝ domicilium vel habitationem. in. c. in nostra. nu. 10. de sepul. fo. 137.

7 Ecclesia interpretat ius diuinũ. in. c. quãto. nu. 5. de dinor. fo. 46.

2 Ecclesia exempta nõ potest renuntiare priuilegio libertatis. in. c. cũ tẽ pore. nu. 2. et. 7. de arbi. fo. 171.

6 Ecclesia si fuerit contemplatione alicuius consecrata debet per eundẽ dotari et eodem modo debet dotari per illum qui fundauit et debet dotari ita congrue vt collegiati possint commode viuere. in. c. cum sicut.

nu.1.2.3.7.5.de conse.ecc.vel alta.fo.207.
Ecclesias vel capellas fundãtes possunt per iudicẽ ecclesiasticũ ipsas dotare et ista obligatio transit in heredem nec debet agi cõtra tales fundantes multum seuere: quia talis obligatio venit ex mera liberalitate. ibi.nu.3.7.4.

6 Ecclesia etiã non consecrata in qua diuina officia celebrãtur gaudet immunitate ecclesiastica: quid si in dicta ecclesia non celebrãtur diuina an gaudeat immunitate.in.c.eccle.nu.1.7.5.de immu.eccle.fo.234.

2 Ecclesia dicitur lesa quando timet damnum etiam de futuro: puta q̃ locauit rem alicui potenti.in.c.peruenit.nu.3.de arbi.fo.165.

6 Ecclesia non potest edificari infra parochiam alterius ecclesie siue magna causa.in.c.tua nos.nu.2.de ec.edifi.fo.221.

2 Ecclesia vna quando dicatur ab alia dependere.Auto.in.ceam te. nu. 11.de eta.et quali.fo.43.
Ecclesia maior si euincatur an censeantur euicte omnes ab ea dependẽtes 7 annexe.ibi.nu.12.
Ecclesia maior si non soluit iura episcopalia an ab ea dependentes ecclesie possint pignorari.ibi.nu.13.

6 Ecclesia patronata non potest fine consensu patroni per aliquem occupari in.c.ex insinuatione.nu.1.de iure pa.fo.194.

2 Ecclesia dicitur viduata dupliciter. in.c. inter corporalia.nume.15.de transla.epis.fo.4.

6 Ecclesia quomodo 7 qualiter cognoscatur collegiata.in.c.nobis.nu.8. de iure pa.fo.196.
Ecclesia collegiata habet ius sibi eligendi prelatum.ibi.

1 Ecclesia non cathedralis debet in literis nominari sub nomine illius sancti sub cuius vocabulo est: alis litere sunt surreptitie: alie vero sic. in c.sacrosancta.nu.1.de elec.fo.173.

7 Ecclesia feudataria recognoscit vigore temporalium aliquem dominũ temporalem in superiorem: alis si non sit feudataria 7 possideat temporalia: secus.in.c.veniens.nu.4.de accu.fo.56.

6 Ecclesia non debet de nouo fundari cum preiudicio antiquarum.in.c. cum contingat.nu.8.de decimis.fo.152.

6 Ecclesia vna potest prescribere decimas debitas alteri cum titulo vel per tantum tempus de cuius initio non esset memoria.in.c. cum intimauerunt.nu.2.eo.ti.fo.153.

6 Ecclesia non potest fieri censualis et facta non tenet per simplicem constitutionem rectoris sine consensu diocesani quo casu requiritur causa rationabilis.in.c.preterea.nu.1.2.7.3.de censi.fo.201.

7 Ecclesie edificate in parochia aliena fine licẽtia epi veniũt destruendę sed cedit cõmodo epali.in.c.cum olim.el.ỹ.nu.9.de priui.fo.141.

4 Ecclesiam defendere qui iurauit an teneatur defendere fine requisitione.in.c.breui scisitatus.nu.5.de iureiu.fo.140.
Ecclesiam defendere promittens an teneatur si ecclesia ei fidem nõ seruat.ibi.nu.6.
Ecclesiam defendere promittens si ecclesia vel prelatus sibi auferat salarium an teneatur defendere.ibi.nu.7.
Ecclesiam iuuare promittens an teneatur contra conscientiã.ibi.nu.8.

7 Ecclesia presumit cõcessa alicui imperpetuũ nõ aũt ad tẽpus 7 discenti contrariũ incũbit onus pbandi.in.c.si cõstiterit.nu.2.de accusa.fo.55.
Ecclesia potest concedi alicui ad tẽpus titulo cõmende vel sensũ etiã ab inferiore a papa in titulum vero non cõceditur nisi a solo papa.ibi.
Ecclesia quando est data in commendam alicui ad certum tempus: tũc ante illud nõ potest ex causa renocari: secus si est data simpliciter in cõmendam: quia tunc potest ad libitum renocari.ibi.nu.12.

5 Ecclesia restituitur aduersus prescriptionem sicut minor.in.c.j. nu.9. de prescrip.fo.21.

2 Ecclesie versio in vtilitatem ecclesie non presumitur nisi probetur. in.c. super hoc.nu.18.7 nu.22.de renun.fo.13.

6 Ecclesia dirupta cui⁹ expẽsis debeat refici.l.c.cũ.nu.3.de eccle.edi.f.219.

6 Ecclesia tenet de suis fructib⁹ superabundãtibus subuenire laicis indigentibus 7 alteri ecclesie indigẽti.in.c.j.nu.5.de reb.ec.non alie. fo.73.
Ecclesia recognoscit principes seculares in tẽporalibus et ratione feudi.in.c.ỹ.nu.2.eo.tit.
Ecclesia non solum debet subuenire clericis indigentibus sed etiã laicis.ibi.nu.3.

6 Ecclesia secularis quinq̃ modis potest spectare ad religiosos 7 quo iure potest pertinere talis ecclesia ipsis religiosis.in.c.de monachis.nume.5.7.10.de preben.fo.27.

1 Ecclesia dines dz alteri ecclesie supplere.l.c.cũ.nu.28.de ẽpti.fo.29.

6 Ecclesie ratione potest agere ad decimas rei vendicatione.in.c.ex parte.nu.6.de decimis.fo.149.

5 Ecclesia vna prescribit contra aliã etiam iura specialia.in.c.ad aures. nu.2.de prescrip.fo.26.

2 Ecclesia lesa dolo procuratoris hz duplex remediũ vnũ 5 procuratorẽ aliud restitit 5 aduersarii.in.c.ỹ.nu.19.7.20.de restit.in integ.fo.156.
Ecclesia si damnificatur an fit in eius electione agere contra illum qui damnificauit an contra illum qui habeat res suas.ibi.nu.20.

5 Ecclesia quando est collegiata electio spectat ad collegium cõfirmatio vero ad superiorem.in.c.significauerunt.nu.3.de excep.fo.16.

7 Ecclesie inferiores circa sacramenta debent se cõformare maioribus ratione metropolitane ecclesie.in.c.tuas.nu.2.de sponsa duo.fo.18.

6 Ecclesia potest prescribere aliam ecclesiam vt subsit sibi.in.c.cura pastoralis.nu.1.de iure pa.fo. 93.
Ecclesia siue beneficium nõ possunt prescribi quo ad titulum sine canonica institutione.ibi.
Ecclesie regimen non est committendum incognito nec salua conscientia incognitus eligitur.in.c.i.nu.3.de renun.fo.10.

5 Ecclesia secularis etiam collegiata potest esse pleno iure subiecta monasterio.in.c.cum inter.nu.2.de re iudi.fo.60.
Ecclesia quo dicatur subiecta pleno iure: remissiue.ibi.nu.3.12.7.16.

7 Ecclesia non potest errare ex hereticum esset dicere quod ecclesia erret. in.c.cum sus.nu.6.qui cle.vel vouen.fo.22.
Ecclesia nõ dz vacare suo pastore vltra tres menses et nõ eligẽtes intra istud tẽpus pastorẽ puniunt.in.c.ne pro defectu.nu.1.7.3.de elec. fo.161.

6 Ecclesia dicitur ꝓpria domus orationis.in.c.cum ecclesia.nu.1.de immu.eccle.7 cemi.fo.226.
Ecclesia potest tempore necessitatis ad defensam rerum et personarũ incastellari contra hostes.ibi.nu.2.

6 Ecclesia in quibus casibus potest esse penitus empta a iurisdictione episcopi.in.c.cum venerabilis.nu.4.6.de cens.fo.205.

1 Ecclesia collegiata debet sibi preesse de prelato et nullus alius extra papam potest hoc facere.in.c.j.nu.1.7.2.de elec.fo.118.
Ecclesia quomodo cognoscatur qõ sit collegiata.ibi.nu.3.

1 Ecclesia regitur non solum a iure canonico: sed etiam a cõsuetudine.in c.cum consuetudinis.nu.3.de consue.fo.101.

6 Ecclesia minor 7 fiscus eg̃paranf.in.c.ex literis.nu.11.de pigno.fo.95.

6 Ecclesia parochialis regit residẽtiã nec in eã regulariter per aliũ deseruit.in.c.extirpande.in repe.5.qui vero.nu.2.7.4.6.De preben. fo.41.

1 Ecclesia subiecta episcopo debet in omnibus actibus cõsensum episcopi habere.in.c.causam que.nu.7.de elec.fo.128.

6 Ecclesia patronata ecclesiastica potest conferri a legato etiam non vocato patrono ecclesiastico: secus si laicus est patronus.in.c.cũ propter. nu.6.7 in.c.se.nu.3.de iure pa.fo.197.

6 Ecclesia quelibet particularis tenetur dare episcopo suo singulis annis duos aureos.in.c.pastoralis.nu.7.de dona.fo.105.
Ecclesia non patitur vt quis veniat contra proprium iuramẽtum.in.c. mulieri.nu.4.De iureiur.fo.165.

4 Ecclesia vacante an 7 que bona possint alienari sine vacet episcopatus sine alia inferior ecclesia.in.c.j.nu.7.ne sede vac.fo.65.

1 Ecclesia vel pauperes si instituantur non tenentur vltra vires hereditarias.in repe.c.ecclesia sancte marie.nu.18.de consti.fo.35.

6 Ecclesia potest dici collegiata etiam ꝙ in ea non sit prelatus. in.c. cum non ignores.nu.5.de preben.fo.38.

6 Eccla rõne feudi subiacet dño laico 7 tẽporali.l.c.j.nu.9.de cẽsi. f.199.

3 Ecclesia si vacans nõ vacãt ei⁹ possessiones 7 ipsas tãc ingredies dz invasor 7 tanq̃ invasor expellit.in.c.cũ super.nu.19.de cau.pos.7 pro.fo.158.

3 Ecclesia presumitur subiecta episcopo ex eo quia dat ei aliquid episcopale.in.c.in causa.nu.5.de cau.pos.7 pro.fo.164.

4 Ecclesia potest agere triplici via contra illum qui eam edificauit et remisit ius patronatus.in.c.significauit.nu.5.de testi.fo.76.

2 Ecclesia non vacans non potest alteri promitti etiam si cõsentiat rector ipsius.in.c.accepimus.nu.1.de pactis.fo.133.

6 Ecclesie ordinamenta non potest ille cuius non interest impedire.in.c. ex ore fidentis.nu.1.de his que fi.a ma.par.ca.fo.72.

6 Ecclesia cathedralis pot̃ habere parochiã 7 iura parochialia pertinẽt ad capitulum 7 non ad epm.in.c.cum super.nu.3.7.4.de sepul.fo.136.

6 Ecclesia nõ tenet ex deposito facto clerico ipsius ecclesie nisi in eius ecclesie vtilitatem conuersum fuerit.in.c.j.nu.1.7.4.de depposito.fo.80.
Ecclesia tenetur ex deposito apud eam facto.ibi.nu.3.
Ecclesia quando teneatur de deposito 7 quando censeatur factum deppositum apud eam.ibi.nu.10.fo.84.
Ecclesia qñ teneatur ex delicto prelati vel capituli: remissiue.ibi.

6 Ecclesia secularis potest conferri et reparari ad statum regularem fine tamen preiudicio clericorum: sed non est econtra nisi in defectum regularium.in.c.ad audientiam.el.ỹ.nu.1.2.7.6.de eccle.edi.fo.220.

7 Ecclesia si concedatur in proprios vsus aliquibus religiosis illi nõ poterunt eius possessionem accipere sine licentia episcopi nisi aliter dicat in concessione que intelligetur facta mortuo rectore qui in illa ecclesia permanet.in.c.pastoralis.nu.1.2.5.de priui.fo.142.
Ecclesia potest concedi alicui loco religioso in proprietatem et in titulum.ibi.nu.3.
Ecclesia quando conceditur aliquibus religiosis in proprios vsus cui censetur concessum.ibi.nu.7.
Ecclesia cõcessa alicui in proprios vsus nõ eximitur a iurisdictione epi scopali.ibi.nu.8.
Ecclesia si concedat alicui pleno iure qd intelligat cõcessum.ibi.nu.9.
Et vide in.c.quoniam.in.j.no.eo.tit.

3 Ecclesia contra ecclesiam an restituatur.in.c.j.nu.38.vt lite non contesta.fo.195.

Repertorium singularium materiarum

Ecclesia est obligata creditoribus inquantum est meliorata: licet plus fuerit expensum in.c.quod quibusdam.nu.9.de fideiuss.fo.99.

Ecclesia an teneatur soluere collectas seu alia onera pro possessionib⁹ ei collatis pro quibus antecē ad ecclesiam peruenissent solue bantur talia onera.in.c.literis.nu.12.de vi.ꝛ bo.cle.fo.9.

Ecclesia prescribit rem priuati per spatium.xx.annorum cum bona fide ꝛ sine titulo cum titulo vero per spatium.x.annorum.in.c.sanctorū. nu.1.ꝛ.5.de prescrip.fo.23.

Ecclesia parochialis que dicatur ꝛ quis dicatur parochianus.in.c.extirpande.in repe.§.qui vero.nu.10.ꝛ.11.de preben.fo.40.

Ecclesiam aliquam fundans sine dotans nō per hoc dicitur dominus. in.c.examinata.nu.16.de iudi.fo.39.

Ecclesia interdicta gaudet immunitate ecclesiastica.in.c.ecclesie.nu.8. de immu.ecc.fo.234.
Ecclesia vsq; ad quantū circuitū circum circa gaudeat immunitate ecclesiastica.ibi.nu.10.

Ecclesia vniuersalis non potest errare.in.c.i.nu.14.de iudi.fo.4.

Ecclesia parochialis siue baptismalis pōt pertinere ad ius monachorum.in.c.ex transmissa.nu.2.de prescrip.fo.28.

Ecclesia potest inire mutuum et pro eo pignus capere etiā cessante vtilitate ecclesie dummodo insit necessitas illius qui exigit mutuum. in.c.j.nu.2.de feudis.fo.91.

Ecclesia dz rādere epō in cuius diocesi est de procuratoribus quartay decimarū ꝛ aliis episcopalibus.in.c.olim.nu.1.ꝛ.3.de censi.fo.203.
Ecclesia q̄ sit in diocesi incumbit onus probandi epō.ibi.nu.2.

Ecclesie possunt consecrari tam diebus festis q̄ non festis.in.c.tua.nu me.1.de consec.ec.vel al.fo.206.

Ecclesie vni fundus fuerit fundus vt ipsa aleret dantem in vita sua: licet ille fundus casualiter periret adhuc ecclesia tenetur ad alendum.in c.exhibita.nu.5.de rerum permu.fo.81.

Ecclesia restituit in integrū coꝛā iudice ecclesiastico sed qd si petit reductionē ad bonū virū.in.c.cū sit generale.nu.10.ꝛ.11.de fo.compe. fo.65.
Ecclesia non potest punire illum qui commisit delictum in ea: sens esi aliquis rapuit bona ecclesie.ibi.nu.27.
Ecclesia pōt se impedire vbicūq; nō reperitur alius iudex.ibi. nu.29.

Ecclesia potest edificari intra parochiam ex causa puta quādo aliqui sunt nimis distantes ab ecclesia parochiali.in.c.ad audientiam.in nume. i.de eccle.edi.fo.220.
Ecclesia parochialis non debet construi intra parochiam alterius ecclesie sine causa.ibi.nu.2.ꝛ.3.
Ecclesiam fundans potest precise compelli ad eam dotādam.ibi.nu.5.
Ecclesia potest ex magna necessitate construi sine dote.ibi.nu.7.
Ecclesia etiam sita intra parochiam alterius non presumitur subiecta nisi ecclesie cathedralis ꝛ asserēti sibi incūbit onus probandi.ibi.nu.8.
Ecclesiam dotās ex redditibus beneficij sui acquirit ius patronatus illi beneficio ꝛ non consanguineis suis.ibi.nu.12.

Ecclesia qūcūq; restituit aduersus necessariam probationem omissam etiā contra aliam ecclesiā.in.c.auditis.nu.16.18.de restit.in int. fo.157.
Ecclesia minor ꝛ ciuitas equiparant ꝛ etiam imperiū.ibi.nu.10.11.13.
Ecclesia restituitur in integrum aduersus prescriptionem contra eam factam.ibi.nu.12.
Ecclesia restituitur aduersus lucrum cessans.ibi.nu.15.
Ecclesia restituitur aduersus delictum prelati in iudicijs.ibi.
Ecclesia si restituitur aduersus priuatū an priuatus restituatur aduersus ecclesiam.ibi.nu.17.fo.158.

Ecclesia q̄ secundū q̄ ruit reficit nō dicit eadē ecclesia: et ideo opus est qō iterū reconsecret.ē.in.c.proposuisti.nu.8.de consec.ecc.vel al.fo.206.
Ecclia polluta vel execrata an altare sit pollutū vl execratū.ibi. nu.10.
Ecclesia vel altare quibus modis recōsecret vel recōciliatur.ibi.nu.9.

Ecclesie cathedrales neq; inferiores nō possunt statuere neq; arduas explicare sine consensu episcopi in concernentibus statum ecclesie et hoc propter communionem quam habent adinuicem.in.c.vt requisiti.nu me.10.ꝛ.nu.11.de testa.fo.122.

Ecclesia si vult vti priuilegio legali debet vti cū moderationibus inductis ab ipsa lege: iz sint dānose ecclie.in.c.is qui.nu.20.de solu.fo.105.

Ecclesia in qua sunt commissa homicidia et vulnera non reconsecratur iterum sed reconciliatur portus ob terrorem ēē necessitate.in.c.proposuisti.nu.1.ꝛ.5.de consec.ecc.vel al.fo.206.
Ecclesia polluitur per homicidiū sine sanguine per petratū: puta per suspensionem ꝛ huiusmodi.ibi.nu.2.
Ecclesia an polluatur per homicidiū ad defensum factum vel per homicidium alicuius sancti hominis: remissiue.ibi.
Ecclesia non pollutur propter rixam in ea factam sine sanguine et homicidio.ibi.nu.4.
Ecclesia quando presumatur consecrata vel non.ibi.nu.6.
Ecclesia reconsecratur qñ superficies parietum est combusta: qz in tali superficie consecratur ecclesia idem si parietes corruant.ibi.nu.7.ꝛ.8.

Eccla an ꝛ qñ teneat ex facto plati.i.cū deputati.nu.23.de iud.f.42.

Ecclesiastica persona potest agere pro iniuria sibi illata.in.c.j.nu.2.de lit.contest.fo.103.

Ecclesia potest inducere legem inquantum facit pro se ꝛ inquantum facit contra se non acceptare.in.c.nouit ille.nu.28.de iudi.fo.34.

Peccator non semper punitur.in.c.nouit ille.nu.29.de iudi.fo.34.

Ecclesia restituitur si reperit se enormiter lesam propter alienationem quam etiam cum solēnitate fecit: debet tamen restituere pretium si qua sunt facta melioramenta.in.c.ad nostrā.nu.1.ꝛ.4.de re.ec.nō alie.fo.77.
Ecclesia restituitur in integrū in foro suo aduersus laicum vel vbicūq; vtitur aliquo priuilegio.ibi.nu.2.ꝛ.6.

Ecclesia non vacans non potest concedi in beneficium sed in proprietatē sic puta si conceditur alicui monasterio sine preiudicio tamē rectoris qui eā tenet dū viuit.in.c.cōsultationibus.nu.1.ꝛ.2.de dona. fo.104.
Ecclesia nō vacās pōt vni cū alia etiam rectore non vocato.ibi.nu.2.
Ecclesia non vacans vel beneficium quare non potest concedi in titulū sed in proprietatem sic.ibi.nu.3.

Ecclesia dicitur quid vniuersale tamen successor in ecclesia non dicitur vniuersalis.in.c.q̄.v.nu.9.ꝛ.10.de iudi.fo.29.

Ecclesia restituitur in integrum si est lesa ex alienatione vel donatione rite et recte facta sed si esset nulla: tunc nō restituitur quia ipso iure annullatur.in.c.apostolice.nu.13.de dona.fo.106.

Ecclesia polluta non potest per simplicem sacerdotem reconciliari nisi ex commissione pape.in.c.aqua.nu.1.ꝛ.8.de consec.ec.vel al.fo.110.

Ecclesia an et per quos possit gravari pretextu procurationis fiende. in.c.quia plerīq;.nu.1.de immu.ecc.fo.230.
Ecclesia si fuit integraliter exacta per episcopum ex aliqua re vtili habet postea regressum contra alias ecclesias.ibi.

Ecclesia collegiata si habet presentandi ius prelatus presentabit cū cōsensu saltē maioris ptis capli.i.c.ea noscit.nu.1.de his q̄ fi.a pla. fo.68.

Ecclesia etiā nō cōsecrata si pollua ꝛ adhuc est recōciliāda sed nō requirit illā solēnitatē quā si esset consecrata.i.c.fi.nu.1.ꝛ.6.de cōsec.ec.vel al.fo.210.
Ecclesia polluitur per immissionem seminis.ibi.nu.4.
Ecclesia occulte polluta nō requirit q̄ vlterius reconcilietur.ibi.nu.5.

Ecclesia potest esse subiecta etiaꝫ quo ad episcopalia inferioribus prelatis episcopo.in.c.procurationes.nu.2.de censi.fo.207.
Eccl'ia q̄ pōt impēdere epō visitāti debēt alie contribuere.ibi.nu.4.ꝛ.7.

Ecclesia vocatur post consecrationem: basilica vero ante in Rub.nu.2. de consec.ec.vel alta.fo.208.

Ecclesia quando constituit syndicum an acquiratur licētia superioris. in.c.imperatorum.nu.7.de iura.cal.fo.123.

Ecclesia collegiata nō pōt cōpelli vt recipiat aliquē in fratrē si facultates ecclesie non sunt sufficientes.in.c.dudum.nu.3.de presum.fo.122.

Ecclesia patronata si eius iuspatronatus remanet libera.in.c.q̄ clerici.nu.8.de iurepa.fo.191.

Ecclesia debet respondere episcopo in cuius diocesi est sita nisi contrarium appareat.in.c.constitutus.nu.1.2.de reli.do.fo.185.
Ecclesia si habet aliquid in emphyteosim si cessauerit a solutione canonis per biennium vel triennium cadit a iure suo.ibi.nu.18.

Ecclesia si cōcedatur pleno iure vel vtroq; iure idē importat.in.c.quoniam.nu.3.de priui.fo.143.

Ecclesia plebanatus an possit tenere capellam positam in suo plebanatu non ponendo ibi rectorem.in.c.ex parte.nu.1.de rescrip.fo.52.

Ecclesia pōt priuari feudo ppter felonia plati ꝛ priuabilē dū vivit prelatus postea reconsolidat cū ecclesia.in.c.j.nu.13.de do.ꝛ contu.fo.194.

Ecclesia cathedralis quando vacat non debet contra eam aliquid prejudiciale intentari.in.c.verum.nu.3.ꝛ.7.de fo.compe.fo.63.
Ecclesia non priuatur feudo propter delictum quod commisit clericus nisi in vita clerici.ibi.nu.19.

Ecclesia vsq; ad quod spatiū gaudeat immunitate sua.in.c.inter alia. nu.30.de immu.ecc.ꝛ cemi.fo.230.

Ecclesia vna quando vnitur cum alia debent interuenire solemnitates requisite in alijs alienationibus: nam ista dicitur alienatio ꝛ imperpetuum.in.c.tua nuper.nu.4.de his que fi.a prela.fo.69.
Ecclesia restituitur si est enormiter lesa aduersus alienationē quam fecit etiam cum solēnitatibus requisitis ꝛ in casu licito.ibi.nu.8.

Ecclesia non reconsecratur si ruerit tectum parietibus saluis ꝛ integris remanentibus.in.c.ligneis.nu.1.de consec.ec.vel al.fo.207.

Edicta publicationis in quibus ꝛ quot locis debeant proponi.in.c.cū inhibitio.nu.7.de clande.despon.fo.17.

Edicta ꝛ bannimenta que fiunt in ciuitate afficiūt existentes in diocesi. in.c.si.nu.2.ꝛ.4.qui matri.accu.pos.fo.44.

Editio quo iure petatur.in.c.j.nu.25.de proba.fo.3.
Editio statutorum qualiter fiat.ibi.nu.34.fo.4.

Edictum vbi est premissiua materia dicitur prohibitorium ꝛ non premissorium et dicitur edictum ad instar edicti pretorij alij tamen oppositum dicunt.in.c.cum apud.nu.2.de sponsa.fo.9.

Edificij alicuius noua constructione prohibita an videatur prohibita reformatio.in.c.consuluit.nu.1.ꝛ seq.de inde.fo.86.

☞ Esse.Adde Bald.in.l.si vt pponis.cl.ff.C.de nupt. vbi dixit statuto caueri qō nō possit fieri fortilicium aliqō icōsulto romano pōtifice quoddam fortilicium fuit destructū tēpore guerre superuenit filius ꝛ refecit illud castrum.dicit Bal.ibi q̄ nō potest incōsulto papa ꝛ hoc modo intelligas

relligas scribẽtes. in.l.i.§.fi qs simpliciter. ff. de v. ob. q fi actus est anni bilar⁹ ꝛ reficiẽ nõ soluet nona gabella: qz dz itelligi qñ in totũ nõ est annibilatus: facit gl. xvij. q. ij. de monachis. ꝛ qõ no. Host. in summa i ti. de eccle. edifi. in fi. ꝛ gl. ꝛ doc. in cle. fi. de reseri. in 3tiũ facit qõ no. Ang. in aut. de nõ alie. in. §. hoc itaqꝫ ad fi. colla. ij. vbi dicit q fi domus/em/phyteotica cõburit vel aliquo casu fortuito destruit quod non dicat in totũ destructa ꝓpter solũ qõ remanet: ꝛ ideo pcniũ spectat ad emphyteotã ꝛ tenet illã reficere ꝛ solvere pro solo illud qõ tenebat solvere pro toto edificio: et quo dicto videt posse dici ẽm Joã. de ana. in. d. c. cõsuluit. qõ si synagoga comburatur possit refici propter aream que remanet et non dicatur de nouo refici quod dictũ Ang. nõ credo verũ: per id qõ no. Bar. ꝛ alij. l. i. C. de iu. emphy. ꝛ per no. ꝓ doc. in. c. potuit. de loca.

6 Edificare prohibitus non censetur prohibitus edificium reintegrare. c. per tuas. nu. 3. de dona. fo. 104.

2 Effect⁹ appellatiõis extrajudicialis. i. c. dilecti. nu. 4. & ma. ꝛ jobe. f. 128.

1 **Egrotus** licet non possit eu adere tamen non debet de eius dignitate vel bonis aliquid fieri ante ꝫ actualiter moriatur ꝛ specialiter. in. c. bone memorie. el. ij. nu. 2. 12. de elec. fo. 157.

6 Egrotus etiam in maxima infirmitate cõstitutus põt cõtrahere matrimoniũ tam carnale ꝙ spirituale. in. c. sicut nobis. nu. 2. de reg. fo. 162.

3 Egritudo et captiuitas excusat quem a contumacia vera. in. c. fi. §. porro. nu. 4. vt lite non contest. fo. 114.

2 **Electus** non est ambitiosus si cõsensit electioni de se facte vel prosequitur electionem suam canonice factam in iudicio. in. c. ij. nu. 2. de resti. in integ. fo. 156.

Electio in ecclesijs collegiatis pertinet ad capitulum sed confirmatio ad episcopum. ibi. nu. 3.

Electio facta lite pendente non retractatur sed differtur eius executio. ibi. nu. 9. ꝛ 21.

Electus non adhuc confirmatus potest renuntiare electioni sue in manibus eligentium sine superioris licentia. ibi. nu. 11.

Electio est fructꝰ iuris eligẽdi et añ cõfirmationẽ. ibi. nu. 21. ꝛ 22. f. 157.

Electio siue ꝑsentatio facta ante litẽ motã sup iure eligẽdi vel presentandi confirmat: etiã post litẽ motã: qz attenditur initiũ habile. ibi. nu. 22.

3 Electus etiam qõ non petat confirmationem vel consecrationem possunt contra eum obijci crimina: et tanꝫ indignum repelliere. in. c. cum dilecti. nu. 10. de do. ꝛ contu. fo. 203.

6 Electus acquirit ius per electionem et confirmationem vero exercitiũ. in. c. nobis. nu. 4. de iurepa. fo. 196.

7 Electus simoniace in prelatum est deponẽdus. in. c. de hoc. nume. 2. de simo. fo. 70.

2 Electus an possit renũtiare sue electioni sine cõsensu sui superioris etiã ad sui preiudicium sine electio sit confirmata siue non. in. c. ad aures. nũme. 7. quod met. cau. fo. 151.

7 Electus ꝛ cõfirmatus in archiepiscopũ vel epm ante consecrationẽ dz electus nõ añt epus vel archiepus. in. c. meminimus. nu. 1. de accu. fo. 55.

2 Electi possunt eligere prelatum qui sit de extra capitulum. Anto. in. c. post translationem. nu. 5. de renun. fo. 30.

Eligi vel postulari quis debeat. ibi. nu. 6. ꝛ nu. 8. ꝛ 15. fo. 30.

Eligentes indignum non priuantur potestate eligendi quando est vitium de facili dispensabile. ibi. nu. 13.

7 Electus si fuerit repulsus ob crimen contra ipsum probatum efficitur inhabilis ad alias dignitates consequendas non autem priuatur consecutis sed si talis poterit se purgare non repelletur a dignitate consequenda. in. c. super his. nu. 14. ꝛ 15. de accu. fo. 58.

5 Electus an ꝛ quando dz in cuius manibus possit renuntiare iuri suo. in. c. constitutus. nu. 13. ꝛ 14. de app. fo. 115.

Electio secunda an ꝛ quando valeat prima non cassata. ibi. nu. 15.

2 Electus in episcopum licet confirmatus non dicit episcopus ante consecrationem ꝛ idem in archiepiscopo. in. c. j. nu. 4. de tranſla. epis. fo. 2.

Electos in archiepiscopos papa cõfirmat durante suspitione patriarche. ibi. nu. 12. fo. 3.

Electus in archiepiscopum per confirmationẽ recipit episcopalia ministrandi. ibi. nu. 5. fo. 2.

Electus ꝛ confirmatus in archiepiscopum et nondum consecratum an possit confirmare episcopos beneficia conferre iurisditionalia exercere ꝛ de criminalibus cognoscere. ibi. nu. 1. ꝛ 9.

An potest ea que sunt ordinis committere alteri habẽti potestatẽ exercendi ea que sunt ordinis. ibi. nu. 10. fo. 3.

6 Electus quo casu computabit vocem suam inter alias. in. c. per nostras. nu. 5. de iurepa. fo. 197.

7 Electus in abbatem debet per episcopum cõfirmari. in. c. abbate. nu. 3. de verb. sig. fo. 186.

Electio de necessitate restricta ad certam personaz est nulla: secus si ad incertam de certis. ibi. nu. 4.

Electio quando est facienda de certo gremio intelligitur si ꝛ inquãtum ibi reperiatur persona idonea. ibi. nu. 8.

6 Electus licet non solenniter non tenetur in foro consciencie renuntiare: qz electio habuit fundamentum naturale: licet solennitates iuris positi ui defecerint. in. c. qz plerigꝫ. nu. 31. de immu. ecc. fo. 233.

1 Electus ante confirmationẽ non potest administrare etiam qõ consuetudo sit in contrarium. in. c. qualiter. nu. 2. de elec. fo. 134.

Electio nulla propter defectũ scientie electi non confirmatur ex scientia superuenienti. ibi. nu. 2.

Electus administrans ante cõfirmationem an perdat ipso facto ius qõ habet per electionem. ibi. nu. 4.

Electus administrans ante confirmationem si contulit alteri beneficia sua an cassata electione irritetur collatio beneficiorum. ibi. nu. 7.

Electus ꝛ cassatus quare ante confirmationem administrauit an possit denuo eligi vel in illam vel aliam ecclesiam. ibi. nu. 8.

7 Electus ad aliquã dignitatẽ indistincte põt repelli exceptiõe criminis qz adhuc nõ dz ius in re ideẽ est in electo ꝛ cõfirmat perentẽ consecrationem: qz ẽ põt opponi exceptio nisi illa fuerit opposita ꝛ discussa ꝛpe electionis nõ tñ fuerit admissa. in. c. accedens. nu. 9. 10. de accu. fo. 64.

1 Electꝰ cõnumerat inter eligẽtes. in. c. cũ in iure. nu. 1. 5. 6. de elec. fo. 153.

Eligendi potestatem habentes iure alieno non possunt in alios cõpromittere secus si iure proprio. ibi. nu. 2. fo. 154.

Electus requiritur q fit confirmatus: licet aliquando non. ibi. nu. 3.

Eligendi potestatẽ habentes possunt vnum ex ipsis eligere. ibi. nu. 4.

Electi ad distribuẽdũ inter pauperes vpi põt seipsos eligere. ibi. nu. 4.

Electio dz fieri a maiori ꝛ a saniori parte capli alias nõ valet. ibi. nu. 5.

Eligẽtes scienter indignũ an sint priuati potestate eligendi. ibi. nu. 7.

Eligendi potestas deuoluitur in socios licet numero pauciores. ibi.

7 Electus si pecuniam dedit sue electioni dissentientibus vt consentirent simoniacus est. in. c. matthæus. nu. 1. de simo. fo. 24.

1 Eligi nõ potest illegitimus in prelatum sed postulari fic. in. c. i notuit. nu. 1. de elec. fo. 137.

Electores põt impugnare eoꝝ electionẽ in cã superueniente. ibi. nu. 12.

Electus non potest inuitus confirmari. ibi. nu. 13.

Electio criminosi occulti nõ est ipso iure nulla sz annullãda. ibi. nu. 20.

1 Electi in vna ecclesia ꝛ propter aliquid remoti an possint iterum eligi. in. c. consideranus. nu. 3. de elec. fo. 129.

Electus illegitime gerens se pro prelato non potest ad aliam dignitatẽ promoueri sine dispensatione pape. ibi.

5 Electus ꝛ confirmatꝰ dz cõseq possessionẽ nõ obstãte appellatione vel electione de alio extrajudicialiter facta. l. c. ꝙstitutꝰ. el. ij. nu. 6. de ap. f. 115.

Electores qui eligunt idoneũ an vulnerent conscientiã eorum si possunt idoneiorem eligere. ibi. nu. 7.

7 Contra electum in epm vel ad aliam dignitatẽ qui admittentur ad excipiendum de crimine ipsius. in. c. super his. nu. 21. de accu. fo. 59.

6 Electus vel presentatus ab illo qui est in quasi possessione presentandi vel eligendi tenet: licet postmodum reperiatur presentatus non habere illius iuris proprietatem dummodo esset in bona fide: alias secus. in. c. cũ dilectus. nu. 4. de reli. do. fo. 187.

Electio vnius actionis an ꝛ quo casu excludat: alis remissiue. ibi. nu. 8.

Electꝰ ab vniuersitate dz iurisditionẽ ab ea. in. c. ij. nu. 17. de iudi. fo. 9.

1 Electus ꝛ cassatus ꝓpter defectũ tpalẽ potest defectu cessante iterũ eligi: secus si fuit cassatus ꝓpter crimen. in. c. officij. nu. 3. de elec. fo. 159.

6 Electꝰ in plaꝛ aliquꝰ ecclesie immediate subiecte pape dz immediate post cõsensum electioni prestitũ ire ad papã ad ꝓsequẽdam electionẽ alias priuat ipso facto. in. c. extirpãde. in repe. §. q vero. nu. 20. de ꝓbẽ. fo. 42.

3 Electus ꝛ cõfirmatus ꝛ post spoliatus non restituitur si electio fuit nulla. in. c. cum super. nu. 5. de cap. pos. ꝛ proprie. fo. 157.

Electio inualida operat q nõ possit fieri alia ipsa nõ cassata. ibi. nu. 6.

Electus inualide an possit vti fructibus beneficij. ibi. nu. 7.

6 Electi duo ad vnam dignitatem si cõpromittant possunt arbitrũ vnius electionẽ confirmare ꝛ alteri de prouentibus dicte dignitatis prouidere ad quos prouẽtus non tenebitur successor in dignitate nec ipse confirmatus si remouetur a dignitate vel ex ea nõ percipiat fructus. in. c. nisi essent. nu. 1. 2. ꝛ 10. de ꝓben. fo. 71.

1 Electus ꝛ non cõfirmatus non põt conferre beneficia ꝛ alios actus episcopales facere ꝛ idem est in alijs electis. in. c. nosti. nu. 1. de elec. fo. 129.

6 Electus cassatur si vnũ ex pluribus oppositis contra cũ probat qõ tñ sufficiat ad eius cassationẽ. in. c. cũ iamdudũ. nu. 1. de ꝓben. fo. 29.

Electio alicuius ad dignitatem ecclesiasticam ex quot ꝛ quibus causis possit cassari. ibi. nu. 2. fo. 30.

1 Electus debet presentari patrono vt consentiat vel vt possit opponere si habet iustam causam opponendi. in. c. sacrosan. nu. 6. de elec. fo. 173.

Electio alicuius prelati quare non debet fieri ad preces laicorũ qui sint potentes. ibi. nu. 7.

1 Electus ꝛ confirmatus si reperitur indignus adhuc potest cassari. in. c. nihil. nu. 2. de elec. fo. 166.

Electi quo casu possunt ante confirmationem administrare in temporalibus ꝛ spiritualibus ꝛ quid de postulatis. ibi. nu. 4. ꝛ 7.

Electꝰ cõmissus examini vnius ab illo q habebat examinare et cõmissarius minꝰ bñ examinauit an teneat qui cõmisit examinẽ. ibi. nu. 5. fo. 167.

1 Electus ꝛ cassatus non propter vitium persone potest ad aliam prelaturam eligi. in. c. super eo. nu. 4. 5. de elec. fo. 130.

2 Electus in episcopum non potest appellari episcopus ante cõsecrationem. in. c. quanto. nu. 4. de offi. or. fo. 114.

Electus tantum ad episcopatū an ad alium episcopatum debeat eligi vel postulari.in.c.fi.nu.7.de postu.prela.fo.116.
Electus in episcopum potest ab initio non acceptare sed si semel est episcopus non habet vlterius voluntatem.ibi.nu.11.fo.117.
Electus acquirit plenum ius ⁊ potest facere se confirmari.in.c.postulationem.nu.4.de postu.prela.fo.115.
Electi ad aliquam dignitatem an illam consequātur si electores recesserunt a tali electione.ibi.nu.5.
Electus ad vnam dignitatem vel ecclesiam cogitur dimittere aliā quā habebat als nō recipit.in.c.cum nō ignores.nu.2.4.de preben.fo.27.
Electus ⁊ consecratus non dicitur episcopus.in.c.tua nuper.nu.2.de his que.a prela.fo.69.
Electus solus non potest disponere de rebus ecclesie etiam consentiente capitulo.ibidem.
Electa si est industria persone facit qđ causa non possit subdelegari.in.c.si pro debilitate.nu.4.de offi.dele.fo.73.
Electus promittens dantibus vocem siue electioni beneficium commisit simoniam.in.c.cum essent.nu.5.de simo.fo.71.
Electus in abbatem debet confirmari per episcopum cui subest ipsum monasterium.in.c.sicut tuis.nu.3.de simo.fo.79.
Electio debet necessario confirmari si per superiorē reperitur idoneus.in.c.postq̄.nu.4.5.8.de elec.fo.119.
Electus nō dicitur habere plenum ius ante confirmationem.ibi.nu.2.
Electio facta a secularibus an requirat confirmationē superioris.ibi.
Electus ante confirmationem an possit cedere iudicio.in.c.inter corporalia.nu.33.de transla.epi.fo.5.
Electus non notatur ambitione si suam electionem querit confirmare ⁊ defendere.in.c.exhibita.nu.1.de iudi.fo.42.
Electus confirmatus sed non dum consecratus potest dici prelatus sed non episcopus.in.c.tam literis.nu.2.de testi.fo.65.
Eligentes suspensum non sunt priuati potestate eligendi: licet electio sit nulla.in.c.cum inter.nu.15.de elec.fo.124.
Eligentes scienter indignum sunt priuati potestate eligendi ipso iure alios casus.in.c.gratum.nu.2.10.14.⁊.16.de postu.prela.fo.109.⁊ seq.
Eligēs debēt eligere psonā notā: nā ignor nō pōt eligi: nisi sup idoneitate reciptant testes.i.c.bone memorie.el.ẽ.nu.15.de post.pla.fo.114.
Eligi debet potius in loco qui peregit vitam suam ibi q̄ alius extraneus.ibi.nu.16.
Eligentes vel postulantes indignum sunt ipso iure priuati potestate alium eligendi pro prima vice.in.c.j.nu.3.de postu.prela.fo.109.
Quod quomodo intelligatur pro prima.vide in.c.cum vintonien.fis.nu.13.⁊.31.de elec.ad finem.
Eligentes absentē in ptātē vel cōferentes bñficium absenti non possunt ante eius acceptionem a tali electione retrocedere qñ habent tale officium noīe alieno: secus si noīe pprio.in.c.accedēs.nu.3.de pben.fo.34.
Eligentes contra formam eis datam priuantur potestate iterū eligendi.in.c.fi.nu.24.de iura.cal.fo.131.
Eligens indignū priuatur ipso facto potestate eligēdi ⁊ talis potestas deuoluitur ad superiorem.in.c.significauerunt.nu.5.de excep.fo.16.
Eligentes vel presentantes idoneum an sint tuti in conscientia non eligendo vel presentando idoneiorē.in.c.quoniā.nu.12.de iurepa.fo.190.
Eligens scienter indignum suspenditur a beneficijs per triēnium.in.c.per inquisitionem.nu.1.de elec.fo.146.
Eligētes possunt ab electione recedere ante presentationem electionis factam quando scilicet elegerunt iure propio: als secus.in.c.ex cōque stione.nu.12.de testi.spo.fo.176.
Eligentes non possunt in preiudicium electi validitatem illius electionis compromittere.in.c.cum inter canonicos.nu.3.⁊.5.de elec.fo.139.
Electus potest dissentire ante cōfirmationem fine consensu superioris postea vero non.ibi.nu.4.⁊.11.
Eligētes scienter indignum priuātur pro vna vice potestate eligēdi ⁊ suspendūtur per triēnium a bñficijs que habēt in illa ecclesia vbi faciunt malam electionem.in.c.cum in cūctis.§.clerici sane.nu.1.de elec.fo.127.
Eligētes indignum quod priuetur an habeat locum in omnib electoribus.ibi.nu.4.
Eligētes scienter indignum sunt priuati potestate eligēdi.in.c.cum vintō.nu.1.6.11.de elec.fo.144.
Eligētes nō possunt comprimere in aliquem ius eligēdi si vnus dissentiret.ibi.nu.4.
Electio facta a priuādis an valeat.ibi.nu.13.fo.145.
Eligētes sufficit quod sint in quasi possessione eligēdi: licet nullū aliud ius habeāt.in.c.querelam.nu.5.de elec.fo.143.
Eligēdi mandatum habēs intelligitur de idoneo ⁊ quare.in.c.causam que.nu.4.de elec.fo.124.
Electio prelati nō potest committi laico.ibi.nu.5.
Electores an ⁊ quādo possunt variare.ibi.nu.10.
Et vide in eo.c.cum terra.in fi.
Electores pñt vnū ex seipis eligere.l.c.§.soluit.nu.4.de iurepa.f.194.
Electores nō pñt ius eligēdi i aliū cōpromittere vel aliquē extraneū ad mittere nisi oēs nemie discrepāte cōsentiāt.i.c.scriptū.n.3.de elec.f.169
Electio ⁊ postulatio si simul concurrūt que prefertur.ibi.nu.7.
Electores nō possunt admittere procuratorē absentis nō iurātē legitimā absentiā nisi oēs cōsentiāt.in.c.q2 ppter.§.illud.nu.4.de elec.fo.165.
Electores babēt etiam officium post electionem factam in ea defendēda.in.c.dudum.el.ẽ.nu.4.de elec.fo.176.
Electores imperū si eligūt indignum sciēter electio devoluitur ad papam.in.c.venerabilem.nu.20.de elec.fo.156.
Electores cōpromittūt ius eligēdi in alterum debēt oēs nemine discrepāte cōsentire.in.c.q2 propter.§.vel saltem.nu.26.de elec.fo.154.
Electores si maior pars eorum eligit sciēter indignum an potestas eligēdi remaneat penes minorem partem etiam q̄ fiet in vno.ibi.nu.5.
Electores postq̄ elegerūt nō possunt vlterius variare.in.c.cum autem.nu.3.de iurepa.fo.196.
Electus res sollicitās p sua electione facit se indignum ad illam dignitatem.in.c.per inquisitionem.nu.5.de elec.fo.146.
Electores trāsferūt in electum id quod nō habēt.in.c.cura pastoralis.nu.8.de iurepa.fo.193.
Electores an debeāt eligere prelatum de gremio ecclesie.in.c.ne pro defectu.nu.7.de elec.fo.162.
Electores nō possunt variare publicato scrutinio.in.c.publicato.nume.1.4.5.7.8.de elec.fo.182.⁊ seq.
Electio facta de officiali absente an possit retractari.ibi.nu.3.
Electores si nō eligūt intra tempus statutum eo quare cōtenditur de potestate eligēdi nō priuātur iure quod habēt ad eligēdum.in.c.quoniā.nume.6.de iure patro.fo.190.
Electiōis ius nō dicit scriptū nisi pbet q̄ iteruenerit plurium electioni facte de aliquo prelato ⁊ vocē dederit.in.c.cumana.nu.3.de elec.fo.171.
Habēs duas voces circa electionem alicuius nō pōt illas diuidere: videlicet dare vnā vni: ⁊ aliā alteri.in.c.cum olim.nu.10.de re iudi.fo.59.
In electionibus debēt vocari etiam absentes et sufficit cōcordia maioris partis exigēdum in collegio.ibi.nu.18.
Electio facta de excōicato est ipso iure nulla si vo excōicatio venit post electionē talis electio potest cassari.in.c.olleeti filij.nu.3.de excep.fo.13.
Electio vt valeat an requirātur omes de capitulo presentes.in.c.ecclesia vestra.el.ẽ.nu.14.de elec.fo.181.
Electio secūdo loco facta lite pēdēte super prima an valeat.in.c.cum in apostolica.nu.4.de spōsa.fo.8.
Electio pape mortuo alio ptinet ad cardinales: sed si papa est depositus ad quē spectet electio dubitat.in.c.ad petitionem.nu.4.de accu.fo.63.
Electio prelati inferioris fine alter fit mortuus vel priuatus semp spectat ad eūdem.ibi.
Electio facta post appellationem extra iudicialem an sit ipso iure nulla.in.c.cum nobis.nu.1.2.7.8.de elec.fo.135.⁊ seq.
Electio debet fieri a maiori ⁊ saniori parte capituli ⁊ habet locū in omnibus dispositionibus capitularibus vel vniuersitate seculari.in.c.ecclesia vestra.el.ẽ.nu.1.7.11.13.de elec.fo.181.
Electio facieda de aliquo superiore potest compromitti etiam in penitus extraneum.in.c.causam que.nu.1.⁊.2.de elec.fo.128.
Electio facta a minori parte capituli nō potest cōfirmari vel ratificari.in.c.auditis.nu.15.⁊.16.de elec.fo.149.
Electio nō potest dici facta communiter si omnes de capitulo singulariter prestāt consensum.ibi.nu.8.
Electio clandestine facta an sit nulla.in.c.vnico.nu.18.vt eccl.benefi.si.di.con.fo.73.
Electiones due quādo emanauerūt que dicatur potior ⁊ validior.in.c.auditis.nu.9.de elec.fo.149.
Electio canonicorum de cōsuetudine potest pertinere ad solum capitulum.in.c.cum ecclesia.nu.1.⁊.2.de elec.fo.151.
Electio fine postulatio facta in loco inter dicto an valeat.in.c.j.nu.fi.33.de postu.prela.fo.107.
Electio clādestina an sit ipso iure nulla.in.c.quia propter.§.electiones.nu.2.de elec.fo.165.
Electio clandestina an vitietur.ibi.
Electio que per vim est restricta ad certum hominem nō valet secus si ad vnum ex certis.in.c.cum terra.nu.3.de elec.fo.131.
Electio non facta in loco consueto valet dummodo aliud non deficiat.ibidem.nu.5.
Electio alicuius cassata propter cōemptum potest iterum fieri de illo met ⁊ ab eisdem.in.c.bone memorie.el.ẽ.nu.5.⁊.9.de elec.fo.157.
Electio quesita per ambitionem an retractatur.ibi.nu.13.
Electio clādestina nō valet.in.c.j.nu.2.de clādesti.despon.fo.16.
Electio facta per babiles si vnus erat inhabilis an sit nulla.in.c.fi.nume.6.de procu.fo.147.
Electio duorū ad vnā pbendā nō valet intellige qñ prebēda est annexa canonicatui: als secus.in.c.tue fraternitatis.nu.1.⁊.3.de prebend.fo.31.
Electio ⁊ collatio ad beneficia debet esse pura.ibi.nu.2.
Electio ipso iure nulla aliquando confirmatur per superiorem.in.c.qz diligentia.nu.4.de elec.fo.122.
Electio facta ab illis qui venebāt priuādi etiam cōtradicente illa parte ad quā potestas eligendi erat peruētura valet.in.c.quia propter.§. nisi.nu.5.

nisi.nu.5.de elec.fo.165.

1 Electio prelati spectat ad collegium illius ecclesie vbi prelatus eligit. in.c.cum dilectus.nu.3.de consue.fo.96.
Electus ꝛ nō consecratus potest exercere ea que sunt iurisditionis episcopalis.ibi.nu.17.

6 Electio si non fit facta ab habentibus potestatem eligēdi intra ter mes tranſit potestas eligendi ad proximum superiorem.in.c. cū nostris. nu.3.de concef.preben.fo.58.

6 Electio et confirmatio potest fieri aliquo casu vnico actu.in.c.dilectus filius.nu.3.de concef.preben.fo.62.

7 Electio prelatorum vel aliorum simillium vt iudicum est prohibita fieri per sortem inter laicos tamen huiusmodi electio non prohibetur. in c.fi.nu.1.3.de sortile.fo.119.
Electores possunt vnum ex eis eligere.ibi.nu.4.
Electio facta per sortem est nulla.ibi.nu.5.

3 Electio facta per procuratorem an debeat approbari per dominum.in c.cum olim.nu.8.de cau.pos.ꝛ proprie.fo.63.

3 Electio est actoris quando aliquis potest conueniri in duobus locis.in c.dilecti filij.nu.10.de fo.compe.fo.84.

1 Electio pape ꝫ nulla pōt cōualidari si supueniūt cōsensus cardinaliū qui accēdant ad pfectū numerū.in.cl3 de vitanda.nu.8.de elec. fo.123.
Electio pape vtrū possit per aliquā exceptionē elidi.ibi.nu.10.fo.124.
Electus per metum ipso iure nullam habet iurisditionem.ibi.nu.12.
Electus an computet vocem suam in numero eligentium.ibi.nu.13.

3 Electio episcopi pertinet de iure communi ad canonicos cathedralis ecclesie.in.c.cum ecclesia.nu.5.de cau.pos.ꝛ proprie.fo.154.
Electio facta ecclusis vel non vocatis illis ad quos etiam pertinet non est nulla ipso iure sed annullanda.ibi.nu.12.
Eligentes non possunt admittere forinsecos ad eligendum sine certis solennitatibus.ibi.nu.43.fo.156.

1 Electio facta a minori parte de digno prefertur electioni facte a maiori parte de indigno.in.c.nudum.el.j.nu.10.de elec.fo.140.
Eligentes indignum sunt priuati ipso facto potestate eligendi pro prima vice.ibi.nu.11.
Electus ad aliquam dignitatem ecclesiasticam an tempore electionis requiritur ꝙ sit in sacris.ibi.nu.12.

6 Electio prelati non potest fieri per sortem.in.c.j.nu.6.ne sede va.f.64.

1 Electio prelatorum debet fieri secundum formam.c.qr propter. de elec. que ante substantia.in.d.c.quia propter.nu.1.ꝛ.12.fo.162.
Eligere qui non possunt.ibi.nu.3.

6 Electio facta de indigno transfert potestatem eligendi in superiorem. in.c.monachi.nu.10.de sta.mona.fo.179.

3 Electio facta per metum quo casu est ipso iure nulla adeo gesta per ita electum sunt nulla.in.c.olim inter.nu.10.de resti.spo.fo.190.

6 Electio: presentatio: institutio: collatio: inuestitura quid sint et ad quos pertineant.in.c.auctoritate.nu.5.de insti.fo.53.

3 Electio qualis est validior an facta absente proprietate eligendi et non possessione an absente possessione nō proprietate.in.c.cum ecclesia.nu me.53.de cau.pos.ꝛ proprie.fo.156.

3 Admissus ad electionē a toto capitulo vel maiori parte acquirit possessionem iuris eligendi: secus a minori parte apud quam erat ius eligendi pro illa vice: quia nō potest preiudicare alijs in futurum.in.c.cū ecclesia.nu.35.de cau.pos.ꝛ pro.fo.156.

6 Electio facta de aliquo contēptis aliquibus confirmatur si intra certū tēpus contēpti nō contradicūt.in.c.ꝫ.nu.8.de his que fi.a prela.fo.66.

1 Electio simoniaca est nulla ꝛ nō pōt electus per simoniā etiā ignoranter amplius eligi pro illa vice.in.c.fi alicuius.nu.1.2.3.de elec.fo.183.

1 Electio quid sit in rub.nu.2.de postu.prela.fo.107.
Electores i dest qui habēt potestatem eligēdi non possunt eligere illum qui per solā postulationē pōt esse platus alis electio esset nulla.ibi.nu.3.

1 Electioni interesse nemo inuitus compellitur nisi multum interfit ecclesie.in.c.quia propter.nu.4.de elec.fo.163.

1 Electioni episcopi in quo loco fieri debeat ꝛ alio loco facta non teneat. in.c.quod sicut.nu.2.de elec.fo.148.
Electionem possunt cassare contempti etiam post confirmationē ꝛ consecrationem.ibi.nu.3.ꝛ.15.
Electio nulla non potest per subuenientes confirmari.ibi.nu.9.

1 Electio facta per metum est ipso iure nulla.in.c.bone memorie.el.j. nume.11.de elec.fo.141.

1 Electiōi ꝫsentiēs de se facte p abusum secularis ptātis efficit ineligibilis in alia dignitate ꝛ electio est nulla.in.c.ꝙsgs.nu.13.5.de elec.fo.165.
Electus ad dignitatem ecclesiasticam a laico et eandem obtinēs a superiore ecclesiastico adhuc iniuste illam tenet ꝛ excōmunicatus est excommunicatione minori.ibi.nu.2.7.8.fo.166.
Electio facta per metum est ipso iure nulla.ibi.nu.5.ꝛ.6.

2 Electio attentata post mortem co electi est ipso iure nulla.in.c.ex parte. nu.3.de arbi.fo.176.

1 Si vocantur ad electionem non vocandi valet electio facta eis non expectatis.in.c.cum inter vniuersas.nu.1.11.de elec.fo.135.

2 Electio fiat postulatio an possit fieri de illis qui sint de aliena prouincia.Anto.in.c.fi.nu.5.de cle.pereg.fo.65.

2 Electio prelati facta p metū an teneat.in.c.ꝫ.nu.13.qō metus cā.fo.147.

1 Electioni consentiens de eo fiende incidit in ambitionem.in.c. cū post. nu.2.3.5.de elec.fo.169.

1 Electio sine postulatio facta contempto et non vocato illo qui debebat interuenire venit irritanda.in.c.bone memorie.el.ꝫ.nu.5.6.25.26.27. de postu.prela.fo.113.
Et habet locum in omnibus actibus capitularibus Fin Panor.in.c. cū inter.el.ꝫ.in ver.quo ad tertiam.de elec.

2 Eligi non potest licite alligatus alteri ecclesie matrimonialiter: sed vt postulari ꝛ eligentes sunt priuandi seu suspendendi potestate eligendi in.c.quanto.nu.8.de transla.epi.fo.6.

1 Eligēdi ꝛ cōfirmādi autoritate babēs vtrū possit se vnico actu expedire: scz eligere ꝛ confirmare simul.in.c.causam que.nu.6. de elect.fo.128.

2 Eligendi liberam potestatem habens non potest indignum eligere.in c.cum olim.nu.3.de arbi.fo.174.

6 Eligi non debet in prelatū existens in peccato mortali sed electus non deiicitur.in.c.per tuas.nu.6.de voto ꝛ vo.re.fo.178.

1 Eligendi potestatem habens via cum alijs potest etiam nō impeditus constituere procuratorem de consensu aliorum qui possunt obstare vt vnum ex ipsis faciat procuratorem.in.c.scriptum.nu.11.de elec.fo.160.

2 Eligi an debeat sanctior et melior.Anto.in.c.ꝫ.in prima oppo.de offi. custo.fo.70.

6 Eligi quis non potest in episcopū nisi saltem sit subdiaconus.in.c. extirpande.ꝫ.qui vero.nu.3.de preben.fo.39.

7 Eligenda est pars tutior in dubijs ꝛ precipue vbi periculū anime versatur.in.c.inuenis.nu.1.de sponsa.fo.3.

7 Eligi an possit in prelatum constitutus in peccato mortali.in.c.fin.nume.6.de cle.excom.fo.127.

1 Eligendi prelatum potestatem habentes possunt vnum ex eis eligere etiam ꝙ sint duo.in.c.j.nu.6.de elec.fo.118.

2 Eligi vel postulari qui debeant.in.c.admonet.nu.2.de renun.fo.11.

5 Eligendus in prelaturam an et quando sit potius doctus diues an potens et quando electio facta de aliquo istorum cassetur tanꝙ non expediens ecclesie.in.c.constitutus.el.ꝫ.nu.10.ꝛ.11.de ap.fo.115.

1 Eligendi potestatem habentes si intra tempus prefixum non eligunt transmittunt potestatem eligendi in superiorem etiā si sunt discordantes in eligendo.in.c.cum ecclesia.nu.12.de elec.fo.152.

2 Eligi an possint non constituti in sacris ad beneficia sonantia dignitatem que sint sine cura et que dispensatio requiratur.Anto.in.c.preterea.nu.7.de eta.ꝛ quali.fo.44.

2 Eligi vel postulari quando quis debeat.Anto.in.c.licet.nu.13.de trāsla.prela.fo.19.

1 Eligendi potestatem habens non potest seipsum eligere.in.c.gratum. nu.11.de postu.prela.fo.110.
Et vide in.c.j.nu.6.de elec.

7 **Eleemosyna** non debet recipi a publico peccatore ne recipiens videatur ipsum fouere in peccato. in.c.super eo.nu.1.de rapto.fo.107.

6 Eleemosyna non debet fieri de male acquisitis restitutioni subiectis. in.c.innotuamus.nu.2.de censi.fo.200.

6 Eleemosyne constitentium in peccato que fiunt ecclesie sunt recipiēde nisi crimen fit notorium.in.c.ex transmissa.nu.4.de decimis.fo.149.

6 Eleemosynas potest facere clericus constitutus in infirmitate de bonis ecclesie ꝛ de eisdem potest remunerare beneficia accepta tam a consanguineis ꝙ ab extraneis.in.c.cum in officijs.nu.6.de testa.fo.114.

6 Eleemosyna quādo sit danda sub precepto peccati.in.c.anarithe. nu.3. de preben.fo.25.

6 Eleemosyna legata vel alia relicta facta vni ecclesie pōt p alia ecclesia repeti i qua verisimiliter fuissent facta.in.c.cū liberū.nu.1.de sepul.fo.135.

7 Eleemosyna de reb⁹ alienis nō licite fit.in.c.fi gs.nu.4.de furtis.f.109.

6 Eleemosyna an possit fieri per existētem in peccato mortali ꝛ an et profit ad aliquid facere eleemosynas.in rub.nu.11.de testa.fo.110.

6 Eleemosynam facere potest clericus de bonis ecclesie dum tamen non immoderatam faciat ꝛ hoc siue sit sanus siue in infirmitate cōstitutus. in.c.ad hec.nu.1.2.ꝛ.4.de testa.fo.114.

6 Eleemosyna nō potest fieri de restitutioni subiectis. in.c.quia plerique. nu.10.de immu.eccle.fo.230.

6 Eleemosynam facere cōpellunt tam clerici ꝙ laici facultates habētes vbi subest maxima necessitas.in.c.j.nu.9.de emp.ꝛ vend.fo.82.
Eleemosyna est de precepto tempore necessitatis.ibi.

7 Eleemosyna debet dari condecens non minus recipienti ꝙ dāti adeo ꝙ potius est peccatum dādo pauperi cibos delicatos.in.c.fi ꝛ questiones.nu.7.de simo.fo.73.

7 Eleemosyna data ad pompam potius demeretur ꝙ mereatur.in.c.j.nu. 4.de collu.dete.fo.120.

6 Eleemosyna est in precepto etiā laicis quando est tanta necessitas pauperis quod fame moreretur.in.c.de monachis.nu.4.de preben. fo.26.

2 Eleemosyne facte alicui imagini situate in fra aliquam parochiam cedunt lucro illius parochie.in.c.nimis.nu.3.de excef.prela.fo.87.

Repertorium singularium materiarum

4 Elemosyna an sit in precepto. in c. fi vero. nu. 6. de iurein. fo. 133.

6 Elemosyna sine decima an & quando sint solende de illicite quesitis intellige de decima personali: predialis vero semper soluatur. in. c. ex transmissa. nu. 3. & 4. de decimis. fo. 149.

2 Elemosyna in casu necessitatis an possit recipi ab excommunicato. in c. cum volantate. nu. 5. & 7. de sen. excō. fo. 134.

6 **Empcio** presumitur facta ex pecunia, illius cuius nōie cātat instrumentū. in. c. presbyter. nu. 3. de pecu. cle. fo. 108.

6 Empcio alicuius rei immobilis integre an rescindatur vt cadē res integra maior pretio vēdat: remissiue. in. c. pastoralis. nu. 4. & 6. de decī. fo. 152.

6 Empcio alicuius rei vt carius illa vendatur est prohibita tam laicis q̄ clericis. in. c. i. nu. 6. 9. & 10. ne cle. vel mona. fo. 235.

6 Empcio facta de bonis ecclesie dicitur acquisita per ecclesiam. in. c. relatum. cl̄. nu. 3. de resta. fo. 120.

4 Emendatus q̄ quis sit q̄ō probet & cui incumbit onus probādi emēdationem & sacerdoti creditur. in. c. testimonijs. nu. 14. de testi. fo. 88.
Emendatus per dispensationem an repellatur a testificādo. ibi. nu. 15.
Emens & ecclesie a prelato prescribit si credat interuenisse consensum capituli: secus si credat prelatum posse solus vendere. in. c. apostolice. nu. 12. de dona. fo. 112.

3 Emens in fraudem creditorum item contra interdicta legum item res reipu. sine solennitate item emens per metum: puta quia cōpellit quem sibi vendere tenetur fructus restituere perceptos & qui percipi potuit sent qui reputatur possessor: malefidei licet habeat titulū. in. c. grauis. nu. 8. & 17. de resti. fo. 177.

5 Emens a prodigo aut luxurioso an possit prescribere. in. c. si diligenti. nu. 26. de prescrip. fo. 39.

6 Emens rem minus iusto pretio q̄ valeat ignorante venditore tur piter acquirit. in. c. i. nu. 2. ne cle. vel mo. fo. 234.

6 Emens rem ecclesie vel alio modo accipies vltra modos a iure approbatos nullum ius sibi acquirit. in. c. epi. nu. 1. de rebus eccle. alie. fo. 74.

3 Emens vel alio titulo accipiens & ipse alienans rem litigiosam qua pena puniatur eti am si esset ecclesia. in. c. ecclesia sancte marie. el. 3. nu. 10. & 11. vt lit. pen. fo. 218.

7 Emens vel vendēs rem plus vel minus iusto pretio non est vsurarius si hui⁹modi res poterat plus vel minus valere mutato tp̄e secus si est certū q̄ nec plus nec min⁹ valeat. in. c. nauigāti. nu. 6. 7. de vsur. f. 66.
Emens rem minus q̄ valeat scienter et venditore ignorante non caret peccato. ibi. nu. 19.

6 Emens bona confiscata ꝓpter aliquā solēnitatē non seruatā an emat cū bona cōscientia: remissiue. in. c. q̄ plerique. nu. 40. de immu. ecc. fo. 234.

5 Emēs bona fide rem alienam si & quousq̄ prescribere sintat sciat rem fuisse alienam q̄ō remediam habebit. in. c. fi. nu. 45. de prescrip. fo. 47.

6 Emens vel vendens rem vltra vel intra dimidiam iusti pretij quo casu teneat in foro aie quid aut̄ si postea supervenit notitia maioris vel minoris pretij. in. c. q̄ plerique. nu. 28. & nu. 38. de immu. ecc. fo. 233.

6 Emens fructus futuros non tenetur ad pretium si fructus non nascuntur. in. c. propter. nu. 13. de locato. fo. 87.

5 Emens rem ecclesie non seruata solennitate potest conueniri ad ipsam restituendam in foro ecclesiastico. in. c. cum causa. nu. 5. de re iudi. fo. 51.
Emens res ecclesiasticas sine debitis solennitatibus non potest pretiū repetere nec fructus lucrari. ibi. nu. 17. fo. 57.

6 Ementes indebite res ecclesiasticas tenentur res restituere cum fructibus si reperiantur et perdunt omnes meliorationes quas fecerūt. in. c. si quis. nu. 4. & 13. de reb. ecc. alie. fo. 75.
Ementes rem ecclesie vel possidens si est in bona fide habet beneficiū cedendarum contra vendentem. ibi. nu. 13.

7 Emere rem an & quo casu liceat vt carius vendatur. in. c. nauigāti. nu. me. 8. de vsu. fo. 67.

7 Emere vel vendere alicui soli adeo q̄ō alteri non liceat non est licitum. in. c. super quibusdam. nu. 8. de verb. sig. fo. 138.

6 Emptor potest tenere res incertas vt fructus nascituros & similia. in. c. peteraca. nu. 9. de iurepa. fo. 196.

6 Emptor emptori decepto vltra dimidiam rei nō dico pretij quomodo subueniatur. in. c. per tuas. nu. 4. de dona. fo. 193.

6 Emptor non cogitur stare locationi facte per venditorē. in. c. querimoniam. nu. 7. de iurepa. fo. 192.

6 Emptor cum pacto de retrouendo dando intercuniente iusto pretio lucratur fructus donec retroucndat tā de iure canonico q̄ ciuili. in. c. ad nostram. nu. 8. de emp. & ven. fo. 84.
Emens vltra dimidiam iusti pretij vel habet supplere residuū vel rem restituere recepto pretio. in. c. cum causa. nu. 1. eo. tit.

6 Emptor molestatus in re empta de euictione iudicū vēditori ante q̄ iudicij finiat als non aget de euictione non sufficit simpler denuntiatio: sed vt ventata ad se defendendū. in. c. fi. nu. 2. & 3. de emp. & vē. fol. 85.

6 **Emphyteota** ecclesie non potest vendere melioramenta que fecit in re nisi seruata solēnitate: de qua in. c. potuit & contra faciens vel non soluens canonem priuatur iure sa omisi celeriter motā purgauerit etiā interpellatus. in. d. c. potuit. nu. 6. & 12. de loca. fo. 88.

Colsetus doctor excellentissimus. Titū emphyteota vadēs vagando p mundū si ignoraf vbi sit: & an viuus vel mortuus sit nullis relictis filijs aut neporibus diuisit tū. procuratore vt soluerat pensionem ecclesie: nō ecclesia noluit accipere cēsum a procuratore propter dubiū mortis: procurator aūt vult stare in possessione donec certificatus sit de mortc an ecclesia possit rem vendicare sibi & arguā ad partes. Et primo ad partē affirmatiuā & vī q̄ sic. argu. tert. in. l. si ita pater. & in. l. si filius. ff. de ritu nup. vbi in. d. l. si ita pater. dicit q̄ si pater abfit & ignoraret vbi, sit & an sit & terminus effluxerit q̄ liberi vtriusq; sexus potuerūt matrimonijs et nuptias legitimas ꝓhere si apertissime pater fuit ignoratus vbi degit: & in. d. l. si filius. ōrō q̄ si pater est apud hostes vel ante triēnij captiuitatis vel absentie filius duxit vxorē vel filia nubat matrimonijs recte ꝓbit dūmodo certus sit patrē nō repudiaturū conditionēe? cū quo seu qua matrimonijs ꝓbit sic ergo in simili si emphyteota vagaf et ignoraf vbi sit & an sit ecclesia poterit rē emphyteoticā sibi vēdicare. ar. illorū iurū. Secō cōfirmaf ex hoc per ter. in aut. de nup. ꝑ. fs etiā. in ver. si vero. col. iij. vbi si incertū sit vtrū alter cōiūx supersit vel ne expectādū est quinquennij quo elapso conualebat ad secundas nuptias sine periculo. Tertio adduco ter. ad hoc no. in. l. cū dñi. h. erreotū. ff. loca. vbi dñi horreoꝝ poterūt aperire eorū horrea & ea que sunt ibi describere si conductores eoꝝ dñi apparuerūt nec eius tpis pensionē exoluerint & sic videt ibi ter. ꝓ hac opi. Quarto adduco gl. q̄ reputaf fin. i. c. nō oportet. el. i. de consa. di. v. q̄ dixit q̄ si clericus tādiu abfit dubitetur q̄ō an viuat an mortuꝰ sit definat habere liberā administrationē. alle. tex. insti. de vsu. ꝑ. q̄ō aūt. el. ij. ver. si qs loci vacātis possessionē ꝓpter absentiā aut negligentiā dñi aut q̄ fine successore decessit sine vi nancisc̄af sine malafide nō possedit sed bona licite rem vsucapit. & illā glo. faciunt singulariter doc. & ibi Abb. in. c. ex tue. de cle. nō resi. & nō est: q̄ ꝑsumit mortuus. Quinto adduco ter. in. l. libera peculij administratio. ff. de pecu. vbi ōr q̄ō ille qui vagaf & nesciſ an viuat vel mortuus sit perdit liberā peculij administrationē ad hoc faciat ter. in. l. q̄ō nisi. ꝑ. ex puincia. ff. de oper. liber. vbi libertus nō tenef insequi patronū vagabundū ad prestādum operas. & ibi Iflico. de nea. inducit adualallū qui tenef seruire dño sed si incipit vagare per mundū non tenef: & adduco q̄ō voluit idem Iflic. de nea. in. l. item illa. ff. de consti. pecu. vbi dicit q̄ō debitor non tenef in uenire creditorem vagabundū & soluere ei debitū: ꝑ als secus vt ibi plene no. & adduco glo. cū ter. de vsuris quā glo. reputauit sibi singu. do. meus do. Item d. q̄ ꝑ vsurarius teneat prestare vsuras ille a quo exterisit illud est verū si nouit p mundū: tunc q̄ non tenef inquirendo vagari. & addu co glo. in. c. vnaquęq; rerū. q. ij. que dicit q̄ vxor non tenef sequi virū vagabundū. quā gl. facit fing. do. Jo. de imo. in rub. ff. fol. mat. ꝑ per errorem allegauerit gl. in. c. ebron. ca. cā & q̄stione: fed solco allegare gl. aliā in. c. de illis. de ꝓbis. et in. c. si quis ineuitabili necessitate. xxxiij. q. ij. & in. c. i. de cōiung. le pro. & in. c. i. qui matri. accu. pos. que omnes glos. limitantur nisi scienter mulier duxisset in virū aliquē histrionē qui solet vagari quo casu tenebitur sequi virū. Ita dixit gl. in. d. c. vnaquęq. & in. d. c. si quis. facit q̄ō voluit Bart. in. l. meuia. ꝑ. vxore. ff. de annuis leg. & scribētes in. d. rub. & Joā. de imo. in. l. si cum dotem. ꝑ. si maritus. ff. fol. ma. Sexto faciat quia eo ipso q̄ quis longo tempore abfuit presumitur q̄ pro delicto habuit: tempus enim inducit obliuionem: vt. ff. de dāno infec. l. si finita. ꝑ. non autem. et no. Barto. in. l. si de eo. ꝑ. si forte. ff. de acqui. pos. & glo. insti. de vsuc. ꝑ. quod aūt. el. ij. in verbo propter absentiam. hanc partem approbat Spec. in tit. de loca. ꝑ. nunc aliqua. ver. clericū. & Bal. in aut. qui rem. in fi. C. de sac. sanc. ecc. quia in dubio iudicandum est pro fauore ecclesie: quia maxima et summa est ratio que facit pro religione. l. sunt persone. in fi. ff. de religi. & sumptuose. licet dicat ibi Bal. recurrendum esse in hoc ad coniecturas. Et in dicio meo videtur probari eius theorica. in. d. l. si ita pater. in versi. posq̄ apertissime pr̄ fuerit ignoraf vbi degit hāc etiā opi. secutus est dñs meus. in. d. c. cū tu. & in repe. rub. C. q admitt. ad bo. pos. col. 1. vi. & do. Jason mediolanē sis. in repe. l. ij. in ver. xxxiij. quero. in. xxxvij. col. C. de iure emphyteotico. & hoc dicit procedere in dubio per. d. l. sunt persone. als putat verisimile q̄ cum ecclesia fundet se ex morte si cessarent coniecture mortis alio nō appareat q̄ō ecclesia non posset rem vendicare ab illo procuratore qui soluit pro absente in primato tamen putat hoc experditum & hoc quo ad partem affirmatiuā. Capio partem negatiuā & primo adduco ter. in. l. nec nos. C. de capti. & postli. reuersis. vbi ille qui nititur et fundat se super morte alicuius dz eā probare saltē per famā: als presumit in dubio viuere. l. si quidem. & ibi not. C. solu. matri. & in. l. ij. dubitetur. ff. quēadmodo test. aper. cum ergo ecclesia fundat se super morte, ergo eam probare debet per iura prealleg ata et vbicūq; tractatur: de commodo seu de bereditate alicuius sufficit probare mortem per famam vel q̄ō consanguinei fecerūt luctum: presertim cum tractatur de morte in longinquo loco secuta: vt plene per glos. et Barto. in. d. l. secundū. ꝑ. si dubitetur. & per Bar. in. l. quotics. C. de naufra. lib. xi. et per glos. in. c. quoniam frequenter. ꝑ. si vero. in ver. si autem. in ver. presumitur. vt lite non contest. et in. l. sed & si de sua. & ibi no. ff. de acqui. here. no. cano. et maxime Anto. de bu. in. c. in presentia. de sponsa. & per Bar. in tractatu de teste. circa tertiam chartam. per glo. Cy. & Bar. in. d. l. si quidem. et Alexan. de imo. consi. xxj. incip. viso processu cause vertentis. in. dij. volu. & Barto.

in. l. q̄ō

in.l.quod presens.C.de murileg.lib.xi.maxime cum agatur de magno preiudicio ſm Ange.in.d.l.quoties. Secundo presumptio iuris est lis quida probatio glo.singularis.in.l.ſi tutor.C.de peri.tuto.⁊ ibi Bal.⁊ Jo.de imo.⁊ not.doc.in.c.cum olim essemus.de priuilegiis.⁊ Anto.de but.in.c.vestra.de coha.cle.⁊ multorum.in repetitione.facit qđ legitur et notatur in.l.licet imperator.ff.de lega.j.cum simi.sed presumptio iuris est qđ homo presumitur viuere per centum annos:vt in.l.ſi.C.de sacrosan.eccle.⁊ alibi per centū ⁊ viginti.vt in auſ.de mona.in prin.ergo cum presumptio sit pro emphyteota non poterit ecclesia rem sibi vēdicare. ¶ Tertio priuare quem re sua est pena:ita dixit Joā.an.⁊ docto. sequuntur in.c.ſin.de elect.lib.vi.⁊ per do.meum domi.And.in.c.ij.de consti.⁊ censura ecclesiastica non curat de penis ciuilibus sed de mera restitutione.ita dixit Bal.in.c.sicut.el.iij.de iureiur.alle.gl.in.c.fraternitas.xij.q.ij.et Abb.in.c.raynaldus.de testa.et in.c.ij.de constitu.et in c.ſi egressus.de iniurijs.⁊ in.c.quia plerūq;.de immu.eccle.⁊ in.c. audi ultimus.de simo.⁊ in rub.de appel.in fine.⁊ in.c.tua.de sſur.in ſi.Bald. in extractis gl.decreti do.Anto.in.d.c.quia plerich.et in.c.ſ. de dolo et contu.⁊ in.c.ſi.de presert. Pe.de anch.in.d.c.ſ.de consti.Bal.in.l.ſi nō, dum.C.de fur.Ludoni.ro.in repe.Rub.ff.de arbi.in finalibus verbis. Preterea vbi pena est impositta a lege vel canone illam imponere non debemus.glos.est singu.in.c.ſi.de iurepa.ſm Abbatem ibi.sed fimilis est glo.ij.xv.q.octaua.et est bo.tex.in.l.ar ſi quis.in ver. labeo aſt.el.ij. in verbo diuus.ibi penam tamen in eum statutam non esse.ff. de relig. et sum.func.facit tex.in auſ.de non eligen.secundo nubentes.in verſicu. non est lex tale quid dicens.⁊.l.ſi seruum.ver.non dixit pretor.ff. de acqui.hered. ¶ Quarto ecclesia non debet locupletari cum aliena iactura:quinimo nec etiam laicus.c.calumniam.de penis regula locupletari.de regu.iur.lib.vi.⁊.l.nam hec natura.ff.de condi.indeb. cum fimilibus sed ſi ecclesia vendicaret sibi rem⁊ isse vlueret locupletaretur cum aliena iactura:ergo ꝛc.nam ecclesia debet esse cultrix iuſtitie vt est bonus tex.in.c.j.de natu.feu. ¶ Quinto vbicunq; procurator solvit nomine emphyteote prodest emphyteote maxime ad hoc constitutus: vt legitur⁊ notatur.in.l.ſi procurator.ff.de condi.inde.⁊ est quaſi omnium sententia:⁊ maxime Ludo.ro.in conſi.cliij.incl.viſo questionis proposite themate ceteriſq; deductis ꝛc. et etiam negotiorum gestorum vt in.l. soluendo.ff. de neg.gest.quinimo in sortionibus terminis vbi tractatur de conseruatione iuris realis vt est emphyteosis non refert quomodo solvatur aut a quo solvatur aut cuius nomine dummodo solutum fuerit:vt in.l.arboribus.ſ.quid tamen.ff.de vſu fru.qui recte is probatur. ff.quemadmodum ser.amitt.l.qui fundum. Item de hoc est casus quaſi in terminis⁊ singula.in.l.forma.ſ.ſi cum ego.ff. de confibus clare determinans qđ solutio census aut canonis facta per ius non habentem nomine suo ius habenti quo ad conseruationem emphyteosis aut fundi censuarij:hoc aperte decidit Andr.de piſ.Bart.de cung.et Bald.eos referens in.l.ſolennibus.C.de rei ven.⁊ dem firmat Spec.in tit. de loca. ſ.nunc aliqua.ver.lxxij.et Ludo.ro.in prealle.suo conſi. et sic non obstat.l.ſi pene.ſ.ij.ff.de condi.inde.et.l.que vtiliter.ad finem.ff. de nego. gest.vbi indebiti solutio per alium nomine suo facta ctediton iure debenti soluere pro desse non potest:cui ergo in casu nostro procurator solverit nomine emphyteote poterit pro conseruatione huius iuris realis rem emphyteoticam retinere:et per consequens ecclesia non poterit vendicare. ¶ Sexto adduco text.attenta sui ratione.in.c. quoniam frequenter.ſ.ſi vero.ver. ſi autem.vt lite non conte.vbi ſi continuē abſit tādiu debet expectari donec de ipsius obitu verisimiliter presumatur: quia cum sine culpa absens:⁊ forsan aliqua insta causa:puta captiuita te egritudine vel alio iuſto impedimento detinetur ei preiudicare non debet:cui ergo in casu nostro iſte emphyteota aliquo iuſto impedimento detineri possit nec propria voluntate:⁊ sic non malitiose vult morari in alienis partibus ergo ei preiudicare nō debet niſi verisimiles presumptiones extent contra eum vt senectus ſi est in acie vel est alia verisimilis presumptio de morte per famam. ¶ Septimo et vltimo validū est argumētum a ſufficienti partium enumeratione.c. venerabilem. de electio.c.quoniam contra.de proba.in ſti.de actio.ſ.actionum.l. patre furioſo.ff.de bis qui sunt ſui vel alie. iur.ſed ego habeo text. in quibus priuatur re emphyteotica:vt in.l.ij.et.iij.C.de iure emphy.et.c. potuit. de locato. Item habeo casus in quibus quis priuatur re conducta.l. edem.C.loca.c.propter ſterilitatem.co.tl.ergo ex quo iſte casus reperit ponere nos debemus.argu.l.ſi seruum.in.ver.non dixit pretor.ff.de acquir.here.cum vulga.huius tm̄ dubio ad vtrāq; partem diſcuſſo respondere conabor ad argumentum:deducta pro et contra: vt diſputās defendi et tutari possit.Et primo ad text.d.l.ſi ita pater.⁊ ad text.d.l.ſi filius. dico quia illa iura loquuntur in diuerſa materia et ex diuerſis non inferur.l.papinianus exuli.ff.de mino.cum vulga.imo sunt correcta per text.in auſ.bodie.C. de repud.et ler alnogata seu correcta allegari non debet.tex.iuncta glo.in.c.quoniā.de iudi.et text.in auſ.de nauvlu.in prin.in ver.constitutionem precedentem in totum esse inutilem. quem ter.allegauit Jſico.de nea.in preludijs suorum.et in.l.j.de contingen.cum emanci.lib.glo.et doc.in.c.j.de consti.Archi.in.c.quicūq; xj.q.j.doc.post gl.in.l.j.C.de iati.libe.tollen.imo pro ducens scienter. statutum correctum incidit in penam falſi secundum Bald.C. de iuſti. codi.cōfir. Vel tertio dicere possumus:qr ibi non agitur de magno preiudicio tertij:nec obstat ſi dicaſ q imo agitur de pindicio partis per l.paulus.alſ eum qui.ff.de ſta.ho. vbi consensus partis requiritur de necessitate:quia respondeo qđ parum et quaſi nullum est preiudicium et consensus requiritur de iure canonico.de honestate:vt sunt due glo. in iure pontificio solitarie in.c.ſufficiat.xxvj.q.ij.⁊ in.c.ſi.xxxv.q.ij.non obstat ter.in auſ.de nup.ſ.sed etiam.in ver. ſi autem.nec obſt.text.in.l. cum domini bonorum.ff.loca.quia ſm Raph.Fulg.in.d.aut.qui rē. illa.l.nihil facit:quia ibi loquitur quando non tantum erat absentia: sed etiam cessatio solutionis. Ceterum ſi esset qui pro absente solueret vt in terminis noſtris nequaq; loqueretur.l.illa. Preterea prout dicit Pau.de caſt.in.d.l.cum domini.duo requiruntur vt fieri possit quod ibi dicitur q̄ ſi steterit absens per biennīū⁊ qđ per biennīū solvere cessauerit nec videt ſufficere qđ ſteterit absens minori tpe:ꝫ cessauerit per biennīū:⁊ hoc qđ cōdurerat ad mains tps:alſ cessaret practica illius l,in cōtrariū facit:qr ſi cōſideranſ ibi ambo frustratorie cōſideratur absentia:qr ſola cessatio solutionis ſufficisset:per.l.quero.ſ.inter locatorem.ff.loca.ſed dic verū esse hoc quo ad expulſionē conductoris:quo vero ad practicā illius.l.illa duo simul requiruntur. Preterea dici pōt in cōtrariū:amice ſola cessatio solutionis nō facit illā practicā introduci:qr datur remedium.d.l.quero.ſ.inter locatorem.ff.loca.ſed ſola absentia biēnīū:nā cum ibi agat de interesse⁊ preiudicio dñi per ſolā absentiam biennīū iurisconſultus prouidit duo vt aperiantur horrea⁊ ea que ibi sunt deſcriberentur:eodē modo in caſu noſtro cum agat de preiudicio ecclesie non habet alium emphyteotam data absentia poterit reuendicare dictam rem emphyteoticā per rationē illius.l.ſed tene primam solutionē Fulgo.⁊ Pau.de ca.nec obſtat gl.in.c.oporter. quia loquitur in caſu beneficialij a iure determinato:vt in.d.c. qui frequenter. ſ.ſi vero.⁊ in.c.cer tue.de cle.non reſi.et qr agitur de magno preiudicio ecclesie:quia ecclesia nō debet esse deſtituta miniſtris:vt in.c.pe.co.tit. ⁊ ſic vertitur periculum anime non ſolum beneficiati:ſed aliorū: et vbi maius periculum vertitur ꝛc.vbi periculū.de elec.li.vi.nec obſtat.c.qđ autem.quia loquit in rebus ꝓbantis mobilibus que preſcribuntur⁊ vſucapiūtur triennio:ſecus in rebus ecclesie.c.de quarta.de preſcript. auten.quas actiones.C.de ſacroſan.eccle.cum ſimil.nec obſt.d.l.libera peculij adminiſtratio.quia ibi agebatur de magno preiudicio domini quia propter abſentiam ſerui ne res sue pereant⁊ iactura patiātur iuriſcōſultus voluit prouidere indemnitati sue:expedit enim ne quis re sua male vtatur.inſti.de bis qui sunt ſui vel alie.iur.ſ.ſed etiam. Preterea in illo caſu nemo erat qui adminiſtraret in caſu noſtro erat procurator loco emphyteote:qui faciebat incumbentia ei ergo alia ratione format pactum.l.interpoſitas.C.de tranſac.⁊ be responſiones ſufficiāt quo ad argumēta iſtius partis affirmative. ¶ Quo vero ad argumenta partis negative.⁊ primo q̄ ille qui fundat ſe ſuper morte ꝛc. per dictam.l.nec nos.cum aliis ſimilibus:quia illud verum vbi agitur de magno preiudicio vel maximo:ſecus ſi de leuiſſimo seu minimo preiudicio:quia tanc leuiſſime probationes ſufficiunt ſm doctores in prealle gatis locis.⁊ do. Machanum de azoguidis.in.l.cum quedam.ſ.quod dicitur.ff.de acqui.here.ſequitur Bal.in.l.quoties.C. de naufra.li.xj. vnde quia ecclesia est fauorabilis et multa ſpecialia sunt introducta in fauorem ecclesie:vt no.doctо.in.c.j.vt lit.non conte.et text.in.c.ſunt qui opes.xvij.q.iij.c.ſi.de testa.do.Anto.⁊ Abb.in.c.j.de pba. Abb.in.c. in preſentia.de proba.Lud.ro.poſt Bar.in.l.ſtipulatio hoc modo concepta.de ver.ob.poterit vendicare rem emphyteoticam:⁊ deinde comperto errore ponus reſtituere q̄ in dubio ſtare in periculo. argu.inſti. de vſuca.in prin. preterea dicta iura habent locum niſi aliud reperiatur de iure expreſſum:ſed ego habeo text.in.d.libera.pro opinio. Spe. ergo ꝛc.⁊ ad hoc adduco dominum meum.in repe.rub.C.qui admit.in l.vj.col. ¶ Tertio dico hoc procedere niſi doc.⁊ magiſtri aliter interpretarentur caſum dubium:quia tunc est ſtandum eorum interpretationi. iſte est bonus tex.in.c.j.in ver.arbitrio magiſtrorum.de deci.et hoc verum niſi conuincatur de errore:pro hoc facit quod habetur.in.l.vnica. C.de profeſ.qui in vrb.conſtan.li.x.quia magiſtrorum opi. est probabilis et non neceſſaria vt patet.in.c.ij.et ibi Bar.ff. de leg.⁊ in.c.capitulum.de poſtu.prela.cum ergo in dubio ita interpretentur communiter doc.ergo ꝛc.Nec ob.ſecūdo qđ preſumptio iuris est liquida ꝓbatio ꝛc.⁊ q̄ homo preſumitur viuere per cētum annos.c.quia licet iſtud ſit verū eliditur a diſpoſitione iuris que vult quod in dubijs debemus fauere pte cauſe.c.ex literis.de proba.c.ſi.De re iudic. facit quod voluit Bal.in.l.proxime.ſ.ſi.ff.de bis que in teſta.delen. ¶ Vel ſecūdo dico illam legem non procedere in actu preiudiciali eccleſie que est fauorabilis⁊ ſumma est ratio⁊ c.l.ſunt perſone ꝛc. ¶ Vel tertio dico illud verum niſi in certis caſibus ipſe ꝓſumat aliud:vt in.d.l.libera.⁊ vna preſumptio eliditur alia validiori preſumptione.c.literas.de preſum.cae cedens.de cri.fal.l.duus.ff.de in integ.reſti. Item in.d.l.ſi.non dicitur quod preſumitur ſed quod longiſſimū vite hominis tempus sunt anni centum.⁊ ibi Bart.nec obſt.tertio q̄ priuare quem est pena ꝛc.quia actus agentium non operantur vltra intentionem eorum:vt legi.⁊ not. in.l.non omnes.ff.ſi cer.pe.cum ergo ecclesia non intendat priuare: ſed propter dubium mortis reaſſumere ad se rem emphyteoticā:ergo ꝛc.

nec ob. qđ ecclesia non debeat locupletari cum aliena factura: quia hoc casu nō locupletat attēta ⁊ cōsiderata eius mēte: imo quoties error apparebit ecclesia reddet rem emphyteoticā ipsi emphyteote ⁊ sancti⁹ est res ecclesie illibatas seruari ℭ in dubio periculi et subiecti: nec ob. ℭ procurator soluerit nolle emphyteote: ⁊ ille q̄ omittet aliquē loco sui nō dicitur delinquere ſm ℣Dan. de ca. i. l. cū dñi borreen. ff. loca. facit ⁊ ℔ leg. ⁊ no. in. c. fi. de eo q̄ mit. in pos. can. rei ser. ⁊ qđ voluit Bal. in Rub. C. qui admit. ⁊ si quis incepit vagari et nescit vbi possint amici cōparere ⁊ petere decernit bo. pol. ⁊ facit qđ voluit Bald. per illum text. in. l. cum scimus. C. de agri. ⁊ cens. li. lib. xi. ⁊ Ange. consi. clxir. inci. statuto ciuitatis ⁊ text. in. l. j. ff. de procu. quia respondet dicta pcedere ad hoc vt nō cadat a iure suo ppter solutionē non factam a dño: sed eius procuratorem: ⁊ licet non dicatur delinquere hoc verū est a prin. licet data longa absentia seu diutina presumit delinquere: vel hoc procedit fauore ecclesie ppter dubiū mortis. nec ob. ℭ voluntas nō presumitur mutata. l. cū qui. ff. de proba. c. maiores. de bap. qz tractu tēporis presumit augmentum. c. ad id qđ. de sponsa. cum ſmi. ¶ ℣Pro parte negatiua facit ℭ ecclesia dz facere id qđ decet. c. magne. de vo. l. semper. ff. de ritu nup. glo. in. l. semper. ff. de reg. iur. gl. r. q. ℟. c. bocius porrectū. cū ſi. Itē nō debet in biare commodis alienis. c. suam. de pe. et. per. de cens. Itē debet facere id quod est in vulgi opi. ne iudicetur rigida ⁊ aspera ne ꝑsumant aliquod finistrū: per id qđ legitur et nota. in. c. quid sit fugitiuus. ⁊ ibi Bar. ff. de edi. edic. per id quod no. in. c. tua. de iureiu. nam aliquādo id qđ est illicitū indicat licitū ecclesia preterea generalis equitas ℔ est ℭ quis nō locupletetur cū aliena factura prepōderat culpe ⁊ dolo partis aduerse: ita dixit ℣De. de anc. ⁊ Jo. de imo. ibi per illum text. in. c. ad aures. de reb. ec. non alie. facit etiā text. sing. in. l. fi. ff. de fundo dotali. ſm Bal. in. l. fistulas. ℔. qui fundū. ff. de cōtra. bē. emp. ¶ ℣Pro parte affirmatiua facit text. in. l. j. ℔. illud. iuncta. l. sed ⁊ si certū. ℔. j. ff. ad sil. vbi paria sunt qđ constet dominū occisum ⁊ ℭ dubitetur vbi sit ipse: ad hoc vt cogantur serui: facit text. et iam in. l. fundi. ff. de cōtra. bē. emp. vbi paria sunt aliquid non esse ⁊ non apparere. Et his omnibus cōsideratis puto in hoc casu recurrendum esse ad coniecturas: quibus non existentibus dico de equitate theoricam Specu. in dubio procedere: de iuris vero rigore contrariam partem puto de iure veriorem. ¶ Laus deo ⁊ gloriose virgini ⁊ toti curie celesti triumphanti amen.

6 Emphyteoticum ius non potest alienari in potentiores. in. c. potuit. nume. 10. de locato. fo. 88.

6 Emphyteota tenetur soluere integrum canonem: licet patiatur damnum in re emphyteoticaria nisi tota res pereat quo casu cessabit a solutione canonis. in. c. potuit. nu. 16. de locato. fo. 88.
Emphyteota non liberatur a solutione canonis propter sterilitatem licet maximum. ibi. nu. 17.

6 Emphyteota non potest renuntiare rei emphyteoticarie domino contradicente. in. c. indicatum. nu. 1. de immu. eccle. ⁊ cemi. fo. 224.

6 Emphyteosis dicitur perpetua etiam data ad annos. rer. in. c. nulli. nume. 4. de reb. ecc. alie. fo. 74.

4 In emphyteosi data alicui ⁊ filiꝭ suis veniūt naturales ex tacita mente contrahentis. in. c. in presentia. nu. 24. de proba. fo. 15.
Emphyteosis legari potest etiam irrequisito domino. ibi. nu. 27.
Emphyteosis concessio simpliciter facta intelligitur vsq; ad tertiā generationem. ibi. nu. 28.
Emphyteosis ecclesie extenditur in perpetuum vbi alienatio valeret. ibi. nu. 29. fo. 16.
Emphyteosis trāsit i ecclesiā p̄ ingressū nisi dñs reuocet. ibi. nu. 70. f. 19.

6 Emphyteota pro canone soluendo debet ire ad domū domini si vterq; est eiusdem fori: als secus. in. c. significante. nu. 10. de pigno. fo. 96.

6 Emphyteota an teneat illo tēpore soluere pensionē: ꝛ fundus emphyteoticarius nō possit coli propter guerram. in. c. potuit. de loca. fo. 91.

☞ Corte. doc. excellentissimus. Et cōis opi. legistarū. in. l. j. C. de iure emphy. est qđ non teneatur rationibus de quibus per Abb. in. d. c. potuit cōtrarium. in. q. facti consuluit do. Fran. zabarellus cardinalis ℣Padue et idem collegium totum paduanum principaliter motum per. l. j. in fi. C. de iure emphy. requiritur enim vt substantia ipsius rei penitus ledatur quod non contingit quando non potest coli propter timorē hostium: nam reperiet eo tempore emptorem: ⁊ sic in cognitionem domini debet soluere canonem maxime cum guerra sit temporalis: et hanc opi. putat veriorem Abb. in. d. c. potuit. in fi. hoc intelligēs nisi fundus ex toto esset captus ab hostibus: nec esset spes de recuperatione. et hoc casu putat pcedere opinionē cōtrariā ℔ fuit Jacobi de are. quē sequit Cy. Bar. Bal. Ang. ⁊ Sali. in. d. l. j. ⁊ ℣De. de anc. in. d. c. potuit. ⁊ Jo. an. in addi. Spe. in titu. de loca. ℔. nunc aliqua. ver. xxvij. ⁊ sequitur do. Anto. in. d. c. potuit. nisi modico tēpore guerra durasset: qr tūc nō fieret remissio: sed reperiō Jo. de imo. in. d. c. potuit. dicere sensisse de facto illā. q. ⁊ cōsuluisse ſm opi. Jac. de are. ⁊ sequaciū. ⁊ dicit ℭ limitatio dñi Ant. non ꝓbat lege qz pro illo modico tpe nihil potuit percipere. Nec ob. d. l. j. qr satis dicitur interim perire tota res et quo propter vim hostiū nihil pōt sequi. Nec ob. ſm cū fi dicat ℭ ppter sterilitatē nō fit remissio pēsiōis. qz ideo est illud qđ iterum dz patienter tēdi re emphyteotica: dz ppter sterilitatē fructus non recipiant secus est in casu guerre: ⁊ istam dicit forte cōem opi. ⁊ ita consuluisse do. mecum do. Bar. in. d. c. potuit. adducit Albe. de rosa. dicentē ℭ pro parte rei emphyteotice diminuta tenetur emphyteota ad integrū canonem et non fit sibi remissio pēstionis: ita etiā ⁊ si res emphyteotica esset deperdita ꝓ parte tēporis ꝓ qua durat guerra: ita dicit sic in arduis causis cōsuluisse et obtinuisse ⁊ facit pro eo qđ in simili dicit de colono partiario: quia censetur dñs vna cū socio suo: qz non remittit solutio debita dño: licet secus sit in colono simplici. ter. est in. l. fi. merces. ℔. vis maior. ff. locati. ergo ita est dicendū in emphyteota. Secundo facit dicti Spec. in. d. ℔. nunc aliqua. ver. cerrij. ⁊ ideo concludit dñs meus ℭ si quantitas illius canonis est ita magna ℭ si res locaretur de anno in annum nō mereretur: maiores pensiones tunc procedat cōis opinio: ⁊ ideo dicit Bal. in. d. l. j. ℭ si census est magnus debet fieri remissio propter guerrā. ⁊ ibi Bar. dicit qđ proprie non est contractus emphyteoticus qñ datur tanta pensio quanta daret pro locatione: si vero modica esset pensio in contractu emphyteotico vt cōmuniter fieri videmus tunc non fit remissio mercedis. arg. d. l. fi merces. ℔. vis maior. ⁊ l. ex conducto. ℔. j. et. l. fi vno. ff. locati. et ita procedat consilium Albe. dñi Cardi. collegij paduani. ⁊ do. Abb. sicuti. facit qđ voluit Bar. in. l. interdum. ℔. j. ff. de acqui. pos. ⁊ ibi per ℣Oder. ⁊ ita refidet do. meus. in. d. c. potuit. in. xiij. et. xv. colūnis. nu. ibi videtur ℭ opinio Jaco. de are. ⁊ sequacium: ⁊ etiam Joan. de imo. fit verior: nam interim ℭ propter guerram fundus non potest coli ⁊ cultiuari satis gratur emphyteota ex quo in totū occupatur fundus ab hostibus ⁊ nihil potest percipere: vnde pro illo tempore quo durat guerra dicitur res tota perire et hoc per iura allegata per eos. et ad hoc adduco ℣Dec. de anch. consi. lxxxvij. vbi dicit ℭ cementes passagium possunt consequi remissionē mercedis si superuenit guerra imo fortius dicerem si esset timor guerre: qr forte occuparetur fundus ab hostibus vt non posset ibi tutus haberi accessus: vt dicit ℣Dec. de anch. in prealle. consilio ⁊ adducit illud Senece in trage. peior est bello timor ipse belli: ideo dicimus ℭ terror armorum operatur eundē effectum quē operarent ipsa arma. l. j. ℔. idem labeo. ff. de vi ⁊ vi arma. Item subito qđ appellatur grauamine comminato. l. fi quis prouocatione. C. de ap. glo. iūcto ter. c. ad nostram. ⁊ in. c. cū cessante. eo. tit. ⁊ adduco ter. in. l. nouissime. ℔. fi quis compulsus. ff. quod falso tut. anto. vnde idem operatur terror tormenti qđ ipsum tormentum: facit bonus ter. in. c. j. in verbo timētes grauari. de dilatio. quē ad hoc ponderauit do. meus Bar. ibi ℭ timor grauaminis idem operatur quod ipsum grauamen: facit quod voluit Domi. in. c. j. de re iudi. lib. vi. vbi dicit qđ idem operatur premiū quo ad penam incurrendam et expectatio premij. ⁊ vide Abba. in. c. personas. de appel. vbi potest appellari a grauamine comminato vel preparato. ⁊ facit ter. in. l. cum pater. C. de cessio. bono. ⁊ ter. in. l. quemadmodum. C. de inof. test. ⁊ ibi Ang. facit quod voluit Bald. in. c. j. ℔. fi quis iniuria. de pace iura. firm. in vſi. feu. ⁊ Cy. in. l. j. C. vnde vi. post ℣Det. ibi. ⁊ Bart. in. l. ℟. ff. de nora. ⁊ Abb. in. c. sacris. qđ metus causa ex quibus infertur quod idē operatur mortis metus sicut mors ipsa: et in hoc casu satis bene procedit opinio Abb. in. d. c. potuit. vbi priori.

1 Emphyteosis si est reuersa per mortem vasalli debet potius cōcedi be redi ipsius vasalli ℭ extraneo. in. c. bone memorie. el. ℟. nu. 28. de postu la. pre la. fo. 115.

6 Emphyteota si non soluit canonem intra biēnium non cadit a iure suo si ille cui debebat fieri solutio erat debitor emphyteote. i. c. bona fides. nu. 11. de depositio. fo. 81.

6 Emphyteotice rei renouatio de generatione in generationē vel de tempore in tempus fit: ne longinquitate temporis aliquis dicat rem esse propriam. in. c. j. nu. ℔. de preca. fo. 78.

6 Emphyteota potest exponere ius suum venale sine cōsensu domini nō tamen potest vendere. in. c. potuit. nu. 3. de loca. fo. 88.
Emphyteota potest ius quod habet in re alteri donare vel legare. ibi. numero. 8.
Emphyteota priuati non potest ius quod habet in re alienare in ecclesiam tanꝭ in potentiorem sed si legauerit ecclesie non consequetur tantum pretium illius iuris. ibi. nu. 10.
Emphyteota vendens irrequisito domino vel cessans a solutione canonis an possit propria autoritate expelli a domino. ibi. nu. 13.
Emphyteota non soluens canonem vel alienans irrequisito domino perdit omnes meliorationes quas fecit. ibi.
Dominus rei in emphyteosim date si recipit pretium ab emphyteota qui cessauit soluere debito tempore an censeatur ipsum in re integrare. ibi. nu. 14.

2 **Episcopus** a propria sede expulsus si fuit ad aliam electus non potest ad illam propria autoritate transire. Ant. de but. in. c. j. nu. 4. de transla. ptela. fo. 17.
Episcopus electus licet non possit consecrare potest tamen alteri episcopo hoc demandare. ibi. nu. 6.

2 Episcoporum cessio: translatio ⁊ depositio sunt de reseruatis sedi apostolice. in. c. inter corporalia. nu. 7. de transl. epi. fo. 3.

6 Episcopi autoritas vbi interuenit non presumitur collusio. in. c. cū clerici. nu. 2. de censi. fo. 200.

5 Eps cū capitulo vſit explicare negotia eccle nec vnus sine alio. in. c. cū non liceat.

non licet.nu.2.de prescrip.fo.30.

6 Episcopus promotus nō perdit ipso facto beneficia prioa sed post cō secrationem vel post lapsum tempus prefixum ad consecrandum. in.c. de multa.nu.12.de preben.fo.37.

5 Epī an possint aliquē fame restituere.in.c.cū te.nu.14.de re iudi.fo.79.
Episcopi dispēsant a votis iuramētis ꝛ fidelitatibus huiusmodi.ibi.
Epūs non dispēsat cū patiēte defectū in natalibus quo ad ordines.ibi.

6 Episcopus potest cōpellere canonicos ad subdiaconatū.in.c.ertirpan de.§.qui vero.nu.3.de preben.fo.39.
Episcopus potest ex beneficio pingui ꝯstituere duo ex causa.ibi.nu.7.

6 Episcopus potest cōferre beneficium filio suo legitimo vel nepoti alīs habili ꝛ digno.in.c.q̄ clerici.nu.6.de iurepa.fo.191.

2 Episcopus qui petīt ꝛ obtinuit licentiā decedēdo an possit re integra ab ea recedere.Anto.in.c.quidam.nu.2.de renun.fo.31.

5 Epī plures pōt pesse vni epatui vel ecclesie.i.c.fi.nu.12.de re iudi.f.84.
Episcopi in concilio sunt tanq̄ vniuersitas ꝛ nō vt singuli resultat effectus de quo hic.ibi.nu.13.

2 Epūs nō pōt deponi per aliū q̄ per papā sed cognoscere an sit deponendus pōt spectare ad archiepm vel legatū.in.c.j.nu.5.de offi.leg.fo.106.
Et vide in.c.seq.nu.3.in fi.eo.tit.fo.eo.

6 Episcopi non debent consecrare ecclesiā extra suā diocesim sine licētia propī epī si consecrauerint consecratio tenet sed ipsi veniunt puniendi.in.c.tua.nu.2.de consc.eccle.vel al.fo.206.

2 Epūs vel alius platus absolues subditos ab obedientia nō per hoc cēsset renūtiare prelature ꝛ quare.Anto.in.c.electe.nu.1.4.5.6.de renū.fo.32.

2 Episcopus an ꝛ quando possit extra suam diocesim celebrare. Ant. in c.fi.nu.1.de auto.ꝛ vsu pal.fo.21.

2 Episcopus priuatus ꝓpter oīmodum defectum scientie ꝛ quid de alīs prelatis.Anto.in.c.fi.nu.1.4.5.de eta.ꝛ qualī.fo.48.
Episcopus si priuatur remanet habitus officī ꝛ caracter.ibi.nu.3.

6 Episcopus loci pōt intromittere ne excōicati vel vsurarij sepeliantur etiā in loco a sua iurisdictione erēpto dūmodo locus ille sit in sua diocesi.in.c.sacris.nu.7.de sepul.fo.139.

6 Episcopus non debet regulares absoluere:q̄ hoc pertinet ad eorū superiores.in.c.q̄n.nu.5.de vi.ꝛ bone.clc.fo.5.

7 Epūs an possit dispēsare cū clerico in sacris qui matrimoniū cōtraxit ꝛ an in clerico percutiente aliū clericū.in.c.j.nu.7.qui cle.vel vo.fo.21.

2 Episcopus si non habet temporale iurisdictionē non potest habere officia ales armatos.in.c.significasti.nu.10.de offi.deleg.fo.75.

6 Episcopus offi dle aut audire aut dicere missam debet.in.c.j.nu.8.de vi.ꝛ bone.clc.fo.3.

7 Epo spectat matrimoniales causas decidere ꝛ ideo nullus alius prelatus de eis se intromittere habet.in.c.j.nu.12.de conſang.ꝛ affi.fo.31.

6 Episcopus cui ex negligentia patroni non presentantis est delata potestas conferendi habet ser menses ad conferendum.in.c. transmisse. nume.7.de iurepatro.fo.199.

6 Epūs nil dz de relictis monasteriīs.in.c.j.nu.1.ꝛ.4.de sta.mona. fo.179.

3 Episcopus potest cōcedere possessionē ecclesie pro oratoriīs ꝛ hospitalibus construendis.in.c.olim.cl.j.nu.2.de resti.spo.fo.179.

1 Episcopus qui renuntiauit epatui an debeat eligi vel postulari. in.c.fi. nu.7.de postu.prela.fo.116.
Epūs non potest dispensare super defectu etatis.ibi.nu.10.fo.117.
Epūs potest dispensare super omnibus casibus a iure expressis:licet nō sint expressi in persona episcoporum sed generaliter.ibi.
Episcopatus translati an vacent a tēpore translationis facte per papā an a tempore acceptationis facte per epm in translatum.ibi.nu.13.

1 Epūs pōt fieri solo verbo pape citra aliquas literas nō trī pōt ille se gerere p cēo nisi ostēdat per literas.in.c.in nostra.nu.11.de rescrip.fo.81.

7 Episcopus non ligatur cōstitutione quam fecit.in.c. vniuersitatis.nu. 13.de senten.excom.fo.170.

1 Episcopus an possit libere vicarium remouere.in.c.edoceri.nu.10. de rescrip.fo.65.

1 Episcopus sine capitulo nec ecommerso nō dz potestatē in iurisdictionibus nisi prescripserit.in.c.cū inter.nu.4.de consue.fo.96.
Episcopus vtrum possit contra exemptos ferre sententiam.ibi.nu.3.

6 Episcopus nō pōt statuere in preiudicium ecclesiarū inferiorū aliqua causa non vigente.in.c.vestra.nu.2.de locato.fo.86.
Epūs pōt statuere in diocesi sua nisi tāgat iura aliorū in quorū preiudiciū statuere nō potest nisi eis consentientibus tacite vel expresse.ibi. nu.6.

1 Epūs nō pōt eligi si est psona illiterata.in.c.gregato.nu.2.de ele.f.175.

6 Epūs qō dz de iure speciali pōt sine cōsilio vel cōsensu capituli explicare vel exercere.in.c.cū a apostolica.nu.14.de his que fi.a prela.fo.69.

6 Epūs non pōt concedere sine cōsensu capituli ecclesiā vacātē alteri ecclesie etiam habēti in sp̄onatus in ea.in.c.tua nuper.nu.1.eo.tit.fo.eo.

6 Episcopus pōt agere ꝛ cōuenīri respectu ecclesie inferioris: lz habeat rectorē.in.c.cum dilectus.nu.10.de succes.ab intesta.fo.131.

6 Episcopus an possit emere rem ecclesie ipso autore.in.c.vnico.nu.20. circa fi.vt eccle.bene.fi.di.con.fo.73.

2 Epūs dimittēs primā ecclesiā sine licētia et transiens ad aliā sine licētia vtraq̄ ecclesia priuatur.in.c.quanto.nu.12.ꝛ nu.2.de transla.epi.fo.6.

Epūs trānsiens ad secundā ecclesiam an sit priuatus ipso iure.ibi.nu.13.

1 Epūs nō dr ille q̄z sit electus ꝛ cōfirmat nō trī cōsecratus ꝛ appellatiōe epī non venit electus ꝛ cōfirmatus.in.c.eā te.nu.2.de rescri.f.48.

1 Episcopus vel capitulū an et qñ possit minuere vel nouo inducere dignitates in ecclesia.in.c.cū accessissent.nu.4.de consti.fo.25.
Episcopus non potest dispensare contra institutionem beneficī sine licentia patroni nisi cum causa.ibi.nu.5.
Item non potest vnire beneficium sine consensu patroni.ibi.

1 Epūs dr in mora petēdi cōsecrationē si nō petit post tres mēses a die cōfirmationis.in.c.cū in cunctis.§.cū vero.nu.1.ꝛ.5.de elec.fo.125.ꝛ seq.

Epūs electus ꝛ cōfirmatus potest exercere ea que sunt iurisditionis: sed nō ea que sunt ordinis episcopalis ante consecrationē.ibi.nu.2.ꝛ.6.

1 Epūs adhuc consecratus habet ea que sunt iurisditionis non aūt ea que sunt ordinis epalis.in.c.transmissam.nu.1.de elec.fo.132.
Episcopus vtrum possit exercere suam plenariam iurisditionem si nō acceperit possessionem epatus.ibi.nu.3.
Episcopus ante cōsecrationem non potest clericum deponere sed bene potest ipsum priuare beneficiis.ibi.nu.4.

5 Epūs ꝛ capitulū si voluntaliquid facere cōtra priuilegia ecclesie potest vnus solus contradicere.in.c.veniens.nu.21.de prescrip.fo.43.

1 Episcopus non potest dispensare citra defectum etatis.in.c. cū in cunctis.§.inferiora.nu.7.de elec.fo.127.
Episcopus conferendo beneficium scienter inhabili nō pro bono videretur ipsum habilitare secus in principe.ibi.nu.8.
Epūs oportet qō sit subdiaconus tēpore quo eligitur in epm.ibi.nu.11.

5 Episcopus cū capitulo habet maiorē auctoritatē in sua diocesi respectu alienationū rei ecclesiastice q̄ habeat legatus solus etiā cum episcopo sine capitulo.in.c.fi.nu.7.de confir.vti.vel inuti.fo.143.
Episcopus dz priuari de epatu suo ex eo qō populus de hoc scādalizatur sed debet ei papa prouidere de bono cambio.ibi.nu.13.

6 Episcopi iurant non alienare vllo modo res ecclesie romano pontifice inconsulto qō iuramētum extenditur etiam ad licitam alienationem et non pōt cum consensu legati de latere contra tale iuramētum venire.in c.tua nos.nu.1.ꝛ nu.10.de eccle.edifi.fo.221.
Episcopus fundās aliquā ecclesiam de nouo tenetur illā dotare dūmodo ex hoc ecclesia sua nimium non grauetur.ibi.nu.14.

7 Episcopus debet tractare sacerdotes non vt vasallos sed vt fratres.in c.j.nu.1.de excel.prela.fo.129.
Epūs an possit excōicare ꝛ alia exercere iurisdictionalia sine consensu capituli ꝛ an possit predicta prescribere contra capitulum.ibi.nu.2.

1 Episcopus per adeptionem epalis dignitatis perdit ola beneficia que ante habebat.in.c.ecclesia vestra.el.ij.nu.3.de elec.fo.184.

6 Epī cōpellunt venire ad cōcilia pūncialia capta vero ecclesia ꝛ cathedralīū inuitant nō aūt cōpellunt.in.c.fi.nu.2.de bis q̄ fi.a prela.fo.70.

6 Epūs potest aliquos ex suis canonicis cōpellere ad sibi deseruiendū vel associandum.in.c.ad audientiā.nu.3.7.de cle.non resi.fo.22.
Epūs cū maiori parte canonicoꝝ vel solus an possit statuere vt canonici faciāt residentiā in ecclesia tollendo consuetudinē contrariā. ibi.nu.4.

7 Epūs in aliquibus casibus dispensat q̄ incestuosus possit matrimoniū contrahere.in.c.j.nu.4.de eo qui cog.con.fo.19.

2 Epūs in diocesi sua est maior quocūq̄ principe seculari illius diocesis. in.c.omnes.nu.1.de maio.ꝛ obe.fo.125.
Et vide in.c.solite.nu.7.eo.ti.

7 Episcopus potest mittere suos clericos in exilium ne veniant in eius diocesim:nam pena exilij est approbata a iure canonico.in.c.ad audientiam.nu.3.de cri.fal.fo.117.

7 Epūs si ordinauerit aliquē qui non habet vnde possit viuere tenetur ad prouidendum sibi.in.c.per tuas.el.ij.nu.5.de simo.fo.80.
Epūs pōt facere ola que sibi papa specialiter non reseruauit.ibi.nu.6.

2 Epūs delinquens extra suam diocesim potest per inferiorem puniri.in c.cum inferior.nu.1.de maio.ꝛ obe.fo.129.

7 Epūs habet iurisditionē in laicos ad ipsos cogendum obseruare laudabilem consuetudinem ecclesie ꝛ ad cognoscendū an talis consuetudo sit laudabilis vel non.in.c.ad apostolicā.nu.3.de simo.fo.81.

7 Epūs dispensare an possit super facultate petendi debitum. in.c.transmisse.nu.6.de eo qui cog.con.fo.29.

7 Epūs an possit excōmunicare religiosos regulares.l.c.animis prana.nume.4.de excel.prela.fo.133.

6 Epūs pōt esse iudex in causa ecclesie sue vbi non venit commodū sibi applicandum.in.c.venerabili.nu.4.de cenſi.fo.205.
In expēsis que reficiuntur epo visitāti computārtur ea que ipse potuisset expendere domi ꝛ idem in similibus.ibi.nu.2.

7 Epūs loci ex suo mero officio pōt ꝓpter adulteriū excōicare adulterum ꝛ adulteram.in.c.intelleximus.nu.1.de adul.ꝛ stu.fo.105.

6 Epūs an possit ex reditibus ecclesie patronate constituere prebendas sine consensu patroni.in.c.suggestū.nu.3.de iurepatro.fo.195.

6 Epūs in stituendo scdo presentatum a patrono an sit puniendus.in.c.cū autem.nu.10.de iurepa.fo.196.

2 Epūs quare dispensat in criminibus ꝛ non super defectu.Anto.in.c.vltimis.nu.4.de fi.presby.fo.57.

Repertorium singularium materiarum

Epiſcopus qui renũtiauit epiſcopatui retinet ea q̃ ſunt ordinis. Ant. in.c.j.nu.42.3.6.de ordi.ab epi.fo.41.
Epũs in dubio renũtians epatui an cenſeatur renũtiaſſe loco tãtum an ordini ⁊ loco.ibi.nu.8.

Epiſcopus non põt aliquid ſtatuere cõtra canones.in.c. qõ ſuper bis. nu.1.de maio.⁊ obe.fo.127.

Epiſcopus an poſſit diſpenſare in voto continentie.in.c. veniẽs.nu.6. qui cle.vel vo.fo.21.

Epũs cũ viſitat debet predicare populis et ad cũ princi paliter pertinet officiũ predicandi.in.c.inter cetera.nu.1.de offi.ordi.fo.120.
Epi viſitãtes per alios an poſſint aliquid dirigere a viſitatis. ibi.nu.2.
Epũs nunqs legatũ ad aliqua loca debet ipſe illi prouidere expẽſis niſi expenſa ſit grauis ⁊ mittat pro cõi negotio.ibi.nu.3.
Epũs non põt exigere alia iura epalia niſi illa que ſunt in iure expreſſa niſi neceſſitas aliud ſua ad eat.in.c.conquerente.nu.1.eo.tit.fo.118.
Epũs que iura epalia habeat in ſua dioceſi.ibi.nu.2.

Epi duo in ſolidũ poſſunt eſſe in eadẽ dioceſi et aliqua maxima cauſa: alſ ſecus.in.c.j.nu.2.⁊.3.de parochiis.fo.141.

Epũs qui propria autoritate de ſua eccleſia ſe tranſfert ad aliam carebit vtraq; Ant.de but.in.c.quanto.nu.1.⁊ nu.5.de tranſla.fo.18.
Epiſcopus qui propria autoritate ſe tranſfert ad aliã eccleſiam nõ eſt priuatus prima ipſo iure.ibi.nu.6.fo.19.

Epũs an ⁊ qñ poſſit diſpenſare ſuper minori etate ad beneficia.Anto.in c.preterea.nu.4.6.de eta.⁊ quali.fo.43.

Epũs vel alius prelatus qui inter dicit ingreſſus eccleſie nõ per hoc perdit iuriſdictionalia.in.c.ſacro.nu.10.de ſen.excõ.fo.180.

Epũs fidicarius vel petarius maritus alicuius laudabitur in dubio matrimonio ſpirituali.in.c.cum cauſa.nu.6.de rapto.fo.108.

Epũs põt qs fieri ls habeat filios.Ant.in.c.ad hec.nu.2.de fil. pſb.f.55.

Epũs põt alteri cõmittere ea que ſunt cõſecrationis ſeu ordinis ⁊ poteſt cõpellere ſubditũ ad acceptandũ ſed aliã nõ et põt predicta cõmittere prohibito volũtatis.in.c.qõ ſedes.nu.1.2.3.de offi.ordi.fo.116.

Epiſcopus an poſſit diſpenſare cũ inceſtuoſo vt cõtra abat.in.c. veniẽs. nu.3.de eo qui cog.con.fo.29.

Epũs concurrit cũ quolibet alio prelato in correctione ſubditor⁊ eſt locus preuentioni.in.c.fi.nu.1.de capel.mona.fo.195.

Epũ ex officio põt procedere contra hereticos ⁊ multa ponũtur ad intelligentiam capituli.in.c.literas.nu.6.de preſump.fo.122.

Epũs nõ poteſt recipere clericos alienos quo ad ordines ⁊ bis dandos ſed qui ad beneficia ſic ⁊ poſtq̃ eis dedit beneficia poterit eos ordinare q̃ incipiũt eſſe ſui ſubditi.in.c.cum iamdudũ.nu.7.de preben.fo.30.

Epiſcopus ſolus dz deferre annulũ: inferiores prelati nõ niſi ex priuilegio.in.fi.nu.5.de tranſla. epi.fo.6.

Epiſcopus non poteſt diſpenſare niſi a caſibus a iure expreſſis.in.c.de ſimoniace.nu.7.de ſimo.fo.74.

Epũs põt ordinare clericos ſuos ſi clerici conſentiãt ⁊ ſi conſentiat dioceſanus loci.in.c.ex tuarum.nu.11.de au.⁊ vſu pal.fo.9.

Epũs cõferẽs beneficiũ indigno primaꝫ poteſtate cõferẽti p̃ prima vice ſi ſcienter fecerit.in.c.cũ in cunctis.§.clerici ſane.nu.4.de elec.fo.127.

Epũs inſtituens aliquẽ ſine preſentatione patroni inſtitutio eſt nulla.in c.ex inſinuatione.nu.3.de iur patro.fo.193.

Epũs tranſferẽs ſe de vno epatu ad alium ſine licẽtia pape debet vtroq; carere.in.c.illud.nu.11.de cle.excõ.fo.125.

Epũs promouẽs aliquẽ ad ordines qui nõ habebat beneficium cõpellitur ipſi de beneficio prouidere.Anto.in.c.vel non eſt.nu.4.fo.38.
Epũs an poſſit ſuper oibus diſpẽſare quenõ reperiũtur expreſſe prohibit.Anto.in.c.dilectus.nu.5.⁊.6.eo.tit.fo.60.
Epũs ſuper quibus poſſit diſpenſare.ibi.nu.6.

Epũs qui reputatur ⁊ non eſt nõ poteſt cõferre ordines ⁊ ſi cõtulerit non valent.in.c.ad apoſtolicã.nu.1.de preſby.non bap.fo.222.

Epũs loci delicti põt ſententiare cõtra clericũ delinquentẽ ⁊ ſnia mãdatur executioni ab epo loci.in.c.poſtulaſti.nu.1.⁊.7.de fo.cõpe.fo.80.

Epiſcopi quot requirãtur ſiue agatur ciuiliter ſiue criminaliter in depoſitione epiſcoporum ſacerdotum diaconor⁊ aliorum religioſorum. in.c.non poteſt.nu.4.1.de re iudi.fo.50.
In depoſitione epiſcopi dum agitur criminaliter requiruntur adminus duodecim epiſcopi vltra metropolitanum qui habent tantũ recognoſcere: diffinire vero ſpectat ad papam.ibi.nu.5.
Epũs per ſolum papã remouet ab epiſcopatu ⁊ non per aliũ.ibi.nu.7.
Epiſcopus poteſt excõmunicari ſine alia pena: minor puniri per metropolitanum.ibi. nu.8.
In depoſitione epiſcopi electi ⁊ confirmati nondum conſecrati requiruntur ſex epiſcopi.ibi.nu.9.
Epiſcopi vel alĩ qui requirũtur in depoſitione epiſcoporũ ⁊ aliorum a quibus eligendi ſunt.ibi.nu.13.

Deputati ad depoſitionẽ epiſcoporũ vel aliorũ ſufficit q̃ p̃ parte maiori conſentiant.in.d.c.non põt.nu.14.⁊.15.de ſenten.⁊ re iud.fo.51.
Epiſcopi vel alĩ electi ad deponẽdum aliquem an ſint omnes iudices. ibi.nu.18.⁊.20.
Epiſcopi qui deputãtur ad aliquem deponendum debent ire ad locũ iudicij ſuis ſumptibus.ibi.nu.19.

Epũs de iure cõt eſt ſuperior in oibus ſpiritualibus exercẽdis infra dioceſim.in.c.cum olim.nu.1.de preſcrip.fo.41.
Epiſcopus ſolus dicitur dioceſanus in tota dioceſi.ibi.nu.2.

Epũs nõ põt vẽdere ſuã iuriſdictionẽ epalẽ.in.c.j.nu.1.ne pre.vi. ſu.f.82.
Et vide in.c.ſeq.eo.tit.

Epũs ſi nõ inſtituit preſentatũ intra ſex mẽſes nõ per hoc priuatur poteſtate inſtituẽdi.in.c.paſtoralis.nu.6.de iurepatro.fo.198.

Epiſcopus etiã hereticus non põt deponi ab alio q̃ a papa.in.c.excõmunicamus.nu.13.de here.fo.92.

Epiſcopus nõ debet promouere aliquẽ qui non habet vnde viuat ⁊ ſic ordinare aliquem ſine titulo.in.c.q̃.nu.1.de preben.fo.24.

Epiſcopus qui tolerauit ſubditũ in beneficio ſuo nõ põt ipſum cõpellere ad oſtendendum titulum beneficij ſui põt tamẽ eps aſſumere onus probandi contra titulũ.in.c.dilecto.nu.8.⁊.13.de preben.fo.35.

Epiſcopus conſequitur canonicam portionẽ de relictis factis eccleſijs particularibus ſibi ſubiectis.in.c.apoſtolice.nu.2.de dona.fo.110.
Epiſcopus põt in ſua tm dioceſi cõſtruere monaſterium ⁊ illud dotare vel aliquã aliam eccleſiam: licet exemptã a ſua iuriſdictione magnificare de quadã parte ſui reditus.ibi.nu.3.⁊.7. vbi hoc declaratur.⁊ nu.8.
Epiſcopus in vita an poſſit aliquid donare de rebus eccleſie ⁊ an de illis teſtari poſſit.ibi.nu.9.

Epũs tenetur ſibi vicariũ conſtituere.in.c.qñ.nu.3.de offi.ordi.fo.120.
Epiſcopi duo an poſſint eſſe in eadem dioceſi ⁊ olno pares ex diſpẽſatione pape.ibi.nu.4.

Epũs concurrit in iuriſdictione cũ oibus prelatis inferioribus ſue dioceſis ⁊ eſt locus preuẽtioni et forte hoc nõ procedit in prelatis regularibus vt infertur ex ſequẽtibus.in.c.cũ ab eccleſiarũ.nu.9.de offi.ordi. fo.112.

Epiſcopus põt quis fieri ante collationem ordinis preſbyteralis.in.c. vnico.nu.3.de cle.per ſal.promo.fo.128.

Epiſcopus in die conſecrationis non põt ordines cõferre ſed papa ſic. in.c.quod ſicut.§.ſuper eo.nu.4.de elec.fo.149.

Epiſcopus põt creare nouũ delictũ et imponere maiorẽ penam q̃ imponat ius cõmune.in.c.cum dilectus.nu.10.de conſue.fo.100.
Epiſcopus non poteſt ius vnius eccleſie alteri tribuere.ibi.nu.14.

Epiſcopus põt ad ſe reuocare cauſas vertentes cor̃a eius vicario.in.c. vt noſtrum.nu.2.de appel.fo.124.

Epiſcopus an tranſfertur ad alium epiſcopatũ niſi primũ epiſcopatũ renuntiet.in.c.ſcriptum.nu.8.de elec.fo.160.

Epiſcopatus non habet maiorẽ dignitatẽ ſupra ſe ſed habet maius officium.in.c.licet de vitanda.nu.6.de elec.fo.123.

Epiſcopus qui ſimoniace emit epatum nõ põt valide clericos ordinare ⁊ ab eo ordinati nõ hũt executionẽ.in.c.p tuas.nu.8.de ſimo.fo.79.

Epiſcopus nõ poteſt ſuũ epiſcopatũ renuere ⁊ alium acceptare ſine licentia pape: alſ priuabitur vtroq; non ipſo facto ſed per ſententiã etiã ſi fuerit electus vel poſtulatus ab eccleſia vacante et idem in alijs clericis.in.c.j.nu.1.⁊.2.de cle.non refi.fo.17.
Epũs non põt priuari ſuo epiſcopatu niſi a ſolo papa.ibi.nu.6.

Epiſcopus nondũ conſecratus poteſt cõcedere indulgentias.in.c. ſuffraganeis.nu.3.de elec.fo.130.

Epiſcopus iurat de calũnia ſi p ipſum litigat prepoſitis ſed non tactis cuãgelijs ſed ſi per alium iurat per illũ.in.c.ſi.nu.1.3.de inr.cal.fo.130.
Epiſcopus põt in cauſa pecuniaria per ſe litigare et idem alie perſone illuſtres licet de honeſtate non.ibi.nu.4.
Epiſcopi ⁊ alij religioſi an teneantur iurare tactis ſcripturis an ſupra pectus eorum.nu.6.

Epiſcopus vel alius prelatus nõ põt ad libitũ diſponere de rebus ad eius eccleſiam pertinẽtibus.in.c.cũ venerabilis.nu.6.de excep.fo.9.
Epiſcopus vel aliter prelatus põt preſcribere vt habeat aliquas eccleſias ſibi temporaliter ſubiectas.ibi.
Epiſcopus põt dici dñs reditũ eccleſie quo ad adminiſtrationem nõ quo ad hoc vt poſſit fructus in ſuos vſus cõuertere.ibi.nu.43.fo.11.

Epiſcopus põt facere cenſuales eccleſias ex iuſta cauſa alſ ſecus.in.c. cum clerici.nu.2.de cenſi.fo.201.

Epiſcopus qui propter crimen renũtiauit epiſcopatui non põt ad illũ amplius aſſumi.Anto.in.c.poſt tranſlationem.nu.1.de renun.fo.29.
Epũs ſine papa an diſpenſet cõtra cõcilia aut decretũ.ibi.nu.7.fo.30.
Epiſcopus qui trãſiuit ad monachatum quibus caſibus poſſit ad epiſcopatum reaſſumi.ibi.nu.9.12.15.

Epũs nõ põt ſine licẽtia pape ſe de vno epiſcopatu ad aliũ trãſferre nec ſufficit qõ petat licẽtiã niſi obtineat.i.c.illiõ.nu.2.⁊.11.de cle.exc. fo.125.

Epiſcopus non põt deſerere epiſcopatum et tranſire ad vitã ſolitariã vel beremiticam.Anto.in.c.niſi.in prin.nu.1.de renun.fo.27.
Epiſcopus vel alius prelatus an clericus quibus caſibus habẽt legitimam cauſam cedendi epiſcopatui aut alteri prelature.ibi.nu.3.
Epũs an poſſit abſq; licẽtia ſuperioris cedere epiſcopatui qñ illum non retinet cum bona conſcientia.ibi.nu.5.⁊.6.
Epiſcopus infirmus an debeat cedere epiſcopatui an antẽ debeat ſibi dari coadiutor.in.d.c.niſi.§.alia vero.nu.9.eo.tit.fo.28.
Epũs an teneatur cedere epiſcopatui ꝓpter defectũ ſcientie.in.d.c.niſi.§.

pro defectu.nu.10.eo.tit.fo.eo.
Epūs si patiatur persecutionē aut in bonis aut in psonā an debeat fugere vel resistere ꝙ quomodo.in.d.c.nisi.§.propter.nu.11.fo.eo.
Epūs non potest transire ad monachatū sine licentia superioris sed alīs prelati.in.d.c.nisi.§.verum.nu.21.fo.30.
6 Epūs si struxerit ecclesiam in diocesi aliena acquirit tñ ius presentandi. in.c.preterea.nu.1.de iurepatro.fo.190.
6 Epūs an possit deserere episcopatū ꝙ trāsire ad aliquam religionem: qr vita activa est fructuosior cōtemplativa sed ista est tutior.l.c.licet.nu.6. ꝙ.13.de regu.fo.162.
7 Epūs an possit dispēsare cum homicida voluntario in minoribus ordinibus.in.c.benricus.nu.7.de cle.pug.in duel.fo.103.
7 Epūs nō pōt remittere iniuriā cōpetentē ecclesie.qr cleric⁹ fuit percussus nāvideret alienare bona ecclesie.in.c.cōtingit.nu.11.de sen.excō.fo.176.
Epūs solus potest repudiare hereditatem vel legatum ecclesie.ibi.
6 Epūs siue presbyter parochialis nō exercētes spūalia per se vel alios non pōt petere decimas ꝙ alia tpalia.in.c.fi.nu.3.de parochīs.fo.142.
6 Epūs preest omnibus locis pīs que ipse debet ordinare ad vsum testi natū non aūt vt disponat de reditibus ad libitum.in.c.de xenodochīs. nu.1.2.ꝙ.3.de reli.domi.fo.184.
6 Epūs non potest corrigere clericos sine cōsensu capituli de iure:ls secus sit de consuetudine.in.c.ioannes.nu.4.de regu.fo.157.
6 Epūs potest se transferre cum licētia pape tm̄ ad alium epātum.in.c. ex tue devotionis.nu.8.de cle.non resi.fo.20.
6 Epūs acceptās aliā dignitatē nō privatur epātu ipso facto et collatio secunde dignitatis tenet.c.cum nostris.nu.4.ꝙ.7.de cōcess.preben.fo.58.
Epūs nō pōt deseri nec renuntiari sine expressa licentia pape.ibi.
Episcopatus quo casu pōt habere aliam dignitatem vna cum epātu ex dispensatione pape vel alterius.ibi.nu.7.
Epūs pōt ex officio suo exigere quo iure teneat duo beneficia incōpatibilia ꝙ habeat in aliquo beneficio titulum.ibi.nu.24.
6 Epūs non potest deponi nisi solo papa suspēdi vero pōt a cōcilio provinciali.in.c.prauc nimis.nu.4.de preben.fo.38.
6 Epūs si non potest exercere epāle officium propter morbum incurabilē datur sibi coadiutor.in.c.pe.nu.1.ꝙ.2.de cle.egro.fo.50.
Epūs electus confirmatus ꝙ nondum consecratus an possit ex toto remoueri per morbum superuenientem.ibi.nu.4.
6 Epūs nō pōt nec ordinare nec indicare parochianū alterius sine ipsius licentia.in.c.nullus epūs.nu.1.2.ꝙ.3.de parochīs.fo.142.
Epūs originis vel beneficī pōt promouere quem ad sacros ordines sine licentia propriī epi:eps vero domiciliī tm̄ non potest.ibi.nu.4.
6 Epūs an possit esse canonicus in illa ecclesia in qua ipse est epūs.in.c.postulasti.nu.12.de concess.preben.fo.63.
Episcopus qñ habet aliquid expedire cū consensu vel consilio capituli debet habere maiorem partem capituli als nihil agit.ibi.nu.14.
6 Epūs nō potest votum in totum tollere sed potest ipsum cōmutare. in.c. proposuit.nu.12.de concess.preben.fo.56.
6 Epī an sint magis honorandi ꝙ digniores ꝙ cardinales.in.c. cum apostolus.nu.1.de censi.fo.200.
6 Epūs an debeat examinare clericū sibi per literas commendatitias presentatum.in.c.in lateranensi.nu.6.de preben.fo.47.
6 Epūs nō potest dispensare qō quis habeat duas prebēdas vel duos canonicatus in eadem ecclesia.in.c.literas.nu.3.de concess.preben.fo.61.
Epūs an possit dispēsare sup plurib⁹ curatis vel plurib⁹ simplicib⁹ vel vno simplici ꝙ alio curato siue in vna siue in diuersis ecclesīs.ibi.nu.6.
6 Epūs nō pōt delegare ea que sunt ordinis illi qui nō est epūs ꝙ non habet similem ordinē.in.c.a qua.nu.2.5.ꝙ.8.de consec.eccle.vel alt.fo.207.
Epūs pōt cōmittere potestatē excōicandi alīs:licet nō sint epī.ibi.nu.3.
Epūs potest delegare quicquid habet qō fit meri imperiī.ibi.
Episcopatus est ordo ꝙ non dignitas.ibi.nu.6.
6 Episcopus ordinando aliquē clericū ad preces alterius epī non debet vel tenetur illi examinare qr presumit examinatum a presentante.in.c. cum scom.nu.7.ꝙ.nu.13.de preben.fo.28.
Epūs tenetur prouidere indigentibus ꝙ maxime clericis.ibi.nu.10.
6 Epūs dispēsat in plurib⁹ simplicib⁹ vel in vno simplici ꝙ alio curato nisi pter vtilitatē ꝙ necessitatē ecclesie quo casu pōt in duobus curatis dispēsare nisi sint in eadē ecclesia.in.c.de multa.nu.19.de preben. fo.38.
2 Episcopus solus potest dare ordinem sed non pōt deponere.in.c.inter temporalia.nu.1.de transla.epi.fo.3.
Epī non possunt a metropolitanis deponi sine licentia pape.ibi. nu.2.
6 Epūs non pōt parochiales ecclesias vel earū obuentiones etiā cum consensu patroni conferre alicui monasterio sine consensu pape vel capituli sui.in.c.pastoralis.nu.1.de bis que fiunt a prela.fo.69.
Episcopus pōt cum cōsensu capituli imponere pensionē ecclesie abundanti ad sustentationem ecclesie indigentis.ibi.nu.3.
Epūs an possit dare alicui ecclesie quinquagesimā vel centesimā sine cōsensu sui capituli.ibi.nu.4.ꝙ.6.
Epūs qñ vult de nouo cōstituere aliquam ecclesiam vel reformare in nouam regulam debet habere consensum capituli.ibi.
Epūs ecclesiam constructam cum consensu capituli potest illam dotare sine eius consensu.ibi.
7 Epūs ꝫ possit de iure in aliquibus casibus dispensare nō tñ indistincte potest.in.c.per venerabilem.nu.6.qui fil.sint legi.fo.41.
Episcopi sunt loco apostolorum.ibi.nu.20.fo.43.
Episcopatuum diuisio est de iure positiuo.ibi.
Epūs alia iura an possint prescribi per prelatū inferiorē.ibi.nu.37. f.44.
6 Epūs pōt aliquo casu dispensare circa pluralitatē beneficiorū curatorū. in.c.ertirpande.in repe.§.qui vero.nu.38.ꝙ.40.de preben.fo.45.
Episcopus potest dispēsare super duobus simplicibus beneficīs diformibus vel super vno curato ꝙ alio simplici in eadem ecclesia ꝙ quid in diuersis.ibi.nu.41.ꝙ nu.42.fo.46.
Episcopus pōt dispēsare super duobus curatis si hoc faciat principaliter ob bonū publicū.ibi.nu.46.ꝙ.29.38.40.ꝙ seq.
3 Epūs pōt dispēsare in per crimine adulterij ꝙ minoribus adulterio commissis a clerico.in.c.at si clerici.§.de adulterīs.nu.1.de iud.fo.16.
Et in quibus alīs possit dispensare.ibi.nu.4.
Etas inferioribus ab episcopo liceat.ibi.nu.13.
Epūs non potest dispensare contra suam cōstitutionem iuratam vel que transiit in contractum.ibi.nu.10.
Episcopus non potest seipsum absoluere a iuramento ꝙ autorizare non potest quis sibī pīs.ibi.
Episcopus an dispēset cum clerico adultero ante depositionē vel post. ibi.nu.14.
Epūs non potest quem restituere fame nisi in directe.ibi.nu.15.
Episcopus an possit dispensare sine consensu capituli.ibi.nu.16.
Epūs nō pōt facere sine capīo illa q̄ eo mortuo transeunt in capitulū.ibi.
Episcopus non tenetur sequi sed requirere consilium capituli.ibi.
Episcopus an possit dispensare inuito aduersario illius cum quo vult dispensari.ibi.nu.18.
Episcopus vtrum teneatur dispensare.ibi.nu.20.
6 Episcopus pōt cū consensu capituli sui cōcedere intra pertinētia ad dignitatē suam ꝙ ista concessio non potest per successores retractari.in.c. cum venissent.nu.4.de in.fi.fo.53.
6 Epūs qui de consensu capituli concessit ecclesiam alicui loco pio ex qua ipse epūs percipiebat certos fructus censet illos donasse sed quid si ipse nil percipiebat.tu.c.pastoralis.nu.1.ꝙ nu.8.de dona.fo.105.
Episcopus si concessit alicui monasterio ecclesiam de consensu patroni censetur patronus donasse ius patronatus.ibi.
Episcopus de iure cōi nullam portionē percipit de ecclesīs inferioribus sed de iure singulari percipit.ibi.nu.4.
Epūs non pōt transferre ius qō habet in aliqua ecclesia inferiori in locū piū sine cōsensu capituli:qr sapit quandā speciē alienationis.ibi.nu.5.
2 Episcopus an possit dispensare super minori etate vt promoueatur ad beneficium simplex vel ad aliud puta dignitatē.Anto.in.c.ꝫ.nu.3.5.9. 10.ꝙ nu.11.de eta.ꝙ quali.fo.42.
7 Episcopus nō potest vnam ecclesiam alteri subiectam a seruitio illius liberare.in.c.ad hec.nu.1.ꝙ.3.de excess.prela.fo.129.
6 Epī aliquid exigūt gra formā cōstitutionis dū sunt in visitatiōe debent restituere illud duplicatū.in.c.procurationes.nu.1.de censi.fol.205.
Episcopus dum visitat non debet cessante causa vltra vnam diem morari in ecclesia.ibi.nu.3.
Episcopus visitans diocesim quas expensas pōt exigere.ibi.nu.4.
Episcopus pōt exigere expensas quas facit ratione visitationis: licet ipse habeat reditus sui episcopatus.ibi.nu.5.
6 Epūs nullā cām audire dz sine suo capitulo vbi solēnitas iudicij requirit als secus.in.c.ertirpāde.in repe.§.qui vero.nu.25.de preben.fo.42.
3 Epūs dicenti clericum suum esse criminosum nō creditur nisi als legitime constat.in.c.cōquerente.nu.2.ꝙ.12.de resti.spo.fo.172.
6 Episcopus in tangentibus totum clerum oportet ꝙ habeat consensum totius cleri.et non sufficit consensus capituli tantum.in.c.non minus. nu.5.de immu.eccle.ꝙ cemi.fo.224.
3 Epūs pōt dispēsare cum clericis super crimine adulterij ab ipsis commisso.in.c.vt si clerici.nu.2.de iud.fo.11.
Episcopus electus ꝙ confirmatus non potest procedere super degradatione.ibi.nu.20.
3 Epūs per confirmationem licet non fit consecratus acquirit ea que sunt iurisditionis.in.c.verum.nu.14.de fo.compe.fo.63.
7 Epūs prestās cām directe vel indirecte homicidio punit ab officio sacerdotali ꝙ ab administratiōe epātus.in.c.er lris.nu.1.de excess.pla.fo.130.
Episcopus vel alter prelatus habēs iurisditionē temporalē nō dz prestare presentiam suam qñ fit iustitia corporalis ex eo:qr videtur presentare opem:ꝙ ideo incurreret regularitatem.ibi.nu.2.
Episcopus potest quis fieri etiam ante acceptarum ordinem presbyteralem.ibi.nu.4.
4 Epūs pōt vel alius prelatus pōt alicui honeste persone sigillum suū committere.in.c.ꝫ.nu.17.de fide instru.fo.99.
6 Epūs dz habere portionē de relictis factis ecclesie etiā qr aliquid fuerit ipsi epo relictū nisi ipsi relinquat vt non capiat portionē de relictis ecclesie vel nisi ecclesie sint exempte.in.c.officij.nu.1.ꝙ.6.de resta.fo.121.
An autē debeat habere de relictis factis hospitali non constructo au-

toritate epi̇scopi.ibi.nu.7.
Epi̇scopus nullã portionem ꝺ̃s habere de bonis testatoris nisi de relictis factis eccleſ̃s.ibi.nu.7.
4 Epi̇scopus an compellatur ferre testimonium et an ſolius epi̇ testimonium ſufficiat.in.c.cum nuntius.nu.5.de teſti.fo.48.
3 Eps nõ põt deponi ab aliquo niſi a papa ſed cognitio depoſitionis̃ teſte ab alio fieri.in.c.cum ſuper.nu.11.de cau.poſ.t pro.fo.157.
6 Eps nõ poteſt recipere aliquid de eccleſ̃s ſibi ſubiectis niſi quo ad iura pallii.in.c.de monachis.nu.7.de preben.fo.27.
Eps an quomodo t quo iure poteſt concedere eccleſiam ſecularem religioſis vel monachis.ibi.nu.15.
3 Eꝑ̃ogam depoſitio eſt reſeruata ſoli pape et non alteri etiam legato de latere.in.c.i.nu.18.de iudi.fo.5.
2 Eps quor t quas perſonas ꝺ̃s ſecum ducere dum viſitat monaſteria vide per totum in.c.vt iurta.nu.2.de offi.ordi.fo.122.
3 Eps ſi reprehenſatur ſuſpectus a reo poteſt cauſam alteri non ſuſpecto delegare t eius ſententiam executioni mandare.in.c.ſi quis contra.nu.10.11.12.de fo.compe.fo.50.t in repe.fo.54.
6 Eps efficitur executor teſtamenti negligentibus teſtamentarꝫ̃s executoribus intra tẽpus illud exequi non aũt eps ſuccedit in locũ illius qui non declarat intra tempus illud quod teſtator mandauit declarãdum.in.c.nos quidem.nu.1.&.11.de teſta.fo.111.
Videtamen quod ponit idem Abb.in.c.ſi heredes.in.1.nu.20.eius.
6 Epi clerici t alij prelati habẽt tantũ adminiſtrationẽ rerum eccleſiaſticarum t fructuũ ipſaꝝ ad eo q̃ non poſſunt de ipſis diſponere p libito voluntatis ſed tãtum moderate.in repe.c.cũ eſſes.nu.23.de teſta.fo.117.
Eps an poſſit indiſtincte cõpellere executores teſtamẽtoꝝ ad exequendũ officiũ p eos ſuſceptũ tam in legatis pijs q̃ non.ibi.nu.32.fo.125.
5 Eps debet habere completum trigeſimum annum et debet eſſe natus ex legitimo matrimonio tamẽ ex legitima cauſa poteſt circa hoc diſpẽſari.in.c.cum in cunctis.nu.1.t.2.de elec.fo.125.
1 Epi̇ſcopus an poſſit diſpenſare ſuper ſimonia.in.c.ſi alicui.nu.4.5.6.de elec.fo.184.
Eps nõ põt diſpẽſare niſi ſuper bis caſibus qui a iure exprimunt.ibi.
6 Eps an poſſit vnire vnã eccleſiam cuius collatio pertinet ad inferiorẽ prelatum alteri eccleſie.in.c.conſultationibus.nu.4.de dona.fo.104.
Eps põt vnire eccleſiã ſibi ſubiectã ꝫ eius collatio per eius negligẽtiã ſit deuoluta ad papam nõ alio iure eſt deuoluta t alio iure vnit.ibi.
6 Epi̇ſcopus vel alius prelatus conferens alicui beneficium quod cõferendũ poterat illo cuicto debet ſibi de alio prouidere.in.c.inter cetera.nu.1.3.4.9.de preben.fo.29.
7 Epi̇ſcopo aſſerenti aliquem criminoſum an credatur.in.c.qualiter et qñ.el.ꝫ.nu.30.de accu.fo.66.
5 Epi̇ſcopus an poſſit cõcedere q̃ in eccleſia interdicta celebretur.in.c.ad hec.el.v.nu.4.de appel.fo.107.
Eps nõ põt ſuſpẽdere interdictum q̃ perſona ob ſuũ delictum eſt interdicta: ſecus ſi ob delictum alterius.ibi.nu.6.
6 Eps non põt corrigere ſubditũ ſine cõſilio capituli valet tñ cõſuetudo in contrariũ.in.c.quanto.nu.6.de bis que fiunt a prela.fo.67.
6 Eps debet ſubuenire de fructibus ſuꝝ patus clericis non habentibus vnde poſſint viuere.in.c.exponiſti.nu.7.de preben.fo.47.
3 Eps poteſt facere ſtatuta cum clero ſine cõſenſu populi in his que ſpectant ad iuriſditionem ſuam t aliꝫ̃ ſecus.in.c.ſi.nu.5.de feriꝫ̃.fo.141.
6 Eps an poſſit deputare fructus beneficij vacantis in quo quis habet ius patronatus in neceſſarios vſus irrequiſito patrono.in.c.vnico.nu.20.vt eccle.bene.ſi.di.con.fo.73.
Epi̇ſcopus an poſſit vnire tenimenſe ſue vel capitulo ſuo vel aliꝫ̃ prebendis aliquam eccleſiam.ibi.
5 Eps põt ad libitum eius vicarium remouere et ab eo aliquam cauſam aduocare.in.c.dilecti filij.el.ꝫ.nu.3.de appel.fo.134.
Eps cõuenit ſubditos ſuos coram arbitris iuris a quibus appellatur ad papam.ibi.nu.14.
Eps põt delegare cãm ſuo vicario quo caſu põt ad ipſum appellari ſi ſi malitioſe hoc facit eps excõicabitur per ſuperiorem.ibi nu.18.
6 Epi̇ſcopus nõ poteſt diſpenſare circa ea que papa ſtatuit.in.c.ſi.nu.3.de relig.domi.fo.187.
6 Eps an poſſit aliquã eccleſiã erimere a iuriſditione ſua et ꝙ̃ iura poſſit remittere in eccleſia ſibi ſubiecta.in.c.ꝙ ſtitur.nu.10.de reli.do.fol.185.
Eps vel alius prelatus citra papã quo caſu poſſit cõcedere vni eccleſie aliquod ius in preiudicium alterius.ibi.nu.11.
Epi̇ſcopus vel alius prelatus non poteſt inuitus transferri ſine cauſa rationabili.ibi.nu.14.
6 Eps ꝫ̃ interiorem fundatam de iure cõi in oibus pijs locis.in.c.quia monaſterium.nu.5.de relig.do.fo.184.
7 Eps poteſt adiunare diſpoſitionẽ canonis qui dum ſimpliciter loquatur ipſe poteſt imponere penam contra facientes.in.c.fin.nu.2.de eo qui furti.ordi.rece.fo.128.
6 Eps non põt eccleſiam patronatam alteri cõferre ſine preſentatione patroni t aliter inſtitutus nõ obtinet ipſo iure fallit.in.c.illud pretereundum.nu.2.7.8.de iure patro.fo.192.
Eps nõ poteſt preſentare aliquem ſine conſenſu patroni niſi patronus ſit negligens vel preſentauerit indignum.ibi.nu.8.
6 Epi̇ſcopus non poteſt emittere votum peregrinationis ſine conſenſu capituli vel pape quãdo peregrinatio eſſet longa.in.c.magne.nu.9.10.11.de voto t vo.re.fo.176.
Eps non põt ſe abſentare ab eccleſia ſua ſaltem diebus dñicis t ſolẽnibus quibus debet intereſſe officijs diuinis.ibi.nu.11.
6 Epi̇ non poſſunt cõſecrari niſi die dñico t idẽ in abbatibus benedictionis.in.c.cum ſis.nu.2.de conſe.eccle.vel alta.fo.207.
3 Eps ex euidenti t neceſſaria cauſa poteſt ſtatuere cõtra ius cõe.in repe.c.ſi quis contra clericum.nu.23.de fo.compe.fo.55.
Eps ex cauſa poteſt diminuere penitentiam iniunctam a papa.ibi.
Eps ordinarius totius dioceſis.ibi.nu.41.
3 Epi̇ſcopus nõ poteſt prorogare ſine licentia pape.in.c.ſignificaſti.nu.9.de fo.compe.fo.85.
Eps nullam iuriſditionem habet in exemptos a ſe.ibi.nu.11.
Eps non põt prorogare iuriſditionem in laicos reſpectu clericorũ nec in eccleſiaſticum inuito clerico ſed inuito eo poteſt tam laico ꝙ̃ eccleſiaſtico cauſas clericorum delegare quia.ibi.nu.25.
Eps non põt clericum inuitũ cogere vt accipiat ab alio ſacros ordines licet poſſit alium cum in hoc delegare.ibi.
3 Eps poteſt donare eccleſiam alicui loco religioſo non in titulum ſed in proprios vſus non poteſt tamẽ rectorẽ illius eccleſie ſpoliare.in.c.cum veniſſent.nu.2.&.7.9.de teſti.ſpo.fo.173.t ſeq.
Epi̇ſcopus an ſet quando poteſt conſtituere eccleſiam de nouo cenſuale.ibi.nu.9.
6 Eps non poteſt ſine cauſa facere eccleſiam cenſualẽ cũ cauſa vero ſecus.in.c.ſignificauit.nu.1.t.3.de cenſi.fo.202.
6 Eps an poſſit dare capitulo rem deſtinatam menſe ipſius capituli vel econtra.in.c.poſſeſſiones.nu.3.de reb.ec.non alie.fo.77.
6 Epi̇ſcopus ſi conſecranerit eccleſiam indoratam poteſt cogi de reditibus ſue eccleſie vel patrimonij ſui illam dotare.in.c.cum ſicut.nu.4.de conſe.eccle.vel alt.fo.207.
2 Eps non ꝺ̃s appellari eps ante conſecrationẽ t idem in archiepi̇ſcopo ante pallij receptionẽ.in.c.niſi ſpecialis.nu.7.de au.t vſu pal.fo.8.
7 Eps cõcurrit cum oibus curatis in adminiſtrãdis ſacramẽtis boibus dioceſis.in.c.nos inter.nu.1.de purga.cano.fo.147.
1 Eps poteſt eligi aliquis ꝫ̃ non ſit preſbyter dũmodo tẽpore debito efficiatur preſbyter.in.c.i.nu.4.de elec.fo.118.
7 Eps an poſſit diſpenſare q̃ indeus habeat nutrices chriſtianas.in.c.ad hec.nu.3.de iude.fo.86.
6 Epi̇ſcopus poteſt deputare fructus beneficij vacantis in aliquem laudabilẽ vſum eccleſie pro iuſta t neceſſaria cauſa.in.c.vnico.nu.15.20.vt eccle.bene.ſi.di.con.fo.73.
6 Eps põt iura debita ſibi ex aliqua eccleſia minuere ex cauſa t conſenſu capituli.in.c.cum venerabilis.nu.1.de cenſi.fo.204.
Eps põt remittere eccleſie inferiori iura que ſuper ea ꝺ̃s cum conſenſu capituli t ex cauſa exceptis octo de quibus.ibi.nu.3.
Eps tenetur ſaltem ſemel in anno viſitare ſuã dioceſim t quo debeat ſe habere tam circa clerum q̃ circa populum.remiſſime.ibi.nu.6.
6 Eps poteſt inſtituere rectorẽ ſine preſentatione patroni qñ preſentatus per patronũ non poteſt eſſe ſine ſcandalo t qñ tẽpus datũ patronis ad preſentãdum eſt lapſum.in.c.quontam.nu.5.de iure patro.fo.190.
6 Eps an t quo caſu ſuccedat in executione legatorum ad non pias cauſas negligentibus executore teſtamentario t herede.in.c.ſi heredes.nume.7.de teſta.fo.113.
7 Eps an poſſit diſpenſare cum clerico in ſacris qui matrimonium contrarit.in.c.ex literarum.nu.5.qui cle.vel.vo.fo.21.
6 Eps diſpenſat circa omne votum regulariter.in.c.ex multa.nuñ.10.de voto t vo.re.fo.178.
7 Eps vel alius prelatus an poſſit vti inſignijs dignitatis ſue extra locũ ſibi ſubiectum.in.c.antiqua.nu.9.de priui.fo.143.
3 Eps de iure cõmuni non poteſt tenere officiales armatos.in.c.cum nõ ab homine.nu.8.de iud.fo.26.
7 Epi nõ poſſunt exercere iuriſditionalia ſine capꝫ̃o de iure ſed ſecus eſt ſi ipſi preſcripſerunt.in.c.qualiter t qñ.el.ꝫ.nu.6.de accu.fo.65.
1 Epi̇ſcopus de iure cõi habet collationem beneficiorum in dioceſi ſua.in.c.abbatem.nu.1.de reſcrip.fo.87.
6 Epi̇ſcopus habet plenam poteſtatẽ in eccleſijs ſibi ſubiectis.in.c.i.nu.2.de reb.eccle.alie.fo.73.
Eps ſi edificauit aliquã nouã eccleſiã poteſt illam dotare de ſuperabũdantibus fructibus alterius dũmodo precedant ſolemnitates.ibi.nu.5.
6 Epi vel clerici quicquid acquirũt ex eoꝝ induſtria acquirũt ſibi t non eccleſijs eorum.in.c.cum in officijs.nu.3.de teſta.fo.113.
6 Eps poteſt tenere matrẽ vel aliã non ſuſpectam in domo: ꝫ̃ honeſtius eſſet vt non teneret.in.c.i.nu.2.de co.ba.cle.t nu.fo.10.
6 Eps poteſt quis fieri ꝫ̃ habuerit proprem vel concubinã t conſecrabit.in.c.vidua.nu.4.de regu.fo.157.
2 Eps electus t confirmatus põt per ſolũ papã transferri.Anto.de but.in.c.inter corporalia.nu.1.de tranſla.prela.fo.17.t nu.15.fo.18.

Eps vel

Epūs vel archiepiscopus nō pōt deponi ab inferiore a papa. ibi. nu. 6.
Episcopus solus potest suspendere et suspensum restituere non autem deponere vel contra depositionem dispensare. ibi. nu. 9.
Episcopus potest puniri ab archiepiscopo non tñ deponi. ibi. nu. 11.
Episcopus potest esse quis nullatenenſis. i. sine aliqua administratione. ibi. nu. 16. fo. 18.

7 Epūs fundat intentionē suam de iure cōi sup institutione ꝛ destitutione beneficior in sua diocesi ꝛ vēdicās hoc dz pbare ista de aliquo iure speciali sibi cōpetere. in. c. cū ex iniuncto. nu. 2. de bereti. fo. 92.

2 Episcopus an possit cognoscere causas subditorū prelati ipsi epo subiecti. in. c. pastoralis. nu. 6. de offi. ordi. fo. 117.

6 Episcopus pōt dispensare qō clericus absens cā studij lucret fructus etiam de beneficio curato etiam ꝙ non sit promotus. in. c. tue fraternitatis. nu. 5. de cle. non resi. fo. 21.

6 Epūs non pōt delegare vicario suo resignationē nec collationē certi beneficij vacaturi. in. c. constitutus. nu. 5. de concess. preben. fo. 63.

6 Epi vel clerici ꝛ similes qui pōt de bonis ecclie aliqua donare nō possunt de ipsis in testamēto disponere. in. c. ad hec. nu. 3. de testa. fo. 116.

7 Episcopus potest dispēsare super crimine adulterij de quo sibi cōstat per viam inquisitionis ꝛ super omni crimine quod non impediat ordinis executionem vel beneficij retentionem etiam post peractam penitentiam. in. c. qualiter ꝛ qñ. el. ij. nu. 19. de accu. fo. 65.

3 Epūs iurat de cal. sine licentia pape sed quid de alijs clericis. in. c. j. nu. 16. de iura. calum. fo. 123.

4 Episcopo soli nō creditur in foro ecclesiastico: secus in seculari. in. c. nuper nobis. nu. 2. de test. fo. 84.

6 Episcopus nō dispensat contra ius nisi in casibus a iure expressis. in. c. ioannes. nu. 7. de cle. coning. fo. 16.

6 Epūs pōt pro seruitijs ecclesie impēsis alicui cōcedere ad vitā possessionem ecclesie. in. c. si quis. nu. 3. de pecu. cle. fo. 111.
Epūs proprius quis dicatur. in. c. j. nu. 6. de. fo. compe. fo. 49.

7 Episcopus quibus casibus possit dare ordinariam iurisdictionem. in. c. quoniam. nu. 3. ne prela. vi. su. fo. 83.

6 Epūs si nō instituit primo presentatum an ꝛ quo casu incumbat in penā. in. c. pastoralis. nu. 9. de iurepa. fo. 202.

2 Epūs an possit pmouere ad inferius beneficium si renūtiauit episcopatui. Anto. in. c. ad supplicationem. nu. 6. 9. de renun. fo. 27.
Ad episcopatum an quis possit inuitus promoueri. ibi. nu. 8.
Epūs nullius epatus vel diocesis quod priuilegium habet. ibi. 10.

6 Epūs ordinās aliquē sine titulo et sic nō habentē vñ viuere dz puidere de suo donec cōsequeꝝ aliquem titulum. in. c. epūs. nu. 4. de preben. fo. 24.

3 Epūs pōt agere ꝛ respondere p ecclesijs sibi subiectis an debeat preferri alijs administratoribus ecclesie in agendo. in. c. cum de putati. nu. 12. 14. 15. ꝛ. 21. de iudi. fo. 40.
Epūs non alienat bona ecclesia vacāte nisi primo ei det special. rectorem. ibi. nu. 16. ꝛ. 20.

6 Epūs qñ venit ad ecclesiam reconciliandā cuius expensis debet venire. in. c. propositi. nu. 11. de cōsecra. eccle. vel alta. fo. 211.

3 Epūs q possi det vel quasi causa custodie iura epalia puta vngere penitentiam dare et similes actus facere debet ista oium actuum exercitium. in. c. contingit. nu. 12. De do. ꝛ cōtu. fo. 210.

3 Epūs quomodo debet punire clericum de crimine quod nō constat nisi ipsi epo. in. c. conquerente. nu. 12. de resti. spo. fo. 173.

6 Epūs si instituit aliquē sine presentatione in casu pmisso dz oīno institutus presentare debēti ius patronatus qui dz cōtentari institutione facta ab episcopo. in. c. si vero. nu. 4. de iurepatro. fo. 196.

1 Episcopus nō potest renūtiare epatui sine licētia pape. in. c. si nume. 11. de postu. prela. fo. 117.

6 Epūs cū capitulo pōt constituere ecclesiā collegiatam ꝛ ꝙ clerici secula res viuant in cōi. in. c. quoniā. nu. 2. ꝛ nu. 6. de vi. ꝛ bone. cleri. fo. 5.

6 Epūs pōt testari de rebus patrimonialibus sed de rebus ecclesie vel inuitu ecclesie quēstis non potest. in. c. j. nu. 1. de testa. fo. 112.
Et an habens filios possit promoueri in epm. ibi. nu. 2.

5 Epūs potest habere prebēdam in ecclesia de iure speciali. in. c. cū olim. nu. 7. de re iudi. fo. 59.
Epūs pōt quis eligi licet non sit nisi subdiaconus. ibi. nu. 12.

6 Epūs nō potest explicare ardua sine consensu capituli in alijs vero sufficit consilium. in. c. ij. nu. 3. de institu. fo. 52.

7 Epūs pōt cū sortilegijs dispēsare. i. c. ex tuarū tenore. n. 5. ꝺ sortile. f. 119.

3 Epūs sine capitulo nec cōtra nō potest agere in negotijs ordinis etiā qō bona sint inter ipsos diuisa. in. c. causam que. el. j. nu. 5. de iudi. fo. 25.

3 Episcopus si non cōstituit iconomū in ecclesia sua supplet archiepūs. in. c. imperatorum. nu. 8. de iura. calū. fo. 126.

6 Epūs pōt compellere canonicos ad distribuēdos super fructus reditꝰ ad necessariā fabricā ecclesie. in. c. si. nu. 7. de his que fi. a ma. par. ca. fo. 73.

7 Epūs dispēsat cū simoniaco ignoranter ad aliud beneficiū cōsequēdū nō aūt ad aliud qō simoniace habebat. i. c. ex insinuatiōe. nu. 5. de simo. f. 75.

7 Epūs an possit cedere ecclesias religiosis vt possint cōuertere fructus in suos vsus proprios. in. c. pastoralis. nu. 6. de priui. fo. 142.

5 Epūs ꝛ quilibet administrator nō solū dz esse idoneus sed vtilis. in. c. cō stitutis. el. ij. nu. 2. de appella. fo. 115.

6 Epūs habet totā iurisditionē quā explicare dz qūcp cū consilio qficp cū consensu capituli. in. c. ij. nu. 3. de his que fi. a ma. par. capi. fo. 71.

3 Epūs nō debet soluere debita de redditibus epatus sui ꝛ an ad ea teneat̄ successor. in. c. olim. el. ij. nu. 4. 5. de resti. spo. fo. 188. ꝛ seq.

3 Epūs vel prelat? ecclesiasticus minori nō perdit ea que sunt iurisditionis. in. c. duobus. nu. 1. de senten. excom. fo. 130.

1 Epi ꝛ alij prelati puisi per papā videtur electi ꝛ confirmati eodem instanti. in. c. nosti. nu. 4. de elec fo. 129.

3 Epūs potest celebrare in aliena diocesi etiam in pontificalibus. in. c. j. nu. 7. vt lit. penden. fo. 216.

7 Epūs non pōt aliquā ecclesiā a sua iurisditione in totū eximere ꝛ cū cōsensu canonicorū. in. c. cū olim. el. ij. nu. 4. de priui. fo. 140.

7 Epūs nō debet appellari dīs nisi de hoc fuerit sibi prestitū iuramentū a vasallis suis. in. c. grauem. nu. 1. de excess. prela. fo. 133.

6 Epūs tenetur subuenire pauperibus. in. c. j. nu. 8. de cle. egro. fo. 49.

7 Epūs an possit restituere quē same. i. c. ex diligēti. nu. 7. de simo. fo. 72.

6 Epūs debet esse presbyter. in. c. scientes. nu. 2. de cēsi. fo. 199.

6 Epūs cū capitulo an possit deputare fructus beneficiorū vacātium pro fabrica ecclesie. in. c. j. nu. 6. de eccle. edifi. fo. 219.

2 Episcopus depositus per solum papam dispēsatur. Ant. in. c. ij. nu. 9. de biga. fo. 62.

5 Epūs potest ecclesiam a se abdicare et a iurisditione sua ipsam eximere cum solēnitatibus de quibus in. c. cū inter. de re iudi. exceptis quibusdam casibus. vide ibi. nu. 13. fo. 61.

4 Epi nō seruātes vel seruari facientes sacros canones an incidāt in per[2] iurium. in. c. ego. nu. 3. de iureiur. fo. 130.
Episcopi tenentur visitare limina apostolorum singulis annis et quid veniat nomine liminum. ibi. nu. 6.

5 Epūs licet nō possit esse procurator tamē admittitur aliquādo in causa alicuius magni domini. in. c. cum ꝛ ca. nu. 30. de re iud. fo. 77.

1 Epūs an ꝛ quo potest facere siue statuere sine capitulo. in. c. cum consuetudinis. nu. 5. de consue. fo. 101.
Epūs si prescripsit in iurisditionem cōtra. c. j. qō nō soleat requirere eius consensum poterit sine eo statuere ꝛ quare. ibi. nu. 6.

6 Epūs potest priuari episcopatu propter aliquod scandalum imminens licet nō proueniat ex defectu suo debet tamen ipse de bono cambio supleri. in. c. quesitum. nu. 8. de re. permu. fo. 90.

6 Episcopus habet iurisditionem inter laicos vbi vertitur pia causa. in. c. j. nu. 5. ꝛ. 9. de emp. ꝛ vendi. fo. 82.
Episcopus dz in aliquibus casibus iurisditionē in laicos maxime negligente iudice seculari ꝛ notorijs. ibi. nu. 9.

1 Epūs qui est in aliquo collegio nō tanꝙ epūs sed tanꝙ vnus de collegio nō debet alio precedere. in. c. auditis. nu. 4. de elec. fo. 149.

2 Epi presunt principib⁹ tpalibus. in. c. solite. nu. 7. de maio. ꝛ obe. f. 126.

6 Episcopus non potest esse minor triginta annorum. in. c. super morigerata. nu. 11. de preben. fo. 48.

7 Episcopus ꝛ capitulum faciunt magnam coniunctionem inter eos. in. c. cum clerici. nu. 2. de verbo. signi. fo. 184.

1 Epūs per literas sue sanctitie nō tenetur pudere babēti per petuā vicariam nec etiam per alias literas. in. c. postulasti. nu. 6. de referip. fo. 73.

7 Epūs an possit dispēsare cū illo qui cum nō esset ordinatus administrauit diuina. in. c. ex literis. nu. 3. de cle. nō ordi. minis. fo. 127.

6 Episcopus non potest emittere votum peregrinationis seu religionis sine licentia sui superioris. in. c. scripture. nu. 9. de voto ꝛ vo. re. fo. 175.

6 Episcopus potest esse quis duarum ecclesiarum cathedralium ex permissu pape eas vniendo vel nō. in. c. j. nu. 1. ne sede vac. fo. 64.

6 Episcopus solus an possit ad tempus alienare vel concedere aliquam ecclesiam in titulum vel concedere cēporaliter fructus ecclesie. in. c. sua nu per. nu. 5. de his que fi. a prela. fo. 69.

2 Epūs a propria sede expulsus non potest cedere suo epatui ꝛ transire ad alium sine autoritate pape. in. c. j. nu. 3. de transla. epi. fo. 2.

6 Episcopus potest se impedire etiam vt exequantur relicta ad nō pias causas. in. c. tua nobis. nu. 8. de testa. fo. 127.

3 Episcopus depositus qui ad hoc appellauit exercet pēdente appella. omnia iura epalia ꝛ idem in alijs. in. c. ij. nu. 6. vt lit. pen. fo. 217.

6 Episcopus an possit dispēsare in pluribus curatis beneficijs propter vtilitatem ecclesie. in. c. extirpande. in repet. ꝺ. qui vero. nume. 29. ꝛ 38. ꝛ 40. ꝛ seq. de prebē. fo. 43.

4 Episcopus nō potest statuere qō ab interlocutoria nō appelletur. in. c. veniētes. nu. 4. de iureiur. fo. 142.

1 Episcopatum non potest quis cogi ad accipiendum vel acceptādum. in. c. j. nu. 13. de elec. fo. 138.

3 Episcopus non potest statuere contra ius ꝛ si non potest inhibere appel. ab interlocutoria nec prefigere terminum instantie. in. c. venerabilis. nu. 8. de iudi. fo. 44.

5 Epatus an et quo casu possunt diuidi p papā vel ecclesia parochialis vel parochia per epm. in. c. ad audientiā. nu. 16. de eccle. edifi. fo. 220.

6 Episcopatum nemo debet petere ratione ambitionis vitāde. in. c. per nostras. nu. 2. de iurepa. fo. 197.

Repertorium singularium materiarum

6 Episcopatus vagantes intra quod tempus debeāt conferri.in.c. nulla ecclesiastica.nu.4.de concess.prēben.fo.55.
Et vide in.c.cum nostris.nu.3.et in.c.dilectus.nu.4.
7 Episcopatū vnio vel subiectio pertinet ad solū papam citra aliquos consensum.in.c.sicut vnire.nu.1.et.2.de excess.prela.fo.130.
Epūs pōt vnire beneficia posita in sua dyocesi etiam q̄ eorum collatio sit deuoluta ad papam propter eius negligentiam.ibi.nu.6.
Epūs an possit vnire certū beneficiū q̄ papa sibi reseruauit.ibi.nu.7.
2 Epatus licet aliqui habent maiores reditus sunt tamen paris dignitatis.in.c.si.nu.16.de transl.epis.fo.7.
Epūs cui data fuit indulgentia transeundi de vna ecclesia ad aliā debet postulari non eligi.ibi.nu.18.
7 Ea q̄ sunt ordinis epalis nō pūt nec cōsuetudine nec prescriptione acquiri; illa vero que sunt aut dignitatis aut iurisditionis bene possunt acquiri.in.c.accedentibus.nu.2.3.de excess.prela.fo.132.
Epūs electus et cōfirmatus non tamē cōsecratus an possit concedere indulgentias maxime si non sit sacerdos.ibi.nu.4.
4 Epistola confessata vel cum sigillo scribētis facit fidem.in.c.ḡ. numi.8. de fide instru.fo.97.
6 Epistola non debet cantari nisi per subdiaconum etiam in necessitate. in.c.quisq̄.nu.3.de vi.et bone.cle.fo.4.
7 **Equalitas** est seruāda in iudicādo data psonar cōditate: alias secus.in.c.p tuas.el.i.nu.8.de fimo. fo.78.
2 Equitas est iustitia dulcore misericordie temperata.in.c.fi.nu.6.de trāsac.fo.134.
Equitas in casu dubio vel pari semper est preferenda rigori.ibi.nu.9.
6 Equitas est iustitia dulcore misericordie temperata.in.c.magne.nu.3. de voto et vo.re.fo.177.
1 **Equiuocatio** nois tam actoris q̄ rei an vitiet rescriptū. in.c.qz nōnulli.nu.2.de rescrip.fo.80.
1 Equalitas victus et vestit⁹ dz esse inter pares clericos si vero aliq̄ sint digniores talis qualitas nō seruat.in.c.cū oēs.nu.9.de consti.fo.22.
7 **Equus** alicuius vel alitud animal si preter voluntatem domini aliquod damnum fecerit nō tenetur eius dīs ad aliquid.in.c.dilectus.nu.2.de homi.fo.100.
5 Equus si pbetur mortuus et nō pbetur talis equus talis pilaminis etc. non releuat probantem.in.c.auditis.nu.25.de prescrip.fo.35.
7 Equus alicuius si equitāte dño furibundus aliquod dānum alicui intulerit etiam mortem dīs nō tenetur quare presumitur ignorasse vitiū equi.in.c.significasti.el.i.nu.1.de homi.fo.100.
5 **Error** iuris impedit prescriptionem error facti non.in.c. cū nō liceat.nu.8.et.9.de prescrip.fo.30.
3 Error nō dz preiudicare veritati.in.c.examinatq̄.nu.20.de iudi.fo.39.
1 Error in cpressione beneficij an habeat vitiare rescriptum si constat de corpore.in.c.significante.nu.5.de rescrip.fo.83.
2 Error cōis an faciat ius.in.c.gratum.nu.11.de offi.deleg.fo.83.
2 Error an et qñ habeat actū ipedire.i.c.p.4.g.nu.22.de off.deleg.f.104.
5 Error iuris lz noceat ad prescribendum tamen non nocet acquisitione fructuum sed in prescriptione fructuum fit de ratione.in.c.fi diligenti.nu.24.et.25.de prescrip.fo.39.
Error iuris non presumitur sed debet probari per allegantem.ibi.
Errans in iure an presumatur in malafide.ibi.nu.31.fo.41.
7 Error iuris et probabilis nō excusat.in.c.fraternitatis.nu.10.de frigi. et male.fo.35.
7 Error iuris an tollat bonā fidē.in.c.referēte.nu.5.q fil.sint legi. fo.40.
6 Error cōmunis absq̄ possessione iuris non facit ius.in.c. cōsultationibus.nu.3.de iurepatro.fo.195.
Error cōmunis facit ius et excusat quando quis facit actum autoritate publica quam gerit: secus si priuata.ibi.nu.6.
3 Error in cōfessione que petitur reuocari quō probatur siue sit cōfessio propria siue procuratoris.in.c.fi.nu.21.et.23.de confes.fo.129.
1 Error iuris indubitabilis impedit prescriptionem.in.c.cum dilectus. nu.12.de consue.fo.99.
1 Error cōmunis an faciat ius tam in ordinario q̄ delegato.in.c.cum dilecta.nu.10.de prescrip.fo.66.
6 Error cōmunis non facit valere ea que sunt ordinis sed ea que sunt iurisdictionis.in.c.ad apostolicā.nu.1.de presby.non bap.fo.216.
6 Errans in iure nō prescribit.in.c.ḡ.nu.10.de his que fi.a prela.fo.66.
1 Error cōmunis facit ius q̄n interuenit etiā autoritas superioris p quā causatur communis error.in.c.mibtl.nu.11.de elec.fo.167.
3 Error iuris nullo casu causat prescriptionē sed bene aliquo casu acquisitionem fructuum.in.c.grauis.nu.17.de resti.spo.fo.178.
2 Error cōis in his que gerūtur nō excusat.in.c.fi.nu.12.de pen.fo.147.
5 Error iuris ipedit p̄scriptionē lz ñ error facti.i.c.ō q̄rta.n.12.ō p̄sc.f.23.
6 Error iuris excusat minores feminas militares et similes personas.in.c. is qui.nu.11.de solutio.fo.102.
7 Error iuris an et qñ excuset.in.c.perlatū.nu.4.qui fil.sint legi.fo.40.
7 Error conditionis seruilis impedit matrimoniū.in.c.proposuit.nu.2. de coniug.seruo.fo.25.
Error quadruplex est cōditionis persone fortune et qualitatis et quis eorum matrimonium impediat.ibi.nu.5.
Error extrinsecus matrimonium impedire non videtur et in dubio iudicatur pro matrimonio.ibi.
6 Error iuris vel facti quo casu excuset emente vel alio modo possidentē a perceptione fructuum.in.c.ad nostram.nu.9.de reb.ecc.alie.fo.77.
6 Error iuris impedit prescriptionem error facti nō.in.c.significauit.nume.5.de cens.fo.202.
6 Errans in iure nō potest prescribere: licet habeat putatiuum et colorātum titulum.in.c.apostolice.nu.11.de dona.fo.107.
Error iuris dubitabilis puta quando dubitatur probabiliter de intellectu iuris non impedit prescriptionem.ibi.
Error facti non impedit prescriptionem licet ius resistet.ibi.nu.12.
7 Errare presumuntur aliquis quando nō resistit aliorum errori cum possit.in.c.qui alios.nu.1.de bere.fo.89.
2 Error cōis nō facit ius q̄d itrusum.i.c.ḡ.nu.4.de restit.in inte.fo.155.
6 Error iuris impedit prescriptionē.in.c.duū.nu.6.de decimis.fo.153.
6 **Estimatio** equi dati ad vecturā quē effectum operetur.in c.vnico.nu.13.de cōmodato.fo.80.
Estimatio in casu in quo facit emptionem quid operetur.ibi.
2 Estimatio rei an debeat vel possit peri si res ipsa extat vel non.in.c. fin. nu.4.quod metus cau.fo.153.
7 **Etas** que requiratur in ingressu religionis et an perueniat ex dispensatione.in.c.attestationes.nu.10.de despon.impu.fo.15.
2 Etas habilis ad beneficia curata attenditur tempore impetrationis: secus ad prebendas.Anto.in rub.nu.2.de eta.et quali.fo.42.
7 Etas.xviij.an. hoc est plena pubertas requiritur in adoptāte.in.c. vnico.nu.4.de cogna.lega.fo.29.
7 Etas nostri temporis non patiē rigorē antiquorū iurū cū nobis defecerint merita et virtutes corporales.in.c.nō ds.nu.2.de cōsan.et affi.fo.53.
7 Etas et discretio sine scientia requiruntur in matrimonio.in.c.ex litteris.nu.1.de sponsa.fo.4.
7 Etas.xij.annorū in femina et.xiij. in masculo est apta ad matrimoniū. in.c.insuper.nu.3.qui mat.accu.pos.fo.44.
7 Etas apta requiritur in matrimonio contrahendo et nō simpliciter coeundi potestas.in.c.de illis.el.i.nu.2.de despon.impu.fo.14.
7 Etate superueniēte legitima cōualidātur sponsalia cū minore septennio cōtracta si tacitus superuenit consensus: et idem est intelligēdum in matri.cōtracto per minores.in.c.literalis.nu.4.de despon.impu.fo.13.
7 Etas superueniens cum alijs admiculis validat sponsalia.in.c.duo pueri.nu.2.de despon.impu.fo.15.
6 Etas ds pbari ab illo q̄ fundat se in ea.in.c.null⁹.nu.5.de regu.fo.156.
1 Etas habilis requiritur tempore collationis aliter collatio est ipso iure nulla sed an requiratur in beneficijs nō curatis.in.c. cū in cunctis.ḡ. inferto.nu.13.de elec.fo.126.
7 Etas certa vbi requiritur respectu discretionis preueniri non potest. in.c.iuuenis.nu.5.de sponsa.fo.3.
2 Etas que requiratur ad quecūq̄ beneficia.Ant.in.c.preterea.nu.5.de eta.et quali.fo.43.
7 Etatem supplet potentia coeundi.in.c.continebat.numi.2.de desponsa. impu.fo.13.
Etate.xij.annorū puella et q̄cq̄ in decennio concipere potest.ibi.nu.3.
7 Etate nouem annorum quidam nutricem pregnantē reddidit.in.c.puberes.nu.3.de despon.impu.fo.13.
Etate habilis sed impotens ad coeundum matrimonium licite cōtrahit q̄us nonnulli contrarium dicant.ibi.nu.4.
Etas decem et octo annorum est habilis ad coitum.ibi.
1 Etas que requiritur in dignitatibus quanta esse debeat.in.c.cū in cunctis.nu.6.de elec.fo.125.
7 Etas septennij habilis est ad contrahendum sponsalia de futuro: lz aliqui tenent contrarium.in.c.gemma.nu.6.de sponsa.fo.11.
7 Etatis defectus per paucos dies an matrimoniū vitiet et an illud per superuenientiam etatis legitime validetur.in.c.tue nobis, nume.5.de despon.impu.fo.16.
7 Etas q̄tuordecī annorū dz p̄fecta respectu matrimonij cōtrahēdi quo vo ad alia nō nisi.xxv.annū attigerit.in.c.i.nu.2.de despon.impu.fo.12.
7 Etas preueniri nō potest.in.c.accessit.nu.3.de despon.impu.fo.13.
7 Etas ad matrimonium nō tātum fm canones: sed etiā fm leges attēditur.in.c.ibi.nu.2.de despon.impu.fo.13.
7 Etas septē annorū quo ad spōsalia cōis est masculo et femine sed respectu matrimonij differētia est.in.c.ibi nō.nu.5.de desp.impu.fo.13.
Etas quatuordecim annorum requiritur in masculo duodecim vero in femina.ibidem.
6 **Eucharistia** est maius sacramētum q̄ reperiri possit.in rub.nu.1.de baptis.fo.213.
7 Eucharistiam cōficit sacerdos etiam celebrās ante digestionem.in.c.si cōstiterit.nu.4.de accu.fo.55.
7 Eucharistia potest cōfici tempore interdicte ciuitatis pro infirmis.in c.permittimus.nu.1.de sentē.excom.fo.181.
6 Eucharistiā sumēs dz stare ieiunus post sumptionē per aliquas horas ne cibus naturalis misceat sacris.i.c.ex parte.nu.5.de cele.miss.fo.210.
Eucharistia de substātia nō debet sumi ieiune sed ob reuerentiam tamen sacerdos

men sacerdos contrafaciendo potest priuari beneficio.ibi.nu.6.
Corpus christi est in vtroq; sacramẽto integraliter:sic tam in hostia q̃ in calice vbi sit vinũ consecratũ.in.c.cum marthe.nu.4.eo.ti.fo.221.
Sanguis christi qui presentatur per vinum consecratum euanescit si in eo apponatur magna quantitas vini vel alterius liquoris.ibi.nu.5.
Eucharistia sola quare datur cõcantibus sacerdotibus vero celebrantibus datur etiam sanguis christi.ibi.nu.6.
Corpus christi quomodo cõtingit q̃ eodẽ momento possit esse in infinitis hostijs.ibi.nu.8.
Sanguis christi verum efficiatur per appositionem solius aque vel solius vini.ibi.nu.10.fo.222.

1 Eucharistiam non potest conficere nisi sacerdos etiam ex permissu pape.in.c.i.§.vna vero.nu.1.de summa trini.et fi.catho.fo.13.

6 Eucharistia conficitur etiam in pane fermẽtato:licet ita conficiens graviter peccet.in.c.fi.nu.5.de cele.missi.fo.213.

6 Ad substantiã eucharistie sunt tantũ illa verba hoc est enim &c.alie vero orationes sunt de solennitate.in.c.de hoc.nu.2.de cele.missi.fo.211.

3 **Euidenter** dicitur fieri q̃ fit per verisimiles coniecturas. in.c fi.§.porro.nu.12.vt lite contest.fo.115.

2 Euidenter dicitur constare id quod elicitur ex verisimilibus coniecturis.in.c.super questionum.nu.7.de offi.deleg.fo.90.

7 Euidẽs ỏr illud q̃ semper apparet.in.c.cui dẽtia.nu.2.de accu. fo.53.

Euictio an habeat locum in sententia arbitri.in.c.cum dilect⁹. nu.3.de arbi.fo.168.

5 De euictione nõ agitur ante q̃ res euincatur:licet sciatur q̃ est aliena.in.c.fi.nu.45.de prescrip.fo.47.

6 Euincere non potest ille qui agẽdo potest exceptione repelli.in.c.j.nume.3.de testa.fo.110.

2 **Examinatus** semel an debeat iterũ examinari. Ant. in c.acceptimus.nu.6.de eta.et quali. fo.47.

2 Examinatio de qua fit mentio in litera fit extra iudicium sine citatione alicuius.in.c.fi.nu.17.de translepti.fo.7.

2 Examen quando requiritur an aliquis sit idoneus nõ est citãda pars. Anto.in.c.licet.nu.14.de transla.prela.fo.19.

3 Exceptio dilatoria licet non opponatur nisi ante lit. contesta. tamen et post põt opponi si reo protestetur q̃ cõtestãdo litẽ nõ intendebat a dilatorijs recedere.in.c.ex conquestione.nu.6.de resti.spo.fo.175.

2 Exceptiones dilatorie que vt potest presumi malitiose opponũtur nõ sunt admittẽde:secus si fint̃ peremptorie nisi sit maxima presumptio qõ malitiose opponatur.in.c.suscitata.nu.3.de resti.in integ.fo.160.
Exceptiones contra sententiam vel instrumenta si excludunturs a statuto si incontinenti offeruntur probari debent̃ admitti.ibi.nu.7.fo.158.

5 Exceptiones que erant opponẽde in prima instãtia ante litẽ cõtestatã nõ possunt opponi in causa appellationis.i.q.p tuas.nu.1.de app.f.125.

2 Exceptio tua non interest repellit quem ab actione.in rubri.nu.1.quod metus cau.fo.148.

3 Exceptio que dicatur emergens et que inci dẽs.in.c.j.nume.12.de ordi. cog.fo.143.

5 Exceptio cõtra testes an possit opponi in causa appellationis si in prima non fuit appofita.c.cum i.et a.nu.13.et.19.de re iudi.fo.76.
Exceptio contra personam testamentum debet tangere negotium principale saltem per obliquum.ibi.nu.18.fo.79.

4 Exceptio peremptoria põt opponi in vim dilatorie contra rescriptum gratiosum.in.c.fi.nu.4.de presump.fo.123.

6 Exceptio macedoniani nõ potest opponi quando fuit mutuatum filio ex causa necessaria in qua partis pietas verisimiliter non recusasset.in c.qi pietiꝫ.nu.26.de immu.eccle.fo.233.

5 Exceptiones censetur iudex non admittere procedendo ad ulteriora.in c.ex parte.m.nu.2.de appel.fo.134.

3 Exceptio dilatoria propriũ debet ante litem contestatam.in.c.fin. nu.5. de foro compe.fo.88.

5 Exceptio excõmunicationis nõ impedit appellantẽ quominus possit suam appellationem prosequi.in.c.significauerũt.nu.1.de excep. fo.16.
Exceptio excõmunicationis potest in qualibet parte litis opponi etiã post sententiam ad executionem differendam.ibi.nu.17.fo.17.

6 Excipiẽs nõ videt fateri.in.c.cũ sup qõne.nu.8.de cõcef.preben.fo.60.

2 Exceptio transactionis dicitur exceptio litis finite et potest semper opponi.in.c.j.nu.3.de transac.fo.134.

2 Exceptio excõicationis repellit actorem a limine iudicij tam coram ordinario q̃ delegato quid aũt a reductione ad arbitriũ boni viri.in.c.prudentiam.§.sexta.nu.1.de offi.dele.fo.85.Et vide in apostil.
Exceptio excõicationis dz pbare p excipiẽtẽ intra octo dies.ibi.nu.2.
Exceptio excõicationis si fuit appofita coram delegato quid habet facere delegatus.ibi.nu.3.
Exceptio oppofita et nondum probata an habeat supersedere processum.ibi.nu.6.fo.83.
Exceptiones dilatorie dum opponuntur non debet lis super eis contestari iurari de calumnia et libellus offerri.ibi.nu.7.

3 Exceptio illegitimationis cognoscitur coram ecclesiastico et dum ipse cognoscitur petitio here.solet.in.c.quam.nu.4.de ordi.cog.fo.148.

Exceptio peremptoria si ex sui natura examinatur coram alio q̃ a iudice principalis cause operatur effectum dilatorium.ibi.nu.4.
Exceptio tu es excõicatus cognoscitur coram ecclesiastico.ibi.nu.9.

5 Exceptio litis pendentie si non opponatur non vitiat plures processus coram pluribus super eadem causa agitatos.in.c.cum ex officij.nu.24. de prescri.fo.137.

3 Que exceptiones opponuntur contra agentem interdicto quod vi aut clam.in.c.item cum quis.nu.5.de resti.spo.fo.171.
Exceptio criminis an et quando repellat agentẽ possessorio recuperandam in beneficialibus q̃ propbanis vel agentem petitorio maxime si incontinenti potest probari.ibi.nu.9.et.11.

3 Exceptio cõsanguinitatis oppofita marito petenti restitutionem rerum sue quo casu sibi obstabit.in.c.literas.nu.1.de resti.spo.fo.18.
Exceptio defectus proprietatis non obstat agenti possessorio recuperãde etiam si incõtinenti offertur probatura nisi immineat peccatũ:secus in possessorio adipiscende.ibi.nu.5.et.18.

5 Exceptio excõicationis põt in qualibet parte litis opponi etiam post iniam ad executionẽ differẽdã.in.c.significauerũt.nu.17.de exce.fo.17.

2 Exceptio dilatoria licet non proponat̃ nisi ante litem contesta.tamen si oriatur post lit.contest.potest tunc opponi vel si post lit.conte.veniat ad notitiam.in.c.insinuante.nu.8.de offi.dele.fo.89.

5 Excipiens non videt fateri ea que in exceptione iucludũtur.in.c.cum venerabilis.nu.1.de excep.fo.9.
Exceptio falsi potest per sententiam opponi.ibi.
Ex rei exceptione non fundatur intentio actoris nec declaratur dubia probatio eius.ibi.nu.58.fo.12.

2 Exceptiones in spiritualibus non possunt concedi per principes secures.in.c.audiuis.nu.9.de resti.in integ.fo.157.

3 Exceptio dilatoria proponitur post lit.contest.qũ de nouo peruenit ad notitiam vel de nouo est orta.in.c.q̃.nu.54.de ordi.cog.fo.148.
Exceptio dilatoria non probatur semi plene.ibi.nu.55.
Exceptio dilatoria si non fuerit pbata intra.xv.dies excipiens cõdemnatur in expensis.ibi.
Exceptio spoliationis non datur ẽ heredes nisi ad eos pueneritvel dolo fecerint et ex vel nisi lis fuisset contestata cum defuncto.ibi.nu.57.
Exceptio spoliatiõis an possit opponi in ppetuũ.in.d.c.q̃.nu.56.et.it.

2 Excipere videtur ille qui opponit factũ ex quo causatur exceptio.in.c. super hoc.nu.7.de renun.fo.12.

4 Exceptio peremptoria vel exceptio oppofita contra personas testium potest produci et probari etiam post publicatas attestationes.in.c.de testibus.nu.5.de testi.fo.61.

6 Exceptio ineptitudinis libelli quo casu potest opponi post sentẽtiam. in.c.cum dilecti.nu.3.de cmp.et vendi.fo.85.

7 Exceptio firmat regulã in ẽ suum.in.c.quoniã.nu.2.de consu.lep.f.25.

5 Exceptiones quando opponunt̃ in curia an remittãtur ad partes probationem.in.c.j.nu.9.de appel.fo.78.

3 Exceptio tu non es clericus a quo debet pbari.in.c.fi dilligenti.nu.28. de foro compe.fo.75.

6 Exceptio facta in aliquibus casibus nõ firmat regulam in nõ exceptis etiam quod illi casus fint exceptuati per dictionem taxatiuã.in.c.inter alia.nu.15.de immu.eccle.fo.228.

5 Exceptiones modici pretijdicij possunt ex leui presumptione per indicem repelli si vero sunt magni pretijdicij non debent repelli sine vehementi presumptione.in.c.inter posita.nu.2.de appel.fo.136.
Exceptiones et earũ probationes si non sint admisse per iudicẽ prebent legitimam causam appellandi.ibi.nu.3.et.4.

7 Exceptio peremptoria probari potest etiam post publicationem attestationum.in.c.literis.nu.5.de cogna.spiri.fo.28.

2 Exceptio legitima infringit actionem si non repellatur per legitimam replicationem.in.c.super hoc.nu.13.de renun.fo.13.

1 Exceptio competens post lit.conte.opponi põt lite conte.in.c.cum.m. nu.11.de consti.fo.27.

4 Exceptionis renuntiatio non numerate pecunie non valet si fiat incontinenti.in.c.si cautio.nu.8.de fi.instru.fo.112.
Exceptio nõ numerate pecunie durat ppetuo ecclesie in casib⁹ in quibus necesse est pbare q̃ pecunia sit versa in vtilitatẽ ecclesie.ibi.nu.9.
Exceptio non numerate pecunie tunc habet locum quando interuenit scriptura:secus si non interuenit.ibi.nu.11.
Exceptio doli elapso biennio in obligatione literarum opponi potest. in.d.c.si cautio.nu.10.eo.ti.

5 Exceptiones iniste possunt opponi post terminum elapsum ad opponendas dilatorias.in.c.pastoralis.nu.10.de excep.fo.5.
Exceptio dilatoria orta post litem cõtestatam et post terminum datum a iudice potest opponi.ibi.nu.21.fo.6.
Exceptio dilatoria orta post terminum datum a iudice vel veniens ad notitiam partis post litis contestatio.nũquid indistincte admittatur. ibi.nu.22.et.23.
Exceptio dilatoria non oppofita in causa principali nõ potest opponi in causa appellationis.ibi.nu.29.
Exceptio dilatoria q̃ post lapsum terminũ nõ põt opponi põt tñ prius

Repertorium singularium materiarum

oppositā declarari.ibi.nu.31.
2 Exceptio nō verisimilis an sit admittenda.in.c.supra hoc. numero.18. de renun.fo.11.ct.31.
5 Exceptio aliqua nō admittitur contra ordinarium donec toleratur in officio.in.c.de prore.nu.5.de appel.fo.105.
2 Exceptiōes erūt cōcludētes nō tñ admittende si de facto fuerint per iudicē admisse debet iudex fm illas pronuntiare alias excipiens haberet iustā causam appellandi.in.c.cum cōtingat.nu.8.de offi.deleg.fo.99.
Exceptio iniustitie non dz opponi si iniam que trāstulit in rem iudi, tñ si fuit de facto opposita impedit executionem sententie.ibi.nu.9.
4 Exceptio tua nō interest est delatoria.in.c.ex parte.nu.6.de testi.f.41.
7 Exceptio criminis an habeat obstare prosequenti ius proprium.in.c. quia frustra.nu.7.de vsur.fo.114.
Contra vsurarium non possunt excipere cōuenti ab eo q̄ non restituerit vsuras.ibi.nu.8.
Exceptio quā vnus vsurarius opponit cōtra aliū est dilatoria ante litem contestatam opponenda ⁊ intra octo dies probanda.ibi.nu.9.
2 Exceptio falsi procur. omnis exceptio que reddit iudiciū retro nullū pōt opponi q̄cūq; etiā post iuramentū.in.c.in nra.nu.4.⁊.7.de pcu. f.141.
Exceptio dilatoria opponitur aliquando etiam post sententiam.ibi.
Exceptio tu non potes esse procurator an possit opponi post lit.cōtest. ibi.nu.7.ct.9.
Exceptio que non potest opponi in prima instantia post litē contestatā non potest opponi in causa appel.ibi.nu.8.
1 Exceptiones cōtra aliquā rem oppositę debēt prius examinari antę q̄ illa res mādetur executioni.in.c.venerabilē.nu.27.de elec.fo.166.
2 Exceptiones propositę cēsentur refutate si iudex ad ulteriora procedat. in.c.cum super.nu.9.de offi.dele.fo.87.
7 Exceptiones dilatorie possunt dici post lit.cōtest. iudex eas reseruat.in.c.ad dissoluendū.nu.4.de despon.impu.fo.15.
4 Exceptio contra personas testium non est nec dilatoria nec peremptoria.in.c.presentium.nu.1.de testi.fo.62.
1 Exceptio intētiōis dz illa que nō excludit ipsam actionē quare ante excipitur quā agitur.in.c.Dudū.el.ij.nu.2.⁊ nu.29.de elec.fo.176.
5 Exceptio spoliationis excludit appellantem: secus exceptio attentati. in.c.an sit deferendum.nu.7.de appel.fo.111.
5 Exceptio tu nō fecisti restitui dētia in bñficio non pōt opponi nisi ab illo a quo petūtur fructus dicti bñficij.in.c.cū ḡrēte.nu.4.de cle.nō resi.f.19.
6 Exceptio excōmunicationis nō nocet quin excōicatus possit prosequi appellationem.in.c.dilecte.nu.11.de excep.fo.15.
Excōicatio lata in collegiū vel vniuersitatem an afficiat oēs.ibi.nu.2.
Exceptio de illegitimatione ꝑsone est dilatoria ⁊ idē in exceptione tua non interest: ⁊ ideo debent proponi ante lit.contest. alias secus nisi post venerit in notitiam.in.c.j.nu.2.de accu.fo.1.
2 Exceptio non verisimilis non est admittenda per iudicem sine causę expressione.in.c.super hoc.nu.10.de renun.fo.13.⁊ nu.31.32.36.fo.14.
Exceptio litis finite per iusiurandum obstat sine iusiurandum fuerit iudiciale siue non.ibi.nu.54.
6 Exceptio concludens intentum excipientis nō vitiat per verba inepta. in.c.constitutus.nu.32.de religiosis.domi.fo.186.
5 Exceptio recusationis iudicis an possit opponi q̄cūq; ante litē cōtest. maxime q̄ fuit legitimum super alios ⁊ peractum ad aliquos actus.in.c.inter monasterium.nu.5.de re iudi.fo.73.
Exceptio falsi procuratoris an debeat opponi primo ꝑ exceptio declinatoria iudicij.ibi.nu.7.
Exceptio per quā negatur iurisditio potest semp opponi: licet fuerint alie ante ipsam oppositę.ibi.nu.12.
Exceptio peremptoria non opposita in primo iudicio pōt opponi causa appellationis nisi fuerit dolose omissa i primo iudicio q̄ probatur ex coniecturis de quibus.ibi.nu.14.
5 Exceptio alicuius rei nō debet opponi ab illo qui in eadem re laborat. in.c.cum ecclesiastice.nu.3.4.9.de excep.fo.4.
Exceptio tu habes vel queris plura beneficia an possit obȳci per illū qui eam habet plura beneficia.ibi.nu.5.10.11.
Exceptio nō dz oppōi ab illo q̄ posset eadē exceptiōe repelli.ibi.nu.9.
Exceptio famosa vel de ipre cōmuni notoria admittitur cōtra illū cui de beneficio est prouisum.ibi.nu.15.
3 Exceptio generaliter ꝓposita q̄ pōt obstare ⁊ nō obstare: non dz reiici statim sed iudex dz instare vt pars excipiēs declaret ⁊ quatenus cōcludit admittere alios secus.in.c.ij.nu.2.de testi.ispo.fo.165.⁊ seq.
Exceptio renuntiationis tam in beneficialibus ꝑ in propbanis an et quando obstet agenti possessorio recuperande.ibi.nu.17.
Exceptio non verisimilis an opponatur cōtra agentem possessorio recuperande vel etiam petitorio.ibi.nu.12.⁊.13.
3 Exceptio notorie ꝓprietatis an obstat agenti possessorio recuperande. in.c.in literis.nu.7.10.27.de testi.ispo.fo.169.⁊ seq.
Et quando obstat debet de ea incontinenti fieri fides.ibi.nu.30.
Exceptio defectus proprietatis an obstet agenti possessorio recuperande vel retinēde vel adipiscendę tam beneficialibus ꝑ non.ibi.nu.27.
Exceptio criminis cum infamia obstat in beneficialibus.ibi.
Exceptio dñi an possit opponi a non spoliante contra agentem possessorio recuperande.ibi.nu.33.
Exceptio spoliationis non potest opponi contra tertium agentem.ibi.
7 Exceptio peremptoria pōt opponi ante litem contestatam quando notorium est ipsam competere.in.c.i.nu.11.de no.ope.nun.fo.135.
7 Exceptio contra petentem beneficium an et quando admittatur. in.c. accedens.nu.8.de accusa.fo.64.
1 Exceptio an ⁊ qñ sit tēporalis ⁊ ꝓpetua.in.c.ſi aūt.nu.5.de reseri.fo.50.
5 Exceptiones quando proueniunt non requiritur qō lis cōtestetur.in c.per tuas.nu.5.de appel.fo.125.
5 Exceptionis diffinitio.in rub.nu.1.de excep.fo.2.
Exceptio actionis que sit.ibi.
Exceptio intentionis que sit.ibi.
7 Excipiens de crimine et non probans punitur extraordinarie.in.c.super bis.nu.1.⁊.22.de accu.fo.58.
Exceptio intentionis vel facti que sit.ibi.nu.5.
5 Exceptio spoliationis obstat petenti vel implorāti officium iudicis cōtra tertium.in.c.nouit ille qui.nu.9.de appel.fo.112.
Exceptio nullitatis que incontinenti potest probari obstat executioni sententie.ibi.nu.10.
4 Exceptiōs de falsitate audiē perpetuo.in.c.licet.nu.27.de proba.fo.24.
1 Exceptionem aptam si pars omiserit opponere potest iudex ex officio actum irritare saltem antę q̄ sententia transeat in rem iudicatam.in.c.cū dilecta.nu.9.de rescrip.fo.66.
4 Exceptio falsitatis cum corruptione potest opponi post publicas attestationes ⁊ sententiam.in.c.licet.nu.5.de proba.fo.22.
3 Exceptio excōicationis non potest opponi vltra duas vices in eadem instantia.in.c.pastoralis.nu.2.de can.pos.⁊ pro.fo.159.
Exceptio delicti nō admittitur contra vendicantē beneficiū nisi fit tale delictum quod inducat priuationē beneficij ipso facto.ibi.nu.29.
6 Exceptionū alia tēporalis alia ꝓpetua alia odiosa alia fauorabilis et de pluribꝰ speciebꝰ vide in discursu.in.c.bis q.nu.4.de solutio.fo.102.
Exceptio velleiani est fauorabilis: exceptio macedoniani est odiosa et vtraq; est perpetua.ibi.nu.9.
Exceptio non numerate pecunie non competit ecclesie nec eius personis post lapsum biennij.ibi.nu.19.
Exceptio adulterij an sit peremptoria vel dilatoria.in.c.ſi.nu.9.de adul. et stu.fo.56.
5 Exceptio rei iudicate nō cōpetit rei absoluto: qr non possidebat ſi post sententiam inceperit possidere.in.c.aduersarios.nu.1.⁊.3.de excepti.fo.19.
Intellige vt in nu.10.ibi.fo.20.
Exceptio rei iudicate obstat ſi fit finis agendi: idē est licet modus agendi fit diuersus.ibi.nu.13.
Exceptio rei iudicate obstat tātum in prosecutis: licet petitio fuerit generalis.ibi.nu.14.
3 Exceptio spoliationis est dilatoria ⁊ opponitur ante litem contesta. an autem post litem contest. aliquo casu opponatur ⁊ debet probari intra xv. dies.in.c.ij.nu.2.6.⁊.53.de ordi.cog.fo.144.
Exceptio spoliationis an habeat locum contra non spoliatorē: vel contra eum qui successit in re spoliata.ibi.nu.12.
Exceptio excōicatiōis pōt opponi post cōclusionē in causa.ibi.nu.16.
Exceptio spoliationis non admittitur quādo factum est notorium vel in obligatione iurata sed a fidefussore fic.ibi.nu.19.fo.145.
Et in quibus casibus excep. talis non obstet.ibi.nu.23.
Exceptio spoliationis non admittitur in deposito.ibi.nu.22.
Exceptio spoliationis admittitur in causa matrimoniali vel spirituali.in.d.c.ij.nu.24.eo.ti.
Exceptio rei iudicate in exceptionibus non admissis non obstat volenti super eadem re agere: secus econuerso.ibi.nu.26.⁊.27.
Exceptio rei iudicate in causa criminaliter intentata non obstat in eadem causa ciuiliter intentanda.ibi.nu.30.fo.146.
Excipiens de crimine an scribat se ad penam talionis crimine nō probato.ibi.nu.25.
Exceptio que nocuit alicui in vno iudicio an nocet in alio iudicio.ibi. nume.30.⁊.42.
Exceptio criminis pbata i vō iudicio nō repellit i alio.ibi.n.39.⁊.42.
1 Excipiēs dz pbare exceptiones suas.in.c.cū nobis.nu.5.de elec.fo.135.
2 Exceptiōes ſi inſtam vel inſtā ſi excludūtur a statuto ſi quis incōtinēti vellet eas pbare dz admitti.in.c.ſuscitata.nu.7.de testi.in integ.fol.161.
☞ Corse. Limita istud dictum dñi ab. esse verū nisi esset presumptio contra cū q̄ calūnioſe excepiret: lz offerat se pbaturū incōtinēti: istō voluit gl. quā ad hoc nescio alibi.in.d.c.suscitata. que glo. limitat dictū.c. literas. ⁊ istud dictū sentit do. Abb. in.d.c.sup eo. vbi Bal. singulr dixit p illū text. iūcta gl. q̄ a summaria cognitiōe pōt qs repelli vbi ꝑ supponit̄ quis calūniari: qō dictū dicit mēti tenendū: putarēt do. Abb. in.d.c. super eo. illud dictū gl. ⁊ Bal. procedere vbi opponēs offerret se pbaturū incōtinēti ⁊ presumptio est de malitia: qr per talem obligationē nō purgatur presumptio malitie: qō dictū ita limitatū perpetuo tenę menti.
3 Exceptio declinatoria opponitur ante litem contesta. in.c.ſi.ſ. in aliꝰ. nu.4. vt lite non contest. fo.118.

4 Exceptio que reddit dubiã petitionẽ actoris si potest intervenire delictum eam excludit.in.c.in presentia.nu.6.de proba.fo.14.
Exceptio reddens petitionẽ actoris equivocam eam tollit.ibi.nu.8.

5 Exceptiones si non admittuntur censentur reprobate.in.c.suborta.nu.9.de re iudi.fo.75.

3 Exceptio peremptoria opposita a reo post fundatã intentionẽ actoris si nõ est probata condemnatur reus in expẽsis vel alio modo ad arbitriũ iudicis ipso nõ existẽte solnẽdo:& idem in exceptione dilatoria.in.c.finem.nu.1.& 10.de do.& contu.fo.199.& seq.
Exceptio peremptoria quo casu potest opponi post publicatas attestationes.ibidem.nu.3.
Excipiens si non probat an condemnetur in expensis: et an statim vel expectata diffinitiua.ibi.nu.6.& 11.fo.200.
Exceptio quasi peremptoria est qñ opponit̃ extra testes.ibi.nu.11.fo.201.

5 Exceptio excõicationis an possit opponi cõtra actorẽ in quacũq; parte litis:& si malitiose reus distulerit opponere condemnetur in expẽsis:& an indistincte hoc casu reus condemnabitur in expẽsis.in.c.exceptionẽ.nu.1.5.22.23.& 24.de excep.fo.18.
Exceptio excõmunicationis est dilatoria.ibi.nu.2.
Exceptiones dilatorie regulariter opponũtur ante litẽ cõtest.ibidem.
Exceptionum quot sint species.ibi.nu.9.

5 Exceptio spoliationis an retractet executionem sententie.in.c.nouit ille.nu.8.de appel.fo.112.

2 Exceptiones minus legitimas non tenet admittere iudex siue fit ordinarius siue delegatus.in.c.ex parte.el.ij.nu.2.de offi.dele.fo.77.
Exceptiones sublate per rescriptũ principis an cõprehendant omnes exceptiones tam dilatorias q̃ peremptorias.ibi.nu.5.
Exceptiones si per statutũ non possint opponi contra instrumentũ publicum poterit opponi illa q̃ non fit publicũ idem si contra sententiam secus,si statutum tollat defensiones.ibi.nu.6.fo.76.

3 Exceptio peremptoria potest opponi ante lit.contest.qñ est notoria.in.c.ex parte.B.nu.13.de fo.compe.fo.83.

3 Exceptiones inabilitates personã ad agẽdum possunt opponi etiam post rem iudicatam.in.c.fi.nu.16.de iura.calu.fo.130.

5 Exceptio non requirẽs altiorẽ indaginẽ impedit actum qui de sui natura exigit celeritatẽ:secus si requirit altiorẽ indaginẽ.in.c.cum dilecta.nu.12.de confirma.vtl.vel inuti.fo.141.
Exceptio dicitur requirere altiorem indaginem:que licet ab initio videretur facilis tamen propter disputationẽ vel aliam rem requirit longum tractatum.ibi.

5 Exceptio contra personas vel dicta testium vsq; ad quantũ tempus potest opponi.in.c.j.nu.3.7.& 10.de excep.fo.2.
Exceptio contra testes non est peremptoria.ibi.
Exceptio peremptoria vel habens naturam peremptorie potest opponi vsq; ad sententiam.ibi.
Exceptio contra personas testiũ an et quo casu possit opponi in causa appellationis.ibi.nu.8.
Exceptio que potest opponi in primo iudicio ante sententiã & litis contesta.potest opponi in causa appellationis.ibidem.
Exceptio omnis que malitiose nõ fuit opposita in prima instantia vel tempore congruo non potest viterius opponi.ibi.nu.9.
Exceptio cõtra personas testiũ an possit opponi post sententiã in casibus in quibus sententia non transit in rem iudicatam.ibi.nu.10.

5 Exceptio peremptoria nõ opposita in causa principali non põt opponi in causa appellationis nisi malitiose fuerint preterisse dilatorie pro tecus.in.c.exceptionem.nu.17.de excep.fo.18.
Exceptiones que possunt opponi post litem contestatã possunt opponi in causa appellationis.ibi.nu.18.
Exceptiones peremptorie concernentes exactionem sententie possunt oppoi post sententiam.ibi.
Exceptiones anomale peremptorie sunt ille que possunt opponi vel ante litẽ cõtest.vel post sententiã contra naturã peremptoriarũ.ibi.nu.19.
Exceptiones anomale dilatorie sunt ille que in qualibet parte iudicij possunt opponi contra naturã dilatoriarum.ibi.
Exceptio falsi procuratoris reddit iudicium retro nullum & põt quandocunq; opponi.ibidem.
Exceptio excõmunicationis probata vt detecta an processus prius validus remaneat nullus vel sententia tam respectu iudicis actoris aut rei:sine in causa principali vel appellationis:sine coram ordinario vel delegato.ibi.nu.21.23.& 36.fo.19.
Exceptio excõmunicationis si malitiose non fuit proposita per reũ in tempore congruo in quibus expensis cõdemnabitur.ibi.nu.25.

5 Exceptiones dilatorie concernentes ipsum iudicium non possunt opponi post litem conte.vel post terminum datum ad opponendum ex ratione nisi de nouo superueniant vel ad notitiam deducantur.in.c.exceptionem.nu.10.de excep.fo.18.
Exceptio declinatoria ipsius iudicis est opponẽda nõ solũ ante litẽ cõtestatã:sed etiam anteq̃ alie dilatorie opponant quia videretur ex primo proponendo consentire in iudicem:si vero omnes simul opposuerint censetur primo declinatoria proposuisse.ibi.nu.11.
Exceptiones dilatorie cõcernentes negotiũ principale possunt opponi ante & post lit.conte.vsq; ad tempus.ibi.nu.12.& 13.
Exceptio dilatoria cõcernẽs negotiũ principale nota vel nõ nota iudici si non fit opposita per partem quid est agendum.ibi.nu.14.
Exceptionũ peremptoriarũ alique non possunt opponi nisi post litem contest.alique ante & post.de quibus vide exempla ibi.nu.15.

5 Exceptio excõicationis nõ eliditur si cõtra excipientẽ replicat q̃ ipse fit per participationẽ excõicatus.in.c.a nobis.nu.1.de excep.fo.3.
Exceptio q̃ põt opponi agẽti an possit opponi p excipientem.ibi.nu.17.
Exceptio peremptoria quo casu fit probanda per excipientem.ibi.nu.20.

1 Exceptio omnis que põt opponi post lit.cõte. põt opponi in appellatione.in.c.ad audientiam.nu.9.de rescrip.fo.79.
Exceptio non opposita per ignorantiam potest iterum opponi.ibidẽ.

5 Exceptiones dilatorie an & qñ possunt opponi post elapsum terminos datum a iudice.in.c.pastoralis.nu.1.& 4.de excep.fo.4.
Exceptiones dilatorie possunt opponi vsq; ad litis cõtesta.de iure.ibi.nume.2.& 3.
Exceptiones peremptorie possunt de iure opponi vsq; ad conclusionẽ in causa:sed quid si ad eas opponendas fuit statutus per iudicẽ terminus an eo elapso poterunt opponi.ibi.nu.6.& 9.fo.5.
Utrũ fiteatur iuramẽto partis vicẽtis q̃ post terminũ puenit ad notitiã suã exceptio peremptoria vel dilatoria quã vult opponere.ibi.nu.6.& 8.
Exceptiões peremptorie possunt opponi vsq; ad cõclusionẽ in causa:nec dz prefigi terminus a dispas ꝓponẽdas fine cause cognitiõe.ibi.nu.9.
Exceptiones miste possunt opponi post lit.cõte.indistincte.ibi.nu.10.
Exceptio dilatoria orta post cõclusionẽ in causa nõ potest amplius opponi.in.d.c.pastoralis.nu.11.eo.titu.fo.5.
Exceptio excõmunicationis potest dilatorie opponi etiam post terminum.ibidem.nu.12.
Exceptio ea non erat iudex an possit opponi elapso termino quẽ talis iudex dederat ad probandum & nil fuit probatum.ibi.nu.14.
Exceptio dilatoria quando post terminũ opponitur que forma spectatur.ibi.nu.17.
Exceptiones dilatorie vtrum indistincte nõ opponãtur post terminũ.ibi.nu.18.
Exceptiones cõtrarie an possunt eno & eodẽ tẽpore opponi.ibi.nu.19.

3 Exceptio cõsanguinitatis nõ admittit̃ mulieri agẽti possessorio ad restitutionẽ mariti sui fec? si ageret petitorio.i.c.j.nu.3.de ord.co.fo.142.
Exceptio peremptoria põt opponi a reo post fundatam intentionem actoris & sic post testes productos.ibi.nu.4.& 8.
Exceptio peremptoria elidit intentionem actoris.ibi.nu.5.
Exceptio dilatoria an soleat proponi ante lit.conte.ibi.nu.6.
Exceptio peremptoria nõ opponitur regulariter ante litẽ cõtesta.nisi fit notoria vel litis finite & similes.ibi.nu.8.
Exceptio perẽptoria an opponatur post publicatas attestationes vel post sententiam.ibi.nu.9.fo.143.
Exceptio peremptoria quo casu debet exprimi in iudicis proponi post litem contesta.ibi.nu.9.

3 Exceptio dilatoria nõ potest opponi post litem cõtestatam.in.c.fi.nu.7.de ordi.cogni.fo.151.
Excipiens de spoliatione & obtinens contra agentẽ petitorio si postea agat directe de spoliatione an teneatur respõdere super dicta petitorie petitoria.ibi.nu.18.
Exceptio spoliatiõis an opponat̃ cõtra agẽtẽ vti possidentis.ibi.nu.19.

3 Excipiẽs de electũ vel formã electiõis dz hoc pbare & isto casu electꝰ nõ cõfirmatur nisi pbet se idoneũ.in.c.cum super.nu.20.de cõsti.fo.226.

2 Exceptiones dilatorie proponuntur ante litẽ cõtestatã.in.c.mandato.nu.4.de procu. fo.146.

5 Exceptio non admissa & ob id fuit appellatũ debet coram iudice appellationis declarari vera.in.c.olim.& j.nu.u.de excep.fo.12.

5 Exceptio spoliationis cõtra remediũ attẽtati nõ obstat qz talis revocatio fit ex mero iudicis officio.in.c.bone memorie.nu.20.de app. fo.19.

7 Exceptio tu nõ debes audiri est dilatoria & ante litẽ cõtestatã ꝓponenda & intra octo dies probãda.in.c.quia frustra.nu.9.de vsur.fo.114.

☞ Corre. Tu adde Bar.in.l.omnes.C.de fun.patrimo.lib.xj. q̃ ista exceptio introducta per statutũ q̃ pars nõ debeat audiri impedit litis ingressum:& an valeat lex seu statutũ denegãs alicui audientiã ꝓpter suã delictũ: vide Host.in.c.pastoralis.de iudi.& Ang.cõsi.cccxx.in.l. fi nõ speciali.C.de testa.& in.l.j.C.de bo.vacã.lib.x.Bart.in.l.si cum mulier. ff.sol.mat.& ibi per Alico.de ne.capo.& And.barb.in.l.iubemus.§.sane. C.de sacrosanc.eccle.& in repe.d.l.si eũ mulier.& in questione incl.statuto cauẽt.& in.l.j.C.de pa.pote.& in.l.perẽptorias.C.sent.rescin. nõ pos. & in.l.plane.ff.de peti.here.& Ang.in.l.vẽditionẽ.C.de vsuc.p emp.plene per Bar.in.c.fi.de ordi.cog.& in.c.q; frustra.de vsu.& in cle. in rubde excep.& in.c.pastoralis.& Roma.in 5si.xx.i ordine meo.vbi 3cludũt omnes q̃ valeret seu statutũ denegãs alicui audientiã: vt pbat̃ in.d.c. sic frustra.& in.d.l.vẽditionẽ.& dixi plene in notabilib? meis in dictione nullaten?: secus si statutũ denegaret iustitiã qz tũc nõ valeret: vt singu. dixit Ann.in.c.que in ecclesiarũ.de cõsti.refert Ange.in.d.cõsi.cccxx.& vide Joã.de ana.in.d.c.qz frustra.an possit actori vel reo audientia de-

negari ex quo defenſio nulli auferetur: & ſi ſtatutū vel ius denegat alicui audiētiā talis nō poterit agere poſſeſſorio recuperāde: qō no. ppter ſtatuta denegātia bānitis an dictā: vide Joā. de ana. in c. ad abolendā. de hereti. & ibi enumerat caſus in quibus denegat audiētia alicui in iure.

3 Exceptio ſpoliationis non obſtat actori directe non agenti contra ſpoliatum. in c. cum eccleſia. nu. 16. de cau. poſ. & pro. fo. 154.

3 Exceptio facultatis poteſt opponi poſt ſententiā ſi alias non oppoſuit & non ſuccubuit. in c. ſi. nu. 25. de iur. calum. fo. 32.

4 Exceptiones dilatorias excludit actus factus poſt litis conte. in c. fraternitatis. nu. 6. de teſt. fo. 52.

Excipiens de excōmunicatione ſi ſuccubuit poteſt poſtea obiare de publica excommunicatione. ibi. nu. 9.

5 Exceptiones cenſentur reprobate ſi iudex proceſſerit ad ulteriora. in c. dilecto. nu. ii. de appel. fo. 132.

5 Exceptiones calūnie poſſunt per iudicem nō admitti. in c. de cetero. nu. 10. de re iudi. fo. 53.

2 Excipiēs nō tenet dicere cām ſue exceptionis iudice cogēte tenet expimere cām. in. c. ſu per hoc. nu. 3. & 9. de renun. fo. 12. & nu. 16. & 19. fo. 13.

5 Exceptio criminis an tollatur per replicationē eiuſdem criminis: & ſic an paria delicta mutua compēſatione tollantur. in c. dilecti filij. nu. 7. et 17. de excep. fo. 13.

Si in excipis q̄ gabella nō eſt ſoluta de cōtractu in quo me fundo & ego excipio q̄ nec tu ſoluiſti tua exceptio non tollitur per meam replicationem. ibi. nu. 8. fo. 14.

3 Exceptio legitima ſi non admittatur per iudicē poteſt appellari. in c. ſi. nu. 4. de lib. obla. fo. 98.

Exceptio que incontinenti poteſt probari per rem non impedit quin admittatur libellus. ibi. nu. 8.

Exceptio peremptoria nō admittit ante lit. cōte. etiā ſi incōtinenti offeratur probatio niſi ſit notoria & cōſtet per inſtrumentū. ibi. nu. 9. & 10.

6 Exceptio adiurationis ante q̄ probet non obſtat agenti interdicto vti poſſidetis. in c. cum veniſſent. nu. 19. de inſti. fo. 54.

1 Exceptio excōticationis eſt admittenda q̄ obijcitur tamen onus probandi cam incumbit opponenti. in c. nihil. nu. 14. de elec. fo. 168.

5 Exceptiones contrarias ſi quis opponerit videt illas diſiunctiue opponiſſe. in c. auditis. nu. 26. de preſcri. fo. 35.

Exceptio peremptoria quo caſu pōt opponi poſt fundatā intentionē actoris & poſt publicatas atteſtationes. l. c. accepta. nu. 3. de teſti. ſpo. fo. 167.

5 Exceptio macedoniani: & velleiani: & ſimiles habēt locum in vtroq̄ foro. in c. ſi. nu. 26. de preſcri. fo. 45.

5 Exceptio falſi aliquando poteſt opponi ante lit. conteſt. tantum: aliquā poſt ſententiam. in c. ſuper eo. nu. 10. de appel. fo. 95.

2 Exceptiones dilatorie nō poſſunt opponi in cauſa appellationis. in c. cotam. nu. 7. de teſti. in integ. fo. 162.

6 Exceptio ſi euidenter elidit ius actoris poteſt iudex non audire actorē tanq̄ notorie iniuſtitiā fouentē. in c. inter dilectos. nu. 7. de dona. fo. 10.

5 Exceptio quelibet maxime declinatoria poteſt dici defenſio. in c. cū inter. nu. 4. & 6. de excep. fo. 7.

Exceptio cōpetēs reo principali cōpetit etiā ei⁹ fideiuſſori. ibi. nu. 26.

2 Exceptio ordinatoria poteſt opponi poſt lit. conte. quando eſt nouiter orta. Anto. in c. i. nu. 5. de obli. ad ratioci. fo. 59.

3 Exceptio tu nō potes poſſidere rem quam petis eſt exceptio litis finite que poteſt opponi ad merita cauſe & ad poſſeſſum. in c. ex parte. nu. 29. de reſti. ſpo. fo. 185.

6 Exceptio nō firmat regulam in caſibus qui aliquo iure nō poſſunt eſſe ſub regula. in c. in noſtra. nu. i. de ſepul. fo. 137.

8 Exceptio rei iudicate eſt exceptio litis finite & impedit litis ingreſſum. in c. ſicut nobis. nu. 3. de re iudi. fo. 67.

6 Excipiens poteſt de vna exceptione ad aliam etiam contrariā tranſire. in c. cum dilectus. nu. 9. de reli. domi. fo. 187.

Exceptiones contrarie poſſunt diſiunctiue proponi. ibi.

3 Exceptio rei iudicate an obſtet illi qui ſuccubuit in rei vēdi. volēti agere de noua cauſa: & quid in perſonalib⁹. in c. ij. nu. 14. de lib. obla. fo. 95.

Exceptio que non tollit ſententiam: ſed modificat executionē poteſt opponi poſt ſententiam. ibi. nu. 26.

3 Exceptiones poſſunt opponi a reo anteq̄ conueniatur. in c. ſi quis cōtra. nu. 2. de fo. compe. fo. 51. & in repe. fo. 53.

Executor non poteſt vt ſuſpectus recuſari. ibi. nu. 1.

Executio ſententie late a delegato an fiat ab ipſo vel ab ordinario. ibid. nu. 27. 29. & 32.

Executio ſententie eſt oneri & miſti imperij. ibi. nu. 30.

7 **Excommunicatio** eſt iuriſditionis ſpūalis et non ordinis. in c. canonica. nu. 3. de ſen. excom. fo. 130.

2 Excommunicari an poſſit non ſubditus ratione iuriſditionis prorogate. in c. ij. & ij. nu. 3. & 6. de offi. dele. fo. 102.

Excommunicatio quare non ferat in vniuerſitatem. ibi. nu. 4.

Excommunicari an poſſit quis ſine precedenti monitione etiam ex ſuo conſenſu. ibi. nu. 7. fo. 103.

Excommunicatio pro futuris culpis an poſſit ferri. ibi. nu. 10.

Excommunicatio lata contra non ſoluentes cenſum non ligat illos qui per impotentiam non ſoluunt. ibi. nu. ii.

6 Excommunicationem nullam an reddat iniuſtitia notoria. in c. odoardus. nu. 9. de ſolu. fo. 101.

Excōicatio nō dz ferri cōtra debitorē notorie exiſtētem nō ſoluēdo. ibi.

5 Excommunicatio lata per errorē cauſe vel facti an teneat. in c. inter cetras. nu. 9. de re iudi. fo. 56.

1 Excōmunicatio poteſt aliquando fieri a laicis. in c. eccleſia ſancte Marie. nu. 5. de conſti. fo. 30.

3 Excommunicatio an incurratur per expellentes religioſos de re ipſorum expellētium excedendo vel non excedendo modum. in c. olim. cl. j. nu. 5. 19. & 22. de reſti. ſpo. fo. 179. & ſeq.

Excōicatio requirit dolū ſiue ignorantiā craſſam & ſupinā. ibi. nu. 20.

3 Excommunicatio lata ab epiſcopo in homines vnius loci non probat poſſeſſionem epiſcopi in dicto loco licet aliquibus diebus fuerit obſervata. in c. olim inter. nu. i. 2. 6. 12. & 17. de reſti. ſpo. fo. 189.

Excommunicatio an inducat iuſtum metum qui cadit in conſtantē virum. ibi. nu. 10. & 11. fo. 190.

Excommunicatio eſt maior pena q̄ ſit in eccleſia. ibi.

7 Excommunicatio ſemper fertur propter contumaciam in aliquid non faciendo. in c. fraternitati. nu. i. de cle. excom. fo. 125.

6 Excōicationē an incurrat ille qui participat cū excōicato mortuo puta ipſum ſepeliēdo. in c. cōſuluiſti. nu. 3. de conſe. eccle. vel alta. fo. 210.

Excōmunicatus facerdos recte conficit euchariſtiā veram que non indiget alia conſecratione. ibi. nu. 6.

6 Excōmunicatio an irrogetur ipſo iure per iſta verba vitetur ab oībus tanq̄ excōicatus. in c. ſuper ſpecula. nu. i. ne cle. vel mo. fo. 246.

Excommunicatus non poteſt eſſe procurator. ibi. nu. 10. fo. 255.

7 Excōicatio non fulminat per iſta verba ſtatuo ſub pena excōicationis etiam ſi proferantur per papam. in c. oura ſepe. nu. i. de cri. fal. fo. 118.

Excōicatio poteſt pro eodem facto frequenter innouari. ibi. nu. 4.

Excōicatio ſcurrit ipſo facto p iſta vba excōicatiōi ſubiaceat. ibi. nu. 8.

6 Excommunicatio lata a delegato pape vltra cōtenta in delegatione eſt ipſo iure nulla. in c. ſi. nu. 5. de preben. fo. 49.

Excommunicatio lata a delegato contra intentionem delegantis an ſit ipſo iure nulla. ibi.

Excommunicatio lata ſine cauſe cognitione tenet licet ſit iniuſta. ibi.

7 Excōicatio fertur ipſo iure per hec verba noſcant ſe excōicationi ſubiacere. in c. excommunicationem. nu. i. de rap. fo. 107.

6 Excommunicatio nunq̄ fertur niſi pro crimine mortali in rempubli. c. cum eſſes. nu. 7. de teſta. fo. 116.

3 Excommunicatio an inducatur per iſta verba vez nullus communicet cum tali. in. c. i. nu. 34. de ind. fo. 7.

7 Excommunicatio iam lata non ſuſpenditur per appellationē. in c. ad hec. el. v. nu. i. de appel. fo. 110.

Excōicatio & interdictū in quib⁹ cōueniāt & in quib⁹ differāt. ibi. nu. 3.

7 Excōicatio non impedit monachatū. in c. veniēs. nu. 4. de fim. o. fol. 73.

3 Excōicatio non profert per iſta verba a cōione babeant alieni: & quid importent iſta verba. in c. ſi diligenti. nu. 5. 21. & 22. de fo. cōpe. fo. 73.

7 Excōicatio ſuperueniens non impedit quin cum tali excōicato participemus in contractu cum eo intro qui non poteſt ſine cōmunione explicare. in c. ſi vere. nu. i. & 3. de ſen. excom. fo. 174.

A debitore excōmunicato licite exigitur. ibi. nu. 2. & 4.

Excōicatum an teneamur vitare cum damno noſtro. ibi. nu. 7. & 10.

Excōicatus an poſſit ſibi acquirere ſpūalia vel alteri cōferre. ibi. nu. 9.

Cū excōicatis debem⁹ vitare cōionē oīno volūtariā. ibi. nu. 10. fo. 126.

Excommunicatum debemus vitare quo ad ſua commoda. ibi.

3 Excōicatio probata per viā exceptionis an faciat q̄ ille euitet tanq̄ excommunicatus. in c. ij. nu. 38. & 39. de ordi. cog. fo. 147.

Excōmunicatio non probatur ex eo q̄ quis petit abſolutionē ab excommunicatione. ibi. nu. 39.

Excōmunicatus in vno loco reputatur excōmunicatus in omnibus locis & apud omnes. ibi. nu. 40.

Excommunicatio probata per viam exceptionis an ſit cauſa priuationis beneficij vel alterius iuris. ibi. nu. 41.

7 Excōicatio facta vel fulminata a non habente autoritatē non requirit aliquā abſolutionē ſed tm relaxationē. in c. olim. nu. 4. de accu. fo. 67.

Excōicatus nō pōt ferre teſtimoniū ppter periculū cōionis. ibi. nu. 6.

7 Excommunicatio non debet ferri non premiſſa monitione tamē lata tenet. in c. apoſtolice. nu. 5. de cle. excom. fo. 127.

Excōicat⁹ pōt abſolui in morte q̄ apparēt ſigna cōtritionis. ibi. nu. 8.

Excommunicatus non poteſt allegare probabilem cauſam ignorātie ſi ſcit per famam ſe eſſe excommunicatum. ibi. nu. 9.

7 Excommunicatio non notat excōicatum infamia perpetua ſed eo abſoluto tollitur infamia. in c. propoſuit. nu. 3. de cle. excom. fo. 126.

Excōicatus an preſumat abſolutus eo q̄ cōicat cū ſuperiore. ibi. nu. 5.

5 Excommunicatio tenet lata poſt appellationē quando cauſa eſt cōmiſſa appellatione remota. in c. paſtoralis. nu. 9. de appel. fo. 120.

2 Excommunicatio vel alia ſententia lata in exemptum eſt ipſo iure nulla. in c. graue. nu. 3. de offi. ordi. fo. 123.

Excōicatus non

Excommunicatus non potest absolui nisi ab habente iurisdictionem in ipsum.ibi.nu.14.

7 ¶Participans scienter cum excõicato in diuinis officijs excõicatus est & per solũ papã absoluitur.in.c.significauit.nu.1.de sen.excom.fo.168.
Excommunicatio maior & minor priuat a sacramentis.ibi.nu.2.
Excommunicatio per participationẽ hodie non incurritur nisi canonica monitione premissa.ibi.nu.3.

5 Excõicatio lata contra debitorem si non soluerit intra mensem & creditor prorogauerit ad alium mensem intra quem non fuit sibi satisfactũ: an dicta excõicatio liget.in.c.preterea.cl.ẽ.nu.4.de appel.fo.109.
Excõicatio lata hoc modo:excõico te eximunc si intra talem terminũ hoc non feceris:suspenditur per appellationẽ.ibi.nu.11.fo.113.
Excommunicatio potest ferri in absentem hoc modo si non satisfeceris intra mensem cognoscas te esse excommunicatum.ibi.nu.12.
Excommunicatio magis regulatur a mente proferẽtis ꝙ a cõceptione verborum.ibi.nu.13.
Excommunicatio lata hoc modo:excõmunico te si hoc facies:an liget post factum:vel quando vult facere.ibi.nu.15.

7 Excommunicatio durat etiam post mortem excommunicati adeo ꝙ associans eadauer vel aliter participando cum eo incurrit excommunicationem minorem.in.c.ad hec.nu.2.de priui.fo.137.
Excõicatus qui fuit in sacro sepultus debet debomari nisi steterit per eum quominus in vita absolueretur.ibi.nu.3.

1 Excommunicatio vnius excõpromissarij an vitiet gestum ab othus.in.c.in causis.nu.17.de elec.fo.151.

7 Excõicatio lata contra subditũ quia non paret contra priuilegiũ sibi cõcessum non valet.in.c.cũ ad quorũdã.nu.1.&.2.de excel.prela.fol.129.

7 Excõicatio quos effectus pariat sine iusta siue iniusta.in.c.ita quorundam.nu.3.de iude.& iara.fo.86.
Excõicatio quo ad ecclesiã trũpbãtẽ parũ aut nihil operat.ibi.nu.4.
Excommunicatio euidenter nulla non est timenda.ibi.

7 Excommunicatio inducitur ipso iure per ista verba talis subiaceat excommunicationi.in.c.quia in omnibus.nu.9.de vsur.fo.111.

5 Excõicatio nõ suspendit per appellationẽ subsequentẽ sed devoluitur ad superiorem & tollitur eius presumptio.in rub.nu.5.de appel.fo.86.

7 Excommunicatio etiam si feratur ad tempus requiritur absolutio:secus in interdicto in suspensione.in.c.non est.nu.7.de spon.fo.6.

7 Excommunicatio est maior pena ecclesiastica cuius iudex non est capax.in.c.postulasti.nu.5.de iude.fo.88.

3 Excommunicatio est pena contumacie non delicti.in.c.cum non ab homine.nu.25.de iudi.fo.27.

6 Excõicatio ipso facto incurritur per ista verba noueris te excõicationi subiacere.in.c.non minus.nu.9.de immu.eccle.& cemi.fo.227.

7 Inijciens manus violentas in clericum turbantem diuina officia non incurrit excommunicationem.in.c.veniens.nu.1.de sen.excom.fol.168.

6 Excõicatio lata ꝙ debitor solnat creditori intra tantũ tps nõ ligat non soluentẽ si consentiente creditore non solnit.in.c.i.nu.7.de loca.fo.86.

6 Excõicatio põt ferri sub ꝺditiõe.in.c.peruenationes.nu.8.de cõsti.f.205.

5 Excommunicatio sine suspensio non debent ferri nisi prius monitione premissa.in.c.repre benefibilis.nu.1.2.3.&.4.de appel.fo.103.
Excommunicatio non fertur ab homine nisi per contumaciam in non parendo in iudicio.ibi.nu.2.
Excõicatio potest ferri ab homine nulla monitione ꝓmissa qñ ius fulminat ipsam ipso facto propter aliquod delictum.ibi.nu.6.&.7.
Excõicatꝰ a iure põt pro eodẽ delicto ab hoie pronũtiari excõicatus citra aliã cõtumaciã:& hoc qr homo est mere minister iuris.ibi.nu.8.
Excommunicatio lata sine monitione an teneat.ibi.nu.13.

4 Excommunicatio cõditionalis ꝙuis non debeat fieri facta tamẽ tenet.in.c.significauerunt.nu.11.de testi.fo.68.

6 Excommunicatio nõ fertur nisi pro peccato mortali.in.c.in aliquibus.nu.4.de deci.fo.154.

7 Ab excommunicatione maiori nullus citra episcopum absoluit regulariter.in.c.nuper.nu.6.de sen.excom.fo.172.

☞ Corse. An monachus possit absolui a suo abbate:& si non põt an possit absolui ab epo monachus exẽptus excõicatus a canone:puta qr portauit arma infra septa monasterij:dicas ꝙ nõ põt absolui ab abbate per regulã que habet ꝙ inferiores platt ab epo nõ possunt absoluere a ſnia canonis nisi in casib⁹ a iure exꝑssis:per.c.nuper.de sen.excõ.facit exꝑs se cle.i.de priuile.vbi tradit regula ꝙ religiosi etiã exẽpti:ve colligit ex glo.q̃ incl.qui etiã suũ monachũ.vt no.ibi in glo.etiã absoluere nõ possunt excõicatos a canone nisi in casib⁹ permissis a iure:& sic regula traditur negatiue:& exceptio affirmatiue:si tñ dictus abbas habet epalem vel quasi iurisdictionẽ in parochia sua & in mẽbris sibi subiectis ex cõsuetudine vel priuilegio vltra illã iurisdictionẽ quã hꝫ de iure cõi in monachos suos que non est epalis sed propria & ordinaria:in illo casu talis põt ab abbate absolui:per.c.abbate.de priui.lib.vi.& per id qõ not.in c.i.de re.eccle.nõ alie.in cle.ita eõclusit Fede.de se.cõsi.xiij.incl.monachus perusinus.&.B.in ver.abbas an possit absoluere.

7 Excommunicationis sententia potest ferri sine aliqua citatione licet ista sit iniusta.in.c.i.nu.3.&.4.de excel.prela.fo.79.

Excommunicatio nunq̃ fertur in penam.ibi.nu.4.

6 Excõicatio nõ ferꝛ per ista verba:precipio sub pena excõicationis insacietes sed est quedã monitio.l.c.clericis.nu.4.ne clc.vel mona.fo.238.
Excommunicatio est potius medicina ꝙ pena.ibi.nu.8.
Excommunicatio ipso iure infertur per ista verba talis subiacet excommunicationi.ibi.nu.14.fo.247.

3 Excommunicatio minor potest etiã ferri ab homine sed non est in vsu.in.c.si diligenti.nu.22.de fo.compe.fo.74.

1 Excommunicatio potest ferri per priuatam personam ex priuilegio ei concesso.in.c.ex parte decani.nu.1.de reseri.fo.81.

1 Excõicato dicenti se absolutum nõ creditur nisi probet per aliquas legitimas probationes.in.c.ad audientiam.nu.1.de reseri.fo.52.

2 Excommunicatio iniusta non ligat apud deum.in.c.cũ dilectus.nu.6.quod met.can.fo.152.

1 Excommunicatio licet lata sine causa rationabili tenet.in.c.ab excommunicato.nu.1.de reseri.fo.87.

1 Excõicatꝰ põt impetrare reseriptũ sub iniustitia excõicatis.ibi.nu.2.
Excommunicatio quando teneat & quando sit nulla.ibi.nu.5.
Excõicatio an reddat nulla ꝓpter notoriã iniustitiã.ibi.nu.10.fol.88.
Excõicatio iniusta licet quo ad homines tñ non quo ad deũ.ibi.nu.11.
Excõicatus iniuste si cõtendat ligatur apud deum ex contemptu.ibi.
Excommunicatus a appellans an debeat absolui a iudice ad quẽ an debeat fieri remissio ad iudicem a quo.ibi.nu.14.
Excõmunicatus an possit inuitus vel non petens absolui.ibi.nu.20.

1 Excommunicatio lata post appellationem extra iudicialẽ est nulla.in c.considerauimus.nu.1.de elec.fo.129.

6 Excommunicationis sententia si est iniusta an teneat.in.c.cum a nobis.nu.4.de cenſi.fo.200.

7 Concubans cum femina excommunicata:an incidat in excõmunicationem.in.c.si concubine.nu.3.de sen.excom.fo.181.

7 Excommunicatus propter delationem mercium prohibitarũ ad infideles a quo possit absolui.in.c.quod olim.nu.3.de iude.fo.88.

1 Excommunicatio impedit promotionem etiam ad secularem dignitatem.in.c.venerabilem.nu.11.de elec.fo.156.

3 Excõicatio non potest ferri per simplicem sacerdotem nisi habeat aliquam iurisdictionem.in.c.cum contingat.nu.30.de fo.compe.fo.79.
Excõicatio est maior pena que possit reperiri in ecclesia dei.ibi.nu.31.

1 Excommunicatio minor nõ semper est peccatum mortale.in.c.quidam.cl.ẽ.nu.24.de elec.fo.177.

7 Excommunicatio lata in illos qui appellauerũt an liget.in.c.ex parte.nu.4.de priui.fo.140.

5 Excommunicatio debet ferri cũ cause cognitione tamẽ lata sine:tenet.in.c.ad audientiam.nu.12.de appel.fo.106.

5 Excommunicationis sententia non suspenditur per appellationẽ.in.c.consanguinei.nu.9.de re iudi.fo.58.

7 Excõicatio an inferat ipso iure per ista verba:precipio sub pena excõicationis:& illi precepto fuerit ꝓuentum.in.c.vnico.nu.3.de sagit.fol.104.

6 Excommunicatio lata post appellationem etiam extra iudicialem non ligat nec tenet.in.c.cum dilectus.nu.2.de reli.domi.fo.187.
Excommunicatio lata contra exemptum est ipso iure nulla.ibi.nu.3.
Excommunicatio lata ab habente bona fide possessionẽ tantum excommunicandi & non proprietatem an valeat.ibi.nu.6.

3 Excõmunicatio est iurisdictionis in ecclesiastice & non reperitur maior pena in ecclesia.in.c.cum sit generale.nu.9.de fo.to compe.fo.65.
Excommunicatio debet ferri a iudice.ibi.

7 Excommunicatio lata ab homine non prouenit nisi ratione cõtumacie a iure vero prouenit ratione delicti.in rub.nu.1.de sen.excom.fo.163.
Excõicatio nõ ꝺr ꝓprie nec iuris diffinitiua nec interlocutoria.ibi.nu.2.
Excommunicationis diffinitio.ibi.nu.3.
Excommunicatio in dubio intelligitur de maiori.ibi.
Excommunicatio vnde dicatur.ibi.nu.4.
Excommunicatio tam iusta ꝙ iniusta quid operetur.ibi.

6 Excommunicatio non est ferenda nisi premissa monitione.in.c.peruenit.nu.3.de deci.fo.145.

7 Excommunicatio nunq̃ fertur in penam:sed depositio fic.in.c.si quis presbyter.nu.2.de cle.excom.fo.124.
Excõicatus peccat ecclesiã ingrediendo & alios non vitando.ibi.nu.9.

2 Excommunicatio iniusta nõ ligat excommunicatum.in.c.cum in iure.nu.3.de offi.dele.fo.96.

3 Excommunicatio iniusta non est nulla.in.c.si.nu.17.de ſer.fo.141.

1 Excommunicatio missa ab vno iudice alteri vt non procedat super causa quo casu ligat.in.c.cum contingat.nu.8.de reseri.fo.70.

2 Excommunicatio potest ferri in incertam personam ratione forti & similium.in.c.sacerdos.nu.4.de offi.ordi.fo.111.

5 Excommunicatio lata in aliquem sub nomine dignitatis non trãsit in successorem nisi in eodem delicto reperiatur culpabilis.in.c.a.duersus.nu.10.&.17.de immu.eccle.fo.230.

7 Excommunicatio in multis casibus potest post mortem fulminari.remissiue.in.c.si quis.nu.3.de bere.fo.90.

5 Excommunicatio lata post appellationẽ iudicialem vel extra iudicialẽ

est ipso iure nulla.in.c.dilecti filij.el.j.nu.2.de appel.fo.119.

6 Excõicatio infertur per ista verba ipso iure: vel talis vitetur ab oibus tanq excõicatus.in.c.non magno.nu.4.ne de.vel mona.fo.237.

5 Excommunicatio quomodo intelligitur q non transit in tertiam personam.in.c.cum causam.nu.11.de appel.fo.132.
Excommunicato communicans incurrit minorem tantum per quam solum privatur a perceptione sacramentorum.ibi.
Excommunicationem nullam incurrit participans cum illo qui participauit cum excommunicato.ibi.

7 Excommunicatio canonis incurritur per solam manuum injectionem absq violentia.in.c.contingit.nu.3.de sen.excom.fo.175.
Participans in crimine cum excõicato an sit tũc excõicatus.ibi.nu.7.

7 Excõicatio videt grẽi si intra terminũ assignatũ vel intra annum non fuit facta restitutio vel ei paritũ.in.c.postulasti.nu.4.de homi.fol.102.
Excommunicatus si steterit in excommunicatione vltra annum presumitur hereticus.ibi.

1 Excommunicatio per quas personas poterit fieri.in.c.cum in cunctis. §.inferiora.nu.5.de elec.fo.126.
Excommunicatio facta cum maiori solennitate non plus ligat quo ad deum q alia sed fit ad terrorem.ibi.nu.6.

7 Excommunicatio an probari debeat q sit emanata post appellationẽ. in.c.per tuas.nu.5.de condi.appo.fo.20.

5 Excommunicatio non incurritur si aliquis participat ignoranter cum excommunicato.in.c.a nobis.nu.2.de excep.fo.3.
Excommunicatus non est participandũ etiã in bonis operibus.ibi.nu.3.
Excommunicatus non potest nec agere nec accusare etiam suam iniuriam prosequendo.ibi.nu.4.
Excommunicatus minori non repellitur a limine iudicij sed tantum a participatione sacramentorum.ibi.nu.5.
Excommunicationem minorem incurrit quis etiam ex participatione coacta nisi fuisset quedam coactio precisa.ibi.nu.6.
Excõmunicato est reseruata omnis exceptio et defensio.in.d.c.a nobis. nu.7.&.et.11.de excep.
Excommunicatus minori excommunicatione quo casu repellatur a limine iudicij.ibi.nu.9.
Excõicatus an admittat ad replicandũ sicut ad excipiendũ.ibi.nu.12.
Excommunicationem maiorem incurrit participans cum excommunicato a papa.ibi.nu.13.

7 Excõicatio non fertur ab hoe nisi pro contumacia a iure aũt fert aliqs ob delictum nulla premissa monitione.in.c.j.nu.2.de rap.fo.106.
Excommunicatus in vno loco est vitandus ubiq vitandus.ibi.nu.3.

3 Excommunicatis communicantes non semper peccant.in.c.veritatis. nu.39.de do.et contu.fo.208.

2 Excommunicatus an possit alium excommunicare.Anto.in.c.cum clericis.nu.4.de ordi.ab epi.fo.42.

5 Excommunicatus an possit impetrare rescriptum super nullitate sententie qua non appellauit tacito de excommunicatione.in.c.quod ad consultationem.nu.35.de re iudi.fo.65.
Excõicatus contra executorem sententie potest legitimas exceptiones opponere vt euitet gravamen iuris vel facti.ibi.nu.25.

7 Excommunicatus in vno loco est etiam excommunicatus in omni alio loco.in.c.cum et plantare.nu.1.de priui.fo.137.
Excommunicatio siue interdictum non fertur per ista verba subiaceãt excommunicationi vel interdicto.ibi.

6 Excommunicatus tolleratus non est vitandus in diuinis: sed in occulto sicut erubescat.in.c.tanta.nu.4.de simo.fo.69.

3 Excõicatus non liberatur ex sola satisfactione sed requiritur absolutio secus est in suspenso.in.c.j.nu.6.et.23.de iudi.fo.3.
Excommunicatus non priuatur beneficijs sed eorũ reditibus: et an statim vel per sententiam.ibi.nu.8.9.et.24.

3 Excommunicatus an et quãdo admittatur ad defensionem sue ecclesie. in.c.exhibita.nu.6.de iudi.fo.42.

4 Excommunicati non admittuntur ad testimoniũ licet excommunicatio fit nulla nisi absoluantur.in.c.veniens.nu.5.de testi.fo.72.
Excommunicatus inductus in testem an et quando debeat absolui ad cautelam.ibi.nu.18.fo.73.
Excommunicatus propter cõtumaciam si steterit in excõmunicatione vltra annum an perdat causam.ibi.

4 Excommunicatus an possit esse arbiter et quis dicatur notorie excommunicatus.in.c.quintauallis.nu.27.de iureiu.fo.147.

3 Excommunicato non interdicuntur ea que sunt sibi incommodo.in.c. cum causam.nu.9.de iur.calum.fo.128.

5 Excommunicatus non definit esse excommunicatus nisi fuerit absolutus.in.c.dilectis.nu.10.de appel.fo.123.
Excommunicatus iniuste non est vitandus.ibi.nu.15.et.16.fo.127.
Excõicatio non plus ligat Ipsum peccati propter quod fulminatur quo ad ecclesiam triumphantem: sed militantem sic.ibi.nu.33.

7 Excõicat9 est vitãdus ante denũtiationẽ qñ certũ est ipm esse excõicatũ secus si sciã solum.in.c.cũ nõ ab hoe.nu.2.3.4.et.7.de sen.excõ.fo.167.

5 Excõicatus nõ potest petere executionẽ sñe: et si petat obstat sibi excepcio spoliationis.in.c.nouit ille qui.nu.9.de appel.fo.112.

3 Excõicatus an possit esse in iudicio: et quõ.in.c.intellerimus.nu.1.7.9. et.12.de iudi.fo.22.
Excõicat9 participat de oibus illis q pñt esse sibi incõmodo.ibi.nu.4.
Excõicatus maiori excõicatiõe phibet a cõione boim regulariter excõicatione minori phibet a perceptione sacramẽtor tantum.ibi.
Excommunicatio in dubio intelligitur de maiori.ibidem.
Excõicatus pot cõstituere procuratorẽ si vult non tñ necessitat.ibi.nu.5.
Excõicatus nõ perdit remedia quib9 pot se defendere si vult.ibi.

3 Excõicatus potest appellare et appellationẽ psequi.in.c.intellerimus. nu.5.de iudi.fo.23.
Excõicatus non phibetur participare cum patre: filio: et alijs similib9 personis.ibi.nu.6.
Excõicatus spoliat9 nõ audit petes restitutionẽ regulariter.ibi.nu.8.
Excõicatus an possit petere absolutionẽ per procuratorẽ.ibi.nu.10.
Excõicatus potest constituere procuratorẽ in omnib9 casibus in quibus potest per se stare in iudicio.ibidem.
Excõicatus si fuit de facto admissus an valeat iudicũ.ibi.nu.13.

3 Excõicat9 pot cõparere p procuratorẽ.i.c.pastoralis.nu.7.de iudi.f.37.

6 Excõicat9 or tradit9 Satane.in.c.si qs.nu.3.de re.eccle.alie.fo.75.
Excõicatio parũ vel nihil operat quo ad ecclesiã triumphantẽ.ibidem.

6 Excõicatus est absoluẽdus si illam non curãdo efficeret deterior et incorrigibilis.in.c.clericos.nu.5.de coha.cle.et mu.fo.11.

5 Excõicatus potest stare in iudicio semper ad sui defensionẽ.in.c.significauerunt.nu.4.de excep.fo.16.
Excõicatus iuste volens litigare super iniustitia excõmunicationis nõ auditur nisi petita solutione.ibi.nu.14.fo.17.
Excommunicatus non debet in sui fauorem reportare sententiam.ibi.
Excommunicatus auditur dicendo sententiam nullam.ibi.nu.20.
Excommunicatus an possit petere qõ laudũ reducatur ad arbitriũ boni viri vel retractari suam que non trãsiuit in rem iudicatã.ibi.nu.21.
Excommunicatus an audiatur petens se restitui aduersus sententiam a qua non appellauit.ibi.nu.22.

6 Excõmunicatus a concilio prouinciali potest absolui ab episcopo suo. in.c.graue nimis.nu.13.de preben.fo.39.
Excommunicatus ex cõstitutione alicuius episcopi alieni potest a suo episcopo absolui: secus si esset excõmunicatus ab homine quia non posset absolui nisi ab illo vel superiore ipsius.ibi.nu.14.

6 Excommunicatus non est participans cum aliquo qui in actu participationis incurrit excommunicationem.in.c.j.nu.14.de loca.fo.86.

3 Excommunicatus pro re dubia non absoluitur nisi prestet cautionem super illa re.in.c.pisanis.nu.3.de restit.spo.fo.192.
Excommunicatus vel absoluens contra certam formam sibi datam facit excommunicationem vel absolutionem nullam.ibi.nu.4.

7 Excommunicatus priuatur communione aliorũ actiue et passiue.in.c. illud.nu.6.de cle.excõ.fo.125.
Excõicatus priuatur etiam communione excõicati.ibi.nu.7.
Excommunicatus si ingerat se celebrationi diuinor quocũq grauissime peccat et irregularitatẽ incurrit sm aliquos.ibi.nu.8.
Excõicatio a quocũq ferenda debet ferri premissa monitione lz aliter lata ligет etiam.ibi.nu.9.

7 Excõicatus non potest salua scientia retinere beneficiũ qõ acquisiuit tpe excõicationis.in.c.postulatio.nu.2.de cle.excõ.fo.125.
Excõicatus occultus et manifestus non differunt in his que cõcernunt suam vtilitatẽ: secus si aliquid fecerit ratione officij quia inter vtrũq est differentia.ibi.nu.4.
Excõicatis an sint auferẽda beneficia que ante excõicationem habuerunt.ibi.nu.7.fo.77.
Excõicatio iniusta si contẽnatur ligat etiã quo ad deum.ibi.nu.12.

7 Excõicatus pro manifesta offensa non absoluit ante satisfactionem nisi sit in articulo mortis quo casu sufficit pmissio de satisfaciendo.in.c.in literis.nu.5.de rap.fo.108.

7 Excõicandus debet citari ad dicendũ causam quare nõ debeat excõicari.in.c.parochianos.nu.2.de sen.excõ.fo.166.

7 Excõicatus ois est suspẽsus vñ absolutus ab excõicatione censet absolutus a suspẽsione nisi fuerit citra excõicationẽ etiã suspẽsus q vtraq de per se regrit absolutionẽ.in.c.dura sepe.nu.9.de cri.fal.fo.68.

7 Excõicatus in vno loco est excõicatus in omni loco vbi reperitur.in c.quod nõnullis.nu.2.de priui.fo.144.

5 Excõicat9 publice qs dicat ad effectũ q participãs cũ eo peccet vel q ipm possit inde a iudicio repellere.i.c.exceptionẽ.nu.27.de exce.fo.19.
Excõicatus ingerendo se cõmunioni hominũ magis peccat.ibi.nu.28.

2 Excõicatus in vno loco est excõicatus p totũ orbem.in.c.ad reprimendam.nu.2.de offi.ordi.fo.115.
Excõicatus ab epo an et qñ possit per archiepm absolui.ibi.nu.3.

6 Excõicat9 cleric9 si pticulariter steterit in excõicatiõe remouet ab administratiõe bñficij et in totũ ab eo excludit et priuat: suspendit tm: sez ab administratiõe.in.c.ex tue deuotionis.nu.7.de cle.nõ resi.fo.20.

7 Excõicat9 nõ ligat sibi nõ subditos.i.c.a nobis.nu.4.de sen.exc.fo.169.
Excõicatio fertur ipso iure per ista verba excõicatus sit.ibi.nu.3.

Excõicatio non solet ferri pro futuris culpis tñ lata tenet.ibi.nu.8.

7 Excõicatus si interueniat in actib⁹ vniuersitatis nõ vitiant gesta respectu aliorũ nisi fuerit scienter admissus.i.c.nobis fuit.nu.2.de iuno.f.75.

4 Excõicatus repellitur ab officijs ⁊ beneficijs.in.c.post cessionem.nu.2.de proba.fo.11.

Excõicatus obligat ⁊ obligat̃ sed exercitiũ non habet.ibi.nu.11.fo.13.

Excommunicatio sine tempore constitutionis sine assumptionis sine vtroq; impedit validitatem procuratoris.ibi.nu.14.

Excõicatus non põt esse procurator etiã pro cõsorte.ibi.nu.20.fo.13.

4 Excõicatus notorie in vna prouincia si in alia gerat officiũ publicum gesta cum eo sunt valida.in.c.ad nostram.el.iij.nu.6.de iureiu.fo.143.

7 Excommunicatus a iure poterit excommunicari ab homine.in.c.accusatum.nu.5.de iudi.fo.69.

3 Excommunicatus sub conditione qua pendente mutat domicilium adhuc est ligatus.in.c.proposuisti.nu.10.de foro compe.fo.87.

3 Excommunicare an ⁊ a quibus potest prescribi.in.c.cum cõtingat.nu.16.de foro compe.fo.77.

Excommunicatio est meri imperij.ibi.nu.17.

7 Excommunicati largo modo appellantur heretici.in.c.firmissime.nu.2.de here.fo.89.

3 Excõmunicatus non sepelitur in sacro nisi petierit absolui vel nisi post partem fuerit resolutus.in.c.literas.nu.20.de resti.spo.fo.182.

Excommunicatio potest etiam fulminari in mortuum.ibi.

Excommunicatio iniusta quo ad deum non ligat.ibi.nu.22.

6 Excommunicatus non est ipso facto ille qui fecit aliquid contra cõstitutionẽ que precipit aliquid non fieri sub pena excõmunicationis: sed venit excõmunicandus.in.c.j.nu.11.de loca.fo.86.

7 Excõicatus semel an semper presumitur excommunicatus.in.c.proposuit.nu.4.de cleri.excõ.fo.126.

Juste cõmunicatur cũ excõmunicato qui ab omnibus habebatur pro absoluto.ibi dem.nu.5.

1 Excõmunicatis licite cõmunicatur propter necessitatem.in.c.quanto.nu.14.de consue.fo.96.

7 Excõicatus an ⁊ quũ possit absolui absq; eo q; satisfecerit parti ideo qõ possit absolui pñtia tñ cautiõe.i.c.et parte.nu.2.⁊.6.de verb.sig.fol.185.

Excõicatio ferẽ ppter grauitatẽ ⁊ peccatũ inobediẽtie.ibi.nu.3.fo.136.

Excõicari nõ debet quis nisi pmissis legitimis citationibus.ibi.nu.5.

7 Excõicatus per canonẽ si quis suadẽte potest in articulo mortis a quo cũq; absolui dũmodo si recõciliauerit vadat ad sedẽ apostolicã pro absolutione.in.c.ea noscitur.nu.2.de sen.excõ.fo.167.

1 Excõmunicato cõmunicans incidit in eandẽ excõmunicationem.in.c.j.nu.27.de postu.prela.fo.107.

2 Excõicatus an quis presumatur per denũtiationẽ publice factã vel q; ista est publica fama.in.c.prudentiã.§.fi.vero.nu.10.de offi.deleg.fo.86.

2 Excõicatus q̃ absoluit debet prestare iuramentũ de parendo mandatis ecclesie.in.d.c.prudentiã.§.fi.vero.nu.1.de offi.dele.fo.86.

Excõicatus ab homine non potest absolui nisi ab illo vel ab eius superiore.ibi.nu.5.

3 Excõicans aliquẽ iniuste an teneatur ad interesse.in.c.j.nu.34.vt lit.nõ contesta.fo.108.

1 Excõicati vel alias inhabiles eligendo an reddant electionẽ ipso iure nullam.in.c.mallana.nu.3.de elect.fo.180.

7 Excõicatus est permittẽs dolose clericũ percuti cũ poterat prohibere ⁊ nõ prohibuit.in.c.quante.nu.1.6.⁊.7.de sen.excõ.fo.178.

3 Excõicari in aliquibus sunt similes infidelib⁹ ⁊ in aliquibus sunt deterioris conditionis.in.c.nouit ille.nu.5.de iudi.fo.32.

5 Excõicatus põt prosequi appellationẽ ls in rescripto ad hoc impetrato non fuerit facta mẽtio de excõicatione.in.c.fi.nu.1.de excep.fo.20.

Excõicatus potest appellare ab omni grauamine illato.ibi.nu.2.⁊.7.

Excommunicatus in se defendẽdo potest personaliter cõparere ⁊ non per procuratorem.ibi.nu.2.

Excõicatus dum litigat super validitate vel invaliditate sue excommunicationis non auditur nisi primo petat absolutionem.ibi.nu.6.

2 Excõicare an possit glibet sacerdos.i.c.sacerdos.nu.8.de offic.or.fo.111.

Excommunicare potest aliquis ratione consuetudinis.ibi.nu.9.

Excõicatio est meri imperij nec ds ferri sine cause cognitiõe.ibi.n.10.

Excõicatio nõ debet fulminari nisi precesserit trina monitio.ibi.nu.11.

Excommunicans si intendit vnum ex duobus excommunicare ⁊ nescitur quis sit quis eorum erit excommunicatus.ibi.nu.14.fo.109.

5 Excommunicatus potest iterum excõicari sed quid operabit̃ secunda excommunicatio.remissiue.in.c.tua nobis.nu.11.de appel.fo.133.

7 Cum excõicatis non est participandum nisi sint actualiter absoluti: nec sufficit q; sint contriti.in.c.quod in dubijs.nu.2.de sen.excom.fo.173.

¶Participans cum excommunicato an incurrat maiorem vel minorem excommunicationẽ.ibi.nu.3.⁊.4.

Excommunicare aliquem cum suis participantibus quis possit.ibi.

Cum excõmunicatis licite participant familiares ⁊ domestici.in.c.inter alia.nu.1.3.5.⁊.6.co.ti.

Excommunicatus non auditur petens restitutionem licet spoliãs peccet non restituendo.ibi.nu.5.

7 Excommunicatus a delegato an possit absolui ab eo.in.c.ad hec.nu.3.de sen.excom.fo.167.

Excommunicatus pro iniuria manifesta non absoluitur nisi primo satisfaciat.ibi.nu.4.

2 Excommunicatus non potest nec esse procurator nec procuratorem cõstituere licet postea absoluatur.in.c.fi.nu.1.de procu.fo.147.

5 Excõicatus nõ interrũpit prescriptionẽ contra se currentẽ per actus ciuiles: sed naturales fic.in.c.cum inter.nu.13.de excep.fo.7.

Excõicatus cõtra quẽ est facta missio in possessionem ex cõtumacia auditur postea petens possessionẽ sibi restitui.ibi.nu.24.

Excõicatus põt indistincte appellare ⁊ appellationẽ iudicialẽ psequi in casibus in quibus posset non excõicatus idem facere.ibi.nu.25.

Excommunicatus appellãdo si non fecerit mentionẽ de excommunicatione nõ reddit literas nullas.ibidem.

Excommunicatus appellatus an possit aduersario nõ prosequente appellationem interpositam prosequi.ibi.nu.16.

Excommunicatus an possit appellare extraiudicialiter et ipsam prosequi.in.c.cum inter.nu.17.eo.titu.

Excommunicatus an possit appellationẽ extraiudicialem prosequi si post appellationem fuit excommunicatus.ibi.nu.18.

Excommunicatus absolutus an poterit appellare nõ obstãte q; tempora sint decursa.ibi.nu.19.fo.8.

Excommunicato non valenti ius suum prosequi an currãt tẽpora.ibi.

Excommunicato quo casu possit deferri iuramentũ.ibi.nu.20.

Excõicatus conuentus non potest petere debitũ cõpensari.ibi.nu.23.

Excõicatus licet per aduersariũ nõ repellat̃ ab agendo poterit tamen a iudice ex suo officio repelli.ibidem.

Excõicatus si aliquid ab eo petit vigore alicuius ℈ctus poterit a petẽte sibi dari id ad quod tenetur ex eo cõtractu.ibi.nu.25.

Excõicatus si cõuenitur ab emptore vt tradat sibi rem emptã ipse poterit petere vt pretium det.ibidem.

Excommunicatus cõuẽtus si non potest cõpẽsare poterit eius fideiussor hoc facere si ipse conueniatur.ibi.nu.26.

Excommunicatus repellitur a petẽdo propter cõmunionis periculũ vt rubore suffusus citius ad communionẽ redeat.ibidem.

Excommunicatus habens exceptionẽ non auditur implorans officium iudicis vt vigore dicte exceptionis imponat silentiũ actori: nõdum contra eum agenti.ibi.nu.27.fo.9.

Excommunicatus non potest summariam prosequi.ibi.nu.28.

7 Excommunicatus si steterit in excõicatione per biennium an fit suspect⁹ de heresi.in.c.grauem.nu.3.et.7.de penis.fo.157.

Excõicati qui perseuerãt in excõicatione possunt priuari per iudicem ecclesiasticũ bonis suis ⁊ possunt prohiberi cõtra debitores ne eis soluant imo ibi possunt a tali debito liberari.ibi.nu.5.et.8.

5 Excõicatus ls appellauerit nihilominꝰ põt denũtiari ⁊ beneficijs reddit⁹ spoliari.in.c.pastoralis.§.verũ.nu.1.9.⁊.17.de app.fo.120.⁊ seq.

Excommunicatus etiã non denũtiatus est vitãdus ab illis qui sciunt ipsum excommunicatum.ibi.nu.3.

Excommunicato quare non suspenditur per appellationẽ.ibi.nu.7.

Excommunicatio lata post appellationem an sit in suspenso in euentũ appellationis.ibi.nu.14.fo.121.

Excommunicato nõ debet prouideri de necessitatibus nec ei fieri elemosyna nisi fame periret.ibi.nu.16.

Excommunicatis interdicitur potestas administrandi etiam in tẽporalibus ibi.nu.18.fo.125

Excommunicati nõ equiparantur in omnibus nec deportatis: nec relegatis: sed est portus quẽdã species de per se.ibi.nu.19.

Excõicatus in vno loco censetur excõicatus in omnibus locis.ibidem.

Excõicatus priuatus fructib⁹ sui beneficij nõ recuperabit illos si fuerit absolutus sed conuertentur in vtilitatem ecclesie.ibi.nu.22.

7 Excõicatus ab eo appellãs ad archiepm an ⁊ q; debeat ad excõicantẽ remitti pro absolutione.in.c.per tuas.nu.1.5.8.⁊.10.de sen.exc.fo.176.

Excõicatus dicens excõicationẽ nullã auditur etiã ante absolutionẽ si vero dicat iniustã nõ auditur nisi primo absoluatur ⁊ tũc poterit agere de iniustitia.ibi.nu.3.4.et.7.de sentẽ.excom.

Excõicatus in iuste si est negligẽs petendo absolutionẽ ligatur ex contemptu quo ad deum.ibi.nu.4.

Excõmunicatus an ⁊ q̃ possit appellare ab excõicatione.ibi.nu.7.⁊.8.

Excommunicatio an ⁊ q̃ sit ipso iure nulla.ibi.nu.11.fo.128.

Excommunicato asserenti se excommunicatũ post appellationẽ an ei credatur.ibi.nu.13.

2 Excõmunicatus iniuste conquerens de hoc debet absolui ante probationem iustitie.in.c.cum contingat.nu.1.de offi.dele.fo.99.

Excõmunicatus nulliter conquerens de hoc nõ absoluitur ante probationem nullitatis.ibi.nu.2.

Excõicatus auditur docẽdo excõicationẽ iniustã vel nullam.ibi.nu.3.

Excõicatio etiam iniusta ligat quo ad ecclesiam militantem: secus si est nulla.ibidem.nu.4.

5 Excommunicatus potest appellare ⁊ omnẽ aliam defensionẽ facere: nec cõuenire autẽ non potest.in.c.cum inter.nu.1.4.et.11.de excep.fo.6.

Excõicatus cõuentus potest per procuratorẽ respõdere.ibi.nu.2.fo.7.
Excommunicatus in casu in quo põt esse in iudicio an possit petere sententiam pro se ferri.ibi.nu.10.
Excommunicatus cõuentus non potest cõpellere actorem ad agẽdum si actor oblato libello negligit prosequi.ibi.
Excõicatus an tanq̃ reus possit indistincte esse in iudicio.ibi.nu.12.
Excõicatus potest esse in iudicio tãq̃ actor si reus est fugitiuus vel res est tempore peritura: sed in hoc vltimo aliqui contra.ibi.nu.13.
2 Excõmunicari potest non obediens iudici seculari.in.c.q̃.nu.4.de maio.& obe.fo.125.
2 Excõicatus ab homine nõ absoluitur nisi ab episcopo vel eius successore: excõmunicatus vero a iure potest a quocunq̃ absolui regulariter. in.c.pastoralis.§.prete rea.nu.1.de offi.ordi.fo.118.
Excõicatus potest a quocunq̃ absolui in articulo mortis.ibi.nu.2.
5 Excõmunicatus quando absoluitur iurare debet de parendo mandatis ecclesie vel iudicis.in.c.ad hec.el.q̃.nu.2.de appel.fo.100.
7 Excõicari potest homo mortuus & operabit q̃ non sepelietur in sacro: vel sepultus debet inde abstrahi.in.c.mulieres.nu.7.de sen.excom.fo.165.
Participãs cum excõicato etiam mortuo incidit in excõicationẽ.ibi.
5 Excõmunicatus absoluitur prestita cautione de satisfaciendo: licet creditores vel alij instanti q̃ non absoluatur: & de ratione.in.c.qua fronte. nu.12.& 5.de appel.fo.121.
Excõmunicatus q̃n absoluitur debet pars citari si ad eius instãtiã fuit excommunicatus: alias secus: tamen si de facto fuit absolutus sine citatione partis absolutio tenet.ibi.nu.6.fo.102.
Et vide in nu.7.vbi in hoc distinguitur.
Excommunicatio nunq̃ fertur ab homine nisi propter contumaciam: id est quando aliter corrigi non potest.ibi.
Excõicatio potest ferri sine alia monitione q̃n precessit cõtumacia.ibi.
Excommunicatus non debet absolui nisi prius prestita iuratoria cautione de parendo mandatis ecclesie: & hoc regulariter.ibi.nu.17.
6 Excommunicatus debet repelli a limine ecclesie quacũq̃ causa intret. in.c.cum ecclesia.nu.3.de immu.eccle.& cemi.fo.226.
6 Excõicatus nõ est ipso facto ille qui trãsgreditur id q̃ erat sibi mandatum sub pena excõicationis.in.c.relatum.nu.3.de in re pa.fo.199.
7 Excommunicatus per participationẽ scienter non solet absolui nisi a primo excommunicatore vel vero ignoranter absoluitur etiam per alium & quando.in.c.nuper.nu.1.de sen.excom.fo.172.
Excommunicatus a lege potest a quocunq̃ absolui nisi conditor legis reseruauerit sibi absolutionem.ibi.nu.5.
Participare cum excommunicato dicitur ille qui dat auxilium consilium vel fauorem.ibi.nu.4.& 7.9.
7 Excommunicatus debet absolui etiã si satisfecerit rei pro qua erat excommunicatus.in.c.ad aures.nu.3.de fimo.fo.74.
5 Excõicato cõicans etiã in iudicio nõ cuitat pctũ mortale si excõicatus est actor si aũ sit reus.remittitur.in.c.exceptionẽ.nu.3.de excep.fo.18.
2 Excommunicato communicans quam excõmunicationem incurrit.in c.sacris.nu.3.quod met.can.fo.148.& nu.8.fo.152.
Communicans cum excommunicato propter metum vel necessitatẽ an incurrat excommunicationem.ibi.nu.4.& 6.
5 Excommunicari an possit subditus absens.in.c.cum sit romana.nu.8. & 28.de appel.fo.90.
Excõicatio an & quo casu ferat̃ non citatũ.ibi.nu.28.& 30.fo.93.
Excõicatio nunq̃ fertur ab homine nisi ratione contumacie.ibi.nu.33.
2 Excommunicatus in vno loco est excommunicatus per totum mũdum. in.c.j.nu.2.de treu.& pace.fo.131.
5 Cõmunicantes cum excommunicato incurrunt minorẽ nisi ea dixerit si quis participauerit sit excõicatus nam tunc participans incurrit maiorem.in.c.peruenit.cl.j.nu.4.de appel.fol.96.
7 Excõicatus ob manus iniectionẽ in clericos a solo papa absolutẽ nisi in articulo mortis.in.c.non dubium.nu.1.de sen.excom.fo.165.
3 Excommunicatus in causa criminali post lapsum annum habetur pro confesto & cõtra eum feretur sententia diffinitiua secus in ciuilibus.in c.veritatis.nu.21.de do.& contu.fo.207.
Excõicat⁹ nõ põt eẽ arbiter nec̃ inde põt bñ testari.ibi.nu.32.fo.209.
Excõicatus qui cõi reputatione habet̃ pro nõ excõicato quicquid agit valet tam ratione publici officij si q̃ habet̃ q̃ priuati nisi ille qui cũ eo habet sciat quo casu non valet in eius fauorem vel si non credẽtes ipsum excõicatum erat in crassa ignorantia.ibi.nu.33.42.43.& 45.
Excõicatus est suspensus ab administratione rerũ ecclesie & a quocũq̃ officio publico & cõi.vnde est q̃ non põt esse tutor: arbiter: & procurator: & sumles: & si quid ratione istorum efficiũ facit est nullũ.ibi.nu.34.
Excõicatus potest emere: vendere: locare: & alios contractus nomine proprio facere & procuratorẽ constituere ad negotia etiam si non ignoret ipsum fuisse excõicatum & potest ingredi religionẽ & habentes cum eo an peccent.in.d.c.veritatis.nu.35.& 39.et.ti.fo.209.
Excommunicato licite potest dari elemosyna.ibi.nu.40.
Excõmunicatus vtrum possit agere pro iniuria sibi illata.ibi.nu.41.
Excommunicatus mittẽs aliquem in possessionem rerum spiritualiũ non facit actum nullum.ibi.nu.42.fo.210.
Excommunicatus potest agere omnia que sunt meri facti.ibi.
Excommunicatus an possit conferre: confirmare: sententiare ordines: vel chrisma dare.ibi.
Excõicatio quo ad oem nullũ vel minimũ vinculũ inducit quoddã tamen effectus operatur & respectu dei et ecclesie militantis.ibi.nu.44.
Excommunicatus si in vno loco reputatur excommunicatus: & in alio non: quomodo valebunt per ipsum gesta.ibi.nu.46.
Excommunicatus siue publicus: siue secretus non potest eligere nec̃ rescriptum impetrare.in.d.c.veritatis.nu.47.& 50.ti.fo.210.
3 Excõicatus potest iterũ excõicari.in.c.nullus.nu.3.de fo.cõpe.fo.48.
1 Excõicat⁹ põt iterũ excõicari.in.c.capitulũ sancte.nu.1.de rescri.f.78.
6 Excõicatus a statuto pape vel inferioris a papa põt absolui a proprio ep̃o si statuens non reseruauit sibi absolutionẽ: excõicatus vero ab homine nõ potest absolui nisi ab excõicante vel eius superiore.in.c.ex frequentibus.nu.6.& 12.de insti.fo.52.
1 Excõicatus non potest impetrare literas vt admittatur ad agendũ qui erit absolutus.in.c.dilectus filius.nu.8.de reseri.fo.73.
1 Excõicatus potest absolui etiam a non sacerdote dummodo habeat iurisdictionem.in.c.transmissam.nu.2.de elec.fo.132.
Excommunicatus inuitus potest absolui: sed non quo ad peccatũ.ibi.
Excommunicare est meri imperij.ibi.nu.4.
1 Excõicatus si aliqua gerit an teneant.in.c.nibil.nu.13.de elec.fo.168.
6 Excõicatus si est aliquis cũ suis fautoribus oportet illos declarare an tcq̃ sint excommunicati.in.c.in lateranen si.nu.7.de preben.fo.47.
6 Excommunicatus occulte si conferat beneficium scienti non valet collatio.in.c.dilectus.nu.1.de preben.fo.36.
7 Excõicari nemo potest nisi competẽti monitione p̃missa & causa rationabili & manifesta.in.c.sacro.nu.12.& 14.de sen.excom.fo.178.
Excommunicatio non fertur bodie sine scriptura.ibi.nu.3.
Excõicare nõ põt platus aliquẽ ex causa ipsi soli plato nota.ibi.nu.4.
Excommunicatus non solum potest cõqueri per viam appellationis: sed etiam per viam querele.ibi.nu.6.
Excommunicatio est pena grauissima.ibi.nu.7.
Excommunicatio an teneat nõ premissa monitione.ibi.nu.9.fo.130.
Excõicat⁹ an sit remittẽdus pro absolutione ad excõicatorẽ.ibi.nu.11.
Excommunicatio si iniusta nõ requiritur aliqua absolutio sed renocatio tantum.ibi.nu.12.
Excommunicator potest cognoscere de iustitia vel iniustitia excõmunicationis etiam parte absente.ibi.nu.14.
7 Participans cum excõicato incurrit excõicationem etiam q̃ sit participans episcopus vel in alia dignitate constitutus.in.c.cum desideres.nu.2.de sen.excom.fo.168.
Excommunicatus licet satisfecerit damnũ passo adhuc indiget absolutione.ibi.nu.5.
Habitus pro excõmunicato per solam famam est vitandus.ibi.nu.6.
7 Excommunicatus si recipiat ordines sacros quomodo puniatur.in.c. cum illorum.nu.1.& 2.de sen.excom.fo.173.
Excommunicatum ob enormem iniuriam factam clerico episcopus nõ absoluit.ibi.nu.9.fo.125.
2 Excommunicare possunt etiam prelati inferiores episcopis.in.c.cum ab ecclesiarum.nu.3.de offi.ordi.fo.112.
Excõicatio semper presumitur iusta nisi probetur iniusta.ibi.nu.11.
7 Excõmunicatus vel suspensus ab vno non potest nisi per illum vel eius superiorem absolui.in.c.tuarum.nu.3.de priui.fo.139.
7 Excõicatus ante legis reuocationẽ indiget absolutione etiam post legem reuocatam.in.c.non debet.nu.14.de consan.& affi.fo.34.
1 Excõmunicatus minori excõicatione celebrando efficitur irregularis. in.c.quisquis.nu.7.de elec.fo.166.
5 Excõicatus repellitur tam a petitione iudiciali q̃ extra iudiciali.in.c. cum parati.nu.1.de appel.fo.99.
Excõicationẽ alterius põt etiã tertius denũtiare & excipere.ibi.nu.3.
Excommunicatio fulminata post appellationem etiam extra iudicialẽ non valet.ibi.nu.14.& 15.
7 Excõicare an quis bodie indistincte aliquem cum oĩbus fautoribus & participibus suis possit.in.c.sacris.nu.1.de sen.excom.fo.176.
Excommunicatus non presumitur absolutus nisi probetur.in.c.sicut nobis.nu.1.& 2.eo.ti.
7 Excõicatus plurib⁹ excõicationib⁹ siue ab vno vel a pluribus prelatis oportet q̃ ab oĩbus absoluatur.in.c.officij.nu.1.de sen.excom.fo.177.
Excõicatio lata ab homine non fertur nisi per contumaciã.ibi.nu.2.
Excõicatus plurib⁹ excõicationibus q̃o potest vna vice ab omnibus absolui siue fit ab vno siue pluribus prelatis excõicatus.ibi.nu.5.
Excommunicatus ab vno prelato non potest ab alio absolui nisi cõmiserit vices suas alteri.ibi.
Vide in.c.sacro.in.v.nota.
7 Forũ q̃s põt habere in plurib⁹ locis.in.c.officij.nu.3.de sen.exc.fo.177.
1 Excõicatus minori excõicatione potest esse in numero eligentium non tamen potest eligi.in.cilla quoti diana.nu.1.4.6.& 8.de elec.fo.159.
Excõmunicati si intereuerunt in aliquo actu an ille actus ruat vel saltem respectu babilium remaneat firmus.ibi.nu.7.

Excõicatio quomodo cognoscatur an sit maior vel minor.ibi.nu.9.
7 Excõmunicatus minori si celebret non efficitur irregularis licet peccet & potest eligere & ea que sunt iurisditionis exercere & sacramenta cõferre non tamen potest eligi.in.c.fi.nu.1.de cle.excom.fo.77.
Excõicatus excõicatione maiori celebrando diuina efficit irregularis adeo quod amplius sine dispẽsatione celebrare non põt.ibi.nu.2.f.78.
7 Excõicatus matrimoniũ contrahere potest & matrimoniũ tenet.in.c.significasti.nu.3.de eo qui du.in ma.fo.25.
Excõicat9 pfessionẽ emittere põt & character imprimit ordinato.ibi.
Excommunicati contractus tenet.ibi.nu.4.
Excõicatus cõpelli potest ad petendum absolutionem.ibi.nu.7.
Excõicatus compelli potest ad satisfaciendũ de causa pro qua fuit excommunicatus inuocato etiam brachio seculari.ibi.
Excommunicatus absolui potest inuitus.ibi.
6 Excõicari potest quis pro manifestis excessibus puta pro homicidio & similibus.in.c.parochi.no.nu.1.de sepul.fo.139.
Excõicatus tam ab homine q̃ a iure põt in articulo mortis absolui a quolibet presbytero etiã quãdo absolutio fit reseruãda pape.ibi.nu.2.
Excõicatus potest absolui in articulo mortis licet non satisfaciat sed caueat de satisfaciendo item absolui tur etiam citra articulũ mortis quando satisfactio eligit longum tractum.ibi.nu.3.
7 Excommunicatus an presumatur absolutus ex eo q̃ papa participat cum eo.in.c.cum olim.nu.7.de priui.fo.129.
7 Excõicati sunt ipso iure illi q̃ recipiũt aliqd ex eo q̃ ponunt aliqõ negotiũ pro alijs apud sedem apostolicã.in.c.cũ essent.nu.3.de fimo.f.71.
7 Excõicatus salutat9 per papã nõ per hoc est absolu9 nisi ex glecturis appareat papã aliud voluisse.l.c.fi aliqñ.nu.1.3.& 4.de sen.excõ.fo.177.
Cum excõicato nõ debemus etiam cum literis participare.ibi.nu.2.
7 Excõicator participans in crimine cum excõicato incidit in eandẽ excommunicationem.in.c.nuper.nu.10.de sen.excom.fo.172.
Excõicari potest subditus extra territoriũ excõmunicantis.ibi.
Excommunicatus etiam occultus eligens facit q̃ electio sit nulla.in.c. cumana.nu.13.de elec.fo.172.
7 ¶Participãs excõicato per metum incidit etiam in excõicationem licet metus attenuet culpam.in.c.referente.nu.4.de dell.pne.fo.124.
5 Excommunicatus appellat iudicialiter sed extra iudicialiter non.in.c. an sit deferendum.nu.7.de appel.fo.111.
6 Excõicatus ratione officij remanet excõicatus etiam depposito officio. in.c.aduersus.nu.8.de immu.eccle.fo.229.
1 Excõicatus vt contumax non reperitur contumax an sit excõicatus.in c.bone memorie.cl.j.nu.20.de elec.fo.142.
1 Excõicatus iniuste potest petere vt ante omnia restituatur ad pristinã communionem.in.c.querelam.nu.13.de elec.fo.144.
6 Excõicatus an possit cõferre beneficiũ vel ordinari ad sacros ordines. in.c.pro illorum.nu.16.de preben.fo.33.
5 Excommunicatus an appellabit extra iudicialiter.in.c.bone memorie. nu.10.de appel.fo.118.
7 Excõicato cõmunicans in crimine & post latam sententiã incurrit maiorem excõicationem.in.c.si concubine.nu.2.de sen.excom.fo.181.
1 Excõicatus obligatur monasterio ex professione sua.in.c.officij.nu.6. de elec.fo.159.
5 Excõicatus qui appellauit põt interim celebrare diuina si apparet eũ legitime appellasse.in.c.ad presentiam.nu.1.& 2.de appel.fo.97.& seq.
Excommunicatio post appellationem lata est nulla.ibi.nu.2.
Excommunicatio nulla an & quo tempore est vitanda.ibi.
6 Excõicatus si acquirit ius patronatus nõ acquirit eius crescitiũ: id est ius presentandi.in.c.nobis.nu.3.de iure pa.fol.196.
7 Excommunicari potest vnus pro eodem facto: & alter non.in.c.vniuersitatis.nu.13.de sen.excom.fo.170.
1 Excommunicatus occultus an quc facit recte facit.in.c.venerabilem. nu.21.de elec.fo.156.
5 Excõicatus & periurus pfit pro defensione ecclesie ipsorũ recipere opponere illa crimina qb9 ipsi tenent.in.c.dilecti filij.nu.1.de excep.fol.13.
Excõicati possunt electionem de indigno factam inculare.ibi.
Excõicati & periuri non sunt ipso iure priuati beneficio.ibi.nu.2.
Excõicatus & periurus an admittuntur tanq̃ rei voluntarij.ibi.nu.6.
5 Excõicatus appellans ab excõicatione adeundo iudicem a quo super absolutione an censeatur appellationi renuntiasse.in.c.questionis.nu.5. de appel.fo.100.
Excõicatus pro manifesta causa non absoluit nisi prius integre satisfaciat si possibile est aut prestet cautionem de satisfaciendo.ibi.nu.9.
Excõicatus iterũ pro eodem delicto a quo primo fuerat absolutus nõ debet absolui nisi iterum caueat.ibi.nu.10.
7 Excõicatus potest absolui post mortem si in eo apparent signa contritionis & eius heres tenetur ad satisfaciendũ ante tamen q̃ absoluatur non est cum eo cõmunicandũ: & quomodo fiat talis absolutio.in.c.ano bis.cl.j.nu.1.de sen.excom.fo.171.
Excommunicari an possit mortuus.ibi.nu.8.& 12.
An sit aliquo casu pro excommunicato orandum.ibi.nu.6.
7 Ecclesia vniuersalis nunq̃ fallitur: particularis vero aliquãdo sic.in c.a nobis.cl.j.nu.2.de sen.excom.fo.171.
7 Excõicati vel interdicti licite possunt intrare ecclesias ad audiendas predicationes.in.c.responso.nu.2.de sen.excom.fo.177.
Cum excõicato licite participamus ad eius correctionem.ibi.nu.3.
Excõmunicari possunt simul & semel omnes ciues vnius ciuitatis dummodo sint capaces excommunicationis.ibi.nu.4.
6 Excõicati non debent intrare ecclesiã tempore quo celebratur secus forte si non celebratur.in.c.i.nu.9.de vi.& hone.cle.fo.3.
7 Excõicatus an possit absolui ab inferiore episcopo.in.c.quis.nu.3.de sen.excom.fo.181.
Excõicatio in dubio intelligitur de maiori.in.c.si quem.nu.1.eo.ti.
Excommunicatio dicitur potius medicina q̃ pena.ibi.nu.3.
6 Excõicatus si fuerit sepultus in sacro debẽt eius ossa exhumari & proici si discernanf ab alijs: alias secus.in.c.sacris.nu.1.de sepul.fo.144.
Excõicati & similes debẽt sepeliri in tanta distantia extra ecclesiã q̃ voces clericorum cantantium non exaudiantur.ibi.nu.3.
7 Excõicatus a iure potest iterum excõmunicari ab homine.in.c.grauẽ. nu.5.de sen.excom.fo.180.
6 Excommunicatus iniuste nõ absoluitur sed relaxatur.in.c.odoardus. nu.4.de sola.fo.101.
7 Excõicati nõ sunt vitãdi a domesticis domus secus ab alijs priuilegiatis etiã priuilegio pape facto fine cã.in.c.nulli.nu.1.de sen.excõ.fo.166.
Excommunicatus tenetur vitare alium excõicatum.ibi.nu.2.
Excommunicati non indigerent alia absolutione si papa tolleret cõstitutionem inducentem excommunicationem.ibi.nu.4.
3 Excommunicatio est missi imperij.in repe.c.si quis contra clericũ.nu. 35.de fo.compe.fo.56.
5 Excõicatus potest acquirere ex dicto vel quasi tã non põt experiri nisi post absolutionẽ.in.c.ad probandũ.nu.3.de re iudi.fo.99.
Excommunicatus potest esse in iudicio nisi repellatur.
Excommunicatus q̃tumcunq; manifestus potest testari nisi forte contra eius testamentum excipiatur.ibi.
Excommunicatus potest legare ad pias causas.ibi.nu.10.
7 Excommunicatus etiam q̃ satisfecerit debet absolui.in.c.ex tuarum tenore.nu.3.de sorti.fo.119.
7 Excõicato cõicans in tendẽtibus ad salutẽ animę non est excõicatus l3 interponat alia verba.in.c.cũ voluntate.nu.1.& 4.de sen.excõ.fo.181.
2 Excommunicatus pluribus excõicationibus potest vnica absolutione absolui.in.c.ex parte.nu.5.de offi.ordi.fo.113.
Excommunicatio lata ex falsa causa an liget.ibi.nu.6.
2 Excõicatio non fertur propter delictum sed propter contumaciam surgentem ex eo.in.c.significauit.nu.1.& 4.de offi.ordi.fo.113.
Excõmunicati sunt ipso iure contrahentes matrimoniũ in gradu prohibito.ibi.
7 Excõicatus plurib9 excõicationibus si in absolutione oẽs nõ exprimat babet pro nõ absoluto.in.c.cũ pro causa.nu.1.de sen.excõ.fo.171.
Excommunicatus pluribus excõicationibus vel cautis: an regrat plures absolutiones.ibi.nu.6.
5 Excõicatus quando petit absolutionẽ debet dare cautionem saltem iuratoriam de parendo mandatis ecclesie et de satisfaciendo.in.c.a postolice.nu.10.de excep.fo.15.
7 **Excusator** admittitur etiam sine mandato ad excusandum inquisitũ qui nõ potest cõparere: quia est infirmus: vel in carceribus: aut in alio impedimẽto inevitabili.in.c.veniẽs. nu.21.de accu.fo.57.
Excusator nõ admittit allegãdo impedimentũ rei q̃ non possit cõparere propter inimicitias vel allegando incompetentiã iudicis.ibi.
2 Excõicatus nõ presumitur absolutus nisi probet literas absolutionis quas dz ad cautelã seruare.in.c.cũ in iure.nu.11.de offi.dele.fo.97.
Excommunicatio lata post appellationem legitimam est nulla.in.c.cũ olim abbas.nu.1.& 12.eod.ti.fo.60.
4 Excommunicatus etiam absolutus an a testimonio repellatur.in.c.testimonium.nu.10.de testi.fo.87.
5 Ab executione snie non appellatur nisi exequendo modus excedat.in c.quod ad consultationẽ.nu.1.10.& 24.de re iudi.fo.63.
Executio sententie facta infra tempora data ad appellandũ retractatur tam in causa ciuili q̃ in criminali.ibi.nu.5.
Executio sententie non fit appellatione pendente.ibi.nu.26.fo.65.
Executio fulminis si fiat ordine nõ seruato puta q: primo incepit ab immobilibus & a mobilibus potest a tali executione appellari.ibi.nu.27.
Quomodo excedatur modus in exequendo.ibi.& nu.24.& seq.
Ab iniusta executione sententie ad quem appellabitur.ibi.nu.28.
Executio snie est missi imperij & regulariter non delegatur.ibi.nu.29.
In appellatione ab executione est inferẽda causa specialiter non in iure.ibi.nu.30.32.& 33.
An p appellationẽ ab executione suspẽdat executio in totũ.ibi.nu.31.
6 **Executor** testamenti si suscepit illud officium tenetur ipsum exequi & hoc potest cõpelli.in.c.ioannes.nu.4. de testa.fo.129.
Executor nõ cõpellitur suscipere officium exequendi etiam in legatis

ad pias causas nisi verisimiliter cõlecturetur vel re vel verbo illud acceptasse.ibidem.nu.3.
Executores an possint agere contra heredes vt eis tribuant, vnde possint exequi voluntatem defuncti.ibi.nu.4.fo.130.
Executor an possit vẽdere bona hereditaria pro executione vltime voluntatis.ibi.nu.6.
Executores testamentorũ a quocũq; factorum possunt esse etiam clerici in relictis ad non pias causas.ibi.nu.7.

5 Executor nõ recusat nec ab eo appellat nisi modũ excesserit in exequendo.in.c.nouit ille qui.nu.1.de appel.fo.111.
Executor an q̃ possit recusari.ibi.nu.6.fo.112.
Executor deputatus per papam in beneficialibus an & quo casu possit recusari.ibi.nu.7.

6 Executio testamenti intra quantum tẽpus deuoluitur ad episcopũ executore testamentario vel herede negligentibus.in.c.si heredes.nu.6.de testamen.fo.149.

7 Executor ad iudicia tenetur exequi sententiã siue iustã siue iniustam sicus in executore extra iudiciali ratione differẽtie.in.c.vniuersitatis.nu.7.de senten.excom.fo.170.

4 Executor ad beneficia potest assumere partes iudicis.in.c.fi.nume.12.de presump.fo.124.
Executor quo casu tenetur sumere partes iudicis.ibi.nu.13.
An coram executore fit lis contestanda.ibi.nu.14.fo.126.

2 Executio sentẽtie an impediatur si aduersus eam petitur restitutio in integrum.in.c.suscitata.nu.8.de resti.in integ.fo.161.
Executio sentẽtie nõ debet fieri postq̃ fuit postulata restitutio aduersus eam.ibi.nu.9.
Executio sententie non retardatur per supplicationẽ factam principi.ibidem.nu.10.

3 Executio sententie an & q̃ cum causa cognitione fiat.in.c.significanes.nu.20.de iud.fo.47.
Executio facta die feriato in honorem dei tenet licet cõmittatur peccatum.ibi.nu.22.

5 Executio sententie est delegabilis.in.c.decetero.nu.1.de re iudi.fo.52.
Coram illo cui est cõmissa executio sentẽtie pot allegari nullitas ipsius sentẽtie super qua ipse executor nõ cognoscet sed remittit superiori & interim supersedetur in executione.ibi.nu.2.
Executor sentẽtie non potest cognoscere de fraude vel nullitate que allegatur in dicta sententia.ibi.nu.3.
Executor criminalis causarum si cognoscit aliquẽ esse iniuste condẽnatum non debet ipsam sententiam exequi.ibi.nu.5.
Executor sententie an possit resistenti violentiam inferre quo ad actum executionis explendum.ibi.nu.6.
Executor cui est scriptũ vt det alicui possessionẽ remoto quolibet illicito detẽtore an habeat iurisditionem.in.d.c.decetero.nu.8.de re iudi.
Cui est cõmissa executio an possit cognoscere de surreptione & falsitate rescripti si coram eo opponatur.ibi.nu.9.
Executor an debet exceptiones oppositas admittere.ibid.nu.10.fo.53.
Executio sentẽtie an possit cõmitti parti vincenti vt propria autoritate possit possessionem intrare.ibi.nu.11.

6 Executio testamentorũ pertinet ad iudicẽ ecclesiasticũ.in.rep.c.cum clerici.nu.33.de testa.fo.119.
Executor testamẽti si fuerit impeditus intra annũ ad exequendũ testamentum an sit priuatus tali officio.ibi.nu.34.

6 Executor datus ad faciendũ puidere vel ad faciendũ assignare an possit per se prouidere vel assignare.in.c.pro illorũ.nu.13.de preben.fo.33.

6 Executor qui habet distribuere inter pauperes poterit eligere suos cõsanguineos.in.c.j.nu.5.de cohabi.cle.& mu.fo.10.

3 Executio sententie petitur finẽ libelli.in.c.j.nu.18.de fo.compe.fo.94.

3 Executio testamẽti quo casu potest pertinere ad ecclesiasticũ.in.c.ex tenore.nu.7.de fo.compe.fo.72.

3 Executio sentẽtie nõ impedit per illũ qui dixit sua interesse nisi de suo interesse summarie doceat.in.c.fi.nu.20.de fo.compe.fo.90.

3 Executio sue q̃ per appellationẽ supersedet fit sequestratio illarũ rerũ mobiliũ in quas debebit fieri executio secus si appellat a sua quia tunc nõ fit sequestratio.in.c.dilectus.nu.8.de seque.pol.& fru.fo.223.

3 Executio sentẽtie facta intra tps ad appellandũ retractatur: ac si esset facta post appellationem.in.c.tuam.nu.13.de ordi.cog.fo.150.

3 Executor ad conferendam an & q̃ possit procedere ad collationem faciendam parte non citata tam in proprietate q̃m in possessione.in.c.conquerente.nu.9.de resti.spo.fo.173.

1 Executor datus ad beneficium pot cõtradicentes excõicare licet in literis nil dicatur de excõicatione.in.c.abbatem.nu.4.de rescrip.fo.87.

5 Executor ad beneficia si non admittit exceptiones legitimas licite ab eo appellatur sive assumpserit partes iudicis: sive non.in.c.dilecto.nume.3.de appella.fo.135.

2 Executor ad eligendũ si elegerit indignũ potest ordinarius loci talem electionem non admittere. Ant.in.c.eam te.nu.2.de eta.& quali.fo.43.

5 Executio sue pot ferri sine alia creatone q̃ appellãs in termino dato ad appellandũ non appellauit.in.c.cum causa.nu.14.de re iudi.fo.55.

6 Executor dat⁹ ad bñficia vt cõpellat ordinarũ vt conferat nõ poterit ipse prouidere ordinario nolẽte cõferre.in.c.cũ nris.nu.9.de cons.pbẽ.fo.58.
Executio vt mittat aliquem in possessionẽ non poterit excõicare contradictores.ibi.nu.10.

6 Executio contra doctores nõ potest fieri in eorũ salarijs: & idem contra milites.in.c.peruenit.nu.11.de fidei.fo.101.

7 Executor metus solarii pot admittere exceptionẽ nullitatis oppositas contra suam ne mandet executioni.in.c.super eo.nu.2.de cri.fal.fo.117.

6 Executor datus ad beneficia pot primũ vacaturũ sibi reseruare & collatori ordinario interdicere ne conferat.in.c.fi.nu.9.de preben.fo.49.

3 Executio sue an differat q̃ tertius opponit forte petẽdo interesse in re super qua debebat fieri executio.in.c.pisanis.nu.14.de resti.spo.fo.193.

5 Executio sententie an differatur si tertius summarie doceat de iure suo.in.c.cum super.nu.7.& 31.de re iudi.fo.67.

6 Executio sententie non pot fieri super stipendijs nec clericorũ: nec militum secularium.in.c.j.nu.4.de cle.egro.fo.49.

3 Executio sententie late a delegato an fiat ab ipso vel ab ordinario. in repeti.c.si quis contra clericum.nu.32.34.36.37.& 39.fo.56.
Executio sententie est missi imperij.ibi.nu.38.

6 Executores testamentorũ possunt cõpelli ab eo ad exequendas pias voluntates testatorũ etiam q̃ testator hoc probauerit.in.c.tua nobis.nu.1.& 5.de testa.fo.126.
Executores testamentorum possunt esse tam laici q̃ clerici exceptis fratribus minoribus.ibi.nu.2.
Executores testamentorum an epi debent distribuere male ablata testatoris.ibi.nu.3.
Executores testamentorũ non possunt cõmutare vsum destinatũ per testatorem etiam in meliorem vsum etiam ex consensu epi.ibi.nu.4.

6 Executor testamẽti nõ dicitur ille qui habet declarare id q̃ testator mãdauit ab eo declarandum.in.c.nos quidem.nu.12.de testa.fo.111.

6 Executor testamẽti si nõ potuit exequi testamẽtũ intra annũ nibilominus deuoluit ptãs ad epm.in.c.q; diuersitatẽ.nu.3.de cons.preb.fo.57.

2 Executor testamenti si nõ exequitur intra tps datũ a testatore non pot vlterius exequi. Ant.in.c.literas.nu.3.de sup.negli.prela.fo.35.

2 Executio laudi nõ potest fieri per ipsum arbitrũ: sed per iudicẽ ipsius rei.in.c.per tuas.nu.1.de arbi.fo.175.

6 Executor datus ad dandũ alicui canonicatũ nõ pot ei cõferre vel prouidere de pbenda vacatura.in.c.ppositi.nu.3.& 8.de concess.pben.fo.56.

2 Executores testamẽtarij si sint plures dati an vno nolente intervenire vel mortuo possit alter exequi.in.c.prudentiam.nu.15.de offi.dele.fo.85.

1 Executores testamẽti quod faciunt videtur mandatũ ab ipso testatore.in.c.in causis.nu.6.de elec.fo.150.

2 Executores alicuius vltime volũtatis possunt vnus ab alio exigere q̃d debeat.in.c.non iniuste.nu.9.de procu.fo.146.

3 Executorũ quot sint species tam ad beneficia q̃m ad alias res & quale iurisditionem habeãt tales executores.in.c.pastoralis.§.quia vero.nu.3.de offi.dele.fo.94.

7 Executioni resistentes excõicari possunt etiam per delegatum.in.c.veniens.el.j.nu.7.de spon.fo.7.

2 Executor metus an possit punire impedientem eius officium.in.c.ex literis.nu.4.de offi.dele.fo.95.

2 Executor sive deputatus ad nudum ministerium an possit tanq̃ suspectus recusari.in.c.super questionum.nu.5.de offi.dele.fo.87.& in.§.verum.in.iij.not.fo.91.
Executor quis proprie dicatur.ibi.nu.10.

5 Executio sentẽtie an & quo casu possit fieri statim post datam suam vel post aliquod tempus.in.c.ij.nu.1.de re iudi.fo.49.

4 **Exemplis** principũ recte iudicare possumus.in.c.afferte.nu.1.de presump.fo.115.

6 Exemplatum si contineat pluq̃ originale presumitur falsum.in.c.cum marthe.nu.1.de cele.miss.fo.210.

7 Exempla non arctant regulam.in.c.inquisitionis.nu.5.de accu.fo.61.

6 Exempla sanctorum possunt allegari & fm ipsa iudicari potest.in.c.verum.nu.4.de conuer.coniu.fo.166.

4 Exemplatio instrumenti vel priuilegij qualiter facienda est.in.c.albericus.nu.5.de testi.fo.78.

4 Exemplis principum recte iudicare possumus.in.c.afferte.nu.1.de presump.fo.115.

☞ Exse. Et sic limita.l.nemo.C.de sent.q̃ dicit legibus non exẽplis iudicandũ: vide ad hoc glos.no.in.c.fi.ex.de. Et exẽplis veteris testamẽti licite iudicam⁹: maxime si sint diuina: vt in.c.qualiter & qñ.el.§.de accu. & §.q.i.deus oipotens. vt no. Abb.in.d.c.afferte. Adde quo ad primũ dictũ Bal.in.d.l.nemo.q̃ in dubio sequẽda sunt exẽpla virorũ magne autoritatis. & ibi dixit gl.q̃ exẽplis virorũ prudentũ & ex cõsultationibus principũ nascit cõsuetudo: qd̃ procedit qñ talia sunt deducta in notitiã populi. & subdit ibi Bald.q̃ ls francigene non vtantur legibus tñ vtũtur rationibus legũ. & vide do. Ant. & Jo.de imo.in.c.cũ inter vos. de re iudi.vbi dixerunt q̃ licet exemplis non fit iudicandũ inquantum inter alios est iudicatũ: tamẽ bene videtur posse iudicari exemplis inquantũ inter eosdem est iudicatũ: sed in diuersa instantia. quo vero ad

fm adde

ꝑm ad de Jo.de ana.⁊ do.meū Bar.in.c.qualiter.⁊ Jmo.in.c.ne inni-
taris.de constit.⁊ intellige si dicta veteris testamēti sunt approbata per
nouū.§.bis ita.vi.di.⁊ Jo.an.in.c.certificari.de sepul.⁊ p doc.in.c.cū
que.de elec.⁊ vide gl.fing.in auf.vt iudi.fine quoquo suffra.in.§.quan-
ta.in ver.sacri eloquij.quā magni faciūt doct.in.l.j.ff.si cer.pet.probat
in.c.tua.de decī.⁊ in.c.in omni negotio.⁊ in.c.licet vniuersis.de testī.⁊ in
c.nonit.de iudī.⁊ in.c.licet beli.de simo.⁊ in.c.cum esset.⁊ in.c.relatum.
de testa.cum similibus.

4 Exemplatio quid sit.in.c.fi.nu.1.de fide instru.fo.113.
Exemplatio instrumenti coram quo iudice possit fieri.ibi.nu.2.
Exempla solenniter scripta eandem habent fidem quam habent originalia.ibi.nu.5.
Partes cum autoritate iudicis possunt facere ꝙ vna scriptura priuata exemplet̄ur.ibi.nu.6.
Exemplatio preiudicat psentibus vel cōtumaciter absentibus.ibi.nu.8.
Exemplatio coram quo iudice est petenda.ibi.nu.9.

6 **Exemptio** ecclesie an preferatur.in.c.dilectus.nuū.18.de capel.mona.fo.188.

7 Exemptio cōcessa alicui monasterio non censet cōcessa capellis exēptis ipsi monasterio.in Zelum facit ter.in.c.ex ore.nu.4.de priui.fo.142.
Et vide in.c.quoniam.in eo.ti.
Exemptus si deliquit in loco exempto a quo puniatur.ibi.nu.5.

7 Exemptio siue immunitas non presumitur nisi probetur quare de iure cōi quilibet est subiectus.in.c.accepimus.nu.4.de priui.fo.138.

7 Exemptio siue immunitas per que verba cōcedatur.remissiue.in.c.accepimus.nu.2.de priui.fo.138.

3 Exemptus ab ep̄o suo an possit ab eo absolui.⁊ sue iurisditioni submitti sine licentia pape.in.c.significasti.nu.10.de foro compe.fo.86.

3 Exemptus litigās licet nō opponat non valet processus nā nec expresse pōt renūtiare exemptionis priuilegio.in.c.fi.nu.35.de fo.compe.fo.91.

6 Exemptus ipso facto eripitur a iurisditione superioris.in.c.cum dilectus.nu.3.de reli.domi.fo.187.

2 Exemptio non presumitur nisi probetur.in.c.j.nu.13.de offi.ord.fo.111.

2 Exēpt⁹ nemo dr a iurisditione pape.in.c.graue.nu.1.de offi.ord.fo.23.

Exemptus non posset etiam si vellet submittere se alterius iurisditioni sine licentia pape.ibi.nu.3.
Exempti sunt sub iurisditione delegati pape.ibi.nu.5.

5 Exemptus non potest renunciare priuilegio exemptionis sue.in.c.j.nu.19.de re iudi.fo.149.

7 Exemptus si cōmittit delictū ex loco exēpto in locū exemptū punitur per ordinarium loci exempti.in.c.patentibus.nu.5.de priui.fo.138.
Et vide in.c.seq.nu.8.eo.ti.

7 Exempti ratione loci si delinquunt vel alio modo se obligāt in loco nō exempto per quem possunt puniri.in.c.marum.nu.8.de priui.fo.139.
Exempti ratione psone vt sunt familiares pape si in aliquo loco delinquunt vel se obligāt non possunt conuenīri nisi coram papa excepto qō in loco non contraxerint domicilium.ibi.

7 Exēptus siue priuilegiatus ratione certe rei vel loci non dicit exēptus respectu alterius loci vel rei.in.c.cū appella.nu.1.2.9.de priui.fo.141.

1 Exēpt⁹ nō efficit illi⁹ fori vbi deligt.in.c.cū inter.nu.3.de cōsue.fo.96.

6 **Exercitium** vnius iuris seu articuli contenti sub vniuerso inducit ad possessionem iuris vniuersalis in.c.j.nu.3.⁊.5.de reli.domi.fo.183.

6 Expectatio calumniosa quando presumatur.in.c.post electionē.nu.13.de concess.preben.fo.61.

1 **Expendens** pro me aliquid si monuisse non repetit etiam si sibi mandassem ⁊ quare.in.c.bone memorie.ei.ħ.nu.14.de postu.prela.fo.114.

6 Expense indebite facte in lite non debēt refici.in.c.odoardus.nu.4.de solu.fo.101.

5 Expense q̄ excedunt valorem rei super qua sunt fiende non debent fieri licet aliquis ratione officij fit talem rem obligatus facere.in.c.de appellationibus.nu.5.de appel.fo.95.

3 Expense facte in lite vel extra quomodo probantur.in.c.dilecti filij.nu.11.de foro compe.fo.84.

2 Expēlarum taratio q̄ fit per iudicem debet iuramentū postea prestari parti ⁊ non ante.in.c.fi.nu.3.quod met.cau.fo.153.

7 Expensarum condemnatio potest fieri tam in principio sententie ꝙ in fine.in.c.cum olim.el.ħ.nu.2.de priui.fo.140.

3 Expense que restituunt̄ ꝑpter cōtumaciā an statim debeāt restitui vel expectato aliquo tpe.in.c.fi.§.in alijs.nu.19.vt lite non conte.fo.118.

3 Expensarū condēnatio non potest fieri per iudicem post sententiā nisi eodem die.in.c.j.nu.12.de seque.pos.⁊ fruc.fo.221.
Expensarum condēnatio valet remisso prius iuramento ⁊ taratione. ibi.nu.29.

3 Expensarum cōdemnatio non est pena sed potius interesse partis.in.c.j.nu.23.vt lite non conte.fo.107.

7 Expensarum condēnatio quomodo fit q̄ fertur sententia in fauorē absentis ⁊ contumacis.in.c.calumniam.nu.3.de penis.fo.154.

7 Expense ⁊ damna an idem sint.in.c.nostra.nu.7.de inius.fo.153.

7 Expense siue damna quo casu remittātur iuramento damnum passi.in c.facto.nu.16.de sen.excom.fo.179.

1 Expense q̄ fiunt in negotio electionis debent restitui postea ab ea elec. in.c.vt pretertte.nu.1.3.5.7.de elec.fo.168.
Expense que fiunt in funeralibus prelatorū an fiant de bonis prelature vel de patrimonio defuncti.ibi.nu.6.

3 Expensarū condemnatio non fit post sententiā nisi principaliter petatur.in.c.j.nu.10.de plus peti.fo.152.

3 Expensarū condēnatio an debeat fieri si non procedat taratio iudicis ⁊ iuramentū partis.in.c.cū venissent.nu.7.de eo qui mit.in pos.fo.214.

3 Expensarum condēnatio euitatur ꝑpter legitimā causam non cōparendi.in.c.j.nu.14.de dila.fo.133.

2 Expense tantum facte in aliqua re repetūtur licet res sint plus meliorate q̄ fint expēse: si autem plus sunt expense q̄ melioramentū attenditur illa melioratio ⁊ fructus percepti extenuant expensas factas.in.c.j. nu.4.de restī.in integ.fo.154.

2 Expensas quas quis facit principaliter pro negotijs suis licet in consequentiam pro alienis non potest repetere.in.c.cum pro causa.nu.2.de procu.fo.142.

3 Expēlarum taratio a quo debeat fieri ⁊ qualiter fiat.in.c.j.nu.26.de sque.pos.⁊ fruc.fo.222.

3 Expensarum condemnatio tam respectu contumacie ꝙ victorie ꝙ exceptionis non probate an fieri possit etiam post latam diffinitiuam.in.c. finem.nu.35.de do.⁊ contu.fo.202.
Expense facte quomodo probabuntur.ibi.nu.36.

3 Expensarum cōdemnatio fit etiam in causa criminali.in.c.cum dilecti. nu.17.de do.⁊ contu.fo.203.

3 Expensarum condemnatio indistincte fit ꝑpter contumaciā non cōparentis etiā ꝙ iustam causam habuerit litigādi.in.c.finem.nu.14.de do.⁊ contu.fo.200.
Expensarum condemnatio an fiat indistincte ratione contumacie: siue procedatur siue non contra ipsum contumacem.ibi.nu.18.
Causa absolutionis ab expensis an debeat poni in sententia. ibidē.numero.22.fo.202.
Expensarum condemnatio habet etiam locum dum agitur criminaliter.ibidem.nu.24.
Expensarum cōdemnatio quō fiat si in parte quis obtineat ⁊ in parte non tam in prima causa q̄ in causa appellationis.ibi.nu.27.
Condemnatus in expensis quas expēsas teneatur restituere.ibi.nu.28.
Condēnatus in expensis q̄ teneatur reficere illas expēsas quas fecisset aduersarius si nō habuisset aduocatū gratis vel si non litigasset per se an teneatur prestare expensas alterius.ibi.nu.28.29.30.31.
Quo iure vel actione petuntur tam expense facte ante vel post litē contestatam q̄ etiam expense contumacie.ibi.nu.32.

6 **Expressio** nominis ꝓpriꝭ vel dignitatis an ⁊ quando censetur facta cōtemplatione persone vel dignitatis. in.c.requisisti.nu.8.24.25.de testa.fo.122.

1 Expressio specialis obtentorum requiritur in rescripto. in.c.in nostra. nu.4.de rescrip.fo.80.

2 Expressio nominis non facit dispositionem personalem in materia dignitatem concernente. Anto.de but.in.c.j.nu.1.de transla.prela.fo.16.

2 Expressio aliquarū rerū cum clausula generali an comprehendat materias res expressis. Aut.in.c.fi.nu.2.de offi.archi.fo.67.

1 Expressio eorum que tacite insunt quando aliquid operetur.in.c.significasti.nu.6.de elec.fo.122.

☞ Forte. Adde ꝙ vbi requiritur expressa mentio verba vniuersalia illū casum non includūt. ad hoc ter.in.c.ħ.de prebē.li.vj.ter.⁊ ibi Semi.in c.qr periculosum.de sen.excom.e.lib. Adde Bar.in.l.i.ff. si quis in ius voc.non erit.⁊ Barto.in.l.i.in.§.colū.ff.de vulga.et pupil.vbi dicit ꝙ expressum dicitur tribus modis. Primo modo expressum.i.illud qō in genere dicitur vt in.l.fi.in fi.C.quod cū eo.⁊ ibi no. Secūdo modo dicitur expressum qō specialiter exprimit.vt.ff.ad.l.cor.de fal.l.j.§.inter filiū.⁊ in.d.l.fi.C.qō cū eo.fm aliā expositionē. Tertio modo illud dicitur expressum qō singulariter ⁊ per ꝓpriū nomen exprimit.vt in.l.ꝙ in rerū.§.fi.de leg.j.⁊ ibi gl.parua.⁊ vide glo.in.l.negotiū.in verbo specialiter.C.de neg.gest.⁊ in.l.fi.in ver.specialiter.C.eo.⁊ vide do.Semi. in.c.dudū.de preben. ll.vj. dixit arg.illius ter.ꝙ vbi requiritur specialis mentio non sufficit generalis.⁊ addūco Jo.de ana.in.c.qualiter et quādo.cl.j.in verb.vltimo nota.de accu.ꝙ illud qō vitiat omissum non vitiat inutiliter expressum.qr expressa nocent que omissa non nocent.l. nonnunq̄.§.ff.de collatio.bono. als.ff.de conditio. et demon.⁊ facit.l.expressa.ff.de reg.iur.

3 Expressio verborum in cōmissione que insunt ex natura rei nō inducit nouam formam.in.c.exhibita.nu.8.de iudi.fo.42.

6 Extensio in penalibus fit ex idēntitate rationis. in.c.fi.nu.5.de cleri.non resident.fo.23.

6 **Extensio** est licita ex idēntitate rationis etiam in iure singulari. in.c.raynutius.nu.15.de testa.fo.125.

3 Extensio ex maioritate vel idēntitate rationis non fit in penalibus.in.c. si clerici.nu.40.de iu dj.fo.15.

6 Extensio in penalibus non fit vbi non est eadem ratio. in.c.extirpande. in repe.§.qui vero.nu.48.de preben.fo.45.

6 Extensio in penalibus aliquando fit ad casum non habentē per omnia identitatem rationis.in.c.dilectus.nu.6.de preben.fo.36.

1 Extensio de casu ad casum nō debet fieri nisi similiter omnimoda ratio. in.c.coram.nu.4.de elec.fo.157.

2 Extensio non dicitur id qō deprehenditur ex tacita ⁊ cōiecturata mente alicuius quod est notādum pro statutis.in.c.super questionum.nu. 7.de offi.ordi.fo.90.

7 Extensio de vno casu ad alium non fit in exorbitātibus .in.c.tua.nu.4. de senten.excom.fo.169.

1 Extensio quomodo ⁊ quando fiat in penalibus.in.c.j.nume.31.de postula.prela.fo.109.

6 Extensio fit de casu ad casum ex identitate rationis in fauorabilibus.in cj.nu.15.de his que fi.a maio.par.ca.fo.71.

1 **Extranei** non vocative nentes ad aliquod collegiū possunt per vim repelli.in.c.cū vinton.nu.14.de elec.f.14.

1 Extranei possunt admitti ad eligendū nisi aliō volūt.in.c.cum vinton. nu.3.de elec.fo.144.

7 Extranei quo ad dotandū mulierē intelligit quilibet qui non ds mulierem in potestate.in.c.donatio.nu.10.de do.inter vi.⁊ vxo.fo.50.

4 Exterminatores qō penis subiciant.in.c.exlris.nu.13.de pba.fo.7.

4 Extranagās quādo dicitur iure cōmuni dissona.in.c.pastoralis.nu.3. de fide instru.fo.105.

1 Extles si nō possunt esse in ciuitate propter partialitatē nō potest contra eos ⁊ eorū preiudiciū aliquid ordinari ⁊ possunt interpellare stantes in ciuitate vt constituant eis locum tutum in expediendis negotiis ciuitatis.in.c.bone memorie.el.j.nu.14.⁊ nu.10.de elec.fo.141.

¶ De litera.F.

7 **Factum** legitime non retractatur ls casus posterius natā a quo incboari nō potuit.in.c.significauit.nu.8.de eo qui du.in ma.fo.23.

7 Factum ipsum magis cōsideratur qꝫ iuris effectus.in.c.ad audientiam.nu.7.de sponsa.fo.3.

5 Facta extrajudicialia non transeunt in rem iudicatam.in.c.cum sit roma.nu.19.de appel.fo.91.

2 Facto suo contrauenire an quis possit.Anto.in.c.veniens.nume.10.de fil.presby.fo.53.

5 Factū aliquid esse ex certa scientia principis qūo probet ⁊ cui incūbat onus probandi.in.c.postrecta.nu.5.de confir.vti.vel inuti.fo.142.

2 Facta non ꝓsumunt nisi ꝓbent.in.c.cū in iure.nu.2.de offi.dele.fo.96.

5 Factum quando est punibile certo loco vel tempore debet exprimi locus ⁊ tempus alias dubia probatio non relenaret.in.c.auditis.nu.29.de prescrip.fo.35.

7 Factum ipsum magis consideratur qꝫ iuris effectus.in.c.inuenis.nu. 3.de sponsa.fo.3.

6 Facto proprio an quis contrauenire possit.in.c.diuersis.nu.6.de clericō.iniu.fo.15.

6 Facto proprio quo casu quis autorizare potest.in.c.vnico.nu.20.vt ecclie.bene.fi.dotion.fo.73.

3 Facta ad que quis tenetur ex obligatione iuris.in.c.literas.nu.29.de rest.spo.fo.183.
Item obligationes iudiciales non recipiunt obligationem ad interesse sed debent precise adimpleri.ibi.

2 Factū a papa dicitur factū a deo.in.c.inter corporalia.nu.5.de transla. epi.fo.3.Et in.c.quanto.nu.4.eo.ti.fo.6.

6 Factum siue consuetū aliquid fieri in etate loco vel tpe si reperit factū illud presumitur in illa etate loco vel tempore et alleganti ꝺ̄ num incūbitonus probandi.in.c.cum virum.nu.4.de reg.fo.159.

1 Facto proprio contrauenire licitū est qñ illud factum non tenuit ex defectu potestatis.in.c.nosti.nu.2.⁊ 5.de elec.fo.129.

☞ Cōsle.Et an qs possit venire ꝺ̄ factū proprium.vide gl.in.c.cū laici.de in repa.⁊ ibi Jo.an.⁊ Jo.cal.in.c.si qs ꝓbyter.de re.eccl.nō alie.⁊ ibi per Jmo.⁊ pcndē in.c.diuersis fallacijs.de cle.cōiu.⁊ ibi Abb.in fi.⁊ per eundē in.d.c.cū laici.in.c.fi.de iurepa.⁊ p abbatē in.c.cū sup.de concel. ꝓben.⁊ Bar.in l.post mortē.ff.de adop.⁊ in l.q ea mēte.ff.de fur.⁊ per Ly.in l.si qs nō dicā rapere.C.de epi.⁊ cle.vbi tractat an sit locus penitentie in delictis ⁊ aliqd per Abb.in.c.j.de eo q mit.in pol.⁊ ls quis regulr nō possit venire ꝺ̄ factū suū.Fallit primo vbi vertit periculū alie.⁊ si cōstiterit ecclesiā fuisse deceptā.vt no.in.c.cōsanguinei.⁊ in.c.lator.et in.c.tenor.de re iudi.Sed o fallit in indice q iudicauit a cui⁹ sntia est appellatū qui postea si succesrit appellāti poterit dicta appellatione prosequi ⁊ venire ꝺ̄ sniam a se lata volut Jo.an.in addi.spe.in ti.de sen.ꝓla.§.qñ.ver.quid si pcurator.referūt do.Ant.⁊ Jmo.in.c.j.de re iudi. Ego adduco gl.⁊ ibi Archi.in.§.ité si contra patrē.ff.q.vſ.⁊ qō no.in l.i.ff.de excep.rei iudic.Tertio fallit in eo qui tanqꝫ arbiter tulit sniam qñ si illa cā est sibi delegata poterit iudicare ꝺ̄ id qꝫ iudicauit tanqꝫ arbiter.Ita visit Archi.in.d.§.ité si cōtra.quē refert ⁊ sequit Bal.in.d.si creditoribus.C.de ser.pig.data manumisso.

7 Factū legitime retractari non debet licet casus sequat a quo nō potuit incboari.in.c.discretionem.nu.11.de eo qui cog.con.fo.30.

5 Factum non presumitur aliquid ex certa scientia nisi hoc exprimatur. in.c.cum inter.nu.8.de excep.fo.7.

3 Factores ecclesiarū coram quo iudice conueniuntur.in.c.nullus.nu.6. de fo.compe.fo.48.

5 Facto aliquid explicare plus est qꝫ verbo.in.c.dilecti filij.cl.j.nu.4.de appel.fo.119.

6 Facto proprio autorizare nemo potest.in.c.possessiones.nu.3.de reb. eccle.alie.fo.77.

2 Factum quod eps sit transmissus ad aliam ecclesiam non potest esse nō notorium.in.c.quanto.nu.6.de transla.epi.fo.6.

2 Facere an quis possit illud quod tendit in cōmodum suum ⁊ nocet alteri.in.c.nisi specialis.nu.8.de an.⁊ vsu pal.fo.8.

6 Facto proprio quod viribus non consistit licitum est cōtrauenire.in.c. transmisse.nu.3.de iurepa.fo.198.

5 Facilitas que cōsideratur in vno casu presumit in alio simili nisi probetur contrarium.in.c.constitutus.nu.4.de appel.fo.114.

5 **Falsitas** potest allegari vsqꝫ ad viginti annos.in.c.cū venerabilis.nu.42.de excep.fo.11.

4 Falsitas potest accusari post sententiam et regulariter probatur indirecte nisi super falsitate fit mota lis in prima instantia nā tunc requiritur appellatio.in.c.licet.nu.21.de proba.fo.23.

2 Falsum non presumitur committi a magno viro.Anto.in.c.si.nu.2.de cleri.pere.fo.65.

7 Falsum non cōmittit quis si vtatur instrumēto falso in iudicio nisi ipse falsauerit instrumentū vel scienter ipso vtatur nā presumit ignorantia si defuit ab eius vsu.in.c.inter dilectos.nu.4.de excef.prela.fo.131.

7 Falsum narrare peius est qꝫ verum tacere.in.c.quia circa.nu.5.de consan.⁊ affi.fo.33.
Falsa causa expressa qualis esse debet ad implendum rescriptum vel letum.ibi.nu.6.

7 Falsum cōmittit testis non solum si dicit mendaciū sed etiam si veritate occulta si super ea fuit interrogatus vel iurauit dicere veritatem in tota causa.in.c.j.nu.1.3.4.de cri.fal.fo.117.

7 Falsantes literas papales per se vel per aliū sunt excōicati si vero sint clerici degradātur ⁊ curie seculari traduntur etiā non expectata incorrigibilitate.in.c.ad falsariorum.nu.1.2.de cri.fal.fo.118.
Falsis literis vtentes laici excōicantur clerici deponuntur ⁊ beneficijs priuantur ⁊ quando.ibi.nu.6.10.
Falsans literas apostolicas efficitur de foro ecclesiastico.ibi.nu.4.
Falsarius an incurrat penas de quibus.in.d.c.falsariorū.sine cum cogatur ciuiliter siue criminaliter.ibi.nu.8.
Falsantes literas ⁊ rescripta principum puniuntur vltimo supplicio. ibi.nu.9.

7 Falsitas an presumitur cōmissa per officialem pape an per impetrantē in.c.si.nu.4.de cri.fal.fo.119.

7 Falsitas literarum apostolicarū ex quot ⁊ quibus signis apparere possit.in.c.licet.nu.1.de cri.fal.fo.118.
Et vide in.c.seq.eo.ti.
Falsē presumunt littere papales si in eis eps vocatur filius vel inferior frater vel si vni scribitur in plurali.in.c.quā grani.nu.1.2.3.4.eo.ti.
Falsē presumuntur littere apostolice quando emanant preter vel contra solitum stylum curie.ibi.nu.2.

6 Falsitatis presumptionem presentia presbyteri in aliquo actu tollit.in repe.c.cum esses.nu.12.de testa.fo.116.

1 Falsificans literas principis etiam iniustas debet puniri.in.c.olim ex literis.nu.6.de rescrip.fo.71.

4 Falsa latinitas si resultat ex appositione vnius litere loco alterius nō vitiat rescriptum.in.c.ex parte.nu.3.de fide instru.fo.110.

3 Falsa latinitas nō vitiat qñ pōt p figurā saluari.i.c.j.nu.13.de iud.f.4.

1 Falsa latinitas vitiat rescriptum pape nisi possit aliquo modo vel per figuram saluari vel nisi surgat ex modico defectu.in.c.ad audientiam. nu.2.de rescrip.fo.51.
Falsa latinitas non vitiat instrumenta notariorum et an vitiet literas aliorum principum.ibi.nu.3.

6 **Falcidia** debet ex hereditate exhausta legatis vel occasione pene inflicte per testatorem.in.c.raynaldus.nu.12. ⁊.15.de testa.fo.127.
Falcidia detrahitur contra voluntatem testatoris tacitam sed non expressam.ibi.nu.16.
Falcidia et trebellianica non detrahuntur de relictis ad pias causas. ibi.nume.18.

6 Falcidia tunc detrahitur de legatis ad pias causas qñ est instituta ecclesia heres.in.c.cum causam.nu.2.de preben.fo.48.

4 Falcidiā potest detrahere ecclesia instituta heres de legatis alij ecclesie vel ad pias causas.in.c.in presentia.nu.37.de proba.fo.17.

☞ Cōsle.doct.excel. vide docto.⁊ Rapha.cu.in.l.j.§.ad municipiū.ff.ad l.fal.⁊ Alb.de rosa.in.l.si quis ad declinandā.C.de epi.⁊ cle.⁊ Lud.ro. in repe.aut.similiter.in.lxxvj.⁊.lxxvij.col.⁊ per.d.meū Barb.in.d.c.in presentia.⁊ in.c.fin.de or.cog.⁊ per Abb.in.c.cū pro causa.nu.3.de sen. excom.⁊ in

ercom.ꝛ in.c.cū cām.nu.2.de ꝓbē.ꝛ.d.c.fi.de ord.cog.ꝛin.c.ad aures.de
preſcri.ꝛ cōſuluit ſup hoc quidā ſolēnis doc. Fran. de albergo. facit qō
no.in.c.ſi pater. de teſta. li.vi.ꝛ iſtā.q. publice Bononie diſputauī dum
eſſem ſcholaris. cōis opi. eſt qō eccleſia poterit hoc caſu detrahere fal-
cidiā ſm Dy. Ang. Raph.ꝛ Alb. in.d.c.in preſentia. vbi.S.ꝛ Sali. in
auſ. qui res. de ſac. ſan. eccle.ꝛ durū eſſet in practica obtinere ꝫ autorita
tes doctorū predictorū ſm do. Alex. in.d.§. ad municipiū. ꝛin. l. marcel
lus. §. res que. ff. ad treb. ſed opi. qō nō detrahit falcidia in pūcto iuris
magis ſibi placet p ter. in. l. ſi. ff. ex qui. cau. maio. ꝛ p no. p Bar. in auſ.
quas actiones. C. de ſac. ſan. eccle. ꝛ cū iſta opi. trāſiuit Ludo. in. d. auſ.
ſimiliter. ꝛ do. meus Barb. in. d. c. in ꝓſentia. vbi dicit infinitis vicib⁹ ſe
cōſuliſſe contra Franc. ꝛ Alb. in iudicando tū ꝛ cōſulendo adherens
cōi opi. doctorū propter rationes eorū vigentes ꝛ ſatis militantes.

6 Falcidia an debeatur heredi in foro anime. in.c. quia pleriq. nutri. §. ꝛ
17. de im̄mu. eccle. fo. 232.

7 **Fama** quid operetur in ꝓbanda filiatione. in.c. tranſmiſſe. nu.
10. qui fil. ſint legi. fo. 38.

4 Fama an ꝛ qñ facit plenam vel ſemiplenam probationem ꝛ quādo nil
probet. in.c. veniens ad nos. nu. 8. de teſti. fo. 45.

4 Fama in minus ſe bz ꝫ notorū. in.c. er literis. nu. 2. de iureiu. fo. 163.
Fama etiam diuulgatiſſima non facit plenam probationem. ibi. nu. 3.

7 Fama quid ſit. in.c. ſuper eo. nu. 3. de eo qui cog. con. fo. 29.

7 Fama vicinie ꝓ filiatione non attendit alio non apparente vbi dictū
parentū eſt in ꝓtium. in.c. tranſmiſſe. nu. 3. 8. 10. qui fil. ſint legi. fo. 38.

6 Fama cauſata a fide digniſ preſtat inſtā cām credulitatis ꝛ bone fidei
ꝛ ſic preſcribendi. in.c. cura paſtoralis. nu. 6. de iurepa. fo. 193.

7 Fama probat per duos teſtes ſe ita audiuiſſe apud bonos ꝛ graues vi
ros idē in infamia. in. cinquiſitionis. §. queſtuſti. nu. 4. de accu. fo. 62.
Fama non poteſt habere originem a duobus tantum. ibi.

7 Fama poſito ꝙ aliquibus caſibus faciat aliqualem probationē tamen
quando eſt cauſa ꝙ inquiratur contra aliquē tunc nil probat quia non
poteſt tenere locum accuſatoris ꝛ teſtis. in.c. qualiter ꝛ quādo. el. ꝫ. nu.
27. de accu. fo. 66.

4 Fama vel cogitatio an probet matrimoniū carnale vel ſpirituale. in.c.
illud quoq; nu. 7. de preſump. fo. 119.
Fama cum actis proportionalibus an probet matrimoniū. ibi. nu. 8.

1 Fama ſola ſufficit ad ſcīēdum edictum eſſe promulgatum. in.c.j. nu. 17.
de poſtu. fo. 108.
Fama facit plenam probationē vbi agitur de modico preiudicio. ibi.

7 Fama non ſemper ſemiplenā facit probationem. in.c. quod nobis. nu.
5. de clande. deſpon. fo. 16.

4 Fama ꝛ notorium totius vicinie probatur per teſtes. in.c. tertio loco. nu
me. 2. de preſump. fo. 124.

5 Fama preſtat iuſtam cauſam credendi. in.c. de quarta. nu. 10. de preſcri.
folio. 23.

5 Fama ſola non ſufficit ad aliquem condēnandum niſi cum vno teſte vel
alīs adminiculis. in.c.j. nu. 8. de appel. fo. 87.

7 Fama in cōcernentibus fauorem animē inducit plenam probationem.
in.c. cum deſideres. nu. 6. de ſen. excom. fo. 168.

3 Fama non eſt ita potens qō auferat legitimam exceptionem. in.c. ꝫ. nu.
ij. de teſti. ſpo. fo. 166.

6 Famā ſuā q negligit eſt crudelis. l.c. magne. nu. 13. de vo.ꝛ vo. re. fo. 173.

7 Fama probat impedimentum ꝛ quandoq; facit plenam probationem
ſed non vbi agitur de maximo preiudicio. in.c. ſuper eo. nu. 4. 7. de con
ſan.ꝛ affi. fo. 31.

1 Fama inducit iuſtā credulitatē. in.c.cū cōtingat. nu. 4. de reſcri. fo. 69.

5 Famam reſtituere nō poſſunt prelati inferiores epiſcopo. in.c. cum te.
nu. 16. de re iudi. fo. 79.

4 Fama cū adminiculis que faciant ſemiplenam probationem in factis
antiquis probat. in.c. inter dilectos. nu. 6. de fi. inſtru. fo. 102.

7 Fama ſi ſolum eſt nota iudici ꝛ que ꝛ qualis matrimoniū impedit con
trahendum. in.c. cum in tua. nu. 6. de ſpon. fo. 10.
Fama probatur etiam per duos teſtes. ibi. nu. 8.

7 Fama habet ſe ad bonum ꝛ ad malū ꝛ differt a clamore. in.c. qualiter ꝛ
quando. el. ꝫ. nu. 5. de accu. fo. 63.

4 Fama tota vicinie non probat copulam carnalem. in.c. preterea. nu. 3.
de teſt. fo. 59.

4 Fama publica excuſat accuſatorem a calumnia. in.c. iuramentū. nu. 15.
de iureiur. fo. 168.

7 Fama per ſe non ſufficit ad dirimendū matrimoniū niſi cum alīs con
currat adminiculis. in.c. ſuper eo. nu. 6. de eo qui cog. con. fo. 30.

7 Fama maiorem fidem facit ꝫ vnus teſtis de auditu et alius ſine iura
mento. in.c.j. nu. 3. de con.ꝛ affi. fo. 31.

5 Fame reſtituere bodie non poteſt ſenatus romanus quia apud eū nul
la iuriſdictio remanſit. in.c. cum te. nu. 18. de re iudi. fo. 81.
Fame reſtituere non poſſunt inferiores principes niſi in quandā conſe
quentiam. ibi. nu. 22.
Fame reſtituere poſſunt principes ꝛ ciuitates ſuperiorē non recogno
ſcentes. in.c. cum te. nu. 19. de re iudi. fo. 81.

7 Fama in caſu de quo. in.c. illud. facit plenam probationē. in.d.c. illud.
nu. 4. de cle. excom. fo. 125.

2 **Familiaris** nō pōt aliquē quenire coram ſuo pſono q eſt
ſuſpect⁹. in.c. infinuāte. nu. 5. de offi. del. li. 80.

4 Familiares repelluntur etiam ad faciendam qualēcunq; preſumptio
nem. in.c. in literis. nu. 2. de teſti. fo. 57.
Familiares qui dicuntur ꝛ domeſtici ꝛ an indiſtincte admittatur in te
ſtimonium. ibi. nu. 5.
Idem ſi tempore contractus non erant familiares ſed tempore depoſi
tionis ſic. ibi. nu. 6.

7 Familiares inimicorum meorum repelluntur ab accuſatione mea ac ſi
eſſent mihi inimici. in.c. repellantur. nu. 1. de accu. fo. 53.

6 Familiares cardinaliū habent ꝓ ꝓſentibus quo ad perceptionē fru
ctuum ſuorū beneficiorū. in.c. cū dilectus. nu. 8. de cle. non reſi. fo. 22.
Familiaris alicuius prelati ſi inſeruit ei pro beneficio obtinendo com
mittit ſimoniam. in.c. cum eſſent. nu. 4. 5. de ſimo. fo. 21.

7 Familiaris a prima etate nutritus in domo alicuius non pōt ipſum
accuſare alias ſecus. in.c. nulli epiſcoporum. nu. 6. de accu. fo. 52.

1 Familiaritas nimia parit ꝓtēptū inter fatuos. in pe. grego. nu. 2. fo. 6.

2 Familia epi an gaudeat priuilegio epi. Ant. d.c.ſi. nu. 5. de offic. ar. fo. 68.

7 Famulo conſuetо alicuius creditur aliquid ſibi reſtituitur vt patro
no ſuo reddat qui ſi cōmiſerit fraudem talis tradens non tenetur. in.c.
ex literis. nu. 9. de fur. fo. 110.

6 Famulus p quē remittit ſpēs vel ꝫtas cōmodata vel mutuata ſi cum
dictis reb⁹ diſcedat cui⁹ pīculo cedit. l.c. ſignificāte. nu. 8. de pig. fo. 96.
Famulus miſſus ad recipiendum mutuum ſi cum quantitate ſibi data
diſceſſerit periculum eſt mittentis. ibi.

3 Famuli clericorum non gaudēt priuilegio fori familia epi ſic. in.c. nul
lus. nu. 6. de fo. compe. fo. 48.

7 Famulus nō tenetur obedire dño in rebus illicitis nec excuſabitur de
mandato. in.c. vniuerſitatis. nu. 3. de ſen. excom. fo. 170.

6 Famulus ſi infirmatur eſt alēdus a domino ꝛ an dominus tenеatur ad
omnes expenſas. in.c.j. nu. 8. de cle. egro. fo. 49.

5 **Fatalia** que ſint ꝛ que dicantur. in.c. ex ratione. nu. 8. de appel
la. fo. 94.

3 **Fator** non debet redundare in alium quando eſt cōceſſus mo
tu proprio ſecus ad inſtantiam partis. in.c. pinden̄tiam
nu. 7. de mut. pecu. fo. 102.

2 **Femina** que de conſuetudine vel de iure cōi habet iuriſditio
nem poteſt in iuriſditione ſua iudicare ꝛ ſententias
ferre. in.c. dilecti filij. nu. 1. 3. 4. de arbi. fo. 109.
Femina non eſt eſſe arbitrix: ſed bene arbitratrix ꝛ amicabilis com
poſitrix. ibi. nu. 2.
Femina non pōt vel dz exercere officia virilia non propter incapacitatē:
ſed propter honeſtatē conſuetudo contra honeſtatē non valet. ibi. nu. 3.
Femina quando dicitur habere iuriſditionem de cōſuetudine vel de iu
re communi. ibi. nu. 4. ꝛ 11.

7 Femina citius pubeſcit ꝫ maſculus ꝛ vnde hoc procedat. in.c. vbi nō.
nu. 5. de deſpon. impu. fo. 13.

7 Femina pōt eſſe teſtis in codicillis. in.c. fo⁹ eſt. nu. 4. de ver. ſig. fo. 182.

7 Femina ex ſpeciali priuilegio poteſt habere iuriſdictionem contentio
ſam. in.c. noua. nu. 1. de peni. ꝛ remiſ. fo. 110.
Femina ſi de facto ordinaretur non recipit hoc characterem. ibi.

6 Femina habens iuſpatronatus habet ius preſentandi. in.c. ex literis.
nu. 4. de iurepa. fo. 191.

2 Femina coniugata ꝛ iuuenis ꝛ habēs paruulum filium ſi ingrediatur
religionē preſumitur ꝙ metu fecerit ꝛ poteſt renocari: licet maritus cō
ſenſerit. in.c.j. nu. 3. ꝛ quod met. can. fo. 149.

1 Femina non ſuccedit in feudum in dignitatē vero ſic. in.c. ſignificauit.
nu. 3. de reſcri. fo. 85.

6 Femina poteſt deputari executrix teſtamentorum. in.c. tua nobis. nu. 2.
de teſta. fo. 126.

2 Femina non poteſt habere iuriſdictionem niſi ratione dignitatis quam
habet. in.c. dilecta. nu. 4. de maio. ꝛ obe. fo. 128.
Femina ſuccedit in comitatibus ꝛ regnis deficientibus maſculis. ibi.

4 Femina eſt capax iuris conferendi prebendas etiā ſacerdotales ex pri
uilegio. in.c. dilecto. nu. 1. de teſti. fo. 75.
Femina eſt capax iuris preſentandi. ibi. nu. 2.

7 Femina poteſt profiteri religionem maſculorū ꝛ morari in domo pro
pria. in.c. inſtimante. nu. 4. qui cle. vel vo. fo. 22.

6 Femina ſuccedit in iuſpatronatus ſicut maſculus. in.c. cū ſeculum. nu.
4. de iurepatro. fo. 194.

4 Femina poteſt eſſe arbitratrix ꝛ nō arbitra. in.c. quintauallis. nu. 2. de
iureiur. fol. 145.

3 Opus agriculture poteſt fieri tpe feſtiuo propter neceſſitatē imminen
tem. in.c. licet tam. nu. 9. de, ferīs. fo. 139.
Et vide in.c.ſi. nu. 14.

3 **Ferie** non obſtant in executione ſententie. in.c. ſignificauerūt. nu
me. 1. 16. 20. de in di. fo. 45.
Ferīs introductis in fauorem hominum poteſt renunciari ſecus in ho
norem dei. ibi. nu. 16.

Ferie non obstant quando partes non ledentur litigare.ibi.nu.18.
Ferie an currant in causis ecclesiasticis.ibi.nu.19.
Ferie non habent locum vbicunq; periculum est in mora.ibi.nu.24.
3 Iusferis in honorem dei licitū est operari propter necessitatē alimentorum ⁊ in rebus q̄ poterunt perituris.in.c.licet tam.nu.1.de fer.fo.139.
Et vide in.c.fi.nu.14.
3 Feria vnde dicatur ⁊ quibus modis sumatur.in rub.nu.1.de fer.fo.137.
3 Ferie si reperiuntur diuerse in foro actoris iudicis et rei attenduntur recipi in loco iudicis.in.c.fi.nu.23.de fer.fo.142.
Ferie vindemiarum ⁊ messium an habeant locum ⁊ currant si non recolligitur vinum vel granum.ibi.nu.24.
3 Ferie messium an gaudeant milites ⁊ doctores ⁊ similes.in.c.fi.nu.25.de fer.fo.142.
Ferie inducis in honorē dei non potest renunciari nec processus aut sententia valebit nisi ex necessitate vel pietate aliqs vero sic indistincte.in.c.fi.nu.23.⁊.9.de fer.fo.140.
Ferie fuit in crimina lib⁹ per tps quadragesime de iure ciuili.ibi.nu.7.
Feriarum species que sunt.ibi.nu.8.fo.141.
Ferie si veniunt in termino quo casu pars restituitur.ibi.
Ferie reperintis non est licitum renunciare.ibi.nu.11.
Ferie renunciari potest a dco q̄ non possit penitere.ibi.nu.12.
Feriarum tempore iudicium an sit indistincte inter dictum.ibi.nu.13.
Feriarū tpe appellatio pōt interponi nō tñ pōt fieri eius p̄secutio.ibi.
Feriarū tempore in vilitatē boni sententia pōt mādari executioni.ibi.
Ferie non obstant in omnibus causis pīs ⁊ necessitatē vel celeritatē habentibus ⁊ aliis de quibus.in.d.c.fi.nu.14.et.fi.
Feriato die in honorem dei tutor potest dari ⁊ prestari alimenta pupillis.ibi.nu.15.
Feriatis diebus in honorem dei decretum non interponitur in alienatione rerum minoris.ibi.
Ferie non obstant actibus extraiudiciales factis.ibi.nu.16.
Feriato die in honorem dei excommunicare licet.ibi.nu.17.
Feriato tpe in honorē dei an possit fieri executio personalis.ibi.nu.19.

3 **Festiuitas** noua potest induci ad honorē dei cum consensu episcopi citra consensum pape.in.c.quoniã.nu.2.de fer.fo.138.
Et vide in.c.fi.nu.4.

6 **Feudatarius** non pōt alienare feudū irrequisito dño directo sed pōt alteri dare in feudum eo irrequisito.in.c.cum apostolica.nu.10.de his que fi.a prela.fo.68.
Feudū rei ecclesiastice quod est penes laicum potest per ipsum alienari in alienam ecclesiam irrequisita prima aqua ipse habet.ibi.
3 Feudi qō dz terminari p dñm feudi siue laici siue ecclesiastici ⁊ si sunt plures vnus non pōt sine alio.in.c.veri.nu.1.⁊.4.de fo.compe.fo.63.
Feudum concessum ecclesie potest a dño feudi propria autoritate tolli non seruata conditione secus fructus feudi.ibi.
4 Feudū non transit in monasteriū si seruitium est incertum als semper transit.in.c.in presentia.nu.69.de proba.fo.19.
Feudū receptum pro se ⁊ filiis non transit in monasterium.ibi.nu.71.
2 Feudū an ⁊ qñ venit in feminā.in.c.dilecti filij.nu.11.de arbi.fo.170.
5 Feudalis res pōt p̄scribi contra dominum non tñ per vasallum.in.c.si diligenti.nu.8.de p̄scrip.fo.39.
3 Feudum nō potest tolli vasallo etiā per principem nisi vasallus fit culpa conuictus.in.c.i.nu.5.de can.pos.⁊ proprie.fo.153.
6 Feudū si fuerit datū in pignus dño directo nō cōputantur fructus in sortē sine dīs fuerit laicus siue ecclesia.in.c.i.nu.1.5.de feudis.fo.91.
3 Feudalis causa dz cognosci ⁊ ventilari coram dño feudi qui super hoc hz ordinariam iurisdictionem.in.c.ceterum quia.nu.1.de iudi.fo.18.
Sed quid si alius sententiauit super hoc.ibi.nu.9.
Feudatarius negans feudū spectare ad dominū quo casu cadat a feudo.ibi.nu.21.
3 Feudum ecclesiasticū regulatur sm cōsuetudinē feudi laicalis nō autē sm iura canonica.in.c.quod clericis.nu.7.⁊.15.de foro compe.fo.68.
1 Feudum si habet per clericū a laico tunc clericus recognoscit laicum in superiorem.in.c.ecclesia sancte marie.nu.23.de consti.fo.32.
6 Feudū non dicitur quid vniuersale qñ constitit in vno predio secus si cōstitit in villa vel castro.in.c.cū secundum.nu.1.de iure patro.fo.193.
2 Feudum non pōt inuito vasallo in alium transferri per ipsum dñm infeudantem.in.c.dilecti.nu.1.de maio.⁊ obe.fo.128.
5 Feudū an qs possit p̄scribere respectu vtilis dñi qō ē penes vasallū directo remanēte penes dñm.i.c.ad audientiã.nu.14.⁊.16.de p̄scri.fo.32.
Feudum potest quis p̄scribere possidendo per triginta annos ⁊ seruitia p̄stando.ibi.⁊ nu.15.
Feudum si fuerit perditum ⁊ dño recuperauerit nō tenetur illud vtenti vasallo restituere.ibi.nu.15.
3 Feudalis ⁊ super possessorio q̄ agant miserabiles p̄sone cognoscit ecclesia als secus.in.c.ex parte.b.nu.11.de foro compe.fo.82.
7 Feuda vel ius patronatus an veniant in confiscatione bonorū.in.c.vergentis.nu.4.de here.fo.91.
3 Feudum pignoratum dño non computat fructus in sortem.in.c.licet ex

suscepto.nu.16.de fo.compe.fo.72.
7 Feudū alienari ⁊ in dotem dari potest.in.c.nuper a nobis.nu.6.de dona.inter vi.⁊ vro.fo.49.
3 Feudi questio debet terminari per dñm a quo habetur feudum etiam q̄ inter clericos ⁊ dño negligente cognoscit iudex ecclesiasticus.in.c.ex transmissa.nu.1.de fo.compe.fo.62.
Feudalis iurisditio non potest prorogari per vasallum sine cōsensu domini feudi.ibi.nu.2.⁊.3.
Feudū potest dari ab vno vasallo alteri qui recognoscit primū vasallū immediate ⁊ eo negligente cognoscit primum dominum.ibi.nu.4.
Feudum prouentiens ab ecclesia in laicum vel a laico in ecclesiam an dicatur ecclesiasticum vel seculare.ibi.nu.6.
3 Feudalis questio non dicitur quādo agitur possessorio super feudo.in.c.ij.nu.6.de iur.calum.fo.125.
4 Feudum receptum pro se ⁊ filiis non transit in monasteriū.in.c.in presentia.nu.71.de proba.fo.20.

☞ Cosic. Adde nūquid eps possit succedere in feudū.gl.⁊ Bal.in.c.i.de bāñ.femine dicit q̄ sic ⁊ ibi dixit q̄ cardinalis succedit in feudum ⁊ voluit Bald.in.l.nullus.C.de male.⁊ mathe.⁊ monet p.l.q̄sq̄is.⁊ p.l.ad similitudinē.C.de epi.⁊ cle.⁊ an papa succedat i feudū vide Bali auf. nisi rogati.C.ad treb.vbi dicit q̄ sic ⁊ p̄stabit seruitiū per substitutū ⁊ ita consuluit do.meus Bar.prout ipse refert.in.d.c.in presentia.

3 Infeudator primus recognoscitur in superiorem in causa appellationis.in.c.verum.nu.25.de fo.compe.fo.64.
2 Feudum datur vasallo tanq̄ idoneo si postea inueniatur improbus nō potest illo priuari.Anto.in.c.fi.nu.6.de eta.⁊ quali.fo.48.
6 Feudū laici pōt donari ecclesie dūmodo ecclesia possit explorare bonestē id ad quod laicus tenebatur.in.c.fi.nu.7.de reb.eccle.alie.fo.77.
6 Feudum personale reuertitur ad dñm directū mortuo vasallo vel si acceperit pro se ⁊ filiis ⁊ moriatur filius masculus femina vero nō succedit nisi expresse dicatur.in.c.ex parte.nu.2.de feu.fo.92.
Feudum potest dari in dotem in vita feudatarij.ibi.nu.6.
Feudum acquisitum pro se ⁊ filiis an perdatur propter delictū patris etiam respectu filiorum.ibi.nu.9.
Feudum an veniat in publicatione bonorū vel remaneat penes descendentes vel consanguineos illius cuius bona sunt publicata.ibi.
5 Feudū an p̄scribat eo solo q̄ quis p̄stiterit seruitia domino per plura tempora.in.c.fi.nu.33.de p̄scri.fo.46.
6 Feudū q̄ habet in ecclesia a dño seculari dicit feudū seculare et habet naturā feudi secularis.in.c.dilectus filius.nu.4.⁊.5.de preben.fo.47.

7 **Fictio** iuris est quando ius certū de aliquo facto fingit statuendo oppositum.in.c.is qui.nu.6.de spon.fo.11.

6 **Fideicōmissarius** decedens ante diez fideicōmissi restituēdi nil trāsmittit ad suos heredes.in.c.raynaldus.nu.22.de testa.fo.128.

6 **Fideiubere** in casu in quo pōt clericus tenerī satisfacere de patrimonio suo vel de reditibus beneficij deputatis ad vsum suum.de aliis no.in.c.i.nu.2.de fideiuſ.fo.97.
Fideiubere si clericus generaliter nō posset pro laicis tñ potest pro laico multum indigente.ibi.nu.3.⁊.4.
Fideiussor si potest esse clericus pro laico in cōtractu tamen non potest esse de iudicio sisti.ibi.nu.5.
4 Fideiussor clerici potest conueniri coram iudice seculari.in.c.ex relato.nu.2.de iureiu.fo.134.
6 Fideiussor ⁊ principalis si sunt absentes quo remedio subuenitur sibi creditori.in.c.peruenit.nu.8.de fideiuſ.fo.101.
Fideiussor si pro debito pro quo fideiussit soluerit vsuras an respectu vsurarum habeat principalem obligatum.ibi.nu.99.
2 Fideiussores non offendendo possunt dari officio iudicis vbi timetur scandalum.in rub.nu.2.de treu.⁊ pa.fo.131.
6 Fideiubere potest clericus indistincte pro clerico.in.c.peruenit.nu.1.de fideiuſ.fo.97.
Fideiussor qui soluit illud pro quo fideiusserat hz regressum principalem etiā nō cessis sibi actionibus de olbus damnis ⁊ interesse.ibi.nu.2.
Fideiussores plures in solidū diuidunt debitū inter eos si sunt p̄sentes ⁊ soluendo ⁊ hoc postulauerunt ante litem contestatam.ibi.nu.5.
Fideiussor non cogitur solnere principali debitore indiscusso etiam q̄ constiterit se principaliter debitorē: nisi specialiter renuntiet beneficio auth.p̄sente.C.de fideiuſ.ibi.nu.6.
Fideiussor qui solvit id pro quo fideiusserat habet beneficiū cedendarum actionum aliter denegare potest solutionem.ibi.nu.7.
Quis primus cōueniatur an fideiussor an debitor principalis.ibi.nu.8.
Fideiussor cōuenitur ante debitorē principalē si notorū sit ipsum non esse solvendo vel non posse facile conueniri quia est potens.ibi.
6 Fideiussor an teneatur si debitum est augmentatum ex mora principalis.in.c.constitutus.nu.7.de fideiuſ.fo.98.
Fideiussor qui fideiussit pro eo qui erat obligatus ad certum tempus tenet pro rogato tempore principali.ibi.nu.11.
7 Fideiussor potest repetere a principali si ipse eū non haberet de suo accepit pecunias sub vsuris.in.c.i.nu.6.de vsur.fo.110.

7 Fideiussionem idoneam prestare obligatus ⁊ illam prestare nō potest iuratoriam cautionem prestabit ⁊ aliā cū poterit.in.c.per vestras.nu. 3.de dona.inter vir.⁊ vxo.fo.49.

6 Fideiubere tenetur clericus pro laico multum indigente:inter se vero possunt indistincte.in.c.quod quibusdam.nu.11.de fideiusso.fo.99.
Fideiussor obligatus ex cōtractu non liberatur si debitor differat solutionem vel si creditor non petat nisi fit obligatus de iudicio sisti ; nam tunc liberatur tempore.in.c.eum pro quo.nu.1.eo.ti.
Fideiussor in aliquibus casibus potest agere ante q̄ solvat pro debitore vt liberetur ab eo.ibi.nu.2.
Fideiussor si denūtiauit creditori vt ageret cōtra debitorē incipientem male vti substantia sua:an teneatur creditori ad sui petitionē agere:a's q̄ liberetur fideiussor.ibi.nu.3.
Fideiussor qui habet proficisci in lōginquas partes vel ad studiū pōt petere vt liberetur a debitore.ibi.nu.4.
Fideiussor an possit agere vt liberetur a debitore si inter ipsos supervenit inimicitia.ibidem.

6 Fideiussor non potest interuenire in causa criminali vbi veniret imponenda pena corporalis.in rub.nu.1.de fideiusso.fo.96.
Fideiussor nō pōt se obligare ex contractu ad penā capitalem.ibidem.

6 Fideiussor q molestat a creditoribꝰ pōt p ecclesiasticā districtionē cōpellere p̄cipalē vt ipsum absoluat.i.c.2stitutus.nu.1.de fideiusso.fol.98.
Fideiussor potest molestare principalem vt eum liberet etiam ante tps si ipse molestatur a creditoribus.ibi.nu.2.
Fideiussorius 2tractus nō liberatur tempore ante satisfactionem nisi fit de iudicio sisti.ibi.nu.3.

2 Fideiussor idoneus si recusatur potest agere actione iniuriarum.in.c. legebatur.nu.1.de malo.⁊ obe.fo.125.

4 Fideiussor si se obliget ad plusq̄ principalis tenetur.in.c.cum contingat.nu.28.de iurei.fo.160.

7 Fidei in dilatione versat publica vtilis.in.c.fi.nu.2.q fi.sint leg.fo.43.

7 Fidem suam frangēs potest sua ecclesia priuari.in.c.querelam.nu.3.ne prela.vi.su.fo.83.

6 Fides non seruatur non seruanti.in.c.propter.nu.10.de loca.fo.89.

4 Fidem non observans an efficiatur infamis et priuetur beneficio.in.c. querelam.nu.3.de iurei.fo.135.

2 Fidem violans an priuetur beneficio sicut violans iuramentum.in.c. ad aures.nu.4.quod met.cau.fo.151.
Fidem suam violās est infamis sicut est violans iuramentū.ibi.nu.6.

7 Fides est de re non visa et dicitur fides quare fiet vel a firmitate.in.c.j. nu.2.de spon.du.fo.17.

7 Fidē dare nō dz alicui muliери de ducendo eā in vxorē post morte vxoris ⁊ faciēdo graviter peccat.in.c.fi.nu.2.⁊.3.de eo q̄ du.in ma.fo.24.

1 Fides an in dubio presumatur bona vel mala.in.c.bone memorie.el.q̄. nu.21.de postu.prela.fo.114.

1 Fides qd ē ⁊ quo differat a spe.in rub.nu.1.de sum.tri.⁊ fi.catho.fol.10.

2 Fidei pōtatio an sit ppie iuramētū.in.c.2stitut⁹.nu.4.de trāsa.fo.135.

6 Fideles debent adiuuare dām eorum etiā infidelem.in.c.quod super. nu.15.de voto ⁊ vo.re.fo.183.

7 **Filij** seruoꝝ an patrem vel matrem sequantur.in.c.j.nu.5.de conIu.seruo.fo.25.

7 Filij aliq̄n puniantur propter delicta parentum.i.temporaliter nō autem eternaliter.in.c.vergentis.nu.3.de bere.fo.91.
Filij bereticorum si fint beneficiati an propter delictum parentum priuentur beneficio.ibi.nu.4.

7 Filius illegitimi lꝫ sit legitimus excludit a successione aui ⁊ alioꝝ ascendētiū ⁊ similiter eius descendēs.in.c.lator.nu.2.qui fi.sint legi.fo.38.
Filius ex masculo ⁊ femina simul habitantibus natus an presumatur legitimus.ibi.nu.6.

6 Filius primogenitus succedit in regno quo defuncto sine sobole succedit secundogenitus ⁊ sic deinceps.in.c.lꝫ.nu.6.de voto ⁊ vo.re.fo.175.
Filius primogenit⁹ succedit in regno et alīs dignitatibus secularibus ⁊ nō secūdogenitus etiam si fuerit natus viuente auo ⁊ sit anteq̄ pater esset effectus rex.ibi.nu.7.8.⁊.9.fo.185.
Fili⁹ primogenitus qui succedit in regno vel alia dignitate debet consignare fratribus tantum q̄ possint cōmode viuere.ibi.nu.10.
Filius principis maior natu quis dicat ad hoc vt succedat natus ante regnum adeptum an natus post regnum adeptum.ibi.nu.11.
Filius tenetur adimplere votū paternū etiā q̄ pater non mandauerit quare adeundo hereditatem censetur ad hoc se obligare.ibi.nu.15.

4 Filius bereticus potest a patre exheredari.in.c.quintavallis.nu.4.de iureiuran.fo.145.

2 Filius sacerdotis quo casu potest de iure retinere beneficium olim paternum.Anto.in.c.veniens.nu.5.de fil.presbyt.fo.50.⁊ nu.11.fo.53.

7 Filij naturales etiam ex illicito coitu ali debent a parētibus.in.c.cum haberet.nu.5.7.9.10.de eo qui du.in ma.fo.23.
Filia etiā spuria ali ⁊ dotari debet a parentibus etiā in testō.ibidem.
Filij minores triennio ali debent apud matrem:maiores vero expēsis patris:⁊ quid de legitimis ⁊ spuriis filiis sit.ibi.nu.9.
Filij in quibus casibus nō debent alimentari a parentibus.ibi.nu.10.
Filij spuriꝰ non succedunt parentibus licet eis decernantur alimenta ibi.nu.11.fo.25.
Filij sacerdotum non possunt succedere patri nec matri.ibidem.
Filij illegitimi naturales tantū quare nō sunt nati ex coitu ita damnato succedūt matri etiam cū filijs legitimis nisi mater sit illustris patri vero vel alijs cōiunctis per lineam paternam non succedunt.ibidem.
Filij illegitimi naturales tamen non dicuntur agnati.ibidem.
Filij ex concubina in domo detenta cū qua poterit esse matrimonium succedūt patri ab intestato in duabus vicibus hereditatis non extantibꝰ filijs legitimis nec coniuge.ibi.nu.12.

6 Filius in dubio nō p̄sumit heres patris.in.c.j.nu.3.de solutio.fo.100.

7 Filius non potest iurare de veritate se esse filium talis sed de credulitate sic.in.c.accedens.nu.5.de purga.cano.fo.149.
Filiatio presumitur aut probatur ex eo q̄ quis fuit habitus ⁊ reputatus filius talis licet fama sequatur postea contraria.ibi.nu.6.
Filius p̄sumit ex eo q̄ qs est natus ex vxore lꝫ maritus neget cū esse filiū suū nisi maritus ꝓbaret se tpe conceptionis fuisse absentē.ibidem.
Filius presumitur quis alicuius licet eius mater dicat ipsum natum ex alio q̄ ex marito ⁊ licet etiam probetur tēpore conceptionis matrē habuisse concubitum cum alio.ibidem.

6 Filius pōt grauari restituere omnia bona paterna sed nō pōt grauari super quartis sibi debitis.in.c.raynaldus.nu.2.de testa.fo.127.

☞ Conse. Adde nisi quid pater posset grauare filiū ī his q̄ debet sibi ex legitima sibi debita vel ex trebellianica. Bar.bal.Sal.⁊ alios i.l.q̄n in principalibus.C.de inoffi.testa.Bar.in cōsil.illꝰ.incipiēte factū tale est.Jason.in consi.xxxiiij.incip.factum tale est:magnus Martini de assio.in ver.ad sm.Ang.de pena.cōsil.cclxij.incip.super pūcto primo nulli est dubiū q̄ dicta filia.gl.in.l.suus quoq̄.super ver.3stat.ff.de bere.instit. ⁊ ibi doc.⁊ no.in.l.fi pf.C.de in ius.⁊ substi.sub cōdi.fa.⁊ vide in.l.ex tribus.⁊ in.l.fi pater.C.de inofficio.testa.⁊ in.l.coheredi.§.cū filie.ff.de vul.⁊ pup.Lu.ro.2si.clxxv.incl.pro decisione q̄stionū.in propositis bemate Alex.de imo.in 2si.lvi.incl.prospectis his.in ver.circa secundū dubiū in quarto suo volumine.⁊ cōcludit quod nō.⁊ in tātū lex defert filio istā legitimā in bonis patris q̄ priuat patrē testandi potestate de illa portione etiā ad pias causas.ita dicit Abb.consi.lxiij.in.iij.col.q̄ legitima filioꝝ tanq̄ es alienū detrahit de hereditate anteq̄ testator legatur etiā ad pias causas.ita dicit Baspa.de cal.in ti.de testa.cōsi.xxxiij. in prealle.d.l.q̄n in prioribus.⁊ ad p̄dicta adduco anch.2si.cxx.incip. dña Antonia quondā Blasij iacopelli vbi tenet hanc partem.

7 Filij duorū cōpatrū per quoꝝ alterū ad cōpaternitatē deuētū est firmatrimonij cōtrahūt separatur.in.c.tua nos.nu.1.de cogna.spiri.fo.18.

6 Filius rogatus restituere sub conditione detrahit duas quartas vnam nature et aliam trebellianicam inquam computat fructus perceptos post litem contestatam.in.c.raynutius.nu.1.de testa.fo.127.
Filius licet aliqui denominetur a matre tamen eius vera denominatio venit a patre ⁊ ponitur causa demonstrationis.ibi.nu.2.
Filius grauatus restituere in diem vel sub conditione detrahit duas quartas si pure vnam:sed si filius est institutus in re certa et grauatus indistincte detrahit vnam quartam.ibi.nu.25.⁊.27.fo.32.
Filius siue ex testō siue ab intestato non potest partē hereditatis adire ⁊ partem relinquere etiam in legitima.ibi.nu.28.fo.133.

7 Filij geniti vel cōcepti ante sententiā separationis matrimonij sunt legitimi si bona fides precessit.in.c.cū inter.nu.1.qui fi.sint legi.fo.37.
Filij concepti habentur pro natis vbi de fauore filiorum agitur secus si de odio agatur.ibi.nu.3.
Filij concepti lite pendente super impedimento matrimonij dūmodo sunt concepti ante sententiā diuorij sunt legitimi.ibi.nu.4.6.
Bona fides cōiugū siue alterius eorū facit filios legitimos etiā si postmodū tale matrimoniū pter aliqd impedimentū separat.ibi.nu.2.

7 Filij nati ex clandestino matrimonio per ecclesiā approbato sunt legitimi.in.c.quod nobis.nu.1.⁊.6.qui fil.sint legi.fo.40.
Filius presumitur heres.ibi.nu.3.
Filij nati ex coniugibus qui post per aliud impedimētum separantur an sint legitimi.ibi.nu.4.
Filij nati ex cōiugibus inter quos aliqd impedimētum esse dr tū postmodum pronūtiatur nullū esse impedimentū an sint legitimi.ibi.nu.5.

7 Filij comitū etiam in vita parentū dicuntur comites.in.c.tanta.nu.10. qui fil.sint legi.fo.39.
Filij tantū naturales dicuntur largo modo oēs nati ex illicito coitu sed proprie dicuntur nati ex cōcubina in domo detenta ⁊ isti in aliquo parentibus succedant sed diuersa est opinio.ibi.nu.12.

2 Filius sacerdotis non potest immediate promoueri ad ecclesiā paternam:nisi ex dispensatione solius pape:⁊ an legatus posset.Anto.in.c. dilectus.nu.1.2.3.de fil.presbyt.fo.57.

7 Filius familias obligatur ex dicto sicut illi qui sunt sui iuris.in.c.mulieres.nu.6.de senten.excom.fo.165.

7 Filij legitimantur per subsequēs matrimonium etiam sine dote ⁊ dotalibus instrumentis ⁊ preferuntur patruo in hereditate paterna.in.c. j.nu.3.qui fi.sint legi.fo.37.

7 Filij illegitimi:legitimant q̄ subsequēs mātimoniū inter parētes:spu

rū vero non.in.c.tanta.nu.1.qui fil.sint legi.fo.29.

Filū natier illio qui ignoranter contraxit matrimonium cum cōiugata sunt legitimi.ibi.nu.8.

Filū spirituales sacerdotis dicuntur omnes de sua parochia.ibi.nu.11.

Filū spirituales papę dicuntur omnes christiani.ibi.

Filū spirituales episcopi dicuntur oēs de eius ciuitate ⁊ dioceſi.ibi.

Filius illegitimus an possit aliquid legari per parentes.ibi.nu.13.

Filius illegitimus quando ꝙ succedit matri:nisi sit illustris.ibi.

Filū legitimi non legitimantur per sequens matrimoniū.ibi.nu.14.

Filius christiani ⁊ infideli an legitimentur per sequēs matrimoniū.ibi.

7 Filius secunde vroris viuēte prima vel illius cuiusdem dedit nati si de his probari non potest an cū aliis legitimis filius succedant.in.c.veniēs.nu.5.de eo qui du.in ma.fo.24.

7 Filū matrimonio non obstāte impedimento contracto duobus modis sunt legitimi primo si dispensat super matrimonio scdo si matrimoniū fuit ignoranter contractū.in.c.referente.nu.5.qui fi.sint legi.fo.40.

7 Filius clerici legitimus nō pōt immediate cōsequi ecclesiā si fuit beneficium paternū nepos vero potest.in.c.accedēs.nu.2.de accu.fo.64.

7 Filū hereticorū sunt liberati a patria pēte.in.c.fi.nu.3.de here.fo.93.

2 Filius sacerdotis etiā legitimus repellitur ab ecclesia in qua pater immediate ministrauit etiam tanꝙ vicarius perpetuus secus si nō immediate.Anto.in.c.ad extirpandas.nu.1.4.5.de fil.presbyt.fo.55.

Et vide in.c.seq.

Filius sacerdotis quare ꝓhibet institulari in ecclesia paterna.ibi.nu.2.

7 Filius non est in potestate patris quo ad spiritualia pōt etiā nonnulla alia agere sine patris consensu.in.c.non est.nu.1.de spon.fo.6.

Filius potest in spiritualibus agere contra patrē ⁊ ecōuerso.ibi.nu.2.

2 Filusfamilias potest esse procurator ciū in iudicio si est maior nec requiritur patris consensus.in.c.non iniuste.nu.1.de procu.fo.146.

2 Filius sacerdotis potest preesse illi ecclesie in qua pater sine titulo ministrauit.Anto.in.c.constitutus.nu.1.de fil.presbyt.fo.54.

Et vide in.c.ex rua.in.ꝟ.not.eo.ti.

7 Filius natus ex libero ⁊ ancilla liber est si cōsuetudo loci extat qō partus sequatur conditionē patris ⁊ vt liber matrimoniū contrahit.in.c.licet.nu.1.de coniu.ser.fo.26.

2 Filius sacerdotis quo casu potest promoueri ad ecclesiam olim patris sui.Anto.in.c.ex transmissa.nu.2.5.de fil.presbyt.fo.54.

7 Filius natus ex vrore alicuius intantū presumitur filius mariti vt non credatur matri asserenti ꝟsum etiam si probetur adulterium vel fuerit natus in loco suspecto.in.c.officiū.nu.3.de pen.⁊ remiſ.fo.159.

Filius cui mī dixerit ipsum non esse filiū sui mariti an debeat ei credere adeo ꝙ restituat bona alīs qui erāt successuri ab intestato.ibi.nu.4.

7 Filius nō presumitur licet fuerit nutritus in domo.in.c.transmisse.nu.2.qui fil.sint legi.fo.38.

Filū non semper nutriuntur in domo.ibi.

Filiationis in possessione existens non debet excludi ab hereditate nec a iure filiationis ex sola negatione parentum.ibi.nu.4.

Filius non tenetur credere verbis parentum ex quo est in possessione filiationis.ibi.

Filius potest legitimā perere parente intrante monasterium.ibi.nu.6.

Filius de vrore natus presumitur filius mariti ⁊ de legitimo matrimonio natus.ibi.nu.9.10.

Filiatio nō potest probari ex parte patris ⁊ quo probet.ibi.⁊ nu.10.

Filius cōcubine que in domo tenetur presumit filius concubinarij.ibi.

7 Filū duorum cōpatrum per quorum neutrū deuentū est ad cōpaternitatem adinuicem matrimonium contrahere possunt consuetudo tñ contraria seruanda est.in.c.super eo.nu.1.⁊.4.de cog.spi.fo.217.

Filū leuantis ⁊ baptizantis nulla ratione possunt inter se matrimoniū contrahere.ibi.nu.3.

5 Filū nati ex matrimonio qō vir ⁊ vxor credebant esse legitimū ⁊ in rei veritate nō erat sunt legitimi si fuerūt nati vel saltē concepti ante ſtam ⁊ possunt succedere parentibus.in.c.ꝙis.nu.29.de re iudi.fo.84.

6 Filius potius teneat patrie ꝙ patri adeo ꝙ licite occidit patrem bannitum.in.c.perueniens.nu.2.de immu.eccle.⁊ cemi.fo.222.

6 Filius rogatus restituere hereditatē retinet ⁊ legitimā ⁊ trebellianicā de quibus potest ad suum libitum disponere.in.c.raynaldus.nu.1.de testa.fo.127.

Filius potest grauari restituere omnia bona paterna ſ̄ super quartis sibi debitis grauari non potest.ibi.nu.2.

6 Filiusfamilias recipiēdo mutuum est ciuiliter ⁊ naturaliter obligatus ⁊ idem in femina fideiubente tñ habent exceptiones perpetuas.in.c.is qui.nu.9.de solu.fo.102.

7 Filius illegitimus non potest contrahere matrimonium cum filia adoptata patris sui.in.c.vnico.nu.7.de cogna.leg.fo.29.

7 Filius nō semper succedit matri in dote.in.c.donatio.nu.10.de dona.inter vi.⁊ mu.fo.30.

6 Filiusfamilias obligatur voto vūtamen tale votum non preiudicet patrie potestati.in.c.scripture.nu.7.de voto ⁊ vo.re.fo.175.

6 Filius potest offerri religioni vel a patre vel a matre qñ.ſ.filius est impubes si vero pater ⁊ mater discordant potior est conditio prohibētis.in.c.ſi quis autem.nu.5.⁊.6.de regu.fo.156.

6 Filius non implendo voluntatē defuncti in prestandis legatis siue ad pias causas siue non licet priuetur successione tamen priuatur sua legitima licet de hoc fuerit opi.in.c.ſi heredes.nu.8.de testa.fo.113.

6 Filius potest petere legitimā suam a monasterio qñ eius pater se ⁊ sua obtulit monasterio.in.c.cum ſimus.nu.1.⁊.3.de reg.fo.160.

Filius oblatus monasterio a patre nō compellitur ibi stare nisi ꝑfecꝭ ad annos discretionis.ibi.nu.2.

7 Filius episcopi etiam legitimus non potest habere etiam ab episcopo beneficium paternum.in.c.i.nu.5.de preben.fo.23.

6 Filū ex marito ⁊ vxore postꝫ voverunt continētiam sunt illegitimi.in c.charissimus.nu.7.de conuer.coniu.fo.168.

6 Filiusfamilias an ⁊ quo casu teneatur in foro cōscientie restituere pecuniā quā mutuo accepit.in.c.qꝫ plerīqꝫ.nu.26.⁊.28.de imu.eccle.fo.233.

6 Filius legitimus licet alibi natus consequitur ciuilitatē ex origine patris.in.c.ſi.nu.7.de paro.fo.142.

4 Filū legitimati succedunt vna cum legitimis et alia vxore postea natis ſ̄ nota ꝙ legitimatio non vitiatur per supervenientiam filiorum.in.c.i.nu.11.de iure in.fo.126.

7 Filius sacerdotis non potest succedere in ecclesia paterna etiā cum dispensatione episcopi ne notetur quedam successio in ecclesia del.in.c.ex diligenti.nu.7.de ſimo.fo.72.

6 Filū cōes ſi vnus ex coniugibus infidelibus conuertitur ad fidem assignantur conuerso.in.c.ex literis.nu.1.7.8.de conuer.infi.fo.173.

7 Filiusfamilias obligatur ex contractu ⁊ delicto.in.c.referente.nu.5.de delic.puc.fo.122.

7 Filū ex matrimonio ficto in liberū ⁊ seruam quam putabat esse liberā an sint legitimi ⁊ ingenui.in.c.ex tenore.nu.7.qui fil.sint legi.fo.43.

Filū sequuntur ventrem.ibi.

Filū ex matrimonio putato sunt legitimi etiā quo ad ordines.ibi.nu.8.

7 Filū duorum compatrum per quos neutrum deuentum est ad compaternitatē licite inter se contrahunt nisi consuetudo repugnet.in.c.i.nu.1.de cogna.ſpi.fo.26.

Filius cōpatris per quem ad compaternitatē deuētum fuit non potest contrahere cum filiis alterius compatris.ibi.⁊ nu.4.

7 Filius illegitimus licet ipse sit legitimus excluditur tanꝙ illegitimus quo ad successionem aut ⁊ alterum ascendentiū ⁊ sic successisse eius descendentes.in.c.causam que.nu.3.qui fil.sint legi.fo.28.

7 Filū nati ante publicationem matrimoniū cēsentur legitimi.in.c.quod nobis.nu.4.de clan.despon.fo.16.

1 Filius in multis fere delicta pris.in.c.venerabilē.nu.12.de elec.fo.155.

3 Filiuſſa.qui accepit matrimonium tenetur naturaliter ⁊ tamē non est obligatus in foro conscientie.in.c.nouit ille.nu.33.de iudi.fo.14.

6 Filius ſ̄ aliqñ denominetur a matre tñ eius vera denominatio venit a patre ⁊ ponit causa demōstrationis.in.c.raynutꝰ.nu.2.de test.fo.124.

☞Corse.Adde ad Abb.qō leg.⁊ no.in.l.nullus.C.de decu.li.x.⁊ ibi vide Bar.ꝙ in honoribus ⁊ dignitatibꝰ quis sequit patrē ⁊ nō matrē:quia nemo pōt habere ab ipsa matre qō mater nō bs.⁊ vide gl.in.c.dicat aliquis.xxxij.q.iij.⁊ Bal.in.l.ſi.C.de ser.fugi.ꝙ filius nō nobilis quāuis mater sit nobilis qr cū nobilitas sit quedā dignitas a parētibus deriuata que dñatur a potētiori causa ⁊ certū est ꝙ potētior est forma ꝙ materia cū forma ſit agēs ⁊ materia patiēs ⁊ oē agens sit nobilius patiēte.de quo vide per doc.in.d.c.j.alibi tñ dicit ꝙ Iesus ipse denominatus est a matre qr dictus est de ſtirpe David.⁊ in.c.nouit.de iudic.potest dicere qō negari non pōt quin natus ex nobili muliere nō dicatur nobilis ⁊ ſi participet aliqd de nobilitate cū omne cōpositū participet de materia ⁊ forma.xxxij.q.iij.c.ſi.⁊ Specu.in tit.de feu.§.quoniā.ver.v.Ita dicit Bal.in.d.l.ſi.vide glo.no.in.d.c.dicat.que ponit tres casus in quibus filius sequitur patrem ⁊ vnum in quo sequitur matrem.

Filū naturales nati ex alia ꝙ ex concubina nullo casu possunt patri succedere.in.c.innotuit.nu.17.de elec.fo.132.

Filū naturales propie dicuntur illi qui sunt nati ex concubina retenta loco vroris.ibi.nu.18.

Filū presbyterorū sunt insuccessibiles quia non dicuntur naturales sed spurij.ibi.nu.19.

7 Filū nati ex clādestino matrimonio in gradu ꝓhibito vel contra modū ibi expressum ſ̄cto etiam per ignorantes de impedimento sunt illegitimi.in.c.cum inhibitio.nu.1.⁊.4.de clan.despon.fo.16.

Filū nati ex publico matrimonio in gradu prohibito contracto ſi ambo parentes sciunt impedimentū matrimoniū sunt illegitimi.ibi.

7 Filius dicitur dives ſi eius pater est dives ⁊ tantum habere in bonis ꝙtum habet eius pater.in.c.j.nu.1.de magi.fo.84.

4 Filius vel nepos rogatus restituere pure non tenet restituere ſi habea t postea filios.in.c.in presentia.nu.30.de proba.fo.16.

4 Filius ingressus monasteriū propter ingratitudinē cōmissam in seculo non pōt a patre exheredari.in.c.testimoniū.nu.13.de test.fo.88.

7 Filiuſſa.cuius pater est absens potest patre non expectato agere.in.c.parochianos.nu.3.de sen.excom.fo.166.

5 Filiusfamilias nō tenetur restituere mutuum etiam in foro anime.in.c.ſi.nu.29.de reſcri.fo.46.

7 Filij ex secundis nuptijs bodie licite contrahunt cum cognatione prioris viri.in.c.non debet.nu.1.de consan.t affi.fo.33.

7 Filij post prohibitionem ecclesie geniti an sint legitimi.in.c.per venerabilem.nu.36.qui fil.sint legi.fo.43.

7 Filij liberte liberi sunt.in.c.j.nu.4.de na.ex ltb.ven.fo.26.

7 Filius illegitimus de adulterio natus non legitimat per sequens matrimonium.in.c.tanta.nu.8.qui fil.sint legi.fo.39.

1 Filius sacerdotis natus in sacerdotio privatur ab ecclesia:nec succedit in ecclesia paterna etiam quod esset legitimus.in.c.inter ceteras.nu.1. de reseri.fo.46.

4 Filius naturalis natus in seruitute in forma matrimonij excludit subsistutum.in.c.in presentia.nu.13.de proba.fo.14.
Filius non potest relinquere pro anima sua fine cõsensu patris.ibi.nu. 55.fo.18.
Filius per ingressum monasterij perdit medietatem vsusfructus in aduentitijs.ibi.nu.56.

4 Filiusfamilias iurans in renũtiatione macedoniani an renuntiatio teneat.in.c.cum contingat.nu.22.de iureiu.fo.159.

7 Filius presumitur ille qui est natus in domo in qua vxor t maritus simul cohabitant etiam si probetur q tempore cõceptionis adulterabatur.in.c.intellexim⁹.nu.7.de adul.t stu.fo.105.

2 Filius sacerdotis nõ potest promoueri ad ecclesiam in qua eius pater administrauit.Anto.in.c.ad presentiam.nu.1.de fil.presby.fo.52.
Et vide per totum in.c.seq.t.c.conquerente.t.c.seq.eo.ti.

2 Filius sacerdotis non debet beneficiari in ecclesia patris.Ant.in.c.cũ decorem.nu.1.de fil.presby.fo.56.
Et vide per totum in.c.seq.eo.ti.

6 Filius non querit vsumfructum patri in spiritualibus.in.c.consuluit. nu.3.de iurepa.fo.194.

7 Filius ex spõsa de futuro legitimus est de aliquo impedimẽto non apparente.in.c.per tuas.nu.4.qui fil.sint legi.fo.41.

2 Filius sacerdotis an possit per episcopum dispensari vt teneat ecclesiã paternam.Anto.in.c.ex tua.nu.1.de fil.presby.fo.54.

2 Filius epi legitimus potest ad ordines promoueri t in paterna ecclesia beneficium obtinere.Anto.in.c.ad hec.nu.1.t.3.de fil.presby.fo.55.

2 Filia que nupsit inuito patre an possit compellere patrem ad eam dotandam.in.c.accedens.nu.6.de procu.fo.144.

7 Filia si contrahit sponsalia etiã illicito amore ducta parentibus ignorantibus tenent.in.c.veniens.el.j.nu.3.de spon.fo.6.

7 Filia innupta etate.xvij.anno.si peccat in corpus suum nõ potest a patre exheredari:quia videtur q pater fuerit in culpa differẽdo nuptias tanto tempore.in.c.ex literis.nu.8.de diuor.fo.46.

7 Filia que inscio patre matrimoniũ contraxit an vitium ingratitudinis incurrat t propterea possit a patre exheredari.in.c.j.nu.5.de despon. impu.fo.12.

7 Filia de honestate non contrahit etiam spõsalia sine partis cõsensu sed ad substantiam matrimonij t spõsalium non requiritur parentum consensus.in.c.ex parte.nu.2.de spõsa.fo.5.

7 Filia obligatur ex spõsalibus gtractis per parẽtes ipsa presente t non contradicente.in.c.j.nu.2.de matri.contra.contra inter dl.ecc.fo.37.

4 Filia quam penituit luxuriasse debuit a patre ali t dotari.in.c.quintadecim.nu.5.de iureiur.fo.145.

2 Filiatio quomodo t ex quibus cõiecturis probatur.in.c.michael.nu. 1.de fi.presby.fo.55.

6 **Fiscus** reperitur etiã penes ecclesiam.in.c.q2 diuersitatem.nu. 14.de concel.preben.fo.57.

6 Fiscus clericorum est penes epm t non penes papam.in.c.sancto.nu.1. de succe.ab intest.fo.131.

6 Fiscus t ecclesia equiparantur.in.c.ḡ.nu.5.de precarijs.fo.80.

6 Fiscus et ecclesia equiparantur in priuilegijs alteri concessis. in. c. potuit nu.8.de locato.fo.78.

5 Fiscus habẽs rem cõmunem cũ priuato potest totam vendere et priuatus non potest venditionem reuocare sed bene partem pretij repetere rem autem priuati totam non potest vendere nec etiam imperator nisi reputet suam ratione possessionis quo casu valet venditio pretium fisci restituitur.in.c.quãuis.nu.13.de re iudi.fo.82.

3 Fiscus t ecclesia equiparantur.in.c.venerabilis.nu.12.de iudi.fo.45.

2 **Forma** qñ concernit actum ad priuatam vtilitatem potest per partes ei renuntiare:secus si concernat publicam vtilitatem.in.c.fi.ḡ.is autem.nu.5.de offi.deleg.fo.105.

2 Forma certa procedendi vbi datur processus corruit non solum quando est attentatum contra formam.sed etiam citra vel preter formam.in.c.prudentiam.nu.5.de offi.deleg.fo.84.

2 Forma data debet seruari.in.c.j.nu.1.de aut.t vsu pal.fo.7.

1 Forma quotlescunq; non est seruata actus est ipso iure nullus.in.c.cum post.nu.1.de elec.fo.169.

6 Forma dat esse rei t eius omissio inducit nullitatem actus. in.c. nulli. nu.7.de reb.ecc.alie.fo.75.

6 Forma non seruata non vitiat actum ex quo quis soli deo obligatur.in c.porrectum.nu.13.de regu.fo.160.

1 Forma non seruata in vna parte actus vitiat totum actum. in.c.publicato.nu.9.de elec.fo.183.

1 Forma dat esse rei.in.c.fi.nu.15.de consue.fo.106.

6 Forma substantialis debet seruari:alias actus est nullus etiam q ex necessitate non possit seruari.in.c.debitum.nu.2.de bap.fo.15.

2 Forma certa vbi datur parta sunt aliquid facere cõtra:preter:vel citra formam.in.c.super questionum.ḡ.verum.nu.4.de offi.dele.fo.91.

2 Forma si non seruatur an reddat actum nullum.in.c.cum olim.nu.6.de arbi.fo.170.

1 Forma tradita ab aliquo priuilegio in impetratione rescriptorum debet seruari in rescriptis aliter non valent.in.c.cum ordinem.nume.2.de rescrip.fo.47.

3 Forma vbicunq; requirit in aliquo actu fundans se super alio actu debet probare formam precessisse.in.c.nouit ille.nu.4.de ind.fo.32.

7 Forma absolutionis ab excõmunicatione canonis si quis suadente. in c.ex tenore.nu.1.de sen.excom.fo.167.

7 Forma quãdo dat esse rei illa non seruata inualidat actum.in.c.vnico. nu.3.de cog.leg.fo.28.

7 **Fornicatio** est a iure diuino phibita t est peccatũ mortale.in.c.inter opera.nu.4.de spon.fo.9.

4 Fornicatio subsequens dissoluit sponsalia de futuro ḡuis iurata.in.c. quesiadmodum.ḡ.illud autem.nu.4.de iureiu.fo.152.

7 Fornicatio generale nomen est t cõprehendit omnem illicitum coitum. in.c.plerunq;.nu.1.de dona.inter vi.t vxo.fo.48.

7 Fornicarius t fornicaria efficiũtur vna caro.in.c.de illo.nuñi.2.de eo qui cog.con.fo.29.

Fornicatio potest esse notoria.ibi.nu.3.

3 Fornicatio an sit causa depositionis clerici.in.c.at si clerici.nu.35.de iudic.fo.15.

2 Fornicatores an possint promoueri ad ordines t per quos possunt dispensari.Anto.in.c.quia circa.nu.1.de biga.fo.64.

3 **Forum** non sui iudicis licet clericus secularis ratione delicti vel contractus sortiatur religiosus tamen coram suo abbate indifferenter conuenientibus est ntiviarum longa distantia aliud suadeat.in.c.cũ contingat.nu.33.ver.quinta cõclusio.de fo.cõpe.fo.80.

3 Forum quis sortitur ratione rei vbi sita est.in.c.sane.nu.1.de fo.cõpe.fo. 50.t in repe.fo.61.

2 Forum non sortitur quis ratione delicti in penitentialibus.in.c.qõ autem.nu.5.de peni.t remis.fo.112.

3 Forum non sortitur de proximo recessurus.in.c.cũ super.nu.8.de can. pos.t pro.fo.157.

1 Forum quis sortitur ratione delicti contractus vel rei:non tñ efficitur subditus illius iudicis.in.c.dilectus filius.nu.5.de reseri.fo.77.

3 Forum quot modis quis sortitur.in.c.fi.nu.2.de fo.compe.fo.88.

Forũ ratione delicti quis sortitur t qui effectus sequatur ex hoc t quomodo procedit̃r.ibi.nu.6.

Forum quis sortitur ratione ictus largissime etiam sumpti.ibi.nu.29.

Forum quis sortitur ratione domicilij tam de contractibus alibi gestis ḡ de delictis t de re alibi sita.ibi.nu.38.

Forum quis sortitur in loco vbi est sita res que litigatur siue stabilis siue mobilis in loco permansura.ibi.nu.43.

3 Forum quis sortitur ratione delicti.in.c.postulasti.nu.2.de fo.compe. fol.80.

3 Forum quid sit t quid veniat eius appellatione.in rub.nu.1.t.2.de fo. compe.fo.47.

3 Forum quis sortitur ratione rei mobilis vel immobilis alibi site.in.c. fi.ḡ.in alijs.nu.22.fo.119.

3 Forus vbi litigatur attenditur in iudicium preparatorijs.in.c.quod clericis.nu.10.de fo.compe.fo.68.

7 Forus quando ad masculini generis vel neutri quid significet.in.c.forus est.nu.1.de ver.signi.fo.182.

6 Forum quis sortitur ratione delicti.in.c.super specula.nu.3.ne cler.vel mona.fo.242.

7 Forum quis sortitur ratione delicti vel cõtractus:non tamen efficitur subditus illius loci:nec venit appellatione subditorum.in.c.super.nu. 1.de sen.excom.fo.174.

3 Forũ quis sortitur ratione delicti.in.c.sane.nu.5.de fo.compe.fo.48.

3 Forum quis sortitur ratione delicti vel contractus.in.c.fi diligẽti.nu. 27.de fo.compe.fo.75.

7 Forum sortitur clericus coram illo episcopo a quo suscepit ordines.in c.ex ore.nu.7.de priui.fo.142.

7 Forum sortitur quis ratione delicti qñ imponitur pena tẽporalis:secus si pena penitentialis.in.c.j.nu.1.t.2.t.6.de rap.fo.106.

7 **Forenses** in aliquibus locis non admittuntur ad matrimonium contrahendum nisi habeant literas testimoniales quod vtile esset si vbiq; obseruaretur.in.c.cum inhibitio.nu.8. de clande.despon.fo.17.

7 Forenses an teneant seruare cõsuetudinẽ loci.in.c.j.nu.10.de spon.fo.2.

7 **Fratres** sancti Antonij vel sancti spũs an licite possint petere reclemosynas.in.c.tuarum.nu.1.de priui.fo.139.

Repertorium singularium materiarum

7 Fratres vel sorores sancti Francisci an si sint excõicati absoluantur ab ẽpo vel eorum generali.in.c.De mortalibus.nu.6.de sen.excõ.fo.174.

8 Fratres minores non soluunt decimas hortoꝝ quos habẽt ad ipsorum vsus:secus de illis ex quibus exponũt fructus venales.in.c.cum dicat.nu.5.de eccle.edifi.fo.219.

6 Fratres mendicantes non possunt recipere aliquem ad professionẽ ante annum ⁊ aliter receptus non obligatur illi religioni in specie:sed potest intrare quam vult:secus in alijs religiosis non mendicãtibus in.c.ad apostolicam.nu.5.de regu.fo.161.

1 Fratres mendicantes citati coram ẽpo non tenentur cõparere: ⁊ sic nõ dicuntur contumaces.in.c.cum ordinem.nu.6.de rescrip.fo.48.

7 Fratres minores ⁊ predicatores debent viuere in arctissima paupertate adeo quod nil possunt possidere: nec annui reditus eisdem relinqui.in.c.minus praua.nu.2.de excel.prela.fo.133.
Fratres minores ⁊ predicatores ⁊ alĩ omnes tenentur ire ad processiones quomodocunque non fiant ex leui causa.ibi.nu.3.⁊.5.

4 Fratres predicatores ⁊ alĩ qui non sunt astricti tante mendicitati possunt capere bona ingredientium ⁊ ea ad victum vendere.in.c.in presentia.nu.63.de proba.fo.19.

2 Frater pro fratre:socius pro socio:scholaris pro scholari potest testificari.in.c.cum.R.canonicus.nu.4.de offi.dele.fo.99.

2 Frater etiã si sit clericus tenet dotare sororẽ suã ⁊ si non habeat alunde potest ex reditibus sui beneficij.in.c.peruenit.nu.1.de arbi.fo.169.

7 Frater non potest aliquem adoptare in fratrem vel sororem.in.c.vnico.nu.1.de cogna.leg.fo.121.

5 Fratres mendicantes possunt transire ad religionẽ sancti benedicti ex regula quam habent:sed non ex constitutionibus quas postea fecerũt quibus latur.in.c.ad nostram.nu.6.de appel.fo.88.

4 Frater an sit idoneus testis pro et contra fratrem ⁊ an possit cõpelli.in literas.nu.1.⁊.8.de presump.fo.122.

6 Fratres mendicãtes possunt audire confessionẽ aliorũ parochialium etiam sine licentia proprij presbyteri: sed alia sacramenta non possunt dare.in.c.vt dominicis.nu.1.de parochijs.fo.141.

6 Fratres predicatores de obseruantia non possunt transire ad monasterium monachorum.in.c.sane.nu.5.de regu.fo.159.

6 Fratres minores quibus est aliquid relictum quod tenere non possunt debent illud vendere vel mutare vel in eleemosynam erogare.in.c.receptes.nu.4.de stat.mo.fo.186.

6 Fratres minores pro nulla re pñt esse in iudicio: hinc est qõ eis relicta ipsiñ possunt petere sed iudex etiã secularis ex officio suo põt cogere debentem ecquid ad soluendũ.in.c.nos quidem.nu.5.de testa.fo.111.

7 Fratres cõuersi sine oblati alicui monasterio an gaudeant priuilegio immunitatis persone vel fori.in.c.vt priuilegia.nu.3.de priui.fo.144.

7 Frater promittens alicui sibi sororẽ in vxorẽ dare obligat ad inducendũ illã vt contrahat.in.c.i.nu.6.de matri.contra.contra inter.eccle. fo.37.

7 Fratris relictam in vxorem ducere non licet.in.c.fina.numero.1.24.de diuor.fo.47.
Fratris relicta in vxorẽ potest duci sm legem moysi si frater sine prole decessit ⁊ si ducatur ad suscitandum semen fratris et tunc filij dicuntur filij defuncti.ibi.nu.3.

5 Fratres duo uterini ⁊ consanguinei cõtraxerunt matrimoniũ cum duabus sororibus uterinis ⁊ consanguineis si sententia feratur contra vnũ de impedimẽto matrimonij non preiudicat alteri per rationes de quibus in.c.quis.nu.27.de re iudi.fo.83.

7 Fratri carnali heretico potius subueniendum est q̃ extraneo catholico.in.c.i.quis.nu.2.de here.fo.90.
Et vide in.c.seq.eo.titu.

7 Fratres tertij ordinis sancti Francisci non gaudent ecclesiastico priuilegio.in.c.cum ⁊ plantare.nu.4.de priui.fo.137.

2 Frater potest esse testis in causa fratris.in.c.insinuante.nu.6.de officio delega.fo.89.

6 **Fraus** a nemine debet adhiberi in contractibus maxime ab ecclesia.in.c.per tuas.nu.5.de dona.fo.104.

6 Fraus an presumatur ex eo quod clericus senex permutauit suũ beneficium magnum cum vno paruo quod habebat eius nepos.in.c.i.nu.5.de cle.non resi.fo.17.

7 Fraus ⁊ dolus probantur per coniecturas.in.c.nobis fuit.nume.4.de fundo.fo.75.

7 Fraus ⁊ dolus non presumitur committi pro rebus modicis.in.c.accedens.nu.2.de cri.fal.fo.119.

7 Fraus ⁊ dolus non debent alicui patrocinari.in.c.si vir vel mulier.nu.5.de cogna.spi.fo.27.

6 **Frequentatio** ex quo vicibus inducatur.in.c.monasteria.nu.5.de vi.⁊ bo.cle.fo.5.

4 **Fructus** possunt peti in genere si accessorie petũtur.in.c.inter dilectos.nu.2.de fide instru.fo.102.

2 Fructus decimarum licet possint vendi ⁊ locari non tamen possunt in dotem concedi.in.c.peruenit.nu.2.de arbi.fo.169.

6 Fructus an ⁊ quo casu dicantur deducti expensis: siue proferantur a lege:siue ab homine.in.c.pastoralis.nu.9.de decimis.fo.152.

Fructus si legauit testator alicuius predij alicui q̃ viueret non tenetur heres reficere seu colere ipsum predium.ibidem.

3 Fructus an possint peti vna cum ipsa re principali in eodem libello.in c.grauis.nu.18.de resti.spo.fo.178.
Fructus qui veniunt accessorie ad rem si nõ sint petiti non possunt amplius peti finita lite super principali.ibi.nu.20.
Fructus qñ petuntur quo casu in libello debeat exprimi eorũ quantitas ⁊ eo casu quo quantitas non exprimitur debet in processu declarari vt sententia exinde ferenda sit certa.ibi.nu.21.
Fructus qui debentur si extant petuntur ipsi si non extant petitur eorũ estimatio si dubitatur petuntur alternatiue.s.vel fructus si extant si nõ eorum estimatio.ibi.nu.22.

6 Fructus rei pignorate computãtur in sortem principalem.in.c.ad nostram.nu.1.de emp.⁊ ven.fo.84.

6 Fructus terre respectu dei dicuntur naturales:sed respectu culture hominis dicuntur industriales.in.c.cum non.nu.2.de deci.fo.154.

3 Fructus dilapidare qñ quis dicatur ad effectum inducende sequestrationis.in.c.fi.nu.8.de seque.pos.⁊ fruc.fo.223.

7 Fructus rei pignorate cõputantur in sortem nisi creditor habeat in re pignorata directũ dñium.in.c.cõquestus.nu.1.⁊.4.⁊.5.de vsur.fo.113.

6 Fructus dicũtur deductis expẽsis.in.c.propter.nu.13.de locato.fo.87.

7 Fructus ecclesie si supererescũt debẽt conuerti in vtilitatẽ ecclesie donec de eis aliter fuerit dispositũ.in.c.fi.nu.4.de verb.sig.fo.190.

7 Fructus beneficij prouenientes post mortẽ et ante collationẽ reseruantur successori.in.c.querelã.nu.7.ne prela.vi.suas.fo.83.

7 Fructus rei pignorate deductis expensis debent computari in sortem als esset vsura.in.c.i.nu.1.2.de vsur.fo.110.
Fructus rei pignorate computãtur in sortẽ qñ sunt consumpti si autem non sunt consumpti debent restitui vna cum pignore.ibi.nu.3.
Fructus percipiendi vel qui percipi potuerunt an ⁊ quãdo computentur in sortem.ibi.nu.5.

3 Fructus industriales qui sint.in.c.grauis.nu.3.de resti.spo.fo.177.

6 Fructus rei pignorate ad hoc vt creditor cogatur computare in sortem aditur etiam a laicis iudex ecclesiasticus qz non cõputare fructus in sortem sapit vsuram.in.c.significante.nu.2.de pigno.fo.95.

6 Fructus rei cuius lis pendet an interim possint peti.in.c.ex literis.nu.6.⁊.9.de iurepatro.fo.191.

2 Fructus alij sunt ciuiles alij naturales alij industriales.i.c.grauis.nu.3.de resti.spo.fo.181.

7 Fructus beneficiorũ que sunt vacatura licite impetrant ab ẽpo ad tps pro debitis ecclesie soluendis.in.c.tua nobis.nu.2.de ver.sig.fo.189.

7 Fructus quantũcunq; modici ⁊ ex vilibus arboribus nati cõputantur in sortem.in.c.quoniã.nu.3.de vsur.fo.111.

2 Fructus beneficij in quo non est facta residentia per proprium clericũ quomodo distribuentur.Anto.in.c.fi.nu.1.de offi.vica.fo.72.

2 Fructus ecclesie vacantis debẽt conuerti in vtilitatẽ ecclesie vel seruãtur pro futuro rectore,in.c.cum vos.nu.3.de offi.ord.fo.112.

6 Fructus beneficij vacantis pñt deputari per ẽpm cũ capitulo in solucionis debitis que eps cõtraxit nomine ecclesie.secus nomine suo qz ecclesia tunc nõ tenetur.in.c.vnico.nu.20.vt ecclesia.benefi.si.de.con.fo.75.

4 Fructꝰ rei pignorate nõ cõputanꝫ in sortẽ qñ debitor iurauit non molestare nisi prius sortẽ soluerit.in.c.ad nostrã.el.i.nu.2.de iureiur.fo.132.

6 Fructus rei pignori date cõputantur in sortem nõ solum percepti sed qui percipi potuissent.in.c.cum contra.nu.1.⁊.9.de pigno.fo.95.

3 Fructus rerũ feudaliũ quas bs pignori directus dñs non computãtur in sortẽ licet secus sit in alijs rebus.in.c.at si clerici.nu.23.de iud.fo.13.

3 Fructus decimarũ possunt locari laico.in.c.ij.nu.11.de iudi.fo.8.

5 Fructus quo casu possunt peti re perempta.in.c.aduersario.nume.12.de excep.fo.19.

5 Fructus perceptos ex contractu inito contra ius nunq̃ quis lucrat.in c.cum causam.nu.17.de re iudi.fo.55.

6 **Fugiens** ad ecclesiã quo puniretur in pena aliqua si est in ecclesia vel quo fiat contra ipsum executio.in.c.inter alia.nu.9.de immu.eccle.⁊ cemi.fo.227.
Fugiens ad ecclesiã nõ potest per iudicẽ ecclesiasticũ puniri.ibi.nu.11.

6 Fugiens manus iudicis vt euitet penam legitime inferendã peccat.in c.ex parte.nu.2.de sepul.fo.138.

6 Fugiens ad ecclesiam si fuit inde violenter extractus potest ecclesia cõpellere extrahentem ad restitutionem.in.c.inter alia.nu.26.de immu.eccle.⁊ cemi.fo.228.
Fugiens ad ecclesiam a quo debet alimentari.ibi.nu.28.

7 Fuga qñ timetur potest boni modi suspectus in carcere mancipari.in c.vt fame.nu.2.de sen.excom.fo.175.

4 Fuga sola vel contumacia an sufficiat ad cõdemnationem.in.c.nullus.nu.2.de presump.fo.114.

☞ Collectus.Idde Bar.in.l.iij.C.de assess.vbi dixit ibi esse casum sing.in quo fuga facit quem haberi pro confesso.

3 Fuga inducit semiplenã probationẽ.in.c.si.nu.19.de foro cõpe.fo.90.

3 Fuga non probat delictum nisi contra officiales inculpatos de aliquo delicto.in.c.veritatis.nu.30.de do.⁊ contu.fo.207.

Si per fugam

Si per fugā quis potest euadere percussionē nō tenetur fugere sed pōt impune offendere.in.c.olim.el.j.nu.17.de resti.spo.fo.180.

1 **Fundans** se sup paupertate vel diuitijs dz illas pbare.in c.bone memorie.el.j.nu.15.de elec.fo.142.

6 Fundus sterilis ecclesie pōt dari in emphyteosim vt reducat ad cultu/ram.in.c.ad aures.nu.1.et.2.de reb.eccle.alie.fo.75.
Fundus sterilis reductus ad culturā nō pōt dari in emphyteosim nisi illi q ipsum melioravit vel eius heredibus.ibi.nu.5.

1 Fundare an qs possit se super eo qō alias impugnauit.in.c.ex parte de cani.nu.5.de rescri.fo.81.

7 **Furiosus** matrimoniū contrabere nō potest.in.c.dilectus. nu.1.et.3.de spon.fo.9.
Furiosus non potest contrabere seu actum a consensu dependentē exer cere.ibidem.nu.3.

6 Furiosus non presumitur sane mentis etiam in se obligando veo.in.c. sicut tenor.nu.3.de regu.fo.161.

6 Furiosus semel semper presumit furiosus nisi probet contrariū.in.c. cum dilectus.nu.10.de suc.ab intest.fo.132.
Furor quomodo probetur.ibi.
Si multi probāt furorem z multi sanam mentem que istarum probatio num prevalet ibidem.

6 Furnū vel molendinū si quis dederit in emphyteosim cum cōditione vt gratis vel dato aliquo pretio possit ibi cum sua familia coquere vel molere an aucta familia possit ista facere vel gratis vel pro eodem pre tio.in.c.quanto.nu.11.de censi.fo.202.

3 **Furtum** cōmittit q reperit rem alienā z eā nō restituit.in.c. sepe.nu.7.de resti.spo.fo.191.

3 Furtū rei p prie ab alio possesse non obligat furantē ad restitutionem licet committat peccatū.in.c.olim.el.j.nu.23.de resti.spo.fo.184.

7 Furtum ascendens summā quinq solidoz punitur furca:intellige qñ etiam ex tali furto rūpitur pax:alis secus.in.c.tua nos.§.vltimū.nu.8. de homici.fo.102.

2 Furari licitū est in foro anime tñ idem quātum sibi furatum fuit.in.c. j.nu.7.qō me.cau.fo.149.

3 Furtū incontinenti in bospitio factū an presumatur factum per fami/liam bospitis an p viatores.in.c.j.nu.7.de resti.spo.fo.165.

7 Fures possunt impune occidi si non possunt aliter capi:intellige ab il/lis quibus fit furtū.in.c.interfecisti.nu.1.de homi.fo.94.

3 Fur non euitat penā si restituat rem furatam.in.c.j.nu.6.de dolo z con tuma.fo.194.

1 Fur quo casu excusat dicendo credebam dñm permissurum.in.c.ou dū cl.ğ.nu.18.de elec.fo.177.
Fur non excusat etiā si dñs diceret postea fuit factum ex consensu meo nisi concurrāt alique verisimiles coniecture.ibi.

7 Furtum vnum an puniatur pro pluribus ex multiplici cōtrectatione. in.c.j.nu.11.de rapto.fo.106.

5 Furē licitū est occidere p recuperēda re sua de iure ciuili:de iure vero canonico oia licent preter cedem.in.c.ğ.nu.3.de presbi.fo.22.

2 Fures famosi tñ possunt furca suspendi alī aliter puniunt:licet statu ta aliter disponāt.in.c.inter alia.nu.31.de immu.eccle.z cemi.fo.243.

2 Fures si sunt nobiles decapitant z non suspendunt.in.c.pastoralis.nu. 5.de offi.deleg.fo.93.

2 Fur presumit furasse res q die antecedenti fuerūt vise in domo in quā fur intrauit.in.c.si.nu.9.qō me.cau.fo.153.
In furtis tñ punit qui non indicat furē tanq̄ particeps quātum ille q actualiter furatur.in.c.qui cū fure.nu.1.2.3.et.de fur.fo.59.
Furem tenetur quis indicare als possunt excōicari.ibi.nu.2.
Furē indicare nemo tenet nisi ad instantiam iudicis hoc precipientis sub pena excōicationis.ibi.nu.5.

3 Fur an z quo casu pōt intentare actionē furti contra illum qui sibi rem furtiuā furatus est.in.c.in literis.nu.8.de resti.spo.fo.169.

7 Fur suspendit p tertio furto ly alia duo alibi cōmiserit q̄ non poterāt in loco tertij furti puniri.in.c.j.nu.2.de clc.percus.fo.123.

4 Furto recuperare rem meā licitū est mihi nō p mēdacium si aliter illam recuperare nō possum.in.c.sicut.z infra.nu.5.de iureiuran.fo.161.

6 Furtum quo casu cōnumeretur inter casus fortuitos.in.c.vnico.nu.16. de commodato.fo.80.

7 Furās ex magna necessitate nullā incurrit peccatū:sed si necessitas nō fuit multū vigēs in lenē penā incurrit qz tpe necessitatis oia sunt cōmu nia.in.c.si quis.nu.1.et.2.de fur.fo.109.
Furans tempore necessitatis debet illud restituere si qñ habuerit mo/dum.ibidem.nu.5.
Furans ob necessitatem vrgentem non punitur:nec in foro contentio/so:nec in foro anime.ibi.nu.6.

7 Furtū nō est punibile qñ qs credit tollere rē suā vel p dñs verisimili/ter erat permissurus.in rub.nu.1.de fur.fo.108.

7 Furta cōmissa in alīs territorijs aggravāt furtū postea alibi commis/sum:nō tñ pōt ex illis specialiter puniri.in.c.j.nu.4.de penis.fo.153.

6 Furtiua res vel alio mō indebite retēta dz actualiter restitui:nec suffi/cit penitere de peccato.in.c.qz plerīq.nu.8.de immu.eccle.fo.231.

7 Pro inuenienda re furata an possum perquirere domum alterius.in c.qui cū fure.nu.6.de fur.fo.109.
Fur occultus pōt pmoueri ad sacros ordines post priam etrei furate restitutionē sine aliqua dispēsatione.in.c.ex literis.nu.1.§.z.6.e.ti.fo.20.
Furans simpliciter res ecclesie nō est excōicatus ipso iure:secus si fre/git ostia z rapuit.ibi.nu.2.
Fur conuictus non potest promoueri ad sacros ordines sine dispensa/tione.ibi.nu.3.
Inuenies nūmos vel alias res q̄ verisimiliter nō erāt habite p derelic/tionē cōmittit furtū si habuit animū restituēdi si patronus appareat qui si nō reperitur debet erogare in pauperes.ibi.nu.4.
Fur qua pena puniatur fm vtrūq; ius z quibus modis agat contra fu rem.ibi.nu.10.fo.10.
Furtū quinq solidoz punit morte si ex hoc sequat fractio pacis.ibi.

2 Fur semper est in mora restituendi.Hosti.in.c.nisi.in princ.nume.5.de renuntia.fo.27.

6 Fur nō tenet in foro anime restituere rēcū pena duplici sed satis est sa tisfacere de delicto.in.c.qz ingredientibus.nu.5.de test.fo.111.

7 Furem indicare z etiā furtū cōmissum pōt quis compelli.in.c.dilect⁹. nu.1.de excess.prela.fo.132.

5 **Futurum** erponit p preterito qñ materia hoc requirit.in.c. ad probandam.nu.20.de re iudi.fo.81.

¶ De litera. G.

6 **Gabella** que non solvit ab aliquo dño de aliqua re an sit solvēda z illa res perueniat ad aliuꝫ in.c.ex parte.nu.5.de decī.fo.146.

3 Gabella q̄ venit solvēda pro3ctibus debet solui ab vtraq; parte.in.c.si.nu.12.vt lit.nō ꝓtest.fo.113.

6 Gabellā fraudātes nō tenētur in foro 3scientie z omnibus est licitum fraudare nisi illis qui cōi consilio imposuerunt.in.c.innouamus.nu.5. de censi.fo.201.

1 Gabellas fraudās tenet in foro conscientie si fuerunt licite impositein proe.gregō.in ver.rec pacificus.nu.5.fo.9.

6 Gabella nō dz solui ab ecclesijs clericis nisi fuisset imposita pro oneri bus ad q̄ tenet eccl'ia.in.c.nō minus.nu.21.de immu.ecc.et cemi.f.226.

6 Gabella nō solvit de bonis ecclesie q̄ ad alium locum portantur.in.c. ex literis.nu.10.de vi.z bone.clc.fo.9.

1 **Generi** per speciem an z qñ derogetur.in.c.j.nume.10.de re scriptis.fo.44.

5 Generi per speciē non derogat qñ species est de per se z non potest in/ferri ad genus.in.c.cum olim.nu.4.de re iudi.fo.59.

1 Generi per speciem an z quando derogetur.in.c.sedes a postolica.nu. 12.de rescrip.fo.58.

6 Generalitas debet referri ad similia.in.c.ad questiones.nu.6.de re. pensata.fo.90.

7 Generali petitione nō tenet qs distinguere oēs casus q possunt sub ge nere cōprehendi.in.c.de mulliere.nu.1.de spon.fo.4.

1 Genitinus an importet dñum.in.c.j.nu.26.et.30.de postu.pl.fo.109.

1 Genus positū post speciē restringit ad species pares ex presis.in.c.se/des apostolica.nu.2.de rescrip.fo.57.

5 Genus qō non potest verificari nisi in vna specie nō inducit aliquā in/certitudinē.in.c.ğ.nu.8.et.10.de appel.fo.87.

2 Genus qō non pōt verificari nisi in vna specie erit potius species q̄ ge nus.in.c.ex parte.el.j.nu.6.de offi.deleg.fo.77.

1 **Gesta** a prelato nō vero an tenēāt tā respectu fori tpalis q̄ pen tentialis.in.c.dudum.el.ğ.nu.20.de elec.fo.177.

3 Gesta extra formā mādati sunt nulla z etiā si mandatum non fuit plene adimpletū.in.c.plantis.nu.5.de resti.spo.fo.192.

1 Gesta coram aliquibus ex iudicibus delegatis non valent.in.c.olim ex literis.nu.12.de rescrip.fo.71.

6 Gesta ratione consuetudinis q̄ reputat irrationabilis sunt toleranda saltē ex miseri cordia.in.c.aqua.nu.7.de consē.eccle.vel alta.fo.208.

3 Gesta ab inuali de electo tenent ratione publici officij.in.c.cum super. nu.6.de can.pos.z prepzte.fo.157.

6, Gesta per occulte excōicatum non valent in fauorē scienter coram eo li tigantis.in.c.dilectus.nu.11.de prebē.fo.36.

6 Gesta per excōicatū tolleratū tenēt qñ facit ratione publici officij:sec⁹ facit tanq̄ prinatus.in.c.cōsultationibus.nu.7.de iurepa.fo.191.

5 Gesta per excōicatum medio tpe quo appellauit z sic dum est in suspē so an valeat excōicatio vel non an tenēāt.in.c.pastoralis.§.verū.nu.15. de appella.fo.121.

1 Gesta ab illo qui se gerebāt p prelato an teneāt si ille deijcitur a prela tura.in.c.nihil.nu.11.et.17.de elec.fo.167.

5 Gesta per excōicatum qui cōi opinione nō reputabat excōicatus sunt valida ly postea appareat excōicatus.z idem de alio inhabili.in.c.ad probandum.nu.2.3.7.et.11.de re iudi.fo.80.
Gesta per prelatum intrusum qui cōi opinione reputabatur prelatus an teneant.ibi.nu.18.

7 Gesta per antecessorem legitime facta extenduntur ad successorem.in.c. quia circa.nu.2.de priu.fo.143.

1 Gesta post appellationem aliqñ sunt nulla: aliqñ sunt annullanda. in c. cõsideravimus. nu. 1. de elec. fo. 129.
Gesta gravia ipso iure nulla: secus ignorantia in variis. ibi. nu. 2.
4 Gesta cum procuratore excommunicato sunt nulla. in. c. post cessionem nu. 17. de proba. fo. 11.
6 Gesta in aliquo consilio & scripta manu publica semper faciunt fidē. in. c. ĝ. nu. 2. de cle. non resi. fo. 17.
2 Gesta per vicarium censent gesta per illū cuius vicē gerit. Ant. de but. in. c. inter corporalia. nu. 7. de transla. prela. fo. 17.
1 Gesta per habentes autoritatē valēt etiā non vocatis illis q erāt in billes. in. c. gratum. nu. 15. de postu. prela. fo. 110.
1 Gesta non habente auctoritatem non valent. in. c. venerabilem. nu. 26. de elec. fo. 156.
2 Gesta per falsum procuratorē non tenēt in preiudicium dñi: sed in preiudicium ipsius sic. in. c. j. nu. 2. de procu. fo. 138.
6 Gesta p officialē ratione publici officij post iter dictū superioris sunt nulla nisi quo ad ignorantes. in. c. sicut tc. nu. 11. ne cle. vel mona. f. 245.
1 Gesta a capitulo ad hoc vt valeant opꝰ ꝙ fiant collegialiter & in ipso collegio. in. c. in generali. nu. 4. de elec. fo. 179.
5 Gesta per excōicatum corā ordinario valēt antequā repellat sed coram delegato dubitat. in. c. cum inter. nu. 13. de excep. fo. 7.

Glosse opinio nec etiā cōis ĝ est falsa & cui dēter non est sequēda. in. c. a capellanus. nu. 3. de fer. fo. 139.

Gorsetus doctor excellentissimus. Adde ꝙ gl. ceteris opinionibꝰ preponēda est per id qō voluit Jac. bu. in. l. j. C. q pro sua intrisci. vbi dicit indicandā esse sm opi. gl. nisi grauendo esset in scrinium: vt pulchre dixit Cy. in. l. j. C. de act. & ob. qō est iuris idolū & Bal. in peculio suo referēs Cy. in. l. nō mouebitur. C. de contraben. & commis. ſtipul. dixit loqui advocato. & vide an dicti idolū tuū. & Bar. in 2ſi. inci. An dr solus dixit scire glo. ord. q melius prę cęteris intellexit. Bal. in. l. cū hereditas. C. de pos. fodiunt ꝙ autoritas glo. oēs alios antecellit. & idē Bal. in. l. fi. ĝ. necessitate. C. de bo. que lib. ad hereas. O dos. veritatis. l. gl. & imperpetuū nō errabis. & Bal. in. c. j. de na. fue. feu. ꝙ in consulēdo multum sequit gl. ord. q nō pōt adhęrere meliori. Itē dixit in. l. precibꝰ. C. de impu. et in l. j. ff. de vul. & pup. & in auc. cessante. C. de legi. hęre. & in. l. ĥ. C. de sent. q sine cer. quāt. Bal. in. l. fi. C. de pe. inde. q male ind. qō nō debemus recedere ab opi. sapien. & maxime glossarū: nec presumit p sūa iudicia q solitus est sequi opiniones insolitas: & idē Bal. in. c. ptingit. de do. ętu. dixit ꝙ Bar. somniauit in quodā passu de quo ibi qō dicit accidere docentibus volētibus infringere opiniones glossarū. & idē Bal. in. c. j. ĝ. iudices. de pac. iur. fir. ꝙ propter opiniones doctorꝰ non debemꝰ recedere ab opinionibus approbatis. alle. Jo. mo. in. c. cupientes. de cle. lib. vi. dixit etiam ꝙ nō debemus recedere a tex. & regulis. facit ꝙ voluit bal. in. c. infirmitas. de consti. & in. l. observare. ĝ. proficisci. ff. de offi. procō. & Ang. in. l. ĥ. ff. de accu. dixit non esse tutum recedere ab opinionibus glossarum. & adduco Sali. in. l. traditionibus. C. de pac. dicētem qō ita debemus inhęrere opinionibus glossarū sicut Bononienses carotio de quo dixit glo. fi. esse in l. ols diffinitio. ff. de reg. iur. sed illa glo. dicit standum esse regule sicut bononiense stc. & idem Sali. dixit in. l. ĥ. C. de sen. ĝ sine cer. quār. pfer. ꝙ ille q nescit equitare teneat se superarzone ita dixit de iudice qui nescit iudicare vt sequat opi. glossarū. & adduco Joā. de imo. in. c. pastoralis. in prin. de offi. ordi. qō potius est standum opinioni glo. ꝙ dicto Jmo. & idē Jmo. in. c. cū cōtingat. de iureiuran. dixit non esse tutū iudici recedere ab opi. glo. facit qō voluit Matth. matheſ. in celebri tra. suo de eligē. opi. hanc partē tenuit do. meꝰ barba. in. d. c. capellanus. de fer. & Bar. in. l. j. ff. de iusti. et iur. ꝙ autoritas gl. oēs antecellit. & ibi vide dñm Jas. may. Bal. in. c. j. in prin. & ti. imperator lotharius in vſi. feu. Bald. in auc. cessante. in. ĥ. colū. C. de leg. hęre. Jo. de imo. in. l. j. in. ĥ. col. de vulga. & pupil. Jn cōtrarium facit gl. in. l. sed licet. ff. de offi. presi. que dixit no. arg. cōtra eos qui in defectū legis probationem glossarū inducunt. respon. glo. procedere nisi opiniones doctorꝰ moueant melioribꝰ & subtilioribus rōnibus. arguo. opti. in. d. c. capellanus. & ibi Abb. vel qñ loquitur sine lege: qr intantū credit glo. et doctori inquantū monet lege vel rōne vt est bo. text. in. c. ego solis. x. dis. & ideo pulchre dixit Bald. in. l. respublica. C. q. et can. ma. in integ. resti. ꝙ glo. nihil allegans loquitur ex capite suo: & standum sit glo. ad de Bar. in consi. inci. testator in suo testamēto. ℣ Dan. de ca. in 2ſi. lix. incip. ad primū vi dek dictas sorores. circa fi. & Joā. de imo. in. l. centurio. in. v. col. ff. de vulga. & pupil.

7 **Gradum** computatio qūo stat. in. c. ꝙ dilectio. nu. 2. 4. 6. de consang. & affi. fo. 33.
Gradus remotior a stipite attēditur & ideo ambo in remotiori gradu esse dicuntur. ibi.
2 Gradus 2 sanguinitatis & affinitatis pbibitꝰ ab ecclesia nō pōt dispēsari nisi per solū papā. in. c. qō trāslationem. nu. 9. de offi. leg. fo. 107.
7 Gradus secundus in linea equali prohibitus est de iure diuino: sed in linea equali prohibetur tantum a iure canonico. in. c. gaudemus. nu. 11. de dis. 01. fo. 47.
2 Gradus secundus in linea equali est dispensabilis p solū papā ex magna causa. in. c. fi. nu. 8. de transac. fo. 137.
7 Gradum cōputatio etiam in linea inequali quomodo fiat. in. c. fi. nu 3. de consan. & affi. fo. 33.
3 Gradus consanguinitatis pbibitus a lege diuina circa matrimonia. in. c. literas. nu. 16. de resti. spo. fo. 182.
6 Gratia quibꝰ modis sumatur. in. c. vnico. nu. 2. de commo. fo. 79.
1 Gratia nō presumitur. in. c. in cauſis. nu. 12. de elec. fo. 150.
6 Gratia surreptitia nō dicit fi oia nō exprimātur dūtū sint expressa illa q si nō essent expressa aut gratia nō 3cederet aut cū maiori difficultate. in. c. cōstitutus. nu. 5. de relig. do. fo. 185.
7 Gratia ea dēnō est indifferenter oibus concedenda. in. c. venerabilem nu. 8. qui fi. sint legi. fo. 42.
2 Gratia a cōcessa alicui per principem an expiret morte principis si ille cui est facta concessio ceperit uti illa gratia in vita concedentis. Anto. in c. ex tra. nu. 4. de fi. presby. fo. 55.
1 Gratia semel cōcessa nō pōt amplius revocari si est alteri ius quesitū. in. c. cum inter vniuersas. nu. 12. de elec. fo. 136.
1 Gratia si est iusta princeps pōt cōpelli ad ipsam faciēdā. in. c. bone memorie. cl. j. nu. 13. et. 14. de postu. prela. fo. 112.
1 Gra cepirat si mortis 3cedēs re integra. i. c. lris. nū. 4. de rescrip. fo. 87.
1 Gra in dubio nō est presumēda. in. c. cōgregato. nume. 4. de elec. f. 175.
7 Gra cōcessa p sedē applicā non pōt pbari nisi p lras & non p testes excepto qñ scriptura sit deperdita. in. c. ex diligenti. nu. 3. de fimo. fo. 72.
1 Gratia an possit pbari sine lris. in. c. in nostra. nu. ii. de rescrip. fol. 81.

Gravatur quis dū bñficia cōfert. in. c. mādatū apostolicū. nu. 3. de rescrip. fo. 86.
Collatio beneficiorū computatur inter fructus. ibi.
6 Gravamē impositū a superiore dz esse moderatū & debet reduci ad debitā moderationē. in. c. preterea. nu. 7. de iurepa. fol. 195.
2 Gravamē extrajudiciale nū ꝙ transit in rē indicatā. Anto. in. c. ad audires. nu. 12. de temp. ordi. fo. 37.
1 Gravare nō dz ecclesia ille qui misit executorias sed ille q primo misit monitorias. in. c. literis. nu. 1. de rescrip. fo. 86.
5 Gravamē ob qō fuit appellatum discutit coram iudice ad quē etiā parte cōtumace & lite non cōtestata etiā in prima instātia. in. c. inter posita. ĝ. sane. nu. 1. et. 2. de appel. fo. 138.
6 Gravamē qō impositū non debet excedere cursum solitū. in. c. cū apostolus. nu. 3. de cen. fo. 200.

Grecus presbyter ordinatus a latino an possit accipere vxorem. Anto. in. c. ꝙ trāsla. nu. 2. de temporibus ordi. fo. 38.
1 Greci presbyteri habēt vxores. in. c. 13. de jrrītāda. nu. 4. de elec. fol. 123.
1 Greci an teneātur ad observationē canonū. in. c. j. nu. 8. de 2ſti. fo. 16.
2 Grecus presbyter quilicite retinet vxorē si veniat inter latinos an cogatur dimittere vxorē. in. c. cū scōm. nu. 2. de temp. ordi. fo. 38.

Gregorius idē est ꝙ vigilās & fuit ꝓspicacissimi ingenij & eminētis scientie. in proe. Grego. nu. 7. fo. 6.

Guelfi dicunt illi qd beserūt ecclesie. Gibellini vicit qui ad beserūt imperatori tpe quo inter ecclesiā & Federicum imperatorem fuit discordia. in. c. pisanis. nu. 13. de resti. spo. fo. 193.

Guerra existēte inter xpianos & infideles nō solum est excōicatus deferēs arma & alias merces pbibitas sed etiā deferēs quascūq; merces. in. c. qō olim. nu. 1. de iude. fo. 37.

De litera. B.

7 **Habitus** susceptio inducit tacitā pfessionē. in. c. infinuāte. nu. 4. qui cle. vel vo. fo. 22.
Habitꝰ susceptio sine pfessione impedit mīmoniū 3brendū: sz nō dirimit 3ctū. in. c. 2 solvit. nu. 1. et. 3. q cle. vel vo. fo. 21.
Habitꝰ pfessorū susceptio extra religionē a nō habēte potestatē incorporādi religioni impedit mīmoniū 3brēdū sed nō dirimit 3ctum. ibi.
Habitus pbationis vel professionis an & qñ matrimonium impediat et dirimat. ibi. nu. 3.
Habitꝰ pbationis velatio p annū extra religionē an obliget. ibi. nu. 4.
7 Habitus religionis susceptio an votū solēnizet. in. c. meminimus. nu. 4. qui cle. vel vo. fo. 21.
6 Habitus nō facit monachū. in. c. porrectū. nu. 4. 8. de regu. fo. 160.
6 Habitus solus an sufficiat ad professionem. in. c. sicut nobis. nu. 4 de regu. fo. 162.
7 Habitus facit presumere quē esse qualis est habitus. in. c. si vero. cl. ĥ. nu. 3. et. 6. de sen. excom. fo. 164.
7 Habilitatus ad studendū in aliqua facultate an cēseatur habilitatus vt possit in ea doctorari vel legere. in. c. j. nu. 2. de magi. fo. 84.

Heres marititi teneā alere vxorē maritꝰ defuncti donec restituerit dotē si nō habet vnde aliūde se alat: alis secus. in. c. sa lubriter. nu. 6. de vſur. fo. 115.
7 Heres cōtumax in nō satisfaciendo facit preiudiciū defuncto q in vita fuit negligēs in restituēdo. in. c. in literis. nu. 2. 4. de rap. fo. 108.
Heres an & quando teneatur ex delicto defuncti etiam vltra vires hereditarias. ibi. nu. 3.
Heres censetur tacite gravatus per defunctum vt restituat male ablata si defunctū in vita penituit & in forma ecclesie absolutus fuerit. ibi.
6 Heres si nō ſficit inuētarium nō pōt detrahere falcidiam etiam de iure canonico

canonico.in.c.raynaldus.nu.13.et.14.de testa.fo.127.
Heres nō ꝫficiens inuctariū tenet creditoribus vltra vires hereditarias etiam de iure canonico sed nō in foro penitētiali.ibi.nu.14.
6 Heres qui pbabiliter pōt ignorare factum defuncti potest prescribere in.c.cura pastoralis.nu.5.de iurepa.fo.193.
6 Heres qui soluit legata integra nō pōt repetere si credebat q̄ non deberetur falcidia si vero soluit q̄ credebat hereditatē sufficere ⁊ non sufficit pōt repetere.in.c.is qui.nu.11.de solu.fo.102.
6 Heres nō adimplēs volūtatem defuncti non solum circa legata soluenda: sed etiā circa votum exequēdū ⁊ alia onera extrinseca mādata a defuncto perdit successionem etiam si defunctus decesserit ab intestato et q̄ñ.in.c.licet.nu.4.et.15.de voto ⁊ vo.re.fo.176.
5 Heres an possit appellare si fuit actū ꝑtra eum ex confessione defuncti. in.c.cū speciali.§.porro.nu.7.de appel.fo.130.
7 Heres nō tenet vltra vires hereditarias etiā nō ꝫfecto inuctario ad restituendas vsuras defuncti.in.c.tua nos.nu.10.de vsur.fo.113.
Heres non ꝫfecto inuctario non tenet in foro penitētiali.ibi.nu.11.
7 Heredes nō tenent de delicto defuncti nisi in vita ipse defunctus incidcrit in penam delicti.in.c.si.nu.4.de here.fo.93.
3 Heres non potest declarare animū defuncti.in.c.cū ad sedes.nu.16.de restī.spo.fo.187.
7 Heres tenetur restituere vsuras quas suus defunctus extorsit licet ad ipsum nihil pervenerit: q̄ cōuenitur ex quasi ☞ctu defuncti cōdictione indebiti.in.c.michael.nu.4.de vsur.fo.115.
6 Heres pro parte in qua est institutus tenetur approbare alienationes quam fecit testator in vita sua de bonis ipsius heredis.in.c.i.nume.3. de testa.fo.111.
7 Heres vsurarū cōpellit ad restituendas vsuras per easdem penas per quas poterat ipse vsurarius compelli.in.c.tua nos.numero.4.de vsuris.fo.113.
Heredes vsurarū tenent ad restituendas vsuras ꝓ portionibus hereditarijs: sed si vnus effectus est non soluendo alter tenetur insolidum ibi.nu.6.et.10.
3 Heres succedit in vitiū sui autoris.i.testatoris etiā q̄ ipse sit in bona fide.in.c.graues.nu.10.de restī.spo.fo.177.
6 Heres a quo aliquo respectu auferē sibi hereditas non perdit nomen heredis.in.c.raynaldus.nu.15.de testa.fo.127.
6 Heres tenetur ex delicto defuncti de iure canonico.in.c.cum secundū. nu.11.de preben.fo.28.
6 Heres q nō implet iussa testatoris pōt cogi ab ep̄o ne capiat bona sibi ab ipso testatore relicta.in.c.si heredes.nu.1.et.2.de testa.fo.113.
Heres si negligit adimplere voluntatē testatoris pōt tas ecclesiasticus ☞ secularis iudex etiam circa legata ad pias causas officium suum impartiri ⁊ est locus preuētioni inter ipsos.ibi.nu.3.
Heres intra quātum tps debeat soluere legata que si non soluerit intra illud incurrat penam ⁊ quā.ibi.nu.5.
Heres negās legata ad pias causas ⁊ vsq̄ ad sniam perseuerās in negatione punitur pena dupli.ibi.
6 Heres tenetur pro mala administratione rectoris ecclesie.in.c.ex ꝑsentium.nu.2.et.8.de pigno.fo.93.
6 Heres debitoris pōt allegare ☞ctum sui autoris esse feneratitium: licet autor suus recuerit.in.c.ad nostrā.nu.6.de emp.⁊ ven.fo.86.
2 Heres an possit capi in casibus in quibus defunctus capi poterat.in c.compromissum.nu.3.de arbi.fo.88.
7 Heres vsurarū siue filius siue extraneus tenetur vsuras restituere ⁊ ad hoc pōt cōpelli quasi ex ☞tractu inito cū defuncto.in.c.tua nos.nu.1.et nu.9.de vsur.fo.113.
1 Heres an teneat ex delicto defuncti ⁊ quid tam de iure ciuili ☞ de iure canonico.in repe.c.ecclesia sancte marie.nu.23.de consti.fo.36.
6 Heres nō cōficiēs inuentariū nō tenet in foro ꝫsciētie vltra vires hereditarias.in.c.q̄ pleriq̄.nu.41.de immu.eccle.fo.232.
Heres an teneat in foro ꝫscientie soluere legata in minus solēni testamento relicta.ibi.nu.42.fo.234.
7 Heres nō tenet exonerare ꝫscientia defuncti nō penitētis: alis secus. in.c.a nobis.el.ꝯ.nu.5.et.13.de sen.excom.fo.172.
3 Heres ante acceptam possessionem non potest intentare cōtra inuasorem rerum hereditariarum interdictum recuperande.in.c.cum super. nu.19.de cau.pos.⁊ proprie.fo.158.
3 Heres tenetur de delicto defuncti indistincte de iure cano.in.c.ꝯ.nume.57.de ordi.cog.fo.148.
5 Heres tenet exonerare ꝫsciam defuncti.in.c.ꝯ.nu.8.de prescri.fol.22.
6 Heres etiam laicus pōt compelli ad satisfaciēdum ꝓ defuncto ꝑ iudicem ecclesiasticū ⁊ quid de iure ciuili vel canonico.in.c.parochiano nu.4.de sepul.fo.140.
Heres non potest conuenirī coram iudice ecclesiastico vigore iuramēti prestiti ab eius autore.ibi.
Heres non conficiens inuentarium an teneatur vltra vires hereditarias ex delicto defuncti.ibi.nu.7.
3 Heres tenetur exonerare cōscientiā defuncti.in.c.cū sit generale.nu.22. de foro compe.fo.66.
6 Heres non omne votū defuncti tenetur adimplere.in.c.licet.nu.12. de voto ⁊ vo.re.fo.176.
2 Heredes vnius vīi babētis iurisdictionem an ipsi habebunt insolidū an debeant simul conuenire.in.c.prudentiam.nu.12.de offi.deleg.fol.84.
6 Heres an naturaliter sit obligatus ad soluenda integra legata.in.c.q̄ pleriq̄.nu.16.de immu.eccle.fo.232.
4 Hereditas non adita ꝑ monachum trāsmittit in monasterium.in.c.in presentia.nu.77.de proba.fo.23.
7 Hereticus non est ille q errat in fide sī illū credit errorem esse fidem et paratus est se corrigere si aliud teneat ecclesia.in.c.i.nu.2.de here.fo.89.
1 **Hereticus** si aliquis vānē nō ꝑ hoc dānatur eius opera. in.c.dānamus.nu.4.de sum.trī.⁊ fi.ca.fo.14.
3 Heresis crimen est mere ecclesiasticū: nec iudex laicus posset nouas penas introducere.in.c.cum sit generale.numero.19.et.31.de foro competen.fo.66.
7 Heretici an sint statim tradendi curie seculari: an vero fit eoꝝ cōuersio expectanda.in.c.excōicamus.el.i.nu.10.de here.fo.92.
1 Hereticus presumitur qui sustinet excōicationē multo tpe.in.c.ab excōmunicato.nu.21.de rescrip.fo.85.
7 Cum heretico nō licite cōtra bimus: quare.in.c.si vero.nu.5.de sentē. excom.fo.174.
Hereticus omnis est excommunicatus.ibi.
7 Heretici dicūtur nō solū q male sentiūt de articulis fidei sed etia de sacramentis ecclesie.in.c.ad abolēdam.nu.2.de here.fo.91.
Heresis dubia remittitur cognoscenda ad solū papam sed qñ est clara ipsam punit epūs loci.ibidem.nu.3.
Heretici vt entiēt penam qua forma seruata debeant reuerti ad fidem. ibidem.nu.6.
Heresis est crimē mere ecclesiasticum sup quo nō cognoscit iudex secularis nisi in exequēdo sniam ab ecclesiastico latam.in nu.7:et.12.
Contra suspectum de heresi quo procedatur.ibi.nu.8.
Heretici puniuntur pena ignis.ibi.nu.13.
2 Heresis est crimē oīno spectās ad iudicē ecclesiasticū adeo vt nec indirecte pōt laicus cognoscere.in.c.i.nu.12.de offi.or.fo.110.
7 Heretici vel alīj infideles etiā si fiue cōiuncti non possunt heredes instituī ⁊ si eos instituerit aliqua persona religiosa erit excōicata etiam post mortē.in.c.si quis.nu.1.de here.fo.90.
7 Hereticus presumptus si stat per annum in excōicatione presumit verus hereticus.in.c.in sinuatā.nu.4.de simo.fo.71.
7 Hereticis seu paganis non debet aliquid relinqui in testamēto.in.c. si quis.nu.1.et.2.de here.fo.89.
☞ Corsetus. Adde q̄ collegio iudeoꝝ nō potest aliqd in testamento relinqui.⁊ per consequēs collegio illicito nec singulis iudeis.gl.est in.c. iudei.super verbo permittant.de iudē.et quid in alīs.vide Joan.de ana.ibidē.⁊ vide gl.in.c.lane.xxiij.q.ij.et in.c.si quis ep̄s.de hereti.et Ange.in.l.j.C.eo.post glos.ibi que tenet q̄ licet non possit legari collegio iudeoꝝ tamen vni vel singulis legari potest.et illam glo.sequitur ibi Buerig.⁊ Barto.
7 Hereticus si suam errorē nō extirpauerit impossibile est q̄ vitam ēternam possit cōsequi etiā si fecerit omnia bona opera in hoc mundo ꝓ nomine ꝛpi.in.c.firmissime.nu.1.de here.fo.89.
Heresis ⁊ schisma fraternizant licet in aliquo discrepēt.ibi.nu.2.
Hereticus est credens posse fieri duos papas veros.ibi.
Heretici vnde dicantur.ibi.nu.3.
6 Heresis est delictum mere recognoscēdum per iudicem ecclesiasticum et nō per secularem cui nuda executio tm̄ committit.in.c.ea que.nu.14. de statu mona.fo.183.
5 Hereticus est priuatus omnibus iuribus ⁊ bonis ⁊ est excōicatus.in.c. cum nō licet.nu.5.de prescrip.fo.30.
Tanq̄ hereticus punit ille qui credit ecclesiam nō habere potestatem canones condendi.ibi.nu.6.
7 Heretici omnes ⁊ cum eis quomodocūq̄ participātes sunt excōicati. in.c.nouerit.nu.1.de sen.excom.fo.179.
7 Hereticus est ille qui credit papam nō habere potestatē legis cōdēde. in.c.i.nu.3.de apostat.fo.94.
6 Heretici licite possunt omnibus eoꝝ bonis spoliari: quia magis delinquunt cum fidem aliquando cognouerint.in.c.quod super.nume.ii.de voto ⁊ vo.re.fo.77.
1 Hereticus redēs ad fidem an recuperet que prius habebat.in.c.q̄ de ligētia.nu.9.de elec.fol.123.
7 Heresis probat non solū per criminosos sed ꝑ excōicatos simonia vero non probatur per excōicatos nisi in vno casu.de quo in.c.licet beli. nu.21.de simo.fo.77.
3 Hereticum est habere in terris duos vicarios christi ⁊ sic duos pōtifices.in.c.nouit ille.nu.12.de iud.fo.32.
5 Heretici excōicati non possunt testari.in.c.ad probādum.nu.10.de iudi.fo.80.
1 Hereticus nō dicit ille qui errat in articulis fidei nisi ꝑtinaciter suos errores defendat.in rub.nu.5.⁊.7.de sum.trī.⁊ fi.ca.fo.11.
3 Hereticus q̄ nō ꝓsumitur ex ꝓsumptiōe facili.i.c.i.nu.26.de iudi.f.5.

7 **Heremita** potest nomine vniuersalis ecclesie votum cõtinentie recipere.in.c.veniens.numero.3.qui clerici vel vo.fo.21.

1 Heremita nõ dicitur religiosus licet gaudeat priuilegio ecclesiastico: & nõ habet superiorem **heremitam**.in.c.cum monasterium.nume.2.de elec.fo.131.

6 Heremite nõ appellãtur **persone** religiose & nõ renũtiant proprio et sunt sicut locute sine rege & dubitatur an gaudeãt priuilegio ecclesiastico.in.c.ex parte.nu.10.de regu.fo.169.

3 Heremite vtrũ sint **persone** ecclesiastice & gaudeãt priuilegio fori.in.c. nullus.nu.10.de fo.compe.49.

7 **Histriones** an peccẽt & ipsi & illi q dãt eis pecuniã.in.c.j. nu.1.de cle.vena.fo.122.

6 Histriones seu buffones non possunt pmoueri ad clericatũ etiã pacta penitẽtia dũmodo exercuerint cor artem causa questus.in.c.cũ decorem.nu.2.de vi.& bone.cle.fo.7.

7 Histriones tenentur ad restitutionem illorum q lucrati sunt vigore talis exercitij.in.c.cũ sit.nu.5.de iude.fo.88.

Hypothecaria actio cõpetit in bonis alicuius tranfit cũ trãslatione bonorum in tertiũ facta etiã cũ autoritate iudicis.in.c.ex literis.nu.3.de pig.fo.95.

Hypothecaria agẽs excludit si sibi auferat debitum cuius vigore habet hypothecam.ibi.nu.4.

6 Hypocrita si quid acquirit contemplatione boni christiani debet in pauperes erogare vel ecclesie restituere.in.c.quia plerique.nu.36.de imu. eccle.fo.234.

Homagium vel fidelitas an licite prestent circa periculum simonie pro beneficio prosequẽdo.in.c.ex diligenti.nu.4.de simo.fo.22.

7 Homagij quid sit et vnde dicat & pro quib' rebus prestet.in.c.ij.nu. 2.de reg.iur.fo.191.

7 Homagiũ prestãs siue tributũ alicui cẽsetur illũ in superiorẽ recognoscere.in.c.veniẽs.nu.3.de accu.fo.56.

3 **Homicidium** computat inter grauiora & bonribiliora peccata & idem est furtum & rapina.in.c. cum cõtingat.nu.22.de fo.o compe.fo.78.

7 Homicidium necessarium non priuat spe coniugij.in.c.j.numero.1.de diuo.fo.45.

7 Homicida põt cum ẽpo dispensari.in.c.ex literis.nume.2.de cle.non ordi.mini.fo.127.

7 Homicida occidẽs aliquẽ vt liberet se & sua non punit vel etiã vt liberet res tm: & hoc vltimo casu nõ punitur.i.in foro cõtẽcioso: secus in foro ase.in.c.interfecisti.nu.2.de homi.fo.95.

7 Homicida dicitur non solũ ille q interfecit: sed ille q liganit boiem vt facilius interficeret.in.c.suscepimus.nu.2.de homi.fo.99.

6 Homicida nõ põt esse maritus illius mulieris cuius virũ ipsius mulieris cõtẽplatione interfecit: secus si fine dolo & fraude interfecerit.in c.j.nu.1.4.6.et.7.de conuer.infi.fo.172.

7 Homicidiũ quo ad peccatũ remittit per simplicẽ sacerdotẽ.in.c.perpendimus.nu.4.de sen.excõ.fo.169.

7 Homicida est qui dat causam abortioni q̃s conceptum erat viuum alias secus & de iure ciuili capite punitur.in.c.ficut.el.ij.nu.1.2.3.4.8. de homici.fo.102.

Dosct'. Adde & mulier faciens abortiũ punit vt homicida de quo in.l.diuus.ff.de extraor.cri. vbi habet & mulier q̃data opera fecit abortiũ dãda est ipsi exilio.& subdit ibi litera. Indignum enim videri potest impune eã maritũ liberis fraudasse: pondera illã rationem. Verus illa.l.cũ simi. habeat locũ in muliere nõ pregnãte ex marito sed ex alterp. glo.ibi dicit & illa.l. procedit si non erat granida per.xl.dies: quia post.xl.dies tenet de homicidio sm legẽ Moysi vel pomperiam de pasciclis: quia tunc partus erat animatus. Barto.ibi in illa.l.diuus.dicit & etiã qõ nõ erat animatus si fecit per pecuniam capite punit: p.l. cicero.ff.de penis, que.l. dicit & grauius punit illud quod fit per pecuniam q̃ sine. & sic facit sm Bar. cõtra lassessores qui pretio accepto aliquid faciunt. & subdit in.d.l.diuus, & qũ dicatur partus animatus vel non relinquendũ est naturalibus. et remittit se ad notata in.d.c. sicut, el.ij. Ange. vero in.d.l.diuus. primo colligit & mulier studiose faciẽs abortiunm relegatur: & & partus masculus citius viuificatur in vtero q̃ femineus: qr masculus p.xl. dies formatur in ventre. femina post.lxxx. Et ideo post ista tpa tenet.l.pomperia. & l.cornelia. & vult etiã allegare p.c. sicut. Adde etiam predicta qõ habet in.l.pe.C. de fica. vbi dicitur & si quis necandi infantes piaculũ aggressus est capitali supplicio punitur. & est ibi casus sm Bal. & nõ est necesse & offensus renocet ibi ad iniuriam & animum. & quod mulier faciẽs insultũ causa occidendi punitur vt masculus. Butrig. ibi dicit & illa litera põt intelligi de infante nato & de existẽte in ventre: & ideo facit ad questionem statuti cauentes & occidẽs hominem capite puniat. quidam percussit pregnantem & fecit abortiunm vtrum debeat capite puniri percutiens. quidam dicunt & non. quo aut accusatur. l. cornelia. de fica. & illa requirit dolũ: sed iste non est in dolo: ergo &c. apt. l. municipali. et idem quia dicit homicidium: sed iste non est homo anteqũ nascatur: vt in.l.pe.C. de postu. here. instit. vnde dicitur esse in spe & nõ in re: et minus est esse in spe q̃ in re vt in.l.minus.ff. de reg. iur. Alij distinguũt aut erat ante. xl. dies aut post & dic vt. S. & istud scietur si extrahatur de vẽtre sm philosophos. But. dicit & in.l. cornelia. ipse distingueret an homo esset in dolo: secus in.l. municipali. vt ibi per eũ. Ang. ibi dicit & in quãtum ibi probat in text. & glo. & percutiens mulierem pregnantem capite punitur procedit si sciebat pregnantẽ & sic si fuit in dolo & & partus fuerit animatus. Sed istis duob' cessantibus nõ põt puniri pena capitis sz alia pena. de quo remittit se ad notata p.l. plagij. C. de plagia. Sali. ibi credit & pro decisione huius dubij sit recurrendum ad materiam illam qñ quis delinquit vltra cogitatum an & qualiter puniatur: quam materiam ipse posuit in.l. qñ multa facinora. Cad le. iul. de vi publi. et aliquid tangit in c. sicut dignum. de homici. & subdit ibi Sali. & & illa.l. pe. potest intelligi quando sciebat pregnãtem. & sic habebat animum occidendi ventrẽ et non putat verum quod dicit Butrig. videlicet & statutum non requirit dolum: quia statuta penalia recipiunt interpretationem restrictiuã sm ius commune. de quo remittit ad notata per se in.l.ij. C. de noxalibus. facit quod no. in.c. cum dilectus. de consue. et in.l.ij.ff. in computatione. C. de iure deliberandi. Et sic not. & licet statutum puniat factum consummatum & nõ animum prout facit ius cõmune tamen debet esse factum dolo cõsummatum. Vbi placet opi. Ang. & dicta.l. diuus. & cedat in scientem pregnantem: & si ex. fuit in dolo pro quo pondero ter. in d.l. diuus. in ver. data opera. & sic presupponit studium & scientiã. optime facit. l. data opera. & qõ ibi no. C. qui accu. nõ pos. & qõ voluit Ang. in.l.j.C. de thesau. li. r. in verfic. studio. & auf. de nuptijs. in. ij. si vero ab initio. & in auf. vt erac. instã. do. in. ij. fi. & Bal. in.l.j.C. de lati. liber. tol. & in.l.j. ij. huius studij. ff. de insti. & in. vbi dicit statuto cauetur qõ si quis fecit maleficium studiose punitur. qõ intelligit volũtarie cum applicatione animi. civi de glossam ordinariam. l.j. C. de bis qui se defe. cum similibus. Item placet mihi illa opinio. aut corpus erat animatum vel non animatum pro quo dico esse casum in indiuiduo. in.c. qõ vero. xxij. q. ij. & ita intelligatur statutum sm ius cõmune. prout dicit Sali. que oia perpetuo nota.

7 Homicidium casuale non imputatur ei qui non occidit nec fuit in culpa. in.c. erubescita. nu.1. de homici. fo.102.

Homicidium casuale non impedit quisquis possit promoueri. ibidez. numero. 14.

7 Homicida põt per papam dispẽsari vt postea pmoueatur ad sacros ordines licet hoc cũ difficultate concedat in minoribus autem per epm dispensatur. in.c. sicut dignum. nu.12. de homici. fo.98.

Et in.c.seq. in viti. nota. eo. titu.

7 Homicidiũ casuale non imputat ei q dat operam rei licite nec fuit in aliqua culpa. in.c. dilectus. nu.1. de homici. fo.99.

Homicidium casuale & fine culpa nõ facit quem irregularem. ibi. nu.3.

7 Homicidiũ lz nõ precesserit ex culpa tñ qr ille q fuit causa dabat operã rei illicite non exercusat. in.c. tua nos. nu.4. de homici. fo.101.

1 Homicida licet penitens nõ potest administrare sine peccato. in.c. scisscitatus. nu.14. de rescrip. fo.54.

2 Homicida etiam peracta penitentia prohibet in sacris administrare. in.c.fi. nu.3. et.5. de tempo. ordi. fo.40.

7 Homicidium coniugis non impedit matrimonium contrahi nisi hoc pro posito factum fuerit. in.c. super hoc. numero.4. de eo qui du. in matri. fo.23.

7 Homicida & etiã ille q dat sortilegia siue malias vel venena ad bibendum ad hoc ne soboles nascatur. in.c.fi aliquis. nu.1. de homici. fol.97.

Homicida est ille q dat ad bibendum pocula amatoria si illa q̃ sumpsit mortua est: licet preter intentionem dantis. ibi. nu.2.

7 Homicidium casuale nõ imputat ei q nõ fuit in culpa. in.c. lator. nu.1. de homici. fo.99.

6 Homicida põt retinere beneficia si nõ priuatur nã ipse nõ est priuat' ipso iure. in.c. cum nostris. nu.22. de concef. preben. fo.59.

3 Homicida qualificatus grauius punitur q̃ simplex homicida. in.c. at si clerici. nu.39. de iudi. fo.15.

7 Homicidium casuale imputatur ei qui dedit causam rei illicite vel licite: dummodo diligentiam nõ adhibuerit. in.c. continebatur. numero.1. de homici. fo.98.

Homicida casualis non dispensat nisi per papam si culpa pcesserit: cassum intellige in sacris ordinibus: secus in minoribus. ibi. nu.2.et.4.

7 Homicidium casuale non est punibile. in.c. significasti. el.j. nu.2. de homici. fo.100.

7 Homicida qui interfecit aliquẽ ob necessariam offensionẽ sui vel suarum rerum nõ compretẽditur sub statuto loquẽte de homicidio. in.c. si perfodiens. nu.1. de homici. fo.97.

7 Homicidium casuale nõ imputatur ei qui dedit operam rei licite: nec fuit in culpa. in.c. ioãnes. nu.1. de homici. fo.102.

7 Homicida est ille facer dos qui dũ vult penitere cã disciplinã deo modum excessit quod ex verberibus ille mortuus est. in.c. presbyteru. nume.1. de homici. fo.98.

Homicidium & alind delictũ vel dãnum datum si fuerint cõmissa sine dolo

volo non sunt punibilia in foro penitentie.ibidem.nu.4.

7 Homicidiū vel alia delicta cōmissa ⁊ lata culpa nō puniunt in foro cō tentioso.in.c.quesitum.nu.2.de peni.⁊ remiſ.fo.158.

7 Homicida nō tenetur de homicidio qđ volo non commisit.in.c.j.nu.8. de iniur.fo.151.

7 Homicidiū casuale imputat ei q̄ fecerit operā rei licite:si nō adhi buit diligentiam.in.c.ad audientiam.nu.1.de homici.fo.99.
Homicida dispensatur in sacris per solum papam in minoribus vero per epm.ibidem.nu.3.et.4.

7 Homicida sine aliter debilitans aliquē adeo q̄ tpe vite sue remanebit debilitatus tenetur ad omnia ⁊ ad quicquid ille potuisset incurari.in.c. j.nu.6.de iniur.fo.151.

7 Homicidiū cā defensionis nō imputat ad culpā etiam quo ad penitē tiam imponendam.in.c.j.nu.2.de vi uel.fo.45.
Homicidiū in vxorē vel alias psonas in quib⁹ casib⁹ priuat homicidā q̄ non posset contrahere matrimoniam.ibi.nu.5.

7 Homicide oēs censent qđ non appareat ex quo vulnere ille mortuus fue rit.in.c.significastī.el.ĵ.nu.13.de homici.fo.101.

1 **Homines** vnius prouincie presumuntur scire edictum; pro mulgatum in vna parte illius prouincie si edictū concernebat totam prouinciam:secus si partem tantum.in.c.j.nu.16.de postu.prela.fo.104.

7 **Honestas** semper ꝛsiderat in matrimonijs ꝛhendis.in.c. ad audientiam.nu.6.de spon.fo.3.

7 Honestas in cōtrahendo matrimonio magis attendit q̄ rei veritas. in.c.inuenis.nu.2.de spon.fo.3.

4 Honor quid sit.in.c.licet.nu.1.de proba.fo.21.

2 Honorādus est magis qui recipit potestatē a maiore q̄ a minore.in.c. per tuas.nu.1.de maio.⁊ obe.fo.126.

6 Hostus cēsetur legatus legata domo si host⁹ erat cōtiguus:alis secus. in.c.raynutius.nu.4.de testa.fo.122.

3 **Hospitalia** a quib⁹ recipiūt rectorē ab epo vel a patrono in.c.olim.el.j.nu.3.de restī.spo.fo.179.

6 Hospitale nō presumitur religiosum ex eo qđ in eo interdū celebretur nisi actus celebrandi sit publicus ad quē oēs indifferenter admittātur in.c.si.nu.2.de cenſi.fo.206.

6 Hospitale non probat esse religiosum.i.constructum autoritate epi ex eo q̄ eps vnum ius epale in eo exercuerit.in.c.j.nu.5.⁊nu.6.de religio. domi.fo.184.

3 Hospitalium rectores ⁊ alij laici deferētes specialē habitū nō gaudēt priuilegio istius decretj nec alio priuilegio clerj cali.in.c.j.nu.22.de iu ra.calum.fo.125.

6 Hospitalarij ⁊ quersi alicuius monasterij nō sunt persone inere laica les.in.c.dudum.nu.3.de decī.fo.153.

7 Hospitalia gaudent priuilegijs concessis ecclesijs.in.c.accedentibus. nu.3.de priui.fo.141.

6 Hospitalia visitare qualiacūq̄ sint an possint archiepūs vel epūs.in.c.so pite.nu.5.de cenſi.fo.202.

7 Hospitalia presumūtur publica ⁊ autoritate epi constructa si in eis est cāpana ⁊ publice celebrat.in.c.patētibus.nu.1.de priui.fo.138.

6 Hospitalia psumunt religiosa in dubio qñ habent cāpanile cū cāpana ⁊ ibi public celebrat quotidie.in.c.sopite.nu.5.de cenſi.fo.202.

6 Hospitalia quo casu gaudeāt immunitate ecclesiastica.in.c.ecclesie.nu me.7.de immu.eccle.fo.234.

6 Hospitale pōt fundari sine autoritate epi ⁊ ita fundatū dicitur priua tum:⁊ epūs nil habet facere nisi qz habet in eo ius visitādi ⁊ viuendi an omnia procedāt sm volūtatem illius qui mandauit construi.in.c.inter dilectos.nu.2.de dona.fo.106.

1 Hospitalia ⁊ alia loca religiosa gaudēt priuilegijs ecclesiaꝝ.in.c.ex li teris.nu.2.de consue.fo.92.

2 Hospitalū rectores nō possunt renūtiare administrationi sine autori tate epi.in.c.admonet.nu.6.de renū.fo.11.

3 Hospitalia habent illa priuilegia q̄ hz ecclesia.in.c.cū sit generale.nu me.3.de foro compe.fo.65.

6 Hospitale nō ꝛstructū autoritate epi in quo tū habitant infirmi an dis catur locus religiosus ⁊ pius.in.c.officij.nu.7.de testa.fo.122.

3 Hospitalium rectores quo casu gaudēt priuilegio fori.in.c.nullus.nu me.1.de foro compe.fo.49.

6 Hospitalia fundata autoritate epi dicunt religiosa ⁊ illis preest epūs si vero non sunt fundata tali autoritate non dicuntur religiosa et eis non preest episcopus nisi quo ad curam.in.c.de reno dochōs.nume.3.de re lig.domi.fo.184.
Hospitalium rectores an possint esse religiosi vel clerici seculares vel laici.ibi.nu.4.
Hospitale dicitur religiosum quando est fundatum autoritate episco pi.in.c.ad hec.⁊ infra.nu.2.eo.tit.
Hospitale fundatum autoritate propbana pōt redire ad propbanos vsus ante mortem fundantis:secus post mortem.ibi.nu.4.
Hospitale etiam cum oratorio potest fundari a laico sine pontificis au toritate.ibi.nu.6.

2 **Humilitas** cōtra obediētiam est potius peccatū.Anto. in.c.nisi.in prin.nu.2.de renū.fo.27.

De littera.J.

3 **Ionomus** specialis equiparatur procuratori. in.c.imperatorum.nu.7.de iura.ca lum.fo.127.

1 Idoneus quomodo quis probetur.in.c.j.numero.35.de po stu.prela.fo.108.

1 Idoneus ad aliquod officium quomodo quis presumatur.in.c.posti. nu.5.de elec.fo.119.
Idoneū quem esse ad quem spectat probatio.ibi.nu.7.

5 Idoneus nō est ille qui aliqua exceptione submoueri potest.in.c.vt de bitus.nu.24.de appel.fo.127.

1 Idoneus requirit q̄ qs sit tpe quo eligit:⁊ si postea efficiat idoneus nō releuat.in.c.dudū.el.j.nu.8.de elec.fo.140.

4 Idoneitas extrinseca an presumat:⁊ si nō presumat cui incubit onus probandi illam.in.c.si.nu.6.de presum.fo.124.

7 **Ignis** quē posui in agrolneo fi ex vi vētoꝝ vel alio casu dede rit dānum in re vicini:an ego tenear ad dicti dāni esti mationem.in.c.si egressus.nu.1.de iniur.fo.152.

7 **Ignorantia** iuris nō excusat ꝛtrabentes.in.c.ex literis. nu.4.de spon.fo.4.

7 Ignorantia presumitur ex coniecturis.in.c.cum illoꝝ.nu.15.de senten. excom.fo.174.

2 Ignorantia an sit peccatum.Anto.in.c.nisi.ĵ.pro defectu.nume.10.de renuntia.fo.28.

7 Ignorantia in aliquo excusat.in.c.ex lris.nu.3.de eo qui cog.con.fo.31.

7 Ignorantia probatur per iuramentum.in.c.si vero.el.ĵ.nu.1.et nu.4. de sen.excom.fo.164.

1 Ignorantia vel dolus in dubio an presumatur.⁊ in.c.super literis.nu me.1.et.7.de rescrip.fo.62.

6 Ignorantia crassa ⁊ supina equiparatur dolo.in.c.fi.nu.3.de celebra. missa.fo.213.

7 Ignorantia iuris excusat moniales ⁊ etiā monachos qui claustra non exeunt.in.c.qsti.nu.4.de simo.fo.80.
Iuris ignorātia an excuset clericos quia ⁊ ipsi sunt milites celestis mi litie.ibidem.

7 Ignorantia non cadit in factum propium nisi fit multum antiquum et tunc non admittetur si illud factum antiquum esset notabile.in.c.cum illorum.nu.7.de sen.excom.fo.174.

7 Ignorantia qñcunq̄ presumitur de his que palam fiunt in ciuitate.in c.fi.nu.3.qui matrimonium accu.pos.fo.44.

7 Ignorantia in facto alieno nō excusat illū q̄ ex officio sibi ꝛiuncto tene batur perquirere.in.c.cūis.nu.1.de reg.iur.fo.191.

7 Ignorātia iuris positiui admittit in his q̄ sunt minores:secus ignorā tia iuris diuini vel naturalis.in.c.ex literarum.nu.4.de aposta.fol.95.

3 Ignorātia nō admittitur de facili super factis notabilium personarū in.c.tuā.nu.2.de ordi.cog.fo.148.

7 Ignorantia alterius cōiugum sufficit ad legitimationem prolis etiam si certat impedimentum ⁊ oportet q̄ ipsa ignorantia nō tantum in con tractu matrimonij sed tempore conceptionis fuerit.in.c.ex tenore.nu. 3.qui si.fili legi.fo.43.
Ignorantia parentum an ⁊ qñ filios legitimos faciat.ibi.nu.9.

2 Ignorantia crassa et supina que dicatur.Anto.in.c.j.numero.7.de ora di.ab epi.fo.40.

1 Ignorātia in facto alieno non psumit si aliquis ex officio sibi iniuncto tenet inquirere.in.c.innotuit.nu.9.et.21.de elec.fo.137.
Ignorantia potest probari p propium iuramentum.ibi.nu.22.

5 Ignorātia psumit nisi qđ sciētia.in.c.pastoralis.nu.8.de excep.fo.3.

5 Ignorans non habet nec bonam nec malam fidem.in.c.fina.nu.40.de prescrip.fo.46.

7 Ignorantia iuris an excuset.in.c.⁊ si necesse.nume.7.de dona.inter vi rum ⁊ vxo.fo.48.

1 Ignorantia priuilegioꝝ est pbabilis:secus ignorātia iuris.in.c.consi deranimus.nu.2.de elec.fo.129.

6 Ignorātia iuris nō excusat mulierē nisi in casibus a iure expressis. in c.j.nu.9.de coniug.conting.fo.165.

7 Ignorantia presumit in facto.in.c.si.nu.6.de cōiu.ser.fo.26.

2 Ignorantia an sciētia in dubio presumatur.Anto.in.c.veniens.nu.12. de fil.presby.fo.52.

7 Ignorantia facti an iuris excuset.in.c.referente.nume.5.qui filij sint le gitimi.fo.40.

6 Ignorātia crassa ⁊ supina nō liberat quem a pena.in.c.super specula. nu.4.ne clc.vel mona.fo.242.

4 Ignorantiā allegans ꝛ presumptionem sciente ob vicinitatem an ad mittatur.in.c.quoniā.nu.3.de presum.fo.117.

7 Ignorantia vel scientia presumit ex coniecturis ⁊ pbatur ipsa ignorā tia per iuramentum.in.c.a nobis.nu.10.de sen.excom.fo.169.

6 Ignorantia iuris toleratur in religiosis sicut in rusticis.in.c.ex multa. nu.5.de vo.⁊ vo.re.fo.177.

7 Ignorãtia iuris nõ excusat quã a delicto leuius punitur q̃ si ex proposito peccaret.in.c.per tua.28.el.15.nu.3.de fimo.fo.80.

6 Ignorãtã iuris incurrere iurisperitus non presumit.in.c.cũ sis.nu.2. de constit.coniug.fo.166.

6 Ignorantia iuris diuini vel naturalis neminẽ excusat.in.c.cum causa. nu.13.decim.& ven.fo.85.

2 Ignorãtia circa scientiã literalẽ presumitur ex eo q̃ probat q̃ aliquis non habuit libros et q̃ nunq̃ intrauit scholas vel doctorem audiuit. Anto.in.c.fi.nu.2.de eta.& qua.fo.48.

5 Ignorans an restituatur aduersus prescriptionem.in.c. vigilanti.nume.3.de rescrip.fo.25.

7 Ignorantia q̃o probetur.in.c.de his.nu.9.de accu.fo.52.

7 Ignorãtia probabilis excusat aliquẽ alias nõ: nec requirit q̃ qs sit multum curiosus in sciẽdo: dũmodo nõ sit nimis desidiosus.in.c.a postolice.nu.2.de cle.excom.fo.127.
Ignorantia crassa & supina que sint & que dicantur.ibi.nu.3.
Ignorantia crassa & supina & latissima culpa equiparatur sciẽtie etiam in penis delictorum.ibi.
Ignorantia ab errore quomodo differat.ibi.nu.4.

3 Ignorãtia tolerat in facto ꝓpio de lõginquo: secus in non intricato: sed oiuturno.in.c.litere tue.nu.11.& 13.de dola.fo.136.& seq.

1 Ignorantia nõ presumitur in facto proprio.in.c.ab excõicato.nu.4.et nu.18.de rescrip.fo.87.

7 Ignorantia dicitur mater omnium errorum.in.c.cuz ex iniuncto.nu.1. de here.fo.91.

6 Ignorantia probatur per iuramentum illius qui illam allegat.in.c.qr diuersitatem.nu.7.de concessio.preben.fo.57.et in.c.ex parte.nume.13. eodem titu.

6 **Ieiunium** quid sit & quotuplex sit.in rubr.nu.1.de obser. ieiu.fo.217.
Ieiunans qua hora debet comedere: & an peccet transgrediendo illaz horam.ibi.nu.2.
Ieiunium non rumpitur per potum & collationem moderate sumptã. ibidem nume.3.
Ieiunium non rumpit medicina necessaria.ibi.nu.4.
Ieiunans quo casu & qbus temporibus pot vti lacticinijs.ibi.nu.5.
Ieiunij quibus temporibus debet fieri sub precepto.ibi.nu.6.
Ieiunare nemo cõpellitur sub pcepto ante.xx.annos post fic.ibi.nu.7.
Ieiunare an cogantur mulieres cõiugate.ibi.nu.8.fo.218.
Ieiunij ecclesie pot cũ causa dispensari per eos sine causa vero a solo papa: ieiunij vero voluntarij etiã sine causa potest per eum dispensari dũtamen cõmutetur in melius.ibi.nu.9.
Ieiunij potest transferri in aliũ diem ex aliqua iusta causa.ibi.nu.10.
Ieiunium trãsgredies quo casu obligef ad mortale peccatũ.ibi.nu.11.

6 Ieiunia iniuncta ab ecclesia non pot eps sine causa cõmutare.in.c.magne.nu.16.de voto & vo.re.fo.177.

6 Ieiunare nõ valens vno die an & quo casu possit & teneat alio die ieiunare.in.c.ex parte.nu.1.de obser.ieiu.fo.218.

7 Ieiunij impetrabat si ex eo timeat infirmitas vel mors.in.c.cũ infirmitas.nu.3.de pen.& remis.fo.162.
Ieiunium non impedit medicina.c.ex parte.nu.2.de cele.miss.fo.220.

7 Ieiunij si est impositũ alicui in pane & aqua pot adimpleri in aliis cibarijs deficiente pane.in.c.13.nu.1.2.de pen.& remis.fo.158.
Ieiunium fine votum an possit commutari sine superioris autoritate. ibi.nume.3.

6 Ieiunia indicta ab ecclesia non possunt mutari nec redimi sine causa existente: ieiunia vero indicta per penitentiam possunt arbitrio impoentis commutari sine arbitrio eius secus.in.c.i.numero.5.de voto et vo.re.fo.172.

7 Ieiunij impositi vt fiat tãto tpe non intelligit q̃ faciat olbus diebus illius tẽporis sed quibusdã a iure determinatis idez in aliis penitẽtijs. in.c.accusasti.nu.3.de accu.fo.53.

6 Ieiuniorum consuetudo relaxatiua an valeat.in.c.consilium.nu.5.de obser.ieiu.fo.218.

6 Ieiuniorum consuetudo relaxatiua quo casu valeat.in.c.fi.nu.3.de obser.ieiu.fo.219.

2 **Illegitimus** an & quo casu possit per episcopum dispẽsari ad beneficia.Anto.in.c.ad abolendã. nu.4.de fil.presby.fo.56.
Et vide in.c.nimis.in prin.& in ver.quero.eo.ti.

2 Illegitimus non ordinat ad ordines nisi ingrediat religionẽ regulare.Anto.in.c.i.nu.1.de fil.presby.fo.51.
Illegitimus est irregularis illegitimi repelluntur a dignitatibus ecclesiasticis seu a secularibus.ibi.nu.3.et.6.
Illegitimus ꝓmotus p ignorantiã an recipiat characterẽ.ibi.nu.4.
Illegitimus factus monachus an possit esse abbas.ibi.nu.6.

6 Illegitimus qui potest ex dispensatione promoueri ad clericatum intelligitur vt promoueatur ad minores.in.c.q̃.nu.5.de cohabi.clerico.& mulierum.fo.10.

7 Illegitimatio est ignominia licet non sit peccatum.in.c.per venerabilem.nu.3.qui fi.sint legi.fo.41.
Illegitimi quare non possunt promoueri.ibi.
Illegitimi quare non possunt promoueri in eps verum etiam in summos pontifices.ibi.nu.5.
Illegitimi filij incestuosi & adulterini & similes etiam dicuntur naturales licet proprie naturales dicãtur ex ꝯubina natiter quid requiratur vt naturales omnino dicantur.ibi.nu.31.fo.42.
Illegitimi nobiliũ filij an dicãtur de domo parentum & an eorũ arma sine insignia deferre possint.ibi.nu.34.

2 Illegitimi quibus rationibus non possunt promoueri ad ordines. Anto.in.c.presentium.nu.2.de fi.presby.fo.51.

2 Illegitim⁹ est regularis ad ordines & dignitates.Ant.in.c.nisi.§.persone.nu.14.de renun.fo.28.
Illegitimus promotus ad ordinem potest dispensari & dispensatio retrotrahitur.ibi.nu.16.
Illegitimorũ filiorum species quot sint.ibi.nu.20.fo.29.

2 Illegitime natus qñ dispẽsetur per eũ sine per papam ad beneficia. Anto.in.c.nimis.nu.2.de fi.presby.fo.56.

2 Illegitimus pot quis esse & natus ex vxore legitima & de veritate. Anto.in.c.literas.nu.1.2.4.de fi.presby.fo.55.
Illegitimus per solum papam dispensatur.ibi.nu.3.

2 Illegitimus habet pro illegitimo in eo q̃ est dispẽsatũ.in alijs remanet illegitimus.in.c.fi.nu.21.de transla.epi.fo.7.

7 Illegitimationẽ probat probãs parentes illius fuisse ꝯubinarios per maiorem partem vicinie.in.c.per tuas.nu.2.q̃ fi.sint legi.fo.41.

6 **Immunitate** ecclesiastica an gaudeat palatiũ epi.l.c. inter alia.nu.30.& imu.cc.& cemi.f.229.

6 Immunitate quo casu gaudeat fugiens ad ecclesiã.in.c.inter alia.nu. 23.de immu.eccle.& cemi.fo.228.

5 Immunitas onerũ cõcessa aliquib⁹ an operet vt onus incũbẽs immineat insolidũ reliquis.in.c.accedẽtes.nu.8.de prescrip.fo.29.

6 Immunitas ab exactionib⁹ est concessa ecclesijs clericis & eoz bona a iure diuino.in.c.nõ minus.nu.17.de immu.eccle.& cemi.fo.225.

6 Immunitas ecclesiastica vez vt ad eã fugiẽtes non possint puniri non censetur concessa ipsis clericis & religiosis.in.c.cum inter alia.nume.12. de immu.eccle.& cemi.fo.227.

6 Immunitate ecclesiastica gaudet fugiẽs ad locã vbi est corpus christi etiam q̃ non sit in ecclesia puta q̃ portatur per sacerdotem.in.c.sane. nu.1.de cele.miss.fo.212.

6 Immunitate ecclesiastica nõ gaudet qui deliquit in ecclesia sub spe immunitatis secus si extra ecclesiam.in.c.inter alia.nu.17.18.de immuni. eccle.et cemi.fo.228.
Immunitate ecclesiastica quare non gaudent famosi latrones & quidã alij de quibus in.d.c.inter alia.nu.20.eo.ti.
Immunitate ecclesiastica an gaudeat delinquens ex proposito.ibidẽ. et nume.25.
Immunitate gaudet fugiens ad ecclesiam pro debito vt inde non possit inuitus extrahi nisi propter tale debitum haberet alteri seruire vel esset pro debito tributorum & quomodo proceditur cõtra tales debitores.ibi.nu.22.24.

1 Immunis a collectis si semel soluit sibi preiudicat in futurum nisi fuerit protestatus.in.c.cũ accessissent.nu.7.de restitutionibus.fo.26.
Immunis a muneribus vel bonoribus an vnũ acceptado sibi preiudicet in alijs.ibi.nu.8.fo.27.

6 Immunitas cõcessa vni per superiorem an operabitur vt totum onus immineat reliquis.in.c.peruenit.numero.6.17.18-20.de immu.eccle.& cemi.fo.223.
Immunitas ꝯcessa nõ valet nisi concedat motu ꝓpio vel nisi in priui legio ponat non obstante tali lege.ibi.nu.19.
Immunitas quo casu potest ꝯcedi per ciuitatem vel decuriones ciuitatis.ibidem.nu.21.
Immunitas in genere ꝯcessa nõ facta speciali mẽtione a qbus muneribus neminẽ excusat maxime ab oneribus ordinarijs.ibi.nu.23.
Immunitas cõcessa aliquibus venientibus de nouo ad habitandum in aliquã ciuitatẽ non potest amplius renocari qz transiuit in speciem cõtractus.ibi.nu.24.
Immunitas ꝯcessa alicui an per ipsum censeatur renocata si fecit actũ contrariũ immunitati puta soluẽdo.ibi.nu.25.fo.224.

6 Immunitatem ecclesiasticam violans qua pena puniatur tam de iure ciuili q̃ canonico.in.c.ecclesie.nu.11.de immu.eccle.fo.235.

6 Immunitate non gaudẽt ecclesiastici qui pretextu immunitatis delinquunt in ecclesia etiam si non deliquerint respectu immunitatis an autem habeat locum in omni delicto cõmisso pretextu immunitatis.in.c. immunitatem.nu.1.8.et.9.eo.titu.fo.235.
Immunitatẽ ecclesiasticã violat ille q extrahit quẽ ab ecclesia p partẽ mantelli q̃ erat extra ecclesiam nisi ille sponte fuerit.ibi.nu.10.
Immunitate ecclesiastica gaudet ille q stans in ecclesia percutit aliam alibi existentem.ibi.nu.11.
Immunitate ecclesiastica an gaudeat ille qui mandat delictum fieri in ecclesia ad quã postea ipse anfugit vel stans in ecclesia mandauit delictum alibi

ctum alibi committit.ibi.nu.12.

7 Immunitate ecclesiastica non gaudent illi qui in ecclesia propria commiserunt delictum preterea habende immunitatis.in.c.4. numero.1.de homici.fo.96.

7 Immunitas cõcessa ecclesie censet etiã concessa claustro dicte ecclesie.in.c.cum pro causa.nu.4.de sen.excõ.fo.171.

Immunitatẽ violans ecclesie an incurrat excõicationem.ibi.nu.5.

7 **Impedimentum** pub.bone.iustitie non oritur ex sponsalibꝫ conditionalibus ante conditionis euentum.in.c.de illis.nu.2.de condi.appo.fo.18.

4 Impedimẽtum iuris diuini vbi in matrimonio ꝛtrabẽdo vel distrahẽdo allegaf ꝛ pbationes rei vel actoris sunt duble ista ferẽda est p reo in.c.licet ex quadam.nu.5.de testi.fo.80.

Impedimẽta tria ponuntur matrimonij.in.c.ſi nume.3.de eo qui du.in matri.fo.23.

1 Impedimentũ nõ sufficit allegare nisi pbet ꝙ tpe impedimenti volebat agere ꝛ non potuit.in.c.plerũq.nu.6.de rescrip.fo.68.

7 Impedimẽtum publice honestatis qõ accessorie procedit ex secũdo et tertio genere affinitatis hodie sublatum est secus de alijs.in.c.non dꝫ.nu.11.de ꝛſan.ꝛ affi.fo.33.

Impedimẽtum pub.bone.ex sponsa de futuro ꝛ de presenti oritur.ibidem.numero.13.fo.36.

5 Impedimentum an pbetur per iuramẽtum.in.c.ex ratione.nu.11.de appella.fo.93.

7 Impedimẽtum pub.bo.iu.an ex nullo matrimonio oriaf.in.c.cum in apostolica.nu.5.de spon.fo.8.

2 Impedimẽtum an pbetur per simplex iuramentum.in.c.ex literis.nume.14.de testi.fo.158.

7 Impedimẽtũ parẽtele obstat matrimonio quo ad carnalem copulam nõ aũr quo ad mutua seruitia.in.c.porro.nu.9.de diuor.fo.44.

7 Impedimẽtũ naturale irreparabile arte medicoꝝ matrimoniũ impedit.in.c.ex literis.nu.1.et.4.de frigi.ꝛ male.fo.34.

Impedimẽtum ſuperueniẽs poſt matrimoniũ ꝛcum lꝫ nondũ ꝛſummarum non soluit matrimonium.ibi.nu.3.

Impedimentum accidentale idem operatur quod naturale.ibi.

7 Impedimentum publice bone.iustitie ex ſponſalibus oritur ꝛ vnde hoc procedat ꝛ quid importet quãdo ſponſalia fuerunt cõtracta inter maiores vel minores septennio et inter maiorem ꝛ minorem.in.c.duo enim nu.4.de ſpon.fo.3.

7 Impedimentum matrimonij contrahendi quilibet allegare potest et vnus in hoc casu potest esse denũciator ꝛ testis.in.c.ad audientiam.nu.1. de ſponſa.fo.3.

Impedimentum publi.bone.iuſti.oritꝫ etiã ex ſponſalibus olim nullis ã propter aliquod impedimẽtum de iure nõ subſiſtunt.ibi.nu.2.

Impedimẽtum pub.honeſtatis iuſtitie nõ oritꝫ ex ſponſalibus conditionaliter contractis ante conditionis exiſtentiam.ibi.nu.4.

7 Impedimentũ publi.bone.oritꝫ etiã ex ſponſalibus cũ minore ſeptẽnio contractis q̃ poſtmodũ ſuperueniente etate conualescunt.in.c.duo pueri.nu.2.de deſpon.impube.fo.15.

Impedimẽtum publice honeſtatis ortum ex ſponſalibus durat etiam illis diſſoluris.ibi.nu.3.

Impedimentũ publice honeſtatis nedũ impedit matrimoniũ ſed etiã dirimit lꝫ carnali copula ſit conſummatum.ibi.nu.4.

5 Impedimentũ non ſufficit pbare niſi probet qõ fuit cauſa impeditiua qõ probaf ſi ipſe fuit ſolicitus non tamen potuit agere.in.c.ex tranſmiſſa.nu.6.de preſcrip.fo.28.

7 Impedimentũ etiam poſt multos annos allegari põt.in.c.fraternitatis.nu.2.de frigi.ꝛ male.fo.35.

Impedimentum viri vel mulieris quod facto humano ſine corporali periculo remoueri nõ potest reddit quem inhabilem ad contrahendũ ſecus ſi reuocari poteſt.ibi.nu.6.

Impedimentũ vbi per teſtes probari poteſt propinquoꝝ iuramẽtum non eſt neceſſarium.ibi.nu.11.

Impedimentum quo preſumatur preceſſiſſe.ibi.nu.16.

2 Impedimentũ ſi allegeꝫ licet non ſit ꝛ fuerit pnũtiatũ impedimentum eſſe pnuntiatio valet.in.c.prudentiã.nu.22.de offi.dele.fo.84.

7 Impedimentũ pub.bo.iu.non oritur ex ſponſalibus nullus ex defectu conſenſus ſecus ex ſponſalibus veris licet illa poſtmodũ diſſoluantur. in.c.acceſſit.nu.1.et.4.de deſpon.impu.fo.13.

Impedimentum pub.bo.durat vt ſponſalia diſſoluantur.ibi.nu.4.

Impedimentum pub.bo.vnde ſit cauſatum.ibi.

5 Impedimentum iuſtũ inducit inopia ad appellationẽ ſequendã. in.c.ex ratione.nu.5.de appel.fo.93.

1 Impedimentũ nõ ſufficit allegare niſi pbet ꝙ tpe impedimenti volebat agere ꝛ nõ potuit.in.c.ſciſcitatus.nu.4.et.nu.5.de reſcrip.fo.53.

Impedimentũ ſuperueniens pendẽte iudicio an tollat iuriſdictionem. ibidem.numero.6.

Impedimentum qõ tollit iuriſdi.ſublato impedimẽto an reſtituatur iuriſditio.ibi.nu.10.

Impedimẽtum notorij lꝫ occultum ibi vbi actus celebratur an vitiet actum.ibidem.nu.13.

7 Impedimẽtũ matrimonij pbãs non ſufficit ad docendũ plẽ illegitimã ſi matrimoniũ fuit in facie eccle ſcti.in.c.puerit.nu.1.q ſi.fint legi.fo.40.

7 Impedimẽtum pub.bo.iuſtitie non oritur ex ſponſalibus ſcti cũ minore ſeptennio ſecus ſi cũ maiore vel minore cõſentiente poſt ſeptennũ in.c.literas.nu.2.de deſpon.impu.fo.13.

7 Impedimentũ pu.bo.iu.oritꝫ inter ſponſam ꝛ conſanguineos ſponſe impedit ꝛ dirimit matrimoniũ ꝛ hoc locum in ſponſalibus de futuro in.c.ſponſam.nu.1.de ſponſa.fo.4.

Impedimentum pub.bone.quãdoq; oritur ſine affinitate ꝛ quandoq; cum affinitate.ibi.nu.2.

Impedimentum pub.bone.extenditur ad cõſanguineos vſq; ad quartum gradum.ibi.nu.4.

7 Impedimentum ſi per alterũ coniugũ conſtitet altero negante qd agendum ſit.in.c.ſi.nu.2.de frigi.ꝛ male.fo.36.

Impedimentũ preſumit precediſſe ſi matrimoniũ non eſt cõſummatũ ꝛ illo probato ſeparatur matrimonium.ibi.nu.3.

Impedimentum cauſam ſpecificans ꝛ ſuccũbens non poterit poſtmodum aliud impedimentum allegare.ibi.nu.4.

5 Impedimentũ abſentie an probet per ſimplex iuramentum vel quõ.in.c.cum bertoldus.nu.15.et.36.de re iudi.fo.70.

7 Impedimentum pub.bo.ſolum oritꝫ ex ſponſalibus cũ puella poſt ſeptimum annum cõpletũ.in.c.diſſenſionẽ.nu.2.de eo qui cog.cõ.fo.30.

7 Impedimentũ pub.bo.oritꝫ ex ſponſalibus ꝛtractis cum maiore ſeptẽnio.in.c.contingebat.nu.1.et.4.de deſpon.impu.fo.13.

Impedimẽtũ pu.bo.extẽditꝫ vſq; ad quartũ gradũ inter ſpõſam ꝛ conſanguineas ſponſe ꝛ inter ſpõſam ꝛ ſanguineos ſpõſi.ibi.nu.4.

7 Impedimentum non probat ſufficiẽter etiã ad matrimoniũ impediẽdum per vnum teſtem de auditu ꝛ alium ſine iuramento.in.c.ſnu.2.3. de conſan.ꝛ affi.fo.31.

6 Impedimentũ iuſtum ꝓueniens poſt iuſtã abſentiã excuſat.in.c.inter quatuor.nu.3.de cle.nõ reſi.fo.20.

7 Impedimentum ſi quis credat qõ tñ non eſt in matrimonio cõrahendo quo ad deꝫ non contrahit licet verba ꝓferat apta ad contrahendũ. in.c.cum in apoſtolica.nu.6.de ſponſa.fo.8.

7 Impedimentũ inter ſe ſcientes eſſe ſi matrimoniũ ꝛtrahant ples ecclesia illegitima eſt.in.c.referẽte.nu.1.qui ſi.fint legi.fo.40.

Impedimentum pub.bone.impedit ꝛ dirimit matrimoniũ ꝛ filij ex eo nati ſunt legitimi.ibi.nu.2.

7 Impedimentũ pub.bo.non oritur ex illicito coitu ſed affinitas oritur in.c.tue fraternitatis.nu.3.de eo qui cog.cõſang.fo.31.

1 **Implicite** ꝛ explicite quid ſignificet.in rub.nu.4.de ſumma tri.ꝛ ſi.carbo.fo.11.

7 **Imperitia** equiparatur culpe.in.c.ſi culpa.numero.3.de iniur.fo.163.

7 **Imperatori** referuata que ſint.in.c.ꝙ venerabilem.nu.10.qui ſi.fint legi.fo.42.

Imperator ꝛ eius comites palatini an poſſint legitimare in terris eccleſie.ibi.nu.23.et.26.

Imperator non põt legitimare in ſpiritualibus.ibi.nu.26.

1 Imperator ſiue rex ex quibus cauſis poſſunt deponi.in.c.venerabilẽ. nu.7.de elec.fo.156.

3 Imperator poteſt ſtatuere in fauorem eccleſie ꝛ.in.c.ſi diligẽti.nu.26. de foro compe.fo.75.

6 Imperator nil habet facere in bonis etiã ꝛtpalibus ipſius eccleſie.in c.ſ.nu.3.de rerum permu.fo.89.

1 Imperator põt tollere actionẽ qꝫ eſt de iure ciuili.ſed nõ poſſet facere quin adminiſtrareꝫ iuſtitia ex obligatione quã nõ põt tollere.in.c.que in eccleſiarum.nu.13.de conſti.fo.24.

4 Imperator an iuſte poſſit indicere bellum contra papam.in.c.ſicut.et infra.nu.11.de iureiuran.fo.161.

1 Imperator an liget pleges ſuos non obedientes ei de facto.in.c.ſ.nu.8. de conſtitu.fo.16.

1 Imperator nõ eligitur a papa ſed confirmatur ſiue approbatur nam eius electio ſpectat ad certos principes alamanie.in.c.venerabilẽ.nu. 1.de elec.fo.154.

1 Imperator aſtringitur canonibus in cõcernẽtibus animã.in.c.ſ.nu.6. de conſtitu.fo.16.

1 Imperator lꝫ ſit dñs mũdi tñ non poſſet auferre rem priuati ſine cauſa.in.c.que in eccleſiarũ.nu.11.de cõſti.fo.24.

5 Imperator põt imperio ſuo ſubiectos fame reſtituere ꝛ taliter reſtituti citra aliã diſpẽſationẽ poſſunt promoueri ad ſacros ordines.in.c.ſite.nu.17.de iudi.fo.79.

1 Imperator electus põt tunc ante coronationẽ adminiſtrare.in.c.venerabilem.nu.26.de elec.fo.156.

1 Imperator obligaf iure naturali ꝛ obligatur ex contractu iuris cum ſubdito.in.c.ſnu.7.de conſti.fo.16.

7 Imperator nõ habet facultatem interdicẽdi matrimonium etiam ad tempus.in.c.ſi.nu.3.de ſecũ.nup.fo.31.

6 Imperator nõ poteſt ſtatuere cõtra legem dei.in.c.nõ minus.nu.17.de

immu.eccle.ꝛ cemi.fo.225.

4 Imperator nō tenet ꝓbare oīa cōtenta in rescripto si habēt intentionē fundatā iuris presumptionē.in.c.fi.nu.5.de presump.fo.123.

7 Imperator oēs tenent obedire quomodo libi obedientia non veniat contra libertatē ecclesiasticam vel ꝫ institiam ꝛ suā propriam libertatē. in.c.significasti.nu.3.de peni.ꝛ remiſ.fo.118.

7 Imperator nō pōt ligare papā ſed bene pōt ligari a papa.in.c.j.nu.2. deuo.opt.nuntia.fo.134.

3 Imperator eſt ſubiectus in ſpiritualib⁹ etiā ſuo preſbytero parochia no.in.c.nouit ille.nu.8.de iudi.fo.32.

6 Imperator ſi donauit rem alterius ignorāter nō poteſt moleſtari poſt quadriennium ante ſic ad eſtimationem:donatarius vero nunq̄.in.c. ĥ.nu.6.de reb.eccle.alie.fo.74.
Imperator rem quā habet cōdem cum priuato pōt diſponere ad libitū ſuum ꝛ priuato de pretio ſatiſfacere.ibi.

1 Imperator recognoſcit imperium a papa.in.c.venerabilem.nume.18. de elec.fo.156.

1 Imperator etiā ante confirmationem de conſuetudine adminiſtrat.in c.nihil.nu.10.de elec.fo.167.

7 Imperator pōt filios naturales habilitare ad hereditatē p ei⁹ reſcri ptum ꝛ legem.in.c.tanta.nu.12.qui ſi.ſint legi.fo.39.

4 Imperator ꝓt quo venit a ſubdito ſuo cōtā papa.in.c.j.nu.2.de pba.f.2.
Imperator habet imperium a papa.ibi.nu.3.

4 Imperator nō poteſt aliquē priuilegiare in preiudiciū canonum.in.c. nuper nobis.nu.2.de teſti.fo.82.

5 Imperator nō poſſet cōcedere priuilegiū oīmode exēptionis:qr eſſet lacerare imperium.in.c.cum nō liceat.nu.16.de preſcrip.fo.30.

6 Imperator non pōt latcū ſuo patrimonio ſine cauſa priuare ita nec pa clericum.in.c.cum dilectus.nu.5.de iurepa.fo.197.

2 Imperium merum ꝛ mixtū penes quos iudices eſt.in.c.qō ſedes.nu. 7.de offi.ordi.fo.113.

2 Imperium ſubeſt ſacerdotio ꝛ ei obedire tenetur.in.c.ſolite.nume.1.de iudo.ꝛ obe.fo.125.

1 **Impetrans** aliquid dicendo eſſe dignitatē cū ſit officiū non committit ſurreptionem.in.c.ſup litteris.nu.6.de reſcrip.fo.63.
Impetrans beneficiū vacatū a renūtiatione cū ſit vacatum a morte cō mittit ſurreptionem.ibi.

5 Impetrans iudicē non poteſt vlterius illū accuſare.in.c.inter monaſte rium.nu.11.de re iudi.fo.73.

1 Impetrās debet in reſcripto facere mētionē de penſione annua quam habet ꝛ de literis alīs obtētis licet eis renuntiauerit.in.c.ad audiētiā. nu.1.et.4.de reſcrip.fo.78.

6 Impetratio facta de bñficio in quo ipſe impetrās fuit inſtitutus viuēte primo rectore eiuſdē vel qō violēter occupauerat eſt ſurreptitia ſi de predictis in ea nō fiat mentio.in.c.j.nu.3.de concef.preb.fo.54.

1 Impetrans beneficiū debet aſſerere ſe eſſe clericū.in.c.cuꝫ adco.nu.2. de reſcrip.fo.59.

6 Impetrās bñficiū dz facere mētionem de primo obtento etiā minimo. in.c.ertirpande.in repe.ſ.q vero.nu.28.de preben.fo.42.

6 Impetrare poteſt literas ad beneficia pater pro filio ꝛ etiam quilibet extraneus pro alio.in.c.ex ore ſedentis.nume.2.de his que fiūt a maio. par.ca.fo.72.

6 Impetrans prebendam poteſt conuinci quod nō ſufficiunt reditus ꝛ vnus poteſt hoc opponere etiam alīs inuitis.in.c.quoniam.nu.4.de vi.ꝛ bone.cle.fo.5.

2 Impetrās reſcriptū ad delegatū pōt ꝙuenire ꝛ preueniri a legato tāq̄ ordinario nec ꝑderit ſibi reſcriptū qr nō fuit preſentatum ante citatio nem.in.c.ij.nu.4.de offi.leg.fo.106.

1 Impetrās aliqō beneficiū dz facere mētionē de dignitate quā obtinet alīs nō valet reſcriptum etiā q̄ papa dixerit nō obſtāre q̄ habeat aliud beneficium.in.c.ad aures.nu.1.de reſcrip.fo.49.
Impetrās aliquid a papa an debeat de nobilitate ꝛ diuitijs facere mē tionem.ibi.nu.2.
Impetrās aliqō bñficiū an teneat mētionē facere de qualitatibus' be neficij impetrandi ꝛ illius quod habet.ibi.nu.3.6.9.

7 Impetrās reſcriptū vel offerēs libellū an teneat ꝓbare cām expreſſam in reſcripto vel libello.in.c.ex parte.nu.8.de priui.fo.140.

1 Impetrās diuerſas literas an debeat facere mētionem ſcē de priori bus.in.c.in noſtra.nu.5.de reſcrip.fo.89.

p Impetratione ſecūda facta ad eoſdem an ſint eligēdi arbitri ꝛ debeat proceđ ſm formam.c.paſtoralis.et.c.cum contingat.de reſcript.ſicut quando ſit impetratio ad diuerſos.in.c.audita.nume.17.de reſtit.ſpo liato.fo.168.

1 Impetrans dignitatē cum ſit officium nō committit ſurreptionē.in.c. ſignificante.nu.6.de reſcrip.fo.83.
Impetrans beneficium vacatū per mortē cōmittit ſurreptionē ſi fuit vacatum per renuntiationem.ibi.

1 Impetrare literas in cā appellationis ꝛ arripere iter ad principē ha bet vim appellationis.in.c.dilectus filius.nu.2.de reſcrip.fo.76.

1 Impetrans ſecundas literas ſurreptitias ꝛ eis vtatur ex nullis conſe quetur:ex primis validis non:qr videtur renuntiatum:ex ſecūdis nō: qr ſunt ſurreptitie.in.c.in noſtra.nu.8.de reſcrip.fo.80.
Impetrans beneficium debet facere mentionem de beneficio quo ipſe fuit ſpoliatus.ibi.nu.10.
Vtrum ſit facienda mentio in reſcripto de literis que poſſunt annulla ri.ibidem.nu.9.

1 Impetrās in ea dē eccleſia beneficiū vno recepto alterum excluditur.in.c. capitulum ſancte.nu.2.de reſcrip.fo.77.

1 Impetrans beneficium ſi non facit mentionem de illo quod habet li cet ſit minimum committit ſurreptionem.in.c.ſi proponente.nume.1. de reſcrip.fo.84.

1 Impetrans per ſurreptionem poteſt etiaꝫ criminaliter puniri.in.c.qr nonnulli.nu.18.de reſcrip.fo.91.

3 Impetrans reſcriptum in vna cā appellatio.remo.virtū appellabit in alia cā quā habet cū terrio.in.c.prudentiam.nu.11.de mu.peti.fo.103.

4 Impetrās ſi nō exprimit verū valorē beneficij gratia eſt ipſo iure nul la ꝛ ipſe tenetur ꝓbare valorē.in.c.ſi.nu.9.de proba.fo.124.

6 Impetrans a papa beneficium tenetur obſeruare ſtatuta ꝛ conſuetu dines eccleſie vel loci vbi impetrauit.in.c.ex parte aſſēſis.nume.14.de conceſ.preben.fo.61.

6 Impetrans reſcriptum ad beneficia non tenetur facere mentionem de euidenti iuſta poſſeſſione alterius in dicto beneficio.in.c.cum noſtris. nu.23.de conceſ.preben.fo.59.

7 **Impotentia** coeundi er quibus arguat et quo ꝓbatur ſeparatio propter impotētiam poſt longū tempus petita.in.c.j.nu.5.de frigi.ꝛ male.fo.32.

7 Impotens ad copulā eſt impotens ad matrimonium contrahendum ſine impedimentum etatis ſit ſine nature.in.c.quod ſedem.nume.1.de frigi.ꝛ male.fo.34.
Impotentiā allegare ſufficit etiā ſi qualitas non ſpecificetur.ibi.nu.3.
Impotentia temporalis ꝛ perpetua an idem operentur.ibi.nu.4.
Impotentia coitus non ois matrimoniū impedit niſi ſit talis qō arte medicor reparari non poſſit ꝛ intellige de reparatione q̄ ſine periculo corporis fieri poſſit.in.c.ex literis.nu.2.de frigi.ꝛ male.fo.34.

1 Impotētia an includat voluntatē.in.c.ſciſcitatus.nu.3.de reſcrip.fo.53.

2 Impotētia non includit voluntatē.in.c.coꝝ.nu.4.de offic.dele.fo.98.

7 Impotentia viri ꝛ mulieris an idem operet.in.c.fraternitatis.nu.14. de fri.ꝛ male.fo.35.

2 Importunitas repellenda eſt.in.c.j.nu.5.de renun.fo.10.

2 **Impoſſibilitas** quotuplex ſit ꝛ an ꝛ quādo vitiet di ſpoſitionem.in.c.fina.numero.1. de pactis.134.

6 Impoſſibile reputatur illud qō per ſolum principem fieri poteſt.in re peti.c.cum eſſes.nu.19.de teſta.fo.117.

7 Impropietates ſunt excuſande ꝛ fugiēde.in.c.venies.nu.25.de accuſatio.fo.57.

7 Impropietates ſunt fugiēde.in.c.p tuas.el.j.nu.13.de ſimonia.fol.78.

1 **Impubes** non poteſt fieri monachus.in.c.officij.nume.2. de elec.fo.159.

6 Impubes doli capax obligatur omni voto excepto voto religionis.in c.ſcripture.nu.7.de voto ꝛ vo.re.fo.175.

7 Impubes doli capax obligatur ex iuramēto.in.c.ex literis.nume.6.de ſponſa.fo.5.

6 Impubes doli capax licet obligeē ad matrimonium carnale tñ ad ma trimoniū ſpirituale nō.in.c.ſignificatum.nu.4.de regu.fo.159.

7 Impuberes añ pubertatē ſeparari nō debēt ꝫ poſt pubertatē poſſunt ſi cōtradicūt niſi carnalis copula interueniat vel tacitus cōſenſus poſt pubertatem.in.c.a nobis.nu.1.de deſpon.impube.fo.14.

3 Impubes facit indiciū.in.c.cū cām.nu.12.de iura.calum.fo.128.

7 Impubes maior ſeptēnio licet ſponſalia contrahere poſſit tamen non obligatur priuſq̄ ad etatē peruenerit legitimā.in.c.de illis.el.j.nu.4. de deſpon.impu.fo.14.

6 Impubes factus monachus ꝛ ingreſſus monaſterium ſi intra annum nō fuerit reuocatus a parentib⁹ poſt annū amplius nō reuocatur.in.c. ſi quis añt.nu.1.et.2.de regu.fo.156.

7 Impuberes ambo vel alter niſi pro bono pacis cōiungi nō debent.in c.vbi nō.nu.1.et.6.de deſponſa.impu.fo.13.

7 Impubes maior ſeptēnio adueniente etate legitima poteſt ſine aliqua cauſa a ſponſalibus ꝛ matrimonio reſilire licet mulierē ſepe niſus fue rit corrūpere.in.c.atteſtationes.nu.5.de deſpon.impu.fo.15.
Impubes factus pubes ſi vult a ſponſalibus reſilire concedenda eſt li centia ambobus.ibi.nu.6.

7 Impubes deſponſata ꝛ traducta ſi petit licentiā pubes facta alteri nu bendi nō audit ſi vir iurat eā cognouiſſe nec etiā audit prima puberta ti ſi ꝓbet cognita.in.c.cōtinebat.nu.1.2.5.de deſpon.impu.fo.13.
Impuberes licet matrimonialiter cōiungi non debeāt tamen ſi cōiun guntur ꝛ puella apparet cognita tenet matrimonium.ibi.nu.2.

3 **Incantatores** poſſunt puniri in vtroq̄ foro.l.c.cū ſit gſiale.nu.26.de foro compe.fo.67.

Incantatores

Incantatores an possint puniri per inquisitores heretice pravitatis. ibidem.

1 Incapax patiēdo se eligi ad dignitatem an puniatur. in.c. si scisc itatus. nu.4. de rescri. fo.54.

7 Incendiarius an sit ipso facto excommunicatus & an possit absolui ab episcopo. in.c. tua. nu.2. de sen. excom. fo.169.

7 Incestus inhabilitat aliquem ad matrimoniū contrahendū. in.c.j. nu. 2. de eo qui cog. con. fo.28.

Incestus proprie committitur cum cōsanguineis propriis vel vxoris. ibidem.

7 Incestuosus non potest petere debitū licet exigere possit. in.c. veniēs. nu.6. de eo qui cog. con. fo.29.

7 Incestus proprie non committitur nisi cum affinibus vel consanguineis. in.c. veniens. nu.4. de eo qui cog. con. fo.29.

3 **Incorporalia** an possideātur vel quasi. in.c.j. nu.9. de can. pos. & pro. fo.152.

3 Incorporalia iura quasi possidentur. in.c. cum ecclesia. nu.36. de can. pos. & pro. fo.155.

3 Incorporalia non presc ribunt non data patientia illius de cuius prejudicio agitur. in.c. cum contingat. nu.11. de fo. compe. fo.77.

3 Incorporalia proprie non possidentur quia. in.c. conquestus. nu.5. de foro compe. fo.83.

6 Incorporalia prout est iurisditio & similia non possunt in alium transferri nisi cum conscientia & patientia possessoris. in.c. cum dilectus. nume.7. de reli. do. fo.187.

3 Incorporalia quasi possidentur tamen procederet libellus loquens de possessione licet non dicat quasi. in.c. significauerunt. nu.5. de iudic. folio.46.

6 Incorporalia vendicantur ratione iuris quod quis habet in eis. in.c. cum venerabilis. nu.2. de reli. do. fo.186.

5 Incorporalia quasi possidētur & possunt quasi possideri per alium. in c. si diligenti. nu.5. de presc ri. fo.39.

5 **Indebitum** si fuerit solutum vigore sentētie indebite late an possit repeti. in.c. suborta. nu.10. de re iudi. fo.75.

6 Indebitum si quis soluerit ad hoc vt repetat habet hoc probare. in.c. is qui. nu.1. & 2. de solu. fo.101.

Indebita repetitio quo casu competat respectu obligationis antidoralis. ibi. nu.13. fo.102.

Indebitum soluens scienter non repetit quia videtur donare. ibidem nume.5.

Indebite absolutus a iudice si absoluat an repetat. ibi. nu.17.

5 **Indefinita** non semper equipollet vniuersali. in.c. audi tis. nu.16. de presc ri. fo.34.

7 Indefinita dispositio an equipolleat vniuersali. in.c. quia circa. nu.5. de priui. fo.143.

☞ Lose. doc. excellē. Adde si in aliqua dispositione dicat anciani vel duodecim hoc fecerunt: an intelligat collegialiter vel singulariter: & videtur singulariter & nō collegialiter per id qō voluit Spec. in ti. de syndico. §. fi. vbi voluit q si reperiat in aliquo instrumento q canonici ita fecerunt qō non colligitur capitulariter. hanc partē tenuit Old. laud. consil. ccc v. vbi dixit qō in aliquo reperit scriptum canonicos ita disposuisse qō non videtur q capitulariter illud disposuerint. hanc partem tenuerunt scribentes. in.c. quanto. de bis que fi. a prela. sine consensu capituli. & adduco qō pulchre voluit Jo. an. in.c. requisiti. de testa. vbi per ea que ibi dicta sunt dixit qō si testator ascripsit legatū canonicis qō non intelligitur q capitulariter eis reliquerit. & ideo tale legatum non tenentur cōmunicare ecclesie. & ibi videas Abb. & adduco eūdem Abb. in.c.ō. in glos. pe. de cōingio lepro. vbi refert Caspar. Cal. ponentē vnum verbū satis not. Old. dicentem qō aut dispositio concipitur per nota collectiua. & tunc indefinita equipollet vniuersali. exemplum. si dicitur capitulū aliquid fecisse. perinde est enim ac si fuisset dictum oēs de capitulo ad hoc. c. capitulū sancte crucis. de rescri. aut concipitur per nota singularia: vtputa canonici talis ecclesie hoc fecerunt & tunc non equipollet vniuersali: imo verificatur in duobus canonicis q pluralis locutio verificat in duobus vt in regula pluralis. de regu. in. lib. vi. & in. l. vbi numerus. ff. de testa. canonizata. tiō. q. iō. vbi numerus qō facit ad instrumenta procurationū. si tantum dicitur qō canonici talis ecclesie fecerunt talē procuratoē certe non probat qō capitulum fecerit ratione predicta pro quo vide no. in.c. vnico. de syndico. & in. l. si. ff. de albo scri. in fi tium adducitur ter. in.c. si canonici. cōtuncta doctrina Lapi & Bomi. de sancto Gemi. ibi: de offi. ordi. lib. vi. & c. ad decimas. de resti. spo. lib. vi. & ibi per Lap. & Bomiū. vbi vtrobiq per illos duos ter. dicunt confundi doctrinā Spec. & Old. qō vbi verbū canonici exprimitur in aliquo actu intelligitur qō capitulariter & collegialiter interuenerint. Et adduco do. Abb. in.c. iō. loco. de proba. in verbo fratres. vbi dixit qō illi fratres seu monachi tabāt collegialiter & adduco do. meum Barba. in.c. cum omnes. in verbo canonici. de constit. & in.c. que in ecclesiarum. in verbo clues trinitini. & in repe. c. cū M. Ferrariensi. de consti. & in.c. cum ecclesia sutrina. de causa possess. & proprieta. & in.c. tertio loco. de proba. in. xiij. col. vbi secutus est doctrinā Lapi & Bomi. in prealligatis locis. foleo pro concordia dicere quod aut sumus in actu q solet fieri capitulariter & collegialiter: & tunc illud verbum canonici seu antiani: intelligitur capitulariter & collegialiter: & ita procedunt iura prealligata in dicto. c. si canonici. d. c. ad decimas. dicto. c. cum omnes. cum aliis similibus. aut actus solet fieri singulariter & per singulos: & tunc tale verbum debet intelligi singulariter & ita procedat doctrina Spec. & Oldra. Joan. and. & Abb. in prealligatis locis quod indefinita tali casu non equipollet vniuersali ex quo exprimitur per verba singularia & non collectiua vt sentit Abb. in dicto. c. ō. de coniug. lepro. Item indefinita non equipollet vniuersali in testē. ita singulariter dixit Abb. in. c. auditis. in. v. colū. de prescrip. & consulit Eleē. de imo. consi. ccc. inci. vi fis semissimis. in primo volumi. consil. & ratio est quia testis necessario & nō presumptiue deponere debet. c. in presentis. de proba.

7 Indefinita an & quādo equipolleat vniuersali. in.c. quoniam. am. 6. de consu. lepro. fo.25.

1 Indefinita an & quando equipolleat vniuersali. in.c. in genesi. nu.1. de cle. fo.179.

7 Indefinita an equipolleat vniuersali. in.c. tua nobis, nume.5. de verb. signi. fo.189.

7 Indefinita an equipolleat vniuersali. in.c. quia circa. nu.5. de priuileg. folio.143.

6 **Indicia** possunt esse adeo vigentia vt sufficerēt ad ferendā sententiā etiam in criminalibus. in.c. vestra. nu.13. de coba. cle. & mu. fo.12.

2 Indicia si non purgant per reum habentur pro confesso. in.c. ex parte. nu.2.7. de offi. ordi. fo.113.

7 Indicia sufficientia ad probationem filiationis. in.c. transmisse. nu.10. qui fil. sint legi. fo.37.

4 **Indicrio** debet poni in instrumēto. in.c. inter dilectos. nu. 13. de fi. instru. fo.103.

Indictio quid sit & quando probetur falsitas per indictionē et annos domini. ibi.

2 **Inducie** breuiantur vel dilatantur sm consuetudinem loci. in.c. dilectus. nu.6. de procu. fo.145.

3 Inducie deliberatorie quomodo dantur reo conuento & actori reconuento coram eodem iudice. in.c.j. nu.8. de mut. peti. fo.99.

3 Inducta in odium alicuius non debent in eius fauorem redundare et econtra. in.c. intelleximus. nu.3. de in di. fo.23.

3 Inducie quo casu dantur propter absentiam aduocati. in.c.j. nu.11. vt lite non contest. fo.105.

3 Inducie tam iuris q̄ hominis duplicātur propter plus petitionem & considerantur a tempore quo petuntur non a tempore quo fuerūt date in.c.j. nu.13. & 14. de plus peti. fo.152.

2 **Indignus** faciens se promoueri quomodo puniat. Anto. in.c. post translationem. nu.19. fo.31.

7 **Indulgentie** concesse p recuperatione terre sancte concessentur concesse in gitoribus heretice pravitatis. in.c. ecclesia communicamus. el.j. nu.4. de here. fo.92.

7 Indulgentie pro sunt nō solum quo ad penas purgatorij: sed etiā quo ad penitentiam huic iniunctam adeo qō non tenetur perficere penitentiam qui habuit indulgentias. in.c. ei ex co. nu.4. & 6. de pen. & remis. folio.162.

Indulgentie vsq ad quantam quantitatem possunt concedi. ibid. numero.3.

Indulgentie non possunt concedi a prelato in feriore episcopo. ibi.

Indulgētia sine termino conceditur vsq ad annum an ille annus sit vtilis an continuus. ibi. nu.6.

Indulgentia concessa vltra q̄titatem dierum permissam corruit quatenus excedit numerus dierum. ibi. nu.8.

Et vide in.c. seq. eo. ti.

2 Indulgentie concesse per non suum prelatum non prosunt non subditis. in.c. quod autem. nu.1. de pen. & remis. fo.112.

Indulgentie ad quid & quando prosunt. ibi. nu.8.

2 Indulgentie priuilegia pene que inducuntur per legatū aut curiam finito tempore legationis. in.c. si. nu.9. de offi. lega. fo.109.

7 Indulgentie concesse per eōm vnius diocesis non psunt aliis alterius diocesis licet sint in dioceli episcopi concedentis & ibi exerceant acta per que huiusmodi indulgentie sunt concesse. in.c. quod autē. nume.4. de pen. & remis. fo.158.

7 Indulgentia concessa vere penitentibus & confessis an prosit illis qui sunt confessi semel in anno & habent propositum confitendi. in.c. omnis vtriusq. nu.21. de peni. & remis. fo.161.

7 Indulgentie vsq ad quantam q̄titatem possunt concedi. in.c. cum ex eo. nu.5. de peni. & remis. fo.162.

☞ Lose. Adde quod absolutio pena & culpa sic vulgariter dicta est illa plenissima peccatorū remissio que conceditur crucesignatis pro subsidio vltramarino de quo plene not. per docto. in cap. ad liberandam. de iude. vbi glo. iuncto texto in clem. ij. super verbo a pena & culpa. de

penſ.ꝛ remiſ.Et nota bene eam in ſ.quatenus dicit quod hãc plenisſimam indulgentiam ſeu remiſſionẽ ſolus papa cõcedit. intelligitur eſſi quod glo.imẽdit excludere alios prelatos inferiores per.c.cum exeo. in ſ.de penit.ꝛ remiſ. Non autẽ conciliũ vniuerſale.nã cõcilium vniuerſale poteſt tales remiſſiones facere cum repreſentet totã eccleſiam per ea que no.Innocen.in.c.quod autem.eo.titu. eccleſia enim eſt illa que punctualiter recepit ligandi et ſoluendi poteſtatem vt dicit Piero.in c.omnibus.ꝛ Ange.in.c.quodcunq;ꝛ Cy.in.l.loquitur.xxiij.q.j.que repreſentatur per ſacrũ cõciliũ legitime cõgregatũ ꝛ olbus apoſtolis ſimul collectis fuit p Chriſtũ dictũ.Quecunq; ligaueritis ſuper terrã erit ligata ꝛ in celo ꝛ quecunq; ſoluueritis ſuper terrã erunt ſoluta et in celo.Matth.xviij.c.ita concludit Abb.in.d.de.ỹ.in apoſt.ſuis ꝛ dicit ſe alibi hunc articulum plene examinaſſe.

2 Indulgentia an ſit latiſſime interpretanda.Ant.in.c.licet.nume.9.de tranſla.prela.fo.19.

2 Indulgẽtia cõtra ius ſtricte intelligenda eſt ſed late interpretatur contra concedentem dignitatem.in.c.ſi.nu.7.de tranſla.epiſ.fo.6.
Indulgentia ad tollendũ impedimentũ favorabile ſtricte intelligit ſecus ad tollendũ impedimẽtum odioſum.ibi.nu.19.fo.7.

2 **Induſtria** perſone vbi eſt electa non poteſt actus per aliũ explicari.in.c.fina.ỹ.is autem.nume.3. de offi. dele.fo.105.

Corſetus.Adde quod induſtria perſone videt electa per principẽ qñ cõmittit cauſam alicui cum aduerbio perſonaliter:qõ qualificat ꝛ dat formam cõmiſſioni:idem ſi dicatur confidentes de induſtria ꝛ circunſpectione tua:et in tali caſu nõ poteſt cõmiſſarius cauſam alij cõmittere quod intellige quãdo negotium non eſt expedibile per alias perſonas.qõ ſentit Inno.ꝛ Abb.in.d.c.ſi.nu.6.ỹ.is autem. licet aliter dicat ibi Abb.propter verbum perſonaliter:ꝛ adducit glo.ſingu.in clc.j.in verbo perſonaliter.de vita ꝛ bone.cler.ꝛ ibi plene per dominũ mennn Barba.tu adde quod idem eſt ſi ſtatuto cauetur quod principalis citatus tentatur reſpondere als habeatur pro confeſſo quod tale ſtatutum non habebit locum in procuratore cõmune ſm Bartol.in.l.neq; infantes.ff.de fideicom.lib.idem ſi dicatur propꝛijs manibus ſm Jo. and.in.c.ſicut dignũ.de homi.Sequitur Domi.in.c.ſi quis viduam.l. diſtinctio.Jaco.de bel.quem ſequitur Bal.in.c.j.ỹ.vel furtum.de pace iuramen.firman.in vſibus feu.ꝛ in.c.periculoſe.de peni.diſtinctio.j. et in.c.j.de verborum ſignificatio.lib.vj.idem ſi dicatur per manus noſtras:ſm domi.Cardi.in clemen.j.de iureiuran.per ter.ibi per manus noſtras referens ſe in contingentia facti ita conſuliſſe:ꝛ vide ter.in.l. probationes.in verbo noſtras.C.de diuer.offi.lib.xij.ꝛ ibi Bar.induxit illum textum ad queſtionem ſtatuti loquentis de inſtrumẽto facto manu publici notarij.idem ſi dicatur per ſe.text.eſt in.l.per hanc.C.de erogatione mili.anno.libro.x.vbi habetur quod militantes pro republica debent recipere ſtipendia per ſe.ergo non per ſubſtitutũ.ꝛ Bal. inducit ad queſtionem doct.legentis ꝛ ſalariati de publico vt nõ poſſit recipere ſalariũ ſuum per ſubſtitutum:ſed manus ſua illud recipiat: et adduco textum in.l.ſeruus ſi heredi.ff.de ſtatuliber.in verbo perſone que demonſtratur adhereꝛ:per quem textum pulcbre dixit Bal.in c.j.ỹ.iniuria.de pace iuramen.firman.ſtatuto cauetur licere offenſo aſſumere vindictam de offenſore quod non poterit mandare illam vindictam aſſumi per aliũ quia videtur electa induſtria perſone ipſius offenſi:quo caſu dicit quod poterit ipſe aſſumere vindictam cum cõplicibus:non autem mandare alijs:idem voluit Bal.in.l.accuſationis. ff.quod metus cauſa.ꝛ in.l.vt vim.ff.de iuſti.ꝛ iure.ꝛ in.c.ad noſtram. de proba.ꝛ in.c.decetero.de re iudi.ꝛ in.c.fina.de iuramẽto calum.ꝛ in c.que in eccleſiarum.de conſtit.licet contrarium dixerit in.l.gracchus. C.de adulter.ſed reuera loquitur in adultero.quo caſu pater poteſt occidere adulterum.l.nec in ea.ff.de adul.ꝛ maritus occidere adulterum vt in dicta.l.gracchus.quo caſu poteſt mandare filio vt occidat adulterum:illud ꝓcedit cauſa intolerabilis doloris quia deterius ſibi reputat maritus adulterium ỹ occiſionem filij ſui vt eſt celebris ter.in.l.cõdicillis.ỹ.matre:als inſtituto filio.ff.de lega.ỹ.de quo text.fecit feſtum Bald.in.l.athletas.ỹ.calumniator.ff.de bis qui no.infa.ꝛ in.c.fina.de conſue.ꝛ ſic erit caſus ſpecialis in adulterio:facit quod voluit Barto. in conſil.xxxij.inci. Factum ſic ſe habet:vbi cõſulnit quod per illa verba ipſis filijs imponatur induſtria perſone:quod no.per.c.mulieres. cum ibi no.de ſenten.excom.ꝛ in.c.ſi quis ſuadente.xxij.queſtione.iij. ꝛ vide tertium in.c.in criminali.v.q.iij.ꝛ ibi Domi.quod ſi mandatur actum fieri per ſe non poterit fieri per ſubſtitutum.facit.l.ſingulos.ff. de teſta.in verbo proprio chirographo vbi gloſſ.colligit qõ non poterit ſcribere per aliũ.facit.c.ſi.in verbo proprio iuramento:quod metus cauſa.vide do.Anto.in.c.licet ex quadam.de teſtl.Archi.ꝛ Joan. and.in.cap circa.de elec.lib.vj.vide Ludo.roma.in notabili.ix.incipan iuramentum.Sed quid ſi dicatur ruam cõſcientiam oneramus.vij de Archidia.Joan.and.ꝛ Domi.in.c.ỹ.de teſta.libro.vj.ꝛ Bal.in.l. nulli.C.de epiſco.ꝛ cleri.Abb.in.c.cum in veteri.de elec.ꝛ in.c.fin.ỹ.is autem.de offi.delega.ꝛ ibi per dominum meum Barb.Angel.in auct. ad hec.C.de iudi.Barba.in.c.fina.de dilu.Bal.in.c.j.ỹ.notandum in ſ.in ritu.de no.feud.ꝛ in ꝓcem dixit de verbo perſe:vide text.in.l.ſepe audiui ceſarem.ff.de offi.preſi.in verbo ipſe facit quod voluit Bar.in l.ſi cum miles.ff.de aliena.indi.mu.can.fa.Abb.in conſi.xciij.Bal.in c.vnica.ỹ.ne autem.C.de cadu.tollen.facit gloſ.ſingu.in.l.j.alias in.ỹ. quotics.ff.de vi ꝛ vi arma.Oldra.conſi.xlij.quod voluit Bal.in.l.j.in vltima queſtione.ff.de rer.diui.vbi loquitur de iuramento fidelitatis quod debet preſtari per vaſallum in propria perſona.et vide eundem Bal.in ſi.C.de condi.inſer.quod vaſallus tenetur ire ad domum domini ad preſtandum fidelitatem domino licet aliud ſenſerit in dicta.l.vna.ỹ.ne autem.per text.in.c.j.ỹ.perſonam.in titu.per quos fiat inueſti. tamen primum dictum eſt verius ſm dominum meum in.d.c.fina.de dila.Item vbi papa in commiſſione tacite vel expreſſe eligit in duſtriam perſone non poteſt commiſſarius alium ſubrogare.vt eſt bon.ter.in.c. is cui.de offi.deleg.lib.vj.ter.ꝛ ibi Abb.in.d.c.ſi.in.ỹ.is autem.vbi.ſ. Item ſi in cõmiſſione apponatur verbum precipio:videtur electa induſtria perſone.glo.eſt ſing.in.l.ſepe audiui.ff.de offi.preſi.ſm Jo. de imo.in cle.ſepe.de verbo.ſigni. Item ſi eſt electa fides alicuius quia tunc videtur inhibita ſubrogatio:ter.ꝛ Abb.in.d.ỹ.is autem.vbi.ſ.ꝛ not.de verbo fidem:quod ponitur ibi pro legalitate.an autem in alijs officijs poſſit quis per ſubſtitutum ſeruire:vide text.ꝛ Bar.in.l.pe.C. de agen.in rebus.lib.xij.ꝛ quomodo cognoſcetur vtrum cõmittens videatur elegiſſe induſtriã perſone.Abb.in.d.ỹ.is autẽ.Item videt eligere induſtriã perſone qñ negotium cõmiſſum non eſt pariter expedibile per alios:qõ ſentit Jnnoc.in.d.c.is autẽ.ꝛ pro hoc ter.in.c.is cui. de offi.deleg.lib.vj.vbi non apponitur aliquod verbum quod denotat induſtriam perſone:ſed ſolum ex materia ſubiecta.papa ibi dicit quod videt electa induſtria perſone:ꝛ eſt ille ter.ſemper menti tenẽdus quia multum declarat dictum.ỹ.is autem.qui loquitur quando fuit appoſitum verbum perſonaliter niſi velis dicere ꝙ ille ter.loquatur quãdo cõmittitur nudum miniſterium ſine iuriſdictione:vt in.ỹ.ceterũ.d.c.ſi. ſecus aũt vbi cõmitteretur negotiũ cum cauſe cognitione qz tunc quãtumcunq; ſit ardnum non videtur tunc papa eligere induſtriã perſone niſi exprimat preſſe vel tacite ſm Abb.in.d.ỹ.is autem.Jtẽ videtur electa induſtria perſone ſm Jnno.quando negotium cõmiſſum eſt magnum ſecus ſi paruum:quia licet tunc dicatur perſonaliter exequaris nihilominus poteſt alteri ſubdelegare vices ſuas niſi ſit dictum conſidentes de induſtria tua:ꝛ cum hoc dicto tranſit do.Anto.in.d.ỹ.is autem.licet aliter velit ibi Abb.Item videtur etiam electa induſtria perſone ſi nudum miniſterũ exequẽdum cõmittitur ſine iuriſdictione tert. ꝛ ibi Abb.in.d.c.fina.ỹ.ceterum.Item fallit ſi videtur electa induſtria perſone in exactore tributorũ qui nõ poteſt alteri delegare officiũ ſuũ. vide Alb.de roſa.in.l.ꝛ quia.ff.de iuriſdi.om.indi.vbi alleg.ter.in.l.j. in princi.cum.l.ſeq.C.de cano.ſacra largi.lib.xj.ꝛ eſt ratio indicio meo quia habet nudum miniſterium:ꝛ ſic videtur electa induſtria perſone. argumen.d.ỹ.ceterum.Item videtur electa induſtria perſone ſi executor alicuius vltime voluntatis relictus eſt in teſtamento quia non poteſt executionem alteri committere niſi eſſet perſona illuſtris:puta epiſcopus vel cardinalis ſm Bal.in.l.ſi nullus.C.de decu.lib.x.per illum ter.Sed an facientes artem per ſubſtitutum gaudeant priuilegio immunitatis.vide Bar.in rub.C.de naui.lib.xj.in ver.circa iſtam rubricam.ꝛ Ludo.ro.in nota.ſuis:vbi in contrarium allegat text.a nemine ponderatũ.in.l.ſi.circa prin.ff.de excu.tuto. Item videtur electa induſtria perſone quando in cõmiſſione dicatur tu ſm Bal.ꝛ do.Cardi.in d.c.ſi.licet aliter velit ibi Jo.de imol.vide ibi per do.meum Barba.ꝛ hec omnia tene menti de induſtria perſone quia alibi non habes hec in vnum falſiculum collecta.

6 **Infamis** non põt eſſe tabellio niſi rogetur a partib⁹ pcurator.ſic.in.c.ſicut te.nu.4.ne cle.vel mo.fo.239.

5 Infamia facti eſt illa que obuenit ex communi hominum oblocutione que non poteſt aboleri niſi contrario facto videlicet quod contrarium dicatur.in.c.cum te.nu.9.de re iudi.fo.78.
Infamis ex forma alicuius ſtatuti poteſt reſtitui fame per principes ꝛ ciuitates ſuperiorem non recognoſcentes.ibi.nu.20.fo.81.

3 Infamis exiſtens in poſſeſſione beneficij ſuſpẽditur donec ſe purgauerit.in.c.cum olim.nu.16.de can.poſ.ꝛ pro.fo.163.

1 Infamia vtrum naſcatur per crimen probatum per exceptionem.in.c. ſuper eo.nu.2.de elec.fo.131.
Infamis infamia facti ſuſpendit a beneficio donec ſe purgauerit.ibi.

1 Infamia priuat iudice ipſo facto iuriſditione.in.c.ſciſcitatus.nu.7.de reſcri.fo.53.

7 Infamare aliquem eſt grauiſſimum delictum.in.c.cum dilectus.nu.9. de calum.fo.68.

7 Infamatus non ſolũ ſuper cauſa criminali ſed ꝛ ſuper defectu ꝛ inhabilitate debet primari.in.c.accedens.nu.1.de pur.cano.fo.149.
Infamatus non admittitur ad purgandũ quãdo eius infamia poteſt per teſtes probari.ibi.nu.4.

6 Infamati infamia generante ſcandalum debent purgari alias habent pro conuictis.in.c.tua nos.nu.5.ꝛ.6.de coha.cle.ꝛ mu.fo.13.

7 Infamatus ſi ſe non purgauerit habetur pro conuicto.in.c.accedens. nu.1.4.15.de accu.fo.64.
Infamatus ſi eſt in poſſeſſione beneficij et non ſe purgauerit non per

hoc priuatur beneficio sed si tantum petebat ꝛ non si purgauerit priua tur beneficio.ibi.nu.7.fo.14.

7 Infamis tam infamia iuris ꝙ facti repellitur ab accusando sm cano nes:sed sm leges tantum repellitur infamis infamia iuris.in.c.j.nu.7. de accu.fo.51.

7 Infamia orta ex non probabilibus coniecturis ꝛ ab emulis est nullius effectus.in.c.cum in iuuentute.nu.1.de pur.cano.fo.148.

3 Infamis an efficiatur damnatus per inquisitionē.in.c.ꝯ.nu.36.de ordi.cog.fo.147.

7 Infamatus de graui delicto potest incōtinenti suspendi ab administra tione diuinorum si delictū est enorme alias secus.in.c.ex tuarum.nu.1. ꝛ.3.de pur.cano.fo.147.
Et vide.in.c.inter.eo.ti.
Infamia semel purgata non debet amplius purgari nisi de nouo oria tur.ibi.nu.2.
Infamia facti in crimine successiuo tollitur per cōtrarium factum.ibi. nume.4.
Infamatus si se purgauerit an postea poterit de illomet crimine accu sari.ibi.nu.5.

1 Infamia facti non solum priuat quem a beneficijs obtinēdis sed obten tis.in.c.per inquisitionem.nu.11.de elec.fo.146.
Infamia facti debet purgari contra infamatum.ibi.

1 Infamis an quis efficiatur propter extrajudicialem confessionem cri minis.in.c.olim ex literis.nu.9.de rescri.fo.71.
Infamis an priuetur beneficijs.ibi.

3 Infamiam euitat dānatus per inquisitionem ꝛ mitius punitur ꝙ dam natus per accusationem.in rub.nu.5.de iudi.fo.2.

7 Infamia in dubio intelligit de infamia iuris.in.c.super his.nu.2.de penis.fo.156.
Infamis efficitur quis absq; alia condemnatione si delictum erat tale quod irrogabat infamiam si de eo fuisset condemnatus.ibi.nu.3.

7 Infamia facti tollitur per contrariū factum.in.c.ex diligenti.nu.6.de sim.fo.72.
Infamia canonica que irrogatur pro peccato mortali tollitur per pe nitentiam.ibi.
Infamia iuris tollitur per solum principem.ibi.

7 Infamia an ꝛ quādo debet precedere ad instantiam inquisitionis siue fiat per ordinarium siue per delegatū.in.c.qualiter ꝛ quando.el.ꝯ.nu. 14.de accu.fo.65.

1 Infamia vtrum tollatur si infamatus fuit absolutus.in.c.quia diligē tia.nu.9.de elec.fo.123.

3 Infamis nō potest esse iudex nec procurator.in.c.cum deputati.nu.4. ꝛ.6.de iudi.fo.40.

7 Infamia quomodo purgetur.in.c.si quis.nu.4.de pur.cano.fo.146.
Infamatus non potest petere purgationem quando delictum est pro babile.in.c.si quis de gradu.nu.1.eo.ti.
Et vide in.c.nos inter.in.ꝯ.no.eo.ti.

7 Infamia sufficiens ad inquirendū non potest causari ex dictis pauco rum sed sufficiens ad denuntiandum fic.in.c.fi.nu.2.de accu.fo.67.

7 Infamatus de aliquo enormi crimine licet se purgauerit tamen tēpo raliter ab administratione officij suspenditur.in.c.inter.nu.1.de purg. cano.fo.148.
Infamatus ex eo qd se dedit causam infamie licet se purgauerit non tamen est sopita infamia secus si ipse non dedisset causam.ibi.nu.3.
Contra infamatum quomodo procedatur.ibi.nu.4.

4 Infames de iure vel de facto quib⁹ casibus admittantur ad testifican dum ꝛ quibus repellantur.in.c.testimonium.nu.6.de testi.fo.87.

7 Infamia a malignis orta an ꝛ quo casu debeat per taliter infamatum purgari.in.c.qualiter ꝛ quando.el.ꝯ.nu.28.30.de accu.fo.66.

3 Infamia orta ex cōfessione illius qui non debebat examinari quo casu est purganda per infamatum.in.c.j.nu.10.de confes.fo.225.

3 Infamia opposita agenti possessorio recuperande an inducat suspen sionem ne interim obtineat ꝛ an inducat suspēsionem beneficij.in.c.itē cum quis.nu.10.de restit.spo.172.

1 Infamia quotuplex est.in.c.duodum.el.ꝯ.nu.5.de elec.fo.178.

7 Infamia non nascitur a turpibus ꝛ vilibus personis sed a grauibus ꝛ honestis.in.c.inquisitionis.§.quesuisti.nu.6.de accu.fo.63.
Infamia sine fama quomodo inducat ex maiori parte vicinie vel vni uersitatis sine alicuius magni viri sine non.ibi.nu.6.

4 Infamia nunqd ipso iure priuet quē titulis sui beneficij dignitatibus ꝛ honoribus.in.c.querelam.nu.3.de iureiu.fo.135.

6 Infamia non semper est sufficiens indicium ad torturam.in.c.j.nu.6. de depo.fo.80.

3 Infamia que multum grauat opinionē infamati est omnino purgāda vndecunq; ipsa processerit.in.c.at si clerici.nu.10.de iudi.fo.11.
Infamis dicitur ille qui est damnatus ex crimine publico licet sit dam natus ciuiliter.ibi.nu.26.
Infamis an dicatur ille qui est confessus crimen non tamē est condem natus.ibi.nu.27.
Infamis infamia iuris est priuandus vel priuatur beneficijs ꝛ debet deponi in infame infamia facti aliud est.ibi.nu.31.fo.14.

7 Infamia tollit exercitium cuiuscunq; dignitatis ꝛ quesitum et queren dum ꝛ operatur quod non habet amplius exercitium ordinum:in.c.li cet beli.nu.19.de sim.fo.77.
Infamia vitiatur si dubitans sententiam infamiā inductiuā ante eius probationem soluat.ibi.

7 Infamia proueniēs ex calūniosa accusatione an sit purganda.in.c.ve niens.nu.27.de accu.fo.57.

4 Infamis infamia facti non excluditur a testimonio causa ciuili.in.c.li cet.nu.7.de probā.fo.22.

7 Infamis apostasie vel aliorum criminū debet se purgare.in.c.tue.nu. 1.de apo.fo.95.

5 Infamia notoria punitur citra aliam probationem secus si non est no toria,nam tunc requirit probationē duorum testium.in.c.quia nos.nu. 1.de appel.fo.105.
Infamia purgatur per iuramentum infamati ꝛ aliorum de credulita te deponentium.ibi.nu.2.
Infamia an sit sufficiens ad suspensionē episcopi donec veritas discu tiatur.remissiue.ibi.nu.4.

7 Infamatus de crimine simonie si non se purgauerit de ponit licet con tra eum non precesserit certus modus agēdi prout fit in alijs criminis bus.in.c.infinuatum.nu.3.de sim.fo.71.
Infamatus de aliquo crimine si de eo nō purgatur punitur tanq; con uictus.ibi.nu.4.
Infamia licet teneat locum accusatoris tamē facit aliqualem gradum presumptionis.ibi.nu.5.

7 Infamatus de excōicatione est vitādus donec se purgauerit.in.c.cum deficeres.nu.1.de sen.excom.fo.167.

3 Infamis est iudex eius testis in causa in qua non defertur solennitati iu ris ciuilis etiam die feriata.in.c.dilecti filij.nu.6.de iudi.fo.21.

7 Infamatus deficiens in purgatione punitur vt conuictus.in.c.cum.p. nu.1.de pur.cano.fo.147.
Infamatus quomodo dicatur in purgatione deficere.ibi.nu.3.

7 Infamis an ꝛ quomodo admittatur ad iurandum sine ad eius cōmo dum vel alterius.in.c.j.nu.4.de pur.cano.fo.146.

3 Infamis an possit esse procurator.in.c.imperatorum.nu.9.de iura.ca lum.fo.127.
Infamis etiā infamia facti non est capax officiorum spiritualium.ibi.

7 Infamatus de crimine notorio non potest se purgare sed debet condē nari.in.c.cum dilectis.nu.1.de pur.cano.fo.149.
Infamatus quomodo purgatur quādo nulla procedit inquisitio con tra ipsum nec accusa.ibi.nu.8.

5 Infamis ꝛ criminosus possunt repellere suum accusatorē regulariter. in.c.a nobis.nu.11.de excep.fo.3.

3 Infamatus aliquo crimine tenetur se purgare adeo ꝙ si se nō purga uerit reputatur conuictus.in.c.cum super.nu.17.de confes.fo.226.

7 Infamis matrimonium cōtrahere potest.in.c.fi.nu.3.de eo qui du.in matri.fo.24.

1 **Infans** furiosus ꝛ infidelis sunt incapaces excōicationis. in.c.ab excommunicato.nu.9.de rescri.fo.88.

6 Infans vsq; ad trienium debet lactari a matre nisi sit aliqua nobilis, nam tunc traditur alendus alteri expensis patris si est locuples aliter matris si est diues.in.c.ex literis.nu.4.de conuer.infi.fo.173.

6 Infans vsq; ad quod tempus dicitur.in.c.nullus.nu.3.de reg.fo.156.

6 Infantes decedentes sine baptismo priuant visione dei:alia vero pe nā actualēnō patiunt.in.c.maiores.in.§.fi adhuc.nu.2.de bap.fo.119.

7 Infantia est inhabilis ad matrimonia ꝛ sponsalia contrahenda.in.c. gemma.nu.6.de spon.fo.11.

6 **Inferior** non pōt tollere legē superioris matime in preiu diciū tertij.in.c.j.nu.2.de concess.preben.fo.54.

4 Inferior an possit relaxare suspensionem vel excōmunicationem factā a papa.in.c.tam literis.nu.3.de testi.fo.65.

1 **Infideles** non ligant canonibus saltem in spiritualibus. in.c.j.nu.5.de consti.fo.15.

7 Infidelis simul ꝛ eodem tempore de iure diuino plures non potest ha bere vxores.in.c.gaudemus.nu.6.13.de diuo.fo.47.
Infideles ex quibus per iudicem ecclesiasticum vel secularem puniri possunt.ibi.nu.13.
Infidelis si dicat pluribus mulieribꝰ ego duco vos in vxores ꝛ ille pa riter rideant an ille sint eius vxores vel saltem aliqua earū.ibi.nu.18.

7 Infidelium filij etiam qui matrimonia cōtraxerunt in casu a lege cano nica prohibito post baptisma sunt legitimi.in.c.gaudemus.nu.1.qui fil.sint legi.fo.43.
Infidelium matrimonia cōtracta in casibus a lege canonica prohibi tis tenent.ibi.nu.3.
Infideles non astringuntur lege canonica sed diuina fic.ibi.
Infidelium filij ad fidem conuersi nati post repudium ex secūda vxore prima viuente an sint legitimi ꝛ an secunda reputetur vxor.ibi.nu.4.

7 Infidelis ad fidem cōuersus ꝛ eius coniunx nolunt sibi cohabitare vel sine peccato solui fit coniugij ꝛ conversus cōtrahere poterit.in.c.quan

to.nu.1.2.5.6.7.de diuor.fo.46.

7 Infideles cõiuncti in gradu phibito a lege canonica post baptismum nõ separãtur.in.c.de infidelibus.nu.1.de cõsan.t affi.fo.32.
Infidelis nõ cõpellit baptizari sed si fuerit baptizatus põt cõpelli in baptismate remanere.in.c.quidam.nu.1.de apostat.fo.45.
Infideles minus peccant qz non agnouerunt christum ꝙ qui agnouerunt t dereliquerunt.ibi.nu.2.

7 Infidelis vel hereticus dici non potest ille q aliqñ sup fide dubitãs nõ perseuerat in illa cogitatione.in.c.j.nu.1.de hereti.fo.89.
Infideles non possunt esse testes contra christianos.ibi.nu.3.

6 Infideles nouiter redeũtes ad fidẽ sunt tolerandi in moribꝫ t ritibus eorum dummodo non sint tales quod offendatur deus.in.c.fi.nume.2. de baptis.fo.215.

7 Infidelis conuersus ad fidẽ potest vti matrimonio cum relicta fratris sui per ipsum contracto.in.c.fi.nu.2.de diuor.fo.47.

7 Infideles sunt incapaces excõicationis.in.c.relatũ.nume.1. de sentẽ. excommu.fo.176.
Infidelis percutiens clericũ non est excõicatus sed aliter punitur.ibi.

6 Infideles non infesti a christianis t recognoscẽtes ditium ecclesie non sunt molestandi t licite retinent principatus t dñia.in.c.quod sup.nu me.10.de voto t vo.re.fo.177.
Infideles si delinquũt possunt puniri per papã qui est generalis vicarius dei in terris vel per imperatorem.ibi.nu.12.t.14.
Infideles t iudei an possint expelli a christianis.ibi.nu.15.
Infideles possunt vocari in auxiliũ a christianis in bello licito.ibi.

7 Infidelis quersus ad fidẽ põt cohabitare cũ vxore infideli ex quo vult secum cohabitare sine peccato.in.c.quanto.nu.2.de diuor.fo.46.
Infidelis qui ad fidẽ nõ vult cõuerti eius cõiunx cõuersa relictus non est sed reliquit coniugem.ibi.nu.6.

7 Infideles quo ad prohibitionem matrimonij t alia spiritualia nõ includũtur lege canonica lege autẽ diuina fic.in.c.gaudemus.nu.2.t.12. de diuor.fo.47.
Infideles delinquẽtes contra ius diuinum puniri possunt secus si delinquunt contra ius canonicum.ibi.nu.3.12.

7 Infidelium cibis non licet vesci regulariter.in.c.quam sit. numero.2. de iud.fo.87.

1 Infideles nõ possunt sine cã priuari bonis suis nec a papa nec ab imperatore.in.c.que in ecclesiarum.nu.12.de consti.fo.24.

6 Infideles nõ possum cogi ad fidem suscipiẽdam.in.c.maiores.§.item queritur.nu.2.de baptis.fo.215.

5 **Infirmitas** grauis excusat quẽ cõtumacia secus si est leuis.in.c.tenor.nu.1.de re iudi.fo.57.
Infirmitas quomodo probatur.ibi.nu.2.

6 Infirmitas corporis non impedit votũ necrelicta dependentia ex voluntate sed infirmitas animi sic:in.c.porrectus.nu.2.de regu.fo.160.

2 Infirmitas tam sua ꝙ suorũ an sit legitima causa nõ cõparendi in iudicio.in.c.ij.nu.1.de procu.fo.140.
Infirmitas quomodo probetur.ibi.nu.5.

7 Infirmitas superueniens quantũcunq; grauis nõ soluit matrimoniũ consummatũ.in.c.j.nu.4.de coniu.lepro.fo.25.

7 Infirmitas superueniẽs quantũcunq; grauis nõ soluit matrimoniũ etiã quo ad torũ t mutuã seruitutẽ siue furor sit vel demẽtia etiã si clauda efficiatur mulier.in.c.q̃si.nu.3.de coniug.lepro.fo.25.
Infirmitas nõ impedit matrimoniũ contrahendũ.ibi.nu.4.

2 Infirmitas nõ facit aliquẽ actũ nullũ dũmodo non excludat mentem actum facientis.Anto.in.c.ex transmissa.nu.2.de renun.fo.21.

1 Infirmitas impediẽs est causa ne aliquis promoueatur in prelatũ.in.c. cũ inter canonicos.nu.2.de elec.fo.139.

7 Infirmi nõ obedientes medicis non incurrunt crimen inobedientie.in.c.tua nos.§.ad vltimum.nu.5.de homici.fo.101.
Infirmitas que prouenit ex defectu infirmi causat peccatum.ibi.

6 Infirmus in extremis constitutus presumitur sane mentis nisi ꝓbetur probetur.in.c.dilectus.nu.9.t.13.de succes.ab intest.fo.131.

7 **Ingenium** supplet tempus in bene studentibus. in.c.fi. nu.5.de magi.fo.85.

5 **Ingenuus** simpliciter pronũciatus an habeatur pro ingenuo quo ad omnes.in.c.ꝙnis.numero.19. de re iudi.fo.83.

2 **Ingratitudinẽ** cõmittũt adnocatꝰ t ꝓcurator exercendo officiũ cõtra illũ a quo fuerũt beneficiati.in.c.cũ sacerdotis.nu.2.de postu.fo.139.

6 **Ingressus** religionis metu vel imperio superioris putapatris an teneat.in.c.cum virum.numero.8. de regula.fo.159.

6 Ingressus religionẽ seductione an possit allegare seductionem ad inualidandum ingressum.in.c.ad nostram.nu.3.de regu.fo.158.

6 Ingressus religionẽ p vim si intra annũ nõ reclamauerit vlterius non audiur cum censetur consentire.in.c.si quis autem.numero.1.et.4.de regu.fo.156.

7 Ingressus religionis nõ vitiatur si fiat per excommunicatũ. idem de matrimonio.in.c.cum illorum.nu.4.de sen.excom.fo.174.

4 Ingredi monasterium volẽs potest vt miles.in.c.in presentia.nu.49. de proba.fo.18.
Ascendentes t descendentes qui debẽt aliquid capere debent expectare mortem ingressi monasterium quod potest habere bona sed si nõ potest statim debent consequi.ibi.nu.58.fo.18.

7 Ingressus religionem non tollit defectus contractus cũ peccato ingredientis secus fine peccato.in.c.ex tue.nu.4.de simo.fo.73.

3 Ingressus religionis remouet oẽm defectum quem habet ingrediens. in.c.cum deputati.nu.5.t.7.de iudi.fo.40.

6 Ingressus religionis dolo factus tenet sed bona ingressi non acquirũtur monasterio si auiditate patrimonij fuit dolo inductus ad religionem.in.c.nostra.nu.7.de sepul.fo.137.

2 Ingressus religionis dolo factus non vitiatur.in.c.cum dilectus.nu. 12.quod met.can.fo.153.

6 Ingressus religionis per dolum factus non vitiatur.in.c.veniens.nu. 2.de conuer.coniu.fo.170.

2 **Inhabilis** censet habilitatus si eps eũ sciẽter promouit. Ant.in.c.veniẽs.nu.1.2.3.6.7.de fi.ꝑby.fo.51.
Inhabilis an censeatur habilitatus si cum eo fuit per superiorem sciẽter aliquid actum.ibi.nu.7.

2 Inhabiles an vitient actum per ipsos t habiles celebratum.in.c.fi.nu. 4.7.de procu.fo.147.

1 Inhabilitas vnius vtrum suppleatur per inhabilitatẽ alterius.in.c. illa quotidiana.nu.7.de elec.fo.159.

2 Inhabilis promotus ad officium non pandens suum defectum punitur.in.c.fi.nu.13.de procu.fo.147.

6 Inhabilis ad pugnandũ non dicitur ille qui inhabilis est corpore sed consilio pollet.in.c.ex multa.nu.7.de vo.t vo.re.fo.178.

2 **Inhibitio** iudicis cõtra ius facta non inducit nullitatem actus gesti cõtra illam inhibitionẽ etiam quod pars non appellauerit.in.c.ꝙ.nu.5.t.12.de resti.in integ.fo.156.

3 Inhibitoria si non est missa ad aliquem iudicem qui super causa processit an valeat processus.in.c.tuam.nu.11.de ordi.cog.fo.149.
Inhibitoria quando mittitur an requiratur cause cognitio.ibi.

5 **Inimicus** presumitur aliquis si alium non salutat.in.c.cũ cessante.nu.8.de appel.fo.128.

5 Inimicus an possit putari ille qui resistit alicui ne faciat aliquid contra iuris ordinem adeo vt repellatur a testimonio.in.c.cũ.i.t.a.nu.22. de re iudi.fo.77.

7 Inimicꝰ manifestus debet repelli ex iudicis officio.in.c.meminimus. nu.4.de accu.fo.55.

2 Inimicus quo quis probetur.in.c.cũ super.nu.4.de offi.dele.fo.87.

7 Inimicus presumitur ille qui vult testificari contra aliquẽ in causa criminali t ideo ab eius accusatione repellitur.in.c.cũ.p.manconella.nu. 2.de accu.fo.54.
Inimicitia contracta cum vno ex attinentibus transit in alios propinquiores in gradu.ibi.nu.3.

4 Inimicus non presumitur pluries in eadem causa si vnus producitur contra alium.in.c.cum causam.el.ꝙ.nu.2.de testi.fo.77.

7 Inimicus censetur ille qui asserit aliquem nõ diligere.in.c.inquisitionis.§.tertio.nu.6.de accu.fo.62.
Asserenti se inimicum alterius creditur absq; eo quod nullam inimicitie causam alleget.ibi.nu.7.t.10.

7 Inimicus presumitur quis ex eo ꝙ nõ salutat illum quem solitus erat salutare.in.c.olim.nu.6.de iniur.fo.153.

7 Inimicitia causatur siue precesserit iusta vel iniusta causa.in.c.memini mus.nu.8.de accu.fo.55.

3 Inimicitia cõsideratur etiam quod habuerit originem ex iusta causa. in.c.j.nu.2.de iudi.fo.3.
Inimicitia capitalis solet oriri propter contentionem omnium bonorum vel maioris partis.ibi.nu.3.

7 Inimicitie capitales oriũtur ex accusatione.in.c.de bis.nu.8.de accu. folio.53.

3 Inimicitia capitalis tantum est causa recusandi iudicẽ.in.c.accedens. el.ꝙ.nu.3.vt li.non conte.fo.111.
Inimicitia quot modis dicatur capitalis.ibi.

7 Inimicitie capitales quomodo oriantur.in.c.cum oporteat.nu.4.de accu.fo.60.
Inimicitia an sit legitima causa repellendi aliquem a testimonio relinquitur arbitrio iudicis dummodo inimicitia non sit capitalis.ibi.

7 Inimicitia t amicitia probatur ex consecutis.in.c.repellantur.nu.2. de accu.fo.53.
Inimicitia probatur ex hoc ꝙ aliquis multum familiariter conuersatur cum inimicis meis.ibi.
Inimicitia capitalis dicit qñ quis minatus est mortẽ vel accusat criminaliter vel qñ est contentio de maiori parte bonorum.ibi.nu.4.
Inimicitia capitalis tantum repellit quem ab accusatione.ibi.
Inimicitia capitalis causatur sine quis habeat iustã causam litigandi vel non.ibi.nu.5.

Quis poteſt excipere contra inimicū licet inimicitia ſit cauſata culpa ipſius excipientis niſi in hoc commiſerit dolum.ibi.

3 Inimicitie oriuntur inter ſpoliantem ꝛ ſpoliatum habiles ad recuſandum non ſolum eorum teſtimonium ſed etiam eorum cōſanguineorum. in.c.item cum quis.nu.2.de reſti.ſpo.fo.171.

7 Inimicitia non repellit teſtem inimicum quando coacte venit ſecus ſi ſponte.in.c.cum.p.manconella.nu.13.de accu.fo.54.

7 Inimicitia cauſatur non inſpecta cauſa vnde proceſſerit iuſta vel iniuſta fuerit.in.c.licet heli.nu.15.de ſimo.fo.77.

7 Inimicitie graues oriuntur inter denuntiatem ꝛ denuntiantem.in.c. olim.nu.7.de accu.fo.67.

7 Inimicitie dicuntur iuſtum impedimentum ad eundum ad aliquem locum.in.c.decetero.nu.1.de ſen.excom.fo.167.

7 Inimicitia quelibet an repellat accuſantē.in.c.i.nu.8.de accu.fo.51.

7 **Iniurie** inferende proxime an quis teneat obuiare remiſſi/ue.in.c.quante.nu.8.de ſen.excom.fo.178.

5 **Iniuriam** adinuicem dicentes poteſt alter alterum accuſare.in.c.cum te.nu.25.de reiudi.fo.79.
Iniurioſum verbum eſt dicere alicui tu es baſtardus animo iniuriandi.ibi.nu.27.ꝛ.28.

2 Iniuria fit alicui cuius verbo credi debebat fiab eo exigitur ſcriptura.in.c.legebatur.nu.1.de maie.ꝛ obe.fo.125.

4 Iniuriam propriam ꝛ ſuorum etiam criminaliter quis licite proſequitur etiam de iure canonico.in.c.decetero.nu.8.de teſti.fo.49.

7 Iniuria enormis dicitur illa q̄ eſt facta in loco notorio licet ſanguis ex percuſſione nō exiuerit.in.c.cum illorū.nu.9.ꝛ.10.de ſen.excō.fol.174.
Iniuria facta cum pugno in naſo vnde multum ſanguinis exiuit nō dicitur atrox.ibi.nu.10.
Iniuria facta clerico an ſit lenis vel enormis relinquit arbitrio epi vt ſi ſit lenis ipſe abſoluet ſi vero enormis remittet ad papā.ibi.nu.10.

7 Iniuriam clerico inferens tenetur ſatiſfacere nedum etiam clerico ſed eccleſie.in.c.poſtulaſti.nu.3.de iude.fo.87.
Cognoſcens de iniuria criminaliter poteſt ex officio compellere iniuriantem ad ſatiſfaciendum leſo.ibiam.4.

1 Iniuria non committitur ab illo qui vtitur iure ſuo.in.c.cum eccleſia. nu.11.de elec.fo.152.

3 Iniuriam tenetur quis remittere ſed non eius ſatiſfactionem.in.c.conqueſtus.nu.3.de ſo.compe.fo.83.

5 Iniuria fit alicui etiā ſi ei dicis veritatem dūmodo animo iniuriandi dicas.in.c.cum te.nu.1.ꝛ nu.26.de re iudi.fo.78.

2 Iniuria enormis dicitur omnis iniuria habens in ſe membri mutilationem.Anto.in.c.expoſuiſti.nu.2.de corpo.viti.fo.63.

7 Iniuria illata clerico parit actionē iniuriarū ꝛ ſibi ꝛ eccleſie ſue etiam ſi habeat plures nec vnus in preiudicium alterius remittit.in.c.parochianos.nu.4.de ſen.excom.fo.166.
Iniurians clericum conuenitur coram iudice eccleſiaſtico.ibi.nu.5.

7 Iniuria lenis mediocris vel enormis que ſit ſtatur arbitrio iudicis.in c.peruenit.nu.3.de ſen.excom.fo.168.

5 Iniuriam committit qui habet animum iniuriandi licet erret in perſona.in.c.illud autem.nu.9.de preſcri.fo.26.

7 Iniuria non eſt alicui inferenda ratione cauſe fauorabilis.in.c.nuper a nobis.nu.3.de dona.inter vi.ꝛ vxo.fo.49.

7 Iniuria an fiat volenti.in.c.contingit.nu.2.de ſen.excom.fo.176.

1 Iniuria debet fieri quando non conceditur ſucceſſori id quod erat conceſſum p̄deceſſori.in.c.bone memorie.el.ħ.nu.28.de poſtu.pla.fo.115.

7 Iniuria tāto dicitur atrocior q̄to coram pluribus facta eſt.in.c.i.nu. 2.de maledi.fo.123.
Iniuriatus ſi fuit ſuperior an poſſit ipſe iniuriantē punire.ibi.nu.5.
Iniurie ſatiſfactionē nemo tenet remittere ſed rancorem.ſic.ibi.nu.7.
Iniuriatus ſi dixerit ſacerdoti remitto iniuriam intelligit de odio non ſatiſfactione.ibi.

7 Iniuria ſi irrogatur epiſcopo cēſetur irrogata omnibus eccleſiis ſibi ſubiectis adeo quod poſſunt pro tali iniuria agere.in.c.olim.nu.2.de iniur.fo.152.
Iniuria illata clerico poteſt per ipſum eſtimari ꝛ pena applicatur ſibi ibi.nu.3.
Iniuriarum eſtimatio ꝛ condemnatio quando fiat.ibi.nu.4.
Iniuriatus an cenſeatur remiſiſſe iniuriā ex eo quod ſalutat iniurians.ibi.nu.6.

7 Iniurians clericum conuenitur coram iudice eccleſiaſtico quia cōmittit ſacrilegium.in.c.cum ab homine.nu.2.de ſen.excom.fo.167.

7 Iniurians aliquem verbaliter an teneatur ſi dixerit veritatem.in.c.ſi culpa.nu.5.de iniur.fo.153.

7 Iniuriatus ſi remiſerit iniuriam non cenſetur remiſiſſe ſuum intereſſe ſed tantūmodo rancorem.in.c.i.nu.7.de iureiu.fo.152.
Iniuriatus non tenetur remittere iniuriam niſi ab eo petatur.ibi.
Iniuriatus poteſt agere contra iniuriantē criminaliter ꝛ ciuiliter non tamen ſimul.ibi.nu.9.

5 Iniuriantes ſe adinuicem non compellant imo alter alterum accuſat.in c.an ſit deferendum.nu.4.de appel.fo.114.

4 Iniurians licite iurat ſtare mādato iniuriati pro ſatiſfactione iniurie ꝛ cum agitur de crimine criminaliter non poteſt cōpromitti.in.c.quia tanallis.nu.1.de iureiu.fo.145.

7 Iniurians tenetur iniuriato ſatiſfacere de iniuria ſua qualitatem perſone iniuriate.in.c.ea noſcitur.nu.3.de ſen.excom.fo.167.

4 Iniuriata pars nihil poſſit ignoſcere gratis parti iniurianti.in.c. veniens.nu.1.de iureiu.fo.138.

3 **Iniuſtitia** notoria quando dicatur.in.c.ħ.nu.17. de vita.fo.134.

2 Iniuſtitia conſiſtit in ſe nullitatem q̄ facit ad multa ſed non econtra. in.c.cum contingat.nu.5.de offi.dele.fo.96,ꝛ nu.15.fo.99.

3 Iniuſtitia non debet alteri fieri preterea miſerabilis perſone.in.c.ex te nore.nu.4.de ſo.compe.fo.72.

7 **Innocentia** accuſati quod interfecerit bannitū poteſt per quemcūq; allegari ꝛ probari.in.c.illa prepoſitorum.nu.4.de accu.fo.52.

7 Innocentia inquiſiti poteſt per quemcunq; allegari.in.c.veniens.nu. 22.de accu.fo.57.

7 **Inobedientia** eſt peccatum mortale.in.c.ex parte.nu. 3.de ver.ſignī.fo.185.

6 **Inops** dicitur ille qui viuit ex proprio artificio.in.c.quod ſuper.nu.4.de vo.ꝛ vo.re.fo.177.

3 Inopia oppoſita conuento impedit executionem ſententie etiam in interdicto poſſeſſorio.in.c.olim.el.ħ.nu.1.de reſti.ſpo.fo.188.
Inopia differt ſolutionem in ciuilibus ſed nō in criminalibus nam tāc ſuccedit pena corporalis.ibi.nu.2.
Inopia ſeu paupertas an impediat executionē ſententie vel proceſſum iudicħ.ibi.nu.6.

7 **Inquiſitio** ſemper debet continere qualitatē criminis et circūferentias q̄ſ fit ad penā imponendā alias forte ſecus.in.c.acceptimus.nu.7.de pur.cano.fo.150.

6 Inquiſitio p̄t iterari ex noua infamia vel indicijs nouis.in.c.ſi.nu.2. de celeb.miſ.fo.212.

7 Inquiſitio contra prelatum non debet fieri niſi precedēte infamia ſcādalioſa aut periculoſa.in capitulo.in tantum.numero.26.de colluſ.dete.folio.121.

7 Inquiſitio non requirit vnā ſolā clamoſam inſinuationē ſed plures q̄ tñ remittitur arbitrio iudicis.in.c.licet heli.nu.5.de ſimo.fo.77.

7 Inquiſitio ſiue generalis ſiue ſpecialis dūmodo nō fiat ad penā imponendam ſed tñ ex debito officij non requirit q̄ precedat infamia.in.c. qualiter ꝛ q̄ſ.el.ħ.nu.14.de accu.fo.65.

4 Inquiſitio nō eſt facienda propter infamiā a malignis ortam niſi de fama requiratur.in.c.cū in inuentute.nu.1.de preſump.fo 123.

7 Inquiſitio facta ex officio ꝛ facta ad inſtantiā alterius differūt in multis de quibus in.c.qualiter ꝛ q̄ſ.el.ħ.nu.17.de accu.fo.65.
Inquiſitus ex officio nō poteſt producere probationes ſuper bona fama ſed ſi eſt inquiſitus ad inſtantiam alterius poteſt q̄ non ita preſumitur contra iudicem ſicut contra partem.ibi.

7 Inquiſitio p̄t fieri contra ſuſpectū que prius d3 fieri ſuper infamiā q̄ ſuper veritate criminis.in.c.ſi quis.nu.1.de purg.cano.fo.146.

7 Inquiſitio q̄ſ fit ad denuntiationē alterius puta publici officialis vt ſunt ſyndici caſtrorum nō requirit q̄ precedat infamia.in.c.qualiter ꝛ q̄ſ.el.ħ.nu.12.de accu.fo.64.

7 Inquiſitio fieri nō debet niſi infamia precedat.in.c.qualiter ꝛ quādo. el.ħ.nu.1.de accuſa.fo.65.

1 Inquiſitio aſſicit mitiori pena inquiſitū q̄ accuſatio accuſatum.in.c. per inquiſitionem.nu.14.de elec.fo.146.

6 Inquiſitio generalis poteſt fieri aliqua fama non precedēte: ſpecialis vero id eſt quando fit cōtra certam perſonam nō poteſt fieri aliqua fama non precedente.in.c.grauemini.nu.9.de preben.fo.38.
Inquiſitione generaliſſi nominetur certa perſona cōtra quam poſtea ſpecialiter inquiratur depoſitiones facte in inquiſitione generali non faciunt fidem in inquiſitione ſpeciali.ibi.

7 Inquiſitio ad dicta paucorum denuntiantium committitur.in.c.ſi.nu. 2.de accu.fo.67.

☞ Corſetus. Hoc tenuit Oſti.in.c.inquiſitionis.in ſi.de accu. Jo.an.in d.c.ſi.eo.titu.tenet contrarium.nam Oſtien.ibi dixit quod licet dicta paucorum non infament per ter.in.d.c.inquiſitionis.in fi. tamen committitur inquiſitio quod non placet Joan.and.in.d.c.ſi.per ter.ibi qui vicit inquiras veritatem.ſed opi. Oſti. magis placet Abb.q̄ ex quo papa nō expreſſit quod iſtum haberet pro infamato cōmiſſa ſimpliciter inquiſitio veritatis videtur tanq̄ preambulum ꝛ antecedens commiſſum negotium ſuper infamia quod non eſt verifimile quod in ſimplici commiſſione papa voluerit violare regulas iuris. per hoc videtur ter.cum ibi no.fm eum in.c.cum oporteat.de ac.ꝛ ita reſidet Abb. in.d.c.ſi.ſed iudicio meo opi. Joan.and.videtur quia in caſu.d.c. fina. non erat neceſſe prius inquirere de infamia prout dicebat Oſtienſis quia papa ibi non dubitabat de infamia.ꝛ ad hoc pondero mihi verba ibi fame ſue prodigus ꝛ ſalutis.nam reſponſio debet congruere petitioni.l.vt reſponſum.C. de tranſact.l.ſi defenſor.ſ.qui interrogatus.

ſi.de interro.act.c.de muliere.de ſpon.c.inter dilectos.§.ceterū.de fide inſtru.vel poſſumus ſaluare ab.qō cum fuerit dictū qō erat prodigus rerum a fame.ꝛ papa man det inquiri de veritate.qō intelligatur ſuper vtroq;.Nec ob.q; fuerit dictū fame ſue prodigus qz illa verba ſunt rarius que non inducūt iuris miniſterū.glo.ſi fing.in.l.vnica.C.qñ non pcen.partes.volvit Jo.an.in.c.dilecto.de preben.glo.ſi.in.c.abbate ſane.in ver.iudicio.de re iudi.lib.vi.ꝛ in cle.diſpendioſam.de iudi.ꝛ in.c.canditis.de elec.cum ſimi.

7 Inquiſitio generalis ſi fuit facta:ꝛ fuit repertus aliquis culpabilis an poſſit puniri vigore probationū in generali inquiſitione productarū. in.c.ad petitionem.nn.2.de accu.fo.63.
Contra inquiſitionē formatam contra aliquod collegium vel vniuerſitatem poſſunt omnes ſingulariter cōradicere quia ſingulariter omnium intereſt.ibi.nu.3.
Inquiſitio an ſit iudicium extraordinarium vel ordinarium.in rubri.nu.3.de iudi.fo.2.

7 Inquiſitio ſuper fama poteſt formari etiam non precedentibus legitimis indicijs.in.c.licet in beato.nu.7 de accu.fo.56.

6 Inquiſitus reſpōdendo ſe non feciſſe ſi poſtea cōuincatur qō fecit poteſt dicere ſe feciſſe quia licuit ſibi.in.c.ſi gref.nu.2.de ſolu.fo.102.

7 Inquiſiti accuſati vel denuntiati debēt habere copiam teſtificatorum ꝛ nomina teſtium.in.c.olim.nu.8.de accu.fo.67.
Inquiſitiones que non tendūt ad penā poſſunt fieri nulla precedente infamia:ſecus ſi tendunt ad penā quia ds precedere infamia.ibi.nu.9.

7 Inquiſitor hereticē prauitatis an habeat ordinariam vel delegatā poteſtatem ꝛ ab ipſo ad quem appellatur.in.c.excōmunicamus.nu.13.de here.fo.92.

7 Inquiſitus licet abſoluat qz contra eū nil ceſſit probatū ſi no ds purgari propter aliqualē infamiā.in.c.cū oporteat.nn.2.de accu.fo.60.
Inquiſitio ſi fuit cōmiſſa alicui ſimpliciter a papa an poſſit vel debeat prius inquirere de fama.ibi.nu.7.
Inquiſito ſuper veritate criminis non facta prius inquiſitione ſuper fama an valeat ſine ſit facta per ordinarium vel delegatum ſiue oppoſuerit ſiue non.ibi.nu.8.
Inquiſitus contra quē eſt probata infamia per teſtes an poſſit probare per alios teſtes ſe eſſe bone fame ꝛ ſic repellere inquiſitionē ſuper veritate.ibi.nu.10.

3 Inquiſitus miti⁹ punit ꝙ accuſat⁹.in.c.at ſi clerici.nu.34.de iudi.fo.14.

5 Inquiſitores poſiti ad requirēdū de aliquo crimine pñt repertū culpabilem priuare officio ꝛ beneficio.in.c.cū.ſ.ſ.nu.2.ꝛ.3.de re iudi.fo.76.
Inquiſitores an poſſint dici iudices ꝛ in quibus differāt a iudicibus. ibi.nu.4.ꝛ.8.
Inquiſitores deputati ſup aliquo crimine ꝛ in certo loco non poſſunt de alio crimine ꝛ in alio loco inquirere.ibi.nu.7.
Inquiſitor deputatus ſuper pluribꝰ criminibus ꝛ contra plures perſonas non tenetur ſuper oībus ꝛ contra oēs ſimul procedere.ibi.nu.8.
Inquiſitores habēt delegatā nō aūt ordinariā iuriſdictionē.ibi.nu.9.

7 Inquiſitor hereticē prauitatis an ꝛ quando poſſit cognoſcere vtrū aliquod crimen ſapiat hereſim.in.c.i.nu.4.de ſorti.fo.119.

7 Inquiſitus accuſatus vel denuntiatus an poſſit eligi ad dignitates.in c.omnipotens.nu.4.de accu.fo.52.

1 Inquiri de fama alicuius debet in loco vbi eſt cōuerſatus.in.c.poſtq̄. nu.6.de elec.fo.119.

3 Inquiſitus non tenetur reſpōdere niſi fuerit citatus ꝛ crimina expoſita ſecus in ciuilibus.in.c.i.nu.15.de iudi.fo.4.

7 Contra prelatos ꝛ alios ſuperiores non inquirit niſi precēdēte infamia que ſcandalū ꝛ periculū poteſt afferre ſed contra alios ſufficit ſimplex infamia ꝛ quando.in.c.qualiter ꝛ quando.nu.9.de accu.fo.65.

7 Inquiſitus quando citatur an debeat in citatione poni tenor inquiſitionis.in.c.meminimus.nu.3.de accu.fo.55.

5 Inquiſitores hereticē prauitatis dicuntur delegati ad vniuerſitatem cauſarum ꝛ fauore fidei habent iuriſdictionem inſolidum.in.c.ſi.nu.19. de re iudi.fo.85.

4 Inquiri poteſt ad vtilitatē eccleſie nulla precedente infamia.in.c.ſicut noſtris.nu.2.de iureiur.fo.154.

7 Si contra prelatum infamatum de dilapidatione inquiratur interea interdicit ſibi omne genus alienandi exceptis bonis que ſeruando ſeruari non poſſunt.in.c.ſi.nu.1.6.de accu.fo.67.

7 Inquiſitus mitius punitur de iure canonico ꝙ accuſatus nam punitur extraordinarie niſi crimen ſit confeſſatū vel notorium quo caſu punitur pena ordinaria de iure ciuili tantum punitur inquiſitus ꝙtum accuſatus.in.c.qualiter ꝛ quando.el.ñ.nu.20.de accu.fo.65.
Inquiſito propriē eſt illa que fit ex officio iudicis puro ꝛ mero nemine deferente vel impetrante.ibi.nu.21.
Inquiſito non debet fieri contra aliquem ex ſola infamia a malivolis orta.ibi.nu.9.fo.16.

7 Inquiri non debet cōtra aliquem de veritate niſi precedat infamia.in c.inquiſitionis.§.tertio.nu.1.2.ꝛ.3.de accu.fo.62.

7 Inquiſitus ſi non probatur contra eum niſi per famam vel teſtium credulitatem non punitur ſed requiruntur probationes clare.in.c.inquiſitionis.§.queſtuiſti.nu.1.ꝛ.2.de accu.fo.62.

4 Inquirendo non proceditur ſuper iuribus ſingulariū perſonarū niſi ſint miſerabiles perſone.in.c.ad noſtrā.cl.ñ.nu.9.de iureiu.fo.143.

7 Inquiſitores generales poſſunt procedere ad inquirendum non receptis teſtibus ſuper infamia dummodo de eis conſtet per frequentē clamorem ſecus ſi eſſet deputatus ad vnam cauſam tantum.in.c.cum dilecti.nu.2.de accu.fo.60.

7 Inquiri poteſt etiam contra prelatum ad denuntiationem vnius.in.c. cum dilectus.nu.1.de calum.fo.68.

7 Inquiſitus ſi pendente inquiſitione efficiatur epiſcopus an ab inquiſitione ſit deſiſtendum.in.c.per tuas.el.i.nu.14.de fimo.fo.78.

7 Inquiſitus minus punitur ꝙ accuſatus.in.c.inquiſitionis.nu.1.ꝛ.6. de accu.fo.61.
Inquiſitus non incurrit infamiam ſed accuſatus ſic quādo eſt tale crimen q̄ ſoleat irrogare infamiam.ibi.nu.2.

2 Inquiſitores hereticē prauitatis habent delegatam non ordinariā poteſtatem.in.c.cauſa reſtitutionis.nu.1.de reſti.in integ.fo.163.

5 Inquiſitores hereticē prauitatis an poſſint inquirere poſt quinquennium a morte hereticī ad effectum confiſcationis bonorum.in.c.cū nobis.nu.8.de preſcri.fo.33.

2 Inquiſitio generalis poteſt fieri nulla precedēte infamia ſpecialis vero non.an.c.i.nu.6.de offi.ordi.fo.110.

4 **Inſcriptionibus** monumentorū libroꝝ ꝛ inſcriptionibus colūnarum an credatur.in.c.quanto.nu.10.de iureiur.fo.141.

7 Inſcriptio quam faciunt accuſatores nil aliud eſt niſi q̄ ipſi ſe obligēt ad penam talionis.in.c.ſuper his.nu.7.de accu.fo.58.
Inſcriptio ad penā talionis non eſt neceſſaria qz is non fuerit facta nihilominus ad eā tenet ſi in accuſatione defecerit accuſator.ibi.nu.8.

7 **Inſignia** an quis poſſit portare ꝛ ex cuius priuilegio.in.c. dilecta.nu.3.de exceſ.prela.fo.132.
Inſignia aliorum non eſt licitum facere ſiue portare.ibi.nu.4.

2 Inſignia denotantia iuriſdictionem non poſſunt portari extra limites ſue prouincie.in.c.i.nu.4.de uſu.ꝛ uſu pal.fo.7.

3 Inſignia denotantia ſuperioritē poſſunt ex priuilegio vel conſuetudine vel preſcriptione portari vbiq; alis non niſi in quibuſdaꝫ ſpecialibus vtrū aūt ſufficiat alterū iſtorū ad portāda inſignia predicta.in.c.i.nu. 3.ꝛ.4.vt lit.pend.nihil inno.fo.116.
Inſignia non denotantia ſuperioritatem:ſed dignitatem inſigniti pñt vbiq; portari.ibi.nu.7.
Inſignia pōtificalia an poſſint per inferiores in epo preſcriptiōe acquiri.ibidem.nu.10.

5 Inſignia q̄ dant abbatibus potius ſunt ad decorem ꝙ ad ſubſtantiam. in.c.intermonaſterium.nu.25.de re iudi.fo.75.

7 **Inſinuatio** eſt deſcriptio donationis in actis publicis coram iudice ꝛ inuēta fuit ne fiat fraus.in.c.donatio.nu.13.de do.inter vi.ꝛ vxo.fol.50.

4 Inſinuatio quid ſit.in.c.ſi.nu.4.de ſi.inſtru.fo.113.

5 **Inſtantia** non poteſt per partes prorogari.in.c.ex ratione.nu.8.de app.fo.93.

5 Inſtantia non poteſt conſenſu partium prorogari.in.c.i.nu.12.de lib. obla.fo.94.

2 Inſtantia tam iuris ꝙ ſtatuti ſi eſt perempta an valeant acta poſt ea facta.in.c.de cauſis.nu.10 de offi.dele.fo.74.

5 Inſtātia ſi eſt perempta res inducitur fere ad illum ſtatum in quo res erat prius.in.c.illud autem.nu.20.de preſcri.fo.26.

4 Inſtantia an currat coram arbitro vel arbitratore.in.c.quintauallis.nu. 22.de iureiu.fo.147.

2 Inſtantia quanto tempore perit coram iudice tanto tempore perit coram arbitro.in.c.cum dilectus.nu.21.de arbi.fo.173.

2 Inſtantia finita an pereant acta poſtea facta.in.c.ſignificaſti.nu.2.de offi.dele.fo.75.

3 Inſtantia in quibus caſibus durat minori tempore.in.c.venerabilis. nu.11.de iudi.fo.44.
Inſtantia durat per.xx.dies tantum quando officiales ſyndicant.ibi.
In notoriis peremptа inſtantia poteſt ferri ad huc ſeia.ibi.nu.18.

3 Inſtantia incepta cum vno clerico ſuper vna eccleſia non tranſit in ſucceſſore in illa eccleſia ſecus ſi inſtātia eſſet inchoata ſuper eccleſia quia dignitas non mouitur.in.c.quia.v.nu.9.ꝛ.10.de iudi.fo.29.
Inſtantia non tranſit niſi in ſucceſſores vniuerſales.ibi.
Inſtantia inchoata contra vnum an ꝛ quando tranſeat in ſucceſſorem ibi.nu.11.

3 Inſtantia iudicij non perit lapſu triennij.in.c.venerabilis.nu.1.4.ꝛ.5. de iudi.fo.44.
Inſtantia peremptа non expirat iuriſdictio delegata.ibi.nu.3.
Inſtantia qñ eſt peremptа per ſubterfugia partis vel ex defectu iudicis an det reſtitutio vel quo ſuccurrat illi q nō eſt in culpa.ibi.nu.9.
Inſtantia certi temporis non currit quando iudex eſt legitime impeditus.ibi.nu.10.fo.45.
Inſtātia non perit lapſu triennij qñ in foro ſeculari agitur cauſa eccleſiaſtica

cleſiaſtica.ibidem.nu.12.
Inſtantia in criminalibus durat biennio.ibidem.nu.13.
Inſtantia perempta que acta pereunt.ibi.nu.4.
Inſtantia virū progetur p cōpromiſſum ſicut p appellationē. ibidez.
Inſtantia non poteſt conſenſu partium prozogari etiam ſi iuranerūt. ibidem.ꝛ.nu.15.
Inſtantia finita nō debet iudex ſententiā ferre etiam ꝙ aperte non opponatur.ibidem.nu.16.ꝛ.17.
Inſtātia currit arbitro ſicut iudici ſecus arbitratori.ibi.nu.21.
Inſtantia etiam bz locum in cauſis ſummarijs.ibi.nu.22.
Inſtātia perit qñ iudex procedit p inquiſitionem.ibi.nu.23.

5 Inſtātia quare de iure canonico non perit.in.c.ſup.nu.5.de ap.fo. 87.

3 Inſtantia qñ eſt peritura iudex ex officio pōt venire ad diffinitinam. in.c.ſignificauerunt.nu.23.de iudi.fo.48.

2 Inſtātia inchoata trāſit in heredē.in.c.ex pte.nu.2.de arbi.fo.176.

7 Inſtantia de iure canonico nō perit p lapſum triennij.in.c.cū olim. el ſecundo.nu.3.de priuil.fo.140.

1 **Inſpirati.** a deo dicunt illi q omnes nemine diſcrepāte aliquid faciūt in bonū.in.c.qꝫ.ppter.ſ.niſi.nu.12. et.3.de elec.fo.164.

6 **Inſtitutio** beneficiorū ſpectat ad eōs vel eorū officiales adeo ꝙ clerici ppria autoritate vel ſine ipſorū licentia inſtituī non poſſunt ad alios aūt nō ſpectat niſi de iure ſpeciali.c.ex frequentibus.nu.1.2.ꝛ.9.de inſtitu.fo.51.
Nec valeret conſuetudo in contrarium.ibi.nu.3.fo.54.

5 Inſtitutio facta per eūm in eccleſia patronata anteꝙ patronus ſit in mora preſentandi an cōualeſcat ſi patronus in termino nullū pētauit in.c.cum bertoldus.nu.14.de reindi.fo.70.

6 Inſtitutus in re certa non per omnia habetur loco legatarij.in.c. ratione.nu.13.de teſta.fo.125.

6 Inſtituere nemo pōt ſeipſum.in.c.ſi.nu.1.de inſti.fo.54.

6 Inſtitutio facta de patre ꝛ filijs nō cenſet facta ordine ſucceſſiuo ſed ꝙ pater vocetur pro dimidia ꝛ filij collectiue vocati in alia dimidia.in.c. raynaldus.nu.11.de teſta.fo.127.

6 Inſtituī nemo debet vltra facultates eccleſie inuitis clericis q iſto caſu non tenentur aliquem recipere ad mandatum cuiuſcūq.in.c.autoritate.nu.1.ꝛ.2.de inſti.fo.52.

7 Inſtitutio vel deſtitutio in eccleſia non ſpectante ad aliquē pleno iure pertinet ad epiſcopum ꝛ non ad alium nec valet conſuetudo in contrarium.in.c.cum ꝛ plantare.nu.2.de priui.fo.137.

7 Inſtitutio beneficiorū ad quē ptinet ad illū ptinet deſtitutio niſi habuerit ius inſtituēdi ex cōſuetudine vel preſcriptione qz ſi vnū preſcripſit nō ſequit preſcripſit aliud.in.c.cū ex iniuncto.nu.3.ꝛ.4.de bere.fo.92.

6 Inſtitutio ꝛ collatio cōfundunt adeo ꝙ non vitiaretur libellus vel reſcriptum.in.c.poſt electionem.nu.10.de conſt.preben.fo.59.

6 Inſtitutio in beneficijs ꝛ cuſtodia beneficiorū vacantiū ptinet ad eūm loci de iure cōmuni.in.c.cum venitſent.nu.2.ꝛ nu.10.de inſti.fo.54.

2 **Inſtructus** quoties quis tenet ꝛ potuit cōparere in termino non auditur petens vlteriorē terminū ad inſtruendum.in.c.coram.nu.3.de reſti.in integ.fo.161.

4 **Inſtrumenta** cōia ratione proprietatis ſunt edēda.in c.j.nu.7.de proba.fo.341 nu.28.fo.4.
Inſtrumenta communia ex natura negotij vt ſunt ſcripta ab exercente aliquod officium ſunt edenda.ibi.nu.8.
Inſtrumēta originalia ꝛ cōmunia inter partes ratione materie que in eis continetur ſunt edenda.ibi.nu.11.
Inſtrumenta non originalia ſed exemplata pecunia partis non ſunt edenda.ibi.nu.12.
Inſtrumēta ppria petentis debent edi ꝛ poſſunt vendicari.ibi.nu.13.
Inſtrumenta quando debeant edi.ibi.nu.26.
Inſtrumēta integraliter ſunt edenda a perſona publica ratione intereſſe petentis.ibi.nu.27.fo.4.
Inſtrumēta integraliter ſunt edenda vt falſitas redarguatur circa dīē ꝛ conſulem ſecus circa contenta in inſtrumentis.ibi.nu.29.
Inſtrumēti editio debet fieri ſine die ꝛ cōſule niſi editio nihil prodeſſet ſine die ꝛ conſule.ibi.nu.30.
Nomen pape ꝛ imperatoris apponit in inſtrumentis bodie.ibi.nu.33.

7 Inſtrm per ditū ꝛ eius tenor probat per teſtes qui illud perlegerūt ſi deponūt de tenore ꝛ ꝙ erat ſine vitio.in.c.cū olim.nu.3.de priui.fo.139.
Inſtrumentū quod fuerit deperditum an ſtetur iuramento perdentis. ibi.nu.10.fo.91.

4 Inſtrumentū an ꝛ quando dicitur falſum debeat iurari de calūnia vel malitia.in.c.accepimus.nu.7.de fi.inſtru.fo.101.

4 Inſtrumētum non dicitur cōmune ex ſola oſtenſione facta iudici abſq; productione inſtrumenti.in.c.imputari.nu.1.de fi.inſtru.fo.110.
Inſtrumenta contraria directe vel indirecte fidi innicē fidem derogāt. ibi.nu.2.

5 Inſtrumenta ſine priuilegia poſſunt ſcribi et publicari tam in charta pergameni ꝙ bombacina.in.c.cum dilecta.nu.9.de confirma.vtili vel inuti.fo.141.

4 Inſtrumenta in quibus caſibus poſſunt produci poſt concluſionem in cauſa.in.c.cum dilectus.nu.3.de fi.inſtru.fo.104.
Inſtrumēta producere an pars poſſit ante concluſionē ſi intra tps ſtatuū a iudice ad producenda inſtrumenta non produxit.ibi.nu.4.
Inſtrumenta in quibus adhibetur fides ex cōſuetudine faciunt fidē in foro eccleſiaſtico ꝛ in negotijs eccleſiaſticis.ibi.nu.5.
Inſtrumentum confectum per notarium in famem an ſit ipſo iure nullum.ibi.nu.7.fo.105.

4 Inſtrumentum ad hoc vt ſit publicum que requirantur.in.c.ſ.nu.3.de fide inſtru.fo.95.
Inſtrumentum facit fidem in fauorē alterius ex mandatoribus.ibidez numero.5.fo.96.

4 Inſtrumentū ſi conſtat de errore an poſſit aliquid abradere.in.c.ex litis.nu.3.de fi.inſtru.fo.98.

6 Inſtrumenta guarentigiata non habent locum contra clericos nec eos ligant.in.c.ſicut te.nu.17.de cle.vel mona.fo.246.

4 Inſtruments producta in iudicio nō ſunt de actis ſed productio ſic.in c.quoniam.nu.8.de proba.fo.27.

6 Inſtrumenta guarentigiata ſtante ſtatuto de eorum executione mādatur executioni non ſolum circa ea que directe continentur ſed que inde recte.in.c.cum olim.nu.10.de cenſi.fo.204.
Inſtrumentum vel ſententia ſi producitur ab vno an productus teneatur contra ſe recipere.ibi.nu.11.

4 Inſtrumentum non infirmatur ſi poſt reperiat inhabilitas teſtium et idem in ſententia.in.c.ſuper eo.el.j.nu.1.de teſti.fo.48.

2 Inſtrm publicum habet preſumptionē pro ſe ꝛ ꝺ̄ium alleganti incumbit probatio.in.c.vnico.nu.9.de ſyndico.fo.148.

5 Inſtra falſificās vel acta in aliqua cā an debeat ꝺ̄ere illam cām vel alter puniatur.in.c.cū venerabilis.nu.30.de excep.fol.11.
Inſtrumentū cōtinens factum indiuiduū nō pōt pro parte acceptari et pro parte non.als ſecus ꝛ idē in confeſſione.ibi.nu.40.

4 Quando agit de reprobatione inſtri an admittant̄ due reprobatiōes vel plures.in.c.licet dilectus.nu.3.de teſti.fo.82.

6 Inſtrumentū poteſt loqui p verba preteriti temporis licet actus fiat in preſenti.ita poteſt loqui in tertia perſona ꝛ in prima.in.c.quod autem.nu.4.de iure patro.fo.191.

2 Inſtrumentū producens cenſet tacite confiteri omnia contenta in eo.in c.cum ſuper.nu.7.de offic.deleg.fo.87.

5 Inſtrumēta ſi pendent aliquem ſunt aliqua ſibi inutilia ſed alteri preiudicialia poteſt cogi ad illa lacerāda.in.c.cum dilecta.nu.5. de cōfirmati. vti, vel inuti.fo.141.

6 Inſtrumētū reddit ſuſpectū ex raſura ſeu ſuperlineari ſcriptura.in.c. cum venerabilis.nu.6.de reli.domi.fo.186.
Inſtrumētū locationis non pbat neq; dōium neq; poſſeſſionē eſſe penes locantem.ibidem.nu.7.

4 Inſtrumentum an poſſit fieri circa conſanguinitatem probādā.in.c.ſeries.nu.2.de teſti.fo.58.
Inſtrumenta poſſunt produci vſq; ad concluſionem.ibi.nu.4.

4 Inſtrumētū ſolū dotis vel donatiōis ꝑpter nuptias an pbet matrimonium.in.c.illud quoq;.nu.7.de preſump.fo.119.

6 Inſtrumentum factum ab excōmunicato an valeat.in.c.aduerſus.nu. 13.de immu.eccle.fo.230.

7 Inſtrumentum reprobari poteſt per aliud inſtrumentum dignius.in c.j.nu.5.de na.ex liber.pen.fo.76.

4 Inſtra pducens nō pōt illa reprobare.in.c.pītū.nu.9.de teſt.fo.63.
Inſtrumentū ſi arguitur de falſo an poſſit pducens vt cuitet penam ſal ſi dicere ſe nolle vti illo inſtrumento.ibi.nu.10.

6 Inſtrm ſi vitietur poteſt notarius aliud conficere qō non vitiabitur ſi ſit factum ſuper eodem facto licet cantet in alia perſona.in.c.dudū.nu mero.5.de cōuer.coniug.fo.171.
Inſtrm pōt loqui in prima vel in tertia ꝑſona.ibi.6.
In inſtro illud cenſet fuiſſe actum qō reperit ſcriptum.ibi.nu.7.

4 In inſtro publico non eſt neceſſe ꝙ teſtes ſe ſubſcribant.in.c.cum ioannes.nu.5.de fide inſtru.fo.107.

4 Inſtrumētū exēplatū a notario ſine autoritate iudicis conſenſu partiū facit fidem.in.c.albericus.nu.7.de teſti.fol.78.

6 Inſtrm impugnās perdit cōmodum qō poteſt habere ex eo.in.c.cum olim.nu.6.de cenſi.fo.204.
Inſtrm pducens cenſet fateri omnia cōtenta in eo ꝛ pars aduerſa poteſt ex ipſo tueri ſi vult.ibi.nu.7.

1 Inſtrm cōfectū a notario excōicato eſt nullū.in.pe.Greg.nu.17.fo.7.

4 Inſtrm nō facit fidē niſi de eo qō potuit interuenire ſilo die quo factus fuit inſtrm.in.c.qñ.nu.27.de proba.fo.30.
An inſtrumenta ſemel producta ꝛ exemplata in iudicio ſint iterū producenda.ibi.nu.36.fo.30.

4 Inſtrumentorū vitia viſibilia impediunt exemplationem inuiſibilia non.in.c.ſi.nu.3.de fide inſtru.fo.114.

7 Inſtrm ſi in vno capitulo vel parte reprobet vel reddat falſum ancetebitur totum falſum.in.c.fraternitatis.nu.4.de bere.fo.89.

4 In inſtro duo ſunt deſcripti expreſſo eorum nomine ꝛ cognomine qui

negantis interuenisse in illo instrumento antale instrumentū valeat.in c.cum ioannes.nu.16.de fi.instru.fo.109.

☞Consi.doct.excel.Adde qđ si instrumēta duo mādati reperiunt sub eodem tpe & loco & vnū est diuersum ab altero nec constat qđ prius fuerit facta habit illi in quo minor balia continet.alle.l.sempronius.pculo.ff.de leg.ij.Ita signāter dixit Bal.in.l.fallus.in.xij.col.C.de fur.qđ dictū verificari pōt per ter.in.l.i.§.si stipulāti.ff.de ver.ob.fm Alex.ibi pro quo vide etiā Bal.in.d.l.scripture.C.de fi.instr.& in.l.cū pponere tur.ad fi.ff.de le.ij.& in.l.imperatori.in pe.col.ff.de sta.bo.qđ intellige verū fm Alex.in pālle.loco vbi fit diuersitas in ſtitate: secus si in qualitate mādati fm eundē ibi:in.ij.fallen.Extra apud solutū.in facti cōtingentia cōsului vbi erāt duo instrumēta facta ab vno & eodē notario & in ſtitate discordabāt dixi standū esse vtriqz in ea parte in qua cōuenichant per.d.l.sempronius proculo.& adduri Sali.in.d.l.scripture. in ver.nunc istam materiam concludo ibi:aut sunt compassibiles.

4 Instrumēti productio postqz est cōclusum in causa an releuet.in.c.quo iam.nu.17.de proba.fo.28.

5 Instrument dubia probatio non releuat nisi factum aliter certificetur. in.c.audiuis.nu.3.de preſcri.fo.34.

7 Instrumentum notarij mortui exemplatum an & quando faciat fidem. in.c.abbate.nu.14.de ver.signi.fo.186.
Instrumentum qđ exemplatur debet citari pars cuius interest.ibi.

4 Instrumentum an probet si tempore regationis prothocollū non fuit lectum coram partibus.in.c.cum.p.nu.4.de fi.instru.fo.113.

3 Instrumētum crediti si fuerit redditum debitori presumitur liberatus a contentis in eo vel solutione vel remissione:idem si fuit traditū vnum ex instrumentis idem continentibus & quādo.in.c.ecclesia sancte Marie.el.ij.nu.10.13.& 16.vt lit.pen.fo.219.
Instrumentū emptionis aliquarū rerum si fuerit ab emptore donatū vel legatum presumitur donasse illas res vel legasse.ibi.nu.11.& 12.
Instrim crediti vel pignoris si fuerit redditus in dubio nō presumitur donatio nec alia causa potest presumi fuisse redditus.ibi.nu.13.
Instrumentum in quo erāt mihi plures obligati si vni reddidi an sibi soli presumatur donatum an etiam alteri.ibi.nu.14.
Instrumētum credin si redidi debitori meo & ipse reddiderit mihi an presumatur in persona mea facta donatio.ibi.nu.15.
Instrumētum crediti si reperitur cancellatū an presumatur facta solutio.ibi.nu.17.
Conditiones & circūstantie personarum multum operātur circa istas presumptiones bonas vel malas.ibi.

2 Instrumenti tenor scriptus apud acta ita demū probat scilicet instrumentum esse talis tenoris si fuit scriptus voluntate partium alias secus.in.c.cum in iure.nu.6.de offi.dele.fo.96.

6 Instim non vitiat si dicat Mencas filius Mariani & nō fuit apposita dictio quondam:cū Marianus sit defunctus idē si esset posita dictio quondā & pater non esset mortuus.in.c.cū contra.nu.2.de pig.fo.95.

2 Instrumentorum traditio vel donatio vel legatum inducat traditionem:donationē vel legatum rerum in eis contentarū.Anto.in.c.sane. nu.4.de renun.fo.26.

1 Instrumentum transumptū sine solennitate non facit fidem.in.c.scripturam.nu.10.de elec.fo.161.

☞Consi.doc.excel.Adde qđ respectu horę censet aliquid posterius & antecessus.glos.est sing.in.l.si ex pluribus.§.fi.ff.de solu.& an sit de iuris solennitate vt hora apponat in instrumētis:vide qđ non est iure cautū vnde non vitiabitur instrumentū de defectu horę.Ita elegāter dixit Jo.an.in addi.Specu.in ti.de instru.edi.in princ.in.ij.col.adduco Bal.in l.imperator.ff.de sta.bo.& in.l.scriptionē.C.si contra ius vel vti.pub. & in.l.fi.C.de edi.dixi adri.tol.& in.l.cū proponas.C.de interdi.matri. & in.c.qui contra.de proba.& in.c.ego.ſſl.de iureiu.in quib' locis reputat illā glos.sing.& in.c.ij.qđ de cōſes.& in.c.licet causam.de proba.dixit idē Bal.per illā glo.qđ nihil omnino inde ex officio suo pōt interrogare testes de hora.& ad hoc alle.ter.bo.in.l.si pius.ff.ad fille.

7 Instrumenta cōfecta a notarijs suspensis non tenent.in.c.si aduersus. nu.3.de hęre.fo.91.

5 Instrumenta quibus casibus habeāt maiorem fidem qz testes.in.c.ad audientiam.nu.8.de preſcri.fo.31.

7 Instrumentū redditur dubium ppter rasuras & propter subscriptiones plurium vna manu factas.in.c.cum olim.el.ij.nume.18.de priuile. fo.141.

5 Instrumentum an censeatur reprobatum ex eo qđ contra ipsum feratur sententia.in.c.subortta.nu.8.de re iudi.fo.75.

4 **Intellectus** ad.c.cum contra.de testi.ibi.nu.1.fo.93.

6 Intellectus implicantes contrarietatē vel repugnātiam non sunt admittendi.in.c.maiores.§.sed adhuc.nu.3.de bapti.fo.214.

6 Intellectus iurium non sunt trahendi ad gratiā.in.c.cura pastoralis. nu.3.de iure pa.fo.193.
Intellectus alicuius legis vel statuti euidens dicitur ille qui extrahit per aliquē subtiliter intelligentē licet non oēs scirent extrahere.Anto. in.c.literas.nu.1.de tempo.ordi.fo.38.

6 Intellectus impropriantes vel violantes verba dispositionū sunt minime recipiendi.in.c.ad audientiam.nu.2.de decl.fo.146.

2 Intellectus plures si iura habent debent intelligi fm intellectum magis dubitabilem.in.c.super questionum.§.si vero.nume.7.de offi.dele ga.fo.89.

1 Intellectus verus ad.c.susceptū.de reſcri.lib.vj.in.c.significante.nu.7. de reſcri.fo.83.

7 Intellectus continens absurditatem est vitandus.in.c.ex ore.nu.2.de priui.fo.142.

6 Intellectus capitur in odiosis minus iuri exosus & cōtrarius.in.c.de multa.nu.4.de preben.fo.36.

1 Intellectus iuris non debent trahi ad gratiam.in.c.eam te.nu.11.de reſcri.fo.48.

2 Intellectus ad.l.annua.§.i.ff.de an.leg.in.c.quoniam.nu.7.verſi.vnde aduerte.de offi.dele.fo.78.

7 Intellectus plures si possunt dari ad aliqđ textum ille est dādus qui continet dubitationē.in.c.peruenit.nu.1.de ſen.excom.fo.168.

5 Intellectus ad.§.hoc quoqz.in aut.vt ſpon.larg.in.c.ex ratione.nu.6. de appel.fo.92.

7 Intellectus ad.l.ſerium quoqz.§.publice.ff.de precā.in.c.veniēs.nu. 19.de accu.fo.57.

2 **Insufficientia** alicuius est causa legitima ipm removendi ab officio.Anto.in.c.fi.nu.1.de renun.fo.33.

3 **Interlocutoria** an possit reuocari per iudicem non citata parte in cuius fauorē fuit lata.in.c.finem.nu.36.de do.& contu.fo.202.

5 Interlocutoria potest reuocari per illū qui dedit tam si est ordinarius qz delegatus etiam si ab ea fuerit appellatum.in.c.cum cessante.nu.3.& 4.de appel.fo.118.
Interlocutoria an transeat in rem iudicatam tam respectu partis qz re ſpectu iudicis.ibi.nu.9.& 17.fo.127.
Interlocutoria potest per iudicem qui tulit reuocari regulariter.fallit in casibus de quibus.ibi.nu.10.
Interlocutoria habens vim diffinitiue an possit amplius reuocari vel si per eam finiatur officium iudicis.ibi.nu.11.& 12.
Interlocutoria non potest amplius reuocari si fuerit ab ea bis appellatum & semper fuerit confirmata.ibi.nu.13.
Interlocutoria nō reuocatur si est lata ex cōſensu partium.in.d.c.cum cessante.nu.14.de appel.fo.132.
Interlocutoria non reuocatur si iudex qui tulit detulit appellationi. ibi.nu.15.
Interlocutoria an reuocetur si ab ea fuit appellatum & iudex qui tulit fuit inhibitum.ibi.nu.16.
Interlocutoria potest per iudicem reuocari vsqz ad diffinitiuā ex officio suo sed ad petitionem partis vsqz ad.x.dies.ibi.nu.17.
In reuocatione interlocutoriæ an debeat iudex qui tulit adhibere causę cognitionem vel partis consensum.ibi.nu.8.

5 Interlocutoria data ex consensu partium non potest per ipsum iudicē qui tulit amplius reuocari.in.c.significāte.nu.4.& 7.de appel.fol.136.

4 **Interdicto** subiici potest terra sua propter delictum dominī.in.c.sicut.& infra numero.3.de iureiu. folio.160.

5 Interdicto vti possidetis sufficit probare possessionē vtile tamen esset probare ōium qz si vterqz probat de possessione preferetur ille qui probat etiam titulum.in.c.veniens.nu.8.de preſcrip.fo.42.
Interdictum recuperande & retinende si simul cumulentur vni ab actore aliud a reo in reconueniendo quomodo sententiabitur et quomodo procedetur.ibi.nu.24.fo.43.
In interdicto recuperāde debet probari possessio tempore cōtestationis & turbationis.ibi.
Interdictum vti possidetis datur non solum contra possidere contendentem sed etiā contra illum qui turbat licet possidere non contendat. ibidem.nu.27.

7 Interdictum generale dicitur etiam si fit emanatum in vna villa.in.c. cum in partibus.nume.1.de verb.signi.fo.183.

4 Interdictum vnde vi datur heredi.in.c.significauerunt.numero.2.de testi.fo.68.

1 Interdictum pape violans non potest postulari ad prelaturam.in.c. j.nu.1.de postu.prela.fo.107.

7 Interdictum iudicis vel ecclesie an & qñ matrimonium impediant.in.c. j.nu.4.de ma.contrac.contra inter.eccle.fo.37.

3 Interdictum recuperande non datur contra illum qui non spoliauit nec mandauit nec spoliationem ratam habuit.in.c.cum ad sedem.nu. 1.de testi.spolia.fo.185.
Interdictum vnde vi datur contra singulare successorem succedentem in vitium.ibi.nu.23.fo.188.
Interdictū possessorium vtile cōpetit contra illum qui possidet cuius familiam sine eius consensu spoliauit.ibi.nu.29.fo.189.

3 Interdictum vti possidetis intētatur etiā ab habente malā fidē secus

interdictum

interdictum de itinere ꝛc.ꝛ de aqua quoti.ꝛ esti.in.c.cum ecclesia.nu. 26.ꝛ.32.de cau.pos.ꝛ pro.fo.165.

1 Interdictū vnde vi licet non detur nisi ad immobilia tñ datur ad mobilia venientia accessorie.in.c.querelam.nu.15.de elec.fo.144.
Interdictum vnde vi aliud est directum ꝛ aliud vtile.ibi.

3 Interdictum vti possidetis cōcludit vt aduersarius cesset a turbatione ꝛ vt satisfaciat de damnis.in.c.conquestus.nu.3.de fo.compe.fo.84.
Interdictum vnde vi vel vti possidetis non competit pro incorporalibus sed interdictum quasi vnde vi vel quasi possidetis.ibi.nu.5.

3 Interdictum quorum bonorum datur bonorum possessoribus.in.c.pastoralis.nu.12.de cau.pos.ꝛ pro.fo.168.
Interdictum quorum legatorum datur heredibus cōtra legatarium. ibi.nu.13.
Interdictum saluianum datur pro rebus quas intulit colonus vel inquilinus in rem conductam ne dominus perdat pensionem.ibi.nu.14.

3 Interdictum retinēde an detur pro omni molestia etiam iniusta.in.c. audita.nu.8.de resti.spo.fo.167.

7 Interdictum vnde vi ꝛ actio de dolo non dantur cōtra consilium dantem nisi principali non existente soluendo vel si contra eum non potest agi.in.c.dignum.nu.15.de bomi.fo.98.

3 Interdicta siue remedia possessoria an sint perpetua vel annalia.in.c. ĥ.nu.14.de resti.spo.fo.166.

3 Interdictum vnde vi tranfit in successorem vniuersalem.in.c.quia.v. nu.7.8.ꝛ.11.de iudi.fo.29.

3 Interdictum vnde vi directum cōpetit pro rebus solidis sed vtile pro rebus incorporalibus.in.c.cum ecclesia.nu.37.de cau.pos.ꝛ pro.fo.154.

5 In interdicto vnde vi licet alias debeat probari ꝙ spoliatus possidebat ꝛ qō fuerit spoliatus tamen quando intentatur a peregrinātibus sufficit probare qō tempore itineris arrepti ille possidebat ꝛ qō nunc reperitur penes alium.in.c.j.nu.5.de cle.pere.fo.139.

4 Interdictum latum pro pecuniario debito est nullū.in.c.ex relato. nu.3.de iurem.fo.134.

3 Interdicta vnde vi ꝛ similia requirunt libellum.in.c.j.nu.14.de libel. obla.fo.94.

3 Interdictum vnde vi datur contra mandantem vel ratum habentem. in.c.ex parte.b.nu.6.de fo.compe.fo.82.

2 Interdici potest tota diocesis ob delictum siue contumaciā episcopi. in.c.sane quia.nu.6.ꝛ.7.de offi.dele.fo.77.

5 Interdici potest citatus per prelatum interiorem episcopo ex consuetudine.in.c.dilectis.nu.17.de appel.fo.123.

6 Interdici quo casu potest ecclesia pro delicto vnius nā regulariter nō potest.in.c.ĥ.nu.8.de his que fi.a ma.par.capi.fo.71.

2 Interdicta omnia quasi sunt in rem scripta.in.c.super hoc.nu.40.de renun.fo.14.
Interdictum vnde vi est mere personale adeo ꝙ non datur in successorem in re vitiosa etiam sciente.ibi.

4 Interdictum vti possidetis datur quandoq; contra possidentem ꝛ molestantem.in.c.licet.nu.35.de proba.fo.25.
¶Practica pronuntiandi super interdicto vti possidetis.ibi.nu.36.

6 Interdicere ecclesiam non spectat ad canonicos sed ad epm cum capitulo.in.c.ĥ.nu.13.ꝛ.17.de his que fi.a ma.par.capi.fo.71.
Interdictum latum contra aliquam ecclesiam ab habente potestatem interdicendi an debeat obseruari ab episcopo loci.ibi.nu.16.

7 Interdictum ecclesie ex impedimento non perpetuo dirimit matrimonium postea contractum.in.c.ex literis.nu.3.de ma.contrac.contra inter.ecc.fo.37.

5 In interdicto vnde vi debet pbari spoliatio ꝛ possessio.in.c.bone memorie.nu.16.de appel.fo.118.

7 Interdicti tempore intelligūtur excepta quatuor sacramenta que etiā tunc confici possunt videlicet baptisma:penitentia:confectio chrisma tis:ꝛ etiam matrimonii:dubium tamen est de nuptiarum solennitate ꝛ ordinum collatione.in.c.non est.nu.8.de spon.fo.6.
Interdictum quandoq; ponitur in personas quandoq; in loca.ibi.

2 Interdictum vti possideris competit pro controuersia iudiciali.Anto.in.c.ĥ.nu.4.de renun.fo.21.

5 Interdicto quando agitur vnde vi in beneficialibus oportet colorare ꝛ iustificare possessionem.in.c.bone memorie.nu.21.de appel.fo.118.

3 Interdictum retinēde non solum datur inter duos contendētes possidere sed si vnus possidet ꝛ alter molestet.in.c.audita.nu.4.de resti.spolia.fo.167.

2 Interdictum vti possidetis datur pro controuersia iudiciali.in.c.cum inter.nu.7.de renun.fo.10.

6 **Interesse** ꝙ variatur variato tempore quomodo estimabitur.in.c.vnico.nu.21.de commo.fo.80.

3 Interesse quomodo probetur.in.c.dilecti filij.nu.12.de foro compe. folio.84.

3 Interesse non venit in obligationibus facti promissi in iudicio sine in factis in iudicio explicandis:vt melius loquar.in.c.significasti.nu.3. de foro compe.fo.85.

6 Interesse cadit etiam super spiritualibus.in.c.accedens.nu.4.de consuet.preben.fo.63.

2 Interesse quod ex contractu debet per testes probari sed si prouenit ex maleficio probatur iuramento damnū passi.in.c.j.nu.2.de resti. in integ.fo.154.

6 Interesse si soluitur ab vno ceteri liberant non aut sic in pena ad quam omnes insolidū tenent.in.c.si quis.nu.10.de reb.eccle.non alie.fo.75.

2 Interesse quomodo consideretur ꝛ ad quid quando potest peti in alia causa.in.c.per tuas.nu.17.de arbi.fo.176.

7 Interesse an possit peti si sponsalia fuerint contracta per stipulationē in.c.gemma.nu.11.de spon.fo.11.

6 **Interpretatio** longa an fiat in bñficialibus.in.c.pro illorum.nu.8.de prebē.fo.32.

5 Interpretatio in dicis aliquorum iurium facit ius quo ad causam coram eo vertentem sed interpretatio imperatoris facit ius quo ad oēs. in.c.cum speciali.nu.7.de appel.fo.129.
Interpretatio alicuius iuris dubij debet fieri per ipsum principē.ibi. nu.8.fo.133.

7 Interpretatio referi prouū vel priuilegiorū vel sentētie qñ fieri debeat citari pars cuius interest.in.c.olim.nu.2.de ver.sig.fo.183.

3 Interpretatio est concessa iudici quo ad viam causam.in.c.j.nu.2.de iura.calum.fo.122.

7 Interpretatio in dubijs semper fieri debet que tendat in mitiorem partem.in.c.estote.nu.1.3.6.ꝛ.7.de reg.iur.fo.190.

6 Interpretatio statutorū vel cōstitutionum vel mentis testatoris debet fieri prout apparet de mente ipsorum vt de ratione expressa vel tacita aut fm alias dispositiones aut fm consuetudinem aut fm similia quibus deficientibus recurritur ad interpretationem principis ꝛ ficeius qui fecit.in.c.ad audientiam.nu.2.de decī.fo.146.

7 Interpretatio sententie debet declarari diffinitiue ꝛ partibus presentibus quando fit iudicialiter:secus extra iudicialiter.in.c.in pts.nu.3. de ver.signi.fo.183.

1 Interpretatio principis super aliqua lege dubia omnes stringit secus interpretatio inferioris.in.c.fi.nu.7.de constit.fo.41.

1 Interpretatio larga quomodo fiat in penalibus.in.c.j.nu.27.de postu. pela.fo.109.

2 Interpres an dicatur corrigere.in.c.super questionum.nu.8.de offi.de leg.fo.91.

3 Interpretari rescripta ꝛ priuilegia pertinet ad papam.in.c.j.nu.9.de seque.pos.ꝛ fruc.fo.121.

6 Interpretatio plena fit in contractibus:in testamentis plenior:in beneficijs plenissime.in.c.cum dilecti.nu.4.de dona.fo.105.

6 Interpretationi summorum pontificum potius statur super lege diuina ĝ sanctorum patrum.in.c.cua.nu.5.de decī.fo.150.

7 Interpretari ius dubium pertinet ad principē ꝛ illa interpretatio facit fidem quo ad omnes:iudex vero potest etiam sed sua interpretatio facit fidem tantum quo ad causam coram se vertentē.in.c.inter alia.nu. 2.de sen.excom.fo.124.

6 **Intestati** propie dicūtur illi qui cum alias possint testari ꝛ non testantur.in rub.nu.1.de succes.ab intest. folio.130.

2 **Intitulatus** qñ aliquis dicatur in aliquo bñficio.Anto.in.c.cōstitutus.nu.5.de fil.pbr.fo.53.

2 **Intrusus** possessor quis dicatur.Anto.in.c.cū satis.nu.1. de offi.archi.fo.97.

3 Intrusus in aliqua dignitate exercebit iura dignitatis excluso vero domino.in.c.olim inter.nu.17.de resti.spo.fo.190.

6 Intruso in aliqua dignitate reuerentia seu obedientia prestita non facit illū legitime esse in dicta dignitate.in.c.ex ore sedentis.nu.6.de his que fi.a ma.par.capi.fo.72.

2 Intrusus appellatur ille qui habuit dignitatem a non habente potestatem ꝛ quicquid agit nulliter agit.in.c.ĥ.nu.4.de resti.in int.fo.155.

6 Intrusus in aliquod beneficium non habet potestatem absoluendi.in c.cum nostris.nu.17.de concess.preben.fo.58.

6 Intrusus in beneficio dicitur ille qui sine autoritate illius ad quē spectat collatio illud tenet.in.c.quia diuersitatem.nu.2.de concess.prebē. folio.57.

7 **Interpellatio** extraiudicialis requiritur quādo debitor tenetur sine adiectione diei alias si creditor citauerit rem nō premissa dicta monitione tenebitur ei ad expēsas:alias secus.s.si est debitor cum adiectione diei nisi sint diuersi fori.in.c.licet beli.nu.13.de simo.fo.77.

3 **Interrogatio** potest fieri per iudicem antequel post litem cōtestatam vt equitas iudicis suadebit. in.c.cum causam.nu.13.ꝛ.15.de iur.cal.fo.128.
Interrogationes an fiāt officio iudi.an ire actionis.ibi.nu.19.fo.128.

6 **Inuentarium** si heres non cōficit non tenetur in foro anime vltra vires hereditarias.in.c.j. nu.4.de solu.fo.100.
Inuentarium si filius heres patris non conficit non tenentur satisfacere creditoribus de legitima sua.ibi.nu.5.

8 Inuentarium licet non cõficiant ecclesia ⁊ fiscus nõ tenetur vltra vires hereditarias.in.c.i.nu.6.de solu.fo.100.

6 Inuentarium si ecclesia heres instituta non confecit non tenetur vltra vires vt alias.in.c.i.nu.6.de solu.fo.100.

5 Inuentarij confectionem potest remittere iudex ex causa puta si expediat pupillo ne secreta sui patrimonij reuelentur.in.c.ex parte.in.nu.7.de appel.fo.135.

6 **Inuadens** rem alterius ex titulo euidẽter inualido dicitur illam rem rapere.in.c.ij.nn.4.de re.eccle. alie.fo.74.

1 **Inuentor** rei alienę quo casu potest euitare suspitionẽ furti.in.c.vndam.el.ij.nu.18.de elec.fo.178.

6 **Inuestitura** non transfert in inuestitũ possessionem cor porale intelligeq̃ inuestitura fit in absentia rei inuestite.in.c.proposuit.nu.4.⁊.22.de concess.preben.fo.56.

6 Inuestituram non petens a nouo domino vel renouationẽ cadit a iure suo.in.c.i.nu.5.de preca.fo.78.

2 Inuestitura beneficij videtur trãsferre quasi possessionem beneficij.in c.cum inter.nu.5.de renun.fo.10.

6 Inuestitura quando transferatur collatio vel infirmatio vel possessio. in.c.auctoritate.nu.9.de instit.fo.52.

2 Inuestitura beneficij transfert quasi possessionem ipsius.Ant.in.c.ij. nu.3.de renun.fo.24.

6 Inuestitura que fit in presentia rei habet instar traditionis ⁊ per ipsam transfertur possessio.in.c.per tuas.nu.10.de dona.fo.104.

5 Inuestitura alicuius beneficij presumitur facta in presentia iudicis. in.c.cenot.nu.11.de re iudi.fo.57.

6 Inuestitura beneficij potest fieri per annuli immissionẽ.in.c.ex oresidentis.nu.4.de his que fi.a ma.par.capi.fo.72.

7 **Inuitus** dicitur qui voluntatẽ ostendit suã cum alio signo ꝙ voce.in.c.veniens.el.j.nu.4.de spon.fo.6.

1 **Inuitatus** debet vocari per inuitantem bona prandij vt veniat ad prandium si inuitatus fuerit forensis vel mulier sed alij nõ nisi essent graues persone.in.c.cum inter vniuersas.nu.13.de elec.fo.135.

Conse. Ego adduco do. Ant. de but. in. c. quidã. de renun. in fi. vbi dicit ꝙ si aliquis inuitat aliquẽ ad comedendũ ꝙ dz mittere pro eo bona debita.per ter.xxij.q.iij.displicet.Sm Jo.de deo disputãt hũc passum. ⁊ sãdit etiã ibi ꝙ si ad instantiã scholaris doctor pmisit secũ comedere ille postea dare licentiã nõ curet cõpellendus erit per.d.c.quidã. ⁊ in tantum dicebat vxor Cald. esse mittendũ pro mulieribꝰ forensibus et graubus plonis ⁊ nõ pro alijs: dico indistincte pro oibus esse mittendã per ter.in.d.c.displicet.in fi.in distincte loquentẽ ibi misit ad inuitatos.nãler indistincte loquẽs indistincte dz intelligi.l.ij.ff.de offic.psi. l.de pleo.ff.de publi.c.si romanorũ.xix.di.c.quia circa.de priui.contra Cald.⁊ Abb.ꝙ intelligo nisi aliter se haberet loci cõsuetudo qz illa est seruanda.c.illa.xxj.dist.Inuitans tenef ad interesse inuitato nisi aditus pleat q̃ est pollicitus si inuitatus prandiũ acceptauerit.licet Jo.and. contrariũ senserit in prohemio Brego.in c.rex pacificus.super ver.per fratrem raymundũ.cuius sententia reprobat per Abb.in.d.c.cũ inter vniuersas.circa fi.ibi.⁊ faciunt ad.q.vbi.s.

6 Inuitatus ab aliquo si postea repellatur potest agere contra inuitantem actione de dolo.in.c.si.nu.13.de preca.fo.81.

7 **Irregularis** non efficitur ille qui interrogatus respondit ꝙ pro tali delicto est pena mortis nisi tunc immineret casus ⁊ ob hoc confitim ille mortuus est nã isto casu incurritur irregularitas.in.c.i.nu.3.de fur.fo.109.

7 Irregularitatem nec peccatum incurrit presbyter interficiẽdo aliquẽ ad necessariam defensionem sui corporis secus rerum suarum.in.c.interfecisti.nu.3.de homi.fo.97.

7 Irregularis efficitur clericus in sacris matrimoniũ contrahens ita ꝙ ad maiores ordines non potest promoueri nec in susceptis ministrare. in.c.i.nu.3.qui cle.vel vo.fo.21.
Irregularis nõ caulatur ex sanguinis effusione nisi mors sequatur.ibi dem nn.8.

7 Irregularitatem an incurrant illi clerici qui exercent aliqua officia in ecclesia ad quen non sunt ordinati.in.c.tanta.nu.5.de excess.prela.fo.134.
Irregularitatẽ an incurrat qui audit diuina ab irregulari vel ille qui facit irregularem celebrare.ibi.nu.6.

7 Irregularitatem non incurrit quis ex eo ꝙ agit contra aliquem ciuiliter ille vero punitur postea in sanguine.in.c.postulasti.nu.1.de homi. folio.102.

7 Irregularitas incursa per clericũ inducit dispositionem.in.c.latores. nu.2.de cle.excom.fo.125.

2 Irregularitas non priuat quem ipso iure beneficio.Anto.in.c.nisi.in prin.nn.4.⁊.6.de renun.fo.27.
Irregularitas an oriatur ex peccatis occultis adeo ꝙ requirat dispensationem.in.d.c.nisi.§.persone.nu.15.fo.28.
Irregularitas quare ita dicatur ⁊ quotuplex sit ⁊ de quo iure sit introducta.ibi.nn.17.18.19.

5 Irregularitatẽ incurrit sacerdos etiã forensis si celebrat in loco interdicto.in.c.dilectis.nu.18.de appel.fo.123.
Irregularitatem non incurrit ille qui celebrat in ciuitate vbi cessatur a diuinis.ibi.nu.19.
Irregularitatẽ nunq̃ quis incurrit nisi in casibus a iure expressis.ibi. nu.20.

7 Irregularitatẽ quis incurrit ⁊ qñ bono zelo accuset aliquẽ qui ex hoc patitur penam corporis afflictiuã.in.c.accusasti.nu.1.de accu.fo.53.
Irregularitas incurritur sine peccato.ibi.

7 Irregularis non est ille qui ad nutum potestatis dedit signa alicuius latronis qui ab ipso potestate ⁊ eius curia mortuus est.in.c.cum nos.§. ad vltimum.nu.1.de homi.fo.101.
Irregularitatẽ quis incurrit ex sola membri debilitatione vel abscissione.ibi.nu.7.

3 Irregularitatem incurrunt prelati quando faciunt mori suos clericos in carceribus forte quia non faciũt de victu.in.c.cum non ab homine. nu.31.de iudi.fo.28.

7 Irregularitatem nõ incurrit homicida mentalis.in.c.si aliquis.nu.3. de homi.fo.97.

7 Irregularitatẽ incurrit clericus vel alius si clamauit cum viderit furem vnde vicini venerunt ⁊ furem occiderunt.in.c.significasti.el.ij.nu. 12.de homi.fo.101.

7 Irregularis efficitur quis ob membri detruncationẽ siue mutilationẽ in.c.i.nu.1.de cle.pug.in vi.fo.103.
Irregularis an efficit quis ex sola membri debilitatione.remissiue.ibi.
Irregularis ob homicidium vel membri truncationẽ non dispensatur per episcopum.ibi.nu.2.

7 Irregularitatẽ incurrit clericus siue alter ex delicto cõmisso etiã ex lata culpa.in.c.questum.nu.2.de pœni.⁊ remiss.fo.159.
Irregularitas non incurritur ex delicto commisso ex sola culpa leuissima.ibi.nu.3.

2 Irregularitas inducit ex omni graui ⁊ notorio delicto quo ad alios sed quo ad se ex omni peccato.Anto.in.c.si.nu.2.⁊ nu.4.de temp.ordi. folio.40.
Irregularitas impedit susceptos ordines ministrare ⁊ prohibet a susciendis.ibi.
Irregularitas an ⁊ qñ pueniat tam ex peccatis magnis paruis occultis siue publicis adeo qõ impediat susceptos ministrare ⁊ phibeat susciendos etiam peracta penitentia vsq̃ ad finem.ibi.nu.5.

6 Irregularitatẽ incurrũt testes iudices ⁊ officiales pstantes aliquã opẽ vel auxiliũ sententie cõtinentis ⁊ sanguinẽ adeo qnõ possent pmoueri ad sacros ordines.in.c.sententiam.nu.2.ne cle.vel mona.fo.244.

2 Irregularitatẽ an inducant delicta occulta.Anto.in.c.querisnu.1.de eta.⁊ quali.fo.44.

7 Irregularitatem an incurrat ille qui celebrat in ecclesia interdicta siue interdicto iuris vi pollutione siue interdicto hominis.in.c.tuarũ.nu. 5.de priui.fo.139.
Irregularitatem an incurrat clericus celebrãdo si hoc fuit sibi interdictum per episcopum.ibi.

2 Irregularitatẽ an incurrat crimino sus celebrando.Anto.in.c.i.nu.4. ⁊ de cleri.pere.fo.64.

6 Irregularitas semper incurritur a clerico alium offendente ⁊ quãdo. in.c.ij.nu.2.nu.3.de vi.⁊ bone.cle.fo.3.
Irregularitatẽ incurrũt iudex siue testis in causa criminali.ibi.nu.4.

2 Irregularitatem an ⁊ quando quis incurrat per homicidium vel vulnera alteri illata.Anto.in.c.i.nu.2.de corpo.viti.fo.60.

7 Irregularitatem potest incurrere infans doli capax.in.c.i.nu.5.⁊.6. de delic.pue.fo.121.
Irregularitatem incurrit iudex si facit aliquẽ decapitari etiam iuste. ibi.nu.6.

3 Irregularitatem incurrit clericus si se defendẽdo vel res suas excedit modum.in.c.olim.el.j.nu.19.de restit.spo.fo.180.

7 Irregularitatẽ an incurrat clericꝰ si inter fuit alicui homicidio non tñ ipse dedit cãm ipsi homicidio.in.c.pstitũ.nu.13.de cle.percus.fo.123.
Irregularitatem ⁊ non peccatum incurrit quis interficiendo aliquem ad defensam sui consanguinei.ibi.nu.2.
Irregularitatẽ an incurrit aliqs si interfuit in aliquo conflictu in quo fit cõmissum homicidiũ in quo neq̃ verbo neq̃ facto non pstitit opem adeo ꝙ sine alia dispẽlatione poterit promoueri.in.c.si.nu.1.eo.ti.

6 Irregularis non est priuatus ipso iure beneficio sed venit privandus. in.c.clericis.nu.2.ne cle.vel mona.fo.238.
Irregularitatẽ nõ incurrit clericꝰ ex sola debilitatiõe mẽbri.ibi.nu.3.
Irregularitatem nõ incurrit prelatus si suus officialis punit quem pena sanguinis ex generali mandato ipsius prelati.ibi.nu.12.
Irregularitas incurritur ex solo consilio.ibi.nu.10.
Irregularitatem incurrunt clerici bellantes etiã in bello iusto de consensu pape.ibi.nu.13.

7 Irregularitatẽ incurrunt suspensi si administrant.in.c.si quis presbyter.nu.4.de cle.excom.fo.124.
Irregularis per quem potest dispensari.ibi.nu.11.

Irregularitas incurritur ipso facto citra aliam sententiam.in.c.clerici.nu.1.eo.tit.
Irregularis ex eo q̄ suspensus celebrauit an possit dispensari per episcopum.ibi.nu.2.

7 Irregularitatē incurrunt prelati si permittunt mori carceratos in carceribus scilicet attennando cibum ⁊ victum.in.c.a nobis.nu.1.de apostata.fo.95.

☞ Cōsc. Adde nūquid pena perpetui carceris impposita per ep̄m valeat si in sententia reseruauit sibi potestatē minuendi dictā penā vide Jo.de ana.in.c.qualiter ⁊ q̄n.el.ḡ.n.§.fi.in.ḡ.col.in ver.nunquid aūt ep̄s.de accu.vbi alle.Bart.de cug.in auf.interdicimus.C.de epis.⁊ cle.dicere q̄ sic per ter.in.l.si quis in p̄n.testamēti.ff.de leg.iij.Bal.ibi dicit q̄ contra naturā pene declarate in sūa non potest fieri reseruatio q̄ esset implicare sūa arg.nor.in.l.seruū.ff.de vsu ⁊ habi.fallit forte sm Jo.de ana.in sūa epi quia mitius vz agi cū eo q̄ cum alio arg.d.aut.interdicimus.si vero reseruatio quā facit iudices in sūa nō esset Jnatura pene.puta q̄ pena esset arbitraria vel q̄ reseruatio tēdit ad aliqd declarandū non ad perimendū iam pronuntiatū vel non reseruatū super substātialibus sed super accidētalibus:⁊ tunc valet per id qō not. glo.in.l.itē labeo.§.si.ff.fami.herci.facit qō plene no.maxime per Jnno.in.l.inter posth̄.ff.de re iudi.mihi placet hec distinctio Bald.sed opi.Bart.est equior q̄ inder potest alterare penā ex causis emergentibus vt singulariter voluit Jnno.in.c.j.de cōsti.quē refert Bal.in.c.j.§. iniuria.de pace iur.firm.⁊ in.l.⁊ si seuerior.C.ex qui.cau.infa.irro.⁊ facit etiā quia sanctitas vite dedit ei gloriā ignoscendi.vt est ter.in.l.si quis in hoc genus.C.de epis.⁊ cleri.

7 Irregularis est ille qui dat causam homicidio.in.c.decetero.nu.1.de homi.fo.99.

3 Irregularitas impedit executionem ordinis etiam peracta penitētia nisi papa dispenset.in.c.veritatis.nu.24.de do.⁊ contu.fo.207.

2 Irregularitatem non inducit homicidiū casuale.Ant.in.c.ad aures.nu.2.de eta.⁊ quali.fo.44.

7 Irregularitatem non incurrit clericus si presentiam suam exhibuit alicui homicidio.in.c.ex literis.nu.2.de excess.prela.fo.131.
Irregularitatem an quis incurrat per ista verba talis meretur decapitari ob crimen quod commisit.ibi.nu.5.

7 Irregularitatem incurrit aliquis ex solo consilio propter qō secutum est homicidium siue directe siue indirecte nisi forte cōsuleret quis rem licitam puta mori pro fide ⁊ familia.in.c.audientiam.nu.5.de homicid.fo.99.
Irregularitatem incurrit prelatus qui facit clericos carceratos mori in carceribus propter extennationē victus.in.c.nouimus.nu.4.de verb. sign.fo.138.

7 Irregularitas an tollatur per ingressum religionis.in.c.ex literarum.nu.5.de apostat.fo.95.

7 Irregularitatē et quo casu incurrat clericus qui cum inciperet aliquā litam superuenerūt eius affines ⁊ interfecerunt vnū.in.c.petrus.nu.1. de homi.fo.100.
Irregularitatem an incurrat clericus si scit aliquem tractatum ⁊ nō reuelat.ibi.nu.2.
Irregularis est ille qui vulnerauit aliquem qui mortuus est licet ignoretur an ex illo vulnere vel habuit animum ipsum occidendi vel letaliter vulnerauit idem si non letaliter tamē propter illud vulnus non potuit fugere ideo ab alijs occisus.in.c.significasti.el.ḡ.num.1.6.8.10.⁊.11. eo.titu.
Irregularitatē incurrit clericus vel alius si clamauit cum viderit furē vnde vicini venerunt ⁊ furem occiderunt.ibi.nu.12.

2 Irregularitas non incurritur per clericū si teneat plures concubinas. Anto.in.c.quia circa.nu.2.de biga.fo.64.

7 Irregularitatem non incurrit clericus si commisit homicidiū casuale sine sua culpa.in.c.latores.nu.4.de homi.fo.99.

7 Irregularitatē incurrit clericus ex solo consensu et auxilio prestito ad homicidium licet ipse manum non iniecerit.in.c.sicut dignum.nu.10. de homi.fo.97.
Irregularitatem non incurrit clericus si aliquem interfecit ne interficiatur secus si ad defensionem alterius vel rerum suarū vel vbi necessitas fuit euitabilis.ibi.nu.14.

7 **Itinerans** per predium alienū potest ibi pascere inmentum suū si hoc facit sine damno domini.in.c.si leserit.nu.2.de iniur.fo.152.

7 **Italie** ciuitates que non recognoscunt superiorem in tpalibus possunt exercere ea que sunt reseruata speratori.l.c.per venerabilem.nu.10.⁊ nu.26.qui fil.sint legi.fo.42.

6 Iteratio debet fieri quoties cunq; dubitatur an quid sit factum.in.c.veniens.nu.2.de pres.by.non bapti.fo.216.

7 **Judei** possunt emere iura ⁊ introitus alicuius prouincie tamē pro eis exigendis eligitur aliquis christianus nō suspectus per quē ipsi inderi consequuntur dicta iura qui tamen christianus non est per ipsos iudeos eligēdus.in.c.ex speciali.nu.1.de iude.fo.89.

6 Judei habēt filios in potestate quia sunt sub romano imperio ⁊ legitimas nuptias cōtrahunt.in.c.ex literis.nu.3.de conuer.infide.fo.173.
Judeus cōuersus ad fidem debet habere omnia bona nisi sint questa per vsurariam prauitatem.ibi.nu.9.

7 Judei debent discernia christianis in qualitate habitus nedū de nocte sed etiam de die.in.c.non nullis.nu.1.de iude.fo.88.

7 Judei compellūtur soluere decimas de possessionibus suis ⁊ oblationes ecclesie dare.in.c.quanto.nu.1.§.de vsur.fo.115.
Judei compelluntur restituere vsuras quas extorserunt.ibi.
Judei rōne vsurarie prauitatis sortiūtur forum ecclesiasticū.ibi.nu.3.
Judei possunt acquirere rerum dominia.ibi.nu.4.

7 Judei coguntur restituere vsuras coactione canonica vz quia priuātur misericordijs ⁊ cōmunione fidelium.in.c.post miserabilem.nu.1.de vsuris.fo.114.
Judei ⁊ christiani licite conuersantur in misericordijs dummodo non sit nimia familiaritas inter eos.ibi.nu.3.
Judei excōicantur indirecte in q̄tum priuātur communione christianorum.ibi.nu.4.
Judei possunt compelli in vtroq; foro restituere vsuras.ibi.nu.6.
Judei cōmittentes contra eorum legem in moralibus subiacent iudici ecclesiastico.ibi.nu.7.

7 Judeus percutiens clericum temporaliter punitur ⁊ si de facto puniri non potest interdicitur ei christianorum cōmercium.in.c.postulasti.nu.2.de iude.fo.85.
Judeus de iure cōmuni temporaliter non est subiectus iurisditioni ecclesie.ibi.nu.2.

7 Judei vel aliter infideles nullum officiū possunt habere inter christianos vel dignitatem sed inter ipsos bene possunt.in.c.cum nō sit.nu.1.de iude.fo.88.
Judeus non potest assumi ad doctoratū quia doctoratus est dignitas. ibi.nu.2.

7 Judeus non potest doctorari.in.c.quanto.nu.1.de magi.fo.84.

7 Judeus siue alius infidelis si commiserit aliquod maleficium an per assumptionē baptismatis possit de illo vlterius puniri.in.c.de his.nu.5.de accu.fo.53.

6 Judei peccantes in moralibus debēt puniri per ecclesiam vel per imperatorem.in.c.quod sup.per.nu.13.14.de voto ⁊ vo.re.fo.177.

1 Judeus factus christianus est capax beneficiorū.in.c.eam te.nume.7. de elect.fo.48.

6 Judei tenētur soluere decimas de predijs vel predia dimittere ⁊ idem de alijs infidelibus.in.c.de terris.nu.1.⁊.5.de deci.fo.147.
Et quid de decimis personalibus.ibi.nu.6.
Judei ⁊ infideles alij possunt possidere immobilia inter christianos. ibi.nu.2.

7 Judei ad fidem conuersi non tenentur dimittere bona iuste acquisita ante conuersionem:secus si essent acquisita ex vsuraria prauitate.in.c. iudei.nu.1.de iude.⁊ sara.fo.86.
Judei conuersi ad fidē non perdunt ius succedendi inter fe.ibi.nu.2.

6 Judeus ante q̄ recipiatur ad baptismum debet omnia restituere que extorsit per vsurariam prauitatem illa vero que licite quesiuit non.in c.debitum.nu.4.de baptis.fo.215.

7 Judei inuiti nec baptizandi nec sine indicio puniendi sunt nec rebus suis spoliandi nec in festiuitatibus molestandi nec eorū cemiteria violanda sunt.in.c.sicut iudei.nu.1.de iude.fo.86.
Judeus fugiens ad christianos ⁊ petens baptismum non debet inconuenienti baptizari.ibi.nu.2.
Judei non compellūtur suscipere fidem christianam.ibi.nu.3.

7 Judei non astringūtur legibus canonicis circa sacramenta ideo licite contrahunt matrimonia contra legem humanam.in.c.de infidelibus. nu.2.de consan.⁊ affi.fo.32.
Judeorum gesta sm legem antiquam non mutātur post baptisma.ibi. nume.3.
Judeus potest compelli per papam ad obseruātiam legis diuine.ibi.
Judeus an possit matrimoniū contrahere cum pacto qō liceat dare libellum repudij.ibi.

3 Judei ⁊ alij infideles appellantur proximi.in.c.nouit ille.nu.3.de iudeis.fo.32.

7 Judei scholares non prohibentur intrare scholas cū christianis.in.c. j.nu.1.de iude.⁊ sara.fo.85.
Judeus non potest doctorari.ibi.nu.2.

7 Judei an possint habere nutrices christianas extra domū.in.c.ad hec. nu.2.de iude.fo.86.

6 Judeus fugiendo ad ecclesiam an gaudeat immunitate ne possit vlterius super illo delicto corporaliter puniri.in.c.inter alia.nu.6.⁊.23.de immu.eccle.⁊ cemi.fo.227.

3 **Judex** potest consensu partium causas summarie diffinire.in c.j.nu.15.de libel.obla.fo.94.

3 Judex ex officio potest procedere contra excommunicatum.in.c.ḡ.nu. 40.de ordi.cogni.fo.147.

5 Judex ad euitandum scandalum potest se intromittere vbi non habet iurisditionem.in.c.constitutus.nu.9.de appel.fo.114.

Judex a quo potest se intromittere ad facilionē eritum appellationis ex officio tamen suo vi delicet vt hoc ab eo gestum teneat non autem qō pars teneatur sac citationi parere.ibi.nu.ii.
Judex non debet ferre sententiam contra contumacem nisi sibi constet de meritis cause saltem vnius partis si alia est contumax.in.c.dudum. el.i.nu.4.de elec.fo.140.

4 Judicis relationi creditur vbi datur potestas iudici vel arbitro vt pro cedat sine scriptis.in.c.quoniam.nu.3.de proba.fo.27.

7 Judex ecclesiasticus potest iure proprio exercere suam iurisditionem etiam in laicos exercentes detestabile vitium maledicte sodomie.in.c. in archiepiscopatū.nu.7.de rap.fo.107.
Judex ecclesiasticus habet iurisditionem in laicum vt satisfaciat q̄ debebat eius autor defunctus.in.c.in literis.nu.i.co.ii.fo.68.

7 Judex appellationis nō habet iurisditionem in causa principali nisi post iustificatā appellationē.in.c.per tuas.nu.6.10.de sen.excō.fo.176.

5 Judex a quo an possit appellāti prefigere terminum breuiorem termino iuris ad prosequendum non autem ad finiēdum appellationē.in.c. cum st romana.nu.3.12.7.17.de appel.fo.90.
Judex ad quem potest ex causa restringere terminū datum ad appellandum.ibi.nu.17.

1 Judex potest cognoscere an sua sit iurisditio.in.c.ex parte decani.nu. 3.de rescri.fo.81.

1 Judex non facit litem suam iudicando pro vna parte in casu multū dubio.in.c.i.nu.16.de consti.fo.17.

3 Judex debet providere vt solennitates seruentur in iudicijs.in.c.causam que.c.i.nu.1.3.7.4.de iudi.fo.24.

4 Judex videā testes vacillare debet facere scribere in actis quāta fides sit eis adhibenda.in.c.quoniam.nu.34.de proba.fo.31.

6 Judex volens clericos sub se litigare 7 sic impediens iurisditionē episcopi an sit excōicatus.in.c.aduersus.nu.15.de immu.eccle.fo.230.

3 Judex si arbitratur penam arbitrio suo potest ab eius sententia appellari q̄ potest vt suspectus recusari.in.c.cū venissent.nu.9.de iudi.fol.31.
Judex cui impeditur iurisditio an ipse possit procedere 7 quid si est iudex delegatus.ibi.nu.ii.

3 Judex qui arctauit terminum sine cause expressione facit quod ad hoc possit appellari si causa exprimatur 7 quādo.in.c.i.nu.8.7.10.de dila. folio.132.
Judex moderando terminum iuris an presumatur facere cum causa. ibi.nu.ii.

3 Judicem alias suum declinans ex causa vel ex priuilegio debet saltem verbo caucre de rīdendo coīā alio iudice suo si sit absens als nō requiritur cautio aliqua si est presens.in.c.prout.nu.10.de do.ex cōtu.fo.198.

6 Judex tam ecclesiasticus q̄ secularis potest cōpellere cōiuges ad reddendū coniugale debitū.in.c.ex publico.nu.3.de cōuer.con.fu.fo.167.

7 Judex ecclesiasticus iudicat de causa temporali laicorum si venit accessorie ad causam ecclesiasticā 7 similiter de incidenti tēporali questione. in.c.de prudentia.nu.2.de dona.inter vi.7 vro.fo.48.
Judex secularis non iudicat de incidēti questione spirituali sed remittit ad iudicem ecclesiasticum.ibi.
Judex ecclesiasticus est iudex competēs in dotium restitutione etiam si principaliter de ea fine matrimonio agatur varia tamen est doctorū opinio.ibi.nu.7.
Judex lata sententia super principali an possit se postmodū de accessorio intromittere.ibi.nu.8.

1 Judex non potest esse aliquis qui sit vel seruus vel infamis.in.c.sciscitatus.nu.2.de reseri.fo.53.
Judex non repellitur si cōtra eum obiciatur aliquod crimen secus est in teste.7 que est ratio differentie.ibi.nu.8.
Judex an possit se excusare quod sit infamis.ibi.nu.14.
Judex illiteratus cui est commissa causa potest repelli.ibi.nu.15.

5 Judex a quo non potest statuere terminum ad finiēdam appellationē 7 si statuerit intelligetur de prosequenda.in.c.ex insinuatione.nu.1.2.7 4.de appel.fo.117.
Judex potest procedere parte absente quando certū est parti non competere aliud ius nisi illud quod iudex habet in manibus.ibi.nu.6.fol.121.

1 Judex etiam delegatus pape per perā procedit sine citatione.in.c.venerabilem.nu.5.de elec.fo.154.

5 Judex potest terminum a iure statutum abbreuiare si sibi vi debitur.in c.pastoralis.nu.2.de excep.fo.4.
Judex de cuius incōpetentia est oppositū non potest se in causa intromittere donec de sua iurisditione sit iudicatū 7 interim super illa causa non est ei parendum.ibi.nu.13.
Judicis incōpetentia potest allegari etiam post sententiam.in.c.pastoralis.nu.6.de excep.fo.5.
Judex potest opponere dilatorias post lapsum terminū ex officio suo in casibus in quibus potest ex officio supplere.ibi.nu.31.fo.6.

7 Judex vnius loci patiendo vel sustinēdo iudicē alicui.procedere nō per hoc prorogat eius iurisditionē.in.c.ad petitionē.nu.7.de accu.fo.63.

7 Judex qui aliquē licet iuste ad mortē cōdēnauit non pōt promoueri ad sacros ordines sine dispēsatione.in.c.dilectus.nu.3.de bomi.fo.100.

6 Judex potest condemnare ad interesse vel estimationē licet non fuerit petitū a parte in obligationibus rei vari vel tradi.in.c.olim causam. nu.5.de cōsti.fo.204.

4 Judei ratione humanitatis a christianis sunt fouēdi.in.c.iudei.nu.2. de testi.fo.55.
Judeus an possit excipere christianos non repellendo a testimonio et ab accusatione.ibi.nu.3.
Judeus non potest esse doctor.ibi.nu.4.

7 Judex potest ex officio inuestigare innocentiam ipsius rei inquisiti.in c.veniens.nu.19.7.22.de accu.fo.57.

7 Judex an ex officio possit reīcere accusationem ob turpem causam facti.in.c.significante.nu.4.qui matri.accu.posi.fo.44.

3 Judex ecclesiasticus potest procedere contra laicum peccatorē 7 perjurum.in.c.nouit ille.nu.1.de iudi.fo.31.
Judex secularis potest compellere partes ad pacem.ibi.
Judex ecclesiasticus non potest cognoscere an res super qua litigat sit de suo foro.ibi.nu.19.
Judex ecclesiasticus cognoscit de pace 7 iuramento.ibi.nu.49.

7 Judex ecclesiasticus non solum est iudex cōpetens in cā matrimoniali sed etiā vbi agit de cōsectariis ad ipsum matrimonium 7 per ꝑns occasione pene in eo promisse.7 de dote.in.c.gemma.nu.5.de spon.fo.11.

5 Judex impetratus per scriptū surrepticiū cognoscet super validitate rescripti q̄ si inueniet surrepticium condēnabit impetrantem in expensis.in.c.vt debitus.nu.6.de appel.fo.126.
Judex ad quem si non condēnabit in expensis frīole ab interlocutoria appellantem iudex a quo reseruabit condēnationem expēsarum in finelitis.ibi.nu.7.
Judex ad quem succedit in loco iudicis a quo iustificata causa appellationis 7 procedet super causa principali sicut fuisset processurus iudex a quo.ibi.nu.8.
Judex a quo non deferens appellationi vel deferens appellationi frīole venit puniendus.ibi.nu.27.fo.127.
Judex potest leges interpretari quo ad causas per eū decidendas.ibi. nu.28.
Judex potest iudicare contra communem opinionem si viderit illam notorie falsam vel posse conuinci pluribus rationibus.ibi.nu.29.
Judex a quo debet deferre appellationi quando dubitat an causa appellandi sit legitima.vel non.ibi.nu.30.
Judex potest allegari suspectus etiam q̄ suspitio prouenerit culpa illius qui allegat ipsum suspectum.ibi.nu.32.
Judex a quo non potest allegari suspectus per appellātem nisi posset probare iudicem fuisse sibi comminatum.ibi.

3 Judex ecclesiasticus non dz seruire in clericos pena laicali nisi prius fuerit vsus pena ecclesiastica.in.c.cū non ab hoc.nu.7.de iudi.fol.26.
Judex secularis non potest cognoscere an clericus qui dicitur deposius sit de foro suo si talis clericus obiecit de priuilegio suo et si aliter non fuit declaratum per iudicem ecclesiasticum.ibi.nu.29.

3 Judex an possit condemnare in fructibus si nō sint petiti in libello.in c.grauis.nu.19.de resti.spo.fo.178.

7 Judex ordinarius potest inquirere de fama contra aliquē simpliciter 7 de plano sine ordine.in.c.cum in tua.nu.5.de spon.fo.10.

5 Judex delegatus non pōt se intromittere in causa si pars aduersa ante noritiam cōmissionis miserit super dicta causa nuntium ad superiorē. in.c.ad hec.el.iij̄.nu.2.de appel.fo.105.

2 Judex non solum debet causas decidere sm ius sed etiā eas concordare si potest.in.c.ex parte.nu.2.de transac.fo.134.
Judex debet semper inclinare se in partem equiorem 7 habere equitatem pre oculis.ibi.nu.4.
Judex an possit cum bona conscientia reducere partes ad concordiam quando iura partium sunt clara ipsi iudici.ibi.nu.7.

5 Judex si non admittat tacite vel expresse exceptiones licite ab eo appellatur.in.c.ex parte.in.nu.2.de appel.fo.135.
Judex nō admittēdo vel respuendo exceptiones propositas an 7 quo casu possit ab ipso appellari.ibi.nu.3.fo.136.

6 Judex ecclesiasticus pōt impedire circa delicta notoria laicorū quando judex secularis est negligens ad puniēdum.in.c.parochiano.nu.i. de sepul.fo.139.

7 Judex sententiam ferre potest sine testibus de eo quod est sibi notū vel notorium.in.c.de illo.nu.4.de eo qui cog.con.fo.29.

3 Judex non debet impēdere officium suum ad priuatam vtilitatem nisi parte petente.in.c.pront.nu.19.de do.7 contu.fo.199.

1 Judex non admittendo exceptionem legitimam grauat partes 7 possunt appellare.in.c.significante.nu.2.de reseri.fo.83.

2 Judex ex quibus causis possit recusari.in.c.cum super.nu.3.de offi.de leg.fo.87.

3 Judex potest recusari vt suspectus etiam post q̄ est conclusum in causa. in.c.i.nu.10.de mut.peti.fo.99.
Judex vtrum possit partes ad concordiam constringere.ibi.nu.26.

7 Judex si timetur de violentia etiam parentum debet puellā surripere 7 in loco tuto ponere.in.c.cum locū.nu.5.de spon.fo.6.

Judex datus

3 Juder datus super proprietate an possit cognoscere super causa possessoria.in.c.pastoralis.nu.10.de cau.pos.& pro.fo.158.

7 Juder an possit supplere illud quod non pōt facere pars vigore forte alicuius statuti.in.c.nulli episcoporum.nu.3.de accu.fo.52.

1 Juder excommunicatus minori potest absolvere excommunicatum.in c.ab excommunicato.nu.15.de referi.fo.88.
Juder licet non sit sacerdos potest quem ab excommunicatione absolvere.ibi.nu.16.

4 Juder ex officio potest prouidere quando debitores iurant non repetere vsuras.in.c.ad nostram.cl.ij.nu.3.de iureiu.fo.145.
Juder vbicunq; equitas suggerit & pars nō potest agere potest ex officio prouidere parti.ibi.nu.4.
Juder ex officio an possit inquirere de aliquo impedimento canonico inter coniuges.ibi.nu.5.
Juder ex officio potest inquirere de iuribus principis.ibi.nu.6.
Juder regulariter ex officio nō inquirit de crimine cum agitur ad penam temporalem.ibi.nu.7.
Juder potest procedere ex officio super iuribus ecclesie et in actu pio. ibi.nu.8.

1 Juder cui fuit cōmissa causa vt eam cognoscat cum consilio aliquorum potest dictā causam alteri delegare & delegatus debet cognoscere cū dicto consilio sapientis.in.c.cum in veteri.nu.3.de elec.fo.173.

☞ Corse.Elde qō voluit Bal.in.l.si puella.C.si manci.ita fuerit alie.vbi dixit testator mādauit executori qp distribuat bona sua in pauperes sm consiliū guardiani sancti Frācisci: ipse executor fuit negligēs intra annum ad exequendū voluntatē testatoris venoluta est potestas ad epm per.l.nulli.C.de epis.& cle.& nos quidē de hoc probiq; not. tamen eps tenetur seruare formā quia dz exequi sm consiliū guardiani: quia licet sit recessum a persona executoris tñ non est recessum a forma pro quo dicto do.meus dicit esse casum in.c.dura.in ver.iurta prescriptam formā.de cri.fal.Ego adduco text.in cle.vna.de sup.negli.prela.& Jo. an.& Abb.in.c.publicato.de elec.nu.5.

3 Juder suspectus non pōt cognoscere an sua sit iurisditio.in.c.conquerente.nu.11.de resti.spo.fo.173.
Juder delegatus qui habet cognoscere de causa spoliationis pōt cognoscere de causa restitutionis quia videtur hoc sibi tacite cōmissum. ibi.nu.14.

3 Juder vnius territorij non potest mandare executioni sententiā suam in alieno territorio.in.c.postulasti.nu.3.de fo.compe.fo.80.
Juder potest priuare delinquentē etiam de bonis sitis in alieno territorio.ibi.nu.7.
Juder nemo potest esse in causa propria nec consuetudo aliter dicens valeret.ibi.nu.14.

4 Juder potest ex officio publicatis attestationibus testes recipere non ad petitionē partis & si non vult repetere non cogitur licet obstare deponant.in.c.cum clamor.nu.1.de testi.fo.85.

2 Juder minor an possit iurisditionem exercere in presentia maioris iudicis.in.c.volentes.nu.4.de offi.leg.fo.109.

3 Judices deputati in certa causa possunt illam delegare.in.c.ceterum. nu.15.de iud.fo.20.

2 Juder potest recusari pro causa etiam modica.in.c.cum.r.canonicus. nu.5.de offi.dele.fo.99.

7 Juder non recusatur si ab eo non appellatur.in.c.qualiter et quando. cl.ij.nu.15.de accu.fo.65.
Juder ordinarius non potest repelli vel recusari per exceptionē criminis quid autem de delegato.remissiue.ibi.nu.16.

6 Juder quando procedit ex presumptionibus debet multum temperare sententiam suam vt modice vel raro penam imponat.in.c.ij.nu.3.de coha.cle.& mu.fo.10.

5 Juder an teneatur in syndicatu si iudicauit sm opinionem multorum que tamen non est vera.in.c.j.nu.10.de re iudi.fo.48.
Juder non sequendo communem opinionem est in culpa nisi sit falsa vel possit probabilibus rationibus conuinci.ibi.

5 Juder potest ex officio libellū lacerare si videt ius non cōpetere actori maxime in spiritualibus in quib⁹ regulariter iuder supplet ex officio. in.c.cum ecclesiastice.nu.8.de excep.fo.4.

7 Juder ecclesiasticus pōt inter laicos de causa dotis iudicare.in.c.proposuit.nu.4.de coniu.ser.fo.25.

3 Juder ecclesiasticus potest coercere iudicem secularē non administrātem iustitiam petentibus.in.c.cum deputati.nu.3.de iudi.fo.40.
Juder non debet procedere ad missionē bonorum propter cōtumaciā vnius quando plures erunt vocandi.ibi.nu.10.18.

6 Juder a appellationis quando sententia est nulla qz fundata super nullo processu habet tantū pronuntiare sententiā nullam sed si sententia licet nulla vel iniqua sit formata super processu valido ipse haberet formare sententiam.in.c.cum dilecti.nu.4.de emp.& ven.fo.47.

4 Juder potest iterū ex officio interrogare testes obscuros: secus ad petitionem partis.in.c.in presentia.nu.35.de proba.fo.17.

2 Juder potest recusari si est dominus aduerse partis.in.c.j.nu.6.de offi.iudi.fo.124.
Juder potest recusari suspectus ex quibusdam causis de quibus vsq; in finem.ibi.

1 Juder excommunicatus non potest alium excommunicare.in.c.ab excommunicato.nu.7.de referi.fo.88.
Juder occulte excōicatus an possit aliquem excōmunicare.ibi.nu.8.

2 Juder dubitās an exceptio sit admittenda vel ne qualiter debeat eam admittere.in.c.cum contingat.nu.12.de offi.dele.fo.100.

2 Judices plures vbi reperiūtur: electio est actoris coram quo velit reum conuenire.in.c.j.nu.4.de offi.leg.fo.106.

7 Juder potest in arbitrarijs imponere penam corporalem.in.c.accepimus.nu.8.de pur.can.o.fo.151.

5 Juder a quo extitit appellatū an possit per appellantē in alia causa recusari vt suspectus.in.c.ad hec.cl.j.nu.2.4.& 5.de appel.fo.91.
Juder de in peritia vel negligētia tenetur ad interesse parti licet a sua sententia non prouocauerit.ibi.nu.6.
Judicis suspitio an possit de vtroq; iure allegari tam respectu delegatorum q̄ ordinariorū tam cuz expressione cause q̄ sine.in.c.ad hec.cl.j. nu.2.& 4.de appel.fo.93.

6 Juder potest supplere defectū allegationū partis ideo potest allegare illud quod nō allegatur per partem & ex ipso causam decidere.in.c.ex parte actoris.nu.11.de concel.preben.fo.61.

4 Juder secularis non debet cognoscere quoties oritur dubiū super iuramento.in.c.cum contingat.nu.5.de iureiu.fo.157.

1 Juder secularis lite pendente non exerceat officium suum contra ecclesiasticas personas etiam in causis incidentibus.in rep.c.ecclesia sancte marie.nu.9.de consti.fo.34.
Juder pōt procedere ad diffinitiuā ex presumptione violēta.ibi.nu.12.
Juder debet attendere ad statuta & consuetudines litigantium.ibi.nu. 44.45.& 52.

4 Judicis recusatio dāda est in scriptis.in.c.qñ.nu.13.de proba.fo.28.
Juder dicens in sententia per.A.& B.fuit bene probatū presumitur pro eius sententia si non retulit se ad acta.ibi.nu.21.
Juder debet sententiam retractare constito sibi de iniustitia etiā si iniustitia fuit detecta per vnum admissum de facto ad respondendū.ibi. nu.22.

1 Juder an & quando possit venire contra sententiā suam.in.c.nosti.nu. 5.de elec.fo.129.

5 Judici asserenti se delegatū & habere cōmissionem an & quando credatur.in.c.sicut nobis.nu.21.de re iudi.fo.66.
Judicis incōpetentia non potest allegari post litem contest.vel postq̄ sententia transiuit in rem iudicatam.ibi.
Juder non tenetur sequi consiliū sapientis nisi sit iuridicū etiam qō ex forma statuti teneatur requirere.ibi.nu.27.fo.67.

6 Juder ordinarius non potest regulariter petere expensas cum proficiscitur extra domicilium occasione cause sibi delegate.in.c.cū ab omni. nu.12.de vi.& hone.cle.fo.6.

7 Juder potest pcedere ex officio suo per inquisitionem si accusator vel denuntiator desistat.in.c.licet heli.nu.7.de simo.fo.77.

3 Juder non cogitur citare aliquē extra prouinciā.in.c.causam.nu.4.de do.& contu.fo.196.

5 Juder si non admisit appellationē non potest appellanti prefigere terminum ad prosequendum.in.c.peruenit.cl.j.nu.3.de appel.fo.97.

7 Juder ecclesiasticus est iudex competens inter laicos in causa peccati nedum post peccatum sed etiam ante vt peccatum euitetur.in.c.ex litteris.nu.9.de spon.fo.5.

2 Juder si vnus ex iudicibus datis requiratur vt interfit & non cōparet in termino presumitur non posse vel nolle interesse & ideo tota iuridicio consolidatur in collegā.in.c.cū causa.nu.5.de offi.dele.fo.87.

6 Juder ecclesiasticus aditur contra laicū nolentē exhibere coniugi affectum maritalem.in.c.charissimus.nu.3.de conuer.coniu.fo.168.

5 Juder potest ex officio etiā parte non excipiente personas indignas a festimonio repellere.in.c.dilecti filij.nu.12.de excep.fo.14.
Juder potest allegare pro vtraq; parte & aperire dubia processus.in.c. bone memorie.cl.j.nu.7.de postu.prela.fo.111.
Juder an & quando possit ex officio suo supplere.ibi.nu.9.

3 Juder potest lacerare libellū si ineptitudo sit notoria licet non constet de libello.in.c.ficlericus.nu.4.de fo.compe.fo.60.
Juder an possit cognoscere an sua sit iurisditio.ibi.nu.8.
Juder procedendo super certa qualitate que si est vera licet sibi nō cōstet valet processus.ibi.nu.12.

6 Juder potest repellere exceptiones partis aduerse quando calūniose proponit.in.c.post electionem.nu.13.de concel.preben.fo.60.

6 Juder in notorie iniustis pōt extrajudicialiter & de facto se intromittere.in.c.quia clerici.nu.4.de iurepa.fo.191.

7 Juder precipiendo alicui sub pena si ille contrafecerit non incidit in penam ipso iure sed venit puniendus.in.c.vnico.nu.3.de sagit.fo.104.

7 Juder in inquisitionibus non tenet locum partis quia talem locum tenet diffamatio que est contra inquisitum.in.c.qualiter & quando.cl.ij. nu.7.de accu.fo.65.
Juder dz esse oibus idē & nemini cōplacere contra veritatē.ibi.nu.8.

Repertorium singularium materiarum

3 Judex nō supplet officium suum ad vtilitatem priuatam nisi vertatur periculum anime.in.c.in literis.nu.1.de restit.spo.fo.169.

5 Judex an debeat pronūciare super replicatione videlicet an obstet vel non.in.c.a nobis.nu.21.de excep.fo.3.
Judex procedendo ad vlteriora censetur pronūciare exceptiones non obstare.ibi.

2 Judex qui male tulit sententiam siue ab ea fuerit appellatum siue non adhęret tenetur in syndicatu ad interesse partis.in.c.pastoralis.§.quia vero.nu.5.fo.94.
Judex an debeat iudicare ꝑm allegata ⁊ acta si repugnat conscientia sua valde plenissime.ibi.nu.8.fo.92.

1 Judex secularis nō debet se intromittere inter personas ecclesiasticas etiam in causis incidentibus.in.c.ecclesia sancte marie.nu.2.de consti. folio.30.

5 Si vnus ex iudicibus datis allegetur suspectus vel moriat expirat iurisditio omnium qi censetur talis iurisditio data pro parte secus si in solidum.in.c.cum inter.nu.3.de excep.fo.7.
Judices suspecti vtrū possint dari per papā ex certa sciētia.ibi.nu.9.

5 Judex non debet ad vtilitatem priuatam suum officium non petitū interponere.in.c.apostolice.nu.1.de excep.fo.14.

2 Judices plures si dantur in aliqua causa an possit vnus sine alio sentētiare etiam interlocutorie.in.c.causam.nu.3.7.8.de offi.dele.fo.81.

4 Judex an possit litis contestationem teneatur docere de sua iurisditione vel an procurator de mandato.in.c.quoniam.nu.37.de vroba.fo.32.

5 Judex qui remittit negotium ad superiorem potest cuilibet partiū dare attestationes suas ipsi superiori deferendas ⁊ statuere vtrięs parti terminum peremptorium ad comparendum ⁊ superior potest pronunciare absq; alia citatione.in.c.cum bertoldus.nu.4.de re iudi.fo.69.
Judex an possit restituere quem etiam maiorem aduersus sententiam quam ipse iudex tulit.ibi.nu.18.
Judex potest procedere ad decisionē cause per iura partis presentis: si credit illa sufficere ad ipsam decisionem.ibi.nu.32.fo.73.
Judex ordinarius qui tulit sententiam licitam per obreptionē vel subreptionem malam potest eandem reuocare.ibi.nu.33.

2 Judex delegatus si in eadem causa fuerit electus arbiter an possit vti vtraq; iurisditione.in.c.innotuit.nu.7.de arbi.fo.177.

2 Judex an ⁊ quando possit cogere partes ad pacem vel concordiā tam in ciuilibus q̄ in criminalibus.in rub.nu.1.2.3.de treu.⁊ pa.fo.131.
Judex potest cogere partes ad faciendam treugam.ibi.nu.2.

7 Judex contra iudicem non ita de facili presumitur sicut contra alium. in.c.qualiter ⁊ quando.el.ij.nu.31.de accu.fo.66.

4 Judex potest visq; ad sententiam ⁊ post condamnationē in causa interrogare circa merita cause.in.c.cum ioannes.nu.8.de fi.instru.fo.107.

2 Judex ecclesiasticus potest cogere partes ad treugam.in.c.j.nu.ii.de treug.⁊ pa.fo.131.

5 Judex non potest recusari sine causa rationabili.in.c.super.nume.1.de appel.fo.95.
Judex cōmissarius si reperit se ligatū tempore quo sibi presentatur rescriptū an tempus in rescripto contentū recurrat a die presentationis. ibi.nu.5.fo.96.
Judex cui est cōmissa causa terminanda intra breuiorem terminū termino iudicis an possit breuiare dilationes et in ipsis non seruare ius cōmune ad hoc vt in termino sibi prefixo possit causam terminare.ibi. nume.16.
Judex non restituit quem ad suas defensiones suisto officio ipsius iudicis.ibi.
Judex cui fuit mandatum vt intra certum tempus causam instruat et instructam remittere mandanti potest causam remittere non instructā quia ex defectu partium non potuit hoc facere.ibi.nu.22.

7 Judex ex officio prouidere debet q̄s coniuges inuenes non stent seorsum propter periculum adulterij.in.c.j.nu.1.de conju.leproso.fo.25.
Judex non impartitur quod coniunx sit cū leproso coniuge nisi petat. ibi.nu.9.

5 Judex licet possit breuiare terminos tamen non tenet.in.c.personas. nu.3.de appel.fo.89.
Judex delegatus potest terminum appellanti prefigere ad prosequendam appellationem.ibi.nu.5.

1 Judex delegatus an debeat dari de consensu vtriusq; partis.in.c.ceterum.nu.11.de rescri.fo.46.

5 Judex delegatus qui recusatur vtetur sua iurisditione si causa recusationis nō sit legitima de qua cognoscent arbitri ad hoc eligendi si vero fuit pronuntiata legitima remittet causam ad superiorem ⁊ an debeat alteri cōmittere de cōsensu recusatoris.in.c.cum speciali.nu.1.4.11.⁊.13. de appel.fo.129.
Judex nō potest recusari de iure canonico nisi ex causa allegata et probata secus de iure ciuili.ibi.nu.2.
Judex potest de iure canonico in totū recusari sed de iure ciuili datur aduocatus.ibi.
Judex potest allegari suspectus ex multis causis que iure nō exprimūtur que arbitrio iudicis de hoc cognoscentis relinquuntur.ibi.nu.7.

5 Judex ex officio suo potest actorem repellere quando notorie cōstat q̄ nulla competit sibi actio.in.c.ad aures.nu.9.de preseri.fo.25.

5 Judex an possit eodem tempore dare diuersas dilationes ad diuersos actus.in.c.significante.nu.10.de appel.fo.136.

3 Judex datus alicui non potest transire ad illum qui non erat in rebus humanis tēpore dationis iudicis puta ad eius heredem.in.c.quia.v. nu.5.de iudi.fo.29.

3 Judex an ⁊ quando possit ferre sententiam post terminum elapsum.in c.venerabilis.nu.17.de iudi.fo.45.
Judex qui tenetur aliquid facere sub certa pena nō incidit in eam nisi pars institerit vt illud faciat.ibi.nu.19.
Judex quando videt instantiam perire potest ex officio venire ad sententiam.ibi.nu.20.

7 Judex ex officio potest inquirere de impedimēto matrimonij si fama refert illud existere.in.c.porro.nu.1.⁊.4.de diuor.fo.46.
Judex ex officio si impedimentum est notorium potest matrimonia separare.ibi.

5 Judicis suspitio semper potest allegari licet ab eius pronuntiatione possit appellari.in.c.propositum.nu.6.de appel.fo.136.

2 Judex suspectus debet recusari qui si non admiserit recusationē tunc potest ab eo appellari.in.c.super questionum.nu.12.de offi.dele.fo.88.
Et vide in.§.fi.in pe.no.93.
Judex appellationum non potest de iure ciuili causas subdelegare secus de iure canonico.ibi.nu.15.
Judex ordinarius an possit causas subdelegare reseruata sibi sententia.ibi.nu.16.

5 Judex appellationis an censeatur tacite condemnare vel absoluere si pronuntiauerit male vel bene sententiatum ꝛc.in.c.cum causa.nu.7.de re iudi.fo.55.
Judex a quo qui prefixit terminum ad appellationem prosequendā ⁊ aliter non detulit appellationi non potest termino pēdente procedere contra appellantem ibi.nu.11.

7 Judex an debeat supplere.in.c.ex literis.nu.9.de diuor.fo.46.

7 Judex ecclesiasticus inter laicos non cognoscit de causa ciuili cognoscit tamen an quis sit de legitimo matrimonio natus.in.c.causam.nu.1. qui fil.sint legi.fo.39.

5 Judex appellationis vidēs appellationem friuolam ⁊ iniustam debet appellantem remittere ad iudicem a quo.in.c.cū in ecclesia.nu.4.de appel.fo.111.

4 Judex potest procedere ad diffinitiuam ex presumptione violenta nō probata nec allegata.in.c.afferte.nu.3.de presump.fo.115.
Judex an possit ex presumptionibus infligere penam corporalem vel pecuniariam ⁊ quando agitur ciuiliter vel criminaliter.ibi.nu.6.

4 Judex an teneatur consulere superiorem.in.c.pastoralis.nu.3.de fi.instru.fo.105.

7 Judex a quo potest omnia facere que tendunt in facilioremcritum appellationis.in.c.sacro.nu.8.de sen.excom.fo.179.
Judex a quo potest absoluere excōmunicatum licet appellauerit quādo periculum est in mora.ibi.
Judex ad quē an ⁊ quo casu debeat citare iudicem a quo ad defendendum sententiam quam tulit.ibi.nu.15.

4 Judex potest cōmittere examinationē testium etiam in causa matrimoniali ⁊ quo nomine appelletur ille cui est commissa talis examinatio. in.c.j.nu.1.de testi.cog.fo.90.

3 Judex quot modis recusatur suspectus.in.c.accedens.el.ij.nu.2.vt lit. non conte.fo.111.
Judex potest fauere vni parti dūmodo non excedat modum nec reputabitur suspectus.ibi.nu.8.
Judex loquens secrete cum vna partium dicitur suspectus.ibi.

5 Judex potest in vna re ex pluribus petitis pronuntiare si inde videritillam claram ⁊ super alijs procedere.in.c.cum inter.nu.24.de re iudica.fo.62.

4 Judices an possint dilationes dilatas a iure abbreuiare vel prorogare.in.c.vltra tertiam.nu.4.de testi.fo.89.

4 Judex ecclesiasticus compellit laicum relaxare iuramentū turpiter receptum in omni materia.in.c.sicut.⁊ infra nu.2.de iureiu.fo.160.

3 Judex in quibus casibus cognoscit ⁊ non decidit.in.c.cū super.nu.11. ⁊.13.de cau.pos.⁊ pro.fo.157.

2 Judex proprius non potest precipere subdito ne litiget coram alieno iudice.in.c.p.⁊.g.nu.19.de offi.dele.fo.104.

7 Judex ecclesiasticus cognoscit de legitimatione inter laicos.in.c.j.nu. 2.qui fil.sint legi.fo.37.

2 Judex appellationum potest de iure canonico causas subdelegare.in c.pastoralis.nu.4.de offi.ordi.fo.117.

7 Judex ecclesiasticus quādo potius debeat imponere penam pecuniariam q̄ spiritualem.in.c.postulasti.nu.6.de iude.fo.88.

5 Judex qui tulit sentētiam nullam an possit super eadem causa iterum pronuntiare.in.c.j.nu.25.de re iudi.fo.50.
Judex delegatus qui probabili errore ductus tulit aliquam sententiā potest illam reuocare ⁊ super causa iterum pronuntiare quod an procedat:

cedat.ibi.nu.26.⁊.28.

5 Iudex potest ex officio publice excommunicatum a iudicio repellere. in.c.exceptionem.nu.1.de excep.fo.18.
Iudex ex officio suo potest supplere in multis casib⁹ vt iudicare in notoriis inhabilem a limine iudicij repellere etiã si non repellatur a parte ⁊ alia simil ia facere.ibi.nu.7.
Iudex potest repellere actorem quando constat sibi ꝙ nullum ius habet.ibi.nu.14.
Iudex in notoriis non debet pati causam deduci in iudiciũ.ibi.nu.16.
Iudex tenetur ex officio suo inquirere de habilitate actoris vel accusatoris etiam super hoc examinare.ibi.nu.28.

3 Iudex an debeat perquirere ex officio super spoliatione ad vtilitatem spoliati.in.c.ꝯ.nu.4.de resti.spo.fo.166.

7 Iudex vbi proceditur ex presumptione debet multum temperare sententiam suam intellige de presumptione hominis non iuris.in.c.accedens.nu.5.6.de accu.fo.64.

6 Iudex impetratus per literas nullas vel iudex alias incompetẽs põt pronuntiare se non esse iudicẽ ⁊ quo ad istam pronuntiã habet iurisdictionem ordinariã ⁊ non delegatã ⁊ potest condẽnare partẽ in expensis tamen per istam pronuntiã non definit esse iudex adeo qõ causa potest sibi committi.in.c.dilectus filius.nu.1.⁊.2.de prebẽ.fo.47.

7 Iudex an possit corrigere errorem suum siue factũ in processu siue extra iudiciũ siue in iudicio aut in parte aut in toto an in diffinitiua aut interlocutoria.in.c.qualiter ⁊ quando.nu.4.de accu.fo.59.
Iudex potest interpretari sententiam quam tulit capiendo scilicet interpretationem pro congrua verborum dispositione.ibi.

7 Iudex ex officio suo potest procedere si reo obstet aliqua dispositio statutaria seu legalis.in.c.nulli.nu.3.de accu.fo.52.

☞ Corse. Adde Pet.de anc.in.c.cũ inter.de excep.vbi alleg.Old.⁊ Jac. de are.in.l.apud labeonẽ.§.itẽ ait prætor.ff.de iniur.⁊ Bald.in rub.C. de manu.vin.⁊ in.l.cũ lege.⁊ ibi Jo.de imo.ff.de testa.⁊ Bal.in quadã sua dispu.inci.statuto canetur ꝙ fenerator.⁊ Jo.de imo.in.l.de pupillo.§.si procurator.ff.de no.ope.nun.oẽs in.l.j.§.sublata.ff.ad treb.Bal. in.c.j.de resci.lib.vj.ita cõcludit Ang.in.l.pe.⁊ in.l.si.ff.de peti.here. Ant.in.c.cũ dilectus.de consue.⁊ in.c.bone.el.j.de postu.prela.vbi alleg.Inno.in.c.cũ olim.als in.c.cum venerabilis.de censi.⁊ in.c.cũ venerabilis.de excep.facit qõ voluit idẽ Ant.in.c.j.de iudi.⁊ in.c.cũ ioannes eremita.de fi.instru.⁊ in.c.vnico.de lit.cõte.⁊ facit qõ voluit Do. de sancto Gemi.in.c.indẽnitatibus.§.sane.de elec.lib.vj.⁊ Bar.in cõsi.suo inci.dñico de bononia.in fi.nim videtur facere qõ no.Bar.in.l. non solũ.§.si.ff.de iniur.vbi tenet ꝙ si alicui denegat audientia vigore statuti non potest inder ex officio procedere cõtra offensorẽ illius.domus Barba.vna voce in cathedra dum legeret dicebat banc conclusiõdiam dari posse ꝙ aut quis est phibitus facere aliquid ex dispositione legis.⁊ tunc iudex non poterit qz lex omnino probibet.⁊ ita pcedat.d. L.non solũ poterit.§.si.qõ voluit ibi Bar.aut quis est probibitus facere aliquid ex facto ⁊ dispositione sua.⁊ tunc procedãt alia dicta in contrariũ.banc partẽ tenuit domi.mens in.d.c.nulli.⁊ in rub.co.ti.⁊ vide Bal.in.l.j.C.si tutor vel cura.non gest.Ego intelligerẽ dictum dñi mei procedere qñ lex intenderet denegare precise audientiã et tolleret omnimodã facultatẽ audiendi:alias secus.Abb.tamen in.d.c.nulli.videtur illã doctrinã Bar.non pcedere debere sed magis sibi placere opinionem glos.ibi.que opinio cõiter ab omnibus approbat.⁊ iudex procedit ex officio suo quando delictũ est euidens ⁊ notoriũ.Abb.in.c.euidentia. de accu.nam tunc inder boc potest ex officio suo licet non iudicet de eo qõ est sibi notum vt notorium.⁊ sic intelligitur glos.fing.in.l.j.C.qui ⁊ aduer.quos.Abb.in.d.c.euidentia.in fi.

6 Iudex potest decidere causam ex ratione non allegata per partes.in.c. peruenit.nu.6.de emp.⁊ ven.fo.83.

3 Iudex vnius artis non potest esse iudex alterius artis penitus separate etiam cum consensu partium.in.c.significasti.nu.16.de foro compe. folio.86.

5 Iudex potest supplere ex officio allegando falsitatẽ instrumenti quando falsitas est euidens.in.c.cum venerabilis.nu.8.de excep.fo.9.

5 Iudex an ⁊ qñ possit cognoscere de exceptione opposita cõtra eius personam.in.c.secundo requiris.nu.13.de appel.fo.111.
Iudex si fuerit remotus tanq̃ suspectus qs cognoscet de causa in qua ipse a principio erat iudex.ibi.nu.15.

5 Iudicis nomen a quo fuit appellatũ nõ est necesse apponere in literis que impetrãtur in causa appellationis.in.c.oblate.nu.1.de ap.fo.124.
Iudex a quo potest restringere terminum ad prosecutionem appellationis sed inder ad quem non.ibi.nu.6.

5 Iudex an aliquis possit esse in causa quando eius commodum saltẽ in consequentiam venit applicandũ ipsi iudici.in.c.ad audientiam.nu.8. ⁊.10.de appel.fo.106.
Iudex non potest cognoscere an sua fit iurisditio quando si esset iudex in illa causa possit consequi magnum emolumentum secus si parum. ibi.nu.10.
Iudex a quo potest cognoscere de iustitia appellatiõis ad hoc vt sciat an debeat deferre vel non.ibi.nu.11.

7 Iudex potius debet admittere ⁊ audire probationes superfluas defectiuas vbi agitur de periculo anime.in.c.j.nu.5.de frigi.⁊ male.fo.34.

2 Iudex põt prefigere terminum partibus ablq̃ alia citatione.in.c.quoniam.nu.2.de offi.dele.fo.78.
Judices plures si sunt dati cum clausula ꝙ si nõ omnes ⁊c. potest vnus sine alio facere secus si non est apposita quia non potest etiam mortuo collega.ibi.nu.5.

1 Iudex cui fuit intimatum a parte vel ab alio iudice quod nõ procedat quid habet facere.in.c.cum contingat.nu.6.de referi.fo.69.

2 Iudex electus de consensu partium non potest nisi ex nona causa recusari.in.c.super questionum.§.verum.nu.2.de offi.dele.fo.91.
Judicis inferioris manus ligatur per reuocationem alicuius negotij ad sedem apostolicam adeo vt postea nil valide coram eo attentetur.in c.vt nostrum.nu.1.de appel.fo.127.

2 Iudex dicitur functus officio suo postq̃ tulit sententiã ⁊ ipsam mãdauit executioni.in.c.in literis.nu.2.de offi.deleg.fo.76.
Iudex siue ordinarius siue delegatus an dicat functus officio suo sine validam siue nullam sententiam tulerit.ibi.nu.3.

7 Iudex si dubitatur an mulier sit cognita vel ne quid agere debet.in.c. attestationes.nu.8.de despon.impu.fo.16.

5 Iudex a quo cognoscit de causa si appellans non prosecutus est in termino suam appellationem.in.c.ad bec.el.ij.nu.4.de appel.fo.103.
Iudex recusatus potest causam alteri committere.ibi.nu.3.

5 Iudex a quo est appellatum si reuocauit grauamen potest super causa principali procedere nisi detulerit appellationi quo casu non potest reuocare.in.c.cum cessante.nu.1.⁊.15.de appel.fo.128.
Iudex an possit recusari suspectus aliquo verbo qõ protulit minatorie.ibi.nu.8.
Iudex non potest accusari suspectus si grauamen qõ intulit postea reuocauit.ibi.nu.19.

1 Judices possunt interpretari iura in causis vertẽtibus coram ipsis.in c.quoniam.nu.6.de consti.fo.41.

3 Iudex appella.potest condemnare in plus q̃ condemnauerit iudex a quo.in.c.ij.nu.29.de lib.obla.fo.97.

5 Iudex a quo nõ admisit appellationem iustam qua pena puniatur.in c.de priore.nu.7.de appel.fo.105.

7 Iudex vel testis debet dicere veritatem etiam ꝙ per hoc esset venturi alicuod scandalum.in.c.officij.nu.6.de pcm.⁊ remi.fo.159.

3 Iudex negligens facit litem suam dũmodo fuerit interpellatus a parte ⁊ sic iudex in omittendo non incidit in penam nisi interpelletur.in.c. cum sit generale.nu.5.de fo.compe.fo.65.
Iudex cognoscit an sua sit iurisditio ⁊ constito ꝙ non sit sua condẽnabit actorem in expensis ⁊ mittit ad suum iudicem.ibi.nu.14.

3 Iudex secularis in terris ecclesie recusabit sm canones non sm leges. in.c.licet ex suscepto.nu.17.de fo.compe.fo.72.

1 Iudex an ⁊ quando possit cogere partes ad concordiam.in.c.cũ inter ff.m.9.de elec.fo.133.

2 Iudex qui cognoscit causam tanq̃ ipse et tanq̃ fungens persona alterius nõ potest in illa causa diuersas sententias ferre.in.c.Quis.nu.2.de offi.dele.fo.75.
Judices plures si sint dati in causa omnes habent iurisditionẽ insolidum sed exercitium pro parte.ibi.nu.3.

7 Iudex delicti punitet delinquẽtem sm statuta loci vbi est ipse iudex.in c.j.nu.7.de rap.fo.106.
Iudex originis an puniet subditum alibi delinquentẽ sm statuta sua. ibi.nu.8.
Iudex originis vel domicilij cognoscit de crimine alibi cõmisso vel de contractu alibi gesto per suum subditum.ibi.nu.9.
Iudex qui non potest cognoscere de aliquo delicto debet delinquẽtem ad suum iudicem dimittere.ibi.nu.10.

2 Iudex an possit cogere partes ad transigendũ.in.c.si quando.nu.3.de offi.dele.fo.76.

5 Iudex cui est commissa causa appellationis in vno articulo illo finito an possit cognoscere de causa principali.in.c.vt debitus.nu.34.de appel.fo.127.
Iudex ad quem potest de cõsensu partium vel solius appellati cognoscere prius de negotio principali q̃ de articulo super quo fuit appellatum.ibi.nu.35.fo.137.

7 Judices possunt deponere super gestis coram eis ⁊ credetur eis de posito officio sed an faciant plenam probationem ⁊ quid de inquisitionibus.in.c.cum dilecti.nu.7.de accu.fo.60.

4 Iudex ex officio tenetur cõpellere reum ad edendum actori ex magna causa puta si originalia sunt deperdita.in.c.j.nu.21.de proba.fo.3.

5 A iudice suspecto non potest recedi per appellationẽ nisi acceptauerit recusationem quam fecit de eo.in.c.nouit ille qui.nu.2.de app.fo.112.

6 Iudex an ⁊ quo casu possit cognoscere an sua sit iurisditio.in.c.ij.nu. 4.de regu.fo.162.

7 Judices possunt deponere tanq̃ testes coram alijs iudicibus de gestis coram se.in.c.inter dilectos.nu.3.de excel.prela.fo.131.

6 Judices quando sunt in peccato mortali non probibentur iudicare ex

potestate officij in rub.nu.2.De vita ⁊ hone.cle.fo.2.
Juder qui est in peccato magis peccat alios iudicando.ibi.
2 Juder ecclesiasticus potest se intromittere in criminibus secularibus data negligentia iudicis secularis.in.c.i.nu.7.de offi.ordi.fo.110.
Juder an debeat iudicare ſm conscientiam suam an ſcm acta.ibi. nume.8.
Juder iudicans iniuste per errorem non committit peccatum.ibidem nume.9.
4 Juder vel notarius ex licentia eis data q̃ possint extendere instrumẽ tum non possint addere iuramentum vel stipulationem.in.c.clericus. nu.4.de iureiu.fo.166.
5 Juder quotiescũq; procedit contra absentem debet pro ipso ex officio supplere.in.c.per tuas.nu.8.de appel.fo.115.
7 Juder debet habere pre oculis ⁊ misericordiam ⁊ seueritatem simul ⁊ non vnum sine alio.in.c.estote.nu.3.de reg.iur.fo.190.
5 Juder non admittendo exceptionem partis non dicitur illam grauare nisi forte quia putabat illam falsam vnde debet expectari donec probetur veritas.in.c.interposita.nu.2.de appel.fo.136.
3 Judicem non declinare promittẽs non potest ipsum amplius penitere.c.i.nu.5.16.17.de iudi.fo.3.
Juder non debet interponere officium suum ad priuatam vtilitatem. ibi.nu.4.
Juder potest circa tendentia ad decisionem cause interrogare partem ante ⁊ post lit.contest.ibi.nu.5.
Juder potest mulctare contumacem etiam parte non petente.ibidem nume.7.
Juder potest recusari si est suspectus etiam ciuitas potest recusari et quodcunq; tribunal illius ciuitatis.ibi.nu.14.
Juder quotics potest quem mulctare super eadem re.ibi.nu.32.fo.7.
2 Juder potest cogere partes ad compositionem.in.c.cum pridem.nu. 8.De pac.fo.133.
4 Juder an teneatur mittere ad examinandas egregias personas.in.c. si qui testium.nu.4.de testi.fo.43.
4 Juder qui de per se non potest instrui de causa vel potest sed honestas non patitur debet recurrere ad iudicium petitorium.in.c.proposuisti. nu.3.de proba.fo.7.
3 Juder debet ex officio declarare processum esse nullum quãdo est etiã parte non petente.in.c.i.nu.4.de lit.non contest.fo.103.
2 Juder quando possit cogere partes ad compositionem faciendam.in c.fi.nu.2.de maio.⁊ obe.fo.130.
3 Juder recusatur vt suspectus in causa sui superioris vel familiaris.in c.ꝯ.nu.8.vt lite non contest.fo.109.
Juder non reputat suspectus si cognoscit inter duos inter quos cadit par causa affectionis.ibi.nu.21.
1 Juder potest ferre sententiam ad cõsilium sapientis.in.c.ad nostram. nu.3.de consue.fo.94.
3 Juder potest iudicare in notoriis absq; alia probatione.in.c.dilecti filꝯ.nu.3.de iudi.fo.21.
Juder non potest iudicare de eo quod constat sibi vt priuato et non vt iudici.ibi.
Juder debet ex officio suo prouidere parti quando aduersarius lucratur cum sua factura.ibi.nu.17.
7 Juder qualis esse debeat et precipue in matrimonialibus causa.in.c.i.nu. 7.De constan.⁊ affi.fo.31.
Juder ordinarius delegare potest.ibi.nu.8.
2 Juder potest ex officio supplere in tangentibus publicam vtilitatem. Ant.in.c.tuam.nu.2.de ætate ⁊ quali.fo.46.
2 Juder potest supplere ex officio quando in iudicio sibi constat de iure tertij fundius excludi intentionis agentis.Ant.in.c.licet.nu.3.de sup.neg.prela.fo.35.
Juder potest ex officio supplere in tangentibus publicam vtilitatem. ibidem.
5 Judices ordinarij habent iurisditionem insolidum.in.c.fi.nu.9.de re iudi.fo.85.
Ordinarius ⁊ delegatus pape electi iudices in vna causa si discordãt recurritur ad papam idem si vnus vno modo ⁊ alter alio modo sententiauerit.ibi.nu.14.
4 Juder potest se gerere tripliciter circa recipiendo testes probatorios ⁊ reprobatorios.in.c.cum causam.el.i.nu.1.de testi.fo.69.
Juder ſm qualitatem cause potest quandoq; plures quandoq; paucio res testes admittere.ibi.nu.3.
Juder omittens interrogare testes in causa scientie tenet parti ad interesse.ibi.nu.7.
Que sint circunstantie de quibus iudex interrogat vltra causam scientie.ibi.nu.10.
Juder inferior a papa an possit alteri committere examinationem testium.ibi.nu.22.fo.73.
4 Juder potest ex officio statuere terminum ⁊ ſi non petatur ⁊ nõ statuit non tenetur in syndicatu.in.c.licet.nu.15.de proba.fo.22.
7 Juder qui tulit sententiam non potest ipsam reuocare nec eius successor ⁊ que sit ratio.in.c.significantibus.nu.5.de pur.cano.fo.151.
4 Judicis in arbitrio est an primo admittat testẽ an exceptionẽ testium exceptis quatuor casibus.in.c.ex parte.nu.8.de testi.fo.40.
6 Juder non incurrit excommunicationem si ex iusta causa carcerat clericum.in.c.i.nu.7.de depo.fo.80.
5 Juder a quo si semel deciit appellationi non potest vlterius causam reassumere in se quia iurisditio est trãslata in superiorem.in.c.delictis. nu.12.de appel.fo.123.
2 Juder appellationis cõfirmans sententiam debet appellantem in expensis condemnare ⁊ istam condemnationem potest vterq; iudex executi.in.c.pastoralis.§.preterea.nu.8.de offi.dele.fo.94.
4 Juder quid debeat facere si mulier petat ponibãna.vt in.c.fi.de clandestino.despon.in.c.mulieri.nu.11.de iureiu.fo.165.
7 Juder secularis non est competens in causa separationis matrimonij. in.c.plerunq;.nu.3.de dona.inter vi.⁊ vro.fo.48.
5 Juder a quo potest statuere terminum appellanti quãdo contra eum est presumptio qõ calumniose appellauerit.in.c.peruenit.nu.5.de appel.fo.104.
6 Juder appellationis potest de nouo condemnare quando condemnatio ad ipsum transmissa fit iuridica etiam q̃ non dicat male appellatũ ⁊ bene sententiatum.in.c.raynutius.nu.10.de testa.fo.124.
Et in.c.raynaldus.in.c.not.
Juder appellationis potest reformare sententiam licet per partem nõ allegetur vel petatur.ibi.
Juder potest ⁊ debet ex officio suo supplere illud quod sibi est notum etiam q̃ a partibus non petatur vel allegetur.ibi.nu.11.
5 Juder ordinarius vel appellationis non potest a se abdicare onus iudicandi.in.c.accepta.nu.1.de appel.fo.106.
3 Juder potest interpretari legem seu canonem circa causam coram eo vertentem.in.c.capellanus.nu.3.de fer.fo.140.
4 Juder ecclesiasticus ⁊ secularis est competens iudex ad compellendũ coniuges ad cohabitandum.in.c.tua nos.cl.ꝯ.numero.2.de iureiurã. folio.151.
3 Juder cui est cõmissum vt citet aliquem in suo territorio debet hoc facere alias punitur maxime si non remittit.in.c.fin.nu.8.9.⁊.16.de foro compe.fo.89.
Juder qui non potest cognoscere de aliquo delicto potest tamen delinquentem remittere ligatum ad iudicem qui potest cognoscere.ibidem nu.17.⁊.21.
Juder puniens delinquẽtem in foro delicti poterit punire ſm statuta loci vbi delictum est commissum.ibi.nu.14.⁊.39.
Juder habet omnimodam iurisditionẽ in rem ⁊ personam illius qui contrahit in loco sue iurisditionis licet non possit ipsum extra territorium citare nisi quo ad missionem bonorum in loco cõtractus.ibidem nume.36.
Juder non tenetur regulariter remittere contrahentem ad iudicẽ loci vbi contrarit.ibi.nu.37.
7 Juder ecclesiasticus potest adiri principaliter in dotis restitutiõe matrimonio prius separato.in.c.significauit.nu.2.de dona.inter virum ⁊ vro.fo.47.
5 Judices plures delegati non cẽsentur in dubio habere iurisditionem insolidum sed pro parte omnibus competentem.in.c.ad probandum. nu.4.⁊.21.de re iudi.fo.80.
1 Juder an ⁊ quando teneatur defendere sententiam quã dedit.in.c.dilectus filius.nu.6.de reseri.fo.27.
3 Juder an possit dari altera parte absente vel inuita.in.c.i.nu.4.de fo. compe.fo.48.
4 Juder habet necesse deferre iuramentum necessarium.in.c.iuramentum.§.sane.nu.3.de iureiu.fo.168.
5 Juder delegatus an possit facere quẽ absolui ad cautelam.in.c.ad presentiam.nu.3.de appel.fo.98.
Judices sine auditores dati in curia an habeant ordinariam.ibi.
2 Judices plures vel habentes aliquam potestatẽ an possint illam exercere omnes insolidum vel debeant insimul conuenire.in.c.prudentiam. nu.7.de offi.dele.fo.84.
5 Juder a quo non habet suspẽsam iurisditionẽ in his que tendunt in faciliorem exitum appellationis.in.c.questioni.nu.7.de appel.fo.101.
2 Juder extra territorium põt cognoscere inter subditos suos ex eorũ consensu ⁊ consensu iudicis territorij.in.c.nouit.nu.4.de offi.leg.fo.108.
4 Judicis admonitio habetur pro trina citatione.in.c.ꝯ.nu.2.de testib. folio.35.
Juder potest facere ad instantiam partis vt testes examinẽtur clandestine; quando timetur potentia aduersarij.ibi.nu.9.
5 Juder appellationis ex quo recipit appellationẽ emissam ex probabili causa potest inhibere iudici a quo ne procedat super principali.in c.super co.nu.5.de appel.fo.95.
2 Juder potest absoluere ⁊ punire subditum delinquentem extra territorium.in.c.excommunicatis.nu.6.de offi.leg.fo.106.
Juder habet iurisditionem in non subditum ratione delicti cõmissi in suo territorio ⁊ potest ipsum aut absoluere aut condemnare.ibi.nu.7.

Iudex an habeat iurisdictionem in aliquē ratione domicilij ad ea que prius fuerunt commissa.ibi.

1 Iudex ex officio suo potest repellere non habentem mandatū.in.c.in notuit.nu.10.de elec.fo.137.

2 Iudex potest ex officio supplere vbi tāgat publica vtilitas vel peccatū Anto.in.c.cōquerente.nu.1.de fi.pzelby.fo.51.

2 Iudex ex officio nō tenet condēnare partem in expensis nisi fuerint petite.in.c.audiuis.nu.11.de procu.fo.143.

2 Iudex ordinarius ita demū tenet obedire delegato si delegatus ostendit sum mandatum.in.c.cū in iure.nu.3.de offi.deleg.fo.96.
Iudicis incōpetēria non pōt opponi post lit.contest.ibi.nu.7.
Iudicis incōpetentia an possit opponi per contumacem vel absentem postea comparentem.ibi.

1 Iudex cui rescribitur potest cognoscere de surreptione rescripti.in.c. super literis.nu.3.de rescri.fo.62.
Iudex an possit cognoscere de sua iurisdictione si contra eam opponitur.ibi.nu.10.

7 Iudex in notoriis potest procedere sine accusatione intellige in notoriis facti permanentis secus facti transeuntis vsq; ad finem.in.c.cui dēria. nu.1.et.2.de accusa.fo.53.

5 Iudex tenetur in syndicatu de peritia etiā q; pars appellauerit et deferuerit.in.c.sepe contingit.nu.17.de appel.fo.113.
Iudex appellationis an pruntiabit sup expensis q; quando.ibi.nu.19.
Iudex a quo pfigendo terminum ad appellationem prequendam non censetur per hoc deferre appellationi.ibi.nu.22.
Iudex appellationis potest condēnare in expensis factis non solum in scō iudicio sed in primo.item potest reuocare condēnationem in expē sarum factam a primo iudice q; addere q; detrahere sententie prime.ibi dem.nume.23.
Iudex potest ex suo officio condēnare partem in expēsis factis nō solū post sed etiā ante litem conte.ibi.nu.24.fo.117.

1 Iudex an q; qñ possit p partes pnūtiare.i.pnūtiare sup vno articulo q; super alio supsedere.in.c.cum dilectus.nu.8.de consue.fo.99.

2 Iudex habens ordinariā q; delegatā an in dubio procedat tanq̄ ordinarius an tanq̄ delegatus.in.c.licet.nu.6.de offi.ordi.fo.118.

1 Iudices diuersi imperrati a diuersis psonis sup pluribus rescriptis si non cōcordāt in cā est eligēdus tertius arbiter q; si aliter est factum an vitietur processus.in.c.pastoralis.nu.1.et.6.de rescri.fo.55.

3 Iudex potest ex officio suo statuere terminū partibus ad producendos testes.in.c.finem.nu.2.de do.q; contu.fo.199.
Iudex potest simul contumacem condemnare in expensis et contra eum missionem facere.ibi.nu.6.fo.201.
Iudex nō tenetur victum condemnare in expensis nisi fuerit petitum a parte potest tñ ex officio si vult q; si iudex nō cōdēnauerit pars q̄ hic nō petijt non poterit appellare.ibi.nu.34.fo.203.

1 Iudicis datio nō valet si est mortuus ante dationem ille contra quem datur.in.c.significauit.nu.5.de rescrip.fo.85.

7 Iudex ecclesiasticus potest precipere sponsio ne cōtra pmissionē suam ad alia vota transeat etiā si sponsalia non fuerint iurata.in.c.ex literis. nu.2.de matri.contrac.contra inter.eccle.fo.37.

5 Iudex ad quem an q; quo casu possit abbreuiare terminum datū a iudice a quo.in.c.personas.nu.12.de appel.fo.89.
Iudex appellationis pendente dilatione data a iudice a quo nō est iudex.ibidem.

6 Iudex nō tenetur impendere officium suum non imploratum ad vtilitatem priuatam nisi essent miserabiles persone.in.c.si heredes.num.7. de testa.fo.113.

4 Iudex quis est cōpetens a relaxatione a iuramento.in.c.peruenit.el.j. nu.3.de in reluran.fo.128.

7 Iudex nō multum doctus quomodo moneatur.in.c.per tuas.nume.6. qui filij sint legi.fo.41.

1 Iudex potest iudicare sup notorio licet non fuerit in actis deductum. in.c.duduum.el.j.nu.6.de elec.fo.140.

5 Iudex a quo nō hz suspensam iurisdictionem quin possit fauere ipsi appellationi interposite.in.c.cum tenearmur.nu.4.de appel.fo.100.
Et vide late in nu.4.et.5.fo.99.

3 Iudex q; misit plura pcepta penalia q; nō fuit eis obeditū an possit exequi oēs penas q; qd si vltimo pcepto fuit obeditū an peter penā aliorum bonor.in.c.tue fraternitatis.nu.5.vt lite non conte.fo.111.

7 Iudex pōt suum officium nobile impartiri ad vtilitatem priuatā vbi vertitur periculum animarū.in.c.tuas.nu.4.de vsur.fo.64.

6 Iudex pōt ex officio suo cōcedere restitutionem ecclesie vel minoribus etiam non petentibus.in.c.cum veniſſet.nu.9.de institu.fo.53.

3 Iudex potest ex causa interpretari legem dubiam.in.c.licet tam.nume. 3.de ferijs.fo.118.

7 Iudex ecclesiasticus vbi pnūtiat quē esse legitimū pōt etiā simul pnūtiare eum heredem.in.c.q̄la nobis.nu.3.qui filij sint legitimi.fol.40.

7 Iudex ecclesiasticus se intromittit de dotis restitutione maxime cum difficultat dissolutionem illiciti matrimonij.in.c.q; si necesse.nu.6.de dona.inter virum q; vxo.fo.48.

6 Iudex non debet seuire in omnes delinquentes simul sed incipere a principalioribus vt alij perterriti arceantur.in.c.clericos.nume.4.de coha.cle.q; mu.fo.11.

3 Iudex debet cognoscere de pemptoria exceptione ante litem q; de ea super principali pnuntiare.in.c.j.nu.1.de ord.cog.fo.141.
Iudex procedens super dilatoria q; principali simul vel processus erit nullus vel appellabitur.ibi.nu.7.
Iudex an habeat pronuntiare super exceptione emergente vel inciden ti.ibi.nume.11.

1 Iudex ordinarius an q; qñ possit committere vel cognoscere cām extra suam diocesim.in.c.nonnulli.nu.4.q; 7.de rescri.fo.73.

4 Iudex pōt iudicare de eo qō est sibi notū vt notorium q; extra iudiciū. in.c.ad nostram.el.ij.nu.5.de iureiur.fo.144.
Iudex si processit tanq̄ super notorio q; sibi non constabat an processus valeat.ibi.nu.7.
Iudex an in notoriis q; summariis possit inuitis partibus vel consentientibus procedere iuris ordine seruato an possit iuramento se astringere ad hoc.ibi.nu.8.

3 Iudex debet attendere statuta et consuetudines litigātium.in.c.quod clericus.nu.21.27.et.37.de foro compe.fo.68.

7 Iudex ecclesiasticus debet esse talis vt sciat distinguere inter lepram q; lepram.in.c.q; venerabilem.nu.38.qui fil.sint legi.fo.43.

3 Iudex potest contumacem in expensis condemnare q; contra eum missionem facere vno q; eodem tempore.in.c.ij.numero.17.de dolo q; contumacia.fo.196.

6 Iudex procedens ex presumptione debet multū temperare penam vel sententiam suam vt modice vel raro penam inferat.in.c.ij.nume.3.de coha.de.q; mulie.fo.10.

☞ Corsetus. Tu adde eundem Abb.in.c.afferte.nume.8.de presumptio. post Host.et Innocen.in.c.quia verisimile.de pſum.hoc voluit Abb. antiquus.in.c.afferte.voluit Roma.in.l.lege cornelia.ff.ad fille.Bal. in.l.sciant cuncti.C.de probatio.et dñs meus Barba.in rubri.de pba ti.q; in.d.c.afferte.q; vide gl.in.c.inter.de purga.cano.q; Spe.in ti.de pſumptio.in.§.fi.ver.in summa.licet aliter voluerit Host.in.d.c.inter. per ter.in.c.de hoc.de simo.Sed iudicio meo ille ter. facit p Innocen. q; alios q; pondero mihi dictionem tanq̄ que de sui natura importat fi militudinem.per not.in.c.cū pro canſa.de senten.excōmu.adde ad hoc sing.dictum Bal.q; refert ibi Sali.in.l.is qui cum telo.C.de fica.q; in dex hoc casu si vult potest temperare penam sed non necessitat.allegat ter.sing.in.Laut facta.§.cuentus.ff.de penis.Limitarem tñ hoc dictuz Innoc.Host.Abb.antiqui q; aliorum sequacium:nisi presumptiones essent ingentissime q; indubitate quia tunc posset puniri criminaliter.l. sciant cuncti.C.de pbatio.hoc videt senetire Abb.in.c.cōmunicamus. §.credentes.nume.2.de bere.Joand.in additio.Specu.in tit.de pbatio.§.ij.ver.ij.Bal.in.d.l.sciāt.q; Bal.in.c.j.§.furtum.de pa.iuramē. fir.q; in.c.j.qui succes.tenean.vbi dicit valere statutum q; ex contumacia non aliter pbato delicto quis cōdēnetur ad mortem.alleg. Joan.in.c. veritatis.de dolo q; conm.Spec.in tit.de fideiuſ.§.j.verſic.sed pone.et Roma.in.d.l.lege cornelia.

3 Iudex licet constet sibi actorem qui tamen nil probauit ex confessione rei habere iustitiam debet eum absolucre ab instantia.in.c.ex conquestione.nu.15.et.16.de restit.spo.fo.176.

1 Iudex an possit esse carens aliquo sensu corporeo.in proemio Greg. nume.17.fo.4.
Iudex dicitur iudicare sm conscientiam infirmatam iuribus partium ibidem.nu.18.

3 Iudex ecclesiasticus debet prestare auxilium iudici seculari q; econtra. in.c.at si clerici.nu.12.de iudi.fo.11.
Iudex hz potestatem eligendi penā pro vno delicto pro quo reperiūtur plures pene q; diuerse in iure.ibi.nu.36.

5 Iudex poterit su per vna ex rebus petitis pnuntiare si viderit eam clarā:super reliqua vero maturius procedere.in.c.suborta.nume.7.de re iudicata.fo.75.

5 Iudex si viderit exceptionē q; malitiose excipiat nō hz talē exceptionē admittere nec de appellatione curare.in.c.sup eo.nu.13.de appel.f.95.

5 Iudex a quo non est citandus in discussione appellationis.in.c.iuxta posita.§.sane.nu.4.de appel.fo.138.

2 Iudex debet procedere sm equitatem iure informatam non autem debet spreta forma iuris equitatem amplecti.in.c.ex parte.el.ij.nume.3. de offi.delega.fo.77.

1 Iudicem propitium in casu dubio propter doctor varietatem bonum est habere.in.c.j.nu.15.de consti.fo.17.

6 Iudex secularis an possit priuare laicum iure patronatus ecclesie.in c.ex parte.nu.9.de feudis.fo.92.

2 Iudicem fauorabilem habere quādo prodest.in.c.consuluit.nume.2. de offi.delega.fo.88.

5 Iudex a quo fuit appellatum potest cōtumacem excommunicare non obstāte eius frinola appellatione.in.c.solicitudinem.numero.1.de appellatio.fo.122.
Iudex nō potest cognoscere an sua sit iurisditio quoniam propter hoc

posset iudicari suspectus. ibi. nu. 7.

2 Judici iniuste aliquid facienti an possit impune resisti. in. c. cū causa. nu me. 4. de offi. delega. fo. 87.

☞ Corse. Adde si aliqs dat vnā alapā potestati alicuius terre ꝓpter singularē inimiciciā quā ꝑ cū eo an possit capitaliter puniri. repto bal. in c. i. §. iuriscia. de pace in ra. fir. Item si. fen. determinātē q̄ sic ꝓpter atrocitatē facti nā pene arbitrarie extēdunt vsq̄ ad mortē iclusiue ꝓpter excessum facinoris. Ista est gl. ord. in. l. iiii. ff. de iniur. §. i. sum. q̄ dicit Bart. qō ꝙ ꝓpter emergētes casus licitū est legē trāsgredi vt ipe no. in. c. i. de cōstitu.

5 Judex appellationis pōt reformare supplere q̄ ꝑ pte approbare aut melius vt sniam a qua extitit appellatū. in rub. nu. 8. de appel. fo. 86.

Judex appellationis si nō reperiatur in loco appellat ad superiorem loci. ibi. nu. 10.

Judex tenet parti in sydicatu respectu iniquē suie siue pars non appellauerit siue appellauerit et succubuerit. ibi. nu. 14.

5 Judex cui est data certa forma in pnūciando si illā excedat reddit actū nullum. in. c. causam. nu. 10. de re iudi. fo. 63.

Judex ad quem potest se informare ex actis factis in prima instantia si in iudicio appellationis nil addocatur. ibi.

7 Judex delegatus pōt ꝓcedere nō seruato tenore rescripti qñ rescriptū grauet monitionē potiꝰ q̄ꝫ additionē. in. c. illud. nu. 10. de cle. exco. fo. 126.

5 Judex an possit delegare causam post litem ꝯtestatā. in. c. cum causam. nu. 10. de appella. fo. 131.

2 Judex ex officio suo vbicūq̄ pōt supplere nō arctat ad supplēdū nec potest appellari si nō suppleat. in. c. super hoc. nu. 10. de renun. fo. 13.

5 Judicis recusatio est de iure naturali. in. c. cū inter. nu. 9. de exce. fo. 7.

3 Judex secularis condēnans clericū sua autoritate excōicatur. in. c. nullus. nu. 1. de foro compe. fo. 48.

Judex in dubio an intelligat de ecclesiastico vel de seculari. ibi. nu. 4.

5 Judex an tenet condēnare victū in expēsis si non fuerūt petite et si non cōdēnauerit an pars possit. in. c. significauerūt. nu. 9. de excep. fo. 5.

Judex quoriescūq̄ potest facere aliquid ex officio suo et non facit non potest ab hoc appellari. ibi. nu. 10.

Judex non tenetur impartiri officium suum ad commodum priuatum nisi petatur. ibi.

Judex si omisit condēnare partem in expensis petitis tenetur resarcire de suo als secus. ibi.

Judex appellationis potest habere considerationem expensarum licet non fuerint petite in primo iudicio. ibi. nu. 11.

Judex appellationis succedit in locum primi iudicis. ibi.

Judex appellationis si videt appellātem fonere iustitiam et esse excōicatum an debeat ꝓ appellante excōicato ꝓnuntiare an expectabit ipm absolutum. ibi. nu. 15. fo. 17.

7 Judex in concernētibus vtilitatem publicam supplet ex officio. in. c. si constiterit. nu. 15. de accusa. fo. 55.

Judex ecclesiasticus pōt inhibere iudici laico ne ꝓcedat sup cā pendē te ex ea quam ipse cognoscit. in. c. tuam. nu. 5. et. 11. de ordi. cog. fo. 149.

Judex secularis quo casu pōt cognoscere de causa spirituali incidēter et iudex ecclesiasticus de causa laicali. ibi. nu. 7. et. 9.

Judex potest absq̄ requisitione aliqua ꝓcedere in concernentib⁹ piis dictum anime. ibi. nu. 12.

Judex secularis nō potest statuere terminum iudici ecclesiastico intra quem habeat terminare questionē spiritualem quā ei remisit ipse iudex laicus. ibi. nu. 14. fo. 150.

3 Judex qui stat extra territoriū potest delegare causam subdito q̄ stat in territorio. in. c. qñ autem. nu. 3. de rescri. fo. 57.

Judex qui habet iurisditionem habito respectu ꝑsonarum nō potest ipsas citare anteq̄ exprimantur. ibi. nu. 4.

Judex delegatus super pluribus cāusis potest primo diffinire vnam et postea aliam. ibi. nu. 6.

1 Judex non debet ꝓnuntiare super non petito. in. c. cum inter. nu. 4. de consuetu. fo. 96.

Judex non tenetur ꝓnuntiare super exceptione pemptoria sed potest si vult. ibi. nu. 5.

Judex potest supplere ex officio suo quando defectus consistit in iure ibidem. nu. 6.

4 Judex ordinarius pōt esse arbitrator et non arbiter. in. c. quintauallis. nu. 4. de iureiur. fo. 146.

7 Judex ad quē si reuocat priorē sniaz ex nouiter actitatis dz cām exprimere et ferre bonor primi iudicis. in. c. cū olim. cl. ij. nu. 11. de pri. fo. 141.

5 Judex si partes nō cōcordant in seruatione puncti quid agere debeat. in. c. intimasti. nu. 3. de appel. fo. 136.

Judex qñ dz mittere cām ad cōsilium sequētis nō dz facere pūctum ex se qz tunc nulla adhibetur fides sed debet interuenire cōsensus partium q̄ si nolunt cōsentire seruabit. ibi. nu. 3. et. 4.

3 Judex qui dz cognoscere sup pluribus articulis potest si vult vnū expedire postea reliquos quid enim si cognouit sup oibus an possit per partes sententiare et quid si fuit vnicus articulus remissiue. in. c. i. nu. 5. de sequest. pos. et fruc. fo. 220.

Judex dicitur functus officio suo in sententiando qñ sententiauit sup toto secus super parte. ibi. nu. 11. fo. 221.

Judex qui pronuntiauit super proprietate nō pōt amplius cognoscere super possessorio quia petitorium absorbet causam possessi. sed nō ecōtra. ibi. nu. 12.

Judex potest cognoscere de multis casibus sibi non cōmissis. remissiue. ibidem. nu. 15.

Judex vtrū possit reseruare q̄dēnationē expēsarum sicut pōt taxationem. in. d. c. i. nu. 22. et. 25. de seque. pos. et fruc. fo. 221. et seq.

Judex potest per sniam reseruare partiꝰ et facultatem petēdi expensas absq̄ eo ꝙ iudex in eis condemnet. ibi. nu. 21. et. 24. fo. 60.

Judex non debet dicere partibus quam sententiam habet ferre. ibidē. nume. 29. fo. 222.

2 Judex delegatus nō pōt esse quicūq̄ maior. xx. anno. maior vero. xvij. ex consensu partium minor. xvij. datur a principe tantum dūmodo sit maior. xiij. in. c. cū vicesimum. nu. et. 2. de offi. delega. fo. 104.

Judex an et qñ possit dari inuitus et inuitis partibus. ibi. nu. 5.

Judex delegatus cuius etatis esse debeat. ibi.

6 Judex a quo nō potest esse testis coram iudice ad quē super rectitudine ꝓcessus. in. c. vnico. nu. 6. vt eccle. bene. fi. di. con. fo. 73.

3 Judicis secularis negligentia an et quando transmittat cognitionem in iudicem ecclesiasticum. in. c. licet ex suscepto. nu. 9. de foro competē. folio. 71.

2 Judices plures dati non possunt vnus sine alio ꝓcedere. in. c. cum causa. nu. 1. de offi. dele. fo. 87.

Judex non iudicialiter ꝓcedens presumitur persona priuata. ibidem. nume. 4. et. 5.

Judici iniuste aliquid facienti potest impune resisti. ibi.

3 Judex pōt recusari ex omni causa per quā verosimiliter presumit inclinare in fauorem alterius partis. in. c. cām que. el. ij. nu. 1. de iudi. fo. 42.

Judex delegatus pōt qñcūq̄ reuocari licet honestum sit allegare causam renocationis. ibi. nu. 2.

5 Judex debet sequi in sententiando opinionem suā et non voluntatem. in rubri. nu. 2. de re iudi. fo. 47.

5 Judex cōmissarius deputatus vt iudicet sub cōmemoratione loci vbi residet non potest illum locum iudicare. in. c. olim. et infra. nu. 6. de exceptioni. fo. 13.

Judex appellationis si ad ipm fuit appellatum circa vnum articulum an debeat vel possit se intromittere sup tota causa. ibi. nu. 7.

1 Judex quid dz facere qñ reperit casum dubium et opiniones doctorū contrarias. in. c. i. nu. 14. de consti. fo. 17.

6 Judex nō debet consulere vni cum graui ꝓiudicio alterius. in. c. quanto. nu. 10. de censi. fo. 202.

1 Judex si nō seruat formā rescripti ꝓcessus est ipso iure nullus. in. c. cuꝫ dilecta. nu. 4. de rescri. fo. 66.

3 Judex an et quo casu possit libellum ineptuꝫ ex suo officio reꝯcere. in. c. examinata. nu. 21. de iudi. fo. 40.

7 Judex ecclesiasticus iudicat de causa tpali laicoꝝ si venit accessorie ad cām ecclesiasticam et similiter de incidenti tpali qōcunq̄ accessoria causa commissa videtur si principalis est cōmissa. in. c. de prudentia. nu. 2. et. 3. de dona. inter virum et vxo. fo. 48.

☞ Corsetus doctor excellentissimus. Facit in simili ter. aureus et celebris in. l. interdum. §. qui furē. ff. de fur. vbi licet iudex maleficiorum principaliter nō possit cognoscere de causa ciuili tñ accessorie et in ꝙlequētia potest cognoscere qō est valde singulare sm Bar. ibi. et tene mēti ꝓ limitatione. l. solemnis. §. latrūculatores. ff. de iudiciis.

1 Judex potest interpretari leges quo ad causas decidēdas per eum. in. c. i. nu. 20. de postu. pla. fo. 109.

7 Judex pōt nuntiū constituere ad citandū etiam consanguineum citandi. in. c. prelatum. nu. 3. qui filiū sint legi. fo. 40.

Judex ecclesiasticus vbi de legitimatione cognouit potest et debet se interponere ne is quem legitimum pronuntiauit ab hereditate excludatur. ibidem. nu. 4.

5 Judex q̄ non potest aliquem condemnare ex aliquo respectu an possit pnuntiare condemnandum. in capitulo non potest. numero. 6. de re iudicata. fo. 50.

1 Judex potest facere sequestrari fructus rei petite si reus est contumax. in. c. olim ex literis. nu. i. et. 4. de rescri. fo. 70.

Judices possunt esse testes in causa coram eis agitata si illa causa agatur coram alio iudice. ibi. nu. 7.

Judex ex officio suo potest supplere quando partes delinquunt in iudicio. ibi. nu. 11.

7 Judex ecclesiasticus qñ imponit penā et publicam ignominiaz. in. c. cū haberet. nu. 3. de eo qui du. in ma. fo. 23.

7 Judicis arbitrio relinquuntur illa que sunt dubia. in. c. super specula. nu. 5. de priuile. fo. 145.

3 Judex ordinarius potest vt suspectus recusari de iure canonico et deputabitur alius iudex. in. c. si quis contra. nume. 6. 8. et. 9. de foro competen. fol. 50.

Judex electus ex consensu partiū non potest recusari sine legitima causa. ibidem. nu. 9.

Iudex potest suam iniuriam vindicare.ibi.nu.11.7.17.
Iudex recusatus vt suspectus:an in diffinitiua det in causa delegatum et an in tali delegatione requiratur cõsensus partis7 an remittat causam ad superiorem.ibi.nu.17.13.14.et.18.
Iudex cõmittens cãm alteri an videatur suspectus.ibi.nu.22.

3 Iudex condemnans aliquem propter eius contumaciam debet primo ipsam cõtumaciam patefacere.in.c.cum dilecti.nu.8.de dolo 7 2puma. 7 in repeti.fo.103.
Iudex qui sine indicijs inquisiuit contra aliquẽ si postea absoluat reũ tenetur sibi in expensis.ibi.nu.17.fo.205.

2 Iudex potest allegari suspectus etiam si habeat plures collegas.in.c. causam que.nu.11.de offi.deleg.fo.79.

3 Iudex quomodo iurabit de calumnia.in.c.j.numero.11.de iuramen.calum.fo.123.

1 Iudex appellationis an debeat statim mittere in bibitoriam iudici a quo.in.c.dilectus filius.nu.7.de rescrip.fo.77.

2 Iudex recusatus vt suspectus nõ potest cognoscere de causa suspicionis.in.c.suspicionis.nu.2.de offi.deleg.fo.101.

5 Iudex a quo potest prefigere terminum ad appellationem prosequendam siue ex officio siue ad partis instãtiam.in.c.cum speciali.§.porro. nu.2.de appel.fo.130.
Iudex a quo q procedit ex officio 7 ab eo fuit appellatũ dz citari per iudicem ad quẽ al's processus esset nullus sed an idem sit qñ processit ad instãtiam partis.ibi.nu.8.fo.133.

3 Iudex denegans iustitiam clericis qua pena veniet puniẽdus.in.c.si diligenti.nu.6.de fo.compe.fo.73.
Iudex cuius iurisditio est prorogata poterit inquirere3 illũ q prorogauit etiã sup illo casu sup quo est iurisditio prorogata.ibi.nu.15.
Iudex q nõ potest cognoscere sup principali aliqñ cognoscit sup accessorio quod procedit in casu posito.ibi.nu.31.7.20.
Iudex aliqs non sit dũmodo possit esse potest punire contumacem in suo tribunali secus si nõ potest esse iudex.ibi.nu.33.

7 Iudex cui est cõmissum vt se informet 7 referat põt citare partes vt se presentent coram iudicio ad quẽ fit remissio nisi ab eo fuerit appellatum in.c.si.nu.78.de accusa.fo.67.
Iudex a quo põt statuere terminum intra quem appellãs compareat ad iudicem ad quem.ibi.
Iudex qui cognoscit sup surreptione vel obreptione põt condemnare partẽ in expensis pruntiando literas surreptitias.ibi.
Iudex a quo licet nõ detulerit appellationi tñ potest statuere terminus ad appellationem.ibi.nu.8.

5 Iudex ordinari9 si est delegat9 pape põt pcedere vtraq; autoritate et tũc ab ei9 sñia appellat ad papã.i.c.cũ ex officij.nu.18.7.25.de pr.fo.37.
Iudex ordinarius 7 idẽ delegat9 põt vti in eadẽ causa partim ordinaria partim delegata iurisditione.ibi.
Iudex vel tutor q in veritate habẽt officiũ si ipsi ignorent 7 procedunt circa aliquem actum explicãdum annullant illum.ibi.nu.28.fo.38.
Iudex ordinarius 7 idẽ delegatus pcedẽdo I cã simplr nõ exprimẽdo ptãtem censetur pcedere eo iure quo pcessus valideꝫ.ibi.nu.31.fol.38.

7 Iudex a quo licet appellationi deferat potest tamẽ precipere parti ne attentet id propter quod appellatur.in.c.ex literis.nu.4.de matri.cõtrac.contra inter.eccle.fo.37.
Iudex a quo põt attẽtare oĩa tendentia ad facilioꝛẽ exitum cause appellationis non tñ de iuribus appellationis cognoscendo.ibi.

3 Iudex an possit mittere actorẽ in possessionem 7 reũ contumacem alia pena3 muletare.in.c.si.§.in alijs.nu.8.vt lite nõ contest.fo.117.
Iudex ordinarius potest cõmutare penas delegatus vero non.ibidem numero.34.
Iudex potest ex causa abbreuiare tps a iure statutũ.ibi.nu.43.

7 Iudex ecclesiasticus lz de incidenti qõne coram seculari iudice opposita cognoscere habeat tñ de principali coram eodem seculari iudice cepta se intromittere non põt.in.c.latro.nu.5.qui filij sint legi.fo.38.
Iudex ecclesiasticus si de legitimatiõe principaliter qõ coram ipso fuerit opposita poterit accessorie de principali causa cognoscere.ibi.7 nu.7.
Iudex ecclesiasticus cognoscit de incidenti questione temporali coram ipso opposita.ibi.nu.7.

5 Iudex nõ põt tanꝙ suspectus recusari nisi ex cã legitima 9q̃ sint cause legitime.remissiue.in.c.inter monasterium.nu.2.de re iudi.fo.73.
Iudex dz allegari suspectus ante litẽ cõtesta.quia exceptio iudicis recusatoria est exceptio dilatoria nisi suspicio vel venerit vel detecta fuerit post litem contest.ibi.nu.3.
Iudicis persona an cẽseat a partib9 approbata p aliquã 9uincią quã ad partiũ instãtiã ipse iudex ante litẽ 2testa. tulit adeo q nõ possit vlterius opponi exceptio declinatoria iudicij.ibi.nu.7.et.8.
Iudex recusatus suspectus nõ potest cognoscere de causa suspicionis sed ad ipsam cognoscendam eligũtur arbitri.ibi.nu.10.

3 Iudex potest circa tendẽtia ad decisionem cause interrogare partem7 post litem contestatam.in.c.j.nu.5.de iudi.fo.3.

☞ Corse. Adde do. Ant. in.d.c.j. de iudi. 7 in.c.cũ ioannes. de fide instru. 7 in.c.j. de litis conte. vbi voluit iudicẽ posse in qualibet parte litis interrogare partẽ ad veritatẽ facti elicitẽdã et etiã ad fundãdã pbationẽ post conclusionẽ in cã p.l. generaliter. §. i. C. de reb. cre. 7 p gl. o. l. vbicũ ꝙ. refert 7 sequit Jo. de imo. dzo quo dicto do. Ant. vñ optimus ter. in d.c.cum ioannes. 7 adduco Andr. de iser. in.c.i. §. si quis hoiem. de pace tenen. 7 vio. eius. vbi voluit qõ iudex post conclusum in causa potest interrogare partes si semel vel pluries factus fuit insultus 7 allegat in argumen. dicti.c.cum ioannes. et Specu. in ti. de renuntia. 7 conclu. in prin. ver. 7 sciass. Bal. in. l. j. C. senten. rescindẽ. non posse. et facit glo. in clemẽ. sepe. in verbo interrogabit. de verbo. signifi. Bal. in. l. j. C. vt que desunt aduoca. in. j. col. 7 in. iij. col. 7 Bald. in. l. accusator. C. de accusatio. 7 in. l. in bonefidei. C. de rebus credi. 7 iureiuran. vbi dicit qõ sepe defertur iuramentum parti post conclusum in causa ad declarationem acttatorum. allegat ad hoc dictũ. c. cum ioannes. qõ dictum videt esse contra cõmunem doctrinam doctorum Bar. 7 Bal. in. l. admonendi. ff. de iureiuran. 7 Bal. in. c. j. §. item si vasallus. in ti. de cõtrouer. inuesti. tenuerũt iuramentum esse deferendum ante conclusum in causa potest dici ꝙ cõmunis opinio procedit regulariter sed dictus Bal. procedat qñ equitas hoc suadet ꝙ tunc licet pars sit exclusa ad petendum iuramentum deferri ꝓpter cõclusum in causa qõ nihilominus equitate suadente poterit iudex ex officio suo deferre. facit simile qõ voluit. d. Ant. in. c. cum dilectus. de consuetud. 7 in. c. bone. el. j. de postulatio. prelato. vbi dicit se de facto dixisse quod licet pars nõ possit opponere obstante statuto tamẽ poterit opponere iudex equitate suadente. facit glo. in. c. nulli. de accusatio.

4 Iudex 7 notarius potest quis esse in causis modicis. in. c. ex literis. nume. 11. de probatio. fo. 7.

6 Iudex nõ potest sententiare super re in futurũ debita vel debenda nisi sua sit in presenti fundatum licet habeat tractum in futurum. in. c. in nostra. nu. 6. de sepultu. fo. 137.

4 Iudex delegatus q iurat se nihil scire in cã a qua petitur remoueri nõ remouetur a testimonio dicẽdo. in. c. dilecto. nu. 6. de testi. fo. 75.
Iudex impetratus qui volebat esse meus aduocatus non remouetur. ibi. nume. 7.
Iudex delegatus fiante ꝙ incipiat cognoscere cõmittat totam causam an teneat cõmissio 7 an possit testificari in causa coram suo subdelegato. ibi. nume. 8.
Iudex a quo si efficiatur iudex ad quem cõmittit alteri causam. ibidẽ. numero. 9.
Iudex maior falsum deponẽs an possit a minore iudice puniri. ibidẽ. numero. 12.
An aduersarius possit opponere 2tra iudicem remotum quando ipse impetranit iudicem. ibi. nu. 13.

5 Iudex nõ debet suũ officium non postulatum impartiri ad vtilitatem priuatam. in. c. ea que. nu. 2. de re iudi. fo. 51.
Iudex appellationis debet procedere iuris ordine seruato 7 iudicialiter nisi fuerit papa qui extraiudicialiter potest super hoc cognoscere. ibidem. nume. 6.

3 Iudex qñ procedit 2tra aliquem per viam inquisitionis potest imponere mitiorem penã ñ ad hoc nõ astringitur 7 põt ex causa imponere maiorem. in. c. cum super. nu. 10. de cõfes. fo. 225.

3 Iudex appellationis põt retractare sententiam iudicis a quo quia nõ sustentatur ex actis factis in prima instãtia 7 potest sequi dicta testium que iudex a quo noluit sequi 7 ideo nõ fecit scribi in actis. in. c. cum ad sedem. nu. 6. de testi. spo. fo. 186.

7 Iudex dz inter dicere matrimonium si de impedimento suspicatur. in. c. si. nu. 2. de matri. cõtrac. cõtra inter. eccle. fo. 37.

5 Iudex tã delegatus ꝙ ordinarius põt recusari si est aut affinis aut cõsanguineus alterius partis aut si fuit aduocatus in illa causa vel quia pro eo consuluit. in. c. postremo. nu. 2. et. 3. de appel. fo. 106.
Iudex an possit allegari suspectus si est consanguineus impetrãtis tñ causa non est impetrantis sed alterius. ibi. nu. 6. fo. 110.

7 Iudex in penis arbitrarijs dz cõsiderare qualitatẽ persone 7 excessus in. c. inquisitionis. nu. 4. de accusa. fo. 61.
Iudex in penis arbitrarijs non dz excedere penas ordinarias nec eas punire sed ipsas diminuere vel eas consuetudinem taxare als dicetur grauasse partes. ibi. nu. 9.

7 Iudex quando cognoscit vt bonus vir ab eo nõ appellatur idem quãdo committitur conscientie sue. in. c. super bis. numero. 16. de accusationibus. fo. 58.

☞ Corsetus. Adde ꝙ in commissis arbitrio iudicis si iudex cognouit. vt iudex poterit ab eo appellari 7 sic procedit glo. in dicto. c. super bis. de accusationibus. et probatur per tertium in. l. si qua pena. iuncta. l. illud. §. inter. ff. de verbo. significa. vbi multa imponitur arbitrio iudicis: tamen poterit appellari si modus excedatur. et hoc sentit gl. in dicta. l. si qua. 7 ibi Barto. in si. q. dicens ꝙ si pena debet imponi ad arbitrium iudicis poterit ab eo appellari. secus si aliquid committitur arbitrio iudicis libere. in argu. l. nunquid. ff. de iudi. et in. c. consuluit. de officio delega. nam tunc non poterit ab eo appellari. ad hoc quod not. Joan. andre. in additio. Specu. in titu. de cita. §. sequitur. verſi. sed nunquid credetur. Abb. in. c. super bis. in. iij. col. de accusa. ego adduco eundem

Repertorium singularium materiarum

Abb.in.c.ex parte ade.in.vñ.col.de testi.⁊in.c.quod ad ꝙsultationem.de re iudi.ꝑ.de anch.in.c.fi.de eo qui fur.ordi.⁊in.c.fi.de trãsla.⁊ in.q.sua incipit.C.Iaicus.Inno.in.c.ad petitionẽ.de accus.Bart.in.l. admonẽdi.ff.de iureiurã.d.Abb.in.c.ꝓterea.de testi.d.Barb.in.d.c. ex parte.⁊ pientissime per eum.in.c.j.de dila.Inno.in.c.fi.de fer.et hãc opi.sequit.ch.Bar.mutauerit opi.in.l.ff.de delega.ĥ.alleg.Inno.in.c. statutum.de rescrip.lib.vj.tamẽ Jo.de imo.⁊ Voder.tenerent ibi contrarium⁊ indicio meo casus est ꝓ ista.q.reqe inuenti.in.c.j. de dila.vbi dilatio ẽ arbitraria ⁊ si iudex arbitratur paruam dilationẽ ⁊ nimis brevem appellatur vt ibi est casus.

5 Judex a quo nõ deferens appellationi licet als punitur tamẽ qñ causa est commissa appella.remota nõ punietur.in.c.pastoralis.nu.10.de appella.fo.20.

4 Judex potest in primo precepto imponere multam cõtumaci.in.cĥ. nume.1.de testi.cog.fo.90.
Judex excõicauit testes nõ cõparẽtes in termino prefixo ⁊ testes in dicto termino fuerũt impediti nũquid sint excõicati.ibi.nu.6.

6 Judex debet facere scribi in actis qñ examinat testes si perpendit eos vacillare vel cum trepidatione loqui ⁊ si habet eos suspectos.in.c.constitutus.nu.5.de fideiusso.fo.98.
Judex qñ malitiose videt partes exceptiones opponere potest ipsas non admittere.ibi.nu.9.

2 Judex põt legitime vt suspectus reculari qñ aliqd agit er quo concluditur nunis fauere alteri parti.in.c.ĥ.nu.6.de testi.in iuteg.fo.155.

7 Judex qñ cognoscit vt bonus vir ab eo nõ appellat idem qñ cõmittit conscientie sue.in.c.super his.nu.16.de accu.fo.58.
Judex in cõmissis arbitrio suo debet seruare equitatẽ vbi ius scriptum non est.ibi.nu.18.

1 Judex potest parte citata procedere qñ notoriũ est ipsas nullam habere defensionẽ.in.c.causam que.nu.3.de rescrip.fo.60.

7 Judicis arbitrio relinquũtur multa.in.c.cum in tua.numero.9.de spõsa.folio.10.

2 Judex si dixerit se nõ habere iurisditionẽ non põt postea illã ẽt partiũ cõsensu reassumere.in.c.significantibus.nu.1.et.7.de offi.dele.fo.101.

1 Judex vtrũ possit inter prętari sententiam suam posĥ talit.in.c.i.nu. 22.de postu.prela.fo.109.

7 Judex potest repelere illegitimũ accusatorẽ ex officio suo licet nõ petatur a parte quia ꝙcernit nõ solum cõmodum priuatũ sed etiã bonorem suum.in.c.i.nu.13.de accu.fo.51.
Judicũ agitatum cum illo qui poterat exceptione repelli ⁊ nõ fuit repulsus valet et tenet.ibi.nu.14.

3 Judex ecclesiasticus dꝫ laicis cõquerentibus de clericis iustitiã facere.in.c.qualiter ⁊ qñ.nu.1.de iudi.fo.42.
Judex ecclesiasticus supplet defectus iudicis secularis sed nõ ecõtra. ibi.nume.7.

5 Judex a quo etiã ꝙ sit delegatus põt prefigere terminũ ad ꝓsequendã appellationẽ quo elapso reassumit iurisditionẽ ⁊ ꝙ appellationi detulerit.in.c.ad aures.nu.1.de appel.fo.105.

3 Judex q non condẽnauit partẽ reculantẽ iurare de calũnia an teneat alteri parti.in.c.fi.nu.23.de iura.cal.fo.131.

1 Judex põt er officio suo annullare ꝓcessum factũ sup lĩis surreptitijs et ꝙ nõ fit surreptio opposita.in.c.ad audiẽtiã.nu.11.de rescrip.fo.79.

5 Judex q non põt aliquẽ condẽnare ex aliquo respectu an possit eũ pronuntiare condẽnandũ.in.c.non põt.nu.6.de re iudi.fo.51.

☞ Corse. Adde ꝙ absoluere aliquem qñq; nõ potest iudex potest tamen pronũtiare absoluendum vt in.l.in prin.⁊ ibi Ang.arcti.in ver.no.ꝙ aliud est aliquem actualiter deportare ⁊ aliud pronuntiari deportandum.simile habetur in.l.si quis filio.ĥ.eius qui ff.de inius.testa.⁊ facit in fi.l.j.cum ibi no.per Bar.Bald.Sali.⁊ Ang.C.si aduersus libe.qñ consultor consulit titium condẽnandum ⁊ iudex pronuntiat sm formam concilij an sit condemnatus quod etiam facit sm Bal.⁊ Joan.de imo.in.d.ĥ.eius qui.si statuto cauetur vt est mirste ꝙ potestas vltimo mense sui regiminis non possit aliquem absoluere poterit tamen pronũtiare absoluendum fore sed hoc non est dictum ipsorum sed fuit dictum Bar.ad literam in.l.solent.in prin.ff.de offi.procon.⁊ per ista putarem veras⁊ saluarem glo.ĥ.q.vj.bi dnum.⁊ in.c.frater nostri.x.vi.q. 1.quas videt sequi Archi.in.c.accusatus.iij.q.vj.et licet metropolitanus non possit eꝑm deponere potest tñ cũ pronuntiare deponendum. sicut preses ꝓuincie licet nõ possit in insulã deportare ꝓnũtiat tamen aliquẽ deportandũ.vt.d.c. biduum.⁊ l.relegatorum.ff.de interdi.⁊ releg.quod non placet do.Abb.in.c.nõ potest.nume.6.de re iudica.quia sm eum non solum depositio reseruatur pape sed ipsius cause decisio seu diffinitio.vt in.d.c.accusatus.patet in.c. Quis.⁊ c.duodecim.cadẽ cã et.q.nec ob.simile de preside quia preses habet potestatem deportãdi si habet insulã in qua vult deportare subiectam.vt in.d.l.relegatorũ.vel pronuntiat deportandum⁊ expectat vt princeps assignet sibi insulam vt ibi ⁊ sic ideo deficit sibi iurisditio sed in casu nostro deficit potestas in decidendo non autem in ꝓcedẽdo tantum ꝙ sm eum est tenendũ sed iudicio meo do.Abb.nõ recte reprehendit illas glo.q; licet archiepiscopus non possit deponere tamen bene potest pronuntiare deponendum per papam ad quẽ spectat ẽptio depositio.argu.preallegatorum iurũ nec est verũ ꝙ presidi principe nõ desit potestas deportãdi:quia glo.⁊ doc.loquũtur quando deficit sibi potestas preterea archiepiscopi ⁊ similes equiparantur presidibus vt no.glo.in.c.ĥ.de offi.leg.li.vj. in ver.proconsulum.⁊ glos.in.l.vnica.super ver.iudicaturus.ff.de offi. prefec.preto.cum ergo presides possint hoc facere ergo ⁊ archiepi:q; vbi duo equiparantur iure dispositũ in vno habet locus in reliquo.vt est glo.in.c.fi posĥ.de elec.li.vi.cũ vulg.nec ob.iura allegata ꝑ Abb. quia procedunt in diffinitione seu cognitione cũ effectu subsequẽte sed sola pnunciatio non intelligitur archiepi prohibita er quo executio non fit per eos.facit ad hoc quod legitur ⁊ no.per Abb.in.c.postulasti de foro compe.nu.1.et.7.cum simi.

1 Judices diuersi non debent imperari ℈ eundem siue sup vno negotio vel pluribus.in.c.qz nonnulli.nu.5.9.10.et.13.de rescri.fo.87.
Judex qui pronũtiat rescriptum nõ valere vel se non esse iudicem põt condẽnare partem in expẽsis.ibi.nu 14.
Judex non tenetur aliquẽ condemnare in expensis nisi fuerit petitum ibi.nume.15.
Judex non impartit officium suum ad vtilitatem priuatam nisi petatur.ibidem.
Judex delegatus delinquens an possit puniri per ordinarium loci.ibidem.nume.17.

5 Judicis incõpetẽtia potest allegari etiam post sentẽtiam.in.c.pastoralis.nu.16.de excep.fo.5.

☞ Corsetus doctor excellentissimus. Adde ꝙ incompetentia fori semper allegari potest.gl.est singu.in clemẽ.j.de seque.pos.⁊ fruc.sm doc.ibi⁊ Ang.in fi.exc.ter.⁊ glo.in.l.nõ erit.ĥ.dato.⁊ ibi Ang.ff.de iureiuran. ter.in.l.fideiussor.ĥ.pretor ait.ff.qui satisda.cogã.⁊ ibi Bal.⁊ illũ tex. allegauit pro singu.d.Cardi.in dicta clemẽ.vnica.ter.⁊ ibi Ang.in.l.j. de bis qui notan.infa.ter.in.l.qui testamẽta.⁊ ibi Bal.C.de testamen. ter.in.l.ĥ.ĥ.fi.ff.de penis.ter.in.l.scire oportet.ff.de excusatio.tutorum.⁊ ibi Bal.ter.in.l.fi quis.ff.de iniust.rup.testamen.⁊ ibi Bal.dicit ꝙ si iudex secularis propter delictum cõdemnat clericum⁊ mittit ad furcas ꝙ nõ perdit testamẽti factionem.⁊ vide Bal.in.l.fi.C.de excep.⁊ in l.fi.C.de iudi.⁊ in.l.licet.de procura.⁊ in.l.i.C.de iur.⁊ fac.igno.Ange. in.l.i.C.fi a non compe.iudi. ¶ Et limita hoc non habere locum in suspecto de fuga.sm do.mcũ Bar.in.c.at si clerici.de iudi.vbi dicit se vidisse dubitari de facto suspectus captus fuerat per incõpetẽtem iudicẽ petebatur illum relaxari tanq; captum a non iudice suo cõsuluit ꝙ vbi est periculum more propter fugam nũq; admittit exceptio incõpetentie allegauit elegans consilium ¶ De.de ancha.cõsi.clxxx.facit glo.sing. in.l.nullus.C.de iudi.⁊ qõ habetur in.l.ait prętor.ĥ.si debitorem.ff.q; in frau.credi. ¶ Limita secũdo ꝙ nõ habet locum exceptio incõpetentie fori si iudex est incõpetẽs super principali:quia super incidẽti bene poterit pronuntiari ⁊ valebit pnuntiatio super incidẽti. Istud voluit gl.in.c.fi.de rescrip.probatur in ter.melioti de iure in cle.i.de rescrip.⁊ in.c.dispẽdia.eo.ti.lib.vj.facit quod voluit Spec.in ti.de exce.ĥ.iuxta ver.ix.cuius dictũ nõ procedit per.c.cũ appellationibus.de appel.lib. vi.⁊ per.l.penul.ff.de re iudi.⁊ per.c.vt debitus.de appel.⁊ dãnauit.d. Abb.in.c.fi.ad fi.de rescrip.⁊ Jo.de imo.in.l.iuder.ff.de re iud. ¶ Limita tertio nisi iudex pnũtiasset se cõpetẽtẽ:nec fuisset ab eo appellatũ quia actus postea ab eo gestus valebit. Non ob.incompetẽtia.singulare fuit dictum Innoc.in.c.super literis.de rescrip.voluit Lap.Abb.in c.eo.titu.lib.vi.quod Domi.ibi reputat singu.voluit Ange.in.l.i.ff. si qs in ius vo.nõ ie.⁊ in.l.ĥ.C.si a nõ cõpe.iudi.⁊ do.meus Ange.in.d. c.super literis. ¶ Limita quarto non habere locũ in electione romani pontificis:qz si electus est a duabus partib' cardinalium remouẽt exceptio incompetentie cõtra eius electionem. Ita probatur in.c.licet.de elec.vide ibi do.Anto.idẽ voluit Bal.in addi.Spec.in ti.de exce.⁊ est ratio:qz in illo actu ꝓceditur sm meram ius nature:nec ex toto subiĕtur iuri positiuo.secus si opponeretur exceptio nature.s.ꝙ cardinales nõ consenserunt. ¶ Limita quinto si nõ esset persona cũ qua iudicium nullitatis intentari posset:vt in papa cui ois creatura subdita est vt dixit Inno.in.c.j.de ẽlti.facit.c.cuncta ꝓmundum.ix.q.iij.ideo nõ posset opponi ꝙ papa sit incõpetens. ¶ Limita sexto nisi esset talis actus q nõ tenderet ad preiudiciũ vocati:qz licet gs non erat subditus iudicis cũ vocãtis tñ actus valebit.text.est in.l.nõ tantum.ĥ.senatus.in verbo presides.ꝓuincie cognoscũt.ff.de fideicõ.liber.vbi est casus mirabilis sm vnũ intellectũ.vbi dicit Ang.ꝙ nullo modo subditus iurisditioni vocãtis vocari potest ꝓ iudicem ordinariũ ⁊ actus per eũ gestus tenet.⁊ ratio est sm eum:qz actus ille nõ tendit ad ꝓiudiciũ vocati:⁊ per consequẽs non obstabit excepto fori incõpetentis. ¶ Limita septimo.nã iudex secularis quo ad clericũ est incõpetens.c.si diligenti.de foro cõpetẽ.tamẽ si secularis iudex citat clericum vt comparear coram eo ad videndam cõfectionem inuentarij ꝙ talis citatio valet et tenet: nec potest infringi tanq; facta fuerit ab incompetenti.ita pulchre dixit Ange.in l.i.ĥ.hec stipulatio.ff.si cui pluſq; per.l.fal.dicit tamen ibi ꝙ si de facili posset habere copia superioris ipsius clerici ꝙ iudex laicus coram quo debet confici inuentarium deberet scribere illi superiori quod moneat clericum si sua putauerit interesse vt cõpareat coram dicto iudice

laico ad

laico ad videndum cōstituentium. ꝛ est via tutior ꝓm eū tamen prima practica valida est ꝛ pcedit de iure ꝓm cū sequit ibi Jo. de imo. ꝛ vide Jō. de ancha in c. significasti. de foro compe. vbi querit quidā petit se mitti in possessionem ex edicto diui adriani. de quo in l. fi. C. de ædi. di. adri. tollen. facit ꝓclama quicunq; putauerit sua interesse cōparcat. vt voluit gl. singu. in l. ea quidē. C. si manci. ita fu. alle, modo cōparet clericus. dubitatur si ꝓcessus coram eo factus valeat refert quēdam solēne doctorē cōsuluisse in quingētia facti processum nō tenere per dictū. c. fi. dil. gentis. non tū cōmemorat nomen individuum ꝙ silētis. ipse vero distinguit. aut clericus possidebat res hereditarias: ꝛ fic cēseretur reus. ꝛ isto casu ꝓcessus nō teneat per. d. c. fi diligenti. aut non possidebat ꝛ tunc cēseretur actor ꝛ valeret ꝓcessus per. c. fi clericus laicum. eo. tit. ꝛ dicit esse dictum suum nouum. qđ dictum magnificauit Jo. de ana. in. d. c. significasti. ꝛ vide eundē Jō. in repe. c. ea que. de reg. iur. lib. vi. in. xvij. q. vbi format eandē qōnē. ꝛ dicit ꝙ ille doc. consulens fuit do. Ray. de monte vbiano egregius aduocatus Jerusalē. ita refert ibi in. lvij. col. et vide Bar. in cōsi. incipien. Diambra porrexit. vbi tangit an clericus posset a laico in iudice citari qñ qs mittitur in possessionē ex edicto diui adriani. ꝛ vide Bal. C. de test. in l. publicati. alās in l. testamēta. vbi dicit statuto cauetur ꝙ legata nō valeant nisi insinuentur coram capitaneo populi. modo quidā clericus fuit institutus in testamēto in quo fuerant legata relicta quibusdā laicis q petunt insinuationē legatorū ꝛ fecerūt citari ipm clericum heredē coram vicario capitanei: quo nō comparente iudex pnuntiauit dicta legata insinuata esse: qr clericus nō potuit trahi directe vel indirecte ad forum seculare. per. d. c. fi diligenti. ¶ Jnsuper videt. nam si hoc esset sequeret ꝙ dicta legata non valerēt cum insinuari non possent alius enim ꝙ iudex citare nō posset. Non ob. ꝙ iudex laicus debet scribere in dicti ecclesiastico vt citet suum clericū vt cōpareat ad opponendū de insinuatione. nā aut citabit ꝙ cōpareat in curia epali. ꝛ hoc est impossibile: qr nec per formā statuti nec de iure cōi habent hanc iurisditionez cognoscēdi sup hac insinuatione. vt in. d. l. testamenta. et in. Lōsulta. co. ritu. ꝛ in. l. repetita. de epis. ꝛ cle. aut citabit clericum vt cōpareat coram iudice seculari. ꝛ hoc vī impossibile per. d. c. fi diligenti. decidit ꝙ dicta insinuatio valet: qr super talibus est iudex cōpetens secularis non aute aliquis iudex ecclesiasticus si ergo erit iudex cause. ꝛ per cōsequens omnium que dicte cause debēt adesse ꝛ quilibet volens opponere siue sit clericus siue laicus oportet ꝙ opponat coram eo qui est iudex cause. La. diuo pio. ff. super rebus. ff. de re iudi. citatio q̄ fit de here nō est simpler nec absoluta citatio sed potius cōditionalis in effectu. c. fi. vult se opponere si autē non opponit non est aduersarius: vt. d. l. ea quidē. in gl. ideo talis citatio oēs attingit. c. fi. qui mat. accusa. vol. c. fi. de elec. li. vi. ꝛ potius vī esse citatus ad veritatem exquirendā ꝙ ad causam. Jdē si citatus esset forēsis: qui a iudex bene potest citare forensem infra suum territoriū. Jta dicit fuisse consultum Jerusalē per antiquos sapientes. do. meus Barba. in rubri. de foro cōpe. dicit pro hoc dicto fore casum melioē de iure. in. d. l. nō tantum. ff. senat⁹. ff. de fideic. liber. ¶ Limita octauo nisi essent tres sñie vniformiter late qr tunc non posset opponi exceptio incōpetētie propter autoritatem illarum trium sñiarum. glo. est singu. in cle. j. de re iud. de quo dicendum vt ibi no. nisi sententia lata a non suo iudice fuisset confirmata per superiorem ex certa scientia: qr tunc nō posset opponi nullitas incōpetentie. allegat sing. dicti Jnno. in. c. j. de confirma. vti. vel inut. sed Bal. in l. j. C. si a non cōpe. iudi. ad fi. querit an sententia lata a falso iudice delegato possit ratificari per ordinarū cuius nomine exercitata est. ꝛ dicit ꝙ non per glo. ordi. in. l. instar. C. de iure fis. lib. x. qr hoc negotium spectat ad ratificantē: ideo oportet precedere delegationē ꝛ dicit idez esse in iurisditione ordinaria superueniente, non habente: qr initium debet spectari: ideo non firmatur ꝓm eum actus iam gestus. Sed contra dictum Bal. allegat glo. in. l. j. C. qui pro sua iurisditione. facit qđ voluit idē Bal. in. l. falsus. C. de fur. ¶ Limita nono nisi iudex a principio esset incōpetens sed pendente processu esset adeptus iurisditionem: qr tunc ꝓcessus cōfirmabitur: nec obstabit exceptio incōpetentie. Jsta est glo. fingu. in. l. j. C. qui pro sua iurisditione. vide ibi docto. ¶ Limita decimo nisi iudex incōpetens delegasset causam cuidā habenti iurisdictionem ordinariam non tū in illa causa ꝛ partes sciēter litigauerunt ꝙ nihilominus valet iudicium. ita dixit glo. in. l. j. C. q pro sua iurisditione quia valet tanq̄ factum coram ordinario de quo vide ibi per scribentes. ¶ Limita vndecimo nisi inferior ipo haberet iurisdictionem in clericos vel ex prescriptione vel priuilegio vel cōsuetudine ꝛ clericus ille fuisset conuentus vel inquisitus coram proprio cpo ꝛ non coram illo iudice inferiori: nec opposuisset incōpetentiam: qr valeret processus cōtra illum clericum factus coram epo: nec obstaret ꝙ nō interuenerit cōsensus illius iudicis. iuxta. c. significasti. de foro compe. quia non requiritur quando aditur suus iudex naturalis: qz res de facili reuertit ad naturam suam. c. ab exordio. xxv. dist. l. si vnus. ff. pactus ne peteret. ff. qō in specie. ibi forme sue redditur. ff. de pac. Jta cōsuluit Abb. in cōsilio incipiē. Attingam predicta dubia concluſiue. ¶ Limita duodecimo non habere locum in ipo expulso a propria sede: quia tunc in foro alieno poterit expulsores ꝛ fautores eorum citare ꝛ excōmunicare: nec potent opponi exceptio fori incōpetentis. text. est singn cle. j. de foro compet. ¶ Limita tertio decimo non habere locum in ipo expulso: qr in alieno foro poterit reddere subditis ppriis ius. ter. singu. in. d. cle. j. ¶ Limita quartodecimo nō habere locū in statuto populi poterit esse statuere populus ꝙ reus sequatur forum actoris. ita fingu. dixit Bal. in. l. iuris ordinem. C. de iurisdi. om. iudi. ¶ Limita. xv. non habere locum in vagabundo: qr poterit puniri in foro in quo deprehēditur: nec poterit petere se remitti ad forum ad se spectantē. glo. est in. l. cius. ff. ad munici. ꝛ in. l. iij. §. pretor ait. de dam. infec. ꝛ l. j. C. vbi de cri. agi. oportet in. l. heres absens. ff. de iudi. ꝛ ibi dicit Bar. ꝙ multi ribaldi suspenduntur in ciuitatibus alienis. sequitur Jo. calde. in c. j. de rap. aliter tñ sentit ibi Jnno. vide domi. meum in. c. fi. de foro cōpet. ¶ Limita. xvi. nisi iudex pnuntiasset territorium esse suum: qr tunc preiudicaret iudici illius territorij qr non fuit a pellatum potērit ibi conuenirī: nec admittetur exceptio incompetentie. Elegans fuit dictum Jnnoc. in. cli. per literas. de rescrip. ¶ Limita. xvij. nisi iudex citaret in alieno territorio. est tñ dubiū egēs declaratione Celaris: vt per Ange. in. l. fi. C. de iurisdi. om. iudi. Bar. in. l. j. de requi. reis scriben. in cle. pastoralis. de re iudi. ꝛ in. c. romana. §. contrahentes. de foro cōpe. lib. vi. ꝛ in. c. fi. de consti. eo. lib. cum simi. ¶ Limita. xviij. nisi partes prorogassent expresse ꝙ delegatus in vno loco cognosceret in alio: qr tunc non posset opponi incompetentia. fingu. est ter. in. c. statutum. §. in nullo. de rescrip. in. vi. in ver. expressus. ad id partium consensus ꝓm Ang. in. l. fi. de iurisdi. om. iudi. aliter tamen dixit do. Abb. in. c. cum olim. nume. §. de offi. delega. vide ibi per dñm Barba. ¶ Limita. xix. nisi esset iudex ordinarius qr possent partes prorogare iurisditionem in alieno territorio ita voluit per Cy. ꝛ alij in. l. fi quis ex consensu. C. de episco. audi. vide plene per Bal. in. l. fi. ff. de iurisdi. om. iudi. ¶ Limita. xx. non habere locum in absolutoria ab excōmunicatione propter eius magnum preiudicium qō pateretur extra protum territorium. ita dixit Jnno. per verbum forte. in. c. nouit. de offi. lega. sequitur Ang. in. d. l. fi. ff. de iurisdi. om. iudi. vide q̄ dixit do. meus in. d. c. nouit. ¶ Limita. xxi. si preses duarum prouinciarum abest ab vna prouincia ꝛ adest in alia: qr in eadē potest expedire negotiū vtriusqs prouincie. ita voluit Jnno. in. d. c. nouit. Ang. in. d. l. fin. facit qō habetur in. l. fi. vt proponis. C. quo ꝛ qñ iudex. ¶ Limita. xxij. non habere locum si ꝓpter partiū consensum iudex dimittat solitum locum cause suarū ꝛ cognoscit in alio loco: ita dicit Bal. in l. fi. ff. de iurisdi. om. iudi. alleg. d. l. si vt proponis. ꝛ sufficit ꝓm eum tacitus partium cōsensus. ¶ Limita. xxiij. nisi esset clericus cōmuni opinione reputans laicus: qr citatus coram iudice seculari cōparuit ꝛ confessus est debitum ꝛ recepit preceptū a iudice seculari de soluendo ꝙ tale preceptum valet ꝛ tenet ꝛ illa confessio preiudicat sibi saltē vt extra in dictis. ita pulchre cōsuluit in cōtingentia facti Gaspar de cal. in suis cōsi. in tit. de foro cōpe. ꝓpe. xij. qō addes ad ea que dixit do. meus in. c. at si clerici. ē. de iudi. ¶ Limita. xxiij. nō habere locum qñ emittit edictum per plebanū pro factis ecclesie cathedralis de ecclesia posita in suo plebanato sine licētia sui epi. potuit enim cōmitti edictum in foro alieno: nec admittitur exceptio in foro competentie. ita pulchre consuluit do. Domi. qō cōsiliū inuenit inter cōsilia Jo. cal. inti. de elec. ꝓpe. ē. ¶ Limita. xxv. nō habere locū in cā recōuentionis cū iudex in ea sit cōpetens. l. cum papinianus. aut. et consequenter. C. de sen. ꝛ interlo. om. in. c. j. de nou. peti. glo. in. c. at si clerici. de iudi. vide plene dicta ibi licet ergo requiratur ꝙ forus sit cōpetens per ea allegata superius. Ad vnum tñ aduerte ꝙ posito ꝙ iudex competens tñ si modus procedēdi est in cem petens potest opponi de incompetētia modi. ita dicit Jac. bu. quem refert ꝛ sequit Bal. in. l. licet. C. de procura. Pone exemplum qñ in iudicio non sunt oēs persone q̄ ad iudiciū instantiā requiritur. ista exceptio opponi pōt qūcunq; qr reddit iudicium retro nullū. ¶ Limita. xxvj. nisi incideret esset iudex incōpetēs: qr esset competens super principali negotio ꝛ sup incidēti esset incōpetēs qō nihilominus potest principaliter pnuntiare super principali ꝛ super incidenti exēplum in iudice malefitiorū qui dubitat potest cognoscere de crimine sed nō de cā ciuili ꝙ nihilominus cognoscēdo de crimine pronūciat super causa ciuili incidenter vt fur restituat rē quā furatus est. ter. est sing. in. l. interdum. §. qui furem. ff. de fur. qō no. plimitatione. l. solemne. §. latrūculator. ff. de iudi. facit. l. iij. §. ff dicātur. ff. si. reg. facit qō voluit Cy. in. l. fi quis ad se fundum. C. ad leg. iul. devi pub. ꝛ ibi ꝓ Bar. Bal. ꝛ alios licet Sali. alter ibi loquatur. vide Bal. in. l. fi. C. vbi cā fil. Jnno. Jo. and. et alios. in. c. cū oporteat. de accu. Bal. in. l. is apud quē. C. de cād. facit ter. in. l. quotc. de iudi. vide Anto. in. c. qualiter. el. ij. in fi. de accu. Bal. in. l. ij. C. si a nō cōpe. iu. vbi dicit ꝙ fur in eadē fusa mittit ad furcas ꝛ cōdēnatur ad rem restituendā. ꝛ dicit se ponere vnū nouū qō vbi imponit pena mortis pōt accumulari ciuilis ꝛ criminalis causa. ꝛ vide Bal. in rub. de iudi. vbi limitauit hāc doctrinam nō habere locum in iudice delegato. ꝛ rō esse potest qr eius iurisditio est stricti iuris. vt no. glo. in. c. j. de referi. lib. vi. et in cle. ij. de offi. or. voluit Abb. in. c. cum dilectus. de cle. nō resi. ¶ Limita. xxvij. per gl. in. d. l. interdū. §. qui furē. sed illa gl. cōiter dānat sez qñ quis daret se torquendū passo furtū qr tūc passus furtū posset torquere ꝛ nō esset incōpetens. ¶ Limita. xxviij. nisi laicus occupasset rē ecclesie qr nihilominus posset cōuenirī coram ecclesiastico licet regulariter sit incōpetens respectu laici: ꝛ addi possunt omnes casus qui

enumerãtur per glo. ꝛ doc. in. c. cũ sit generale. de foro cõpe. ¶ Limita xxiv. vbi quis esset priuatus homo ꝛ statutudo daret sibi iurisditionẽ; qꝫ licet esset priuatus nõ tñ posset opponi incõpetẽtia iudicis. nam cõ suetudo dat iurisditionẽ homini priuato. ista est glo. singu. in. l. fi. C. de emã. libe. fm Ang. in. Limo. ff. de lega. ꝛ vide bo. ter. in. c. cũ cõtingat. de fo. cõpe. qué Joan. and. ibi dicit esse meliorẽ de iure. ¶ Limita. xxx. vbi iudex haberet territoriũ ꝛ haberet iurisdictionẽ in personas vt est rector scholariũ; vt in aut. habita. C. ne fi. pro patre. ¶ Limita. xxxj. qꝫ lz iurisditio diuidat̃ p partes vel p quarteria ꝛ vnus iudex vni⁹ quarterij non posset se impedire de quarterio alterius tñ si esset pestis in ciuitate ꝛ iudex vnius quarterij seu porte absentaret se nihilominus iudex alterius quarterij seu porte poterit impedire. ita pulchre dixit Ange. in repe. l. fi. vacãtia. C. de bo. vocã. li. x. ꝛ refert ꝛ sequit̃ do. me⁹ Barba. in rubr. de foro cõpe. ex quo infero ꝙ hec regia ciuitas Bononie que regit̃ p quarteria qꝫ quodlibet quarteriũ habet suũ tribunũ plebis. i. cõsalorum populi: qꝫ si vnus aliqua decã absentaret se alter posset impedire se de quarterio illius. arg. l. fi bolem. ff. mãd. ¶ Regĩ etiam p dominos. xvj. inter quos inuictissimus ꝛ gloriosissimus armorum capitaneus ꝛ strenuus miles aureatus dñs Joan. bentiuolus resplendet quẽ immortalis de⁹ cum gloriosa familia sua sempiterno euo cõseruet seruet fortunet ac pſperet. bentiuol⁹ est princeps: ꝛ ideo bentiuolus nomẽ est eloquens ret. infti. de do. ¶ est ꝛ aliud. c. cũ scõm a postolũ. ¶ Limita. xxvij. nõ habere locũ in foro penitẽtiali: vt in. c. j. de rap. ꝛ in. c. fi. de foro compe. qꝛ in tali foro nõ attenditur forũ delicti sed attenditur vtilitas propriũ sacerdotis ꝛ ideo iniũgitur sibi penitentia a sacerdote ppio parochiali. glo. est vnica ꝛ sing. in. l. placuit. ff. ꝛ. xvj. q. j. quã gl. magnifaciũt doc. ꝛ tbi Abb. in. c. cũ cõtingat. de foro compe. ꝛ sic in vno foro delinquit ꝛ in alio imponitur penitentia ꝛ est rõ: qꝛ offendit deus in foro penitẽtie ꝛ deus est vbiq; ergo iudex est ille qui est in loco dei ꝛ hmõi est ppius sacerdos: quia iura parochialia nõ cõcernũt homines cum aut territorium sed psonas. facit. c. super eo. de parochi. ꝛ si aliter diceremus sequeret ꝙ cõfessio fieret per partes qõ nõ est dicẽdũ vt voluit glo. in. c. nõ tibi dico. de peni. di. j. ¶ Limita. xxviij. nõ habere locũ vbi delictũ esset factum in exercitu huius ciuitatis q̃ esset 2tra mutinã in territorio mutinẽ. ꝛ in tali exercitu vnus forensis occideret alium forensem: qꝛ tunc potestas huius ciuitatis põt illum homicidã punire: qꝛ ex quo ciuitas ista habet ibi exercitum vł habere territorium ibi: ideo delictum ibi factum vł factum in territorio huius ciuitatis pulchrũ di cũ Martini de silli. qõ sequit̃ Jac. butri. Bar. Bal. ꝛ alij in. l. cunctos populos. C. de sum. trini. ꝛ mouentur per. l. pupillos. ¶. territoriũ. ff. de verb. sig. ꝛ est cõmune dictum oĩm. sed do. meus Bar. in. d. rub. de foro cõpe. in fi. dicit ꝙ si subtiliter põderetur ter. d. ¶. territorium cõfundit̃ per illum ter. dictum ex eo. qꝛ ibi dicit̃ ꝙ ptãs cuius est territorium bz potestatẽ terrendi: ergo sequit̃ qõ non alius. qꝛ territorii est vniuersitas agrorũ: ergo ad locum refert ꝛ nõ ad gẽtes loci: ꝛ maxime si iurisditio adhereat loco vt per Bar. in. l. j. ff. de iurisd. om. iud. facit̃ etiã qꝫ in territorio hostiũ dz seruari ius cõe. l. g. a latronib⁹. in prin. ff. de testa. et per cõsequẽs nõ recte loquunt doc. fm eum. Ego dicerẽ cõe dictũ doc. posse saluari qꝫ eo tpe quo exercitus est in alieno territorio et dicit̃ ibi terrere, qꝫ bona efficiunt̃ captiua in bello vel saltẽ publicãtur si sunt bona immobilia vt no. p Bar. l. l. si qd in bello. ꝛ in. l. si captiuus. ¶. i. ꝛ in l. hostes. ff. de cap. ꝛ no. Abb. i. c. ficut. el. ij. de iureiur. iij. col. vnde ne gari nõ põt qꝫ ille locus in quo est exercitus nõ sit ipsoꝝ captiuorum vñ qui bi deliquit toris fictione dz delinquere in territorio eorum ꝙ conseqũs tollit̃ motiuũ dñi mei. ¶ Limita. xxxiij. nõ habere locũ in ciuitatibus ꝛ pulchre dixit Bar. in. l. cunctos populos. C. de sum. trini. et in. l. nõ dubito. p illum ter. ad hoc singulare. ff. de capti. ¶ Limita seu amplia. xxxv. ꝙ forum capit̃ p mari nã si capit̃ pro territorio vt dicunt doctores ꝙ eodẽ modo ꝙ prebẽdit mare adherens territorio ꝛ ad hoc adduco Bar. in. l. insule. ff. de iudi. vbi per illum ter. dixit se semel diuisse Ydis cõtra quosdã piratas qui de robabãt in mari ꝛ reducebant se in quãdã insulã ppe Ydiam ꝙ licet dicat ꝙ mare est cõe ꝛ ficibi nõ possint cõuenirj tñ ipse dixit qõ illa insula est pars illius cui adheret. facit gl. valde singularis. in. c. licet. de fer. vbi mare cẽset esse ciuslibet iurisditionis cuius est territorium adiacẽs ꝛ vide gl. in. c. vbi periculũ. ¶. porro. de elec. li. vj. ꝛ ter. in. l. i. C. de classi. li. xij. quẽter. reputat fing. Ange. in d. l. insule. ꝛ vide gl. in fi. de actio. in. ¶. rursus. ꝛ Bal. in. l. fi. C. de testa. ꝛ in. c. licet. de fer. ꝛ in. c. accedens. el. ij. vt lit. non pte. ꝛ. c. ex literis. ꝛ in. c. licet causam. de. pb. ꝛ in. l. ij. ff. quẽad. test. ape. ꝛ in. l. j. C. vbi de cri. agi opor. ꝛ per do. meũ Bar. in pub. de foro cõpe. ꝛ in. d. c. licet causam.

7 Judex ecclesiasticus potest se impedire de dote. in. c. per vestras. nu. 2. de dona. inter vi. ꝛ vxo. fo. 49.

Judex ecclesiasticus est iudex competens etiam inter laicos pro miserabilibus personis. ibi. nu. 3.

7 Judicandum an sit fm romanã eccle. in. c. consultationi. nu. 4. de frigi. et male. fo. 35.

7 Judex potest ex officio suo testes indignos repellere. c. cum. ¶. ꝛ. A. nume. 21. de re iudi. fo. 128.

7 Judex debet vitare nimiã familiaritatẽ cũ subditis ne eius autoritas contemnatur. in. c. dilectus. nu. 2. de penis. fo. 56.

Judex non potest illum qui ipsum iniuriat punire nisi iniuria sit notoria. ibidem. nu. 3.

5 Judex ecclesiasticus põt jus dicere in ecclia iudex secularis nõ ꝛ si secus fecerit reddit iudicii nullũ. in. c. qua frõte. nu. 2. ꝛ. 13. de appel. fol. 101.

Judex ad quem an eligatur ad electionẽ appellantis. an appella. ibiõ. nume. 11. fo. 102.

3 Judices si litigant super limitibus prouinciarum quid fiet. in ca. sane. nu. 7. de foro compe. fo. 50.

7 Judex ex officio suo procedere potest contra vsurarios. in. c. cũ in diœcesi. nu. 3. de vsur. fo. 115.

7 Judex ordinarius potest de iure canonico in totũ recusari. in. c. j. nu. 6. de male di. fo. 123.

4 Judicibus an fit credendum. in. c. quoniam. nu. 29. de proba. fo. 30.

Judex potest deputare notarium ad recipiendos testes. ibi. nu. 30.

5 **Judicium** an possit concipi in personã solius tutoris tutorio nomine ꝛ quando possit etiã cõcipi cõtra pupillum. in. c. tua nobis. nu. 1. de appel. fo. 133.

6 Judicium qõ fit pro pupillo vel contra cum potest fundari in persona tutoris qñ solus agit vel in psona pupilli ſi cũ autoritate tutoris agit. in. c. raynutius. nu. 8. de test. fo. 124.

3 Judiciũ trãseundo de vno in aliã personã alterat̃ nã alio modo pceditur contra vnã: ꝛ alio contra aliã. in. c. quia. v. nu. 2. de iudi. fo. 28.

5 Judicium ceptum coram vno iudice nõ potest finiri coã alio etiã si sit legatus. in. c. cum in ecclesia. nu. 5. de appella. fo. 108.

6 Judicio alicuius si quid cõmittitur videt cõmissum tãq; in discretum ꝛ bonũ virum. in. c. cum ante. nu. 6. de in re patro. fo. 196.

3 Judicium an dicatur criminale qñ imponitur pena pecuniaria. in rubr. nu. 5. de iudi. fo. 2.

☞ Corse. Adde ꝙ cõis opi. est qñ pena pecuniaria applicat̃ fisco dr iudicii criminale: vt est glo. in. d. l. ij. ¶. diu⁹. in 2tũ facit text. in. l. cains. ff. ad fille. fm do. menm in. d. rub. vbi agebat ad penã delicti applicandã fisco p delicto. ꝛ dr ibi ꝙ cã est ciuilis per quẽter. cõfundit̃ fm eũ cõis doctrina doc. ego dico ꝙ ille ter. non facit ¶ qꝫ ibi agebat actione peritionis hereditatis ad vindicãdã nccem defuncti. ꝛ hoc sentit ibi Bart. ꝛ gl. in. l. j. C. de his qb. vt indi. ꝙ hoc sit verum interuenit ibi procuratoꝛ qꝫ nõ interuenisset si cã fuisset criminalis: ꝛ sic ciuilis agebat. ibi.

6 Judicium agitatum sup rebus ecclesie vacantis non tenet. in. c. fi. nu. 1. ne sede vacã. fo. 65. ꝛ in. c. j. in fi. eo. titu.

Judiciũ nõ solum non põt inchoari sede vacãte cõtra ecclesiã sed etiam intẽtatum nõ põt cõtinuari siue ecclesia sit actrix siue rea nisi periculũ sit in testibus habẽdis per mortem vel alio modo. ibi. nu. 3.

3 Judicium reddit̃ notorium ex confessione extrajudiciali coadiuuata alijs iudicijs. in. c. fi. nu. 19. de cõfes. fo. 228.

3 Judiciũ an sit indiuiduũ. in. c. significauerũt. nu. 14. ꝛ. 15. de iud. fo. 47.

2 Judicium agitatum cum illo qnõ poterat stare iudicio an teneat si nõ fuit oppositum. in. c. non inuste. nu. 6. de procu. fo. 146.

2 Judicium ceptum coã vno ex ordinarijs parẽ iurisditionem habentibus non põt coã alio finiri nisi dato impedimento primi. in. c. prudẽtiam. nu. 11. de offi. dele. fo. 84.

1 Judicia ecclesiastica sunt regẽda fm canones etiã ꝙ agitent coã iudice seculari nam tunc deciduñt fm canones licet fm eos nõ tractentur ꝛ quare. in. c. canonũ. nu. 3. de consti. fo. 15.

2 Judiciũ vniuersale ꝛ ꝑticulare qd sit. i. c. qẽrẽte. nu. 3. de offi. or. fo. 121.

7 Judiciũ dz finiri vbi ẽ ieboatũ ꝛ qñ. i. c. postulasti. nu. 2. de homi. f. 102.

☞ Corse. doc. excellẽtissimus. do tibi pulchras limitationes ad. l. vbi ceptũ. ff. de iudi. quã allegat Abb. in. d. c. postulasti. vbi supra ꝛ primo limita cũ fm eundẽ. in. c. postulasti. vbi dicit ꝙ illũ ter. ex quo ibi ceptum fuit iudicũ coã ecclesiastico ꝛ finitũ coã laico ꝙ. d. l. vbi ceptũ. bz locũ qñ coã primo iudice 2troversia põt habere finẽ. als secus: nã i casu. d. c. postulasti. cõtinebat̃ exẽ. ꝛ ficnõ poterat finiri iudicũ per ecclesiasticum iudicẽ: ꝛ fuit recursum ad secularem iudicem. Sẽdo limita regulã fm Bal. in. l. imperialẽ. ¶. preterea. de. ꝓbi. alie. feu. per. ¶ de. vbi dicit ꝙ. d. l. vbi ceptũ. nõ habet locũ vbi agit̃ de preiudicio alterius iurisditionis nã si vasallus litigat sup feudo ꝛ nõ recurrit ad dñm feudi sed vadit ad alium: tunc dño feudi potest mandare sub pena ꝙ amplius non cõpareat coã eo. ꝛ subdit ꝙ Jo. mo. in. c. accusatus. de. bere. li. vj. dixit hic. Tertio limita p id qõ voluit Bar. in. l. sepulchri. ff. de sepul. vio. vbi ẽrit formata est inq̃sitio ¶ aliquẽ in marchia ille absentat se ꝛ vadit ad ducatũ dur inciperit̃ grere ¶ eum ꝛ dixit ꝙ iudicium est ceptũ: ꝛ sic non potest amplius inchoari. dicit ibi Bar. ꝙ regula. d. l. vbi ceptũ. nõ potest allegari p eũ ꝛ dicit sepenumero cõsuluisse super hoc. Quarto adduco illud quod dicunt doc. in. c. cum plures. de offi. deleg. lib. vi. ꝙ. d. l. vbi ceptũ. bz locum respectu persone et non respectu loci nã si cõmissa fit causa mihi ꝛ incepi iudicium in isto loco postea cõmittitur vnobus alijs qui potuerunt finire in loco vbi voluerunt: ꝛ non obstat. d. l. vbi ceptum. quia vt dixi habet locum respectu persone et non respectu loci. Quinto adduco ꝙ volũt doc. in. c. vt debitus. de appel. vbi dicunt iudicũ principali est inceptũ ab vno iudice principale appellat̃ ab vno articulo ad aliquẽ iudicem potest ꝓsequi ꝛ decidi ille articulus coram eo et sic nõ habet locum. d. l. vbi ceptum. Sexto adduco tibi Bald. in aut.

sed nouo

sed nouo iure. C. de ser. fug. vbi dicit duo sunt in ciuitate q̄ habēt equalem iurisditionem: puta potestas & capitaneus inchoatur iudicium ab vno nūquid possit recurri ad alium: qr locus est quēstioni: dicit aut o ponit & rūc pōt: aut nō opponitur & non pōt: & dicit fuisse singulare decisū Inno. in. c. cū. W. ferrariensis. de 2sti. vide ibi do. Abb. Septimo adduco Abb. in. c. cū in ecclesia. de appel. vbi dicit q̄ ls legatus possit adiri per viā querele: vt in. c. j. de offi. leg. tñ coꝝ ordinario loci nō pōt adiri: qr vbi ceptū ē iudiciū &c. d. l. vbi ceptū. Octauo adduco. d. Abb. in. c. ex tenore. de test. vbi p illā gl. iūcto ter. dicit q̄ facies citare aduersariū coꝝ diuersis iudicib⁹ nō ds regulariter pdere cām: sed satis est q̄ reo exciplēte cōdēnet in expēsis sedi iudicij: & dicit sic esse intelligēdā d. l. vbi ceptū. & dicit fallere fauore libertatis qō autor tūc pdat cām: & sic intelligit. l. j. C. de asser. tol. Ex quo no. q̄ qñ inceptū est iudiciū vigore literarū q̄ nulle erāt coꝝ delegato fi nde emanāt scde lre & inchoat idem iudiciū coꝝ iudice secūdarū literarū nō pōt opponi de. l. vbi ceptū. ex quo primū iudiciū erat nullū: & sic. d. l. vbi ceptum. non ds locū vbi iudiciū esset nullū. nec scde lre dicūt facere mētionē de primis nullis. Ab. in. c. oblate. nu. 4. de ap. Ang. & Imo. in. c. tenor. de re iud. doc. in. c. bone. de 2scr. vti. vel inuti. Nono adduco Abb. in. c. dilecti. de foro cōpe. vbi dicit q̄ data negligēcia iudicis ex contumacia rei nō obstante dispositione. l. vbi ceptū. potest adiri alius iudex. & remittit se ad no. p Bar. in. l. Quis. ff. de dā. infe. & in. d. l. sepulchri. & ad rem. iūcta glo. & qō voluit ibi Inn. in. c. cōquestiōe. de resti. spo. & has celebres limitatiōes ad. d. l. vbi ceptū. per me in vnā fasciculū collectas perpetuo notabis.

3 In iudicijs vniuersalib⁹ venit illud qō reperit⁹ rem posse dere etpe sne secus in generalibus. in. c. ĥ. nu. 24. et. 25. de libel. obla. fo. 96.
Iudicium quid sit & qūo diffinitur. in rubr. nu. 1. de iudi. fo. 2.
Iudicium non dicit proprie ante litem contestatam. ibi. nu. 2.

3 Iudiciū non ds poſtꝯ est clusum in cā. in. c. j. nu. 13. de mut. pete. f. 99.

4 Iudicium extraordinarium quid sit. in. c. qñ. nu. 7. de proba. fo. 27.

1 Iudiciū ds fieri vbi est ceptū qō intellige si excipiāt lec⁹ si nō excipiāt nam tunc valet processus vtriusq;. in. c. cū. m. nu. 35. de 2stitu. fo. 29.

4 Iudicium vel quasi nullam est coram arbitratore. in. c. presentata. nume. 6. de testi. fo. 83.

3 Iudiciū agitatū etiā cū notorie excōicato valet anteꝯ sibi interdicatur vel repellatur ab agendo. in. c. veritatis. nu. 36. de do. & cōtu. fo. 208.

3 Iudiciū vniuersale dicit qñ petitur ecclesia quia veniūt ola pertinentia ad eam. in. c. cū ad sedē. nu. 9. de restitu. spolia. fo. 186.

2 Iudiciū aliqñ sumit⁹ pro discretione animi qō est no. pro compromittentibus. Anto. in. c. ex parte. nu. 4. de corpo. vitia. fo. 61.

2 Iudicia agitata per tyrannos sunt iure nulla. in. c. p. et. g. nume. 22. de offi. delega. fo. 101.

3 **Iuramentum** habet vim clausule si non valet qō ago vt ago &c. in. c. si diligenti. nu. 10. de fo. competen. fo. 73.

7 Iuramentū exigi potest a reo licet actor nihil probauerit vbi vertitur periculum anime. in. c. cōtinebat. nu. 8. de despon. impu. fo. 14.

7 Iuramentū non recipitur contra iuris presumptionē. in. c. si. nu. 9. qui matri. accu. pos. fo. 43.

2 Iuramentū semper seruandū si non contineat in se peccatum quantūcunq; tale iuramentum prohibeatur interponi tam a lege diuina q̄ humana. in. c. ĥ. nu. 8. de arbi. fo. 167.

4 Iuramentū accessorium an valeat si non valet id sup quo est interpositum iuramentū. in. c. debitores. nu. 2. de iureiuran. fo. 131.

3 Iuramentū intelligit & regulat̄ sm naturam contractus super quo interponitur. in. c. j. nu. 21. de iudi. fo. 5.

7 Iuramentū non est de substantia matrimonij tñ addit fortius vinculū. in. c. super eo. nu. 5. de consan. & affi. fo. 32.

7 Iuramentū in defectu probationis plene nō datur denuntiationibus vel accusatoribus. in. c. cum dilectus. nu. 4. de calū. fo. 68.

2 Iuramentū affectionis potest prestari ante & post taxationē factaꝝ per iudicem. in. c. si. nu. 3. qō metus cau. fo. 153.
Iuramētū qō prestat pro reb⁹ amissis requirit duo. primū difficultas pbandi res amissas: sm odium violentie. ibi. nu. 5. & nu. 8.
Iuramentum qō prestatur pro rebus amissis an habeat locum in omni specie violentie. ibi. nu. 6.

7 Iuramentum contra bonos mores non est obligatorium. in. c. dicatis. nu. 9. de dona. inter vi. & vro. fo. 50.

6 Iuramentum & votum faciunt laicū esse de foro ecclesiastico. in. c. licet. nu. 3. de voto & vo. re. fo. 176.

2 Iuramentū calūnie non prestat procurator sine speciali mandato: syndicus vero sic. in. c. quia. nu. 2. de procu. fo. 142.

3 Iuramentū vt ferunt potest esse cognitio secularis. in. c. cum sit generale. nu. 18. de foro cōpe. fo. 66.

7 Iuramētū & carnalis copula nihil addunt ad substantiā matrimonij. in. c. si inter virum. nu. 4. de sponsa. fo. 12.

6 Iuramentum tollit beneficium velleiani. in. c. ex rescripto. nume. 9. de iureiuran. fo. 135.

3 Iuramentū calūnie nō prestat per collegiū seu vniuersitatē sed per ōs administratorē. in. c. imperatorū. nu. 4. & 5. de iura. cal. fo. 126.

2 Iuramentū super re turpi an & qñ valeat. in. c. si. nu. 2. de pactis. fo. 134.

7 Iuramētū generaliter prestitum ds restringi quātum potest vt minus obliget iurantem. in. c. cū clerici. nu. 4. de ver. signi. fo. 184.

7 Iuramentū prestandū per religiosos debet prestari tactis scripturis. in. c. quoties. nu. 1. de purga. cano. fo. 98.
Iuramentum de veritate vel credulitate qñ admittitur in facto alieno ibidem. nu. 2.

7 Jurans aliquā in vrozem accipere & centum sibi donauerit nō tenet & illam in vrozem accipere nisi postea pure cōsenserit vel eam cognouerit. in. c. de illis. nu. 1. et. 3. de condi. appo. fo. 18.

1 Juramento notorie illicito & grauente licet propria autoritate ab eo debet adiri superior. in. c. venerabilē. nu. 24. de elec. fo. 156.
Contra iuramentū licitū potest quis venire propria autoritate ex magna necessitate. ibi.

7 Jurans cū aliqua ℌbere impedimento cessante contrahere cogitur p ecclesiam. in. c. ex literis. nu. 1. de spon. fo. 5.
Jurans & trahere cum vna'ex filiabus alicuius & deinde cum aliqua ex eis cocat an teneatur illā ducere. ibi. nu. 7.

6 Juramentum cōtra vtilitatem ecclesie non ligat iurātem. in. c. si quis. nu. 7. de rebus eccle. alie. fo. 75.
Iuramentum nō ligat iurantem ad inquisitatem. ibi.
Iuramentum non ligat administrationē ecclesie quominus petat restitutionem in integrum. ibi.

7 Iuramentū nō est de substātia matrimonij licet fortius obliget. in. c. licet. nu. 3. de sponsa. du. fo. 17.

1 Juramētū an sit licitū vel nō spectat ad papam vel eōm non autem ad iudices seculares. in. c. venerabilē. nu. 13. et. 24. de elec. fo. 155.

4 Juramētū in defectum semiplene ꝓbationis an deferatur in causa matrimonij. in. c. mulieri. nu. 6. de iureiuran. fo. 165.
Juramentum in defectum semiplene probationis an deferat̄ stanti contra matrimonium. ibi. nu. 7.
Juramentum in defectū semiplene probationis an deferatur in causa monachatus. ibi. nu. 8.

6 Juramentum prestitum ℌ legē emanantē principaliter in fauorem publicum nō tenet. in. c. ex tenore. nu. 3. de concel. preb. fo. 62.

6 Juramentū non dat̄ in defectū ꝓbationis in causis magnis etiā si ille qui vellet iurare esset aliquis prelatus & sic egregia ꝑsona. in. c. cum dilectus. nu. 21. de succes. ab intesta. fo. 132.

6 Juramētū nō obligat vltra 2cessum. l. c. vnico. nu. 19. de 2modato. f. 80.

6 Juramentū intelligit sm intētionē iurātis in foro cōsciētie sed in foro iudiciali sm intentionem exigentis. in. c. ex literis. nu. 6. de spon. fo. 4.

3 Juramentū de calūnia non prestat̄ in causis mere spiritualibus nec in eis annexis. in. c. quāto. nu. 3. et. 4. de iudi. fo. 9.

7 Juramentum metu prestitū non est obligatorium. in. c. significauit. nu. 5. de eo qui du. in ma. fo. 23.
Juramentum contra bonos mores non valet. ibi.
Juramentum ℌ substantiā alia matrimonij non tenet. ibi.
Juramentum metu extortum non tribuit libertatem consensus. ibi.

4 Juramentum an sit deferendū in causa criminali in defectū probationis. in. c. tam literis. nu. 6. de testi. fo. 63.

4 Juramentum nō obligat iurantē in preiudicium iuris superioris dum modo iuret super re pertinente ad superiorem. in. c. venientes. nume. 2. de iureiuran. fo. 142.

3 Juramentum calumnie an possit explicari per vniuersitatem. in. c. pastoralis. nu. 6. de iudi. fo. 37.
Juramentum calūnie potest per alium subiri dūmodo habeat speciale mandatum. ibi.

6 Juramentum nō ligat coniuges de se adinuicem dimittendo. in. c. veniens. nu. 4. de reg. fo. 163.

3 Juramentum vbicūq; exigit tacturam euangeliorū nō sufficit tangere aliam scripturā. in. c. si. nu. 3. et. 9. de iura. calum. fo. 130.
Juramentū de 2suetudine prestat̄ sup quacūq; scriptura. ibidem.
Juramētum calūnie quibus casibus remittitur. ibi. nu. 5.
Juramētum calūnie prestatur a syndico absq; alio mādato secus a procuratore. ibi. nu. 10.
Juramentum cal. si fuerit ab aliqua partiū recusatum postea potest prestari vsq; ad sententiam. ibi. nu. 19. fo. 131.
Juramētū calūnie non potest expresse remitti. ibi. nu. 20.
Jura. cal. si nō ꝓstat a tutore vel cu. nō nocet pupillo vel adul. ibi. n. 21.
Jura. calū. si nō ꝓstat a prelato vel syndico an preiudicet ecclesie. ibi.

4 Juramētū de nō testificādo dotē in causa criminali nō tenet. in. c. constituris. el. j. nu. 2. de testi. fo. 80.
Jurans temerarie an admittat̄ in testem. ibi. nu. 4.

1 Juramētum potest quis exigere per procuratorem. in. c. significasti. nu. 4. de electio. fo. 119.
In iuramento excipit autoritas superioris: hoc qūo intelligitur. ibi.

7 Jurans cū aliqua cōtrahere moneri potius debet ꝙ compelli. in. c. ex quisitū. nu. 1. de sponsa. fo. 7.

4 Juramētum si nō potest seruari in forma specifica debet seruari eo modo quo potest. in. c. quāto. nu. 2. de iureiu. fo. 140.

6 Juramentū dnō alienādo intelligitur de alienatione illicita.in.c.tua nos.nu.7.et.8.de eccle.edifi.fo.229.
Juramētū operat vim clausule si non valet qđ ago vt ago &c.ibi.nu.4.
Juramētum debet intelligi vt aliquid operetur.ibi.
Jurans permanere in alio quo loco pōt iuramēto nō obstante se absentare ex necessitate vel vtilitate illius loci.ibi.nu.5.
Juramentū de non alienādo non extenditur ad alienationem modice rei idem credo in prohibito alienare.ibi.nu.9.
Jurās nō alienare vel pignorare bona ecclesie suc potest fructus possessionum vendere vsq; ad .xx. annos.ibi.nu.11.
7 Juramētum obedientie prestitū alicui intelligit q; obediet in hijs q̄ spectant ad officium illius qui recipit tale juramētum.in.c.sup quibusdā.nu.5.de ver.signi.fo.187.
1 Juramentum calūnie exigitur in spiritualib⁹.in.c.dudum.el.ij.nu.30.de elec.fo.1-8.
6 Juramentum calumnie nō potest per cōsuetudinem tolli.in.c.cōstitutus.nu.4.de fide instr.fo.98.
4 Juramentum malitiose toties est prestandum quoties visum fuerit iudici.in.c.presentium.nu.11.de testi.fo.63.
Jurans se malitiose nō opponere si deficit in pbationibus an excuset ab expensis.ibi.nu.13.
2 Juramentum metu prestitum an liget.in.c.cum dilectus.nu.10.qō metus causa.fo.153.
7 Jurās nō accusare aliquē repellitur ab accusatione si ipsum accusauerit.in.c.veniens.nu.1.et.15.de accusa.fo.56.
7 Juramētum non est exigendum a reo in causa clandestini matrimonij etiā actore non pbante tñ distinguendum est.in.c.quod nobis.nu.2.de clandesti.desponsa.fo.16.
4 Juramentum an extēdatur ad actus futuros.in.c.clericus.nu.1.de iureiurando.fo.166.
Juramētum est stricti iuris & stricte interpretatur propter periculum anime.ibi.nu.2.
Juramētum nō extēditur ad alia ex conuentione partiū quā ad ea super que fuit interpositum.ibi.nu.3.
4 Juramēti exceptio est exceptio litis finite.in.c.si Christus.nume.2.de iureiuran.fo.163.
Ad juramēti substātiā non est de necessitate verbum iuro sed satis est q; interponat deum implicite vel explicite.ibi.nu.3.
Jurare per crucem per euangelia per angelum & per salutē principis an sit licitum.ibi.nu.6.
3 Juramētum calūnie non excusat victum a dēnatione expensarū.in.c. finem.nu.21.de dolo & contu.fo.201.
3 Juramentum non ligat qñ quis iurauit nolle aliquid facere qō est bonum.in.c.nouit ille.nu.40.de iudi.fo.35.
1 Jurans obseruare fidelitatem alicui tanq̄ imperatori si declaratur qō non est imperator non tenetur iuramētum obseruare.in.c.venerabilē.nu.2.in.fi.et.25.de elec.fo.155.
7 Juramentū quatenus venit in degradatione iuris cōis vel iuris alterius est stricte interpretādū.in.c.in nostra.nu.4.de iniur.fo.153.
6 Juramētum quod prestāt prelati de non alienando bona ecclesie an extendatur ad bona oīm ecclesiarum sue diocesis.in.c.tua nos.nu.15.de eccle.edifi.fo.224.
Juramentum debet stricte intelligi.ibi.
3 Juramētū calūnie qñ defertur an possit peti terminus ad deliberādū.in.c.cum causam.nu.6.de iura.cal.fo.128.
Juramētum calūnie verum prestetur ab ercōcato.ibi.nu.9.
Juramētū calūnie prestatur a tutore & curatore & patre quando est legitimus administrator.ibi.nu.10.
Juramentum calūnie prestāt per illum qui respondet ad interrogata.ibidem.nu.17.fo.129.
Juramētum calūnie si est prestitum sup tota causa an sit amplius prestandum de nouo.ibi.
6 Juramētū cōfirmatorium pactus alias pbibiti vel permissi nullam producit actionē sed agitur vigore contractus & actione descendēte ex eo.in.c.cum ventum.nu.25.de instr.fo.54.
Juramētū appositū sup aliquo pcto nō facit mutare forū sed accumulare forū foro & est in optione actoris coram quo iudice velit agere.ibi.
Juramētū obligationis inductorū positus super obligatione naturali precedente producit actionem scōm vtrūq; ius.ibidem.nu.26.
6 Juramētū de nō infeudādo de nouo nō extēdit qñ plat⁹ vult integrare vasallū in mēsura decepti.in.c.per tuas.nu.1.et.3.de donatio.fo.104.
3 Juramētū in litē pcedit qñ dolose restimit res vel qñ dolo nō possidet
et pōt excedere valorem rei.in.c.fi.ij.in alijs.nu.26.vt lite nō pte.fo.119.
6 Juramentum non ligat iurantem in preiudicium ecclesie.in.c.grauis.nume.3.de cenſi.fd.202.
2 Juramentum etiam temerarium est obligatorium. Anto.in.c.ij.nu.6.de renun.fo.21.
Juramētum trāfactio & rescriptum nō extendūtur ad incogitata & ad postea superuenientia.ibi.nu.7.et.9.
4 Ex juramento super vsuris soluendis prestita obligatio saltem secundaria acquiritur parti suscipienti.in.c.i.nu.1.de iureiuran.fo.126.
Et juramēto puto ortū parti suscipienti obligatio saltē naturalē.ibi.n.2.
Juramentum cōtinens turpitudinem ex parte suscipientis tantum est obligatorium.ibi.nu.3.
Jurans alia absolutione nō indiget si ille in cuius fauorem iurat obligationem remittit.ibi.nu.4.
Juramētum vbi validat contractum sublato iuramento non ꝓpterea rescinditur contractus.ibi.nu.12.fo.128.
4 Judex ex officio suo potest occurrere peccato futuro.in.c.j.nume.5.de iureiuran.fo.127.
7 Juramētum in supplemētum semiplene probationis non defertur, in causis preiudicialibus vel grauissimi preiudicij.in.c.cum causa.nu.7.de rapto.fo.108.
7 Juramētum nō est fortius vinculum voto vnde nō valet iuramentum contra votum.in.c.ruisus.nu.3.qui cle.vel vo.fo.22.
6 Juramentum qō prestatur a singulis ligat ipsos singulariter cōtrahentes nō aūt collegialiter.in.c.i.nu.7.de his q̄ fi.a ma.par.ca.fo.70.
Juramentū tendens contra vtilitatē ecclesie non est seruandū imo dicitur potius periurium.ibi.nu.9.
Juramentū temerariū quos effectus producat.ibi.nu.10.et.7.
7 Juramentū de non repetendis vsuris non efficit quin vsurarius possit compelli ipsas restituere.in.c.tuas.nu.1.de vsur.fo.114.
Juramentum de non repetendis vsuris non inducit liberā remissionē vsurarum.ibi.nu.2.
Jurans nō repetere vsuras potest absolui a iuramēto & ipsas postea repetere.ibi.nume.5.
3 Juramentū calūnie prestatur per generales administratores notitiā habētes de causa & tunc iurant in animā ꝓpriam alias in animam dñi.in.c.in pertractandis.nu.1.et.4.de iura.calū.fo.126.
7 Juramētū a reo exigi potest in causa matrimoniali etiam si actor nihil ꝓbauerit.in.c.attestationes.nu.11.de despon.impu.fo.15.
4 Juramentum non defertur reo quādo actor nil ꝓbauit.in.c.iuramentum.ij.sane.nu.1.de iureiuran.fo.168.
An semper recurrendum sit ad iuramētum pacto aliquo gradu probationis.ibi.nu.8.
Juramentum cui sit deferendum in defectum sc̄i an actori an reo.ibid. nume.9.fo.169.
Juramentū an sit deferendum qñ actor plene ꝓbauit & reus semiplene & cui sit deferendum.ibi.nu.10.
Juramentū istud vt deferatur an pars petere debeat.ibi.nu.15.fo.170.
6 Juramentū non est deferendū illi contra quē presumit de transgressione.in.c.clericos.nu.2.de coha.cleri.& mu.fo.11.
4 Juramento alicuius standū est in dependentibus a conscientia sua.in c.presentium.nu.3.de testi.fo.6.
6 Juramentū non est prestandum qñ timetur de contrauentione.in.c. ex parte.nu.2.de cle.non resi.fo.21.
Juramentum debet verificari in casu vero & non ficto.ibi.nu.3.
Juramentum regulatur secundum naturam actus vbi interponitur. ibidem.nume.4.
Juramentum extendit ad cōtenta non ad extranea.ibi.
3 Juramētū calūnie nō dr̄ nec pōt pstari a clerico sine licētia superioris & potest p clericum alteri cōmitti.in.c.j.nu.1.et.16.de iura.cal.fo.122.
Juramentum calumnie pstat post litis ꝓtestationē & aliqñ añ.ibi.n.4.
Juramentum calumnie si non est prestitum non vitiatur ꝓcessus.ibi.
Juramentum calumnie quid debet continere.ibi.nu.10.
Juramētum nunq̄ debet ab aliquo peti qñ verisimiliter dubitatur de transgressione.ibidem.
Juramentum calumnie an prestet in causis criminalibus.ibi.nu.12.
Juramentum calumnie prestatur qñ redarguitur instrm de falso.ibi
Juramentum calumnie in quibus casibus subeatur.ibi.nu.13.
Juramentum calumnie prestatur etiam in causis modicis.ibi.nu.14.
4 Juramentum contra iuramentum an valeat.in.c.intellecto.nume.8.de iureiuran.fo.164.
Jurans non alienare si locauit per centum annos an efficiatur perjurus.ibi.nume.10.
3 Juramentum non pōt prestari a clericis sine licentia sui superioris.in c.significasti.nu.8.de foro compe.fo.85.
4 Juramentum quid sit: quid sacramentū: & quid insiurandum.in rubr. nu.1.de iureiuran.fo.126.
Super quo est iurandum.ibi.nu.2.
7 Juramētum non invalidat actum spiritualem superuenientem.in.d.c. de illis.nu.3.de sponsa.fo.3.
3 Juramentum calumnie an prestetur in causis spiritualibus vel annexis.in.c.ij.nu.1.et.5.de iura.calum.fo.125.
Juramētū calūnie qd differat a iuramēto de vitate dicenda.ibi.nu.10.
Juramentū calūnie est iterum prestandū qñ dicetur melius cognoscere veritatem licet semel sit prestitum.ibi.nu.11.
Per juramentū de veritate dicēda nō respondet per verbum credo sicus in iuramento.de calum.ibi.nu.10.et.12.fo.124.
4 Juramentum non est seruandum quando sine iniuria salutis eterne vel corporalis

vel corporalis seruari non pōt.in.c.si vero.nu.2.de iureiur.fo.132.
Juramentum tendens in dispendium salutis an sit seruādum ꝛ qualiter dicatur tendere in dispendium.ibi.nu.3.fo.132.
Juramentum quod nunq̄ erit episcopus vel clericus an sit obligatorium.ibi.nu.4.
Juramentum quod quis prestat de non fidelubendo an pro aliquo valeat.ibi.nume.5.
Juramentum ꝛ confessio facta dolore iracundie valeat.ibi.nu.7.
Juramentum seruare debetis qui iurauit redire ad carcerē.ibi.nu.8.
Juramentum metu extortum an obliget ꝛ in foro penitentiali:ꝛ in foro fori.ibi.nu.9.
Juramentum metu extortum an obliget contra venientem ad peccatū mortale an ad veniale.ibi.nu.10.
4 Juramentum metu extortum an obliget.in.c.cum cōtingat, numero.3. de iudi.fo.155.
Juramentū an valeat ꝛ obliget cōtra legem interpositum.ibi.nu.4.
Juramentum est validū factum contra legem humanam super fauore vel odio priuato fundatam.ibi.nu.6.fo.156.
Juramentū temerariū si nō est cōtra bonos mores ꝛ ex eius obseruantia non sequitur peccatum est seruandum.ibi.nu.7.
Juramentum an excludat simulationem contractus.in.d.c.cum cōtingat.nu.18.fo.158.
Jurans obseruare id quod sit contra legem vel statutum:an audiatur petendo absolutionem.ibi.nu.21.
Juramentum operatur qō fi actus non valet eo modo quo agit valeat quo valere potest.ibi.nu.25.fo.160.
Juramentum supplet defectū solennitatis formalis.ibi.nu.27.
Juramentum non validat contractum ratione rei seu materie prohibitum.ibi.nu.29.
Juramentum super stipulatione facta alteri an operetur obligationē. ibi.nume.31.
Juramentum an obliget fideiussores votare ꝛ an firmet pactum de nō cedendo bonis.ibi.nu.32.
3 Juramentum contrauentens nō facit actum nullum licet sit periurus. in.c.veritatis.nu.38.de do.ꝛ contu.fo.208.
Jurās soluere excommunicato intra certum tempus an teneatur adimplere.ibi.nu.39.
Juramentum non obseruans ex legitima causa nō est periurus.ibi.
Juramentum interpositum super aliqua re intelligitur si illa res in eodem statu permanserit.ibi.
Juramentum contra iuris dispositionem non obligat.ibi.nu.40.
Juramentum fine altero ex suis comitibus est seruandum si est honestum.ibi.nu.8.
4 Jurandi modus diuersus.in.c.ꝛ si christus.nu.10.de iureiur.fo.153.
Jurare an indistincte prohibitum sit cessante vtilitate vel necessitate. ibi.nume.12.
Jurans fine causa ꝛ iocose qualiter peccet.ibi.nu.15.
3 Juramentum illicite extortum non impedit petitionem iusti debiti.in c.nouit ille.nu.52.de iud.fo.36.
4 Juramentum de nō loquendo vel de non prestando officium charitatis an sit obligatorium.in.c.cū quidam.nu.6.de iureiu.fo.137.
7 Juramentum de veritate nunq̄ quis tenetur nec debet subire quando nō pōt haberi vera scientia.in.c.accedēs.nu.5.de purga.can.o.fo.149.
7 Juramentū qō prestat absoluendū ab excōicatione an sint de substantia absolutionis.in.c.cum de sideres.nu.4.de sen.excom.fo.167.
4 Juramentum non credit si ex aduerso contrarium probatur.in.c.proposuisti.nu.1.de proba.fo.7.
4 Juramentum an sit de solennitate testimonij.in.c.tuis questionibus. nu.2.de testi.fo.74.
An iuramentum quod defertur testibus vt remittatur a partibus requirat consensum iudicis.ibi.nu.3.
In remittendo iuramento testibus requiritur cōsensus vtriusq̄ partis.ibi.nume.4.
An pres in cā criminali possint remittere iuramētū testib⁹.ibi.nu.5.
Juramentum calūnie potest tacite a partibus remitti sed non expresse ꝛ que sit ratio differentie inter iuramentum calūnie et illud quod prestatur testibus.ibi.nu.6.
Si non apparet an iuramentum fuerit remissum nec prestitum an presumatur prestitum.ibi.nu.8.fo.75.
3 Juramentū quod vertit circa opus pietatis potest variari diebus festis. in.c.j.nu.3.7.9.de feriis.fo.137.
3 Juramentum calūnie prestatur bodie etiam in spiritualibus.in.c.literas.nu.19.de.resti.spo.fo.182.
Juramentum quo quis se astrinxit stare mādatis ecclesie non ligat in his que sunt contra deum vel animam.ibi.nu.20.
Juramentum quo ad deum intelligitur secundum intentionem iurantis.ibi.nu.21.
Juramentum non debet quis seruare ei⁹ sit cōscius solus ipse de causa non seruandi iuramentū ꝛ licet habeat plures ab ecclesia.ibi.nu.26.
3 Juramentū an sit seruādum est cogaitio ecclesiastica.in.c.cū venissent. numero.4.de iud.fo.30.
2 Juramētum deci sortium ꝛ suppletiuū deferēs illi qui pro se habet vnum testem.in.c.ex insinuatione.nu.2.4.6.de procu.fo.140.
Juramentū suppletiuū dat etiam in causis non leuibus.ibi.nu.3.
Juramentum suppletiuum datur etiā qō femina sit adducta in testem ibi.nu.7.fo.141.
3 Juramentū operatur vt quis cōueniatur coram iudice ecclesiastico.in c.cum contingat.nu.23.de foro cōpe.fo.78.
7 Juramentū prestat tactis sacrosanctis scripturis ꝛ si nō tangant non valet.in.c.laudabilem.nu.3.de frigi.ꝛ male.fo.35.
4 Juramentum clerici prestitum laico in dependentibus a potestate sua est obligatorium.in.c.petitio vestra.nu.1.de iureiur.fo.162.
Juramentum extortum an obliget.ibi.nu.3.
Juramentū generale de non essendo contra aliquē an extendat ad causas suas cōsanguineoꝝ ecclesie sue vel patrie sue.ibi.nu.4.
4 Juramentum non exigitur in purgatione faciēda.in.c.literas.nu.9. de presum.fo.123.
3 Juramenti positi in ꝟctu vigore pōt princi palis cōueniri in foro ecclesiastico sed an eius heres.in.c.cū sit generale.nu.22.de foro cōpe.f.66.
4 Juramentum in foro penitentiali interpretatur secūdum intentionem iurantis sed in foro iudiciali interpretatur secundum ius.in.c.veniēs. nu.4.de iureiur.fo.138.
Per secundum iuramentum non tollitur promissum alteri factū soleniter.ibi.nu.6.fo.139.
Juramentū se obligans ad factū compellitur precise nec succedit obligatio ad interesse.ibi.nu.7.
Jurans seruare laudū intelligitur iurare de soluenda re laudata vel de soluenda pena.ibi.nu.8.
4 Juramentū appositū super actu intelligitur cū oībus cōditionibus ꝛ limitationib⁹ illi⁹ act⁹.l.c.quēadmodū.ff.illō aūt.nu.5.de iureiu.f.152.
Jurans non accusare an possit renūtiare iurans non denunciare si denunciat an incurrat periurium.ibi.nu.7.
Multe cōditiōes generales q̄ subintelligūtur in iuramēto.ibi.nu.8.
Juramentū contra legem non tenet si iuramentum est reprobatum per ius canonicum.ibi.nu.11.
Jurans non accusare an obligetur ꝛ quomodo.ibi.nu.14.
4 Juramentū de veritate dicēda potest deferre iudex in causa vsurarū ꝛ in causa qua imminet peccatum dificilibus alijs pbationibus ꝛ eminentibus indicijs.in.c.ex literis.nu.4.de iureiu.fo.163.
Juramentū de veritate dicenda bodie a patre exigi pōt in omni causa indirecte mediantibus positionibus.ibi.nu.5.
Si pbet Sōtem esse vsurariū ꝛ per famam probetur quosdā suos contractus vsurarios est locus delationi iuramēti in defectum.ibi.nu.6.
Juramentū in defectū defertur repetenti vsuras qui pbabit aduersariū suum fuisse vsurariū ante ꝛ post ꝛ tēpore cōtractus.ibi.nu.7.
Si per iuramentū de veritate non potest deuera sorte liquere iudex ex conjecturis iudicabit.ibi.nu.8.
In iuramēto de calūnia respondet per verbū credo ꝛ non credo in iuramento veritatis per verbū scio ꝛ nescio.ibi.nu.10.
6 Juramētum de nō infendando nō obstat quin aliquo casu possint res infeudari.in.c.ex parte.nu.1.ꝛ.3.de feudis.fo.92.
Juramētū de nō infeudādo roma.ponti.inconsulto comprehendit res quarū ecclesia habet vtrūq̄ dōium nō aūt res infeudatas vel empbyteoticarias si aliquo casu vel tempore reuertantur.ibi.nu.3.
6 Juramētum q̄ concernit vtilitatē iurantium non possunt illi ſuenire q̄ nemo pōt seipsum absoluere sed petentes fauorem terū potest per ipsum remitti.in.c.dilecto.nu.2.de preben.fo.34.
Contra iuramentum potest venire subsistente causa maxime fauoré publicum concernente.ibi.
2 Juramentum calūnie sufficit tantū semel prestari in causa.in.c.prudētium.§.sexta.nu.8.de offi.deleg.fo.86.
5 Juramētum bonoris regulariter est interdictū periurio sed iuramentū oneris qō tēdit ad ipsum obligandū non est sibi interdictum si vellet ne deficeret.in.c.qōni.nu.21.de appel.fo.103.
7 Juramenta licita subire non est peccatum.in.c.et si questiones.nu.2. de iuro.fo.72.
6 Juramentum si requiritur cū tactura scripture non valet si scriptura non tāgatur.in.c.nullus.nu.2.de regu.fo.155.
3 Juramentum calūnie prestatur post litis contesta.immediate.in rubr. nu.1.de iura.cal.fo.122.
1 Juramentū delatū a parte parti nō admittit postea pbationem in cōtrarium.in.c.qi propter.§.illud.nu.3.de elec.fo.165.
4 Juramentū subditi de prestādo obedientiam illi cui non debet est illicitum.in.c.ea te.nu.3.de iureiur.fo.144.
Jurās fidelitatē p syndicatu archiepō an sit fendo priuādus.ibi.nu.5.
6 Juramētū quo casu possit subiri in his que dependent ex animo ꝛ conscientia nostra.in.c.vidua.nu.5.de reg.fo.67.
5 Juramentū nō impedit validitatē actus licet attentans sit periurus. in.c.si diligenti.nu.7.de prescri.fo.39.
7 Juramētū ad cōmodū partiū prestitū per partem remitti potest.in.c.

pterea.nu.3.5.de sponsa.fo.2.
Juramentū sponsaliū per sponsos potest remitti.ibi.nu.4.
Juramentū q̄q̄ primo aliter dirigitur deo ꝛ quādoq̄ nō.ibi.nu.6.
2 Juramentū nō requirit necessario tactum aliquius rei.in.c.ad aures.nu.3.quod metus cau.fo.161.
Juramentū magis est observandū quando interponitur super corpore christi q̄ si super alia creatura.ibi.nu.3.
4 Juramēta restitū debēt scribi per notariū.in.c.q̄m.nu.33.de pba.fo.31.
5 Juramentū non est deferendū illi qui est suspectus deierari.in.c.pastoralis.nu.6.de cr.ep.fo.5.
2 Juramentum q̄ interuenit compromisso tunc pōt peti executio laudi nec requiritur alia emologatio nec succedit obligatio ad interesse.in.c.per mas.nu.13.de arbi.fo.175.
De quo vide in nu.10.fo.176.
Juramentum habet vim clausule ratō mente pacto.ibi.nu.14.
7 Juramētū vbi interuenit in sponsalibus facti q̄ molestē compelli pōt ad sōlēnitatē matrimonii.in.c.de illis.cl.i.nu.4.de despō.impub.fol.14.
8 Juramentū prestitū per prelatū in alienatione iurium ecclesie preiudicat sibi sed nō ecclesie.in.c.cū venissent.nu.14.de iudi.fo.54.
Juramentum primum preiudicat secundo.ibi.
Juramentū litis decisorii q̄ prestatur in supplementū pbationis partis actionem sm vtrūq; ius.ibi.nu.24.
3 Juramentū non petitur q̄n verisimiliter timetur de nō observatione illius.in.c.ceterum.nu.4.de iura.cal.fo.127.
Juramentū calumnie potest omitti etiā parte presente.ibi.nu.8.
Juramentū calumnie potest ex aliqua causa rationabili remitti ex consuetudine.ibi.nu.9.
Juramentū calūnie potest per principis rescriptū tolli per alium non etiam si esset legatus principis.ibi.nu.10.
6 Juramentū receptū ab vsurario inducit magnā presumptionē contra eum.in.c.pos.nu.5.de pigno.fo.94.
2 Juramento contrauenire volens ex noua causa superueniente an audiatur.in.c.cum tanger.nu.8.de renun.fo.10.
6 Juramentū an ligauerit iurātem spectat ad iudicem ecclesiasticū.in.c.significante.nu.2.de pigno.fo.95.
Juramēti dubij interpretatio nō spectat ad secularem sed ad ecclesiasticū iudicem ibi iuramētū positū in casu a lege prohibito obligat iurātem si pbibitio legis mandauit in odiū alicuius ꝛ in fauorem iurantis nonū tale iuramentum firmat contractum.ibi.nu.4.
4 Juramentum iudiciale necessarium quid operet ꝛ iudiciale simpler ꝛ qd voluntarium.in.c.iuramentum.nu.4.de iureiur.fo.166.
Ex quolibet iuramento licito nascitur actio de iure canonico dūmodo materia ad hoc sit apta.ibi.nu.2.
Juramentum iudiciale q̄n deferē necesse hz parsvel iurare vel referre si iusta est iudice aut iurare aut referre secus si non.ibi.nu.4.
Juramētū iudiciale vel necessariū recusandi q̄ sit iusta causa.ibi.nu.5.
An post iuramentū prestitū possit recedi per nouas probationes in cōtrarium repertas.ibi.nu.7.fo.157.
3 Juramentū non deferē in supplementum semiplene pbationis q̄n agitur de triplo benefacij.in.c.cū super.nu.10.de cau.pos.ꝛ pro.fo.167.
7 Juramētum ſtruncūp generale non comprehendit illicita.in.c.cū iuramento.nu.16.de bona.fo.97.
6 Juramentum est personale ex parte iurātis ꝛ facit mutare forum.in.c.parochianos.nu.4.de sepul.fo.140.
5 Juramentum sine cautio iuratoria nō sunt exigēda ab illis q̄ presumuntur deierare.in.c.qua fronte.nu.10.de appel.fo.103.
4 An pro iuramento temerario puniet quis beneficio vel inhabilitet ad promotionem vel deponatur.in.c.tua nos.cl.i.nu.3.de iureiur.fo.156.
Juramētū licitū trāsgredies vel temere iurās qualit peccat.ibi.nu.4.
Juramenti forma qualiter prestat a clerico episcopo.ibi.nu.5.
5 Juramentum ingraliter prestitū hz intelligi similiter ꝛ restringi ad cāmbonestā ꝛ verisimiliter excogitatā.in.c.ad hec.nu.5.de appel.fo.100.
4 Juramentū iudiciale retractat p nouas pbationes vbi versat periculū animē nō remissibile p partes.in.c.iuramētū.nu.8.de iureiur.fol.167.
Juramētū referre quare nō est licitū in actionibus famosis.ibi.nu.12.
Juramentū deferre indistincte nunq̄ licitū sit in actionibus famosis ꝛ aliis criminibus.ibi.nu.13.
An per nouas testes possit recedi a iuramēto iudiciali.ibi.nu.10.
1 Juramentum operatur q̄ valeat stipulatio alteri facta.in proe.greg.nume.25.fo.8.
4 Juramentū an sit obligatorium q̄n interponitur super rebus iurātis metu.in.c.perueniens.cl.i.nu.2.de iureiu.fo.118.
Juramētū prelati an pctudicet ecclesie ꝛ an prelatus obliget.ibi.n.4.
4 Juramentū extortum calore tractūdi nō obligat.in.c.sicut ex literis.nu.2.de iureiur.fo.157.
7 Juramentum calūnie non excusat a condēnatione expensarum.in.c.ca semel.nu.4.de penis.fo.165.
4 Juramētum de redeundo ad carcerē an sit obligatorium.in.c.sicut infra.nu.4.de iureiur.fo.170.
Jurans an obliget si non consentiat ille cui fit iuramentum.ibi.nu.5.
Si duo inter se iurent ꝛ alter iuste impediatur adimplere sēdo iurās non obligatur.ibi.nu.6.
7 Juramentum ꝛ simplex promissio differunt ꝛ facilius permittitur cōtrauentio contra promissionem quā contra iuramentum.in.c.preterea.nu.7.de sponsa.fo.6.
6 Juramentū extraiudiciale qō fit inter partes nulla inter eas interueniēte obligatione saltē nuda est sufficiens sm vtrunq; ius vt ex eo agat ad eius obseruantiam.in.c.cū venissent.nu.26.de iudi.fo.54.
Juramentum potest remitti a parte parti.ibi.nu.27.
7 Juramentū de parēdo mādatis ecclesie nō habet vim absolutionis.in c.qō in dubijs.nu.1.c.2.de sen.excō.fo.173.
4 Juramēti illiciti relaxatio est necessaria.in.c.fi.nu.2.de testi.cog.f.94.
4 Juramentū metu mortis vel crū amissione interpositum est obligatorium quo ad ecclesiā militātem.in.c.verum.nu.1.de iureiu.fo.138.
Juramentū vano metu interpositum an sit obligatoriū.ibi.nu.2.
4 Juramētum nunquid sit remissum debitoribus per illa verba testatoris vt heredes restituerent vsuras qui probarent ꝛc.in.c.ad nostram.cl.ij.nu.11.de iureiur.fo.142.
7 Juramentū non impedit matrimoniū sequēs licet trāsgrediēs sit perjurus.in.c.sicut.nu.3.de sponsa.fo.9.
Juramētum an ꝛ quando invalidet actum spiritualem ꝛ temporalem subsequentem.ibi.nu.4.
Juramentum non valet si simplicē promissionē alteri factam.ibi.nu.8.
4 Juramentum malitie semper pōt exigi q̄is iuratum sit de calumnia.in.c.vltra terciam.nu.3.de testi.fo.85.
4 Juramēto suemes respectu quātitatis reatus magis peccat q̄ qui venit cōtra simplicē loquelam.in.c.clericus.nu.5.de iureiur.fo.166.
7 Jurās temere moraliter peccat.in.c.ad audientiā.nu.6.de spōsa.fo.3.
4 Juraas alicui ꝛ successoribus vel turās alicui tñ expresso nomine proprio vel nomine dignitatis an teneatur successoribus iurare.in.c.veritatis.nu.2.de iureiu.fo.137.
Juramētū non ligat heredes iurantis ꝛ sic obligatio circa spiritualia non transmittitur ad heredes.ibi.nu.3.
7 Jurans nō iremissi facta pace fīvadit facta tū treuga an incidat in penam excōicationis seu periurū.in.c.significasti.nu.2.de iude.fo.87.
3 Jurare de calūnia recusans si nō est condēnatus ꝛ iterū incipiat agere an poterit repelli.in.c.si.nu.22.de iura.cal.fo.151.
7 Jurans non reuelare secretum si adducat in testem pōt ipsum reuelare sine metu periurij.in.c.dilectus.nu.5.de excess.prela.fo.122.
Jurare nemo pōt nolle testificari ꝛ si iurauerit iuramētū nō valet.ibi.
6 Jurans stare in aliquo loco si p interesse dicen loci aliqui se absenter nō incurrit periurii.in.c.ex parte.nu.1.de cle.nō resi.fo.21.
7 Jurans vigore alicuius rei cessante illa re absolutus est a iuramēto.in c.cū ex iniuncto.nu.6.de no.ope.nun.fo.176.
Jurans obedire superiori si ille nō erit amplius superior censetur absolutus.ibi.
7 Jurans cōtrahere cum aliqua si vult religionem ingredi debet prius contrahere ꝛ postmodum religionem poterit ingredi.in.c.cōmissum.nu.1.de sponsa.fo.7.
4 Jurans nō diuertere an ex causa possit diuertere et nō incurrere periurium.in.c.tua nos.cl.ij.nu.7.de iureiu.fo.151.
Jurans non redire ad maritum an obstante iuramento possit redire.ibi.nume.8.
6 Jurans alienare nolle bona ecclesie non potest alienare illa de quibus dubitat an sint ecclesie.in.c.ex super.nu.1.de reb.eccle.alie.fo.76.
Juramēum de non alienando bona ecclesie non extendit ad bona que tempore iuramēti nō sunt de mensa capituli.ibi.
Juramentum de non alienando an extendatur vt non possit alienare in vtilitatē ecclesie vel rem modici valoris.ibi.nu.16.ꝛ.18.
Juramentū simpliciter prestitū intelligit sm materiā subiectam.ibi.
Juramentum est stricti iuris.ibi.
Jurans non alienare inconsulto papa vel sine licentia superioris non poterit etiam licitam alienationem facere.ibi.nu.16.ꝛ.17.
4 Jurans aliqui nō reuelare secretū si producit in testem debet reuelare ꝛ nō peccat.in.c.intimauit.nu.3.de testi.fo.53.
3 Jurare recusans ex aliqua obstinatione damnabili presumitur hereticus.in.c.i.nu.8.de hereti.fo.138.
4 Jurans per metū observare id ad qō tenebatur de iure si contrauenit incidit in periurū sed potest petere absolutionē a tali iuramento.in.c.ad nostram.cl.ij.nu.3.de iureiur.fo.143.
3 Jurans de stando ꝛ parendo iuri vel mandatis ecclesie non prohibetur appellare ex legitima causa secus ex frinola.in.c.prout.nume.11.de do.ꝛ contu.fo.108.
Juramentū quātūcūq; generale non extenditur ad illicita.ibi.
Jurans nō recusare iudicem nō prohibetur ipsum recusare ex causa legitima superueniente.ibi.nu.12.
5 Jus tertij an ꝛ qñ liceat opponere ad excludendum ius agētis in.c.veniens.nu.25.de prescrip.fo.44.
6 Jus conferendi habīs potest beneficium recipere a papa.in.c.fi.nu.6.de instī.fo.54.

7 Jus ciuile non dicitur preiudiciale ecclesijs qñ pōt se habere ad preiudicium ꝛ fauorem. in.c.j.nu.4.de no.op.nun.fo.135.
Jus canonicū seruatur in vtroq; foro in concernentibus animā vel interpretationē iuris diuini in quibuscūq; alijs de quibus.in.d.c.j.nu.5.
Jus canonicum seruat in vtroq; foro in casu in quo ius ciuile non prouidet.ibi.nu.5.
Jus canonicū ꝛ ciuile si discordant ꝛ vtrūq; sit rationabile vtrunq; seruabitur in foro suo.ibi.nu.7.
Jus ciuile an ꝛ qñ seruabitur per clericos.ibi.nu.8.

1 Jus eligēdi sine presentandi deuoluitur ad eum qui habebat electum vel presentatum confirmare si ōes de collegio vel patronus sine heredibus mortui sunt.in.c.j.nu.10.de elec.fo.118.

6 Jus qō quis nō habet quo casu potest in alium trāsferri.in.c.cura pastoralis.nu.8.de iurepatro.fo.193.

7 Jus canonicum in olbus in quibus cōtrariatur iuri ciuili obseruat in terris ecclesie.in.c.peruenit.nu.1.de adul.ꝛ stu.fo.104.
Jus ciuile seruatur in terris imperij indistincte vbi eius obseruantia non inducit peccatum.ibi.nu.2.

2 Jus eligendi quomodo et quibus interuenientibus acquiritur.in.c.ȳ. nu.23.de resti.in integ.fo.157.

5 Jus canonicū seruatur in terris ecclesie vbi discordat a iure ciuili etiā in nō concernentibus animā.in.c.si duobus.nu.6.de appel.fo.92.

6 Jus instituendi presentatū vel cōfirmandi electū an transeat in alium si eps est negligens in instituendo vel cōfirmando.in.c.nulla ecclesiastica.nu.12.de concess.preben.fo.55.

5 Jus suum dicitur prosequi ille qui nō vult superiorem non idoneum. in.c.dilecti filij.nu.6.de excep.fo.13.

7 Jus legitimandi potest prescribi per inferiorem a principe.in.c.super quibusdam.nu.2.de ver.sig.fo.187.

6 Jus instituendi transit in capitulū sede vacante sed nō ius conferendi. in.c.ex frequentibus.nu.8.de instit.fo.52.

5 Jure suo non priuatur quis ex sola cōtumacia sed debet procedi cōtra ipsum alijs remedijs opportunis.in.c.cū super.nu.22.de re iudi.f.68.

6 Jus in re acquiritur in spiritualibus ex solo titulo citra aliquam traditionem.in.c.inter cetera.nu.5.de preben.fo.29.

2 Jus decimandi est quid spirituale nec potest cadere in laicū.in.c.pernenit.nu.2.de arbi.fo.168.

1 Jus diuinū potest limitari minui ꝛ augeri vel distingui si ratio suadet ab ipsa lege positiua: secus si ratio nō suadet.in.c.si.nu.2.de cōsue.f.103.

7 Jus percipiendi oblationes in alterius ecclesia quomodo ꝛ quāto tēpore prescribatur.in.c.cum inter vos.nu.1.de ver.sig.fo.188.

6 Jus presentandi habēs potest presentare filiū alias idoneū.in.ex'oze sedentis.nu.2.de his que fi.ma.par.ca.fo.72.

7 Jure canonico statur in matrimonijs contra bendis.in.c.fina.nu.2.de rapto.fo.108.

7 Jus quādo aliquid inducit ex presumptione certa seu ex aliquo facto non satisfit iuri nisi factū fit perfectum ꝛ nō sufficit incboasse.in.c.adolescens.nu.2.de sponsa.fo.12.

6 Jus accrescendi nō habet locū in feudis neq; in emphyteosi nisi expresse fuerit dictū.in.c.ex parte.nu.8.de feudis.fo.91.

5 Jus decimandi an habeat causam continuam.in.c.de quarta.nu.13.et 21.de prescrip.fo.23.ꝛ seq.

1 Jus habere in aliqua re an significet respectu ꝓprietatis an respectu possessionis.in.c.bone memorie.el.ȳ.nu.7.de postula.prela.fo.113.

3 Jus eligēdi est ꝓscriptibile.in.c.cū ecclesia.n.5.de cau.pos.ꝛ pro.f.154.
Jus eligendi an perdatur ex eo: qr in actu electionis aliquis non fuit vocatus.ibi.nu.11.
Jus decimandi si fuerit habitum in perceptione certe speciei fructuus sufficit ad prescribendū ius decimandi quo ad quoscūq; fructus illius fundi.ibi.nu.54.fo.156.

6 Jus baptizandi pertinet ad ecclesiam cathedralem alio non cōstito.in.c.i.nu.1.de relig.domi.fo.183.

7 Jus patronatus non potest vendi hoc modo vendendo tibi villam cum iurepatronatus qō habeo in ea sed isto alio modo fie vt vendo villam cū iurepatronatus: qr primo casu venit principaliter secō accessorie.in.c. querelam.nu.6.de fimo.fo.72.

6 Jus conferendi beneficia est prescriptibile ius vero instituendi an ꝓscribatur: remissiue.in.c.ex frequentibus.nu.3.de insti.fo.52.

3 Jus cōferendi transit gradatim in superiores ipso iure si illi ad quos spectabat fuerūt negligētes. Ant.in.c.lras.nu.2.de sup.neg.pla.fo.34. Et in.c.seq.in.ȳ.no.

7 Jus canonicum attenditur in materia spirituali.in.c.proposuit.nu.3. de coniu.seruo.fo.25.

2 Jus canonice ꝛ accessoria ad illud vt est stallus in choro ꝛ locus in capitulo dicuntur spiritualia iura.in.c.cū inter.nu.1.de renun.fo.10.

1 Jus naturale et eius constitutio quomodo extenditur ad preterita.in c.si.nu.8.de consti.fo.42.

6 Jus humanum quotiescunq; est fundatum super presumptione nō est obseruandum in foro animę si veritas est in cōtrariū.in.c.raynaldus. nu.14.de testa.fo.127.

7 Jus accrescendi habet locum in iurisditionalibus.in.c.ad abolēdam. nu.10.de here.fo.90.

3 Jus funerādi est cōcessum laicis quo ad possessionē non quo ad vsū. in.c.quanto.nu.10.de iud.fo.10.
Juris funerandi cognito ad quem iudicem spectet.ibi.nu.11.

4 Jus diuinum allegari potest in decisionibus causarum.in.c.licet.el.j. nu.3.de testi.fo.56.
Jus diuinum potest limitari per ius positiuum.ibi.nu.3.

3 Jus patronatus participat de spiritualitate ꝛ temporalitate.in rubr. nu.4.de iud.fo.2.

6 Jus ecclesiasticandi non potest prescribi a non habēte aliquā iurisditionē vel prerogatiuā: prout est capitulum prepositus vel archidiaconus.in c.ȳ.nu.7.de his que fi.a ma.par.ca.fo.71.

7 Jus conferendi beneficia habens non pōt illa pro suo vsu retinere sine ibi cōferre.in.c.ad aures.nu.12.de excess.prela.fo.130.

7 Jus percipiendi fructus ad tempus beneficijs vacaturis pro debitis ecclesie solvendis a quo concedi potest.in.c.tua nobis.nuper.de verbo.signifi.fo.89.

6 Jus instituendi potest pertinere ad nō ēpm de iure speciali.in.c.cum venissent.nu.1.ꝛ nu.10.de insti.fo.53.

3 Jus cōferendi vel eligēdi acquirit per vnicam collationem vel electionem nō aūt pro prietatis.in.c.cū olim.na.5.de cau.pos.ꝛ pro.fo.193.

4 Jus canonicū pōt dici ius diuinū.in.c.nimis.nu.3.de iureiur.fo.162.

6 Jus dectmādi est quid spirituale nec potest concedi in perpetuum sed ad tēps fic.in.c.exhibita.nu.4.de rerum permu.fo.62.

7 Jus ad rem acquiritur per electionem sed per collationem acquiritur ius in re.in.c.super bis.nu.3.de accu.fo.58.

6 Jus funerādi si est concessum alicui ecclesie censetur accessum cum clausula qō nō intelligatur derogatum quin ecclesie parochiali debeat canonica portio.in.c.certificari.nu.10.de sepul.fo.137.

6 Jus cōferendi vel instituēdi habens potest etiam mittere in corporalē possessionem.in.c.ex parte abtensis.nu.1.de cōcess.preben.fo.61.

6 Jus diuinū non potest tolli sed bene limitari distingui vel interpretari.in.c.significatū.nu.3.de reg.fo.159.

6 Jus instituēdi vel cōfirmandi transit in capitulum sede vacāte: sed nō ius libere conferendi qñ collatio spectabat ad solum episcopum.in.c. auctoritate.nu.8.de insti.fo.52.

☞ Adde ꝙ capitulū sede vacāte: licet nō succedat in libera collatione beneficiorū transit tamē in eū ius instituēdi presentatū per patronos que est collatio necessitatis ꝛ nō libera: nam ex quo presentatus est idoneus debet institui per superiorem. de iurepatro.c.nobis. libera enī collatio dicit quedam donatio que non transit in capitm: nec etiā in vicariū epi sine speciali mādato: vt in.c.si.de offi.vica.lib.vj.qō aūt ius instituēdi transeat ad capitm: licet nō ius cōferendi sede vacāte. facit.c.cū olim. de maio.ꝛ obe.ꝛ.c. vnicū. ne sede vacā.lib.vj.ꝛ vide no. per Barr.in.l.octo populi.ff.de insti.ꝛ iur.ꝛ Jo.cal.in.c.si.de cle.non resi.no. Abb.in.c.ex frequētibus.de in fi.nu.8.ꝛ optime facit.c.j.de insti.lib.vj. Adde Lud. in sing.suis.sing.ccccxcvj.inci.fundatores. vbi dicit ꝙ licet vicarij epi scopi generalis nō possit cōferre beneficia: vt in.d.c.fi. potest tamē insti tuere presentatū per fundatorem: casum dicit esse notandum. in.d.c.ex frequentibus.ꝛ adde cūdem Ludo.sing.dccij.inci.de longeua vbi dicit ꝙ si epūs abest in remotissimis partibus ad quem impossibile est habere recursum: an eo casu vicarius possit cōferre in ecclesijs cōferendis seu locis alijs: videt dicendū ꝙ non per.d.c.fi. sed dicit Archi. in curia romana obtinuisse cōtrariū: prout ipse refert in.c. barbarina ecclesia. lxij.dist. per tex.sing.in.d.c.ex frequētibus. sed Roma. tenet contrariū per casum in.c.i. in fi. ne sede vacā. lib.vj. vbi dicit qō in hoc casu valet collatio etiā si nullū cōsilium vel cōsensus accessit. secō alleg. Fe de. de se. cōsti. cle. vnic. vbi firmat qō cōsensus epi requisitus ad validitatem statuti facti per capitm nō potest prestari per generalem epi vicariū. et est ratio sm eū: qr est volūtarie iurisditionis: vt in.d.c.fi. de offi. vica. li. vj. sed pondera: qr.d.c. vnicū in fi. ne sede vac. ꝛ.d.c.fi. loquūtur in collatione beneficiorū. ꝛ.c. ex frequentibus. loquit in institutione quo casu vicarius episcopi non potest ex officio suo instituere. ꝛ alibi non ita bene probatur sm Abb. ibi ꝛ ppne institutio fit de presentato per patronū: et sic est quedam collatio non libera: qr ex quo presentatus est idoneus debet institui per superiorem. vt.q.vij. decernimus. de iurepatro.c. nobis. sed collatio est libera qñ scz sine presentatione alicuius puidet alicui de beneficio: ista enī cum sit quedam donatio nō transit in vicariū per generalem concessionem per.d.c.fi. credo tamē in casu.d.c. vnici. in fi. per illum tex. romanum fuisse bene locutum.

6 Jus presentandi habens potest presentare clericū per literas.in.c.ea nosciture.nu.3.de his que fi.a prela.fo.68.

3 Jus canonicū in cōcernentibus materiā ecclesiasticam seruat vbiq; in alia materia secus qr seruat in terris ecclesie ꝛ ius ciuile in terris imperij.in.c.clerici.nu.2.de iud.fo.24.

1 Jus presentandi clericum in aliqua ecclesia an sit prescriptibile.in.c. querelam.nu.9.de elec.fo.143.

6 Jus primogeniture est trasmissibile in heredem.in.c.licet.nu.8.de voto et vo.re.fo.176.

6 Jus eligendi habentes ſi non eligunt intra ſermenſes vel tres hodie tranſfertur ius eligendi in proximum ſuperiorem. in. c. dilectus filius. nu. 2. de conceſ. preben. fo. 62.

2 Jus portandi inſignia extra prouinciam poteſt habere quis ex priuilegio vel conſuetudine. in. c. ad bonorem. nu. 7. de au. & vſu pal. fo. 8.

5 Jus decimandi preſcribit in aliena parochia ſpacio quadraginta annorum. in. c. ad aures. nu. 1. de preſcri. fo. 25.
Jura ſpiritualia nō poſſunt poſſideri per laicum etiam per tm̄ tps de cuius initio non eſt memoria in contrarium. ibi. nu. 2.

5 Jus pōt alicui cōpetere vt nō vendant victualia in alio loco niſi in ſuo vel vt nō coquat panis vel nō molet granū in alio forno vel molēdino: & hoc q volētes alibi exercere fuerūt prohibiti & prohibitioni acqueuerunt per tempus longū. in. c. ſignificante. nu. 1. de appel. fo. 136.

3 Jus canonicum ſeruatur vbiq; in his que concernunt animam. in. c. ſepe. nu. 4. de reſti. ſpo. fo. 191.

4 Jus q̄ procedit limitatiue ad regulas iuris poteſt extendi data paritate rationis. in. c. iurauit. nu. 3. de proba. fo. 10.

7 Jus canonicū hz dependētiam a iure diuino in multis & in multis a iure ciuili. in. c. qualiter & q̄n. el. ℌ. nu. 3. de accuſa. fo. 64.

2 **Jura** perſonalia non poſſunt ad alios trāſferri. in. c. ℌ. nu. 2. de auto. & vſu pal. fo. 7.

6 Jura epiſcopalia petens cenſetur petere tam ea que competunt de iure communi q̄ ea que de iure ſpeciali. in. c. conſtitutus. nume. 24. de religi. domi. fo. 189.

2 Jura epiſcopalia poſſunt preſcribi per inferiorem prelatum. in. c. conquerente. nu. 8. de offi. ordi. fo. 121.

6 Jura epiſcopalia vel parochialia poſſunt cum titulo preſcribi. in. c. cū ſint. in. 8. de deci. fo. 148.

5 Jura & bona ſpectantia ad papam poſſunt preſcribi etiā per eccleſiam inferiorem ſed eius ſuprema poteſtas nō preſcribitur. in. c. ſi diligenti. nu. 11. de preſcrip. fo. 39.

6 Jurium correctionem nō debēt inducere intellectus ſubauditi & ſuppleti. in repe. c. cū eſſes. nu. 13. de teſta. fo. 117.

6 Jura epalia poſſunt preſcribi in aliqua eccleſia poſita in aliena dioceſi ſine cū titulo ſiue fine: per tm̄ tps de cuius initio nō eſt memoria. in. c. ſuper eo. nu. 6. de parochijs. fo. 142.

6 Jura loquentia de electione nō habent locum in poſtulatione. in. c. q̄ ingredientibus. nu. 4. de teſta. fo. 111.

2 Jura perſonalia non tranſferūtur etiam per contractum commodati. Anto. in. c. ad hoc. nu. 1. de auto. & vſu pal. fo. 20.

5 Jura reſeruata imperatori in ſignum ſupreme poteſtatis preſcribunt tanto tempore de cuius initio nō ſit memoria. in. c. cum nobis. nu. 3. de preſcrip. fo. 32.

5 Jura epiſcopalia que ſint preſcriptibilia. in. c. cum ex officij. nume. 6. de preſcrip. fo. 37.

6 Jura epiſcopalia poſſunt preſcribi contra epm̄. in. c. cum venerabilis. nu. 5. de cenſi. fo. 105.

2 Jura ſunt conſideranda ſm̄ ſenſum qui cadit in intellectu periti & ſubtiliter intuētis. in. c. inter corporalia. nu. 14. de tranſla. epi. fo. 4.

6 Jura ſpiritualia an & quo caſu an tranſeant cū vniuerſitate ſi ipſa vniuerſitas alienetur in qua cōtinebant dicta iura ſpiritualia. in. c. ad queſtiones. nu. 6. de rerum permu. fo. 90.

5 Jura & etiam regule poſſunt limitari per ſolam rationem naturalem. in. c. vt debitus. nu. 36. de appel. fo. 128.

6 Jura epiſcopalia poſſunt acquiri per inferiorem prelatum forte p preſcriptionem. in. c. j. nu. 3. de reb. ecc. alie. fo. 73.

5 Jura licite deducūtur in argumētū & hoc q̄n aperte non pbat intentū allegātis. in. c. ſcio requiris. nu. 4. de appel. fo. 110.

6 Jura ſpialia & eccleſiaſtica pōt vēdicari rei vēdicatione vtili nā dicebatur vero dño. in. c. cum venerabilis. nu. 2. de religi. domi. fo. 185.

5 Jura epalia poſſunt pleno iure preſcribi ſed non illa que ſunt ordinis. in. c. auditis. nu. 4. & 23. de preſcri. fo. 34.
Jus exēdi vel viſitandi pōt eſſe apud plures inſolidum et locus eſt preoccupandi. ibi. nu. 14. & 17.

3 **Jurisdictionem** contentioſam in plonas dūtarat obtinētes tam in tota dioceſi etiā extra loca ppria exercere poſſunt ſecus ſi habēt iurisdictionem in territorio limitatā iuriſdictionē vero penitentialem etiā extra territorium dicere poſſunt. in. c. cū contingat. nu. 33. ver. viij. cōdu. de fo. compe. fo. 18. & in repe. c. ſi quis contra clericum. nu. 54. eo. ti. fo. 60.

1 Jurisdictio ex qbus actib⁹ perpetuet. in. c. q̄n autē. nu. 5. de reſcri. f. 57.

2 Jurisdictio delegata nō perpetuatur per ſubdelegationem. in. c. paſtoralis. nu. 3. de offi. deleg. fo. 93.

6 Jurisdictio data a lege dicitur ordinaria. in. c. in ſingulis. nu. 3. de ſtatu mona. fo. 182.
Jurisdictio delegata cēſet illa q̄ dat per iſta verba vice noſtra. ibi. n. 7.

3 Jurisdictio ſi detur alicui reſpectu certe qualitatis euaneſcit poſtea ſi illa qualitas. in. c. ſi clericus. nu. 6. & 8. 9. de fo. compe. fo. 60.

3 Jurisdictio non perpetuatur ex actu nullo quo perpetuatur ex citatione. in. c. ſignificauerunt. nu. 17. de iud. fo. 47.

6 Jurisdictio in genere an cenſeat ad vnū ptinere per exercitiū vnius actus vel articuli in iuriſdictione. in. c. j. nu. 3. & 5. de reli. domi. fo. 184.

2 Jurisdictio progata in aliquem cōſtitutum in dignitate an tranſeat in ſucceſſore illo remoto a dignitate. in. c. nouit. nu. 6. de offi. leg. fo. 108.

2 Jurisdictio ſi fuerit preſcripta intātū eſt penes preſcribētem inquātus ipſe eſt ſolicitus in ea exercenda alias poteſt ordinarius ſuppliere. in. c. irrefragabili. nu. 1. & 2. de offi. ordi. fo. 119.

3 Jurisdictio delegata verū duret poſt abſolutionem ab inſtantia iudicij. in. c. examinata. nu. 22. de iud. fo. 40.

6 Jurisditionis quaſi poſſeſſio iniuſte habita nō cauſat actū validū. in. c. cum dilectus. nu. 4. & 5. de religi. domi. fo. 187.

5 Jurisdictio in dicis a quo non ſuſpendit in his que tendūt in facilioré exitum appellationis. in. c. qua fronte. nu. 16. de appel. fo. 102.

2 Jurisdictionem ordinariam dant leges principes et conſuetudo. in. c. duo ſimul. nu. 2. de offi. ordi. fo. 116.

5 Jurisdictio vicarij eſt ſuſpenſa ſuſpenſo vel excōicato epiſcopo. in. c. dilectū. cl. ℌ. nu. 3. de appel. fo. 135.

3 Jurisdictio epiſcopalis etiam cū territorio poteſt preſcribi. in. c. j. nu. 10. vt lit. pen. fo. 216.

7 Jurisdictio temporalium cauſarum ſpectat ad regem in regno ſuo. in. c. cauſam. nu. 3. qui ſi. ſint legi. fo. 39.

3 Jurisdictionem progantes an teneant ſtare ſnie late a tali judice. in. c. ſignificaſti. nu. 22. de fo. compe. fo. 88.

2 Jurisdictio delegata durat tanto tpe quāto durat actio ante ſniam niſi contrario reſcripto ſit ſublata. in. c. querēti. nu. 7. de offi. dele. fo. 90.

2 Jurisdictio epalis an poſſit acquiri per alium circa epm̄ in aliena dioceſi & poſito q̄ ſic an ſit totaliter acquiſita anvero ſit locus preuentioni. in. c. paſtoralis. nu. 7. de offi. ordi. fo. 114.
Et vide in. c. irrefragabili. in nota. co. ti.

2 Jurisdictio, tam ordinaria q̄ delegata perpetuatur per litis cōteſtationē & citationē in delegatis. in. c. relatū. nu. 1, 2. et. 4. de offi. dele. fo. 112.
Jurisdictio in dubio preſumit ꝓceſſa ordinaria nō delegata. ibi. nu. 5.

3 Jurisdictio progat pactū aliū citra litis cōte. in. c. i. nu. 18. de iudi. fo. 5.

3 Jurisdictio non pōt progari ad aliam iuriſdictionis ſpeciem oīno ſeparatam. in. c. ſi diligenti. nu. 30. de fo. compe. fo. 75.

3 Jurisdictio ordinaria confertur per legem. in. c. ceterum quia. nume. 2. de iudi. fo. 18.
Jurisdictio conceſſa alicui reſpectu certe rei durat quantum ille vult et poteſt. ibi. nu. 5.
Jurisdictio deuoluitur ad ordinarium quando ille qui primo habebat non poteſt vel non vult vti. ibi.
Jurisdictio poteſt preſcribi. ibi.
Jurisdictio dñi ſuper feudo non poteſt prorogari ja vaſallo ſine licentia domini. ibi. nu. 9.
Jurisdictio ſi fuerit alicui interdicta adhuc valent acta facta niſi talis iurisdictio fuit alteri tributa. ibi. nu. 10.
Jurisdictio deuoluit ad alium priorem ſuperiorem ſi ille qui eā habebat erat negligens ibi. nu. 12.
Jurisdictio data pluribus intelligitur data non omnibus inſolidū: ſed omnibus ſimul. ibi. nu. 15.

6 Jurisdictio tota an cenſeat preſcripta per preſcriptionem vnius actus iuriſdictionis. in. c. dilectus. nu. 19. de ea pel. mona. fo. 188.

7 Jurisdictio ordinaria nō extinguit per mortē illius q dat ſecus iuriſdictio delegata. in. c. ad abolendam. nu. 15. de here. fo. 91.

6 Jurisdictio volūtaria poteſt exerceri in extraneos cōſentientes. in. c. ſi cutte. nu. 14. et. 13. ne cle. vel mona. fo. 240.

3 Jurisdictionem ſoli penitētiales dūtarat obtinentes excōicationem in parochianos etiā indeterminate proferre nequeūt: in habētibus vero iurisdictionem etiā ſi epo inferiores exiſtant aliud eſt ſentiendum. in. c. cū contingat. nu. 33. ver. vj. cōclu. de foro compe. fo. 81. et in repe. ſi quis contra clericum. nu. 54. eo. ti. fo. 60.

3 Jurisdictio data alicui per primas literas tollit per ſecūdas ipſo facto. in. c. ℌ. nu. 4. de do. & contu. fo. 195.

2 Jurisdictio delegata perpetuatur per citationem. in. c. ſi nurſi. i. & nu. 5. de offi. lega. fo. 106. & nu. 10. fo. 110.

2 Jurisdictio pluribus ſimpliciter delegata expirat mortuo vno ex delegatis. in. c. vno delegatorū. nu. 1. de offi. deleg. fo. 104.

2 Jurisdictio perpetuat etiā per ſimplicem cōmiſſionē citationis: licet non peruenit ad citādum. in. c. ſi. nu. 11. de offi. leg. fo. 110.

5 Jurisdictio delegata pōt peruenire per ordinarium anteq̄ littere delegationis preſentētur. in. c. vt debitus. nu. 4. et. 21. de appel. fo. 126.

2 Jurisdictio poteſt eſſe penes aliquem ablq̄ exercitio. in. c. volētes. nu. 1. de offi. lega. fo. 105.

2 Jurisdictio vſq̄ ad certum tps data finito tempore an expiret. in. c. de cauſis. nu. 19. de offi. dele. fo. 72.
Jurisdictio delegata pōt per partes prorogari. ibi. nu. 2.

3 Jurisdictio progata eſt eiuſdem nature cuius erat prima. in. c. prudentiam. nu. 4. de mut. peti. fo. 103.
Jurisdictio poteſt acquiri ex cōſuetudine. in. c. ex parte decani. nu. 2. de reſcrip. fo. 68.

2 Jurisditio merum ⁊ mixtū imperiū quid sit ⁊ eorum species ⁊ an deleg entur.in.c.qō sedes.nu.5.de offi.ordi.fo.116.

6 Jurisditionē prelatoꝝ turbātes ⁊ moniti nō desistentes sunt ipso facto excōicati.in.c.nō minus.nu.8.de immu.eccle.⁊ cemi.fo.224.

5 Jurisditio censetur vniuersaliter prescripta:ly sit prescriptus tm̄ actꝰ illius jurisditionis.in.c.cum in tua.nu.5.de decimis.fo.153.

2 Jurisditio que competebat vni soli an sit indiui dua respectu plurium successoꝝ.in.c.prudentiā.nu.13.de offi.deleg.fo.84.

7 Jurisditio nō debet vendi:qr ementes vt aliquid lucrētur vltra pecuias iam datas per pbas ⁊ nepbas inducūtur ad extorquendum.in.c. j.nu.4.ne prela.vi.su.fo.83.
Et vide in.c.seq.in.j.nō.
Jurisditio que habetur habitu tm̄ an possit delegari.in.c.quoniā aūt. nu.2.de rescrip.fo.57.

1 7 Jurisditio indicādi causas matrimoniales ex cōsuetudine seu prescr ptione acquiri potest.in.c.j.nu.11.de consan.⁊ affi.fo.31.

5 Jurisditio ordinaria nō censetur revocata per legatum.in.c.cū officiꝫ. nu.19.20.21.et.23.de prescri.fo.37.
Jurisditio ordinaria censetur tāc revocata per delegatū qñ princeps delegat ex certa scientia.ibi.nu.22.
Jurisditio si perueniat illi coram quo partes ceperunt litigare an confirmet acta iam facta.ibi.nu.34.

5 Inquisitor hereticē pravitatis nō perdit officiū per mortē cōmittētis. in.c.cum ex officiꝫ.nu.21.de prescri.fo.37.

2 Jurisditio ordinaria ⁊ delegata an possint simul cōcurrere.Ant.in.c. significauit.nu.1.de corpo.vitī.fo.61.

3 Jurisditio est indiuidua sed eius exercitiū est diuidua.in.c.cum sicut. nu.6.de eo qui mit.in pos.fo.214.

3 Jurisditio quā quis bz solo habitu operatur effectus de quibus.in.c. cum contingat.nu.19.de fo.compe.fo.77.
Jurisditionem quam habent pater dñs maritus in filiū seruum et vxorem.ibi.nume.20.

2 Jurisditio certo tpe terminata expirat finito tpe:ly causa fuerit cepta secus si termin⁹ est pīrus iudicū.in.c.significasti.n.2.de offi.dele.f.75.

2 Jurisditio delegata an perpetuetur per subdelegationē alteri factam. in.c.venerabili.nu.6.de offi.deleg.fo.100.

2 Jurisditio ordinaria ⁊ delegata si simul cōcurrāt an cēseat dignior de legata.in.c.super questionū.§.si vero.nu.5.⁊.8.de offi.deleg.fo.92.

5 Jurisditio epi ꝓpter eius delictū non devoluit ad archiepm̄ sed ad papam.in.c.veniens.nu.10.de prescrip.fo.42.

5 Jurisditio tota nō pscribit si qs exerceat in certis casibus⁊ bocsi aliter possidet vniuersaliter alias secus.in.c.cū olim.nu.6.de rescrip.fo.41.

2 Jurisditio collata alicui in certo loco ex priuilegio non pōt exerceri in alio loco etiā in subditos.in.c.cōsuetis.nu.5.de offi.lega.fo.109.

2 Jurisditio data a lege vel statuto an sit ordinaria.in.c.suspitionis.nu. 9.de offi.deleg.fo.101.

2 Jurisditio delegata non pōt prorogari ad personas nō expressas in rescripto.in.c.p.⁊.g.nu.1.⁊.13.de offi.deleg.fo.102.
Jurisditio in qbus casibus possit prorogari:vq an de re ad rē de tempore ad tps de persona ad personam ⁊ de loco ad locum de casu ad casum ⁊ de causa ad causam.ibi.nu.12.fo.103.
Jurisditio per quos possit prorogari.ibi.nu.16.

2 Jurisditio nō pōt prorogari in cā feudali sine cōsensu dñi.ibi.nu.18.
Jurisditio delegata expirat re integra morte mādantis.in.c.ly vndecz nu.1.de offi.deleg.fo.95.
Jurisditio delegata non ꝓpetuaꝫ nisi per actū jurisditionalē.ibi.n.4.
Jurisditio perpetuatur per solam citationem.ibi.nu.5.
Jurisditio delegata ad diuersas causas an perpetuetur per citationē ad vnam causam.ibi.⁊ nu.6.
Jurisditio delegata an extinguatur morte vel dispositione delegati an vero transeat in successorem.ibi.nu.7.
Jurisditio delegata an suspēdat per excōicationē delegātis.ibi.nu.8.
Jurisditio vicarij suspenditur sicps excommunicatur.ibi.

2 Jurisditio delegata pōt prorogari tacito cōsensu partiū de re ad rez vel de tpe ad tempus sed de loco ad locum requiritur expressus cōsensus. in.c.cum olim abbas.nu.3.9.10.de offi.deleg.fo.97.

3 Jurisditionem prorogans an ⁊ qñ ⁊ vsq; ad quod tempus pōt ipsam penitere.in.c.j.nu.19.de in di.fo.5.

7 Jurisditio in penitentialibus nō pōt prorogari sed in iudicialibus sic in.c.quod aūt.nu.6.de peni.⁊ remi.fo.158.

3 Jurisditio ordinaria cōpetit illis qui sunt electi a collegio vel vniuersitate vel per superiorē.in.c.cū ab ecclesiarū.nu.5.⁊.7.de offi.ord.fo.108.

2 Jurisditio qñ petit prorogari que requirunt ad hoc vt talis prorogatio fieri possit.in.c.p.⁊.g.nu.20.de offi.dele.fo.104.
Jurisditio metu prorogata est ipso iure nulla.ibi.nu.22.

2 Jurisditio ecclesiastica an possit prorogari per personas ecclesiasticas in.c.duo simul.nu.5.de offi.ordi.fo.116.

5 Jurisditio iudicis magis suspēdit per reuocationē cause quā facit superior ꝙ per appellationē.in.c.vt nostrū.nu.3.de appel.fo.124.

2 Jurisditio delegata ꝓpetuaꝫ p citationē.i.c.gratū.nu.1.de of.dele.f.83.
Et per que citatio requiratur.ibi.nu.3.
Jurisditio delegata nō ꝓpetuaꝫ p simplicē subdelegationē.ibi.nu.5.
Jurisditio delegati re integra finit p mortē delegātis nec vs̄ processus postea agitatus:ly delegatus ignorauerit mortē delegantis.ibi.nu.10.

7 Jurisditio alteri⁹ iudicis ꝓgat ex tacito partiū ꝙsensu litigādo coram ipso siue.l.cā cluli siue criminali.i.c.ad petitionē.n.7.8.9.de accu.f.63.
Jurisditio iudicis delegati pōt vitari si partes volūt coram alio litigare siue causa sit ciuilis siue criminalis intellige coram alio.l.cumulative sed nō priuative.l.qr in totū velint a iudice delegato recedere.ibi.nu.8.9.

3 Jurisditio illoꝝ qui presum alicui collegio pōt prorogari.in.c.significasti.nu.2.de fo.compe.fo.85.
Jurisditio nō prorogat in nō habētem alias jurisditionem.ibi.nu.5.
Jurisditio est insolidū penes vnūquēq; ex iudicibus datis.ibi.nu.16.
Jurisditio pōt prorogari etiam ex tacito consensu.ibi.nu.18.
Jurisditioni alicuius presentis ⁊ acceptantis se submittens non potest amplius ipsum penitere.in.c.significasti.ibi.nu.3.

5 Jurisditionem alicuius iudicis possunt prorogare partes ex sola litis contestatione ⁊ sic ex tacito, cōsensu nec requiritur expressus.in.c.vt debitus.nu.12.de appel.fo.127.

2 Jurisditio an trāsferat interuenīte meru.in.c.ꝫ.nu.12.qō me.can.fo.160.

6 **Jurisperitus** non presumitur deci pi.in.c.super eo.nu. 5.de regu.fo.158.

1 **Juspatronatus** qui bz in aliquo beneficio an debet gravari si alius vult tale beneficiū conferri.in.c.abbatem.nu.2.de rescri.fo.87.

1 Juspatronatus nō dicit quid spirituale sed annexū spiritualitati.in.c. sacrosancta.nu.4.de elec.fo.173.

6 Juspatronatus an probetur per presentationē factam lōgissimo tempore.in.c.j.nu.4.de religi.domi.fo.184.

6 Juspatronatus ⁊ ius presentandi potest esse penes feminā cōstitutam in dignitate vel nō constitutā.in.c.fi.nu.2.⁊.9.de cōcel.preben.fo.63.
Juspatronatus an transeat in maritū quando mulier dedit in dotem rem vbi est juspatronatus.ibi.nu.8.

3 Juspatronatus in pignus habens presentare nō potest.in.c.examinata.nu.15.de iudi.fo.39.

7 Juspatronatus transit cum vniuersitate vendita:qr participat de temporalitate ius vero mere spirituale nō transit cū vniuersitate.in.c.querelam.nu.4.de simo.fo.72.

6 Juspatronatus nō pōta diudicari vni ex heredibus:qr penes omnes debet esse insolidū.in.c.querimoniā.nu.3.de iurepatro.fo.193.
Juspatronat⁹ nō pōt cedi p creditores nil in bonis habētes.ibi.nu.4.

6 Juspatronatus acquirit ex cōstitutione ecclesie cum cōsensu epi alias secus.in.c.nobis.nu.2.de iurepatro.fo.196.
Juspatronatus nō querit per indeos hereticos ⁊ similes.ibi.nu.3.
Juspatronatus transit cum cōsitatione bonorum.ibi.

1 Juspatronatus dicitur quid spirituale⁊ quare acquiratur.in.c.querelam.nu.9.de elec.fo.143.

6 Juspatronatus quo casu possit cōcedi alteri sine cōsensu epi tam inter vivos ꝙ in vltima voluntate sine cōcedat laico sine loco religioso ⁊ qua re requirit ꝙsensus epi.in.c.illud ꝓtereūdū.nu.3.⁊.6.de iurepa.f.192.
Juspatronatus qñ alienatur cum vniuersitate non requiritur autoritas episcopi.ibi.nu.4.
Juspatronatus nō trāsit cum vniuersitate qñ dicitur vendo villam vel castrum cum iurepatronatus in eis existente.ibi.

6 Juspatronatus licet nō posset vendi in specie tm̄ transit cum vniuersitate.in.c.tua.nu.9.de decimis.fo.150.

5 Juspatronatus nō pōt p laicū pscribi.in.c.cām.nu.4.de prescri.fo.26.

6 Juspatronatus transit in heredes etiam extraneos.in.c.j.nu.2.de iure patrona.fo.189.
Juspatronatus nō transit nec in filios vel filias siue alios in certa re bede institutos dato alio herede vniuersali.ibi.nu.192.
Juspatronatus trāsit nō solū in masculos sed etiā in feminas.ibi.nu.3.
Juspatronatus si competit infanti an presentabit tutor vel pupillus: remissiue.ibi.nu.4.
Juspatronatus transit in heredes vel successores in stirpes non in capita.ibi.nume.5.
Juspatronat⁹ est indiuiduū etiā penes plures heredes.ibi.nu.6.⁊.7.
Juspatronatus est apud quēlibet heredū insolidū etiā si sint heredes pro inequalibus partibus.ibi.nu.7.

2 Juspatronatus pōt pscribi p laicū.in.c.dilectus.nu.3.de off.le.fo.108.
Juspatronatus qñ competit laico nō pōt papa illud beneficiū cōferre non facta mentione de tali patronatu laicali.ibi.nu.4.

6 Juspatronatus qd sit eius diffinitio.in rub.nu.3.de iurepatro.fo.189.
Juspatronatus acquiritur aut qr quis donauit ecclesiam aut cōstruxit aut concessit locum pro ea edificanda.ibi.nu.6.
Juspatronatus pōt esse penes plures dotantes vel fundantes vel construentes ecclesiam.ibi.
Juspatronatus nō acquirit ille qui modicū dat p dote ecclesie nisi concurrat cū alijs insimul dotātibus quo casu tam ille qui modicum ꝙ ille qui multum dat efficitur patronus.ibi.

Repertorium singularium materiarum

Juspatronatus semel acquisitum transmittit ad heredes.ibi.nu.7.
3 Juspatronatus causa subjecturus cognitioni ecclesiastice.in.c.quamto. nume.1.et.4.de iudi.fo.9.
Juspatronatus non potest vendi nisi cum vniuersitate secus ius mere spirituale.ibi.nu.5.7.9.fo.10.
Juspatronatus transit ad heredes etiam extraneos.ibi.nu.8.
Juspatronatus qđ est in vniuersitate super qua iudicabit laicus an in dictum annullet respectu ipsius iuris patronatus.ibi.nu.9.
Juspatronatus an confictur per crimē lesemaiestatis.ibi.nu.11.
Juspatronatus si fuit donatū vel aliter alienatum in dec ecclesiasticus cognoscet super validitate talis alienationis.ibi.nu.11.
6 Juspatronatus qñ cōfertur extraneo requirit cōsensus epi secus si conferatur cōpatrono.in.c.ex insinuatione.nu.4.de iurepa.fo.194.
Juspatronatus nō trāsit nisi in succedētes in hereditate.ibi.nu.6.
Juspatronatus si donetur alicui in perpetuū pōt donatarius donatorum presentare secus si concedatur ad tempus.ibi.nu.7.
6 Juspatronatus vt possit presentare quē vult dz eo priuari etiā emens ipsum cū vniuersitate.in.c.qz clerici.nu.1.15.de iurepa.fo.191.
7 Juspatronatus non pōt vendi nisi cū vniuersitate nec pōt diffiniri in iudicio seculari.in.c.consulere.nu.4.de fimo.fo.80.
6 Juspatronatus si fuerit donatū a patrono siue etiā ecclesia cū cōsensu epi an videatur donatū nō solū respectu presentādi sed etiā quo ad temporalia.in.c.de monachis.nu.11.de preben.fo.27.
Juspatronatus nō pōt cōcedi laico sine cōsensu epi si vero cōcedat loco religioso tūc non requiritur consensus epi.ibi.nu.13.
6 Juspatronatus laicoꝝ datū ecclesie vel alicui religioso assumit naturā iuris patronatus qđ habent religiosi.ibi.nu.6.et nu.14.
6 Juspatronatus potest esse penes ecclesiam.in.c.significasti.nu.1.de iurepatro.fo.195.
6 Juspatronatus consistens in aliqua vniuersitate temporalium transit cum dicta vniuersitate nisi specifice fuerit exceptum.in.c.ex literis.nu.12.et.10.de iurepatro.fo.191.
Juspatronatus potest esse accessorium rebus temporalibus.ibi.nu.2.
Juspatronatus non transit cū villa pignorata: sed locata sic qñ locatio est ad longum tempus secus ad modicum.ibi.nu.5.
Juspatronatus dz transire cū vniuersitate qñ venditur villa vel castrū in quoꝝ vniuersitate ineſt iuspatronatus secus si gs vendat iura q̄ gs habet in aliqua villa quo casu nō venit iuspatronatus.ibi.nu.10.et.11.
Juspatronatus venit appellatione bonorum.ibi.nu.12.
Juspatronatus transit cum hereditate vendita.ibi.nu.13.
Juspatronatus qđ quis bz in aliquo loco ad quē itur per palatiū non transfertur vendito dicto palatio.ibi.nu.14.
5 Juspatronatus nō transit in creditorē qui bz in pignus locū vbi est ecclesia patronata.in.c.cū bertoldus.nu.2.3.6.38.de iudi.fo.69.et seq.
Juspatronatus transit in emptorem t cōductorem.ibi.
6 Juspatronatus nō queritur in ecclesia per dotationem factam: lz vn⁹ minus dederit in dotem ꝫ ali⁹.in.c.ad audientiā.n.4.de ecc.edi.f.220.
Juspatronatus nō queritur ex nō sufficienti dotis cōstitutione ad quā integram pōt patronus cōpelli si vult iuspatronatus exercere.ibi.
Juspatronatus an habere pōt vna ecclesia in aliā.ibi.nu.6.10.t nu.11.
6 Juspatronatus cōsistens in re feudataria an alienato feudo alienetur iuspatronatus.in.c.cū seculū.nu.2.de iurepat.fo.193.
Juspatronatus transit in heredes etiam extraneos.ibi.nu.3.
Juspatronatus non transit in filiam dotatam que renūtiauit hereditati paterne.ibi.nu.4.
Juspatronatus nō transit in filios nō heredes.ibi.nu.5.
Juspatronatus pōt transferri titulo particulari siue regulari in laicos cū consensu epi in clericos vero etiā sine cōsensu epi.ibi.nu.6.
6 Juspatronat⁹ acquiritur propter reedificationē ecclesie.in.c.quoniā. nu.8.et.11.de iurepatro.fo.190.
Juspatronatus an t quomodo queratur ex nona cōstitutione dotis facta ecclesie iam simulate.ibi.nu.9.
Juspatronatus est species seruitutis ipsius ecclesie.ibi.
Juspatronatus nō querit ex sola dotatione rei ecclesie sed oportet dicere ratione dotis vel animo querendi iuspatronatus.ibi.nu.10.
Juspatronatus qđ querit ex sola cōstructione ecclesie per dit si ecclesia ruat secus illud qđ acquirit ex dotatione fundi vel alterius loci vbi construitur ecclesia vel illud qđ querit ex dotatione.ibi.nu.11.
7 Juspatronatus nō queritur in ecclesia edificata sine licētia epi.in.c.cū olim.nu.9.de priui.fo.92.
5 Juspatronatus non queritur nisi ex constructione t edificatione.in.c. cum venerabilis.nu.46.de excep.fo.12.
Juspatronatus nō acquirit pp'o si ecclesia nō bz patronū.ibi.nu.47.
Juspatronatus an acquirat pp'is ex cōsuetudine vel pōtatione.ibi.
6 Juspatronatus titulo singulari vendi non pōt sed titulo vniuersali sicut.in.c.de iure.mu.1.et.2.de iurepatro.fo.194.
Juspatronatus dicitur res spiritualitati annexa t non recepit estimationem.ibi.nu.2.
2 Juspatronatus queritur per traditionē fundi in quo bz edificari eccl'ia. Anto.in.c.proposuit.nu.1.de fil.presby.fo.52.
4 Juspatronatus qđ transmittitur in heredes acquiritur ex fundatione ecclesie.in.c.significauit.nu.1.de testi.fo.76.
7 Juspatronatus contra patronū est prescriptibile secus cōtra ecclesiā. in.c.sane.nu.2.de priui.fo.138.
6 Juspatronatus non pōt cōcedi inter viuos sine autoritate epi aliās secus.in.c.qđ aūt.nu.1.9.et.11.de iurepatro.fo.190.et seq.
6 Juspatronatus an publicetur publicatis bonis alicuius delinquētis. in.c.ex parte.nu.9.de feudis.fo.92.
6 Juspatronatus potest donari a patrono vno loco religioso sine licētia prelati.in.c.consultationibus.nu.4.de dona.fo.104.
6 Juspatronatus confiscatur cū alijs bonis t transit in fiscū.in.c.cū laici nu.3.de iurepatro.fo.193.
7 **Justitia** non debet premiari cū respectu cōsanguinitatis vel amicitie.in.c.nemo.nu.4.de fimo.fo.71.
7 Justitie ministri an peccent exercendo officiū suū.in.c.perpendimus. nu.5.9.et.11.de sen.excom.fo.170.
Et vide que habentur.in.c.seq.eo.ti.
2 Justus siue religiosus si deliquerit mitius punitur ꝫ laicus ppter merita precedentia.in.c.nisi specialis.nu.2.de offi.lega.fo.106.
1 Justum t honestum si concurrūt preferē honestū.in.c.bone memorie. el.ꝫ.nu.17.de postu.prela.fo.113.
5 **Justus** iudicis de mittendo aliquem in possē.durat biēnio postea vero requiritur nouus pcessus nisi creditor ex rationabili causa fuerit impeditus quo casu habeē pro possessore.in.c. cum aliquibus.nu.7.de reiudi.fo.53.

¶ De litera. L.

4 **Laborans** eodē vel simili aut dissimili delicto repellitur a testimonio.in.c.ꝓponas.nume.1.de testi.fo.54.
Testis an possit testificari si habet consimilē causam illi in qua testificatur.ibi.nu.2.
6 Laicus nō tenetur obedire pape in temporalibus.in.c. veniens.nu.4. de voto t vo.re.fo.174.
6 Laicus non pōt prebendari in ecclesia vt sit ibi tanꝫ canonicus sed vt habeat prebēdā in stipēdiū sic.in.c.ea que.nu.11.de sta.mona.fo.183.
3 Laicus cōuenit a clerico coram iudice laico pōt etiā conueniri coram ecclesiastico nisi suspectus.in.c.si clericus.nu.1.de fo.compe.fo.60.
Laicus ex cōsuetudine pōt cōueniri coram iudice ecclesiastico: lz nō agat de re gaudente priuilegio fori.ibi.nu.5.t.7.
Laicus regulariter nō conuenit laicū coram ecclesiastico nec de hoc papa concedit literas.ibi.nu.7.
6 Laici nō possunt in canonicos instituri qr ius spuale nō cadit in laicos: possunt tū habere prebendas simplices qr cōstituit in temporalitate.in c.ꝫ.nu.1.t.4.de instit.fo.51.
Laici nō possunt esse vel interuenire in electione alicuius prelati etiā de cōsuetudine nisi essent laici habitu t pfessione: pro ut sunt monachi laici vel cōuersi alij secus.ibi.nu.6.
Laici nō possunt prescribere iura spiritualia nisi sint laici conuersi: qr isti non sunt simpliciter laici.ibi.nu.7.
1 Laici an possint statuere etiam in fauorem ecclesiarū.in.c.ecclesia sancte marie.nu.4.9.et.12.de consti.fo.30.
Laici nō possunt statuere super bonis patrimonialib⁹.ibi.nu.21.fo.32.
Laicis nō possunt cōmitti cause clericoꝝ nisi a papa.ibi.nu.5.
4 Laici admittunt in testes qñ contra clericos agitur civiliter vel de crimine ciuiliter.in.c.ex parte.nu.2.de testi.fo.41.
6 Laici etiam cū clericis nō habent electionem prelati nisi ex cōsensu solius pape.in.c.nobis.nu.9.de iurepat.fo.196.
7 Laicus pōt cōueniri pro pace rupta coram iudice ecclesiastico.in.c.super quibusdam.nu.10.de verb.sig.fo.187.
7 Laici publice delinquētes possunt puniri a iudice ecclesiastico vel per excōicationē vel per aliā penā.in.c.excōicationi.nu.2.de rap.fo.107.
7 Laicus pōt adire ecclesiasticū iudicē vt cōpellat sponsam ad ꝫbēdum an aūt possit adire iudicē secularē t qñ.in.c.ex literis.nu.4.de spō.f.5.
4 Laici non admittūtur in testes in causa criminali contra clericos.in.c. de cetero.nu.2.de testi.fo.48.
Laicus admittitur in testē cōtra clericū vbi crimē clerici nō potest ꝓbari nisi per laicum.ibi.nu.3.
Laicus admittitur in testem contra clericum qñ agitur de crimine ciuiliter t in exceptis criminibus.ibi.nu.6.
1 Laicus nō potest habilitari ad ius spirituale tenēdū nisi a papa.in.c. sacrosancta.nu.2.de elec.fo.173.
3 Laicus nō potest vigore prescriptionis cōferre beneficia sed ex priuilegio potest.in.c.nouit ille.nu.22.de iudi.fo.33.
1 Laicus vtrum possit esse notarius in causis spualibus.in.c.innotuit. nu.5.de elec.fo.138.
1 Laicus ex priuilegio pōt habere ius eligēdi secus ex cōsuetudine.in.c. quisquis.nu.4.de elec.fo.165.

3 Laici admittuntur in testes contra clericos in spiritualibus et in alijs
cuilib⁹ secus tñ in criminalib⁹.in.c.cū olim.nu.4.de do.⁊ 3tu.f.204.
6 Laici etiam regere nō possunt donare nec ecclesias nec decimas nec bu
iusmodi donatarij ex tali titulo possunt prescribere.in.c.gaudium.nu.4
5.et.6.de decimis.fo.153.
6 Laicus de consuetudine an possit habere ius gferendi:remissiue.in.c.
quod autem.nu.12.de iurepa.fo.191.
6 Laici imponēres collectas clericis vel ecclesijs vel eorū iurisdictionem
vsurpantes si nō desistūt sunt excōicati cū eorū fautoribus.in.c.nō mis
nus.nu.1.⁊.7.de immu.eccl.⁊ cemi.fo.224.
3 Laici possunt prorogare iurisdictionē sui iudicis sine eius cōsensu ⁊ alio
rum superiorū ⁊ loquit̄ tam in tēporalibus q̄ in spiritualibus.in.c.si
gnificasti.nu.4.⁊.7.et.15.de fo.compe.fo.85.
2 Laicus conuentus coram suo iudice seculari si postea efficiatur clericus
an questio sit terminanda coram seculari an coram ecclesiastico iudice
Anto.in.c.i.nu.4.de obli.ad ratiocī.fo.58.
7 Laicus potest testificari contra clericū q̄n crimen est notoriū.in.c.cum
dilectis.nu.5.de purga.cano.fo.100.
3 Laicus est incapax ꝓrietatis ⁊ possessionis iuris spiritualis secus nu
de detentionis.in.c.q̄.nu.6.9.de iura.cal.fo.125.
Laicus cognoscit de iniuria illata eccl'ie vel ecclesiastice psone.ibi.nu.8.
1 Laicus vtrū possit habere prebēdā.in.c.cū.in.nu.21.23.de cōsti.fo.28.
3 Laici non possunt cognoscere de causis cōeris spiritualib⁹.in.c.quā
to.nu.1.de iudi.fo.9.
3 Laicus potest statuere circa clericos in eorum fauorem citra pape vo
luntatem.in.c.j.nu.2.de iura.cal.fo.122.
6 Laici quo casu possunt ecclesias gducere salte quo casu reditus suos.
in.c.secūdum.nu.2.ne cle.vel mona.fo.238.
5 Laicus potest statuere super rebus ecclesie ipsas priuilegiādo.in.c.cū
nobis.nu.1.de prescrip.fo.32.
2 Laicus non potest etiam cum clerico cognoscere de reb⁹ spiritualibus
nec tāq̄ iudex nec arbiter aut arbitrator vel amicabilis cōpositor etiā
per viā recōuentionis nisi ex iussu pape solius.in.c.contingit.nu.1.de
arbi.fo.174.⁊ nu.3.⁊.4.fo.eo.
Laicus potest esse assessor iudicis ecclesiastici.ibi.nu.4.
3 Laicus an ⁊ quo casu potest prorogare iurisdictionē sui iudicis.in.c.si
diligenti.nu.14.de fo.compe.fo.74.
7 Laicus subiacet iurisdictioni ecclesiastice ratione peccati.in.c.a nobis.
el.ō.nu.5.de sen.excom.fo.172.
6 Laicus potest interuenire aliquo casu in cōcilio generali qō facere so
let archiepūs maxime quando tractantur negotia pertinētia ad laicos
quo casu vocantur non solum vt audiant sed vt iudicent.in.c.fin.nu.5.
de bis que fi.a prela.fo.70.
3 Laicus spoliatus iure decimandi an possit intentare possessorium.in
c.ex parte.nu.19.de restī.spo.fo.184.
6 Laicus pōt habere prebendā q̄n non est annexa canonicatui canonic⁹
vero nō pōt esse.in.c.maioribus.nu.4.de preben.fo.25.
7 Laicus propter adulteriū subhicitur foro ecclesiastico.in.c.significasti.
nu.2.de eo qui du.in ma.fo.24.
7 Laici qui in clandestinis matrimonijs interueniūt peccāt ⁊ an puniri
debeant.in.c.cum in libruo.nu.5.de clan.desti.de despōsa.fo.17.
1 Laici in cōcernentibus peccatū habent iudices papam ⁊ imperatorē.
in.c.ex parte.nu.5.de consue.fo.103.
3 Laicus non potest declinare forū pape etiā conuentus a clerico.in.c.cū
causam.nu.29.de iura.cal.fo.129.
6 Laicus cōmittens sacrilegiū decapitatur ⁊ bona applicantur monaste
rio cui intulit iniuriā.in.c.monasteria.nu.6.devi.⁊ bone.cleri.fo.5.
7 Laicus baptizans ⁊ etiam efficitur pater spiritualis ⁊ per hūc actionē
tur cognatio spiritualis:prout in alijs dictum est.in.c.ex literis.nu.8.
de cogna.spiri.fo.28.
2 Laicus an possit semper conuenīri ex quacūq causa coram iudice ec
clesiastico si nō reperiat̄ iudex secularis vel nolit iustitiā facere.in.c.si
gnificantibus.nu.5.de offi.deleg.fo.101.
1 Laicus licet possit esse procurator in spiritualibus nō tamē potest esse
arbiter.in.c.causam que.nu.5.de elec.fo.128.
1 Laicus non potest esse canonicus.in.c.bone memorie.el.j.nume.4.de
postu.prela.fo.110.
7 Laici capere possunt clericos ex volūtate cōi fine metu excōicationis ⁊
quare.in.c.vt fame.nu.1.4.5.7.de sen.excō.fo.175.
1 Laicus nūq̄ pōt pscribere actū spūalē.in.c.quāto.nu.2.de cōsue.f.94.
Laicus de mandato pape an possit dare cbrisma.ibi.nu.8.
Laici an ⁊ que sacramēta possunt ministrare tempore necessitatis.ibi.
nume.12.
1 Laicus ex pmissu pape potest excōmunicare.in.c.ab excōicato.nu.6.
de rescrip.fo.87.
6 Laicus pōt excōicare esse cōmissarius in causa spirituali ex permissu
pape.in.c.si.nu.2.de cle.egro.fo.51.
1 Laicus non potest cognoscere causas spirituales nisi ex cōmissione pa
pe.in.c.massana.nu.2.de elec.fo.183.
Laici eligendo reddūt electionem ipso iure nullā.ibi.nu.3.⁊.5.
4 Laicus etiam femina admittitur in testem contra clericum quando de
crimine agitur ciuiliter.in.c.quoniā.nu.1.de testi.fo.37.
3 Laici possunt esse testes contra clericū in famatū sed regulariter nō.in
c.cum nō ab homine.nu.20.⁊.22.de iudi.fo.27.
Laicus ꝺr minister ecclesie ⁊ ꝺs eā iuuare in occurrentibus.ibi.nu.42.
6 Laicus est incapax iuris spiritualis.in.c.quāuis.nu.2.de decī.fo.148.
Laici conuertisunt capaces spiritualitatis ⁊ possunt eis cōcedi decime
et oblationes ecclesiastice ⁊ possunt habere ecclesias in quibus tamen
debent seruire per clericos.ibi.nu.3.
2 Laicus an possit cognoscere spiritualia vna cum clerico.in.c.per tuas.
nu.3.de arbi.fo.175.
3 Laicus potest esse assessor in dicis ecclesiastici.in.c.decernimus.nu.13.
de iudi.fo.9.
☞Colerus doctor excellentissimus.Hoc idem tenet Hosti.ibi alle.c.con
tingit.de arbi.qz assessor nō iudicat nec ꝺs iurisdictionē:vt l.i.j.de offi.
assess.nec ꝺs aliquā potestatē nisi officiū consulendi nec pōt sibi commit
ti facultas dictandi sniam in spiritualibus.qō dictum Host.sequūtur
do.Ant.⁊ do.Abb.ibi.⁊ sequitur Bal.qui dicit qō assessor ꝺs potius
consulere q̄ iudicare:vt in l.metū.§.⁊ licet.ff.quod met.cau.qz assessor
habet assistere ⁊ consulere non pronuntiare nisi fit interlocutoria iuris:
puta talis libellus est ineptus pro certo videtur q̄ nō stricta doctrina
fm do.mcum do.Barb.in.d.c.decernimus.licet bodierni epi cōmuni
ter habuerint assessores laicos versatos et teneant vicarium qui sepe
numero est vnum pecus ⁊ literas ignorat ⁊ illi assessores laici quo ad ef
fectum iudicant.Et mouetur ꝺs rōibus qō laicus non possit esse as
sessor episcopi primo ex text.d.c.decernimus.vbi dicitur qō nō pōt lai
cus tractare causas ecclesie cōiuncto.c.tua.de his que fi.a prela.cū gl.
sua vbi fm eum videtur casus contra cōem opi.Scō adducitter.in.c.
in nouā.xvi.q.vlt.dicit qō laici non possunt tractare negotia ecclesiasti
ca.Tertio q̄ plati non possunt disponere causas ecclesiasticas iudicio
laicorū.Quarto si aliter diceremus sequeretur qō istud verbū tracta
re apponeret̄ superfluo in.d.c.decernim⁹.Quinto qō laici cōiter sunt
ignari circa causas ecclesiasticas vel melius:prelati sunt ignari circa
causas decidendas et constitutū laicos assessores quorū consilia deci
dunt causas cōtra dispositionem.d.c.decernimus.⁊ posito q̄ cōis opi.
esset vera tamen prederet qā non essent clerici sufficientes ad consulen
dum.ar.d.c.relatum.ne de.vel mona.Sed melius arg.in.c.inter quas
tuos.de relig.do.Iudicio meo isti rationes non militant nec stringunt:
qz ex quo assessor non iudicat nec exercet aliquā iurisdictionē:sed tantū
cōsoluit qō hec iura nō pbent cū a peritioribus habendū sit ꝓlixū per
rex.celebrē in.l.si alia.C.de inge.⁊ ma.in ver.si tractatū cū peritioribus
habuisse facile cognoscere:nec ob.d.c.decernimus.qz ꝓlixendo pro
pter quas nō ꝺr iudicare ⁊ tractare:prout capit in.d.c.decernimus.qz
illud verbū ibi positū ꝺs importare actū iudicij ad hoc vt ille text.con
gruat rubro.arg.l.imperatores.ff.de in di.adic.⁊ gl.in.c.tibi qui.de re
scrip.lib.vi.⁊ in.c.cum monasterij.de elec.⁊ in.c.bone memorie.de con
fir.vti.vel inuti.⁊ in.c.si su per gratia.de offi.delega.lib.vi.et in cle.j.de
offi.delega.Et adde qō si reperiatur scriptū q̄ episcopus cōstituit lai
cum vicarium suum impropriabuntur verba ⁊ intelligetur de assessore
per l.pater sanctiam.§.conditionum verba.ff.de condi.⁊ demonstra.
l.ex pluo.ff.fami.hercis.l.proculus.ff.de vsufruc.c.constitutus.coniunc
ta glo.de religi.domi.ita concludit Bal.in.c.decernimus.de iudi.q̄
non placet dominio meo ibi quia interpretatio cadit super re dubia:vt
in.c.cum contingat.de rescrip.⁊ in.l.j.C.de legi.sed in casu nostro nul
la est dubitatio ergo cessat interpretatio:vt in.l.ille aut ille.§.cū in ver
bis.ff.de lega.iij.Item quia interpretatio fit contra proferentem:vt in
l.veteribus.C.de pactis.nec ob.d.§.conditionum.quia concurrebant
verba ⁊ mens in genere ⁊ fauor vltime voluntatis sed iudicio meo ma
gis placet dictum Bald.quia semper debemus capere intellectum vt
res potius valeat q̄ pereat.l.quoties.ff.de rebus dub.c.abbate.de ver.
signi.cū simi.nec ob.l.veteribus.qz illa.l.loquitur in cōtractibus seu in
materia preiudiciali sed in creatione vicarij seu assessoris fauorabilis
⁊ nemini preiudicialis nec est veri simile qō eps ignoret laicū nō posse
esse vicarium vnde debemus mentem sui dicturare in fauorem partem
⁊ impropriare ne actus remaneat inualidus:per.d.§.conditionum ver
ba.cum alijs iuribus prealligatis.
7 Laicus non potest accusare clericum criminaliter.in.c.nulli episcopo
rum.nu.8.de accu.fo.52.
6 Laicus non potest habere beneficium ecclesiasticū in titulū.in.c.loan
nes.nu.7.de cle.con ug.fo.16.
6 Laici respectu pie cause conueniunt ⁊ cōueniuntur a iudice ecclesiasti
co.in repe.c.cum esses.nu.33.de testa.fo.119.
6 Laicus potest decimas quas habet in feudum ab vna ecclesia alteri do
nare cum consensus solitus ꝺr diocesani.in.c.cum apostolica.nu.4.et.7.de
his que fi.a prela.fo.68.
3 Laicus potest de prehendere clericum in facinore.in.c.cum non ab ho
mine.nu.10.⁊.12.de iudi.fo.26.
3 Laici etiam in tēporalibus conueniuntur coram legato pape in terris
subiectis ecclesie quo ad tpalem iurisdictionē:alias secus etiā vacante im
perio.in.c.cum veni sent.nu.2.de eo qui mit.in pos.fo.214.

Laicus etiam ex consuetudine nō habet ius eligendi: qz est quid spirituale. in. c. quereland. nu. 6. de elec. fo. 143.
Laicus an prescribat ius patronatus. ibi. nu. 9.
Laicus nō potest nec possidere nec prescribere ius patronatus. ibi.
5 Laicus nō potest recipere contra clericum qui vult testificari coīa eo. in. c. at si clerici. nu. 21. de iudi. fo. 13.
1 Laicus nō pōte esse vicarius. in. c. cū causam. nu. 9. de elec. fo. 147.
7 Laici sine inimici nō possunt accusare clericos criminaliter etiam si de crimine sint infamati. in. c. cū. p. māconella. nu. 4. 5. 6. de accu. fo. 54.
7 Laicus an possit relinquere aliqd ecclesie cū onere vt dicātur singulis missis tot misse vel bmōi. in. c. qm. cl. ħ. nu. 2. ne prela. vi. su. fo. 83.
3 Laici nullo modo possunt tractare negotia ecclesiastica. in. c. ħ. nu. 1. 3. 4. 5. 7. 9. 10. et. 19. de iudi. fo. 8.
Laicus nō potest excōicare nisi ex permissu solius pape. ibi. nu. 5.
Laicus non potest esse vicarius epi. nu. 9. et. 12.
Laicus an possit esse notarius in causis ecclesiasticis. ibi. nu. 14. fo. 9.
Laicus an possit predicare. ibi.
Laici possunt in necessitatibus baptizare et confessionem audire. ibiō. nume. 19.
7 Laicus efficitur de foro ecclesie propter adulterium. in. c. i. nume. 6. de conju. le pro. fo. 25.
3 Laici viurpantes bona ecclesie puniuntur per iudicem ecclesiasticum. in. c. conquestus. nu. 1. de fo. compe. fo. 83.
3 Laicus habet iurisdictionē in clericos qñ ħs iurisdictionē respectu cuiusque vigent in clericis. in. c. ceterum. nu. 6. de iudi. fo. 9.
1 Laici neq; prescriptione neq; consuetudine acquirunt spiritualia. in. c. ħ. nu. 15. de consue. fo. 106.
6 Laici valde honeste possunt appellari religiosi. in. c. abolēde. nu. 4. de sepult. fo. 139.
6 Laicus nō pōt prescribere res spirituales: qz eas non pōt possidere. in. c. cum apostolica. nu. 12. de his que fi. a prela. fo. 70.
Laicus nō acquirit titulū rei ecclesiastice etiam qō eam detinuerit tāto tempore de quo non extat memoria in contrarium. ibi.
6 Laici non possunt disponere etiā super rebus tpalibus ecclesie nec sup spiritualibus z annexis. in. c. fi. nu. 45. de reb. eccle. alie. fo. 78.
Laici possunt statuere in ampliādis vel restringēdis pōpis exequialibus dūmodo nō concernant animas defunctorū puta qō nō celebrent nisi tot misse quo casu credo cp nō possint statuere. ibi. nu. 6.
5 Laici nō possunt ꝓscribere ius decimandi: qz cū sit quid spirituale non possunt illud possidere. in. c. causam. nu. 1. de prescrip. fo. 26.
Laici conversi qui possunt dici religiosi possunt spiritualia prescribere: qz non sunt simpliciter laici. ibi. nu. 5.
2 Laicus est in capa vniuersalis administrationis bonoꝝ ecclesie. Anto. in. c. ħ. nu. 2. 8. de eta. z quali. fo. 42.
7 Laicus ex permissu pape pōt excōicare sed nō ex permissu episcopi. in. c. canonica. nu. 3. de sen. excō. fo. 179.
6 Laicus potest esse ꝓcurator ecclesie sed non generalis economus. in. c. sacerdotibus. nu. 5. ne cle. vel mona. fo. 237.
3 Laicus an ħs iurisdictionem in clericos ratione feudi etiā in eos man? inficiendo. in. c. verum. nu. 23. de fo. compe. fo. 66.
3 Laicus nō potest laicū convenire in foro ecclesiastico nisi in defectū iustitie vel ex consuetudine. in. c. ħs ex suscepto. nu. 1. de fo. compe. fo. 70.
3 Laici conuenunt coram papa vel eius delegato quādo sunt de terris subiectis pape: vel qz innadūt res ecclesiasticas vel ex cōsuetudine vel qz laicus nō excepit. in. c. ħ. nu. 46. de ord. cog. fo. 147.
3 Laicus nō pōt prescribere possessiones audiendi nec alias absoluēdi z similia. in. c. olim inter. nu. 18. de resti. spo. fo. 190.
6 Laicus nō pōt pignorare decimas quas detinet siue sine titulo siue cū titulo nisi isto vltimo casu pignoret clericis z cum consensu diocesani. in. c. inter decimas. nu. 1. 3. z. 4. de decimis. fo. 155.
7 Laicus patronus non potest clericū criminaliter accusare secus civiliter. in. c. cum. p. manconella. nu. 6. de accu. fo. 54.
Et in. c. illa. nu. 5. 7. eo. ti.
Laicus accusat clericum criminaliter si vult aut suam aut suorum iniuriam prosequi. ibi.
Laici an in distincte vnus accuset alium. ibi. nu. 12.
6 Latro nocturnus z depopulator agrorum qui sint. in. c. inter alia. nu. 5. de immu. eccle. z cemi. fo. 227.
5 **Laudum** latum contra formam iuris vel cōpromissi etiam confirmatū per papam in forma cōi est nullū. in. c. examinata. nu. 1. de confir. vti. vel inuti. fo. 142.
2 Laudum latum contra vnum mādatur executioni contra eius heredē. in. eo. parte. nu. 2. de arbi. fo. 176.
2 Laudum emologatum ħs executionem tam de iure ciuili ꝙ canonico. in. c. per tuas. nu. 4. de arbi. fo. 175.
Laudum etiā nullū potest per partes emologari. ibi. nu. 5.
Laudum dicit emologari non solū per partū subscriptionem sed etiā per aliam approbationem sine subscriptione. ibi. nu. 9.
Laudum sequtū ex cōpromisso sine iuramento nō penali an possit tacite vel expresse emologari. ibi. nu. 15. fo. 106.
2 Laudum nō pōt emologari anteq; ferat. in. c. cum dilectus. nu. 5. de arbi. fo. 169. z nu. 19. fo. 174.
2 Laudum volo arbitri datum an sit exequendum. in. c. ħ. nume. 9. de arbit. fol. 167.
Laudum siue arbitrium in quum debet per superiorem retractari intra. x. dies. ibi. nu. 14. fo. 168.
Laudum continens peccatum vel notoriam iniquitatem an sit ipso iure nullum. ibi.
1 Laudum ipso iure nullū nō reducitur ad arbitrium boni viri secus si est iniustū. in. c. causam que. nu. 8. de elec. fo. 128.
2 Laudum arbitroꝝ non dicitur propria sententia. in. c. irrefragabili. §. ceterum. nu. 3. de offi. ordi. fo. 119.
2 Laudum penale non emologatur taciturnitate decem dierum. in. c. dilecti filij. nu. 17. de arbi. fo. 170.
2 **Laudare** z seipsum cōmendare an z qñ sit licitū. Anto. in. c. nisi. §. verū. nu. 22. de renū. fo. 29.
5 **Lecture** plures vbicūq; possunt elici ex vno textu illa est amplectenda que magis cōuenit rubrice vbi est positus ille textus. in. c. bone. nu. 5. de confir. vti. vel inuti. fo. 140.
5 **Legatus** qui non est de latere nō habet collationē beneficiorum. in. c. i. nu. 3. de appel. fo. 87.
6 Legatus de latere nō potest venire contra priuilegia cōcessa ecclesie. in. c. ꝓ illorum. nu. 15. de preben. fo. 33.
2 Legatus etiā de latere non pōt eos transferre epatus vnire vel vnam diuidere. in. c. nisi specialis. nu. 1. de offi. leg. fo. 106.
Legatus de latere potest excommunicatum ob manuum iniectionem absoluere. ibi.
Legatus etiam de latere nil potest attentare contra canones vel generalem consuetudinem. ibi. nu. 3.
Legatus nō potest causam cōmittere simpliciter z de plano &c. ibi.
6 Legatus nō pōt venire ꝑtra statutū pape maxime in preiudiciū priuatarum personarū. in. c. autoritate. nu. 2. de institu. fo. 53.
2 Legatus natus ꝺr ille qui statim qō promotus est ad aliquā dignitatē est ipso iure legatus. in. c. i. nu. 1. de offi. leg. fo. 106.
Legatus pape cōcurrit cū quolibet ordinario in puincia sua z ħ? potestatem conferre beneficia ad eorum collationem spectantia. ibi. nu. 2.
Legatus pape dicitur habere ordinariam potestatem. ibi. nu. 3.
Legatus pape habet illam iurisdictionem quam olim habebant pconsules. ibidem.
Legatus pape non potest ad se auocare causam motam seu movendam coram iudice competenti. ibi. nu. 4. z. 6.
Legatus non potest compellere appellantem ad papam litigare coīa se. ibi. nu. 6.
Legati de latere tantum habent iurisdictionem in exēptos. ibi. nu. 8.
Legati de latere qui dicantur. ibi.
7 Legati de latere dicuntur ex eo quia mittuntur de latere pape ex eo qō semper assistant lateri pape. in. c. ad eminentiam. nume. 1. de sententia excom. fo. 169.
7 Legato vel cōmissario vel alteri asserēti se venire mandato superioris an credāt si nō ostēdat cōmissionem. c. cum olim. nu. 9. de priui. fo. 140.
6 Legatus de latere pōt ecclesiam patronatam ecclesiastice conferre sine patroni licentia nisi in illa ecclesia habeat ius patronatus laicus. in. c. transmisse. nu. 9. de iure patrona. fo. 202.
2 Legatoꝝ plures species z eorum autoritates. in. c. excōicatis. nu. 42. et nu. 3. de offi. lega. fo. 109.
Legatus pape ad certam puinciam pōt vti insignibus legationis etiam dum est in itinere ad illam prouinciam. ibi. nu. 4.
Legatus pape equiparatur proconsulibus. ibi.
Legatus an possit absoluere subditos extra prouinciam. ibi. nu. 5.
3 Legatus pape non pōt alienare bona spectantia ad ecclesiam romanā etiam in terris subiectis ecclesie quo ad temporalia. in. c. cuꝫ venissent. nu. 2. de eo qui mit. in pos. fo. 214.
7 Legatus etiam de latere non dispensat contra concilia. in. c. quod dilectio. nu. 5. de consan. z affi. fo. 32.
5 Legatus principis secularis potest esse etiam prelatus vel epūs. in. c. cū parati. nu. 3. de appel. fo. 99.
Legatus pape est tanq; papa. ibi. nu. 7.
7 Legatus sedis apostolice an possit vti vestibus et insignibus pape. in. c. antiqua. nu. 4. de priui. fo. 143.
6 Legato pape debent subuenire etiam clerici in eius necessitatibus. in. c. quia plerique. nu. 2. de immu. eccle. fo. 231.
6 Legatus pape nō potest conferre beneficia nisi habeat ex indulgentia pape. in. c. dilecto. nu. 4. de preben. fo. 34.
Legatus pape non pōt dispensare cū consilia nec cōtra constitutionem pape nisi in casibus in quibus pōt epūs. ibi. nu. 5.
7 Legatus anteq; ingrediatur puinciā nō pōt causas delegare: et idē in quolibet alio officiali. in. c. a nobis. nu. 7. de sen. excō. fo. 169.
2 Legatus de latere potest omnia dispensare que non sunt expresse reservata pape. in. c. ħ. nu. 4. de transac. fo. 137.
Legatus in puincia est maior omnibus ordinarijs citra papam. ibi.

6 Legatus apostolicus nec alius citra papā potest dispensare cōtra constitutionem concilij. in c. nō magno. nu. 5. ne cle. vel mona. fo. 237.

1 Legatus de latere potest dare prelatis exemptis licentiam transeundi ad alias dignitates. in. c. cum venerabilis. nu. 3. de consue. fo. 95.

1 Legatus de latere nō potest committere causam appellatione remota nec cōmittere cām simpliciter ⁊ de plano. in. c. j. nu. 1. de referi. fo. 42.

2 Legatus de latere potest conferre beneficium patronatum inuito patrono ecclesiastico secus si sit laicus vel laicus et clericus. in. c. dilect⁹. nu. 1. 4. 5. de offi. leg. fo. 108.
Legatus de latere concurrit in collatione beneficiorū cum quolibet ordinario prouincie. ibi. nu. 2.

4 Legato cardinali vni non creditur in preiudicium tertij pape vero fit. in. c. cum a nobis. nu. 1. de testi. fo. 59.

6 Legari sedis aplice ⁊ eorū nūtij nō solū statēs in loco destinato sed etiā transeuntes licite petūt pecuniationes ab oibus ecclesijs et monasterijs nō obstāte alij⁹ pscriptione. in. c. cū instātia. nu. 1. 2. 4. 3. de censi. fo. 203.

7 Legatus habet maiorem iurisditionem in prouincia ꝙ habeat archiepiscopus. in. c. nostro. nu. 4. de peni. ⁊ remiss. fo. 163.
Legatus potest a diri sine appellatione per quemlibet de puincia. ibi.

2 Legatus nō potest se intromittere in causa alteri specialiter commissa nisi ex aliqua causa vrgentissima. in. c. j. ⁊. ij. nu. 1. ⁊ 2. de offi. leg. fo. 106.

6 Legatus de latere nō potest disponere circa ea que sibi specialiter papa reseruauit. in. c. tua nos. nu. 10. de eccle. edifi. fo. 221.
Legatus de latere concurrit cum quolibet prelato prouincie sue: nō autem cum alio nisi quo ad bona posita in sua prouincia. ibi.
Legatus de latere remittit iuramētum prestitum inferiori prelato qui sit de prouincia sua als secus. ibi.

5 Legatus de latere non potest tollere appellationē. in. c. pastoralis. nu. 7. de app. fo. 120.

7 Legatus apostolicus matrimoniales causas in sua puincia audire potest ⁊ matrimonium separare in casibus a iure permissis. in. c. fin. nu. 2. de conin. seruo. fo. 26.
Legatus in sua prouincia concurrit cum episcopo in his que pertinēt ad dignitatem episcopalem. ibi. nu. 3.

3 Legatus de latere nō pōt cōmittere causam cognoscendā simpliciter ⁊ de plano ordine in diciario nō seruato. i. c. dilecti filij. na. 5. de iud. f. 21.

2 Legatus plurium prouinciarū an possit reddere ius hominibus vnius prouincie in alia prouincia. in. c. nouit. nu. 1. ⁊ 2. de offi. leg. fo. 108.
Legatus vel alius index existēs extra territorium an possit exercere ea que sunt voluntarie vel cōtētiose iurisditionis in subditos. ibi. nu. 3. ⁊ 5.

7 Legatus de latere an possit vnire beneficia posita in sua legatione licet in alterius dioceſi. in. c. sicut vnire. nu. 5. de excef. prela. fo. 130.

5 Legat⁹ pape ex ordinaria iurisditione ⁊ ideo pōt causam iure legationis sibi cōpetentē delegare. in. c. cū bertoldus. nu. 6. de re iudi. fo. 69.

2 Legatus an ⁊ quando possit statuere contra ius commune. Anto. in. c. fi. nu. 2. de offi. archipiscby. fo. 70.

2 Legatus vnius prouincie non censetur reuocatus per aduentum alterius. in. c. volentes. nu. 2. de offi. leg. fo. 108.

2 Legatus de latere habet potestatem in exemptos et non alius nisi sibi specialiter papa cōcedat. in. c. qō translationē. nu. 10. de offi. leg. fo. 107.
Legatus de latere an possit alienare illa que sunt de tēporali dominio ecclesie. ibi.

6 Legatus pōt edere statuta in legatione sua preter iuris cōis dispositionem q̄ durat etiā finito tēpore legationis. in. c. j. nu. 2. de locato. fo. 86.

2 Legatus an possit extendere manū ad beneficia quorū collatio spectat ad aliquem de iure speciali. in. c. dilectus. nu. 6. de offi. lega. fo. 108.

☞ Corse. doc. excel. Tu dic ꝙ conclusio est qō legatus de latere non potest cōferre beneficiū patronale laicorū nisi sit ius patronale laicor⁹ acquisitum pscriptione cōsuetudine ⁊ cōmodo possessionis fm Fede. de se. con fi. lxv. ⁊ fm Ant. de bu. ⁊ Abb. in. d. c. dilectus. de offi. le. ij. Jmo. tenent ibi ꝫuū. sed War. laudē. defendit Fede. et sequaces: qm̄ subrogatū sapit naturā eius in cuius locū subrogat. ff. fuerat. insti. de act. ij laicus q̄ prescripsit ius presentandi cōtra epm̄ subrogat loco epi: ergo cēsetur ius patronale ecclesie rōne originis: scōo mouet qm̄ ius pscriptionis est restringibile tanꝙ odiosum. no. in. c. fi. de prescri. ⁊ in. l. fi. de edi. di. adri. tol. nec ob. c. cū dilectus. de iurepa. allegatū ab Jo. qz loquit̄ in iurepatronatus laicor⁹ rōne fundationis vel donationis. nec ob. rō Jmole qz laici retraherentur a benefaciēdo ecclesijs: qz cū remanētia beneficio facit cōtra eū: nā laicus prescribens cōtra ecclesiā ius patronatus nō bene facit eccliæ. ⁊ iō rō doctor⁹ loquit̄ qñ laicus bñ facit ecclie dotādo vel fundādo ecclesiā fm do. de ro. in. ij. deci. in fi. do. me⁹ Barba. in. c. vile ctus. tenet opi. Jmo. adde do. Lar. sequētē Fede. in. d. c. dilect⁹. ⁊ icle. j. vel it. pen. in. vij. q. ⁊ do. Alex. de imo. cōsi. lxvij. inci. viso pūcto. in. iij. vol. cōsi. adde etiā qō voluit ro. 3si. ccclxj. inci. in casu ꝓpositio nis. vbi dixit ꝙ legat⁹ de latere pōt cōferre beneficiū sitū in sua puincia qō vacat si ille ad quē spectat p̄sentatio vel collatio ipsius beneficij stat extra illā prouinciā dicto legato cōmissam ex quo est sitū in sua dioceſi: sed hoc dictū Ro. nō attingit. q. nostrā: tū voluit dic interserere qz nota bi. sed videret qō opi. Jmo. et Barb. sit de iure veriori: nā habeo regulā ꝙ legatus de latere nō pōt cōferre ius patronatus laicor⁹: quomodocūq; ergo acquirat stabimus regule ex quo iure aliud non pbat: qz lex indistincte loquēs indistincte dz intelligi. c. solite. de ma. ⁊ obe. ꝑter ea laicus pscribēs ius patronatus laicor⁹ succedit in illud ius qō habebant laici veri patroni: ergo eodē iure vti debet vt gaudeat eodē priuilegio: per regulā War. qz subrogatus re. nō indicando ⁊ cōsulendo nō est tutum recedere ab opi. Fede. ⁊ sequacium que est communis.

7 Legati de latere non cogunt̄ ostendere mandatū in his que veniunt iure legatiōis in alijs vero sec⁹. in. c. ad eminētiā. nu. 2. de sen. exc. f. 169.
Legatus de latere potest absoluere excommunicatos vigore canonis si quis suadente. ctiam de enormissima iniuria. ibi. nu. 3.

5 Legati nati dicunt̄ illi qui habent legationis officium vigore dignitatis cui legationis officium indultum est ex priuilegio apostolico. in. c. cum in ecclesia. nu. 4. de ap. fo. 111.

1 Legatus pape pōt confirmare electionē factā de pmouendo in epm̄ tñ non pōt dispēsare scbismaticū. in. c. qz diligētia. nu. 7. de elec. fo. 123.

6 Legatus non habet potestatem confirmandi collationē factam de prebenda vacatura. in. c. constitutus. nu. 3. de concef. preben. fo. 62.
Legatus non potest contra consilium disponere. ibi.

7 Legatus pape potest absoluere a sententia canonis si quis suadente. in. c. ḡuis. nu. 1. de sen. excom. fo. 80.

5 Legatus etiā de latere nō pōt cōcedere ecclesiā alicui in preiudicium iurium que debet diocesano loci. in. c. fi. nu. 1. de cōfir. vti. vel inuti. fo. 143.
Legatus etiam cardinalis non potest eximere aliquam ecclesiam a iurisditione sui ordinarij. ibi.
Legatus non potest committere causam cognoscendam simpliciter et de plano sine strepitu ⁊ figura iudicij. ibi.
Legatus de latere non potest aliquid facere quod tendat ad violationem iuris communis. ibi. nu. 2.
Legatus de latere an possit autoritate sue legatiōis vnire ecclesias vel vnam alteri concedere. ibi. nu. 4.
Legatus in legatione sua cōcurrit cum quolibet ordinario quicūq; sit vel episcopus vel abbas re. ibi. nu. 5.
Legatus de latere nō pōt ecclesiā secularē facere religiosam. ibi. nu. 6.
Legatus non potest alienare rem spectātem ad romanum pontificem nec supprimere aliquam dignitatem in ecclesia. ibi. nu. 7.
Legatus qui non est legatus de latere nō habet collationem beneficiorum: legatus vero de latere sic in aliquibus ecclesijs. ibi. nu. 8.

1 Legatus non potest committere causam simpliciter et de plano: qz nō potest tollere substantialia iuris. in. c. officij. nu. 5. de elec. fo. 159.

2 Legatus de latere habet magnam potestatem et est pars corporis pape. Ant. in. c. dilectus. nu. 3. de fil. presby. fo. 56.
Legatus de latere nō pōt contra canonē consilij dispensare. ibi. nu. 4.

4 Legatus ex quo gerit vices pape an possit extendere manus circa que potest papa. in. c. mandata celestia. nu. 2. de presump. fo. 117.

2 Legatus pape bz ordinariā iurisditionē. in. c. fi. nu. 3. de offi. leg. f. 109.
Legatus an possit facere statuta solus sine consensu aliorū. ibi. nu. 67.
Legatus non pōt derogare canonibus ⁊ iuribus generalibus. ibi.

1 Legatus potest interpretari rescriptū pape. in. c. j. nu. 18. de postu. prelato. fo. 108.

6 Legatus de latere potest ecclesiam patronatam ecclesiasticam etiā non vacantem sue collationi reseruare: secus si in patronatus erat laici. in. c. cum dilectus. nu. 1. 2. 3. ii. de iurepa. fo. 197.

7 Legatus pape potest absoluere ab excommunicatione lata vigore canonis si quis suadente. in. c. qō de his. nu. 1. de sen. excō. fo. 171.

5 Legatus generalis pape non impedit se de causa alteri specialiter cōmissa. in. c. dilecti filij. el. ij. nu. 3. de ap. fo. 135.

7 Legatus de latere potest conferre beneficia vacantia in sua legatione. in. c. pro posuit. nu. 1. de cle. excom. fo. 126.

7 Legatus de latere non potest se impedire in specialiter commissis per papam. in. c. ad petitionem. nu. 1. de accu. fo. 63.

2 Legatus pape habet ordinariam iurisditionē. in. c. cum in iure. nu. 8. de offi. de le. fo. 96.

2 Legatus de latere tantū et non alter legatus habet ius conferendi beneficia. Ant. in. c. literas. nu. 4. de sup. neg. prela. fo. 15.

6 Legatus de latere nō potest dare alicui ius ad vacaturum beneficium licet possit reseruare sibi collationem beneficij vacaturi etiam respectu certe persone. in. c. dilectus filius. nu. 3. de preben. fo. 30.

3 Legatus principis non potest tollere substantialia iudicij. in. c. ceterū. nu. 10. de iura. calum. fo. 127.

6 **Legatū** relictū vni vt restituat alteri si ille alter ante restitutionē moriat remanet penes pmū. in. c. ioā. nu. 5. de test. f. 129.

6 Legatum in his verbis relictum debet legatario prestari nec fit differentia an fit ad pias causas vel non: nam sufficit probari per testes. in. c. indicante. nu. 1. ⁊ 2. de testa. fo. 112.
Legata ad pias causas an debeant ex testamento non solui. ibi. nu. 3.
Legata ad pias causas non vitiantur respectu incertitudinis persona rum vel locorum quibus fuit legatum. ibi. nu. 4.
Legati dubij electio siue optio an ptineat ad hēdes legatarij. ibi. n. 5.
Legatum ad pias causas indefinite et generaliter factū interpretatur quod debeatur de meliori re. ibi. nu. 6.

Legatarius an & quo casu debeat consequi rem legatam expensis heredis vel testatoris.ibi.nu.7.

6 Legatum ad pias causas factum de re aliena an valeat etiam respectu estimationis.in.c.filius noster.nu.1.de testa.fo.113.
Legatū rei alienę siue in totū siue in partem & qñ valeat.ibi.nu.4.
Legatum rei alienę ignoranter factum ecclesię an valeat tanq̄ ecclesia habeatur pro coniuncta persona.ibi.nu.5.6.

6 Legatus scienter rem alienam censetur legasse estimationem rei si vero habebat aliquod ius illud censetur legare.in.c.pastoralis.nume.6.de dona.fo.105.

6 Legatum factum camillo filio ꝟſDellini sub cuius est potestate non censetur factum cōtēplatione patris.in.c.raynutius.nu.2.de testa.f.124.

6 Legatus si fuerit calix intelligitur de argento secus forte si debet fieri ab illo qui venit.in.c.ex parte.nu.4.de censi.fo.202.

7 Legatum relictum pro male ablatis incertis distribuendis inter pauperes christi per executores testamēti an debeat dispensari per episcopum.in.c.cum sit.nu.6.de iudeis.fo.89.
Legatum factum pro restitutione male ablatorum cōuertitur ad pias causas si male ablata non reperiuntur.ibi.

6 Legata res si est in patrimonio testatoris debet sine mora prestari: alias heres tenetur ad prestationem cum omni fructu et interesse.in.c. si heredes.nu.4.de testa.fo.113.
Legata pia nullo alio dato executore requiritur episcopus de legatis vero pro male ablatis se remittit si vere executor est negligens episcopus succedit in exequendo legata ad pias causas.ibi.nu.6.

6 Legatum vel quodcunq̄ relictum factum ecclesię cum aliquo onere si illud onus excedat lucrum potest etiam ex postfacto tale relictū repudiari.in.c.i.nu.4.de testa.fo.111.

5 Legatum factum pro anima dicitur ad pias causas.in.c.ꝯ.nume.10.de prescrip.fo.23.

4 Legatum quando petitur et non apparente testamento defertur iuramentum potest a tali iramento recedi si postea reperiatur iuramentū.in.c.iuramentum.nu.9.de iureiur.fo.167.

6 Legatarius pōt assistere heredi litigāti in iudicio sup validitate testamenti pro interesse ipius legatarij.in.c.ex parte.nu.6.de deci.fo.149.

6 Legatum rei alienę sciēter factum an petere canonico valeat vt possit peti eius estimatio.in re pe.c.cum esset.nu.18.de testa.fo.117.

6 Legata ad pias causas possunt peti coram iudice seculari qui bz terminare sm canones et non sm leges tam in terris ecclesię ꝙ in terris imperij.in.c.relatum.el.i.nu.2.7.8.de testa.fo.119.
Legata ad pias causas debentur etiam non adita vel repudiata hereditate.ibi.nu.6.
Legata ad pias causas dicuntur omnia illa que relinquuntur pro anima.ibi.nu.7.

6 Legata ad fabricam non debent conuerti in ornamenta ecclesię.in.c.de bis.nu.2.de testa.fo.130.
Legatum factum quolibet anno de certa re dāda ecclesię an duret perpetuo.ibi.nu.5.

6 Legatum censetur ademptum si fuit ademptum onus propter qđ fuit factū legatū vel presumatur factū.in.c.in nostra.nu.4.de sepul.fo.137.

6 Legatum factum pauperibus talis loci vel talī loco semper cēsetur legatum factum loco.in.c.dudum.nu.4.de conuer.coniu.fo.171.

6 Legatū potest fieri monasterio construendo sed non donatio.in.c.nos quidem.nu.2.de testa.fo.111.
Legatum potest fieri incerte persone donatio non.ibi.
Legatū factū in diē debet legatario adueniente die cum fructibus interim perceptis si dies fuit appositus in fauorē legatarij.ibi.nu.7.f.112.
Legatum quod a principio tenuit si ex postfacto deficiat an & quo casu remaneat penes grauatum.ibi.nu.14.
Legatum factum pro maritanda tali puella si illa moriat an remaneat penes grauatum vel conuertetur in maritanda alia.ibi.

1 Legatum factum filie de mille si haberet & si monasterium ingrediatur quod habeat quinquaginta valet & habebit mille.in repe.c.ecclesia sancte marie.nu.35.de consti.fo.37.

3 Legatum factum de omnibus rebus que sunt in domo non extēditur ad illas que sunt causa vendendi.in.c.fi.nu.44.de fo.compe.fo.92.

6 Legans aliquam rem cēsetur legare ius quod habet in ea.in.c.raynaldus.nu.4.de testa.fo.127.
Legatarij nō pōt petere legatū nisi hereditas adeat & sufficit qđ adeat ab vno herede vt ab illo partem legati possit petere.ibi.nu.10.
Legata ad pias causas debent ex testamento non solenni etiā si non sit apposita clausula codicillaris.in.c.raynaldus.nu.24.de testa.fo.138.

7 **Legere** & cantare ponūtur vt diuersa & facit pro statutis.in.c. quod in re.nu.6.de pen.& remi.fo.111.

1 Legere an dicatur ille qui mente legit vel qui non intelligit quod facit ad multa.in proe.greg.nu.13.fo.4.

6 **Legitima** non per omnia succedit loco alimentorum.in.c. raynaldus.nu.2.de testa.fo.127.
Legitima debet filio in oibus bonis paternis et pōt detrahi de singulis rebus nisi testator vel officium iudicis aliud disposuerit.ibi.nu.8.

6 Legitima an sit debita filio si pater suus est monachus.in.c.cū scimus.nu.4.de regu.fo.161.
Legitima non debetur filio nisi post mortem patris.ibi.nu.5.

7 Legitima filiorum potest diminui per cōsuetudinem.in.c.raynutius.nu.12.de testa.fo.175.
Statutum vel consuetudo possunt in totum tollere legitimam filiōs qui habent vnde viuere possunt: alias secus quo casu in totum tolli non potest legitima sed minui sic.ibi.

4 Legitima debetur filio statim ꝙ eius pater est ingressus monasteriū.in.c.in presentia.nu.39.de proba.fo.19.

6 Legitima debetur filio in bonis patris matris & auencc in illa potest grauari.in.c.raynutius.nu.1.de testa.fo.124.
Que imputentur in falcidiam que in trebellianicam & que in legitimā & que sit ratio quod diuersa computantur in vnam et diuersa in aliam.ibi.nu.23.fo.125.
Legitima non debetur filio viuo patre etiā si pater fuerit ingressus monasterium.ibi.nu.29.

1 Legitima an possit tolli vel minui per statutum.in.c.fi.numero.23.de consue.fo.107.

☞ Conse.Adde Dy.in regula indultū.de re.iur.in.vi.& ibi Bal. in apostillis.& Cy.in.l.sancimus.C.de nup.Bar.& Mod.in.l.tittio centum.ff. titio genero.ff.de condi.& demon.Bar.in consi.inci.ex facto proponit qđ nobilis.Bal.in.l.j.ff.de iusti.& iure naturale.ff.de iusti.& iu.& in.l.cunctos populos.C.de sum.trī.in ver.subsequenter queritur.Bal.& Salī.in auc. nouissima.C.de inof.test.in.l.sancim⁹.preal.Dld.in cōsi.lxxvij.lxxviij. & ciij.& cciij.Salī.in.l.scim⁹.C.de inof.test.Bal.in.l.tali.ꝯ.socer.ff.de iure do.& in repe.c.si pater.de testa.lib.vi.in.vij.col.& in.l.fi.C.de fru.& lit.expen.& in.l.maximū vitiū.C.de lib.prete.Alb.de ro.in.ꝯ. parte statutor.q.ciij.& q.cliij.& in.l.qñ in prioribus.C.de inoffi.testa.& in proemio ffor.& Ange.in.l.papinianus.in.ꝯ.quanta.ff.de inoffi.test.& in cōsi.clxxix.alias.cccij.inci.in dei nomine cōsultatio.& in.l.qđ de bonis.in ꝯ.fi.ad le.fal.& in aut.de here.& fal.in pn.& ꝟDan.de ca.in.d.auc.nouissima.& Ro.in cōsi.cxxij.inci.p declaratione prime dubitationis.& in consi.xxxij.circa fi.incip.visa municipali cōstitutione.& in.l.seqnēs.ad fil.Jo.an.Ant.& Jmo.in.d.c.raynutius.Jo.an.in addi.Spe.in tit.de succes.ab inte.in rubr.addi.inci.sed reduciē in questionē.in.v.col.Joā. cal.in consi.xv.inci.an statutū augeat.in tit.de consti.& in consi.xxiij.& in cōsi.xxxij.in ti.de testa.per do.de Ro.in dec.nouis decisio.xvij.vbi Abb.antiquus.in.d.c.raynutī⁹.p do.meū Barb.in.d.c.fi.& in.d.c.raynutius.in repe.Ang.in.l.j.ꝯ ius naturale.ff.de iust.& iure.Dy.in.l.cū ratio.de bo.dā.Richar.malū.disputauit hanc ꝙstionē: vt refert Cy.in d.l.sancimus.& cōis opi.doct.est qđ bz statutū seu cōsuetudo nō possit in totū tollere legitimā: pōt tñ cā minuere & facere qđ filia debeat stare cōtenta dote sibi assignata vel assignanda.et idē in filio.vide qđ diri.ꝯ.in ver.consuetudo.Abb.in consi.lxxij.in.iij.col.& in cōsi.lxxvj.in.ix.col.

5 Legitima an minuatur filio ex eo qđ eius pater cōfiteatur debitum absorbens totum patrimonium.in.c.quis.nu.3.de renū.fo.84.

7 **Legitimus** quis esse quomodo probetur.in.c.lator.nu.6.qui si.fint legi.fo.28.

5 Legitimatus si impetrat beneficium nō refertur de priori defectu seu legitimatione prius facta dispensationem facere.in.c.veniens.nu.14.de prescrip.fo.42.

7 Legitimatio quomodo ꝓbatur et similiter contra eam quomodo probatur.in.c.peruenit.nu.4.qui fil.sint legi.fo.40.

1 Legitimatus per rescriptum pape potest in episcopum promoueri.in c.cum vinton.nu.5.de elec.fo.144.
Legitimatus per papam an succedat in temporalibus.ibi.
Legitimari an possit per papam natus ex fratre & sorore.ibi.nu.8.
Legitimatus an succedat in feudo.ibi.

7 Legitimati per subsequēs matrimonium an sint vere legitimi vel habeantur tanq̄ legitimi & an veniant in dispositione statuti loquētis de legitimis.in.c.tanta.nu.3.qui fi.sint legi.fo.39.
Legitimati p sequēs mātrimoniū nō excludunt ab hereditate pīna.ibi.
Legitimati per sequens matrimonium an succedant patri in feudo et quid de legitimis per rescriptum principis.ibi.
Legitimatus per sequens matrimonium potest esse episcopus.ibi.
Legitimi filij tantum dicuntur adoptiui, et si sunt emancipati non succedant patri.ibi.nu.9.
Legitimi & naturales dicuntur filij nati ex vero matrimonio vel putatiuo & isti exclusis alijs succedunt parentibus & sunt quasi domini illis viuentibus.ibi.nu.10.
Legitimi & spirituales filij dicuntur susceptī in baptismate vel confirmatione & isti in nihilo parentibus succedunt.ibi.nu.11.

7 Legitimandi spurios potestatem habens item incestuosos an possit legitimare spurios & incestuosum simul.in.c.mādato.nu.5.de simo.fo.82.

7 Legitimum se pronūtiari an quis petere possit.in.c.causam.nu.7.qui fil.sint legi.fo.40.
Et vide in.c.quod a nobis.nu.2.eo.tit.

2 Legitimatus per subsequēs matrimoniū nō pōt promoueri ad cōpatum sine dispēsatione.Anto.in.c.ad extirpandas.nu.11.de fil.presby.fo.14.

Et vide in capitulo seq. in ꝟ. not.

7 Legitimare an possit princeps ex certa scientia non vocatis agnatis. in c. per venerabilem. nu. 24. qui fil. sint legi. fo. 42.

☞ Corse. doc. excellentissimus. Vide Bar. Bal. & alios in l. gallus. §. qd si tantū. ff. de lib. & posth. Jo. an. in ti. de suc. ab inte. §. i. ver. sed ex facto. Abb. cōsi. lxxxv. inci. illud in summa. in. iiij. col. Jo. de ana. cōsi. xxix. inci. visa imperiali & aplica &c. in ver. circa quintū. Ioh. in cōsi. inci. in xpi noīe amen. Jo. habuit duos filios. Jac. bu. Ey. & Bal. in l. nā divus. ff. de adop. ¶ Dau. de ca. cōsi. ccxxv. inci. in xpi noīe. sup pto dubio videt dicēdū. Alex. de imo. in cōsi. ꝟ. inci. visis codicillis legitimatiōe & aliꝭ in. j. volu. cōsiliorū suoꝝ. in. viij. col. Bal. in c. guerrā. in prin. in pe. col. in ut. hic finit lex conradi. facit qō voluit Bal. in l. si. in fi. C. de in. & fac. igno. & in l. rescripta. C. de precl. imp. offe. & in l. deo nobis. C. de epis. & cle. ¶ Dau. de ca. cōsi. xxij. Jo. cal. in ti. qui fi. sint legi. in cōsi. v. inci. legitimatio facta &c. & cōis cōclusio est qꝫ fic. & ita cōsuluī apud mātuam.

1 Legitimatus ad vnam dignitatem nō est capax alterius dignitatis materis. in c. innotuit. nu. 4. de elec. fo. 137.
Legitimatus per subsequens matrimonium dicitur etiam ille qui nō est natus ex concubina sed ex alia. ibi. nu. 17. fo. 138.
Legitimatus per subsequens matrimoniū dicitur vere legitimus etiā in materia stricta & succedit in feudo paterno. ibi.

3 Legitimaꝫ oēs filij naturales si pater vnū ex eis appellauit simpliciter filiū in testamēto. in c. prudentiā. nu. 10. de mut. peti. fo. 102.

1 Legitimatus per sequens matrimoniū potest esse episcopus. in c. cum in cunctis. nu. 3. de elec. fo. 125.

7 Legitimū se probare quis potest per matrimoniū inter eius parentes contractū in facie ecclesie. in c. peruenit. nu. 2. qui fil. sint legi. fo. 40.
¶ Petere debet ab ecclesia pronuntiari se legitimum ille cōtra quem de illegitimitate agitur. ibi. nu. 3.

3 Legitimādi potestas vel tabelliones creandi an possit prescribi. in c. cum contingat. nu. 15. de fo. compe. fo. 77.

7 Legitimatio est decor & bonor. l. c. p venerabilē. nu. 3. q fil. sint leg. f. 41.
Legitimare est iurisditionis. ibi. nu. 11.
Legitimatio est quedam dispensatio. ibi. nu. 12.
Legitimatus in spiritualibus videtur legitimatus ad alios honores & dignitates seculares. ibi. nu. 21.
Legitimatus in spiritualibus an censeatur etiam legitimatus in temporalibus quo ad successionem. ibi. nu. 22. fo. 42.
Legitimatio propriē ad quē spectat & an papa indistincte possit vbiq; legitimare etiam quo ad temporalia. ibi. nu. 22. & 25.
Legitimati per comites palatinos an succedant cum preiudicio agnatorum. ibi. nu. 24.
Legitimaꝫ nō certātib⁹ filijs legitimis si postmodū filij legitimi nascātur an succedere habeat vel talis legitimatio evanescat. ibi. nu. 30.

5 Legitimare & fame restituere procedunt a pari. in c. cum tenume. n. de re iudi. fo. 78.

5 Legitimatus simpliciter an habeatur pro legitimo ad oēs effectus. in c. Quis. nu. 18. de re iudi. fo. 83.

6 Legitimare quis pōt filios suos nō tanꝯ pater sed tanꝯ habēs autoritatem legitimandi. in c. nouū genus. nu. 5. de decī. fo. 143.

6 Legitimatus non desinit succedere per superueniētiam filiorum ex legitimo matrimonio. in c. suggestum. nu. 5. de decī. fo. 146.

7 Legitimatio pſonaꝝ añ oia discutit i iudicio. l. c. j. nu. 1. de accu. fo. 50.

6 Legitimatus ab imperatore vel ab alio seculari principe an possit promoueri ad sacros ordines vel alia spūalia. in c. tua. nu. 3. de decī. fo. 151.

7 Legitimādi multi sunt modi. in c. per tuas. nu. 7. qui fil. sint legi. fo. 41.

2 Legitimare spurios restituere fame creare tabelliones: licet sint de reseruatis imperatori tñ quilibet superior non cognoscens superiorē potest ista attentare. in c. quod translationem. nu. 1. de offi. leg. fo. 107.

7 Legitimationē satis ꝓbat probās ꝓ maiorē partē vicinie parētes illiꝰ fuisse legitime contunctos. in c. per tuas. nu. 2. qui fil. sint legi. fo. 41.

7 Exprimenda que sunt in legitimatione. in c. per venerabilem. nu. 27. qui fil. sint legi. fo. 42.

7 Leprosi debent habere propriam ecclesiam et presbyterum nec se cum aliꝭ cōmunicare nec debent soluere decimas de eorum bonis ad vsum suum destinatis alis secus. in c. cum dicat. nu. 4. & 5. de ecc. edifi. fo. 219.
Leprosi non debent sepeliri cum aliꝭ christianis. ibi. nu. 2.
Leprosi non dicuntur facere collegium religiosum. ibi. nu. 6.

6 Leprosi non sunt sepeliendi in cemiterio vbi aliꝭ sepeliunt. in c. sacris. nu. 6. de sepul. fo. 139.

7 Leproso cōiugi vel alis infirmo an possit compelli sanus ad reddendū debitum & quid iuris si infirmitas illa est contagiosa. in c. quoniam. nu. me. 5. de conju. lepro. fo. 25.

6 Leproso potest interdici ingressus ecclesie si non pōt ingredi sine scandalo aliorum etiam si clericus fit leprosus. in c. de rectoribus. nuīs. 3. & 4. de cle. egro. fo. 50.

7 Lepra superueniens matrimonium non soluit nec eius effectum: ideo coniuges debent se adinicem maritali affectione tractare aut ad perpetuā continentiam induct. in. c. j. nu. 1. de conju. lepro. fo. 24.
Leprosi licite excludūtur a communione fidelium. nu. 2.

2 Lesio non presumitur in contractibus ad modicum tempus factis. in. c. j. nu. 5. de resti. in integ. fo. 154.

2 Lesio magna vel parua per quem considerabitur. in. c. j. nu. 8. de resti. in integ. fo. 154.

2 Lesio an presumatur an vero debeat probari. in. c. auditis. nume. 7. de resti. in integ. fo. 157.

5 Letanijs cantādis que persone dicunt interesse & ad quē locum. in. c. cum inter. nu. 4. de re iudi. fo. 61.

7 Leuans in baptismate filium vnius & credit alterius an contrahat compaternitatē. in. c. si vir vel mulier. nu. 4. de cogna. spi. fo. 27.

4 Lex que prohibet actum fieri apponēdo penam an videat actum etiam annullare. in. c. ꝟ. nu. 5. de testi. fo. 34.

1 Lex positiua siue ecclesiastica siue ciuilis an & quando liget in foro cōscientie. in. c. j. nu. 9. de consti. fo. 16.
Lex fundata super presumptione que non est vera non ligat contrafacientem in foro anime. ibi. nu. 10.

7 Leges ciuiles & presertim in spiritualibus subꝯciuntur apostolorū decretis & canonicis. in. c. fi. nu. 1. de secun. nup. fo. 51.
Leges que in aliquibus matrimonia prohibēt correctionē percipiūt a canonibus. ibi. nu. 2.

1 Leges vel statuta an presumatur quis scire post duos menses. in. c. cognoscentes. nu. 8. de consti. fo. 18.

6 Lex generalis potest a certo genere personarum recipi & a certo non & non recipientes non peccant. in. c. cum olim. nu. 4. de cle. coniu. fo. 16.

6 Leges vel statuta canonibus non contraria sunt seruanda in vtroq; foro nisi sint ecclesiꝭ vel ecclesiasticis personis damnosa quo casu ad eorum validitatem requiritur specifica approbatio a papa. in. c. non minus. nu. 20. de immu. eccle. & cemi. fo. 226.

1 Legem aut canonem male intelligere non est peccatum. in. c. cum posti. nu. 4. de elec. fo. 169.

7 Legum autoritas in matrimonialī causa attēditur. in. c. vbi non. nu. 2. de despon. impu. fo. 13.

6 Leges ciuiles quo casu sunt obseruande in foro conscientie. in. c. quia plerīq. nu. 7. de immu. eccle. fo. 231.

5 Lex communis reuocat aliam: licet de ipsa mentionem non faciat. in. c. ventens. nu. 11. de prescrip. fo. 42.

7 Lex ciuilis potest in argumentum allegari in decisionibus causarum spiritualium. in. c. in audientia. nu. 6. de sen. excom. fo. 171.

5 Lex noua vel statutum licet concernat futura tñ qnādo habēt omnimodam dependentiam a preteritis non concernit ea. in. c. pastoralis. §. verum. nu. 2. de ap. fo. 122.

2 Lex ciuilis dubia declaratur per cōsuetudinem et per ius canonicum. in. c. cum tempore. nu. 6. de arbi. fo. 171.

2 Lex noua corrigens recipit extensionem ad consequentiam antique legis. Et nt. in. c. a multis. n. u. de eta. & quali. fo. 45.

7 Legis finis est inuariabilis licet constitutiones mutentur. in. c. nō debet. nu. 2. de consan. & affi. fo. 33.

1 Legum correctio vt euitetur debet fieri stricta interpretatio. in. c. ecclesia vestra. c. j. nu. 6. de elec. fo. 181.

6 Lex ciuilis fouens luctum proximo odiosum non debet seruari in foro anime. in. c. filius noster. nu. 3. de testa. fo. 113.

6 Lex ciuilis nō ligat ecclesiam nisi approbet et acceptata fuerit. in. c. inter alia. nu. 16. de immu. eccle. & cemi. fo. 228.

1 Lex si reperitur multum dubia excusatur quis a iuris ignorātia. in. c. quoniam. nu. 2. de consti. fo. 41.
Lex vel statutum debent concernere futura et non preterita nisi exprimatur. ibi. nu. 3. 4. & 9. fo. 36.
Lex vel statutū simpr loquēs an & qñ extēdatur ad preterita. ibi. nu. 11.

7 Legis finis concernit necessitatem vel vilitatem subditorum. in. c. non debet. nu. 3. de consan. & affi. fo. 33.

5 Legis auxilium frustra inuocat qui in legem committit & quādo. in. c. an sit deferendum. nu. 25. de app. fo. 111.

1 Lex illa dicit preiudicialis clericis vel ecclesiꝭ q̄ est apta afferre semper incommodū: secus si potest habere aliquando cōmodū aliquando incommodum. in repe. c. ecclesia sancte marie. nu. 17. de consti. fo. 35.
Lex ciuilis in materia spectante ad ecclesiam data ꝓ de illa principaliter nō disponat sed procedat tollendo lucrum quod alis dederat non valet. ibi. nu. 19. & 20.
Leges ꝓhibentes matrimoniū inter certas pſonas nō ꝓhibitas in iure canonico: puta inter tutorē & pupillā & similes pſonas nō valent. ibi.
Lex noua que venit ad corroborationē legis antique non videtur eam corrigere. ibi. nu. 32. fo. 36.
Legis inducentis peccatum promulgator tanꝯ cōtra ius diuinum disponens cōuincitur potius errare ꝙ legem condere. ibi. nu. 16.

2 Lex ciuilis q̄ pōt se habere ad lucrū & ad dānū est seruāda etiā ꝺ ecclesiā maxime cū eccl'a illa lege vtit ꝓ se. in. c. j. nu. 13. de rest. in inte. f. 154.

1 Lex prohibitiua non solum comprehendit casum expressum: sed etiam extenditur a dōnes casus qui sequuntur e x illo. in. c. nā concupiscentia. nu. 1. de consti. fo. 20.

Legi vel regule contrauenies an et quando incurrat peccatum mortale ⁊ ponit perfectam distinctionem.ibi.nu.2.

4 Lex canonizata contraria canonibus non est seruanda.in.c.super eo. eli.nu.4.de testi.fo.48.

7 Lex debet conuenire tempori.in.c.nō debet.nu.2.de cōsan.⁊ affi.fol.33.

Lex proditur vt appetitus norius sub iuris regula limitetur.ibi.

Lex debet esse rationabilis ⁊ deseruit fini.ibi.

Leges immunorum pontificum ⁊ constitiorum appellantur statuta humana ⁊ sic non possunt dici ius diuinum.ibi.nu.4.

7 Contra legem facit ille qui cōmittit non solum contra verba legis sed etiam contra eius mentem.in.c.quanto.in.2.3.⁊.4.de priui.fo.144.

3 Lex ciuilis nō astringit clericos.in.c.verum.nu.22.de fo.cōpe.fo.64.

5 Preter legem vel contra legem an idem sit.in.c.causam.nu.7.de re iudica.fo.63.

3 Lex abrogata an ⁊ quando possit allegari.in.c.nouit.nu.23.⁊ nu.27.de iudi.fo.33.

Cōsi.doc.excel. Adde q abrogare est destruere vel in totū delere: vnde dicit lex abrogata.i.in totū sublata vel destructa: sed derogat ei qui in parte tollit vel ei detrahit.ff.de ver.sig.l.derogare.⁊ no.glo.in.§.lege.iij.di.⁊ etiā interdū abrogare est addere aliqd. Et septē de causis aliqd abrogat: vt no.iij̄.di.§.hec ⁊ ff. legibus.primo 3ita cōsuetudine que nota est principi: vt in.d.§.leges.⁊.ff.de leg.l.de quibus.secundo 3ita cōstitutione.xxxj.di.ante triennū.tertio cause cessatione.lxj.dis.c. nephitus.quarto locorū varietate.c.aliter.xxj.di.quinto nimio rigore canonico.xxxiij̄.di. fraternitatis.sexto si pcibus occasionē malignādi habeat.xvj.q.j.legi.septimo ppter malā inde sequens.lxij̄.di.§.verum. Sed an abrogata lex possit allegari gl.in.c.nouit.sup ver.quicūq; de iudi.concludit qō fic: non vt faciat ius ⁊ vt cā decidatur fm illā sed vt habeat ipsius notitia.⁊ pōt allegari ppter rationē sui: qz ratio non tollit: vt in.l.eas.ff.de cap.di.⁊ has rōnes sentit Jnno.in.d.l.nouit.vel fm Jo.an.ibi.bene pōt princeps arguere per legē abrogatā.l.ij̄.§.⁊ nemini.C.de cōsti.pe.non aūt inferior a principe. Vel fm Jnn.princeps non potest abrogare ⁊ in totū tollere legē in preiudiciū ecclesie cui fuit aliqō priuilegiū cōcessum.ita refert do.Abb.in.d.c.nouit.in glo.super ver.quicūq;.in. vi.col.vbi est singulare: vcz q priuilegiū cōcessum non subdito non pōt reuocari.⁊ vide do.Abb.in.c.j.de consti.vbi exponit abrogata.i.sublata per aliā legem vel constitutionē.⁊ querit an cōstitutiones vt leges possint abrogari: remittit se ad not.in.d.c.nouit. Ego adānco glo.in.c.canonum statuta.de consti.super ver.statuta. que vult q statuta canonū abrogata non sunt seruanda quam glo.⁊ supradicta limitabis nisi statuta essent abrogata in parte et in parte nō. iste est casus sing.⁊ ibi Bal.in.l.j.C.de lati.liber.tol.⁊ ibi dixit gl.sing.fm Bal. q lex pro parte tenet ⁊ pro parte nō.scdo limitabis hoc procedere qñ cōstitutio corrigens tenuit sed si de iure nō tenuisset tunc prima constitutio tenet ⁊ obseruatur: casus est ecclesijs.in.c.cū occās.de consti.vbi nō fuit sublata antiqua cōsuetudo per nouā constitutionē nullā ⁊ iniquā. Tertio limitabis nisi quis iurasset seruare cōtra in statuto: qz ex cās cessat ⁊ abrogat statutū nō liberat iurās: secus si iurasset seruare statutū: vt no.in.c.j.de his que fi.a maio.par.ca.⁊ ibi Abb.⁊ no.in.c. cōstitut⁹. de rescrip.⁊ Abb.in.c.dilecto.in prin.iij̄.col.inver.sed aduerte.de preben.⁊ Pau.in cle.j.de reg.⁊ ibi alij: facit enim doc. differentiā vtrum iuret observātia legis vel observātia eorū que continenť in lege. primo casu annihilata lege annihilat iuramētū tanq̄ eius accessoriū. scdo casu secus q non dependet iuramentū a statuto. Simile habes in alia materia vtrū vitiato ingressu vitietur oblatio bonorū: nam distinguitur vtrū bona fuerint ablata per se an sint ablata per accidēs seu accessorie: vt no.C.de sac.san.eccle.in aut.ingressu. ita dixit Bal.in pludȳs feudo.in vij̄.col. Quarto limita nō habere locū regulā in habēte potestatē legis cōdēde: qi per eū allegari poterit lex abrogata. ita habet in.d.c.nouit. ⁊ in.c.quicūq;.xj.q.j.⁊ in.c.raymundus.de testa.vbi papa allegauit. lō bardā. quod est sublata.⁊ non solū princeps potest allegare leges correctas situatas in corpore iuris sed etiā eas que non sunt in corpore iuris clause fm do.meum do.And.bar.in.c.canonum statuta.in.vij̄.col. Quinto limita nisi lex vel statutū transisset in priuilegiū vel contractū cū non subdito: qi tunc allegari poterit: licet sit abrogata vel abrogatum: qi non potuit abrogari ⁊ tolli in preiudiciū iuris q̄siti non subdito. ita pulchre dixit Jnno.in.c.nouit.de iud.⁊ in.c.dilectus.de tēp.or. Jo.an.in addi.Spe.in tī.de cen.§.nunc dicendū.⁊ in tit.de instr.edi. Q̄uc vero aliqua.⁊ in.c.cōstitutas.de reli.do.⁊ do.Anto.in.d.c.canonum.⁊ in.d.c.nouit.⁊ in.d.c.dilectus.⁊ in.c.cū omnes. alias cū Ab.ferra.de cōsti.Bar.in.l.oēs populi.ff.de iusti.⁊ iur.⁊ in.l.ei qui.ff.de iure iur.⁊ in.l.qō semel.ff.de decre.ab or.faci. Archi.in.d.c.quicūq;.⁊ bene facit q̄ voluit.in.l.priuilegia.C.de sac.san.eccle. Bal.in.l.q se patris. Cynacli.⁊ in.l.princeps.ff.de legi.⁊ in.l.j.⁊ fi.ff.de cōstit.prin.⁊ in.l.fi cū mihi.ff.de volo.⁊ in.c.j.de pba.⁊ ibi oēs.in.c.j.de nat.feu.⁊ in.c.j.de natura feu. sine culpa non amit.⁊ in.l.nupte.ff.de fena. Jo.de san.omnes.in.c.j.de consti.lib.vj. Pe.de anch.in 2si.suo.iij̄.als.vj.⁊ per Ly. Bal.⁊ alios in.d.l.digna vox.C.de legi.⁊ plene per do.meum do.Andre.in.d.c.canonū.⁊ in.d.c.nouit.cum alīs concor. tamen priuilegium vel statutum transiens in quasi contractū cum suo subdito potest bene per principem ex iusta causa reuocari. singulare fuit dictum Jnn.in.c. in nostra.⁊ ibi doc.de iniurijs ⁊ dam.da. pro quo est text. valde sing.in l.titius.ff.de obse.et alibi illum ter.allegauit pro sing.ad hoc Lud.ro. in.l.si vero.§.de vito.ff.de.so.ma.⁊ in sing.suis sing.ccccl.vij̄.inci. An.dux mediolani.⁊ do.meus.do.And.in.d.c.nouit.facit.c.pe.de cle. nō resi. ⁊.c.suggestum.de decī.⁊ l.ex facto.ff.de vulg.⁊ pup.⁊ quod no. in.c.cū omnes.⁊ in.c.que in ecclesiarum.de constit.et in.d.c.dilectus. Sexto limita nisi lex abrogata allegaretur quo ad sui rationem vt dictum est.et hoc voluit Bal.in.c.translato.de consti. Septimo limita nisi allegaretur quo ad ipsius notitiam: vt dictum est per gl.⁊ doc.in.d.c.nouit. Et sic habes regulam qō ex legibus abrogatis non debent sumi argumenta in causis per ter.coniuncta glo.C.de no.co.confir.§.hunc igitur.sup ver.necesse.et per.d.l.i.coniuncta gl.super ver.imaginem.C.de lati.lib. tol.⁊ Bal.colligit ex illo ter. q renouatis statutis renouate sunt omnes reformationes facte circa statuta: fallit in casibus predictis: in contrarium facit ter.in auc.de nau.vsu.in ver.aliā rursus negotiatoribus ⁊c. col.ix.vbi in totum tollitur et est inutilis constitutio precedens: quem ter.alleg. Alco.de nea.in preludijs feu.⁊ in.l.j.ff.de cōiunge.cū eman. libe. ipe respondet qō hoc intelligitur quo ad negotium principale: secus quo ad rationem ⁊ quo ad argumentū. Et conclude de hac materia: vt per Jo.de imo.post do.And.in.d.c.canonū. ⁊ ibi plene per do. meum.⁊ vide Host.in summa.de immu.ec.§.inquantum.ver.nec credendū est. Archi.in.c.fi.de offi.leg.li.vj.doc.post glo.in.d.c.nouit.⁊ in dicto.c.quicūq;.⁊ ibi Archi.gl.⁊ doc.in.d.§.nūc igit.⁊ gl.⁊ doct.in.d. l.j.doc.in.l.fi.ff.de fal.⁊ in.c.in primis.§.q.j.⁊ in.c.fuerunt.vij̄. dist. Ricc.de nea.in preludijs feu.⁊ in.d.l.j.ff.de cōiunge.cum eman.lib.⁊ de allegantibus apostillas aliquorum quorum non sacrum per Bar.in dicta.l.si. vnū tamen nō omittam. nam Bal.in.d.§.hunc igitur.in ver. necesse dixit qō p ducens instrumentū correctū scienter incidit in penā falci. quod dicit esse verū si statutū nō facit ad causam: puta q̄ termina tur per statutū vetus non per nouū eo qō agitur de negotio veteri qō pertinet ad legem antiquā nō ad nouā ⁊ istud non est penale: imo licitum est producere tale statutū cū vigore eius quātū ad causam illā non fit sublatus: vt in aut.vt cum de ap.cogno.in prin. nisi lex nona corrigeret legem veterem in preteritum et in futurum: quia tunc nullo modo posset allegari in iudicio. in argumentum tamen allegatur ex quo reperitur in corpore iuris clausa: vt voluit gl.⁊ Bal.in.d.l.j.ff.de coniung. cum emanc.lib. licet enim lex tollatur non tollitur eius ratio si expresse per legem corrigentem non tollatur.d.l.eas.ff.de capi.dimi.

1 Lex etiam penalis recipit interpretationem extensiuam ex similitudine rationis vel connexitate negotij.in.c.translato.nu.1.de consti.fo.19.

Lex statutum vel consuetudo extēditur ad casum similem nisi ille casus similis decidatur per aliam legem.ibi.nu.4.

7 Legem vel canonem male intelligere nō est peccatum nisi ex hoc malo intellectu cōmittat aliqō peccatū.in.c.p tuas.el.ij̄.nu.9.de fimo.fo.79.

5 Gesta contra legem sunt nulla nisi lex vltra procedat ipsa confirmādo. in.c.quod ad consultationem.nu.2.de re iudi.fo.64.

6 Lex imperialis fauēs ecclesie ipso facto videtur approbata ab ecclesia nisi contradicat si vero est damnosa ecclesijs videtur reprobata nisi expresse approbetur.in.c.is qui.nu.20.de solu.fo.103.

5 Lex continēs in se peccatū etiam veniale est ipso iure nulla.in.c.fi.nu. 2.de prescrip.fo.44.

5 Lex vel alia dispositio non exprimens causam dz considerari q̄ sit fundata in ratione naturali et iurta illam rationem debet interpretari. in c.suggestum.nu.2.de app.fo.97.

4 Lex si facit mētionem de pena capitis intelligitur de pena deportationis.in.c.quanto.nu.7.de iureiu.fo.140.

6 Lex vel statutū emanatū ob aliquam iustam causam an dicta cā cessante debeant obseruari.in.c.q; plerique.nu.38.de immu.ec.fo.234.

1 Lex extenditur tantum ad futura nisi expresse caueatur vt extendatur ad preterita.in.c.cognoscentes.nu.1.⁊.4.de consti.fo.17.

Lex loquens per verba presentis temporis non extenditur ad futura quod habet locum si per hoc daretur materia delinquendi.ibi.nu.2.

Lex vel statutum an ⁊ quando liget ignorantes.ibi.nu.6.

1 Lex diuina potest allegari in decisionibus causarum.in.c.cum causam. nu.5.de elec.fo.147.

1 Lex positiua an debeat obseruari in foro conscientie in proe.gregg. in ver.rer pacificus.nu.4.⁊.6.fo.9.

1 Lex principis preiudicialis ecclesijs non extēditur ad ecclesias nisi expresse approbet per papā.in.c.ecclesia sancte marie.nu.9.de cōsti.f.31.

Lex ciuilis specifice disponens super ecclesijs an sit seruāda in foro canonico si non reperitur canon contradicens.ibi.nu.10.

Lex ciuilis que non potest seruari sine peccato in nullo foro est seruanda.ibi.nu.11.

Lex ciuilis si generaliter loquitur nec canoni contradicit an sit a clericis seruanda.ibi.nu.13.

Lex ciuilis rationabilis et deuīas a canone est seruāda in foro suo: sed si sum⁹ iterris subiectis ecclesie ctiā tēporaliter seruat canō.ibi.nu.14.

Lex ciuilis nullo modo potest disponere contra libertatem matrimonij imponendo penam.ibi.nu.15.

Lex ciuilis

Lex ciuilis quando vnum presumit & lex canonica aliud cui standum est.ibi.nu.17.fo.32.

7 Legis noue superuentione non debet mutari id quod gestum est secundum legem antiquam.in.c.de infidelibus.nu.3.de consan.& affi.fol.32.

7 Legem in sui fauorem ad actum inualidandū allegare non potest qui scienter contra legem venit.in.c.j.nu.2.de eo qui du.in ma.fo.22.

2 Lex positiua verum obliget contrauenientem ad peccatum.in.c.j.nu.4. de treu.& pa.fo.131.

Lex vel statutum an & quando tollatur per dissuetudinem.ibi.

1 Lex decisa siue resecata an & quādo possit allegari in proc.greg.in ver. rer pacificus.nu.7.&.10.fo.9.

7 Leges ciuiles in fauorem fidei sunt approbate per papam.in.c.ercommunicamus.nu.12.de here.fo.92.

6 Leges ciuiles conferunt multū scientie theologice & canonice & in studio camerario possunt a religiosis videri.in.c.super specula.nume.12. ne cle.vel mona.fo.243.

1 Lex etiam correctoria extenditur vbi ratio legis correctorie militat.in cautbil.nu.9.de elec.fo.63.

Lex correctoria & penalis extenditur fauore ecclesiarum.ibi.

3 Leges ciuiles penales generaliter loquētes habent locum etiam in rebus ecclesiasticis ex quo canones non contradicunt.in.c.ecclesia sancte marie.cl.j.nu.4.vt lit.pen.fo.217.

3 Lex qū aliquid probibet super pena & committat actus remanet validus licet pena cōmittat.in.c.veritatis.nu.37.38.de do.& cōm. fol.208.

1 Lex canonica an liget delictum omnino occultum.in.c.j.nu.12.de cōsti. folio.16.

6 Legis ratio dominatur legi:ficut anima corpori & in qualibet lege potest cōsiderari aliqua ratio saltem naturalis.in.c.ad audientiam.nu.2. de decl.fo.146.

6 **Libellus** generalis admittitur super accessoriis.in.c.dilectus.nu.1.de capel.mona.fo.194.

5 Libellus a quo petit renocatio attentatorum per appellationem quo modo formabitur siue pendente appellatione iudiciali siue extraiudiciali.in.c.consuluit.cl.ij.nu.7.de appel.fo.98.

3 Libellus nō vitiatur si primo ponitur cōclusio & narratio.in.c.literas. nu.3.de restī.spo.fo.184.

3 Libellus est attendendus in sua conclusione non aūt in modo narrandi.in.c.litere tue.nu.2.de dila.fo.134.

Libellus dubius quando interpretatur pro libellāte.ibi.nu.12.fo.135.

Libellus quando est generalis non tenetur reus respondere.ibi.

5 Libellus in interdicto vti possidetis debet concludere vt reus non impediat per se vel per aliū quominus actor libere & quiete valeat possidere.in.c.veniens.nu.1.de presert.fo.42.

6 Libellus an admittatur in appellatione a diffinitiua vel interlocutoria.in.c.raynaldus.nu.27.de testa.fo.128.

3 Libellus in actione personali debet continere causam:alias reus non tenetur respondere sed si reus non opponit iudicium procedit.in.c.finu.1.&.2.de lib.obla.fo.98.

Libellus si est ineptus debet reus dicere nolo respōdere quia causa nō exprimitur:& ita debet iudex pronuntiare.ibi.nu.3.

Libellus si continet causam ineptā non poterit post lit.conte.declarari seu si nullam causam continet.ibi.

Libellus in personali quam causam constituere debet.ibi.nu.5.

Libellus sufficit q̄ concludat inspecto iure communi.ibi.nu.6.

Libellus notorie iniustus est lacerandus per iudicem.ibi.nu.10.

3 Libellus super possessorio si in eo est narratio proprietatis nō aggravat libellātem in probatione proprietatis.in.c.ex parte.B.nu.3.&.12. de fo.compe.fo.82.

Libellus alternatiuus an & quando valeat & ibidem de rescripto.ibi. nu.4.&.7.

Libellus non vitiatur licet non concludat in iure communi vel municipali sed in iure speciali quod postea probatur.ibi.nu.5.

3 Libelli conclusio semper attenditur & sine conclusione libellus ruit.in c.j.nu.22.de lit.conte.fo.105.

Libellus continens conclusionem iuris sine alia narratione valet.ibi.

Libellus in quo petitur executio & non condemnatio valet.ibi.nu.23.

Libellus in quo petitur condemnatio & non executio condemnationis valet & concludit.ibi.nu.24.

2 Libellus est largissime interpretandus in fauorem libellātis.in.c.auditis.nu.2.de restī.in integ.fo.167.

5 Libellum famosum si quis reperierit & in eo cōtenta propalauerit grauiter punitur.in.c.cum te.nu.30.de re iudi.fo.80.

3 Libellus continens plus debito an possit totus negari.in.c.j.nu.15.de plus peti.fo.152.

4 Libellum fundās super confessione probatiua obligationis vel inducta an debeat obtinere.in.c.si cautio.nu.2.de fi.instru.fo.111.

7 Libellus & ordo iudiciarius an sit seruādus super incidenti questione ad ecclesiasticum forum delata.in.c.lator.nu.8.qui fil.sint legi.fol.29.

5 Libellus in quo quis petit subiectionem aliquorū & sic in generali vel vniuersali iudicio potest esse generalis & in pcessu sufficit deuenire ad particularia & illa probare.in.c.cum inter.nu.5.de re iudi.fo.61.

3 Libellus quibus casib⁹ reddatur dubius & incertus.in.c.ij.nu.47.de ordi.cog.fo.147.

Libellus obscurus si fuit admissus an sequatur cōdemnatio si res non fuerit declarata:& l3 nō soleat admitti tñ admissus vs.ibi.nu.48.5.

Libellus generalis admittitur super accessoriis rei specialiter petite. ibi.nu.50.fo.148.

Libellus si pōt per eius narratione cōtinere aptā & ineptā actionē videt in tentata apta virtute dicte clausule secus si ineptā tantū.ibi.nu.52.

3 Libellus quando nō porrigitur iudex potest ex officio suo supplere licet non petatur a parte.in.c.j.nu.2.de lib.obla.fo.93.

Libellus est offerendus in scriptis.ibi.nu.4.& 8.

Libellus debet esse clarus nec alternatiuus nec conditionalis &c.ibi. nume.5.

Libellus quo casu debet subscribi ab offerente.ibi.nu.6.

Libellus an offeratur iudici vel parti.ibi.nu.7.

Libelli oblatio interrumpit prescriptionem.ibi.nu.9.fo.94.

Libellus vtrum sit de substantia iudicij.ibi.nu.10.

Libellus an requiratur in denuntiationibus vel inquisitionibus.ibi. nume.13.

Libellus requiritur in canone damni infecti.ibi.nu.18.fo.95.

Libellus cuius expensis debet dari reo.ibi.nu.20.& vide in seq.c.in numero.3.

1 Libellus potest continere plures petitiones contra eundē reum.in.c. cum ecclesiam.nu.4.de elec.fo.151.

1 Libellus in possessorio licet faciat mentionē de proprietate tū non extenditur ad iudicium proprietatis.in.c.ex parte.nu.2.de reseri.fol.52.

Libellus debet extendi in cōclusione non autē in enarratione.ibi.nu.3.

3 Libellus videtur confiteri contenta in libello.in.c.examinata.nu.4. de iudi.fo.38.

Libellus semper debet interpretari pro libellante.ibi.nu.18.

2 Libellus alternatiuus admittitur quādo quis est incertus de actione vel remedio sibi cōpetente.in.c.cōstitutus.nu.9.de restī.in integ.fo.163.

3 Libellus quando est ineptus potest iudex ex officio supplere.in.c.dilecti filij.nu.2.de iudi.fo.21.

Libellus cuius ineptitudo ex intrinseco venit non debet a iudice lacerari.ibi.

Libellus sine cause expressione non debet a iudice recipi.ibi.nu.17.

2 Libellus continens notoriam iniustitiam potest repelli tanq̄ ineptus. Anto.in.c.j.nu.2.de offi.vica.fo.71.

6 Libellus generalis in accessoriis procedit & etiā incertus.in.c.cum venerabilis.nu.5.de reli.do.fo.186.

2 Libellus est latissimi iuris & semper debet interpretari q̄tum fieri potest in fauorem libellantis:licet contineat verba impropria.in.c.ij.nu. 10.de restī.in integ.fo.156.

3 Libelli contrarij super eadem re & in eodem iudicio admittuntur dati ex parte actoris & rei.in.c.cum ecclesia.nu.6.de cau.pos.& pro.fo.154.

3 Libellus defectuus pōt supplere ex officio iudicis.in.c.causam que. el.j.nu.3.de iudi.fo.25.

6 Libellus procedit si dicatur peto talem compelli ad solutionem:licet non petatur primo ipsum condemnari.in.c.olim causam.nu.3.de censibus.fo.203.

3 Libellus in interdicto recuperande procedit sine conclusione.in.c.in literis.nu.2.de restī.spo.fo.169.

7 Libelli diffamatorij clam producti an et quando possunt esse causa inquirendi contra illum in eis infamatū.in.c.inquisitionis.§.terri.nu. 4.de accu.fo.62.

3 Libellus an requiratur quando transmittitur reo copia rescripti.in.c. ij.nu.7.de dila.fo.133.

Libellus vel citatio criminalis an debeat cōtinere tenorem inquisitionis.ibi.nu.8.

Libelli copia transmissa reo non sufficit ad lit.contestandā.ibi.nu.10.

Libellus potest offerri etiam die feriato.ibi.

3 Libellus debet interpretari vt conueniat pſone iudicis & iuri actoris. in.c.fi.clericus.nu.10.&.14.& male.de fo.compe.fo.61.

7 Libellus quomodo formatur propter impotētiam mariti.in.c.j.nu.4. de fri.& male.fo.34.

6 Libellus cōtrarius sustentatur ex idonea conclusione.in.c.sicut tenor. nu.2.de regu.fo.161.

3 Libellus super rei vēdicatione sufficit q̄ vūtaxat concludat se pronunciari dominum.in.c.ij.nu.17.vt lite non contest.fo.109.

5 Libellus super appellatione debet concludere sententias latas post et contra appellationem legitimam declarari irritas & inanes.in.c.dilecti filij.cl.ij.nu.2.&.5.de appel.fo.135.

7 Libellus potest continere plures articulos contra eundē qui possunt eadem sententia terminari.in.c.cum olim.cl.ij.nu.1.de priui.fo.140.

Libellus alternatiuus procedit quādo dubietas nō resultat ex facto libellantis.ibi.nu.10.

3 Libellus an & quando possit emendari tam in ciuilibus q̄ in criminalibus.in.c.ij.nu.24.de lib.obla.fo.96.

Libellus an & quando possit mutari.ibi.nu.27.
Libellus appellationis an possit minui super quantitate in eo posita. ibi.nu.29.
3 Libellus alternatiuus admittitur ratione incertitudinis rei petite.in c.grauis.nu.22.de resti.spo.fo.179.
6 Libellus alternatiuus procedit quādo vnū est in obligatione & aliud in solutione.in.c.ex literis.nu.4.in fi.de pigno.fo.94.
Libellus non cōtinens in se actionē sed officiū iudicis valet.ibi.nu.5.
5 Libellus an sententia quomodo formatur quando prelatus vult vendicare aliquam ecclesiam.c.cum dilecta.nu.14.de constr.vti.vel inuti. fo.140.
6 Libellus alternatiuus & incertus:tunc valet quando incertitudo non reddit rem dubiam alias regulariter non procedit.in.c.cū causa.nu.2. de emp.& vendi.fo.84.
4 Libellus cōpitur contra monasteriū non contra monachum.in.c.in presentia.nu.78.de proba.fo.21.
3 Libellus suscipiens in rei vendicatione an videatur se offerre liti adeo quod vicius teneatur licet non possideret.in.c.examinata.nu.11.de iudi.fo.38.
7 Libellus vnus pōt formari super eodem crimine contra plures:secus super diuersis criminibus.in.c.significantibus.nu.1.de pur.vul.fo.151.
3 Libellus vel citatio quo casu possint fieri vel dari tempore feriarum. in.c.significauerunt.nu.17.de iudi.fo.47.
2 Libellus in quo petuntur debita alicui dignitati an includat debita tā de iure communi & speciali.Anto.in.c.fi.nu.3.de offi.archi.fo.68.
Libellus in istis vniuersalibus quomodo concipiatur.ibi.nu.4.
2 Libellus in possessorio non vitiatur si in eo aliquid de proprietate tangatur.Anto.in.c.constitutus.nu.2.de fil.presbyt.fo.53.
7 Libellus plura potest cōtinere & pars inepta non potest vitiare modū aptum.in.c.ad dissoluendum.nu.6.de despon.impu.fo.15.
3 Libellus generalis in iudicijs vniuersalib⁹ admittitur secus in singularibus tē admittitur in accessorijs rei petite & in interdicto vnde vi in quo veniunt omnia accessoria ad rem principalem.in.c.cum ad sedē. nu.8.10.de resti.spo.fo.186.
Libellus ambiguus interpretat pro libellante quando verba patiuntur illam interpretationem.ibi.nu.14.
Libellus generalis in iudicio vniuersali sufficit & declaretur in executione sententie & in iudicio particulari debet declarari in processu.ibi.
6 Libellus vniuersalis procedit super vniuersalibus absq; eo quod in specie aliquid exprimatur.in.c.constitutus.nu.3.de reli.do.fo.185.
3 Libelli copia si vna cum citatione fuit transmissa reo cum termino cōpetenti non debet ei vlterius dari terminus deliberatorius.in.c.i.nu. 13.de dila.fo.132.
4 In eodem libello quis potest plura & diuersa petere.in.c.cum ioānes. nu.1.de fi.instru.fo.10.
3 Libellus est largissime interpretādus vt cōprehendat omnia que possunt adaptari ad causam deductam in iudicio nisi expresse illa sint excepta etiam oblatus coram arbitro.in.c.cum ecclesia.nu.fi.13.38.& 39.de cau.pos.& pro.fo.174.& seq.
2 Libellus criminalis intentatus ciuiliter debet continere le.cum & tempus:prout si intentaretur criminaliter.in.c.tue.nu.2.de procu.fo.141.
5 Libellus potest dirigi contra subditos absq; eo & prius dirigatur cōtra illum qui subiectionis possessionē pretendit.in.c.cum super.nu.2.& 7.de iudi.fo.67.
2 Libellus in vniuersalibus vel generalibus non est necesse quod contineat vel exprimat specialiter contenta in petitione.in.c.conquerente. nu.4.de offi.ordi.fo.121.
3 Libelli forma quo petitur aliquem fore illegitimum.in.c.tuam.nu.8. de ordi.cog.fo.148.
2 Libellus non continens certam & determinatā causam an admittatur. in.c.super hoc.nu.22.de renun.fo.13.
2 Libellus super restitutione in integrum debet continere lesionē enormem non aūt lesionē in quem.in.c.ex literis.nu.1.de resti.in inte.fo.159.
Libellus in restitutione in integrum quomodo formatur.ibi.nu.4.
5 Libellus cōtinens plura in se copulatiue procedit ad victoriam:licet vna vel aliq; tantū probentur.in.c.significāte.nu.5.de appel.fo.136.
6 Libellus quotiescunq; est ineptus:quia non concludat ius agendi totus processus & sententia sunt nulla.in.c.cū dilecti.nu.4.de emp.& ven di.fo.83.
3 Libelli ineptitudo in qua cūq; parte iudicij appareat absoluitur reus ab instantia iudicij.in.c.examinata.na.12.de iudi.fo.38.
Nota. Adde q absolutus reus q̄cunq; cōstat de ineptitudine libelli et suscipies libellum in rei vendicatione etiā si litē contestet & causam prosequat non vt se liti offerre vt teneat si nō reperitur possidere:ideo dz absolui q̄ cōstat eū nō possidere & illi⁹ actoris intentione esse ineptā:ita sing.dicit ter.in.c.examinata.de iudi.q̄ singu.no.pro limitatione.l.is qui se obtu.ff.de rei ven.qui tex.intelligit q̄ interrogatus an possideret.rūdet q̄ fic:secus si simpliciter cepit libellū & lis cōtestat.est vt est tex.in.d.c.examinata.de quo Bart.facit magnū festum in.l.fi.a te.§.si quis.ff.de excep.rei iud.dicens q̄ ille tex.est scribēdus literis aureis.

Ex quibus no.q̄ semper dz sequi absolutio q̄cunq; & in quacūq; parte iudicij cōstat de ineptitudine libelli.hoc idē no.Jo.de anc.& Jo.de imo.in.c.dilecti.de emp.& ven.qui dicūt q̄ etiā post sententiā pōt opponi de ineptitudine libelli.q̄ limitat ibi Albb.q̄ ineptitudo cōcernit ipsam sententiā quod est not.& vide Ro.& Mod.in.l.fi se non obtulit.que est.l.ij.ff.de re iudi.in.§.col.
3 Libellus continens notorium peccatum debet dentibus lacerari.in.c. ex parte.nu.23.de resti.spo.fo.185.
6 Libellus quando agitur contra monachum an sit concipiēdus in persona sua vel monasterij.in.c.dudum.nu.2.de conuer.coniu.fo.171.
5 Libellus potest formari generalis in accessorijs.in.c.cum venerabilis. nu.2.de excep.fo.9.
3 Libellus debet continere rem certam que petitur non autem sub genere.in.c.fi.nu.5.de lib.obla.fo.95.
Libellus non debet continere obscuritatem & reus tunc non tenetur respondere.ibi.nu.4.
Libellus generalis nō vitiatur quando genus est restrictum ad vnam speciem.ibi.nu.5.8.10.& 19.
Libellus in actione reali quid debet continere.ibi.nu.6.
Libellans potest iurare se ignorasse circunstantias rei petite in libello et stare suo iuramento.ibi.nu.7.
Libellus in quo petuntur fructus non expressa certa quātitate valet secus in sententia.ibi.nu.11.
Libellus incertus quo casu non vitietur.in.d.c.fi.nu.11.de libel.obla.
Libellus an debeat continere causam.ibi.nu.12.et.13.
Libellus in quo quis petit rem iur⁹ dominij vel quasi quomodo procedit.ibi.nu.16.
Libellus in vniuersalibus & generalibus iudicijs an valeat absq; eo q̄ in eo exprimantur res singulares.ibi.nu.18.
Libellus in quo petitur villa cum pertinentijs valet sed quid si petantur omnia bona que sunt in tali loco.ibi.nu.19.
Libellus in generali iudicio debet in processu cause declarari:licet nō ita in vniuersali & de ratione diuersitatis.ibi.nu.20.22.
Libelli forma in repetitione hereditatis.ibi.nu.23.
1 Libellus ineptus non vitiat processum si in causa illa non solebat dari libellus.in.c.bone memorie.cl.i.nu.9.de elec.fo.141.
2 Libellus alternatiuus an & quando sit admittendus.in.c.cum contingat.nu.14.de offi.dele.fo.99.
6 Libellus qui necessario non concludit contra reum debet incontinenti per iudicem reijci.in.c.i.nu.5.de depo.fo.80.
2 Libellus quo petitur vt aliquis inducat ad subiectionē alterius quomodo formabitur.in.c.inter quatuor.nu.6.de maio.& obe.fo.126.
3 Libellus super incorporalibus cōcludens in possessione an vitet.in.c. conquestus.nu.5.de fo.compe.fo.83.
Libellus largissime interpretatur vt cōcludat intentionē agētis.ibi.
3 Libellus est late interpretandus in fauorem actoris.in.c.ceterum.nu. 18.de iudi.fo.20.
3 Libellus continens narrationem non ostendit an actor velit agere petitorio vel possessorio.in.c.pastoralis.nu.2.de cau.pos.& pro.fo.158.
Libellus generalis quam actionem contineat.ibi.nu.3.
Libellus si est datus super petitorio iudex nō potest pronūtiare super possessorio.ibi.nu.11.fo.159.
3 Libellus quid sit & vnde dicatur.in rub.nu.1.3.de lib.obla.fo.93.
Libellus debet dari in scriptis.ibi.nu.2.
6 Libellus in quo petitur aliqua res solita habere vel habens pertinentias nulla facta mentione de pertinentijs cōprehendit etiam pertinentias & super eis etiam est ferenda sententia.in.c.inter dilectos.nu.3.de dona.fo.106.
1 Libelli verba intelliguntur late in fauorē libellantis.in.c.cumana.nu. 4.de elec.fo.170.
1 Libere potest illud fieri quod non dependet ex cōsensu vel licentia alterius.in.c.statutimus.nu.12.de reg.fo.178.
1 Libere quis potest facere aliquem actum quādo non requirit consensum alterius.in.c.fi.nu.3.de postu.prela.fo.116.
3 Libere qui potest aliquid facere non tenetur exigere voluntatem alterius.in.c.accepta.nu.7.de resti.spo.fo.167.
7 Libere dicitur quid fieri posse quādo non dependet ex alicno arbitrio. in.c.omnis vtriusq;.nu.15.de pen.& remis.fo.161.
6 Libere dicitur quis posse facere aliquem actum quādo non requirit consensus alterius.in.c.illud pretereundum.nu.5.de iurepa.fo.192.
7 Libere dicimur aliquid posse facere quando non indigemus alterius auxilio.in.c.latores.nu.4.de bonī.fo.99.
3 Liberum arbitrium quando est concessum alicui in iudicādo quid videtur sibi concessum.in.c.dilecti filij.nu.7.de iudi.fo.21.
2 Libera potestas data alicui non extenditur quod aliquid faciat cōtra ius.in.c.i.nu.4.de offi.ordi.fo.110.
7 Libertatis causa fauorabilis est & in dubio pro ea iudicatur.in.c.licet. nu.4.de conti.ser.fo.26.
7 Libertas an sit res spūalis.in.c.cū sit ppriū.nu.5.de cōdi.appo.fo.18.
7 Libertas in matrimonijs & sponsalibus dz esse vñ pmissio vene ineis non obligat

non obligat.in.c.gemma.nu.1.r.4.de spon.fo.11.
Libertas nō solum requiritur in matrimonijs tempore promissionis de eo contrahendo sed etiam tempore contractus.ibi.nu.4.

6 Liber feudorum est approbatus.in.c.ex parte.nu.11.de feu.fo.92.

7 Liber homo qui se vendi permisit an & quādo seruus efficiatur.in.c.i. nu.6.de nat.er lib.ven.fo.26.

5 Liber censualis alicuius ecclesie repertus in loco non suspecto facit fidem.in.c.ad audientiam.nu.4.de presert.fo.31.
Libri antiqui probant diuisionem diocesum.ibi.nu.11.
Libris extractis ex archiuo publico habentibus testimonium notarij archiui datur fides.ibi.

3 Libri mercatorum faciunt fidem pro eis in parua quātitate.in.c.bone memorie.el.ij.nu.30.de postu.prela.fo.110.

4 Liber rationum non facit fidem pro scribente sed cum adminiculis facit presumptionem.in.c.ij.nu.9.de fi.instru.fo.98.
Liber rationis an faciat fidem contra scribentem & quid si aliquid conuincat pro scribente & aliquid contra scribentem.ibi.nu.10.
Liber rationum an faciat fidem contra tertium.ibi.nu.11.fo.97.
Liber rationum an debeat habere diem & consulem.ibi.nu.12.

4 Libris antiquis:historijs:chronicis:scriptis in lapidibus vel scripturis ex archiuo publico productis an credatur.in.c.cū causam.nu.1.de proba.fo.32.

2 Librum rationū si aliquis nisus est vitiare nō potest postea ipsum reprobare.in.c.cum olim.nu.3.de offi.deleg.fo.98.

7 Libris & scripturis hereticorum non datur fides aliqua.in.c.fraternitatis.nu.1.de here.fo.89.

6 **Licentiam** potest dum assumit gradū doctoratus probari etiā si paruo intervallo post licentiam doctorē rationibus de quibus.in.c.cū secundā.nu.14.de prebē.fo.18.

6 Licentia vel consensus non sufficit qō petatur si non concedatur.in.c. fraternitatis.nu.3.de cle.non resi.fo.21.

6 Licentia vel consensus qui debent requiri in aliquo casu debent ante actum & non post intervenire.in.c.licet.nu.11.de reg.fo.163.

2 Licentia que datur religioso vt ingrediatur aliud monasterium sufficit quod prestetur a prelato solo nec requiritur qd prestetur a capitulo. Anto.in.c.post translationem.nu.16.de renun.fo.31.

6 Licentia superioris si debet adhiberi in aliquo casu est petenda etiam qñ ille actus sit licitus:qz superior censetur sibi reservasse cognitionem an casus sit licitus aut nō.in.c.vt sup.nu.17.de reb.ec.non alie.fo.76.

6 Licentia debet precedere actū qui fine ea non potest expediri.in.c.cum nos.nu.7.de eccle.edi.fo.221.

6 Licentia non intelligitur regulata nuda voluntate sed regulata ratione.in.c.cum ad monasterium.nu.23.de sta.mona.fo.82.

2 Licentia siue consilium sufficit quod petatur licet nō obtineatur.in.c. admonet.nu.4.de renun.fo.11.

2 **Limitatio** ad.c.pastoralis.de offi.ordi.& ad.c.venerabilibus.de sen.excom.lib.vj.in.c.literis.nu.5.de offi.deleg.fo.76.

1 Limitatio ad.l.arrianus.ff.de act.& obli.& ad.c.ex literis.de proba.in c.cum contingat.nu.9.de referi.fo.70.

4 Limitatio ad.c.j.de pac.in.c.ij cautio.nu.2.de fi.instru.fo.111.

5 Limitatio ad.c.porrecta.de confir.vti.vel inuti.ibi.nu.4.fo.142.

6 Limitatio ad cle.ij.de reb.eccl.non alie.in.c.vnico.nu.20.in fi.vt eccle. bencfi.fi.di.con.fo.73.

6 Limitatio ad.c.admonet.de renun.in.c.ex ore sedentis.nu.10.de his que fi.a ma.par.ca.fo.72.

7 **Limites** siue confinia non possunt p̄scribi sed bene q̄ sunt in fra.cōfinia.in.c.cū inter vos.nu.2.de v̄.sig.fo.187.

6 Limites et confinia non possunt prescribi nec eis adherentia.in.c.cum sint.nu.8.de decī.fo.148.

5 Limites ecclesiarum vel prouinciarū quo casu prescribātur.in.c.quia indicante.nu.11.de prescri.fo.27.

6 Limitibus coherentia quo casu possunt prescribi.in.c.cum contingat. nu.4.de decī.fo.152.

2 **Lite** pendente si quid fuerit intentatum pendet quo ad eius validitatem ex futuro euentu.in.c.ij.nu.21.de restī.in unte.fo.155.
Lite pendente nō prohibetur possessor percipere fructus rel litigiose nisi ad scandalum vitandum.ibi.

5 Litis contestatio non requirit solennem interrogationē aut responsionem imo potest contestari per responsionem aduocati si reus ipsam approbat.in.c.cum causam.nu.1.de appel.fo.131.
Litis contestatio non inducitur per obiectionem solam exceptionum peremptoriarum.ibi.nu.9.

3 Lis dicitur pendere etiam quando pendet appellatio.in.c.fi.nu.4.de seque.pos.& fruc.fo.224.

3 Lis in quibus casibus non contestatur.in.c.fi.nu.4.vt lite non cōtest. folio.112.

7 Litis pendentia super matrimonio nō impedit secundā matrimoniū contrahi si primū erat nullū.in.c.cū in apostolica.nu.1.de spon.fo.8.

6 Lis si recusetur contestari potest fieri immissio in possessionem rerum rei...itis et primo & secundo decreto.in.c.inter alia.nu.10.de summa. eccle.& cem.fo.227.

7 Lite pendente non debet quis impediri in possessione sua.in.c.ex tua rum.nu.3.de pur.cano.fo.147.

7 Lite pendente super matrimonio non licet transire ad aliud matrimonium.in.c.tua fraternitas.nu.3.de spon.duo.fo.18.

2 Litis contestatio vbi non requiritur tunc primus actus qui solet fieri post lit.contest.operatur effectus litis contestationis.in.c.insinuante. nu.9.de offi.dele.fo.89.

7 Liti quibus modis quis possit renuntiare et quando non.in.c.j.nu.5. de collu.dete.fo.120.

3 Lis ds decidi fm iura existētia tpe quo mota fuit non fm priuilegium lit.pen.impetratū nisi de litis pendētia fuit in cōmentio expresse vel nisi fuerit emanatū motu proprio.in.c.fi.nu.1.4.8.vt lit.pen.fo.219.
Lis non terminat secundū priuilegiū ea pendente impetratū & concessum:sed videan hoc fit verū a quocūq priuilegiū concedat.ibi.nu.9.

3 Litis contestatio excludit omnes dilationes.in.c.fi clericus.nu.17.de foro compe.fo.62.

3 Litis contestatio causatur etiam per responsionem factam ad narrata in libello:licet non ad conclusionem libelli.in.c.cum ad sedem.nu.4.de restī.spo.fo.186.
Litis contestatio inducitur per ista verba nō credo narrata esse vera. ibi.nu.5.

7 Lite pendēte reus non priuatur re sua puta beneficio nisi pendeat lis super aliquo graui crimine quo casu quis suspēdit a re sua donec causa finiatur.in.c.accusatum.nu.3.de simo.fo.69.

3 Lite pendente super coniugio vel adulterio non interdicit copula carnalis quādo maritus vel uxor sunt in possessione:secus si matrimoniū esset contractum lite pen.quo casu copula interdicitur.in.c.ij.nu.12.3. 4.vt lit.pen.fo.217.

3 Lite pendente sine cause cognitione reus nō priuatur cōmodo possessionis etiam si princeps rescripserit non cōsiderato an iuste vel iniuste possideat.in.c.j.nu.11.vt lit.pen.fo.216.
Lis quādo dicatur pendere:vide remissiue ibi & etiam quedam que lite pendente reuocantur.ibi.nu.11.

5 Litis offerre quomodo quis dicatur ad hoc vt non vitet penā offerentis scīri.in.c.aduersario.nu.9.de excep.fo.20.

3 In causis electionum vel prōmissionū cessabit p̄cedit sine ꝓtestatione litis. Item in possessionē.in.c.i.nu.20.de lit.conte.fo.105.
Lis contestatur etiam si reus respondeat negando ius tantum vel causam.ibi.nu.25.fo.106.
Lis non contestatur per ista verba volo litigare vel non confiteor nec nego.ibi.nu.26.
Lis ad hoc vt sit contestata an sufficiat respondere per verbum credo vel dubito.ibi.nu.27.
Lis an contestatur si reus respondeat per verba iniuriosa:videlicet tu mentiris.ibi.nu.28.
Litis contestatio probatur si in actis dicitur.ibi.nu.29.

3 Litis contestatio an fiat absq; eo qō pars dicat animo litem contestandi.in.c.cum causam.nu.5.de iur.cal.fo.128.
Litis contestatio etiam facta non inducitur si reus non vult respondere libello.ibi.nu.27.fo.130.
Litis cōtestatio si non fit:qz reus nō vult respōdere libello iudex procedet contra eum admissione ex primo decreto absq; alia citatione.ibi.

2 Litis cōtestatio an proprie fiat coram arbitro.in.c.super questionum. nu.6.de offi.dele.fo.90.

3 Litis ꝓtestatio nō fit i cā fūmaria.i.c.venerabilis.nu.22.de iudi.f.46.

1 Litis contestatio non fit si reus confitetur ante oblationem libelli.in.c. duduum.el.ij.nu.25.de elec.fo.178.

1 Litis contestatio an requiratur in spiritualibus.in.c.duduum.el.ij.nu inc.ii.de elec.fo.176.

2 Lis dicit̄ propie post lit.conte.ea vero q̄ precedunt litis contest.sunt potius quedā p̄paramēta.in.c.super qōnam.nu.13.de offi.dele.fo.91.

7 Lite pendente super impedimento coniuges debent sibi debitū reddere.in.c.porro.nu.8.de diuor.fo.45.

5 Litis contestatio an requiratur quando agitur super nullitate sententie vel an requiratur libellus.in.c.per tuas.nu.9.de appel.fo.126.
Litis contestatio non requiritur in notorijs.ibi.nu.10.
Litis contestatio requiritur quando aliquis petit restitutionem in integrum.ibi.nu.11.
Ubi non est necessaria litis contestatio non requiritur libellus.ibi.

1 Litis cōtestatio fit per rōnē rei petitioni actionis nisi reus protestet q̄ non intendit litem contestari.in.c.duduū.el.ij.nu.10.de elec.fo.176.

5 Litem esse motā non sufficit scire ad hoc vt scienti preiudicet nisi sciat sibi ius in illa re competere.in.c.ꝙuis.nu.11.de re iudi.fo.82.

4 Litis cōtestatio coram arbitro interrumpit prescriptionē secus coram arbitratore.in.c.quintauallis.nu.21.de iureiu.fo.147.

7 Lite pen.super primo matrimonio vxor secūda non debet de sua possessione amoueri & interim licite debitus petit & exigit.in.c.veniēs.nu. 4.de eo qui du.in ma.fo.24.

2 Litis cõtestatio an requiratᵏ in beneficialibus. Anto. in. c. accepimus. nu. 9. de eta. ⁊ quali. fo. 48.

3 Lis contestatur per solam responsionem factam in libello nec opus est alia expressione verbali. in. c. i. nu. 4. vt lit. non conte. fo. 106.
Lis non contestatur per contumaciã rei: quia in hoc requiritur verus consensus. ibi. nu. 5.

7 Lite pendente exercitium matrimoniale suspendi non debet. in. c. cum inter. nu. 4. qui fil. sint legi. fo. 38.

5 Litis cõtestatio an inducatur per exceptionem factam a parte. in. c. cũ venerabilis. nu. 13. de excep. fo. 9.

5 Lite pendente non debet reus spoliari vel prohiberi vti iure suo alias a lege non improbato: licet illud ius sit contra intentionem actoris. in. c. significante. nu. 3. de appel. fo. 136.

7 Litis contestatio an ⁊ quãdo requiratur in inquisitionibus. in. c. cum dilectis. nu. 3. de pur. can. o. fo. 149.

1 Lis potest esse inter episcopum ⁊ capitulum absq; eo ꝙ capitulum habeat curatorem ad litem. in. c. cum ecclesia. nu. 3. de elec. fo. 151.

7 Lis dicitur nota cum fuerit cõtestata. in. c. ex parte. el. ij. nu. 13. de ver. signi. fo. 189.

5 Litis cõtestatio fit coram papa per narrationem facti ⁊ verbalem contradictionem ⁊ sine libello. in. c. in causis. nu. 6. de re iudi. fo. 72.

3 Litis contestatio potest fieri inbente iudice ne partes discedant anteq̃ lis contestetur ⁊ si vna pars discedit multatur ⁊ alia mittitur in possessionem. in. c. fi. ff. in alijs. nu. 9. vt lite non conte. fo. 117.

7 Lite pendente super matrimonio ex causa seruilis erroris an debitum ⁊ alia prestanda sint. in. c. proposuit. nu. 6. de coniu. ser. fo. 25.

6 Lis non contestatur quando examinatur aliquis clericus. in. c. cum secundum. nu. 8. de preben. fo. 28.

3 Litis contestatio an inducatur per responsionẽ indirectam vel opponendo exceptionẽ peremptoriã. in. c. prout. nu. 5. de do. ⁊ contu. fo. 198.
Litis contestatio inducitur etiam per responsionẽ rei factam sine iussu iudicis. ibi. nu. 9. ⁊. 13.
Litis cõtestatio non inducitur per responsionem ad petitiones sed ad petitionem etiam quod responsio fiat ex intervallo. ibi. nu. 14.
Litis contestatio non potest fieri sine libello. ibi. nu. 15.

2 Litis contestatio an requiratur quãdo imploratur officium iudicis. in. c. iudicis officium. nu. 1. 3. 6. 9. 10. de offi. iudi. fo. 124.

7 Litis contestatio inducitur per actum qui potest fieri post lit. conte. ad hunc effectum. s. ꝙ non admittantur exceptiones que solẽt admitti ante lit. conte. tantum. in. c. cum oporteat. nu. 9. de accu. fo. 61.

4 Litis contestatio constituit in mala fide reum et actorem respectu fructuum. in. c. significauerunt. nu. 6. de testi. fo. 68.

3 Lis habetur contestata quãdo ventum est ad actum qui debet celebrari post litem contest. in. c. ij. nu. 19. de vila. fo. 134.

3 Lis dicitur mota post eam contestatam. in. c. i. nu. 4. de inr. cal. fol. 122.
Litis exordium est post lit. conte. ibi.

5 Litis contestatio fit etiam in causa appellationis. in. c. per tuas. nu. 2. de appel. fo. 125.
Et vide plene in nu. 3. vbi ponitur an requiratur libellus.

3 Litis contestatio ⁊ alia que consistunt in facto debet fieri ab ipsa parte principali ⁊ non ab aduocato nisi aduocatus respondeat parte presente ⁊ tacente. in. c. pastoralis. nu. 1. 4. 5. de iudi. fo. 37.

5 Litis contestatio non requiritur in causis summarijs ⁊ parui preiudicij. in. c. cum dilecta. nu. 21. de confir. vti. vel inuti. fo. 141.
Litis contestatio non requiritur quando agitur sub renouatione vel transumptione instrumenti. ibi. nu. 23.

3 Lis quando dicitur pendere ad hoc vt priuilegium ea pendẽte impetratum non habeat vires. in. c. fi. nu. 12. vt lit. pen. fo. 219.

☞ Corse. Adde Bal. in. l. i. C. de rela. ꝙ vbi imperat referi ptũ non debet solũ fieri mentio de litis pendẽtia sed de statu cause, ⁊ dicit se audiuisse qõ curia romana hoc seruat allegat. c. inter monasterium. de re iudic. dicit tñ Lap. ⁊ Abb. alleg. Irnir. qõ ista regula limitat in causa matrimonii mali ꝙ valet rescriptũ in causa matrimoniali: licet non faciat mentionẽ de litis pendẽtia: hoc voluit idẽ Bal. in. l. deo nobis. C. de epis. ⁊ cle. ⁊ hoc fauore matrimonij. Limita secundo nisi rescriptũ esset gratiosum ⁊ princeps concederet gratiã lit. pen. quia tunc non est opus qõ faciat mentionẽ de litis pendẽtia: ita dixit do. Anto. in. c. ij. de in integ. resti. alle. Inno. in. c. dudũ. de elec. Limita tertio vbi lis non teneret probat in. c. bone. de confir. vti. vel inuti. dicit ⁊ Gof. in. c. dilecte. de excep. do. Ant. ⁊ Jo. de imo. in. c. tenor. de re iudi. ¶De. de anc. consi. 5. v. alꝫ. xvj. ⁊ vide cande. in. c. nonnulli. de rescri. vbi apponit rationẽ quare debeat fieri mentio de litis pendẽtia. do. meus Barba. in. d. c. causam. dicit se cõsuluisse qõ si fuit impetratũ rescriptum lit. pen. ⁊ non fuit facta mentio de statu cause dixit qõ erat surreptitiũ. per id qõ habetur in. c. inter dilectos. de fid. instru. facit qõ voluit Jo. de imo. in. d. c. inter monasteriũ. qõ vbi secũde litere non faciũt mentionẽ de priuilegio per primas cõcesso vel de processu habito per illas non valeat: adduxit ꝙ habetur in. c. ceterũ. de rescrip. ⁊ in. c. dilectus. el. ij. ⁊ in. c. super eo. de coha. cle. ⁊ mu. facit qõ voluit Abb. in. c. oblate. de appel. nu. 4. in ver. vlti. no. fol. 53. vbi dicit ꝙ secũde litere valent non facientes mentionẽ de prioribus dũmodo priores sint non legitime impetrate. De literis ergo surreptis ꝛ non est necesse in secũdis facere mentionẽ: ita colligit ibi in argu. a cõtrario sensu. ⁊ vide glo. expressam. in. c. ex tenore. de rescri. ⁊ in. c. cum nostris. de cõcel. preben. ⁊ in. c. suggestũ. de iurepat. qõ procedit etiã in beneficialibus. vt not. in practica. alleg. glos. ⁊ bec bene no. in practica.

3 Litis cõtestatio inducit per petitionẽ ⁊ responsionem factam in iudicio que si omittitur processus est nullus. in. c. i. nu. 1. ⁊. 5. de lit. cõte. fo. 103.
Litis cõtestatio an inducatur per responsionẽ ad positiones. ibi. nu. 6.
Litis contestatio vtrum possit fieri vna parte absente ⁊ sic sine verbis. ibi. nu. 7. fo. 104.
Litis contestatio an inducatur per responsionem factam ex intervallo. in. d. c. i. nu. 7. de lit. conte. fo. 104.
Litis contestatio quid sit. ibi. nu. 9. ⁊. 10.
Litis contestatio perpetuat actionem vsq; ad. xxx. annos. ibi. nu. 11.
Litis cõtestatio vtrum inducat per confessionẽ factam a reo. ibi. nu. 13.
Litis contestatio inducitur per confessionem aduocati animo litigandi si non reuocetur confessio. ibi. nu. 14. fo. 105.
Litis contestatio inducitur licet in responsione non dicatur animo litem contestandi. ibi. nu. 15.
Litis contestatio an inducatur licet reus dixerit respõdeo non tamen animo litem contestandi. ibi. nu. 16.
Litis contestatio an inducatur per obiectionem exceptionũ. ibi. nu. 18.
Lis an contestetur per responsionem factam libello in quo simpliciter ponitur narratio ⁊ non petitio. ibi. nu. 19. ⁊. 21.

3 **Litigiosa** res vel actio siue vniuersalis siue particularis qũ dicat que an possit cedi sine vel cũ vitio litigiosi sive quando agitur personali vel reali vel mixta sive ad corporalia sive ad incorporalia. in. c. ecclesia sancte marie. el. i. nu. 7. vt lit. penden. folio. 217.

3 Litigiosam rem locans quo casu incidit in vitium litigiosi cõtractus. in. c. ecclesia sancte marie. el. ij. nu. 9. vt lit. pen. fo. 218.

3 Litigiosa res si vendatur debet in eius locum altera equalens surrogari. in. c. ecclesia sancte marie. el. ij. nu. 2. vt lit. pen. fo. 218.

5 Litigiosa nõ efficitur proprietas si questio est super possessione mota. in. c. i. nu. 5. de confir. vti. vel inuti. fo. 140.

3 Litigiose rei legatum fideicõmissum ⁊ translatio an valeat. in. c. ecclesia sancte marie. el. i. nu. 8. vt lit. pen. fo. 117.
Litigiosa res non potest sine vitio litigij pignorari obligari vel alienari nec locari ad longum tempus sed ad modicum tic. ibi. nu. 9.

3 Litigiosi vitium non habet locum super incorporalibus: de quo remissiue. in. c. fi. nu. 7. vt lit. pen. fo. 219.

4 Litigiosam rem an faciat sola cõmissio cause vel notificatio vel citatio vt priuilegium lite pend. valeat: vel non valeat. in. c. causam. el. ij. nu. 5. de test. fo. 54.

2 **Litigator** qui recedit a lite dicitur cõsequi magnum commodum. in. c. i. nu. 2. de transac. fo. 134.

5 Litigans coram iudice non suo an censeat in ipsum cõsentire adeo ꝙ non possit ipsius incõpetẽtiã allegare. in. c. pastoralis. nu. 16. de excep. fo. 5.

5 Litigare coram iudice periculosum est. in. c. cũ inter. nu. 5. de excep. fo. 7.

7 Litigator qui temere contradicit iudici coram quo litigat punitur arbitrio superioris. in. c. dilectus. nu. 1. ⁊. 4. de pe. fo. 156.

5 Litigans coram iudice quem accusauit suspectum censetur exceptioni renuntiasse. in. c. inter monasterium. nu. 3. de re iudi. fo. 72.

3 Litigans periurus etiã in spiritualib⁹ non perdit causam. in. c. prout. nu. 6. de do. ⁊ contu. fo. 198.

7 Litigans temere vel calumniose si succubuerit condemnatur in expensis. in. c. calumniam. nu. 1. de pe. fo. 154.

☞ Corse. Adde qõ is in expensis debeat condẽnari victus victori vt in. d. c. calumniã. ⁊ in. l. sancimus. C. de iudi. ⁊ in. l. pperandũ. ff. finautẽ alterutra. C. eo. tñ si statutũ dicaret victũ victori in expensis condẽnari habebit locũ etiã in habente iustã causam litigãdi: is secus sit de iure cõi: ⁊ hoc vt statutũ aliqd addat iuri cõi. Ita fin. dixit Bar. in. l. iij. ff. si rẽ. ff. de le. ij. quã opi. Bar. in. d. ff. si rẽ. expresse tẽ Ang. in aut. de exhi. re. in prin. ad hoc ponderãs glo. ibi: in ver. cãm. quã dicit fing. no. ⁊ idẽ not. Ang. in. l. non solũ. ff. de rei ven. facit qõ voluit Bar. in. l. iij. ff. prot. in ver. ero quid si statuto. ff. de dã. infec. ⁊ in. l. ij. ff. de vsuca. is tñ videtur sentiat Bal. in. l. terminato. ad fi. C. de fru. ⁊ li. expen. ⁊ in. l. eos. ff. in cautione. C. de app. in fi. pe. col. vbi pro hoc allegat. no. p glo. in ff. tripli. insti. de act. bene facit qõ no. gl. in aut. gñaliter. C. de epis. ⁊ cle. in verbo iniuste. vbi notat an statutũ debeat interpretari secũdum ius cõe hic nõ examino. dicas plene. s. in vbo statutũ. teneas tñ ꝙ si statutũ disponat victũ victori ꝛc. ꝙ habebit locũ etiã in habente iustã causam litigandi. ⁊ dz in ista causa: qñ gs dz ꝙ se opiniones doctorũ. Ita dicit ¶De. de an. c. in cle. ne romani post antiquos. de elec. vel consilia doct. per. l. in bonorum. ⁊ ibi not. Bar. ff. de bo. pos. tẽ. generali. ⁊ Moder. in. d. ff. finautẽ. Limita vt per Bar. ⁊ plenius per Bal. in. l. iuris. in. ff. q. C. qui admit. ⁊ ibi Bal. qõ non sufficit consilium vnius periti: sed requirunt duo si haberi possunt: vt in aut. de nõ alie. ff. qõ aũt. per Bar. in premio. ff. in fin. prin. ⁊ in. l. j. ff. ff. de ver. obl. ⁊ ibi Mod. doc. ⁊ Abb. in. c. pposuisti. nu. 5. de pbs. Item vbi opiniones aliquorum doctorũ essent pro vna parte. Jo. an. in. c. vt

in.c. vt debitus.de ap.p quovide ibi glo.in ꝟbo rationabili.ꝛ Spec.in tit.de expē.§. nunc videndum.in.i.col.ꝛ Jo.an.in.c.j.de postu.prela.in princi.in nouel.Bal.in.d.auf.generaliter. Jmo.in.l.qui ante kalēdas. de verb.obli.Limita nisi cōis opinio esset in cōtrariū.do.Anto.in.c.fi nem litibus.de dolo ꝛ contu.Jtē tuta cā presumit in eo qui bꝫ semiplenam pbationē.Anto.ꝛ Pet.de anch.in.d.c.finē litibus.Bal.in.l.qui nō probasse.C.de caſu.ꝛ in.li.C.de aduoca.diuer.iudicū. Item si aliter de bona fide litigantis constat:quia succumbens est religiosa persona. Bosti.ꝛ Jo.and.in.d.c.finē litibus.Anto.ꝛ Petrus in.c.ꝯ.de no.op. nūtia. Facit qō voluit Ant.in.c.postremo.de appel.ꝛ Ang.in.li.a bo ne fidei.ff.de rei vend. Jmo.ꝛ doctores in.c.nisi essent.de preben. Item ille qui pbauit per testes qui postea fuerūt reprobati respectu persone. Jta notat Bal.in.d.auf.generaliter.ꝛ limita prout dicunt Bocer.in d.l.properādum.§.finautem.vbi etiam per do. Aler.de imo.ꝛ per do. meum Barb.in.d.c.finem litibus.in a postillis suis.

5 Litigator potest in quacūq; parte iudicij petere se remitti ad iudicem ecclesiasticum cum munimentis cause ꝛ hoc ex speciali priuilegio eccle sie in.c.super.nu.4.de appel.fo.95.

5 Litigatores nō tenentur ius alterius allegare ne pars aduersa efficia tur instructior nisi forte dolose tacuisset quia tunc nō valeret processus. in.c.si duobus.nu.10.ꝛ.17.de appel.fo.92.
Litigans scienter coram excommunicato tolerato non debet reportare aliquod commodum ꝛ talis processus retractatur quatenus venit in sui fauorem.ibi.nume.15.

7 Litigans eo ipso qō succumbit in causa presumitur calumniose vel te mere litigasse.in.c.calumniam.nu.2.de pēnis.fo.154.
Litigans cum consilio alicuius acutissimi doctoris et succubuerit non condemnatur in expensis.ibi.nume.5.
Litigans pro vna opinione alicuius questionis multum dubitabilis si succubuerit nō condemnatur in expensis.ibi.nu.6.
Litigans cum consilio alicuius acutissimi doctoris et succubuerit non condemnatur in expensis.ibidem.

2 **Literis** creditur in preiudiciū scribentis.Anto.in.c.fi.nu.12. de cleri.peregri.fo.65.

4 Litere ordinarioꝝ sigillate autentico sigillo cum testium subscriptione probant indistincte.in.c.post cessionem.nu.5.de proba.fo.11.
Litere ordinariorum sigillate sine subscriptione testium probant in le gibus causis.ibi.nume.6.fo.12.
Litere delegatorum in remissione cause sibi commisse probant vt supe rior possit procedere.ibidem.nu.7.
Litere delegatoꝝ q̄ fuerit processum sic ꝛ sic non probant.ibi.nu.8.
Litere delegatoꝝ sigillate autentico sigillo probant de modico preiudi cio.ibidem.nu.9.
Litere arbitrorum non probant.ibi.nu.10.

5 Litere secunde valent licet non faciāt mentionem de primis literis si ille vel erant nulle vel exceptione elidibiles.in.c.bone.nu.2.de cōfir.vti. vel inuti.fo.140.
Litere secunde non tollunt primas de quibus facta est generalis mentio sed requiritur q̄ fiat specialis.ibidem.nu.3.

5 Litere secunde tunc demū revocant primas si de primis ꝛ de toto pro cessu super ipsis fundato fuerit facta mentio in secūdis alis secus.in.c. inter monasterium.nu.4.de re iudi.fo.72.

2 Literis testimonialibus prelatorū an ꝛ quādo credatur.Anto in.c.in presentia.nume.5.de renun.fo.25.

5 Litere cōmissariꝝ in causa sibi cōmissa nō plene probātꝫ faciāt admini culum.in.c.cum dilecta.nu.20.de cōfir.vti.vel inuti.fo.141.

4 Literam scriptam quis literas in presentia iudicis contra ipsum lā tam tenetur ad interesse partis ꝛ punitur arbitrio iudicis.in.c.accepi mus.nu.4.de fide instru.fo.100.

3 Litere secunde primarum revocatione dicunt specialiter facere mēti onem de primis ꝛ de omni notabili clausula in eis contenta.in.c.ex con questione.nu.4.de resti.spol.fo.175.

2 Litere an possint impetrari per vnum de vniuersitate.in.c.fi.nu.14.de procura.fo.148.

3 Litere secunde non revocant primas a tempore date sed tempore pre sentationis nisi dicatur qui a tempore date.ꝛc.in.c.audita.nu.6.et.ct.13. de resti.spolia.fo.167.

1 Litere executoriales vel monitorie non faciunt acquirere ius in benefi cio sed collatio fic.in.c.literis.nu.5.de rescrip.fo.87.

3 Litere secunde si non faciant mentionem de primis sunt nulle ꝛ primas nō revocant.in.cꝯ.nu.2.5.6.7.15.de do.ꝛ contu.fo.195.

2 Litere monitorie an acquirant aliquod ius parti.in.c.veniens.nu.13. de renun.fo.33.

5 Litere emanate de curia propter solitum stylum curie presumūtur sur reptitie aut nulle.in.c.ad nostram audientiam.nume.3.de confir.vtili vel inuti.fo.141.

6 Literas recipiens censetur in eis contenta approbare.in.c.ioannes.nu me.3.de testa.fo.129.

7 Litere alicuius faciunt fidem in pertinentibus ad officium mittentis illas.in.c.sicut nobis.nu.3.de sen.excōmu.fo.176.

3 Literis prelatoꝝ ad hibetur fides quādo sunt sine ꝓtradictione ꝛnō cō tinēt damnum alterius ꝛ preiudicium.in.c.cum olim.nu.2.et.8.de do. et contu.fo.204.

6 Litere cōmēdatorie siue monitorie nō acquirūt aliquod ius illi p quo fuerunt scripte tū si illis nō paretur potest imploraꝛi officium superio ris vt mandentur executioni.in.c.discretus.nu.2.de preben.fo.34.

6 Litere impetrate tacita veritate vel facti serie nō valent.in.c.super eo. nu.1.de coha.cle.ꝛ mu.fo.11.

6 Litere cōmēdatitie prelatorum faciunt plenā fidē in his q̄ sunt modici preiudicij puta qñ cōmēdat clericum eoꝝ alteri prelato.in.c.in literas nenſi.nu.5.et nu.6.de preben.fo.46.

4 Literas falsificantes qualiter puniātur.in.c.tam literis.numero.4.de testi.fo.65.

5 Litere secunde nonnūq; revocant primas nisi in secūdis fiat expressa mēs tio de omni notabili clausula posita in primis.in.c.vt debitus.nu.15.de appella.fo.127.

3 Litere impetrate ab actore si ipse inceperit eis vti efficiuntur cōmunes etiam reo.in.c.j.nu.7.de sequest.pos.ꝛ fruc.fo.220.

2 Litere obtente preter stylum curie presumūtur surreptitie.Anto.in.c. tua nobis.nu.1.de offi.vica.fo.71.

2 Literas accipiens preiudiciales censetur fateri contenta in eis nisi cō tradixerit.in.c.nō iniuste.nu.7.de procur.fo.146.

5 Litere surreptitie nō cōualidātur etiam si aduersarius cōsentiat quia hoc non dependet ex voluntate sua.in.c.cum olim.numero.17.de re iudi.folio.50.

4 Litere impetrate preter stylum curie sunt de falsitate vel surreptione su spectę.in.c.quod super.nu.2.de fide instru.fo.104.

1 Litere executoriales valent etiam q̄ non procedant monitorie.in.c.ex tui sinuatione.nu.1.de rescrip.fo.85.

1 Litere ad beneficia an requirant inſertionem patrimonij imperrantis. in.c.postulasti.nu.3.de rescrip.fo.73.

6 Literis alicuius ad hibetur fides in preiudicium suum.in.c.si quoꝝ dam.nu.6.de solu.fo.100.

2 Literas alijs destinatas aperiens qūo punit.in.c.cum olim.nu.2.ꝛ.4. de offi.deleg.fo.98.

7 Literas falsas habens ꝛ ipsas intra viginti dies non destruat vel reſu gnet incurrit excōicationē cuius absolutio reſoluat soli pape.in.c.dura sepe.nu.10.de cri.fal.fol.118.

5 Literis cpi an credatur.in.c.ad probandum.nu.19.de re iudi.fo.81.

4 Literas vitiosas reddit expressum oē quo tacito graria non fuisset ob tenta saltem ita facilliter.in.c.fi.nu.1.de presump.fo.123.

8 Literas apostolicas non potest quis recipere in curia ab alio q̄ a pa pa vel eius officialibus ad hoc deputatis sub excom.pena que incurri tur ipso facto si vero extra curiam tunc secus.in.c.dura sepe.nume.2.7. de cri.fal.fo.118.

7 Literas ad lites nō potest vnus pro alio impetrare nisi habeat specia le mādatum idem ad beneficia.in.c.dura sepe.nu.6.de cri.fal.fo.118.

5 Litere propter solutum si vltra curie impetrate presumūtur falsę nisi fuerit positū ex certa sciēcia ꝛ pontifex binōi literas presumuntur falsarij. in c.postrema.nu.2.et.4.de ꝓbis.vti.vel inuti.fo.142.

3 Litere prelatoꝝ sine scribāt pro sine ꝓtra vnum multū operātur ꝛ licet nō faciāt plenam fidem faciūt tamē presumptionem.in.c.veritatis.nu. 10.de do.ꝛ contu.fo.206.

2 Litere prelatorum an ꝛ quādo probēt.in.c.cum in ecclesijs.nu.3.de ma io.ꝛ obe.fo.127.

6 Litere cōmēdatitie dimissorie possunt recipi a quolibet prelato respe ctu subditi sui ꝛ etiam a capitulo sede vacante.in.c.fraternitati.nu.5.6. de cle.non resi.fo.19.
Litere cōmēdatitie ad ordines.i.vt clericus possit recipere ordines ab epō alieno possunt ꝓcedi a proprio epō vel sede vacante a capitulo.ibi dem.numero.6.
Litere dimissorie ad tempus puta causa studij ab omni prelato respe ctu sui beneficij conceduntur.ibidem.
Literis credentie an ꝛ qñ fit adhibēda plena fides.ibi.nu.7.

7 Litere pape etiam si nūq; fuerint exhibite probant per testes si fuerint deperdite.in.c.cum olim.nu.11.de priui.fo.140.

2 Litere ad beneficia dicuntur priuilegium.i.beneficium principis.in.c. ex parte.cl.i.nu.8.de offi.dele.fo.77.

7 Litere de simplici iustitia non presumuntur falsarij nec quis punitur si illis non vtatur.in.c.accedens.nu.1.de cri.fal.fo.119.
Litere papales gratiose si reperiantur falsę habet locū dispositio.c.ad falsariorum.eo.tit.si vero sunt litere de iustitia procedit.d.c. accedens. ibi.nume.8.

6 Litere solius prelati an faciant fidem.in.c.ea noscitur.nu.7.de ꝓbis que fi.e piel.fo.98.

3 Litere credentie non probāt aliquem esse assumptum ad aliquod offi cium.in.c.coram.nu.10.de offi.dele.fo.64.

2 Litere impetrate per excōicatum indistincte sunt ipso iure nulle.in.c. fi.nu.11.de procur.fo.147.

5 Litere secunde non facientes mentionem de prioribus non legitime im-

petratis valent ⁊ idē est in rescripto.in.c.oblate.nu.8.de appel.fo.125.

3 Intercurrentie ad lites tribuunt iurisdictionē licet elidibilem vnde opus est appellatione.in.c.ij.nu.14.vt lite non contest.fo.109.

1 Interest testimonialis faciunt magnam presumptionem licet nō plenam in.c.cum inter.R.nu.4.de elec.fo.133.

6 **Locatio** ad longū tempus non potest fieri per ecclesiam in se riorem sine cōsensu ep̄i ad modicum tempus sic puta ad nouem vel decem annos.in.c.requisisti.nu.11.de testa.fo.122.

6 Locare perpetuo opera s suas nemo potest quia esset species seruitutis potest tamen quis se obligare perpetuo seruire alicui hospitali etiam priuato quia inest fauor spiritualitatis.in.c.inter dilectos.numero.11. de donatio.fo.106.

6 Locatio facta ad certum tempus vel canonici vel vsufructuarii expirat cum mortuus.in.c.ad audientiā.nu.2.de reb.eccle.alie.fo.76.
Locare in perpetuum non potest prohibitus alienare.ibi.nu.3.
Locatio ad maximū tempus nō transfert dominiū vtile.ibidem.

6 Locatio ad modicum tempus non transfert possessionem in cōductorem sed simplicem detentationē.in.c.ex literis.nu.5.de iure pa.fo.191.

6 Locatio predēⁱ si est facta rectori ecclesie successor tenetur stare colono se cus si fuit facta a canonico vel fructuario.in.c.nouum genus.nume.6. de decimis.fo.144.

3 Locatio non probat possessionem respectu locātis quādo posset alis secus.in.c.cum venissent.nu.12.de testi.spol.fo.174.

3 Locatio presumitur renouata transacto anno.in.c.in causa.nume.10.de cau.poss. pro.fo.164.

6 Locator pōt inquilinū repellere de domo ante finitū tp̄s cōductionis si peruenerit ipsi aliqua necessitas vel inquilinus male versetur vel pē sionem nō soluat.in.c.propter.nu.2.6.7.10.de locato.fo.87.
Locator repellens conductorē peruersū habitantē in domo ante finitū tempus an remittet sibi pensionē prorata tēporis.ibi.nu.16.fo.91.

6 Locare an possit quis in perpetuū operas suas.in.c.indicatum.nu.2. de immu.eccle.⁊ cens.fo.224.

6 Locare quis tenetur domos scholaribus.in.c.j.numero.6.de empt.et vendi.fo.82.

6 Locatio ad longum tempus an dicatur alienatio.in.c.nulli.nume.13. de rebus eccle.fo.75.

4 **Locum** famosum preponens in aliquo festo ratione ludi non excusatur a pena.in.c.i.nu.4.de presump.fo.114.

6 Religiosus locus: non ex hoc solo presumitur q̄ ibi aliq̄s celebrentur missē nisi probaretur q̄ omnes ibi admittebantur ad dicendum ⁊ audiendum missam ⁊ q̄ haberet campanam elevatam in campanili.in.c. inter dilectos.nu.8.de dona.fo.106.
Locus religiosus nō presumitur de necessitate licet cognominetur ab aliquo sancto.ibidem.nu.9.

7 Locus tuus assignari debet puelle si timetur de violentia.in.c.cum locum.nu.1.2.3.de sponsa.fo.7.

6 In loco interdicto hodie licite celebrāt submissa voce ⁊ clausis ianuis. in.c.quesitum.nu.5.de cohabi.cle.⁊ mu.fo.18.

6 Locus religiosus de q̄bus religiosis reformari debeat.in.c.inter quatuor.nu.1.de reli.domi.fo.184.

3 Locus an attendatur in delictis vbi fuit factū vulnus an locus ex quo fuit emissum telum ad vulnerandum.in.c.ſi.nu.25.de fo.cōpe.fo.90.

6 Locus an efficiatur religiosus ꝓpterea q̄ ibi sit aliquis sepultus sine auctoritate pontificis.in.c.abolende.nu.4.de sepul.fo.139.

6 Locus deputatus auctoritate ep̄i ad fundandum hospitale vel ecclesiā est efficacis facer adeo q̄ non debet redire ad vsus prophanos.in.c.ad hec.⁊ infra.nu.1.de relig.domi.fo.184.

6 Locus religiosus non efficitur ex eo q̄d laicus sepelierit cadauer in eo in.c.ad hec ⁊ infra.nu.3.de reli.domi.fo.184.
Religiosus locus non efficitur per laicos.ibidem.

6 Loca pia non dicuntur oratoria priuata.in.c.ſi.nu.2.de censi.fo.206.
Loca predicanda olim in fpicicbantur hodie vero non.in.c.puberes. nu.2.de despon.impu.fo.13.

7 Loca vicina que dicantur.in.c.super specula.nu.5.de priui.fo.96.

6 Loca pia que dicantur.in.c.de bis.nu.2.de testa.fo.130.

7 **Locupletior** et pauperior quando dicatur fieri donator vel alius.in.c.donatio.nu.8.de dona.inter virum ⁊ vxo.fo.30.

7 **Lucrum** iniuste certorū an sit restituendū pauperibus Christi an vero alīs.in.c.cū sit.nu.8.⁊.9.de iude.fo.88.
Lucrū quesitum ex cōmercio dānato subiacet restitutioni similiter ac quesitum per excōmunicatum.in.c.ad liberandam.nu.11.eo.titu.

7 Lucrum honestum prouenire potest ex pecunia.in.c.per vestras.nu.6. de dona.inter virum ⁊ vxo.fo.40.

6 **Ludi** inhonesti nō debēt exerceri in ecclesijs neq; a clericis.in.c. cum decorem.nu.1.de vi.⁊ hone.cleri.fo.6.

7 Ludus noxius est in culpa.in.c.exhibita.nu.3.de homi.fo.102.

7 Ludus an sit prohibitus clericis cum laicis.in.c.cōqueritur.nume.3. de homi.fo.48.

7 Ludus solariosus nō est clerico interdict⁹ i.c.latores.nu.2.de homi.fo.99.

6 Ludens ⁊ vincens an ⁊ quo casu sit obligatus ad restitutionem in foro anime q̄ in foro fori.in.c.quia plerique.nu.35.de immu.eccle.fo.233.

6 Ludum illud quod vincitur in ludo schacorum vel in ludo qui cōsistit ⁊ fit gratia virtutis experiende non subiacet restitutioni nisi quis principaliter ludat causa spoliandi proximum vel vincendi.in.c.clerici.nume.12.de vi.⁊ hone.cleri.fo.8.
Illud quod vincitur in ludo fortune vel ingenij ⁊ fortune non habentibus administrationem puta filio ⁊c.debet restitui patri et similibus ibi.nume.13.
Quod vincitur cum fraude in ludis habēti administrationē an subiaceat restitutioni ⁊ quid sit sine fraude.ibidem.
Consuetudo q̄ illud quod vincitur in ludo non restituatur non valet licet aliqui contra.ibi.nu.14.
Ludenti pecuniam mutuans non potest repetere secus si alteri nō ludenti licet in ludo mutuet.ibi.nu.15.
Transactio facta in ludo non valet.ibi.nu.16.
Vendens rem in ludo an teneatur de euictione.ibi.nu.17.

5 Ludendo si vnus vendit alteri emens non prescribit et venditor non tenetur de euictione secus si vendit alteri.in.c.ſi diligenti.nume.27.de prescrip.fo.39.

7 Ludentes si ex constitutione ep̄i sunt excōicati incurrunt excōicationem etiam si ludant cum ipso ep̄o licet eps non incurrat quare non potest ligari sua cōstitutione.in.c.j.nu.9.de simo.fo.69.

7 **Luere** in corpus in defectum pene habet locū in penis pro maleficio secus si est obligatus ex contractu.in.c.statuimus nu.2.de maledi.fo.124.

¶ De litera.M.

7 **Machinatio** in mortem cōiugis priuat quesp̄e iugū si aliquod sequat homicidium.in.c.j.nu.1.⁊.3.de diuor.fo.45.
Machinatione mulieris in morte viri an vir possit eā deserere ⁊ econtra.ibi.nu.4.

7 Machinatio vnius tantum in mortem cōiugis non sufficit ad impediendum matrimonialium nisi adulterij precesserit.in.c. super hoc.nu.4.de eo qui du.in ma.fo.23.

7 Machinatio in mortem vnius vxor mortua non potest in vxorē ducere ⁊ an impediat ⁊ dirimat matrimonium.in.c.j.nu.3.de eo qui du.in ma.fo.22.

7 Machinatio in mortem coniugis sufficit ad impediendum matrimonium vbi adulterium intercessit ⁊ dirimit iam contractum.in.c.super hoc.nu.3.de eo qui du.in ma.fo.23.

7 Machinatio in mortem coniugis adhibita ab adultero vel adultera dirimit matrimonium post cum tali contractum.in.c.significasti.num. 6.de eo qui du.in ma.fo.24.

7 **Magistri** qui cōducūtur docere in aliqua ecclesia collegiata an debeāt percipere de prebēdis singulos si nō vacat alia q̄ sit sibi assignāda.in.c.q̄ nonnullis.nu.4.de magi.fo.84.

6 **Maior** pars olim qui sunt in aliquo consilio attenditur vbi sint duę partes diuersarū factionum ⁊ sic non attenditur maior pars cuiuslibet factionis sed maior pars omnium simul in concreto.in.c.j.nu.5.de paro.fo.141.

5 Maiori pti vniuersitatis stat ꝑ his q̄ gerunt p ipsam vniuersitatē nisi minor ps aliqd rōnabile opponat in contrū.i.c.ſi.nu.13.de re.iudi.fo.85.

1 Maior pars intelligitur de maiori parte presentiū in concilio.in.c.licet.de vitanda.nu.14.de elec.fo.124.

7 Maiores septēnio si contrahunt sponsalia neuter ante pubertatem refilire potest.in.c.de illis.cl.j.nu.1.⁊.5.de despon.impu.fo.14.
Maior si cū minore contrahit cōtractus claudicat q̄ maior obligatur ⁊ minor nō saltem priusq̄ ad etatem peruenerit legitimam.ibi.nu.3.

5 Maior censetur ille in dignitate qui est in honorabiliori loco.in.c.antiquū.nu.2.de priui.fo.92.

2 Maior pars dicitur cōsideratur nō solum respectu numeri sed dignitatis.in.c.prudentiam.nu.10.de offi.deleg.fo.83.

6 Maior pars canonicorum potest facere etiam alia parte inuita q̄ oēs tenentur certam partem fructuum reditnum ad opus fabrice offerre. in repe.c.cum esset.nu.22.de testa.fo.117.
Maioris partis iudicio nō tenetur, sequi minor pars contra conscientiam.in.c.bone memorie.cl.j.nu.24.de postu.prela.fo.108.

1 Maior pars non potest aliquid statuere super re cōmuni omnibus vt singulis quibus fit preiudicium.in.c.cū omnes.nu.5.de constitu.fo.21.
Maior pars potest aliquid facere q̄n illud factum fit ex necessitate, secus ex voluntate.ibidem.
Item queritur q̄ vocentur absentes.ibidem.

5 Maior an quis sit vel minor habitu ⁊ ex aspectu cognoscitur.in.c.puberes.nu.3.de despon.impu.fo.14.

1 Maior pars duplo importat duas partes totius.in.c.scriptum.nu.7. de elec.fo.160.

1 Maior ⁊ senior pars copulatiue requiritur in electionibus.in.c.quia propter.nu.7.de elec.fo.162.

6 Maior pars canonicorū non potest facere sine episcopo q̄ bona eccle-

fie in

fie in cõi ponant ꝛ qꝫ ipſi cõiter vnãt. in.c.qñi.nu.8.devi.ꝛ bo.cle.fo.5.

6 Maior pars requirit reſpectu collegij qñ per collegiũ aliquid explicatur ſi vero aliquid explicat reſpectu ſingularũ perſonarũ: tunc ſufficit maior pars reſpectu ipſarum. in.c.qñ.nu.13.de iure patro.fo.190.

1 Maior pars id qđ facit in delictis vꝫ factũ ab oĩbus ſi illi alij exſſe cõtradicũt ſecus ſi tacẽt ꝛ quare. in.c.gratũ.nu.6.de poſtu.prela.fo.100.

1 Maior pars intelligitur numero ꝛ autoritate ꝛ iſta copulatiue requiruntur in.c.coram.nu.2.de elec.fo.156.
Maior pars poteſt renũtiare bonori introducto in fauorẽ totius collegij. in.c.cum inter canonicos.nu.9.de elec.fo.133.

1 Maior pars in electionib⁹ cõſideratur reſpectu capituli: nõ aũt reſpectu aliarum partiũ. in.c.eccleſia veſtra.nu.1.2.4.de elec.fo.169.

6 Maior ꝛ ſanior pars requirit copulatiue in negotijs eccleſie explicandis. in.c.ſi.nu.3.de his que fi.a ma.par.ca.fo.72.
Maior pars nõ poteſt diſponere ſuper rebus ſpectantibus ad omnes vt ſingulos ſi illi nõ habent iure ꝓprio ꝛ illud qđ diſponitur eſt diſtribuendum in plos vſus alias ſecus. ibi.nu.4.5.7.

3 Maior nõ debet ſe ſubijcere iuriſditioni minoris qñ per hoc derogatur bonori ac priuilegio ſuperioris. in.c.ſi clerici.nu.25.de iudi.fo.14.

6 Maior pars capituli vel collegij qꝫ facit non impeditur a minore parte niſi aliquod rationabile allegẽt ꝛ probet. in.c.i.nu.1.2.5.de his que fi.a ma.par.ca.fo.70.
Maior ꝛ ſanior pars copulatiue requiritur in negotijs eccleſie explicãdis. ibidem.nu.3.7.11.
Maiori parti qñ minor pars cõtradicit b3 cauſam ꝺictionis ꝓbare coram ſuperiore ipſoꝝ: nõ autẽ coram ipſa maiori parte. ibi.nu.12.

7 Maior cũ minore cõtrahens tenetur expectare minorẽ donec ad etatẽ pervenerit legitimã. in.c.ex literis.nu.4.de deſpon.impu.fo.15.

1 Maior numerus habet preſumptionem pro ſe. in.c.eccleſia veſtra.cl.ĩ.nu.4.de elec.fo.179.

2 Maioritas in ordinibus quos effectus pariat. in.c.ſtatuim⁹.nume.1. de maio.ꝛ obe.fo.130.

1 Maior pars ſi elegit indignum ſtatim minor pars b3 eligẽdi poteſtatem in.c.congregato.nu.3.de elec.fo.175.

6 Maior vel ſanior pars collegij requirit in explicandis negotijs pertinentibus ad collegiũ. in.c.ea noſcatur.nu.5.de his que fi.a prela.fo.68.

2 Mains ſi cõcedatur an cenſeatur cõceſſum minus vel equale. Anto. in ca. licet.nu.8.de tranſla.prela.fo.19.

3 **Male fidei** poſſeſſor nõ facit fructus ſuos. in.c.cum eccleſia.nu.26.de cau.poſ.ꝛ pro.fo.154.

5 Mala fides an et quo caſu interrumpat preſcriptionem. in.c.illud autem.nu.8.de preſcrip.fo.26.
Mala fides preſumitur ex conjecturis. ibi.nu.16.fo.27.
Mala fides preſumpta nõ impedit preſcriptionem. ibi.nu.20.

3 Male fidei poſſeſſor nõ poteſt nominare autorem ſuum in iudicio. in.c. ſepe.nu.19.de reſti.ſpol.fo.192.

5 Male fidei poſſeſſor dicitur ille qui habet ſcientiam rei aliene. in.c.vigil inſt.nu.1.de preſcrip.fo.25.
Mala fides an in diſtincte vitiet vel impediat preſcriptionẽ. ibi.nu.5.

5 Mala fides predeceſſoris in beneficio non nocet ſucceſſori habenti bonam fidem. in.c.de quarta.nu.9.de preſcrip.fo.24.

5 Mala fides ex quibus conjecturis probetur. in.c.ſanctorum.nũc.4.de preſcript.fo.23.

5 Mala fides ꝑſumit ſi fuit denũtiatũ emptori ne emeret quia res erat alterius ſecus ſi ex poſtfacto. in.c.ſi diligẽti.nu.22.de preſcrip.fo.39.
Mala fides ꝑſumit ſi res fuit acquiſita cõtra ius vel non ſeruata iuris ſolẽnitate niſi longo tempore quis poſſederit. ibi.nu.23.
Mala fides autoris an noceat ſucceſſori i bona fide ſiue ſit ſucceſſor vniuerſalis vel particularis. ibi.nu.29.ꝛ.30.fo.40.

5 Mala fides poteſt ꝛ debet probari per illum qui dicit non fuiſſe in preſcriptione vel quia preſcribens cõfeſſus fuit in iudicio qꝫ res erat aliena. in.c.ſi.nu.5.de preſcrip.fo.44.
Mala fides interueniſſe in preſcriptione ꝓbatur quia fama erat in loco qꝫ res erat aliena. ibi.nu.6.
Mala fides probatur ex cõiecturis vel qñ preſumptio iuris eſt contra poſſidentem ꝛ aliãs de quibus ibi.nu.46.fo.47.
Mala fides purgatur ex diuturnitate tpis vel ex iuſto colore. ibidem.

6 Male vel bone fidei poſſeſſor quõ quis dicatur vel cognoſcatur eſſe. in.c.conſultationibus.nu.5.ꝛ.8.de iure patro.fo.194.ꝛ ſeq.

7 Maleficiatus ſi triennio habitauit cũ vxore ꝛ non potuit conſummare ipſis cũ ſeptima ꝑpinquorũ manu hoc iurantibus matrimoniũ ſeparatur ꝛ ibi de frigido. in.c.ſi.nu.17.6.de frigi.ꝛ male.fo.56.

1 Maleficium in quo loco dicetur cõmiſſum ſi proijciens lapidem ex vno loco ꝛ offendat vnum qui erat in alio loco. in.c.cum inter.numero.3.de conſuetu.fo.96.

7 **Malitia** ſupplet defectũ etatis quo ad matrimoniũ ꝓtrahẽdum ſed nõ in alijs rebus agẽdis ꝛ qd ſit iſta malitia ꝛ eius diffinitio. in.c.de illis.cl.ĩ.nu.3.de deſpon.impu.fo.14.

6 Malitia licet ſoleat dici qꝫ ſuppleat etatem tamen nõ habet locum quo ad teſtamenti factionem ꝛ quo ad hoc vt excuſatur a tutela. in.c.raynutius.nu.7.de teſta.fo.125.

6 Malitia ſupplet etatem in matrimonio carnali ſed in ſpirituali ſecus in.c.cum virum.nu.7.de repu.fo.159.

5 Malitia probatur ex conjecturis ideſt qꝫ pars aliqd fecerit malitioſe in.c.ſuggeſtum.nu.9.de appella.fo.97.

2 Malitioſe quid actum non preſumitur niſi probetur. in.c.paſtoralis. nu.6.de offi.deleg.fo.90.

6 Malum an ſit cõmittendum preterea boni futuri. in.c.non magno.nu. 12.ne cle.vel mona.fo.237.

7 Malum plerꝫ nõ faciunt quia non poſſunt. in.c.ſignificãte.nu.3.qui matri.accu.poſ.fo.44.

7 Minus malum tolerãdum eſt vt maius euitetur. in.c.requiſiuit.nu.3. de ſponſa.fo.88.

7 **Mandatum** iniuſtum non eſt executioni mandandum in.c.vniuerſitatis.nu.7.de ſen.ex.fo.170.

6 Mandatus ſpeciale requiritur in beneficialibus ꝛ aliꝫs ſpũalibus nec ſufficit generale. in.c.accedens.nu.5.de preben.fo.33.

1 Mandato ſuperioris qui non obedit ſine cauſa peccat. in.c.cum te.nu. 4.de reſcrip.fo.48.
Mandata diuerſa ꝛ diuerſe forme ſi emanant a principe agitur ex primo ante receptionem ſecundi licet ſecundum mandatum emanauerit anteqꝫ actus expediretur ex primo. in.c.bone memorie.cl.ĩ.nu.8.de poſtu.prela.fo.107.

1 Mandatũ ẽ generale de eligendo intelligit de idoneo alꝫ electus non idoneus non eſt recipiendus. in.c.cauſam que.nu.4.de elec.fo.128.

7 Mandatũ ad dei rem inducit per iſta verba nunqꝫ reuertaris dominum niſi aliud ſentiam de te. in.c.ex literis.nu.3.de excel.prela.fo.131.
Mandans verberari aliquẽ ſi ſequat mors tenet de homicidio. ibidẽ.

7 Mandatum generale non extenditur ad actus iniquos. in.c.grauem. nu.5.de ſenten.excom.fo.180.

2 Mandatum ſpeciale ſufficit comprehẽdi ſub generalitate verborum. in.c.coram.nu.5.de reſti.in integ.fo.162.
Mandatum ſpeciale vbi requiritur ſufficit qꝫ preſtetur cautio de rato. ibi.nu.6.

2 Mandatum ſiue procuratorij probatur per teſtes vel per vnum cum iuramento partis. in.c.cum pro cauſa.nu.3.de procur.fo.142.

1 Mandatum non ſolũ cõtinet expreſſa ſed etiam vicina expreſſis. in.c. in cauſis.nu.10.de elec.fo.150.

3 Mãdatũ ſecũ reuocat pinũ. i.e. exſoluit nobis.nu.16.de dila.fo.136.

3 Mandatum factum cum certa formꝫ continens duo ſi non poſſunt illa duo ſimul adimpleri valet ſi factum eſt quod fieri potuit. in.c. piſanis. nu.6.de reſti.ſpo.fo.192.

1 Mandatũ factum alicui vt executori ꝛ delegato non expirat per creationem ordinarij. in.c.cum te.nu.10.de reſcrip.fo.48.

2 Mãdatum an ꝛ qñ quis preſumitur habere ad hoc vt admittatur cum cautione de rato. in.c.coram.nu.9.de offi.deleg.fo.98.
Mandatum factum in longinquis partibus in quo dicitur qꝫ Æmilius facit Æneam procuratorem ꝛ negetur iſtum, eſſe illum Æneã facit preſumere pro eo. ibi.nu.11.

2 Mandatum procuratoris non extenditur vltra comprehenſa in eo. in.c.cum olim abbas.nu.4.de offi.dele.fo.96.

1 Mandatũ nõ requirit qñ qs agit nomine capituli qñ capitulũ tacet et tractatur res ſibi fauorabilis. in.c.qꝫ propter.nu.11.ꝛ.13.de elec.fo.163.

2 Mandatum ſpeciale vbi requiritur admittitur quis cum cautione de rato. in.c.i.nu.7.de procu.140.

1 Mandatum factum capitulo de conferendo non extenditur ad ſingulares canonicos habentes poteſtatem conferendi alio modo qꝫ capitulari. in.c.cum te.nu.8.de reſcrip.fo.48.

1 Mandatum non requiritur qñ quis impetrat literas ad beneficia pro alio ſecus ad lites. in.c.ad aures.nu.10.de reſcrip.fo.50.

3 Mandatũ preſumitur quoties quis agit nomine alicuius ipſo preſente ꝛ non contradicente. in.c.ceterum.nu.11.de iudi.fo.19.

6 Mandatũ nõ ꝺ3 eſſe fruſtratorium. in.c.cũ olim.nu.6.de preben.fo.49.

1 Mandatum ſpeciale requiritur in impetranda diſpenſatione ſecus in impetrando beneficio. in.c.innotuit.nu.10.de elec, fo.137.

2 Mandatum extinguitur morte naturalis mandantis nõ ciuili. in.c.licet ymdicẽ.nu.8.de offi.deleg.fo.96.

2 Mandatum factum an ꝛ expiret re integra morte mandantis qñ eſt factum ſub nomine dignitatis mandantis ꝛ quid ſi ignoretur mors mãdantis. in.c.relatum.nu.3.9.10.de offi.deleg.fo.83.ꝛ ſeq.

2 Mandatum ſpeciale tunc inducitur per promiſſionem de rato qñ fuit data in procuratorio libera poteſtas omnia faciẽdi que poteſt ipſe conſtituens. in.c.per tuas.nu.7.de arbi.fo.175.

6 Mandatum ad contrahendum matrimonium quale debet eſſe. remiſſiue. in.c.accedens.nu.7.de preben.fo.33.

2 Mãdatũ delegatioꝝ ſ3liter ꝓbet. in.c.in iure.nu.6.de offi.dele.fo.96.

1 Mandatum requiritur in impetratione literarum ad lites ſecus ad beneficia. in.c.nonnulli.§.ſunt ꝛ aliꝫ.nu.1.de reſcrip.fo.74.
Mandatum qꝫ interceſſerit vel nõ quis habet probare: procurator an dominus. ibi.nu.8.fo.69.

Repertorium singularium materiarum.

3 Mandatum an requiratur clericis volentibus agere vel defendere pro sua ecclesia etiam sine cautione. in.c.j.nu.10.de resti.spo.fo.165.

3 In generali mandato veniunt ea que sunt de natura actus. in.c.j. nume. 28. vt lite non contest. fo.108.

3 Mandatum an presumatur ex quo res de qua litigatur reperitur penes illum de cuius mandato & consensu dubitatur. in.c.cum ad sedem. nu.29.de resti.spol.fo.189.

5 Mandatum procuratoris non extenditur ad illicita. c.cum venerabilis. nu.8.de excep.fo.9.
Mandatum procuratoris non revocatur re integra per mortem domini si in procuratorio dominus cauit pro procuratore. in.c.mandato. nume.6.de procura.fo.143.

2 Mandatum non tenetur quis ostendere nisi petatur. in.c.cum in iure. nume.4.de offi.deleg.fo.96.

7 Mandans cõmitti delictũ in vno loco punitur in eo loco nõ aũt in loco vbi factũ est mandatũ. in.c.patentibus.nu.5.de priui.fo.138.

4 Mandans tenetur de casu fortuito de quo verisimiliter erat cogitandũ in.c.ficut. & infra.nu.17.de iureiur.fo.162.

4 Mandans in vno loco vt fiat delictum in alio loco debet conueniri vbi delictum fuit cõmissum. in.c.i.nu.2.de presump.fo.114.

7 Mandãs an teneat de delicto. in.c. sicut dignũ.nu.11.de homi.fo.98.

1 Lese. Vide Hico.de neap. in.l.si qs mihi bona. ff. & si mãdauit. ff.de acq.here.vbi per ter. in.l.certe. ff. de precario. in verbo me mãdante vel ratũ habẽte. dicit q statutũ loquẽs de faciẽte bz locũ in mandante q est illud barbadorio. qué ibi Ly. & Bar. dicit fuisse decapitatũ florentie & esse de nobili domo. & reputat. d.l.certe. ff. nu. vnicã et singulariter ad hoc quẽ ter. nõ allegauit Bar. in.l. quicadmodũ. C. de agri. & cens. li. xi. q statutũ loquẽs de faciẽte bz locũ in mandãte per gl. fing. vbi quafivolut q bz statutũ sit penale tñ si emanauit ad publicũ fauorẽ bz extendi: quia est fauorabile. & nõ penale q est bñ no. p eo qõ dicit Bar. in rub. ff. de oper. no. nũ. in 3tio posset adduci qõ voluit Bal. in.l. illud. de fac. fan. ce. vbi dicit q vbi cõstitutio fauorabilis apponit penã semp dicit odiosa. p ter. d. l. certe. ff. n. dixit Bal. in.l. i. C. de acqui. pos. q hec est veritas q modo ille acquirẽdi est fictus & ciuilis. sed illud qõ acquiritur est materia subiecta. ad h allegat. d.l. certe. ff. i. & sic apparet q est trãslata vera possessio per actũ fictũ: sed apponi posset illũ ter. nõ gbare hãc doctrinã eo quia alterat significatus illius verbi proprie qz subdit ibi ter. dico proprie possidere. Hã illud verbũ propie denotat actũ ppie persone. per id qõ voluit Jo. an. in. d. c. sicut dignũ. ff. i. Do. in. c. si qs vidua. l. ot. renera. tñ fuit dictũ Jac. de bel. quẽ refert & sequit Bal. l. c. j. ff. vel furtum. de pace iura. fir. invisibus seu. & est ter. in. c. periculose. in verbo ppijs manibus. de pe. di. i. & in. c. vniuersitatis. in verbo in propria persona. de sen. excõ. & in. c. quicũqz. in verbo propijs manibus. de here. lib. vi. & in. l. singulos. in verbo ppio cbirographo. ff. de testa. cõmuncta glos. & ter. in. c. de his. in verbo ppias personas. de sen. excõ. & facit in. l. i. in verbo ppie nõ per cõiecturas. ff. si ta. test. nul. erta. ergo iurisconsultus nõ potuit dixisse ibi q proprie possidet ille qui per altũ possidet. q illud repugnat materie subiecte. dic q iurisconsultus non permansit in illo verbo proprie. sed alter auit naturã eius ver verbũ dicere. nã aliud est esse & aliud dici esse. vt in. l. i. §. hec autẽ. ff. qõ quisqz iur. i verbo p nullo bf ac est. & p q nõ est differẽtia inter esse & dici. l. inter eos. ff. de ver. sig. & p certo Bar. posuit verba sua nõ cõformia illi litere: qz dicit ppie. ego possideo & tñ ter. dicit dico possidere. & sic bz verbũ ppie importet veritatẽ. nõ tñ illud importat vbũ dico. & iõ ter. in. d. c. piculose. dicit q iudei bona nona ppijs manibus occiderũt Christũ. & non dicit ter. dicunt occidisse. & sic loquit per verbũ veritatis & actus corporalis. facit qõ bf in. c. si cupis esse qõ diceris. xvi. q. i. vbi pbat formaliter qõ aliud est esse & aliud dici. posset tñ p cordia dici aut dñs est presens qñ vendit & cõstituit se possidere nolẽ titũ pcuratoris talis dñi et tũc dicendũ q dñs vere possit. & ita pcedat dictũ Bar. & Bal. & Ang. in locis palle. & ad hoc allego. l. iij. §. si iusserim. ff. de acqui. pos. & Bal. cõsi. ciij. incip. an qstione ppposita. vbi etiã cõsuluit q paria sunt numerare pecuniã in manu tua. vel numerare in manu alterius te presente et mãdãte. per. d. l. iij. §. si iusserim. facit q pulchre voluit Bal. in. l. cessante. C. quõ & qñ iudex. vbi si citatio facta est ab isto iudice persona liter bz vim peremptorij. de quo in. c. cõsuluit. de offi. dele. nã dicit Bal. in. d. l. cessante. pone q nũnus citat iudice presente & manifeste dicit q perinde est ac si iudex citasset per id qõ bf in. l. si pcuratori presenti. ff. de verbo. obli. aut dñs est absens & nõ presens. & tũc dicaf ficta possessio et quo non appiebẽdit ab ipso dño. & isto mõ pcedat doctrina Bul. de cu. in. l. ab emptione. ff. de pac. vbi dixit si aliquis dixit: cõstituo me precario possidere nolo titũ pcuratoris Andree: q penes Andreã nõ est vera possessio ne duplex ficto cõcurrat circa idẽ. bz dici põt q nõ est nisi vna ficto: q ppie ego possideo & sum verus possessor ita dicit Bar. in. d. l. certe. §. i. vbi dicit illũ ter. apponere in profundo illud dictũ Bul. de cu. i. d. Lab emptione. & idẽ sequit ibi Ang. tñ põt cõcordari vt dixi. & vide plene de hoc per do. meũ Barb. in repe. rub. de cã pos. & ppri. circa fi. facit bonus ter. in. c. mulieres. de sen. excõ. vbi bf q si mãdo alicui vt percutiat dericũ qui mandato meo percutit dicit ibi q vere crimen cõmittit is cuius autoritate vel mandato cõmissum est delictũ. & loquit ibi ter. de actu corporali si quis iniecerit manus violentas in clericum de quo habet i. c. si quis suadẽte. xvij. q. iij. & emanauit. d. c. mulieres. ad declarandũ. d. c. si quis suadẽte. & sic potestas legis tãta est q vbi requiritur actus corporalis operat actũ verũ p modũ fictũ & sic vt ille ter. declarat ter. d. l. certe. §. vt potius attẽdat verbũ ppie q verbũ dicos. Aduertas tñ q. d. c. mulieres vtit illo verbo cõmittit q ille qui mandat fieri crimen vere cõmittit crimen fm do. meũ in. d. rub. vbi dicit si ita consuluisset: adducebat Alb. de rosa. in trac. statutor. vbi dicit de illo verbo cõmittit. & allegat Jac. but. in. l. nõ dubiũ. C. de leg. idẽ dicit Sali. in l. nõ ideo minus. C. de accu. quc oia perpetuo memorie mãda. & de natura huius verbi committo dici in notabilibus meis in verbo cõmitto et quo ad primũ dictũ vide plene p Bal. in. d. c. mulieres. vbi de mãdate includaf et interpretatione an ex proprio intellectu verborum.

6 Mandans aliquem verberari vel vulnerari si ille mandatarius occiderit mandãs tenetur de homicidio. in.c., sententiam. nu.20.ne cle. vel monachi. fo.141.
Mandans famulo vt nõ verertatur nisi ipse sentiat aliquid de tali re tenetur mandans de omni eo quod fecit dictus famulus. ibidem.

6 Mandans aliquod delictum punitur absq eo q mandatũ consequatur effectum. in.c. non magno. nu.9. ne cle. vel mona. fo.237.

6 Mandãs nõ dicitur facere per se in materia priuilegii. in.c. licet. nu.3. de decimis. fo.146.

3 Mandans maleficiũ in aliquo loco cõmittẽdũ an puniatur in loco cõmissi delicti an in loco mandati. in.c.fi.nu.27.de foro compe. fo.90.

1 Mandare videtur ille qui patitur aliquem agere in causa sua & nõ contradicit. in.c. ex parte decani. nu.9. de rescrip. fo.81.

7 Mandans clericum percuti est excõicatus sicut pcntiẽs. in.c. mulieres. nu.1. de sen. excom. fo.165.
Mandans dicitur vere committere delictum etiam in materia penalit odiosa. ibi. nu.4.5.9.11.
Mandans an debeat puniri tanq principalis tam de iure cõmuni q statutario. ibi. nu.9.

7 Mandans non, censetur vere facere veritate inspecta nisi quo ad peccatum. in.c. henricus. nu.1. de cle. pug. in duel. fo.103.

7 Mandatarius vt cõmitteret maleficium si fuerit in illo interfectus an mandans in aliquo tenetur marime quo ad irregularitatem mandantis. in.c. ad audientiam. nu.6. de homi. fo.99.
Mandatarius si post longũ tps vltra determinatum interfecerit aliquem mandans tenetur si mandatum non reuocauit. ibi. nu.7.

4 **Manifestum** est id qõ a plurib⁹ predicatur: de quibus in.c. tertio loco. nu.3. de presum. fo.121.

7 Manifestum qñq capitur pro notorio et quid operatur. in.c. super eo. nu.6. de consan. & affi. fo.32.

7 Manifestũ dicitur illud quod cõstat per cõfessionẽ vel legitimã probationem vel facti euidentiam. in.c. cum olim. nu.1. de ver. sig. fo.186.
Manifestum in dubio quomodo summatur. ibi. nu.2.

6 Manifeste & euidẽter dicitur fieri illud quod fit ex verisimilibus coniecturis. in.c.j.nu.3. de cle. non resi. fo.17.

7 **Marito** & vroxi quo & qñ credatur quo ad copulaz. in.c. duo pueri. nu.6. de despon. impu. fo.15.

6 Maritus habens alia bona per que põt esse consultũ vroxi potest vendere rem vroris & emptor qui saltem rem possedit lõgo tẽpore non põt ab ipsa molestari. in.c. peruenit. nu.1. de emp. & vendi. fo.83.

6 Maritus interficiens vroxem suam causa aliam rehabendi priuatur q non potest vlterius contrahere matrimonium. in.c.j.nu.8. de cõuer. infi. fo.173.

7 Maritus & vrox possunt se adinuicẽ vendicare et quã potestatẽ habet alter in alterum. in.c. attestationes. nu.3. de despon. impu. fo.14.

2 Mine maritorum an indicant iustum metum vroribus. in.c. causam. nu.5. de offi. deleg. fo.81.

7 Maritus propter onera matrimonialia non potest nisi fructus dotis lucrifacere. in.c.i.nu.3. de dona. inter vi. & vro. fo.47.

7 Marito repetenti vroxem an possit opponi exceptio excõicationis. in c. inter alia. nu.5. de sen. excom. fo.173.

6 Maritus qui de licentia vroris intrauit religionem si vroxem suspecta de incontinentia restituetur sibi maritus. in.c.j.nu.1.4.7.8. de conuer. comug. fo.165.
Maritus vel vrox an & qñ ambo vel vnus sine altero vel vtroq cõsentiente vel altero tantum possint intrare religionem. ibi. nu.5.
Maritus vel vrox vouens castitatem tenetur reddere debitum sed non exigere. ibi. nu.6.

7 Maritus vel alia cõiuncta persona ludens cũ muliere cum ludo bonesto & dedisset causam aborcioni nõ imputaretur sibi mors: secus si fuisset aliqua persona cũ qua non licebat ludere etiam q mulier concepisset ex ea. in.c. sicut. nu.6. de homici. fo.102.

7 Maritus vel vrox non potest etiam de consensu alterius intrare religionem quãdo. s. remanens in seculo sit iuuenis & de continentia suspecte. in.c. cum causa. nu.3. de rapto. fo.108.

7 Maritus qui sciẽter contrarit cũ impotẽte ad coitũ etiam q cum alia cõtrahat tenet necessaria submnistrare illi impotẽti mulieri. in.c. consultationi.

sultationi.nu.2.de frigi.& maleſi.fo.34.

7 Maritus poteſt compelli non tantū ad vxorem redire ſed etiã q̃ eam maritali affectione tractet.in.c.ex parte.nu.5.de ſpon.fo.5.

Maritus non poteſt propria autoritate vxorem dimittere: alij tamen aliter ſentiunt.ibi.nu.9.

7 Maritus & vxor an poſſint ſimul aliquẽ de ſacro fonte leuare.in.c.martinus.nu.8.de cogna.ſpiri.fo.27.

7 Maritus & vxor ſi efficiuntur cõpatres ſpirituales per talem compaternitatem non diſſoluitur matrimonium & tenentur debitum reddere & exigere ſed diſtinguitur: et eſt varia opinio doctorum.in.c.ſi vir vel mulier.nu.5.de cogna.ſpiri.fo.27.

7 Maritus compellitur redire ad vxorem et ſic vxor ad virũ.in.c.i.nu.6. de ſponſa.fo.2.

6 Maritus poteſt emittere votũ vltramarinum pro ſubſidio terre ſancte ſine conſenſu vxoris.in.c.ex multa.nu.2.& 8.de voto & vo.fo.186.

7 Maritus exactus verbo vel ſigno tenetur reddere debitũ.in.c.ſi.nu.5. de eo qui cog.conſang.fo.30.

7 Maritus & vxor qui negant aliquem filium ſtatur eorum verbo niſi teſtibus vel indicijs probetur contrarium.in.c.tranſmiſſe.nu.1.34.qui ſi lij ſint legi.fo.38.

6 Maritus non cogitur recõciliare vxorẽ ſuã adulterã etiã poſt penitentiam peractã que tamẽ debet poni in aliquo monaſterio.ad agendã penitentiam poteſt tamen maritus ſpſam reconciliare ſi vult etiam inuitam.in.c.gaudemus.nu.1.3.& 4.de conuer.coniu.fo.171.

Maritus poteſt relinquere ſuam vxorem adulterã non expectata alia ſententia quando adulterium eſt notorium.ibi.nu.5.

6 Maritus aut vxor ſi altero ignorante profiteatur religionem & ob hoc de monaſterio educitur non cogitur illud reingredi illo mortuo ſi vero moriatur ante eẽ egrediatur monaſterium nõ poterit amplius ad ſeculum redire.in.c.placet.nu.1.3.6.de conuer.cõiug.fo.169.

Maritus et vxor an poſſint votum continentie vel abſtinentie inuito altero emittere.ibi.nu.2.

Maritus & vxor ſi ſunt iuuenes nõ poteſt vnus ſine altero religionem profiteri.in.c.ad apoſtolicam.nu.1.eo.titu.

Maritus an poſſit ingredi monaſterium quando vxor eſt ſuſpecta de alio crimine circa continentiam.ibi.nu.2.

6 Maritus qui inuita vel ignorante vxore fecit ſe promoueri ad ſacros ordines tenetur eã mortua continentiam ſeruare.in.c.placet.nũc.7.de conuer.coniug.fo.169.

Maritus factus monachus non poteſt reuocari a coniuge adulterata in.c.conſtitutus.nu.1.& 4.& in.c.ſeq.nu.7.eo.ti.fo.178.

Maritus poteſt inuita vxore adulterata ingredi religionẽ & promoueri ad ſacros ordines.ibi.nu.5.& 4.

Maritus ſi efficitur compater cum alio actu vxor efficitur commater.ibidem.numero.6.

Maritus qui cognouit ſcienter vxorem ſuã adulterã an poſſit amplius promoueri ad ſacros ordines.ibi.nu.7.

6 Marito leproſo nõ eſt ſubtrahenda vxor nec econtra ſine eorũ cõſenſu. in.c.de rectoribus.nu.4.de cle.egro.fo.50.

7 Maritus et vxor an poſſint vel debeant poſt alterius mortem aliquid lucrifacere.in.c.nuper a nobis.nu.9.de dona.inter vi.& vxo.fo.49.

7 Marito ad inopiã vergente petit poteſt ſatisfactio pro dote.in.c.per veſtras.nu.1.12.13.14.15.eo.titu.fo.eo.

Maritus repellere poteſt vxorem ſi dos promiſſa ſibi non ſoluitur & ſi la expreſſa dotem petere.ibi.nu.49.

Maritus nõ tenetur ad onera matrimonialia dote nõ ſoluta.ibidem.

Maritus nõ tenetur ad traducendũ vxorem dote nõ ſoluta.ibidem.

Marito ad inopiam vergente poteſt vxor dotem repetere & idem eſt ſi male incipit vti ſubſtãtia ſua etiam agere poteſt ad donationem ſibi facta propter nuptias.ibi.nu.12.13.14.15.

Maritus quam cautionem preſtare tenetur vxori pro dote et an ſufficiat preſtare iuratoriam cautionem.ibi.nu.13.

7 Maritus quandoq̃ dotat mulierem & hoc ſeruatur in Hiſpanijs & an poſt contractum matrimonij hoc facere poſſit.in.c.ſi neceſſe.nũc.2.de dona.inter virum & vxo.fo.48.

7 Maritus et vxor non tenentur adimicem ad debitum reddendum ſi ſciunt aliquod impedimentum matrimonij.in.c.inquiſitioni.nume.1. de ſen.excõmu.fo.177.

7 Maritus et vxor efficiuntur vna caro.in.c.de illo.numero.2.de eo qui cog.conſang.fo.29.

6 Maritus qui intrauit monaſterium an poſſit licite relinquere habitus et propria autoritate exire monaſterium.in.c.accedens.nume.3.de conuer.coniuga.fo.173.

7 Maritus poteſt ſeparationẽ matrimonij petere etiam ex impedimento proprio.in.c.i.nu.1.de frigi.& maleſi.fo.34.

Maritus dicitur caput vxoris.ibi.nu.3.

6 Maritus profeſſus religionẽ vxore ſciente nõ poteſt ea mortua redire ad ſeculum.in.c.conſuluit.nu.1.de conuer.coniug.fo.168.

Maritus qui intrauit religionem inuita vxore an cenſeatur ratificare ingreſſum poſt mortem vxoris qñ maritus ignorat mortem.ibi.nu.2.

Maritus conſentiens vxori volenti continentiam an cenſeatur et ipſe voluiſſe.in.c.charitſimus.nu.5.eo.titu.fo.eo.

Maritus & vxor volentes continentiã ad tempus lapſo tempore non obligantur.ibidem.nu.6.

Maritus & vxor qui voluerunt cõtinentiã poſſunt cõpelli per iudicem eccleſiaſticum ad obſeruandum votum.ibi.nu.7.

3 Marito mulier debet lauare caput & pedes & opera obſequialia facere quod intellige inſpecta conditione mulieris.in.c. literas.nume.27.de reſti.ſpo.fo.182.

☞ Noſce. Adde nũquid maritus teneat vxorem ſuã vocare dominã pone exẽplũ in vxore alicuius militis aut doctoris ſque recipit priuilegium a marito vt vocetur dña: per no.in.l.ij.C.de digni.lib.xij.& vij q̃ maritus nõ tenetur eam vocare dominã.l.poſt mortẽ.§.ſi.ff.de bo.poſ.cõtra.bu.vbi ita tenet Bar.arg.illius ter.in verſi.itẽ facit ad queſtionẽ.et in l.amiciſſimos.§.ſi.ff.de excu.tut.& in.l.petẽde.C.de temp.in integ.reſt. ita concludit dõ.meus Barb.in.c.ſi.de ordi.cogni.In cõtrariũ facit.l. vxorẽ.in verbo domina vxo.ff.de leg.ij.& in.l.tritia.§.qui marco.in verbo ſanctiſſima dña.ff.de aum.leg.& adduco.l.medico.§.vxori.ff.ſ.aut.& arg.leg.vbi maritus appellat vxorẽ dominã.& quod voluit ibi illic.de nota po.ſi ergo eo caſu quo vxor nõ eſt priuilegiata vt appellet dña: & maritus eam appellat dominã ergo multo fortius appellabit eam dominam eo caſu quo hz priuilegiũ vt dña dicatur: nec obſtat ſi dicat q̃ vxor eſt famula et ſubdita marito.c.hec imago.xxxij.q.v.et irradiat radijs maritalibus.l.ſi tam anguſte.ff.de leg.§.& priuilegiatus ab alio non dz poſſe vti priuilegio cõtra eũ a quo eſt priuilegiatus.ſed poſſet dici q̃ hz vxor acquirat tale priuilegiũ a marito nihilominus acquirit mediãte diſpoſitione legis.ergo efficit priuilegiũ proprium vxoris.& adduci poſſet argumentũ illud qõ voluit Imo.in.c.nouit.de iudi.vbi dicit q̃ lex imperialis priuilegians eccleſiã non poteſt ab imperatore reuocari in ꝓiudiciũ eccleſie.lz habuit ortũ ab ipſo imperatore.ita dicamus in ꝓpoſito vt maritus teneat vocare vxorẽ dominã cũ non poſſit illud priuilegiũ reuocare.et ex quo mediante lege illud acquiſiuit. Itẽ q̃ vxor eſt pars corpis mariti: ita q̃ nõ debẽt ad imperia iudicari.c.gaudemus. de diuo. Concluderẽ q̃ ex neceſſitate maritus nõ tenet vocare vxorem dñam ſi a marito ꝙſequit illud priuilegiũ.ar.l.qõ fauore.C.de legi.et.c. qõ ob gratiã.de regu.iur.li.vi.& cũ ſit ſubdita viro nõ dz eſſe ſupa virũ nec ꝓdominari viro cũ eo dictũ fuerit ſub ꝓtẽ viri eris.ſecus de honeſtate & ita cõiter videmus de cõſuetudine ſeruari vt maritus non vocet vxorem ſuã dominã. fateret tñ ſi vxor ex genere ſuo eſſet magnifica & nobilis q̃ tunc poſſet vocari dña. & ita poſſent procedere tert.allegati in cõtrariũ. Sed ꝙſuetudo in vtroq̃ caſu erat in contrariũ que ſeruãda eſt l.minime.ff.de legi.& no.in.l.quibus.ff.eo.& illud qõ eſt ꝙſuetudinarium non eſt arbitrarium.ita dixit Bal.in.l.quicunq̃.C.de ſer.fugi.

7 Maritus poteſt conſtituere dotem vxori ſue quando illa eſt de nobili ſui genere q̃ ſit ipſe & talis conſtitutio valet.in.c.i. nume.8.de adulte. & ſtup.fo.104.

6 Maritus ſicut nõ poteſt intrare monaſterium vxore recuſante ita etiam nõ poſſunt fieri fratres hieroſolymitani.in.c.vxoratus.nu.1.de conuer. coniug.fo.168.

Maritus ſi de licentia vxoris intrauit religionem poteſt officio iudicis reuocari a vxori reſtitui illa non obſeruante continentiam ſed ſi vxor voluerit continentiam compellitur intrare monaſterium.ibi.nu.5.6.

Maritus & vxor qñ volunt profiteri non requiritur de neceſſitate conſenſus ſpi: licet de iuſtitia & honeſtate ſic.ibi.nu.7.

Maritus qui intra dauſtrum vel extra fecit profeſſionem & vxori fuerit reſtituenda ea mortua non poterit cum alia contrahere ſed compellitur intrare monaſterium.in.c.ex parte.nu.1.eo.titu.

Maritus poteſt ſe obligare religioni etiam viuente vxore qua mortua tenetur votum adimplere.ibi.nu.2.

Maritus an de neceſſitate requirat conſenſum vxoris qñ vult ingredi monaſterium: profeſſio tamen non debet fieri ſine licentia vxoris tamen facta teneat.ibi.nu.3.4.5.

7 Maritus & vxor quãdoq̃ iudicantur ad imperia.in.c.gaudemus.nu. 14.de diuor.fo.47.

Maritus renocat votum vxoris ſed non econtra.ibidem.

Maritus accuſat vxorem criminaliter ſed non econtra.ibidem.

6 Maritus qñ abeſt preſumitur fraudulenter abeſſe et eſt in magna culpa.in.c.ex tue deuotionis.nu.11.de cle.non reſi.fo.20.

6 Maritus qui vult ingredi religionem non eſt ordinandus ad ſacros ordines niſi vxor promittat continentiam.in.c.coniugatus.nume.4.de conuer.coniug.fo.166.

Maritus vel vxor non poſſunt vouere in preiudicium iuris maritalis.ibi.nu.2.

Marite an poſſit ordinari ad aliquos ordines etiã minores.ibi.nu.3.

Maritus ad ſacros ordines ordinatus an poſſit habitare cum vxore ibi.nume.5.

6 Maritus ſine vxor poteſt ante matrimoniũ conſummatum intrare religionem altero inuito alter remanens poteſt tranſire ad ſecunda vota in.c.verum.nu.1.& 2.de conuer.coniug.fo.166.

Maritus ſi acceperit ſacros ordines poteſt compelli retinere vxorem

Repertorium singularium materiarum

ibidem.numero.2.t.3.
Maritus t vror non sunt vna caro ante consummationem matrimonii.ibidem.numero.5.
Maritus qui vroꝛe inuita ingressus est religionem si fuerit aliquo casu superuenti restitutus non potest cogi ea inuita ingredi monasterium licet non debeat cum alia contrahere.in.c.quidam.nu.1.eo.titu.
Maritus t vror non habent plenam sui corporis potestatē nam vnus dependet ab alio.ibidem.nu.2.
Maritus vel vror qui vouit continentiam potest erigi sed non erigere.ibidem.nume.4.

7 Maritus nō lucratur de dote vroris nec vror de donatione mariti soluto matrimonio sed dos restituitur vroꝛi t donatio marito.in.c.donatio.nu.5.de dona.inter virū t vro.fo.50.
Maritus propter adulterium vroꝛis lucratur dotem.ibi.nu.12.

7 Maritus compelli potest per ecclām municarionē ad recipiendū vxorem incaute dimissam.in.c.postq.nu.3.de diuoꝛ.fo.45.

6 Maritus an possit intrare religionem inuita vroꝛe.in.c.veniēs.nu.8.de regu.fo.165.

4 Maritus si tener vxorem extra lectum t mensam non tractat eam vt vxorem.in.c.illud quoq;.nu.5.de presump.fo.119.
Maritus pōt vendicare vroꝛē a detecta cā de iure canonico t de iure diuino t datur etiā ei officiū iudicis t interdictum t.ibidē.nu.10.fo.118.

6 Maritus nō potest ordinari in preiudicium vroꝛis etiā q; vroꝛ adhuc nō sit cognita.in.c.maiores.§.ité queritur.nu.7.de baptī.fo.214.

7 Maritus nō lucrat dotē separato matrimonio propter adulteriū per secularem iudicem.in.c.plerūq;.nu.2.de dona.inter vī.t vro.fo.48.
Maritus an possit propria autoritate vroꝛem adulterā expellere.ibi.numero.4.
Maritus adulter perdit donationē propter nuptias quam facit vroꝛi.ibidem.nu.6.
Maritus t vroꝛ ad paria iudicantur.ibidem.

7 Marito licet creditur super copula contra mulierem negantem:secus tñ est circa essentiam matrimonij.in.c.i.nu.2.de clande.despon.fo.16.

7 Maritus t vroꝛ ad paria iudicantur.in.c.discretionem.nu.5.de eo qui cog.consang.fo.30.
Maritus t vroꝛ si affines sunt matrimonium exercent ad petitionem illius qui nō fuit affinitatis conscius.ibi.nu.6.
Maritus an possit obijcere vroꝛi adulterium de quo ipse fuit causa et que causa sit sufficiens.ibi.nu.8.t.9.

7 Maritus t vroꝛ vltra debitū tenentur sibi ad mutua obsequia t seruitia necessaria etiā infirmis.in.c.i.nu.5.de cōiug.lepto.fo.25.

3 Maritꝰ vroꝛis seuitia aduersus alterum ex causa separationis tori quādo est magna quod relinquitur arbitrio iudicis.in.c.literas.nu.7.de restitu.spol.fo.181.
Maritus potest agere possessorio recuperande contra vroꝛem etiam si ipse expulerit eam.ibi.nu.9.
Mariti etiam seuitia proueniens ex facto vroꝛis est causa vt maritus possit cautionem vroꝛi de nō offendendo.ibi.nu.23.fo.182.

3 Maritus non agit possessorio recuperande ad vxorem non precedentibus sponsalibus legitimis t aliꝭ de quibus.in.c.ex parte.nume.11.de restitu.spolia.fo.185.
Vide latius in nume.22.t seq.
Maritus potest agere possessorio ad vxorem quā simpliciter carnaliter cognouit nō intercedentibus sponsalibus.ibi.nu.27.

6 Maritus regulariter nō intrat religionem nisi ipsa etiam intret.in.c.cum sis.nu.1.3.t.4.de conuer.coniug.fo.166.
Maritus potest in omnem casum intrare religionem si vroꝛ sua cōmisit adulterium.ibi.nu.4.

3 Maritus petens restitutionem vroꝛis sue debet primo ostēdere ipsam desponsasse et agnouisse.in.c.ex transmissa.numero.1.t.5.de restitu.spoliato.fo.173.

6 Maritus t vroꝛ nō possunt emittere votum abstinentie sine licentia t cōsensu alterius.in.c.scripture.nu.8.de voto t vo.re.fo.176.
Maritus si consentit vroꝛi vouenti abstinentiam potest postea reuocare licet male faciat.ibidem.

7 Maritus tenetur ad prouidendum vroꝛi de necessarijs etiam si dotem nō habuit.in.c.ex literis.nu.3.4.de diuoꝛ.fo.46.
Maritus potest accusare vxorem de adulterio.ibi.nu.4.

6 Mariti culpa est iusta causa vt vroꝛ repetat dotē.in.c.ex literis.nu.6.de pigno.fo.94.

7 Maritus ignobilis si aliquid dat vroꝛi nobili in recompensationē parentele licite dat t huiusmodi donatio valet.in.c.cum in ecclesie.nu.3.de fīne.fo.170.

7 Marito t mulieri asserentibus matrimonium creditur acti matrimonium effectū in conspectu ecclesie ab initio contractum.in.c.quod nobis.nu.3.de clandesti.despon.fo.16.

7 Maritus t vroꝛ quo cōmuniter acquirant bona.in.c.significauit.nu.3.de dona.inter virum t vro.fo.47.

7 Maritus excommunicatur si absq; iusta causa vxorem dimittit.in.c.significasti.nu.2.de diuoꝛ.fo.45.
Marito non creditur de adulterio vroꝛis.ibidem.

2 Maritus potest agere pro vroꝛe absq; aliquo mandato.in.c.constitutis.nu.1.t.5.de procur.fo.145.

3 Maritus in lucranda dote attendit statuta domicilij sui nō vroꝛis sue.in.c.fi.nu.30.de foro compe.fo.91.

4 Maritus an possit castigare vxorem suam t inuinculare.in.c.quemadmodum.§.illud autem.nu.15.de iureiur.fo.162.

7 Maritus§ vroꝛ quomodo habeant potestatem alter alterius corporis et ad quid tenetur vroꝛ marito.in.c.non debet.numero.6.de cōsan.t affinit.fo.35.

7 Maritus accusans vxorē de adulterio an subscribet se ad penam talionis t an sit necessarij libellus.in.c.maritis.nu.1.2.de adul.t stup.fo.105.

7 Maritus nō dz vroꝛi fornicāri necessaria ministrare nec eū ea habita reatꝰ erit particeps crimis.in.c.fi vir.nu.1.2.de adul.t stup.fo.104.

6 Maritus t vroꝛ an dicantur ante matrimoniū consummatum.in.c.ex publico.nu.6.t.9.de conuer.coniug.fo.167.

7 Maritus potest se absentare ab vroꝛe dūmodo diutius nō stet absens:in.c.i.nu.7.de coniug.lepto.fo.25.

7 Maritus nō tenetur fructus pro dote promissa in sortem computare:secus est in suo herede.in.c.salubriter.nu.1.2.4.de vsur.fo.115.

5 Maritus excusat vxorem criminaliter de adulterio et non econtra sed quo ad tori separationem vnus accusat alterum.in.c.i.nu.3.vt lite non contest.fo.106.

3 Maritus est legitimus procurator sue vroꝛis sine mandato nisi cōstet de contraria voluntate vroꝛis.in.c.fi.nu.2.de confes.fo.226.

7 Maritus potest propria autoritate negare debitum coniugale et vxorem expellere qñ scit ipsam adulterantē dotem vero non lucratur nisi secuta sententia.in.c.fi.nu.6.de adul.t stup.fo.106.
Maritus si adulteram vroꝛem cognouit censetur reconciliatus cum ea a deo q; non potest vlterius ex preterito adulterio nuti.ibi.nu.7.

6 Maritus qui est factus infidelis si postea reuertitur ad fidem pōt suā vroꝛē repetere que tñ cogitur redire si vult ingredi monasteriū alias secus.in.c.mulier que.nu.1.de conuer.coniug.fo.172.
Maritus aut vroꝛ si efficiuntur infideles perdunt dotē t donationem propter nuptias t debet esse remanentis in fide.ibi.nu.2.
Maritus an possit ingredi monasteriū inuita vroꝛe iuuene que commisit adulteriū t ita vroꝛ marito adulterante.ibi.nu.2.t.4.

1 **Masculinum** concipit femininū in rescriptis.in.c.significauit.nu.2.de rescrip.fo.84.

7 Masculinum an cōcipiat femininum ex interpretatione ex propria significatione.in.c.mulieres.nu.16.de sen.excō.fo.166.

6 Masculinum concipit femininum sed nō econtra.in.c.super inordinata.nu.8.de preben.fo.48.

1 **Materia** posita in diuersis locis inducit difficultatem studentibus.in proe.greg.nu.2.fo.2.

2 Materia permissiua t prohibitiua quomodo cognoscat.in.c.inter corporalia.nu.38.de transla.epi.fo.5.

2 **Mater** est legitima testis quo ad legitimitatem vel illegitimitatem filioꝝ.Ant.in.c.i.nu.5.de fi.presbv.fo.51.

- Mater est certa.in.c.transmisse.nu.9.qui fi.sint legi.fo.38.

7 Matrem sponse cognoscens nec matrem nec filiam habere poterit.in c.veniens.nu.6.de eo qui cog.consan.fo.29.

5 Mater non potest esse tutrix filiorum nisi renuntiauerit secundis nuptijs t velleiano.in.c.ex parte.2.nu.5.de appel.fo.136.
Mater relicta tutrix testamentaria debet seruare solemnitates de quibus in auc.matri t auc.ibi.nu.9.
Mater non solum potest esse tutrix filiorum sed etiam curatrix idem in auia.ibi.nu.10.

7 Matrem sponse qui in vroꝛem ducit t eam cognouit nec matrem nec filiam habere poterit.in.c.literas.nu.1.de despon.impu.fo.13.

4 Matri asserenti filium non esse natum ex suo marito non creditur.in.c.pertuas.nu.4.de proba.fo.26.

4 Mater admittitur in testem pro filijs vbi agitur de matrimonio contrahendo vel vbi reuocatur in dubium matrimoniū contractū vbi esset equalitas t.in.c.super eo.el.ij.nu.1.t.8.de testi.fo.55.
Mater an sit idonea testis vbi filia sua excellit in vno et vir in alio.ibi.nu.9.fo.56.
Matris testimonium non est ita suspectum in sponsalibus sicut in matrimonio.ibi.nu.10.

7 Matres tenentur lactare filios propijs vberibus causa legitima cessante alter earum expensis ablactentur.in.c.cum haberet.nu.8.de eo qui du.in ma.fo.23.

7 Mater sponse siue vroꝛis potest accusare seu denuntiare matrimoniū in.c.significaste.nu.2.qui matri.accu.pos.fo.44.

6 Mater priuatur tutela filioꝝ nō solū si trāsierit ad secundas nuptias sed et si incōtinēter vixerit.in.c.vroratus.nu.2.de cōuer.cōiug.fo.168.

3 Matricidium in foro anime est minus peccatū q̄m interficere vroꝛē.in.c.at si clerici.nu.8.de iud.fo.11.

6 **Matrix** ecclesia aliqñ intelligit de romana et aliqñ de cathedrali.in.c.venerabili.nu.1.de ver.sig.fo.133.

Et vid

sultationi.nu.2.de frigi.⁊ maleſi.fo.34.

7 Maritus poteſt compelli non tantū ad vxorem redire ſed etiā ꝙ eam maritali affectione tractet.in.c.ex parte.nu.5.de ſpon.fo.5.

Maritus non poteſt propria autoritate vxorem dimittere: alij tamen aliter ſentiunt.ibi.nu.9.

7 Maritus ⁊ vxor an poſſint ſimul aliquē de ſacro fonte leuare.in.c.mar/tinus.nu.8.de cogna.ſpiri.fo.27.

7 Maritus ⁊ vxor ſi efficiuntur cōpatres ſpirituales per talem compa/termtatem non diſſoluitur matrimonium ⁊ tenentur debitum redde/re ⁊ exigere ſed diſtinguitur: et eſt varia opinio doctorum.in.c.ſi vir vel mulier.nu.5.de cogna.ſpiri.fo.27.

7 Maritus compellitur redire ad vxorem et ſic vxor ad virū.in.c.j.nu.6. de ſponſa.fo.2.

6 Maritus poteſt emittere votū vltramarinum pro ſubſidio terre ſancte ſine conſenſu vxoris.in.c.ex multa.nu.2.⁊.8.de voto ⁊ vo.fo.186.

7 Maritus exactus verbo vel ſigno tenetur reddere debitū.in.c.ſi.nu.5. de eo qui cog.conſang.fo.30.

7 Maritus ⁊ vxor qui negant aliquem filium ſtatur eorum verbo niſi te/ſtibus vel indicijs probetur contrarium.in.c.tranſmiſſe.nu.1.34.qui ſi ij ſint legi.fo.38.

6 Maritus non cogitur recōciliare vxorē ſuā adulterā etiā poſt penite/tiam peractā que tamē debet poni in aliquo monaſterio ꝓ agendā pe/nitentiam poteſt tamen maritus ipſam reconciliare ſi vult etiam inui/tam.in.c.gaudemus.nu.1.3.⁊.4.de conuer.conſu.fo.171.

Maritus poteſt relinquere ſuam vxorem adulterā non expectata alia ſententia quando adulterium eſt notorium.ibi.nu.5.

6 Maritus aut vxor ſi altero ignorante profiteatur religionem ⁊ ob hoc de monaſterio educitur non cogitur illud reingredi illo mortuo ſi vero moriatur ante ꝙ egrediatur monaſterium nō poterit amplius ad ſecu/lum redire.in.c.placet.nu.1.3.6.de conuer.cōiug.fo.169.

Maritus et vxor an poſſint votum continentie vel abſtinentie inuito altero emittere.ibi.nu.2.

Maritus ⁊ vxor ſi ſunt iuuenes nō poteſt vnus ſine altero religionem profiteri.in.c.ad apoſtolicam.nu.1.eo.titu.

Maritus an poſſit ingredi monaſterium quando vxor eſt ſuſpecta de alio crimine circa continentiam.ibi.nu.2.

6 Maritus qui inuita vel ignorante vxore fecit ſe promoueri ad ſacros ordines tenetur ea mortua continentiam ſeruare.in.c.placet.nūc.7.de conuer.coniug.fo.169.

Maritus factus monachus non poteſt reuocari a coniuge adulterata in.c.conſtitutus.nu.1.2.4.⁊ in.c.ſeq.nu.7.eo.ti.fo.178.

Maritus poteſt inuita vxore adulterata ingredi religionē ⁊ promoue/ri ad ſacros ordines.ibi.nu.3.⁊.4.

Maritus ſi efficitur compater cum tali actu vxor efficitur commater.ibi/dem.numero.6.

Maritus qui cognouit ſcienter vxorem ſuā adulteratā an poſſit am/plius promoueri ad ſacros ordines.ibi.nu.7.

6 Marito leproſo nō eſt ſubtrahenda vxor nec contra ſine eorū cōſenſu. in.c.de reconibus.nu.4.de cle.egro.fo.50.

7 Maritus et vxor an poſſint vel debeant poſt alterius mortem aliquid lucri facere.in.c.nuper a nobis.nu.9.de dona.inter vi.⁊ vxo.fo.49.

7 Marito ad inopiā vergente poteſt ſatisfactio pro dote.in.c.per ve/ſtras.nu.1.12.13.14.15.eo.titu.fo.eo.

Maritus repellere poteſt vxorem ſi dos promiſſa ſibi non ſoluitur ⁊ il la expreſſa dotem petere.ibi.nu.49.

Maritus nō tenetur ad onera matrimonialia dote nō ſoluta.ibidem.

Maritus nō tenetur ad trahendū vxorem dote nō ſoluta.ibidem.

Marito ad inopiam vergente poteſt vxor dotem repetere ⁊ idem eſt ſi male incipit vti ſubſtātia ſua etiam agere poteſt ad donationem ſibi fa/ctam propter nuptias.ibi.nu.12.13.14.15.

Maritus quam cautionem prestare tenetur vxori pro dote et an ſuffi/ciat prestare iuratoriam cautionem.ibi.nu.13.

7 Maritus quandoq; dotat mulierem ⁊ hoc ſeruatur in Hiſpanijs ⁊ an poſt contractum matrimonij hoc facere poſſit.in.c.ſi neceſſe.nūc.2.de dona.inter virum ⁊ vxo.fo.48.

7 Maritus et vxor non tenentur adinuicem ad debitum reddendum ſi ſciunt aliquod impedimentum matrimonij.in.c.inquiſitioni.nume.1. de ſen.excōmu.fo.177.

7 Maritus et vxor efficiuntur vna caro.in.c.de illo.numero.2.de eo qui cog.conſang.fo.29.

6 Maritus qui intrauit monaſterium an poſſit licite relinquere habitum et propria autoritate exire monaſterium.in.c.accedens.nume.3.de conuer.coniuga.fo.173.

7 Maritus poteſt ſeparationē matrimonij petere etiam ex impedimen/to proprio.in.c.j.nu.1.de frigi.⁊ maleſi.fo.34.

Maritus dicitur caput vxoris.ibi.nu.3.

6 Maritus profeſſus religionē vxore ſciente nō poteſt ea mortua redire ad ſeculum.in.c.conſuluit.nu.1.de conuer.coniug.fo.168.

Maritus qui intrauit religionem inuita vxore an cenſeatur ratificare ingreſſum poſt mortem vxoris qñ maritus ignoret mortem.ibi.nu.2.

Maritus conſentiens vxori vouenti continentiam an cenſeatur et ipſe vouiſſe.in.c.charissimus.nu.5.eo.titu.fo.eo.

Maritus ⁊ vxor vouentes continentiā ad tempus la ꝑſo ſpatio non obligantur.ibidem.nu.6.

Maritus ⁊ vxor qui vouerunt cōtinentiā poſſunt cōpelli per iudicem eccleſiaſticum ad obſeruandum votum.ibi.nu.7.

3 Marito mulier debet lauare caput ⁊ pedes ⁊ opera obſequialia facere quod intellige inſpecta conditione mulieris.in.c. literas.nume. 27.de reſti.ſpo.fo.182.

☞ Coſe. Adde nū quid maritus teneaꝫ vxorem ſuā vocare dominā pone exēplū in vxore alicuius militis aut doctoris que recipit priuilegium a marito vt vocetur dña: per no.in.l.ꝯ.C.de digni.lib.xij.⁊ vſq; maritus nō tenetur eam vocare dominā.l.poſt mortē.ſ.fi.ff.de bo.poſ.cōtrata/bu.vbi ita tenet Bar.arg.illius text.in verſi.ité facit ad queſtionē. et in l.amiciſſimos.ſ.fi.ff.de ꝑcu.tut.⁊ in.l.petēde.C.de temp.in integ.reſt. ita concludit do.meus Barb.in.c.fi.de ordi.cogni. In cōtrariū facit.l. vxorē.in verbo domina vxor.ff.de leg.iij.⁊ in.l.ntia.ſ.qui marco.in ver bo ſanctiſſima dña.ff.de ann.leg.⁊ adduco.l.medico.ſ.vxori.ff.ō ant.⁊ arg.leg.vbi maritus appellat vxorē dominā.⁊ quod voluit ibi Hic.de ꝓpo.ſi ergo eo caſu quo vxor nō eſt priuilegiata vt appellet dña: ⁊ ma ritus eam appellat dominā ergo multo fortius appellabit eam domi/nam eo caſu quo hz priuilegiū vt dña pictatur: nec obſtat ſi dicaꝫ ꝙ vxor eſt famula et ſubdita marito.c.hec imago.xxxiij.q.v.et irradiat radijs martialibus.l.ſi tam anguſte.ff.de leg.ij.⁊ priuilegiatus ab alio non dz poſſe vti priuilegio cōtra eū a quo eſt priuilegiatus. ſed poſſet dici ꝙ hz vxor acquirat tale priuilegiū a marito nihilominus acquirit mediāte diſpoſitione legis. ergo efficit priuilegiū proprij vxoris. ⁊ adduci poſ/ſet argumentū illud qđ voluit Inno.in.c.nouit.de iudi. vbi dicit ꝙ lex imperialis priuilegians eccleſiā non poteſt ab imperatore reuocari in priuilegiū eccleſie. hz habuit ortū ab ipſo imperatore. ita dicamus in ꝓpoſito vt maritus teneaꝫ vocare vxorē dominā cū. non poſſit illud pri/uilegiū reuocare. ex quo mediante lege illud acquiſiuit. Itē ꝙ vxor eſt pars corpis mariti: ita ꝙ nō debēt ad imparia iudicari.c.gaudemus. de diuor. Concludere ꝙ ex neceſſitate maritus nō teneaꝫ vocare vxorem dñam ſi a marito ꝓſequi poſſit illud priuilegiū. ar.l.qđ fauore.C.de legi.et.c. qđ ob gratiā.de regu.iur.li.vi.⁊ cū ſit ſubdita viro nō dz eſſe ſuperioꝛ nec ꝑdominari viro cū ei dictū fuerit ſub ptāte viri erls. ſecus de bone/ſtate ⁊ ita cōiter videmus de cōſuetudine ſeruari vt maritus non vocet vxorem ſuā dominā. fateor tū ſi vxor ex genere ſuo eſſet magnifica ⁊ no/bilis ꝙ tunc poſſet vocari dña. ⁊ ita poſſent procedere text. allegati in cōtrariū. Sed ꝓſuetudo in vtroq; caſu erat in contrariū que ſeruāda eſt l.minime.ff.de legi.⁊ no.in.l.quibus.ff.eo.⁊ illud qđ eſt ꝓſuetudinarium non eſt arbitrarium. ita dixit Bal.in.l.quicunq;.C.de ſer.fugi.

7 Maritus poteſt conſtituere dotem vxori ſue quando illa eſt de nobi/liori genere ꝙ ſit ipſe ⁊ talis conſtitutio valet.in.c.j. nume. 8.de adulte. ⁊ ſtup.fo.104.

6 Maritus ſicut nō poteſt intrare monaſteriū vxore recuſante ita etiam nō poſſunt fieri fratres hieroſolymitani.in.c.vxoratus.nu.1.de conuer. coniug.fo.168.

Maritus ſi de licentia vxoris intrauit religionem poteſt officio iudi/cis reuocari ⁊ vxori reſtitui illa non obſeruante continentiam ſed ſi vxor vouerit continentiam compellitur intrare monaſterium.ibi.nu.5.6.

Maritus ⁊ vxor qñ volunt profiteri non requiritur de neceſſitate con/ſenſus ep̄i: licet de iuſtitia ⁊ honeſtate ſic.ibi.nu.7.

Maritus qui intra claustrum vel extra fecit profeſſionem ⁊ vxori fuerit reſtitutus ea mortua non poterit cum alia contrahere ſed compellitur intrare monaſterium.in.c.ex parte.nu.1.eo.titu.

Maritus poteſt ſe obligare religioni etiam viuente vxore qua mortua teneatur votum adimplere.ibi.nu.2.

Maritus an de neceſſitate requirat conſenſum vxoris qñ vult ingredi monaſterium: profeſſio tamen non debet fieri ſine licentia vxoris tamen facta teneꝛ.ibi.nu.3.⁊.5.

7 Maritus ⁊ vxor quādoq; iudicantur ad imparia.in.c.gaudemus.nu. 14.de vinct.fo.47.

Maritus reuocat votum vxoris ſed non econtra.ibidem.

Maritus accuſat vxorem criminaliter ſed non econtra.ibidem.

6 Maritus qñ abeſt preſumitur fraudulenter abeſſe et eſt in magna cul/pa.in.c.ex tue deuotionis.nu.11.de cle.non reſi.fo.20.

6 Maritus qui vult ingredi religionem non eſt ordinandus ad ſacros ordines niſi vxor promittat continentiam.in.c.coniugatus.nume.1.de conuer.coniug.fo.166.

Maritus vel vxor non poſſunt vouere in preiudicium iuris marita/lis.ibi.nu.2.

Maritus an poſſit ordinari ad aliquos ordines etiā minores.ibi.nu.3.

Maritus ad ſacros ordines ordinatus an poſſit habitare cum vxore ibi.nume.5.

6 Maritus ſine vxor poteſt ante matrimoniū conſummatum intrare reli gionem altero inuito alter remanens poteſt transire ad ſecunda vota. in.c.ex tenore.nu.1.⁊.2.de conuer.coniug.fo.166.

Maritus ſi acceperit ſacros ordines poteſt compelli retinere vxorem

ibidem.numero.2.ꝛ.3.
Maritus ꝛ vror non sunt vna caro ante consummationem matrimonij.ibidem.numero.5.
Maritus qui vroꝛe inuita ingressus est religionem si fuerit aliquo casu ipsa vron restituta non potest cogi eam uxorem ingredi monasterium licet non debeat cum alia contrahere.in.c.quidam.nu.1.co.ritu.
Maritus ꝛ vror non habent plenam sui corporis potestatē nam vnus dependet ab alio.ibidem.nu.2.
Maritus vel vror qui vouit continentiam potest cogi sed non exigere.ibidem.nume.4.

7 Maritus nō lucratur de dote vroris nec vror de donatione mariti soluto matrimonio sed dos restituitur vroꝛi ꝛ donatio marito.in.c.donatio.nu.5.de dona.inter virū ꝛ vro.fo.50.
Maritus propter adulterium vroris lucratur dotem.ibi.nu.12.

7 Maritus compelli potest per excōmunicationē ad recipiendū vxorem incuste dimissam.in.c.pozzo.nu.3.de diuoꝛ.fo.45.

6 Maritus an possit intrare religionem inuita vroꝛe.in.c.veniēs.nu.8.de regu.fo.65.

4 Maritus si tenet vxorem extra lectum ꝛ mensam non tractat eam vt vxorem in.c.illud quoq;.nu.5.de psump.fo.119.
Maritus pōt vendicare vroꝛē a dicta cās de iure canonico ꝛ de iure diuino ꝛ datur etiā ei officiū iudicis ꝛ interdictum ꝛc.ibidē.nu.10.fo.118.

6 Maritus nō potest ordinari in preiudicium vroris etiā q; vror adhuc nō sit cognita.in.c.maiores.§.itē queritur.nu.7.de baptis.fo.214.

7 Maritus nō lucrat dotē separato matrimonio propter adulteriū per secularem iudicem.in.c.plerūq;.nu.2.de dona.inter vi.ꝛ vro.fo.48.
Maritus an possit propria autoritate vxorem adulterā expellere.ibi.numero.4.
Maritus adulter perdit donationē propter nuptias quam facit vroꝛi.ibidem.nu.6.
Maritus ꝛ vroꝛ ad paria iudicantur.ibidem.

7 Maritus licet credatur super copula contra mulierem negantem: secus tñ est circa essentiam matrimonij.in.c.i.nu.4.de clande.despon.fo.16.

7 Maritus ꝛ vror ad paria iudicantur.in.c.discretionem.nu.3.de eo qui cog.consang.fo.30.
Maritus ꝛ vror si affines sunt matrimonium exercent ad petitionem illius qui nō fuit affinitatis conscius.ibi.nu.6.
Maritus an possit obijcere vroꝛi adulterium de quo ipse fuit causa et quę causa sit sufficiens.ibi.nu.8.ꝛ.9.

7 Maritus ꝛ vror vltra debitū tenentur sibi ad mutua obsequia ꝛ seruitia necessaria etiā infirmis.in.c.i.nu.5.de cōiug.lepo.fo.26.

3 Maritꝰ ꝛ vroris sentia aduersus alterum ex causa separationis tori quādo est magna quod relinquitur arbitrio iudicis.in.c.literas.nu.7.de restitu.spol.fo.181.
Maritus potest agere possessorio recuperande contra vxorem etiam si ipse expulerit eam.ibi.nu.9.
Maritꝰ etiam sentia prouenies ex facto vroris est causa vt maritus prestet cautionem vroꝛi de nō offendendo.ibi.nu.23.fo.182.

3 Maritus non agit possessorio recuperande ad vxorem non precedentibus sponsalibus legitimis ꝛ alijs de quibus.in.c.ex parte.nume.1.de restitu.spolia.fo.182.
Vide latius in nume.22.ꝛ seq.
Maritus potest agere possessorio ad vxorem quā simpliciter carnaliter cognouit nō intervenientibus sponsalibus.ibi.nu.27.

6 Maritus regulariter nō intrat religionem nisi ꝛ ipsa etiam intret.in.c.cum sis.nu.1.3.ꝛ.4.de conuer.coniug.fo.166.
Maritus potest in omnem casum intrare religionem si vroꝛ sua cōmisit adulterium.ibi.nu.4.

3 Maritus petens restitutionem vroris sue debet primo ostēdere ipsam desponsasse et agnouisse.in.c.ex transmissa.numero.1.ꝛ.3.de restitu.spoliato.fo.173.

6 Maritus ꝛ vroꝛ nō possunt emittere votum abstinentie sine licentia ꝛ cōsensu alterius.in.c.scripture.nu.8.de voto ꝛ vo.re.fo.175.
Maritus si consensit vroꝛi vouenti abstinentiam potest postea reuocare licet male faciat.ibidem.

7 Maritus tenetur ad prouidendum vroꝛi de necessarijs etiam si dotem nō habuit.in.c.ex literis.nu.3.4.de diuoꝛ.fo.46.
Maritus potest accusare vxorem de adulterio.ibi.nu.4.

6 Mariti etiam est iusta causa vt vroꝛ repetat dotē.in.c.ex literis.nu.6.de pigno.fo.94.

7 Maritus ignobilis si aliquid dat vroꝛi nobili in recompensationē pauperie licite dat ꝛ huiusmodi donatio valet.in.c.cum in ecclesie.nu.3.de simo.fo.70.

7 Marito ꝛ muliere asserentibus matrimonium creditur acsi matrimonium esset in conspectu ecclesie ab initio contractum.in.c.quod nobis.nu.3.de clandesti.despon.fo.16.

7 Maritus ꝛ vroꝛ quō cōmuniter acquirant bona.in.c.significauit.nu.3.de dona.inter virum ꝛ vro.fo.47.

7 Maritus excommunicatur si absq; iusta causa vxorem dimittit.in.c.significasti.nu.2.de diuoꝛ.fo.45.

Marito non creditur de adulterio vroris.ibidem.

2 Maritus potest agere pro vroꝛe absq; aliquo mandato.in.c.constitutis.nu.1.ꝛ.5.de procur.fo.145.

3 Maritus in lucranda dote attendit statuta domicilij sui nō vroris sue.in.c.fi.nu.30.de foro compe.fo.91.

4 Maritus an possit castigare vxorem suam ꝛ inuinculare.in.c.quemadmodum.§.illud autem.nu.15.de iureiur.fo.152.

7 Maritus ꝛ vroꝛ quomodo habeant potestatem alter alterius corporis et ad quid teneatur vroꝛ marito.in.c.non debet.numero.6.de cōsan.ꝛ affini.fo.33.

7 Maritus accusans vroꝛē de adulterio an subscribet se ad penam talionis ꝛ an sit necessaria libellus.in.c.mariti.nu.2.de adul.ꝛ stup.fo.105.

7 Maritus nō dz vroꝛi fornicāti necessaria ministrare nec cū ea habitare alꝰ erit particeps crimis.in.c.fi vir.nu.1.2.de adul.ꝛ stup.fo.104.

6 Maritus ꝛ vroꝛ an dicantur ante matrimonij consummatum.in.c.ex publico.nu.6.ꝛ.9.de conuer.coniug.fo.167.

7 Maritus potest se absentare ab vroꝛe dūmodo diutius nō stet absens: in.c.i.nu.7.de coniug.lepro.fo.25.

7 Maritus nō tenetur fructus pro dote promissa in sortem computare: secus est in suo herede.in.c.salubriter.nu.1.2.4.de vsur.fo.115.

3 Maritus excusat vxorem criminaliter de adulterio et non econtra sed quo ad tori separationem vnus accusat alterum.in.c.i.nu.3.vt lite non contest.fo.106.

3 Maritus est legitimus procurator sue vroris sine mandato nisi cōstet de contraria voluntate vroris.in.c.fi.nu.2.de confes.fo.226.

7 Maritus potest propria autoritate negare debitum coniugale et vxorem expellere qñ scit ipsam adulteram dotem vero non lucratur nisi secuta sententia.in.c.fi.nu.6.de adul.ꝛ stup.fo.106.
Maritus si adulteram vroꝛē cognouit censetur reconciliatus cum ea adeo q; non potest viterius ex preterito adulterio niti.ibi.nu.7.

6 Maritus qui est factus infidelis si postea reuertitur ad fidem pōt suā vroꝛē repetere que tñ cogitur redire si vult ingredi monasteriū alias secus.in.c.mulier que.nu.1.de conuer.coniug.fo.172.
Maritus aut vroꝛ si efficiuntur infideles perdunt dotē ꝛ donationem propter nuptias ꝛ debet esse remanentis in fide.ibi.nu.3.
Maritus an possit ingredi monasteriū inuita vroꝛe iuuene que comisit adulteriū ꝛ ita vroꝛ marito adulterante.ibi.nu.3.ꝛ.4.

1 **Masculinum** concipit femininū in rescriptis.in.c.significauit.nu.2.de rescrip.fo.84.

7 Masculinum an cōcipiat femininum ex interpretatione et propria significatione.in.c.mulieres.nu.15.de sen.excō.fo.166.

6 Masculinum concipit femininum sed nō econtra.in.c.super inordinata.nu.8.de preben.fo.48.

1 **Materia** posita in diuersis locis inducit difficultatem studentibus.in proc.greg.nu.3.fo.2.

2 Materia permissiua ꝛ prohibitiua quomodo cognoscat.in.c.inter corporalia.nu.38.de transla.epi.fo.5.

2 **Mater** est legitima testis quo ad legitimitatem vel illegitimitatē filioꝝ.Ant.in.c.i.nu.5.de fi.presbr.fo.51.
– Mater est certa.in.c.transmisse.nu.9.qui fi.sint legi.fo.38.

7 Matrem sponse cognoscens nec matrem nec filiam habere poterit.in.c.veniens.nu.6.de eo qui cog.consan.fo.29.

5 Mater non potest esse tutrix filiorum nisi renuntiauerit secundis nuptijs ꝛ velleiano.in.c.ex parte.M.nu.5.de appel.fo.136.
Mater relicta tutrix testamentaria debet seruare solemnitates de quibus in aut.matri ꝛ auie.ibi.nu.9.
Mater non solum potest esse tutrix filiorum sed etiam curatrix idem in auia.ibi.nu.10.

7 Matrem sponse qui in vroꝛem ducit ꝛ eam cognoscit nec matrem nec filiam habere poterit.in.c.literas.nu.1.de despon.impu.fo.13.

4 Matri asserenti filium non esse natum ex suo marito non creditur.in.c.per tuas.nu.4.de proba.fo.26.

4 Mater admittitur in testem p filijs vbi agitur de matrimonio contrahendo vel vbi reuocatur in dubium matrimoniū contractū vbi esset equalitas ꝛc.in.c.super co.el.ū.nu.1.ꝛ.8.de testi.fo.55.
Mater an sit idonea testis vbi filia sua excellit in vno et vir in alio.ibi.nu.9.fo.56.
Matris testimonium non est ita suspectum in sponsalibus sicut in matrimonio.ibi.nu.10.

7 Matres tenentur lactare filios propijs vberibus causa legitima cessante aliter earum expensis ablactentur.in.c.cum haberet.nu.8.de eo qui du.in ma.fo.23.

7 Mater sponse siue vroris potest accusare seu denunciare matrimoniū in.c.significante.nu.2.qui matri.accu.pos.fo.44.

6 Mater priuatur tutela filioꝝ nō solū si trāsierit ad secundas nuptias sed ēt si incōtinēter vixerit.in.c.vxoratus.nu.2.de cōuer.cōiug.fo.168.

5 Matricidium in foro anime est minus peccatū q; interficere vroꝛē.in.c.at si clerici.nu.8.de iud.fo.11.

6 **Matrix** ecclesia aliqñ intelligit de romana et aliqñ de catholica.in.c.venerabili.nu.1.de ver.sig.fo.133.

Et vid

Et vide per totum.

7 **Matrimonium** cõtrahere nõ potest ille qui non potest semen emittere licet habeat virgam erectam in.c.qõ sedem.nu.5.de frigi.ꝛ male.fo.34.

7 Matrimoniũ propter fornicationem etiaz inter infideles non soluitur quo ad vinculum.in.c.gaudemus.nu.8.de diuor.fo.47.

7 Matrimoniũ separat statim si cõstat de impotẽtia coeũdi als cohabitabit simul per triennium: ꝛ si pbabitur ꝙ operam dederãt carnalẽ ꝛ nõ potuerũt cõiungi separãtur.in.c.laudabilẽ.nu.1.de frigi.ꝛ male.fo.35.

7 Matrimoniũ nõ potest contrahere cum filia spirituali patris sui.in.c. vnico.nu.7.de cogna.lega.fo.29.

7 Matrimoniũ nõ potest subsistere inter adoptatum ꝛ filium adoptãtis adoptione durante.in.c.vnico.nu.1.5.ꝛ.6.de cogna.lega.fo.28.

7 Matrimonialis causa summaria est vnde testes possunt recipi ex officio etiã post publicationẽ ꝛ renũtiationẽ.in.c.ficut.nu.6.de spõsa.fo.9.

7 Matrimonialis causa fin canones et non fin leges terminatur.in.c.i. nu.4.de desponsa.impu.fo.12.

7 Matrimoniali in causa vbi de federe matrimonij agitur reo cõtumaciter absente possunt testes recipi ꝛ sententia ferri.in.c.j.nu.1.3.6.qui matri.accu.pos.fo.43.

7 Matrimonialis causa fauorabilis est ꝛ semper in dubio pro matrimonio iudicatur.in.c.er literis.nu.7.de spon.fo.5.

7 Matrimonialis causa delegari potest etiam nõ ẽpo.in.c.j.nu.10.de cõsang.ꝛ affinit.fo.31.

Matrimonialis causa nõ transit in rem iudicatam.ibi.nu.12.

7 Matrimonialis prohibitio hodie est restricta ad quartum gradum.in c.j.nu.12.de consan.ꝛ affi.fo.31.

7 Matrimonialis causa agitari potest coram vicario epi.in.c.ex literis. nu.4.de cogna.spiri.fo.28.

7 Matrimoniũ cõtrahẽs sub cõditione nõ improbata nõ cõpellitur illud cõsummare.in.c.super eo.nu.1.de condi.appo.fo.19.

Matrimoniũ cõtracto per verba de presenti potest alter cõiugũ cõpelli ad consummandum.ibidem.nu.2.

Matrimonium potest conferri in alterius arbitrium ꝛ non solum parentum sed etiam alterius.ibi.nu.3.

Matrimoniũ etiã de presenti sub cõditione contractũ nõ habet effectũ de presenti sed suspenditur in eventum cõditionis.ibi.nu.5.

Matrimonium spirituale contrahi nõ potest sub conditione secus est in matrimonio carnali.ibi.nu.6.

Matrimoniũ pure contractum post matrimonium conditionale ante conditionis euentum an teneat.ibi.nu.7.

Matrimoniũ cõditionale habet vim spõsalitorum de futuro.ibi dem.

Matrimoniũ cõtractũ inter quos erat impedimentũ sub cõditione si papa dispẽsauerit vel demũ papa dispensauit vtrũ sit matrimoniũ sine alio consensu vel contractu dic ꝙ nõ.ibi.nu.8.

7 Matrimoniũ quo ad legitimationẽ filiorũ an sit necesse ꝙ fuerit cõtractum ẽmissa denũciatione.in.c.cũ inter.nu.5.qui fil.sint legi.fo.36.

6 Matrimoniũ consummatum nõ dissoluitur per ingressum religionis: secus si nõ est cõsummatum quo casu statim per ingressum soluitur.in c.verum.nu.1.2.6.8.de conuer.coniug.fo.165.

7 Matrimonium cõtrahere non potest incestuosus sed fil contrahit tenet videlicet cum extraneis sed nõ cum propinquis.in.c.ex literis.nu.3.de eo qui cog.consang.fo.31.

7 Matrimonium metu cõtractum est ipso iure nullũ nec est opus ꝙ petatur rescissio actione qõ metus causa.in.c.significauit.nu.2.de eo qui duc.in mat.fo.23.

Matrimoniũ existentia sola etiam ante carnalem copulam causat impedimentum perpetuũ contrahendi matrimoniũ cum qua cõsummauit vinente prima vxore.ibi.nu.4.

5 Matrimoniũ separatio nõ potest fieri per solam coniugũ confessionem. in.c.later.nu.4.de re iudi.fo.54.

7 Matrimoniũ contrahere non potest persona per quam ocurentum est ad cõpaternitatem cum filijs baptizantis seu leuãtis siue fint ante siue postea geniti.in.c.i.nu.4.de cog.spiri.fo.26.

7 Matrimonium metu cõtractum est ipso iure nullum.in.c.cum olim.eũ.nu.14.de priuile.fo.141.

7 Matrimoniuz de facto contractum per aliquem religiosum an teneat in.c.vt priuilegia.nu.3.de priuile.fo.144.

7 Matrimoniũ impedimenti denuntiatio qũo fiat.in.c.ad dissoluendũ. nu.7.de despon.impu.fo.15.

2 Matrimoniũ spũale is vinculũ post cõfirmationẽ efficitur indissolubile qõ ante erat solubile.in.c.inter corporalia.nu.39.de trasla.epi.fo.5.

7 Matrimoniũ cõtrahentes in gradu prohibito sum hodie ipso facto excõmunicati.in.c.fi.nu.3.de matri.cõtrac.cõtra inter.eccle.fo.37.

7 Matrimoniũ cõtractum per filiũ sine patris cõsensu fin leges nõ tenet secus est fin canones.in.c.videtur.nu.4.qui nu.accu.pos.fo.44.

3 Matrimoniũ cõtractus potest fieri omni tpe copula carnalis nõ vel solennitates in cõtractu.in.c.capellanus.nu.2.ꝛ.4.de frigi.fo.140.

7 Matrimoniũ contrahentes in impedimento pu.honestatis an penas incurrãt impositas cõtra leges cõtra hẽtibus.in.c.necesse.nu.in.de dona.inter vi.ꝛ vro.fo.49.

7 Matrimoniũ forma dicuntur ipsa verba vel equipollentia signa.in.c. tus nos.nu.10.de sponsa.fo.10.

4 Matrimoniũ licet sit fauorabile non tñ super eius cõtractu statur soli iuramento.in.c.mulieri.nu.1.de iureiur.fo.165.

7 Matrimoniũ cũ alienigena contractũ valet etiam non seruata consuetudine patrie dũmodo sit eiusdem fidei.in.c.j.nu.1.de spon.fo.2.

7 Matrimoniũ causa in concilio tractari potest.ibi.nu.4.

7 Matrimoniũ cũ infideli vel heretico ℨctũ est nullũ nã ops ꝙ sint eiusdẽ secte vel fidei de heretico tñ dubitat.in.c.fi.nu.5.de cõdi.appo.fo.20.

Matrimoniũ pfessio ꝛ ordo an principaliter dirigant deo.ibi.nu.7.

7 Matrimoniũ contrahere potest cũ matre minoris septẽnio quã quis prius desponsauerat: secus si tempore sponsaliũ erat maior vel si tunc erat minor ꝛ in eadem voluntate permanens facta fit maior.in.c.literas.nu.1.de despon.impu.fo.13.

1 Matrimoniũ ℨctũ metu an valeat.in.c.cũ terra.nu.4.de elec.fo.131.

2 Matrimoniũ spirituale cõtrahitur inter electum ꝛ ecclesiam mediantibus eligentibus.in.c.licet.nu.3.de transla.epi.fo.6.

Matrimoniũ spirituale potest diuidi in tres partes.ibi.nu.4.

Matrimoniũ spirituale habet partes quatuor in se.ibi.nu.10.

Matrimoniũ carnale per copulam ꝛ spirituale per consecrationẽ recipiunt consummationem.ibi.nu.11.

7 Matrimoniũ metu contractũ si postea in eum non consentit non tenet ꝛ si alteri postea nubit valet.in.c.veniens.el.i.nu.1.5.8.de spon.fo.6.

Matrimoniũ contractũ propter parentũ reuerentiam etiam si alias non contraxisset dũmodo metus qui caderet in constantem non interueniat: tenet.ibi nu.5.

Matrimonium metu contractum an sit ipso iure nullum vel annullandum.ibi.nu.8.

7 Matrimoniũ virtutem non potest inferior a papa impedire ex aliquo temporali impedimẽto nam ꝛ in ipso papa dubiũ est.in.c.ad dissoluẽdum.nu.10.de despon.impu.fo.16.

Matrimoniũ cõtractũ per verba de presenti cũ impubere in qua malitia non supplet etatem nõ matrimonium sed sponsalia sunt: etiam si subarrhatio intercesserit.in.c.true nobis.nu.1.de despon.impu.fo.17.

Matrimonialis causa fauorabilis est in dubio pro matrimonio iudicatur.ibi.nu.7.

7 Matrimoniũ ex alterius coniugis delicto separatur etiam hereti non separatur.in.c.ij.nu.1.de diuor.fo.45.

Matrimoniũ separatio fit propter adulterium ꝛ crimen sodomiticum a marito cõmissum.ibidem.

Matrimoniũ separatio fieri potest si maritus conatur vxorem ducere ad aliud delictum preter heresim.ibi.nu.3.

7 Matrimoniũ nõ separat ad cõfessionẽ cõiugũ qui dicũt affinitatẽ precessisse etiã si rumor sit vicinie.l.c.sup eo.nu.1.ꝛ.2.de eo q cog.cõsan.fo.29.

Matrimoniũ nõ ab hoc sed ab ipso deo dependẽtiã habet.ibi.nu.2.

Matrimonium separatur propter affinitatem precedentem etiam ex illegitimo coitu.ibi.nu.4.

Matrimoniuz ex quorũ dicto seu confessione impediatur et dirimatur ibi.nu.3.5.de eo qui cog.consan.fo.30.

7 Matrimoniũ etiam contractum dirimitur si erat impedimentum publice honestatis iustitie.in.c.sponsam.nu.5.de spon.fo.4.

Matrimoniũ de presenti contractũ est si vir ꝛ mulier sibi promittunt ꝙ ab eo rẽpotese loco coniugis habeant.in.c.ex parte.nu.1.eo.ti.

Matrimoniũ de presenti qñ ꝙ ℨbitur per verba futuri tpis.ibi.nu.3.

Matrimoniũ non dissoluitur quo ad vinculũ propter adulterium sed quo ad separationem tori.ibi.nu.4.

7 Matrimonium separatur etiam propter spirituale fornicationem in c.de illa.nu.3.diuor.fo.46.

Matrimoniũ non soluitur altero cõiugũ in heresim, la pso.in.c.quanto.nu.1.eo.titu.

Matrimoniũ verum ꝛ consummatũ soluitur in casu isto.ibi.nu.2.

Matrimoniũ non potest esse inter christianum ꝛ infidelem nisi infidelis conuertatur ꝛ eius vxor remaneat in infidelitate.ibidem.

Matrimonium etiam est inter infideles.ibi.nu.3.

Matrimoniũ cõsummatũ inter xpianos nũꝙ põt dissolui.ibi.nu.4.

Matrimoniũ quare inter conuersum ad fidelem ꝛ infidelem solui possit ꝛ non inter christianos.ibi.nu.5.

Matrimoniũ claudicare non potest quo ad substantiam secus est quo ad debitum reddendum.ibi.nu.6.

6 Matrimoniũ potest inter absentes per nuntium contrahi.in.c.ex parte.nu.2.de conuer.coniug.fo.169.

Matrimoniũ ℨctũ per verba de presenti: licet nõ sit carnali copula confirmatũ non potest per papam fine iusta causa dissolui.ibi.nu.2.

Matrimoniũ posset dissolui si ecclesia statueret altero coniugũ labente in heresim ꝛ ꝙ posset alter transire ad secunda vota.ibi.nu.7.

7 Matrimonium metu contractum an ipso iure sit nullum.in.c.cum locum.nu.6.de sponsi.fo.7.

Matrimonium est sacramentũ ꝛ significat vnionem inter christũ ꝛ ecclesiam in quo requiruntur fides ꝛ proles.ibi.nu.7.

Matrimonij scba institutio facta fuit vt euitetur fornicatio.ibi.nu.8.

3 Matrimoniū pōt pcs separari ab altero cōiugū ppter cōsanguinitatem licet ipsum ab initio scruerit.in.c.literas.nu.2.de restit.spo.fo.181.

6 Matrimoniū contractum dolo non vitiatur.in.c.cum dilecti.nume.7.de cenſu.& rendi.fo.83.

2 Matrimonium nō potest dissolui ab alio q̄ a deo.Anto.in.c.licet.nume.2.de transla.pcla.fo.19.

1 Matrimonium non contrahitur nutu et non compellitur quis cōtrahere matrimoniū nisi prius precesserint ſponsalia.in.c.publicato.nu.2.de electo.fo.182.

7 Matrimoniū habet essentiam a iure diuino & sicut deus est immutabilis ita & matrimoniū.in.c.tuas.nu.6.de spon.duo.fo.18.

7 Matrimonium nō consummandi propositum non impedit vires matrimonij quōmodo in pactum nō deducatur.in.c.cōmissum.nume.2.de sponsa.fo.8.

Matrimoniū verum fuit inter beatā virginem & Joseph: licet omnino beata virgo in copulam non consenserit.ibi.nu.2.

Matrimonium contractum cum concubina in mortis articulo causa prolis legitimande an verum sit.ibi.nu.3.

4 Matrimoniū an per hoc q̄ petr ſ per duos testes probet q̄ vir iacuit cū vna muliere & vir tenēdat cōseruare possessionē iuris matrimonialis & hoc tenēdat mulier.in.c.illud quoq.nu.9.de presump.fo.120.

Matrimoniū an presumatur si probatur q̄ maritus dederit annulum mulieri.ibidem.nu.12.

Matrimonium an presumatur si probatur tantū q̄ mulier portat annulum.ibidem.nume.13.

7 Matrimonium solui sola mora naturalis.in.c.in presentia.nume.2.de ſponſali.fo.8.

Matrimonium de presenti non dissoluitur per absentiam quantūcūq; martiriam ſi de vita vel de morte ignoretur.ibi.nu.3.

7 Matrimonij ſeparatio propter adulterium facta est penalis sententia.in.c.petro.nu.8.de diuor.fo.45.

1 Matrimonium carnale requirit mandatum de certa persona faciens mentionem.in.c.in causis.nu.15.de elec.fo.161.

7 Matrimoniū ſcienter cōtrahens cum impotente ad copulam non ſeparatur in.c.consultationi.nu.1.2.de frigi.& male.fo.35.

Matrimonij verū esse nō potest cum impotente ad cōitum nam deſt nit causa institutionis matrimonij.ibi.nu.2.

Matrimoniū institutū est ppter spem ſobolis vt euitet fornicatio.ibi.

Matrimoniū ſecūdo loco cōtractū per potentem cū potente tenet non obstante q̄ prius ſcienter cum impotente contraxerit.ibidem.

Matrimonium ſcienter contrahens cū impotente tenetur cum ea caste mori tanq̄ cum ſorore.ibi.nu.3.

7 Matrimonū etiā in mortis articulo ꝙtrahi pōt & filij antegeniti p contractū hmōi legitimātur.in.c.qm̄.nu.4.de coniu.lepro.fo.25.

7 Matrimoniū de presenti nō consummatū per carnalem copulam non ſoluitur ſuperueniente lepra.in.c.literas.nu.3.de coniu.lepro.fo.25.

Matrimoniū de presenti etiam non cōſummatū non ſoluitur niſi per ingreſſum religionis.ibidem.

7 Matrimonium de presenti dicitur consummatū per cōſensum quo ad ſuā essentiam.ibidem.

7 Matrimonium in causa vbi ſuper vero matrimonio fundatur petitio actor probando matrimonium presumptum presumptione iuris et de iure obtinet acſi verum probaſſet matrimonium.in.c.per tuas.nūe.2.de condi.appo.fo.20.

Matrimoniū potest cōferri in arbitrium etiam extranei.ibi.nu.3.

Matrimoniū pure cōtractum post matrimoniū cōditionale preciudicat primo: vnde cōditio postea adimpleta nō releuat.ibi.nu.8.

1 Matrimonium ſpirituale contrahitur inter eccleſias & prelatos.in.cauduum.cl̄i.nu.33.de elec.fo.178.

7 Matrimonium de presenti nō cōtrahitur per verba de futuro.in.c.de illis.nu.1.de ſponſa.fo.3.

Matrimoniū cōtractū cōtra iuramentū tz licet periurus fit.ibi.nu.3.

7 Matrimonium prius contractum non ſoluit incestus.in.c.transiniſſe.nu.3.de eo qui cog.conſan.fo.29.

7 Matrimoniū ſeparatum propter impedimentū reintegratur ſi postea apparet eccleſiam fuiſſe deceptam.in.c.fraternitatis.nu.1.et nu.13.de frigi.& male.fo.35.

Matrimonium nullum tractu temporis nō formatur.ibi.nu.2.

Matrimonialis causa per inferiorem epiſcopo cognoſcitur quādoq; iudex ex officio allegato impedimento poteſt impotentes inſpici facere.ibi.nu.3.

Matrimoniū ſeparatū propter impotentiā ex maleficio proueniētem non reintegratur ſi postea aliam ducat & cognoſcat.ibi.nu.13.

Matrimoniū ſeparatur etiā ppter precedēs impedimentū.ibi.nu.15.

In dubio nō ſemper iudicatur pro matrimonio.ibi.nu.16.

7 Matrimonium cōtrahentes cōtra preceptum iudicis ex eo q̄ conſanguinei recebātur debēt ſeparari donec de causa cognoſcat.in.c.fi.nu.1.de matri.cōtra.cōtra inter.eccle.fo.37.

Matrimonium cōtractum contra interdictū ſi causa impedimenti est perpetua est nullum ſecus ſi fit temporalis.ibi.nu.3.

Matrimoniū cōtractū contra interdictū propter ſuſpicionem conſanguinitatis ſi conſanguinitas non reperitur tenet.ibidem.

7 Matrimonium q̄ ſeparatur quo ad totum ſi ex delicto mulieris vir lucratur dotem ſi ex delicto viri vxor lucratur donationem propter nuptias & iſto caſu vterq; debet ſeruare cōtinentiā alias vnus reſtituetur alteri.in.c.fi.nu.3.de adul.& ſtup.fo.106.

7 Matrimoniū poſt copulam carnalem ex nulla causa potest dissolui.in.c.cum causa.nu.2.de rapto.fo.108.

7 Matrimonij prohibitio vſq; ad quartum gradum reſtricta intelligitur de collateralibus quia talis prohibitio inter aſcendentes & deſcendentes durat vſq; ad infinitū.in.c.non debet.nume.8.de conſanguini.& affinita.fo.35.

Matrimonialis prohibitio ex quib⁹ cauſis hodie fit reſtricta ad quartum gradum tantum.ibi.nu.9.

7 Matrimonij inſtitutor an fuerit adam.in.c.fin.nume.8.de frigi.& male.fo.36.

7 Matrimoniū cum illa quis contrahere non potest quam vxor viuente cognouit ſi machinata fuit in mortem coniugis.in.c.ſuper hoc.nu.1.de eo qui du.in ma.fo.23.

7 Matrimonium ſi contrahatur cū alia mortua vxore non obſtante fide preſtita & matrimonio contracto cū alia an teneat.in.c.i.nu.3.de eo qui du.in ma.fo.22.

Matrimonium contra impedimenta predicta contractū ad cuius petitionem poſſit & valeat ſeparari.ibi.nu.4.

Matrimonium non potest claudere.ibidem.

2 Matrimoniū non preſumitur niſi probetur.Anto.in.c.quia circa.nu.4.de biga.fo.64.

3 Matrimoniū ſeparatur quo ad totū propter nimiam & irreparabilem ſeuitiam martiri.in.c.ex tranſmiſſa.nu.4.de reſtitu.ſpo.fo.173.

7 Matrimonio ſoluto cogit vir dotē reſtituere & bona dimidere que cōiter obtinuerūt eis.in.c.ſignificauit.nu.1.de dona.inter vi.& vxo.fo.47.

7 Matrimonium licet ſit inductum causa ſobolis procreande & incontinentie euitande: tamen ſi ob aliam causam contrahatur tenet.in.c.tuas.nu.4.de ſponſa.fo.10.

Matrimonium per dolum vel deceptionem contractum ſi in veritate non conſenſit non tenet quo ad deum: ſecus est quo ad eccleſiam in foro iudiciali.ibi.nu.6.

6 Matrimoniū cōtractū cū ſecūda viuēte prima vxore nō recōualidatur morte ipſa prima vxore.in.c.cōſuluit.nu.2.de cōuer.cōiug.fo.168.

7 Matrimoniū nō diriminitur ex eo q̄ cōiuges aſſerant aliquod impedimentum ſanguinis.in.c.nos inter.nu.2.de purga.cano.fo.147.

7 Matrimonium ſecundum lite pendente ſuper primo contractū tenet ſi primū erat nullum et an idem ſit in ſpirituali matrimonio.in.c.cum in apoſtolica.nu.3.de ſponſa.fo.8.

7 Matrimoniū debet eſſe liberū ex quo infertur q̄ qui ſponſalia contraxit de futuro ſi cōpellatur ad matrimoniū cōtrahendum de preſenti q̄ tale matrimoniū nō tenebat.in.c.requiſiuit.nu.2.de ſpon.fo.8.

7 Matrimoniū enim ſeruꝰ ignoranter cōtractū ſi poſtq̄ liber ſciuit non fuit ſeparatur et cum alia contrahere poterit.in.c.fi.nume.1.de coniu.ſeruo.fo.26.

Matrimonialis causa est dignitatis epalis.ibi.nu.3.

7 Matrimoniū nō ſeparatur ad dictum vnius aſſertis affinitate inter coniuges preceſſiſſe.in.c.de illo.nu.1.de eo qui cog.cōſang.fo.29.

6 Matrimoniū factum cōtra interdictum eccleſie tenet licet ꝙtrahentes ventant puniendi.in.c.quia in inſulis.nu.5.de regu.fo.158.

6. Matrimoniū non poteſt conſiſtere inter illos qui ſunt diuerſe fidei niſi ex poſtfacto in cadē fide reperiantur.in.c.i.nu.3.de cōuer.infi.fo.172.

6 Matrimoniū nō debet ſeparari quo ad totum ſine licentia epiſcopi tū ſine licentia ſeparatum tenet.in.c.i.nu.3.de conuer.coniug.fo.165.

7 Matrimonium an poſſit pluries accuſari de impedimento.in.c.cū inhibitio.nu.10.de clandeſti.deſpon.fo.17.

6 Matrimonium diriminitur ſi coniuges religionem profitentur.in.c.veniens.nu.1.6.et.8.de regu.fo.163.

Matrimonium ſi ſeparetur ex cōmuni conſenſu ſemper poteſt reintegrari ſi alter contugum petat & ſi non admittantur poterit agere tāq̄ ſpoliatus profeſſorio recuperande.ibi.nu.5.

Matrimoniū poteſt ſeparari quo ad totum propter continentiam ſeruandam.ibi.nu.6.

5 Ad matrimoniū accuſandū vel impediendū vel ad ipſum reintegrandum ſi eſt indebite ſeparatū admittitur quilibet de populo.in.c.tenor nu.7.de re iudi.fo.57.

Et vide in.c.ſeq.in primo no.co.titu.

Licet in dubio preſumatur pro ſententia & interim mandetur executio in tū ſecus eſt in cauſa matrimoniali in qua nil innouatur pendente litigio ſuper nullitate prime ſententie.ibi.nu.9.

7 Matrimoniū ꝙtrahēs poſt votū ſimplex peccat ſed eccleſia permittit vt euitetur malus malum.in.c.veniēs.nu.6.qui clc.vel vo.fo.21.

Matrimonium contrahendi licentia non datur poſt votū ſimplex ſed non prohibetur contractum.ibidem.

7 Matrimoniũ nõ impedit dispar cõditio inter sciẽtes et hoc de iure canonico: secus de iure ciuili. in. c. proposuit. nu. 3. de conju. seruo. fo. 25.

6 Matrimoniũ metu factum potest retractari intra annũ a minore. xxv. a maiore vero ãñ citius potest. in. c. si quis autem. nu. 4. de regu. fo. 156.

7 Matrimoniũ cõtrahere põt distans a stipite quarto gradu vel citeriori cum distante quinto vel ulteriori. in. c. fi. nu. 1. de consan. t affi. fo. 34.

7 Matrimoniũ verum est inter indeos et alios infideles. in. c. de infidelibus. nu. 4. et. 5. de consan. et affi. fo. 32.
Matrimoniũ in gradu prohibito cõtracti separatio nõ separat quos deꝰ cõiunxit quia deus non cõiungit prohibitos lege canonica. ibi. nu. 5.

5 Matrimoniũ est magnum sacramentũ in ecclesia dei. in. c. cõsuluit. el. i. nume. 1. de appel. fo. 97.

7 Matrimonium instante vxore separatur propter viri adulterium. in. c. plerũq; nu. 6. de dona. inter vi. t vxo. fo. 48.

7 Matrimoniũ ignoranter cõtractũ per liberũ cũ serua separat nisi postea hoc sciens illam cognouerit. in. c. proposuit. nu. 1. de coniu. seruo. fo. 25.
Matrimonium potest esse inter liberum et seruam. ibi. nu. 3.

7 Matrimoniũ de presenti ctiã non cõsummatum nõ soluitur nisi per ingressum religionis. in. c. ex literis. nu. 2. de frigi. et malefi. fo. 34.

7 Matrimonium non potest cõtrahere incestuosus. in. c. duo pueri. nu. 7. de despon. impu. fo. 15.
Matrimonium contrahere an inhibeat perpetuo vel ad tempus incestus. ibidem.
Matrimoniũ non potest accusari quod non est vt si cum minori septennio sit contractum denũciari tamẽ potest impedimentũ ne in postremũ contrahatur. in. c. ad dissoluendum. nu. 1. et. 3. eo. titu.
Matrimoniũ contractũ contra interdictũ pape etiam cum clausula decreti irritantis tenet alio non obstante impedimento: in hoc tamẽ varia est opinio. ibi. nume. 6.

7 Matrimoniũ cõsummatũ fortius est ꝯ non cõsummatũ: quia nõ soluitur per ingressum religionis. in. c. licet. nu. 4. de spon. duo. fo. 17.

6 Matrimoniũ factum ex voluntate coacta non tenet. in. c. maiores. §. ite queritur. nu. 4. de baptis. fo. 214.

7 Matrimoniũ alleganti incumbit onus probandi illud. in. c. i. nu. 1. et. 4. de clande. despon. fo. 16.

3 Matrimonium quibus temporibus non potest contrahi. in. c. capellanus. nu. 7. de ferijs. fo. 130.
Matrimoniũ contractum cum secũda viuente prima post mortẽ etiam prime non tenet nec cõualescit nisi nouo interueniente consensu. in. c. veniens. nu. 2. et. 3. de eo qui du. in ma. fo. 25.

7 Matrimoniũ cõtractũ cõtra interdictũ iudicis vel ecclesie propter hoc soluũ non diriminitur penitẽtia tñ cõtrahentiꝫ imponit t separat donec de causa interdicti cognoscitur. in. c. i. nu. 1. de matrimo. cõtracto. fo. 37.
Matrimoniũ post sponsalia de futuro cõtractũ tenet non obstante receptione munerum ampleribus: osculis t nisu ante copulam. ibi. nu. 3.

7 Matrimoniũ cõtrahens cum aliqua viuente prima vxore peccat et efficitur infamis. in. c. fi. nu. 2. de eo qui du. in ma. fo. 4.

7 Matrimoniũ presumptũ habet tantam vim quãtam verum et hoc infertur qõ dispositũ in casu vero habet locum in presumpto. in. c. veniẽs. el. ij. nu. 6. de sponsa. fol. 7.
Matrimonium metu contractum est ipso iure nullum. ibi. nu. 7.

7 Matrimoniũ negans q̃ ab altero clam cõtractũ esse dicit non cõuellit si aliter probari nõ potest. in. c. quod nobis. nu. 1. de clãde. despon. fo. 16.
Matrimoniũ clandestini publicatio qualiter fiat. ibi. nu. 4.
Matrimoniũ publicũ preiudicat clandestino et quid iuris sit per vnũ testem et famam pro clandestino iudicatur. ibidem.

7 Matrimoniũ contractũ cum ea qua viuente vxore sine fidei donatione cognouerat tenet dũmodo in mortem defuncte non fuerit machinatus. in. c. significasti. nu. 1. de eo qui du. in ma. fo. 24.
Matrimonium contrahi potest cum pollutа per adulterium alio non intercedente. ibi. nu. 5.

1 Matrimoniũ in statutis intelligitur de carnali non spirituali. in. c. cum inter canonicos. nu. 10. de elec. fo. 139.

7 Matrimoniũ potest esse inter fidelem et infidelẽ si ante conuersionem cõtractum fuit: alis secus: quia non potest esse inter dispares fidei. in. c. gaudemus. nu. 5. de diuor. fo. 47.

7 Matrimonium ad sui essentiam duo requirit. in. c. tuas. nu. 10. de sponsa. folio. 10.

8 Matrimoniũ non vitiat clandestinitas solus enim cõsensus sufficit sed clam sit prestitus peccant tamẽ sic cõtrahentes. in. c. i. nu. 2. de clãdesti. desponsa. folio. 15.

7 Matrimoniũ inter certas psonas t ad certũ ps per leges cõtrahi prohibetur sed talis prohibitio non valet. in. c. fi. nu. 2. de secun. nup. fo. 51.

6 Matrimoniũ contractum a clericis in minoribus ordinibus cõstitutis tenet t ipsi dimittũr beneficia ipso iure si vero fuerit in sacris matrimonium non tenet. in. c. i. nu. 1. et. 4. de cle. coniu. fo. 14.

6 Matrimonium non soluitur propter adulterium nisi respectu seruitũ quod coniugi debet. in. c. constitutus. nu. 8. de conuer. coniu. fo. 170.

7 Matrimoniũ secundũ cõtrahẽs viuẽte vxore cogi potest per ecclesiã ad agendũ penitentiã t puniri de delicto. in. c. cum haberet. nu. 3. de eo qui duxit in matrimo. fo. 23.

7 Matrimoniũ publicum contrahendi datur modus et forma. in. c. cum inhibitio. nu. 1. de clande. despon. fo. 16.
Matrimonia clandestina contrahentes puniendi sunt. ibidem.
Matrimoniũ qñ contrahitur presbyter debet venire vel saltem de cius scientia contrahitur. ibi. nume. 3. fo. 17.
Matrimonia clandestina pluribus modis contrahuntur et quot sunt eius species. ibidem. nume. 9.
Matrimoniũ clandestinũ an dicatur si modus de quo in. d. c. cum inhibitio. non seruatur. ibidem.
Matrimoniũ quomodo dicatur contrahi in facie ecclesie. ibi. nu. 10.
Matrimonialis sententia non transit in rem iudicatam. ibidem.

7 Matrimoniũ cõtrahere non põt incestuosus. in. c. veniens. nu. 1. et. 3. de eo qui cognouit consan. fo. 29.

7 Matrimoniũ est sacramentum. in. c. i. nume. 6. de secun. nup. fo. 51.

7 Matrimoniũ vt contrahatur non sufficit proximitas etatis: sed oportet qõ sit talis q̃ carnaliter cõiungi potuerit. in. c. de illis. el. ij. nume. 2. et 4. de despon. impu. fo. 14.
Proximitas etatis t potẽtia coeundi an simul requirantur in matrimonio contrahendo vel vnus de per se sufficiat. ibi. nume. 4.

7 Matrimoniũ non solui tur propter captiuitatẽ etiam apud infideles et hoc de iure canonico: secus est de iure ciuili. in. c. dominus. nu. 2. de secundis nup. fo. 51.
Matrimonium sola morte soluitur. ibidem.

7 Matrimoniũ contrahere nõ ds incestuosus sed si cõtrahit tenet t tũc tenet reddere debitũ: sed nõ petere t nihilominus tenet vxori necessaria ministrare. in. c. transmissa. nu. 1. 2. et. 3. de eo qui cog. cõsan. fo. 29.

7 Matrimoniũ presumptũ tenet: ds secundũ verũ matrimonium superueniat. in. c. is qui. nume. 3. et. 4. de sponsa. fo. 12.
Matrimoniũ secundũ contractum post primũ presumptum est de iure nullum: t hoc an sit verum in foro penitentiali. ibi. nume. 5.

2 Matrimoniũ spirituale an sit fortius q̃ carnale. in. c. inter corporalia. nume. 3. de transla. epi. fo. 5.

7 Matrimonium solus cõsensus facit. in rub. nu. 4. de sponsa. fo. 2.

2 Matrimoniũ dolo factum tenet nisi esset tam magnus dolus qui tolleret consensum. in. c. cum dilectus. nume. 13. quod me. cau. fo. 153.

5 Matrimoniũ an faciat consensus prestitus circa finẽ impubertatis vel principium pubertatis. in. c. attestationes. nu. 7. de despon. impu. fo. 16.

7 Matrimoniũ cõtractũ ex mulieris pulchritudine seu appetitu copule et quando valet. in. c. i. nume. 4. de sponsa duo. fo. 17.
Matrimoniũ absq; annuli traditione t solẽnitate sin loci consuetudinem tenet. ibi. nume. 5.

6 Matrimoniũ cõtractũ cum moniali ex vi spẽsatiõe pape tenet propter bonam fidem cõtrahẽtis cũ moniali ne decipiat ex licẽtia principis sed illa professa non debet exigere debitũ: sed reddere. in. c. cum ad monasterium. nume. 22. de statu mona. fo. 182.

6 Matrimoniũ sumptũ cognoscit a matre potius q̃ a patre propter maiora onera que sustinet mater. in. c. ex literis. nu. 2. de cõuer. infi. fo. 173.
Matrimoniũ si propter adulteriũ fit separatũ quo ad torũ apud quem filij sint alendi t cuius expensis. ibi. nume. 10. fo. 182.

7 Matrimoniũ nullũ ex defectu etatis ratione metus cõualidat t spontaneã cohabitationem: t maxime si interuenit copula carnalis. in. c. insuper. nume. 2. qui matr. accu. pos. fo. 44.

7 Matrimoniũ prohibitio nunc non excedit quartum gradum. in. c. non debet. nume. 1. et. 8. de cõsan. t affi. fo. 33.

4 Matrimoniũ separatio quo ad torũ propter adulteriũ vel incestũ põt fieri. in. c. literis. nume. 3. de presump. fo. 121.

7 Matrimoniũ est vnũ de septẽ sacramẽtis t an per illud conferatur gratia. in. c. significante. nume. 6. qui matr. accu. pos. fo. 44.

6 Matrimoniũ factum per professum vel sacerdotes diriminitur. in. c. clericus. el. ij. nume. 3. de vita t hone. cleri. fo. 4.

7 Matrimoniũ metu cõtractũ spontanea cohabitatiõe cõualescit: sed dic q̃ cõualescit vt ernũc: non vt extũc. in. c. ad id quod. nu. 1. de spõsa. fo. 8.

3 Matrimoniũ an teneat vel non seruatur vsq; quaq; iuris ordo. in. c. i. nume. 6. vt lite non contest. fo. 106.

7 Matrimoniũ per verba de presenti per impuberes cõtractũ iuris interpretatione spõsalia sunt de futuro t ab eis ante pubertatẽ resilire nõ possunt. in. c. a nobis. nume. 2. de desp. impu. fo. 14.

7 Matrimoniũ cõtrahere potest omnis cui expresse non prohibetur. in. c. inter opera. nume. 2. de sponsa. fo. 8.

7 Matrimoniũ non facit cõtractus ante pubertatem. in. c. attestationes. nume. 1. de despon. impu. fol. 14.
Matrimonium non facit nisus ad copulam. ibidem.

7 Matrimoniũ separat propter adulteriũ vxoris t si vir postea fornicatur reintegratur. in. c. ex literis. nu. 1. et. 6. de diuor. fo. 46.
Matrimonium non separatur propter adulterium nisi quo ad torũ et mutuam cohabitationem. ibi. nume. 5.
Matrimonium reintegratur propter viri incontinentiã. ibi. nu. 6. et. 11.

7 Matrimoniũ quod per duos testes probari potest valet. in. c. cõsultationi. nume. 3. de sponsa. fo. 10.

Matrimoniū non presumitur etiam probata cohabitatione.ibi.nu.5.

7 Matrimonio separato quo ad torum propter adulteriū remanet nihilominus matrimoniale vinculum etiam si adultera intraverit monasterium.in.c.ex literarum.nume.2.de eo qui du.in matrimo.fo.21.

Matrimoniū Secundū ꝙ consummatū non solui potest nisi morte naturali.ibi.

Matrimonij secundi Secus cum adulterio secute non impedit quominus mortua legitima cōiuge posset adulter cum alia Sbere.ibi.nume.3.

6 Matrimoniū nō dicitur cōfirmatū nisi intervenerit copula carnalis.in c.er publico.nume.5.de conver.conju.fol.169.

Matrimoniū ad sui essentiā nō requirit cōmissionē carnalē.ibi.nu.12.

Matrimoniū fuit institutū a deo in statu innocentie.ibidem.

Matrimoniū per copulā carnalē consummatū est individuū ꝙ inseparabile ante vero copulā carnalē secus:licet etiā tunc sit verum matrimonium quo ad sui essentiam.ibi.nume.13.

Matrimoniū ante sui cōsummationē ex consensu vtriusq; potest papa dissolvere etiā sine causa de potestate absoluta.ibi.nu.14.et.16.fol.176.

7 Matrimoniū propter impedimentū separatur nō obstāte laplu multorum annorum.in.c.fi.nume.2.de frigi.ꝙ male.fo.36.

Matrimonū fuit institutum a deo ꝙ in statu innocentie in paradiso: ꝙ alia excellit sacramenta propter multa.ibi.nume.5.et.8.

Matrimoniū separatur ꝑpter impedimentū tam frigiditatis ꝙm maleficij.ibidem.nume.6.

7 Matrimoniū debet differri ꝙ impediri contrahendū ad solā famā deferentem impedimentum.in.c.cum in tua.nume.4.et.6.de sponsa.fo.10.

3 Matrimonium potest contrahi cum consensu sine verbis.in.c.ex parte.nume.8.et.28.de restī.spo.fo.183.

4 Matrimoniū de presenti inducitur per ista verba:promitto qđ tenebo te in vxorem.in.c.quēadmodum.§.illud autem.nu.2.de iureiur.fo.152.

2 Mtimonū metu factū est ipso iure nullū.in.c.ij.nu.8.qđ me.cau.fo 160.

7 Matrimonū quomodo dicatur esse cōtractū in facie ecclesie.in.c.ex tenore.nume.4.qui filij sint legi.fol.42.

Matrimomo scienter Sto non obstante impedimēto an filij sint legitimi etiam si in facie ecclesie fuerit contractum.ibi.nume.5.

7 Matrimoniū quid sit:vnde:vbi:ꝙ per quem fuit institutū:ꝙ cause instituendi ac eius impedimentū.in rub.nume.2.de sponsa.fo.2.

7 Matrimonū subsequens legitimat filios naturales ex soluto et soluta genitos etiam quo ad hereditatem.in.c.i.nu.et.3.qui fi.sint leg.fo.37.

6 Matrimonium an solvatur per mortem civilem.in.c.cum fis.nume.5.de conver.coniug.fo.166.

7 Matrimonium impedit contrahēdum si non sit ratum vel non consummatum.in.c.preterea.nume.1.ꝙ.8.de sponsa.fo.6.

6 Matrimonij tāta est virtꝰ qđ filios illegitimos legitimat etiā ꝙ Sha fine bonis instrumētisq; dotalibus:de hoc est verū de iure canonico: sed legiste tenent contrarium.in.c.tanta.nume.2.qui fi.sint legi.fol.39.

Matrimonium si aliud contrahatur intermedium an filij illegitime legitimentur per aliud matrimonium.ibi.nume.3.

6 Matrimoniū contractū cū cōstituto in sacris est nullū:secus si est cōstitutus in minoribus.in.c.vt clericorum.nume.2.de vita ꝙ honc.cle.fo.7.

4 **Mediatores** vel prorogare quo casu compellantur ad testificandum.in.c.dilectorum. nu. 3. de test. cogen. fo.94.

7 **Medicus** semel approbatꝰ reprobari potest.in.c.de illis. cl.i.nume.8.de despon.impu.fo.14.

6 Medici an efficiantur irregulares ex eo qđ aliqui infirmi in manibus eorum moriantur.in.c.sententiā.nu.21.et.23.ne cleri.vel mona.fo.241.

7 Medici vocati ad infirmos debent ante omnia inducere ipsos ad confessionē sub precepto peccati:nec valet consuetudo in contrarium.in.c. cum infirmitas.nume.1.et.6.de peni.ꝙ remi.fo.162.

7 Medicus si promisit aliquē sanare ab infirmitate sua qui sanatus post aliquot dies recidit in infirmitatem an dicatur sanasse vel non ad hoc vt possit petere pretium sibi promissum.in.c. presbyterum. nume. 5.de homici.fo.98.

7 Medicus siue alius artifex qui per imperitiā aliquod damnū cōmisit tenetur ad interesse.in.c.si culpa.nume.3.de iniu.fo.153.

7 Medicus quando est peritus et in nulla culpa reperitur nō imputatur ei mors infirmi:secus si nō est peritus vel dedit medicinas malas.in.c. tua nos.§.ad vltimum.nu.4.de homici.fo.101.

2 Medicus qui aut ex negligentia aut imperitia nō sanauit infirmū non pōt sine dispēsatione promoveri.secus si mors infirmi nō potest aliquo modo medico imputari.in.c.ad aures.nu.1.et.2.de eta.ꝙ quali.fo.43.

Medicus tenetur infirmū paupere gratis curare.ibi.nu.7.fo.44.

Medicus medicans qui pro danda sanitate pretium recipit an cuitet crimen simonie.ibidem.

Medicus de publico salariatus potesta sano salarium accipere.ibidē numero.8.

6 **Medium** presumitur extremis probatis.in.c.accedens.nu. 4.de conver.coniu.fo.170.

6 **Meliorationes** facte per beneficiatum in beneficio sunt sue.etiā si dimittat beneficium vel eo privetur propter delictū de illis tñ testari non potest.in.c.si quis. nume.1.et.4.de pecu.cleri.fo.109.

Meliorationes facte per prelatum in ecclesia de patrimonio ipsius prelati potest ipse vel eius heres repetere.ibi.nu.2.

7 **Membrum** propie quod dicatur.in.c.cum illorum.nu.8. de senten.excom.fo.174.

Membri mutilatio et truncatio differunt.ibidem.

2 Membri difformitas an et quādo impediat aliquē promoveri. Anto. in.c.i.nu.3.de corpo.vitia.fo.60.

2 Membri mutilatio enormi impedit quem promoveri ad ordines.Ant. in.c.ex postulati.nu.1.de corpo.vitia.fo.61.

7 Membri mutilatio an intelligatur esse qñ membū debilitat vel inutile sit:et an ex hoc sequat irregularitas.in.c.i.nu.9.qui cle.vel vouen. fo.21.

Membrum quid dicatur.ibi.nu.10.

2 **Mendacium** vel simulatio an aliquādo sit permissa.in c.i.nu.7.quod metus causa.fo.143.

7 Mendacium inductum ad matrimonium cōtrahendum non impedit essentiam matrimonij.in.c.cum in apostolica.nu.2.de sponsa.fo.8.

7 Mendacium nō debet quis dicere ad hoc vt proximus cultet iniuriam suam.in.c.qui scandalizaverit.nu.1.de reg.iur.fo.190.

2 Mendacium an in aliquo casu sit permissum, Anto.in.c.nisi specialis. nu.1.de auto.et vsu pal.fo.20.

5 Mentiri est peccatū mortale.in.c.cum cessante.nu.20.de appel.fo.129.

2 **Mendicare** non est licitū episcopis vel clericis quia redit in vituperium ordinis ecclesiastici.Ant. in.c.ad supplicationem.nu.3.de renun.fo.27.

6 **Mens** contrahentium colligitur ex tenore et serie instrumenti: ꝙ in omnibus dispositionibus dubijs recurrit ad mentem disponentium.in.c.cum dilecti.nu.2.et.3.de dona.fo.104.

2 **Mensis** et quot diebus constat et quomodo sit ipsorum computatio.Ant.in.c.licet.nu.6.de sup.negli.pla.fo.35.

6 **Mensuras** ꝙ pondera fraudans qua pena venit puniendus.in.c.ij.nu.3.de emp.et vendi.fo.82.

7 **Mentio** an fieri debeat in rescripto ad lites de sola et pcessu nullo.i.c.p vestras.nu.11.de do.iter vi.ꝙ vxo.fo.49.

7 **Mercator** volēs trāsportare suas merces ad aliū locū vbi carius vendunt et alius antecēs mercator ponet illas ad locū offert id qđ poterat ibi carius vendere non incurrit crimē vsure si talis mercator sibi vendat.in.c.nauiganti.nu.13.de vsur.fo.116.

7 Mercator potest agere cōtra debitorem ad interesse quod verisimiliter fuisset lucratus.in.c.per vestras.nu.6.de dona.inter vi.ꝙ vxo.fo.49.

2 Mercator vilis nō presumitur habere res pretiosas: idem de paupere. in.c.fi.nu.11.quod met.cau.fo.153.

7 **Mercimonia** prohibitum est clericis exercere: si tamen indigēt possunt aliquam honestam negotiationem facere vt emere chartas:et scribere libros ꝛc. in.c. nauiganti. nu.19.de vsuris.fo.116.

7 **Meretricem** in vxorē ducere que vult se corrigere pium est:et ad remissionē proficit peccatorum.in c.inter opera.nu.1.de sponsa.fo.8.

Meretricium quātūcunq; publicum non prohibet matrimoniū.ibidē. numero.2.

Meretrix dicitur illa publicū questum facere:que questus causa duos admittit.ibi.nu.5.

6 Meretrix et histrio lz turpiter querāt tñ licite retinēt an aūt sit peccatū dare talib⁹ pecunias.remissiue.in.c.ex trāsmissa.nu.3.ꝙ.4.de decī.fo.149.

6 Meretrix nō tenet ad restitutionē turpis questus:sed bene ɔz penitentiā agere tā ipsa ꝙm illi qui dāt.simile in istis mathematicis g nō tenent etiā in pauperes erogare.in.c.qi plerisq;.nu.12.ꝙ.13.de iniu.eccle.fo.232.

Meretrix pōt facere eleemosynam de pecunijs quas acquisiuit nec eas tenetur restituere secus illa que non est meretrix.ibi.nu.14.

Meretrix licite potest petere quod sibi promissum est:secus si nō est meretrix.ibidem.

3 **Merum** ꝙ mistum imperium an possit prescribi:maxime per inferiorem episcopo cum territorio.in.c.cum contingat.nu.10.et.18.de fo.compe.fo.77.

7 Merum ꝙ mistum imperium an possint prescribi.in.c.significantibus, nu.3.de purga.vulga.fo.151.

3 **Metus** purgatur si postea promissio facta metu fuerit ratificata.in.c.ij.nu.8.de restī.spo.fo.166.

7 Metus dispositionis colligitur ex causę expressione.in.c.quod dilecto. nu.7.de consan.et affini.fo.32.

7 Metus sed non omnis excusat matrimoniū: videlicet ille qui possit cadere in constantem.in.c.consultationi.nu.4.de sponsa.fo.10.

Metus minus excusat mulierem ꝙm virum.ibidem.

Metus licet annullet ipso facto matrimonium tamē p copulam subsequentem convalescit nisi etiam copula fuerit per metum.ibi.nu.7.

Metus conditionis an excusat.ibidem.

7 Metus siue promissio facta metu tollitur per spontaneam solutionem subsequentem.in.c.fi.nu.11.de rapto.fo.108.

6 Metum iustum an inducat reverentia paterna vel dominica.in.c.cum virum.

virum.nume.8.de regu.fol.160.
Metum iustum inducunt mine et verbera.ibidem.
1 Metum iustum regulariter preces principis nō inducunt.in.c.cum inter.R.nume.8.de elec.fo.133.
7 Metus non vitiat actum ipso iure quādo qualitas libertatis non est de substantia actus.in.c.cum olim.cl.ḡ.nu.14.de priui.fo.141.
7 Metus etiam pecunie solvende impedit libertatē cōsensus:ꝛ an metus perditionis alicuius rei faciat matrimonium esse nullum.in.c.gemma.nu.2.de sponsa.fo.11.
7 Metus sevitie sponsi non habet diu timere sponsalia nisi maxima sit seuitia.in.c.veniens.nu.2.qui cle.vel vouen.fo.21.
7 Metus an requiratur etiā ex parte viri ꝛ qualis.in.c.cum locum.nu.6.de sponsa.fol.7.
Metu et violentia facta que et quando teneant.ibi.nu.7.et.9.
7 Metum iustum inde parentum inducunt:et maxime in muliere.in.c.ex literis.nu.4.de despon.impu.fo.15.
7 Metus sine reuerētia paterna non facit matrimoniū nullum nisi sit talis metus qui possit cadere in cōstantē.in.c.i.nu.4.de desp.impu.fo.12.
5 Metus qualiter probetur qō quis propter ipsum non possit appellare tam respectu iudicis q̄ aduersarij q̄ statuti.in.c.si iustus.numero.4.de appella.folio.130.
2 Metus non presumitur interuenisse in actibus factis coram iudice.in c.super hoc,nu.29.de renun.fo.14.
Metus quomodo probabitur non interuenisse vel interuenisse in aliquo actu.ibi.nu.34.et.35.fo.16.
Metus violentia si probentur non admittuntur testes volentes probare voluntatem liberam.ibi.nu.34.
Metus vel violentia purgantur per solutionē postea spontanee factā. ibidem.nume.47.
2 Metus non excusat nisi fuerit talis qui caderet in constantem virum.in c.cum dilectus.nu.1.et.2.quod met.cau.fo.153.
Metus qui cadit in constantem virum est metus mortis vel corporis cruciatus ibi.nu.2.
Metus iustus an excuset propter timorē excōmunicationis.ibi.nu.6.
Metus non excusat quem qui sua culpa fecit.ibidem.
Metus iustus an inducatur ex precibus alicuius tyranni relinquitur arbitrio iudicis.ibi.nu.8.
Metus non excusat iurantē nisi caderet in constantē virum.ibi.nu.10.
Metus an dicatur inferri per iudicem.ibi.nu.11.
2 Metus iustus an et quādo cauetur ex minis aliorū.in.c.j.nu.3.de offi. delega.fol.72.
7 Metus sufficiens impedit matrimoniū cōtrahi etiā si interueniat iuramentum.in.c.significauit.nu.6.de eo qui du.in mat.fo.23.
7 Metus an sequatur ex regis siue principis imperio.in.c.inquisitione.nu. 7.qui cle.vel vouen.fo.22.
2 Metus minor attenditur in mulieribus q̄ in masculis.in.c. cautam. nume.2.de offi.deleg.fo.80.
Metus non presumitur in muliere ex presentia mariti.ibi.nu.5.
2 Metus iustus infertur ex imaginatione gladij.in.c.j.nu.1.quod metus causa.folio.149.
Metus semel illatus per tyrannum potentem presumitur durare dum viuit ille tyrannus.ibi.nu.11.et.12.
Metus excusat licet non fuerit de eo protestatum ob aliquā iustam causam.ibidem.nu.6.
2 Metus iustus infertur ex amissione omnium bonorū vel maioris partis.in.c.ij.nu.1 et.6.quod met.cau.fo.160.
Metus iustus infertur etiam ex precibus alicuius tyranni.ibi.nu.4.
Metus an vitiet actum ipso iure.ibi.nu.6.et.7.
Metus non excusat quando venit culpa multum passi.ibi.nu.7.
Metus vitiat constitutionem procuratoris.ibi.nu.18.fo.151.
Metus non vitiat actum qui imprimit characterem vt in baptismo. ibidem.nume.10.
Metus in actu meritorio vitiat ipso facto.ibidem.
3 Metus quo casu annullat actum ipso iure.in.c.olim inter.nu.10.de restitu.spo.fo.190.
7 Metus et violentia excludit cōsensum et per cōsequēs annullat actum in spiritualibus vbi requiritur consensus liber:in alijs autem non.in.c. cum locum.nu.2.de sponsa.fo.7.
2 Metum passo que remedia dentur.in.c.ad audientiam.nu.1.qō metus causa.folio.151.
Metus an presumatur durare si postea appareat aliquid voluntarie factum.ibi.nume.3.
5 Metus excusat aliquem licet pervenerit culpa sua.in.c.et debitus.nu. 32.de appella.fo.118.
7 Metus ita sponsalia sicut matrimonium nō impedit.in.c.ex literis.nu. 2.de despon.impu.fo.16.
4 Metum vel dolum non facit presumere reuerentia maritalis vel clericalis.in c.cum contingat.nu.1.de iureiurau.fo.165.
7 Metus qui non cadit in constantem non impedit actum etiam summā libertatem requirentem:nec etiam libertas per eum excluditur.in.c.vesticens.cl.ḡ.nume.5.de sponsa.fo.7.
Metus a iure approbatus an excuset vt si cōminata fuerit alicui mors qui iuuenis fuerit cum aliqua in actu venereo.ibi.nume.8.
2 Metus non vitiat actum ipso iure regulariter:sed venit rescindendus per actionem quod metus causa.in rub.nume.1.quod me.cau.fo.148.
2 Metus presumitur in persona carcerati aliquid promittētis.in.c.accedens.nume.1.et.3.de procu.fo.144.
6 **Miles** seculi non potest cōueniri nisi inquantum facere potest deducto ne egeat nec debet cedere bonis.in.c.odoardus.nume.8.de solu.fo.101.
2 Miles non est licentiandus durante bello.in.c.j.nu.6.de renun.fo.10.
2 Milites nostri temporis an gaudeant priuilegijs militaribus per legem inductis.in.c.in nostra.nume.8.de procu.fo.141.
Milites celestis militie sunt digniores militibus seculi.in.c.nicolao. nume.1.de appel.fo.136.
5 Militare nemo cogitur stipendijs suis.in.c.cum ex officij.nu.8.de prescriptioni.folio.36.
3 **Minister** iustitie non peccatimo meretur.in.c.j.nume.6.de ferijs.fo.137.
5 Ministerium nudum cōpetens alicui iure proprio potest per alium exerceri.in.c.cum bertoldus.nume.8.de rei iudi.fo.69.
3 **Minor** non restituitur aduersus volum nisi dolus sit presumptus.in.c.j.nume.9 de do.ꝛ contu.fo.104.
5 Minor ꝛ ecclesia equiparantur in materia restitutionis in integrum. in.c.j.nume.9.de prescrip.fo.22.
7 Minor ex defectu etatis excusatur de ignorantia.in.c.fi.numero.6.qui matr.accus.pos.fo.44.
Minor cuius etatis possit accusare vel denunciare.ibi.nume.7.
7 Minores apti ad matrimoniū ex cōtractu matrimonij obligantur nisi violentia intercedat.in.c.de illis.cl.ḡ.nume.1.de sponsa.fo.14.
7 Minus valet quod nihil valet.in.c.licet heli.nume.14.de fino.fo.77.
7 Minor etas non excusat in delictis sed alleuiat penam si est doli capax: secus.in.c.j.nume.2.et.5.de sen.excō.fo.163.
3 Minor.xxv.ꝛ maior.xiij.potest esse in iudicio in omnibus causis spiritualibus.in.c.ex parte.nume.7.de resti.spo.fo.182.
Minor.xxv.ꝛ maior.xiij.potest inuito patre intrare religionē et in ea profiteri ꝛ aduersus eā non restituitur quia cōsuluit anime sue:secus si est minor.xiij.ibi.nume.11.et.16.
Minor si ledatur circa spiritualia:an et quo casu restituatur.ibidem. numero.12.
Minor non restituitur si credebat accipere vxorem diuitem ꝛ erat pauper.ibidem.
Minor an ꝛ quo casu restituitur aduersus sententiā latā contra matrimonium.ibi.nume.13.
Minor renuntians beneficio ecclesiastico quod habet an possit illud repetere vigore restitutionis in integrum.ibi.nume.14.
Minor restituitur aduersus damnum etiam re non integra sed aduersus lucrum ꝛ tunc cum res est integra.ibi.nume.15.
Minor in casu in quo restituitur ad beneficiū quia renuntiauit non requirit nouam collationem.ibi.nume.18.
7 Minor non potest se obligare ante pubertatem voto continente:sed alijs votis sic:si est doli capax.in.c.vnico.nu.3.de cleri.per sal.promo. folio.128.
2 Minor.xiij.ann.non potest dispensari nisi a papa.Anto.in.c.indecentē. nume.3.de eta.ꝛ quali.fo.42.
Minor.xiij.anno.non potest dispensari a papa.ibidem.
7 Minor an restituatur ex eo qō processus fuit factus contra ipsum minorem licet sententia fit lata contra ipsum maiorē.in.c.quanto.nume.4. de priuile.folio.144.
2 Minor vel ecclesia leſi restituuntur aduersus alienationes etiam solemniter ꝛ iuris ordine seruato factas.in.c.constitutus.nurſi.8.de restitu.in integ.folio.163.
2 Minor vel ecclesia an restituatur aduersus certā consuetudinem.in.c.auditis.nume.14.de resti.in integ.fo.157.
6 Minor non obligatur ad votum religionis nisi factus maior ratificet: sed minor doli capax potest se obligare diabolo.in.c.postulasti.nu.2.et 3.de regu.fo.164.
6 Minor.xiij.non obligat neq̄ matrimonio spirituali:id est monasterio nec matrimonio carnali.in.c.ad nostram.nume.2.de regu.fo.158.
2 Minor.xxv.anno.non potest esse de consilio et regimine ciuitatis nisi consuetudo aliter obseruet vel necessitas suadeat.in.c.cum vicesimum. nume.4.de offi.deleg.fo.104.
6 Minor.xiij.etiam profitendo non obligatur religioni nisi maior habuerit ratum.in.c.significatum.nume.1.de reg.fo.165.
Minor.xiij.oblatus a parentibus monasterio ibi permanere vsq; ad annos pubertatis ꝛ post exire si vult:si vero non fuit oblatus potest ante pubertatem ad libitum exire.ibi.nume.2.
Minor.xiij.oblatus monasterio censetur tacite profiteri si post pubertatem stetit per annum in religione.ibi.nume.5.
6 Minor.xiij.vel.xij.si est femina oblatus monasterio si post puberta-

tem accipit habitum professorū ad seculum non potest amplius redire. in.c.cum virum.nume.1.de regu.fol.159.
Minor.re.ann.nunq̃ restituit̃ aduersus religionis ingressum: sed aduersus alia etiã circa beneficia in quibus reperitur lesus sic.ibi.nu.6.
6 Minor restituit̃ aduersus alienationẽ licet interuenerit decretũ iudicis ꝛ auctoritas tutoris.in.c.cum causa.nume.6.de emp.ꝛ ven.fo.64.
Minor sit iuranit de nõ cõtra ueniendo licet non possit restitui tñ potest si fuit deceptus vltra dimidiã vti beneficio.d.cum causa.ibi.nume.11.
Minor cui aliquo contractu iurato per se facto si senserit se enormiter lesum potest petere absolutionem a iuramento.ibi.nume.13.
Minor semper presumitur deceptus.ibidem.
1 Minor parasi pretendat ius deuolutionis ex electione maioris partis facta sciente de indigno an possit procedere ad electionem ex primo scrutinio.in.c.congregato.nume.6.de elec.fol.175.
Minor.re.nuo.restituatur aduersus confessionem factam in iudicio in casibus in quibus potest esse.in.c.si.nume.8.de confes.fo.226.
Minor.re.non potest iurare de veritate credẽda: sed bene de veritate dicenda.ibi.nume.9.
Minor potest esse testis ꝛ respondere sine auctoritate curatoris.ibi.
4 Minor.re.an.alienat bona sine curatore et decreto intrãdo monasterium.in.c.in presentia.nume.11.de proba.fo.14.
Minor non potest alienare in pias causas sine decreto.ibi.nume.12.
2 Minor qui defensative ob defectum etatis est promotus ad aliquam dignitatem an habeat vocem in capitulo. Ant.in.c.ij.nume.9.et.13.de et.ꝛ qual.fo.4.
7 Minor.re.annis non repellitur ab accusando: licet repellatur a testificando in criminalibus.in.c.i.nume.10.de accu.fo.51.
6 **Miraculum** dicit̃ illud proprie q̃ cõtingit cõtra naturã. in.c.cum marthe.nu.7.de cele.mis.fol.210.
6 Miracula possunt fieri ab eo qui non est sanctus.in.c.j.nume.4.de reli.et vene.san.fo.217.
3 **Miserabiles** persone que dicãtur.in.c.nouit ille.nu.51. de iudi.fo.36.
3 Miserabiles persone que sint que possunt adire iudicẽ ecclesiasticũ immediate.in.c.licet ex suscepto.nume.7.de fo.compe.fo.70.
7 Miserabiles persone vt vidue ꝛ pupilli: sunt sub protectione ecclesiastica ꝛ cõueniunt laicos cora iudice ecclesiastico: licet causa in se sit prophana.in.c.super quibusdam.nume.4.de verb.signi.fo.187.
2 Miserabiles persone que dicantur ꝛ quibus respectibus.in.c.significantibus.nume.6.de offi.dele.fo.101.
3 Miserabilis persona potest conuenire laicũ interdicto vnde vi cora ecclesiastico etiã in causa feudali.in.c.ex parte.B.nu.1.de fo.cõpe.fo.81.
6 Miserabiles persone si grauant in collectis possunt implorare auxilium ab ecclesia.in.c.licet.nume.2.de censi.fo.199.
3 Miserabiles persone sunt sub protectione ecclesiastica: et cõeniũt suos rectores in iudice ecclesiastico.in.c.ceterum.nume.16.de iudi.fo.20.
2 Miserabiles persone sunt ille que actu ꝛ non habitu tñ ostendunt miserabilem.in.c.i.nume.2.de postu.fo.168.
1 **Missa** an sit de substantia collationis ordinũ.in.c.quod ficut. §.super eo.nume.12.de elec.fo.148.
6 Missa non pot celebrari in locis prinatis: etiã super altari viatico fine licentia epi.in rub.nume.1.de consc.eccle.vel alta.fo.206.
6 Misse de possunt celebrari eodem die ab eodem ob causam: puta per aduentum alicuius episcopi: vel alterius magni viri.in.c.consuluisti.nume.3.de cele.missa.fo.209.
7 Missa si audiat̃ et facilius quis possit feminas videre potius est peccarum q̃ meritum.in.c.j.nume.4.de collu.dete.fo.120.
6 Missa integra debet audiri diebus dñicis ꝛ festis sub precepto peccati mortalis.in.c.vt dominicis.nume.3.de paro.fo.141.
6 Missa debet audiri diebus festis sub precepto peccati mortalis.in.c.j.nu.8.de vita ꝛ bone.cle.fo.3.
Missam audire singulis diebus non tenent sacerdotes non curati.ibi.
6 Missa non pot nec debet dici in loco non consecrato nisi cũ altari viatico.in.c.ft.nume.3.de consc.eccle.vel alta.fo.207.
6 Missa non est audienda vt quis habeat meliores legetes: sed ob deuotiones.in.c.quidam.nu.1.de cele.missa.fo.209.
6 Missa non potest celebrari sine igne: aqua: vel cũ pane fermentato: vel vase ligneo: si quis isto modo celebrauerit deponitur perpetuo a beneficio.in.c.ft.nume.1.de cele.missa.fo.210.
3 **Missus** in possessionem ex primo decreto post annũ efficitur verus possessor: licet reus intra annũ soluerit cauere sed non cauit.in.c.i.nume.1.de eo qui init.in possess.fo.212.
Missio in pos.per contumaciã partis habet locum etiam in religiosis: tam circa res spirituales q̃ temporales.ibi.nume.2.et.3.
Missio in possessionẽ causa rei seruande habet etiam locum in interdictis in rem.ibi.nume.4.
Missus in possessionẽ ex secundo decreto luceatur fructus et prescribit sed si per potentiam aduersarij nõ admittitur tunc solum nõ prescribit: ibidem.nume.9.
Missio in possessionẽ ipsarum ecclesiarũ potest fieri quando ipse petitur.in.d.c.i.nume.17.fo.214.
Missio in possess.debet fieri in noia debitorũ qñ nõ reperitur aliud que reuocabitur qñcunq̃ debitor veniat et offerat velle stare iuri.ibi.nu.18.
Missio in possess.qñ nõ potest fieri vel non habet locũ quomodo procedet cõtra contumacẽ quomodo succurretur actori.remissiue.ibi.nu.19.
Missio in possess.qñ fuit actũ actione in rem scripta vel actione ex empto sit in rem que petitur: et si aliquid plus debeꝫ ratione interesse sit in alia bona.ibi.nu.20.
Missio in possess.pro rebus spiritualibus: an fiat in subsidium in bona temporalia vel econtra.ibi.nu.21.
3 Missus in possess.etiam in realibus ex primo decreto non possidet intra annum.sed post annũ sic: absq; alio decreto reo in cõtumacia permanẽte. in.c.i.nu.2.de do.et contu.fo.193.
Mittendus in possess.ꝛ nõ admissus quo casu habetur pro admisso quo ad iuris effectus: de quibus ibi.nu.8.fo.195.
3 Missus in possess.an possit compellere reum ad recuperandam eam.in c.ij.nu.18.de dolo et contu.fo.196.
5 Missio ex primo decreto potest fieri cõtra absentẽ etiã causa reipublice si non sit qui eum defendat.in.c.vt debitus.nu.19.de appel.fo.127.
3 Missio in pos.causa rei seruande non habet locum quãdo agitur de beneficio obtinendo.in.c.ij.nu.7.de iura.calũ.fo.125.
3 Missus in possess.in reali post annũ est incõmutabilis possessor.et quid in personali.in.c.ft.§.in alijs.nu.11.20.21.et.42.vt lit.non cõtest.fo.117.
Missus in possess.rei hypotecarie excludit reum volentem comparere intra annum si missus vult probare incontinenti de iure suo.ibidem. numero.13.
Missus in possess.causa rei seruande quomodo tedio afficit reum.ibidẽ. numero.14.
Mittendus in possess.ex personali non debet capere omnia bona sed pro quantitate debiti.ibi.nu.35.
Missus ex personali ex primo decreto an admittat reum venientem nõ restituta prius re in quã fuit missus.ibi.nu.36.
Missus ex primo decreto nec post annũ facit fructus suos: nec relenat ab onere probandi: sed requiritur secũdum decretum.ibi. nu.38.et.40.
Missio in pos.an fiat sine trina peremptoria citatione.ibi.nu.45.
Missio si est facta contra plures non auditur vnus volens recuperare pro rata sua.ibidem.
3 Missio in possessionẽ reuocatur si non fecit per reum quominus intra annum caueret.in.c.cum sicut.nu.1.et.5.de eo qui mit.in pos.fo.214.
Missio in possess.in ecclesiã habet locum quãdo ecclesia petitur vt proprietas: al's secus.ibi.nu.2.
Missio in possessionẽ in reali efficitur possessor verus post annum etiam in spiritualibus.ibi.nu.3.
Missio in pos.reuocatur intra annum si est oblata cautio etiam vni ex pluribus iudicibus qui cognoscebant in causa.ibidem.
3 Missionem passus ex eius cõtumacia ante lit.cõtest.recuperatur intra annum continuatam purgando: secus si contumax est post lit.contest. nam tunc non auditur nisi superet proprietate.in.c. prout.nu.8.de do. et contu.fo.198.
7 Missio in pos.causa rei seruãde habet locum etiam inter religiosos.in c.querelam.nu.3.de fimo.fo.72.
3 Missio in possess.propter contumaciã quo casu habet locum etiã quando petuntur res ecclesiastice.in.c.ij.nu.2.et.3.de do.et contu.fo.195.
Missio ex primo decreto potest reuocari oblata cautione intra annum de iudicio sisti que non potest prohiberi a iudice.ibi.nu.13.fo.196.
3 Missio in possess.fit reo citato absente vel ante vel post citationem et in defensor: secus si aliquis amicus vel procurator cõparcat pro eo.in.c.ft. nu.1.2.et.3.de eo qui mit.in possess.fo.216.
Missio causa custodie non explicatur officio iudicis: sed pars debet petere et iudex concedere als appellabit.ibi.nu.4.
Missio ex primo decreto fit etiam in absentẽ causa reipublice sed restituitur absens reuersus prestita cautione de iudicio sisti: non reficit expensas quas missus fecit nisi fecerit circa fructus.ibi.nu.7.et.8.
1 Missio in possessionem causa rei seruande nõ fit in beneficialibus.in.c. olim et literis.nu.3.de rescrip.fo.68.
3 Missus in possess.reuocata missione recuperat tam expensas litis q̃ facta in re.in.c.cum venissent.nu.11.de eo qui mit.in pos.fo.214.
7 Missus in possessionẽ causa rei seruande non tenetur restituere reo etiã parato satisfare possessionem talis si missus est absens ex causa necessaria.in.c.dilecto.nu.1.de verb.signi.fo.188.
Missus in possessionem debet citari anteq̃ cogatur restituere possessionem.ibidem.
3 Missio in possessionẽ in ecclesiam fit quando ipsa petitur ratione prouentus et non rituli.in.c.dilectus.nu.2.de seque.pos.et fru.fo.222.
Missus in possessionem ex primo decreto non facit fructus suos ꝛ tenetur ipsos conseruare nisi ex nimia cõtumacia rei iudex misso adiudicauerit fructus.ibi.nu.3.
Missus in possessionẽ ex primo decreto si est suspectus de dissipatione fructuũ cauebit de restituẽdo in tempore sed si dissipat sequestrabuntur fructus missio autem non reuocabitur.ibi.nu.6.10.13.et.19.

Missus in

virum.nume.8.de regu.fol.160.
Metum iustum inducunt mine et verbera.ibidem.
Metum iustum regulariter preces principis nõ inducunt.in.c.cum inter.R.nume.8.de elec.fo.133.
Metus non vitiat actum ipso iure quãdo qualitas libertatis non est de substantia actus in.c.cum olim.cl.ũ.nu.14.de priui.fo.141.
Metus etiam pecunie soluende impedit libertatẽ cõsensus: an metus perditionis alicuius rei faciat matrimonium esse nullum.in.c.gemma.nu.2.de sponsa.fo.11.
Metus seuitie sponsi non habet dirimere sponsalia nisi maxima sit seuitia.in.c.veniens.nu.2.qui cle.vel vouen.fo.21.
Metus an requiratur etiã ex parte viri ⁊ qualis.in.c.cum locum.nu.6.de sponsa.fol.7.
Metu et violentia facta que et quando tenent.ibi.nu.7.et.9.
Metum iustum mine parentum inducunt: et maxime in mulere.in.c.ex literis.nu.4.de despon.impu.fo.15.
Metus sine reuerẽtia paterna non facit matrimoniũ nullum nisi sit talis metus qui possit cadere in cõstantẽ.in.c.i.nu.4.de desp.impo. fo.12.
Metus qualiter probetur qõ quis propter ipsum non possit appellare tam respectu iudicis cui aduersarij cui statuti.in.c.fi iustus.numero.4.de appella.folio.130.
Metus non presumitur interuenisse in actibus factis coram iudice.in c.super hoc.nu.20.de renun.fo.14.
Metus quomodo probabitur non interuenisse vel interuenisse in aliquo actu.ibi.nu 34.et.38.fo.16.
Metus violentia si probentur non admittuntur testes volentes probare voluntatem liberam.ibi.nu.34.
Metus vel violentia purgatur per solutionẽ postea spontanee factã. ibidem.nume.42.
Metus non excusat nisi fuerit talis qui caderet in constantem virum.in c.cum dilectus nu.1.et.2.quod met.c.m.fo.163.
Metus qui cadit in constantem virum est metus mortis vel corporis cruciatus ibi.nu.2.
Metus iustus an causetur propter timorẽ excõmunicationis.ibi.nu.6.
Metus non excusat quem qui sua culpa sentit.ibidem.
Metus iustus an inducatur ex precibus alicuius tyranni relinquitur arbitrio iudicis.ibi.nu.8.
Metus non excusat iurantẽ nisi caderet in constantẽ virum.ibi.nu.10.
Metus an dicatur inferri per iudicem.ibi.nu.11.
Metus iustus an et quãdo causetur ex minis aliorũ.in.c.i.nu.3.de offi. delega.fol.72.
Metus sufficiens impedit matrimoniũ cõtrahi etiã si interueniat iuramentum.in.c.significauit.nu.5.de eo qui du.in mat.fo.23.
Metus an sequatur ex regis siue principis imperio.in.c.insinuãte.nu. 7.qui cle.vel vouen.fo.22.
Metus minor attenditur in mulieribus q̃ in masculis.in.c. causam. nume.2.de offi.deleg.fo.80.
Metus non presumitur in mulere ex presentia mariti.ibi.nu.5.
Metus iustus infertur ex cuagitatione gladij.in.c.i.nu.1.quod metus causa.folio.149.
Metus semel illatus per tyrannum potentem presumitur durare quamuis ille tyrannus.ibi.nu.2.et.12.
Metus excusat licet non fuerit de eo protestatum ob aliquã iustam causam.ibidem.nu.6.
Metus iustus infertur ex amissione omnium bonorũ vel maioris partis.in.c.ũ.nu.1 et.6.quod met.can.fo.160.
Metus iustus infertur etiam ex precibus alicuius tyranni.ibi.nu.4.
Metus an vitiet actum ipso iure.ibi.nu.5.et.7.
Metus non excusat quando venit culpa multum passi.ibi.nu.7.
Metus vitiat constitutionem procuratoris.ibi.nu.18.fo.161.
Metus non vitiat actum qui imprimit characterem vt in baptismo. ibidem.nume.20.
Metus in actu meritorio vitiat ipso facto.ibidem.
Metus quo casu annullat actum ipso iure.in.c.olim inter.nu.10.de restitu.spo.fo.190.
Metus et violentia excludit cõsensum et per cõsequẽs annullat actum in spiritualibus vbi requiritur consensus liber: in alijs autem non.in.c. cum locum.nu.2.de sponsa.fo.7.
Metum passo que remedia dentur.in.c.ad audientiam.nu.1.qõ metus causa.folio.151.
Metus an presumatur durare si postea appareat aliquid voluntarie factum.ibi.nume.3.
Metus excusat aliquem licet peruenerit culpa sua.in.c.vt debitus.nu. 32.de appella.fo.118.
Metus ita sponsalia sicut matrimonium nõ impedit.in.c.ex literis.nu. 2.de despon.impu.fo.15.
Metum vel dolum non facit presumere reuerentia maritalis vel clericalis.in c.cum contingat.nu.1.de iureiuran.fo.155.
Metus qui non cadit in constantem non impedit actum etiam summũ libertatem requirentem: nec etiam libertas per eum excluditur.in.c.vt

nicus.cl.ũ.nume.5.de sponsa.fo.7.
Metus a iure approbatus an excusat vt ficõminata fuerit alicui mors qui inuentus fuerit cum aliqua in actu venereo.ibi.nume.8.
Metus non vitiat actum ipso iure regulariter: sed venit rescindendus per actionem quod metus causa.in rub.nume.1.quod me.cau.fo.148.
Metus presumitur in persona carcerati aliquid promittẽtis.in.c.accedens.nume.1.et.2.de procu.fo.144.
Miles seculi non potest cõuenirj nisi inquantum facere potest deducto ne egeat nec vebet cedere bonis.in.c.odoardus.nume.8.de solu.fo.101.
Miles non est licentiandus durante bello.in.c.i.nu.6.de renun.fo.10.
Milites nostri temporis an gaudeant priuilegijs militaribus per legem inductis.in.c.in nostra.nume.8.de procu.fo.141.
Milites celestis militie sunt digniores militibus seculi.in.c.nicolao. nume.1.de appel.fo.136.
Militare nemo cogitur stipendijs suis.in.c.cum ex officij.nu.8.de prescriptioni.folio.36.
Minister iustitie non peccat imo meretur.in.c.i.nume.6.de feriis.fo.137.
Ministerij nudum cõpetens alicui iure proprio potest per alium exerceri.in.c.cum bertoldus.nume.8.de re iudi.fo.69.
Minor non restituitur aduersus volum nisi dolus sit presumptus.in.c.i.nume.9 de do.c contu.fo.194.
Minori ecclesia equiparantur in materia restitutionis in integrum. in.c.i.nume.9.de prescrip.fo.22.
Minor ex defectu etatis excusatur de ignorantia.in.c.fi.numero.6.qui matr.accu.pos.fo.44.
Minor cuius etatis possit accusare vel denuntiare.ibi.nume.7.
Minoris apti ad matrimoniũ ex cõtractu matrimonij obligantur nisi violentia intercedat.in.c.de illis.cl.ũ.nume.1.de sponsa.fo.14.
Minus valet quod nihil valet.in.c.licet beli.nume.14.de fimo.fo.77.
Minor etas non excusat in delictis sed alicuiat penam si est doli capax: secus.in.c.i.nume.2.et.3.de sen.excõ.fo.163.
Minor rex: maior.xiij. potest esse in iudicio in omnibus causis spiritualibus.in.c.ex parte.nume.7.de resti.spo.fo.183.
Minor rex: maior.xiij. potest inuito patre intrare religionẽ et in ea profiteri ⁊ aduersus eã non restituitur quia cõsuluit anime sue: secus si est minor.xiij.ibi.nume.10.et.16.
Minor si iudicatur circa spiritualia: an et quo casu restituatur.ibidem. numero.12.
Minor non restituitur si credebat accipere vxorem diuitem ⁊ erat pauper.ibidem.
Minor an ⁊ quo casu restituitur aduersus sententiã latã contra matrimonium.ibi.nume.13.
Minor renuntians beneficio ecclesiastico quod habet an possit illud repetere vigore restitutionis in integrum.ibi.nume.14.
Minor restituitur aduersus damnum etiam re non integra sed aduersus lucrum ⁊ tunc cum res est integra.ibi.nume.16.
Minor in casu in quo restituitur ad beneficiũ quia renuntiauit non requirit nouam collationem.ibi.nume.18.
Minor non potest se obligare ante pubertatem voto continentie: sed alijs votis sic si est doli capax.in.c.vnico.nu.3.de cleri.per sal.promo. folio.128.
Minor.xiij.ann.non potest dispẽsari nisi a papa. Anto.in.c.indecorũ. nume.3.de eta.⁊ quali.fo.42.
Minor.xiij.anno.non potest dispensari a papa.ibidem.
Minor in restituatur ex eo qõ processus fuit factus contra ipsum minorem licet sententia sit lata contra ipsum maiorẽ.in.c.quanto.nume.4. de priuile.folio.144.
Minor vel ecclesia lesi restituuntur aduersus alienationes etiam solenniter ⁊ iuris ordine seruato factas.in.c.constitutus.numẽ.8.de restitu.in integ.folio.163.
Minor vel ecclesia an restituatur aduersus eorũ contum.iam.in.c.auditis.nume.14.de resti.in integ.fo.167.
Minor non obligatur ad votum religionis nisi factus maior ratificet: sed minor doli capax potest se obligare diabolo.in.c.postulasti.nu.2.et 3.de regu.fo.164.
Minor.xiij. non obligat nec matrimonio spirituali id est monasterio nec matrimonio carnali.in.c.ad nostram.nume.2.de regu.fo.168.
Minor.xxj.anno.non potest esse de consilio et regimine ciuitatis nisi consuetudo aliter obseruet vel necessitas suadeat.in.c.cum vicesimum. nume.4.de offi.deleg.fo.104.
Minor.xiij. etiam profitendo non obligatur religioni nisi maior habuerit ratum.in.c.significauit.nume.1.de reg.fo.165.
Minor.xiij. oblatus a parentibus monasterio debet ibi permanere vsq; ad annos pubertatis ⁊ post exire si vult: si vero non fuit oblatus potest ante pubertatem ad libitum exire.ibi.nume.2.
Minor.xiij. oblatus monasterio censetur tacite profiteri si post pubertatem stetit per annum in religione.ibi.nume.5.
Minor.xiij.vel.xij.si est femina oblatus monasterio si post pubertas

temat scipit habitum professorū ad seculum non potest amplius redire. in.c.ut virum.nume.1.de regu.fol.159.

Minor.xx.ann.nunq̄ restituit aduersus religionis ingressum: sed aduersus alienā circa beneficia in quibus reperitur lesus.ibi.nu.6.

6 Minor restituit aduersus alienationē licet interuenerit decretū iudicis tutoris.in.c.cum causa.nume.6.de emp.& ven.fo.64.

Minor iurauit de nō cōtra uenendo licet non possit restitui tñ potest si fuit deceptus vltra dimidiā vti beneficio.d.c.cum causa.ibi.nume.11.

Minor aliquo contractu iurato per se facto si senserit se enormiter lesum potest petere absolui a iuramento.ibi.nume.13.

Minor semper presumitur deceptus.ibidem.

1 Minor pars si pretendat ius deuolutionis ex electione maioris partis facta sufficienter de indigno an possit procedere ad electionem ex pmo scrutinio.in.c.congregato.nume.6.de elec.fol.175.

Minor ex.inno.restituatur aduersus confessionem factam in iudicio in casibus in quibus potest esse.in.c.fi.nume.8.de confes.fo.226.

Minor ex.non potest iurare de veritate credēda: sed bene de veritate dicenda.ibi.nume.9.

Minor potest esse testis: & respondere sine auctoritate curatoris.ibi.

4 Minor ex.an.alienat bona sine curatore et decreto intrādo monasterium.in.c.in presentia.nume.11.de proba.fo.14.

Minor non potest alienare in pias causas sine decreto.ibi.nume.12.

2 Minor qui diu sensatiue ob defectum etatis est promotus ad aliquam dignitatem an habeat vocem in capitulo. Ant.in.c.ū.nume.9.et.13.de et.& qual.fo.4.

7 Minor ex.annis non repellitur ab accusando: licet repellatur a testificando in criminalibus.in.c.i.nume.10.de accu.fo.51.

6 **Miraculum** dicit illud propie q̄ cōtingit cōtra naturā. in.c.cum marthe.nu.7.de cele.mis.fol.210.

6 Miracula possunt fieri ab eo qui non est sanctus.in.c.j.nume.4.de reli.et vene.san.fo.217.

3 **Miserabiles** persone que dicātur.in.c.nouit ille.nu.51. de iudi.fo.36.

3 Miserabiles persone que sint que possunt adire iudicē ecclesiasticū immediate.in.c.licet ex suscepto.nume.7.de fo.compe.fo.70.

7 Miserabiles persone vt vidue & pupilli: sunt sub protectione ecclesiastica & cōueniunt laicos cora iudice ecclesiastico: licet causa in se sit profana.in.c.super quibusdam.nume.4.de verb.signi.fo.187.

2 Miserabiles persone que dicantur & quibus respectibus.in.c.significantibus.nume.6.de offi.dele.fo.101.

3 Miserabilis persona potest conuenire laicū interdicto vnde vi cora ecclesiastico mā in causa feudali.in.c.ex parte.B.nu.1.de fo.cōpe.fo.81.

6 Miserabiles persone si grauanē in collectis possunt implorare auxilium ab ecclesia.in.c.licet.nume.2.de censi.fo.199.

3 Miserabiles persone sunt sub protectione ecclesiastica: et cōueniūt suos reos coram iudice ecclesiastico.in.c.ceterum.nume.16.de iudi.fo.20.

2 Miserabiles persone sunt ille que actu & non habitu tñ ostendunt miserabilem.in.c.i.nume.2.de postu.fo.118.

1 **Missa** an sit de substantia collationis ordinū.in.c.quod ficut. §.super eo.nume.12.de elec.fo.118.

6 Missa non pōt celebrari in locis priuatis: etiā super altari viatico fine licentia cpi.in rub.nume.1.de consc.eccle.vel alta.fo.205.

6 Misse que possunt celebrari eodem die ab eodem ob causam: puta per aduentum alicuius episcopi: vel alterius magni viri.in.c.consuluisti. nume.3.de cele.missa.fo.209.

7 Missa si audiat vt facilius quis possit feminas videre potius est peccatum q̄ meritum.in.c.i.nume.4.de collu.pete.fo.120.

6 Missa integra debet audiri diebus ofīcis & festis sub precepto peccati mortalis.in.c.vt dominicis.nume.3.de paro.fo.141.

6 Missa debet audiri diebus festis sub precepto peccati mortalis.in.c.i. nu.8.de vita & hone.cle.fo.2.

Missam audire singulis diebus non tenent sacerdotes non curati.ibi.

6 Missa non pōt nec debet dici in loco non consecrato nisi cū altari viatico.in.c.fi.nume.3.de consc.eccle.vel alta.fo.207.

6 Missa non est audienda vt quis habeat meliores segetes: sed ob deuotiones.in.c.quidam.nu.1.de cele.missa.fo.209.

6 Missa non potest celebrari sine igne: aqua vel cū pane fermentato: vel vas ligneo: si quis isto modo celebrauerit deponitur perpetuo a beneficio.in.c.fi.nume.1.de cele.missa.fo.212.

3 **Missus** in possessionem ex primo decreto post annū efficitur verus possessor: licet reus intra annū voluerit cauere sed non cauit.in.c.j.nume.1.de eo qui mit.in possef.fo.212.

Missio in pos.per contumaciā partis habet locum etiam in religiosis: tamen circa res spirituales q̄ temporales.ibi.nume.2.et.3.

Missio in possessionē causa rei seruande habet etiam locum in interdictis in rem.ibi.nume.4.

Missus in possessionē ex secundo decreto lucratur fructus et prescribit sed si per potentiam aduersarij nō admittitur tunc solum nō prescribit: ibidem.nume.9.

Missio in possessionē ipsarum ecclesiarū potest fieri quando ipse petitur.in.d.c.i.nume.17.fo.214.

Missio in possef.debet fieri in nota debitorū qñ nō reperitur aliud que reuocabitur q̄cunq̄ debitor veniat et offerat velle stare iuri.ibi.nu.18.

Missio in possef.qñ nō potest fieri rei non habet locū quomodo procedet cōtra contumacē quomodo succurretur actori.remissiue.ibi.nu.19.

Missio in possef.qñ fuit actū actione in rem scripta vel actione ex empto fit in rem que petitur: et si aliquid plus debet ratione interesse fit in alia bona.ibi.nu.20.

Missio in possef.pro rebus spiritualibus: an fiat in subsidium in bona temporalia vel econtra.ibi.nu.21.

3 Missus in possef.etiam in realē ex primo decreto non possidet intra annum.sed post annū fit: absq̄ alio decreto reo in cōtumacia permanēte. in.c.i.nu.2.de do.et contu.fo.192.

Mittendus in possef.& nō admissus quo casu habetur pro admisso quo ad iuris effectus: de quibus ibi.nu.8.fo.195.

3 Missus in possef.an possit compellere reum ad recuperandam eam.in c.ij.nu.18.de dolo et contu.fo.196.

5 Missio ex primo decreto potest fieri cōtra absentē etiā causa reipublice si non sit qui eum defendat.in.c.vt debitus.nu.19.de appel.fo.127.

3 Missio in pos.causa rei seruande non habet locum quādo agitur de beneficio obtinendo.in.c.ū.nu.7.de iura.calū.fo.125.

3 Missus in possef.in realī post annū est incōmutabilis possessor.et quid in personali.in.c.fi.§.in alijs.nu.11.20.21.et.42.vt lit.non cōtest.fo.117.

Missus in possef.rei hypothecarie excludit reum volentem comparere intra annum si missus vult probare incontinenti de iure suo.ibidem. numero.15.

Missus in possef.causa rei seruande quomodo tedio afficit reum.ibidē. numero.14.

Mittendus in possef.ex personali non debet capere omnia bona sed pro quantitate debiti.ibi.nu.35.

Missus ex personali ex primo decreto an admittat reum venientem nō restituta prius re in quā fuit missus.ibi.nu.36.

Missus ex primo decreto nec post annū facit fructus suos: nec relenat ab onere probandi: sed requiritur secūdum decretum.ibi.nu.38.et.40.

Missio in pos.an fiat sine trina peremptoria citatione.ibi.nu.43.

Missio si est facta contra plures non auditur vnus volens recuperare pro rata sua.ibidem.

3 Missio in possessionē reuocatur si non stetit per reum quominus intra annum caueret.in.c.cum sicut.nu.1.et.5.de eo qui mit.in pos.fo.214.

Missio in possef.in ecclesiā habet locum quādo ecclesia petitur vt proprietas: alias secus.ibi.nu.2.

Missio in possef.in realī efficitur possessor verus post annum etiam in spiritualibus.ibi.nu.3.

Missio in pos.reuocatur intra annum si est oblata cautio etiam vni ex pluribus iudicibus qui cognoscebant in causa.ibidem.

3 Missionem passus ex eius cōtumacia ante lit.cōtest.recuperatur intra annum contumaciam purgando: secus si contumax est post lit.contest. nam tunc non auditur nisi superet proprietate.in.c. prout.nu.8.de do. et contu.fo.198.

7 Missio in pos.causa rei seruāde habet locum etiam inter religiosos.in querelam.nu.3.de simo.fo.72.

3 Missio in possef.propter contumaciā quo casu habet locum etiā quando petuntur res ecclesiastice.in.c.ū.nu.2.et.3.de do.et contu.fo.195.

Missio ex primo decreto potest reuocari oblata cautione intra annum de iudicio sisti que non potest prohiberi a iudice.ibi.nu.13.fo.196.

3 Missio in possef.sit reo citato absente vel ante vel post citationem et indefenso: secus si aliquis amicus vel procurator cōparet pro eo.in.c.fi. nu.1.3.et.5.de eo qui mit.in possef.fo.215.

Missio causa custodie non explicatur officio iudicis: sed pars debet petere et iudex concedere als appellabit.ibi.nu.4.

Missio ex primo decreto fit etiam in absentē causa reipublice sed restituitur absens reuersus prestita cautione de iudicio sisti: & non reficit expensas quas misit fecit nisi fecerit circa fructus.ibi.nu.7.et.8.

1 Missio in possessionem causa rei seruande nō fit in beneficialibus.in.c. olim ex literis.nu.5.de rescrip.fo.68.

3 Missus in possef.reuocata missione recuperat tam expensas litis q̄ factas in re.in.c.cum venissent.nu.11.de eo qui mit.in pos.fo.214.

7 Missus in possessionē causa rei seruande non tenetur restituere reo etiā parato satisdare possessionem talis si missus est absens ex causa necessaria.in.c.dilecto.nu.1.de verb.signi.fo.188.

Missus in possessionem debet citari anteqū cogatur restituere possessionem.ibidem.

3 Missio in possessionē in ecclesiam fit quando ipsa petitur ratione proprietatis et non tituli.in.c.dilectus.nu.2.de seque.pos.et frp.fo.222.

Missus in possessionem ex primo decreto non facit fructus suos & tenetur ipsos conseruare nisi ex nimia cōtumacia rei iudex misso adiudicauerit fructus.ibi.nu.3.

Missus in possessionē ex primo decreto si est suspectus de dissipatione fructū cauebit de restituēdo in tempore sed si dissipat sequestrabuntur fructus missio autem non reuocabitur.ibi.nu.6.10.13.et.19.

Missus in

3 Missus in possessionem ex primo decreto non possidet.in.c.contingit. nume.2.et.5.de dolo ꝛ contu.fo.209.
Missus in possessionē ex primo decreto in reali non efficit possessor nisi post annū quo casu non requritur secundū decretū.ibi.nu.3.et.4.
Missus in possessionē in reali efficit possessor ipse excluso reo:sed restituit rem cū fructibus reo intra annū cōparenti.ibi.nume.5.
Missus in possessionē ex psonali non efficit possessor intātū ꝙ reus possidet quo ad culturā agri:ipse vero custodit ne fructus dissipent.ibidē.
Missus in possessionē ex secundo decreto in personali vel in reali post annū ex presumpta cōtumacia rei qui in veritate nō est cōtumax ꝓpter iustā causam absentie:vel audiet reū restitutū ꝓbata causa absentie vel audiet ꝙ non sit restitutus sm diuersos casus:de quibus ibi.nume.6.
Missus in possessionē ex primo decreto in vna re an prohibeatur vendere aliam.in.d.c.contingit.nume.8.de do.ꝛ cōtu.fo.210.
Missus i possessionē in reali ex primo decreto post annū efficit verꝰ possessor citra aliū iussum iudicis:secus qñ est missus ex psonali.ibi.nu.10.
Missio in possessionē tam ex primo q̄ ex secundo decreto an habeat locum in spiritualibus vel beneficialibus: sine petant ratione tituli: sine proprietatis:ꝛ tam in beneficio obtinendo q̄ obtento.ibi.nume.11.
Missio in possessionem ex primo decreto nō potest fieri in his rebus in quibus habet crescere iurisditio.ibi.nume.17.
Missus in possessionem ex primo decreto nō facit fructus suos nisi fuerit constitutus in magna contumacia.ibi.nume.18.
Missus in possessionē ex carboniano vel ventri⁹ nomine facit fructus suos quo ad alimenta tantum.ibidem.
Missus in possessionē ex primo decreto si deficiatur vel molestetur an habeat interdictū retinende ꝛ recuperande.ibi.nume.19.fo.211.
Si vendicatur res in quam est facta remissio an agetur contra missum vel missionem passum.ibi.nume.21.
Missio in possessionē tam ex primo q̄ ex secundo decreto a quo debet fieri ab ordinario an a delegato.ibi.nume.22.
2 Missus in possessionē ex decreto iudicis potest prescribere.quia decretum dat sibi titulū.in.c.pastoralis.§.preterea.nu.4.de offi.ordi.fol.118.
3 Missio in possessionē causa rei seruande conceditur etiā religiosis.in.c. j.nume.8.de seque.possess.ꝛ fru.fo.220.
Missus in possessionem debet restituere ipsam etiam si fuit oblata cautio de stando iuri iudicij ꝛ non parti.nume.20.
3 Missus in possessionē propter contumaciam rei realis cōuenti non facit fructus suos intra annum nisi ex magna contumacia.in.c.ſi. §.finaliꝫs. nume.5.et.17.vt li.non contest.fo.117.
5 Missio in possessionē nō renocat nisi prius prestita cautione fideiussoria vel pignoratitia.in.c.qua fronte.nume.17.de appel.fo.102.
3 Missio in possessionē ex primo decreto an possit fieri per contumaciam procuratoris.in.c.cum deputati.nume.10.de iudi.fo.40.
2 Missio in possessionem anteq̄ fiat an sint requirendi amici absentis.in c.consultationibus.nume.4.de offi.deleg.fo.76.
3 Missio bonorum non fit in causa criminali nisi pro ea agatur ciuiliter ꝛ quibus casibus non fiat.in.c.tue fraternitatis.nu.6.vt li.non cōtesta. folio.111.
2 Missio ex primo decreto fit cōtra quēlibet absentē etiam ex iusta causa: quia est modici preiudicij.in.c.cōsultationib⁹.nu.2.de offi.deleg.fo.76.
Missio in possessionem ex primo decreto potest renocari seruato tamen iuris ordine vt lit.contest.ꝛ similibus.ibi.nume.7.

6 **Mistum** an veniat sub simplicibus.in rub.nu.4.de vi.ꝛ honesta.clerico.fo.2.

3 Mistū sequit̄ naturā simplicis dignioris.in.c.quā.nu.2.de iudi.fo.9.

3 **Modus** si non sit seruatus an resoluat rem ipso iure.in.c.verum.nume.29.de fo.cōpe.fo.64.

4 Modus largo modo potest appellari conditio.in.c.cum ioānes.nu.3. de fide instru.fo.105.

6 **Molendinum** consuetus petere ad molendum vel ad furnū venire ad coquendū panem per xl.annos non per hoc astringitur in futurum continuare.in.c.ex parte ostensis.nume.7.de concess.preben.fo.61.

7 Non cogit quis ire ad molendinū alterius ex eo ꝙ multo tpe per prius iuerit:secus si iuit de necessitate etiā ꝙ extra iudicialiter fuerit dño molendini obtēperatū.in.c.abbate.nume.10.ꝛ.11.de verb.signi.fo.186.

6 Molendinū licet fuerit per me frequentatū per multos annos non per hoc prohibeor ire ad aliud si volo.in.c.qñ.nu.7.de vita ꝛ hone.cle.fo.5.

7 Molendinarij vel fornarij mutuantes ad hoc vt veniāt ad molēdinum vel furnū suum cōmittunt vsurā que est restituenda pauperib⁹.in.c.nauiganti.nume.17.de vsur.fo.117.

1 **Molestare** quid importet.in.c.in nostra.nu.3.de rescript. folio.80.

6 **Monachus** fugitiuus si nō mutat statū quicquid acquirit:acquirit priori monasterio:ꝛ quid si mutauerit statum.in.c.ſi.nume.3.de regu.fo.165.

6 Monachus vel religiosus alicuⁱ ordinis stricti nō pōt quis fieri nisi sit annorū.xvij.in.c.quia in insulis.nu.1.et.3.de regu.fo.157.

4 Monachⁱ an possit esse arbiter vel arbitrator.in.c.quintaallis.nu.13. de iureiuran.fol.145.

6 Monachi et aliꝰ religiosi an possint emittere votum pro subsidio terre sancte sine licentia abbatis vel alterius superioris.in.c.ſi.nu.2.de voto et voti redemp.fo.178.
Monachus nō pōt eligi in papā sine cōsensu abbatis.ibi.nu.3.fo.188.
Monachus quis non potest creari in illo monasterio in quo pro tunc non est abbas.in.c.officij.nu.7.de elec.fo.159.

3 Monachus non potest iurare sine licētia abbatis.in.c.cum contingat. nu.23.de fo.compe.fo.78.
Monachus qui est in studio potest monasterij obligare vsq̄ ad probabilem summam.ibi.nu.24.

4 Monachus potest agere pro abbate incarcerato vt liberetur.in.c.cum olim.nu.5.de testi.fo.66.

6 Monachus pōt promoueri in epm.in.c.licet.nu.6.de regu.fo.162.

1 Monachus non professus non potest erigi ad aliquod officiū administrationis.in.c.cum in magistrum.nu.3.de elec.fo.170.

1 Monachus potest esse cum licentia abbatis vicarius epi.in.c.cum causam.nu.9.de elect.fo.147.

3 Monachi sunt exempti a decimis persoluendis.in.c.ſi.nu.6.vt li.pendente. fol.219.

5 Monachi possunt exercere curam animarū vbi de hoc est consuetudo. in.c.cum non liceat.nu.12.de prescrip.fo.50.

6 Monachus assumptus ad epatum vel aliam dignitatē secularem an et quo casu astringatur seruare regulā prout seruabat in monasterio.in.c. dous qui.nu.1.de vita et hone.cleri.fo.6.

6 Monachi non sunt sub iurisditione epi nisi in defectum abbatis.in.c. ea que.nu.1.de statu mona.fo.183.
Inter monachos debet seruari equalitas et in cibis:ꝛ in penis:et similibus:nisi sint multum delicati et male complexionati.ibi.nu.13.

7 Monachi adinuicem se percutientes absoluuntur per eorum abbates quibus deficientibus per epm loci:ꝛ ibidē in aliꝭ religionibus.in.c.monachi.nu.1.4.et.5.de sentē.excō.fo.164.
Monachorum correctio pertinet ad abbatem vel ad epm eo negligente aut deficiente.ibi.nu.2.

6 Monachi ꝛ aliꝰ religiosi possunt habere aliquā pēsionē ex permissione abbatis que potest eis auferri nisi habuerint confirmationē a papa nō tñ debent illud tenere vt proprium.in.c.nisi essent.nu.12.de preben.fo.31.
Monachi possunt statuere vt eis debeat certa pēsio quolibet anno.ibi.

5 Monachus vel alter religiosus non potest per superiorē poni in aliqua administratione quo ad vicerit:nisi papa non posset concedere nisi hoc faciat ex certa sciētia.i.c.pozrecta.nu.1.et.4.de ꝓbr.vti.vel inuti.fo.141.

1 Monachus vnius monasterij potest eligi in abbatē alterius monasterij.in.c.cum monasteriorum.nu.1.et.3.de elec.fo.26.

7 Monachus quis non efficitur ex eo qō defert habitum si ipse non intendebat profiteri.in.c.tuarum.nu.6.de priuile.fo.139.
Monachus qui iocose simulat se monachum non obligatur ad monachatum.ibi.nu.7.
Monachus qui fecit professionē in monasterio monialiū nō valet professio ꝛ cōpellitur illud exire et monasterij monachorū intrare.ibidem.

7 Monachus an sibi possit reseruare proprium ex pacto.in.c.infinuante. nu.6.qui cleri.vel vouen.fo.22.

7 Monachus etiam baptizans efficitur pater spiritualis.in.c.ex literis. nu.2.de cogna.spiri.fo.28.

7 Monachus an possit assumi in magistrum.in.c.quia nōnullis.nu.1.de magistr.fo.84.
Monachus promotus ad ecclesiam secularē non tenetur obseruare asteritatem regule sue religionis.ibi.nu.2.

6 Monachi vel moniales an subsint presbytero parochiali quo ad sacramenta recipienda.in.c.dilectus.nu.16.et.17.de capellanoꝛ.fo.188.

2 Monachⁱ an debeat postulari an eligi.in.c.ls.nu.2.de offi.dele.fo.14.

4 Monachus claustralis vnius monasterij si efficit prior alterius monasterij acquirit priorat.ui.in.c.in presentia.nu.67.de ꝓba.fo.20.

4 Monachus ꝛ fratres minores an possint testificari sine licētia superiorum.in.c.cum nuntius.nu.4.de testi.fo.47.

7 Monachus an possit perpetuo manere in priorat manualide licentia superioris.in.c.infinuante.nu.6.qui cle.vel vouen.fo.22.

Mōstus. Mōstus. Elidde ꝙ abbas potest ad libitum suum remouere priorē manualem vt sint cōmendatores:institores:ꝓceptores.de quibus in.c.cum deputati.de iudi.ꝛ est ter.in.c.cum ad monasterij.§.tales.versi.nec alicui.de sta.mo.et vide doc.in.c.ꝙ.de sta.mo.facit qō no.Bart.in auc.ingressi.C.de sacrosan.eccle.vbi sentit bocitet nō alt.glos.et Inno.in.d.c. infinuate.ꝛ facit ad hoc glos.in cle.et si principalis.super ver.electionē. de reseri.Secus est si prior qui consuevit per electionem assumi vel si est perpetuus:qr talis non pōt ad nutū renocari sine causa ꝛ institutionib⁹ regule seruatis.vt in.d.c.ꝙ.priores.sed an prior manualis possit sine iusta causa remoueri:conclusio est ꝙ sic.vt per Jo.and.in nouel.in.c.cū singula.de prēb.li.vi.ꝛ ibi plene per Dūi.de sin.Semi.in ver.sed circa finissa dubitaf.ꝛ ꝓdoc.in.d.c.infinuate.ꝛ in.d.c.ꝙ.§.priores.ad vnū tñ aduertas ꝙ papa pōt priorat manualē seu claustralē cōcedere religioso ab eo toto vite suc tpe possidēdum:qō sec⁹ est in abbate:per.d.c.cū ad

monasterium.§.tales.versū.nec alicui.sentit Inno.in.c.fi.qui cle.vel vouen.ꝛ fede.de ic.consti.eccliꝛ.incip.casus talis est posito pro cōstanti ꝛc. vbi latissime de hoc,et qō papa possit hoc facere adduco text.apertissimum in.c.cum inter.R.ibi dum viueret possidendos.de elec.ꝛ ibi cōsiculus meus Abb.in.itē.nota.nu.2.colligit hoc quem ter.diligenter notabis pro limitatione.c.postrecta.ꝛ.c.ad nostram.de constit.vti.vel inuti. vbi habetur q̄ non potest religioso cōfirmari prioratus ad vitam.procedunt illa iura:et similia:nisi papa illud faciat ex certa scientia.vt in.c. cum inter.R.quod tenet etiam Inno.ibi et not.in.c.nisi.de preben.et si abbas vellet istum remouere sine causa: non posset: quia quo ad istum prioratum est obediētiarius pape ꝛ non abbatis.sed remanebit in alijs subiectus abbati.ita dicit Hincm.in.d.c.cum inter.R.quem refert ibi Abb.nu.10.versi.in glo.ī.remanet in alijs subiectus abbati.et no.hoc dictum Hincē.singulariter.ꝛ de materia,vide plene Abb.in.d.c.ad nostram audientiam.et in.c.postrecta.nu.2.et.4.et in.c.nisi.preall.ꝛ doc.in dic.quia regulares.de sup.negli.prela.cum simi.

6 Monachus vel alius religiosus effectus eps quicquid acquisiuit cedit episcopatui.in.c.i.nu.5.de testa.fo.110.
Monachus nouitius non potest eligi in abbatē et talis electio est ipso iure nulla potest tamen postulari:et ita postulatus dicitur tacite professi.in.c.quia ingredientibus.nu.4.eo.titu.

7 Monachi an teneantur obedire pontifici contra eorum regulam: et an papa possit dispensare cum religioso vt ducat vxorem.in.c.ne dei ecclesia.nu.2.de simo.fo.81.

6 Monachus ex dispēsatione papę an possit habere proprium.in.c.propositum.nu.15.de concess.preben.fo.56.

7 Monachus excōicatus quo casu possit per abbatem absolui.in.c.cum illorum.nu.3.de senten.excō.fo.174.

2 Monachus potest stipulari monasterio absq; alio mandato.in.c.quāto.nume.2.de offi.ordi.fo.114.
Monachus an equiparetur seruo.ibidem.
Monachus delinquendo non obligat monasterium.ibidem.
Monachus qui de licentia abbatis est in studio potest monasterio pro suis necessitatibus obligare.ibi.nu.5.

6 Monachi possunt licite habere ecclias parochiales eis subiectas quo ad temporalia super quibus non habent ius instituēdi sed tantum presentandi:institutio vero pertinet ad episcopum.in.c.de monachis.nu.1. 2.et.8.de preben.fo.26.et seq.
Monachi vel alīj religiosi qui habent ecclesias seculares quo ad titulum collatorū possunt in eis instituere rectores:non autē aliquid de fructibus percipere idem si haberent quo ad titulum.ibi.nu.7.fo.27.
Monachi vel alīj religiosi qui habent ecclesias seculares quo ad tēporalia et spiritualia quam iurisditionem in his habent.ibi.nu.9.et.12.
Monachi vel religiosi fundantes aliquā ecclesiam quo iure habuerunt illam.ibi.nu.16.

5 Monachi et alīj religiosi appellant a correctione superioris qui in corrigendo excedit modum.in.c.ad nostram.nu.1.de appel.fo.88.
Et vide in nu.7.vbi ponit quid sit agendum in tali appellatione.
Monachi delinquētes circa regulā ꝛ ipsius ordinationes sunt plectendi per abbatē:si vero delinquunt circa alia crimina ob que venit formāda contra eos inquisitio.remissiue.ibi.nu.2.et.3.
Monachi et alīj religiosi vel clerici seculares an possint post professionem astringi vt viuant sub strictiori regula quā in ingressu inuenerunt. ibidem.nume.4.et.5.

6 Monachi sub precepto peccati mortalis obligantur tantū ad tria.scilz castitatem:obedientiā:et paupertatē:circa que papa non potest dispensare cetera cōtenta in regula non obligant ad mortale nisi transgrediantur ex cōtemptu vel nisi regula preceptiue prohibeat.in.c.ocus qui.nu. 3.de vita et honesta.cleri.fo.6.
Monachi possunt comedere carnes si non est memoria in contrarium: maxime papa sciente et tolerante.ibidem.
Monachi propter scandalum vitandum non possunt mittere substantialia regule.ibidem.
Monachus vel alius regularis portans habitum religionis inferius: exterius vero non:non incidit in penam.ibi.nu.4.fo.7.
Monachus potest promoueri ad ecclesiā curatam:et fieri canonicus in ecclesia seculari ratione cure animarum:alias secus.ibidem.

7 Monachi denunciantes abbatem et denūciationē prosequentes debent habere expensas a monasterio:et eas propria auctoritate accipere.in.c. olim.nu.3.de accusa.fo.67.
Monachi et alīj regulares licet nihil possideant tamen possunt possessorium recuperande alicuius casu intentare.ibi.nu.11.
Monachꝰ vel alius regularis spoliatꝰ p̄ suū superiorē aliqua dignitate an possit agere possessorio recuperande ad ipsam dignitatē.ibi.nu.12.

6 Monachus potest profiteri absq; eo q̄ suscipiat habitū.in.c.postrecti. nu.1.et.7.de regu.fo.160.
Monachus non potest quis fieri ex volūtate nisi acceptetur.ibi.nu.10.

6 Monachus habens peculiū sine licētia abbatis priuatur fratrū cōmunione et sepultura.in.c.monachi.nu.1.de statu mona.fo.179.
Monachus si dederit pecuniam pro habendo aliquo officio in monasterium ꝛ ipse decipiens deponitur.ibi nume.2.
Monachus qui præfertur alicui ecclesie parochiali tanq̄ simpler clericus non habet vlterius aliquā cōlonem cum suo monasterio.ibi.nu.3.
Monachus non potest habere proprium etiam ex cōsensu pape nisi pro alendo seipsum quo casu sufficit consensus abbatis.ibi.nume.4.
Monachus nō potest inuito abbate tenere aliquā administrationem. ibidem.nume.11.

7 Monachus potest promoueri ad rectoriā ecclesie secularis vel ad episcopatum an aūt possit promoueri ad inferiores ecclesias.remissiue.in c.sicut tuis.nume.2.de simo.fo.79.

7 Monachi possunt deputari legatis sedis apostolice.in.c.cum dilecti. nume.1.de accu.fo.60.

7 Monachus potest accusare abbatem ꝛ expensas quas facit in accusa. debet soluere monasterio:quia versatur vtilitas etiam monasterij.in.c. ex parte.nu.13.de accu.fo.54.
Dic vt in nume.9.eo.titu.
Monachi non veniunt contra obedientiam quando accusant eorum prelatum minus idoneum quia in illicitis non debent ei obedire.ibi. nume.2.4.et.5.
Monachi tenentur pendēte accusa.abbati obedire dūmodo ex hoc accusa.non turbetur.ibi.nume.4.ꝛ in.c.cum dilectus.in fi.eo.titu.
Monachus an ꝛ quādo admittatur ad accusandum abbatem proprium vel alios.ibi.nume.6.et.9.
Monachus potest accusare abbatem non petita venia.ibidem.
Monachi non possunt aliquam rem etiam peculiarem obligare: sed elemosynam competentem facere fic.ibi.nume.7.
Monachi an possint ꝛ qñ obligare monasterium pro eorum propria necessitate.ibi.nume.8.

3 Monachi ecclesie cathedralis qñ possunt vocari canonici possunt esse cōmissarij sedis apostolice.in.c.causam que.el.i.nume.9.de iud.fo.25.

6 Monachus pōt esse laicus ꝛ interesse singulis tractatibus monasterij vna cum alijs qui sunt clerici.in.c.ī.nume.9.de instī.fo.51.

6 Monachus per professionē factā in vno monasterio desinit esse monachus primi:nam nemo potest esse monachus pluriū monasteriorū etiā consentientibus prelatis.in.c.preterea.nume.2.et.3.de preben.fo.27.

2 Monachi nigri habent strictiorē regulam cīs albi. Anto.in.c.ex parte. nu.2.de tempo.ordi.fo.38.

6 Monachus si reperit habere proprium ꝛ nolit dimittere est priuandus ecclesiastica sepultura:ꝛ si ibi fuerit sepultus debet exhumari.in.c.sup. nu.1.de statu mona.fo.180.

6 Monachus an possit ad aliud monasterium transire temere ꝛ an possit aliquid habere.in.c.ioannes.nu.1.et.6.de regu.fo.157.
Monachus ex cōcessione abbatis potest habere administrationē aliquarum rerum spectantiū ad monasterium in suas necessitates conuertendam.ibi.nu.6.
Monachus an possit eligi in papam inuito abbate suo.ibi.nume.7.

7 Monachus simoniace receptus est priuandus illo monasterio et est in arctiori detrudendus: in illo vō nō nisi dispēsatiue.in.c.dilectus filius. el.ī.nume.4.de simo.fo.76.

6 Monachi ꝛ canonici regulares in quibꝰ casibꝰ equiparētur.in.c.quod dei.nume.2.de sta.mona.fo.180.
Monachi vel canonici regulares an ꝛ quo casu possunt promoueri ad dignitatem epalem aut ad ecclesiam inferiorem.ibi.nu.5.fo.181.
Monachus vnius monasterij nō potest eligi in abbatē alterius habitus vel religionis.ibi.nu.6.
Monachus vel alius religiosus an possit presentari per patronum ad ecclesiam parochialem.ib.nu.7.
Monachꝰ dispensatus ad curā alicuius ecclesie parochialis est solutus ab obedientia sui monasterij nisi illa ecclesia sit sub protectione ꝛ obedētia ipsius monasterij.ibi.nu.9.
Monachus promotus ad curā alicuius ecclesie an et quo casu debeat habere consortium.ibidem.
Monachus nō pōt promoueri ad aliquā dignitatē etiā in papā sine licētia sui abbatis qui cōpellitur consentire si vtilitas vel necessitas suggerit ad promouendum.ibi.nume.12.

6 Monachus nō est recipiendus citra suum monasterium in aliquo loco vt ibi oret.in.c.nō est.nume.5.de regu.fo.158.
Monachus electus in papā nō potest cōsentire papatui quia non habet nec velle nec nolle ꝛ abbatē super caput suum vice dei.ibi.
Monachus an ꝛ qñ possit transire de vna religione in aliā:sine strictiorem:sine equalē:sine laxiorē:ꝛ an requiratur licentia pape vel alicuius prelati.ibidem.nu.6.

3 Monachus remanet ciuis suę ciuitatis quo ad cōmoda.in.c.postulasti.nu.5.de fo.com̄pe.fo.80.
Monachus potest ordinari ab epō originis ꝛ monasterium sit in alia dioecesi.ibi.nu.6.

7 Monachus stans in studio vel cuius prelatus abest potest agere et prosumpta voluntate ꝛ licētia superioris.in.c.parochianos.nu.3.de sentē. excom.fo.166.

7 Monachus nunq̄ desinit esse monachus.in.c.cum sit proprium.nu.7.de condi.

condi.appoſi.fol.18.

1 Monachus tenetur magis obedire abbati ſuo ꝙ epo loci.in.c.ne p defectu.nu.5.de elec.fo.161.

6 Monachus an poſſit ex diſpoſitione pape accipere vxorem ad tempus donec accipiat filium:& poſtea ingrediat monaſterium.in.c.ex publico.nu.18.de conner.coniu.fo.167.

6 Ad monachatū et ad aliam religionē poteſt quis adduci blandis verbis dūmodo ei dicantur omnia dura regule.in.c.ad noſtram.nu.3.de regu.fol.168.

Monachus vel alius religioſus poteſt eſſe epūs vel platus cum diſpenſatione:beneficia vero ſimplicia vel canonicatus habere non poteſt etiā diſpenſatiue.in.c.ſuper eo.nu.3.eo.titu.fo.158.

Monachus vel alius religioſus qui intrauit monaſterium in quo tempore ingreſſus non obſeruabatur quedam rigoroſitas que iam erat in obſeruātia:ſi poſtea ſuperior vult dictam antiquā rigoroſitatem obſeruari an poſſit predictus religioſus cogi ad obſeruādum an poſſit inde exire.ibidem.nu.4.

7 Monachus acquirit monaſterio ſi perſeuerat in illo:ſecus ſi tranſit ad aliud monaſteriū vel eccleſiā.in.c.cum olim.el.ū.nu.6.de priui.fo.140.

Monachus factus epūs non ſoluit a neruibus regule in ſubſtantialibus in ceteris concernentibus ſolēnitatem ſecus.ibi.nu.7.

6 Monachus profeſſus poteſt extrahi de monaſterio et epatui prefici fauore publico.in.c.per tuas.nu.5.de voto et voti redemp.fo.178.

Monachus electus in epm abſoluit ab obedientia abbatis et nulla amplius habet cōmunionē cum primo monaſterio.ibi.nu.7.

6 Monachus ſi ante profeſſionem mortuus eſt an ſuccedat ei monaſteriū an heredes ſanguinis.in.c.quod ate.nu.6.de cle.coniu.fo.16.

Monachus fugitiuus quicquid acquirit monaſterio de quo aufugit et abbas poteſt ipſum vendicare cum omnibus bonis queſitis ibi.nu.7.

Monachus ingrediēs religionem ſtrictiorē vel factus epūs alterius eccleſie recuperat bona patrimonialia in primum monaſteriū tranſlata et alteri acquirit.ibi.nu.8.

2 Monachus an poſſit agere pro monaſterio ſine mandato. in.c.i.nu.3. de offi.iudi.fo.123.

6 Monachi de iure cōmuni non habent parocipiam:ſed ex priuilegio fic. in.c.in noſtra.nu.5.de ſepul.fo.137.

6 Monachus dicitur habere peculiū quādo aliquid tenet abbate ſciente et patiente.in.c.quod quibuſdam.nu.10.de ſtatu cleric.fo.99.

6 Monachus de licētia abbatis poteſt procurare negotia laicorū amicorum monaſterii ſi in cōſequentia poteſt redundare in vtilitatē monaſterii.in.c.ſacerdotibus.nu.2.ne cle.vel mona.fo.236.

6 Monachus nō poteſt eſſe minor.xxiij.annorum.in.c.ſuper inordinata. nu.10.de preben.fo.48.

6 Monachus nō poteſt fieri aliquis furioſus niſi poſt furorē habeat ratā profeſſionē expreſſe vel per delationē habitus per annū poſtq̄ furor ceſſit.in.c.ſicut tenet.nu.1.et.4.de reg.fo.161.

6 Monachi corriguntur per epm loci quādo abbas eſt vel negligens vel diſſolutus.in.c.relatum.nu.2.ne cle.vel mona.fo.238.

Monachi et alij religioſi male viuentes in monaſterio & incorrigibiles ſunt removendi a monaſterio et alij in locum eorum ponendi.ibi.nu.3.

6 Monachus aſſumptus ad regimē alterius eccleſie erimitur ab obedientia abbatis ſi illa eccleſia non erat ſubiecta monaſterio:alſ ſecus.in.c.ſi. nu.3.de capel.mona.fo.189.

6 Monachus cogitur quis fieri qui habitū monachalē portat vel illum deſinat portare.in.c.vt clerici.nu.1.et.3.de reg.fo.156.

Monachus qui ingreſſus eſt religionē vt efficeret abbas licet non cōſequatur intentū ſuum nihilominus remanet monachus.ibi.nu.2.

1 Monachus non debet quis fieri vt poſtea creetur abbas.in.c.cum ad noſtram.nu.3.de elec.fo.158.

Monachi poſſunt habere dignitates ſeculares curatas: ſed non curatas non.ibi.nu.4.

1 Monachus vnius monaſterij electus abbas in alio monaſterio nō habet amplius vocem in primo monaſterio etiā ſi ex conſenſu capituli hoc ſibi reſeruauerit.in.c.conſtitutus.nu.1.et.3.de elec.fo.169.

Monachus non poteſt habere locum in duplici monaſterio.ibi.nu.3.

1 Monachus non poteſt acceptare epatum ſine licentia abbatis.in.c.eccleſia veſtra.el.ū.nu.16.de elec.fo.182.

6 Monachus non acquirit ſibi relicta vel legata:ſed acquirunt monaſterio.in.c.cum ad monaſterium.nu.2.de ſta.mona.fo.181.

Monachus effect⁹ epūs an poſſit comedere carnes.remiſſiue.ibi.nu.3.

Monachus non dicit habere proprium quādo adminiſtrat vel expendit aliquid ex permiſſu:puta ſi eſt in ſtudio vel alio modo.ibi.nu.9.

Monachus ex conſenſu abbatis poteſt comedere carnes qui ex cauſa poteſt comedere.ibi.nu.16.

Monachi qui reperiunt comedere carnes quia diu in ipſorū monaſterio vſus carnū fuit in vſu preſumunt licite carnes comedere.ibi.nu.18.

5 Monachus poteſt conuenīri de geſtis ante monachatū nec liberat per ingreſſum monaſterij:er ſi condēnatur dz ſnia ferri in perſonā vtriuſq: ꝛz et monachi & monaſterij.in.c.cum .I.& .A.nu.27.de re iudi.fo.29.

Monachus pōt eſſe procurator alicuius laici qū ex hoc poſſet reſultare vtilitas monaſterij.Item ex alijs cauſis:de quibus ibi.nume.29.

Monachus non poteſt recipere literas quantūcunq; priuatas ſine licētia ſuperioris.ibi.nume.31.

6 Monachi retinent iura ſanguinis & ſuccedunt primitiuis ſed acquirunt monaſterio.in.c.quia nos.nume.2.de teſta.fo.159.

5 Monachus pſequendo cauſam ppriam & contumax non cōdēnatur in expēſis quia nihil bz:ſed conſidera qūo monachus poteſt pſequi cauſam propriā.in.c.nicolao.nume.3.de appel.fo.133.

6 Monachus poteſt fieri maſculus in etate.xiij.anno.femina vero in etate.xij.an.in.c.nullus.nume.4.de regu.fo.156.

4 Monachus an obligetur naturaliter & cum cōſenſu abbatis an obligetur ciuiliter.in.c.ex reſcripto.nume.1.de iureiur.fo.134.

3 Monachus bz interdictum recuperāde: quia poſſidet nomine monaſterij:per ſe autē nihil poſſidet etiam cappam quam habet.in.c.cum venerent.nume.5.de reſti.ſpo.fo.174.

2 Monachus an poſſit eſſe aduocat⁹ in cauſa que in conſequentiā poteſt eſſe vtilis monaſterio.in.c.ū.nume.3.de poſtu.fo.138.

Monachus poteſt aduocare pro amico monaſterij cum licentia abbatis.ibidem.nume.3.

6 Monachus alicuius monaſterij quo caſu poſſit preeſſe cure animarū & remanere ſub obedientia abbatis.in.c.i.nu.5.de capel.mo.fo.187.

1 Monachus elect⁹ in abbatem an & qū requirit conſenſum in electione a ſuperiore.in.c.cum dilectus.nume.2.de cōſue.fo.98.

Monachus in cauſa monaſterij non agit ſine mandato.ibi.nume.9.

3 Monachus an poſſit eſſe in iudicio ſine licentia abbatis.in.c.intelleximus.nume.16.de iudi.fo.24.

6 Monachus factus dolo & matrimonio ſcto dolo non vitiat.in.c.cū dilecti.nume.7.de emp.& vendi.fo.83.

4 Monachi vel moniales defenduntur per ſyndicum monaſterij.in.c.cauſam.nume.3.de proba.fo.33.

6 Monachi magis tenentur obedire abbati ꝙ epo.in.c.i.nu.2.de ſtatu monacho.fo.179.

6 Monachus promotus in epm vel cardinalē non mutat habitum monachorū neq; regulā quo ad illa tria ſubſtantialia & nō acquirit ſibi ſed eccleſie.cui preeſt.in.c.clerici.nume.5.& 19.de vita & hone.cle.fol.8.

7 Monachus per ingreſſum religionis non liberatur a ſcto vel delicto ante ingreſſum perpetrato.in.c.i.numero.3.de eo qui furti.ordi.rece. folio.128.

1 Monach⁹ bodie non poteſt eſſe delegat⁹ niſi papa ex certa ſcientia ſibi deleget.in.c.per inquiſitionē.nu.3.de elec.fo.146.

2 Monachi an poſſint preſentare monachū ad eccleſiam ſubiectam monachis que cōſueuit regi per clericos ſeculares.Anto.in.c.ū.nu.4.de ſup. negli.prela.fo.36.

5 Monachus magis debet obedire abbati ꝙ epiſcopo.in.c.ū.nu.6.de appella.fo.88.

6 Monachus qui de cōſenſu abbatis & capituli ſtat in ſtudio cenſet habe re licentiā faciēdi eleemoſynas cōgruentes de ſibi cōceſſis a ſuperiore. in.c.novum genus.nu.3.de decī.fo.143.

3 Monachus dz magis obedire abbati ꝙ epo in cōcernentib⁹ regulam. in.c.ceterū.nu.8.de iudi.fo.19.

2 Monachus vnius monaſterij promotus abbas ad aliud monaſterium ſi poſtea renūciauit an poſſit repetere locū in primo monaſterio.Anto.in.c.et tranſmiſſa.nume.7.de renū.fo.22.

6 Monachus tranſfert in monaſteriū omnia bona & iura & realia & perſonalia.in.c.veniēs.nu.5.de conuer.cōiu.fo.170.

6 Monachi diuerſorū habituū bz ſint eiuſdē ordinis non poſſunt ſtare in eodē monaſterio ſed in diuerſis.in.c.ex parte.nu.1.de decī.fo.146.

2 Monachus ſi vocat ad aliquā dignitatem qs diſpēſabit cum eo.Ant. in.c.poſt tranſlationē.nu.14.de renū.fo.31.

Monachus an impediat eligi ad illam dignitatē quam dimiſit vt efficeretur monachus.ibi.nu.22.et.24.

6 Monachi nō perdūt ius ſuccedēdi.in.c.relatū.nu.6.de ſepul.fo.134.

2 Monachi magis tenent obedire eorum abbati ꝙ epo.in.c.cum ab eccleſia rum.nu.10.de offi.ordi.fo.112.

6 Monachus clerici & prelati non definunt eſſe ciues loci originis bz efficiantur ciues locorū vbi habitant & vbi habent dignitates & platuras. in.c.ſi.nu.7.de paro.fo.142.

6 Monachus religioſus pōt ſine licentia ſui abbatis ſe defendere & elemoſynā facere in caſu neceſſitatis & ſi non poteſt licentiam cōmode petere.in.c.ū.nume.6.de vita & hone.cle.fo.3.

Monach⁹ non habet pro mortuo circa ea que ſunt iuris naturalis.ibi.

6 Monachus poteſt fieri quis poſt.xiij.annos.inuitis parentibus.in.c. ſi quis autem.numero.2.de regu.fo.156.

Monachus habetur pro mortuo & liberatur a patria poteſtate.ibid.

Monachus non poteſt quis fieri inuitus etiam oblatus a patre nec monaſterium debet recipere.ibi.nume.9.

Monachus impubes oblatus a patre non obligatur perpetuo monaſterio:ſed vſq; ad etatem annorum.xiij.et tunc poteſt remanere vel exire pro ut vult.ibi.nume.10.

6 Monachatus eſt antiquior ꝙ inſtitutio aliorum religioſorum.in.c.

auarigie.nume.5.de preben.fo.25.

4 **Monasterium** habet dominiū et possessionē bonorū statim cum quis est factus monach⁹. in.c.in presentia.numero.74.de proba.fo.20.
Monasterium non venit iure heredis in bona ingressi.ibi nume.75.

6 Monasterium quod venit fundandum ex dispositione testatoris non potest eius administratio vel subiectio relinqui alteri q̄ episcopo.in.c. requisisti.nume.22.de testa.fo.123.

6 Monasterium vnitum cum alio debet retinere abbatem.in.c.quia monasterium.nume.7.de reli.domi.fo.184.

5 Monasterium potest pretendere subiectionem vel ius eligēdi active ⁊ passiue in alio monasterio.in.c.inter monasteriū.nu.1.de re iudi.fo.72.
Monasteriū si subiacet epō electio abbatis spectat ad ipsum vel alteri superiori cui subiacet.in.c.monachi.nume.10.de sta.mona.fo.182.

6 Monasterium non acquirit bona ingressi q̄ dolose propter eius bona circumuenit illum vt ingrederetur secus si vt seruiret deo.in.c.oudum.nume.9.de conuer.coniu.fo.171.
Monasterium non debet damnificari ex delicto particularis monachi nisi omnes delinquerent.ibidem.

5 Monasteriū potest habere pleno iure ecclesiā inferiorē subiectā aut ex priuilegio aut ex p̄scriptione.in.c.audiris.nume.4.de p̄scriptio.fo.34.

6 Monasteriū non mutat statū suū respectu exēptionis vel non si mutat statum respectu habitantium.in.c.dilectus.nu.9.de capel.mona.f.188.

6 Monasterij tota potestas est penes abbatem.in.c.ioannes.numero.4. de regu.fo.167.

6 Monasterium est obligatum ad sustentandum monachos.in.c.super inordinata.nume.10.de preben.fo.48.

7 Monasterium potest habere clericos seculares ibi beneficiatos qui tamen non faciunt vnum corpus cum monachis.in.c quoniam.nume.1. de priuile.fo.99.

6 Monasteriū curā animarum si habet debent clerici seculares huiusmodi curę presse quorum institutio vel depositio pertinet ad epm loci cum consilio monasterū.in.c.i.nume.1.2.et.6.de capel.mona.fo.187.

6 Monasterio vacante ob depositionem abbatis vel aliter: an succedat capitulū tam in temporalibus q̄ in spiritualibus.in.c.ea que.nu.8. de statu mona.fo.183.

2 Monachus an possit de licentia solius abbatis ad aliud monasterium transire.Anto.in.c.fi.nume.2.de renun.fo.34.

6 Monasterium subiectum est epō in cuius diocesi est situm nisi probetur exemptum.in.c.cum dilectus.nume.1.de reli.domi.fo.186.

5 Monasterium obligatur ex facto monachi quo casu omnia concipiuntur in personam monasterij.in.c.ii.J.et.M.nume.28.de re iudi.fo.77.

7 Monasterium exemptum.dicit esse in diocesi epi.in.c.de monialibus. nume.4.de sen.excom.fo.174.

3 Monasterium statim q̄ apprehēdit possessionē alicuius tanq̄ monachi apprehendit etiam absq̄ apprehensione reali possessionem omnium que habebat ingressus.in.c.cum ad sedē.nume.13.de resti.fo.186.

6 Monasterium non potest per epm sine causa spoliari monachis vt alij alteri⁹ ordinis apponant in eo.in.c.relati.nu.4.de cle.vel mo.fol.238.
Monasteriū si habet monachos incorrigibiles an et quo casu possint in eo clerici seculares poni.ibi.nume.5.

6 Monasterium potest erigi in ecclesia cathedrali si papa mandat.in.c.i. nume.1.de sede vacan.fo.64.
Monasteria tenentur ad elemosynas faciendas ⁊ ad hospitalitatem tenendam: ad religionem seruandam.ibi.nume.2.

2 Monasteria possunt habere iurisditionem temporalem ⁊ episcopalem iuxta bonos.in.c.dilectus.nume.1.de offi.ordi.fo.122.
Monasteria an ⁊ in quibus subsint iurisditioni epali: et in quibus sint exempta.vide per totum.ibi.nume.4.
Monasteria an sint obligata ad decimas prediales.ibidem.

4 Monasterio potest quis donare se ⁊ omnia bona sua vt efficiatur conuersus ⁊ non monachus.in.c.in presentia.nume.1.de proba.fo.13.

6 Monasteria monialium frequentans si est clericus suspenditur: si est laicus excommunicatur nisi ex iusta causa et manifesta.in.c.ex monasterio.nume.1.2.et.3.de vita ⁊ bone.cleri.fo.4.

5 Monasteria subsunt episcopo loci de iure communi.in.c.ex parte.nume.2.de regu.fo.164.

6 Monasterium non potest grauari per epm nouo censu.in.c. scientes. nume.1.de censi.fo.199.
Monasteria debent esse exempta ab omnibus oneribus et prestationibus.ibi.nume.3.

5 Monasterium condēnatur in expensis ex contumacia abbatis ⁊ capituli.in.c.nicolao.nume.3.de appel.fo.133.

6 Monasteria non subiacent epō nisi in causa correctionis.in.c.i.nn.1.2. 3.5.et.6.de sta.mona.fo.179.
Monasteria an teneantur cōtribuere quando epūs vadit ad aliquem locum pro vtilitate dioceſis.ibi.nume.6.
Monasteria an teneantur episcopo ad charitatiuum subsidium sicut alie ecclesie.ibi.nume.7.

6 Monasteria tenent contribuere in vitationib⁹ quas facit archiepūs.in c.sopite.nume.1.2.et.4.de censi.fol.202.

6 Monasterio alicui potest quis se ⁊ sua dedicare absq̄ eo q̄ efficiat monachus.in.c.cum dilectus.nu.2.de succes.ab intest.fo.136.

6 **Moneta** ds solui illius valoris cuius erat tpe quo fuit promissa.in.c.olim causam.nu.4.de censi.fo.204.

7 Monetā falsam scienter expendens non punitur pena falsi regulariter. in.c.ad falsariorum.nume.5.de cri.fal.fo.118.

4 Monete falsarius qua pena puniat.in.c.quāto.nu.4.de iureiu. fo.140.
Monetā falsam scienter expendens qua pena puniatur.ibi.nu.5.
Monetā cudere an licitum sit inferiori a principe.ibi.nu.6.
An inscribēs nomē alteri⁹ in moneta incurrat falsum.ibi.nu.9.fo.141.
Monetam cudendi ius habens quot modis princeps vel alius dicatur eam fraudare.ibi.nume.11.
Monete valor qui erat tempore testamenti attenditur si in testamēto relinquatur pecunia.ibi.nume.13.
Moneta que currebat tempore statuti an attendatur in statutis mandatis ⁊ gratijs: an que currit post conditum statutum.ibi.nu.14.

1 **Moniales** habent electionē.in.c.cum dilectus.nume.19. de consue.fol.100.

7 Moniales excōmunicate absoluuntur per epm loci etiam q̄ excessus sit enormis.in.c.de monialibus.nu.1.4.et.5.de sentē.excō.fo.174.
Moniales gaudent priuilegio canonis si quis suadente.ibi.nu.2.

6 Monialis professa potest contrahere matrimonium si ex hoc potest venire magna vtilitas reipublice Christiane.in.c.cum ad monasterium. nume.21.de statu mona.fo.182.

7 Monialis gaudet priuilegio canonis si quis suadente.in.c.veniēs.nu. 2.de senten.excō.fo.168.

6 Monialis que ante assumptionē habitus fuit corrupta non cōsecratur: electus vero in epm consecratur licet ante habuerit vrozē per orationē differentie.remissiue.in.c.tua.nu.3.de conse.eccle.vel alta.fo.206.

7 Moniales si recipiūt aliquā in sororē non debēt ab ea vel eius consanguineis aliqd petere sed vel ipsi cōsanguinei aliquid sponte offerāt monasterio: vel q̄ ipsi dicāt voleti intrare vt aliquid portet pro victu: non autem pactisceant: quia esset simonia.in.c.non satis.nu.6.de simo.fo.69.

6 Monialis potest ingredi aliud monasteriū strictius.in.c.ea que.nume. 7.de statu mona.fo.183.

7 Moniales etiam pretextu paupertatis non debent recipere aliquid ab intrare volētibus monasteria: quia debent tot recipere quot possunt ex reditibus viuere nisi hoc faciant per viam protestationis simplicis.in c.quoniam.nu.5.de fino.fo.80.

6 Moniales tenentur deferre habitū secularē et p̄n cōsuetudinē loci illius portare ⁊ si non fecerint non per hoc iudicant seculares si se monasterio dedicauerunt.in.c.quia ingredientibus.nn.1.2.et.3.de testa.fo.111.

7 Monialem carnaliter cognoscens cōmittit tria delicta adulterium sacrilegium ⁊ incestum.in.c.cum dilectis.nu.2.de pur.cano.fo.149.

1 Moniales non possunt clausturam cerere: sed possunt procuratorem constituere.in.c.cum dilecta.nu.1.de rescrip.fo.66.

3 Monali vitiata cōmittuntur tria crimina adulterium sacrilegium et incestus.in.c.at si clerici.nu.35.de iudi.fo.15.

6 Moniales vtrum de iure debeant tonsurari.in.c.vroratus.nu.4.de cōuer.coniu.fo.168.

6 Monialem violās incurrit plura peccata: de quibus in.c.monasteria. nume.6.de vita et bone.cleri.fo.5.

1 Moniales possunt compromittere electionem abbatisse in masculum. in.c.causam que.nu.3.de elec.fo.128.

6 Moniales et conuersi non debent habere clericam: sed caput tonsum. in.c.si quis ex clericis.nu.2.de vita et bone.cleri.fo.4.

1 **Monitio** iudicis sedētis p tribunali bz vim trine admonitionis.in.c.ecclesia sctē marie.nu.8.de cōsti.fo.31.

6 Monitio nō requiritur quādo certū est illum cui debet fieri non habere facultatem aliquid faciendi vel in aliquo actu intercuendi.in.c.exturpande.in repe.§.qui vero.nu.22.et.19.et seq.de preben.fo.41.

6 Monitio si non procedat clericus nō priuatur beneficio propter nō residentiam.in.c.vnico.nu.18.vt eccle.benefi.sine dimi.confe.fo.54.

2 Monitio iudicis facta in presentia partis habet vim trine citationis. in.c.consulute.nu.12.de offi.dele.fo.76.

7 Monitio an requiratur quādo agitur ciuiliter de crimine vel quando agitur in causis mere ciuilibus.in.c.si quis epūs.nu.4.de accu.fo.51.

2 Monitio q̄tucunq̄ extraiudicialis bz esse trina q̄ requiritur superior de cōuincēda eius negligētia.Anto.in.c.i.nu.1.de sup.neg.prela.fo.34.

1 Monitio vna regulariter requritur in actibus extraiudicialibus.in c.ex literis.nu.8.de constitu.fo.40.

7 Monitio de qua in.c.si quis epūs.de accu.nō est necessaria in accusationibus.ibi.nu.6.fo.52.

6 **Morbus** superueniens alicui animali empto an presumatur antiquus vel nouus.in.c.iniustum.nume.6. de rerum permuta.fo.89.

7 Mores tribus modis probantur: ⁊ que probatio excuset vrozem si ad secunda vota transeat.in.c.in presentia.nu.6.de sponsa.fo.8.

3 Mors quomodo probetur.in.c.fi.§.porro.nu.12.vt lit.nō cōtest. fo.115.

3 Mos non est alicui danda diebus festiuis vbi aliqui excipiuntur qui possunt condemnari.in.c.j.nume.2.de fer.fo.137.

6 Mos ciuilis an ꝛ quibus casibus equiparet morti naturali.in.c.cum sis.nume.5.de coniug.fo.166.

7 Mortis pena qñ reperitur in canonibus intelligitur de excommunicatione.in.c.j.nume.4.de furtis.fo.109.
Mortuus in aliquo facinore presumitur mortuus in peccato mortali nisi appareant aliqua signa contritionis.in.c.fures.nume.1.eo.titu.

7 Mos vbicunq; in canonibus nominatur intelligitur de ciuili.in.c.j.nume.2.de homi.fo.96.

7 Mortuus resuscitatus an recuperet vxorem filios ꝛ alia bona.in.c.fraternitatis.nume.22.de frig.ꝛ male.fo.36.
Mortuus resuscitatus an sit rebaptizandus vel iterum ordinandus et an soluatur religio.ibi.

7 Mortuus quis nõ presumitur licet babita diligenti inquisitione ignoratur vbi sit.in.c.in presentia.nume.4.de sponsa.fo.8.

3 Mori melius est q̃ peccare.in.c.literas.nume.25.de resti.spo.fo.18.

7 **Mora** vltima nocet.in capitulo significasti.numero.8.de dilatio.fo.45.

5 Mora interpellat pro homine in foro contentioso sed non penitentiali.in.c.fi.nume.19.de prescrip.fo.45.

2 More purgatio nõ cõmittitur vbi est facta executio a iure.Anto.in.c.licet magister.nu.2.et.5.de supplen.neg.prela.fo.35.ꝛ vide in.c.fin.in.ij.nota.eo.titu.

7 Mora vltima nocet quando prima est purgata:als secus.in.c.cõstitutus.nume.4.de penis.fo.156.

2 More quãdo est periculum multa conceduntur q̃ als nõ cõcederentur in.c.ad reprimendam.nume.3.de offi.ordi.fo.115.

6 Mora potest incontinenti purgari in dispositione penali si in ipso iure post lapsum temporis non cõmittitur:als secus.in.c.potuit.nume.6.de locato.fo.88.

1 Mores alicuius sunt inquirendi in loco vbi diu ille fuit versatus.in.c.scriptum.nume.2.de elec.fo.169.

5 Moratoria facta alicui vt intra tñ tempus non molestetur habet inclusam conditionem si interim caueat de soluendo in termino nisi ille qui obtinuit possideat immobilia.in.c.qõ ad consultationem.numero.23.de re iudi.fo.64.

6 **Motus** proprius principis tollit omnem surreptionem.in.c.cum nostris.nume.19.de concess.preben.fo.58.

7 Motus proprius pape an tollat surreptionem ꝛ obreptionem.in.c.qz circa.nume.7.de consan.ꝛ affi.fo.33.

1 Motus proprius principis nõ cõfirmat gratiã cõtra intentionẽ principis.in.c.per inquisitionem.nume.7.de elec.fo.146.

1 Motus proprius principis ad rescribendum excludit surreptionem.in.c.ad aures.nume.5.de rescrip.fo.49

2 Motus proprius cadit in inferiorem a papa.Anto.in.c.tuam.nu.1.de eta.ꝛ quali.fo.46.

5 Motus proprius principis non firmat gratiam contra presumptam intentionem concedentis.in.c.cum olim.nume.15.de re iudi.fo.60.

2 **Mulcta** siue pena est applicanda fisco ꝛ non iudici imponẽti.in capi.irrefragabili.§.ceterum.nume.1.de offi.ordi.fo.119.

6 Mulcta que imponitur clericis pro delicto an applicetur multanti.in.c.qz diuersitatem.nume.14.de concess.preben.fo.57.

3 Mulcta.i.pena quã imponit iudex an habeat locum de iure canonico.in.c.i.nume.3.4.5.6.7.29.de do.ꝛ contu.fo.193.

2 Mulcta an possit imponi per iudicẽ delegatũ vel subdelegatum.in.c.de causis.nume.12.de offi.deleg.fo.74.
Mulcta quid est ꝛ quando imponatur.ibidem.

2 **Multa** permittunt incidenter quer als nõ permitterent.in.c.cã restitutionis.nume.3.ꝛ.7.de resti.in integ.fo.163

6 Multi verificantur in duobus plures vero nõ.in.c.ad nostram.nu.5.de rebus.eccle.alie.fo.77.

6 Multa licent que tamen non decent.in.c.magne.numero.3.de vo.ꝛ vo.redemp.fo.176.

7 Multitudo hoim si cõmiserit aliquã coniurationem facit qõ delictum minus propter scandalum vitandum puniatur principales vero grauiter puniuntur.in.c.latores.nume.3.4.de cle.excom.fo.125.

7 **Mulier** pauper ꝛ pupillus regulariter non admittunt ad accusandum nisi forte prosequendo iniuriam propriaꝫ.in.c.j.nume.9.et.10.de accu.fo.51.

7 Mulier per quãtũ tẽpus matrimonii differre debeat post mortem viri saltem de honestate.in.c.fi.nume.3.de secun.nup.fo.51.

1 Mulier transiẽs ad secũda vota post paucos dies a morte primi mariti an puniat propter sanguinis commixtionem.in.c.ecclesia sancte marie.nume.15.de consti.fo.31.

3 Mulier cõmittens adulterium perdit dotem suam.in.c.j.numero.3.vt lite non contesta.fo.106.

2 Mulier tempore appropinquitatis partus an possit petere et accipere corpus christi si est in ciuitate interdicta ꝛ sic an assimiletur morienti bus.in.c.quod in te.nu.8.de pen.et remis.fo.114.

7 Mulier an fit credendum de copula videlicet an fuerit ante vel post cõditio defect.in.c.per tuas.nu.5.de condi.appo.fo.20.

6 Mulier tuta exceptione velleiani non tenetur in foro anime.in.c.quia plerique.nu.27.de immu.eccle.fo.233.

4 Mulier non admittitur in testem de iure canonico quando de crimine agitatur criminaliter.in.c.quoniã.nu.1.de testi.fo.37.

4 Mulieres due sufficiunt ad perhibendum testimoniũ super cõtrahendo vel dissoluendo matrimonio.in.c.super eo.el.ũ.nu.2.de testi.fo.55.
Mulieres nobilitantur ex personis virorum suorũ et talem honorẽ retinent etiam in viduitate.ibidem.nu.3.

7 Mulier superinducta a tertio viro an possit contra aliam opponere de iure suo.in.c.veniens.el.j.nu.9.de sponsa.fo.7.

6 Mulier que prohibetur cõtrahere sine certa solẽnitate non prohibetur adire hereditatem etiam sine illa solẽnitate.in.c.cum ecclesia.nume.7.de immunit.eccle.et cemi.fo.227.

6 Mulier que sine causa incidit sibi capillos est excommunicanda.in.c.si quis ex clericis.nu.1.de vi.et ho.cle.fo.4.

4 Mulier nondum a viro cognita an sit viro restituẽda cessante causa monachatus.in.c.causam.nu.1.de proba.fo.33.

7 Mulier effici potest mater spiritualis sed nõ legalis.in.c.veniẽs.nu.3.de cogna.spiri.fo.28.
Mulier adoptare non potest nec arrogare.ibidem.

7 Mulier si per iudicium ecclesie separata a primo viuente filio cõtrahit cum secundo legitima erit proles quam ex illa suscepit.in.c.perlatum.nu.1.4.ꝛ.5.qui fil.sint legi.fo.40.

7 Mulier non excusatur a fornicatione etiam propter paupertatem.in.c.significasti.nu.3.de diuor.fo.45.

7 Mulieri asserenti se cõmisisse adulterium cum aliquo nõ creditur.in.c.significasti.nu.4.de adul.et stu.fo.105.

7 Mulieris inspectio quomodo per matronas fiat.in.c.fraternitatis.numero.4.de frigi.et male.fo.35.

4 Mulier potest intrare religionem inuito marito: si matrimonium non est consummatum.in.c.proposuisti.nu.16.de proba.fo.8.

5 Mulier non potest regulariter esse procuratrix aut arbitrix aut iudex.in.c.cum dilecta.nu.17.de confirma.vti.vel inuti.fo.141.
Mulier potest habere iurisditionem quando succedit in aliquo regno vel comitatu.ibidem.
Mulier regulariter non est procuratrix ad iudicia sed ad negotia sic de quo vide remissiue.ibidem.

3 Mulier an possit renũciare velleiano.in.c.si diligenti.nu.7.de fo.competen.fo.73.

☞ Coletus. Adde qõ cõmunis opi.que seruatur est hec.qõ potest dummodo mulier fuerit certificata.et vide do.Ant.ꝛ Joã.de imo.in.c.si diligenti.in glo.j.ꝛ vide do.Alex.post Bar.in.d.l.fi.et Bar.in.l.si quis in cõscribendo.C.de pac. Adde tamẽ singulariter qõ licet mulier renũtiaverit cum iuramento velleiano: nihilominus nõ intelligitur renũtiasse nouæ constitutioni: que mulierem ipso iure relenat.de quo in auc. vt nulli iudicum.§.sed illud.ver.ita modo voluit Bal.in.l.j.C.ne vxor pro mari.ꝛ in.l.j.C.ad velleianũ.ꝛ an requiratur certioratio.Bald.tenuit qõ nõ.in.l.si mulier.ꝛ ad velleia.sed Jo.and.in.c.cũ causam.de empti.et vendi.tenet qõ requiratur allegat glos.in.l.fi.§.pe.ff.ad velleia.ꝛ ibi per glosam presumat certiorato ad qõ vide Alex.de imo.in.l.ũ.de rebind. vendi.ꝛ predicta intelligit Jo.and.etiã si iurauit.sed do.Anto.in.c.cũ contingat.de iureiur.dicit q̃ si intervenisset iuramẽtum presumitur certiorato.vide Bar.in.l.si quis pro eo.ff.de fideiusso.

7 Mulier cogitur ex officio iudicis donata sibi a viro propter nuptias per consecrationem illiciti matrimonij relaxare si talis donatio prestat impedimentum dissolutioni talis matrimonij.in.c.ꝛ si necesse.nu.1.de donatione.inter vi.et vxo.fo.48.

7 Mulieri que negat in matrimonio cõsensisse non creditur si maritus probat contrarium: secus si probat se per metum consensisse qui potest cadere in constantem.in.c.consultationi.nu.1.de sponsa.fo.10.

7 Mulier potest inuita cognosci.in.c.discretionem.numero.3.de eo qui cog.consang.fo.30.

7 Mulier si est arcta et non appareat qõ absq; periculo corporali habilis reddi possit separatur matrimonium.in.c.fraternitatis.numero.1.et.6.de frig.et male.fo.35.
Mulier ab vno cognita presumitur quod sit cognoscibilis a quocunq;.ibidem.nume.7.
Mulier impotens separata a primo viro si postea ab alio cognoscitur an sit restituenda primo.ibidem.nu.19.20.et.37.

6 Mulier que transiuit ad secunda vota dicitur caste viuere.in.c.vt clericorum.nu.5.de vita et bone.cleri.fo.7.

4 Mulieres due contendentes de filio si decedant an vtricq; vel neutri vel cui succedere debeat iste filius.in capitu.afferte.numero.7.de presumptio.fol.117.

7 Mulier petens separari propter impotentiam non tenetur specificare causam impotentie.in.c.si.nu.4.ꝛ.7.de frig.et male.fo.36.

7 Mulier asserens se concepisse ex aliquo si ille dicat contrarium cui est

n

credendum.remissiue.in.c.sicut.nu.4.et.5.de bomi.fo.102.

6 Mulier non excusatur ab ignorantia iuris in aliquo casu.in.c.veniés. nu.2.de conuer.coniu.fo.170.

7 Mulier si corrumpatur inuita non dicitur corrupta quo ad deum.in.c. superspecula.nu.4.de panil.fo.145.

3 Mulier potest vendicare maritum suum.in capi.numero.2.de ordi. cogn.folio.141.

6 Mulier pro dote sibi restituenda agit contra quecūq; bona mariti possidentem.in.c.ex literis.nu.1.de pig.fo.94.
Mulier an preferatur in dote repetenda creditoribus habentibus expressam hypothecam.ibidem.nu.8.fo.99.
Mulier an habeat obligata bona mariti respectu donationis propter nuptias etiam in ea preferatur anterioribus creditoribus et quid in bonis paraphernalibus.ibidem.nu.9.et.10.

1 Mulieres nō pñt in ducere cōsuetudinem.in.c.fi.nu.8. de cōsue. fo.100.

6 Mulieres quo casu peccant mortaliter in colorando earū facies.in.c.i. nu.in.ecle.vel mona.fo.235.

7 Mulier non excusatur per coactionem medicam.in.c.insinuante.numero.5.qui.clc.vel vo.fo.22.

7 Mulier non reclamans cōtra matrimoniū post.rū.annum nō auditur postea.in.c.insuper.nu.4.qui matri.accu.pos.fo.44.

7 Mulier nubens intra annum lugubrem bodie infamiā non incurrit.in c.super illa.nu.1.de secun.nup.fo.51.
Mulier debet lugere virum defunctum per annum et vestes lugubres deferre sed hodie aliud est.ibidem.nu.2.

7 Mulieres cuiuscūq; gradus et generis sint si peccant clericos possunt absolui ab ēpo loci.in.c.mulieres.nu.2.de sentē.excom.fo.165.

4 Mulier sine iuramēto non obligatur etiam naturaliter vendendo rem dotalem nec eius fideiussor.in.c.cum cōtingat.nu.2.de iureiur.fo.155.

3 Mulier etiam maritata dicitur in potestate patris nisi sit emancipata. in.c.literas.nu.27.de resti.spo.fo.182.

5 **Munera** que dicantur tam realia q̄ personalia vel mista et similia et qui teneantur ad ea.in.c.non minus.nu. 11.de immu.eccle.et cemi.fo.224.
Munera personalia sunt que labore corporis explicātur sine rerum detrimento.ibidem.nu.12.
Munera personalia iurisdictionem non habentia non possunt subire femine alis secus.ibidem.nu.13.fo.225.

6 Munera ordinaria sunt illa que imponuntur a lege vel a principe.in.c. licet.nu.4.de censi.fo.199.

7 Munera an inducant simoniam consideretur persona dantis et recipientis qualitas et quantitas muneris.in.c.et si questiones.numero.1. de simo.fol.72.

7 Munerum receptio amplexus oscula et nisus ad copulā nisi plene cognoscatur non faciunt transire sponsalia in matrimonium.in.c.i.nume. 3.de ma.contrac.fol.37.

2 Mutatio pallij cum tempore iuuentutis discriminis periculi seu belli videtur periculosa.in.c.i.nu.2.de renun.fo.10.

6 Mutuum factum sine temporis prefinitione non potest incōtinenti revocari.in.c.fi.nu.11.de precarijs.fo.78.

6 Mutuum acceptum per religiosum si nō sit versum in utilitatē ecclesie non tenetur ecclesia.in.c.quod quibusdam.nu.1.de fideiuss.fo.99.

4 Mutuum vel depositum pecuniarū an debeat restitui in eadem forma et materia vel an possit restitui in diuersa forma vel in diuersa materia. in.c.quanto.nu.15.de iureiur.fo.141.

6 Mutuans ad hoc vt tali tempore recipiat frumentum debet fieri estimatio frumenti secundum tempus solutionis.in capi.i.nume.3.ne clerī. vel mona.fol.235.

7 Mutuum probatur si testis dixerit vidi pecuniam sibi numerari licet non dicat nomine mutui.in.c.si questiones.nu.3.de simo.fo.72.

7 Mutuarius si fuit in mora restituendi mutuatam pecuniam poterit cōueniri ad interesse sine meta vsure.in.c.nauiganti.numero.14.de vsuris.folio.116.
Mutuans frumētum qō valebat tunc decem si tempore receptionis valet viginti an possit cum cōscientia recipere si plus valet.ibidem.nu.20.

7 Mutus sine verbis potest contrahere matrimonium.in.c.tue fraternitati.nu.3.de sponsa.fo.9.

7 Mutus et surdus et quicūq; qui expresse non prohibetur matrimoniū contrahere potest.in.c.cum apud.nu.1.de sponsa.fo.9.
Mutus et surdus possunt explicare omnem contractum qui solo cōsensu contrahitur.ibidem.nu.4.
Mutus et surdus et cecus simul nunquid possit matrimonium contrahere.ibidem.nu.6.

De litera N.

7 **Narrata** in impetratione probari debent perinde ac narrantem et opponens ea probare non tenetur.in.c.quia circa.nu.3.de consan.et affi.fo.34.
Narratorium veritas consideratur sin tempus impetrationis quia non sufficeret quod esset vera ante vel post.ibidem.nu.4.

3 Narrata superflue in libello vltra eius cōclusionem non subijciū necessitati probandi.in.c.i.nume.22.de lit.cōtest.fo.105.

4 **Naturalis** excludit substitutum qñ persona instituta non potest habere filium legitimum.in.c.in presentia.nume.14.de proba.fo.16.
Naturalis non excludit substitutum si testator erat honeste vite.ibidem nume 18.
Naturalis an excludatur a successione matris p substitutū.ibi.nu.21.

7 Natus ex libera vel liberta liber est.in.c.i.nume.1.de natis ex lib.ven. folio.26.

1 Natus ex ciuibus in comitatu dicitur esse ciuis.in.c.rodulphus.nu.8. de rescrip.fo.84.
Natus ex parentibus per aliquem locū trāseuntibus nō dicitur ciuis illius loci.ibidem.nume.9.

4 Natus ex adultera presumitur natus ex legitimo patre nō adultero.in c.per tuas.numero.1.de proba.fol.25.
Natus ex cōcubina presumitur natus ex cōcubinario.ibidem.nume.2.

7 **Nepos** legitimus filius illegittimi non succedit auo.in.c.ex tenore.nume.2.qui fi.sint legi.fo.43.

7 Nepos proprie dicitur filius ex filio vel filia ex fratre vero vel sorore dicitur nepos etiam sed impropie.in capitulo accedens.numero.2.de accusatio.fo.64.

2 Nepotes ex filio presbyteri an possint intitulari in ecclesia auita.Anto. in.c.ad extirpanda.nume.8.de fil.presby.fo.54.

6 **Necessitas** qñ imminet periculū est in mora pōt actus explicari sine solēnitate alis requisita.in.c.nō minus.nume.19.de immu.eccle.et cemi.fo.226.

6 Necessitas facit cessare iuris solēnitates.in.c.tua nos.numero.8.de ecle.cōiū.folio.221.

7 Necessitas excusat quē a furto tam respectu pene q̄ culpe.in.c.quoniā. numero.5.de simo.folio.80.
Necessitatis tempore omnia sunt communia.ibidem.

7 Necessitas aliqñ necessitat si subiecta materia non patiatur.in.c.inter alia.nume.4.de senten.excom.fol.173.

1 Necessitas facit aliqua que citra necessitatem nō essent facienda.in.c.venerabilem.nume.4.de elec.fo.154.

7 Necessitate vigente vel propter euidentem vtilitatem recedendum est a dispositione iuris cōis.in.c.non debet.nume.3.de consan.et affi.fol.32.

7 Necessitas nō subiacet legi et peccatū cōmissum tpe necessitatis non est punibile.in.c.quod non est.numero.1.de regu.iur.folio.190.

3 Necessitas si cogit aliquem ad rem alis illicitam debet ille in recompensationem facere aliquam eleemosynam.in capitu.licet tam.numero.4. de ferūs.folio.138.

7 Necessitate vigēte vel pro bono pacis potest qñq; recedi a iuris dispositione.in.c.vbi non.nume.3.de despon.impu.fo.12.

6 Necessitas et vtilitas equiparātur in iure.in.c.vt super.nume.15.de rebus eccle.non alie.fo.78.

4 **Negatiua** que habet inclusam affirmatiuā nō est ppie negatio.in.c.qñ.nume.1.de proba.fo.26.
Negatiua an possit probari.ibidem.nume.2.

4 Negatiua quō probetur qñ est probata affirmatiua et quo admittatur hmōi probatio.in.c.ad nostram.nume.2.de proba.fo.32.

7 Negatiua coartata loco et tpore potest p testes probari.in.c.de testibus.nume.1.de purga.cano.fo.149.

7 Negatiua nō astricta loco et tpe licet nō probet per testes tñ aliqñ pbatur per iuramētum partis negātis qñ nō apparet aliud in cōtrarium.in.c. accedens.nume.3.de purga.cano.fo.149.

4 Negatiuam debet probare fundans se super illa.in.c.fina.numero.11.de presum.fo.124.

1 Negatiua an et quando possit probari.in.c.bone memorie.el.i.nume.13. et.16.de elec.fo.142.
Negatiua an et quando transferat onus probādi in aduersarium vel in negantem.ibidem.nume.14.

3 Negatiua prepposita verbo potest importat necessitatē.in.c.si quis contra.nume.15.de foro compe.fo.55.

3 Negatiua coartata loco et tēpore potest probare.in.c.cum ecclesia.nume.28.de causa pos.fo.155.

4 Negationes due qñ faciant affirmatiuam et qñ negēt.in.c.et si christus. nume.5.de iureiur.fo.153.

2 Negatiua que habet implicitam affirmatiuā est probabilis.in.c.super hoc.nume.6.de renū.fo.12.et.nume.15.fo.13.

5 Negatiua quomodo probatur.in cap.consanguinei.numero.6.de iudicata.fo.58.

3 Negatiua proba quando est coartata ad certam qualitatem.in.c.i.numero.3.de lit.contest.fo.103.

6 **Negotiatio** ab initio iusta ex postfacto vero non iusta sit licita.in.c.i.nume.11.ne clc.vel mona.fo.236.
Negotiatio in veneno vendendo est licita.idem in armis.ibidem.

7 Negotiorū gestor vel factor alicui si fuerit cōdemnatus potest dñs per se vel per procuratorem comparere vt differatur execution donec reddat rationes.in.c.veniens.nume.13.de accu.fo.57.

Negotiatores

6 Negotiatores qui sint et qui artifices. in. c. ex literis. nu. 14. de vita ⁊ hon. cleri. fol. 10.
6 Negotiorū gestor non acquirit dominium absenti anteqū illi ratificet. in c. accedens. nu. 4. de preben. fo. 33.
Negotiorum gestor potest interuenire etiam in spiritualibus. ibidem.
Negotiorum gestor non acquirit neq; dominium neq; possessionem illi cuius negotia gerit ante eius ratihabitionem. ibidem. nu. 4. et. 8.
7 **Negligentia** prelati est peccatum mortale. in. c. illa presentium. nu. 3. de accu. fo. 52.
3 Negligētia vnius iudicis facit transire iurisdictionem in alium. in. c. ex transmissa. nu. 7. de foro compe. fo. 62.
1 Negligentia nō presentantis literas ad beneficia quando incepit currere siue habeatur cōpetratoris siue nō. in. c. capitulum sancte. nu. 5. et. 7. de rescrip. fo. 78.
7 Negligentia prelati vel alterius officialis in administrando iustitiam an sit aliquo casu punibilis. in. c. dilecti. nu. 2. de priui. fo. 137.
3 Negligentia iudicis ecclesiastici in nō cognoscēdo an transferat iurisdictionem in iudicem laicum. in. c. verum. nu. 16. de foro compe. fo. 63.
7 Negligentia vel ignorantia in prelato imputatur culpe. in. c. quāuis. nu. 2. de reg. iur. fo. 191.
7 Negligentia alicuius anteqū accuset debet precedere monitio. in. c. prohibeas. nu. 3. de magi. fo. 84.
7 Negligentia affectata equiparatur dolo. in. c. quesitum. nume. 2. de peniten. et remi. fo. 159.
6 Negligētia superioris potest aliquo casu per inferiorem suppleri. in. c. nulla ecclesiastica. nu. 6. de concess. preben. fo. 55.
5 Negligentia in prelato est peccatum mortale. in. c. ꝯ. numero. 4. de prescrip. fol. 22.
5 Negligentia non cadit in ignorantem. in. c. j. nu. 2. de prescrip. fo. 22.
2 Negligentia est delictum in prelato. Anto. in. c. ea que. nume. 1. de offic. archid. fol. 66.
6 **Nemo** potest in facto proprio autoritatem interponere. in. c. fin. nume. 5. de instit. fo. 54.
3 Nemo potest sibi ꝑpsi ius dicere nisi quādo non inueniat iustitiā ab alio. in. c. qualiter et quando. nu. 2. de iudi. fo. 41.
7 **Nisus** ad copulam non facit sponsalia de futuro transire in matrimonium. in. c. adolescens. nu. 1. de sponsa. fo. 12.
6 **Nobiles** literate et sublimes persone magis honorantur ab ecclesia et prelatis ꝙ alie. in. c. de multa. nu. 5. et nu mero. 7. de preben. fo. 36.
7 Nobilitas quid sit et an tollatur per ingressum religionis. in. c. j. nu. 1. et 5. de purg. cano. fo. 146.
7 Nobilitas siue cingulum militie potest dari per principem etiam alicui mortuo. in. c. a nobis. el. ꝯ. nu. 7. de sen. excom. fo. 172.
2 Nobiles mitius puniuntur ꝙ plebeij in penis inferendis in persona. in c. pastoralis. nu. 5. de offi. deleg. fo. 93.
6 Nobilis quis dicatur. in. c. j. nu. 2. de dona. fo. 103.
6 Nobilis et plebeius si sunt pares virtutibus quis preferatur. remissive. in. c. venerabilis. nu. 8. de preben. fo. 49.
1 Nobilitas attenditur in clericis secularibus: secus in religiosis et vor nobilium est maioris autoritatis aliis. in capitu. dudum. el. j. nume. 2. de elec. fol. 139.
7 Contra nobiles mitius proceditur ꝙ contra alios etiam de iure canonico. in. c. grauem. nu. 4. de penis. fo. 157.
1 **Nolo** hoc facere non importat nolle facere in futurum. sed in presenti. in. c. ab excōmunicato. nu. 17. de rescrip. fo. 88.
2 Nolens non dicitur non posse. in. c. prudentiam. §. adūcimus. nume. 2. de offic. deleg. fo. 84.
3 **Nomine** sententie venit diffinitiua. in. c. fi. nu. 10. de sequest. pos. et fruc. fo. 223.
4 Nomine districtionis ecclesiastice quid veniat. in. c. j. nume. 14. de iure iuran. fo. 128.
1 Nomine religiosorum que persone veniant. in. c. ecclesia sancte marie. nume. 3. de constitu. fo. 30.
4 Nomine instrumentorum an veniant testes. in. c. peruenit. el. j. nume. 1. de testi. cog. fo. 91.
1 Nomine filiorum non venit nepos de cōmuni vsu loquendi licet de proprio significatu veniat. in proe. Grego. nu. 9. fo. 3.
Nomine nepotis venit nepos ex sorore vel fratre de cōmuni vsu loquendi etiam in odiosis licet secus sit de proprio significatu. ibi. nu. 10. fo. 4.
7 Nomine sponse an veniat vxor et ecōtra. in. c. fi uter virum. numero. 2. de sponsa. fo. 13.
7 Nomine beneficiorū veniūt etiam maiora beneficia puta epatus ꝙ similia. in. c. tua nobis. nu. 2. ⁊ 3. de verbo. signi. fo. 140.
4 Nomine filiorum veniunt naturales si expresse vel tacite apparet de voluntate testatoris. in. c. in presentia. nu. 17. de proba. fo. 15.
Nomine filiorum non veniunt naturales in empbyteosi ecclesiastica. ibidem. nume. 25.
Nomine heredum in re transmissibili veniunt extranei nisi aliqua iniquitas resultaret. ibidem. nume. 26. fo. 16.
6 Nomine doctorum ⁊ magistrorum non veniunt scholares. in. c. j. numero. 5. de locato. fo. 86.
Nomine magistrorum venisūt doctores cuiuscunq; facultatis. ibidem.
Nomine scholarium an veniant doctores. ibidem. nume. 6.
6 Nomine beneficij non venit dignitas vel rectoria nec beneficium curatum nisi non reperiretur aliud beneficium ꝙ curatum. in. c. fin. nu. 13. 6. et. 7. de preben. fo. 51.
Nomine ciuium an veniant comitatini vel ecōuerso. remissiue. ibidem. numero. 8.
Nomine ciuitatis veniunt suburbia. ibidem.
1 Nomine notorij venit notorium facti ⁊ nō iuris. in. c. dudum. el. j. nume ro. 7. de elec. fo. 140.
7 Nomine beneficij venit feudum precarium ⁊ similia. in. c. ad aures. nume. 2. de penis. fo. 156.
2 Nomine partis venit dimidia nisi fuerit adiecta dictio aliqua. in. c. pastoralis. nume. 9. de offi. deleg. fo. 93.
1 Nomine iuris an veniant statuta ⁊ consuetudines. in rubri. nume. 2. de consue. fo. 91.
3 Nomine iuris an veniat cōsuetudo: ⁊ idem statutum saltem iuri cōtrarium. in. c. cum venissent. nume. 4. de eo qui mit. in pos. fo. 214.
6 Nomine bonus non venit nec area nec bonus. in. c. j. numero. 3. de cēsibus. fol. 199.
2 Nomine matricis ecclesie cōtinetur cathedralis nō plebanalis. Anto. in. c. fi. nume. 1. de offi. archipresb. fo. 70.
7 Nomine filij inlata significatione veniunt omnes descendentes in stricta aūt secus. in. c. nam et ex. nume. 3. de verb. sig. fo. 181.
7 Nomine matrimonij quid veniat. in rub. nume. 4. de sponsa. fo. 2.
6 Nomine diocesani veniunt inferiores habentes in loco iura episcopalia prout sunt abbates quando sunt in materia vbi verisimiliter pōderatur potius iurisditio episcopi ꝙ officium episcopi. in. c. ioannes. nume. 2. de testa. fol. 129.
6 Nomine clericorū non veniunt epi in materia odiosa sed secus in materia fauorabili. in rub. nume. 4. de vita ⁊ bone. cle. fol. 2.
Nomine ecclesie parochialis non venit illa que est parochia ⁊ collegiata. ibidem.
7 Nomine vxoris an veniat sponsa in materia odiosa. in. c. si vero. el. j. numero. 9. de senten. excom. fo. 164.
Nomine patris non veniunt alij ascendentes in odiosis. ibidem.
Nomine filiorum non veniant nepotes in materia stricta. ibi.
1 Nomine scholarium rector venit. in proe. Grego. nume. 21. fol. 8.
Nomine capituli prelatus non comprehenditur. ibidem.
7 Nomine monachorum in materia mere penali ⁊ odiosa veniūt conuersi secus in materia simul ⁊ fauorabili et odiosa. in. c. non dubium. in. 3. de senten. excom. fo. 164.
Nomine ecclesie parochialis nō venit ecclesia que sit collegiata ⁊ parochialis in materia odiosa. ibidem.
2 Nomine dignitatis an veniat episcopatus. in. c. solite. nume. 6. de maio. et obedien. fo. 126.
6 Nomine monachorum in odiosis non veniūt canonici regulares. in. c. quod dei. nume. 2. de sta. mona. fo. 180.
1 Nomine canonis venit omnis constitutio ecclesiastica. in. c. canonū. nume. 1. de consti. fo. 15.
2 Nomine nepotis venit etiam filius fratris etiam in materia odiosa et hoc propter cōem vsum loquendi. in. c. ꝯ. nume. 1. de arbi. fo. 167.
1 Nomine benefici an veniat prebenda vel beneficium curatum. in. c. postulasti. nume. 2. de rescrip. fo. 72.
2 Nomine filiorū nō veniūt nepotes in materia odiosa. Anto. in. c. ad extirpandas. nume. 8. de fil. presby. fo. 54.
6 Nomine capelle venit etiam ecclesia parochialis. in. c. exposuisti. nume ro. 6. de preben. fo. 47.
2 Nomine secularium non veniunt clerici seculares. in. c. licet. nume. 5. de offi. ordi. fo. 118.
1 Nomine bononiensium vel huiusmodi an ⁊ quando veniant comitatenses. in proe. Greg. nume. 27. fo. 8.
4 Nomine suorum qui veniant. in. c. decetero. nume. 7. de testi. fo. 77.
1 Nomine filiorū nō venit nepos de cōi vsu loquēdi licet de proprio significatu veniant. in proe. Greg. nume. 6. fo. 3.
3 Nomine diocesis non venit ciuitas in materia odiosa alis secus. in. c. cū contingat. nume. 2. de foro compe. fo. 76.
6 Nomine populi nō veniūt clerici in materia stricta: ⁊ quid in materia priuilegiata. in. c. i. nume. 1. de vita ⁊ bone. cleri. fo. 2.
Nomine laicorum veniunt femine. ibidem. nume. 4.
Nomine laicorum an veniant clerici coniugati. ibidem. nume. 6.
9 Nomine religiosorum venit abbas. in. c. de vro. nume. 5. de sepul. fo. 136.
6 Nomine bonorū veniūt mobilia immobilia iura actiones seu nomina debitorū. in. c. relatum. el. ꝯ. nume. 2. de testa. fo. 120.
Nomine ecclesie nō semper venit ipsum corpus inanimatum ipsius ecclesie sed aliqñ capitulum aliqñ successor. ibidem. nume. 4. fo. 127.
1 Nomine capituli nō venit eps ex ꝓpria ⁊ stricta ꝙ significatiōe. in. c. eam te. nume. 13. de rescrip. fo. 49.

Repertorium singularium materiarum

6 Homine pene stricto modo sumpte non venit nisi pena corporalis.in.c. inter alia.nume.4.de immu.eccle.et cemi.fo.227.

2 Homine heredis an veniat heredes heredis.in.c.cõpromissum.nu.10. de arbi.fo.179.

1 Homine iuris regulariter venit ius commune licet aliquando veniat ius speciale venit etiam consuetudo.in capitulo cumana.numero.11.de electo.folio.172.

6 Homine proprietatis venit aliquãdo plenũ dñium.in.c.cum ad monasterium.nume.1.de sta.mona.fo.181.
Homine possessionis venit aliquãdo plenum dñium.ibidem.

6 Homine districtionis quid veniat.in.c.pro illorũ.nume.2.in.ỹ.no.ver. ne.ỹ.de preben.fo.31.

6 Homine populi non venit clerus.in.c.i.nume.2.de preben.fo.23.

4 Homine exceptionum non venit recusatio stricte sed large fic.in.c.qñi. nume.14.de proba.fo.28.

5 Homine ordinatu venit nõ solum episcopus sed quilibet alius habens ordinariam potestatem.in.c.cum olim.nume.2.de prescrip.fol.41.

1 Homine ecclesie venit capitulum et non episcopus.in.c.eam te.nume.3. de rescriptis.fo.48.

6 Homine bonorum venit ius patronatus.in.c.ex literis.nume.12.de iure patro.fo.191.

6 Homine ecclesiarum venit ecclesia cathedralis quãdo iura indistincte loquuntur de ecclesijs et hoc in fauorabilibus secus in odiosis.in.c.cũ super.nume.2.de sepul.fo.136.

2 Homine mortis venit excommunicatio.in.c.ỹ.numero.4.de maiorita. et obedi.fo.125.

2 Homine electionis an veniat postulatio.Ant.in.c.post translationem. nume.5.de renun.fo.30.

7 Homine partis venit medicta.s.in.c. super eo.numero.3.de eo qui cognouit cõsan.fo.29.

7 Homine clericorum veniunt canonici.in.c.cum tibi.numero.1.3.4.5.de verb.signi.fo.184.

7 Homine clericorum venit omnis persona intotũ translata in obsequiũ diuinum.in.c.de monachis.nume.2.de sentẽ.excom.fo.174.
Homine monachorum veniunt moniales.ibidem.

2 Homine comitum an veniant comites palatini.in.c.legebatur.nume.3. de maio.et obe.fo.125.

3 Homine prelatorum veniunt abbates.in.c.ỹ.nume.2.de iudicijs.fol.8.

6 Homine sacerdotis in materia odiosa venit tantum presbyter:in materia vero fauorabili veniunt omnes cõstituti in sacris.in.c.ỹ.nu.2.de cohabi.cleri.et mulie.fo.10.
Homine clericorum veniunt in quacunq; dignitate constituti in materia fauorabili.ibidem.nume.5.

6 Homine beneficiorum in materia stricta comprehenduntur tantum beneficia simplicia et non curata vel dignitates.in.c.fina.nume.4.de concess.preben.fo.63.

2 Homine clericorum veniunt omnes in ordinib⁹ sacris cõstituti.Anto. in.c.clericos.nume.1.de offi.vica.fo.71.

7 Homine monialium non venit abbatissa vel priorissa vel aliter prelata in.c.quoniam.nume.1.de simo.fo.80.
Homine monialium non veniunt monachi.ibidem.nume.2.

3 Homine populi non veniunt clerici in.c.cum non ab homine.nu.21.de iudi.fo.27.

2 Homine sententie venit etiam interlocutoria vbi non surgit absurditas in.c.causam.nume.3.de offi.deleg.fo.81.

3 Homine fructuum veniunt pensiones domorum.in.c.grauis.nume.3. de resti.spol.fo.177.

1 Homine ecclesiarũ an veniant monasteria vel alia loca pia.in.c.2.numi. 1.de consuetu.fo.92.

☞ Corsetus.Vide plenissime per dominum meum Barba.et Abb.in capitulo finali de test.et Jo.and.in capitulo primo et secundo.de in integ.restituto.lib.vi.et in.c.grandi.de supplen.neglig.prelatorum.eod. libro.et ibi Joan.de fantu.et alios:et per docto.in.l.omnia priuilegia.C. de episcopis et clericis.et Hostien.in.c.conquestus.de foro competẽti. Abbas in.c.accedentibus.et priuileg.scribentes in capi.de quarta.de prescrip.Bald.in auf.licentia.C.de episcopis et cleri.Ange.in.aut.de ali.et emphy.S.si nunc quidam.Bal.in.l.si quis ad decimandam.C.de episco.et cleri.Archidia.xvij.q.iij.c.diffinuit.et Bald.in auf.hoc ius postectum.C.de sac.san.eccle.Imo.in.c.cum ad sedem.de restitu.spol. et ibi Abbas et vide eandem Abbatem.in.c.cũ sit generale.de foro competẽ. Dec.de ancha.in clemẽ.dispendiosam.de iudi.et in cle.i.de in integ.restitu.et in cle.causam.de ele.Dan.in.d.cle.dispendiosam.et in.d.cle.constitutionẽ.Lap.in.c.i.ỹ.hec autem.de elect.lib.vi.Domi.de san.Semi. in.d.grãdi.et in.c.sciant cuncti.et in.c.generali.de elec.lib.vi.et sup hoc distinguas hoc modo aut materia in qua profertur est proportionabilis alteri eorum et tunc id comprehenditur cui proportionat vnde appellatione monasterij comprehẽditur ecclesia secularis tñ:vt est casus fm intellectum glos.in.c.nemini.xvi.q.vij.et no.glos.pe.in cle.i.de elec.et fic eõuerso appellatione ecclesie comprehenditur monasterium tñ:vt est tot.de cõsi.quanto,aut materia est equaliter proportionabilis,et tũc aut profertur in materia stricta et appellatione ecclesiarum non includuntur monasteria:quia de propria significatione vocabuli vnũ differt ab altero et ideo monasteriorũ appellatione in materia stricta non cõprehenduntur ecclesie seculares:vt not.glos.in.d.cle.i.in verb.monasterijs.quia proprie sumẽdo monasterij non includit secularem ecclesiam vt no.Archid.et.q.ỹ.c.i.sic appellatione ecclesiarũ nõ comprehendunt monasteria,et ita posset intelligi ter.in.d.c.grandi.et in.d.c.ỹ.de cõsue. et de elec.c.sciãt cuncti.aut profertur in materia larga:et tunc appellatione ecclesiarũ comprehenduntur etiam monasteria:et ita possent intelligi iura que allegat Jo.and.in.c.Joãnes.de regu.et in.d.c.grandi.vbi ita distinxit Domi.de sancto Semi.post alios.

6 Homine ecclesiarum prouincie veniunt ecclesie exempte.in.c.pro illorũ. nume.6.de preben.fo.32.

6 Homine mortis an veniat ciuilis an naturalis.in.c.nisi esset.nume.11. de preben.fo.31.

5 Homine rei vel bonorum veniunt iura et actiones.in.c.fina.numero.17. de prescrip.fo.45.

7 Homine nepotum veniunt filij fratris vel sororis.in.c.tua nos.nume.2. de consan.et affi.fo.33.

5 Homine processus an veniat sententia.in.c.cum J.et A.nume.5.de re iudicata.fol.76.

4 Homine partium veniunt testes et confessiones legitimorum documẽtorum.in.c.quoniã.nu.38.de proba.fo.31.

7 Homine clericorum veniunt canonici.in.c.ad abolendam.numero.9.de here.folio.90.

2 Homine monachorum an veniunt canonici regulares.Ant.in.c.ỹ.nu. 1.de sup.negli.prela.fo.54.

6 Homine alienationis quid comineatur.in.c.nulli.nume.1.4.et.13.de rebus eccle.alie.fo.74.
Hoie immobilium venit res mobilis destinata pro immobili.ibi.nu.2.
Homine mobiliũ vel immobiliũ an veniant iura et actiones.ibi.nu.9.
Homine rerũ mobiliũ vel immobiliũ an veniãt seruitutes.ibi.nu.10.
Homine rerum immobilium veniunt annui reditus.ibidem.

6 Hoie verbis cõtinetur illa cum qua facta est copula carnalis:et illa que per verba de futuro est desponsata.in.c.i.nu.5.de cleri.coniuga.fo.14.

7 Homine diuinorum officiorum venit baptisma et penitẽtia.in.c.nõ est. nume.5.de sponsa.fo.6.

7 Homine monachorũ venit abbas quia per abbatiã non definit esse monachus et hoc procedit in fauorabilibus.secus in odiosis.in.c.mandasto.nu.1.et.2.de fimo.fo.82.
Homine scholariũ venit rector quia per rectoratum nõ definit esse scholaris.secus in materia odiosa.ibi.
Homine beneficiorum nõ veniũt dignitates vel rectorie.ibidem.nu.2.
Homine ecclesie parochialis in materia odiosa non venit ecclesia parochialis collegiata.ibidem.nu.2.

6 Homine regulariũ vel religiosorum non veniũt fratres vel sorores terti ordinis sancti Francisci et hoc in odiosis.secus in fauorabilibus.in rub.nu.2.de reg.fo.155.
Homine religiosorũ an veniãt rectores hospitaliũ portãtes certũ habitum vel vestem certi coloris et gaudent priuilegio fori.ibidem.nu.4.

6 Homine clericorum veniũt monachi in fauorabilibus:secus in odiosis concessi vero nunq̃ veniunt.in.c.i.nu.7.ne clerici.vel mona.fo.235.
Homine ecclesiarum an veniant monasteria.remissiue.ibidem.

1 Homine scholarium nõ comprehenduntur doctores etiam in materia fauorabili:secus in actu indiuiduo.in proc.Greg.nu.4.et.9.fo.6.

6 Homine clerici quãdocq; intelligitur de capitulo ecclesie cathedralis.in c.cum apostolica.nu.13.de his que fi.a prela.fo.70.
Homine episcopi non venit capitulum.ibidem.nu.14.

2 Homine sacerdotum veniũt omnes habẽtes sacrum ordinem.in.c.cum pastoralis.nu.1.de postu.fo.159.

2 Homine fratris venit frater iunctus vinculo sanguinis non autẽ vinculo ciuili.in.c.licet.nu.2.de offi.lega.fo.107.

6 Homine dignitatis non venit episcopatus in odiosis.in.c.venerabilis. nume.5.de preben.fo.48.

6 Homine bladi vel tritici venit omne id quod in terra vel in agro cõseritur.in.c.cum multipliei.nu.3.de decimis.fo.140.
Homine frumenti venit omne id quod habet aristam sed de communi vsu loquendi venit granum solum.ibidem.

1 Homine suorum an veniant adherentes.in.c.i.numero.28.de postula. prela.fol.109.

6 Homine clericorum et ecclesiarum nõ veniũt monachi nec monasteria in.c.i.nume.3.de institu.fo.51.

5 Homine sacerdotum veniũt cpi sed nõ in materia penali.in.c.non potest.nume.2.de re iudi.fo.50.

6 Homine presbyterorum veniunt clerici inferioris ordinis.in.c.i.nume. 2.de pigno.fo.92.

4 Homine sociorum in materia odiosa non veniunt scholares stantes in eadem domo: secus in materia fauorabili.in.c.inter dilectos.nu.18.de fide instru.fo.104.

6 Homine presbyteri venit aliqñ eps.in.c.scientes.nu.2.de censi.fo.199.

Hoie heredis

7 Nomine heredis quandoq; veniunt filij legitimi tm̃.in.c.nup̃a nobis. nume.4.de dona.inter vi.r vro.fo.49.

4 Nomine legitimorũ documẽtorũ veniunt testes r cõfessiones partium. in.c.quoniam.nume.38.de proba.fo.32.

☞ Coletus. Adde qõ acta possunt probari per testes vt dicit gloss.in.l. quoties.§.fi.ff.de proba.idem glos.in.l.etiam.C.de testib⁹.r gl.in.l.quoniam.C.de bere. ¶Pan.de cast.consi.q̃.idem tenet.allegat Inno.r Joã. and.in.d.c.quoniam contra fallam.de proba.idem tenet Angel.in.l.testiũ.C.de testi.dũmodo acta fuerint deperdita r qõ interfuerint actis. r ita dicit intelligẽdas esse prallegatas glo.idem Bal.in.l.gesta.C.de re iud.r in.l.scire oportet.§.oportet.ff.de exceptã.tuto. Bart.in.l.etiã.r in.l.ne in arbitris.C.de arbi.do.Abb.et do.me⁹ do. And.in.d.c.quoniam contra fallam.prope finem.

2 Nomine heredis an veniant vsq; in infinitum. Anto.in.c.ex trãsmissa. nume.4.de fil.presby.fo.53.

1 Nomine suspensionis an intelligatur de maiori.in.c.cum dilectus.nu. 18.de consu.fo.100.

1 Nomine diocesis an veniat ciuitas.in.c.rodulphus.numero.1.et.§.de rescrip.fo.83.
Nomine comitatiuorum an veniant illi de comitatu.ibi.nume.7.fo.78.
Nomine comitatiuorum an veniant clues.ibidem.nume.7.

3 Nomine clericorum an veniant monachi.in.c.i.nume.9.de iuramento calumnie.fo.123.
Nomine ecclesiarum aliquando veniunt monasteria et non econtra. ibidem.

6 Nomine locationis non venit nisi locatio constituta in pecunia in materia stricta.in.c.propter.nume.16.de locato.fo.87.

7 Nomine oblationum quid veniat.in.c.cum inter vos.nume.3.de verb. sig.fo.188.

6 Nomine ville aliquando comprehenditur ciuitas Iz non ex proprio significato vocabuli.in.c.venerabili.nume.1.de cens.fo.205.

6 Nomine penitentiarum quid veniat.remissum.in.c. cum venerabilis. nume.5.de relig.domi.fo.186.

4 Nomine neptis venit filia fratris ex vsu loquendi qui prefertur proprie significationi vocabuli.in.c.per tuas.nume.6.de proba.fo.26.

7 Nomine heredum veniunt extranei nisi aliud voluerit testator vel quãdo sumus in materia non transmissibili ad extraneos.in.c.in quibusdam.nume.3.de pens.fo.157.

2 Nomine prepositi qui comprehendant. Ant.in.c.ad aures.nu.4.de tẽpo.ordi.fo.37.

6 Nomine membri venit omne mẽbrum habens officiũ distinctum.in.c. clericis.nume.3.ne cle.vel mona.fo.238.

1 Nomine dignitatis non venit dignitas episcopalis in materia stricta. in.c.cum vinton.nume.8.de elec.fo.145.

2 Nomine diocesis an veniat ciuitas.in.c.i.nume.2.de offi.ordi.fo.110.

2 Nomine monachorum veniunt omnes religiosi regulares etiam canonici regulares nisi ex aliqua qualitate appareat qõ intelligatur de monachis tm̃.in.c.q̃.nume.1.de postu.fo.138.

6 Nomine domus an veniat porticus.in.c.i.nume.4.de deci.fo.143.

1 Nomine studentium comprehẽditur doctor in fauorabilibus: secus in odiosis.in prin.Diego.nume.6.fo.3.

3 Nomine cause spiritualis non venit iuspatronatus in odiosis: secus in fauorabilibus.in.c.q̃.nume.5.et.7.de iura.calũ.fo.125.

2 Nomine famulorũ comprehẽdũtur seruit. Ant.in.c.de famulis.nume.1. de ser.non ordi.fo.58.
Nomine ecclesie continetur prelatus.ibidem.nume.2.

2 Nomine religiosorum an veniãt clerici seculares.in.c.dilecta.nume.4. de maio.r obe.fo.128.

2 Nomine religiosorũ an veniant isti milites gandentes et isti de tertio ordine sancti Francisci. Anto.in.c.i.numero.6.de obligatis ad ratiocinia.folio.59.

3 Nomine cautionis qd veniat siue simpliciter siue sufficienter fuerit postulata.in.c.ex transmissa.nume.6.de resti.spo.fo.175.

6 Nomine capituli an et qñ veniat prelatus.in.c.post electionem.nu.8.r nu.9.de concef.preben.fo.59.

6 Nomine sacerdotis an veniant clerici in sacris vel minoribus cõstituti. in.c.clericis.nume.8.ne cle.vel mona.fo.238.

6 Nomine obuentionum vel oblationum quid veniat.in.c.ad audientiã nume.14.r.15.de eccle.edificandis.fo.220.

1 Nomine beneficiorũ nõ veniũt stricte habẽtes canonicatus sine prebenda.in.c.in nostra.nume.1.de rescrip.fo.80.

6 Nomine agricultoris venit etiam bonolanus.in.c.ex parte.nume.2.de decimis.fo.149.

1 Nomine clericorũ regulariter nõ veniunt canonici.in.c.bone memorie. el.i.nume.2.de postu.prela.fo.111.

3 Nomine mercatorũ qui veniant.in.c.i.nume.38.de iudi.fo.7.

2 Nomine excessus continetur delictũ in cõmittendo r omittendo. Anto. in.c.q̃.nume.3.de sup.negli.prela.fo.34.

6 Nomine dignitatis nõ venit cõpatus in odiosis.secus in fauorabilibus. in.c.dilectus filius.nume.1.de concef.preben.fo.62.

6 Nomine sanguinis venit modicum sanguinis nisi dicatur effusio sanguinis.in.c.proposuisti.nu.3.de consc.ecclc.vel al.fo.207.

3 Nomine officij ordinarij non venit inquisitio in materia stricta.in rubri.nu.3.de iudi.fo.2.

5 Nomine fratrum an veniat prior.in.c.cum olim.numero.5.de re iudicata.fol.59.

6 Nomine ecclesie venit illa que nondum est cõsecrata.in.c.ecclesie.nu.2. et.4.de immu. eccle.fo.234.

5 Nomine ciuium veniunt clerici et ibi beneficiati et omnia collegia ciuitatis.in.c.cum causa.nu.4.de re iudi.fo.55.

7 Nomine legis venit consuetudo.in.c.i.nu.2.de sponsa.fo.2.

6 Nomine rei non veniunt iura et actiones.in.c.quia monasterium.nu.3. de relig.domi. fo.184.

3 Nomine fratrum non veniunt monachi in statutis odiosis.in.c.causam que.ci.j.nu.2.de iudi.fo.25.

6 Nomine armorum non venit cultellus parum aptus ad incidendum panem et moderandum pennas.in.c.q̃.numero.7.de vita et honestate clericorum.fol.3.

☞ Coletus. Que veniant appellatione armorum: vide ter.in.l.armorum appellatione.ff.de verb.signi.r insti.de interd.in.§.qui autem.r quod not.in.c.quorundam.de iude.et in.c.si perfodiens.de domi.r quod not. ¶Paulus et doct.in clemen.ne in agro.de statu mona.et.ff.de publi.iud. l.item.l.cornelia.et de vi publi.l.armatos.r de vi et vi arma.l.idem.§. ij.C.que res expor.non possunt.l.j.r ibi per Albe.de ro.r cõclude quod appellatione armorum veniunt fustes ligna et lapides.et ita procedunt glos.in dicto.c.si perfodiens.et in dicto.c.ita quorũdam.quod intellige in larga significatione prout habentur in dicta.l.armorum appellatio. stricte vero non veniũt nisi ea que naturaliter sunt inuenta ad offendendum.casus est in.l.si pignore.§.furem.ff. de furtis.et ibi per Barto.et Ange.Alret.in fitu.de publi.iudi.§.item lex cornelia.Bart.in.l.j.ff.ad legem iuliam.de vi publi.dicit quod appellatione armorum non venit gladius ad preparandas pennas.glos.est singu.in aut.de ar.in.§.peniculũ.vi.de qua Ange.facit fctum in dicta.l.si pignore.et in dicto.§.penultimo.et in dicta.l.j.nec venit etiam pelta id est bucculerium. Barto. in loco extraneo.in.l.pediculis.§.argento.ff. de auro et argento legato. vbi dicit quod vbicunq; quis vtertur armis defensibilibus ad offendendum venirent appellatione armorum et fic pelta: quod tene menti pro limitatione limitationis.scilicet quod appellatione armorum non veniunt arma defensibilia: quia illud verũ nisi vtaris eis ad nocẽdum. secus si ad defendendum. vt dicit Barto.in dicta.l.j.et in.l.si seruus.C. de his qui ad eccles.confu. Bull.de monte laud.in dicta clemen.ne in agro.in verbo arma. dixit quod prohibitum est monachis portare arma. monachi in porta tenent lapides et gladium attendi debet fm̃ cum ad quam fidem tenent ibi an ad pẽnas et pro defensione an ad aliud et alio modo. Adde Flo.de sancto ¶Petro in.l.si seruus seruum.ff.ad legem aquil.referentem Ludo.ro.dicentem quod Joan.in suis reportatis glos.dicte clemen.ne in agro.in verific.arma.singulariter notabat qõ illud quod dicitur appellatione armorum continentur lapides rc.illud procedit post factum maleficium. secus autem dicit esse ante factum et commissum: quia tunc non continentur. quod facit ad statuta facientia mentionem de armis puta si quis fuerit inuentus cum armis: et subdit do. Flo. quod statutum non habet locum in paruis armis puta in moderatione: per glos.in rubri.C.de fabri.lib.xj.r in aut.de ar.§.penul. facit quod voluit Bal.in.l.penul.als fina.C.de edi.ac.r do. Flo.in.l.ex hac lege.ff.si quadru.pau.fecisse dicatur. Item predictum statutum nõ habet locum in calcaribus. tertus est notabi.in clemen. ne in agro.§.i. iuncto.§.prefate.et ibi glos.de statu monacho. nam appellatione armorum calcaria non continentur: vt ibi marime quando quis venit de foris ad clastrum non animo tenendi. Adde etiam quod appellatione armorum continentur dentes: vt est text.notabi.in.c.uoli.de pẽni.dist. prima. sed Barto.consulnit in consilio suo incipien. statuto ciuitatis canetur. vbi dicit quod statutum puniens vulnerantem cum armis non habet locum in vulnerante cum dentibus: quia armorum appellatione dentes non continentur. Sed salua ipsum quia loquitur de communi vsu loquendi qui semper debet inspici: vt in.l.labeo.§.idem tubero. ff.de sup.leg.r in.c.ex literis.el.j.de sponsa.cum simil.de quo vsu non videtur quod appellatione armorum, continentur dentes. secus autem si de iure communi. vt in.c.noli.vel dic hoc procedere in larga significatione: secus in stricta: quo casu procedit doctrina Barto.r qualiter puniatur rusticus. vide textum in.c.j.§.si quis rusticus.de pace tenenda et vio.eius. vbi etiam notatur per illum textum: an licitum sit equitanti per ciuitatẽ arma ad sellam equi portare: et ibi glos.dicit quod ille qui portat arma vetita debet perdere arma: r ille qui portat arma presumitur habere animũ malum nisi portaret ea alligata. r ibi Bald.dicit illã glos.esse in.§.seq. Item not.quod licitũ est portare arma vt quis defendat sea latrone. vt ibi dicit Bald.et glos.in.d.c.clerici. Item not.quod ad palatiũ cõmuni Florentie quod est in italia magne excellentie: nemo potest portare arma sicut nec ad palatium comitis. ita concludit Bal.in.d.§.si quis rusticus.et.§.si quis alium eiusdem.c.tene mẽti ter. quod qui spilans capillos punitur pena.x.librarũ applicandarum de

iure cõmuni parti offense et in.xx.libris auri applicandis fisco.ita singulariter visit do. Flozia.in.d.l.si seruus seruum.et quo ad primũ vide glos.in.c.clerici.xvii.q.vlt. Jo.de lig.z alios in.d.c.ne in agro.z an clericus debeat iuuare papam cũ armis.vide do.Abb.in.c.ego.M. de iureiuran.et vide glos.in.c.scisciatis.vñ.q.i.z vide Joã.de ana.in.d.c.ita quoniã.in glos.ĥ.et in.ĥ.col.de iude.

7 Homine erũ venium et iam incorporalia.in.c.i.nu.1.de reg.iur.fo.190.
Homine contractus an veniat cõtractus matrimonij.ibi.nu.4.

7 Homine monachorum an veniat abbas.in.c.vnicum.statis.nume.12.de sentẽ.excom.fo.170.

4 Homine vestis an veniat illa cum qua contractum est matrimoniũ per verba de presenti et non est traducta ad domũ nec carnaliter cognita.in c.tertio loco.nu.5.de presump.fo.121.

6 Homine librorum an veniant bastardi.remissine.in.c.raynaldus.numero.21.de testa.fo.128.

4 Homine romane ecclesie an veniant cardinales z papa.in.c.ego.M.numero.1.de iureiuran.fo.129.
Homine membri quid veniat.ibi.nu.2.

7 Homine degradationis venit aliquando dispositio.in.c.ad audientiã.nume.2.de cri.fal.fo.118.

6 Homine laicorum veniunt reges z imperatores.in.c.tua.numero.2.de decimis.fol.150.

1 Homine beneficij nõ venit annua pensio.in.c.ad audientiam.nume.1.de rescriptis.fo.78.

2 Homine prelatorum etiam cõprehenduntur inferiores cpo. Anto.in.c. fina.nume.1.de cleri.per.fo.65.

4 Homine sententie venit diffinitiua.in.c.cum olim.nu.8.de testi.fo.66.

6 Homine clericorum qui veniant.in rubri.numero.4.de vita z honestate clericorum.fol.2.
Homine vbis quãdocp̃ sola cõprehenditur ciuitas z appellatione parochie diocesis. Am.in.c.i.nu.2.de offi.archi.fo.63.

7 Homine prelatorum venit archidiaconus.in.c.i.nu.2.de eo qui furti. ordi.rece.fo.128.

2 Homine arbitrorum veniunt etiam arbitratores nisi in eis detur ratio diuersitatis.in.c.vno delegatorum.nu.4.de offi.deleg.fo.104.

1 Homine iuris venit consuetudo z statuta.in.c.cum nobis.numero.6.de elec.folio.136.

6 Homine legentium an veniant scholares.in.c.non magno.nu.3.ne cleri.vel mona.fo.237.

2 Homine prelatorum veniunt non solum superiores sed etiam inferiores habentes iurisditionẽ.in.c.cum ab ecclesiarũ.nu.1.de offi.ordi.fo.111.

7 Homine patris veniunt omnes ascendentes in lata significatione non autem de propria significatione.in.c.nam et ex.numero.1.3.z.4.de verborum signifi.fo.184.

2 Homine paruulorũ comprehenduntur minores.xiiij.ann. Anto.in.c.in decretis.nu.1.et.2.de etate et qualita.fo.43.

7 Homine fratris veniunt omnes christiani et vnũ patrẽ habent.s.deum. in.c.gaudemus.nu.4.de diuor.fo.47.

2 Homine facerdotum an veniant clerici vel ecõtra. Anto.in.c.fi.nume.1. de tempo.ordi.fo.40.

2 Homine ecclesie an et qñ veniat alia ecclesia vltra cathedralem. Anto. in.c.i.nu.1.de auto.et vsu pal.fo.21.

6 Homen matrimonij aliquãdo intelligitur de cõsummato et aliquando non:sin subiectam materiã.in.c.verum.nu.7.de conver.coniu.fo.165.

6 Hoic presbyteri an veniat cpo.in.c.presbyter.nu.2.de pecu.cle.fo.109.

2 Hoie ecclesie an veniat cathedralis tm.in.c.i.nu.3.de au.z vsu pal.fo.7.
Homine diocesis an comprehendatur prouincia.ibi.nu.9.

6 Homine ecclesie venit in materia fauorabili basilica que est ecclesia non consecrata.in.c.fi.nu.2.de consecra.eccle.vel alta.fo.108.

4 Homine actorum venit sententia.in.c.quoniã.nu.5.de proba.fo.27.

6 Homine clericorum veniunt clerici cuiuscũq; ordinis in fauorabilibus in odiosis se remittit.in.c.ĥ.nu.2.de preben.fo.23.

6 Homine dignitatis nõ venit epatus in materia odiosa.in.c.cũ nostris. nu.4.de concel.preben.fo.58.

2 Homine sententie non venit laudum in materia restringibili.in.c.i.numero.2.de arbi.fo.167.

2 Homine eunuchi veniunt tam castrati a natiuitate cp̃ non a natiuitate. Anto.in.c.ex parte.nu.3.de corpore vitiatis.fo.61.

1 **Homina** verbalia habẽt duplicẽ significationem.s.actiuam et passiuam.in rubri.nu.2.de elec.fo.117.

2 Homina vebitorum an possint emi minori pretio cp̃ fit in ipsorũ exactione.in.c.ex parte.nu.6.de alie.mut.iudi.cau.fac.fo.166.

1 Homina propria deberent emi magno pretio si venderentur.in proe. Diego.nu.7.fo.6.
Hominis proprij mutatio voluntaria in seruo prohibetur in liberorũ cessatne dolo.ibi.nume.9.
Homen appellatiuum seu impositum ab euentu durat durante potentia et habitu non omnino remoto.ibi.nu.11.et.12.fo.6.

6 Homina verbalia er quot actibus verificentur.in.c.clerici.nu.11.de vita et honesta.cleri.fo.8.

3 Homen proprium alicuius si requiritur in aliquo actu sufficit q̃ exprimatur per eutdens appellatiuum maxime qñ proprium sciri non põt. in.c.ij.nume.49.de ordi.cog.fo.148.

1 Homẽ pape in terris ecclesie z imperatoris in terris imperij z in temporalibus si non inseras in instrumẽto instrumentum corruit nisi aliud inducat consuetudo.in proe.Diego.nume.14.15.fo.7.

7 Homen si dolo mutaf per contrabentẽ in propria psona nõ vitiat ẽctũ er quo de corpore constat.in.c.tua nos.nume.3.6.de sponsa.fo.10.

5 Homen collectiuum potest adiungi verbo pluralis numeri.in.c.significauerunt.nume.2.de excep.fo.16.

6 Hominatim exprimi in penalibus dicunt illi q nomine proprio vel per indubitatas circunstantias exprimunt sẽs qñ pena incurritur ipso iure seu quando non incurritur pena ipso facto.in.c.in lateranensi.nume.7.de preben.fo.46.

4 Hominatio cõmunis reputatio excludunt nominantẽ dicentẽ contrarium etiã cum iuramento.in.c.per tuas.nume.9.de proba.fo.26.
Hominatio nõ acquirit aliquod ius nominato z quotuplex sit.in.c.quod sicut.§.super eo.nume.1.de elec.fo.148.

1 Hominatio non acquirit aliquod ius nominato.in.c.auditis.nume.3. de elec.fo.149.

1 Hominatus primo presumitur dignior.in.c.cũ dilecta.nume.4.de rescrip.folio.66.

3 Hominatus in iudicio debet citari.in capi.verum.nume.4.de foro cõpetenti.folio.63.

5 Hominatus in iudicio si in termino sibi dato nõ comparet nõ per hoc priuatur iure suo.in.c.cum super.nume.23.de re iudi.fo.68.
Judicium contra aduocatum an preiudicet parti principali vocate et presenti.ibi.nume.24.

2 Hominis proprij expressio in materia concernente dignitatem facit dispositionem realem priuilegia concessa prelato acquirentur dignitati in.c.a.nume.2.de transla.epi.fo.2.

1 Primo notatus presumitur magis dilectus et dignus.in.c.sedes apostolica.nume.5.de rescrip.fo.57.

4 Hominatio sola incidenter facta an constituat quẽ in quasi possessione filiationis donec cõtrarium probetur quando fit in actu qui magis cõuenit filio cp̃ extraneo.in.c.p tuas.nume.6.7.8.de proba.fo.26.

☞ Corse doctor erecl. Tu aduerte quod Bart.in.l.i.§.iulianus.ff.de lib. agno.notanter tenet quod sic etiam innato extra domum.arg.l.quidẽ. ff.de proba.z videtur cum sequi do.Anto.in.d.c.per tuas.de proba.qõ tamen dictum Abba.in.d.c.per tuas.vbi supra non credit procedere. per ter.an cle.si summus pontifex.in.ĥ.responso.de sentẽ.excom.z opiñ. Abb.videtur sequi do.meus Barb.in.d.c.per tuas.sed do. Fran.arc. ibi videtur sequi opi.Barto.z domini Ant.per ter.in.l.i.§.ad questionem.ff.de questio.non obst.tert.in.d.cle.si summus.quia nominatio cũ tractatu probat in preiudicium tractantis sed non ad preiudicium tertij.nam si er assertione summi pontificis probaretur aliquis esse prelatus hoc preiudicaret ecclesie vel tertio:vnde dicit ter.in.c.ex eo.de bis que fi.a ma.par.ca.pi.vbi not.quod si aliquis tractat aliquem vt prelatum presumitur contra ipsum pro prelatura.ponderat etiam tert.in.c. licet ex quadam.de testi.q̃ quis tractatus duorum qui se habẽt pro cõsanguineis probet ad eorum preiudicium tamen nõ probat preiudiciũ descendentium ex eis nisi aliud concurrat.et sic concludit qõ si aliquis nominatur filius in actu proportionabili soli filio tunc per talem nominationem probatur filiatio:p.d.l.§.ad qõnẽ.z ita ibi refidet in.vñ.col. Ego pro opi.Abba.adduco ter.insti.de adop.in fi.vbi si domin9 actis intercurrentibus nominauerit seruum filium suum lz constituat liber tamen per hoc non acquirit ius filiationis nec sufficit hoc ad accipiendum ius filij.z tamen prima facie videret qõ illa verba prolata in iudicio:veni huc fili mi.deberent operari omnem effectum non solum libertatis sed etiam filiationis.z tamen contrarium ibi decidit.tamen in dicto meo opi.Bar.z Anto.posset procedere vbi er euidentissimis cõiecturis apparet testatorem seu nominantem hoc voluisse in tali actu proportionabili magis filio quã extraneo per iura allegata per eos.et argu.eorum que not.in.c.per tuas.qui filij sint legitimi:s in dubio procederet opi.Abb.qr verba generalia z simpliciter prolata nõ obligant.c. cum venissent.de instit.z not.in.l.fi.rubinus.C.de test.milit.cũ talia verba aliqñ dicant ad cõplacentiã. Nec ob.d.§.fi.qr cum ibi posset agi de priudicio aliorũ:debem9 interpretari verbũ vt minus ledat z sufficit vt aliquid operetur.s.libertatẽ z non ius filiationis. Itẽ qr ibi non fumus in actu proportionabili magis filio fm opi.Bar.

3 Hominatio facta in iudicio de dño habet locũ eriã si fit petita res mobilis.in.c.fi.§.in alijs.nume.22.vt lit.non contest.fo.118.
Hominatio an possit fieri in iudicio de domino si nominans habet aliquod ius in re.ibi.nume.23.
Hominatio debet fieri ante litem contestatam.ibi.nume.24.fo.119.
Hominatio si est facta in iudicio valet processus cõra illũ qui non nominauit non contra dominum.ibi.nume.25.
Hominatio per quem debet notificari nominato.ibi.nume.27.
Hominans aliquem in iudicio nõ intrat de calũnia.ibi.nu.32.fo.120.
Hominans aliquem in iudicio an debeat probare se possidere nomi-

ne nominati.ibidem.nume.46.
Nominatio an habeat locum in iuribus incorporalibus.ibi.nume.50.
Nominatio habet locū etiam qñ agitur possessorio.ibi.nume.51.

3 **Non** refert an aliquid publice vel occulte fiat in his q̄ cōcernunt publicā vtilitatē.in.c.intellexim⁹.nume.13.de iud.fo.23.

4 **Notarius** an possit p alium scribere instrm̄ t postea se subscribere.in.c.inter dilectos.nu.7.de fi.instr.fo.103.

6 Notarius non debet se rogare de aliquo quod venit in cōmodū suū.in c.fraternitati.nume.8.de cleri.non resi.fo.19.

4 Notarius tenetur edere instrumenta cōmunia ppter materiam que in eis continetur.in.c.i.nume.10.de proba.fo.3.

3 Notarij habent iurisditionem ordinariam inter consentientes tantum inde est q̄ precipitur per guarentigiam ꝛc.in.c.ꝓpter.numero.14.de offi.deleg.fo.103.

1 Notarius potest alteri stipulari t ei acquirere citra aliquam cessionem licet in vno casu secus fit.in proe.Greg.nume.22.fo.8.

7 Notarius dānatus de falso an t qñ possit se rogare de instrumētis conficiendis.in.c.fraternitatis.nume.5.de bere.fo.90.
Notarius excōicatus an possit conficere instrumenta et ab eo confecta an teneant.ibidem.

4 Notarius a quibus debet esse rogatus vt instrumentum valeat.in.c.i.nume.4.de fide instru.fo.95.
Notarius qualiter debeat esse rogatus.ibi.nume.5.fo.96
Notarius an teneatur scire iura.ibi.nume.7.

4 Notarius vnus sufficit q̄ exemplet t non requirūtur plures.in.c.fi.nu.4.de fide instru.fo.114.

6 Notario asserenti in instrumento aliquid se fecisse nō creditur ei.nā creditur notario in eo quod est gestum coram eo non id quod ipse gessit.in c.cum causa.nume.12.de emp.t vendi.fo.85.

5 Notarius si condēnatur de falso instrumento non ꝓiudicat illi ad cuius instantiam fuit factum instrumentum.in.c.quānis.nume.26.de re iudicata.fo.83

6 Notarius causa delegante debet habere salarium: secus si est notarius ordinarij cui est delegata causa.in.c.cum ab omni.numero.15.de vita t hone.cleri.fo.6.

7 Notarius siue sacerdos qui semper pro talibus habiti sunt si moueat questio q̄ non sit notarius vel sacerdos quid agendum.in.c.fin.nu.6.de eo qui fur.ordi.rece.fo.129.

5 Notarius presumitur et bene diligenter exercere officiū suum t nō presumitur aliud scribere nisi id quod testes dicunt.in.c.ad audientiā.nume.6.de prescrip.fo.31.

6 Notario asserenti hoc esse factum nomine vniuersitatis ei an credatur in.c.quanto.nume.7.de his que fi.a prela.fo.66.
Notarius inscribens instrumentum falsum quo casu puniat pena falsi. ibidem.nume.8.

4 Notarius attestatur tm̄ de duobus de visu t auditu.in.c.cum causam.el.i.nu.11.de testi.fo.70.
Notarius nō potest cōficere instrumentum de facto suo: sed de eo quod faciunt partes.ibidem.nume.12

5 Notarius qui in depositione testium scripsit talis curatus ꝛc.facit fidem quod talis testis iurauerit.in.c.sicut nobis.numero.18.de re iudicata.folio.66.

1 Notarius in actibus spiritualibus nō requiritur q̄ sit clericus: nisi in aliquibus.in.c.quia ꝓpter.nume.10.de elec.fo.163.

6 Notarius constitutus per statutum loci potest inter subditos in alio territorio instrumenta conficere.in.c.sicut te.numero.14.ne clerici vel mona.fo.240.

6 Notarius si in instrumento asserit quid fore factum ab omnibus de collegio creditur sibi dicenti contrariū incūbit onus probandi.in.c.inter dilectos.nume.2.de dona.fo.106.

7 Notarius cōi an licite accipiat aliquid tpale citra peccatum simonie ex eo q̄ scribit clericos ordinatos.in.c.i.nume.5.de simo.fo.68.

6 Notarius creatus a laico salte de cōsuetudine pōt cōficere instrā in terris ecclesie etiā in spūalibus.in.c.sicut te.nu.12.ne de.vel mo.fo.240.

4 Notarius vnus ad hoc vt publicet instrm̄ de quo fuit rogat⁹ alius notarius que requirantur in.c.cum ꝓpter.nume.1.de fide instru.fo.112.
Notarius quomodo publicabit rogationes mortui si abbreviate sunt scripte per dictionem ꝛc.ibidem.nume.5.fo.113.
Notarij subscriptionis forma qui publicat rogationes alterius.ibidē. numero.6.
Notarius an possit conficere instrm̄ extra territorium illius qui ipsum constituit notarium.ibidem.nume.9.
Notarius an per alium possit conficere instrumētum.ibi.nu.10.fo.112.

2 Notarius dz deponere de his q̄ percipit sensu corporeo nō astit iudicio intellectus: t idē in teste.in.c.vnico.nume.8.de synodi.fo.148.

4 Notarius an possit abradere instrumentum.in.c.ex literis.nu.3.de fide instrumen.fo.99.

4 Notarius mandato iudicis debet scribere vacillationem.in.c.quoniā. nume.36.de proba.fo.31.

2 Notarius non potest facere fidē de eo de quo nō est rogatus: ꝛ de ꝑdu

ctione coram eo facta ꝛc.in.c.cum in iure.nu.6.de offi.deleg.fo.95.
Notario asserenti in actis talem esse procuratorem talis non adhibetur fides nisi de mandato ipse fuit rogatus.ibidem.nu.9.

7 **Notoria** ponuntur nulla monitione premissa.in.c.illud.numero.3.de cle.excom.fo.126.

3 Notorium facti fit per confessionem vel probationes in iudicio admissas notorietas iuris que fit.in.c.in literis.numero.29.de restitutione spoliatorum.fo.171.

1 Notorium potest appellari postq̄ est conclusum in causa.in.c.dudum.el.i.nume.7.de elec.fo.140.

6 Notorium iuris vel facti an requirat probationem et quam.in.c.vestra. nu.19.de coha.cle.et mu.fo.13.

5 In notoriis quis potest esse iudex in facto proprio quando pena venit terminanda a iure.secus si ab ipso iudice.in.c.proposuit.numero.8.de appella.fo.101.

2 Notorium dicitur omne id quod est in iudicio probatum.in.c.fin.nu.7. de tempo.ordi.fo.41.

7 Notorium probatur ex eo quod omnes de vicinia sciunt.in.c.cum dilectis.nu.6.de purga.cano.fo.149.

3 Notorium non inficitur ex sola negatione.in.c.si clericus.numero.4.de foro compe.fo.60.
Notorium potest opponi a iudice licet opponatur a parte.ibidem.
Notorietas excusat quem ab onere probandi.ibidem.nu.11.

5 Notorium vel publicum presumitur quod quis sciat nisi ille probet se in tali loco fuisse quod verisimiliter potuit ignorare.in.c.pastoralis.numero.7.de excep.fo.5.

5 Notoria non debet iudex pati deduci in iudicium.in.c.inter posita.numero.6.de appel.fo.137.

2 Notoria non exigunt cause cognitionem.in.c.nouit.numero.3. de offic. lega.fol.108.

3 Notorium facti permanentis non requirit etiam probationem vel solemnitatem in procedendo.in.c.item cum quis.numero.10. de restitu. spolis.fo.172.

7 Notorium facti permanentis et facti interpellati procedunt a pari.in c.cum in diocesi.nu.5.de vsur.fo.115.

7 Notorium quare sufficiat ad statim dissoluendum matrimonium.in.c. porro.nu.9.de diuor.fo.96.

4 Notorium non inficitur licet pars aduersa negauerit factum.in.c.super eo.nu.4.de testi.cog.fo.91.

7 Notorium quādo dicatur esse crimē adulterij vel incestus.in.c.cum dilectis.nu.4.de purga.cano.fo.149.

6 Notorium illud dicitur quod fit coram papa.in.c.i.numero.1. ne clerici vel mona.fo.235.

7 Notorium facti permanentis non requirit aliquam probationem: sed notorium iuris vel facti transeuntis secus.in.c.licet beli.numero.12.de simonia.fo.77.

7 Notorium dicitur illud quod fit in iudicio.in.c.cum olim.numero.2.de verbo.signi.fo.186.
Notorium inducitur per probationes in iudicio factas post tamen cōclusionem in causa.ibidem.nu.3.
Notorium iuris potest reprobari per contrarium notorium.ibidem.

2 Notorij circūstantie ꝫ non sint notorie non impediunt effectum notorij. in.c.quāto.nu.11.de transla.epi.fo.6.

4 In notoriis an requiratur citatio vel sententia.in.c.ad nostram.el.ij.nu. 4.de iurejur.fo.143.

3 Notoria non debent venire in iudicium.in.c.finali.numero.10. de libel. oblatio. fo.98.

6 In notoriis non requiritur ordo iuris.in.c.ex parte.nu.4.et in.c.qualiter.nu.6.de cle.non resi.fo.20.

5 Super notoriis nō est de facili procedendum anteqū constet an sit in veritate notorium.in.c.consulnit.el.i.nu.2.de appel.fo.97.
Super notorio non debet pati iudex quod fiat processus.nu.3.

6 Notorium insurgit ex sententia ex confessione in iudicio facta et operis euidentia.in.c.vestra.nu.3.de coha.cleri.et mu.fo.12.
Notorium iuris inducitur ex spontanea confessione in iure facta probatione et sententia.ibidem.nu.14.fo.13.
Notorium presumptionis est quoties ius aliquid indubitanter presumit.ibidem.
Notorij facti est quedā clamosa locutio ex euidētia rei proueniens.ibi.
Notorium facti permanentis facti trankuntis t nō recedentis t facti interpellari quid sit.ibidem.nu.15.
Notorium inducitur ex scientia ad minus decem hominum t res debet fieri in loco non secreto de qua et aliis modis prout diligētia iudicis cōsiderabit.ibidem.nu.16.
Notorium probatur per duos testes sicut fama.ibidem.nu.17.
Notorij iuris vel facti an requirāt ordinē iuris in eo pbādo.ibi.nu.18.

3 Notorij dicitur illud esse iudici qñ perfecta est probatio t in causa conclusum.in.c.ij.nu.5.vt lit.pen.fo.217.

2 In notoriis nō requirit discussio iudicij vel pbatio testiū.secus si manifi

festis.Anto.in.c.quoniã.nu.1.2.et.3.de fi.presby.fo.54.

5 Notoriã inducit ex priuilegio aliquo impetrato vel indulto itẽ ex pbationibus factis in iudicio.in.c.inter monasterium.nu.21.et.25.fo.77.

5 Notoria licet cessent ob onere pbandi tamẽ non relevant ab onere ponendi.in.c.vt debitus.nu.1.de appel.fo.126.

7 Notoriũ et fama pbãt̃ duos testes.in.c.cũ olim.nu.8.de priuil. fo.139.

6 Notorium illud censetur quod constat ex instrumẽto.in.c.cum olim.nu.9.de cens.fo.204.

5 Notorium dicitur illud qõ cõstat ex tenore bullarum pape.in.c.j.nu.9.de confirma.vti.vel inuti.fo.140.

3 In notoriis nõ requiritur accusator vel testis sed iudex ex officio potest punire.in.c.veritatis.nu.9.18.et.25.de do.et conta.fo.206.

1 Notorium de necessitate an recipit probationes.in.c.bone memorie.el j.nume.4.de elec.fo.141.
Notoria an et quando indigeant citatione.ibidem.nu.5.
Notorium licet aliquid sit tamẽ non constat iudici debet ipse super hoc accipere probationes.ibidem.nu.12.

6 Notorium non redditur dubium si negetur.in.c.tua nos.numero.4.de cohabi.cleri.et mu.fo.13.

5 Notorium causatur ex attestationibus factis si cõtra eas in oppositum fit.in.c.cum speciali.§.porro.nu.4.de appel.fo.130.

3 In notoriis ordo est ordinem non seruare.in.c.conquerente.nu.2.de restitu.spol.fo.172.

7 Notorium inducitur per probationes in iudicio factas post tamen cõclusionem in causa.in.c.cum olim.nu.3.de verb.sig.fo.186.

☞ Cose.Adde ad Abb.glos.reputatã sing.in.c.significauerunt.in verb. liquere.de testa.Ang.in.l.si vnus.§.pactus ne peteret.circa fi.sup glos. in opponendo.ff.de pac.vbi allegat dictũ Inno.in.c.ex insinuatione.et Bald.in aut.ad hec.C.de vsur.in.iiij.col.vbi pro hoc dicto Inno.allegat etiam text.in.l.pro sententia.C.de penis.facit glos.in.c.bone.de postu.pla.vbi.c.euidẽtia.de accu.Ita cũ ꝙ constant ex actis dicunt notoria et in omni notorio iudex de facto suppleat procedit iuris ordine non seruato qz in notoriis iuris ordo non requirit.in.c.iij.de testi.cogẽ.c.ad nostrã.el.iij.de iureiur.c.bone memorie.el.i.de elec.no.glos.in.l.j.C. qui et aduersus quos.per Inno.in.c.cum in tua.qui matri.accu.pos.et adduco Ange.in consi.cclix.lib.ij.vbi dicit quod acta faciunt rem notoriã et possunt acta principalis cause produci notario cause appellationis; et ita seruat cõmunis consuetudo mundi: vt ibi per eum.

7 In notoriis licet non seruetur ordo iuris tamẽ quãdo factum potest esse notorium et non potest; tunc secus idem si aliqua facta sint notoria aliqua non.in.c.olim.nu.5.de iniur.fo.152.

3 Notoria nõ requirunt sententiam vel minus solennẽ.in.c.cũ venissent, nume.8.de iudi.fo.31.

5 In notoriis in quibus nulla potest cõpetere defensio potest deueniri ad sententiã sine citatione: als secus.in.c.cũ olim.nu.20.de re iudi.fo.60.
In notoriis potest ferri sententia sine libello et litis contestatione. ibidem.nume.21.

5 Notorium inducitur etiam per inspectionem actorum.in.c.ex insinuatione.nume.5.de appella.fo.118.

7 **Nouum** non dicitur esse aliquid post annum.in.c.fin.nume.1. de priuile.fo.146.

7 Noua non dicitur res nisi sit tota noua nec sufficit quod aliqua pars sit noua.in.c.j.nu.2.de verb.signi.fo.181.

3 Nouatio tollit omnia priuilegia actionis precedentis et fideiussores et pignora si est voluntaria: secus si est necessaria.in.c.examinata.nume.14. de iudi.fo.38.

7 **Nouales** que dicantur.in.c.quid per nouale.nume.1.de verbo.signi.fo.184.

6 **Nouitius** debet stare per annũ ante professionẽ tamẽ vt ipse experiatur austeritatẽ monasteriũ et monasterium mores suos.in.c.ad apostolicam.nu.3.de regu.fo.161.
Nouitius potest prohiberi facere professionem si mores eius non placent monasterio.ibidem.
Nouitius non põt de iure aliqñ profiteri ante triẽnium.ibidem.nu.8.
Nouitius qui stat in religione p̃ sex mẽses et postea criuit et interuallo redijt et steterit per sex alios mẽses nõ dicit fecisse professionem.ibi.nu.9.

6 Nouitius potest intra annũ probationis ad seculũ redire nisi appareat voluisse omnino mutare vitam. et que sint signa ꝙ voluerit mutare vitã. in.c.consuluit.nu.1.2.4.6.et in.c.statuimus.in fi.de regu.fo.164.
Nouitius flue receperit habitum nouitiorum siue professoũ qui intra annum probationis erit monasteriũ an possit contrahere postea matrimonium et an licite possit stare in seculo: et an sit obligatus alicui religioni in genere.ibidem.nu.3.et.4.
Nouitij qui exierunt religionem nõ prohibentur reaccipere vestes cũ quibus intrauerunt nisi sint nimis lasciue quas non debent portare in signum antique religionis.ibidem.nu.5.
Nouitius qui intra annũ probationis redit ad seculum potest licite ad beneficia et ad ordines promoueri.in.c.postulasti.nu.1.et.2.eo.titu.

6 Nouitius non debet profiteri ante annum tamẽ professus tenetur stare licet abbates hoc permittentes puniantur.in.c.quia in insulio.nume. 4.de regu.fo.157.

6 Nouitius sponte se gerens in actibus professorum censetur professus nec potest retrocedere asserens se non fecisse animo profitendi.in.c.vidua.nume.1.2.6.et.7.de reg.fo.156.
Nouitij non debent interesse.in.c.cum professis.ibidem.nume.7.

6 Nouitius maior xxiij. ann. si acceperit habitum professorum et in eo triduo perseuerauit obligatur possessioni.in.c.ad nostram. numero.1.5. de regu.fo.158.

6 Nouitius censetur professus si vltra annum portat habitum monachalem.in.c.ex parte.nume.1.de regu.fo.164.
Nouitius intra annum probationis potest libere redire ad seculum nisi apparcat vitã mutare voluisse vel tacite vel expresse.in.c.statuimus.numero.1.et.3.eo.titu.
Nouitius qui exiuit intra annum monasterium an recuperet bona donata vel aliter alienata.ibidem numero.4.

6 Nouitius accipiens habitum nouitiorum potest intra tempus ad seculum redire: si vero acceperit habitum professorum compellitur ibi permanere vel ad aliã religionem transire etiã laxiorem.in.c.super eo.nu.1. et.2.de regu.fo.158.
Nouitius potest probare regulam alicuius religionis etiam in habitu seculari is de hoc sit standum consuetudini.ibi.nume.7.

7 **Nox** quando dicatur esse ad hoc vt sciatur quando delictum sit commissum de nocte vel de die.in.c.si perfodiens.nume.2. de homici.fo.97.

1 **Nullum** et minus vtile quando equiparentur.in.c.si proponente.nume.2.de rescrip.fo.83.

1 Nullum dicitur illud quod potest annullari: sed largo modo.in.c.ceterum.nume.8.de rescrip.fo.46.

7 **Numerus** pluralis qñq̃ ponitur ad exclusionem maioris et quãdoq̃ minoris numeri.in.c.gaudemus.nume.13.de diuor.fo.47.

3 **Nuntij** missio ad superiorem an aliquid operetur.in.c.audita. nume.10.de restit.spo.fo.168.

7 Nuntiatus nõ põt etiã prestita cautione de demoliẽdo interim edificare si denũtians nõ vult.in.c.significatib⁹.nu.1.de no.ope.nũtia.fo.136.
Et vide in.c.seq.eo.titu.
Nuntians nouum opus tenet intra tres menses vocere de iure suo als nũtiatus edificabit data cautione de opere demoliendo.ibidem.nu.2.

6 Nuntij missi ad vocandum aliquos possunt testificari super vocatione facta.in.c.dilectus.nume.6.de capel.mona.fo.188.

2 Nuntians missus pro pallio si moriat in via vel infideliter agit an sufficiat ad petiam cuitandam qõ nuntium semel misit.in.c.ad honorẽ.nu.9.de auto.et vsu.pal.fol.8.
Nuntius missus p̃ pallio quid dz habere.in.c.mandatis.ibi.nume.10.

3 Nuntius missus a iudice vt ponat creditorem in possessionem bonorũ et ipse assignauit vnã pro alia non transiert possessionem in ipsam creditorem.in.c.cum aliquibus.nume.8.de re iudi.folio.53.

4 Nuntio publico et iurato creditur.in.c.qm̃.nume.10.de proba.fo.27.

5 Nuntij accedentes pro aliis ad sedem apostolicam gaudent ne interim a partibus molestentur.in.c.j.nume.5.de cle.pere.fo.139.

2 Nuntijs an et quando detur fides.in.c.prudentiam.nume.21.de offic.de leg.folio.84.

5 Nuntijs vel alijs creditur non solum si asserant aliquem citasse: sed etiã si asserant aliqua que sint vicina et proxima ipsi citationi.in.c.cum parati.numero.4.et.12.de appel.fo.99.
Qui magis credatur nuntio vel parti vel nuntio vel notario et quanta fides adhibeatur istis nuntijs.ibi.nume.12.

3 Nuntius si dixerit se citasse ad domũ nõ intelligit qõ prius perquisiuerit personam.in.c.caulam.nume.8.de do.et cõtu.fo.197.

5 Nuntius si fuerit missus ad superiorem an operetur aliquos effectus. in.c.vt debitus.nume.18.de appel.fo.127.

7 Nuntio an sit credendum.in.c.in sententia.nume.6.de sponsa.fo.8.

1 Nuntijs publicis credit sine lris.i.c.kiscitat⁹.nu.16.de rescrip.fol.49.

3 Nuntiatio noui operis sufficit si fiat vni ex pluribus dñis.in.c.cum deputati.nume.10.de ind.fo.40.

7 Nuntiatio noui operis habet locus etiã qñ ecclesia edificat et opus post denuntiationem cõstructũ dz destrui expẽsis edificantis.in.c.j.nume.1. de noui ope.nun.fo.134.
Nuntiatio noui operis nõ operatur qõ edificium postea cõstructum destruatur qñ notorium est nuntiantem nullum ius habere: secus si dubitatur.ibi.nume.10.

7 Nuntiatio noui operis non debet nec potest fieri illi qui est in aliqua dignitate vel magistratu nisi dignitas vel magistratus sint perpetui.in.c.cum ex iuncto.nume.1.de noui ope.nun.fo.135.
Nuntiatus si velit ostendere sibi esse ius edificandi põt nũtiãs excipere ꝙ non audiatur nisi demolito edificio ꝙ est verũ si excipit ante litẽ contestatam: post vero non admittit talis exceptio.ibi.nume.3.
Nuntiatio noui operis an transeat in successorẽ nũtiati.ibi.nume.8.
Nuntiatio noui operis nõ habet locum in operis rusticanis: vel vbi in dilatione esset periculum.ibi.nume.9.fo.137.

6 **Nuptie** simulate tenent in foro iudiciali: quia ibi iudicat sm extrinseca: secus in foro penitentiali. in.c.tua nos.nume.8.de sponsa.fo.10.

7 Nuptie innite multa procreat mala. in.e.requisiuit.nu.4.de spon.fo.8.

Nuptie secūde nō benedicūtur: & benedicens puniendus est. in.c.i.nume.1.&.3.de secun.nup.fo.51.

7 Nutritor non tenetur nutritium vt filium instituere. in.c.transmisse.nume.2.qui fil.sint legi.fo.38.

Deltera. O.

2 **Obedientia** an & qñ & in quibus est ꝓstanda per subditos prelato vel aliter superiori. Anto. in.c.ad aures.nu.1.de tempo.ordi.fo.37.

3 Obediēs alicui ar presumat facere tanq superiori an ex timore vel quo modo. in.c.olim inter.nu.9.de resti.spol.fo.190.

5 Obedientia propter que crimina est denegāda prelatis. in.c.cum nō liceat.nu.3.de prescrip.fo.29.

6 Obediētia solius prelati vel abbatis crēpti prestita superiori nō preiudicat ad trāsferendū subiectionis possessionē nisi interueniat cōsensus capituli. iu.c.cū dilectus.nu.7.de relig.domi.fo.187.

2 Obediētia nō est prestāda superiori mandāti id sup quo ipse potest dispēsare. Anto. in.c.dilectus.nu.3.de tempo.ordi.fo.39.

3 Obedire ecclesie quis nō cogitur nec debet qñ ex tali obediētia resultaret peccatū. in.c.literas.nu.25.de resti.spo.fo.182.

4 **Obligatio** etiam naturalis non nascitur ex simplici promissione de soluendis vsuris. in.c.debitores.nume.1.de iureiuran.fo.131.

3 Obligatus ad aliqd si in termino dato non facit qr impeditus tenetur post terminū facere. in.c.cū dilecti.nu.8.&.12.de do.& contu.fo.203.

5 Obligatio iurata quesita alteri nō potest ctiā per papā tolli. in.c.cū parati.nu.9.de appel.fo.99.

5 Obligatio bonorum si fit facta primo vni sub cōditione & postea alteri pure veniente conditione prefertur prima. in.c.preterea.numero.6.de appel.fo.109.

6 Obligatio succedit ad interesse in obligationibus facti ctiā de iure canonico. in.c.accedēs.nu.4.de concess.preben.fo.62.

7 Obligatio non inducitur ex illicite gestis. in.c.quod latenter.nume.1.de regu.iuris.fo.190.

2 Obligatio nulla pōt esse inter monachū & abbatē vel dominū & seruus. in.c.preterea.cl.ij.nu.4.de transac.fo.137.

7 In obligatione gñali de ꝯtrahēdo matrimonio subintelligit nisi ꝙ̄ ꝯtra pe superueniat. in.c.literas.nu.1.de coning.lepro.fo.25.

6 Obligatio nō succedit ad interesse in obligationibus facti qñ est electa industria persone. in.c.latores.nu.2.de pigno.fo.25.

5 Obligatio si nō fuit per vnā ex partib⁹ adimplēda altera nō tenet ctiā adimplere intellige qñ vna istarū obligationū est respectiua ad alteras alis si sunt separate: secus in.c.an sit differendū.nu.6.de appel.fo.111.

6 In obligatione gñali nō venīt ea que specialiter quis nō fuisset obligaturus. in.c.i.nu.4.de pignoribus.fo.92.

5 Obligatio bonor simpliciter facta intelligit de futuris & presentibus. in.c.cum aliquibus.nu.4.de re iudi.fo.53.

6 Obligatio ꝯditionalis vel in diē nō est sufficiēs ad agēdū an diē vel cōditionē ni si talis obligatio a principio esset pura: ꝫ in ea subintelligere tur tacite dies vel ꝯditio. in.c.cū sup ꝙstione.nu.6.de ꝯcess.preben.fo.60.

7 Obligatio omnium bonorū indefinite facta concernit etiam bona futura. in.c.quia circa.nu.5.de priuileg.fo.133.

5 Obligatio naturalis nō oritur ex sua iniusta a qua nō extitit appellatum. in.c.quod ad consultationē.nu.7.de re iudi.fo.64.

5 In obligationibus facti quare succedit obligatio ad interesse & in obligationibus dandi nō. in.c.cū venerabilis.nu.18.de excep.fo.10.

In obligationibus facti post morā interesse est in obligatione: secus in obligationibus dandi. ibi.nu.19.

2 Obligatio defuncti an transeat in heredem. in.c.compromissum.nu.2.de arbi.fo.178.

2 In obligationibus facti an succedat obligatio ad interesse qñ interuenit iuramētum. in.c.per tuas.nu.12.de arbi.fo.171.

6 Obligatio naturalis oritur ex ꝯtractu ipso iure nullo rōne solēnitatis nō seruate. in.c.qr plerīq.nu.31.de immu.eccle.fo.2.

6 Obligatio an & quomodo queratur ex diuturna prestatione alicuius rei. in.c.peruenit.nu.2.de censi.fo.203.

7 Obligatio non oritur ex facto a iure improbato. in.c.super eo.nu.8.de conditio.appos.fo.19.

6 Obligatio: promissio: stipulatio incerta valet de equitate canonica et erit taxāda arbitrio boni viri. in.c.ex parte.nu.5.de censi.fo.213.

4 Obligatio ad interesse an succedat in obligationibus facti qñ factum potest a dimpleri. in.c.veniens.nu.9.de iureiurā.fo.139.

6 Obligatus rē restituere illi qui pōt in integrū restitui an teneat in foro anime illā rē restituere. in.c.qr plerīq.nu.28.de immu.eccle.fo.233.

4 Obligaui me sub certa conditione vel sub spe aliquid consequendi si mihi non seruatur fides ego non teneor alteri seruare. in.c.peruenit.el ij.nu.3.de iureiuran.fo.129.

6 Obligatus naturaliter tantum peccat nisi adimpleat quod promisit. in.c.qr plerīq.nu.11.de immu.eccle.fo.231.

Obligatus ciuiliter tātum puta in chirographo vltra biennium non tenetur in foro anime. ibi.nu.18.

3 Obligatus ad aliquā rē tradendā tenet illā tradere liberā & a nemine occupatā. in.c.ecclesia sancte marie.cl.ij.nu.4.vt lit.pendē.fo.218.

6 Obligās se deo sponte magis meretur quā ille qui necessitatus se obligat. in.c.magne.nu.5.&.6.de voto & voti redemp.fo.177.

6 Obligās se ad faciendum aliquod opus pio certa mercede quo tempore pōt petere illam mercedem. in.c.propter.nu.19.de locato.fo.87.

6 Obligatus ad seruiendum aliquibus sub nomine collectiuo puta vni collegio debet secūdū quod numerus crescit vel decrescit. in.c. quāto. nu.5.&.9.de censi.fo.202.

7 Obligare potest se aliquis ad perdēdū causam vel beneficium si aliqd non facit. in.c.fi.nu.3.de cri.fal.fo.119.

2 Obligatus ad aliquid faciendū si ingrediatur religionē quo succurrat creditori. Anto. in.c.vnico.nu.8.de obli.ad ratio.fo.59.

6 Obligare se an & quādo possit quis nō emere vel nō vēdere. in.c.nuper. nu.2.de decimis.fo.155.

1 Obligare se quis nō pōt ad penā beneficij perdendi. in.c.cū dilecti.nu. 14.de elec.fo.153.

6 Obligatus ad dandū fideiussorem nō liberatur dando clericum. in.c.i. nu.6.&.5.de fideiusso.fo.97.

2 Obligatus ad certam quātitatem certo die sub pena soluenda si parte intra terminum soluerit non tenetur ad integram penam. in.c.tuā. ad numerum.i.de penis.fo.110.

Obligatio diuidua vel indiuidua que dicatur. ibi.nu.5.

6 Obligatus ratione oneris realis potest se exonerare dimittēdo ipsam rem oneratam. in.c.de terris.nu.4.de decimis.fo.147.

6 Obligatus qui potest per se vel per alium obligationem expedire si nō pōt per ꝭ teneatur p aliū. in.c.licet.nu.13.de vo.& voti red.fo.176.

Obligationes facti trāsmittūtur ad heredes & executores ipsarū. ibi.

6 **Oblationes** que fiunt imagini depicte in muro alicuius parochie cedūt ecclesie parochiali & idem si fiant capelle existēti infra parochiā. in.c.pastoralis.nu.2.de bis que fiunt a piela.fo.69.

7 Oblationes alicuius ecclesie debite alicui ex prescriptione nō faciunt qō ille teneatur ad onus fabrice illius ecclesie. in.c.cum inter vos.nu.5. de verb.signi.fo.188.

6 Oblationes vel eleemosyne facte alicui imagini vel picture existēti infra limites parochie ꝛs in domo alicuius priuati cedunt lucro presbyteri parochialis. in.c.qm̄.nu.1.de decimis.fo.147.

6 Oblationes facte alicui capelle cedūt lucro eccle parochialis sub qua est capella. in.c.i.nu.4.de statu mona.fo.179.

6 Oblationes que fiunt imagini que est infra limites parochie cedūt lucro presbyteri parochialis. idem si fiant capellis vel altaribus fundatis infra parochiam. in rubr.nu.2.&.4.de parochīs.fo.141.

6 Oblationes facte in aliqua ecclesia censentur facte contemplatione ecclesie & nō celebrantis in ea. in.c.pastoralis.numero.2.de bis que fiunt a piela.fo.69.

7 Oblationes que sint que proprie dicātur de quibus rebus et a quibus debeant fieri et quando debent fieri. in.c.causa. numero.1.de verborum signi.fo.182.

5 Oblationes que fiunt capellis sitis infra aliquam parochiam cedunt de iure ecclesie parochiali sub qua sunt site. in.c.ex transmissa. nume.3. de prescrip.fo.28.

6 Oblati alicui monasterio dicuntur illi qui se et sua obtulerunt habitu nō mutato. in.c.nō est.nu.2.de reg.fo.158.

7 Oblati non tamen plene alicui religioni nō gaudent priuilegijs illius religionis. in.c.cum & plantare.nu.4.de priuileg.fo.137.

6 Oblatus alicui monasterio dando se et sua intantum efficitur seruus illius monasterij vt non possit trāsire ad stricciorem religionem in.c. quod a te.nu.5.de cle.coniug.fo.15.

6 Oblationes facte in aliquo altari censentur facte contemplatione ecclesie. secus presumuntur facte contemplatione ipsius altaris. et idem in alijs relictis. in capitulo primo. numero.3.de successio. ab intesta. folio.130.

2 **Obliuio** cadit etiam in papam. in.c.ex parte.el.j.nume.3. de offi.dele.fo.77.

1 **Obreptio** vitiat processum ipso iure. in.c.cum dilecta.num. 7.de rescrip.fo.66.

4 **Obses** Laici an possint dari in obsides. in.c.ex rescripto.nu. 7.de iureiuran.fo.134.

Monachi et clerici an et quando possint dari in obsides. ibidem.numero.8.

7 **Occasio** capta de morte dari non dz tam in matrimonio ꝙ in promissione beneficiorum ante vacationē. in.c.fi. nu.2.de eo qui du.in ma.fo.24.

7 **Occidens** illum qui de iure positiuo veniebat occidendus tenetur in foro anime. secus si de iure vel natu-

rali vel otiuno quia in nullo foro punitur.in.c.interfecisti.nume.2.de homi.fo.96.

7 Occidens parentē vel filium punitur ꝑ leges etiam in terris ecclesie quia ꝑ canones nō reperitur in hoc aliqua pena.in.c.j.nūe.3.de his qui filios occiderunt.fo.94.

6 Occidere nō licitum alicui seipsum ex aliqua causa etiam ad vitandum peccatum.in.c.ex parte.nu.2.de sepulturis.fo.138.

7 Occidere an possit pater inuētum cū filia in actu venereo.in.c.veniens.cl.j.nu.8.de sponsa.fo.7.

3 **Occultans** se vt impediat citationem quo casu habetur pro pereimpte citato.in.c.ij.ꝑ.porro.nu.6. et.nu.vi lit.nō contesta.fo.115.

7 Occultum dicitur aliquid esse etiā quod aliquibus sit notū.in.c.questum.nu.4.de peniten.et remis.fo.159.

3 **Odium** si cōcurrit cum fauore consideratur fauor.in.c.in litem.nu.34.de resti.spol.fo.171.

4 Odium priuatum et nō publicum repellit quem a testimonio.in.c.quoties.nu.4.de testi.fo.38.

6 In odiosis centum et centum non faciunt.cc.in.c.ad apostolicam.nu.9.de regu.fo.161.

3 **Offensio** licita est propter defensionē persone alterius iniuriate in persona vel rebus.in.c.olim.cl.j.nu.18.de restitu.spolia.fo.180.

6 **Officiales** vel cōsiliarij an teneantur potius dimittere officium quam aliquid constituere vel consentire quod non sit bonum.in.c.a duersus.numero.19.et.21.de immunitate ecclesiarum.fo.230.

6 Officialis an et quo casu teneatur finito officio de gestis in officio et vsq; ad quantum tempus.in capi.a duersus.numero.14.de immunitate ecclesiarum.fo.230.

2 Officiales si capiunt clericum violenter de mandato episcopi non incurrunt excōicationem.in.c.i.nu.5.de offi.ordi.fo.110.

6 Officiales possunt puniri et inquiri de male gestis etiam finito officio. in.c.ea que.nu.4.de statu mona.fo.183.

7 Officialis inficiens manus in clericum incidit in excōmunicationē.in c.si vero.cl.nu.1.3.4.6.de sen.excō.fo.164.
Officialis capiēs clericum de nocte et illū ducēs ad curiā epi nō incurrit excōicationem vel si fecerit mādato epi.ibi.nu.6.et.7.

7 Officialis capiēs clericum cūtem de nocte nō incurrit excōicationem. in.c.vt fame.nu.6.de sen.excō.fo.175.

7 Officiales an licite possint aliquod munus accipere.in.c.et si q̄stiones. nu.8.de simo.fo.73.

2 Officiales non possunt cognoscere inter suos subditos in alieno territorio nisi cōsensu partium expresso et de licētia iudicis illius territorij. in.c.ꝑ.et.ꝑ.nu.16.de offi.delegato.fo.103.

6 Officiales nō debēt habere aliquod premiū si capiunt exbānitos quia ratione officij tenētur ꝺs capienti fit statutū certum premium.in.c.ecclesias.nu.2.de censi.fo.201.

6 Officialis vltra debitū exigēs tenetur in foro cōscientie restituere.in.c. quia plerique.nu.33.de immu.eccle.fo.238.

2 Officiales an possint per subditum seruire.remissiue.in.c.si.ꝑ.is autem.nu.4.de offi.deleg.fo.105.

2 Officialis an possit cōueniri tam ciuiliter ꝙ criminaliter donec est in officio.in.c.legebatur.nu.3.de maio.et obe.fo.125.

3 Officialis electus antecēp accipiat possessionem officij nō administrat idē extra territorium.in.c.significauerūt.nu.6.de iudi.fo.46.
Officialis electus ad aliquod officium si nō exerceat et aliqua causa an currant sibi tempora.ibi.nu.8.
Officialis cui aliquid opponitur interim nō administrat.ibi.nu.10.

2 Officiali iniuste execuēti an et qui licitum sit resistere impune siue pars grauata appellet siue nō.in.c.si qui.nu.2.de offi.deleg.fo.75.

2 Officialis negligens deponitur ab officio.Anto.in.c.j.numero.1.de offi.cura.fo.70.

6 Officialis excōicatur volēs cōstringere clericū etiā in minoribus legere vel dictare sententiā sanguinis vel vt sit minister iustitie.in.c.sententiam.nu.9.de cle.vel mona.fo.241.

5 Officialis an teneat dimittere officiū si nō pōt aliter iniuste rei obuiare remittitur.in.c.cōsuluit.nu.6.de appel.fo.104.

7 Officialis secularis si condēnauit clericū et ex hoc ipse clericus passus fuerit dāna tenet ipse officialis refarcire oia dāna et ci de iniuria satisfacere.in.c.olim.nu.1.de intur.fo.152.

2 Officiales si sunt simul extranei quis eorum preferatur.in.c.j.nu.4.de maio.et obe.fo.124.

2 Officiali iniuste execuēti potest resisti etiā per tertium.in.c.ex literis. nu.2.et.3.de offi.deleg.fo.95.

5 Officium iudicis datur contra quelibet possessorem ex naturali equitate.in.c.bone memorie.nu.16.de appel.fo.119.

7 Officio duplici incompatibili nemo potest fungi.in.c.qualiter et quando.cl.ij.nu.7.de accu.fo.65.

2 Officium iudicis et actio an sint idez.in.c.iudicis officium.nume.2.de offi.iudi.fo.124.
Officium iudicis quando imploratur an requiratur in libello ꝛclusio et quomodo.ibi.nu.6.
Officium iudicis extenditur ad accessoria que venerunt post litem contest.secus ante.ibi.nu.4.
Officium iudicis nobile et mercēnarij qō fit et eius exēpla.ibi.nu.5.
Officium iudicis nō perpetuat per litis cōtestationē.ibi.nu.8.

7 Officium chirurgie est interdictū oib⁹ clericis et peccāt exercēdo etiaz intuitu pietatis.in.c.tua nos.nu.2.et.5.de homi.fo.101.

7 Officium si qs non pōt habere qz fuit ad hoc inhabilitatus pōt tñ ad illud eligi:vel sic ꝑm aliā litterā quō pōt habere vnū officiū:qz inhabilitatus pōt eligi ad aliud.in.c.excōicamus.ibi.nu.5.de bere.fo.92.

5 Officiū iudicis an possit implorari ante lit.contesta.in.c. significante. nu.6.de appel.fo.136.

3 Officium iudicis multum cōsideratur circa spūalia et beneficialia.in.c. veritatis.nu.9.de do.et cōn.fo.206.

6 Officia diuina pñt celebrari etiam in ecclesia nō cōsecrata cū autoritate epi.in.c.ecclesie.nu.3.de immu.eccle.fo.234.

3 Officium aduocatorum est respondere de iure.in.c. pastoralis.nu.9.de iudi.fo.37.

6 Officium dignitatis siue iurisdītio an expirent mortuo illo a quo ista habentur.c.j.nu.5.ne sede va.fo.64.

2 Officium iudicis rescindēs clauditur quadriēnio.in.c.tum ex literis. nu.12.de resti.in integ.fo.159.

7 Officiū qō non spectat ad aliquē si ille exercet an sibi imputet si ex hoc aliquod scādalū oriatur.in.c.ioānes.nu.3.de homi.fo.102.

7 Officia assumētes cōtra iuris vel statutorum dispositionem qua pena puniantur.in.c.cum sit.nu.3.de inde.fo.88.
Officialis depositus propter baratariā debet tñ habere salarium pro tempore preterito et teneatur conducēti ad interesse.ibi.

6 **Oleum** nō cōsecratū si misceat cum oleo cōsecrato totū fit consecratū.in.c.qō l dubijs.nu.1.et.2.de cōse.ecc.vl al.f.206.

2 **Omissum** in materia prohibitiua censet prohibitū in materia permissiua qō nō est prohibitū censet permissum.in.c.inter corporalia.nu.37.de transla.epi.fo.5.

2 Omissum habetur pro prohibito in materia prohibita.in.c.inter corporalia.nu.21.de transla.epi.fo.4.

5 **Onus** probādi incūbit ei q asserit se esse talē nisi multo tpe pro tali habit⁹ fuerit.in.c.sicut nobis.nu.23.de re ind.f.66.

1 Onus probādi ꝙ vnus actus precesserit aliū incūbit alleganti actū precisse.in.c.cōstitutus.nu.2.de rescrip.fo.61.

4 Onus probandi cui incūbit si fuit exceptū de insufficientia facultatum alicuius ecclesie.in.c.si.nu.10.de presump.fo.124.

1 Onus probādi incūbit gratiam alleganti.in.c.bone memorie.cl.ij.nu. 19.de postula.prela.fo.113.

4 Onus probādi cui incumbit quādo aliqua opponuntur contra rescriptum vel cōtra gratiam.in.c.si.nu.8.de presump.fo.124.

5 Onus probādi in causa appellationis cui incūbit.remissiue.in.c. causam.nu.11.de re iudi.fo.64.

6 Onus impositum super aliqua facit illā rem minus valere.in.c.in aliquibus.nu.2.de decimis.fo.164.

7 **Opem** dicitur prestare qui pōt delicto obuiare et non obuiat. in.c.quāte.nu.4.de senten.excō.fo.178.

7 **Opinio** cuidēter falsa pōt appellari temeritas et presumptio quedā.in.c.quāte.de sen.excō.fo.178.

7 Opinio cōis doctoꝝ seruari dz et in iudicādo vel cōsulēdo graue est ab ea recedere.in.c.si.nu.4.de secti.nup.fo.51.

3 Opiniones quādo sunt dubie in aliquo casu an stetur determinationi ecclesiastice.in.c.licet ex suspecto.nu.10.de fo.cōpe.fo.71.

2 Opinio in qua cōcurrunt plures doctores est tenēda nisi probabilibus rationibus cōuinci possit.in.c.prudentiā.nu.4.de offi.deleg.fo.83.

7 Opinio cōis est tenēda.Abb.in.c.tua nos.de vsu.et in.c.prudētiam.de offi.deleg.et in.c.querēti.co.ti.in prin.et in.c.nouimus.de verbo.signi.et in.c.cum sint.de decī.et in.c.ij.de cogna.spi.et in.c.venientes.de censi.et in.c.j.post Jo.an.de cōsti.vide oīno cum in dictis locis:an et quādo sit sequenda opi.cōmunis et quando non.

4 Opinio quid sit.in.c.quāto.et infra.nu.2.de presum.fo.116.

7 Opinio equior est sequēda vbi varij sunt doctores et si vtraq; est rationabilis sequendum est plurimorum iudicium et quando.in.c.ij.nu.3.de cogna.spiri.fo.27.

☞ Corsetus.Adde ꝙ quando iurisconsultus refert diuersas opiniones et non eligit aliam ex illis in dubio videtur sequi illam quam vltimo loco retulit.Cy.in.l.j.C.de sacrosan.eccle.legitur et notatur in.l.qui filiū. ꝑ.fabinus.ff.ad trebel.similiter dicimus de Innocen.ꝙ illa opinio dicatur teneri ab eo quam vltimo loco refert.ita dicit Joan.an.in.c.j.de prinileg.lib.vi.et Bald.in aut.et testamēto.C.de col.et Barba.in repetitione.c.ra Fynaldus.de testamen.in.liij.charta.et vide glos.in.l.ea lege. C.de cōdi.ob causam.que dicit altera pars est vera que est vltima.optime facit tert.et in.l.bona fides.ff.de posit.et in.l.fi idem.de iurisditione om.iudi.et in.l.damni infec.ꝑ.fabinus.ff.de dam.infec.nisi doctor aliquam

quam deliberate videatur tenere: puta qr repetit in plurib⁹ locis per tex. in l. diui fratres. ff. de iurepatronatus. r vide Joā. and. in c. fi. super glos. vt quia de senten. excō. lib. vi. r in. c. j. de pe. eo. lib. Bal. dicit q illa presumitur esse opi. doct. vel iurisconsulti que reperitur vltima in scriptura: vt ipe no. in titu. an apud do. qō fen. ter. de vsi. feu. et presumitur questio determinata pro illa parte r opinione si aliter non constat de expressa decisione: vt no. per cum in. d. l. bona fides. vbi ergo in glos. reperiuntur contrarie opi. vltima tenenda est: vt ipse no. in. l. fi materterra. C. ne de statu defunc. quare in dubio vltima opi. magistrorum videtur approbata: vt ibi not. per cum in. l. j. in fi. ff. de consti. pūn. r glos. in d. l. qui filium. in. §. fabinus.

1 Opinio cōmunis doctorum inducit probabilem errorem et iudicans secundum eam non tenetur ad penam in. c. j. numero. 24. de postulatio. prelato. fo. 108.

3 Opinio glosse nec etiam cōmunis que est falsa euidenter nō est sequenda. in. c. capellanus. nu. 3. de ferijs. fo. 139.
De autoritate glosse vide supra in ver. glosse. in litera. G.

6 Opinio cōmunis non est tenenda si apparet euidenter falsa. in. c. scientes. nu. 4. de cenſi. fo. 199.
Opiniones diuerse quando sunt inter doctores est tenenda opinio media. ibidem.

3 Opiniones plures si reperiūtur in aliquo precepto non peccat qui non seruat illud preceptum. in. c. capellanus. nu. 6. de ferijs. fo. 140.

6 Opiniones doctorū quotiescūq; reperiūtur cōtrarie difficile est pferre sententiam. in. c. cum sint. nu. 3. de decimis. fo. 148.
Opinio cōmunis doctorum si est euidenter falsa potest cōtemni r contra eam debet iudex iudicare. ibidem.

3 Opinio cōmunis doctorum inducit iustam causam litigandi. item opⁱ nio singularis alicuius doctoris que sit probabilis. in. c. finem. nu. 23' et. 26. de dolo r contu. fo. 201.

4 Opinio leuis que sit. in. c. licet. nu. 8. de proba. fo. 22.

7 Opinio cōmunis doctorum si est falsa nō est admittenda r cōtra ipsam legitime pronūtiatur. in. c. tua nos. nu. 9. de vsur. fo. 113.

7 Opinio a pluribus approbata in dubio est sequēda. in. c. nouimus. numero. 1. de verbo. signi. fo. 187.

1 Opinio communis doctorum est seruanda si non est euidenter falsa. in c. j. nu. 15. de consti. fo. 16.

1 Opponens aliquas solēnitates defuisse in aliquo actu habet probare. in. c. cum dilecti. nu. 13. de elec. fo. 163.

3 Optio an detur iudici vel parti in remedijs alternatiue a iure inductis. in. c. prout. nu. 22. de do. r cōtu. fo. 199.

6 **Oratio** gñalis q̄ fit p mortuis an tantū pſit defunctis quātū oratio spālis. in. c. fraternitatē. nu. 4. de sepul. fo. 134.
Oratio que fit pro defunctis si eis nō prodest: prodest salt̄ alijs defunctis vel facienti. ibidem.

7 Oratoria priuata nō gaudent priuilegio ecclesiarum. in. c. patentibus. nu. 3. de priuileg. fo. 138.

6 Oratorium ab ecclesia quomodo differat r in quibus. in. c. fina. nu. 3. de cenſi. fo. 206.
Oratorium nō gaudet immunitate ecclesiastica nisi fit constructū pontificis autoritate. ibi. nu. 4.
Oratorium constructum autoritate pontificis nō pōt vlterius ad humanos vsus deputari: secus si autoritate priuata. ibidem.

4 Ordinarius an possit produci in testem coram suo vicario vel officiali vel iudice foraneo. in. c. dilecto. nu. 11. de testi. fo. 75.

4 Ordinarij autoritas an sit semper necessaria in publicatione per alium notarium facienda. in. c. cum. §. nu. 2. de fide instru. fo. 112.

3 Ordinarius an possit recusari si assessor est suspectus. in. c. j. nume. 14. de iudi. fo. 4.

4 Ordinarij appellātur episcopi r etiam inferiores. in. c. post cessionem nu. 1. de proba. fo. 10.

1 Ordinarius ex quibus impedimētis priuetur iurisditione. in. c. scisciatus. nu. 7. de rescrip. fo. 53.

7 Ordinarius potest interdicere spōsalia clādestina. in. c. cum inhibitione. nu. 6. de clande. desponſa. fo. 17.

3 Ordinarius potest quādo vult cōm illam iurisditionem renocare. in. c. accedens. el. ī. nu. 9. vt lit. nō contest. fo. 112.

4 Ordinarius pōt iudicare vltima die sue iurisditionis si successor nō venit delegatus r o indistincte pōt. in. c. r si rps. nu. 7. de iureiurā. fo. 163.

2 Ordinarius censetur effectus delegatus si papa sibi rescribat trāſ cuilibet extraneo. in. c. graue. nu. 5. de offi. ordi. fo. 123.

7 Ordinarius habet potestatem ligandi r soluendi in habitu nō in actu in. c. j. nu. 7. de simo. fo. 68.

7 **Ordo** iuris non requiritur in notorijs: r ideo accusans notorie criminosum non se inscribit nec requiritur clamosa insinuatio. in. c. licet beli. nu. 3. de simo. fo. 77.

2 Ad ordines quilibet presumitur idoneus nisi probetur contrarium. Anto. in. c. ex parte. el. ī. nu. 2. de corpo. vitī. fo. 61.

2 Ordines sacri possunt per solum episcopum conferri non tamen tolli. Anto. de but. in. c. inter corporalia. nu. 3. r. 4. de trāſla. prela. fo. 18.

Ordines sacri conferuntur per solum cōm intelligē remotis alijs epis nō tamen remoto cōsensu sui capituli. ibi. nu. 8.

2 Ordo iudiciarius pōt remitti in totum cōuictione partium r tūc pnunciatio facta per iudicem valebit in vim pacti. in parte vero non pōt remitti. in. c. de causis. nu. 8. de offi. deleg. fo. 74.

2 Ordines sacri intra quod tempus possunt vel debent accipi. Ant. in. c. preterea. nu. 3. de eta. r quali. fo. 44.

6 Ordines plures sacri nō possunt vni eadē die conferri. in. c. cū filius. nu. 1. de consue. eccle. vel alta. fo. 207.

2 Ordines nō possunt conferri in die natiuitatis dñi. Anto. in. c. j. nu. 2. de tempo. ordi. fo. 35.
Ordinatus nō cōgruo tempore licet recipiat characterem nō tamē recipit ordinis executionem. Anto. in. c. ī. nu. 2. eo. titu. fo. eo.
Ordinās extra ipa ordinādi prigatur potestate ordinādi. ibi. nu. 3.

3 Ordinis iudiciarij amissio respicientis nullitatē sententie an recipiat probationem contrariam. in. c. cum ad sedem. numero. 32. de resti. spoliato. fo. 188.

2 Ordo subdiaconatus est ordo sacer. Anto. in. c. j. numero. 4. de ordi. ab epi. fo. 42.

2 Ordines sacri an et quibus casibus liberent filios a patria ptāte. Anto. in. c. in decorum. nu. 4. de eta. r quali. fo. 43.

1 Ordines sacri nō debēt cōferri extra quatuor tempora. in. c. q̄ ficut. §. super eo. nu. 13. de elec. fo. 148.

3 Ordo iudiciarius quo ad forum laicorum non potest tolli a papa. in. c. quod clericis. nu. 6. de fo. compe. fo. 68.

7 Ordines plures sacri citra quatuor minores nō possunt eadem die conferri. in. c. cum. Dilator. nu. 1. de eo qui furti. ordi. recep. fo. 128.

2 Ordo clericalis an sit dignitas. Ante. in. c. eo libentius. nume. 1. de ser. non ordi. fo. 58.
Ordinari an debeant ad ordines sacros administratores bonorū alterius. Ant. in. c. j. nu. 1. 2. 3. 7. 9. 10. de obli. ad ratioci. fo. eo.

2 Ordo episcopalis an imprimat characterem. Ant. in. c. post translationem. nu. 25. de renun. fo. 32.

5 Ea que sunt ordinis episcopalis non prescribuntur. in. c. venies. nu. 4. de prescrip. fo. 42.
Ordinis episcopalis que sint. ibi. nu. 5.
Ordines sacri etiā prima tōsura nō debent capi nisi a pprio episcopo: nisi in casibus de quibus ibi. r nu. 6.

1 Ordo absolutionis ab excōmunicatione. in. c. ab excōmunicato. nu. 19. de rescrip. fo. 79.

7 Ordines sacri nō debēt recipi a prelato simoniaco. in. c. per tuas. el. ī. nu. 1. de simo. fo. 79.
Ordines sacri nō sunt recipiēdi a simoniaco prelato vel excōmunicato aut depposito r suspenſo. ibi. nu. 10.

6 Ordines sacri dicūtur a subdiaconatu supra per excellentiā alij etiam sunt sacri sed non illo modo. in. c. primo. numero. 2. de clericis coniugatis. fo. 13.

7 Ordo si non seruetur in aliquo actu an reddat actum nullum. in. c. vniuersitatis. nu. 10. de sen. excō. fo. 170.

2 Ordines sacri quando et quibus diebus conferantur: et an omnes simul possint conferri. Anto. in. c. de eo autem. numero. 1. de tempo. ordi. fo. 36.

3 Ordo iudiciarius seruatur in modo sententiandi quando etiam inter certas personas quis habet iurisditionem: licet in decidendo seruetur consuetudo rei super qua litigatur. in. c. ceterum. numero. 24. de iudi. fo. 20.

3 Ordo iudiciarius quotuplex sit r quo casu in eo requiritur libellus. in c. veritatis. nu. 17. de do. r contu. fo. 206.

1 Ordo iuris appositus in rescripto an inducat nouam formam. in. c. cuz dilecta. nu. 11. de rescrip. fo. 67.

6 Ordines sacri quo casu possunt cōferri infanti. in. c. nullus. nume. 3. de regu. fo. 156.

2 Ordines plures vni eadem die conferri non possunt etiam de consensu metropolitani. Anto. in. c. dilectis. numero. 1. de tempori. ordina. folio. 39.

5 Ordo iudiciarius an sit seruandus qñ agitur de nullitate. in. c. inter certas. nu. 12. de re iudi. fo. 56.

3 Ordinis omissio in processu an vitiet processum. in. c. cum dilectus. nu. 8. de can. pos. r proprie. fo. 161.

5 Ordo iudiciarius seruatur in interdicto vnde vi etiam contra contumaciam. secus si agitur via attētati. in. c. bone memorie. numero. 17. de appel. fo. 118.

7 Ordines sacri nō possunt recipi ab alieno episcopo nisi obtēta licētia a proprio. in. c. fi. nu. 1. de eo qui furti. ordi. rece. fo. 128.
Ordines plures sacri nō possunt eadem die vni cōferri tamē collati tenent licet eorum administratio sit prohibita r qñ. in. c. fi. nu. 3. 4. 5. de eo qui furti. ordi. rece. fo. 79.

7 Ordo sacer habet annexum votum continentie. in. c. vnico. nu. 3. de cle. per sal. primo. fo. 128.

3 Ordo procedendi in causis spiritualibus vendicat sibi locum in causis

ipsis cōmeris.in.c.quanto.nu.3.t.6.de iudi.fo.10.

3 Ordo iuris si in aliquo casu remittitur non censetur remissa citatio.in c.j.nu.4.de can.pos.t proprie.fo.153.

1 Ordines reiterati episcopis.in.c.quāto.nu.3.de consuetu.fo.95.

2 Ordo iuris seruādus est in quolibet possessorio.in.c.cōsultationibus. nu.9.de offi.deleg.fo.76.

2 Ordinatus ad ordines nullum beneficium habens potest agere cōtra ordinantem vt sibi de beneficio prouideatur.Anto.in.c.veniens.nu.5. de fil.presby.fo.52.

2 Ordinatus a papa an possit per inferiores deponi.in.c.per tuas.nu.2. de maio.t obe.fo.126.

2 Ordinatus extra quatuor tempora recipit characterem nō tamen exercitiem ordinum nisi fuerit cum eo per episcopum dispensatū.Anto. in.c.cōsultationi.nu.1.2.t.3.de tempo.ordi.fo.40.

7 Ordinatus a schismatico est ab officio repellēdus nisi paruerit fuisse cū ipso postea dispensatum.in.c.fraternitati.nu.1.de schisma.fo.94.

7 Ordinatus si fuerit aliquis sub promissione de nō petendo ab ordinatore purgatione per aliquod tēpus vtetq; an puniatur ad tēpus t ptes a papa nō restituatur.in.c.si quis.nu.1.t.2.de simo.fo.82.

2 Ordinatus ab excōicato recipit characterē sed nō executionē.Anto.in c.cum clericis.nu.1.t.3.de ordi.ab epi.fo.42.
Ordinatus ab excōicato a quo dispensabitur.ibi.nu.2.

7 Ordinatus sine examinatione t cōsensu superioris recipit veros ordines tamen nō habet eorum executionem siue dispensationē.in.c.j.nu.1. de eo qui furti.ordi.rece.fo.128.

6 Ordinatus in aliqua ecclesia debet cōsequi alimēta in illa ecclesia etiaz si sint plures ordinati.in.c.postulasti.numero.2.t numero.3.de iurepatronatus.fo.198.
Ordinari possunt plures in eadem ecclesia non tamen possunt esse oēs rectores eiusdem ecclesie.ibi.nu.3.

2 Ordinatus si non habet beneficium potest ordinantem compellere ad prouidendum de beneficio et eius successorem. Anto.in.c.accepimus. nu.1.3.t.4.de cta.t qnali.fo.48.

2 Ordinatus contra mādatum a postoli recipit characterem t habitum ordinis.Anto.in.c.ij.nu.2.t.3.de biga.fo.60.

7 Ordinatus ad titulum ecclesie alterius clerici cum consensu tamen suo deberet uerter reditibus ipsius ecclesie dūmodo ibi in diuinis seruiat alias secus vel facultates ecclesie nō sufficerēt.in.c.per tuas.el.ij.nu.1. et.2.de simo.fo.80.

2 Ordinatus a papa non potest per inferiorem promoueri et ꝫ habeat multa priuilegia tamen non eximitur a potestate sui ep̄i.in.c.cum in distribuendis.nu.1.de temp.ordi.fo.38.
Ordinatus ab vno citra papā potest per alium promoueri.ibi.nu.2.
Ordines sacri quibus diebus conferendi sint.Anto.in.c.literas.nu.3. eo.titu.fo.39.
Ordinans puerum ad ordines priuatur potestate conferendi ordines non tamen ipso iure sed per sententiam.Anto.in.c.vel non est.nume.1. et nume.2.eo.titu.
Ordinatus in inhabili etate ad ordines sacros recipit ordines t eorum executionem nisi suspendatur.ibi.nu.3.t nu.9.

2 Ordinari primo preferendi sunt ceteris paribus.in.c.j.nume.j.t.3.de maio.t obedi.fo.124.

6 Ordinatus ad maiores ordines non est obligatus seruire in minoribꝰ nisi ex necessitate.in.c.vt quisq; nu.4.de vita t bone.cle.fo.4.

4 Ordinādus tenetur omnino prodere ea que impediūt ordinis executionem.in.c.cum causam.el.j.nu.14.fo.-0.

2 Ordinario alicuius in presbyterū quo t cū qua solēnitate fieri debeat. Anto.in.c.nec archiepi.nu.2.de tempo.ordi.fo.37.
Ordinans t ordinatus extra tempora puniturAnto.in.c.cum quidā. nu.1.eo.titu.fo.38.
Ordinatus extra quatuor tempora caret executione nisi per papam dispensetur.ibi.nu.2.3.4.5.fo.37.

2 Ordinatio presbyteri cū qua solēnitate fieri debet vel aliorum.Anto. in.c.si.nu.2.de sacra.non ite.fo.51.

7 Ordinario vel consecratio non censetur simoniaca si ordinatori aliquid fuerit donatum non tamen ex pacto.in.c.et si questiones.numero.1.et 4.de simo.fo.72.

4 **Originale** ostenditur iudici vt videat sufficit tamen quod copia remaneat in indicio.in ca.j.numero.32. de probatio.fo.4.

5 Ad originale recurritur si transumptū discordat cum originale.in ca. cum venerabilis.nu.7.de excep.fo.9,

De littera.P.

7 **Actum** apponi an possit in cōtractu matrimonij q̄ vxor nō tenetur sequi virū t q̄ vir teneatur stare in certo loco.in.c.j.nu.5.qui matri.accu.pos.fo.44.

7 Pactio et promissio potest appellari fides t veniens contra promissionem dicitur venire cōtra fidem prestitam.in.c.j.nume.2. de sponsa duo.fo.17.

6 Pactū cōtra accidentalia cōtractus valet:contra substātialia vero non. in.c.vnico.nu.6.de commodato.fo.79.
Pactū appositū cōtra naturā contractus possibile est q̄ faciat ipsum transire in vim alterius contractus.ibi.nu.10.

6 Pactū de futura successione an t qñ valeat t an firmetur iuramento. in.c.nulla ecclesiastica.nu.10.de concel.preben.fo.56.

7 Pactum licite fit de eo q̄ a lege permittitur.in.c.de infidelibus.nu.6. de constan.t affi.fo.32.

4 Pactum nudum siue causa an valeat.in.c.si cautio.numero.2.de fi.instrumen.fo.111.

7 Pactū q̄ periculū spectat ad recipientē pecunias an sit feneratitiū.in c.per vestras.nu.8.de dona.inter vi.t vxo.fo.49.

3 Pactū de nō petēdo factū inter maritū t vroz̄ nō impedit restitutionis petitionem.sic quando vnus diuertit ab alio.in.c.literas.nu.10.de resti.spo.fo.181.

3 Pactum de non diuidenda societate non valet.in.c.si diligenti.nu.8. de foro compe.fo.73.

2 Pactū nudū ligat de iure canonico.in.c.j.nu.1.2.3.t.5.ō pactis.f.132.
Pactū nudū quid sit t quibus modis vestiatur.ibi.nu.4.

1 Pactum positū in cōpromisso vt eligatur vnus nō valet.in.c.quia propter.§.vel saltē.nu.3.de elec.fo.164.

6 Pactum de non petendo ius sibi in futurū cōpetiturum valet.in.c.ex multiplici.nu.7.de decimis.fo.144.

7 Pactum q̄ monachus habeat proprium an valeat.in.c.infinuāte.nu.6. qui cle.vel vo.fo.22.
Pactum cōtra naturam cōtractus quid operetur.ibidem.

6 Pactū vel cōsuetudo cōtra naturā cōtractus nō valet nisi per appositionem pacti ille cōtractus transeat in vim alterius cōtractus.in.c.si. nu.4.de precariis.fo.78.

7 Pactum de lucrāda dote t donatione propter nuptias soluto matrimonio valet dūmodo sit equale t quomodo fieri debeat.in ca.donatio. nu.11.de dona.inter virū t vxo.fo.50.

7 Pactum de reuendendo facit presumi contractū usurarium coniunctum cū modicitate pretij t emptor cōsuecuit usuras exercere.in.c.cōquestus. nu.7.de usur.fo.113.

6 Pactū de lucrādis fructibus positum in cōtractu emptionis reddit ipsum suspectū q̄ natura talis contractus est lucrari fructus.in.c.illo vos.nu.6.de pigno.fo.94.

1 Pactum de futura successione iuratum quo casu valeat.in.c.venerabilem.nu.24.de elec.fo.156.

6 Pactum legis cōmissorie an habeat locū in pignore.in.c. significante. nu.1.t.6.de pig.fo.95.
Pactum legis commissorie quare regulariter improbatur in pignore sed non in contractu emptionis.ibi.nu.7.

3 Pactum nudum est efficax ad agendū nec valet statutum in contrarium.in.c.dilecti filij.nu.9.de iudi.fo.21.

6 Pactū de retrouēdēdo cū modicitate pretij an faciat p̄sumi contractū feneratitiū.in.c.ad nostram.nu.4.8.9.10.11.t.12.de emp.t vendi.fo.84.

3 Pactum nudum t iuramentū nō producunt actionem.in.c.nouit ille. nu.30.de iudi.fo.36.

2 Pactum vel iuramentum de nō cedendo bonis an valeat.in.c.si.nu.3. de pactis.fo.134.

7 Pacta per dissolutionē matrimonij non tenēt.in.c.t si necesse.nu.3.de dona.inter vi.t vxo.fo.48.

7 **Pagani** cōiuncti in gradu prohibito lege canonica tantum conuerti ad fidem non separantur. in.c.gaudemus. nu.1.de diuor.fo.147.
Paganus cōuersus ad fidē q plures prius habebat vxores adhereret prime t si repudiata vroze cū ea nō velit cōiam dimittat t adhereat repudiate etiā si repudiata cū alio contraxisset secus si esset fornicata.ibi.

6 **Palatium** episcopi gaudet immunitate ecclesiastica etiaz q̄ sit extra circuitum ecclesie.i.c.ecclesie.nu.9. de immuni.eccle.fo.234.

2 **Pallium** quid sit in rubrica. numero.2.de autorita. et vsu pal.fo.7.
Pallium scribēdum per e:t vnde dicatur.ibi.nu.4.
Pallei forma quomodo debet esse.ibi.nu.5.
Palleū habēt cedere patriarche archiepis sibi subiectis.ibi.nu.3.
Quid designant cruces in palleo.ibi.nu.6.

2 Pallium significat plenitudinem pontificalis officij.in.c.ad honorē. nu.2.de au.t vsu pal.fo.8.
Palleū instāter est petendū t debet peti intra tres menses a die consecrationis de iure nisi fuerit impeditus.ibi.nu.8.

2 Pallium an possit accōmodari.in.c.ij.nu.6.de au.t vsu pal.fo.8.
Ante traditionem pallei nō transfertur plenitudo pontificalis officij. in.c.nisi specialis.nu.1.eo.titu.
Que pōt archiepis cōfirmatus ante acceptionē pallei.ibi.nu.3.

2 Pallium quid sit t a quo cōcedatur t vnde dicat t que sit eius forma. Anto.in rubri.nu.1.t.2.de auto.t vsu pal.fo.20.

6 **Papa** sine cardinalis si reperiant hīe vxores facere debent vt intret monasteriū.in.c.sane.nu.3.de cuer.cōiu.fo.166.

Papa vel

Super lectu. Panormi.

6 Papa vel princeps secularis an possit ius vni? eccle alteri conferre. in.c.constitutus.nu.12.t.15.de relig.domi.fo.191.
Papa nō est dns rerum ecclesiasticarum nisi quo ad administrationē tantum.ibidem.nu.13.
Papa incurrit vitium simonie si pro iurib? spiritualibus recipit aliq̄ quod temporale.ibidem.
Papa illud ius habet in bonis clericorum quod habet imperator in bonis laicorum.ibidem.
Papa non potest priuare aliquem suis beneficijs sine causa rationabili.ibidem.nume.14.
Papa presumitur quod facit faciat cum causa.ibi.nu.15.
Papa dādo cōsanguineis bona ecclesie vt ipsos diuites faciat peccat mortaliter: secus p sustentatione.ibi.nu.16.t.17.

5 Papa interrūpit prescriptionē etiā per ptestationē extraiudicialem quia nō habet maiorē iudicem coram quo querelam exponat: alius vero non.in.c.ij.nu.9.de prescrip.fo.22.

6 Papa nō dispēsat cōtra q̄ inhabilis possit esse cardinalis sed potest si vult in.c.dilectus filius.nu.1.de concess.preben.fo.63.

5 Papa si mādet vt quideat titio repto habili de biffico si fiat collatio et postea appareat inhabilis an valeat.in.c.j.nu.29.de re iudi.fo.49.

1 Papa si aliquid facit ex plenitudine potestatis nō ꝓscribit.in.c.bone memorie.el.ij.nu.22.de postu.prela.fo.113.
Papa b3 cardinales coadiutores sine q̄bus nō expleat ardua vel nō condit legē vniuersalē super statu orbis l3 penes ipm sit omoda iurisditio.in.c.ij.nu.3.de his que fi.a ma.par.ca.fo.73.

6 Papa pōt ex aliqua magna causa dispēsare q̄ monialis possit cōtrahere matrimonium.in.c.j.nu.8.de voto t vo.re.fo.179.
Papa potest ex causa dispensare cōtra votū continentie t alius citra papam nō potest dispensare.ibi.nu.8.t.9.

6 Papa non potest eligere sibi successorem in vita.in.c.apostolice.nu.9. de dona.fo.107.

6 Papa nō pōt tollere obligationē vel contractū imitū inter partes sup iure priuato sed obligationē imitā sup iure ecclesiastico pōt ad libitum tollere idē in imperatore.in.c.ex multiplici.nu.6.de decimis.fo.160.
Papa in clericis habet plenitudinē potestatis.ibidem.

3 Papa indistincte cōcedit literas clericis vt trahāt laicos ad fori ecclesiasticum etiā iudice seculari nō negligente nisi in causa feudi.in.c.ij clericus.nu.7.de fo.compe.fo.60.

2 Papa an possit esse iudex in laicos sibi tēporaliter non subiectos.in.c. exposita.nu.2.de arbi.fo.176.

7 Papa debet ordinē iudiciarū seruare de potentia ordinaria: secus de absoluta.in.c.accusatum.nu.2.de fimo.fo.69.

1 Papa habet subditas oēs creaturas t nemo pōt declinare a sua iurisditione.in.c.qsi.nu.1.de consti.fo.41.
Papa habet iurisditionem etiā in infideles.ibi.nu.5.

2 Papa si mādat puideri in aliqua ecclesia q̄ diocesis an possit puideri in eccla cathedrali. Anto.in.c.accepimus.nu.7.de eta.t quali.fo.47.

7 Papa solus dispēsat cōtra canones nisi in casibus in quibus tacite vel expresse dispēsatio permittitur inferiori.in.c.ij.nu.3.de aposta.fo.95.

1 Papa nō pōt eligi a laicis etiā q̄ cōsuetudo ita se habeat: q̄ laici bene pōt cū clericis intervenire.in.c.mallana.nu.1.t.2.de elec.fo.180.

6 Papa mandans puideri alicui de beneficio ecclesiastico nō intelligitur de beneficio solito gubernari per regulares.in.c.possessiones.nu.4. de rebus eccle.alie fo.79.
Papa in dubio nō presumitur velle derogare cōsuetudini loci.ibi dcs.

7 Papa nō dispēsat cōtra dispositionē veteris t noui testamenti nisi in casu necessitatis qui tamē casus necessarius nō sit de sui natura ꝓhibitus.in.c.super eo.nu.2.de vsur.fo.61.

6 Papa potest conferre beneficium iuris patronatus laicorū dum tamē in collatione fiat mentio q̄ erat iuspatronatus laici alias collatio esset surrepticia legatus vero pape hoc non potest.in.c.dilectus filius.nume.5.de preben.fo.48.

1 Papa salutatio remittit peccata venialia nisi adsit mortale.in pmio Diego.nu.6.fo.6.

6 Papa potest dare licētiā clerico pugnādi in bello iusto sine metu irregularitatis.in.c.ij.nu.5.de vi.t bone.cle.fo.3.

4 Papa si nominet quē clericū in collatione beneficij nō est sufficiens p̄batio clericatus.in.c.fi.nu.7.de presump.fo.124.

3 Papa nec alius nō potest cōtra partem nō citatā pronūtiare.in.c.j.nume.4.de cau.pos.t ꝓprie.fo.162.

6 Papa potestatis plenitudo est supra omne debitum papalis dignitatis.in.c.vnico.nu.11.vt eccle.benef.li.di.con.fo.73.

7 Papa mandās aliquā sententiam ferri an censeatur ipse ferre.in.c.nouit ille qui.nu.5.de appel.fo.112.

6 Papa pōt dispēsare cōtra votū religionis ex magna causa.in.c.cū ad monasterium.nu.20.de sta.mona.fo.182.
Papa nō pōt dispēsare sine causa q̄tra substātialia regule t si dispensauerit non valet.ibidem.nu.22.

5 Papa dicitur habere potestatē temporaliū saltem habitu adeo q̄ deficiēte superiore ad ipsum recurritur.in.c.fi duobus.numero.5.de appellatio.fo.92.

2 Papa incidens in heresim potest corrigi a's nō t hic pōt deponi per concilium generale.in.c.quāto.nu.10.de transla.epi.fo.6.

1 Papa non pōt se sponte subijcere iurisditioni imperatoris t non posset causas clericorum cōmittere laicis adeo vt iudicio suo iudicēt clericos.in.c.ecclesia sancte marie.nu.6.de consti.fo.30.
Papa potest delegare causas laicis.ibidem.

7 Papa an possit statuere q̄ tollatur primū matrimoniū nō cōsummatum p̄ secūdum cōsummatū.in.c.tuas.nu.5.de sponsa duo.fo.18.
Papa amplissimā b3 facultatē in matrimonijs nō cōsummatis.ibi.

1 Papa pōt delegare collationē ordinū l3 confessionē eucharistie nō.in c.quāto.nu.9.de consue.fo.95.
Papa vtrum possit prohibere episcopis ne cōferant sacramenta.ibidem.numero.11.
Papa nō est obediendū si attētat cōtra vniuersalē statutū ecclesie.ibi.

5 Papa pōt restituere fame tā laicos q̄ clericos sibi subiectos alios vero non.in.c.cum te.nu.10.de re iudi.fo.78.
Papa non legitimat alteri suppositum.ibidem.

1 Papa si rescribit pro indigno an sit obediendū.in.c.cum adeo.nu. 4.de rescrip.fo.59.

7 Papa non legitimat in temporalibus aliene iurisditionis subiectos nisi ex magna causa.in.c.venerabilem.nu.1.qui fi.sint legi.fo.41.

4 Papa iuste pōt priuare imperatorem t alios reges.in.c.ficut.t infra. nu.12.de iureiuran.fo.161.

6 Papa pōt in vno episcopatu cōstituere duos epos: alius citra papam no possit.in.c.ne fraternitatis.nu.4.de preben.fo.31.

6 Papa subiacet confessori suo quo ad illum actum.in.c.fi.numero.6.de iudiciu.fo.54.

6 Pape in illicitis an sit obediēdum.in.c.cum ad monasterium.nu.6.de statu mona.fo.181.

1 Papa nō pōt alienare bona ecclesie sine magna causa.in.c.oudū.el.ij. nu.27.de elec.fo.178.

5 Papa t imperator l3 sint dñi in vniuerso non tamē rerū particulariū. in.c.fi diligēti.nu.2.de prescrip.fo.38.

5 Papa qñ rescribit ex certa sciētia cēsēt pinde ac si papa diceret seyelle facere ex plenitudine potestatis.in.c.inter.nu.8.de excep.fo.7.

5 Papa t imperator possunt esse iudices in causa ꝓpria.in.c.cū dilecta. nu.19.de confir.vti.vel inuti.fo.141.

2 Papa non potest sibi eligere successorē in papatu.in.c.accepimus.nume.2.de pactis.fo.133.

6 Papa an teneat cōfiteri peccata sua ꝓprio sacerdoti.remissiue.in.c.fi. nu.3.de cle.egro.fo.61

6 Papa nō succedit in iurisditione imperatoris qui nō est negligens.in c.q̄ super.nu.13.de voto t vo.re.fo.177.
Papa dz iuuare imperatorem ad domādum rebelles.ibi.

7 Papa dispensat vbicūq; in iure positiuo etiam sine causa et an peccet hoc faciēdo.in.c.per venerabilem.nu.2.4.qui fi.sint legi.fo.41.
Papa gerit vices dei t dz se quantum pōt conformare.ibi.
Papa habet cōmodam potestatē in terris ecclesie.ibi.nu.7.
Papa in terris alienis regulariter nō pōt exercere iurisditionē tēporalem sed casualiter sic.ibi.nu.15.fo.42.
Papa ex causa deponit regē francoꝝ t alios principes.ibi.nu.16.
Papa appellatur sacerdos t imperator in spiritualibus.ibi.nu.17.
Papa an debeat ardua negotia explicare de consilio cardinalium vel episcoporum.ibi.nu.20.
Papa est loco Petri.ibidem.
Papa ex causa dispēsat in casibus diuina lege ꝓhibitis.ibi.nu.21.
Papa pōt dispēsare cum religioso vt contrahat matrimonium.ibi.
Papa an possit legitimare ꝓlem susceptam ex matrimonio per dericum in sacris contracto.ibi.nu.22.
Pape potestas contra ius positiuum maxima est t tollere potest constitutiones quo ad effectus preteritos ita q̄ excōicatus illarum vigore non indigebit aliqua absolutione.ibidem.
Papa adeūdus est vbicūq; aliquod dubium seu ambiguum oriatur. ibidem.nu.58.fo.43.

6 Papa nō videt velle tollere ꝓuilegiū si semel mādat aliqd ꝑ illud nec obedientes videtur illi remūnare.in.c.pro illoꝝ.nu.14.de preben.fo.53.

6 Papa solus sine concilio non pōt statuere: contra vniuersalem statum ecclesie.in.c.maiores.nu.2.de baptis.fo.214.

5 Pape certa sciētia colligitur qñ confirmat aliquam rem cuius tenorem inserit in cōfirmatione.in.c.fi.nu.9.de confir.vti.vel inuti.fo.143.
Papa an possit priuare aliquem episcopū suo episcopatu sine causa. ibidem.nu.10.
Papa habet plenam potestatem in ecclesia militāte t omnes recipiūt potestatem ab eo.ibidem.
Papa non potest obligationem iure diuino contractam sine causa dissoluere.ibi.nu.11.fo.144.
Papa omnia potest claue non errante.ibi.nu.12.
Papa nō potest sine causa epō inuito diocesim suam in duas diuidere t duos ponere episcopos.ibidem.

Repertorium singularium materiarum

¶Papa nō potest causa cessante transferre cēm inuitum de vno ē patu in aliud sed cum causa potest.ibi.nu.13.

1 ¶Papa nil potest disponere contra euangelium.in.c.significasti.nu.2. de elec.fo.119.

¶Papa quādo est ⁊ in quibus casibus cōtra cōcilium ⁊ in quibus cōcilium cōtra papam.ibi.nu.3.

¶Papa qui est in notorio ⁊ incorrigibili peccato ⁊ in eo perfidit potest tanq̄ hereticus puniri.ibi.nu.4.

¶Papa nō pōt quē absolvere a iuramēto fine legitima cā.ibi.nu.9.

6 ¶Papa solus pōt cōferre beneficia vacatura licet de honestate nō debet facere.in.c.ppositi.nu.5.de concess.preben.fo.56.

¶Papa potest dispēsare cōtra statuta cōcilij generalis.ibi.nu.6.

¶Papa in quibus casibus nō dispensat.ibi.nu.9.

¶Papa nō dispēsat in cōcernētibus fidē.ibi.nu.10.⁊.20.fo.56.⁊ seq.

¶Papa in totū pōt tollere votū ex causa als nō: ceps vero nō potest tollere in totū sed potest ipsum cōmutare.ibi.nu.12.fo.56.

¶Papa potest facere oia que pōt ipse deus: dauetamē nō errante.ibi.

¶Papa sine causa nō potest quē absolvere a iuramēto neq̄ seipsum.in d.c.propositi.nu.13.de concess.preben.

¶Papa nō potest dispensare circa vniuersum statum ecclesie nisi ex aliqua iusta causa.ibi.nu.14.

¶Papa nō potest dare potestatē principi seculari vt possit iudicare inter clericos nisi ex magna causa.ibi.

¶Papa nō dispēsat in secūdo gradu in linea inequali sed in linea equali.ibi.nu.16.fo.57.

¶Papa nō potest iudicari nec ab imperatore nec a toto clero nec populo nisi de sola hereſi quo casu est deponēdus nō a semetipso sed ab alio ibidem.nu.17.

¶Papa cristene in peccato mortali debet moneri sin denūtiationē euāgelicā ⁊ si erit pertī notorii per qō ecclesia scandalizabitur ⁊ monitus nō desitterit poterit priuari qr sapit hereſim.ibi.nu.18.

¶Papa est obediendū circa omnia illa que precipiet nisi contineāt peccatum mortale.ibi.nu.19.

¶Papa in solbus pōt dispēsare preter ꝯ in articulis fidei vel ꝓterea que sui natura sunt mala.ibi.nu.20.

6 ¶Papa solus pōt dispēsare circa plures dignitates personatus ⁊ beneficia curata quādo ista principaliter cōcedunt ī honorē persone quo casu legatus de latere nō pōt.in.c.extirpāde.in repeti.§.qui vero.nu.38. et.39.⁊ seq.de preben.fo.44.

¶Papa ꝫ possit tollere ius positiuum pro libito voluntatis pcedit quo ad ecclesiam militantem sed quo ad dēū nō potest qđ est fundatū super bono ⁊ equo.ibi.nu.44.fo.45.

¶Papa de sola hereſi pōt iudicari de alīs vero nō qr papa iudicat oēs et a nemine iudicatur.ibidem.

¶Papa cōmittit simoniā recipiendo pecuniā de beneficijs vel de titulo ipsoꝝ.ibi.nu.53.⁊.58.quia gratis sunt conferenda.pecuniā etiā conuertendam in vsus pios.ibi.nu.54.fo.46.

¶Papa peccat si cōmittit aliquid qō sit cōtra dei institutā.ibi.nu.54.

¶Papa nō pōt facere ea per que denigratur status ecclesie.ibi.nu.56.

7 ¶Papa ꝫ iurisditionē in terris imperij rōne delicti ecclesiastici ⁊ eius vigore imponere pōt penā cōfiscationis bonorū.in.c.vergētis.nu.2.5. de here.fo.91.Et vide in.c.seq.in.ij̄.no.10.ij.

3 ¶Papa nō dispensat vel nō est cōsuetus dispensare in gradibus cōsanguinitatis diuina lege prohibitis: secus si humana.in.c.literas.nūe.4. et.12.de restī.spol.fo.181.

¶Papa tenetur legem diuinā vsq̄ ad animā ⁊ sanguinē defensare.ibi.

¶Papa nō dispensat contra precepta moralia negatiua.ibi.nu.4.⁊.12.

¶Papa nō potest dispēsare circa vniuersum statū ecclesie sine rationabili causa.ibi.nu.13.⁊.14.fo.182.

¶Papa an possit ardua attentare sine cōsilio cardinalium.ibidem.

¶Papa nō posset cōcedere principi seculari potestatē iudicādi ⁊ condēnandi clericos sue prouincie.ibi.nu.14.

¶Papa non potest dispensare in secundo gradu ascendentium ⁊ descendentium sed in secūdo gradu collateraliū sic dūmodo sit in linea equali: puta inter filios duorum fratrum: nō autem inter neptem et patruū. ibidem.nume.17.

¶Papa dato q possit dispensare in secūdo gradu diuina lege ꝓhibito dispēsat prout ermunc non prout extunc adeo q filiāte nati non erunt legitimi.ibidem.

5 ¶Papa potest ecclesiā vni ēpo subiectā exemptā facere ⁊ illā ita eximendo censetur priuare cēm oībus iuribus epalibus quo ad illā ecclesiā. in.c.cum inter.nu.15.de re iudi.fo.62.

7 ¶Papa condens cōstitutionē contra legē diuinā dicitur potius errare q̄ legē cōdere.in.c.qualiter ⁊ qñ.el.ij̄.nu.2.de accu.fo.64.

1 ¶Papa nō habet dominiū rerū ecclesiasticaꝝ sed bene habet liberā administrationē.in.c.constitutus.nu.9.de rescrip.fo.62.

1 ¶Papa vacante regno in quo habet proprietatem ipse succedit ⁊ succedit in iura vasalli rebellis vel schismatici.in.c.cum inter vniuersas.numero.⁊.de elec.fo.134.

7 ¶Papa quare appellat ēpos fratres: alios vero filios.in.c.quam grauinu.3.de crimi.fal.fo.118.

¶Papa scribens cardinalibus epis appellat ipsos fratres alios vero filios intelligē de illis episcopis prout est sabinēsis prouinciensis et similes.ibidem.nu.4.

¶Papa rescribēs infidelibus an appellet eos filios.ibi.nu.5.

1 ¶Papa rescribens pro notorie indigno an sit obediētia ei.in.c.si quādo.nu.3.de rescrip.fo.47.

¶Papa non habet potestatem peccandi.ibidem.

6 ¶Papa nō pōt facere quin clerici dicāt officiū sed bene pōt dare facultatem mutādi officiū.in.c.i.nu.3.de celebra.miſ.fo.209.

6 ¶Papa potest instituere strictiorē vitam in religione ꝯ eius regula exposcat: puta q religiosi nō exeāt claustrū ⁊ similia. in.c.super eo.nu.6. de regu.fo.159.

6 ¶Papa dispēsat super re inducta a iure diuino ⁊ talis dispēsatio dicet facta autoritate diuina quia papa tenet locū dei.in.c.non est.nume.5. de voto ⁊ vo.re.fo.175.

1 ¶Papa dz eligi saltē a duabus partibus cardinaliū als electio est nulla.in.c.licet de vitā da.nu.1.⁊.5.de elec.fo.123.

¶Papa pōt facere cōstitutionē sup electione sui successoris quē tamen nō potest eligere ipse.ibi.nu.2.

¶Papa si reperitur q tpe sue electionis erat vsuratus tamen dz remanere in papatu.ibi.nu.4.fo.117.

6 ¶Papa non arctatur seruare formā iuris.in.c.peruenit.nume.14.de fide iusso.fo.98.

1 ¶Papa quo casu dz vel pōt vti plenitudine potestatis. in.c.illa quotidiana.nu.2.de elec.fo.159.

7 ¶Papa non videtur vti potestate absoluta nisi expresse dicat.in.c.fi.nu. 5.de matri.cōtracto contra inter.eccle.fo.37.

3 ¶Papa ⁊ imperator debēt se adinuicē in necessitatibus adiuuare.in.c. nouit ille.nu.2.de iudi.fo.32.

¶Papa bz iurisditionē in infideles peccantes cōtra legem naturalē vel contra eorum legem.ibi.nu.3.

¶Papa an habeat potestatē in tpalibus ⁊ spualibus.ibi.nu.11.

¶Papa semper est adcūdus in necessitatib⁹ siue facti siue iuris.ibi.nu.16.

¶Papa succedit deficiente imperio.ibidem.

¶Papa criminosus dz denuntiari denūtiatione euāgelica.ibi.nu.38.

2 ¶Papa nō est obediendum in cōcernētibus peccatum.in.c.significauit. nu.3.de offi.ordi.fo.114.

3 ¶Papa vel alius ꝓlatus an possint esse iudices in causa ppria vel ecclesie vel possint esse testes ⁊ quibus casibus papa habeat iudicē.in.c.cuꝫ venissent.nu.6.de iudi.fo.30.

¶Papa non potest accusari nisi de crimine hereſis vel de delictis notorie scandalosis.ibi.nu.7.

¶Papa nō est dñs rei ecclesie adeo q nō est ei licitū alienare sine causa. ibidem.nu.8.

¶Papa in dubio qcqd facit presumit facere ex cā rationabili.ibi.

1 ¶Papa nō pōt aliquid facere cōtra dispositionē diuinam.in.c.j.§.vna vero.nu.1.de sum.trī.⁊ fi.catho.fo.13.

2 ¶Papa non posset clericos subiicere potestati laicali.in.c.ij̄.nume.2.de mato.⁊ obedien.fo.125.

2 ¶Papa si rescribit ēpo fulgitano vt prouideat alicui de beneficio potest ceps sibi prouidere de beneficio als exempto a iurisditione epi.in.c. grane.nu.1.de offi.ordi.fo.123.

7 ¶Papa suam pdecessoris sui reuocare pōt ⁊ cōtrariā constitutionē facere ⁊ ius diuinū interpretari.in.c.licet.nu.5.de spon.duo.fo.17.

1 ¶Papa non potest cōmittere non sacerdoti vt conficiat corpus christi. in repe.c.ecclesia sancte marie.nu.6.de consti.fo.34.

¶Papa potest se subiicere iudicio simplicis sacerdotis in confessionis actu.ibidem.nu.7.

2 ¶Papa an dicatur precipere illud quod precipit eius legatus. Gnt.in c.dilectus.nu.5.de fi.presby.fo.56.

5 ¶Papa qñ rescribit pro aliquo beneficiādo an admittātur exceptiones proposite cōtra executorē cōtra beneficiandum ⁊ contra rescriptū. in.c. de cetero.nu.4.de re iudi.fo.52.

6 ¶Papa solus pōt dispēsare sup nō residentia imperpetuū in bñficio ꝫ ad tēpus ex causa quilibet superior pōt.in.c.extirpāde.in repeti.§.qui vero.nu.2.de preben.fo.39.

3 ¶Papa est iudex ordinarius omniū ⁊ nullus potest eius fori declinare in spualib⁹ idē in imperatore.in.c.fi.nu.45.de fo.compe.fo.92.

6 ¶Papa an possit solus dispēsare cōtra cōstitutionē cōcilij.remissiue.in c.ex parte tua.nu.3.de capel.mona.fo.188.

1 ¶Papa nō recognoscit superiorē ad quē recurratur.in.c. postulationē: nu.4.de postu.prela.fo.116.

3 ¶Papa pōt cōmittere causam iudici suspecto ⁊ ꝓcludere viā recusandi. in.c.et trā smissa.nu.5.de fo.cōpe.fo.62.

6 ¶Papa nō potest tollere obligationem alteri quesitā.in.c.veniēs.nu.4. de voto ⁊ vo.re.fo.76.

3 ¶Papa ligatur cōstitutione capti ois vtriusq̄ sexus, de peni.⁊ remiſ.qr est de iure diuino.in.c.significasti.nu.13.⁊.14.de fo.compe.fo.86.

¶Papa an ex necessitate submittat se iurisditioni alterius.ibidem.

¶Papa non

Super lectu. Panormi.

1 Papa non ligatur constitutionibus per ipsum vel predecessores suos factis.in.c.i.nu.5.de consti.fo.15.

7 Papa ratione delicti ecclesiastici habet iurisditionem in laicos etiam temporalis iurisditionis alterius et in eorum bona.in.c.excõicamus. ei.i.nu.2.de here.fo.92.
Papa quibus casibus potest indicere iuste bellum in principes seculares.ibidem.nu.8.

6 Papa si reperiatur ante papatum habere vxorem tenetur vel ei reddere debitum vel renuntiare papatui.in.c.vxoratus.nume.8.de cõuer. coniug.fo.168.

7 Papa habet iurisditionez in laicos in concernentibus decorem fidei. in.c.ita quorũdam.nu.2.de iude.z sara.fo.86.

4 Papa in concernentibus decorẽ christiane religionis habet in laicos iurisditionem.in.c.iudei.nu.1.de testi.fo.55.

5 Papa an cõmittat causas temporales clericorum vel laicum ipsis laicis:et fican laicus possit esse delegatus pape.in.c.tua nobis.nume.4. de appel.fo.134.

7 Papa dispensat super impedimẽto publice honc.eo quia de iure post trino est.in.c.referente.nu.3.qui fi.sint legi.fo.40.
Papa dispensat cum laicis super legitimatione vbi super matrimonio dispensauit.ibi.nu.4.

6 Papa si appellat in aliquo decreto clausulã irritum z inane,nõ potest cõtra illud cõtrauenti etiaz per illos in quorũ fauorẽ fuit factum.in.c. dilecto.nu.14.de preben.fo.34.

5 Pape nõ est obediendũ qñ ex tali obedientia verosimiliter timeẽ scandalum vel aliquod malũ futurum vel si precipit contra statum vniuersalis ecclesie.in.c.cũ parati.nu.9.de appel.fo.99.
Papa in dubio presumitur moueri ex iusta causa.ibi.nu.11.

7 Pape cõsensus an requiratur saltem tacitus in consuetudine.in.c.vir autem.nu.5.de secun.nup.fo.51.

3 Papa an prescribat imperium cessante.in.c.cum cõtingat.nume.11. de fo.compe.fo.77.

1 Papa nõ potest tollere quod est de iure diuino z iurando obligatur.in ca.i.nu.7.de consti.fo.16.

1 Papa electus nõ potest cõfirmari quia nõ habet superiorẽ a quo cõfirmetur.in.c.nihil.nu.10.de elec.fo.167.

7 Pape nõ est obediendum cõtra legẽ cõscientie vel contra legem positiuam.in.c.inquisitioni.n.3.z.5.de sen.excõ.fo.177.

2 Papa referibens pro inhabili ex certa scientia videtur ipsum inhabilitare z est talis recipiẽdus in fauorem.alis secus.Anto.in.c.eam te.nume.7.de cta.z quali.fo.43.

6 Papa nõ põt in totũ tollere q decime nõ solnãtur quibusdã tñ personis potest remittere.in.c.a nobis tua.nu.4.de decimis.fo.150.
Papa nõ dispẽsat circa ius diuinum in quo vertatur bonor dei irremissibilis vel vtilitas publico indispensabilis.ibidem.
Papa nõ potest alterare vniuersum statum ecclesie.ibi.nu.5.

1 Papa vel princeps an possit totaliter appellationẽ tollere etiam per viam querele.in.c.i.nu.2.de relcrip.fo.43.

7 Papa in temporalibus nõ debet iurisditionẽ suã inter laicos exercere. in.c.causam.nu.2.z.6.qui fil.sint legi.fo.39.
Papa delegat causas clerici contra laicum.ibi.
Papa pronũciat super hereditate cum venit accessorie ad causam legitimationis:secus si principaliter agitur.ibi.nu.5.
Papa potest punire imperatorẽ si deliquerit.ibi.nu.6.

7 Papa an possit soluere matrimonium nondum consummatum propter superuenientem impotentiam coeundi.in.c.ex literis.nume.3.de frigi.z malefi.fo.34.

7 Papa an dispẽset cũ clerico percussore cũ magna sanguinis effusione. in.c.i.nu.8.qui clc.vel vo.fo.21.

2 Papa solus potest dissoluere vinculũ spiritualis matrimonij inter ecclesiã z ecclesiã.c.inter corporalia.nu.4.de trãsla.epis.fo.3.

2 Papa solus vtitur pallio in missarũ solẽnijs in omni loco.in.c.ad honorem.nu.1.de au.z vsu pal.fo.8.

6 Papa posset statuere vt clerici latini possint accipere vxores nisi alias ipsi essent obligati ex voto tacito vel expresso quo casu papa nõ dispensat sine magna causa.in.c.cum olim.nu.5.de cle.coniu.fo.16.

1 Papa potest facere laicos capaces spiritualium.in.c.fi.numero.15.de consuetu.fo.106.

3 Papa potest punire delicta per quẽcũq; modum sibi cognita.in.c.cũ super.nu.11.de confes.fo.225.

3 Papa est omniũ ordinarius etiã immediatus.in.c.ecclesia sancte marie.cl.ñ.nu.6.vt lit.penden.fo.218.
Papa non potest ad se adnocare causam que vertitur inter duos laicos coram iudice laico.ibidem.nu.7.

1 Papa bodie de stylo curie ex pompa ecclesie augmẽtata se anteponit illis ad quos scribit als litere non valent Is olim ex nimia humilitate se postponeret.in proe.Diego.nu.1.fo.6.
Papa volens non ab ordine sed a dignitate denominari appellat se episcopum.ibidem.nu.2.

1 Papa an confirmet z sequaẽ gesta per predecessorem.in.c.literis.nu.3. de rescrip.fo.87.

6 Papa de potestate ordinaria non põt exigere decimas sed de potestate absoluta põt.in.c.nouum genus.nu.9.de decimis.fo.140.

6 Papa põt soluere consuetudines z leges ciuiles in locis sibi tẽporaliter subiectis in alijs vero nõ nisi vbi imminet peccatum.in repeti.c.cum esses.nu.4.z.5.de testa.fo.116.
Papa nõ põt venire cõtra generale statutum ecclesie.ibi.nu.9.
Papa põt limitare z restringere ius diuinũ in vna re ad cõseruationẽ ipsius in alijs rebus.ibi.nu.14.fo.117.
Papa potest cõuinci a duobus testibus.ibi.nu.16.
Papa an possit indulgere potestatem clericis testãdi de bonis intuitu ecclesie acquisitis.ibi.nu.29.z.30.fo.118.
Papa recipit a deo potestatem z dignitatẽ pontificalis nõ autem potestatem peccãdi.ibi.nu.30.

3 Papa licet deleget causam scienter iudici suspecto nõ tamẽ per hoc tollit parti facultatẽ recusandi.in.c.ij.nu.6.vt lit.non contest.fo.109.
Papa an possit tollere facultatem recusandi iudicem.ibi.

7 Papa nõ potest dare potestatem absoluẽdi non sacerdoti.in.c. fures. nu.4.de furtis.fo.109.

6 Papa solus põt pñtare in eccla patronata laicor:in ecclesia vero patronata clericorũ potest pñtare etiam legatus de latere alius vero nõ. in.c.illud preferendum.nu.8.de iurepatro.fo.192.

3 Papa cum sua presentia supplet omnes defectum.in.c.i.nu.20.de lit. contesta.fo.105.

3 Papa nõ habet iurisditionem temporalem in laicis ad libitum suum z nõ posset tollere iurisditionem imperatori.in.c.licet ex suscepto. numero.2.de fo.compe.fo.70.
Papa in quibus casibus vtatur iurisditione temporali in laicos.ibidem.numero.3.z.6.
Papa an succedat vacãtibus regnis z principatibus.ibi.nu.8.

6 Papa si mãdat vt pui deatur alicui de beneficio z beneficiũ illud post mandatum alteri cõferatur debet imãdator illi p quo papa mandauit de suo prouidere.in.c.dilectus.nu.1.4.5.de preben.fo.35.
Papa mandãs vt alicui puideatur de beneficio nõ facit quin bñficiũ vacãs possit alteri cõferri secus si mãdet vt recipiatur in tali beneficio: quia tũc illud nõ poterit alteri cõferri.ibi.nu.3.z.13.

6 Papa si scripserit aliqd quod est euidenter iniustũ vel q fieri non põt sine peccato non est ei obediendum.in.c.cum tenemur.numero.2.de preben.fo.24.

7 Papa non dispensat contra legem diuinam.in.c.sicut dignum.nu.12. de homici.fo.98.

2 Papa potest ligari z solui a simplici sacerdote in actu 2 sessionis.in.c. sane quia.nu.8.de offi.deleg.fo.77.
Papa tenetur confiteri peccata sua vni sacerdoti quem ipse elegerit. ibidem.nu.9.

7 Papa tenetur singulis annis confiteri peccata sua z potest ligari a sacerdote cui se subijcit in cõfessione quia in illo actu est maior ipso papa in.c.omnis vtriusq;.nu.19.de penit.z remiss.fo.161.
Papa nõ ligatur dictis sanctorum necalionum pontificum.ibi.

7 Papa solus dispensat in gradibus prohibitis.in.c.qõ dilectio.nu.5. de consan.z affi.fo.32.

2 Papa potest tollere ius tertij z cõpellere aliquem sine causa.in.c.admonet.nu.13.de renun.fo.12.

5 Papa loquens in literis in numero singulari reddit illas falsas.in.c. ñ.nu.5.de prescrip.fo.22.

1 Papa non potest recusari vt suspectus.in.c.querelam.numero.7.de electio.fo.143.

1 Papa an habeat totã potestatem ipse solus an vna cũ vniuersali ecclesia.in.c.ofius eps.nu.2.de elec.fo.118.

7 Papa potest dispensare sup voto cõtinentie z castitatis.in.c.veniens. nu.6.qui clc.vel vo.fo.21.

7 Papa cõmunicãdo cum excõmunicatis nõ incurrit excõicationem licet male faciat cum eis participãdo.in.c.si aliquãdo.numero.5.de sententi.excom.fo.177.
Papa sine magna causa non debet se impedire circa tẽporalia.in.c.venerabilem.nu.6.de elec.fo.149.

Papa non potest tollere ius quesitum tertio.ibidem.

1 Papa non potest puniri nisi de sola hereli.in.c. quia diligentia.nu.2. de electio.fo.122.

6 Papa solus nec alius citra eum potest dispensare cõtra concilij.in.c. dilectus.nu.10.z in.c.seq.nu.4.de preben.fo.30.

7 Pape nõ est obediendum in illicitis.in.c.vniuersitatis.numero.3.de sentẽ.excom.fo.170.

6 Papa non põt dispensare quo ad deum pro libito sue voluntatis quo ad ecclesiam militãtem sic quia nulli licet de suo iudicio iudicare.in.c. de multa.nu.9.de preben.fo.37.
Papa potest omnia que potest christus clauc nõ errante.in.c.cũ venerabilem.nu.18.de elec.fo.150.

3 Papa z imperator sunt cõfulendi super ardua interpretatione z intelligentia aliquorũ iurium z super questionib9 grauioribus.in.c.i.nu.2.

ℜepertorium singularium materiarum

de iura.calum.fo.122.

¶Papa presumitur grauare ecclesiam in minus ℭ possit.in.c.manda/tum apostolicum.nu.1.de rescrip.fo.86.

5 ¶Papa non potest tollere ius ciuile in concernentibus animam.in.c.fi.nu.1.de prescrip.fo.44.

1 ¶Papa vacante motu proprio aliquod beneficium non expressa qualitate nō valet gratia.in.c.ad aures.nu.5.de rescrip.fo.49.

7 ¶Papa omnia potest clauc nonerrante.in.c.a nobis.cl.ℌ.nu.3.de sentē. excōmu.fo.172.

1 ¶Papa si mandat laico sibi nō subiecto non tenetur laicus sibi obedire. in.c.que in ecclesiarum.nu.16.de cōstitu.fo.24.

1 ¶Papa vel alius iudex superior si incepit cognoscere super aliqua causa an videatur illā de manu inferioris tollere adeo vt processus coram inferiore nō teneat.in.c.cum ℳ.nu.33.de constitu.fo.29.

7 ¶Papa potest dispensare super simonia quia est ꝓhibita iure tm̄ positiuo.in.c.mandato.nu.6.de simo.fo.82.

3 ¶Papa potest dispensare circa dispositionē veteris testamēti.in.c.licet tam.in.3.de ferijs.fo.138.

1 ¶Papa ex dilectione subditos filios ꝛ de stylo curie in literis non ponit in Christo nisi scribat ad abbatissam.in proc.ℜeg.nu.3.fo.6.

1 ¶Papa potest partes litigantes in beneficialibus compellere ad cōpositionem.in.c.cum inter.ℜ.nu.1.ꝛ.7.de elec.fo.132.

1 ¶Papa an possit cōfirmare electionem absentis ꝛ ignorātis.in.c.inno/uit.nu.2.de elec.fo.137.

¶Papa nō debet gñaliter vti plenitudine ptātis.ibi.nu.23.fo.138.

2 ¶Papa pōt dispēsare etiā cōtra apostolū dūmodo nil statuat gtra fidē. Anto.in.c.post translationē.nu.26.de renūtia.fo.32.

7 ¶Papa participās cū excōicato non incurrit aliquā excōicationē licet aliter peccet.in.c.cū desideres.nu.3.de sen.excō.fo.168.

6 ¶Papa pōt dispēsare generaliter vtcunq; possit habere plura beneficia curata cū cā tñ alīs ille dispēsatus nō teneret cū cōsciētia ꝛ papa nō dicet ur dispensator sed dissipator.in.c.extirpande.in repeti.ℌ.qui vero. nu.29.ꝛ nu.43.de preben.fo.42.

7 ¶Papa habet amplam facultatem super matrimonio non consummato.in.c.ad dissoluendum.nu.9.de despōsa.impu.fo.16.

5 ¶Papa potest sententiā etiā iniustā sine ordine iudiciario prolatā cōfirmare nisi deficiat i iustitia naturali quo casu papa nō potest supplere. in.c.ea que.nu.9.de re iudi.fo.51.

2 ¶Papē potestas a quo ꝛ potestas imperatoris.in.c.j.nume.6.de transla.episco.fo.2.

2 ¶Papa an possit tollere vni ecclesie ꝛ dare alteri ecclesie.in.c.duo simul. nu.4.de offi.ordi.fo.116.

6 ¶Papa non potest quē eximere de potestate sua.in.c.cū instantia.nu.6. de excess.prela.fo.209.

3 ¶Papa habet potestatem pronūtiandi vltra vires libelli.in.c.cū super. nu.9.de cau.pos.ꝛ proprie.fo.157.

6 ¶Papatus nō recipit duos papas quinimo aliud sentire est hereticū. in.c.j.nu.3.de parochijs.fo.141.

2 ¶Papa nō potest se submittere iurisditioni alicuius hominis de mundo.in.c.p.ꝛ.g.nu.17.de offi.deleg.fo.103.

6 ¶Papa potest cōferre ecclesiā etiā laico patronatā patrono irrequisito sed debet facere mētionem de patronatu laici alīs collatio est surrepticia quia papa nō solet cōferre talia beneficia.in.c.cum dilectus.nu.12. de iurepatro.fo.198.

6 ¶Papa nō potest disponere id qō deus nō disponeret.in.c.vnico.nu.2. vt ecclē.bene.fi.di.con.fo.73.

¶Papa nō ligatur suis legibus nec predecessorū suorum.ibi.nu.12.

2 ¶Papa recipit potestatē immediate a deo ꝛ materia canonū ꝓcessit ex auctoritatibus veteris ꝛ noui testamēti.in.c.j.nu.1.de trāsla.epis.fo.2.

7 ¶Papa nō arctatur sequi diffinitiones predecessorū.in.c.discretionem. nu.7.de eo qui cog.consang.fo.30.

¶Papa debet sequi diffinitionē non iuridicam predecessorum.ibi.

7 ¶Papa an vēdicet sibi penam in reges ꝛ principes nō recognoscentes superiorē in.c.ꝛ si necesse.nu.8.de dona.inter virū ꝛ vxo.fo.48.

6 ¶Papa potest prouidere de ecclesia patronata laicorū sine presentatione patronorum: alius vero citra papam nemo potest.in.c.quoniā.nu.2. de iurepatrona.fo.190.

2 ¶Papa non potest multum de facili dispensare contra legem apostoli vel cōcilij citra papam vero nullus dispensat.Anto.in.c.ℌ.numero.4. de biga.fo.60.

1 ¶Papa dispensans vt quis possit plura beneficia retinere intellligitur si canonice retinet.in.c.dudum.cl.ℌ.nu.16.de elec.fo.177.

7 ¶Papa an inuolnatur crimine simonie.in.c.j.nu.6.de simo.fo.68.

6 ¶Papa potest aliquid mandare filio sub pena maledictionis.in.c.licet. nu.2.de voto ꝛ vo.re.fo.176.

¶Papa potest priuare laicum ratione peccati aliqua dignitate vel iure succedendi in ea.ibi.nu.4.

2 ¶Pontifices duo eodē tempore nō possunt esse sed duo imperatores sic. in.c.quoniā.nu.4.de offi.ordi.fo.120.

6 ¶Papa nō potest priuare clericū suo beneficio sine causa.in.c.j.nu.3.de cle.egro.fo.49.

¶Papa nō est tolerandus volēs turbare statum ecclesiasticum sine causa rationabili.ibidem.

6 ¶Papa habet potestatem in omnes gētes ls de facto aliqne nō obediāt in.c.fi.nu.3.de baptis.fo.216.

3 ¶Papa pōt excōicare etiā principes seculares qī nō subuenīūt ecclesie indigenti.in.c.exposuit nobis.nu.8.de vita.fo.136.

¶Papa ꝛ nullus alius prelatus tenetur personaliter pugnare.ibi.

5 ¶Papa non pōt sine citatione procedere in causis notoriis vbi pōt aliqua defensio cōpetere etiā procedendo contra suos subiectos.in.c.cum olim.nu.22.ꝛ.24.de re iudi.fo.60.

7 ¶Papa est supra ius ꝛ potest sine causa cōtra ius dispēsare ꝛ etiā in totum tollere nisi ex hoc decoloraretur vniuersus status ecclesie.in.c.nulli.nu.1.ꝛ.4.de sen.excō.fo.164.

¶Papa an possit tollere dispositionē canonis si gs suadēte.ibi.nu.2.

¶Papa participans cū excōmunicato non incurrit excōmunicationem ibidem.nu.4.

2 ¶Papa an possit cōpellere precise partes ad cōpositionē.in.c.cum pridem.nu.6.de pactis.fo.133.

¶Papa vbi interuenit cessat ois presumptio violentie.ibi.nu.11.

3 ¶Papa solus potest vltra cōtenta in libello pronuntiare.in.c.ex cōque/stione.nu.15.de resti.spo.176.

2 ¶Papa an possit matrimonium iam contractum dissoluere.Anto.de bu.in.c.inter corporalia.nu.2.6.12.ꝛ.14.de trāsla.prela.fo.18.

¶Pape nō licet dicere cur ita facis.ibi.nu.22.fo.19.

5 ¶Papa si cōtulit alicui regulari prioratum in loco vbi abbas ponebat ꝛ remouebat ad nutum an poterit ipse abbas ꝛ iste? ꝛ qui habet collationem a papa remouere.in.c.ad nostram audientiam.nu.7.de confir. vti.vel inuti.fo.141.

¶Papa concurrit in collatione beneficiorum cum omnibus ordinarijs ibidem.nu.8.

6 ¶Papa solus dispensat ꝙ vnus possit habere plura beneficia curata et quid de epō.in.c.de multa.nu.19.de preben.fo.37.

7 Si duo contendūt de papatu debet concilium generale fieri cuius erit de hoc decisio vel diffinitio ꝙ cōgregabunt cardinales.in.c.fraternitatis.nu.2.de bere.fo.89.

5 ¶Papa solus potest cōponere sup decimis minuēdis.in.c.venerabilis. nu.5.de confir.vti.vel inuti.fo.142.

5 ¶Papa solus infeudare pōt bona ad romanā ecclesiā pertinētia sed an hoc possit facere sine cā remisisse.in.c.ad audiētiā.nu.1.de ꝓcu.fo.31.

¶Papa non habet superiorem in orbe.ibi.nu.13.

¶Pape assertioni in dubijs plenissime creditur.ibi.nu.10.

6 ¶Papa nō potest facere vt monachus habeat proprium.in.c.monachi. nu.8.de sta.mona.fo.179.

5 ¶Papa nō pōt dissoluere matrimoniū cōsummatum inter fideles.in.c. ex publico.nu.16.de cōuer.conju.fo.167.

¶Papa nō potest tollere ea que sunt de iure diuino.ibi.

7 ¶Papa de hereti accusatur non ante de simonia nisi cōcurrētib⁹ tribus de quibus remissiue.in.c.quoties.nu.2.de simo.fo.69.

1 ¶Papa an possit dispensare vt quis teneat plura beneficia.in.c.dudum. cl.ℌ.nu.36.de elec.fo.178.

Et an peccet mortaliter tenēs plura beneficia etiā simplicia.ibi.

3 ¶Papa vel alius princeps superiorē nō recognoscēs pretextu suspitionis recusari non potest.in repe.c.si quis contra clericum.nume.20.21. de foro compe.fo.55.

¶Papa pōt cognoscere de causa propria etiam si criminaliter agatur.ꝛ qī ab alio iudicari possit.ibi.nu.21.

6 ¶Papa si reperitur habere vxorem pōt per eam a papatu renocari.in c.cōstitutus.nu.10.de cōuer.conju.fo.170.

¶Papa quem iudicem habet.ibi.

6 ¶Papa solus ꝛ nullus alius citra eum pōt imponere collectā subditis. in.c.cum apostolus.nu.2.de cens.fo.200.

3 ¶Papa pōt reuocare quod fecit predecessor suus indebite in papatu.in c.j.nu.10.de seque.pos.ꝛ fruc.fo.220.

7 ¶Papa ex causa dispēsat contra testamentum nouum.in.c.fin.nu.4.de diuor.fo.147.

5 ¶Papa si reseruauit sibi prouisionē alicuius abbatie ꝛ ante talem reseruationē aliqs erat electus ꝛ cōfirmatus nō censetur velle derogare iuri istius electi.in.c.vt nostrum.nu.5.de appel.fo.124.

6 ¶Papa nō pōt dare potestatē non sacerdoti conficiendi corpus christi. in.c.aqua.nu.4.ꝛ.8.de cōse.eccle.vel alta.fo.208.

3 ¶Papa solus pōt sanctorū corpora canonizare nō aūt eps etiam in sua diocesi.in.c.fi.nu.4.de ferijs.fo.140.

6 ¶Papa ꝓmouendo vel eligēdo inhabilē videt cū eo dispensare inferior vero non.in.c.diuersis fallacijs.nu.3.de cle.cōiug.fo.15.

4 ¶Papa nominās aliquē nolle dignitatis scienter nō videt illum appropriare.in.c.per tuas.nu.7.de prob.fo.26.

4 ¶Papa ℔ ptātem in tpalibus habitu.in.c.j.nu.4.de proba.fo.2.

6 ¶Pape omnia licent nisi sint contra fidem.in.c.magne.nu.17.de voto ꝛ vo.re.fo.177.

¶Papa non

Papa non ligatur suis constitutionibus.ibidem.
Papa potest appellari princeps.in.c.si quis autem.numero.3.de regulari.fo.156.
Papa cardinali legato de latere episcopo & iudici an credatur.in.c.cū a nobis.nume.2.de testi.fo.59.
Papa propter suspitionem committit alteri causam propriam.in.c.dilecto.nume.10.de testi.fo.75.
Papa exercet iurisditionem in laicos etiam infideles in concernentibus decorem christiane religionis etiam peccato cessante.in.c.cōsuluit.nume.2.& 3.de appel.fo.104.
Papa licet mandet episcopo vt prouideat alicui de prebenda tamen si ipse prouidet aliter valet collatio licet veniat puniendus.in.c.cum ex officij.nume.23.de prescrip.fo.37.
Papa non potest tollere statuta sanctorum.in.c.cum esses.numero.5.de testa.fo.115.
Papa potest impedire ingressum religionis.in.c.licet.numero.13.de regula.fo.161.
Papa si reperitur habere vxorem pōt remanere in papatu & reddere debitum vxori.in.c.ioannes.nume.7.de regu.fo.157.
Papa an possit monachum a religione & voto liberare.in.c.cū sit pium.nume.7.de condi.appo.fo.17.
Papa si vult pōt conferre ola beneficia de mūdo & in collatione beneficiorū cōcurrere cū quolibet ordinario licet non sit bonestum q̄ auferat alijs potestatē.in.c.quia diuersitatē.nume.5.de concel.preben.fo.57.
Papa est ordinarius totius orbis.ibidem.
Papa potest inducere nouum articulum fidei.in.c.cum Christus.nume.1.de here.fo.90.
Papa dz seruare iuris ordinē & rigorem & equitatē & contra iustitiam nulli parcere.in.c.in causis.nume.1.de rei iudi.fo.72.
Papa potest deponere cardinales absq̄ generali cōcilio:itē reges imperatores & alios.in.c.ij.nume.3.de cle.non resi.fo.17.

Parapbernalia bona dicuntur illa que mulier vltra dotem habuit.in.c.plerūq̄.nu.8.de donatio.inter virum & vxo.fo.49.

Parentes an admittantur in testes in matrimonio spūali.in.c.super eo.el.ij.nu.11.de testi.fo.56.
Parentes et ꝓpinqui in matrimoniali causa possunt esse testes super consanguinitate & cōtractu siue agat de matrimonio contingendo siue separando.in.c.videt.nu.1.2.3.6.qui matri.accu.pos.fo.45.
Parentes & propinqui pīmnuntur habere plenam notitiā consanguinitatis & contractus matrimonij.ibi.nume.2.
Parentes non succedunt filijs in illis casibus in quibus filij non succedunt parentibus.in.c.tanta.nume.13.qui filij sint legi.fo.39.
Parentum consensus non requirit in matrimonio.in.c.veniens.el.j.nume.3.de sponsa.fo.6.
Parentes carnales nō debēt filios proprios de sacro fonte vel confirmatione leuare.in.c.si vir vel mulier.nume.2.de cogna.spiri.fo.27.
Parentum dico etiam cum iuramento super filiatione non statur si tractatus precedens & fama vicinie habebat cōtrarium.in.c.per tuas.nume.3.5.6.et.8.qui filij sint legi.fo.41.
Parētum negatiua iudicat filio nisi contrarium indicijs & testibus probetur.in.c.transmissa.nume.4.5.& 10.qui filij sint legi.fo.38.
Parētes in casu necessitatis possunt filios baptizare.l.c.si vir vel mulier.nume.2.de cogna.spiri.fo.27.
Parentes licet propīe sint ascendentes tamen verificantur quandoq̄ in collateralibus ex hoc pīm vulgarem modum loquendi.in.c.fraternitatem.nume.1.de sepultu.fo.134.

Paria delicta siue adulteria mutua compensatione tolluntur.in.c.significasti.nu.10.de diuor.fo.46.
Paria sunt appellare.fruſtratorie & non appellare.in.c.cum venissent.nume.10.de eo qui mit.in.pos.fo.215.
Paria sunt aliquid non esse & esse inutiliter.in.c.inter corporalia.nume.16.de transla.episco.fo.4.
Paria sunt nō venire & venire & non stare vsq̄ ad finem.in.c.cum nobis.nume.10.de elec.fo.136.
Paria sunt non excipere vel non excipere & a reiectione nō appellare.in.c.ceterum.nu.9.de rescrip.fo.46.
Paria sunt aliquid non fieri vel non rite fieri.in.c.veniens.nume.1.de presby.non bapti.fo.216.

Coletus. Adde ad Abb.gl.in.l.ij.incipit.l.si pater.C.ne de sta.defun. q̄ litis cōtestatio nulla non dicitur litis contestatio: & qō voluit Bald. in.l.si vt proponis.la.j.quomodo & quando iudex.quod nullum est nō debet aliqd operari vt citatio nulla.alleg.d.l.si pater.& lit.cōtest.nulla. vt in aut.offeratur.C.de lit.contesta.& adduco per.aurenm tin.l.accusaturus.ff.de adul.q̄ libellus inualidus nō dicitur libellus.& terr.est singu.fm Bal.ibi in.l.ij.C.de eunuchis.q̄ cōtractus inualidus non dicitur contractus.voluit Bal.in.l.non dubium.C.de le.statuto inquit caue tur qō de contractu solnatur gabella intelligitur de valido et non de nullo.vt in.d.l.ij.facit glo.in victa.l.ij.C.de here.q̄ falsus denarius nō dicitur denarius.& Bald.in.l.fina.ff.in computatione.C.de in.delī.statutum loquens de instrumento habet locū in instrumēto valido.et vide do.Barba.& Jo.de ana.in cle.ij.de cri.fal.vbi litere false non merentur dici litere fm eos abi allegant.c.super literis.de rescrip.ex quo sunt ipso iure nulle et sententia nulla non meretur habere nomē sententie nec executionem:vt.ff.de re iudi.l.iiij.ff.condemnatum.& c.fi.eo.tit.lib.vi.ij.q.i.in primis.& no.gl.in cle.vnica.super ver.non obstante.de seque.pos.et fru. et rer.in cle.ij.cōiuncta gl.de testi.qō attestationes publicate indiscrete et non rite nō habentur pro publi.et glos.in.c.xiv.di.sin.q̄ falsa iustitia nō est iustitia et qō Bali.in rubri.C.de.pba.q̄ falsa probatio nō est probatio et paria sunt ecclesiam non habere prelatū vel inutilē habere.certe est in.c.inter corpalia.de trāsla.pla.& paria sunt nō habere maritū et inutilem habere:et nō dicitur solū vidua que est priuata marito sed etiā que habet inutilē.gl.et singu.in.l.ij.C.ad legē flauī.de pla.et ibi Bali.in fi. vbi dicit idē qđ summo pere no.pro statutis facientibus mentionem de viduis et adduco gl.iuncta tex.in.l.non putauit.in.§.non quouis.ff.de bo.pos.cōtra tabu.vbi non quilibet exheredatio sed que rite et solēniter facta est priuat filiū a bonorū possessione contra tabu.& ibi Bal.statuto inquit caueh qō bānitus possit impune offendi q̄ fi est bannitus banno inualido nō poterit offendi:& adduco Bomi.in.c.pia.de exce.lib.vi.vbi dixit qđ paria sunt quid non esse vel esse & non posse probari.& vide tex.in.c. alius.xv.q.vj.vbi rex Francorū fuit depositus ꝓpter inutilitatem eius circa regnū & facit tex.in.c.fi.de etate et qualita.vbi quidā fuit priuatus epatu suo q̄ ignorabat donatū.et facit vulgatus tex.in.l.quoties.ff.qui satisdā.cogan.vbi paria sunt non cauere et inutiliter cauere.
Paria sunt excipere et non probare & nō excipere.in.c.cū super questione.nu.3.de concel.preben.fo.60.
Paria sunt beneficium non habere vel habere et minus sufficiens.ibidem.nume.5.
Paria delicta mutua compensatione tolluntur quando respicitur interesse partium secus si interesse publicum.in.c.olim.el.j.numero.23.de resti.spolia.fo.181.
Paria sunt non consuenit facere et non potest facere.in.c.bone memorie.el.j.nu.12.de postu.prela.fo.112.
Paria sunt non habere actionem vel inutilem habere.in.c.ad aures. nu.9.de prescrip.fo.25.
Paria sunt exprimere nomina propria vel per indubitata circūscriptiones.in.c.quāto.nu.7.de bis que fiunt a prela.fo.67.
Paria sunt non probare et minus sufficienter probare.in.c.cum bertholdus.nu.28.de rei iudi.fo.71.
Paria sunt aliquid fieri ꝑte habili vel inhabili dūmodo eius effectus conferatur ad ipīs habile & cōuersio.in.c.de vxore.nu.2.de sepul.fo.135. Limita tamen vt in nume.4.
Paria delicta mutua compensatione tollūtur quādo agitur ad priuatam vtilitatē secus si ad publicā vt ad infligendā penam legalem & quādo.in.c.uncllerimus.nu.5.& 8.et.9.de adul.et stu.fo.105.
Paria sunt non facere et male facere.in.c.i.nu.27.de rei iudi.fo.49.
Paria sunt aliquid fieri tempore permisso vel fieri tempore prohibito et conferri in tempus permissum boc quomodo intelligatur.in.c.fin. nu.20.de ferijs.fo.241.
Paria sunt aliquid facere ꝑte inhabili vel tēpore habili si effectus cōfertur ad tēpus inhabile.in.c.accepimus.nu.2.de pactis.fo.133.

Parochianus potest percipere sacramenta nō solum in sua parochia sed etiā in ecclesia cathedrali apud proprium cpm etiam sine aliqua licētia parochialis sacerdotis quia episcopus cōcurrit cum quolibet curato.in.c.cum super. nu.9.de sepul.fo.136.
Parochiani cōpelluntur prouidere necessaria eorum sacerdoti nō habenti vnde viuat.in.c.de rectoribus.nu.6.de cle.egro.fo.30.
Parochianus si eligit sepulturā in alia ecclesia debet pbytero parochiali canonica portio de relictis factis ecclesiastice sepulture nisi ip̄i pbytero testator aliquid reliquerit.in.c.officij.nu.5.de testa.fo.122.
Parochianus tenetur ex iuris dispositione aliquid relinquere presbytero parochiali.ibidem.
Parochiani vtrū presumant patroni si sunt in possessione presentandi et non reperitur alter patronus.in.c.cum ecclesia.nu.9.de cle.fo.152.
Parochiani tenentur in defectum ecclesie ad refectionē de proprio patrimonio.in.c.si quis.nu.8.de reb.eccle.alie.fo.75.
Parochiani pñt instare vt habeant certū presbyterū eis gratū.item vt deponatur quādo est male vite.in.c.qō dei.nu.1.de statu mo.fo.180.
Parochianus vel patron? possunt agere de crimine ciuiliter cōtra clericum vt patet illa ecclesia.in.c.sup his.nu.4.7.21.ad fi.de accu.fo.58.
Parochiani non habent ius presentandi nisi sint patroni vel nisi sint in quasi possessione.in.c.querelam.nu.3.de elec.fo.143.
Parochiani tenent in subsidiū ad refectionē ecclesie vbi diuina percipiunt nec possunt retinere usu ecclesie.in.c.i.nu.4.de eccl.edi. fo.219.
Parochianus potest denuntiare suum prelatum nam interest sua ne habeat lupum pro pastore.in.c.qualiter et quando.el.ij.numero.23. de accusatio.fo.66.
Parochiani nullum habent ius in presentando vel eligendo nisi sint patroni.in.c.sacro sancta.nu.8.de elec.fo.173.

2 Parochiani etiã laici admittunt ad denũtiandum prelatũ suspectum de lapidatione.in.c.venerabili.nu.9.de offi.dele.fo.100.

6 Parochianus si eligit sepulturã extra suam parochiã et in ecclesia sepulture aliquid reliquũ debetur de tali relicto canonica portio ecclesie parochialis.in.c.i.nu.1.de sepul.fo.133.
Et quid si parochianus sumebat pariter sacramenta ex duabus ecclesie.ibidem.nume.3.

5 Parochiani debent se confiteri presbytero parochiali licet habitent in aliquo monasterio ad seruiendum ei nisi consuetudo sit in contrarium. in.c.fi.nu.5.de censi.fo.206.

4 Parochiani an & quũ debeant dare quid loco beneficij ꝑ administratio nem ornamentorum ecclesie.in.c.veniens ad nos.nu.3.de probatio.fo.45.

6 Parochianus volens se alicui monasterio siue in vita siue in morte tenetur certam partem bonorum suorum linquere ecclesie parochiali.in.c.relatum.nu.1.et.6.de sepul.fo.133.

6 Parochiani quo casu sub ꝓcepto peccant mortalis debẽt audire missam ꝓpria parochia.in.c.vt dominicis.nu.1.de parochiis.fo.141.
Parochiani non possunt recipere sacramẽta ab alijs religiosis in alienа ecclesia nisi ex licentia ꝓprij sacerdotis & illi religiosi qui aliter ministrant ipsis sacramenta sunt ipso facto excõmunicati.ibidem.
Parochianus alienus si in contemptum vult audire missam ab alio parochiano potest per ipsum de ecclesia expelli etiam contra eundem manum violentam iniicere et non incurreret irregularitatem etiam qõ ille esset clericus.ibi.nu.2.

7 Parochianus debet se abstinere ab assumptione eucharistie ex consilio ꝓprij sacerdotis secus aliter.in.c.omnis utriusq;.nu.3.de penitẽ. et remisse.fol.111.
Parochianus non potest confiteri peccata sua alteri sacerdoti nisi petita et obtenta licentia a ꝓprio non solum in confessione semel in anno sed in omni alia confessione.ibi.nu.3.

6 Parochiani compelluntur subuenire presbytero si aliter nõ habet vnde viuat.in.c.significatum.nu.8.de preben.fo.26.

7 Parochiani et patroni ecclesie possunt agere ciuiliter cõtra prelatũ de crimine et petitur ecclesia quia interest ipsorum habere bonum prelatum alij vero non admittuntur.in.c.illa prepositũ.nu.3.de accu.fo.52.

6 Parochia quid sit & vnde dicatur.in rub.nu.1.de parochiis.fo.140.
Parochiani nõ tenentur sponte facere oblationes presbytero parochiali nisi fit consuetudo & nisi indigeat quo casu possunt cõpelli ab epo non aute qõ presbyter possit cessare ab administratione diuinorũ.ibi.nu.2.

3 **Pars** interrogata ab aduersario non tenetur respondere sed si responderit tenet responsio.in.c.cum causam.nu.13.19.et nume.22.de iura.calũ.fo.128.

3 Partes non possunt facere qõ iudex cognoscat super aliqua re de qua iudex non potest cognoscere.in.c.i.nu.29.de mu.pacti.fo.101.

3 Pars non potest cogi precise vt litem contestetur.in.c.cum causam.nu mero.2.de iura.calũ.fo.129.

3 Pars non potest compelli ad aliquid faciendum de nocte.in.c.quoniam.nu.4.de feriis.fo.138.

7 Pars aliqua quid importat.in.c.sup eo.nu.3.de eo qui cog.con.fo.29.

3 Partes possunt dare potestatem iudici vt procedat iudiciario ordine non seruato.in.c.i.nu.12.de lit.contest.fo.104.

6 Pars vna vel due alicuius rei an intelligatur habito respectu qõ illa res potest diuidi in duodecim partes vel quomodo.in.c.cũ homines. nu.2.de decimis.fo.145.

3 Partes non possunt renuntiare solẽnitati iudiciarie.in.c.i.numero.4. de lit.contesti.fo.103.

7 **Partus** sequitur de iure conditionem ventris valet tamen statutum & consuetudo in cõtrarium.in.c.licet.nu.2. de conu.seruo.fo.26.

7 Partus sequit conditionẽ matris.in.c.i.nu.3.de na.ex libe.ven.fo.26.

2 Pars in parem aliquã do habet imperium. Anto.in.c.ad supplicationem.nu.3.et.7.de renun.fo.28.

7 **Pastor** tenetur ad eiẽd,am oium quas comedit lupus quia tenetur ad custodiam.in.c.quis.numero.2.de regulis iuris.fo.191.

7 **Paternitas** non contrahitur nisi animo et certa scientia precedẽtibus.in.c.si vir vel mulier.nume.4. de cogna.spiri.fo.27.

4 **Pater** in omnibus casibus in quibus potest filium exheredare potest ei denegare alimenta.in.c.quintauallis.nume.5. de iureiuran.fo.144.

7 Pater pro filio impubere contrahit sponsalia pro pubere vero nõ nisi consentiat.in.c.i.nu.1.de despon.impu.fo.12.
Pater an teneatur filiam dotare que matrimonium contraxit sine suo consensu.ibidem.nu.6.

6 Pater si efficiatur monachus statim desinit habere filios in potestate. in.c.si quis autem.nu.2.de reg.fo.166.
Pater potest offerre filium impubere vel ipsum a monasterio reuocare imuto duo sub cuius potestate est pater et filius.ibi.nu.7.

7 Pater nõ tenetur dotare filiã maritatã si nullã ab initio promisit dote sed si filia quando se maritauit promisit dotem tenetur pater illam soluere.in.c.cum causa.nume.5.de rapto.fo.108.

1 Pater cõtrahendo cum filio videtur sibi dare cõsensum stante statuto q̃ sine cõsensu patris filius nõ possit contrahere.in.c.cũ dilectus.nu.2. de consue.fo.101.

7 Patre mortuo filius an possit & debeat legitimari in preiudiciũ agnatorum.in.c.per venerabilem.nume.29.qui filij sint legi.fo.42.

6 Pater cogitur alere filium officio iudicis nisi filius possit ex sua industria seipsum alere dum tamen non sit sibi dedecori operari.in.c.ex literis.nume.5.de conuer.in fi.fo.173.
Pater denegans alimenta filio perdit patriam ptãtem.ibidem.
Pater qui negauit alimenta filio qui ob hoc mortuus est põt puniri ac si propriis manibus interfecisset.ibidem.

7 Pater si nominat filiũ suũ in testamento vel alibi legitimum an illegitimus censeat.in.c.per tuas.nu.5.6.7.8.qui filij sint legi.fo.41.

4 Pater volens ingredi monasterium nõ põt petuare descendentes vel ascendentes legitima.in.c.in ꝓsentia.nu.53.de pba.fo.19.
Pater ꝓ ingressum monasterij põt medietatẽ vsufructus.ibi.nu.57.

7 Pater licet habeat filios in ptãte sua nõ tñ potest filij vxorem retinere imo cõpellitur illam sibi restituere.in.c.nõ est.nume.1.de sponsa.fo.5.

7 Pater priuat patria potestate & dis dominica si filios vel seruos exposuerunt vel ratũ habuerunt vel alimenta eis denegauerũt si fuerint languidi als secus.in.c.vnico.nume.1.&.2.de infan.& lan.expo.fo.96.

7 Pater non tenetur pro delicto filij etiam in legitima de iure communi. in.c.referente.nu.3.de delic.pue.fo.122.

7 Pater licet non possit filiã obligare ad matrimonium sed si iurat videtur promittere se curaturum quantum in eo erit.in.c.ex literis.nu.1. et.6.de sponsa.fo.5.

4 Pater an sit idoneus testis ꝓ filio.in.c.in omni.nu.3.de testi.fo.37.

7 Pater potest in vita hereditatem filijs cedere alicuo sibi retento.in.c. transmisse.nu.7.qui filij sint legi.fo.38.

7 Pater licet generaliter in cã filij nõ testificet nec filius in cã patris fallit tñ in quibusdã.in.c.videtur.nume.5.qui matri.accu.pos.fo.44.

7 Pater alius dr esse carnalis alius spiritualis.in.c.si vir vel mulier.nume.2.de cogna.spiri.fo.27.

7 Pater incertus est et ille presumitur pater quem nuptie demonstrant & hoc procedit si maritus erat presens secus si absens tempore cõceptionis.in.c.transmisse.nume.9.qui filij sint legi.fo.38.

7 Pater non tenetur dotare filiam iam maritatam nisi ipsa dũ maritabatur clam promisit dotẽ marito quo casu pater debet ipsam soluere. in.c.i.nume.6.de adul.& stu.fo.104.

1 Pater non tenetur dotare filiam maritatã si nullam ab initio promisit dotem sed si filia qñ se maritauit promisit dotem tenetur pater.in repe. c.ecclesia sancte Marie.nume.20.de constitu.fo.35.

7 Pater potest contrahere cum filia spirituali filij sui.in.c.i.nume.4.de cogna.spiri.fo.26.

7 Pater vendit filium ꝓpter famẽ.in.c.ex literis.nu.7.de diuor.fo.46.

6 **Patria** potestas nõ est penes illos q nõ subsunt romano ipe rio.in.c.ex literis.nu.6.de conuerfi.infide.fo.173.

7 Patria potestas non soluitur per sacros ordines nisi per episcopum. in.c.cum voluntate.nume.8.de sen.excõ.fo.180.
Patria potestas non curatur in spiritualibus.ibi.

1 Patria potestas soluitur per ingressum religionis.in.c.officij.nu.2. de elec.fo.158.

3 Patria potestas dissoluitur per confessionem religiosis.in.c.ex parte. nume.1.de testi.spolia.fo.184.

6 Patrie quis magis obligatur ꝑ parẽtibus.in.c.primo.numero.9.de conuer.infi.fo.172.

6 Patria potestas soluitur per ingressum monasterij factum per patrẽ. in.c.cum scimus.nume.5.de reg.fo.161.

2 Patria potestas soluitur per dignitatem episcopalem & per introitum cuiuscũq; religionis approbate.in.c.constitutus.nume.2.de restitu.in integrum.fo.162.
Patria potestas non consideratur in spiritualibus.ibidem.

6 **Patrimonium** clerici in quo ipse fuit ordinatus non habẽs aliud beneficium an possit per eum alienari sine solennitate qua alienantur bona ecclesiastica.in.c. tuis.nume.8.de preben.fo.35.

1 Patrimonij sufficiens habens an cũ bona cõscientia retineat beneficium.in.c.postulasti.nume.4.de rescrip.fo.73.

6 **Patientia** non operatur tacitum consensum quando quis nõ potest actum contradicendo impedire.in.c. peruenit.nume.8.de emptio.& vendi.fo.83.

3 Patientia tunc est causa acquirendi iura incorporalia quando patiẽs citra actum patiente potuisset illa iura als concedere.in.c.in literis. nume.13.de restitu.spolia.fo.170.

3 Patientia in incorporalibus habetur pro iusto titulo.in.c.cuz ecclesia. nume.43.46.et.49.de cau.pos.& proprie.fo.155.
Patientia illorum ex quorum voluntate transfertur possessio vel quasi iurium incorporalium habet pro titulo.ibi.nume.43.46.&.49.

Patientia et

7 Patientia ⁊ tolerantia superioris quid operetur.in.c.preterea.nu.4. de sponsa.fo.3.

5 Patientia illius cõtra quẽ prescribitur per que debet probari.in.c.de quarta.nume.22.de prescrip.fo.24.

5 **Patriarcha** est supra archiepiscopos in prouinciis sibi decretis ⁊ ita se habet aduersus archiepiscopos sicut ipse aduersus suos diocesanos.in.c.fi.nume.3.de cõfirma. vti.vel inuti.fo.147.

3 Patriarcha est maior archiepiscopo.in.c.exposuit nobis.nu.4.et.15. de vilatio.fo.135.

1 Patriarcha est maior archiepiscopo.in.c.scriptũ.nu.16.de elec.fo.161.

7 Patriarcha est ordinarius omnium archiepiscoporũ qui sunt in sua diocesi.non tamen habet iurisditionem in subditos ipsorum.in.c.antiqua.nume.3.de priuile.fo.143.

2 Patriarcha non habet iurisditionem in subditos archiepiscoporum vel episcoporũ nisi per appellationem vel ex priuilegio.in.c.duo simul. nume.1.de offi.ordi.fo.115.

7 Patriarcha facit crucẽ ante se deferri in omni loco ꝓterq̃ in loco vbi sit summus pontifex vel eius legatus.in.c.antiqua.nu.1.de pulle.fo.143.
Patriarcha habet plures prouincias sub se.ibi.nu.3.
Patriarcha precedit oẽs cardinales ⁊ vadit immediate post papã qõ est verum si est de illis quatuor de quibus.in.d.c.antiqua.ibi.nume.6.

6 **Patroni** noui non debent nec possunt mutare illos qui aũ erant presentati ⁊ instituti.in.c.querimoniã.nu.1. et.2.de iurepatro.fo.193.
Patroni possunt inter se ordinare vt alternis vicib⁹ habeant ius presentandi.ibidem.nume.5.
Patronus potest rectorem instituti ab episcopo sine eius licentia mutare.ibidem.nu.6.

6 Patronus ecclesie principalis an habebit ius patronatus in ecclesia vnita.in.c.quia monasterium.nume.6.de rcli.domi.fo.184.

6 Patronus vergens ad inopiam an debeat alimentari ab ecclesia patronata ⁊ an patronus pauper habeat actionem cõtra ecclesiam.in.c. nobis.nume.1.⁊.6.de iurepatro.fo.196.
Patronus largo modo dicitur eligere.ibi.nu. 4.fo.206.
Patronus in acquisitione iurispatronatus nõ potest transferre institutionem in inferiorem prelatum epõ.ibidem.nume.5.
Patronus habet potestatẽ denuntiandi superiori prelbyterũ dilapidatorem vel alias inhonestum.ibi.nume.7.
Patronus quo casu hz presentationem prelati.ibi.nume.10.

6 Patroni si sunt in discordia ꝑsentandi aliquem in ecclesia epis loci statuet ne interim exerceatur diuina officia in tali ecclesia.in.c.i.nu.1.⁊.9. de iurepatro.fo.189.
Patroni possunt inter se cõuenire alternis vicib⁹ vt habeant ius presentandi.ibidem.nume.6.
Patroni non possunt inter se diuidere fructus ecclesie in qua habent iuspatronatus nec aliquid ab ea exigere.ibi.
Patroni si non presentant rectorem in ecclesia intra tempus constitutum epis loci instituet rectorem.ibidẽ.nu.9.et in.c.quoniam.nu.6.vbi aliud statuitur in electoribus.co.titu.
Patroni ⁊ epus si sunt in discordia circa rectorẽ quid agẽdum.ibidem.

6 Patronus laicus si intra quatuor mẽses vel ecclesiasticus intra sex nõ presentauerit poterit epis instituere rectorẽ in ecclesia patronata.in.c. eam te.nume.1.⁊.2.de iurepatro.fo.195.
Patronis currit tempus ad presentandum a tempore vocationis non autem litis mote.ibidem.nume.3.
Patronus ecclesiasticus dz ille qui debet iuspatronatus nomine ecclesie non autem q̃ sit clericus ⁊ haberet nomine patrimonii quo casu censetur vt laicus.ibi.nu.4.⁊ in.c.cũ autem.nu.3.eo.ti.fo.196.
Patronus non potest iuspatronatus propria autoritate alienare nec pro eo aliquid rẽporale exigere nisi donetur persone ecclesiastice ratiõe ecclesie.in.c.preterea.nu.1.et.2.eo.ti.fo.195.
Patronus nõ potest exigere aliquid temporale etiã minimum a rectore presentato ⁊ instituto in recognitionem iurispatronatus nisi sibi reseruauerit in fundatione ecclesie cum autoritate tamen episcopi ad petitionem patroni.ibi.nu.3.4.5.et.6.
Patronus an possit vẽdere fructus vel reditus quos percipit ab ecclesia patronata.ibi.nume.8.
Patronus non potest vendere ius se alimẽtandi in casu inopie qõ hz in re patronata.ibi.nu.11.

6 Patronus si vnus post alium ꝑsentet potest epus scõm instituere.in.c. pastoralis.nu.1.et.2.de iurepatro.fo.198.
Patronus ecclesiasticus si ꝑsentauerit scõm qui fuerit institutus talis institutio nõ valet quia prima ꝓtatio hz vim electionis.ibi.nu.4.

6 Patronus dicit aduocatus ecclesie quia tenetur eam defendere.in.c. quia clerici.nu.2.de iurepatro.fo.191.
Patronus vendens iuspatronatus licet non acquirat emptori an ipse priuetur.ibidem.nume.8.

2 Patronus ꝑsentando indignũ an sit priuatus potestate presentandi. in.c.cum vos.nume.1.et.5.de offi.ordi.fo.112.

Patronus laicus non habet custodiam ecclesie vacantis nisi ex cõsuetudine per sedem apostolicam approbata:patronus vero clericus habet.ibidem.nu.4.et.8.
Patronus si fuerit negligens in presentando deuoluitur potestas presentandi ad illum.ad quẽ pertinebat institutio.ibi.nu.6.
Patroni si super iure patronatus cõtendant debet interim epus prouidere vacanti ecclesie saluo iure vincentis.ibi.nu.7.

6 Patronus habet ius ꝑsentandi intra sex menses intra quos si nõ presentauerit platus habens ius instituendi vel de iure cõmuni vel speciali poterit cõferre ⁊ habebit sex menses ad conferendum.in.c.nulla ecclesiastica.nu.13.⁊ seq.de concel.preben.fo.55.

6 Patronus si semel presentauit vnum non posset postea alium ꝑsentare ad beneficium vacans et quid ad vacaturum.in.c.inter cetera.nume. 6.de prebendis.fo.29.

6 Patronus etiam ecclesiasticus nõ potest sibi vendicare fructus beneficij vel ecclesie reseruata exigua portione rectori nec valet consuetudo in contrarium.in.c.extirpande.nu.2.de preben.fo.38.

5 Patronus an possit petere ep clericus ecclesie patronate assignet quid ⁊ quãtũ expedat p suo victu.in.c.cũ venerabilis.nu.44.de excep.fo.11.

6 Patroni non possunt plures rectores instituere in eadem ecclesia.in.c. quecũq̃.nu.2.de iurepatro.fo.189.
Patroni habent ius presentandi non autem eligendi licet largo modo dicantur eligere et sic non vitiabitur libellus si dicatur qõ patroni eligerunt.ibidem.nu.3.et.4.
Patroni eligentes siue presentantes non idoneum an sint priuati potestate eligendi remissiue.ibi.nu.5.
Patroni si discordant in ꝑsentãdo prefert ꝑsentatus a maiori parte nisi ex tali presentatione oriret scandalũ.in.c.q̃si.nu.1.3.4.et.5.eo.ti.fo.190.
Patronus cõsequitur iuspatronatus ex tolerantia et gratia pape non qõ ipse sit habilis cum sit ius spirituale.ibi.nu.2.
Patronus si non ꝑsentat intra tempus quia cõtenitur super idoneitate presentati vel quia est contemptio inter ipsum et episcopũ non priuatur iure presentandi.ibi.nu.7.
Patroni an in ꝑsentando debeant omnes insimul intervenire an sufficit vt omnes de per se inter veniant.ibi.nu.14.

1 Patronus eligens aliquem potest reiiicere ante presentationẽ.in.c.querelam.nu.6.de elec.fo.143.

6 Patronus cui est mota lis sup iurepatronatus an interim possit presentare rectorem in ecclesia lite pendente.in.c.ex literis.numero.6.et.8. de iurepatro.fo.192.

6 Patronus laicus potest plures ꝑsentare videlicet vnum post alium ⁊ est locus gratificationi.patronus vero ecclesiasticus non potest nisi vnum presentare.in.c.cum autem.nu.1.4.5.6.7.de iurepatro.fo.196.
Patronus ecclesiasticus non potest nisi semel presentare cuius presentatio habet vim electionis.ibi.nu.3.
Patroni si variant in presentando in pari numero epus habet optionẽ instituendi quem vult.ibi.nu.8.
Patroni si non concordant in presentando epus potest instituere extraneum.ibidem.nu.9.

6 Patronus si presentat vnũ post alium potest epus instituere secũdo presentatum.in.c.cum dilectus.nu.1.de iurepatro.fo.197.
Patronus si consentit potest quis institui in ecclesia patronata absq̃ alia presentatione.ibi.nu.8.

6 Patronus ecclesiasticus hz singulus ius in ecclesia q̃ patronus laicus et ideo potest exigere rationem administrationis temporalium qõ non potest laicus.in.c.in lateranẽsi.nu.3.de preben.fo.46.

7 Patroni nulla alia iurisditione habent in ꝓbyteros ecclesie patronate nisi qõ possint ipsos ꝑsentare ⁊ postea ab eis generalem rationẽ tẽporalium exigere et epo referre.in.c.cum ⁊ plantare.nu.6.de priuile.fo.137.

2 Patronus si non presentat intra terminũ determinatũ ius presentandi tranfit in superiorem.Ant.in.c.ũ.nu.2.de sup.negli.prela.fo.33.
Patronus presentans scienter indignum priuatur potestate presentandi.ibidem.nu.5.fo.34.

5 Patronus alicuius ecclesie ipse vacante potest percipere omnes fructus.et ipsos vel successor reseruare vel in vtilitatem ecclesie convertere.in.c.bone memorie.nu.2.de appel.fo.121.

6 Patronus in fundatione ecclesie potest facere vt imponat census persoluendos vel sibi vel alteri tertio.in.c.quãto.nu.1.de censi.fo.202.

7 Patroni vel similes persone habẽtes aliquid iuris in ecclesia si interfecerint p se vel per alios rectorẽ vel clericũ ipsius ecclesie priuant eibus iuribus que habẽt in ea et oẽs descendẽtes vsq̃ ad quartã generationẽ prohibentur clericari.in.c.in quibusdam.nu.1.de penis.fo.167.

3 Patronus vno presentato an possit alium presentare.in rubri.nu.4.et 17.de iudi.fo.2.

6 Patroni laici siue ecclesiastici non possunt nouum censum imponere in ecclesia patronata licet ab initio in fundatione possint.in.c.gratis.numero.1.et.2.de censi.fo.202.

6 Patronus non potest conferre ecclesiam patronatam clerico et nõ obstante tali collatione potest in ea rectorem presentare.in.c.cũ laici.nu.1. de iurepatrona.fo.193.

¶Patronus etiam ecclesiasticus non potest alicui conferre ecclesiam in titulum.ibidem.nu.2.

¶Patronus non poterit per iudicē secularem privari iurepatronatus nisi cum universitate bonorum.ibi.nu.3.

¶Patronus si comiserit crimen lese maiestatis eius filius clericus non privatur ecclesia patronata quam habet.ibi.nu.4.

6 ¶Patronus non habet aliud ius in ecclesia patronata q̄ ius p̄sentandi in.c.illud preterundum.nu.1.de iurepatro.fo.192.

¶Patronus simpliciter concedendo ecclesiam patronatam quid censeatur concessisse.ibi.nume.7.

¶Patronus presentando indignum an privetur potestate presentandi illa vice.ibidem.nu.8.

6 ¶Patronus vetus qui nō est in possessione p̄sentandi non habet ius presentandi.in.c.cōsultationibus.nu.9.de iurepatro.fo.195.

6 ¶Patronus in fundatione vel donatione ecclesie quo casu possit aliquid temporale cum auctoritate epi sibi reservare.in.c.i.nu.1.de cōsti.fo.199.

1 ¶Patroni.i.qui habent ius patronatus:non possunt aliquem p̄sentare singulariter.in.c.cum oēs.nu.8.de cōstitu.fo.22.

1 ¶Patronus ecclesie non potest etiā tpe quo fundatur disponere de iuribus ecclesie in preiudiciū epi sed bene hoc potest eps facere ad requisitionem patroni.in.c.cum dilectus.nu.4.5.et.11.de cōsue.fo.99.

7 ¶Patronus an possit conditionem apponere qō ecclesia non subsit epō. in.c.fi.nu.8.de condi.appo.fo.20.

1 ¶Patronus nō potest vendicare ex consuetudine ius intercessendi in electione epi quia consuetudo nō facit laicū capacē iuris spiritualis regulariter.in.cap̄ sicut.§.super eo.nu.6.de elec.fo.148.

1 ¶Patroni plures an debeant oēs consentire in presentando aliquem vel sufficit maior pars.in.c.in genesi.nu.8.de elec.fo.180.

6 ¶Patronus etiā si sit clericus non habet ius instituendi vel destituendi vel bona ecclesie patronate administrandi sed tantum presentandi.in.c. preterea.nu.1.de iurepatro.fo.190.

3 ¶Patronus.i.qui hꝫ ius patronatus in aliqua ecclesia non hꝫ alia iura nisi denūtiatione male administrationis ꝛ defensione et vt ei subueniat ne vergat ad inopiā.in.c.cum ad sedē.nu.12.de resti.spo.fo.186.

6 ¶Patronus si intra tps statutū non presentat ecclesie vacanti rectorem eps loci supplebit.in.c.si vero.nu.1.de iurepatro.fo.193.

¶Patroni laici habent quatuor menses ad presentandum clerici vero sex menses.ibi.nu.2.

¶Patroni si cōtendunt super iurepatronatus debet episcopus expectare vsq̄ ad tempus statutum:quando scz constat ecclesiam esse patronatam alias secus.ibi.nu.3.

2 ¶Patroni cōsensus nō requirit in quisitione superioris in qua principaliter nō ordinatur sed er aliqua cā fit.Ant.in.c.proposuit.nu.4.fo.53.

6 ¶Patronus etiam ecclesiasticus nō potest ecclesiam patronatam vacātem alteri conferre et si contulerit ad eam nihilominus poterit presentare quia illa prima collatio non habet vim presentationis.in.c.transmisse.nu.1.et.2.de iurepatro.fo.198.

¶Patronus non solum debet eligere presentandum sed electum actualiter presentare.ibi.nu.4.

¶Patrono ignoranti ecclesiam patronatam vacare currit tempus ad presentandum.ibi.nu.6.

6 ¶Patroni si non presentauerint rectorem in ecclesia intra tempus statutum tempus ordinabit sine preiudicio patronorum.in.c.cum propter. nu.1.de iurepatro.fo.197.

¶Patrono litiganti super iurepatronatus currit tps presentādi patrono vero ignoranti vel aliter impedito secus.ibi.nu.2.

¶Patronus ecclesiasticus ꝛ patronus secularis in quibus differāt in iurepatronatus quod habent.ibi.nu.5.

1 ¶Patronus laicus non habet ius eligendi prelatum in ecclesia neq̄ de iure neq̄ ex pacto neq̄ ex consuetudine.in.c.sacrosancta.numero.2.de electio.fo.172.

1 ¶Patroni possunt presentare aliquem et valet presentatio licet non fuerit maior pars patronorum. in capitulo ecclesia vestra.nume.5. de electio.fo.170.

6 ¶Patroni plures possunt esse in eadem ecclesia.in.c.ad audientiam.numero.4.de ecclē.edifi.fo.220.

¶Patronus non potest reservare in fundatione ecclesie vt ius instituendi presentatum pertineat ad inferiorem epō.ibi.nu.13.

6 ¶Patronus laicus licet possit variare tamen presentat scōm accumulatiue nō autem potest ex toto recedere a primo.in.c.cum autem.nume.2. de iurepatro.fo.196.

☞ Corsetus doctor excellētissimus. Adde an laicus possit successiue vltra duos accumulare ꝛ dicit q̄ non quia licet iura dicāt laicum patronum posse plures accumulare debet intelligi de duobus quia pluralis locutio duorum numero est contenta regula pluralis.de regu.iur.libro.vi. vbi no.ff.de test.item talis variatio est odiosa ideo restringenda de regulis iuris.lib.vi.hodie ad hoc optime de preben.is cui.lib.vi.item infinita est vitanda de rescrip.lib.vi.cum in multis.item si videantur iura de hoc loquentia clare istud innuunt vnde capitulum quod autem dicit postmodum aliud capitulū cum dilectus dicit secūdum pastoralis dicit aliud ꝛ secundo loco ex quibus omnibus apparet aperte qō huiusmodi variatio fieri potest successiue de duobus ꝛ non de pluribus ꝛ per hoc rūdetur ad id quod no.in cle.ē.de iurepatrona.in.§.fi.super verbo plures.intendit enim qō simul plures q̄ duo presentant et vnus ex eis per ipsum eligatur vt ibi in text.ꝛ idem etiam quando due presentationes facte successiue fuerunt ꝛ sic intelligitur ibi glosl.sequens super vbo presemare.ꝛ si bene inspiciatur idem est in effectu illo casu sicut dictum est:quia fit presentatio vt vnus eligatur sed vltra duos non posset fieri tertia per predicta nec obstat q̄ istud reputetur nouum cum alius doceat hoc nō dixerit quia nō reperitur aliquem cōtrarium dixisse ita concludit Jo.calde.in consilio.xvi.incipiē.an laicus in tit.de iurepatronatus facit.Si quis iusiurandum.C.de reb.credi.ꝛ ibi Bal.in auf.habita.in rū.colū.in ver.tertio quero.C.ne filius pro patre.non obstat qō voluit do.Abb.in.d.c.bone.quia loquitur in postulatione ꝛ non in presentatione item loquitur quando nullum ius est acquisitum presentato latem ad rem.c.cum ber.de re iudi.ꝛ ibi Abb.in contrarium facit glosl.in cle.plures.in verbo presentare.de iurepatro.ꝛ.c.cū autem.eo.tit.prima pars sentitur per Abba.in.c.cum vos.de offi.ordi.faciunt no.in.c.olle ctus.de offic.deleg.hanc partem tenet Jo.calde.sequitur do.Bartholomeus de belenzinis auditor rote.in.c.nobis.de iurepatro.ꝛ ita in facto consului ferrarie ꝛ obtinui.

6 ¶Patronus nō pōt ecclesiam patronatam pro se retinere vel alteri etiā filio concedere.in.c.consuluit.nume.1.et.2.de iurepatro.fo.194.

¶Patronus licite non posset seipsum presentare potest tamen filiū suum idoneum presentare.ibi.nume.3.

5 ¶Patronus non potest presentare plures variando sed cumulatiue sic. in.c.cum bertoldus.nu.10.de re iudi.fo.69.

6 ¶Patronus an possit seipsum p̄sentare ꝛ an possit instituī ab epō.in.c. per nostras.nu.1.3.et.4.de iurepatro.fo.197.

6 ¶Patronus non potest promittere se presentaturū aliquem ad beneficium vacaturū nec potest dare alī potestatem presentādi anteq̄ vacet. in.c.fi.nu.1.et.6.de concef.preben.fo.63.

¶Patronus non habet ius presentandi prelatum in ecclesia collegiata sed habet ius presentandi ad prebendas que sunt in ipsa ecclesia collegiata.ibidem.nume.3.fo.64.

¶Patronus presentando dicitur donare.ibi.nume.5.

¶Patronus pōt dare generalē ptātem p̄sentandi cui vult.ibi.nume.6.

7 ¶Patronus laicus alicuius ecclesie collegiate an habeat cōsentire in electione prelati.in.c.de boc.nu.10.de simo.fo.70.

6 ¶Patronus presentans aliquem pretio vel dono cōmittit simoniam.in c.ex insinuatione.nume.2.de iurepatro.fol.194.

6 ¶Patronus alicuius ecclesie dicitur ille qui fundauit vel dotauit ipsam. in rub.nu.2.de iurepatro.fo.189.

¶Patronus debet presentare presbyterum in ecclesia in qua iuspatronatus nec eps vel alius prelatus potest aliquem instituere sine licentia patronorum.ibi.nume.4.

¶Patronus si deuenerit ad inopiam est alendus ex reditibus ecclesie in qua habet iuspatronatus dum tamen ipsi reditus remanent vltra necessaria.ibi.nume.5.

6 ¶Patronus an possit presentare clericū peregrinum sine literis cōmendatitijs sui epi.in.c.significasti.nume.3.de iurepatro.fo.194.

6 ¶Patronus potest variare in presentādo aute institutionē episcopi.scz accumulando non autem prorsus recedendo a prima.in.c.quod autem. nume.3.de iurepa.fo.190.

6 **¶Pauca** considerantur in parua vel magna q̄titate scōm natu ram.in.c.i.nu.1.ne cle.vel mona.fo.235.

3 **¶Paupertas** non excusat quem a litigando sed an respectu fideiussoris seu procuratoris.in.c. olim. el.ē.nume.6.de resti.spo.fo.189.

2 ¶Paupertas excusat procuratorem si non appellauerit.in.c.nō insuste. nu.12.de procu.fo.146.

6 ¶Paupertas non impedit quominus clericus non possit p̄moueri ad beneficia.in.c.i.nume.2.de pecu.cle.fo.108.

5 ¶Paupertas an excuset a promotione appellatiōis.in.c.ex ratione.numero.5.de appel.fo.93.

☞ Corsetus. Et quis dicatur pauper:dic q̄ relinquitur arbitrio iudicis sm Bart.ꝛ alios legistas in.l.fi cōstante.ff.solu.matri.ꝛ sm Jo.and.ꝛ alios in.c.significantibus.de offi.delega.ꝛ ibi per do.meum Barba.et ibi Abb.dicit qō vidua pauper potest trahere secularem ad iudicium ecclesiasticum.ꝛ vide gl.ē.q.i.prohibentur.ꝛ gl.in.l.nōnulli.ff.de accu. q̄ ille dicitur pauper qui non habet in bonis tantum q̄tum est causa.et vide gl.in auf.de here.ꝛ fal.in prin.que dicit q̄ ille dicitur pauper qui non habet quinquaginta in bonis.ꝛ glo.insti.de excu.tuto.in.§.ppter pauperiatem.ꝛ adduco bonum ter.in.c.illa.xv.q.i.q̄ paupertas nō est de genere malorum ꝛ adduco gl.in.c.in primis.ē.q.i.in prin.q̄ primo est causa pauperis tractanda q̄ distitis:vt.C.de episco.ꝛ cleri.l.fi qs ad declinandā:sed male seruatur quia hodie dicit.Si nihil attuleris ibis homere foras.ꝛ adduco Vincen.relatū ab Abbate in.c.fi qui testium. in fi.de testi.q̄ iudex ordinarius debit expensas pauperibus testibus: quia tenetur pauperibus p̄uidere,vt in auf.de man.princ.in.§.fi tibi.

et de eccl. prelato. in c. sicut vnire. ꝛ adduco ter. instit. de excu. tuto. in. §. sed propter paupertatem. vbi paupertas excusat a tutela. ꝛ in l. pauper tas. ff. eo. ꝛ adduco Bal. in c. sedes apostolica. de rescrip. vbi dixit ꝙ p istam clausulam generalem et quidā alij nō includuntur pauperes qui propter paupertatem nō possunt se defendere: quia paupertas excusat. allegat l. titius. ff. de procura. et adduco Ray. de fozli. in l. non facile. in §. i. ff. si cui plus ꝙ̄ per l. falc. ꝙ pauperi remittit onus satisdandi. ꝛ adduco Bal. in c. ij̄. de rescri. vbi dixit ꝙ si propter paupertatē vel inetū tyrāni quis nō fuit protestatus excusatur quod intelligit verum ibi do. meus Barba. si in protestatione fienda erant necessarie expense faciende arg. l. si procuratorē. §. si ignorātes. ff. man. ꝛ adduco Bal. in l. ij̄. §. si quis in iudicio. ff. si quis cau. vbi refert se liberasse quēdam a pena furcarum qui appellauerat et propter paupertatē non poterat prosequi appellationem et per consequens appellatio erat deserta qui excusabatur per d. §. si ignorantes. ꝛ ibi etiam voluit Bal. in l. cum quidam. C. de cōdi. inser. ꝛ in l. acceptā. C. de usur. Inno. Abb. ꝛ Alb̄. in. c. ex rōne. de appel. ꝛ adduco eundē Bal. in c. sedes apostolica. vbi dixit ꝙ inopia seu paupertas repentina dicitur casus fortuitus. l. si res pupillorū. ff. de administra. tuto. subdit tñ qō in clausula indifferēti bene includitur pauper ꝛ adduco eundem Bald. in. d. c. si qui testium. ꝛ in. d. c. sedes. ꝛ in c. peñ. de cōsue. ꝛ in. c. que in ecclesiarum. de cōstitu. vbi dixit ꝙ paupertas nocet que captione pronenit ꝛ ex culpa allegat bonum text. in. l. penul. ff. de iure do. ꝛ adduco bonum text. in. Lindicco. C. de episco. audien. qō inducet teneī facere expēsas carcerato pauperi ꝛ adduco Bal. in. l. magis puto. §. i. ff. de re. cond. ꝙ si pauper cōtendit cū rege seu alia potenti psona qō retenebitur prouidere pauperi de expensis et adduco Archi. in. d. c. decimas. xvi. q. j. qō pauperes excusantur a decimis adeo ꝙ si constitutione synodali caueatur quod qui non soluerit decimas sit excōmunicatus ꝙ nō includentur pauperes. facit ꝙ voluit domi. Anto. post Inno. in. c. penulti. ꝛ Soffre. de offi. delega. ꝛ in. c. olim. el. ij̄. de restitu. spolia. ꝛ vide do. Abb. in. c. ij̄. numero. 3. de testi. cogen. ꝛ adduco bonum text. in. l. fonna. §. quenigē. ff. de censi. quem textum allegat Bal. pro singulari in l. acceptam. C. de usur.

6 ¶Paupertas voluntaria non reprobatur in clericis sed necessaria fic. in c. tuis. nu. 8. de preben. fo. 33.

7 ¶Dauper excōmunicatus an teneatur ire pro absolutione ad papam. in c. ea noscitur. nu. 5. de sen. excom. fo. 167.

4 ¶Dauper quis sit et an repellatur a testimonio. in. c. cū causam. el. j. nu. 13. de testi. fol. 168.

7 ¶Dauper constitutus in maxima necessitate pōt implorare officiū iudicis cōtra diuitē vt sibi subueniat ꝛ ille nō subuenēdo peccat mortaliter secus si non sit magna necessitas. in. c. si quis. nu. 7. de furtis. fo. 109.

1 ¶Dauper potest officio iudicis cōpellere diuitē ad faciendū sibi elemosynam. in. c. cum causam. nu. 8. de elec. fo. 147.

6 ¶Dauperes non sunt obligati ad victualia. in. c. cum instantia. nu. 7. de censibus. fol. 203.

6 ¶Dauperes licet non habeant actionem cōtra diuites ad victualia cōmunicanda possunt tamen implorare officium iudicis vt eos compellat ad cōmunicandum. in. c. j. nu. 7. de emp. ꝛ vendi. fo. 82.

4 ¶Dauper propter paupertatem non repellitur a testimonio et ad eum debet mitti si propter paupertatem verecundatur exire domum. in. c. si qui testium. nu. 8. de testi. fo. 44.

2 ¶Dauperes excusat quem a pene solutione. in. c. nisi specialis. nu. 6. de offi. lega. fo. 106.

6 ¶Dauperes tenentur ad solutionem decimarum. in. c. cum dicat. nu. 4. de eccle. edifi. fo. 225.

– ¶Dauper an et quādo repellatur ab accusando ꝛ quis dicatur pauper ꝛ multa in hoc relinquuntur arbitrio iudicis. in. c. primo. numero. 11. de accusa. fol. 51.

3 ¶Dauperes sunt sub protectione ecclesiastica. in. c. cum sit generale. numero. 3. 6. ꝛ 7. de foro compe. fo. 63.

6 ¶Dauper potest intentare officium iudicis cōtra quēcunq; diuitem vt sibi subueniat. in. c. j. nu. 8. de cle. egro. fo. 49.

2 **Bar** vel treuga si fuit rupta per vtramq; partem an vtraq; pars possit agere ad penam. in. c. j. nu. 3. de treu. ꝛ pa. fo. 131.

1 ¶Dax facta inter principales an extendatur ad adherentes ipsorum. in c. j. nu. 29. de postu. prela. fo. 109.

1 ¶Dax facta sub certa pena si vnus rumpit et poffes alius intelligit rupta a primo tñ. in. c. bone memorie. el. j. nu. 3. de elec. fo. 141.

Barbatus doctor excellentissimus. Quid si quis fecit pacē cum inimico et promisit non offendere sub pena vcinde adulterauit vxorē an dicatur rumpere pactū ꝛ sic incidere in penam. Bart. in. l. verum. ff. de fur. dicit ꝙ non per illam. l. quia non fecit animo iniuriandi ꝛ renocandi iniuriā tam sopitā ꝛ hoc dicit verū nisi forte iste fuerit passus similem iniuriam et ꝓpter hoc orta fuerit inimicitia. Ange. ibi dicit ꝙ dictū Bar. procedit qñ constat ꝙ causa libidinis ad hunc actum fuit processum als presumptio esset contra libidinē facientē arg. j. de presump. ꝛ l. j. C. de fica. vbi cñi actus ad plura delicta se habere potest delinquentis semper interpretatio fit cōtra eum in partem duriorem allegat no. per Dy. in regula in obscuris in. vj. facit ad predicta qō not. Bal. in. c. primo. in prin. de pace tenen. vbi allegat Host. in. c. fi. de immun. eccl. facit etiā qō no. ¶Per. de aucha. in repe. de iureiu. Addo bonum arg. in. c. cū voluntate. de sententi. excōmu. ꝛ Bal. in. c. primo. in prin. qui. mo. feu. amit. ꝛ Jo. an. in regula frusta. de regu. iur. an. vj. in mercu. per ¶Paul. de cast. in. l. q fernū. ff. de verbo. obliga. nihilominus dicto Barto. videt cōtrarari. l. penul. iuncta fi. de plag. vide Jeā. de ana. in tub. de adul. in. iij̄. col. in ver. iuncta predicta quero. ꝛ in practica teneris opi. Bar.

4 ¶Dacem si duo fecerunt ꝛ vnus rumpat primus rumpens potest accusari et non accusare. in. c. quemadmodum. §. illud autem. numero. 3. de iureiurando. fo. 152.

7 ¶Dacis boni ꝛ scandali cuitandi causa recedit a dispositōe iuris posiuti. in. c. quia circa. nume. 2. de consan. ꝛ affi. fo. 38.

3 ¶Dar cuius cul pa sit violata pertinet ad papam cognoscere qui rōne peccati potest compellere ad paces vel treugas faciendas ꝛ idē in epō. in. c. nouit ille. nume. 9. de iudi. fo. 32.
¶Dar si fuerit facta pertinet talis cognitio ad iudicē ecclesiasticū. in. c. cum sit generale. nume. 28. de foro compe. fo. 67.

2 ¶Dacem faciens cū aliquo ꝛ pmittens non offendere sub certa pena talis promissio restringit ad casum offendendi rōne inimicitie presentis vel preterite. in. c. cū inter. nume. 10. de renun. fo. 10.

7 **Peccati** cuitandi cā multa cōceduntur que alias non concederentur. in. c. preterea. nu. 7. de spon. fo. 6.

1 ¶Peccatum originale non remittitur remanente actuali. in proemio Grego. nume. 6. fo. 6.

2 ¶Peccatum patris an ꝛ quando noceat filio. Anto. in. c. literas. nu. 5. de fil. presby. fo. 55.

6 ¶Peccata plura magis aggrauant ꝙ̄ pauciora nisi pauciora sint grauiora. in. c. de homine. nume. 4. de celeb. miss. fo. 211.

7 ¶Peccatū vbi potest esse ꝛ nō esse debemus potius presupponere ꝙ sit. in. c. cum desideres. nume. 6. de sen. excō. fo. 168.

7 ¶Peccatum enā minimum non debet quis cōmittere vt euitet maius. in. c. qui scandalizauerit. nume. 1. de regu. iur. fo. 190.

7 ¶Peccatum quando aliquid potest in dubio esse ꝛ non esse semper debemus interpretari ꝙ nō sit peccatum vt vitemus illud. in. c. essote. nu. 5. ꝛ 7. de. reg. iur. fo. 190.

5 ¶Peccatum mortale non est male intelligere legem vel canonem. in. c. cum ex officij. nume. 29. de prescrip. fo. 38.

5 ¶Peccatum an incurrat ille qui petendo rem suam non potest eam sine scandalo consequi. in. c. ij̄. nume. 2. de prescrip. fo. 22.

7 ¶Peccatum vbi potest esse ꝛ nō esse potius est censendum ꝙ sit ꝙ̄ ꝙ non fit licet fit vel fiat durior interpretatio. in. c. latores. numero. 7. de clericis excōmu. fo. 125.
Et vide in. c. sequen. nume. 4.

5 ¶Peccatum non incurrit qui operatur bonum ꝛ potuit optimū operari. in. c. constitutis. el. ij̄. nume. 7. de appella. fo. 118.

6 ¶Peccatum factū in eccle sia est magis graue ꝛ punibile. in. c. cum ecclesia. nume. 9. de immu. eccle. ꝛ cemi. fo. 227.

7 ¶Peccatum diminuit dies hominis. in capitulo licet beli. numero. 2. de simo. fo. 77.

5 ¶Peccatum est causa ꝙ quis separetur a gratia dei. in. c. pastoralis. §. verum. nume. 12. de appel. fo. 121.
Ad peccatū vel periculum anime vitādum tutior via eligenda est licet videatur durior. ibidem.

6 ¶Peccatū an quis incurrat qui rem male possidet. in. c. cum apostolica. nume. 3. de his que fi. a prela. fo. 68.

7 ¶Peccatum cōmittens propter paupertatem non excusatur quando illud est semper ꝛ omni tempore malum als secus vt in furto. in. c. quoniam. nume. 5. de simo. fo. 80.

7 ¶Peccatum in spiritū sanctū quid sit ꝛ an remittitur in hoc seculo. in. c. statuimus. nume. 10. de mal. edi. fo. 124.

5 ¶Peccatum mortale non semper quis incurrit ex contrauentione canonis. in. c. ij̄. nu. 4. de appel. fo. 88.

7 ¶Peccatū vel delictum vel irregularitas vbi in dubio pñt esse ꝛ non esse semper ad cautelam in foro anime debemus cōsiderare ꝙ sint secus in foro contentioso. in. c. ad audientiam. nume. 2. de homi. fo. 99.
Et in. c. significasti. el. ij̄. in. iij̄. no. ꝛ in. c. sicut. nume. 7. eo. tī.

7 ¶Peccatum reiteratum aggranat licet fuerit als punitum. in. c. j. nu. 2. de cleri. percus. fo. 123.

6 ¶Peccatū grauius cōmittunt habentes notitiā legis diuine qā ignorantes. in. c. nō minus. nume. 2. de immu. eccle. ꝛ cemi. fo. 224.

4 ¶Existens in peccato mortali an debeat remoueri a beneficio ꝛ an temerarie iurans remouendus sit a testimonio ꝛ ab electione. in. c. sicut nostris. nume. 3. de iureiu. fo. 154.

7 ¶Peccatum non dicitur si non est voluntarium. in. c. qō non est. nume. 2. de regu. iur. fo. 190.

7 ¶Peccatum non debemus cōmittere vt vitemus dānū. in. c. si vere. numero. 7. de sen. excom. fo. 174.

2 ¶Peccata venialia nō indigent cōfessione speciali ni si sint continuata et redacta in consuetudinem quia tunc conuertuntur in mortalia. in. c. omnis vtriusq;. nume. 10. de penite. ꝛ remi. fo. 161

7 Bone operationes facte in peccato mortali ad quid prosunt.in.c.quod quidam.nume.2.de peni.⁊ remiſ.fo.158.

7 Peccatū mortale non omne repellit quē a teſtimonio.in.c.inquiſitio.nū.9.ferte.nume.8.de accu.fo.62.

2 Peccatū aliquid eſſe preſumit qñ agitur de preiudicio anime.Anto.in c.veneo.nume.7.de ſcruti.in ordi.fa.fo.44.

7 Peccatū luxurie an ſit maius cum pulchra vel turpi.in.c.veniens.nume.2.de eo qui cog.con.fo.31.

Peccatum an maius cōmittatur cum ſorore ſponſe anteq̄ poſt contracto matrimonium vel cum ipſa ſponſa poſt affirmatam ſubſequtem in vxorem ducta.ibidem.

4 Peccatum mortale omne an repellat a teſtimonio.in.c.teſtimonium.nume.3.de teſti.fo.86.

1 Peccatū nullum eſt a deo veniale qō non ſit mortale ex cōſuetudine.in.c.cum contingat.in.nume.5.de cōſtitu.fo.20.

7 Peccatum cōmiſſum ſub ſpe venie multum aggrauat.in.c.illud.nu.5.de cle.excō.fo.125.

7 Peccatorū remiſſio duplex eſt culpe.ſ.⁊ pene.⁊ qō peccata remittant⁊ an ex ſola cōtritione.in.c.inter opera.nume.3.deſponſa.fo.8.

Peccatorū remiſſio ſine indulgētia plenaria pape qd operet.ibidem.

7 Peccatū quando dubitat an ſit vel non ſit debemus potius interpretari pro ſalute anime vel qō ſit peccatum⁊ abſtinendum.in.c.in ciuitate.nume.4.de vſur.fo.112.

7 Peccatū non dz quis cōmittere pro ſcandalo vitando.in.c.cum ex iniuncto.nume.7.de no.ope.nuntia.fo.136.

6 Peccatū veniale ſi eſt in cōſuetudine conuertitur in mortale.in.c.relatum.nume.6.ne cle.vel mona.fo.238.

7 Peccatū nō euitat ille qui facit malū ad bonum finē ſed ei dz alleuiari penitencia.in.c.ſignificauit.nume.1.de peni.⁊ remiſ.fo.168.

6 Peccatū originale qō eſt.in.c.maiores.ſ.verū.nu.2.de baptiſ.fol.214.

7 Peccatū non remittitur ex eo ſolo qō quis reſtituit rem furatam.in.c.ſicut dignum.nume.7.fo.97.

Peccatū tāto magis eſt punibile q̄to magis in eo pſeuerat.ibi.nu.9.

7 Peccatū vbi poteſt eſſe et nō eſſe ſi agitur ad penam imponendā debemus potius cōſiderare non eſſe ſi vero ad penitentiam ſecus.in.c.ſignificaſti.cl.ij.nume.4.de homici.fo.160.

7 Peccata venialia dimittuntur per ſimplicē benedictionē prelatorum.in.c.antiqua.nume.10.de priuile.fo.143.

7 Peccatum non excuſatur licet emanauerit ex voluntate turbata.in.c.matheus.nume.3.de ſimo.fo.74.

7 Peccatū vbi poteſt eſſe⁊ nō eſſe quo ad cōſcientiam debemus potius attendere q̄ ſit peccatum: quo ad forum vero contentioſum ſecus.in.c.inuigilanti.nume.9.de vſur.fo.116.

6 Peccatum veniale ſi ſumitur in conſuetudinem efficitur mortale.in.c.i.nume.2.de reli.⁊ vene.ſan.fo.217.

5 Peccatū vt euitetur in dubio minor pars eſt eligenda.in.c.tenor.nume.8.de re iudi.fo.57.

2 Peccatum vt vitetur debet quis pati mortem.in.c.ſacris.nu.1.⁊.7.qō metus cauſa.fo.152.

Peccū veniale cōuertit in mortale ex nimia frequentatione.ibi.nu.9.

2 Peccat mortaliter loquens etiam veritatem contra conſcientiā.Anto.in.c.i.nume.4.de ſcru.in 02.fa.fo.41.

6 Peccans preterea venie fortius delinquit q̄ alij.in.c.immunitatē.numero.2.de immu.eccle.fo.235.

7 Peccator in extremis cōſtitutus vocans ſacerdotē ſi moriatur anteq̄ ſacerdos veniat non oportet q̄ amplius abſoluatur ſi apparebat eius contritio.in.c.a nobis.cl.ij.nume.9.de ſen.excō.fo.172.

7 Peccator notorius cōpellit ad penitentiā.in.c.i.nu.6.de ſponſa.fo.2.

4 Peccans publice an magis grauetur de peccato q̄ peccās occulte.in c.cum quidam.nume.3.de iureiur.fo.136.

7 Peccare non licet etiam venialiter ad hoc vt alius vitet mortē vel peccatum mortale.in.c.ſuper eo.nume.3.de vſur.fo.110.

7 Peccator ſi ipſum penituerit an careat eccleſiaſtica ſepultura.in.c.ſup eo.nume.4.de rapto.fo.107.

Et vide in primo no.eo.titu.

Peccatū ſi fuerit cōdigne punitū in hoc ſeculo⁊ fuerit pena patienter recepta non punietur amplius in alia vita.ibi.nume.5.

Et vide in ſecundo no.eo.titu.

6 **Pecunia** data vt iudex ferret iniquam ſniam nō pōt a parte repeti qz turpitudo eſt ex parte vtriuſq̄ ſed a fiſco.in.c.cum ab omni.nume.8.de vi.⁊ bone.cleri.fo.5.

Pecunia data iudici vt ferat iuſtā ſniam quo caſu pōt repeti.ibidem.

7 Pecunia depoſita apud mercatorē licite poteſt capi pars bonefta lucri.in.c.per veſtr.i.nume.6.7.8.de dona.inter vi.⁊ vxo.fo.49.

5 Pecuniam dari qñ eſt in obligatione habetur ratio lucri ceſſantis.in c.cum venerabilis.nu.17.de excep.fo.10.

7 Pecunia ſimoniaca accepta per regētes eccleſias quomodo diſtribuatur et taliter accipientes puniantur.in capitulo de hoc.numero.11.de ſimonia.fo.30.

7 Pecunia ſi fuerit data alicui ne dantē de facto moleſtaret repetitur ſi moleſtet.in.c.dilectus filius.el.i.nu.1.de ſimo.fol.75.

6 Pecunia cum numeratur inter res mobiles et poteſt alienari per ſolū prelatum.in.c.nulli.nu.11.de rebus eccle.alie.fo.75.

6 Peculiū quod eſt penes laicos eſt aduentitiū apud clericos nominat caſtrenſe vel quaſi.in.c.quia nos.nu.5.de teſta.fo.115.

6 Peculium quid ſit et quibus modis ſumatur in rubrica.nume.1.de pecu.cleri.fol.108.

2 **Periculum** mortis vbi eſt eſt optima cauſa faciendi aliquem actum alias prohibitum.Anto.in.c.ad ſupplicationem.nu.1.et.2.de renun.fo.28.

6 **Pedagia** noua licitum eſt imponere ſolis principibus⁊ regibus: inferioribus vero nō.in.c.innouamus.numero.1.et.6.de cenſi.fo.201.

Pedagia male et indebite exorta ſubiacent reſtitutioni.ibi.nu.2.

Pedagium vectigal tributū⁊ cenſus in quibus differant.ibi.nu.3.

6 Pedagia exigentes a clericis ſunt ipſo facto excōmunicati etiā nulla precedente monitione.in.c.non minus.numero.7.de immune.eccle.et cemi.folio.224.

2 **Pena** poteſt exigi nō ſolum per laicos ſed etiam per clericos.in c.dilecti filij.nu.6.et.12.de arbi.fo.169.et ſequē.

Penam non ſoluens non tenetur in foro cōſcientie niſi ſit ipſo iure impoſita.ibidem.nu.12.fo.170.

Pene an et quando in vtroq̄ foro poſſint exigi etiā a religioſis⁊ quot ſint penarum genera.ibidem.

Pena an ſit exigenda vltra q̄ interfit temporis.ibi.nu.13.et.14.

Pena an⁊ quādo cenſeatur apoſita in fraudem vſurarum.ibi.nu.15.

2 Pena debet eſſe cōmenſurabilis delicto.in.c.niſi ſpecialis.numero.5.de offi.leg.fo.106.

Pena an et quando poſſit remitti a iudice ſine principe tam que venit applicanda fiſco q̄ parti.ibi.nu.6.

Pena ſtatutaria poteſt per iudicem minui et moderari.ibidem.

5 Pena impoſita per iudicem indebite vel aliter incongrueter nō poteſt per iudicem reduci ſed oportet qō princeps adeatur.in.c.ſuborta.nu.12.de re iudi.fo.75.

6 Pena apoſita in vno ex correlatiuis videtur apoſita in altero cōcurrente eadem ratione.in.c.quia clerici.nu.7.de iurepatro.fo.191.

6 Pena quando imponitur a ſtatuto vel lege alternatiue electio eſt iudicis niſi verba ſtatuti vel legis vtrigātur ad reum.in.c.a crapula.nu.4.de vi.⁊ bone.cleri.fo.8.

7 Pena an omnino ſit prohibita in ſponſalibus matrimonijs et inter ipſos contrahentes⁊ eorum parentes ac propinquos.in.c.gēma.nu.9.de ſponſa.fo.11.

2 Pena ſtatutaria poteſt per iudicem moderari ex cauſa.in.c.ſi.nu.3.et 10.de tranſactio.fo.137.et ſequen.

5 Pene an habeant locum in foro anime.in rubri.numero.16.de appellatio.fol.87.

3 Pena quādo imponit ipſo iure pro aliquo delicto debet illud delictū eſſe cōſummatum alias pena nō imponitur idem ſi imponitur pena a ſtatuto.in.c.i.nu.13.de eo qui mit.in poſ.fo.213.

7 Pena duas vxores vel duos viros habētis.in.c.cum haberet.nume.3.de eo qui du.in nta.fo.23.

2 Pena vbicūq̄ eſt impoſita a ſtatuto inder non dz recedere ab illa alias punit in arbitrio iudicis.in.c.de cauſis.nu.4.⁊.11.de offi.dele.fo.74.

Pene plures ſi reperiantur poſite pro eodem delicto que pena erit eligenda.ibidem.nu.14.

Pena an et quādo tollat penam iuris cōmunis.ibidem.

Pena a iure vel ſtatuto impoſita an poſſit minui vel augeri vel in totū ab ea recedi tam per iudicem ordinarium q̄ delegatum.ibi.nu.16.

Pena quādo nō reperit in vno iure recurrendū eſt ad aliud.ibi.nu.17.

7 Pena que ſoluitur pro iniuria facta alicui preſbytero an applicet epō vel heredi ipſius iniuriati.in.c.preſbyteri.nu.3.de penis.fo.164.

7 Pena quādo imponitur ipſo iure afficit delinquētem quātūcunq̄ occultum.in.c.ſi.nu.2.de here.fo.93.

1 Pena impoſita alicui an ſit perpetua vel tēporalis.in.c.ex literis.numero.10.de conſtitu.fo.29.

7 Pena pecuniaria eſt ſoluenda de pecunia que viſitatur in illo.in.c.ſtatuimus.nu.12.de maledi.fo.124.

7 Pena quando non reperitur limitata eſt imponenda ſcōm circunſtantias delicti et quibus pena vel augetur vel minuitur.in.c.ſicut dignū.nu.1.de bonis.fo.97.

4 Pena applicatur parti ſi pro ſuo delicto lex introducit actionem.in.c.ex literis.nu.14.de proba.fo.7.

Pena applicatur fiſco ſi pro ſuo delicto lex introducit acculationē.ibi.

Pena applicatur fiſco in dubio.ibidem.

7 Pene vbi ſunt poſite plures pro aliquo delicto electio eſt iudicis.in.c.cum tu.nu.8.de vſu.fo.112.

1 Pena an ſit imponenda ſcōm qō dictat ſtatutum tpe cōmiſſi delicti an ſcōm ſtatutū tēpore ſententie vigens.in.c.ſi.nu.12.de cōſtitu.fo.42.

7 Pena impoſita poſteritati alicuius cōprehendit etiam deſcendētes ex linea feminina.in.c.in quibuſdam.nu.2.de penis.fo.157.

7 ¶Pena que pōt imponi p aliquo delicto potest per ipsum iudicem moderari.in.c.cum qui.nume.4.de pen.& remiss.fo.159.

3 ¶Pena in dubio intelligit de mitiori in foro iudiciali secus in foro penitentiali.in.c.i.nume.3.et.5.de iudi.fo.7.

7 ¶Pena perpetui carceris equiparatur morti & dz rarissime infligi.in.c. tue discretionis.nume.5.de penis.fo.155.

6 ¶Pena mortis vbi a iure canonico imponit dz exponi pro sinia excōicationis.in.c.per venerabilē.nume.20.qui filij sint legi.fo.42.

7 ¶Pena corporalis potest imponi per iudices ecclesiasticum quomodo non transeat in emanationem sanguinis.in.c.in archiepiscopatu.nu.4. de rapto.fo.107.

¶Pena corporalis etiam vltimi supplicij an & quādo possit cōmutari in penam pecuniariam.ibi.nume.5.

5 ¶Pene iuris ciuilis an habeant locū de iure canonico qō in simili casu statuit alias penas.in.c.vt debitus.nume.33.de appel.fo.128.

5 ¶Pena corporalis reperitur de iure canonico.in.c.secundo.numero.2. de appella.fo.88.

1 ¶Pena trāseuntis ad scōa vota etiā fauore filiorū est sublata idē si resultat dubiū turbationis plis secus in penis quas mulier incurrit ex facto suo culposo.in repeti.c.ecclesia sancte Marie.nume.19.de cōsti.fo.36.

6 ¶Pena appositā in vno ex correlariis an extēdatur ad aliud.in.c.i.numero.13.de locato.fo.86.

6 ¶Pena quam quis patitur in isto mundo propter aliquod delictum est causa ne in alia vita pro illo delicto puniatur.in.c.ex parte.numero.4. de sepultu.fo.139.

7 ¶Pena debet esse cōmensurabilis delicto.in capitulo si quis.numero.6. de fimo.fo.82.

7 ¶Pena potest mitigari per quēcunq; iudicē de crimine cognoscentē dū pronuntiat postea vero non.in.c.licet.nume.6.de penis.fo.154.

¶Pena si non reperit determinata a iure vel cōsuetudine erit arbitrio iudicis imponenda.ibi.nume.7.4.

¶Pena pecuniaria potest imponi per episcopum laico etiam sibi temporaliter non subiecto si per aliquod crimē est factus de sua iurisdictione.ibidem.nume.8.

¶Pena quam soluunt criminosi cui acquiritur.ibi.nume.9.

7 ¶Pena promissa in contractu a partibus potest per vtrancq; partē exigi si vtraq; pars cōtrauenit etiam de iure canonico.in.c.constitutus.nu.1. et.2.de penis.fo.155.

¶Pena si fuerit petita vigore cōtrauentionis cōtractus an per hoc tollatur qō est promissum in contractu.ibi.nume.5.

Et vide in.c.tuam.nume.4.

¶Pena an toties incurrit quoties contractui cōtrauenitur.ibidem.

¶Pena appositā in 3ctu non incurrit ex eo qō vna pars venit cōtra contractum extra iudicialiter non autē in iudicio.ibi.nume.6.

7 ¶Pena confiscationis imponitur contrabentibus matrimoniū in gradu prohibito.in.c.necesse.numero.7.9.et.10. de donatio.inter virum & vxorem.fo.48.

¶Pena imposita 3bentibus contra legem an habeat locū in cōtrabentibus contra canones.ibi.nume.10.

6 ¶Pena simpliciter posita pro aliquo delicto censet perpetua.in.c.si quorundam.nume.5.de solutio.fo.100.

7 ¶Pena vbicunq; nō est in iure expressa est arbitraria.in.c.qualiter et qñ. cl.ij.nume.32.de accu.fo.66.

7 ¶Pene in foro anime non sunt soluende.in.c.audiuimus.numero.2. de fimo.fo.81.

7 ¶Pena corporalis in subsidiū pene pecuniarie nō solute bz locum etiam de iure canonico.in.c.ad liberandam.nume.2.de iude.fo.88.

3 ¶Pena iuris potest purgari vsq; ad sententiam.in.c.si.nume.19.de iura. calum.fo.131.

6 ¶Pena est arbitraria vbicunq; non est a iure expressa.in.c.grauis.nu.4. de censi.fo.202.

3 ¶Pena triplici an possit peti de iure canonico.in.c.primo.nume.9.de plus peti.fo.151.

2 ¶Pena an euitetur si fuit adimpletum factum sibi iniunctum licet huiusmodi factum non duranerit.in.c.ad audientiam.numero.4.quod metus cau.fo.151.

6 ¶Pena non vitatur per satisfactionem rei.in.c.si quis.nume.10.de rebus eccle.non.alie.fo.75.

7 ¶Pena benedicentis secundas nuptias est suspensionis ab officio & beneficio & nunquid sit ordinaria.in.c.primo.numero.4.et.5.de secundis nuptijs.fo.51.

6 ¶Pene quando varie reperiuntur pro vno delicto electio datur iudici. in.c.ij.nume.6.de coha.cle.& mu.fo.10.

3 ¶Pena pecuniaria que imponit pro delicto an applicetur fisco vel parti.in rubri.nume.6.de iudi.fo.2.

6 ¶Pena corporalis potest aliquo casu inferri pro iniuria.in.c.cum te.nume.3.& 24.de re iudi.fo.79.

7 ¶Pena exilij et verberum citra tamen sanguinis effusionem reperitur de iure canonico etiam in personas clericorum.in.c.primo.numero.3.de calumnia.fo.68.

7 ¶Pena imposita per statutum in matrimonijs an valeat.in.c.primo.numero.8.de sponsa.fo.2.

7 ¶Pena delicti ponitur habito respectu ad tempus delicti non ad tempus sententie.in.c.fi.nu.2.de sen.excō.fo.181.

5 ¶Pena apposita in quasi cōtractu non habet locum in contractu nec cōtra.in.c.qua fronte.nu.3.de appel.fo.101.

1 ¶Pena vbicunq; imponit a iure ratione alicuius delicti debet illud delictum esse cōsummatum ad hoc vt pena cōmittatur.in.c.cum in cunctis. ij.clerici sane.nu.3.de cle.fo.127.

7 ¶Pena fustigationis est permissa per ius canonicum dum tamē non fit crudeliter facta.in.c.preterea.nu.2.de cleri.percus.fo.123.

1 ¶Pena posita alternative a quo debet eligi et si consuetudo fuit q; semp imponatur vna pena an poterit alia imponi non obst.consuetudinē.in c.inter ceteras.nu.5.de rescrip.fo.47.

6 ¶Pena inducta a iure cōmuni vel ab aliqua regula an possit per consuetudinem alterari.in.c.ca que.nu.2.de statu mona.fo.183.

6 ¶Pena quādo apponitur negatiue nō cōmittitur nisi precedat monitio secus quādo apponitur affirmatiue.in.c.extirpande.ij.qui vero.nu.10. et in repe.nu.16.& 19.de preben.fo.39.

6 ¶Pena statutaria potest ex causa per iudicem mutari vel diminui.in.c. j.nu.6.de voto et vo.re.fo.174.

7 ¶Pene alternative impōite iudicis est electio.in.c.sicut iudei.nume.4. de iudeis.fo.87.

4 ¶Pena non ita imponitur ignominiosa nobilioribus sicut vilioribus.in c.cum quidam.nu.5.de iureiuran.fo.137.

7 ¶Penam impositam a iure vel statuto propter aliquod delictum nō incurrit ille qui delictum tantum inchoauit nisi perficiat.in.c.adolescens.nume.2.de sponsa.fo.12.

1 ¶Pena apposita contrahenti matrimoniū non extendit ad contrahentes sponsalia.in.c.j.nu.32.de postu.prela.fo.109.

6 ¶Pene & damna an in foro anime sint soluēda.in.c.quia plerique.nu.41. de immuni.eccle.fo.234.

7 ¶Pena an & quādo censeatur apposita in fraudem vsurarum.in.c.tuam ad.nu.2.de penis.fo.156.

¶Pena in loco penitentiali non debet solui.ibi.nu.3.

¶Pena si excedat interesse licite peti potest.ibidem.

¶Pena an censeatur remissa ex eo qō pars post terminum recepit sortem siue quid simile.ibi.nu.4.

¶Pena solui debet etiā de iure canonico qñ contractus nō obseruatur et cōmittitur aliquādo in totum aliquādo pro parte.ibi.nu.6.

7 ¶Pena quādo est posita in electione iudicis debet iudex eligere illā que magis timetur.in.c.querenti.nu.3.de verb.signi.fo.184.

6 ¶Pena non imponitur ipso iure nisi hoc in iure expresse caueatur.in.c. fi.nu.6.de deci.non resi.fo.23.

1 ¶Pena vbi est apponenda arbitrio iudicis an debeat esse temporalis in.c.et literis.nu.11.de consti.fo.40.

13 Coletus doctor excellē. Adde qō clausula arbitrio suo facit q; si statutum disponat q; iudex oēs penas imponendas suo arbitrio habeat qō potest iudex vsq; ad penā capitalē inclusiue trāsire.gl.babes singulare insti.de iniur.in.§.in summa.quā not. Bal.in.l.fi.ff.de re.diui. Ludo. in repeti.rub.de arbi.in.xi.col.dicit illam glos.reprobandam fm do. Ant.in.c.de causis.de offic.dele.qō victū statutū intelligit de pena que imponitur p simili delicto.ad delictū cuius pena est arbitraria.glo.est singu.fm do.Anto.in.c.inquisitionis.in fi.de accusa.vel fm Roma.in prela.loco intelligit de illa pena que cōsueta est apponi p simili delicto fm glos.in.l.quid ergo.§.pena grauior.ff.de infa.et in.l.fi seqcior.C.eo. et hoc confirmatur per id quod voluit Bal.in.l.quicunq;.C.de ser.fugi. et in.l.consuetudinem.C.de epis.& cleri.& in.l.ij.C.de probatio.& in.l.& si post tres.in.vij.col.ij.in lectura.ff.si quis cau.banc partem tenuit do. Lardi.in dicto.c.de causis.vbi dixit q; licet iudex possit arbitrari penam.tamē intelligitur de pena temporali et nō de pena mortis per text. singu.in.l.prima.in versi.temperari.ff.de fur.balne.sed opi.eius repro bant Abb.in.d.c.et literis.de constitu.et dominicus Barba.in.d.c.de causis.vbi allegant glos.in.d.§.in summa.pro qua facit ter.in.Lactilegij.ff.ad legem iuli.pecula.nec obst.text.in dicta.Li.quia debet restringi in casu suo vt procedat vbi ius in speciali crimine imponit penam arbitrio iudicantis quasi ius tunc senserit de pena temporali qui sciuisset imponere penam perpetuā sed vbi ius specifice nō disponit de crimine in dubio credit Abbas q; pena possit esse perpetua.& hec opi. Abb.mihi placet vt dicamus glo.dicti.§.in summa debere intelligi vt procedat si qualitas delicti & quātitas patiatur.vt tūc sit imponenda pena mortis alias pena temporalis. Item intelligatur p cedere nisi precedentia verba restringant sequentia.pone exemplum. Statutum dicit cōmittens tale quid puniatur pena centū vel alia extraordinaria pena.tunc dico q; debet intelligi de alia pena temporali citra mortem.& ad hoc adduco text. iuncta glo.in.l. si fugitiui.C.de seruis fugiti.propter dictionem alius alia aliud que implicat similia.et ex quo premisit penam pecuniariam debet intelligi verbū sequēs de pena simili vel temporali & glosa in lecta p cedet: licet aliqui dicant quod glo.non dicat illud ad quod allegatur & non bene.quia satis dicit cum dicat extraordinaria.scilicet capi-

tis status ꝛc. ad hoc facit. l. ij. ff. de pub. iudi. cui simi. Et qd de clausula habes liberū arbitriū iudicādi. vide de ea Ro. in repeti. l. i. ff. de arbi. z qđ voluit Bal. in. l. i. in fi. C. de insti. ꝛ vide Bal. in cirranagā. ad rem primē. in v. videbit. ꝛ in. l. i. ff. de testa. mil. ꝛ in. l. filiussa. ff. de dona. ꝛ ad duo tex. opti. in. l. magis puto. §. si ea alienū. in v. nō essi pretori liberū arbitriū dati et. ff. de re. eo. vbi probat q illa ẏba excludūt iuris solēnitē. facit qđ voluit do. Car. i. c. ad hec. de reli. domi. ꝛ vide plene do. meū Barba. in. c. i. in ẏbo liberā ptātem. de offi. ordi. vbi allegat alia iura ꝛ motiua in contrariū q̄ p talia ẏba non videat circūscripta ꝛ sublata solēnitas iuris tā cōcludit in hoc attendendā esse materiā subiectā ar. l. si vno. ff. loca. vnde si factū est cōpromissum in plures q̄ habeāt liberum arbitrium iudicādi. ita alis clausula inducere videt q̄ lata sit potestas cuilibet insolidū iudicandi vt sit tunc actū fuisse q̄ vnus possit alio irrequisito iudicare ꝑm Bal. in. d. l. i. z hoc videt verū virtute talis clausule. z aliud esset de iure cōi si talis clausula nō apponeretur. z Ro. in pralle. loco dixerit super hoc cogitandum.

2 ¶Pena pecuniaria pōt imponi p prelatos quā dicit in visus pios conuertere. in. c. irrefragabili. §. ceterū. nu. 1. de offi. ord. fo. 119.

7 ¶Pene varie iponebant p leges mulieri nubēti intra annū luctus ꝛ an hodie p capitulū finale. de secū. nup. sint sublate. ibi. nume. 3. fo. 51.

7 ¶Pena ratione mortis debita pōt per clericū iniuriatum peti. in. c. cum pro causa. nume. 3. de sen. excō. fo. 171.

6 ¶Pena que apponit in aliqua conuentione cōmittitur ex conuentione facti licet non habuerit qđ est not. maxime pro compromissis. in. c. raynaldus. nume. 17. de testa. fo. 127.

6 ¶Pena quā soluunt persone ecclesiastice debet conuerti in pios vsus. in c. quia pierūq. nume. 4. de immu. eccle. fo. 231.

7 ¶Pena pecuniaria nō ds de facili imponi per plātos q̄ cēsēt ex cupiditate quādā illa imponere. in. c. licet. nume. 2. 3. 4. de penis. fo. 154.

7 ¶Pena corporalis ex qua possit verisimiliter expectari pena mortis est penitus prohibita ne per iudices ecclesiasticos imponatur. in. c. ad audientiam. nume. 4. de cri. fal. fo. 118.

5 ¶Pena certo modo terminata a iure pōt minui vel augeri p ipm iudicem. p aliquo delicto. in. c. reprehensibilis. nu. 8. de appel. fo. 193.

7 ¶Pena siue penalis dispositio quo casu ligat aliquē ipso iure vel oportet q̄ p̄cedat monitio. in. c. excōicationi. nume. 2. de rapto. fo. 107.

2 ¶Pena dirigit hoiem ad virtutē z eius timore quis desistit a malo. in. c. ad reparandam. nume. 1. de offi. ordi. fo. 115.

6 ¶Pena a lege ipso iure imposita non ds extendi ex identitate rationis. in. c. transmisse. nume. 8. de iure patro. fo. 199.

7 ¶Pena talionis q̄ sit ꝛ vñ dicat. in. c. sup bis. nume. 8. de accu. fo. 58.

2 ¶Pena transferentiū episcopos sine licētia pape ꝛ illorū qui translationē cōferunt. in. c. inter corporalia. nu. 24. de transla. epi. fo. 4.

7 ¶Pena talionis inducit aliter habet locum in accusatione sed in denunciatione tunc demum qñ ex tali denuntiatione pōt quis deponi etiam ab ordine. in. c. inquisitionis. nu. 6. de accu. fo. 61.

6 ¶Pene ipositio in actu a iure prohibito non confirmat actum ℨ inhibitionem attentatum. in. c. sicut te. nu. 10. ne cle. vel mo. fo. 240.

3 ¶Pena capitalis in dubio non intelligitur de morte naturali. in. c. at si clerici. nume. 38. de iudi. fo. 15.
¶Pena sanguinis quo permittitur ab ecclesia. ibidem.

3 ¶Pena trahendis clericis ad iudicē secularem que sit ꝛ an inferatur ipso iure an per sententiam ꝛ qñ cōmittatur ꝛ practica cōmittēdi. in. c. si diligenti. nume. 6. 18. 19. 2. 20. de foro compe. fo. 73.

7 ¶Pena nō pōt imponi nisi p iudicē. in. c. fi. nu. 6. de adul. ꝛ stu. fo. 106.

6 ¶Pene non debentur in foro conscientiali. in. c. parochiano. nu. 6. de sepultu. fo. 140.

7 ¶Pena sanguinis an imponatur de iure canonico. in. c. primo. nu. 9. de cōsti. dcte. fo. 121.

1 ¶Penam vita sortem non tenetur quis soluere de iure cano. in proemio Brego. in ver. rex pacificus. nu. 6. fo. 9.

7 ¶Pena qñ imponit alicui ipso facto non requirit q̄ apponatur in sententia condēnatoria. in. c. inter dilectos. nu. 12. de excess. prela. fo. 132.

7 ¶Pena irrogans mortem nō reperitur de iure canonico. in. c. nouimus. nu. 4. de verb. signi. fo. 138.

6 ¶Pena quadrupli presupponitur debita de iure canonico. in. c. quia plerūq. nu. 6. de immu. eccle. fo. 231.

6 ¶Pene damnatorum possunt per orationes allenari non tamē in totum tolli secundum vnam opi. que reprobatur. in. c. cum martbe. nu. 9. de celebra. miſ. fo. 210.

2 ¶Pena si est impositā fine quātitate relinquitur arbitrio iudicis. in. c. cum clerici. nu. 4. de pactis. fo. 133.
¶Pena si est apposita in pacto inualido an et quādo possit peti. in. c. plerūq. nu. 2. eo. titu.
¶Pena quando est apposita in aliquo cōtractu an possit agi tam ad rem q̄ penam. ibidem.

6 ¶Pene nō sunt in consideratione in foro penitētiali sed in foro iudiciali sic. in. c. raynaldus. nu. 25. de testa. fo. 128.

7 ¶Pene quādo sunt plures in vno delicto inde potest eligere quam vult in. c. preterea. nu. 4. de vsur. fo. 112.

¶Pena illa est primo infligenda q̄ verisimiliter plus timetur. ibid.

7 ¶Pene in foro alie nō debent. in. c. tua nos. nume. 12. de vsur. fo. 113.

7 ¶Pena apponi pōt in matrimonio dūmodo non fit contra libertatem matrimonij. in. c. i. nume. 5. qui matri. accu. pot. fo. 44.

3 ¶Pena pecuniaria applicanda etiam parti resoluitur in corporalem qñ debitor non est soluendo. in. c. finem. numero. 5. de dolo et contumacia. fo. 199.

3 ¶Pene quas irrogatijus canonicum. in. c. cum non ab homine. nu. 24. de iudi. fo. 27.

7 ¶Pene que pro eodem delicto imponuntur a diuersis constitutionibus ambe imminent contra facientibus ita q̄ ipso facto dicētur. in. c. quod olim. nume. 2. de iude. fo. 87.

7 **¶Penalia** non extendunt etiam ex maiōritate rōnis puta qō pena magna ponat pro paruo delicto ad qđ homines sunt promptiores. in. c. perpendimus. nu. 8. de sen. excō. fo. 170.

6 **¶Penitentia** imposita peccanti per canonem potest per sacerdotem determinari. in. c. secundo. nu. 1. de emptio. ꝛ vendi. fo. 82.

6 ¶Penitētia ex consensu penitentis potest agi in loco angusto et paruo. in. c. veniens. nume. 3. de regu. fo. 163.

7 ¶Penitentia nō datur penitenti in morte sed bene sibi notificatur. in. c. in literis. nume. 5. de rapto. fo. 108.

7 ¶Penitentia imponitur pro voluntate siue affectione siue effectu. in. c. cōtracto. nume. 4. de cogna. spiri. fo. 28.

7 ¶Penitentia iteratur sed non solennis. in. c. vir autem. nume. 4. de secū. nup. fo. 51.

1 ¶Penitentia quā quis agit pro peccato respicit deum ꝛ non mundum. in. c. quia diligentia. nume. 6. de elec. fo. 123.

1 ¶Penitentia non prodest delinquentibus in foro contentioso. in. c. quia propter. §. nisi. nume. 5. de elec. fo. 163.

7 ¶Penitētia nō causat cognationē spiritualē licet ille dicatur filius spiritualis sacerdotis. in. c. literis. nu. 7. de cogna. spiri. fo. 28.

7 ¶Penitentia an in casu necessitatis possit ab heretico recipi. in. c. nō est. nume. 9. de spon. fo. 6.

3 ¶Penitentia licita est in penis legalibus vsq̄ ad sententiam. in. c. §. nume. 7. de plus peti. fo. 151.

7 ¶Penitentia agere non semper quis compellitur ꝛ hoc vt maius malū euitetur futurū. in. c. requisiuit. nume. 3. de sponsa. fo. 7.

7 ¶Penitentia alicuius criminis si fuit apposita illicita ꝛ minor p sacerdotem minus discretum an peccator sit tutus in conscientia. in. c. ex diligenti. nume. 5. de simo. fo. 72.

6 ¶Penitentia potest commutari ab illo qui penitētiam iniunxit vel a superiore. in. c. i. nume. 6. de voto ꝛ vo. re. fo. 174.

7 ¶Penitentia qualis debeat iniungi seruis. in. c. primo. nu. 4. de coniug. seruo. fo. 27.

7 ¶Penitētia que fit imponenda pro incestu ꝛ violatione publi. bo. iustitie. in. c. veniens. nu. 5. de eo qui cog. con. fo. 29.

7 ¶Penitentia iniungenda a sacerdote scōm qualitatē peccatoꝝ ꝛ contritionē confitentis. in. c. deus. 9. nu. 1. ꝛ. 3. de peni. ꝛ remiſ. fo. 159.

7 ¶Penitentia nō est iniungēda illis qui nō possunt illā agere. in. c. significauit. nume. 2. de peni. ꝛ remiſ. fol. 158.

6 ¶Penitētia iniuncta p sacerdotem si nō potest exequi ds fieri cōmutatio siue redēptio. in. c. qō sup. nume. 6. ꝛ. 16. de voto ꝛ vo. re. fo. 177.
¶Pena pōt imponi a sacerdote etiā in lōga peregrinatione. ibi. nu. 7.

7 ¶Penitentia publica imponitur accipienti sponsam alterius in vxorem ꝛ ambo in fames efficiuntur ꝛ sacrilegiū cōmittunt. in. c. accepisti. nu. 3. de sponsa duo. fo. 17.
¶Pena pro quolibet peccato mortali dat septem annorum nisi sacerdos etiam abbreuiauerit ꝛ quid pro tali penitentia agatur. ibi. nume. 4.

6 ¶Penitentia imposita a sacerdote potest regulariter cōmutari. in. c. ex multa. nume. 12. de voto ꝛ vo. re. fo. 178.

4 ¶Penitentia que imponatur pro periurio et peccato mortali. in. c. sicut nobis. nume. 4. de testi. fo. 44.

7 ¶Penitentia publica vel solēnis an imponat propter oppressionem fidelium. in. c. questum. nume. 1. de peni. ꝛ remiſ. fo. 159.

2 **¶Pensio** an sit soluenda in fine vel in capite anni. in. c. peruenit. nume. 5. de arbi. fo. 168.

6 ¶Pensio debet solui de moneta que currebat tempore contractus que si non est in vsu nō debet solui eius estimatio. in. c. cum canonicis. nu. 1. de censi. fo. 206.

1 ¶Pensio annua non habet aliquid spiritualitatis. in. c. ad audiētiam. nume. 2. de rescrip. fo. 78.

6 ¶Pensio rei cōducte est soluēda in fine anni. in. c. propter. nu. 4. 10. ꝛ. 18. de locato. fo. 87.

6 ¶Pensio alicuius bñficij si ḡrit augmētari ꝛ clerici nolūt quo casu pōt superior fine eis facere augmentū. in. c. auaritie. nu. 6. de prebē. fo. 26.

6 ¶Pensio constituta pro pluribus rebus censetur distributa in singulas res vt sic quelibet res teneatur pro rata ad pensionem. in. c. cōstitutus. nume. 8. de reli. domi. fo. 185.

1 ¶Pensio q̄ recipit ex aliqua re trāsfert possessionē illius rei in accipientem. in

tem.in.c.ex literis.nu.7.t.15.de consue.fo.93.

7 **Percutiens** clericum etiam volentem incidit in excõmunicationem ꝛ quãdo.in.c.2tingit.nu.1.t.5. de senten.excõmu.175.

¶Percutiens clericum an incurrat tot excõmunicationes quot percussiones dat.ibidem.nu.8.

7 ¶Percutiẽs clericũ zelo charitatis vel 2sanguinitatis ꝛ multis alijs casibus hic nõ est excõicatus.in.c.cũ voluntate.nu.2.de sen.excõ.fo.180.

7 ¶Percutiens clericũ qui dimisso habitu clericali portat arma est excõicatus nisi ille clericus tertio monitus non destiterit.in.c.in audientia. nu.1.2.4.t.5.de sen.excõmu.fo.171.

7 ¶Percussus vel vulneratus siue aliter debilitatus potest agere ad suum interesse vel expensas cõtra illũ qui dedit causam debilitationi etiam si non iacuerat in lecto.in.c.i.nu.5.t.6.de iniur.fo.151.

5 ¶Percutiens vel verberãs clericum non potest absolui nisi a papa nisi iniuria fuerit leuis.in.c.peruenit.el.i.nu.1.de appel.fo.97.

¶Percutiẽs clericũ ipso facto incidit in excõicationẽ maiorẽ.ibi.nu.4.

¶Percutiens clericũ an debeat ipso facto pronũtiari excõicatus:an vero debeant primo recipi probationes.ibidem.nu.5.

¶Percutiens clericum non debet absolui nisi prius satisfaciat leso ꝛ nisi ipse vocetur.ibidem.nu.9.

7 ¶Percutiens ẽpm perdit omnia bona sua.in.c.cum illorum.nume.5.de sen.excõ.fo.174.

7 ¶Percutiẽs vel interficiẽs clericũ qui cõtempto clericali habitu enormibus se immiscet excõicatus nõ est tñ impune interficit.in.c.cum nõ ab bole.nu.1.t.8.de sen.excõmu.fo.167.

7 ¶Percutiens clericum loco vel causa correctionis non est excõicatus:si vero percutiens sit impubes ꝛ habeat animum iniuriandi absoluitur ab episcopo si est maior requiritur absolutio pape.in.c.i.nũc.i.t.ỹ.de senten.excõmu.fo.163.

¶Percutiens clericum ad hoc vt incidat in excõicationem requirũtur ea de quibus in.d.c.i.ibidem.nu.4.

7 ¶Percutiens cõuersum alicui religioni excõicatus est.in.d.c.nõ dubiũ. nu.1.de senten.excõ.fo.164.

7 ¶Percutiẽs clericũ de mã lato iudicis ecclesiastici etiã causa disciplinę exmãdans ꝛ mãdatarius sunt excõicati nec absoluẽtur nisi per papam et qñ in.c.vniuersitatis.nu.2.de sen.excõ.fo.170.

4 ¶Percutere aliquẽ quidã minatus fuit ꝛ ille reperitur percussus ꝛ ignoratur a quo an presumatur ꝙ fuerit ille qui minatus est.in.c.scribam. nu.2.de presump.fo.118.

7 ¶Percutiens clericum qui dimisso clericali habitu inuniret se enormitatibus non incurrit excõmunicationem.in.c.perpendimus.nume.1. de sen.excõmu.fo.170.

7 ¶Percutiens clericũ quãticũq occulte requirit absolutionẽ a papa.in ea.porro.nu.1.de sen.excõ.fo.166.

7 ¶Percutiẽs clericum causa correctionis nõ est excõicatus.in.c.ex tenore.nu.4.de sen.excõ.fo.167.

6 ¶Percutiens vnum credens percutere alium debet puniri.in.c.i.nu.2. de custo.cuc̃ba.fo.216.

7 ¶Percutiẽs clericũ ad defensam vel inuẽtum eũ ꝓpinqua nõ est excõicatus.in.c.si vero.el.i.nu.1.4.t.5.de sen.excõ.fo.164.

7 ¶Percutiẽs clericũ ignoraẽter quia forte ille clericus nõ ibat in habitu nõ est excõicatus nisi recuset iurare se ignorasse illũ clericũ.in.c.si vero. el.ỹ.nu.1.de sen.excõ.fo.162.

¶Percutiẽs clericũ debet ire ꝓ absolutiõe ad sedẽ apostolicã nisi sit de personis de quib⁹.in.c.mulieres.in.c.decernimus.in.c.ea noscat.in.c.puenit.in.c.qõ de his.in.c.cũ illorum.vbi plene.ibidem.nu.5.

¶Percutiẽs laicũ credẽs clericũ nõ incidit in excõicationem.ibi.nu.7.

7 ¶Percutiẽs clericũ etiã volentem incurrit excõicationem.in.c.tua.nu.1. de sen.excõ.fo.169.

7 ¶Percutiens clericum potest absolui a legato pape.in.c.ea noscitur.nume.1.de sen.excõmu.fo.167.

2 **Peregrini** et a foris venientes ꝙdiu morã trahũt ciuitates sunt sub cura epi loci ꝛ si alibi eligãt sepulturam quarta debet epo.Ant.in.c.officiũ.nu.1.de offi.archipresbyt.fo.70.

7 ¶Peregrinis tutũ est ꝙ habeãt licentiã a ꝓprio epo ad hoc vt gaudeãt indulgẽtijs q̃ reperiũtur in locis ad q̃ habẽt peregrinari.in.c.qõ aũt. nu.7.de peni.ꝛ remiss.fo.158.

6 ¶Peregrini ꝛ hospites licite sumunt sacramẽta in parochia ad quã cõfluunt.in.c.i.nu.1.de cele.miss.fo.208.

¶Peregrini si eligũt sepulturam extra parochiam in qua moriũtur cui debebitur quarta portio relictorum ecclesie cathedrali vel parochiali. ibidem.nu.2.

3 ¶Peregrinantes non possunt capi pro represaliis.in.c.fi.numero.47. de foro compe.fo.92.

5 ¶Peregrinãtes ad sedem apostolicam vel ad limina apostolorũ an possint interim in partibus in aliquo molestari.in.c.i.nume.1.3.t.4.de cler.peregri.fo.139.

¶Peregrinãtes ad sedem aposto.quomodo gaudeãt priuilegio ne interim molestentur in partibus ꝛ an cõtra ipsos possit fieri missio ex primo decreto.ibidem.nu.6.

¶Peregrinantes etiam ex causa voluntaria gaudent priuilegio istius capituli.ibidem.nu.7.

¶Peregrinãtes siue nunti accedẽtes ad sedem apostolicam nõ possunt excõmunicari nec ꝓtra eos aliquo modo procedi ꝛ si secus agatur nullum erit.ibidem.nu.8.

1 **Periculum** quando timetur ex dilatione actus potest per plicari sine aliquo cõsilio qui alias esset necessarius.in.c.ex parte.nu.4.de cõsti.fo.41.

Consilium vel 2sensus si ꝺz haberi in aliquo actu explicando si nõ interueniant an vitiẽ actus.ibidem.nu.5.

3 ¶Periculũ si cessauit nõ annullantur actus gesti ꝓ timorẽ dicti periculi. in.c.fi.nu.8.vt lit.nõ 2test.fo.113.

¶Periculũ absentie testiũ vnde 2sideraẽ an a domicilio testiũ an a loco vbi iudicium exercetur.ibidem.nu.13.et.15.

¶Periculũ mortis an dicatur qs subire per peregrinationẽ lõgam vel nauigationem per mare.ibidem.nu.14.et.17.

4 **Peritis** in arte statur sine iuramento.in.c.ꝓposuisti.nu.4.de proba.fo.74.et nu.12.fo.8.

¶Periti debẽt plures adhiberi in causa ardua ꝛ in loco in quo nõ reperitur nisi vnus.ibidem.nu.5.

¶Peritus vnus sufficit in paruo ꝑiudicio ꝛ vbi nõ exigitur magna industria.ibidem.nu.6.

¶Peritus vnus sufficit in re magne industrie ꝙ parui ꝑiudicij.ibi.nu.7.

¶Peritus in arte illa eligẽdus per iudicem.ibidem.nu.10.fo.8.

7 ¶Periti in arte illa 2sulendi sunt de qua dubitatio seu questio vertitur ꝛ ideo iudex de peritis in arte illa prouidebit.in.c. fraternitatis.nu.11. de frigi.ꝛ malefi.fo.35.

¶Periti in arte per iudicem ad aliquid faciẽdũ deputati an iurare debeãt prout testes.ibidem.nu.12.

7 ¶Periti in aliqua arte an sint habẽdi plures vel vnus vt iudicet aliqd spectãs ad artem ipsoꝝ ꝛ quid si non reperit nisi vnus.in.c.significasti. el.ỹ.nume.3.de homi.fo.100.

2 **Periurium** an sit maius delictũ ꝙ homicidium.Anto. in.c.fi.nu.6.de tempo.ordi.fo.40.

1 ¶Periurus clericus remouetur a beneficio.in.c.ex parte.numero.2. de restitu.fo.45.

2 ¶Periurus nunq̃ ampli⁹ admittitur ad iurandum nisi in sui preiudicium.in.c.cum in ecclesijs.nu.4.de maio.ꝛ obe.fo.124.

4 ¶Periurus an sit infamis ꝛ an quilibet periurus appellatur a testificado.in.c.tellium nouiter.nu.7.de testi.fo.87.

4 ¶Periurus ratione certi beneficij priuatur omnib⁹ beneficijs.in.c. tua nos.el.i.nu.2.de iureiuran.fo.136.

4 ¶Periurus est iurans verum qui credebat falsum.in.c.quanto.num.3. de iureiuran.fo.140.

3 ¶Periurij punire pertinet ad papã.in.c.nouit ille.nu.17.de iudi.fo.33.

4 ¶Periurus nõ ocisi qui ob necessitatẽ nõ adimplet iuramentum.in.c. querelam.nu.6.de iureiuran.fo.134.

4 ¶Periuri an sint qui petunt sententiam arbitri reduci ad arbitrium boni viri non obstante iuramento.in.c.dudum sacratus. numero.3.de iureiurando.fo.139.

¶Periurium impeditur ex difficultate ꝛ an difficultas impediat obligationem.ibidem.nu.4.

3 ¶Periurij cognitio an sit secularis vel ecclesiastica.in.c.cuꝫ sit generale. nu.21.de foro compe.fo.66.

5 ¶Periuri repelluntur ab agendo vel accusando sicut alij criminosi: ab recipiendo vero nõ repelluntur.in.c.dilecti filij.nu.4.de excep.fo.13.

3 ¶Periuri non prohibentur stare in iudicio ꝛ non prohibentur ab iurare quando iuramentum vertitur in eorum preiudicium.in.c. intelleximus.nu.14.de iudi.fo.23.

2 ¶Periurus punit ab ecclesia nec ꝺz solum deus vltorẽ vt est de iure ciuili. Anto.in.c.dilectus.nu.4.de tempo.ordi.fo.39.

6 ¶Periurij penaz incurrit dans causam periurio.in.c.dilecto.nume.18. de preben.fo.54.

4 ¶Periurium nec excõicatio impedit contractum matrimonij.in.c.mulieri.nu.2.de iureiuran.fo.165.

4 Conuictus de periurio in vna causa ꝓbatur periurus in qualibet causa.in.c.ex parte.nu.3.de testi.fo.41.

2 **Permisso** trãsitu ad maiorẽ dignitatẽ nõ est permissum ad minorẽ.in.c.fi.nu.8.de transla.epi.fo.6.

2 ¶Permissum sub rõne pene nõ intelligit permissum sub rõne gñe.in.c. inter corporalia.nu.19.de trãsla.epi.fo.4.

¶Permissa de iure singulari nõ sunt extendẽda ad alios actꝰ.ibi.nu.20.

6 **Permutatio** beneficiorũ ꝛ dignitatũ non est licita neq̃ prebendarũ etiã simpliciũ ꝛ sola epo vel habenti iura epalia datur facultas permutandi personas de beneficio ad beneficiũ ꝛ hoc propter vtilitatẽ beneficiorũ.in.c.questum.nu.1.2.4. 5.6.et.10.de rerum permu.fo.90.

¶Permutatio beneficiorũ quo casu solet fieri ex iusta ꝛ necessaria causa etiã inuito beneficiato.ibidem.nu.6.7.8.10.

Repertorium singularium materiarum.

¶Permutatio beneficiorum licet possit ad alium q̄ ad ep̄m spectare tamē non potest fieri sine consensu ep̄i: ille vero ad quem spectat habet eligere: ceps vero consentire. ibidem.nu.9.
¶Permutatio beneficiorum continet in se quādam renuntiationem. ibidē.
6 ¶Permutari possunt a diuīce ecclesie que habētur iure ꝓprietatis ꝛ earum possessiones ꝛ pminus valentibus pctīs supplerī. in.c.ad q̄nes. nu.1.2.ꝛ.3.de rerum permu.fo.90.
¶Permutatio an dicat̄ si ab vtraq̄ parte interuenit species tamen ab vna interuenit etiā certa quātitas. ibidem.nu.4.
¶Permutari qua autoritate possunt bēficia possessa iure proprietatis vel in titulum. ibidem.nu.5.
6 ¶Permutatio inter rē ecclie ꝛ ālterius ecclesie valet etiā data equalitate rei ꝛ ratio pōt esse qr priuilegiatus nō vtitur priuilegio 2tra priuilegiatum. in.c.1.nu.5.de rerū permu.fo.89.
6 ¶Permutatio beneficiorū si est completa ex vna parte ꝛ per alterā stat quominus impleatur restituitur pars ad suū beneficiū. in.c.cū vniuersorum.nu.1.de rerum permu.fo.91.
¶Permutatio prebend.arū licet sit prohibita tamen tractatus habitus de permūtādo nō prohibetur: nam tractatus nō cōcludit deliberatus consensum. ibidem.nu.2.ꝛ.6.
¶Permutatio beneficior̄ facta precedēte aliquo pacto sapit simoniam. ibidem.nume.4.ꝛ.5.
¶Permutatio beneficior̄ ex sola expedientia ꝛ vtilitate personarū potest fieri. ibidem.nu.7.
Clericus qui resignauit beneficiū in manu superioris ex causa permutationis fiende cū tertio si ille tertius noluit postea resignare vel quia mortuus est ille qui resignauit restituendus est ad beneficium suū cum nona tamen prouisione. ibidem.nu.8.
6 ¶Permutatio inter rem principis ꝛ ecclie licita est dūmodo ecclesia recipiat rem meliorē vel equalē etiā prelato cōtradicēte qui ad hoc potest cogi. in.c.fin.u.12.ꝛ.4.de rerum permu.fo.89.
6 ¶Permutās dignitatem vel beneficia sine autoritate superioris perdit illa. in.c.cum olim.nu.1.de rerum permu.fo.90.
¶Permutatio olim dignitatum vel beneficior̄ est licita dum tñ fiat cum autoritate superioris. ibidem.nu.2.3.ꝛ.4.
¶Permutari nō potest ep̄atus sine consensu pape sine quo ep̄s non potest dimittere suum ep̄atum. ibidem.
5 ¶Permutatio an possit fieri cum alio q̄ cum dño. in.c.ex3 venerabilis. nu.22.de excep.fo.10.
6 ¶Permutatio facta de re ecclesiastica nō seruata solēnitate potest reuocari. in.c.ex cōmutationes.nu.1.de rerum permu.fo.89.
¶Permutatio inconsulte facta dicitur illa que non fuit facta in casu licito. ibidem.nu.2.
6 ¶Permutatio de spiritualib⁹ ad temporalia est ꝓbibita. in.c.exhibita. nu.1.de rerum permu.fo.91.
6 ¶Permutare nō possunt inter se canonici domos sibi assignatas sine licentia superioris. in.c.1.nu.4.de rebus eccle.alie.fo.73.
7 **¶Perseuerantia** tridui postetatem an cōualidet gesta ante etatē. in.c.tue nobis.nume.6.de despon.impu.fo.16.
3 ¶Persona honesta ꝛ religiosa presumitur habere iustā causam litigādi. in.c.finē.nu.22.de do.ꝛ cōtu.fo.201.
7 ¶Persone que nō possunt torqueri. in.c.cum in contemplatione.nu.10. de reg.iuris.fo.190.
4 ¶Persone graues que dicantur. in.c.1 3 er quadā.nu.7.de testi.fo.80.
3 ¶Persone que possunt per ꝓcuratores respōdere. in.c.pastoralis.nu.5. de iudicīs.fo.37.
3 ¶Persona suspecta dicit vel quia nil aut parū habet in bonis vel ꝓpter malos mores vel quia cōsueuit dilapidare. in.c.dilectus.numero.9.de sequest.pos.fo.222.
6 ¶Persona vna fungitur vice duarū q̄n in ipsam concurrunt due diuerse qualitates. in.c.raynutius.nu.26.de testa.fo.126.
5 ¶Persona vna ꝛ eadē cōsideratur vt diuerse aliq̄n. in.c.dilecti filij.cl.ij. nume.2.de appel.fo.135.
1 ¶Persona in qua 2currunt due diuerse potestates nō astringitur illas vnico actu expedire. in.c.cū inter vniuersas.nu.6.de elec.fo.134.
Et vide in.c.cum inter canonicos.nu.9.eo.titu.
7 ¶Persone cū quibus oritur spūalis cognatio sunt viginti. in.c.martinus.nu.9.de cogna.spiri.fo.28.
5 ¶Persone religiose an possint esse tutores remissiue. in.c.ex parte.m.numero.8.de appel.fo.136.
3 ¶Persone que gaudent priuilegio fori. in.c.nullus.nume.5.ꝛ.6.de foro competen.fo.48.
2 ¶Persone industria ex quibus verbis censeatur electa. in.c.fi.§.is autē. nu.6.21.ꝛ.4.de offi.dele.fo.105.
1 ¶Persone seculares possunt statuere ꝫ leges: ecclesiastice vero non ꝛ q̄ est ratio. in.c.fi.nu.9.de cōstue.fo.105.
4 ¶Persona adita persone per carnis copulā mutat genus non gradum. in.c.in literis.nu.4.de testi.fo.56.
2 ¶Persone industria vbi est electa non potest actus per alium explicari. in.c.fi.§.is autem.nu.3.de offi.dele.fo.104.
3 ¶Personaliter cōparere tenet̄ quis in causis criminalibus. l.1.c.literas. nu.39.de testi.spo.fo.183.
6 ¶Personaliter nō dicit aliquid fieri q̄ fit aliquo mediāte. in.c.licet.nume.5.de decimis.fo.146.
2 ¶Personaliter si aliquid ꝺ3 fieri nō verificat̄ si fiat per alium. in.c.fi.§.is autem.nu.13.et.16.de offi.dele.fo.104.ꝛ seq.
2 **¶Peremptorium** potest mitti prima vice maxime ꝓpter distantiam locorū dummodo peremptorium habet terminos cōpetentes. in.c.tum ex literis.nu.14. de restitu.in integ.fo.159.
6 **¶Pertinere** dicit aliquid alicui ab antiquo q̄ pertinet vel *gore prescriptionis. in.c.cum contingat.nu.2.* de decimis.fo.152.
¶Pertinere ad se dicitur etiā id q̄ prefert ipsum. ibidem.
7 ¶Pertinax ꝺ3 ille q vult perstere in suo errore ꝛ nō vult se corrigere. in c.qualiter ꝛ q̄n.nu.1.de accusa.fo.59.
3 ¶Pertinētie q̄ dicātur esse vnius ecclesie castri vel hospitalis vel iuris ep̄alis vel quomodo probant iste pertinētie. in.c.cū ad sedē.nu.11.ꝛ.14. de restī.spolia.fo.186.
6 **¶Pestis** est legitima causa nō comparendi in iudicio ꝛ se absentandi. in.c.ꝓpter.nu.8.de locato.fo.87.
3 ¶Pestis quo casu inducit legitimā causam nō comparēdi vel non prosequēdi causam tam principalem q̄ appellationis. in.c.cū dilecti.nu.16. de dolo ꝛ contumā.fo.203.
6 **¶Petitorium** si est *intentatum potest iudex tueri reum in* possessione si in processu negotij constat sibi reum possidere. in.c.cū venissent.nu.20.de institu.fo.54.
¶Petitorium ꝛ possessorium si simul intētētur vna sūa debēt terminari nisi prius constet iudici de possessione quo casu primo pruntiabit̄ super possessorio. ibidem.nu.21.
3 ¶Petitorij suspensio an habeat locum in causa appellationis. in.c.pastoralis.nu.33.de cau.poss.ꝛ ꝓpte.fo.161.
3 ¶Petitorium potest prodesse etiam respectu possessionis. in.c.ij.nu.5.vt lite non 2test.fo.109.
3 ¶Petitorius requirit maiores probationes q̄ possessorij. in.c.in literis nu.13.de restī.spolia.fo.70.
3 ¶In petitorio succūbēs an audiat̄ volēs agere possessorio. in.c.pastoralis.nu.24.de cau.pos.ꝛ ꝓpte.fo.159.
¶Petitorium suspendens an cōdēnetur in expensis factis super eo. ibidem.numero.31.
¶Petitorij suspēsio an possit fieri publicatis attestationibus nō tamen est cōclusum in causa. ibidem.nu.36.
5 ¶Petitorij ꝛ possessorij si simul intententur pōt iudex sup possessorio pronūtiare si sup eo viderit rem claram circa petitorium vero ad vlteriora procederc. in.c.suborta.nu.7.de re iudi.fo.75.
3 ¶Petitorij ꝛ possessorium sicut a principio possunt accumulari si nulla resultat 2trarietas ita ꝛ ex postfacto. in.c.pastoralis.nu.22.de cau.pos. et ꝓpte.fo.159.
¶Petitorij si fuerit intētatum ꝛ obtentū 2sequit̄ obtinēs fructus a tpe detentionis ꝛ qui percipi potuerūt ꝛ ola mobilia etiā alienata secus est in rei vendicatione. ibidem.nu.26.
¶Petitorij si suspēdatur ab actore volēte intentare possessorium an possit reus petere vt ꝓcedatur sup vtroq;. ibidem.nu.30.
3 ¶Petitorij includit sub cōmissione facta sub tali forma cognoscere sup spoliatione ꝛ detētatione talis rei quā titius dicit ad se pertinere. in.c.1.nu.16.de sequest.pos.ꝛ fruc.fo.220.
3 ¶Petitorij ꝛ possessorij si simul a diuersis intēretur agit̄ super possessorio suspēso petitorio. in.c.ex conquestione.nu.1.de restī.spo.fo.175.
3 ¶Petitorij si est intentatū ante 2clusionē in causa pōt agi possessorio et an econuerso. in.c.pastoralis.nu.1.et.17.de cau.pos.ꝛ ꝓpte.fo.158.
Et an sufficiat renūtiatio in causa fine renūtiatione in causa. ibi. nu.8.
¶Petitorij ꝛ possessorij vtrum simul cōcurrāt videlicet renūtiato petitorio vel non ꝛ quid de alijs interdictis ꝛ qñ admittit̄ suspēsio petitorij post 2clusionē in causa. ibidem.nu.17.18.et.25.fo.159.
¶Petitorij ꝛ possessorij possunt simul ab eodē intētari. ibidem.nu.18.
¶Petitorium si est renūtiatum in beneficialibus an possit intētari. ibidem.nume.18.
¶Petitorium vtrum possit suspendi pluries in eadem instantia. ibidem. numero.21.
4 ¶Petitorium an suspendatur an vero in totum tollatur cumulato possessorio. in.c.significauerunt.nu.5.de testi.fo.66.
¶Petitorij renuntiatio tollit effectum lit.contesta. respectu restitutionis fructuum. ibidem.nu.7.
3 ¶Petitorius ꝛ possessorij flue vtriusq; possessorij intētatū a diuersis super eadē re vel sup diuersis rebus in vno iudicio an vnus repellat aliud. in c.fi.nu.5.et.14.de ordi.cog.fo.150.
3 Succumbēs in petitorio non potest postea agere possessorio nisi succubuerit quia agens petitorio nō potuit probare. in.c.literas.nume.11.de restī.spolia.fo.182.

¶Petitorium

3 Petitorium qñ est dubium potest renũtiari super possessorio. in.c.ĝ. nume.16.de ordi.cog.fo.144.

3 Petitorii ⁊ possessorii pñs ab eodẽ ⁊ ℈ eundẽ simul intẽtari ⁊ pnũtiabitur primo super possessorio sed executio fiet primo in petitorio ⁊ qñ. in.c.cum dilectus.nu.1.2.10.de cau.pos.⁊ ppte.fo.161.
Et quid si peruertitur ordo istius pnũtiationis an vitietur iudicium. ibidem.nu.8.

1 Petitorii ⁊ possessorii si simul cõcurrunt debet pnuntiari pro petitorio.in.c.cumana.nu.7.de elec.fo.109.

3 Peritorium attrahit ad se possessorium.in.c.j.numero.14.vt lite non contesta.fo.107.

3 Petitio iuris episcopalis est vniuersalis ⁊ nõ generalis.in.c.ĝ.nu.34. de libel.obla.fo.98.

3 Petitio mutua quõ dicitur.in rubr.nu.1.de mut.peti.fo.98.

6 **Pignorans** sub pacto legis cõmissorie iurato si iuste impeditus intra tẽpus redimit poterit post tẽpus redimere.in.c.significante.nu.1.de pigno.fo.95.

5 Pignus si perdatur vel euincatur periculuz est debitoris.in.c.ℊuis. nu.7.de re iudi.fo.82.

7 Pignus an possit interuenire pro securitate matrimonij ℈ bendi ⁊ qd iuris sit si interueniat.in.c.gemma.nu.10.de sponsa.fo.11.

7 Pignus potest consistere in re ppria respectu iuris qõ alius habet in ea.in.c.conquestus.nu.3.de vsur.fo.112.

6 Pignorare an possit prohibitus vendere prohibitus emere an possit rem pignori capere remissiue.in.c.tua nos.nu.12.de eccle.edi.fo.221.

7 Pignus debet restitui sub pena excõicationis cõputatis fructibus in sortem.in.c.qñ.nu.2.de vsur.fo.110.

3 Pignus possidet per creditorẽ ad oẽs effectus preterq̃ ad prescribendum.in.c.fi.ĝ.in alĝs.nu.44.vt lite nõ cõrest.fo.121.

6 Pignus si fuerit pignoratũ alteri ⁊ ille alter pignorauerit vni tertio ⁊ ille tertius discesserit cum re qõ remediũ habitur pignorãti.in.c.cũ cõtra.nu.8.de pigno.fo.95.
Pignus si deterioretur tenetur creditor de re cõmodata vel locata deteriorata aliter statuitur.ibi.nu.11.

5 Pignus pretorũ nõ constituitur ex sola iussione ptoris nisi fiat actu aliter fiat missio secus est in pignore cõuentionali q̃ solo cõsensu cõtrahitur. in.c.cum aliquibus.nu.1.2.3.de re iudi.fo.53.
Pignus cõuentionale quo ad possessionẽ nõ trãsfertur in creditorẽ sine actuali traditione.ibi.nu.5.

6 Pignus potest alteri pignorari sed nõ in maiori quãtitate q̃ creditor habeat ipsum.item nõ potest pignorari vltra tertiã vicem.in.c.cũ contra.nu.4.5.⁊.7.de pigno.fo.95.

5 Pignus qõ ꝓbatur venditũ a creditore ex pacto debet probari q̃ ille tamen res pignorata fuit venditaz nõ autẽ q̃ talis res fuit vendita.in.c. auditis.nu.26.de prescrip.fo.35.

6 Pignorari nõ debent res ecclesie nisi ex aliqua iusta ⁊ rationabili causa quo casu possunt etiam laico pignorari.in ca.j.numero.1.ĝ.3.de pigno.fo.93.
Pignorari que res ecclesie possunt cũ solẽnitate ⁊ que sunt solennitate. ibidem.nume.4.
Pignoris datio etiã prohibetur alienatione prohibita.ibidẽs.nu.4.

6 Pignus vtens contra voluntatem dñi cõmittit furtum.in.c.j.nume.2. de depos.fo.80.

1 **Plenitudo** potestatis in quo cõsistat ⁊ qd importet.in.c. illa quotidiana.nu.2.de elec.fo.139.

1 **Pleno** iure intelligitur qñ nullus alius habet facere nisi ipse. in.c.querelam.nu.4.de elec.fo.143.

7 **Pluralitas** resoluitur in singularitatem.in.c.vt priuile.nume.2.7.5.de priuile.fo.144.

5 Pluralitas quo casu resoluatur in singularitatem.in.c.accepta.nu.3. de appel.fo.106.

4 Plures qñ sunt adhibiti ad scribendum sufficit q̃ vnus scribat et alij subscribant.in.c.qñ.nu.32.de proba.fo.30.

3 Plus petere quomodo quis dicatur ⁊ qualiter puniatur.in.c.j.nu.1.⁊ 3.de plus peti.fo.150.
Plus petentem an possit penitere vsq; ad litẽm.ibidem.nu.6.
Plus petens in quibus casibus nõ puniatur.ibidem.nu.8.
Plus petens nõ incurrit penam nisi cõuincatur.ibidem.
Plus petere dicitur etiam ille qui petit ex rebus obligatis villorem. ibidem.nu.11.fo.152.
Quando aliquis plus petit an differatur iudicium in totum an feratur sententia diffinitiua cũ penis.de quibus.ibidem.nu.12.

7 **Pontes** reficere est actus pius qõ est notandũ pro testamentis ad pias causas.in.c.quod autem.nunc.2.de pe ni.⁊ remi.fo.158.

7 **Populi** tenentur ex facto principis.in.c.non est.nume.4.de sponsa.fo.5.

4 Populus põt statuẽdo vel p viã gsuet udinis tollere tps datũ iudicatis in actionibus pionalibus.in.c.venientes.nu.5.de iureiuran.fo.142.

1 Populus non potest sibi eligere aliquem in prelatum.in.c.ofius ẽps. nume.4.de elect.fo.119.
Populus põt habere ius presentandi.ibidem.nu.5.

1 Populus sit ex decem hominibus idem in plebe.idez in gẽte.quid in familia turba ⁊ cetu.in.c.j.nu.7.de elec.fo.118.
Populus si nõ gsentit electioni facte in aliquẽ ẽpm illa electio irritat fiet hoc quitur scandalum.ibidem.nu.8.

2 Populus quomodo statuit contra leges imperiales.in.c.j.nuñ.7.de transla.epi.fo.2.

6 **Porticus** dicitur esse de domo.in.c.ecclesie.numero.10.de immuni.eccle.fo.234.
Insultas ad porticum domus an censeatur insultasse in domo adeo q̃ cadat sub statuto puniẽte insultantem in domo.ibidem.

1 **Posse** dicitur ille qui potest facere vt possit.in.c. fina.nume.2. de elec.fo.184.

7 Posse dicimus q̃ de iure possumus de iure scz cõi nõ extraordinario. in.c.lup eo.nu.2.de sen.excõ.fo.180.

2 Posse non dicitur quis ea que sunt contra honestatem vel bonos mores vel ledunt famam estimationem vel opinionem.in.c.vt iurta. nu.1. de offi.ordi.fo.122.

1 **Possessio** canonicatus quomodo probabit. in.c.in genesi. nu.5.de elec.fo.179.

3 Possessio eligendi acquiritur exercitio eligẽdi citra alium titulum et non sufficit interuenire in electione nisi det vocem scientibus ⁊ patientibus illis ad quos pertinet.in.c.cum ecclesia.nume.3.4.et.21.de cau. pos.et proprie.fo.154.
Et intelligo vt in nume.35.
Possessio vel quasi iurium incorporalium perditur quãdo quis excludit ur a loco vbi talia iura exercentur ⁊ fit non animo retinetur. ibidem.nu.7.8.et.10.
Possessio iurium incorporalium ⁊ quot ⁊ quibus actibus acquiritur. ibidem.nu.22.et.30.
Possessio incorporaliũ nõ acquiritur sine licẽtia dñi q̃ an pñmatur relinquitur arbitrio iudicis.ibidem.nu.25.fo.155.
Possessio incorporalium an acquiraf licet acquirens non intendebat vti tunc iure suo.in.d.c.cũ ecclesia.nu.26.eo.tit.
Possessio iuris eligendi acquirit malafide quo ad agendũ interdicto retinẽde non quo ad validitatẽ electionis.ibidem.nu.31.et.34.
Possessio iuris eligendi an acquiraf per illos q̃ interfuerunt in postulatione.ibidem.nu.54.fo.156.

5 Possessio ciuilis perdit spatio.x.an.puta quia eam neglexi per decennium vel q; scio alius ingressum ⁊ suspicor posse repelli. in.c.vigilanti. nu.4.de prescrip.fo.25.

5 Possessio in beneficialib9 quo casu trãsferatur per institutiones de beneficio factã.in.c.cum bertoldus.nu.3.de re iudi.fo.69.
Possessio an capiatur per perceptionem pẽsionis alicuius rei.ibidẽ. numero.37.fo.73.

5 Possessio in beneficialib9 transfertur per insuestituram factã post electionem ⁊ cõfirmationem.in.c.cõstitutis.nu.5.de ap.fo.115.

2 Possessionis cõmodum quas vtilitates afferat.in.c.cõsultationibus. nu.9.de offi.deleg.fo.77.
Possidens releuatur ab onere probandi dñium.ibidem.

2 Possessio alicuius rei an perdaf per renũtiationez mutu factã.in.c.super hoc.nu.44.et.46.de renun.fo.15.

6 Possessio non datur illi q nunq̃ habuit eam nisi prius ostendat de suo titulo.in.c.post electionẽ.nu.14.de ꝓcess.ꝓben.fo.69.

7 Possessio lõgi tẽporis ꝓbat ppietatez matrimonij secus regulariter in pphanis.in.c.cõsultationi.nu.5.de spon.fo.10.

3 Possessione perdita nõ perditur dñium nec ecõtra ité posita possessio ne non ponit dñium nec ecõtra.in.c.sepe.nu.6.de resti.spo.fo.191.

5 Possessio quomodo probetur tradita alicui.in.c.cum nobis.nũc.5.de prescrip.fo.33.

5 Possessio an probetur per solutionem pensionis vel census.in.c.bone memorie.nu.1.de ap.fo.118.

2 Possessio non est auferẽda alicui sine cause cognitione.in.c.inter quatuor.nu.4.de maio.⁊ obe.fo.126.

5 Possessio rei transfertur per,insuestituraz q̃ fit de illa re.in.c.auctoritate. nu.4.de instru.fo.52.

3 Possessium proprietate vel ecõtra an habeãt aliquid cõe.in.c.ĝ.nume.6.de iura.calum.fo.125.

7 Possessio aliqñ capitur pro ipsa ppietate ⁊ possessor pro dño.in.c.qui cũ iure.nu.4.de furtis.fo.109.

6 Possessio quo casu acquirit sine actu corporali.remissiue.in.c.ex ore sedentis.nu.7.de bis q̃ fi.a ma.par.capi.fo.72.

3 Possessio presumit penes illum q probauit semel possedisse. in.c.olim inter.nu.5.de resti.spo.fo.189.
Possessio rerum incorporalium an perdatur sine animo.ibidem.numero.14.et.16.

7 Ad probandam possessionem an requiratur necessario animus et corpus sicut in acquirenda.in capitulo primo.numero.5.de regulis iuris. folio.190.

Repertorium singularium materiarum

¶Possessio iurium incorporalium ad hoc vt queratur que sunt necessaria. in.c.bone memorie.cl.ij.nu.20.de postu.prela.fo.114.

6 ¶Possessio colorata vel non colorata quo ꝙ que dicat in.c.cū nostris.nu. 23.de cōcel.preben.fo.60.ꝙ in.c.literas.nu.9.eo.ti.fo.55.
¶Possessionis titulū nemo cogit alteri dicere nisi iudici ꝙ hoc intellige in beneficialibus in quibus eruberat suum officium.ibi.nu.24.fo.60.

3 ¶Possessio non probatur probato dominio.in.c.cum ad sedem.nu.17. de resti.spolia.fo.187.
¶Possessio vtrū probet dominiū etiam iuncta fama vicinie ꝙ sic qui possidet an presumatur dñs.ibidem.nu.20.

6 Quasi possessio iurū ds articulari super exercitio actuū si tantū cōpetat quasi possidentibus illud tus qō intendit pbare aliquis ad se pertinere.in.c.dilecto.nu.7.de preben.fo.34.

3 ¶Possessio ex mandato iudicis potest apprehēdi per ipsum principale intellige quādo ille actus fit cora iudice.in.c.cum dilecti.nu.6.de dolo et contuma.fo.208.

6 ¶Possessiones minus vtiles eccle possunt de ꝛsensu capituli permutari vel alienari vel vendi ꝙ ex pretio vtiliores emere.in.c.vt super.nu.1.2. 3.4.de rebus eccle.alie.fo.76.

5 ¶Possessio non est alicui auferenda sine cause cognitione.in.c.decetero. nu.7.de re iudi.fo.52.
¶Possessio bonorum adiudicatorum quando capitur requiritur citatio partis.ibidem.nu.12.

1 ¶Possessio tanti tpis cui⁹ nō extat memoria ds vim tituli qñ datur capacitas in exercente.in.c.quāto.nu.2.de consue.fo.94.

5 ¶Possessio bonorū adiudicatorū transfertur in creditorē per nuntium a longe stantem ꝙ bona ipsa videntem ſm veram opi. Abb.in.c.cū aliqbus.nu.3.ꝙ.10.de re iudi.fo.53.
¶Possessionem vnius bñficij qñ os vult accipere ds oim rerū ipsius beneficij possessionē accipere ꝙ nō sufficit si acceperit possessionē vnius p ois⁹ nisi cōsuetudo sit in cōtrarium.ibi.nu.9.
¶Possessio beneficij acquiritur in ꝛspectu beneficij licet non intraverit actualiter etiam si alius sit in possessione dūmodo contra eū sit lata sententia.ibidem.nu.10.

3 ¶Possessio non transfertur in alium per traditionem fustis vel alterius rei nisi de hoc fit ꝛsecialis cōsuetudo.in.c.cum venissent.nu.16.de resti. spolia.fo.174.
¶Possessio cōpatus vel alterius dignitatis que ex consuetudine acquiritur per installationem in aliqua sede nō potest acquiri per installationem factam in alia sede.ibidem.

3 ¶Possessione alicuius rei quis non priuatur nisi citetur ſcz quādo possit competere possessori aliqua defensio.i.c.accepta.nume.6.de restitutione spoliū.fo.167.
¶Possessionem alicuius rei non ls accipere illi cui illa res est collata vel per sniam adiudicata.ibidem.nu.6.

5 ¶Possessio naturalis aliquo casu sufficit ad prescribendū.in.c.illud autem.nu.7.de prescrip.fo.26.

3 ¶Possessio an perdatur si fuerit occupata per clandestinum possessorē dño absente ꝙ que remedia habeat dns isto casu.in.c.itē cū quis.nu.4. de resti.spolia.fo.172.

1 ¶Possessio an acquiratᵉ ecclesie sine traditione si de hoc nō fit ꝛsuetudo. in.c.exlitteris.nu.6.de cōsue.fo.93.
¶Possessio in plurib⁹ casib⁹ trāsferr sine apprehēsione.ibi.nu.9.fo.87.
¶Possessio sine investitura beneficij tam absentis ꝙ presentis quomodo fiat.ibidem.nu.10.
¶Possessio beneficij vtrū possit accipi ppria auctoritate ab habēte titulum in beneficio.ibidem.nu.11.
¶Possessio transfertur per cōstitutum.ibidem.nu.14.

3 ¶Possessio vel quasi ppricta vel quasi datur super illis incorporalib⁹. in.c.cum olim.nu.6.de cau.pos.ꝙ ppte.fo.162.

4 ¶Possessionē si quis ingrediatur presente dño an dns presumat cōsentire.in.c.nōne bene.nu.3.de presum.fo.117.

6 ¶Possessio vera pōt haberi in beneficialibus sine iusto titulo licet talis possessio non erit iusta.in.c.cum nostris.nu.6.de ꝛcc.preben.fo.58.
¶Possessio qñ dicatur habere plurimū iuris vel plurimū facti vel multum iuris ꝙ multum facti.ibidem.nu.14.

3 ¶Possessio in bñficialibus potest legitime haberi sine titulo beneficiuz vero non.in.c.contingit.nu.13.de do.ꝙ ꝛsen.fo.210.
¶Possessio bñficij ꝛcessi in titulū pōt accipi absq; alia licētia cōpetit sed data in ppietatem secus.in.c.pastoralis.nu.5.de priui.fo.93.

3 ¶Possessio rei volūtarie sequestrate est penes illū penes quē est res ipsa. in.c.dilectus.nu.11.de sequest.pos.ꝙ fruc.fo.222.

5 ¶Possessio alicuius rei si probatur equaliter fuisse apud duos est vtriq; res illa adiudicāda.i.in.c.auditis.nu.18.de prescrip.fo.34.

6 ¶Possessio facta a minore, xviij. annis nō obligat vsq; ad illud tēpus.in ca.ad nostram.nu.1.de regu.fo.188.

4 ¶Possessionē alterius intrans dicit aut violētiaz cōmittere aut iniuste possidere.in.c.licet.nu.10.de proba.fo.22.

3 ¶Possessio rei sequestrate penes quem fit.in.c.j.nume.19.de sequestra. pos.ꝙ fruc.fo.221.

5 ¶Possessionis commodum maximum est ꝙ parit multos effectus.in.c. cum super.nu.18.de re iudi.fo.68.

6 ¶Possessio non est penes conductorem.in.c.cum venerabilis.nme.7.de religio.domi.fo.186.
¶Possessio presumitur penes detinentem.ibidem.

3 ¶Possessio potest haberi in beneficialibus sine canonica institutione.in c.in litteris.nu.4.de resti.spo.fo.169.
¶Possessio quidē iniusta nō parit possessoriū.ibi.nu.14.16.21.fo.170.
¶Possessio beneficij iniusta videt postea approbata si superior admittit possidentem ad aliquem actum ad quem beneficiati admittuntur.ibidem.numero.17.
¶Possessio antiquissima presumitur iniusta vel colorata.ibi.ꝙ nu.26.
¶Possessio cōpatus vel alterius beneficij pōt violēter acquiri ꝙ ex ea casu fatur remediū possessorium.ibidem.nu.21.
¶Possessio beneficij quo quis est priuatus potest retineri.ibidem.
¶Possessio rerum spūalium nō pōt teneri per laicu⁹ sine titulo hinc est ꝙ si decāciatur non ds interdictū recuperande.ibidem.nu.24.
¶Possessio vel quasi iuriū incorporaliū qualiter acquiratᵉ remissiue.ibidem.numero.32.fo.171.

6 ¶Possessio quā ds per se ꝛstituēs nō solū trāsfertur per constitutum sed quā ds per colonū vel alium.in.c.fi.nu.9.de precarijs.fo.78.

3 ¶Possessio si nō pōt pbari a spoliato quid est ab eo agendū vt possit in ea restitui.in.c.olim.ei.j.nu.14.de resti.spo.fo.180.
¶Possessio presumitur de presenti probādo se aliqñ possedisse.ibidem.

6 ¶Possessio non ds alteri ꝛferri nō vocato possessore etiā iniusto. in.c.cū nostris.nu.19.de ꝛcc.preben.fo.58.

6 ¶Possessio an trāsferat per investiturā.in.c.p illos.nu.12.de pbē.fo.33.

7 ¶Possessio sumitur aliqñ pro tota substātia rei puta p proprietate.in.c. officij.nu.1.de penitē.ꝙ remi.fo.169.

2 ¶Possessio alicuius dignitatis pbat per exercitiū alicuius actꝰ spectātis ad illā dignitatem.Anto.in.c.vt nostrū.nu.2.de offi.archi.fo.67.

1 ¶Possessio antiquior habet presumptionez pro se.in.c.cū ecclesia.nu.5. de elec.fo.151.

7 **¶Possessorium** recuperande datur etiam pro iuribus licet non habeat ꝓsium illoz⁹ iuriū pusta si quis est expulsus prestando vocem in capitulo ꝛc.in.c.olim.numero.11.de accusa.fo.67.

1 ¶Possessoriū dat etiam pro iurib⁹ incorporalib⁹ quibus aliquis est ꝛspoliatus.in.c.querelā.nu.2.et.12.de elect.fo.143.

3 ¶Possessorium vbi tractatur an debeat tractari petitorium.in.c.significauerunt.nu.14.de iudi.fo.47.

6 ¶Possessorium recuperande competit fructuario.in.c.j.nu.6.de immu. eccle.ꝙ cemi.fo.222.

6 ¶Possessoriū recuperande potest intentari ad cadauer sublatum sed qui intentat tale remediū ad hoc oportet ꝙ pbet saltem apparenter iustum titulum.in.c.cum liberum.nu.2.de sepul.fo.135.
¶Possessoriū recuperande ꝙ cōpetit ad personas liberas ds saltem ad hoc vt competat probari per ipm agētem titulus apparēter iustus nec admittūtur exceptiones ꝛcernētes intrinsecum defectum tituli sed reseruantur in communi pprietatis.ibidem.

6 ¶Possessorium remedium cōpetit pro cadauere restituēdo.in.c.ex parte.nu.2.de sepul.fo.135.

2 ¶Possessorium recuperande an elidat per exceptionem defectus ppriētatis.Anto.in.c.constitutus.nu.3.ꝙ.10.11.12.de fil.presbyt.fo.53.
¶Possessorium recuperande datur non solum ad rem principalem sed etiam ad fructus.ibidem.nu.6.

6 ¶Possessorium recuperande non datur expulso a simplici detentatiōe. in.c.propter.nu.11.de locato.fo.87.

3 ¶Possessorium recuperāde vel retinende ꝛcurrit cum petitorio.in.c.pastoralis.nu.5.de cau.pos.ꝙ ppte.fo.158.
¶Possessorium recuperande quotuplex sit ꝙ p quibus rebus cōpetat ꝙ est idem ꝙ interdictum vnde vi.ibidem.nu.15.
¶Possessorium retinēde quotuplex sit ꝙ p quibus rebus datur ꝙ est idē ꝙ interdictum vti possidetis.ibi.nu.16.

3 ¶Possessorium an excludat petitorium.in.c.fi.nu.14.de ord.cog.fo.150.

6 ¶Possessoriū recuperāde dat ꝺ qūlibet personam non prestātem obedientiam de facto superiori.in.c.dilectus.nu.2.de capel.mo.fo.188.

3 ¶Possessorium recuperande an competat illi qui fuit missus in possessionem causa rei seruande ꝙ exinde fuit deiectus. in.c.j.nu.13.de sequestra.pos.ꝙ fruc.fo.220.

3 ¶Possessorium adipiscende si intentatur in beneficialibus an admittātur exceptiones concernentes defectum tituli in.c.cum olim.nu.15.de cau.pos.ꝙ propte.fo.163.

3 ¶Possessorium recuperāde cōpetit etiā ꝺ spoliatione facta a iudice ordine iuris nō seruato.in.c.eccla sancte marie.ei.ij.nu.1.vt lit.pē.fo.218.

2 ¶Possessoriū ꝙ petitoriū possunt intētari p certis annuis obligationibus ꝙ reditibus.in.c.perueniit.nu.3.de renū.fo.112.

5 ¶Possessoriū retinēde potest ꝛcurrere cū petitorio an autem ab eodem possint accumulari ꝙ a diuersis ꝙ quid de aliis interdictis.in.c.cum dilectus.nu.5.6.et.7.de cau.pos.ꝙ ppte.fo.161.

Obtinens in

Obtinens in possessorio & succumbens in petitorio & ob hoc appellauit an appellatione precedãte exequatur sentẽtiam super possessorio, ibid. numero.12, fo.162.

3 Possessorium recuperande non admittit aduersarium volẽtem inconticnẽti probare dominium secus in alijs possessorijs & quare, in c.j. nume.5. de restit. spolia. fo.164.

3 Possessorij solũ semp põt intentari ijs cã fit cõmissa cognoscẽda tã sup petitorio q̃ possessorio. in c. cũ ad sedẽ. nu.7. & 22. de restit. spo. fo.186.

Possessorium recuperande an sit idem cũ remedio canonis reintegrãda & quid differãt inter se. ibidem. nume.25.

3 Possessorium prius discutitur q̃ petitorium. in. c. exhibita. nume.9. de iudicijs. fo.43.

3 Possessorij retinende vel recuperande an detur depositario vel colono & similibus qui nõ possident tam gtra eũ a quo habent rem q̃ gtra alium. in. c. cõtingit. nu.20. de do. & cõtu. fo.211.

7 Possessorio si agatur in matrimoniali nõ audit̃ pponẽs de ꝓprietate nisi incõtinenti paratus sit ꝓbare. in. c. veniẽs. el. j. nu.10. de spon. fo.7.

Possessorio si agatur proprietatis quomodo excluditur in odium spoliantis. ibidem.

3 Possessorij recuperãde datur õ illũ qui scienter successit in vitiũ. in. c. ecclesia sancte marie. el. j. nu.8. vt lit. nõ pend. fo.218.

3 Possessorij & petitorij si simul sint intẽtata & fuerint recepte probationes sup vtroq; prius cognoscit sup possessorio secus si non fuerit super vtroq; qr nõ potest tũc inde accipere tẽp. ꝓbationes sup possessorio. in c. ad vltimum. nu.1. 2. & 3. de can. pos. & proprie. fo.152.

Possessorij recuperande vel adipiscende si intentatur an admittatur incipiens de proprietate vel de crimine. ibidem. nu.4.

5 Possessorium an cõpetat pro iuribus personalibus. in. c. sicut nobis. nu.2. de re iudi. fo.66.

3 Possessorium recuperãde an detur spoliato possessione cuius erat penitus incapax. in. c. ex parte tue. nu.19. de restit. spo. fo.184.

Possessorium causatur nõ solum ex ciuili sed etiam ex naturali possessione. ibidem. nu.20.

3 Possessorium recuperande dum intẽtatur obseruari debet ordo iudiciarius. in. c. j. nu.20. vt lite nõ cõtesta. fo.111.

3 Possessorium & petitorij in quo casu cumulẽtur. in. c. cũ super. nu.1.8. de can. pos. & proprie. fo.156.

6 Possessorij intẽtatur nõ solum si desinit quis possidere sed etiã si possidet sed nõ libere. in. c. fi. nu.2. ne sede vacan. fo.65.

Possessorium datur pro iuribus incorporalibus. ibidem.

5 Possessorij recuperãde sup iure subiectionis põt intẽtari ꝓbata possessione vel q̃si & qn̄ nũc subditi nolũt ei obedire quo casu censẽt ipm spoliare iure subiectionis qũ in ipsos hz. in. c. suborta. nu.2. de re iudi. fo.75.

Sup possessorio qñ agit̃ de subiectione qũo ꝓnũtiabitur. ibidem. nu.3.

3 Possessorij quare potius suspẽdit petitorij intẽtatũ circa eandẽ rem q̃ circa diuersas res. in. c. ex conquestione. nu.7. de restit. spo. fo.175.

Possessorium habet privilegium suspẽsiuum sine opponatur ante siue post litem cõtest. ibidem. nu.8.

3 Possessorium nõ cõpetit illi qui fuit expulsus a dño de sua possessione cum possessio aliqua non esset penes expulsum. in. c. olim. el. j. nu.1. et. 8. de restitu. spolia. fo.178.

5 Possessorij retinẽde põt intẽtari per seruũ absente dño si turbatur in possessione quã detinet noie dñi. in. c. cũ tenearmur. nu.3. de appel. l. 98.

2 Possessorij recuperãde daf̃ ꝓpter spoliationẽ iudicialẽ. Ant. in. c. veniens. nu.4. 9. 10. & 11. de fil. presbyt. fo.52. & seq.

Possessorij recuperãde dat̃ q̃libet in vitiũ succedentẽ. ibi. nu.4.

3 Possessorij incumbit pro iuribus incorporalibus. in. c. olim inter. nume.4. de restit. spol. fo.190.

2 Possessorij recuperãde cõpetit spoliato a iudice nõ iudicialiter procedente. in. c. cum causa. nu.4. de offi. deleg. fo.86.

3 Possessorium recuperãde nõ datur illi qui fuit delectus incontinenti & incipit iniuste possidere secus si ex interuallo reiciatur. in. c. j. nu.6. de restit. spol. fo.165.

2 Possessorij recuperãde cõpetit probata possessione & spoliatiõe. in. c. consultationibus. nu.1. de offi. deleg. fo.76.

2 Possessorij reintegrãde q̃ detur spoliato vigore sentẽtie nulle. in. c. ex insinuatione. nu.4. de procu. fo.140.

Possessorium recuperande an detur illi qui possidebat rem cõtra ius cõmune. ibidem. nu.10. & 11.

3 Possessorij recuperãde datur etiã cõtra singularẽ successorẽ sed secus interdictũ vnde vi. in. c. sepe. nu.5. de restit. spol. fo.191.

Possessorium recuperande nõ solũ cõpetit ad restitutionẽ omnimode possessionis sed etiam ad restitutionem libere possessionis. in. c. pisanis. nu.1. 8. 12. 13. de restit. spol. fo.192.

3 Possessor non cõstituitur in mala fide per solam reclamationem contra eum factã. in. c. cum olim. nu.5. de can. pos. & proprie. fo.162.

3 Possessores etiam violenti spoliati habent interdictum recuperandę sed non interdictum ne vis fiat ei & ad exhibendum. in. c. in literis. nume.5. de restitu. spolia. fo.169.

Et ratione vide ibidem. nu.8.

Possessor non tenetur ostendere titulum possessionis sue quando possessor non habet contra se presumptionem aliquam: alias secus. ibidem numero.18. fo.170.

6 Possessor nõ cogitur ostẽdere titulum sue possessionis nisi possessio sit cõtra ius. in. c. quãto. nu.8. de censi. fo.202.

3 Possessor malefidei nõ excludit̃ qn timeat restituere fructꝰ post lit. contesta. ppter instã cãm litigandi. in. c. grauis. nu.15. de restit. spo. fo.178.

Possessor malefidei quis presumitur post lit. cõtesta. ex presumptione iuris & de iure. ibidem.

Possessor an constituatur in malafide cc eo qõd fuit sibi denũtiatum rẽ quam possidet esse alienam. ibidem. nu.16.

Possessor malefidei an quis efficiatur quis errat in iure. ibi. nu.17.

3 Possessor violẽtus põt incontinẽti repelli quõd intelligatur incõtinẽti. in. c. olim. el. j. nu.10. et 13. de restit. spo. fo.180.

Possidens per aliũ quo casu pdit possessionẽ & quã ex defectu vel morte illius per quem possidet. ibidem. nu.11.

5 Possessor a nemine molestatus non põt petere vt declaretur sibi nisi ab alio postea molestetur. in. c. cum causa. nu.6. de re iudi. fo.55.

3 Possessor bonefidei sine titulo facit fructus suos industriales et naturales sumptos secus si hz titulũ: quia non consumptos itẽ fructus ciuiles facit suos. in. c. grauis. nu.4. et 5. de restit. spo. fo.177.

Possessor bonefidei qñ teneatur restituere fructꝰ quos bona fide percepit siue sit factꝰ locupletior siue nõ ex qua actione & si nõ restituit p spatium trium annorꝰ prescribit ipsos. ibidem. nu.6. et. 11.

Possessor malefidei sine titulo tenetur ad restitutionem fructũ perceptorum: etiam si fint consumpti & percipiendorꝰ rei vẽdi. sine causa & officio iudi. ibidem. nu.7.

Possessor malefidei cũ titulo tenet̃ de perceptis de percipiendis vero excusatur propter titulum. ibidem.

Possessor bonefidei in dubio presumitur vsq; ad lit. contesta. & non cõdemnatur in fructibus nisi appareat postea ab initio fuisse in malafide. ibidem. nume.8.

Possessor bonefidei ab initio & postea incipit esse in malafide an teneatur restituere fructus & ad quos & qua actione tam de iure ciuili q̃ canonico. ibidem. nu.9.

Possessor malefidei ab initio si superuenit bonafides an faciat fructꝰ suos. ibidem. nu.10.

1 Possessor malefidei ante q̃ declarek esse malefidei oẽs fructus dz recollegere. in. c. cum causa. nume.12. de elec. fo.172.

3 Possessor malefidei qui tenet̃ de fructibus q̃ percipi potuissent an intelligatur qui percipi potuissent a possessore vel petitore. in. c. grauis. nu.12. de restit. spo. fo.178.

3 Possidere se negãs si quis incak de mendacio an perdat possessionẽ. in. c. cum causam. nu.18. de iura. calum. fo.128.

2 Possidere pacifice nõ dz quis beneficiũ in quo patitur & trouersiam iudicialem. Intro. in. c. j. nu.4. de renũ. fo.21.

3 Possidens nõe alieno & defectus põt intẽtare remedia possessorij nomine tũ illius cuius possidet. in. c. ex parte. nu.21. de restit. spo. fo.184.

Possidens nomine alterius et molestatus potest agere interdicto vti possidetis. ibidem.

1 Possidens beneficiũ minus canonice non dicitur proprie cõmittere furtũ sed in fructibus vere cõmittit furtũ. in. c. dudum. el. j. numero.19. de elect. fo.177.

5 Possidere desinẽs dolo habetur pro possessore. in. c. aduersario. nu.6. de excep. fo.19.

Possessor qui a principio fuit in dolo vel in mala fide tenet̃ re perẽpta vel si sine dolo defecerit possidere. ibidem. nu.7.

Possessor quomodo probabitur dolo desijsse possidere. ibi. nu.8.

Possessor qui rem ad quã quemlibet desijt possidere an cõdemnabitur & ad quid et quomodo & an teneatur ad fructus si rem non possidet sine culpa. ibidem. nu.12.

5 Possidens per alium precario potest illã possessionem cum violentia capere qr dicit potius se defendere q̃ violẽtiam inferre. in. c. decetero. nu.13. de re iudica. fo.53.

5 Possidens presumitur iuste possidere nisi aliud appareat in gtrariũ. in. c. veniens. nu.31. de prescrip. fo.44.

3 Possidere i presenti quõd quis presumat: siue sit viuus siue sit mortuus si probatur semel possedisse tam in re mobili q̃ in immobili tam si negat se possidere q̃ si asserat. in. c. cũ ad sedem. nu.15. de restit. spo. fo.187.

Possidere presumitur quis eo ipso qõd probat detinere. ibi. nu.21.

6 Possidens pendente iudicio proprietatis est tẽdus in possessione sua. in. c. cũ venissent. nu.1. de instit. fo.53.

Possessio alicuius rei innata vera ꝓsumptione sufficit ad repellendũ proprietariũ illius rei nisi declarat defectũ tituli: ꝓsumpti hz regulariter sola possessio non prosit contra proprietarium. ibidem. nu.8.

3 Possidens aliquã rem vitiosam an presumatur scire vel ignorare. in. c. sepe. nu.14. de restit. spo. fo.191.

Possessor malefidei spoliatus habet remedium. in. c. sepe. ibidem. numero.17. folio.192.

Repertorium singularium materiarum.

Possessor bone fidei quo remedio teneatur restituere rem quā bona fide habet prior possessori. ibidem. nu. 8.

5 Possidere quiete quis dr qñ non stimulatur in iudicio syncere vere qñ habet bonam fidem. in. c. sanct or. nu. 2. de prescrip. fo. 23.

5 Possidere rem pacifice quis nō dr sup qua est mota sibi questio. in. c. j. nu. 3. de confir. vti. vel inuti. fo. 140.

3 Possidens res ecclesie presumit in mala fide. in. c. fi clericus. nume. 2. de foro compe. fo. 60.

3 Possidens per alium quo mortuo ingrediatur possessionem ꝛ repellatur potest intentare interdictum restituende. in. c. cum venissent. nume. 10. de restitu. spo. fo. 173.
Possidens per alium quo casu habet interdictū recuperāde si ille per quē possidebat fuit deiectus. ibidem. nu. 6.
Possessio naturalis postea adiuncta cum civili nō dicit de nouo acquisita sed continuata. ibi. nu. 7.
Possessio acquiritur per actum equipollentē actui corporeo. ibi. nu. 13.
Possessio acquiritur per constitutum. ibidem.
Possidens civiliter si scit alium naturaliter illam rem possidere amittit ꝛ per quantum tempus suam civilem. in. c. cum venissent. nume. 10. de restitu. spolia.

6 Possidens iure resistente possessor malefidei appellatur ꝛ est. in. c. consolationibus. nu. 8. de iure patro. fo. 195.

2 Possidere pacifice beneficiū nō videtur ille qui patitur cōtrouerſiā in dicialem super ipso beneficio. in. c. cum inter. nu. 6. de renun. fo. 10.

3 Possidens immobilia quo casu teneatur satisdare de iudicio sisti. in. c. fi. ꝛ in alijs. nu. 2. vt lit. non cōtest. fo. 114.

2 Possidere si quis dolo desierit quādo habeatur pro possessore. in. c. j. nu. 5. de alie. mut. iudi. cau. fac. fo. 165.

3 **Positionibus** respondet per verbū credit vel non credit. in. c. i. nu. 27. de lit. cōte. fo. 105.

3 Positio partim vera ꝛ partim falsa an possit in totū negari. in. c. j. numero. 15. de plus peti. fo. 151.

1 Positionibus respondetur per verbum credo. in. c. j. nume. 1. de summa trini. ꝛ fide catho. fo. 12.

2 Positiones siue articuli si sint impertinentes an reus cogatur respondere saluo iure suo. in. c. cū cōtingat. nu. 13. de offi. dele. fo. 100.

3 Positionibus criminosis vtrū pars vel testis teneat respondere. in. c. cum super. nu. 16. 18. 19. de confes. fo. 225.
Et an quando quis teneatur respōdere positioni criminose. ibi. nu. 10.
Positioni criminose pars tenetur respondere qñ est de crimine publico infamata. ibidem.

3 Positiones producens an videatur cōtenta in eis cōfiteri. in. c. examinata. nu. 3. de iudi. fo. 38.

3 Positionibus pars debet respondere nō autē eius aduocatus quē respondentem iudex debet repellere nisi pars fit simpler. in. c. pastoralis. nu. 8. de iudi. fo. 37.

3 Positiones cōfessiones ꝛ interrogationes possunt fieri ante ꝛ post lit. cōtesta. in. c. fi. nu. 5. de cōfes. fo. 226.

5 Positionibus iuris scripti nō est respondendū secus iuris nō scripti vt est cōsuetudo. in. c. sepe contingit. nu. 3. de ap. fo. 112.

1 Positionibus criminosis an quis teneatur respōdere in. c. dudū. el. ꝟ. nu. 7. de elec. fo. 176.

3 Positiones producens videt in eis contenta cōfiteri secus p̄ducēs interrogationes. in. c. cum causam. nu. 16. de inte. calum. fo. 128.
Positiones possunt fieri vsq; ad cōclusionem in causa: nam succedunt loco probationum. ibidem. nu. 20. ꝛ. 21.
Positiones superfluas ꝛ impertinentes pōt iudex cancellare. ibidem.
Positionibus est clare respondēdum alias responsio interpretabitur contra respondentem. ibidem. nu. 23.
Positionibus vel interrogationibus non respōdens an habeatur pro confesso. ibidem.
Positiones possunt fieri ante ꝛ post lit. conte. ibidem. nu. 25.

1 **Postulatio** admissa per superiorem habet vim electionis et confirmationis. in. c. gratum. nu. 13. de postula. prela. fo. 110.

1 Postulatio dependet a gratia et debet humiliter peti. in. c. j. nume. 4. de postulan. fo. 107.

1 Postulationem cassatam innouātes priuātur potestate eligendi. in. c. gratum. nu. 1. ꝛ. 3. de postu. prela. fo. 109.

1 Postulatio venit sub nomine electionis etiam in materia penali. in. c. in causis. nu. 10. de elec. fo. 160.
Postulantes possunt a postulatione recedere anteqū papa presentetur secus in electionibus. ibidem. nu. 13.

1 Postulantes nō possunt a postulatione recedere si est presentata pape nisi cum voluntate superioris. in. c. bone memorie. el. ꝟ. nume. 1. 10. ꝛ. 12. de postula. prela. fo. 112.

1 Postulatus vtrū poterit repetere expensas quas fecit sequuta variatione. in. c. bone memorie. el. ꝟ. nu. 13. de postu. prela. fo. 115.
Postulatio potest cōfirmari ex consensibus singulariter superuenientibus. ibidem. nu. 18. ꝛ. 27.

1 Postulatio solennis habet vim electionis et confirmationis. in rubri. nu. 1. de elec. fo. 117.

1 Postulatio solēnis si est admissa habet vim electionis. in. c. j. nu. 34. de postula. prela. fo. 109.

2 Postulatus vigore indulgētie de qua in. c. fi. de trāsla. epi. potest assentire postulationi cui nō poterat alias potenti petere coram proximo superiore ꝛ approbata postulatione fine licentia pape pōt trāsferre ad alias ecclesiam. in. d. c. fi. nu. 15.

1 Postulatio ꝛ electio non procedunt a pari nec arguit de vno ad aliud. in. c. publicato. nu. 6. de elec. fo. 183.

1 Per postulationem nullū ius acquirit postulato etiam qꝝ fit p̄sentata pape ꝛ tunc nō possunt partes a postulatione recedere ne illudatur superiori. in. c. postulationem. nu. 1. de postu. pla. fo. 116.
Postulatio nō admissa an ꝛ qñ inferat iniuriā pro postulato vel postulantibus. ibidem. nu. 2.

2 Postulare quid sit. in rubri. nu. 1. de postu. fo. 138.

1 Postulari vel eligi q̄ persone debeāt. in. c. fi. nu. 3. de postu. prela. fo. 116.
Postulātes aliquē debēt oēm defectū postulati exprimere alias nō valeret. ibidem. nu. 9.
Postulātes an debeant consentire sue postulationi. ibidem. nu. 11.

1 Postulātes admittunt ius postulandi si patiātur postulatum ante cōfirmationem administrare se nō eligētes. in. c. bone memorie. el. j. nu. 2. de elect. o. 141.
Postulatus ꝛ electus administrantes ante cōfirmationem ipso facto sunt priuati. ibidem. nu. 2.
Postulātes ꝛ eligētes aliquē per impressionē laicoꝝ sunt priuati ipso facto potestate eligēdi. ibidē. nu. 22. fo. 143. limita vt per Abba. in. c. cū vinconen. in vlti. col. ver. sed 3tia. eo. tit.

1 Postulatio quid sit. in rubri. nu. 1. de postu. prela. fo. 107.

1 Postulatio facta a minori ꝓtertia parte collegij non valet. in. c. bone memorie. el. j. nu. 1. de postu. prela. fo. 111.
Postulatio per quā priuata vtilitas prefertur cōi nō valet. ibidem.
Postulatio siue nolatio si sunt legitime facte acquirunt ius postulato siue nolato. ibidem. nu. 8.
Postulātibus nō licet a postulatione recedere si postulatio representata est superiori. ibidem.
Postulatio vtrū debeat admitti si numerus postulātium non est maior duplo. ibidem. nu. 12. fo. 112.
Postulatio dr admitti si est necessaria ꝛ iusta. ibidem. nu. 15.
Postulantes debent prouidere de aliquo stipendio illi quem fecerunt ordinare vt postulatum ꝛ non postularunt. idem. nu. 16.

7 **Potentiam** cocūdi nō declarat nisus ad copulam. in. c. attestationes. nu. 2. de despon. impu. fo. 14.

7 Potentia cocundi probari potest per aspectū corporis. in. c. fi. nu. 3. de eo qui cog. consan. fo. 31.

7 Potentia si appareat post separationem an matrimonium sit reintegrandum ꝛ quid iuris si ad alia vota fit deuentum. in. c. j. nume. 7. de frigid. ꝛ malefi. fo. 34.
Potētia coeundi si fit cum alia muliere ꝛ non cū vxore quid agēdū sit. ibidem. nume. 35.

7 Potentia coeundi quomodo cognoscitur. in. c. de illis. el. ꝟ. numero. 4. de despon. impu. fo. 14.

3 **Potestas** vel alius officialis in tēporalibus non potest eligi in perpetuo. in. c. significauerunt. numero. 9. de iudi. fo. 47.

1 Potestas eligendi remanet penes non delinquētes licet numero pauciores si vero omnes delinquunt deuoluitur ad superiorem. in. c. cū vinconen. nu. 2. et. 12. de elec. fo. 144.

5 Potestas an possit cognoscere de delicto cōmisso inter vel cōtra familiam suam. in. c. proposuit. nu. 9. de appel. fo. 101.

2 Potestas vel quicūq; alius officialis an habeat potestatem in subditos si sint extra prouinciam. Anto. in. c. extuarum. numero. 2. de anto. ꝛ vsu pal. fo. 20.

3 Potestas tenet ex facto suo officialiū. in. c. j. nu. 7. de resti. spo. fo. 165.

7 Potestatem minuendi habens in causa diminutionis redituum non videtur habere potestatem augendi in casu augmētationis redituum. in. c. fi. nu. 3. de verbo. sig. fo. 190.

1 Potestatem habens aliquid faciendi si illud sibi cōmittatur sub certa forma potest illum actum expedire ꝛ valebit licet forma non fit seruata nisi in commissione fuerit processum ad vlteriora. in. c. cum in veteri. numero. 10. de elec. fo. 174.

4 **Practica** probādi vel reprobādi instrumēta antiqua ꝛ qualiter probetur qꝝ scriptor fuerit notarius. in. c. significauit. nu. 7. de testi. fo. 76.

3 Practica quomodo tractentur cause in conuentione ꝛ reconuentione. in. c. j. nu. 7. de mutu. peti. fo. 99.

1 **Prebenda** si fuerit collata duobꝰ quis preferat. in. c. cum in. nu. 14. de constitu. fo. 27.

6 Prebenda non debet diuidi pro integratione alterius. in. c. cum causam. nu. 4. de preben. fo. 48.

6 Prebēda licite potest diuidi in duas si facultates suppetūt alis reinte grabitur ꝛ qñ pōt fieri diuisio.in.c.vacāte.nu.1.3.5.de preben.fo.35.
Prebēde debiles reintegrātur ab aliqua alia pingui.ibi.nu.4.

6 Prebendarū vel canonicatuū vacatio nō datur in ecclesijs non numeratis.i.nō est certus numerus canonicoꝝ vel prebendarum ꝛ sic eorum collatio non transit de vno in alium superiorem.in.c.ex parte astensis. nu.1.de concess.preben.fo.61.

6 Prebenda siue beneficium an possit conferri clerico alterius diocesis sine literis cōmendatitijs propriꝰ episcopi.in.c.fraternitati.nume.2. de cleri.non resi.fo.18.

6 Prebēda annexa canonicatui est quid spūale separata vero non.in.c. maioribus.nu.4.de preben.fo.25.

5 Prebende minuūtur si reditus ecclesie minuūtur.in.c.ex parte.nu.2. de constitu.fo.34.

4 Prebēdarius cōcurrens cū procuratore ecclesie est preferendus.in.ca. ex literis.nu.3.de proba.fo.6.
Prebendarius habet legitimam administrationem sicut alius rector ecclesie.ibidem.nu.6.
Prebendarius non potest obligare prebendam vltra tempus vite sue. ibidem.nu.7.

6 Prebenda cōuera canonie dicitur quid spirituale: alis secus ꝛ potest laico cōferri ad ipsius subuētionē.in.c.dilecto.nu.6.de pben.fo.34.
Prebēda nō dicit vacare in ecclesia si in ea nō est certus numerus prebendarum.ibidem.nu.9.

4 Prebende sacerdotales sunt que habēt onus celebrandi annexū.in.c. dilecto.nu.3.de testi.fo.74.

6 Prebēda nō habet in se onus sacerdotij annexum de iure cōi.in.c.cō stitutus.nu.2.de concess.preben.fo.62.

6 Prebenda ininsta ꝛ tenuis quomodo reintegratur.in.c.cum causam. nu.3.de preben.fo.48.

7 Prebēda que ꝙsistit in bonis tēporalibus potest esse penes laicum secus si est annexa.in.c.tua nos.nu.3.de simo.fo.79.

1 Prebēde que postea instituunt in ecclia nō debēt esse minoris valoris q̄ prebende antique.in.c.cum.in.nu.7.de consti.fo.27.

6 **Precarium** in neutro genere nō cōcedit ad certū ꝛ determinatū tēpus etiā si pactū intervenerit:sed precaria in femenino sic.in.c.i.nu.1.de precarijs.fo.78.
Precaria in femenino genere quid sit ꝛ quomodo fiat.ibi.nu.3.

6 Precaria indebite facta per predecessorē revocatur per successorē.in.c. ij.nu.1.de precarijs.fo.78.

6 Precariū ꝙstituitur per ista verba:cōmodo tibi hāc rem ad talē vsum precario.in.c.vnico.nu.10.de cōmodato.fo.79.

6 Precarium extinguitur ad voluntatem concedentis vel ei succedētis etiam q̄ fit appositum contrarium pactum.in.c.fina.numero.1.et.3.de precarijs.fo.78.
Precariū tacite revocatur morte illius cui fuit cōcessum ꝛ alienatione ipsius rei.ibidem.nu.2.3.4.8.
Precarium licet revocetur ad libitum concedentis tamen eius morte non revocatur.ibi.nu.6.
Precarium potest cōcedi ad certum tempus tamen ante illud finitus potest revocari.ibidem.nu 11.12.13.
Precarium cōcessum ad certum vsum si ante revocetur potest agi contra revocantem actione de dolo si ex hoc ille patiatur damnum.ibidē. numero.13.fo.79.
Habēs rem precario dicitur possidere.ibidem.nu.7.fo.78.

7 **Preceptum** affirmatiuum ligat semper sed non ad semper:sed loco et tempore debito.in.c.omnis vtriusq;.nu.20.de peni.ꝛ remis.fo.161.

3 Preceptū impossibile nō ligat.in.c.i.nu.14.de vita.fo.132.

3 Preceptum iudicis impossibile non ligat.in.c.cum dilecti.nume.20. de dolo ꝛ contu.fo.204.

7 Preceptum iudicis non habet vim diffinitiue.in.c.ex parte.nume.7. de verbo.signi.fo.181.
Preceptum quādo dicatur fieri cū cause cognitione.ibidem.
Preceptum iudicis cum clausula institutoria neminem granat ꝛ resolvitur in simplicem citationem parte comparente ꝛ petente revocari. ibidem.nu.8.

2 Preceptum iudicis sine cause cognitione factū ꝛ iniquum nō trāsit in rem iudicatā.in.c.ij.nu.5.6.15.de resti.in integ.fo.156.
Precepto iudicis iniquo nō tenetur quis obtemperare.ibidem.

5 Preceptū qō iudex facit vel cōmittit an sit sententia ꝛ que.in rubri.nu. 7.de re iudi.fo.47.

3 Preceptum iudicis omne est interlocutoria.in rubri.nu.1.vt lit.nō cōtesta.fo.106.

6 In preceptis multa reperiūtur ex institutis sanctoꝝ patrū que tñ nō reperiuntur scripta.in.c.i.nu.6.de celebra.miss.fo.209.

3 Preceptū iudicis debet fieri ex causa ita videtur colligi in.c.proposuisti.nu.11.de fo.compe.fo.87.

3 Preceptum de citando est quedam sententia interlocutoria.in.c.fina. nu.20.de ferijs.fo.141.

6 Preceptum siue mandatū superiores sine distinctione factuꝝ admittūt excusationē probabilis cause.in.c.qō sup.nu.3.de vo.ꝛ vo.re.fo.177.

2 Preceptū etiā pape factū extra iudicium ꝛ sine cause cognitione non ligat qñ est factū sup causa q̄ requirit sniam ꝛ cause cognitionē.in.c.cum ex literis.nu.9.de resti.in integ.fo.148.

3 Precepta nō solēt fieri sine clausula ꝛ si senseris te granatum ꝛ ideo habet vim simplicis citationis.in.c.i.nu.6.de cau.pos.ꝛ proprie.fo.152.

6 Preceptū statuū vel legum interpretatio est dubia nō ligat non observantem in pctō mortali.in.c.i.nu.8.de decī.fo.149.

4 Preceptum iudicis non dz observari si est difficile vel periculosum et potest ab eo pars appellare ꝛ qō dicat facile statur arbitrio iudicis.in c.accepimus.nu.1.de fi.instru.fo.100.
Preceptum pape q̄uis durum est seruandum si nō ꝙtineat peccatum. ibidem.nu.2.

5 Preceptū factū circa ea q̄ cōcernunt animam non suspenditur per appellationem vel sic.in.c.ad hec.cl.v.nu.1.de appel.fo.107.
Preceptum factuꝝ de non intrando aliquā possessionē suspēditur per appellationem.ibidem.

2 Preceptū impossibile nō ligat.in.c.p.ꝛ.g.nu.9.de offi.deleg.fo.103.

7 Preceptum sub pena excōicationis factū non inducit excōicationē in cōtrafacientem si ad vlteriora nō fuerit processum nisi dicat quā ex nūc profert vel alia similia verba.in.c.ex literis.nu.5.de matri.contrac.cōtra inter.eccle.fo.137.

7 Preceptum iudicis mādans aliquid fieri sub tāta pena si illud nō fuerit factum non p hoc incidit in penam qz est cōminatio quedā de pena infligēda.in.c.sicut tuis.nu.6.de simo.fo.79.

6 **Pretium** rei prohibite alienari nō dz esse nec penes empto rem nec vēditorē sed penes illū cui est facta iniuria.in.c.de iure.nu.3.de iurepatro.fo.194.

3 Pretium succedit loco rei in vniuersalib⁹ secus in particularibus nisi succedat auctoritate superioris vel alīs casibus specialibus de quibus remissiue.in.c.ecclesia sancte marie.cl.i.nu.6.vt lit.pen.fo.217.

6 Pretiū rei est estimādū nō pm qō valet ipsa res libera sed cū onere qō habet in se.in.c.in aliquibus.nu.3.de decī.fo.154.

7 **Predia** sunt tacite obligata p decimis ꝛ tributis nō solutis. in.c.tua nobis.nu.10.de decī.fo.161.
Predium emptum ex pecunia non decimata subiacet decime respectu illius pecunie.ibidem.nu.13.
Predium ex quo veniebat solvēda certa gabella si fuerit locatū onus solutionis gabelle incubit cōductori ꝛ nō domino.ibidem.nu.14.

6 Predia de quibus sunt solvēde decime sunt danda colenda talibus a quibus fiat contractione possit ecclesia decimas cōsequi.in.c.in aliquibus.nu.1.de Decimis.fo.154.

3 **Predo** est restituēdus in possessione nisi cōstet in iudicio eum esse predonem.in.c.cuz ecclesia.nume.26.de can.poss. et proprie.fo.184.

3 Predo semper est in mora.in.c.grauis.nu.14.de resti.spo.fo.178.

3 Predones restituūtur in possessione etiā q̄ cōstet eos esse p̄dones nisi in beneficialib⁹.in.c.in literis.nu.9.ꝛ.14.de resti.spo.fo.169.

3 Predo si fuerit spoliatus bz interdictū vñ vi ꝙ spoliātem bz spoliatus fuerit dñs.in.c.ij.nu.13.de ordi.cog.fo.144.

5 **Predicatores** licite possunt petere tēporalia p sustentatiōe.in.c.cum ex officij.numero.7.de prescrip.fo.26.

6 Predicare dicitur officium ꝛ valet ad multa.in.c.quod dei.nume.3.de sta.monta.fo.180.

1 **Predestinatio** quid sit et quid sit prescientia. in proe. ibi rex pacificus.nu. 7.versi.in gl.ver. disposuit.fo.9.

2 **Preeminentia** in canonicis vel alīs quid operet videre per totum.in.c.i.numero.2.de maioritate ꝛ obedien.fo.124.

6 **Prefationes** indicant quid sit actum in cōclusione intellige dubia.in.c.ex multa.nu.6.de voto et vo.redē.fo.178.

6 Preferri quis debeat an presentatꝰ a marito an ab vxore circa ius patronatus quod est in vxore.in.c.fi.nu.8.de ꝛect.pben.fo.64.
Presentatus a pupillo prefertur presentato a tutore.ibidem.nu.9.

3 **Prelatus** potest prejudicare ecclesie requirendis secus in inquisitis.in.c.veri.nu.28.de fo.cōpe.fo.64.

6 Prelati magis peccāt de inquēdo q̄ alij ppter malum exēplū qō alijs dant.in.c.relatum.i.ne cle.vel mo.fo.138.

6 Prelatus potest imponere penas pecuniarias clericis pro delicto.in.c. vt clericoꝝ.nu.9.de vi.ꝛ bone.cleri.fo.7.

3 Prelatus absens citatus per edicta vel aliter vt respōdeat de iuribus suis per quārū tēpus debet expectari intra qō cōparcat.in.c. cuz olim. nu.10.et.12.de do.ꝛ cōtu.fo.205.

2 Prelatus nō pōt in prelatura sua eligere sibi successorē nisi ex consensu solius pape.in.c.accepimus.nu.2.de pactis.fo.133.

1 Prelati negligētia est pctm mortale.in.c.nihil.nu.3.de elec.fo.166.

Repertorium singularium materiarum

¶Prelatus agēs pro iurib⁹ ecclesie an possit ꝑtra cū aliquid obꝫci puta defectus tituli vel aliud crimen.ibidem.nu.ii.
¶Prelatus verus antēq̄ accipiat possessionē nō pōt administrare.ibi.
3 ¶Prelatus non succedit in vitiū predecessoris sui hinc est q̄ si ipse est in bona fide ꝓscribit rē quā predecessor su⁹ possidebat mala fide.in.c.gratus.nu.10.de resti.spol.fo.177.
5 ¶Prelatus an ⁊ q̄n possit tacite vel expresse iuribus ecclesie cōpetētibus renūtiare in.c.veniens.nu.21.de ꝓscrip.fo.43.
¶Prelatus potest indistincte ꝓiudicare ecclesie quādo reuertitur ad ius cōmune.ibi.nu.22.
¶Prelatus quādo renūtiat tacite vel expresse an requiratur 2sensus capituli.ibidem.nume.23.
6 ¶Prelati vel clerici cōsiliarij principis secularis an possint impune cōsulere pūcipem circa mortem alicui inferēdam.in.c.clericis.nu.9.nec.vel mona.fo.228.
7 ¶Prelatus an debeat se purgare de delicto cōmisso ante prelaturā ⁊ an possit indici sibi purgatio per illū qui eū promouit.in.c.accepimus.nume.3.de purga.cano.fo.150.
5 ¶Prelatus ⁊ quilibet superior potest a suis subditis de crimine inquiri.in.c.cum ꝑ.ꝛ.Et.nu.1.de re iudi.fo.76.
7 ¶Prelatus ꝓsbyter parochialis ⁊ similes an possint accusari aut denūciari per alios q̄s parochianos vel subditos.in.c.qualiter ⁊ quādo.el.ꝫ.nu.24.de accusa.fo.66.
¶Prelatus nō pōt assimilari tutori curatori aut procuratori.ibidē.nu.25.
1 ¶Prelatus qui nō potest alienare bona eccle nō pōt cedere liti que versatur illis bonis.in.c.dudū.el.ꝫ.nu.17.de elec.fo.177.
5 ¶Prelatus timēs ne patronus ꝓsentet aliquē nō idoneum ecclesie ad preces sōte alicuius potest ipm abiurare vt bonū ⁊ vtilē ꝓsentet.in.c.constitutis.el.ꝫ.nu.1.de appel.fo.115.
¶Prelatus impeditus administrare propter senectutē remouet ⁊ ei datur coadiutor.ibidē.nu.9.
6 ¶Prelatus quis dicatur.in.c.de multa.nu.21.de ꝓben.fo.37.
6 ¶Prelatus bona que acquisiuit post suā cōsecrationē debet relinquere ecclesie.in.c.vt vnus.nu.1.ꝛ.2.de pecu.cle.fo.108.
¶Prelatus vel rector ecclesie si emit aliqua bona nomine suo an post ei⁹ mortem sit iudicandū pro ecclesia an pro herede ipsius prelati simul super dictis bonis litigantibus.ibidem.nu.3.
Et vide in.c.i.de testa.in.iiij.not.
6 ¶Prelatus male alienans bona eccle pōt petere ipsam alienationē revocari.in.c.si quis.nu.4.ꝛ.12.de reb.eccle.alie.fo.75.
6 ¶Prelatus inferior cēpo babetius instituēdi priuādi ⁊ excōicandi.in.c.referente.nu.2.de ꝓben.fo.25.
6 ¶Prelatus an possit trāsigere vel liti cause ⁊ exceptioni cōpetēti ecclesie renuntiare.in.c.i.nu.8.de depōsito.fo.80.
6 ¶Prelatus potest dici largo modo rector ecclesie.in.c.tua nos.nu.2.de cleri.egro.fo.10.
¶Prelatus vel quilibet sacerdos pōt remoueri ab ecclesia sua ob bonū publicum ⁊ ob scandalum vitādū quo casu debet sibi prouideri de bono cambio.ibidem.nu.3.ꝛ.5.
2 ¶Prelatus pōt ꝓiudicare eccle in omittēdo licet cōtra eū possit ecclia agere ad interesse.in.c.i.nu.9.de resti.in integ.fo.164.
6 ¶Prelatus emens aliquid de pecunia ecclesie debet cōficere instrumentum nomine ecclesie alⁱs priuatur administratione.in.c.ꝓsbyter.nu.1.ꝛ.3.de pecu.cleri.fo.108.
¶Prelatus ⁊ clericus ⁊ similes nō dicūtur domini fructuū beneficiorum suorum.ibidem.nu.4.
6 ¶Prelatus qui permisit in negligēdo vt res ecclesie ꝓscribātur vel cadant in cōmissum tenetur reddere ecclesiam indēnem.in.c.cōstitutus.nume.9.de religio.domi.fo.185.
5 ¶Prelatus quo casu peccet nō repetēdo res ecclesie vel pauperū ad hoc vt vitet strepitū iudicior.in.c.ij.nu.4.de ꝓscrip.fo.22.
¶Prelati delictū ꝓiudicat ecclesie in omittendo.ibi.nu.6.
5 ¶Prelatum non habere ⁊ inutilem habere paria sunt.in.c.i.numero.7.de ꝓscrip.fo.22.
¶Prelatus pōt ꝓiudicare eccle in iudicialib⁹ sed in 3ctu nō.ibi.nu.10.
6 ¶Prelatus solus an potest reintegrare empbyteotā qui cessauit soluere canonem.in.c.potuit.nu.15.de locato.fo.89.
6 ¶Prelatus nō debet sine cōsilio capituli necꝫ instituere necꝫ alia negotia ecclesie tractare.in.c.nouit.nu.1.ꝛ.5.de bis q̄ fi.a prela.fo.67.
¶Prelatus potest exercere minora negotia sine cōsensu capituli maiora vero non.ibi.nu.6.
¶Prelatus nō tenetur etiam in arduis requirere 2sensum capituli subsistente causa rationabili.ibidem.
¶Prelatus solus potest requirere beneficiatum vt residеat alias ipsum privare.ibi.nume.7.
¶Prelatus in notoriis requirit cōsensum capituli.ibidem.
7 ¶Prelatus inferior an possit ecclesias sibi pleno iure subiectas vnire.in.ca.sicut vnire.nu.3.de excess.prela.fo.150.
¶Prelatus inferior dicitur habere iurisdictionem ēpalem in ecclesijs sibi pleno iure subiectis.ibidem.
6 ¶Prelatus indebite alienando bona ecclesie sine iuramēto pōt ipsemet venire ꝓtra dictam alienationem.in.c.cū venissent.nu.15.de insti.fo.53.
¶Prelatus q̄ dum alienauit in 3ctu intrauit non cōtrauenire nec petere restitutionē in integrū.p ecclesia m̄ hilominus si ecclesia est lesa pōt iuramento non obstante petere restitutionem in integrū.ibi.nu.16.et.18.
¶Prelatus non potest ꝓpria se abdicare titulum prelature nec per iuramentum se obligare ad non administrandum.ibidem.
¶Prelatus si committit delictus aduersus dōm ꝓpriuatur feudo in vita sua post vero reuertitur ad ecclesiam q̄ sc⁹ feudum pertinebat ad mensam prelati.ibi.nu.17.
3 ¶Prelatus delinquēs etiā cōtemplatione ecclesie punit̄ in suo patrimonio.in.c.i.nu.12.de vo.ꝛ cōtu.fo.194.
¶Prelatus quo casu ꝓiudicat.ibidem.
¶Prelatus in multis casibus requirit cōsensum capituli circa administrationem rerum ecclesiasticar.ibi.nu.14.
¶Prelatus ⁊ cap'lum nō possunt remūtiare iuribus ⁊ alijs introductis in fauorem ecclesie.ibi.nu.17.fo.195.
¶Prelatus delinquēdo finō pōt solucre dz lucre in corpus.ibi.nu.19.
¶Prelatus potest ꝓiudicare ecclesie in ḡrendis.in.d.c.i.nu.21.eo.tit.
¶Prelatus potest repudiare hereditatē vel legatum delegatum ecclesie.ibidem.nu.22.
¶Prelatus potest ꝓiudiciare ecclesie in relictis cōditionalib⁹ ipsi ecclesie factis.in.d.c.i.nu.23.de vo.ꝛ ꝑtinma.
¶Prelatus in quib⁹ rebus ꝓiudicat ecclesie in nō acquirendo tenetur de suo ad interesse.ibidem.
¶Prelatus potest ꝓiudicare ecclesie in questitis quo ad modicā lesionē secus quo ad magnam etiam cum consensu capituli nisi intervenerint solēnitates requisite.ibi.nu.24.
¶Prelatus ꝓiudicat ecclesie in questitis in omittendo tenetur tñ postea ad interesse.ibidem.nu.25.
¶Prelatus non potest facere q̄ aliqua res data ecclesie recedat propter aliquid factum vel non factum sed vna cum capitulo posset.ibi.nu.26.
¶Prelatus qui in iudicio non produxit exceptiones legitimas ꝓiudicat ecclesie q̄ tñ bz remedium restitutionis.ibi.nu.27.
6 ¶Prelati non debēt ꝓ delictis statim fulminare excōicationes sed incipere a suspēsione ⁊ inter dicto.in.c.clericos.nu.3.de coha.cle.⁊ mu.fo.11.
6 ¶Prelatus nō potest esse iudex lite orta inter ipsū ⁊ subditū.in.c.licet.nu.4.de regu.fo.165.
1 ¶Prelatus notorie criminosus an possit per subditum corrigi id est vt subditus possit cōtra ipsum excipere de crimine.in.c.scisciatus.nu.9.de ꝓscriptis.fo.53.
2 ¶Prelatus potest q̄uenire ⁊ q̄uiri sine 2sensu capi'l nisi res sit ardua.in.c.contingit.nu.2.de transac.fo.135.
¶Prelatus an possit trānsigere sine cōsensu cap'li.ibidem.nu.2.
7 ¶Prelatus habens ecclesiam sibi subiectam potest a ꝓsbytero exigere rationem non q̄tum expendit quolibet die sed q̄tum expendit in fabrica ecclesie.in.c.cum ⁊ plantare.nu.3.de ꝓbende.fo.137.
1 ¶Prelatus citra cēpm potest ad aliam prelaturam eligi.ꝫps vero dz pōtulari.in.c.cum inter canonicos.nu.1.de elec.fo.139.
3 ¶Prelatus male vtendo dz ꝓpriuare ecclesiā cui preest quo ad opiniones boīm.in.c.veritatis.nu.2.de vo.ꝛ ꝑtu.fo.206.
Ꝫps potest suspēdi ab officio ⁊ beneficio ꝓpter grauia crimina in ipm inuecta ⁊ propter eius emendem contumaciam.in.c.veritatis.nume.3.de dolo ⁊ contuma.fo.206.
Ꝫps depositus ab ordine pontificali non videtur depositus a sacerdotali secus econtra.ibi.nu.15.
3 ¶Prelatus vel rector agens pro iuribus ecclesie vel suis an formare debeat libellum nōie suo vel eccle.in.c.litere.nu.3.5.6.de dilatio.fo.134.
¶Prelati ⁊ alij administratores rerum ecclesiasticarum non sunt dñi et non possunt alienare nisi in casibus expressis.nu.4.
¶Prelatus reuocat procuratorem datum a conuentu.ibidem.
¶Prelatus agit possessorio recuperande vel adipiscēde nole proprio nō ecclesie.ibidem.nu.5.
¶Prelatus agens simpliciter an in dubio videatur agere nōie suo vel ecclesie ⁊ quid de tutore ⁊ fimi.ibi.nu.7.
¶Prelatus an presumatur acquisiuisse de bonis eccle sue.ibidē.ꝛ nu.8.
6 ¶Prelatus qui obligauit ecclesiam pro debitis alienis ipso facto est suspensus ab administratione ēporalitū ⁊ spiritualium ⁊ ecclesia nō tenetur.in.c.si quēadam.nu.1.et.2.de solu.fo.100.
¶Prelatus potest obligare ecclesiam pro sua sustētatione.ibi.nu.2.
¶Prelatus qui mutuat pecuniam ipsius ecclesie alīs nō dicit̄ res ecclesie male administrare.ibi.nu.9.
3 ¶Prelati inferiores cēpo etiā habētes collegium licet iurisdictionem in illos personas de collegio iure cōi sibi vendicēt territoriū tñ fori contentiosi non habent sed tota prima diocesis est territoriū epi.in.c.cū contingat.nu.33.ver.prima cōclusio.de fo.cōpe.fo.80.
¶Prelati seculares citra cēpm de criminibus suoꝝ clericorū etiā si deposition nō expose int cognoscere iudicialiter nō valēt sed ciuiliter ⁊ cognitionaliter in eos iurisdictionem exercere possunt eis tñ pretermissis coram ordinario loci conuenire poterunt.ibidem.ver.quarta conclu.

¶Prelati inferiores

¶Prelati inferiores institutionem beneficiorum de iure cõmuni vel privilegio speciali simpliciter indulto obtinentes clericos in eisdẽ institutos propter simplicem administrationem seu nõ residentiam destituere requeant ac eorum resignationem recipere: secus si ex prescriptione vel consuetudine eis instituendi ius competat nisi beneficium pleno iure eidem sit subiectum. ibi. ver. vñ. conclu.

3 ¶Prelatus an noceat ecclesie in delictis commissis in iudicio. in. c. j. nu. 39. vt lite non conte. fo. 108.

3 ¶Prelatus presumitur ecclesie patiendo rem ecclesie prescribi. in. c. cum ecclesia. nu. 49. de cau. pos. & pro. fo. 156.

6 ¶Prelatus põt in distincte donare fructus beneficij quos facit suos residuum vero non nisi intercedentibus requisitis. in. c. ceterum. nu. 4. de donatio. fo. 104.

3 ¶Prelatus et maritus non possunt se absentare ab ecclesia et vxore sine causa et absentando presumuntur facere malitiose. in. c. fi. §. porro. nu. 2. & 13. vt lite non contest. fo. 114.

6 ¶Prelatus an possit solus repudiare legatum ecclesie factum. in. c. tua nuper. nu. 9. de bis que fi. a prela. fo. 69.

☞ Corse. Vide Fede. de se. consi. ir. Bal. in aut. si qua mulier. C. de sacrosan. ec. & in. l. pupilloz. C. de repud. here. & in. l. magis puto. §. fundũ. ff. de reb. co. & in. l. cõtra iuris. §. si curator. ff. de pac. Lud. ro. 3si. dixerit§. inci. visis que narrãtur in facto. Pe. de anc. do. Car. Jo. de imo. & do. meũ Barb. in. c. vt super. de reb. eccl. nõ alie. do. Car. in. c. de multa. de preben. & in cle. gratie. de rescrip. Jnno. in. c. admonet. de remun. & in. c. verum. de cõdi. appo. Abb. in. c. tua. de bis que fi. a prela. & in. c. qñ. de deci. Lap. alle. xxvj. Lap. Abb. & do. de sancto Semi. in. c. j. de reb. eccl. nõ alie. lib. vj. Ro. in. l. fi. qui heres. §. neq; filius. ff. de acq. here. Dy. Ja. de are. Bal. & Jmo. in. l. seruũ filij. §. j. ff. de leg. j. Pau. de ca. & do. Aler. de imo. in. l. legatũ. ff. eo. tit. ver. quid autẽ in prelato an fine consensu capituli &c. Et licet do. Aler. in. d. l. legatũ. dicat magis cõmunẽ opi. esse q̃ nõ possit. Mihi videt q̃ cõis opi. est in cõtrariũ q̃ prelatus hoc possit. facit gl. & qõ voluit. d. Car. ibi. in. c. potuit. de loca. & facit bonus text. optimũ argumentũ in. l. qui aũt. ff. de bis que in fraud. cre. et in l. si sponsus. §. si maritus. ff. de do. inter virũ & vxo. & l. seruus. & qõ voluit Sali. C. de pac. & qõ voluit Bal. in. c. clerici. de iudi. & Sali. in. l. pactum curatoris. C. de pac. & in. l. j. C. qui admit. & vide do. meũ Barb. in. c. fi. de ord. cog. & in. d. c. vt super. & plene per eundem. in repe. rub. de cõpos. & ppie. & Abb. in. d. c. verũ. vbi. S. Et vide oino in addi. prori. seq.

3 ¶Prelatus an possit iniuriã sibi factam punire. in. c. cum venissent. nume. 11. de iudi. fo. 31.

7 ¶Prelati inferiores a papa dũ scribũt subditis debẽt appellare ipsos socios aut fratres dum autẽ ipsis a subditis rescribitur debent appellari patres. in. c. quam graui. nu. 5. de cri. fal. fo. 118.

6 ¶Prelatus qui acquisiuit ex industria sua aliqua bona ecclesie põt liberius disponere de bonis ipsius ecclesie q̃ alius qui nihil acquisiuit. in. c. consensus. nu. 2. de reb. ec. alie. fo. 74.

¶Prelati possunt erigere seruitia a subditis que consueuerunt prestari dominis temporalibus. ibi. nu. 3.

¶Prelatus põt remunerare de bonis ecclesie: illos qui se adhibuerunt pro seruitijs ecclesie. ibi. nu. 4.

6 ¶Prelatus licet debeat subuenire potius suis indigentibus q̃ alijs tamen grauissime peccat si facit eos viuere non subueniendo alijs indigentibus. in. c. inquirendum. nu. 4. de pecu. cle. fo. 109.

6 ¶Prelati licite possunt prestare consilium & auxilium dominis temporalibus pro ipsorum statu conseruando. in. c. non est. nu. 4. de voto & voti re. fo. 175.

3 ¶Prelatus quando per confirmationem acquirat potestatem administrandi & quando possessionem beneficij. in. c. cum super. nu. 14. cũ plu. seq. de cau. pos. & pro. fo. 157.

¶Prelatus agens pro iuribus ecclesie quo nomine agit suo vel ecclesie & an teneatur ostendere titulum suę potestatis. ibi. nu. 20. 21. & 22.

5 ¶Prelatus non est remouendus etiam ob notoriam infamiam si paratus est ipsam purgare. in. c. quia nos. nu. 2. & 3. de ap. fo. 105.

¶Prelatus siue alius superior nõ tenetur ob aliquod delictum deponere prelatoram in manibus aliquorum nisi superioris nisi cõsuetudo sit in contrarium. ibi. nu. 5. & 6.

7 ¶Prelatus si receperit pecuniam ex pacto pro ordine conferendo committit simoniam. in. c. ex tue. nu. 1. de simo. fo. 73.

3 ¶Prelatus cum capitulo potest preiudicare ecclesie. in. c. si diligenti. nume. 24. de fo. compe. fo. 75.

6 ¶Prelatus cum maiori parte capituli potest statuere vt quilibet teneatur contribuere pro necessarijs impensis ecclesie etiam aliquibus contradicentibus. in. c. fi. nu. 1. & 2. de bis que fi. a ma. par. ca. fo. 72.

6 ¶Prelatus inferior episcopo põt de iure speciali habere institutionem vel collationem prebẽdarum & dignitatum ecclesie cathedralis sed de iure communi non habet. in. c. fi. nu. 2. de insti. fo. 54.

7 ¶Prelatus tenetur si potest acquirere ecclesie et non acquirit. in. c. conquestus. nu. 9. de vsur. fo. 113.

6 ¶Prelatus & capitulum possunt beneficio vacanti certum onus imponere quod habeat subire ille cui beneficium cõferetur et ista oneris impositio vj cõfirmari a papa. in. c. significatũ. nu. 1. & 2. de preben. fo. 26.

6 ¶Prelati sustinentes clericos suspensos celebrare priuantur beneficijs & deponuntur. in. c. clericorum. nu. 1. & nu. 4. de vi. & ho. de. fo. 7.

6 ¶Prelatus quilibet extra episcopum potest dimittere prelaturam & intrare religionem. in. c. qõ dei. nu. 11. de sta. mo. fo. 181.

5 ¶Prelato excommunicato etiam occulto simoniaco in ordine & notorie fornicatori impune non paretur secus aliter criminosus. in. c. ad probãdum. nu. 17. de re iudi. fo. 81.

6 ¶Prelatus et tutor si potuerunt acquirere ecclesie vel pupillo & non acquisierunt tenentur eis de interesse: quia sunt obligati acquirere ratione officij suscepti. in. c. ex transmissa. nu. 2. de deci. fo. 149.

3 ¶Prelatus & miles nullo casu cogũtur cedere bonis. in. c. olim. cl. j. nu. 8. de resti. spo. fo. 189.

6 ¶Prelatus potest emittere votum pro subsidio terre sancte etiam sine licentia superioris. in. c. fi. nu. 1. & 2. de voto & vo. re. fo. 178.

6 ¶Prelatus nõ dicitur dominus rerum ecclesiasticarum sed administrator et habẽs longlores habenas q̃ procurator. in. c. fraternitatẽ. nu. 2. de dona. fo. 103.

¶Prelatus qui ex sui negligentia patitur rem ecclesie prescribi tenetur de suo ad interesse in quantum ecclesia est damnificata. ibi. nu. 4.

5 ¶Prelatus pũdicat ecclesie sue in omittẽdo puta in pmittẽdo rẽ ecclie prescribi tenet̃ de suo refarcire. in. c. auditis. nu. 34. de prescri. fo. 26.

5 ¶Prelatus an possit esse iudex inter ipsum et subditum dum agitur de causa subiectionis in causa vero ecclesie sue potest esse iudex. in. c. ad audientiam. nu. 7. & 8. de ap. fo. 108.

6 ¶Prelatus qui cõcedit aliquod ius spirituale laico vel alienãs indebite rem ecclesie deponitur in perpetuum & excõicatur ad tẽpus quousq; rediderit ecclesiam indẽnem. in. c. quia. nu. 5. de deci. fo. 148.

6 ¶Prelatus vendendo rem ecclesiasticam non potest facere vel habere fidem de pretio idem in procuratore fisci confessionem vero de pretio recepto possunt facere. in. c. ij. nu. 6. de precarijs. fo. 75.

6 ¶Prelati omnes alicuius prouincie faciunt vniuersitatem. in. c. non est nu. 1. de reg. fo. 158.

6 ¶Prelatus an possit solus repudiare legatum ecclesie factũ. in. c. tua nuper. nu. 9. de bis que fi. a prela. fo. 69.

☞ Corse. Tu adde qõ abbas seu prelatus solus potest repudiare legatũ factum ecclesie maxime de rebus immobilibus: ita concludit Fede. de se. consi. ir. & mouetur principaliter: quia dominium nõ est vere acquisitum ecclesie ante acceptationem legati vnde repudiando potius non acquirit quod alienat sed in nõ acquirẽdo nõ requiritur solennitas: p hoc facit. c. cũ apostolica. de his que fi. a prela. vbi solẽnitas requiritur cum alienatur res que possidetur ab ecclesia: & non est par eademq; ratio lucra non capere & debita seu questa perdere. l. si sponsus. §. si maritus. ff. de do. inter vi. & vxo. & in. l. fin. C. de codicil. vbi do. tex. tenetur tamen prelatus satisfacere de suo quãdmodũ tutor tenet̃ si potuit acquirere pupillo & nõ acquisiuit. C. arbi. in. l. quicquid. & est bo. text. cũ glo. xij. q. iij. in. c. j. & gl. xvi. q. vj. §. si que dicit q̃ in acquirẽdis prelatus potest facere conditionem ecclesie deteriorem: idem dicit Jnno. in. c. ij. de do. ad idem quod notat ipse. in. c. quoniã. de deci. ¶Potest tamen in cõtrarium adduci. L. magis puto. §. fundus. ff. de rebus eorum. vbi dicit quod pupillus non potest repudiare fundum sibi legatũ: cum non possit alienare sua: videtur ergo quod per repudiationẽ sequatur alienatio: potest dici quod ille. §. fundus loquitur in pupillo qui non habet administrationẽ rerum suarum sicut prelatus in rebus ecclesie: in contrarium facit etiam. l. qui actionem habet. ff. de reg. iur. vbi dicit ter. quod habens actionem ad rem videtur habere ipsam actionẽ ergo sicut prelatus nõ potest alienare solus rem: ita nec ipsam actionem do. Abbas in. d. c. tua. in ver. vl. scias. in fi. mouet istam. q. & dici potest quod respondet per. c. cũ apostolica. e. tit. & fatetur q̃ iste casus est dubius dico ad contrariũ qõ propter alienatur res que possidetur & non res que nondum est acquisita: & fateor qõ non potest alienare actionem: scilicet acquisitam sed acquirendam: tamen si prelatus sine causa repudiauit potest compelli vt satisfaciat ecclesie de suo & hanc conclusionem puto verissimam: & adduco rationẽ: quia facilius abdicatur a nobis ius quod nõdum q̃ quesitũ. text. est ad hoc celebris. in. l. qui autem. ff. de bis que in fraud. cre. vbi prejudicatur creditoribus in querendis non tamen in quesitis, & adduco do. Lard. in cle. gratie. de rescrip. in prima oppo. in verbo oppono qõ non teneat renuntiatio. vbi concludit q̃ renuntiatio ad rem põt fieri sine superioris auctoritate sec̃ de iure in re. idẽ voluit in. c. de multa. de preben. & opti. ad hoc est ter. in clemẽ. gratie. & adduco Bal. in aut. si qua mulier. C. de sacrosan. ec. vbi idem sentit. & in. l. imperatores. ff. de pac. & in. l. pupilloũ. C. de repu. here. & in. c. clerici. de iudi. & in. l. si hominem. ff. ad trebel. & in. l. cum proponas. C. de here. instit. et in. l. is qui. §. neq; ff. de acqui. here. et in. l. magis puto. §. fundum. prealegata. do. Lard. ¶Per. de anch. & do. meus. & And. barb. plenissime in. c. vt super. de rebus ec. non alie. Jnno. in. c. admonet. de remun. Salice. in. l. pactũ curatoris. C. de pac. vbi dicit quod tutor aut curator potest prejudicare pupillo & adulto in querendis. gl. & do. Lard. in. c. potuit. de loca. quod si emphyteota annos solvit debitum canonem per plures annos quod eo casu erat prima dus emphyteosis. Si tamen prelatus

recipit canonem preteritorum annorū qō videtur preiudicare ecclesie in iure recuperandi illam empbr̄ rō fim et adducō Richar. de salic. in repeti. C. de sacrosanc. ecc. vbi ad finem dicitqō imperator potest preiudicare ecclesiam rebus querendis ꝛ mouetur per. l. fi. C. de acqui. poss. et adducō Fran. in. c. ventens. de prescri. vbi prelatus potest tacite renunciare prescriptioni impetrando priuilegium. et ibi do. Abb. post alios et adducō eandem Fran. in. c. verū. de cond. appo. vbi prelatus potest non adimplere conditionem et cuius implemento commodum acquiritur ecclesie facit quod voluit Bal. in. l. bonorū. C. qui admit. et Sal. in. l. C. eo. tit. ꝛ quod voluit idem Bald. in rub. de consti. ꝛ in. c. canonum statuta. de consti. vbi tenigit. quod statutum potest preiudicare in querendis ꝛ quod voluit idem Bal. in quodam suo consilio posito inter consilia Ias. de ana. in ordine est consilium. n. vbi egregie consulit ꝛ potest statutum laicorum preiudicare ecclesie in querendis ꝛ quod voluit consuluit Lud. ro. in cōsi. clerici. ꝛ do. Abb. in. d. c. quoniam. n. 4. de decī. ꝛ in consi. suo. excō. gloss. in regula delictum. de regul. in. 6. Dan. de cast. consi. 11. vbi pulchre loquitur de intellectu. l. magis puto. §. fundum. ꝛ Ro. in. d. l. is qui. §. ult. ff. de acqui. here. et adducit text. in. l. si pōsse. §. si maritus. ff. de dona. inter vi. ꝛ uxo. vbi dicitur quod licet donatio fit prohibita inter virum et uxo. tamen hoc procedit in rebus quefitis secus in rebus querendis facit quod not. in l. seruus. C. de iudi. vbi hoc dicunt quod seruus potest preiudicare domino in querendis ꝛ hoc voluit Bal. in. d. cō propenas. facit qō voluit idem Bald. in. l. i. C. qui admit. cum si. Et vide supra in addi. pri.

6 ¶Prelatum vel administrationem habere quis propie dicatur. in. c. requisti. nu. 14. de testa. fo. 123.

7 ¶Prelatus solus non potest remittere aliquid per qō fit quefitum ius ecclesie. in. c. querelam. nu. 1. de simo. fo. 72.

5 ¶Prelatus qui habet scientiā rei aliene quam noie ecclesie possidet an teneatur illam restituere. in. c. fi. nu. 41. de prescrip. fo. 46.
¶Prelato solo non creditur etiam vt testi. ibi. nu. 42. ꝛ 44. fo. 47.

3 ¶Prelatus potest agere ꝛ conuenirī sine consensu capituli. in. c. cum deputati. nu. 2. de iudi. fo. 40.

7 ¶Prelati delictum sine negligentia an noceat ecclesie. in. c. verum. nu. 3. de condi. appo. fo. 19.

6 ¶Prelati qui ex priuilegio vel ex consuetudine aut ꝓscriptione possunt portare insignia episcopalia an possint illa portare extra locum priuilegiatum. in. c. cleri. nu. 8. de vi. ꝛ ho. cle. fo. 9.

6 ¶Prelati visitātes dioceſim non possunt recipere aliquod genus munerum ꝛ si receperint non possunt absolui a peccato nisi restituant duplum. in. c. procurationes. nu. 6. de cenſi. fo. 205.

7 ¶Prelatus potest preiudicare ecclesie in omittendo ipse tamen tenetur de satisfaciendo omne damnum ad quod per negligentiam suam pertinuit. in. c. fi. de terra. nu. 4. de priui. fo. 137.

5 ¶Prelato etiam notorie crimino so' obediendū est a subditis nisi in quibusdam casibus specialibus. in. c. de pace. nu. 4. ꝛ 5. de ap. fo. 125.

6 ¶Prelatus potest pignorare bona ecclesie pro eius sustentatione si non habet vnde viuat. in. c. de rectoribus. nu. 6. de cle. egro. fo. 50.

7 ¶Prelatus habēs liberam administrationem an possit aliqua donare. in. c. cum olim. cl. ō. nu. 15. de priui. fo. 141.

1 ¶Prelati qui dicantur. in. c. nihil. in. ō. not. de elec. fo. 166.

7 ¶Prelatus excedens modum in corrigendo vt oīqūdo clericum incidit in excommunicationem. in. c. vniuersitatis. nu. 9. de sentēa excommuni. fo. 170.

4 ¶Prelatus ecclesie collegiate potest agere nomine dignitatis sue ꝛ conuenirī sine mandato capituli. in. c. inter dilectos. numero. 11. de fide instru. fo. 101.

6 ¶Prelatus male alienās bona ecclesie deponitur. in. c. si quis. nu. 10. de rebus ec. non alie. fo. 75.

6 ¶Prelatus si tempore promotionis erat pauper quicquid habet presumitur de bonis ecclesie acquisiuisse admittitur tamen probatio in contrarium. in. c. i. nu. 1. 3. 5. 6. de pecu. cle. fo. 108.
Et vide in. c. pe. in. ō. no. eo. titu.

2 ¶Prelatus habens coadiutorē tenetur in administratione habere eius consensum. in. c. venerabili. nu. 10. de offi. dele. fo. 100.

3 ¶Prelatus cogetur causas criminales delegare laicis. in. c. ō. nume. 7. de iudi. fo. 8.
¶Prelati qui dicantur. ibi. nu. 16.

7 ¶Prelati visitatores pronincie an ꝛ quando debeant habere expensas. in. c. ficut olim. nu. 3. de accu. fo. 66.
¶Prelati plures si concurrant in eadem visitatione an vnus impediat aliū. ibi. nu. 5.

1 ¶Prelati mala vita inducit malam presumptionem contra totam ecclesiam que ipsum tolerauit. in. c. per inquisitionem. nu. 2. de elec. fo. 146.

7 Contra prelatum bona dilapidantem quomodo procedatur et an debeat ei dari coadiutor remissiue. in. c. fi. nu. 5. de accu. fo. 67.

1 ¶Prelatus sine iusta causa non potest bona ecclesie rendere etiam cum consensu cleri et populi: alis tenetur de suo. in. c. quod sicut. §. super eo. nu. 5. de elec. fo. 148.
¶Prelatus iniuste alienans res ecclesie non euitabit penam etiā qō velit ecclesiam indemnem conseruare. ibi. nu. 14. fo. 143.

6 ¶Prelatus vbicunq; stat in aliquo collegio non vt prelatus sed tanquā vnus de collegio non debet tenere caput ipsius collegii licet dignitas sua sit excellentior ꝛ vox sua non prenalet alijs licet sit ponderosior. in. c. postulastis. nu. 8. ꝛ. 14. de concef. preben. fo. 62.

7 ¶Prelatus habēs ecclesiam subiectam pleno iure an possit solus eius bona alienare. in. c. cum ꝛ plantare. nu. 6. de priui. fo. 137.

7 ¶Prelati qui dicantur stricte vel large. in. c. fi. nu. numero. 3. de pcni. et remiſ. fo. 167.

7 ¶Prelatus habēs aliquem ad seruitia sub certo salario donec de beneficio prouideat sibi an committat simoniam dando tale beneficiū retinendo de mente sibi salarium preteritum quod promiserat. in. c. cum essent. nu. 5. de simo. fo. 71.

1 ¶Prelatus non debet multum se humiliare circa subditos ne contemnatur abeis propter nimiam familiaritatem. in. prin. greg. fo. 6.

6 ¶Prelatus obligatur naturaliter ex eius simplici consensu. in. c. ad audientiam. nu. 3. de reb. ec. alie. fo. 75.
¶Prelatus debet cōrabere cum illo de rebus ecclesie a quo recipit mutuum vtilitatem. ibi. nu. 4.
¶Prelatus promotus per papam vel eius mandato iurat non alienare ipso inconsulto quid autem operetur tale iramentū. in. c. vt super. nu. 8. ꝛ. 16. eo. tit.
¶Prelatus presumitur applicasse mēse capituli si retinuit per annum bona que reuersa sunt ad ecclesiā ex aliquo casu feudatarij vel emphyteote. ibi. nu. 12. ꝛ. 13.
¶Prelatus solus potest reintegrare emphyteotam qui per non solutionem canonis ceciderit a iure suo quod limita vt ibidem.
¶Prelatus quo casu potest dare in emphyteosim rem ecclesiasticā vel eam alienare consanguineo suo. ibi. nu. 18.

3 ¶Prelati inferiores an preferantur episcopo eiusdem loci in cognoscendo in causis subditorum ꝛ quam iurisdictionem habeant. in. c. cum contingat. nu. 21. 28. ꝛ. 29. de fo. compe. fo. 77.
¶Prelati inferiores habentes iurisdictionem in personas collegiatorū an habeant potestatem destituēdi quem a beneficio suo. ibidem. numero. 32.
¶Prelati inferiores quo loco debent locare sedes suas cum in figura indicij cognoscunt. ibi. nu. 33.

3 ¶Prelatus non est idoneus iudex in causa ecclesie sue tamē si non recusatur potest esse iudex. in. c. i. nu. 2. de iudi. fo. 3.

6 ¶Prelati factum nocet ecclesie in iudicio. in. c. cum olim. nume. 5. ꝛ. 13. de censi. fo. 204.
¶Prelati factum an noceat ecclesie. ibi. nu. 12.

7 ¶Prelatus simoniacus non potest conferre ordines quia est suspensus a suis. in. c. per tuas. el. ō. nu. 2. de simo. fo. 79.

1 ¶Prelatus non tenetur requirere consensum capituli in eo qō ipse habet iure deuolutionis. in. c. ne pro defectu. nu. 6. de elec. fo. 161.

6 ¶Prelatus in acquirēdo potest preiudicare ecclesiis. in. c. quoniam. numero. 4. de decī. fo. 147.
¶Prelatus an possit repudiare hereditatem vel legatū delatum ecclesie. ibidem.

6 ¶Prelatus si sine iusta causa non acquisiuit ecclesie tenetur de suo satisfacere. in. c. ina nuper. nu. 9. de bis que fiūt a prela. fo. 69.

1 ¶Prelatus non potest ad aliam prelaturam eligi sed postulari. in. c. fi. nu. 1. 4. 5. de postu. prela. fo. 116.

6 ¶Prelatus quasi contrahit cum ecclesia acceptādo prelaturam. in. c. ex literis. nu. 11. de pigno. fo. 95.

5 ¶Prelatus licet possit pro modica causa a regimine repelli tamen non sufficit leuis causa. in. c. ō. nu. 5. de ap. fo. 88.

1 ¶Prelatus potest in aliam prelaturam postulari. in. c. bone memorie. el ō. nu. 1. de postu. prela. fo. 113.

5 ¶Prelatus inferior citra episcopum potest habere iurisdictionē in clericos etiam proprio epo excluso. in. c. dilectus. nu. 2. de ap. fo. 123.

5 ¶Prelatus licet possit esse iudex in causa ecclesie sue tamē potest allegari vt suspectus. in. c. postremo. nu. 6. de ap. fo. 107.

3 ¶Prelatus an possit preiudicare ecclesie faciendo ꝛ distrahendo rem religiosam. in. c. ecclesia sancte Marie. el. i. nu. 11. ꝛ. 13. vt lit. pen. fo. 218.
¶Prelatus offerens seliti nomine ecclesie et succūbat an preiudicet ipsi ecclesie. ibi. nu. 12. ꝛ. 13.

3 ¶Prelatus preiudicat ecclesie in omittendo. in. c. imperatorum. nu. 3. de iura. calum. fo. 126.

6 ¶Prelatus nō potest res vnius ecclesie alteri dare nec adinuicem permutare sine ipsarum consensu cum causa tamen potest facere. in. c. i. nume. 1. 2. 4. 5. de rebus eccle. alie. fo. 73.
¶Prelatus inferior episcopo an habeat ius autorizādi in alienationibus rerum ecclesiasticarum. ibi. nu. 3.

1 ¶Prelatus solus tenetur administrare ex officio sibi iniuncto negotia communia inter ipsum ꝛ capitulū. in. c. docteri. nu. 2. de reseri. fo. 64.
¶Prelatus potest agere ꝛ cōuenirī sine licentia et consensu capituli non tamen in arduis. ibi. nu. 6. ꝛ. 9.
¶Prelatus solus potest alienare ex causa licita. ibi.

¶Prelatus solus

¶Prelatus solus potest cõstituere procuratorẽ sed si vult facere ipsum generalem vel in perpetuũ requiritur consensus capituli.ibi.nu.8.
¶Prelatus an possit ratificare gesta per capitulum.ibi.nu.12.
7 ¶Prelatus potest accusari ab vno canonico sue ecclesie.in.c.veniẽs.nume.2.de accu.fo.56.
4 ¶Prelatus laicalis priuilegia partis aduersæ an noceat ecclesie.in.c.accepimus.nu.5.de fi.instru.fo.100.
¶Prelatus preiudicat ecclesie sue secundũ terminos.l.diffamari.de inge.manu.ibi.nu.6.
1 ¶Prelatus suspensus vtrũ possit exercere iurisditionalia in canonicis.in.c.cum dilectus.nu.18.de consue.fo.100.
1 ¶Prelatus posset esse iudex in causa sue ecclesie.in.c.nosti.numero.5.de elec.fo.129.
6 ¶Prelatus non debet pertractare negotia ecclesie cum consensu extraneorum sed capituli.in.c.quanto.nu.1.2.de his que fi.a prela.fo.67.
¶Prelatus quando habet aliquid facere cum consensu capituli vꝺ habere maiorem partem.ibi.nu.3.
1 ¶Prelatus non preiudicat capitulo delinquendo si illi delicto non cõsentit capitulũ.in.c.damnamus.nu.2.de sum.tri.fi.cat.fo.14.
7 ¶Prelatus si precipit alicui sub pena excõmunicationis vt aliquid faciat si non fuerit paritũ non per hoc quis incurrit excommunicationẽ: qꝫ est potius quedam cõmonitio.in.c.sicut tuis.nu.6.de fimo.fo.79.
2 ¶Prelati maleficiũ quando possit & debeat palliari.in.c.nisi specialis.nu.4.de ac.& vsu pal.fo.8.
6 ¶Prelatus nõ tenetur de euictione si vendit rem ecclesie nisi cõtrahens secum expresse stipulatur ipsum teneri de euictione.in.c.ad audientiam.nu.5.de reb.ec.non alie.fo.77.
¶Prelatus an possit emere rem ab ecclesia.in.c.possessiones.nume.3.eodem titulo.
6 ¶Prelatus potest prescribere contra capitulum secꝫ vt solus possit exercere pertinentia ad capitulum et econtra capitulum prescribit contra prelatum.in.c.ea noscitur.nu.6.de his que fi.a prela.fo.68.
1 ¶Prelatus est verus qui est pronuntiatus a papa in prelatũ tamẽ nihil potest ministrare antequã habeat literas apostolicas.in.c.qualiter.nu.1.de elec.fo.134.
4 ¶Prelatus iurans non alienare bona ecclesie incõsulto papa si alienat tenet alienatio.in.c.intellecto.nu.9.de iureiur.fo.164.
2 ¶Prelatus qui communiter reputatur: si non est: gesta per ipsum nõ tenent.in.c.gratum.nu.11.de offi.dele.fo.83.
5 ¶Prelati delictum simul preiudicat ecclesie.in.c.cũ venerabilis.nu.29.de excep.fo.11.
6 ¶Prelati magis peccãt delinquendo q̃ alĩ propter malum exemplum quod alĩs prebent.in.c.magne.nu.7.de voto & vo.re.fo.177.
6 ¶Prelatus potest obligare bona ecclesie pro obseruatione contractus non tñ potest in specie alienare.in.c.nulli.nu.3.de reb.ec.alie.fo.74.
1 ¶Prelatus an et quando possit eligi ad aliam prelaturam.in.c.cum venerabilis.nu.2.de consue.fo.98.
6 ¶Prelatus quo casu possit inuitus transferri: remisse.in.c.monachi.nu.6.de statu mo.fo.179.
1 ¶Prelatus cuiuscunq; prelature excepto episcopo põt eligi episcopus vero debet postulari.in.c.innotuit.nu.3.de elec.fo.137.
3 ¶Prelatus tenetur satisfacere de cõtumacia predecessoris sui.in.c.j.nu.2.de seque.pos.& fru.fo.220.
2 ¶Prelatura an possit dari ad tempus. Anto.in.c.veniens.nu.13.de fil.presby.fo.52.
2 ¶Prelatura respectu quarum dignitatum dicitur. Ant.in.c.j.nu.4.de eta.& quali.fo.42.
6 Qui teneatur aliquid facere ratione officij sibi iniuncti non debet si fecerit habere aliquod premium quod ad hoc fuit ordinatũ.in.c.ecclesiastes.nu.1.de cens.fo.201.
¶Premium certum licet sit statutum capienti officiales tamen non debent habere aliquod premium si capiunt exbannitos quia ratione officij cũ tenentur.ibi.nu.2.

7 **¶Prepositus** quis proprie dicatur.in.c.quis.nu.1.de verbo.signi.fo.182.

1 ¶Preparatoria iudiciorum debent tractari ꝑm leges fori in quo iudicium agitatur.in.c.j.nu.3.de consti.fo.15.
7 ¶Preparatoria iudiciorũ tam si litigat clericus q̃ laicus ordinant ꝑm leges fori vbi quis litigat decisio vero ordinabitur ꝑm leges fori ipsius litigantis.in.c.j.nu.7.de no.ope.nunt.fo.135.

7 **¶Presbyterorum** filij & aliorum clericorum in sacris ordinibus adulterini dicũtur & nõ possunt matri succedere.in.c.per venerabilem.nu.32.qui fil. sint legitimi.fo.43.
7 ¶Presbyter parochialis debet gratis spiritualia parochianis administrare.in.c.sua nobis.nu.2.de fimo.fo.75.
6 ¶Presbyter parochialis potest delegare curam suorum parochianorũ ad modicum tempus sine licentia episcopi.in.c.extirpande.in repe.ꝺ. qui vero.nu.12.de preben.fo.40.
6 ¶Presbyter parochialis dicitur pater spiritualis omnium suorũ parochianorum.in repe.c.cum esset.nu.6.de testa.fo.116.
7 ¶Presbyter parochialis si non potest esse sine scãdalo in parochia sua episcopus debet ipsum mutare ad aliam parochiam etiã inuitum.in c.ex literis.cl.j.nu.1.de bonis.fo.100.
6 ¶Presbyter qui caret me dietate manus cũ duobus digitis missam nõ põt celebrare: alios vero sacerdotales actus potest exercere.in.c.ꝓsbyterum.nu.1.de cle.egro.fo.50.
¶Presbyter infirmus vel debilitatus qui non posset nisi cum scandalo celebrare est inhabilis ad celebrandum.ibi.nu.2.
¶Presbyter qui non potest ascendere altare sine baculo non est permittendus celebrare als secus.ibi.nu.3.
¶Presbyter deformis vel debilitatus non est irregularis sed inhabilis ad celebrandum.ibi.nu.4.
6 ¶Presbyter parochialis habet iurisditionẽ in parochianos in foro penitentie non autem in foro contentioso.in.c.ꝯ.nu.7.de his que fi.a ma.par.capi.fo.71.
¶Presbyter parochialis nõ potest neq; excommunicare parochianos ture proprio nec ecclesiam suam interdicere.ibi.
¶Presbyter parochialis põt ex causa cessare a diuinis si parochianus non soluit decimas vel alius oblationes solitas.ibi.
¶Presbyter parochialis potest alteri acquirere ex rebus pertinẽtibus ad suũ officiũ vt in exemplis hic positis.in proe.greg.nu.24.fo.8.
2 ¶Presbyter parochialis habet curã suorũ parochianorũ siue sint laici siue clerici.in.c.cum ab ecclesiarum.nu.2.de offi.or.fo.112.
7 ¶Presbyter non potest nec absoluere nec ligare parochianum alterius nec aliquem nisi sit sub parochia sua.in.c.j.nu.7.de fimo.fo.68.
7 ¶Presbyter potest quis fieri ante collationem minorum ordinum.in.c.vnico.nu.4.de cle.per sal.promo.fo.128.
5 ¶Presbyter parochialis qui nõ exhibet sacramenta parochianis si petat ab eis decimas poterit repelli quod non exhibet sacramenta.in.c.cum inter.nu.21.de excep.fo.8.
6 ¶Presbyteri si sint parochiani non tenent recipere sacramẽta a presbytero parochiano sed ab episcopo vel archiepiscopo.in.c.dilectus.nume.12.de capel.mona.fo.188.
7 ¶Presbyter si non vult baptizare aliquẽ sine pecunia an debeat ille dare dictam pecuniam an vero baptismum relinquere.in.c.cum in ecclesie.nu.5.de fimo.fo.70.
7 ¶Presbyter christus celebrãs nõ premissa digestione ꝺ priuari ecclesia: quo ꝓbat q̃ non digesserit.in.c.si constiterit.nu.14.14.de accu.fo.55.
¶Presbyter notorie criminosus potest incõtinenti ecclesia spoliari etiã sine accusatore.ibi.nu.10.
7 ¶Presbyter parochialis potest coadiutorem sibi petere ad audiendas confessiones quando ipse non potest solus.in.c.omnis vtriusq;.nu.14.de.peni.& remis.fo.161.
6 ¶Presbyter non potest fieri minor viginti quinq; annorum.in.c.super inordinata.nu.9.de preben.fo.48.

5 **¶Prescriptio** non incurrit tẽpore hostilitatis.in.c.ex trãsmissa.nu.1.2.4.de prescrip.fo.28.
¶Prescriptio continuatur cum tempore habili remoto tẽpore quo dormiuit.ibi.nu.4.fo.29.
¶Prescriptio dormit non solũ tempore hostilitatis sed etiam quãdo in loco nõ redditur ius ex defectu iudicis vel rei quibus casibus oportet qꝺ actor protestetur q̃ non potuit ius suum prosequi.ibi.nu.5.
¶Vide in nu.14.vbi videtur poni contrarium.
¶Prescriptio interrumpitur vel dormit tempore pestis.ibi.nu.7.
¶Prescriptio licet currat tẽpore pestis si in loco redditur ius tamen ille contra quem prescribitur restituitur ex clausula generali.ibi.
¶Prescriptio dormit contra ecclesiam que autem non habet prelatum aut habet sed inutilem.in.d.c.ex transmissa.nu.8.et.11.
¶Prescriptio dormit aduersus eos qui nõ valẽt agere.ibi.nu.9.& nu.13.
¶Prescribi non potest res que sub conditione debentur.ibi.nu.10.
¶Prescriptio currit etiam tempore feriarum licet aliquo casu ille cõtra quem prescribitur restituatur.ibi.nu.11.
¶Prescriptio an et quo casu currat aduersus illum qui abest causa reipublice.ibi.nu.12.
¶Prescriptio in casibus in quibus interrumpitur vel dormit an interrumpatur vel dormiat ipso iure an vero currat sed aduersus eam detur restitutio.ibi.nu.13.
¶Prescriptio an indistincte nõ currat nõ valẽti agere.ibi.nu.14.fo.29.
5 ¶Prescriptio non extenditur de casu ad casum.in.c.cum inter.nume.16.& 17.de re iudi.fo.62.
¶Prescribens vnum actum prescriptionis nõ censet prescripsisse alios actus.ibidem.
5 ¶Prescriptio qua prescribũtur reseruata principi requirit tempus de cuius initio non est memoria.in.c.cum te.nu.21.de re iudi.fo.79.
7 ¶Prescriptio currit contra excommunicatũ quia non potest interrumpere cum non agat.in.c.ad aures.nu.4.de fimo.fo.74.
5 ¶Prescriptio contra bona episcopi vt episcopi nõ currit minor quadragenaria idem cõtra bona capituli debita canonicis vt canonicis.in.c.de quarta.nu.5.de prescrip.fo.23.

Repertorium singularium materiarum

¶Preſcriptio non currit ſede vacante etiam circa bona communia prelato et capitulo.ibi.nu.6.
¶Preſcriptio cõtra bona eccleſie vel legata pia vel alia loca pia nõ curritur quadragenaria.ibi.nu.7.
¶Preſcriptio non currit tacente hereditate.ibi.nu.8.
¶Preſcribere an poſſit cenſus res eccleſie vel a ſolo prelato vel fine ſolemnitatibus requiſitis.ibi.nu.12.
In preſcriptione ſeruitutũ diſcontinuã cauſam habentiũ duplicatur tempus in alijs preſcriptionibus determinatũ et an in hoc ſit differentia inter ius canonicum et ciuile.ibi.nu.13.et.14.fo.223.et ſeq.
¶Preſcriptio circa bona patrimonialia clericorum non eſt minor quadragenaria.ibi.nu.15.fo.224.
In preſcriptionibus fere nulla differentia eſt inter ius canonicum et ciuile.in.d.de quarta.nu.14.et.16.eo.tit.
¶Preſcriptio contra iura eccleſie habetur cauſam diſcontinuam currit non obſtante tempore prout contra priuatam.ibi.nu.18.
¶Preſcriptio contra laicum habẽtem rem communem cum eccleſia eſt quadragenaria niſi eſſet dare caſum quo ius eccleſie remaneret illeſum. ibi.nu.19.
¶Preſcriptio inchoata contra priuatum eui ſuccedit eccleſia nõ finitur tanq̃ contra priuatum ſed contra eccleſiam.ibi.nu.20.
¶Preſcriptio inchoata ꝑ aliquẽ dormit ſi cadat ſuccedat pupillus.ibi.
¶Preſcriptio ſeruitutum habentium cauſam diſcontinuã requirit tempus de cuius initio non extet memoria.ibi.nu.23.
In preſcriptione iurũ quando ſcilicet preſcriptio eſt cõtra ius cõmune requiritur titulus.ibi.nu.26.
¶Preſcribens vſumfructũ deberet habere titulum alias nõ preſcriberet. ibi.nu.27.
¶Preſcriptio vſusfructus equiparatur rei immobili ꝛ vſusfructus cõpetat ad rem mobilem.ibi.
In preſcriptione iurium reſpicientium et obligantium ipſam perſonã requiritur titulus.ibi.nu.28.
In preſcriptione iurũ requiritur neceſſario ſcientia et patiẽtia illius contra quem preſcribitur ſecus in preſcriptione aliarum rerum que vere poſſidentur.ibi.nu.29.
3 ¶Preſcriptio non currit contra eccleſiam carentem adminiſtratore immediato ſi habeat prelatũ.in.c.ſi.§.porro.nu.5.vt lite nõ conte.fo.115.
5 ¶Preſcriptio iurium incorporalium qualiter interrumpatur.in.c.illud autem.nu.2.de preſcrip.fo.27.
¶Preſcriptio libertatis qualiter interrumpatur.ibi.nu.32.
¶Preſcriptio qualiter interrumpatur in criminalibus.ibi.nu.33.
6 ¶Preſcriptio non currit nec cum titulo nec ſine circa cõſinta dioceſum epiſcopatuum prouinciarum et parochiarũ niſi vbi legitime non conſtaret de finibus.in.c.ſuper eo.nu.2.et.3.de parochiis.fo.142.
6 ¶Preſcriptio circa illa que ſunt ad publicam vtilitatem non valet.in.c. cum pro.§.qui vero.nu.37.de preben.fo.44.
3 ¶Preſcriptio contra priuilegium procedit.in.c.fi.numero.6.vt lit.pendente.fo.219.
3 ¶Preſcriptio non currit contra poteſtatem pape.in.c.nouit ille.nu.16. de iudi.fo.53.
2 ¶Preſcriptio interrupta per citationem adhuc remanet interrupta licet inſtantia iudicij pereat.in.c.compromiſſum.nu.6.de arbi.fo.179.
6 ¶Preſcriptio non currit contra tributum vel cenſum debitum in ſignũ ſubiectionis.in.c.ſignificauit.nu.6.de cenſi.fo.202.
6 ¶Preſcriptio preſumitur poſſeſſione ꝓbata in principio et in fine que preſumitur eſſe medio interueniſſe.in.c.accedens.nu.4.de conuer.conug.fo.170.
7 ¶Preſcriptio ſine lapſus temporis facit quẽ amplius delicto inquiri nõ poſſit.in.c.cum haberet.nu.4.de eo qui nu.in ma.fo.23.
¶Preſcriptio ſine lapſus temporis non minuit peccatorũ penitentiam in foro conſcientie.ibi.
5 ¶Preſcriptioni valide non poteſt quis renuntiare.in.c.vigilanti.nu.2. de preſcrip.fo.25.
¶Preſcriptio ſi habet alia ſubſtantialia currit contra ignorãtem et abſentem niſi ignorans vel abſens retineat ciuilem poſſeſſionez illius rei quam quis vult preſcribere.ibi.nu.3.
¶Preſcribens ſi finita preſcriptione noueritrem fuiſſe alienam non tenetur in foro conſcientie nec aliq̃ reſtituere.ibi.nu.6.
5 ¶Preſcriptio tantum centenaria currit contra romanam eccleſiam ſed de rebus adipſam principaliter ſpectantibus ſecus ſi ſecundario.in.c. ad audientiam.nu.12.de preſcrip.fo.31.
¶Preſcriptio an currat aduerſus preſtationem cenſus aut tributi.ibi. nume.18.
¶Preſcriptio contra ſupremã poteſtatẽ pape nunq̃ currit.ibi.nu.19.
7 ¶Preſcriptio currit aduerſus ignorantes licet contrarium detur reſtitutio.in.c.ſi de terra.nu.7.de priui.fo.137.
¶Preſcriptio non interrumpitur ex ſola contradictione.ibi.
5 ¶Preſcriptio ea ratione qua non currit contra pupillum eadem ratione nec contra maiorem habentem rem communem cum pupillo in diuiſione non diuidue.in.c.ꝓuis.nu.14.de re.iud.fo.85.

7 ¶Preſcriptio circa vnam rem an extendatur ad aliam connexam.in.c. accedentibus.nu.7.de priui.fo.141.
6 ¶Preſcriptio ꝛ priuilegium non ſemper procedunt a parte.in.c.cum inſtantia.nu.4.de cenſi.fo.205.
5 ¶Preſcribens non tenetur rem preſcriptam reſtituere ſi poſtea ſuperueniat noticia rei aliene.in.c.illud autem.nu.2.de preſcrip.fo.26.
¶Preſcriptio quibus ꝛ quot modis interrumpatur.ibi.nu.4.
¶Preſcriptio aliquando non currit aliquãdo dormit et aliquando interrumpitur.ibi.nu.5.
¶Preſcriptio indiſtincte interrumpitur ſi preſcribebam rem titq̃ quã putabam ſempronij.ibi.nu.9.
¶Preſcriptio an ꝛ qñ interrumpatur ex defectu tituli.ibi.nu.10.
¶Preſcriptio vel vſucapio quomodo interrumpatur per litis conteſtationem vel per alios actus ciuiles.in.d.c.illud autem.nu.11.eo.tit.
¶Preſcriptio ſtatutaria interrumpitur per ſolam citationẽ.ibi.nu.12.
¶Preſcriptio.xxx.ann.cum bona fide ꝛ ſine titulo quomodo interrũpatur.ibi.nu.13.
¶Preſcriptio non interrumpitꝫ per lit.conte.coram incompetenti iudice factam vel per alios actus ciuiles inualidos.ibi.nu.14.fo.227.
¶Preſcriptio interrumpitur per cõteſtationem factam coram arbitro ſi compromiſſum ipſum factum ſit validum.ibi.
¶Preſcriptio non interrumpitur per conteſtationem factam coram arbitratore vel amicabili compoſitore niſi per talem conteſtationem aduerſarius incipiat eſſe in mala fide.ibi.nu.17.
¶Preſcriptio interrupta ſiue naturaliter ſiue ciuiliter an ceſſante interruptione iterum incipiat currere.ibi.nu.18.et.24.
3 ¶Preſcriptio an interrumpatur per exceptionem ſpoliationis.in.c.ꝫ. nu.20.de ord.cog.fo.145.
¶Preſcriptio cum bona fide non interrumpitur per ſolam miſſionẽ nec nuntij per petitionem extraiudicialem.ibi.nu.21.
1 ¶Preſcriptio requirit titulum.in.c.cum eccleſia.nu.6.de elect.fo.151.
2 ¶Preſcriptio ſuper decimis an et quando currat.in.c.ſtatuimus.nu.7. de tranſac.fo.135.
3 ¶Preſcriptio.r.ꝛ.rr.an.eſt communis laicis ꝛ clericis.in.c.quod clericis.nu.25.de fo.compe.fo.63.ꝛ in repe.c.eccleſia ſancte Marie.nu.43. de conſti.fo.37.
3 ¶Preſcriptio rei ſue valet reſpectu illius iuris per qõ poterat cogi rem illam reſtituere.in.c.grauis.nu.12.de reſti.ſpo.fo.177.
6 ¶Preſcriptio.xl.an.tantũ currit contra iura epiſcopalia.in.c.olim cauſam.nu.6.de cenſi.fo.204.
6 ¶Preſcriptio non currit contra ſupremam poteſtatẽ pape.in.c.omnis. nu.2.de cenſi.fo.99.
5 ¶Preſcriptionis interruptio reſpectu certe rei non extẽditur ad alias etiam confimile.s.in.c.auditis.nu.9.de preſcrip.fo.34.
Interruptio prohemens poſt finitam preſcriptionem nil docet. ibidẽ, nume.10.et.12.
6 ¶Preſcriptio cauſata ex ſola negligentia non petẽtis currit etiam cum mala fide ſecundum vnam opinionem.in.c.cura paſtoralis.nu.7.de in repatro.fo.193.
¶Preſcriptio an curratcum mala fide contra creditorem negligentem petere debitum.ibi.
2 ¶Preſcriptiones temporales qualitercunq; inducte non incurrunt cõtra minorem niſi inducerent merum lucrum vel niſi ſint teſtamentarie vel conuentionales.in.c.conſtitutus.nu.6.de reſti.in inte.fo.163.
7 ¶Preſcriptio in caſu currit minoribus.in.c.inſuper.nu.4.qui matri.accu.poſ.fo.44.
7 ¶Preſcriptio currit contra ſeruitutem ꝛ quantũ temporis.in.c.licet.nume.3.et.5.de conſu.ſer.fo.26.
7 ¶Preſcriptio ſi interrumpitur an poſtea pro ea finienda reintegrentur tempora quibus iuſte poſſedit.in.c.dilecto.nu.4.de ver.ſig.fo.188.
5 ¶Preſcriptionẽ articulãs non debet ſe arctare ad tempus ſtatutũ ad ſi mendã preſcriptionẽ ſed ad maius tempus:qz deducũtur aliqua tempora rẽpus ſufficiens remanet.in.c.auditis.nu.27.de preſcrip.fo.35.
5 ¶Preſcriptio.r.an.non probatur ſi teſtis dicat poſſedit.xx.an.ꝛ plus.in c.litere tue.nu.14.de dila.fo.135.
¶Preſcriptio.xxx.an.an probetur ſi teſtis dicat poſſedit.xxx.an.ꝛ vltra vel plus.ibi.
3 ¶Preſcriptio tanti temporis cuius non extat memoria preſumitur facta cum titulo.in.c.j.nu.9.et.10.vt lit.pen.fo.216.
2 ¶Preſcriptio temporalis non habet locum contra minorem etiam nõ pupillum.in.c.j.nu.10.de reſti.in integ.fo.154.
1 ¶Preſcriptio etiam vetuſtiſſima nõ preiudicat qñ preſcribẽs nõ eſt capax illarũ rerũ quas vult preſcribere.in.c.ꝫto.nu.2.de conſue.fol.94.
¶Preſcriptio rerũ que ſunt dignitatis vel iuriſdictionis epiſcopalis valet facta a clerico.ibi.
5 ¶Preſcriptio centenaria currit contra papam in iuribus romane eccleſie.in.c.ꝫ.nu.6.de preſcrip.fo.22.
¶Preſcribi non poteſt res vitioſa vitio reali etiam per ſingularem ſucceſſorem:qz vitium reale ſequitur quemlibet ſucceſſorem.ibi.nu.7.
¶Preſcriptio interrũpit ciuiliter per ꝓteſtationẽ vel querelã facta coram iudice

ram iudice vel episcopo notario vel honestis viris.ibi.nu.9.
¶Prescriptio currit.xl.an.cõtra res debitas incertis psonis puta pauperib⁹ vel p captiuis redimẽdis ⁊ etiã ad alias pias causas.ibi.n.10.
¶Prescriptio currit contra minorem etiam curatorem habentem litem contra ecclesiam ex negligentia curatoris vel prelati.ibi.nu.11.
1 ¶Prescriptio nunq̃ currit contra potestatem pape sed contra potestatem imperatoris fic.in.c.quoniam.nu.1.de consti.fo.44.
2 ¶Prescriptio cõtra postremam potestatẽ pape nunq̃ currit secus contra ea que cõpetunt sibi in signum spetialis priuilegij.in.c.quod trãslationem.nu.2.de offi.leg.fo.107.
7 ¶Prescriptio vel consuetudo inducitur ex solo cursu temporis cum tacito consensu illius contra quem preiudicatur.in.c.abbate.nu.9.de verbo.signi.fo.186.
¶Prescriptio longo modo potest appellari consuetudo.ibi.nu.12.
Et vide in.c.seq.nu.9.eo.tit.
6 ¶Prescriptio contra ecclesiam regulariter est annorum.xl.tamen si ipsa agat aliqua ex actionibus finitur aliquo minori spatio finito illo spatio non aget.in.c.cum causa.nu.10.de emp.⁊ ven.fo.85.
5 ¶Prescriptio quid sit in rub.nu.1.de prescrip.fo.20.
¶Prescriptio non dicitur contraria iuri naturali.ibi.nu.2.
¶Prescriptio dicitur odiosa vlucapio vero fauorabilis.ibi.nu.4.f.21.
¶Prescriptioni nõ põt per'actũ renũtiari ꝛ in aliquibus fic.ibi.nu.7.
5 ¶Prescriptio quanto tẽpore currat aduersus res que spectant ad papã ex speciali sua prerogatiua.in.c.cum nobis.nu.2.de prescrip.fo.33.
¶Prescriptio centum annorum quomodo probabitur.ibi.nu.5.
¶Prescriptio contra romanam ecclesiam non semper requirit centenaria.ibi.nu.7.9.10.
¶Prescriptio centenaria an requiratur tam cõtra bona delapa tantum romane ecclesie q̃ incorporata.ibi.nu.10.⁊.11.
¶Prescriptio aduersus imperatorẽ vel fiscũ quãto tpe finiat.ibi.nu.11.
¶Prescribere an possit papa contra ecclesias inferiores vel alter cõtra ipsum.ibi.nu.12.
5 ¶Prescriptio non currit cõtra pupillum furiosum aut prodigũ ⁊ quatenus currat restituunt.in.c.cũ non liceat.nu.10.de prescrip.fo.30.
¶Prescribere non possunt colonus habẽs precario vsufructuarius creditor pignoris ⁊ similes persone.ibi.nu.11.
¶Prescribere põt ille qui bona fide emit rẽ a colono sed dõs ignorans aduersus hanc prescriptionem restituitur.ibi.nu.12.
¶Prescriptio libertatis quã faciũt subditi pcedit sine possessiõe.ibi.n.15
¶Prescribere licet quis possit iura imperij in territorio suo tamen non potest prescribere vt nemini subsit.ibi.nu.16.
5 ¶Prescriptio rei ecclesiastice immobilis in aliquo casu põt currere per spatium trium annor̃ cum mala fide quod est fauore religionis.in.c.i. nu.1.de prescrip.fo.21.
¶Prescriptio non currit cõtra pupillum etiam habentem tutorem nec contra ecclesiam vacantem licet habeat episcopum.ibi.nu.2.
¶Prescriptio non currit ℈ iura imperij vacante imperio.ibi.nu.3.⁊.5.
¶Prescriptio an currat contra bona pertinentia ad capitulũ vel ad capitulum ⁊ episcopum.ibi.nu.4.
¶Prescriptio incorporalium non requirit quasi possessionem sed scientiam ⁊ patientiam aduersarij vel possessoris.ibi.nu.6.fo.22.
¶Prescriptio nõ currit ℈ ecclesiã exẽptã tatũ prelatũ habentẽ.ibi.nu.7.
¶Prescriptio non currit contra excommunicatum.ibi.nu.8.
2 ¶Prescriptio et consuetudo non cauſantur ex solo cursu temporis.in.c. duo simul.nu.3.de offi.ord.fo.116.
6 ¶Prescriptio non currit in rebus dotalibus cõstante matrimonio.in.c. peruenit.nu.5.⁊.9.de emp.⁊ ven.fo.83.
3 ¶Prescriptio ecclesiastica requirit iustum titulum et bonam fidẽ: quia est contra ius vel tempus de cuius contrario non est memoria.in.c.cum ecclesia.nu.43.44.47.de cau.pos.⁊ pro.fo.154.
3 ¶Prescriptio non currit contra ecclesiam non habentem rectorem spetialem: licet habeat prelatum qui potest ipsam defendere.in.c.cũ deputati.nu.14.17.19.22.de iudi.fo.41.
5 ¶De prescriptione facta contra ecclesiã vel iura ẽpalia subducunt̃ tẽpora quibus ecclesia fuit sine pastore.in.c.auditis.nu.1.de pscrip.fo.33.
¶Prescriptio contra ecclesiam vacantem non currit.ibi.nu.5.
¶Prescribi an possit per inferiorem prelatum certa pars diocesis cuz territorio excludendo prorsus episcopum.ibi.nu.7.
¶Prescribens iurisdictionẽ excludit illum ad quem pertinebat non autem cum illo concurrit.ibi.
¶Prescribens iurisdictionem respectu certorum articulorum non corrigit effectum suum ad alios etiam consimiles.ibi.nu.9.⁊ nu.33.
¶Prescriptio iurium incorporalium puta iurisdictionalium quomodo interrumpatur.ibi.nu.13.
¶Prescriptio iurũ ẽpaliũ quo interrũpat per ipsum epm̃.ibi.nu.14.
¶Prescriptio an currat aduersus debitum annũ si creditor cessauit petere.ibi.nu.36.fo.36.
5 ¶Prescriptio an et quando interrumpatur per litis contestationem. in c.vt debitus.nu.10.de ap.fo.126.
In mala fide non constituitur prescribens per interpellationem extrajudicialem vel per actum in iudicio nullo gestum.ibi.nu.11.
3 ¶Prescriptio non currit contra ecclesiam.in.c.cum contingat.nu.11.de fo.compe.fo.77.
¶Prescriptio currit contra ecclesiam in iuribus sibi competentibus in aliquo castro vel loco.ibi.nu.13.
¶Prescriptio in quibus currat contra principem.ibi.nu.14.
3 ¶Prescriptio eorum que sunt dignitatis epalis procedit secus eorum que sunt ordinis.in.c.literas.nu.8.de resti.spo.fo.181.
2 ¶Prescriptio non currit siue interrumpitur contra ecclesiam ipsa vacante.in.c.auditis.nu.5.de resti.in inte.fo.157.
5 ¶Prescriptionem allegans nõ necessitatur allegare bonam fidem quia presumitur.in.c.fi.nu.34.de prescri.fo.46.
2 ¶Prescriptiones tpales iudiciales currunt cõtra minores sed non alie temporales.in.c.beneficio.nu.3.de resti.in inte.fo.164.
6 ¶Prescriptio rei ecclesiastice requirit titulũ prima fronte iustũ vel tantum tps de quo non exstat memoria.in.c.oudũ.nu.10.de decl.fo.153.
6 ¶Prescribẽs an sit obligatus restituere in foro anime maxime supernẽiente scientia rei aliene.in.c.quia pleriq̃.nu.25.de immu.ec.fo.232.
¶Prescribens an teneatur oblato sibi pretio quo emit rem ipsam vero domino restituere.ibi.
5 ¶Prescribi non potest omne qđ potest concedi per priuilegium.in.c.accedentes.nu.3.de prescri.fo.28.
¶Prescribere an possit vna ecclesia ne teneantur ad onera ad que tenet totus clerus.ibi.nu.6.
¶Prescribi an possint illa ad que tenentur ecclesie pro cõsecratione epi seopotum suorum.ibi.nu.10.
3 ¶Prescribitur contra ecclesiam propter prelati negligẽtiam.in.c.i.nume.25.de do.et contu.fo.195.
6 ¶Prescribens principale videtur prescripsisse suum accessorium.in.c. cũ venissent.nu.11.de insti.fo.53.
5 ¶Prescribuntur res clericorum sicut res priuatorum.in.c.sanctoñ.nu. 6.de prescrip.fo.32.
5 ¶Prescribi possunt per inferiorem ea que sunt meri imperij ⁊ supreme potestatis.in.c.delictis.nu.17.de ap.fo.124.
6 ¶Prescribens decimas certorum fructuum alicuius predij censet prescribere etiam super omnibus fructibus cuiuscunq̃ generis.in.c.cum in tua.nu.3.et.5.de decl.fo.15.
¶Prescriptio iurisdictionis nõ extendit de psona ad personã.ibi.nu.8.
5 ¶Prescribens an teneatur docere de titulo: remittitur.in.c.fina.nu.7.de prescrip.fo.44.
¶Prescriptiones iurium currunt ex negligentia non petentis.ibi.
¶Prescriptio libertatis in seruitutibus vbanor̃ pdior̃ currit cũ pscribens vtitur facto suo vz altius tollendo edes suas sed prescripto seruitutis rustice causatur ex mera negligentia non petentis.ibi.
¶Prescribens nõ tenetur restituere rem prescriptã in nullo foro si post prescriptionem superueniat mala fides.ibi.nu.27.fo.46.
¶Prescriptio longissimi temporis sine titulo equalis est in fauore prescriptioni longi temporis.ibi.nu.28.
¶Prescriptio de iure ciuili nunq̃ currit cũ mala fide que pariat actionem sed exceptionem fic de iure canonico nec exceptionem parit.ibidẽ. nu.33.fo.47.
¶Prescriptio si fuerit capitulata censetur fuisse capitulatum de titulo quando requiritur.ibi.nu.34.
¶Prescriptio an possit tolli per priuilegium.ibi.nu.35.
¶Prescriptio an currat vel interrumpatur si prescribens habuit aliqñ conscientiam lesam sed in fine non.ibi.nu.38.
7 ¶Prescribens iurisdictionẽ in loco exercuit aliquos act⁹ tacite extẽdit ad alios actus in genere.in.c.cum inter vos.nu.4.de'ver.sig.fo.188.
3 ¶Prescribens ius excommunicãdi an interim possit excõicare adco qđ excõmunicatio teneat.in.c.olim inter.nu.13.⁊.19.de resti.spo.fo.190.
6 ¶Prescribuntur iura imperatoris per reges in eorum regnis.in.c. innouamus.nu.6.de cen.fo.201.
¶Prescriptio ℈ iura principis requirit tps de quo nõ sit memoria.ibi.
6 ¶Prescribi nõ potest res empta a solo prelato si creditur ipsum solum posse vendere secus si creditur q̃ alie solennitates intercesserint.in.c. ũ.nu.10.de his que fiũt a prela.fo.66.
1 ¶Prescribens ius eligẽdi prescribit etiam ius postulãdi.in.c.bone memorie.el.ũ.nu.4.de postu.prela.fo.113.
3 ¶Prescribẽs impeditus possidere an habeat p possessore ad cõplendã prescriptionẽ intelligo quãdo possidebat ex primo decreto non autẽ in alio prescribẽte: nã tunc non est dubiũ q̃ pscriptio interrũpit per tria. in.l.naturaliter.ff.de vsur.in.c.contingit.nu.9.de do.⁊ contu.fo.210.
¶Prescriptio in spiritualibus operatur acquisitionem fructũ non autem vt acquiratur titulus vel ius prelature.ibi.nu.11.
¶Prescriptio in beneficialibus nõ causat titulũ nec̃ acquirit dominiũ sed bene nocet vero rectori illius beneficij vel ecclesie.ibi.nu.14.
4 ¶Prescribi possunt que spectãt ad dignitatem episcopalem ab inferiore ab episcopo ⁊ sede vacãte spectãt ad capitulum.in.c.albericus.nu.4. de resti.fo.77.
5 ¶Prescribens potestatẽ excõicandi nõ censet̃ pscribere potestatẽ absol-

uendi aut interdicendi.in.c.cum olim.nu.7.de prescrip.fo.44.
¶Prescriptio non extenditur ad casum etiam omnino similem.ibi.
6 ¶Prescribens ꝫ ius dꝫ habere titulū ⁊ bonā fidē ⁊ qōtāto tēpore posse derit de cui⁹ initio nō fit memoria.in.c.significauit.nu.5. de cēsi.f.208.
5 ¶Prescribi non potest principale nec accessorium est prescriptibile.in c.cum ex officij.nu.5.de prescrip.fo.36.
1 ¶Prescribi vtrum dicatur consuetudo.in.c.fi.nu.7.de consue.fo.105.
¶Prescriptio non minuitur in tempore a iure constituto licet fiat scientē illo contra quem prescribitur.ibi.nu.14.
5 ¶Prescribi non possunt per laicum spiritualia et eius annexa.in.c.causam.nu.4.de prescrip.fo.26.
5 ¶Prescribi potest id quod ex priuilegio queri potest nisi id quod de iure possideri non potest.in.c.causam.nu.3.de prescrip.fo.26.
7 ¶Prescribens ius conferendi non censetur prescripsisse ius destituēdi vel remouendi instituendum per ipsum.in.c.cum ex iniuncto.nume.4.de here.fo.92.
5 ¶Prescribere non potest ille qui alieno nomine possidet.in.c.fi diligenti.nu.1.de prescrip.fo.38.
¶Prescribere potest quis rem quam per alium possidet.ibi.nu.6.f.39.
¶Prescribi possunt ciuitates ad ecclesiam romanam pertinentes spatio centum annorum ⁊ nō minori.ibi.nu.9.
¶Prescriptio centenaria quomodo probabitur.ibi.nu.10.
¶Prescribere possum rem quā emi a bonefidei possessore: Is ego sciam alienam.ibi.nu.28.
¶Prescribi cōtra ecclesiā spatio.xl. annox cum bona fide et sine titulo si prescriptio nō est contra ius aliꝫ requiritur titulus.ibi.nu.34.
¶Prescribunt bona patrimonialia clericoū sicut priuatox.ibi.nu.36.
5 ¶Prescribēs si impetrauerit priuilegium super re quam prescribit cōtinuatur in mala fide et nō potest se vlterius prescriptione iuuare.in.c. veniens.nu.7.⁊.18.de prescrip.fo.42.
¶Prescriptio an interrumpatur per solam interpretationem priuilegij an vero requiratur qō priuilegio vtatur.ibi.nu.19.
5 ¶Prescribens dicitur soluere.in.c.ad aures.nu.4.de prescrip.25.
¶Per prescriptionē querit de iure canonico dominiū vtile ⁊ directū.ibi.
5 ¶Prescribitur contra exemptum et immediate subiectum pape spatio xl.anno.sed quatenus prescriptio posset preiudicare pape requiritur spatium centū annorū.in.c.cū dilecta.nu.11.de constit.vtl.vel inuti.fo.141.
¶Prescriptio centū annorum requiritur non solū aduersus res ipsius romane ecclesie sed etiā aduersus res quas facit liberas ipsa romana ecclesia.ibi.nu.12.
¶Prescriptio centenaria an possit per testes probari.ibi.nu.13.

6 **¶Presentatus** si est idoneus dꝫ institui per superiorē.in c.ex frequentibus.nu.7.de instit.fo.52.

6 ¶Presentatus primo si fuerit repulsus ab episcopo malitiose debet ab ipso cōpetenti beneficio honorari.in.c.pastoralis.nu.1.⁊ nu.9.de iurepa.
6 ¶Presentatus primo loco si non instituatur ab episcopo sine causa legitima potest appellari.in.c.pastoralis.nu.5.⁊.7.⁊.9.de iurepa.fo.198.
¶Presentatus non institutus ab epo quo presumat indignus.ibi.nu.7.
5 ¶Presentare se quis proprie dicitur quando exhibet se conspectui alterius.in.c.personas.nu.9.de ap.fo.89.
6 ¶Presentati si sint duo a patrono pferatur ille qui fuit missus in possessionem ⁊ institutus licet alius reperiatur ante ipm institutus.in.c.qō autem.nu.1.⁊.4.8.de iurepa.fo.190.
6 ¶Presentatus ab illo qui bona fide est in quasi possessione iuris presentandi obtinet:licet presentatus non habeat ius presentandi.in.c. ex literis.nu.3.⁊.7.de iurepa.fo.191.
6 ¶Presentatus nō acquirit aliquod ius per presentationem sed electus fit.in.c.quecunq;.nu.3.de iurepa.fo.189.
6 ¶Presentatus non acquirit aliquod ius per presentationē.in.c. nobis. nu.4.de iurepa.fo.196.
6 ¶Presentatus an querat aliquod ius in ecclesia ex sola ꝓsentatione. in c.quod autem.nu.2.⁊.7.de iurepa.fo.191.
6 ¶Presentatus debet iterum presentari ab illo qui obtinuit super iure patronatus.in.c.cum propter.nu.4.de iurepa.fo.197.
1 ¶Presentatus a patrono ecclesie acquirit aliquod ius sed mutabile per presentantem.in.c.postulationem.nu.4.de postu.prela.fo.116.
6 ¶Postulatus et institutus non potest sine licentia patroni alium in titulum ordinari facere in ecclesia illa patronata.in.c.postulasti.nu.1.2.et 4.de iurepa.fo.198.
6 ¶Presentatus ab eo a quo ius patronatus est cuictum non est amplius removendus in.c.consultationibus.nu.1.de iurepa.fo.195.
¶Presentari potest ꝫs ab illo qui est in quasi possessione iuris presentandi.ibi.nu.2.
¶Presentat⁹ a possidēte mala fide ius ꝓsentādi dꝫ remoueri.ibi.nu.4.
¶Presentatus a possessore et presentatus a vero patrono qui non est in possessione quis preferatur.ibi.nu.9.
6 ¶Presentatio q̄ pertinet ad collegiū nō potest fieri p̄ solū platū sine cōsensu collegij vel capituli.in.c.ea noscitur.nu.4.de his que fi.a pla.fo.68.
6 ¶Presentatio:institutio:collatio:inuestitura quid sint ⁊ ad quos pertineant.in.c.auctoritate.nu.5.de instit.fo.52.
¶Presentatus si est idoneus dꝫ institui per superiorē.ibi.nu.6.⁊.7.
6 ¶Presentatio per patronum quomodo debeat fieri.in.c.transmisse.nume.5.de iurepa.fo.198.
5 ¶Presentato an acquiratur aliqō ius.in.c.cum Bertoldus.nu.9.11.12. de re iudi.fo.69.
¶Presentari possunt plures per patronum sed vnus ipsorum tantum instituitur ad libitum episcopi.ibi.nu.10.
¶Presentati possunt implorare officium superioris vt episcopus velit vnum ex ipsis instituere.ibi.
¶Presentatus q̄ ex causa legitima nō fuit institutus ab epo habet cōtra ipsum actionem personalem vt sibi prouideat de beneficio.ibi.nu.11.
¶Presentatio facta a non patrono licet aliter presentatus fit institutus eius tñ ipso iure nulla maxime si verus patronus impugnet qui potest dicta presentatione non obstante alium presentare.ibi.nu.13.
2 ¶Presentatio facta de inhabili potest per episcopum expelli. Anto.in c.ex transmissa.nu.1.de fil.presby.fo.53.
2 ¶Presentatio an sit ius vel gratia.in.c.sup eo.nu.1.de offi.dele.fo.79.

5 **¶Presentes** in materia prescriptionū dicūtur illi qui sunt in eadem ciuitate ibi domicilium habentes.in c.de quarta.nu.30.de prescrip.fo.24.
5 ¶Presentiam sui facere dicitur ille qui exhibet presentiam suā corporalem non autē per nuntiū vel epistolā.in.c.cū parati.nu.5.de ap.fo.99.
2 ¶Presentia alicuius in aliquo actu an indicat illius auctoritatem in eo actu.in.c.dilecti filij.nu.10.de arbi.fo.170.

2 **¶Presumptio** non fit pro clādestino matrimonio.in.c.i. nu.1.de clandesti.despon.fo.17.
5 ¶Presumptio q̄ interuenerit solennitas tollitur per aliam presumptionem.in.c.ficut nobis.nu.25.de re iudi.fo.67.
7 ¶Presumptio ex futuro fit ad preterita.in.c.fraternitatis.nu.16. de frigi.⁊ male.fo.35.
7 ¶Presumptio cedit notorietati.in.c.per tuas.nu.12.de sen.excō. fo.177.
1 ¶Presumptio transfert onus probandi in aduersarium.in.c. nihil.nume.14.de elec.fo.167.
4 ¶Presumptio quando oritur ex facto illius de cuius fauore agit debet allegari.in.c.afferte.nu.4.de presump.fo.115.
4 ¶Presumptio iuris et de iure admittit probationem in cōtrarium per confessionem partis.in.c.cum contingat.nu.13.de iureiur.fo.152.
6 ¶Presumptio iuris et de iure admittit probationem in contrarium ex confessione partis.in.c.quia plerique.nu.23.⁊.39.de immu.ec.fo.232.
7 ¶Presumptio iuris et de iure tantum operatur quantum veritas in foro iudiciali.in.c.is qui.nu.2.de sponsa.fo.11.
¶Presumptionis quot sunt species ⁊ pbatio contra eas quomodo admittatur.ibi.nu.6.
¶Presumptio quid sit.ibi.
¶Presumendi facultas datur iudici a iure ita q̄ sm illam presumptionem si est violenta potest ferre sententiam ⁊ quomodo.ibi.
6 ¶Presumptio fortior ⁊ maior tollit aliam.in.c.postulastis.nu.13.de concess.preben.fo.63.
7 ¶Presumptio veri similis de morte mariti excusat vxorem si contrahat. in.c.in presentia.nu.5.⁊.7.de sponsa.fo.8.
5 ¶Presumptio infirmitatis tollitur per exercitium actus non cōpassibilis cum infirmitate.in.c.tenor.nu.2.⁊.3.de re iudi.fo.57.
3 ¶Presumptio est iudicialiter pro iudice agente secus si agat extraiudicialiter actum qui solet iudicialiter expediri.in.c.conquerente.nu.3.7. 15.de restit.spo.fo.172.⁊ seq.
7 ¶Presumptio iuris est quem sensisse impedimentum quod nūc denuntiare intendit potest tamen iurare de nouo didicisse.in.c.fi. num.9. qui matrimonium.pos.fo.45.
2 ¶Presumptio eliditur per pbationē.in.c.sup hoc.nu.28.de renū.fo.13.
6 ¶Presumptio iuris ⁊ de iure est quādo lex propter talem presumptionem aliquid certum statuit.in.c.inter alia.numero.7.de immu.eccle.et cemi.fo.227.
4 ¶Presumptionem in matrimonio non inducit cohabitatio sola maris ⁊ femine.in.c.illud quoq;.nu.1.de presump.fo.118.
6 ¶Presumptio transfert onus probandi contrarium in aduersarium.in c.veniens.nu.3.de presby.non bap.fo.216.
¶Presumptio violenta admittit probationem in contrarium que probario debet esse euidentissima.ibi.nu.4.
7 ¶Presumptio vna tollit aliam quando illa est magis fortis quod relinquitur in dicis arbitrio si vero sunt equales vna non elidit aliam.in.c. accedens.nu.4.de cri.fal.fo.119.
6 ¶Presumptio iuris ⁊ de iure non admittit probationem in cōtrarium nisi per confessionem partis de cuius commodo agitur.in.c.j.nu.5.de concess.preben.fo.55.
4 ¶Presumptio triplex oritur ex facto de presenti ⁊ triplex ex facto de futuro.in.c.scribam.nu.1.de presump.fo.118.
1 ¶Presumptiones plures quando adinuicem concurrunt adinuicem se eliduntnisi vna sit potentior altera et hoc stat in iudicis arbitrio.in.c. cum inter.r.nu.5.de elec.fo.133.
7 ¶Presumptio violenta sufficit ad probandum adulterium ⁊ huiusmodi que

di q̃ directe ꝓbari non possunt.in.c.maritis.nu.1.de adul.⁊ stu.fo.104.

3 ¶Presumptiones tollantur per probationem in contrarium.in.c.fi.nume.21.de confes.fo.228.

4 ¶Presumptio iuris tantum quid sit ⁊ quid iuris et de iure ⁊ quomodo cognoscatur.in.c.quanto.⁊.j.nu.3.de presump.fo.118.
¶Presumptio hominis que dicatur que an probet iudex arbitrabitur ⁊ si male appellerur.ibi.nu.3.

7 ¶Presumptiones varie coniungi possunt ad sententiam proferendam.in.c.a nobis.nu.2.qui matri.accu.pos.fo.44.

1 ¶Presumptio transfert onus probandi in aduersarium.in.c. bone memorie.el.j.nu.14.de elec.fo.142.

7 ¶Presumptio probabilis orta ex infamia transit in violentam cũ reus deficit in se purgando.in.c.in nostrarum.nu.4.de simo.fo.71.
¶Presumptio nõ est sufficiẽs ad aliquẽ cõdemnandũ nisi sit violenta.ibi.

2 ¶Presumptio iuris et de iure non admittit probationem in cõtrarium nisi ex partis cõfessione vel nisi talis probatio fuerit admissa parte nõ appellante.in.c.cum contingat.nu.10.de offi.dele.fo.99.

4 ¶Presumptio lenis non excludit quem a facultate opponendi peremptoriam vel quasi.in.c.licet.nu.6.de proba.fo.22.

5 ¶Presumptio si est contra aliquem ne veniat contra iuramẽtum debet ab eo exigi sufficiens cautio.in.c.questioni.nu.11.de ap.fo.100.
¶Presumptiones due partis potẽtie inuicem se colidunt.in.c.mulieri.nu.3.de iureiur.fo.165.

6 ¶Presumptio iuris tollitur per probationes ⁊ cõiecturas dum tamen coniecture sint vehementiores illa super qua ius presumit.in.c.requisisti.nu.20.de testa.fo.123.
¶Presumptio iuris et de iure admittit probationem in contrarium ex confessione partis.in.c.nouit ille.nu.20.de iud.fo.33.

4 ¶Presumptio quelibet nũquid de per se de quibus.in.c.tertio loco. de presump.sufficiat ad probandam fornicationem.in.c.tertio loco.nume.4.de presump.fo.21.

7 ¶Presumptionem iuris habet contra se habens inhonestos familiares vel socios.in.c.nulli episcoporum.nu.1.de accu.fo.52.

1 ¶Presumptio qõ quis sciat statuta non est iuris et de iure. in.c.j. nu.12. de postu. prela.fo.108.

7 ¶Presumitur quis talis qualis est habitus quem portat.in.c. in audiẽtia.nu.7.de sen.excom.fo.171.

6 ¶Presumitur quis dorare in eodẽ cõsensu et allegãs voluntatẽ mutatã habet probare.in.c.maiores.§.item queritur.nu.5.de bapti.fo.214.

4 An presumatur pro processu iudicis si iudex illum recusauit in sententia.in.c.quoniam.nu.26.de proba.fo.29.
¶Presumitur pro laudo nisi pendeat reclamatio.ibi.nu.29.fo.29.

1 ¶Presumitur q̃ aliquis habeat aliquid iure suo nõ de gratia nisi in casu quia gratia non presumitur.in.c.bone memorie.el.j.nu.19.de postu. prela.fo.114.

7 ¶Presumitur pro sententia iudicis si non fuerit appellatum. in.c. cum olim.nu.4.de verb.signi.fo.185.

5 ¶Presumitur pro validitate matrimonij. in.c.tenor. numero.4.de iudi.fo.57.

7 ¶Presumitur quis scire genealogiam suam ⁊ ignorantiam allegãs nõ auditur.in.c.videtur.nu.3.qui matri.accu.pos.fo.44.

2 ¶Presumi an semper debeat pro laudo. Ant.in.c. in presentia.num.13. de renun.fo.26.
¶Pro actibus qui geruntur per modum voluntarie iurisditionis an p̃sumatur.ibi.nu.14.

4 ¶Presumitur de interioribus per exteriora.in.c.ex studijs. nume.1.de presump.fo.116.

5 ¶Presumitur magis dilectus primo nominatus.in.c.nicolao.nu.1.de appel.fo.133.

5 ¶Presumitur pro processu principis contra subditum sed non cõtra illum qui dubitatur an sit subditus.in.c.cum olim.nu.23.de re iu.fo.62.

2 ¶Presumitur semper pro sententia non tamẽ est presumptio iuris ⁊ de iure. Ant.in.c.in presentia.nu.4.10.11.de renun.fo.25.

6 ¶Presumitur pro scriptura nisi pars velit probare aliud fuisse actum ⁊ aliud scriptum.in.c.dudam.nu.7.de conuer.coniu.fo.171.

6 ¶Presumuntur omnia solenniter acta in factis antiquis. in.c.ea noscitur.nu.9.⁊.c.seq.nu.12.de bis que fiũ prela.fo.68.

7 ¶Presumitur quis habere notitiam de bis que palam fiunt in ciuitate. in.c.fi.nu.2.qui matri.accu.pos.fo.44.

2 ¶Presumi an debeat pro actis extrajudicialiter gestis vel per viam voluntarie iurisditionis.Ant.in.c.j.nu.6.de cle.pere.fo.64.

5 ¶Presumitur pro sententia que transiuit in rem iudicatam.in.c.latore.nu.13.de re iudi.fo.54.

2 ¶Presumere an quis debeat de se bonum vel malum.Anto.in.c.vnico. nu.7.de sepul.in 2o.fa.fo.41.

2 ¶Presumitur pro viris literatis prouidis ⁊ honestis.in.c.in nostra.nume.3.de procu.fo.141.

4 ¶Presumendum an sit contra permutantes beneficium tenue cum pinguj.in.c.quia verisimile.nu.1.de presump.fo.118.
Contra presumptiones admittitur probatio in contrariũ et debet esse clarissima sed contra presumptionẽ iuris ⁊ de iure non.ibi.nu.2.

4 ¶Presumendum est pro eo qui se offert iustitie et contra illum qui subterfugit iudicium.in.c.nullus dubitat.nu.1.de presump.fo.116.

5 **¶Preuentioni** locus est inter ordinarium loci et legatũ. in.c.cum in ecclesia.nu.5.de ap.fo.108.

1 **¶Princeps** an possit statuere contra ea que sunt de iure gen. vel naturali.in.c.que in ecclesiarum.numero.11. de consti.fo.24.

2 ¶Principi reseruata nõ acquiruntur per inferiorem nisi per priuilegiũ vel consuetudinem de cuius initio non fit memoria in cõtrarium.in.c. quod tranſlationem.nu.2.de offi.leg.fo.107.

1 ¶Princeps sciẽter promouẽs indignũ motu ꝓprio videt ipsum habilitare secus si ignoranter ⁊ quare.in.c.ꝓ inquisitionẽ.nu.7.de elec.fo.146.

6 ¶Princeps si tollit statutum quod ignorat esse iuratum nõ per hoc censetur tollere iuramentum.in.c.j.nu.7.de his que fiã ma.par.ca.fo.70.

4 ¶Princeps non potest dare fidem ex postfacto scripture non autentice de potentia ordinaria.in.c.j.nu.1.de fi.instru.fo.95.

3 ¶Princeps non potest facere legem contra ecclesiam nisi lex illa expresse approbetur a papa.in.c.j.nu.6.de do.⁊ contu.fo.195.

7 ¶Principi reseruata in signũ supreme potestatis possunt prescribi spatio de cuius initio fit memoria in contrarium.in.c.super quibusdã.nu. 2.de verb.signi.fo.137.

3 ¶Princeps nõ debet rescribere cum preiudicio alterius.in.c.ex tenore. nu.8.de fo.compe.fo.66.

1 ¶Princeps sciẽter dispensans cum inhabili videtur illum habilitare. in.c.quisquis.nu.2.de elec.fo.165.

5 ¶Preuẽtioni locus est in pluribus ordinarijs que in ducitur per solam citationem.in.c.vt debitus.nu.22.de ap.fo.127.

4 ¶Princeps concedendo motu proprio priuilegium inscius de iure tertij non videt tertio preiudicare.in.c.causam.el.j.nu.3.de testi.fo.54.
¶Principis motus ꝓpriꝰ excludit oẽm surreptionẽ ⁊ nõ aliud.ibi.nu.4.

5 ¶Princeps non tollit ea que sunt de iure naturali sine causa.in.c.cũ inter.nu.9.de excep.fo.7.
In principe semper presumitur iusta causa.ibi.

5 ¶Princeps non potest tollere quin possit iudex recusari.in.c.secũdo requisitis.nu.13.de ap.fo.111.

1 ¶Princeps nõ potest priuare suum vasallum feudo sine causa.in.c.que in ecclesiarum.nu.15.de consti.fo.24.

¶Princeps potest statuere contra ius positiuum tamen si facit sine legitima causa peccat.ibi.nu.17.

5 ¶Princeps presumitur confirmare ex certa scientia quando inserit tenorẽ rei cõfirmate.in.c.venerabilis.nu.2.de cõfir.vti.vel inuti.fo.142.

1 ¶Princeps vtrum possit statuere circa ius diuinum. in.c.que in ecclesiarum.nu.9.de consti.fo.13.

5 ¶Princeps potest tollere appellationem sine quod ab eius sententia nõ appellet vel quia cõmittat causam appellationi remota et ratio est quia ꝓ principe nullum presumitur in rub.nu.7.de ap.fo.86.

1 ¶Princeps presumitur iusta causa motus adeo qõ nõ admitteꝝ probatio in contrariũ.in.c.que in ecclesiarum.nu.14.de consti.fo.24.

☞Corse.doc.excel. Adde q̃ presumit ꝓ principe q̃ iusta causa facit quicquid facit nec admittit ꝓbatio in cõtrariũ.no.Cy.in.l.rescripta.C. de preci.imper.offe.⁊ voluit gl.sing.in.l.relegati.ff.de pe.dimitta hoc nõ procedere qñ princeps est obligatꝰ ex suo cõtractu alꝫ de facili posset princeps euacuare cõtractũ cũ eo firmatũ: vt no.in.c.j. de ꝓba.nã princeps non põt a suo vasallo feudũ auferre sine causa cognitione cũ feudi sit cõtractus vtro citroq; obligatorius.c.de forma.tri.q.v.l.labeo.le.q. ff.de ver.sig.Limita iccõ vt ꝑsumat ꝓ principe respectu subditoꝝ suoꝝ dũtaxat nõ respectu aliorꝝ vt no.per Imo.in.c.inquisitioni.de sen.exc. ⁊ in.c.quãto.de cõsue.per Abb.in.c.cũ adeo.de rescri.facit cle.pastoralis.de reind.Limita tertio vbi ex mãdato principis timeret scandalũ futurũ seu turbatio ꝓpinquitatis vel si imminet peccatũ: tũc nõ est principi obediendũ nec presumit legitima causa: vt not. In no.in.c.inquisitioni.⁊ Abb.in.c.que in ecclesiarũ.de consti.in.vj.col. Limita quarto q̃ princeps in dubio nõ presumit derogare iuri tertij nisi singularis ⁊ notabilis expressio fiat: vt voluit Aler.de imo.cõsi.incip. presito themate ante posito primo dicendũ testiũ plurimũ in quo Thomas restatoris frater ꝛc.⁊ allegat Ang.an cõsi.ccclxiij.inci.q̃ dã noie nanna vxor ꝛc. vbi dicit sm eũ ita intelligere gl.in.l.causas.C.de trãsac.banc partem tenuit solennis doctor do.Ant.de prato veteri in cõsi.suo incip.⁊ si plura de hac re conſulueritis ꝛc.⁊ ita als consului⁊ obtinui.

3 ¶Princeps semper presumitur moueri ex causa.in.c.j.nu.4.de can.pos. ⁊ propric.fo.152.

2 ¶Princeps potest rescribere contra sententiam.in.c.ex literis.nu.10.et nu.11.de resti.in integ.fo.158.

7 ¶Principes nõ recognoscentes superiorẽ in palatio ꝑ̃t exercere ea q̃ sunt reseruata imperatori.in.c.ꝓ venerabilẽ.nu.10.et.26.q fil.sunt legi. fo.42.
¶Princeps potest etiam filios proprios legitimare.ibi.nu.13.

6 ¶Principes tẽporales habẽt potestatẽ vt debites eligere summũ pontificẽ includantur in conclaui.in.c.tua.nu.10.de decimis.fo.150.
¶Principes seculares accepernnt potestatẽ a deo principaliꝫ vt ecclesiã

pei iuuarent ⁊ vt in suis necessitatibus ei subuenirent. ibi.

6 ¶Princeps non intendit ducere ius nouum quando respondet ad consultationem. in. c. peruenit. nu. 8. de emp. ⁊ ven. fo. 83.

6 ¶Principi non est obediendum si per hoc posset incurri peccatum mortale. in repe. c. cum esses. nu. 10. de testa. fo. 116.

2 ¶Princeps semper presumitur motus ex iusta causa. in. c. nisi speciali. nu. 6. de offi. leg. fo. 106.

2 ¶Principis certa scientia presumitur de omnibus in supplicatione cõtentis. in. c. pastoralis. §. preterea. nu. 4. de offi. dele. fo. 94.

5 In principe presumitur causa quando rescribit ex certa sciẽtia. in. c. cũ olim. nu. 17. de re iudi. fo. 60.
¶Principi mãdanti aliquid fieri contra suum subditum est parendum etiam quod mandet vt suspendatur: quia presumitur moueri ex causa contra suum subditum. ibi. nu. 23. fo. 61.

1 ¶Princeps põt precipere subdito in his que spectant ad officiũ suũ et non exprimẽdo causam precepti. in. c. si quãdo. nu. 5. de rescrip. fo. 47.

4 ¶Princeps potest statuere vt vni testi credatur in certis casibus. in. c. nu per nobis. nu. 1. de testi. fo. 84.

3 ¶Princeps non presumitur aliquid concedere in preiudiciũ tertij etiã si concederet motu proprio. in. c. j. nu. 20. de iudi. fo. 5.

1 ¶Princeps non presumitur aliquid cõcessisse in generali cõcessione qõ in speciali non fuisset concessurus. in. c. j. nu. 5. de rescrip. fo. 43.

7 ¶Princeps mãdans inqri ꝑ aliquẽ cesset mãdasse vt primo ingrat sup infamia ꝑ de veritate qr illud est ꝓsumbulũ. in. c. si. nu. 2. de accu. fo. 67.

4 ¶Princeps non potest componere de damnis subditis datis nõ requisito eorum consensu. in. c. quanto. nu. 1. de iureiu. fo. 140.

1 ¶Princeps potest resistere electioni facte de aliquo in episcopũ si ipse non fuit requisitus: prout erat cõsuetudo vel si habet electum supectũ etiam si papa eligisset. in. c. j. nu. 9. de elec. fo. 118.

6 ¶Princeps videtur dispensare vbicũq; rescribit tolerabimus secus si simpliciter tolerat. in. c. nisi essent. nu. 9. de preben. fo. 31.

1 ¶Princeps laicus potest ex iusta causa resistere electiõi facte per papã. in. c. quod sicut. §. super eo. nu. 7. de elec. fo. 148.

2 ¶Princeps põt tollere oẽs exceptiones per suũ rescriptũ tamen nõ presumitur hoc velle facere. in. c. ex parte. el. §. nu. 45. de offi. dele. fo. 77.

4 ¶Princeps potest limitare ius diuinũ. in. c. omni. nu. 6. de testi. fo. 37.

5 ¶Princeps confirmando non potest supplere defectum consensus defficientis iure confirmata nisi talis res penderet a mera facultate sua. in. c. i. nu. 14. de confir. vti. vel inuti. fo. 141.

7 ¶Principes etiã laici qui accepta pecunia cõsentiũt electioni alicuius ꝓlatum committunt simoniam tenẽtur illas pecunias restituere illi ecclesie de cuius prelatura agebatur. in. c. de hoc. nu. 6. de simo. fo. 70.

3 ¶Princeps vel papa non potest contra partem non citatam pronuntiare. in. c. j. nu. 4. de cau. pos. ⁊ ꝓ. 152.

☞ Corse. vo. excel. Vide Bar. in. l. filiusfa. ff. de vona. vbi dicit citationẽ esse de iure gẽ. sed si certũ est absenti exceptionẽ nõ cõpetere non requiretur citatio etiã per inferiores iudices: per hoc. c. cũ olim. de re iudi. ⁊ in. l. ꝯ. ⁊ quod ibi no. Bar. ff. de adim. re. ad ciui. pti. si aũt põt defensio absenti cõpetere tũc inferior non ꝓcedit sine citatione ad actũ ꝓsidiale: vt in. l. fi. C. si per vim vel alio mõ. ih. q. ir. c. oia. princeps vero regulariter citare dz sed si nõ citat ⁊ procedit ex certa sciẽtia vel dat facultatẽ procedẽdi sine citatiõe valet qõ agitur: qr in eo presumit causa. ⁊ iz non posset tollere ea que sunt de iure gentili sine causa: tñ si facit presumitur in eo causa: vt no. doc. in. l. fi. C. si cõtra ius vel vti. pub. ⁊ in cle. vnica. de pba. ⁊ in. c. que in ecclesiarũ. de cõsti. ⁊ per Inn. in. c. inquisitioni. de sen. excõ. Abb. in. c. j. de causa pos. ⁊ ꝓpte. nu. 4. 13 primũ tu vide. d. Ant. in. d. c. cũ olim. vbi 13 ꝙ ꝓcessus pape etiã in notoriis põt procedere sine citatione: qr subiicit forme iuris: vt per gl. in. c. nulli. de sen. excõ. ⁊ hãc partẽ videt tenere glo. in. l. meminerint. C. vnde vi. dicit enim imperator posse dare facultatẽ occupãdi possessionẽ sine citatione: 13 aliud in iudice inferiori: videt tñ idẽ etiã dicere in iudice videre eã. ⁊ ideo Bal. in. l. ne causas. C. de ap. dicit fuisse questionẽ antiquã? disputatã ⁊ fuisse cõclusum per illũ rect. valere sententiã principis sine cause cognitiõe sibi eius priuilegiũ: vt est gl. sing. in. l. bis q reipu. ff. ex cau. ma. que dicit qõ si iusta cã est valet factũ principis etiã sine citatione. ⁊ ad dictã cle. pastoralis. Bal. ibi respõdet. facit etiã ꝑ hanc partẽ qõ voluit idẽ Bal. in. l. cessante. in prin. C. quõ ⁊ qñ in. vbi dicit ꝙ in ꝓcessu principis nõ requiritur citatio dũmodo iusta cã insit. alleg. no. in. d. l. is qui. Sali. tñ in. d. l. ne causas. 13 primã opi. ⁊ alleg. d. cle. pastoralis. dicẽs qõ Bal. nõ bene videt ad illam cle. dicit tñ qõ dictũ Bal. põt saluari qñ princeps procedit ex certa sciẽtia: hãc partem 13 Jo. de imo. Ld. c. cũ olim. cõtra. d. Ant. p. d. cle. pastoralis. Idẽ voluit Raph. cumanus in. l. fi. C. de legi. vbi dicit ibi esse casum de hoc. ⁊ gl. ibi 13 hãc partẽ: facit. l. iij. §. si ad diẽ. ff. de re mili. ⁊ illũ ter. d. l. fi. C. de lega. alleganit Abb. in. d. c. cũ olim. ⁊ hoc voluit Bar. in extrauag. ad reprimẽdũ in verbo sine figura. ⁊ in. d. l. filiusfa. ⁊ in. l. j. ff. de testi. milli. facit etiã c. j. de feu. fine cul. nõ amit. vbi quis nõ debet priuari feudo etiã ꝑ principẽ ante ꝙ fiat de culpa cõuict? ⁊ adducit ter. in. c. j. de causa pos. ⁊ ꝓpte. Itẽ qr citatio est de iure diuino de? eñ videt eã instituisse. c. deus ops. §. q. j. nec de? cõdẽnauit adã añ ꝙ ipm citaret ⁊ suã defensionẽ audiret: vt babet Ben. j. hãc partẽ tenet Joã. de ana. in. c. ꝯ periculosus. in prin. de vsu. maxime p illã glo. rationẽ: scz qr fit de iure naturali q. d. cle. pastoralis. ⁊ per no. ibi. ⁊ alleg. Bart. in. d. extrauag. ⁊ ideo dicit ꝙ si statutũ permittat aliquid fieri parte nõ citata qõ nõ valet: ius cñ naturale est immutabile: nec tolli põt: nec ꝓ ius ciuile nec municipale. §. sed naturalia. insti. de iure natu. ⁊ in. l. eas. de capi. diñi. ⁊ eadẽ ratione dicit forte dici posse ꝙ tali defensioni q̃ fuenit ex citatione non possit renuntiari: per no. plene. in. c. si diligẽti. de fo. compe. ⁊ in. l. pe. C. de pac.
¶Principes vero nullus potest tale ius immutare ⁊ ad saturitatẽ vide de hac q. do. Barb. in. d. c. j. de cau. pos. et ꝓpte. ⁊ iudicio meo ꝙ princeps nõ possit ꝓcedere parte nõ citata q̃ est cõis doc. scita. põdero d. c. j. de cau. pos. ⁊ ꝓpte. in verb. nõ possumus. nec debemus põderare illa verba q̃ importãt necessitatẽ: iuxta gl. in. c. i. de reg. in. li. vi. ⁊ qõ voluit Bar. in. l. creditores. C. de pig. ⁊ gl. in cle. attẽdentes. de sta. mona. Itẽ per ter. in. d. cle. pastoralis. Itẽ per ter. in. c. indicas. ih. q. ir. in versi. nos vni parti ad diferimen alterius ꝛc. ⁊ per. c. inter quatuor. de maio. ⁊ obe. Itẽ q: princeps nõ põt venire cõtra legẽ nature: nec dictamen rationis sm Bal. in. l. si aquã. C. de ser. et aqua. nec etiã cõtra. l. contractus: vt no. in. c. j. de pba. ⁊ Bal. in. c. j. de natu. feu. vnde licet possit venire cõtra ea que sunt introducta ex mero iure positiuo: vt est text. in. c. proposuit. de concess. preben. ⁊ voluit Innoc. in. c. cũ ad monasterium. de sta. mo. quẽ referũt ibi doc. ⁊ Abb. in. d. c. de multa. de preben. nu. 1. ⁊ in c. j. de cõsti. ⁊ in. c. in causis. de re iud. nõ põt venire contra ea q̃ sunt introducta ex iure naturali per dictam cle. pastoralis. ⁊ per Bal. in. d. l. fi. C. de leg. ⁊ per Abb. in. d. c. in causis. nu. 3. nec obst. d. iure causas. qr recte intuenti ille text. videtur facere in contrarium.

3 ¶Princeps nõ recognoscens superiorem an possit conuenirí coram papa. in. c. nouit ille. nu. 6. ⁊. 15. de iudi. fo. 32.
¶Princeps non recognoscens superiorem an possit esse iudex in causa propria. ibi. nu. 14.

2 ¶Princeps promouendo indignum ad dignitatẽ videtur ipsum habilitare. in. c. nonnulli. nu. 11. de reseri. fo. 74.

3 ¶Princeps ꝓsumit velle qõ est de iure. l. c. cũ venissent. nu. 2. de iudi. f. 30.

2 ¶Princeps rescribendo ordinario an ⁊ quando censeatur suam iurisdictionẽ excitare vel ipsum delegatum facere. in. c. licet. nu. 3. de of. de. fo. 118.

1 ¶Principis certa scientia ex quibus presumatur in rescripto. in. c. nonnulle. nu. 8. de rescrip. fo. 73.

4 ¶Princeps obligatur saltem naturaliter ex contractu inito cum subdito. in. c. j. nu. 1. de proba. fo. 2.
¶Princeps nõ recognoscẽs superiorẽ põt esse iudex in cã sua. ibi. nu. 5.

2 ¶Princeps non presumitur nullum velle alteri preiudicare nisi expresserit. in. c. prudentiam. §. adijcimus. nu. 3. de offi. dele. fo. 85.

5 ¶Princeps solus potest alterius iura tollere et diminuere. in. c. fin. nu. 1. de confir. vti. vel inuti. fo. 143.

¶Princeps non potest priuare suũ subditũ re sua sine causa. ibi. nu. 14.

7 ¶Princeps nõ põt tollere ius tertij sine cã. l. c. in ẽfa. nu. 5. de iniur. f. 153.

1 ¶Princeps qõ cognoscatur ꝙ vult vti plenitudine potestatis. in. c. ad hec sumus. nu. 7. de rescrip. fo. 51.

¶Princeps non potest committere causam suspecto de plenitudine potestatis sine facultate recusandi. ibi. nu. 8.

1 ¶Principes si sine causa negant auxiliũ ecclesie depresse possunt deponi. in. c. venerabilem. nu. 9. de elec. fo. 135.

7 ¶Princeps si asserat se cum aliquo dispensasse nõ creditur ei nisi aliud ostendat. in. c. fraternitati. nu. 5. de sebtima. fo. 94.

7 ¶Princeps alicuius regni an possit se opponere cõtra electionẽ alicuius ꝓlati qui habet stare in regno suo. in. c. super bis. nu. 13. de accu. fo. 58.

7 ¶Principis tolerantia seu patientia an inducat dispẽsationẽ ⁊ a peccato excusat. inc. quia circa. nu. 8. de consan. ⁊ affi. fo. 33.

6 ¶Princeps quis ꝓpte dicat: remisisse. in. c. j. nu. 2. de re. permu. f. 89.

6 ¶Princeps secularis non potest donare bona ecclesie accipiens huiusmodi donationem excommunicatur et si qua bona habet legitime ab ecclesia perdit. in. c. ꝯ. nu. 1. 2. 5. de rebus ecc. alie. fo. 73.

1 **¶Principiũ** attẽdit ⁊ nõ finis: 13 principiũ nõ esset necessituum finis. in. c. literis. nu. 1. de rescrip. fo. 86.

3 ¶Principium alicuius temporis dicitur vsq; ad dimidium dicti temporis. in. c. quoniam. nu. 5. de ferijs. fo. 138.

6 **¶Primogenitura** quos effectus pariat. in. c. licet. nume. 8. de voto ⁊ vo. re. fo. 176.

3 ¶Primogenitus si ex forma statuti dz succedere quo casu succederet in bonis extra territoriũ statuti stãtib?. l. c. qõ clericis. nu. 33. de fo. 3pe. f. 63.
Et sic in repe. c. ecclesia sancte marie. nu. 48. de consti. fo. 38.
¶Primogenitus qui ex forma statuti excludit secũdogenitũ dz locũ tantum qñ fuit factũ ante ꝙ secũdogenitus efficeretur clericus. ibi. nu. 39.

7. ¶Primogenitus dicitur etiam ille qui vnice natus est ⁊ si nullus sequatur. in. c. ioseph. nu. 1. de verb. signi. fo. 181.

3 ¶Primates vel patriarche nihil iuris prẽ ceteris debent habere nisi in quantũ canones illis permittãt ⁊ cõsuetudo illis cõtulit ab antiquo. in repe. c. si quis contra clericum. nu. 41. de fo. compe. fo. 57.

7 **¶Prior** si est in aliquo monasterio vel ꝓpositus ꝙ nõ habeat abbatẽ in oibus fungit loco abbatis adeo qõ cõstitutio locquens

quens de abbate venit talis prior vel prepositus.in.c.cum illoz.nu.13. de sen.ex com.fo.174.

5 ¶Prior ⁊ oēs clerici alicuius ecclesie possunt esse testes etiā ad cōmodū ⁊ vtilitatē ipsius ecclesie.in.c.cū inter.nu.6.de re iudi.fo.62.

6 ¶Prior cōuentualis habēs collegiū sub se vel habēs ex cōsuetudine curā animarū debet esse amor.erv.⁊ non minus alias potest esse in maiori etate.in.c.super inordinata.nu.9.de preben.fo.48.

1 ¶Priuatus alicuius monasterij pōt cōcedi a papa vt possideatur toto tempore vite illius cui conceditur ⁊ alius citra papaz non possit.in.c. cū inter.r.nu.2.⁊.10.de elec.fo.132.

1 ¶Priuatus non tenetur preferre bonū publicum suo cōmodo:lz iudex sic.i n.c.bone memorie.el.j.nu.11.de postu.prela.fo.112.

1 ¶Priuati si sunt aliqui aliqua potestate illa potestas remanet penes nō priuatos:lz numero pauciores qui representent totū collegiū etiam si fuerit vnus.in.c.gratum.nu.5.8.9.de postu.prela.fo.110.

7 ¶Priuatio p̄supponit habitū.l.c.de ifidel.lib⁹.nu.5.de ḡsan.⁊ affi.fo.32.

7 ¶Priuatio presupponit habitum.in.c.ad dissoluendū.nu.3.de despō. impub.fo.15.

2 ¶Priuatus ⁊ restitutus nō recuperat primā iura ⁊ restitutio non retrotrahitur.Anto.in.c.ex transmissa.nu.4.de renū.fo.22.

1 ¶Priuati potestate eligendi an ⁊ qñ possint pro alio vocari ad eligēdū in.c.cū vinton.nu.3.9.et.11.de elec.fo.144.

2 ¶Priuatus aliquo bonore si restituatur an recipiat ipsum bonorem.in c.ex transmissa.nu.5.de renun.fo.11.

1 ¶Priuati potestate eligendi transferūt illam in alios suos de collegio. in.c.bone memorie.el.j.nu.2.de elec.fo.144.

2 **¶Priuilegium** et beneficium an extendatur.in.c.fin.nume.2.2.fo.7.

7 ¶Priuilegium qō ex postfacto incipit esse nociuū an sit renocādum.in c.quid per nouale.nu.2.de verb.signi.fo.185.

7 ¶Priuilegium cōcessum respectu certe rei vel loci nō extenditur ad aliam rem vel locum.in.c.cū capella.nu.2.3.de priui.fo.141.

7 ¶Priuilegiū innouatū an ⁊ qñ id cedat nouū ius.l.c.qui.nu.1.de priu.f.145.

¶Priuilegium cum quibus solennitatibus innouat.ibi.nu.2.

6 ¶Priuilegium cōcessum psone collegio vel ecclesie an tollat per vnicam contrauentionem.in.c.p illoz.nu.4.de preben.fo.32.

7 ¶Priuilegiū si perdat ⁊ constet de eius tenore et perditione per testes innouatur.in.c.cum olim.nu.1.de priui.fo.139.

¶Priuilegia ⁊ etiam instrumenta non debent renocari sine citatione illorum quorum interest.ibi.nu.3.

6 ¶Priuilegiū qō pōt esse partim fauorabile ⁊ p parte odiosuz restringit inquātū est odiosuz ⁊ alteri p̄iudicat.in.c.lz vobis.nu.3.de p̄bē.fo.46.

¶Priuilegiū ḡcessum a principe nō intelligit derogare ḡsuetudini loci nisi in eo fiat expressa mētio de consuetudine:q̄ princeps in dubio non presumitur velle tollere consuetudinem.ibi.nu.7.

7 ¶Priuilegiū cōcessum persone respectu certi loci nō sequitur personaz extra illū locum.in.c.quoniam.nu.2.de priui.fo.143.

6 ¶Priuilegia ⁊ consuetudines si in ducūt dānum ecclesie renocanⁱ ⁊ qñ. in.c.cū ad hoc.nu.2.3.⁊.4.de cle.nō resi.fo.23.

¶Priuilegiū qō incipit esse nociuū ecclesie vel tertio an possit renocari per inferiorē ipsius qui cōcessit an sit ipso facto nullū.ibi.nu.7.

¶Priuilegium pape nō potest interpretari inferior a papa.ibi.

¶Priuilegiū nociuū alteri si de hoc nō cumento non fiat mētio in eo est surrepticium.ibi.nu.8.

¶Priuilegium in dulgētia licētia cōcessum vel cōcessa alicui an expirēt morte concedentis vel expirato eius officio.ibi.nu.9.

5 ¶Priuilegiū innouatio operatur tm̄ cōseruationē iuris si qō cōpetebat in.c.cum dilecta.nu.1.de cōsir.vti.vel inuti.fo.141.

¶Priuilegium vnū tm̄ habere est periculosuz qz si perderet forte propter viarū discrimina perdit in effectu ius in eo ḡtenū:⁊ ideo de eo p̄tfieri plures copie solēniter q̄ facerēt fidē de perdito originali.ibi.nu.2.

¶In renocatione priuilegioꝝ pōt pars cui⁹ interest ḡdicere.ibi.nu.5.

¶Priuilegia prescriptione vel alio modo sublata nō debent renocari ne prestent materiam litigandi.ibi.

¶Priuilegium qō legi nō pōt propter vetustatem vel cōsumptionem non debet renouari secus si legitur sed cū difficultate.ibi.nu.16.

¶In renouatione priuilegiū an debeat pars citari.ibi.nu.25.

1 ¶Priuilegium nō trāsit in successorem si moriuus est tpe date is cui conceditur.in.c.significauit.nu.7.de referip.fo.85.

6 ¶Priuilegiū reale trāsit ad quēcūq; ad quē pertinet ipsa res:personale vero nō egredit personā.in.c.ex parte.nu.5.de decimis.fo.146.

3 ¶Priuilegiū datū alicui ne excōicet ab ordinario nō valebit tāc excōicatio lata ab ordinario p̄uilegiū ignorāte.l.c.audita.nu.14.⁊ re.spo.f.168.

1 ¶Priuilegiū concessum a papa non potest per legatū de latere tolli.in c.cum in veteri.nu.11.de elec.fo.173.

6 ¶Priuilegiū cōtinēs lesionē tertij renocatur in totum non tm̄ modificatur.in.c.suggestū.nu.4.de decimis.fo.146.

¶Priuilegium cōcessum ex causa nō renocatur ex causa cessante qñ priuilegium habuit suam perfectionem secus si haberet causam successiuam.ibi.nume.5.

¶Priuilegiū ex quibus casibus perdatur ex postfacto.ibi.nu.6.

¶Priuilegium qō trāsiuit in cōtractum vel quasi cōcessum non subdito non potest ex postfacto renocari.ibi.

7 ¶Priuilegiū legitime cōcessum per antecessorē extenditur ad successorem.in.c.quia circa.nu.1.de priui.fo.143.

¶Priuilegiū inquātū cōcernit tm̄ p̄iudiciū cōcedētis est latissime interp̄tādū lz ḡten⁹ ꝛcernit p̄iudiciū tertij stricte interp̄tat.ibi.nu.3.⁊.4.

3 ¶Priuilegiū fori superuenies an trahatur ad litē pendentem.in.c.ppo fuisti.nu.1.⁊.13.de fo.compe.fo.88.

¶Priuilegio abutentes priuant cōmodo ipsius.in.c.gratum.nu.4. de postu.prela.fo.110.

7 ¶Priuilegiū seu principis beneficiū debet late interpretari l.l.c.qō dilectio.nu.6.7.de consan.⁊ affi.fo.32.

3 ¶Priuilegio impetrato cōtinēti cōm fauorē quo casu liceat renuntiare vel ab impetrāte vel ab alio.in.c.ex conqone.nu.11.de resti.spo.fol.176.

7 ¶Priuilegia ⁊ statuta sunt intelligenda vt aliquid addant iuri cōmuni in.c.in his.nu.2.de priui.fo.96.

¶Priuilegiū non facies mentionē qō res super qua vult priuilegiū fit possessa ab altero nō p̄eiudicat possessori.in.c.ou dum.nu.1.eo.ti.

¶Priuilegiū oz intelligi vt non p̄iudicet enormiter iuri alterius.ibi.nume.2.4.fol.97.

6 ¶Priuilegiū concessum alicui ordini ppter arduitatē regule perdit si regula nō obseruat.in.c.recolentes.nu.1.de sta.mona.fo.180.

1 ¶Priuilegiū vel rescriptū veritas a cōi stylo curie presumitur suspectū et non mandatur executioni nisi princeps secūdo referebat.in.c.ex parte.nu.4.de rescrip.fo.45.

7 ¶Priuilegia non sunt violanda etiam indirecto modo.in.c.quāto.nu.1. de priui.fo.144.

7 ¶Priuilegia non extenduntur ex identitate rationis.in.c.canonica.nu.1. de sen.excom.fo.179.

7 ¶Priuilegium si quis allegat oz illud ostendere aliter sibi non credit. in.c.porro.nu.1.de priui.fo.138.

7 ¶Priuilegiū tendēs in p̄iudiciū tertij oz stricte intelligi vt minus ledat tertiū.in.c.dilecto.nu.2.⁊.4.de verbo.signi.fo.188.

7 ¶Priuilegiū dotis marito tributū cessat aliqñ ⁊ nō tranſit ad heredes mariti extraneo.in.c.j.nu.4.de dona.inter vi.⁊ uro.fol.47.

2 ¶Priuilegio pōt concedi vt archiepūs vtatur pallio extra p̄inciam.in c.ex tuar.nu.4.de auto.⁊ vsu pal.fo.8.

¶Priuilegiū debet interpretari sine alterius p̄eiudicio.ibi.nu.5.

¶Priuilegium qō archiepūs possit vti pallio extra p̄inciam an trāseat ad successores.ibi.nu.13.

6 ¶Priuilegiū tangēs p̄eiudiciū tertij etiā ḡcessum ex causa pietatis est stricte intelligendum.in.c.cū dicat.nu.3.de eccle.edifi.fo.219.

6 ¶Priuilegiū qō ex postfacto incipit esse nociuū tertio renocatur sed an ipso iure vel aliter.in.c.suggestū.nu.1.de decimis.fo.146.

¶Priuilegiū concessum a principe est interpretandū vt p̄eiudiciū non inferat tertio.ibi.nu.3.

¶Priuilegiū an incipiat forte enormē lesionem est in estimatiōe principis qñ dubitat alias qlibet iudex pōt per hoc discernere etc.ibi.nu.4.

1 ¶Priuilegiū qualiter sit interpretandū.in.c.cām q̄.nu.7.de rescr.fo.61.

6 ¶Priuilegia cōcessa militib⁹ seculi extenduntⁱ ad clericos vbi est eadem ratio alias secus.in.c.j.nu.3.de cle.ægro.fo.49.

3 ¶Priuilegia sedis apo.dubia solus papa interpretatur.in.c.cum venissent.nu.1.et.3.de iud.fo.30.

6 ¶Priuilegiū ḡcessuz p̄i an trāseat ad filios.l.c.lz.nu.4.⁊.5.ō cōl.f.199.

7 ¶Priuilegia siue beneficia principis latissime interpretātur.in.c.olim.nu.1.3.et.7.de ver.sig.fo.183.

¶Priuilegiū p̄incipis an ⁊ qñ sit latissime interp̄tādū.ibi.nu.3.7.f.184.

¶Priuilegiū cōtra ius cōe est latissime interpretandū qñ verba priuilegij hoc patiuntur.ibi.nu.4.

¶Priuilegiū indultū contra statutum vel contra consuetudinem quod tamen sit iuri cōi conforme est latissime interpretandū.ibi.nu.5.

Et vide in.c.cum tibi.in oppo.

¶Priuilegiū rescriptū ⁊ beneficiū qd sint ⁊ quō interpretanⁱ.ibi.nu.7.

5 ¶Priuilegia studij bononiēsis ḡcessa studio senēsi an extēdanⁱ ad priuilegia futura ⁊ an sublatis priuilegijs studij bononiēsis sint sublata priuilegia studij senēsis.in.c.sup specula.nu.5.ne cle.vel mona.fo.242.

¶Priuilegia ḡcessa primis si illa cōcedūtur secūdis que sint renocata a primis an censeātur renocata a secundis.ibi.

5 ¶Priuilegiū pape facit fidem de contēctis in eo etiā cōtra laicū tertium possessorem.in.c.ad audientiam.nu.3.⁊.9.de p̄scri.fo.31.

6 ¶Priuilegiū extenditur ad causam non expressam ex mente priuilegiātis.in.c.sane.nu.2.de cele.miſ.fo.212.

¶Priuilegiū cōcessum militibus secularibus extendit ad clericos.ibi.

6 ¶Priuilegiū concessum scholaribus censetur etiā concessum eoꝝ familiis ⁊ cum eis habitantibus.in.c.j.nu.9.de loca.fo.86.

6 ¶Priuilegiū concernens p̄eiudicium tertij est stricte interpretandū.in c.licet.nu.2.de decī.fo.146.

¶Priuilegium de non soluendis decimis cōcessum persone ecclesiastice extēditur ad decimas nouales nisi priuilegium cōcedatur laico.in.c.ex

parte.nu.1.2.4.de decimis.fo.151.

¶Priuilegiū alteri nociuū non extendit etiā ex maiori tate rōnis sed bñ prohibet restringat vltra proprīū significatū verborū.ibi.nu.3.

¶Priuilegium alteri nocium 7 contra ius cōe est intelligendus: prout verba sonant fuit verborum impropriatione.ibi.nu.4.

¶Priuilegium idem cōcessum diuersis personis recipere potest diuer sas interpretationes.ibi.

5 ¶Priuilegia confirmatoria alicuius actus non valent si actus ille cōfirmatus erat nullus.in.c.cum inter.nu.19.de rescindi.fo.62.

1 ¶Priuilegium an possit concurrere cum iure communi.in.c.cum dilectus.nu.2.de consue.fo.99.

6 ¶Priuilegium an conferatur rei que adhuc non est.in.c.ad audientiā. el.ḡ.nu.1.4.7.5.de cc.edifi.fo.220.

7 ¶Priuilegium vnam non tollit aliud etiā impetratū super eadē re.in.c. cum olim.el.ḡ.nu.17.de priui.fo.141.

4 ¶Priuilegium vel rescriptū contra solitū morem priuilegiorū vel rescriptorū est de falsitate rescriptū.in.c.causam.el.ḡ.nu.1.de testi.fo.54.

6 ¶Priuilegiū non tollit specialē quentionem initam inter partes nisi de ea fiat specialis mentio.in.c.ex multiplici.nu.5.de decī.fo.144.

6 ¶Priuilegium cōcessum ecclesiīs extendit ad ecclesias non dum cōsecratas.in.c.ecclesie.nu.4.de immu.ec.fo.234.

¶Priuilegia concessa ecclesiīs extenduntur ad hospitalia.ibi.nu.6.

7 ¶Priuilegiū non restrictū ad certum locū non perditur ꝓpter delictū cōmissum secus si esset ad certum locum in quo si deliquit priuilegiat⁹ perdit ipsum.in.c.ad abolendam.nu.14.de here.fo.91.

4 ¶Priuilegio vel instrumento vtens in iudicio non tenetur originale dimittere apud acta.in.c.contingit.nu.1.de fi.instru.fol.101.

1 ¶Priuilegium vt qs possit in qucūq causa appellare vel vt possit qs libere appellare quid importet.in.c.i.nu.4.de rescri.fo.43.

¶Priuilegium non tollit aliud priuilegium nisi sit clausula derogatoria.ibi.nume.6.

¶Priuilegium concessum fin ius cōe an debeat operari aliqd vltra ius commune.ibi.nu.9.et.11.

¶Priuilegia plura si sunt impetrata a diuersis super eadem causa qd erit potius.ibi.nu.14.fo.38.

An priuilegiū qō tps attendatur an tps ꝓsentationis an tps date.ibi.

¶Priuilegium.7 rescriptū si simul cōcurrāt qō preferat.ibi.nu.16.

2 ¶Priuilegium concessum prelato acquiritur dignitate. Anto.de bu.in c.i.in.1.de transla.prela.fo.16.

7 ¶Priuilegij renouatio an requirat citationē partis.in.c.ex parte.nu.3. et.7.de priuile.fo.141.

7 ¶Priuilegium non extenditur ad alias res vel personas in eo nō expressas licet in nō expressis sit eadē ratio: secus est in.l.ratio differentie ponitur.in.c.sane.nu.ver.3.de priui.fo.138.

1 ¶Priuilegiū quanto ꝛpe perdatur vide pulchrā distinctionē ꝙd ad finem.in.c.cum accessissent.nu.6.de constī.fo.36.

4 ¶Priuilegium si rendit ꝺ sniam vel cōpositione facīda est mentio sniē vel cōpositionis in priuilegijs.in.c.inter dilectos.nu.14.de fi.instr.fo.103.

7 ¶Priuilegia ecclesie prescribuntur spatio.xl.annoꝝ.in.c.accedentibus nu.14.de priui.fo.141.

3 ¶Priuilegiū renouatum pōt peti corrumpi per rationē suprascriptam. in.c.ḡ.in.fi.vt lite non contest.fo.109.

7 ¶Priuilegium si est fauorabile est large interpretādum secus si tēdit in preiudicium tertij.in.c.tua nobis.nu.4.de ver.sig.fo.189.

6 ¶Priuilegiū alteri nociuū licet stricte interpretetur tamen non tantum vt recedatur a propria significatione vocabuli.in.c.ad audientiam.nu.1. de decimis.fo.146.

6 ¶Priuilegio introducto in fauorem vnorū non potest vnus inuito alio renūtiare.in.c.ad apostolicam.nu.10.de reg.fo.162.

5 ¶Priuilegium ꝺ stricte interpretari quatenus tangit preiudiciū tertij in.c.dilecti filij.nu.2.de decimis.fo.145.

¶Priuilegium continens enormē lesionem alterius reuocatur in totum non autem modificatur.ibi.nu.4.

7 ¶Priuilegium innouatum non tribuit nouū ius sed antiquū conservat adeo qō si primum non valebit nec scōm innouatum valet.in.c.ex parte. nu.1.2.4.de priui.fo.140.

3 ¶Priuilegio fori gaudent illi qui sunt de familia epi.in.c.cum non ab homine.nu.2.de iudi.fo.26.

2 ¶Priuilegiū semper est intelligendū vt aliquid addat iuri cōi. Ant. in c.licet.nu.9.7.10.de transla.prela.fo.19.

¶Priuilegiū vel beneficium an et quando patiatur interpretationē extensiuam.ibi.nu.11.

1 ¶Priuilegia super spiritualibus cōcessa laicis pōt papa ad libitū revocare.in.c.venerabilem.nu.19.de elec.fo.109.

6 ¶Priuilegia de non soluendis decimis cōcessa alicui loco religioso non extenduntur ad decimas predior de nouo acquisitor ex quibus ante decime soluebantur.in.c.nuper.nu.1.2.4.de decimis.fo.155.

7 ¶Priuilegium concedens potestatē instituendi aliquē in beneficio an 7 quo casu extendat ꝙ habeat etiā potestatē destituendi vel remouendi. in.c.cum ex iniuncto.nu.5.de here.fo.92.

¶Priuilegiū ꝺcessum ab eo cuius iuri detrahit est latissime interptā dū secus si detrahit iuri alterius quisto casu strictissime interpretatur.ibi.

5 ¶Priuilegium nō facies mentionē de alio priuilegio alteri ꝺcesso an valeat etiā qō primū priuilegiū partim fit super iure cōi 7 partim super iure speciali.in.c.veniens.nu.12.2.15.de prescrip.fo.42.

¶Priuilegium an debeat facere mentionem de alio priuilegio ipsimet priuilegiato concesso.ibi.nu.13.7.17.

¶Priuilegiū ꝺ ius cōe an debeat facere mentionē de iure cōi.ibi.nu.16.

¶Priuilegiū 7 prescriptio an possint simul cōcurrere circa eādem rem 7 vnum preiudicet alteri.ibi.nu.18.

6 ¶Priuilegiū odiosum ꝺ stricte intelligi.in.c.tua.nu.7.de decī.fol.150.

1 ¶Priuilegiū cōcessum alicui a papa nō pōt turbare legatus de latere. in.c.venerabilem.nu.3.de elec.fo.154.

5 ¶Priuilegia non debent extendi ad personas in eis non comprehēsas. in.c.si diligenti.nu.36.de presc̄ri.fo.40.

5 ¶Instantia in causa fiscali 7 ecclesiastica nō perit triēnio.in.c.si diligēti. nu.37.de prescrip.fo.40.

3 ¶Priuilegium plus operatur ꝙ cōsuetudo qficq tamen vadunt a pari. in.c.nouit ille.nu.22.de iud.fo.33.

¶Priuilegium concessum nō subdito nō potest per cōcedentē amplius renocari.ibi.nu.23.

¶Priuilegiū cōcessum alicui an possit per ꝺcedētē renocari.ibi.nu.26.

7 ¶Priuilegiorum verba an habeāt latam significationem. in.c.abbate. nu.1.7.2.de ver.signi.fo.186.

¶Priuilegium quātūcūq contra ius cōe non debet ita stricte interpretari vt nihil addat iuri cōi.ibi.nu.6.

¶Priuilegium dicitur quasi priuans legem cōem.ibi.nu.7.

¶Priuilegiū datū alicui loco si ille locus sit destructus 7 postea reuiuiscat vel reficiatur an remaneat validū bmōi priuilegiū. ibi.nu.16. fo.187.

¶Priuilegiū an tollatur cessante causa priuilegij.ibi.nu.17.

¶Priuilegium non tollitur per nō vsum necessarium secus voluntariū ibi.nume.18.

3 ¶Priuilegium non debet concedi lite pendente super illa causa.in.c.si. nu.7.de iura.calū.fo.130.

¶Priuilegium qō est clausum in corpore iuris cōprehendit casus similes nō per vtam extensiuam sed ex tacita volūtate cōcedentis alia vero priuilegia secus.ibi.nu.8.

6 ¶Priuilegiū quod papa ꝓmisit nō renocare nisi in renocatiōe faceret mentionē de eo de verbo ad verbū an censeat sublatum si papa diceret nō obstāte alio ꝓuilegio etiā si de eo esset fienda mētio de vbo ad vbū et aliter eius verba nō expressit.in.c.cū institūtia.nu.5.de censi.fo.203.

3 ¶Donec agitur de validitate priuilegij vel si priuilegium fuerit concessum quis non priuatur sua possessione etiam si sit contra ius.in.c.i. nume.4.vt lit.pend.fo.216.

¶Priuilegia concessa contra cōmunem cursum priuilegiorū presumuntur falsa.ibi.nu.6.

7 ¶Priuilegiū cōcessum capellis suis non extenditur ad capellas postea acquisitas.in.c.cum capella.nu.5.de priui.fo.141.

¶Priuilegium exemptionis circa vnam rem non extenditur ad aliam. ibi.nume.1.2.7.6.

6 ¶Priuilegio an censeat quis renuntiare veniēdo cōtra ipsum.in.c.peruenit.nu.15.de immu.eccle.7 cemi.fo.223.

6 ¶Priuilegium concessum ab ecclesiario an valeat.in.c.aduersus.nu.13. de immu.eccle.fo.230.

6 ¶Priuilegiū non extendit ad casus non expressos nisi inquantū in iure reperitur extensum.in.c.ex literis.nu.11.de vi.7 bone.cle.fo.9.

2 ¶Priuilegium ꝺ stricte intelligi qñ vertitur in preiudiciū tertij alias secus.in.c.super eo.nu.2.de offi.deleg.fo.80.

6 ¶Priuilegiū cōcessum non subdito nō potest vlterius renocari.in.c.inter alia.nu.19.de immu.eccle.7 cemi.fo.228.

6 ¶Priuilegiū cōcessum clericis cōprehendit oēs clericos cuiuscūq ordinis seu dignitatis sint.in rub.nu.4.de vi.7 bone.cle.fo.2.

2 ¶Priuilegiū semper intelligitur ne alteri preiudicet. Anto.in.c.ex tuarum.nu.1.7.3.de auto.7 vsu pal.fo.20.

3 ¶Priuilegiū cōcessum motu ꝓprio ex certa scientia idem operatur ac si diuisset non obstantibus ꝛc.in.c.si.nu.4.vt lit.pend.fo.219.

¶Priuilegiū quantūcūq generale non extenditur ad litem pendentē si de ea non facit mentionem.ibi.nu.5.

¶Priuilegium concessum lite pendente non faciens de ea mentionē annullo ad omne effectus sit nullum.ibi.nu.9.

¶Priuilegiū non est opus ꝙ faciat mentionē de iure cōi ad eius validitatem sin terminos de quibus.ibi.nu.10.fo.220.

5 ¶Priuilegium non extenditur ad ius incogitatum.in.c.i.nu.11.de confir. vti.vel inuti.fo.140.

4 ¶Priuilegia virginitatis que sint.in.c.causam.nu.2.de proba.fo.33.

5 ¶Priuilegium cōcessum ecclesie per imperatorē non potest per ipsum amplius renocari.in.c.super.nu.4.de appel.fo.98.

2 **¶Priuilegiatus** an vtatur priuilegio suo contra partem priuilegiatum.in.c.auditis.nu.8. de resti.in integ.fo.157.

¶Priuilegiatus

3 ¶Priuilegiatus ne possit cõueniri nisi in certo loco potest ex suo cõtractu in alio cõuentri & quomodo intelligatur tale priuilegiũ.in.c.dilecti filij.nu.1 & 9.de fo.compe.fo.84.
¶Priuilegiũ 2ceſſus bolb⁹ alicuius loci trãsit etiã in clericos.ibi.nu.3.
5 ¶Priuilegiatus quo casu vtatur priuilegio cõtra pariter priuilegiatũ.in.c.ad aures.nu.3.de prescrip.fo.25.
7 ¶Priuilegiatus nõ ds parere suo superiori 3tra tenorem sui priuilegij.in.c.sane si epi.nu.1.de excess.prela.fo.129.
¶Priuilegium libertatis vel immunitatis potest concedi per papã ecclesiꝫ etiam in preiudicium epi.ibi.nu.2.fo.130.
¶Priuilegia ecclastica violãs dr venire ꝛ libertatẽ ecclastica.ibi.nu.3.
7 ¶Priuilegiati vt tempore interdicti possint in ecclesia sepeliri nõ vtentur tali priuilegio si sunt excõicati vel nominatim interdicti.in.c.vt priuilegia.nu.1.de priui.fo.144.
¶Priuilegiũ nunq̃ tollit si casus sup quo est cõcessum non euenit secus si euenit qr tunc tollit p tps de quo.in.d.c.vt priuilegiati.ibi.nu.4.
7 ¶Priuilegiatus de aliqd nõ faciendo si illud postea fecerit perdit suũ priuilegiũ.in.c.fi de terra.nu.1.6.de priui.fo.137.
¶Priuilegiatus an perdat priuilegium suum si per multũ tẽporis venit contra illud ignoranter.ibi.nu.7.
4 ¶Priuilegiatus in causa prefertur priuilegiato in genere.in.c.in ꝑsentia.nu.38.de proba.fo.17.
¶Priuilegiatus habens potentius priuilegium prefertur alteri priuilegiato minus potenti.ibi.nu.39.
¶Priuilegiatus non vtitur priuilegio contra priuilegiatum paris potentie.ibi.nu.40.
6 ¶Priuilegiati q̃ pariter duo reperiunt remoto priuilegio quo ad vnũ non extenditur ad alium.in.c.nuper.nu.3.de declinis.fo.155.
7 ¶Priuilegiatus nõ admittens vel conservans priuilegia alterius priuatur suis.in.c.dilecti.nu.1.de priui.fo.137.
6 ¶Priuilegiatus non vtitur priuilegio contra pariter priuilegiatum.in.c.cum causam.nu.2.de preben.fo.48.
3 ¶Priuilegiatus an et quando vtatur priuilegio contra priuilegiatum.in.c.fi.nu.2.de ordi.cog.fo.150.
3 ¶Priuilegiatus ne extrabat extra suã diocesim non vtit suo priuilegio si alium extra diocesim ipse extrabit si priuilegium non fuit concessum motu proprio.in.c.prudentiã.nu.9.de mut.pct.fo.102.
5 ¶Priuilegiato an aliquo casu possit iustitia denegari.in.c.qua fronte.nu.12.de appel.fo.102.
1 ¶Priuilegiatus citatus cõtra priuilegiũ suum tenet cõparere & allegare priuilegium suũ.in.c.cum ordinem.nu.4.de rescrip.fo.48.
4 ¶Priuilegiati a fercõdo testimonio an & quo casu possit cõpelli & qñ peccent nõ testificando.in.c.j.nu.4 de testi.cog.fo.90.
7 ¶Priuilegiatus an vtatur priuilegio cõtra priuilegiatum.in.c.cũ pro causa.nu.2.de sen.excom.fo.171.

1 **¶Probare** volens se ignorasse statuta an admittatur.in.c.cognoscentes.nu.9.de consti.fo.18.
Et que probatio admittetur.ibi.
¶Probans absentiam a prouincia an legitime probet ignorantiam cõstitutionis vel statuti.ibi.nu.10.fo.19.
1 ¶Probare volens se ignorasse statuta an admittatur cum iuramento.in.c.j.nu.12.de postula.prela.fo.108.
4 ¶Probari possunt per seruos que domi agantur qñ agitur inter virum & vxorem.in.c.in literis.nu.2.de testi.fo.56.
7 ¶Probari quo potest qñ accusatio fiat ppter questum.in.c.significante nu.5.qui matrimo.accu.pos.fo.44.
7 ¶Probare quis non admittitur qñ pbatum non releuat.in.c.ad id qñ.nu.2.de sponsa.fo.8.
6 ¶Probandi ius transfert in aduersarium ille qui ds intentionẽ fundatam.in.c.cũ apostolica.nu.12.de bis que fi.a prela.fo.69.
4 ¶Probari possunt per forinsecos que in capitalis agũtur.in.c.veniẽs.nu.4.de testi.fo.72.
2 ¶Probare dicitur ille qui habet intentionem suã fundatã de iure communi.in.c.j.nu.10.quod metus cau.fo.149.
5 ¶Probare quis habet in causa appellationis appellans an appellat⁹.in.c.per tuas.nu.6.de appel.fo.125.
2 ¶Probare non admittitur quis id quod pbatum non releuat.in.c.cum contingat.nu.6.de offi.deleg.fo.99.
4 ¶Probare an sufficiat cõrmationem ad pbationem prius cõfessor.in.c.inter dilectos.nu.9 de fide instru.fo.102.
7 ¶Probari potest quem esse filium adulteri licet mater cum vno moretur.in.c.causam que.nu.2.qui filij sint legi.fo.38.
7 ¶Probari potest non consensus vt putat per absentiam vel minoritatem etatis.in.c.consultationi.nu.6.de sponsa.fo.110.
6 ¶Probatum vel factũ sufficiẽter dr qñ nil aliud requiritur ad eius valitatem.in.c.cum dilectus.nu.12.de succes.ab intest.fo.132.
3 ¶Probatio legitima que dicatur.in.c.at si clerici.nu.32.de iudi.fo.14.
2 ¶Probationes inducte ad vnũ effectũ faciunt fidem ad alium effectum interealdẽ personas.in.c.ad reprimendã.nu.14.de offi.ordi.fo.115.
4 ¶Probatio minus legitima admittitur ex defectu pbationis legitime ex natura cõmunis.in.c.fi.nu.2.de testi.cog.fo.95.
7 ¶Probatio 3tra vnũ ex pluribus inculpatis de eodẽ crimine non facit fidem contra alios.in.c.significasti.nu.6.de adul.& stu.fo.105.
3 ¶Probatio manifestissima non caluatur ex iuramento partis.in.c.finẽ.nu.21.de dolo & contu.fo.200.
6 ¶Probatio que fit per instrumentum dicitur patens et notoria.in.c.cũ olim.nu.9.de censi.fo.204.
7 ¶Probatio admittitur cõtra pbationẽ fame & si ceba est clarior offuscat effectus prioris.in.c.cum in tua.nu.3.de sponsa.fo.10.
¶Probatio etiã admittitur cõtra pbationẽ de infamia & si per secundã probã bona fama tollitur prima probatio.ibi.
¶Probatio admittit als nõ integra vbi facultas pbãdi deest.ibi.nu.7.
¶Probatio consanguinee an admittatur super non consanguinitate contra famam.ibi.nu.9.
7 ¶Probationes non possunt amplius reprobari post conclusionẽ in causa.in.c.cum olim.nu.3.de ver.signi.fo.186.
5 ¶Probatio euidens vti requiritur non sufficit pbare per iuramentũ.in.c.& ratione.nu.11.de appel.fo.94.
6 ¶Probatio instrumẽtalis dr expressa & patens nõ solum in illis que dr recte continenꝫ in instrumẽto sed etiã in illis que indirecte pbantur ex instrumento.in.c.cum olim.nu.10.de censi.fo.204.
3 ¶Probationes facte ad excipiẽdum non prosunt ad agendũ.in.c.ij.nu.25.de ordi.cog.fo.146.
¶Probationes facte in cã summaria nõ faciunt fidem in plenaria.ibiõ.
¶Probationes facte 3 adulterã non nocent aduersario absenti: quia si esset presens multa posset obijcere.ibi.nu.34.
¶Probatiões facte in vno iudicio tam ciuili q̃ criminali an prosint vel nocent in alio.ibi.nu.41.fo.147.
¶Probationes aperti ssime si requirũtur in aliquo casu nõ sufficit vnꝰ testis cum iuramento partis.ibi.nu.42.
5 ¶Probatio facilis dicitur illa que fit per instrumẽtum vel testes presentes vel confessionẽ partis.in.c.sepe cõtingit.nu.8.de app.fo.112.
2 ¶Probatio semiplena nõ admittitur cõtra plene pbantẽ. Auto.in.c.vt nostrum.nu.1.de offi.archi.fo.67.
4 ¶Probationes aduersario subtrahens an debeat perdere causam.in.c.intimauit.nu.4.de testi.fo.54.
4 ¶Probationes debent esse lucidiores cõtra clericum q̃ cõtra laicum in c.licet.ci.j.nu.1.de testi.fo.56.
1 ¶Probare nõ dicit qui pbat per vnũ testẽ qñ sumpsit in se onus pbãdi super aliqua pena.in.c.cũ dilecti.nu.7.de elec.fo.153.
4 ¶Probatio est rei dubie p argumenta ostensio.in rub.nu.1.de pba.fo.2.
¶Probatio est proba actio.ibi.nu.2.
6 ¶Probatio p instrm dr euidens.in.c.cũ dilecti.nu.2.de dona.fo.105.
7 ¶Probationes diuerse differẽtes in mõ a quemẽtes quo ad intentionẽ agentis an cõiungi debeant.in.c.trãsmisse.nu.8.qui fi. sint legi.fo.39.
3 ¶Probatio certa nascitur per violentas presumptiones.in.c.fi.§. porro.nu.11.vt lite non contesta.fo.115.
2 ¶Probatio dubia non relevat pbantem etiam qõ sit ecclesia.in.c.audiatis.nu.4.de resti.in integ.fo.157.
4 ¶Probatio euidentissima est que fit per indubitata instrumẽta.in.c.ij.nu.12.de proba.fo.22.
¶Probatio partis dilatione a iudice non data valet.ibi.nu.17.
¶Probatio falsitatis testium nõ retractat sniam quando index non fuit secutus eorum dicta.ibi.nu.22.fo.22.
¶Proponẽs factũ qualificam ad vtrũq̃ probãdum videtur se astringere secus si non est qualificatum.ibi.nu.31.fo.23.
¶Probans factum sine qualitate non probat id quod intendit.ibi.nu.23.fo.22.& nu.32.fo.23.
Quo ad que non fuisset quis admissus distributiue debet vtrũq̃ probare deducens in libello.ibi.nu.33.
4 ¶Probatio plena requiritur in crimine simonie etiam qñ agitur civiliter.in.c.veniens ad nos.nu.4.de testi.fo.45.
3 ¶Probationes debent incontinenti offerri quando non petuntur dilationes multum longe intra quas offert se exhibiturum.in.c.literas.nu.6.de resti.spo.fo.181.
5 ¶Probatio dubia recipit interpretationem ex partium confessiõe.in.c.cum venerabilis.nu.37.de excep.fo.12.
4 Astringere potest quis se ad plura probanda in suum preiudiciũ non autem in preiudicium publicum.in.c.licet.nu.34.de proba.fo.23.
4 ¶Probatio est facienda in dicto & non valet si fit notario vel alteri.in.c.ex literis.in.vij.no.de proba.fo.6.

☞ Loise.vide glo.Ioh.fing.in.l.iubemus.C.de lib.cau.vbi confessio facta coram tabellione vel cõa in dicto non in figura in dicto non valet de qua fit festum Sali.in.l.j.C.de confes.& in.l.generaliter.C.de non nu.pecunia.& Bald.& Angel.in.d.l.iubemus.& Bald.in.c.j.de pace iur.fir.in vsib.feu.& vide glo.in.l.hac consultissima.C.de testa.que dicit quod testes debent in rare in causa coram iudice & non coram tabellione.& vide glo.in.c.clericꝫ.§.questio.vij.& vide Ange.cõsilio.cccix.als.cccij.vbi dicit qõ non valuerunt reprehendi inducte a ianuensibus contra florentinos ex quo non fuit facta probatio debiti coram potestate sed coram

notario.ꝛ vide glo.ꝛ ¶Domi.in.c.solet.de sen.excō.li.vi.ꝛ ¶Dñs.in.c.pre sentꝰ.§.si vero.de testi.eo.li.ꝛ vide Bal.in.l.si ea.C.qui accu.nō pos. in.§.ꝛo.vbi dicit qō nō dicitur ꝓducta accusatio si est ꝓducta tabellioī vt ostēdat indici.ff.de fur.l.semꝓ pronia.ꝛ subdit Bal.in.o.l.si ea.qō nō satisfaciat termino qui cōparet coꝝ tabellione ꝛ nō coꝝ iudice ꝑ inst. in.Liubemus.C.de lib.cau.sed Bar.in.l.eos.C.de app.dixit qō instru menta possint ꝓduci coꝝ notario refert ꝛ sequit illud dictū ¶Det. de anch.in.c.coꝝ.in col.iiij.de appel.lib.vi.sed cōtra reprobatur: qꝛ no tariꝰ est deputatꝰ ad scribēdū ꝛ nō ad recipiēdum sm Ang.in.o.Leos. ꝛ in.l.in offerendis.ꝛ in.l.precipimus.C.eo.ꝛ ibi ctiā Bal.nā ꝓductio instrumenti est ꝓbatio: vt in.c.cōtingit.de fide instru. Sed ꝓbatio est fienda iudici vt dictū est: ꝓbat etiam in.l.ꝓcurator.C.de eden.in.l.i.C. de rebus alie.nō alie.in verbo ꝑfidi puincie ꝓbatus fuerit.ꝛ in.c.eos. in verbo religioni iudiciarie.C.de testi.ꝛ in.l.si qñ.§.sed cū oporteat.C. eo.ꝛ in.l.idcirco.in verbo ꝓsidi puincie ꝓbauerit.C.qui. ex cau.ms. in integ.resti.ꝛ in.l.docet anctillā.in verbo in notiōe ꝓsidis.C.de rei vē di.ꝛ in.l.i.in verbo ei qui super ea re cogniturus est ꝓbandum.C.de cō di.ob tur.cau.ꝛ vide gl.in.§.item sepe.iiij.q.iij.ꝛ facit quod voluit Jn no.in.c.quoniam contra.de ꝓba.quem refert ꝛ sequitur Bal.in.l.nul lum.C.de testi.qō notarius non pōt scribere qō testis deposuit trepide qꝛ hoc spectat ad iudi.nō ob.aut. supplicatio.C.de preci.ꝑ.offe.quā allegat Bar.ꝑ picto suoꝝ qꝛ supplicatio non est ꝓbatio. vide do.in.c.ḣ. de fo.cōpe.lib.vi. Sed iudicio meo Bar.pōt saluari qꝛ debet intelligi quod ꝓductio dꝫ fieri notario nō vt ipse cognoscat ꝛ examinet: sed vt ꝑ ipsum iudex consignetur: nam ter.d.aut. supplicatio loquit quo ad re ceptionem vel pectionem non quo ad examinationē ꝛ diffinitionem. Ita dixit Jo.and.in.c.romana.in.j.responso.ꝛ ibi do.de app.lib.vi.et per consequens dictū eius debet intelligi sm legē quā alle.ꝛ voluit idē Bar.in.l.nō solum.§.liberationis verbo.ff.de lib.leg.ꝛ Lud.roma.cō fil.cen.incip.allega.doctoris.

4 ¶Probatio dubia de ꝑ se non releuat ꝓbantem.in.c.in presentia.nu.5. et.6.de ꝓba.fo.14.

¶Probatio in genere non ꝓdest si quelibet species genere non cōsequit ad effectum quem ꝓponitur.ibi.nu.9.

¶Probatio generalis non declaratur sm subiectam materiam vel intē tionem ꝑferentis.ibi.nu.10.

¶Probatio ambigua interꝓretatur contra ꝓbantē.ibi.nu.34.fo.16.

1 ¶Probatio euidens quomodo cognoscatur.in.c.cum contingat.nu.3. de reseri.fo.69.

7 ¶Probatio ꝓpinquorum cum iuramento necessaria est ad separandū matrimonium propter impotentiam et quot debeant esse numero ꝛ in eorum defectum loco ꝓpinquoꝝ assumantur vicini.in.c.si.nu.11.de frigi.ꝛ male.fo.16.

7 ¶Probatio per iuramentū admittitur qñ aliquid consistit in cōsciēcia alicuius.in.c.accedens.nu.3.de cri.fal.fo.119.

6 ¶Probationes semiplenę tendentes ad eundem effectum iunguntur ꝛ faciunt plenam.in.c.cum dicerus.nu.17.de succes.ab intest.fo.132.

4 ¶Probationes imperfecte tendētes ad vnū cōiungitur secus si tendūt ad diuersa.in.c.cum causam.nu.2.de ꝓba.fo.32.

3 ¶Probationes facte ab excipiente non prosunt volēti agere super eadē re.in.c.si.nu.8.de ordi.cog.fo.150.

7 ¶Probatio per vnum testem ꝛ famam quid operetur.in.c.quod nobis. nu.5.de clandesti.despon.fo.16.

7 ¶Probatio non admittitur cōtra ꝓsumptionē iuris.in.c.is qui.nu.4. de sponsa.fo.12.

5 ¶Probatio debet in specie ꝛ non in genere concludere.in.c.auditis.nu. 25.ꝛ.28.de preseri.fo.36.

2 ¶Probationis spēs quot sint.Ant.in.c.in presentia.nu.3.de renū.fo.25.

7 ¶Probatio semiplena excusat quem a calūnia vel a pena talionis.in.c. qualiter ꝛ qñ.cl.ij.nu.22.de accusa.fo.65.

3 ¶Probatio generalis que in nulla specie admitteretur reꝛcitur non ex pectata aliqua declaratione probare volentis.in.c.ij.nume.3.de restit. spolia.fo.166.

1 ¶Probationes dubie inter pretantur contra illum qui ꝓducit.in.c.du dum.cl.ij.nu.37.de elec.fo.178.

3 ¶Probatio vñ difficilis est tñ quibus modis ꝓbetur: remissiue.in.c. sepe.nu.2.et.3.de resti.spo.fo.191.

3 ¶Probatio facta fine dilatione an valeat.in.c.i.nu.16.de dila.fo.132.

1 **¶Processus** factus cōtra rationem non est ipso iure nullus nisi fit peccatum in forma.in.c.ex insinuatione nu.2.de reseri.fo.86.

5 ¶Processus factus coꝝ ordinario qui peccsit tāq̄ delegatus an valeat. in.c.cū ex officij.nu.26.ꝛ.32.de preseri.fo.37.

2 ¶Processus factus coram iudice recusato est nullus.in.c.cum sup.nu.1. de offi.deleg.fo.87.

5 ¶Processus initus per iudicem recusatum an teneat citra aliquā appel lationem.in.c.cū speciali.nu.12.de appel.fo.130.

2 ¶Processus factus coꝝ vno ex duobus iudicibus datis nō valet.Ant. in.c.veniens.nu.1.de renun.fo.32.

3 ¶Processus factus dū litigat de vigore secūdarum literarū an interim valeat.in.c.audita.nu.7.ꝛ.15.de resti.spo.fo.167.

6 ¶Processus est dādus iudici ex quo debet ꝺari copia parti.l.c.ea que. nu.13.de sta.mona.fo.183.

5 ¶Processus publicatio nō est de substātia iudicij a deo qō sūa lapsa ꝑ cessū nō publico valet.in.c.cum.J.ꝛ.Al.nu.10.de re iud.fo.76.

5 ¶Processus factus coꝝ iudice recusato non valet ante q̄ discutiat super exceptione recusationis.in.c.ij.requiris.nu.5.de appel.fo.110.

4 ¶Processus cōtumacie primitinus vel fundatus super cōtumacia non valet ꝛ si iudex eam ignoret.in.c.quoniam.nu.11.de proba.fo.28.

5 ¶Processus nullus ex defectu ordinis nō seruati pōt per solū principē conualidari de plenitudine ptātis.in.c.cū olim.nu.27.de re iudi.fo.61.

¶Processus magis vitiatus ex defectu ordinis quā cause.ibi.

5 ¶Processus factus coram iudice ad quem per illum qui falso dixerit se appellasse vel tacuerit se appellationi renuntiasse rescindit.in.c.si duo bus.nu.11.de appel.fo.93.

¶Processus factus contra absentem cui exceptio legitima competebat an valeat.ibi.nu.13.

2 ¶Processus an ꝛ qñ presumat.Anto.in.c.in pūtia.nu.12.de renū.f.25.

3 ¶Processus redditur nullus nō seruato iuris ordine.in.c.exhibita.nu. 10.et.12.de iudi.fo.43.

3 ¶Processus factus contra citatū ꝛ contumacem quem ignorat iudex an sit in territorio vbi deliquit nō valet.in.c.si.nu.10.de fo.cōpe.fo.89.

2 ¶Processus in beneficialibus quomodo fiat.Anto.in.c.accepimus.nu. 9.de eta.ꝛ quali.fo.48.

1 ¶Processus factus super literis surreptitijs an ꝛ qñ valeat.in.c.ad au dientiam.nu.10.de reseri.fo.79.

7 ¶Processus non annullatur si sūa redditur nulla.in.c.ad petitionem. nu.10.de accusa.fo.63.

4 ¶Processus publicatio tūc impedit ne admittant ampliꝰ testes qñ sūa pōssūmāre in rē iudicatā: alꝫ secus.in.c.iurauit.nu.4.de ꝓba.fo.10.

1 ¶Processus pendēs coram duobus iudicibus ordinarijs ꝛ paribus an vterq; processus valeat ꝛ quid si sint late due sententie contrarie.in.c.cū ¶D.nu.34.de constitu.fo.29.

3 ¶Processus factus a non cōpetenti iudice an valeat.in.c.si diligēti.nu. 31.de fo.compe.fo.76.

1 ¶Processus varij facti super varijs reseriptis an valeāt pendet ex vali ditate reseriptoꝝ.in.c.cū cōtingat.nu.2.de reseriꝑ.fo.69.

¶Processus factus super reseripto surreptitio nō est ipso iure nullus ſ factus contra formā reseripti sic.in.c.cū dilecta.nu.5.de reseriꝑ.fo.60.

1 ¶Processus factus super reseripto nullo retractatur licet pars non op posuerit falsitatem reseripti quia ignorabat.in.c.nōnulli.§.sunt ꝛ alij. nu.7.de reseriꝑ.fo.75.

1 ¶Processus factus cōtra maiores an valeat si nō opponatur.in.c.sedes apostolica.nu.1.et.11.de reseriꝑ.fo.57.

3 ¶Processus factus a iudice recusato tenet nisi fuerit appellatū.in.c.ij. nu.10.vt lite non contest.fo.109.

¶Processus factus lite nō cōtest.est ipso iure nullus.ibi.nu.15.

5 ¶Processus factus coram iudice cuius ſ iurisditio poterat elidi per exce ptionē ꝛ non fuit elisa valet nisi iudex suā sciuisset iurisditionē posse de facili elidi.in.c.si duob⁹.nu.3.4.14.16.18.19.de appel.fo.92.

6 ¶Processus factus per iudicē secularem in ecclesia vel cemiterio est ipso iure nullus secus per iudicem ecclesiasticum.in.c.cum ecclesia.nu.2.4. de immu.eccle.ꝛ cemi.fo.226.

1 ¶Processus factus super reseripto quod dicebatur falsum ꝛ fuit ꝓnun tiatum verbum an valeat si postea reseriptum reperit falsum.in.c.sup literis.nu.11.de reseri.fo.69.

1 ¶Processus factus cōtra ius qꝛ iudex male intellexit canonē vel legem est nullus.in.c.causam que.nu.2.de reseri.fo.60.

¶Processus an ꝛ qñ potest ꝓnuntiari nullus parte absente.ibi.nu.3.

2 ¶Processus factus contra formam reseripti est nullus.in.c.venerabili. nu.1.de offi.deleg.fo.100.

2 **¶Proconsul** quare vtitur insignijs extra puincias et idem in legato pape ꝛ archiepūs non.in.c.ex tuarū. nu.8.de auto.ꝛ vsu pal.fo.9.

7 **¶Procurator** vel aduocatus in prima instantia non sunt idonei testes in causa appellationis idem denuntiatoꝝ in causa quā denūtiauit idem in accusatore.in.c.licet beli. nu.16.de simo.fo.77.

4 ¶Procurator in causa criminali nō pōt interuenire sed ad certum arti culum potest interuenire.in.c.ex parte tua.nu.7.de testi.fo.42.

7 ¶Procurator interuenit qñ de crimine discutitur per viam exceptiōis. in.c.super his.nu.1.de accu.fo.58.

¶Procurator admittitur in illis criminalibus in quibus nō agitur ad penam ꝛ potest esse quando de crimine agitur ciuiliter.ibi.nu.4.

¶Procurator capituli nō admittitur contra electum excipiendo contra ipsum de crimine si canonici sunt ꝙspiratores vel criminosi.ibi.nu.12.

5 ¶Procurator potest constitui per literas prinatas autētico sigillo ꝙsti tuentis sigillatas.in.c.significauit.nu.2.de appel.fo.117.

2 ¶Procurator potest petere inducias in bis in quibus ꝓbabiliter dubi tat ad ꝙsulendum dñm absentē.in.c.dilectus.nu.3.5.de ꝓcu.fo.145.

¶Procurator

¶Procurator an dominus debeat citari adeo vt vnius ipsoꝝ contumacia habeat nocere.ibi.nu.4.

7 ¶Procurator admittitur in criminali qñ reus est in vinculis vel qñ est confessum in causa.in.c.veniens.nu.20.de accusa.fo.57.

2 ¶Procurator si nō cōparet legitime in termino in quo fuit dominus citatus potest tanꝯ contumax dominus puniri.in.c.coram.nu.3.de resti. in integ.fo.161.

1 ¶Procurator si est villis persona:et dñs non:potest dñs cōpelli ad respondendum.in.c.dudum.col.ij.nu.3.de elec.fo.178.

3 ¶Procurator in animam suaz vel dñi iurat de calumnia.in.c.i.nu.6.de iura.calum.fo.122.

5 ¶Procurationes que debentur platis visitantibus non possunt preseribi etiam per tempus de quo non sit memoria in contrariū.in.c.cum ex officꝯ.nu.1.&.4.de preseri.fo.36.

¶Rationes ponuntur.ibi.nu.11.

¶Procuratores qs pōt ꝓscribere petendo non negando.ibi.nu.6.

¶Procurationes quare sunt debite platis cum habeāt reditus suoꝝ beneficiorꝝ ad hoc vt visitent diocesim.ibi.nu.9.

¶Procuratio an aliquo respectu sit ꝓscriptibilis aut in totū aut in partem.ibi.nu.12.fo.37.

¶Procuratio an possit remitti per platos aut in totum aut in partē siue expresse siue tacite.ibi.nu.14.

¶Procuratio an possit cōmutari in aliud;puta qō clerici sint obligati ꝓ procuratione alind dare siue volentes siue inuiti.ibi.nu.15.

2 ¶Procurator reuocatus quicquid agit nulliter agit.in.c.in nostra.nu. 2.&.6.de pcura.fo.144.

5 ¶Procurator debet citari post litem cōtestatam & non dominus.in.c.sepe contingit.nu.2.de appel.fo.112.

1 ¶Procuratores dati nōn solidū ꝙ simpliciter oēs habēt simul potestatem adeo qō vnus nō agit sine alio.in.c.cū dilecti.nu.2.de elec.fo.152.

2 ¶Procurator reuocatus post conclusionē in causa non impedit sniam ferri.in.c.cum dilectus.nu.14.de arbi.fo.172.

3 ¶Procurator pōt cōparere in causa qñ ipse & quando dñs.in.c.ex conquestione.nu.3.de resti.spo.fo.175.

3 ¶Procurator an censeatur reuocatus si dñs comparet per se.ibi.

7 ¶Procurator in actionibus popularib⁹ nō intervenit ex parte actoris nisi post litem contest.ex parte vero rei qñcunq; idem in publicis iudicijs.in.c.veniens.nu.11.de accusa.fo.56.

3 ¶Procurator generalis potest ex causa specialiter ꝓmissa per dñm tollere.in.c.at si clerici.ꝙ.de adultero.nu.9.de iudi.fo.17.

6 ¶Procurator habēs generale mādatū ad vendendū si fuit deceptus an dñs possit cōtravenire.in.c.cū causa.nu.5.de emp.& ven.fo.84.

1 ¶Procurator non ꝓiudicat dño in confessione quā facit.in.c.duduz.el ij.nu.6.de elec.fo.176.

7 ¶Procurator in criminalibus potest cōparere ad allegandum inhabilitatem accusatoris & idem forte ad allegādum qō inquisitio est formata sine indicijs.in.c.veniens.nu.8.&.9.de accusa.fo.56.

5 ¶Procurator ad eligendū qui & ipse habet ius eligendi nō pōt ex ꝓpria sua vnū eligere & tanꝯ ꝓcurator eligere alium nisi habuisset in mandatis talem eligere.in.c.cum olim.nu.9.de re iudi.fo.61.

6 ¶Procurator habens mādatum vt possit agere totum id qō potest dñs personaliter censetur sibi data potestas agendi ea que requirūt specialem mandatum.in.c.cū dilectus.nu.8.de reli.domi.fo.187.

2 ¶Procurator capituli vel vnus canonicus petit,palliū nōe electi de cōsuetudine.in.c.ad honorē.nu.11.de auto.& vsu pal.fo.8.

2 ¶Procurator non recuperat intrinsecas expēsas factas in itinere dum iret p dño vt puta expensas factas in infirmitate.in.c.cum pro causa. nu.4.de pcur.fo.142.

¶Procurator ad qdā negotia expressa & ad,alia an cōprehendat similia vel maiora ex ꝓpriis.in.c.sedes apostolica.nu.7.de reseri.fo.57.

¶Procurator super casibus requirentibus speciale mādatum non pōt se intromittere super rebus arduis speciale mandatū requirentibus. ibi.nu.8.et.10.

1 ¶Procuratorem prelatus solus potest constituere sed si vult ipsum facere generalem vel in perpetuum requiritur consensus capituli.in.c.edoceri.nu.8.de reseri.fo.65.

☞ Conse. Et qui pōt per se agere potest ꝓcuratorem constituere: vt in.l.j. ff.de pcu.& ibi no.Bar.idē in religiosis notāter ponit Inno.in.c.cum ꝙ.&.A.de restitu.facit bo.ter.in.c.petitio.de pcu.& in.c.j.eo.ti.&m vnū intellectum:nam licet tutor ante lit.contest.non possit ꝓcuratorem constituere:vt in.l.neq; tutores.C.de ꝓcurat.Abbas seu prelatus potest tanꝯ habens liberiorem administrationem.no.Abb.in.c.edoceri.pal leg.nu.8.Ego quo ad primū dictus.l.quod qui pōt per se agere potest ꝓcuratorem cōstituere.addo bo.ter.& ibi Barto.in.l.etiā.ꝙ.ex ꝓterito tpe.ff.de ma.vind.vbi dicit Bart.qō eo casu quo minor potest stare in iudicio & per se agere potest,& constituere ꝓcuratorem:facit qō voluit Barto.in.l.seruus.ff.de alie.& cib.leg.vbi dixit quod eo casu quo seruꝰ potest stare in iudicio pōt cōstituere ꝓcuratorem & idem dixit in fratribus in minoribus:facit quod voluit do.Dñs.de san.Gemi.in.c.fi.de iudi.lib.vj.vbi dixit quod eo casu quo filiusfamilias potest stare in iudicio sine cōsensu patris poterit cōstituere ꝓcuratorē.& alleg. Inno.in c.cū.ꝙ.A.vi de Bal.in rub.de pcu.& hic ma.po.suis vbi de hoc dicit se allegare casum.in.l.fi vnus.ꝙ.filiusfa.cū.ꝙ.seq.ff.de inter.& qd voluit idem Bal.in.l.ij.ꝙ.fi curatores.ff.qui pe.tu.& l.l.neq;.C.de pcu.& in.l. reos.in.col.C.de accu.vbi dixit qō vbi pater pōt cōparere in iudicio & in cā criminali ꝓ filio poterit constituere ꝓcuratorē.idē voluit Gusl. naso.in.c.auditis.de pcu.& Benedi.de plumbino.in.l.seruos.ff.de lib. cau.& Inno.& ibi do.meus do.And.barba.Sicu.in.c.intelleximus.de iudi.& hic.& per do.Abb.in.de.cū.ꝙ.&.A.in nu.24.ver.mūc extra gl.& adduco glo.in.l.j.C.de preci.impe.offe.que dixit qō eo casu quo seruꝰ pōt stare in iudicio qō per se poterit impetrare reseriptū & ꝓ cōsequēs per ꝓdicta poterit ꝓcuratorem constituere.& adduco eūdem do.Abb. post alios.in.c.ex parte.de resti.spo.nu.7.vers.nota vnū casum.vbi per illū ter.dixit qō vbicūq; quis pōt esse in iudicio per se pōt ꝓcuratorem cōstituere:vbi a perte.pbat.& videglo.in cle.religiosus.super ver.cōstituere.& ibi do.Abb.post alios in post.suis.de pcur.

5 ¶Procurator potest substituere alium ꝓcuratorē post litem contestatā. in.c.cum causam.nu.10.de appel.fo.131.

3 ¶Procurator vel alius administrator an debeat iurare de veritate dicēda:remissiue.in.c.fi.nu.26.de iur.cal.fo.131.

4 ¶Procurator dicit habere officiū.in.c.post cessionē.nu.3.de ꝓba.fo.10.

¶Procurator absolueus ab excōicatione ex tacita volūtate ꝓstituentis potest acceptare iterum ꝓcuram.ibi.nu.13.

¶Procurator excōicatus repellitur ab exercitio pcure.ibi.nu.15.

¶Procurator datus ad substituendum vt nudus minister nō pōt alium substituere.ibi.nu.18.

7 ¶Procurator qui palio in baptismo interuenit an ꝓ se cognationē spiritualem acquirat.in.c.veniens.nu.4.de cogna.spiri.fo.29.

2 ¶Procurator censetur reuocatus per dationem alterius.in.c.volentes. nu.3.de offi.lega.fo.108.

2 ¶Procurator ad agendū intelligit etiam datus ad defendendū sed qd si est posita dictio taxatiua.in.c.accedens.nu.4.de pcu.fo.144.

Et vide in.c.constitutus.ad fi.nu.5.

2 ¶Procurator potest vina voce reuocari licet fuerit per scripturā constitutus.in.c.ex insinuatione.nu.1.de pcu.fo.140.

2 ¶Procurator sine mandato legitimo nō auditur.in.c.j.nu.1.&.3.de procurato.fo.139.

¶Procurator qui negatur ꝓcurator non auditur etiam ꝓmittens de rato.ibi.nume.3.et.6.

¶Procuratorium sine mandatum an possit ꝓbari tam per testes quam per instrumentum.ibi.nu.5.

7 ¶Procurator potest intervenire in criminalib⁹ qñ inquisita est vniuersitas que per se comparere non potest:quia est impossibile.in.c.veniēs nu.14.de accu.fo.57.

¶Procurator in criminalibus admittitur ꝓ persona que impedimēto turis nō potest comparere prout est monialis.ibi.nu.15.

¶Procurator excipiens cōtra crimen notorium exceptionem admittit: alias secus.ibi.nu.16.

¶Procurator non admittit qñ ꝓ crimine venit imponēda pena capitalis vt mortis vel emissionis libertatis vel cpitatis.ibi.nu.17.

¶Procurator in criminalibus non admittitur qñ ꝓ eis imponitur alia pena quā pecuniaria:licet multi dicāt quod a relegatione citra admittitur ꝓcurator.ibi.nu.18.

¶Procurator quare non potest intervenire in casu vbi venit imponēda alia pena quam pecuniaria.ibi.nu.19.

2 ¶Procurator cōstitutus ad exigendū & ad fidē faciēdā de receptis nō cēsetur cōstitutus ad cōstituendū se recepisse & nō ꝓiudicat dño nisi constet de recepto.in.c.cū olim abbas.nu.4.de offi.deleg.fo.97.

¶Procurator cōstitutus ad mutuū recipiendū nō cēsetur cōstitutus ad confitendū de mutuo recepto nisi cōstet ex alio ꝙ ex confessione.ibi.nu.5.

¶Procurator ad vendendum an possit transferre dominium habita fide de pretio.ibi.

¶Procurator constitutus ad vendendum an preiudicet domino si confitetur se habuisse pretium.ibi.nu.6.

¶Procurator an possit transgredi fines mandati presente et nō contradicente domino.ibi.nu.8.

¶Procurator an possit iurisditionem ꝓrogare.ibi.nu.10.

5 ¶Procurator qui appellauit a sniā an possit appellationem ꝓsequi si postea excōlcetur.in.c.significauerunt.nu.19.de excep.fo.17.

¶Procurator tenet appellationē interponere nō aūt ipsam ꝓsequi.ibi.

5 ¶Procurator generalis pōt inhibere ꝓcuratori specialiali qō ex causa verisimili nō cogitata p dñm.in.c.dilecti filij.el.ij.nu.4.de app.fol.135.

1 ¶Procurator reuocatus ante certificationē reuocatiōis quicquid agit tenet.in.c.ex parte decani.nu.7.de reseri.fo.81.

¶Procurator an & quando possit reuocari.ibi.nu.10.&.12.

¶Procurator habens speciale mandatum an possit literas impetrare. ibi.nume.14.

3 ¶Procurator potest intervenire in causa depositionis episcopi.in.c.veritatis.nu.6.de dolo & contu.fo.206.

¶Procurator non admittit ad defensam absentis in criminalibus vbi

venit imponenda pena maior.ibi.nu.20.
¶Procurator admittitur in causis criminalibus qñ pena que ex crimine imponi pt est requisibilis in absentem als secus.ibi.nu.31.fo.208.
7 ¶Procurator nō admittitur in criminalibus nisi ad allegādum absentiam inquisiti vel als exceptiones ipsum crimē nō tangentes.in.c.veniens.nu.15.21.de accu.fo.56.
2 ¶Procurator nō potest cōpromittere nec trāsigere sine speciali manda to r aliter fecerit tenetur de suo facere.in.c.per tuas.nu.2.r.6.de arbit.fo.171.r nu.16.fo.176.
2 ¶Procurator si est renocatus post cōclusionē in causa nō est impedimē to quin sua ferri possit.in.c.auditis.nu.1.2.r.4.de pcu.fo.143.
¶Procurator nō potest renocari post litē cōtesta.sine causa contradicēte aduersario.ibi.nu.8.
7 ¶Procurator si repetat usuras que suo principali fuerint extorte nō potest sibi obici vt ipse restituat quas extorsit:qr venit ex alterius persona.in.c.michael.nu.3.de usur.fo.115.
1 ¶Procurator absentis habet vocem in electionibus.in.c.congregato.nu.1.de elec.fo.175.
7 ¶Procurator vbi nō debet intervenire r intervenerit iudiciū est nullū.in.c.veniens.nu.23.de accusa.fo.57.
3 ¶Procurator potest constitui ab oibus illis qui possunt esse in iudicio.in.c.ex parte.nu.7.de resti.spo.fo.183.
2 ¶Procurator habens generale mādatū nō potest facere illa que requirunt speciale mandatum nisi sit procurator cum libera.in.c.petitio.nu.1.de procur.fo.144.
¶Procurator cū libera censetur cōstitutus si dñs permittat habere ratū quicqd procurator egerit vel si fuerit data plena administratio.ibi.nu.2.
¶Procurator cōstitutus ad litē cōtestādam r in cōsecutiuis vt substituat alium potest ipse per se totam litem agere.ibi.nu.3.
3 ¶Procurator pōt cōstitui ad opponēdū crimina cōtra aliquē r ad hoc requiritur speciale mādatū.in.c.cum dilecti.nu.2.de do.r cōtu.fo.202.
¶Procurator si dś in aliqua causa cōstituit r non inueniatur an imputet nō valēti cum reperire r quid fiet isto casu.ibi.nu.14.fo.204.
1 ¶Procurator effectus dñs instārte an possit renocari per dñm.pprium in.c.qr propter.§.vel saltem.nu.1.de elec.fo.163.
5 ¶Procuratores duo substituti ab eodem nō insolidū r vnus neget r alter confiteat nil agunt tanq̄ scd̄m.Inn.c.fi.nu.10.de re iudi.fo.85.
3 ¶Procurator pōt ante litē cōtest. cōstitui ab ecclesia seu epo secus a tutore vel curatore.in.c.cum causam.nu.4.de iurs.cal.fo.128.
¶Procurator an debeat habere terminū ad respondendū positionib9 r ad consulendum dominum.ibi.nu.8.
3 ¶Procurator potest respondere pro domino si tū est nimis cautilosus potest iudex officio compellere dñm vt ipse respondeat.in.c.pastoralis.nu.1.de iudi.fo.37.
3 ¶Procurator an iurabit de calūnia si dominus est absens.in.c.ceterum.nu.7.de iura.cal.fo.127.
2 ¶Procurator ad negotia an possit alium substituere.in.c.fi.§.ceterum.nu.4.de offi.deleg.fo.105.
2 ¶Procurator renocatus non impedit iudicium cum eo agitatum si hu iusmodi renocatio erat tam iudici q̄ aduersario incognita.in.c.mādato.nu.1.de pcu.fo.142.et nu.5.et.7.fo.146.
¶Procuratoris renocatio nō preiudicat si est facta post lit.conte.aduersario ignorāti:sibi renocanti fca.ibi.nu.2.
¶Procurator rei quātūcūq̄ cōster de mādato dś semper cauere de iudicatum solūdo nisi dns fideiusserit pro eo secus est in procuratore actoris r de ratione differentie.ibi.nu.3.
¶Procurator si est renocat9 per mortē dñi r hoc ignoret iudex r aduersarius an teneat iudicium cū eo agitatum.ibi.nu.6.
¶Procuratoris renocatio si est facta ante litem contest.an debeat notificari parti vel iudici.ibi.nu.7.
¶Procuratoris renocatio dś notificari iudici r parti per ipsum renocātem r non per alium.ibi.nu.8.
3 ¶Procurator laicus iurans de calūnia opz q̄ habeat speciale mādatū nisi sit syndicus vniuersitatis tutor vel curator secus in procuratore clerici.in.c.i.nu.15.de iura.cal.fo.123.
2 ¶Procurator ex qbus presumatur habere consensum dñi ad agendum in.c.cum in iure.nu.9.de offi.deleg.fo.97.
¶Procurator de cuius mandato dubitatur potest cogi ad promittēdū de rato.ibi.nu.10.
2 ¶Procurator non admittitur qñ requiritur presentia personalis.in.c.exposuit nobis.nu.11.de dila.fo.139.
¶Procurator an preiudicet dño in cōtendo r dolū cōmittēdo.ibi.nu.13.
¶Procurator ē non cōpellitur quis cōstituere in causa ardua.ibi.nu.15.
¶Procurator cōstitutus vt possit oia facere que dñs pōt an videatur cōstitutus in his que requirūt speciale mandatū.ibi.nu.18.
¶Procurator cōstitutus ad certa negotia cū clausula ppmittens habere ratū quicqd ipse fecerit an videatur ex hoc cōcessa libera.ibi.nu.19.
2 ¶Procurator simpliciter cōstitutus ad lites censet constitutus tam ad presentes q̄ ad futuras.in.c.nō inuste.nu.2.de pcu.fo.146.
¶Procuratores plures dati non censentur dati insolidum nisi dicatur adeo quod vnus sine alio non potest aliquid facere.ibi.nu.3.
¶Procurator primo datus an censeatur renocatus per datione secundi.ibi.nu.4.
¶Procurator in causa principali datur etiam in causa appellationis si vult ibi.in.d.c.non inuste.nu.5.fo.146.r nu.13.fo.147.
¶Procuratores plures insolidū ad negotia dati an vnus possit ab alio erigere.ibi.nu.8.
3 ¶Procurator dś esse instruct9 adeo qō si dicat se velle consulere dñm cōdemnatur in expensis nisi sit casus de nouo emergēs.in.c.in pertractādis.nu.3.de iur.cal.fo.126.
¶Procurator etiā generalis non iurat de calumnia nisi habeat speciale mandatum secus in alīs administratoribus.ibi.nu.1.r.2.
¶Procurator habens speciale mandatum ad iurandum de calūnia nō obligat dominum nisi fuerit dictum in tali causa.ibi.
¶Procurator ad negotia quando iurat de calum.ibi.
1 ¶Procurator nō potest intervenire in casu electionis fiende nisi in casu necessitatis vel nisi alī de capitulo hoc velint in alīs vero causis pōt.in.c.quia ppter.§.illud.nu.1.de elec.fo.164.
¶Procurator in casu in quo potest cōstitui est cōstitutus vnus de capitulo vel vniuersitate nisi illi de collegio hoc non curent.ibi.nu.2.
¶Procurator iurans dñm esse impeditū si postea appareat nō esse vera gesta pēū nō retractent nisi ex officio iudicis r idē est si nō iurauit.n.3.
3 ¶Procurator nō dś substitui ab iuito.in.c.litterarum.nu.5.de iudi.fo.23.
¶Procurator excōicat9 nō pt apparere nec p pte actoris nec rei.ibi.nu.10.
6 ¶Procurator ls literę dat post litē gtestatā tñ sūia absolutoria sine gdē natoria pōt ferri i psonā ipsi9.in.c.cōstitut9.nu.7.de religi.do.fol.185.
2 ¶Procurator qui habuit sniam cōtra se pōt petere restitutionē in integrū aduersus eā absq̄ alio spāli mādato.in.c.§.nu.3.de offi.leg.fo.106.
3 ¶Procurator iudicat dño in negligēdo secus in dolum committendo: nam isto casu dominus non habet recursum contra eū.in.c.cum olim.nu.8.de cau.pos.r pro.fo.163.
7 ¶Procurator admittitur in causam suspecti tutoris vt remoueatur sed vt puniatur non.in.c.veniens.nu.12.de accusa.fo.57.
¶Procurator cōparens pinteresse tertiꝫ admittitur in causa criminali nō autem pro interesse inquisiti.ibi.nu.13.
7 ¶Procurator non pōt intervenire in criminalibus sed si intervenerit r oppositum nō fuerit valet iudicium potest tñ iudex r debet ipsum removere.in.c.nulli eporum.nu.4.de accu.fo.52.
¶Procurator non cogitur post litem contestatam ostendere mādatum ad instantiam partis si ante nō fuit oppositum sed ad instantiā iudicis bene poterit cogi ad ostendendum.ibi.nu.5.
3 ¶Procurator in quibus casibus preiudicet domino.in.c.i.nu.15.vt lite non contest.fo.107.
¶Procurator tenetur dño si per suam culpam r dolum male pecuniam negotia domini.ibi.nu.16.20.et.22.
¶Procurator nunquid noceat domino in omittendo.ibi.nu.17.
¶Procurator nunquid noceat dño in aliq̄ faciendo.ibi.nu.27.fo.108.
¶Procurator factus ad fideiubendum an possit renūtiare beneficio ordinis.ibi.nu.28.
¶Procurator nō pōt facere ea que tendūt in speciem donationis.ibi.
¶Procurator pudicat dño in rōsione quā ipse fecit positionibus siue vere siue ficte pura per contumaciam.ibi.nu.30.
¶Procurator ecclesie si est condēnatus in expensis ppter eius negligentiam vel delictum an fiet executio in bonis ecclesie.ibi.nu.33.
¶Procurator ex cuius facto dñs dāmificatur potest quentiri ab eo actione mandati.ibi.nu.37.fo.109.
5 ¶Procurator ante litem contestatam non potest aliū substituere postea vero sic quia est effectus dominus litis.in.c.cum bertoldus.nume.19.de re iudi.fo.70.
¶Procurator post lit.conte.non renocatur inuitus.ibi.
1 ¶Procurator generalis ex noua causa superuenīente mutat que specialiter dñs cōmisit.in.c.fi.nu.10.de cōsue.fo.105.
6 ¶Procurator datus ad pacem faciēdam potest imponere penā r obligare principalem pro obseruatione eorum que geruntur.in.c.§.nu.3.de precar.fo.80.
¶Procuratores ecclesie vel fisci quo casu possunt apponere penā in cōtractu inito cum ecclesia vel fisco.ibi.nu.5.
3 ¶Procurator admittitur in causa status ex parte se defendentis quādo erat in possessione libertatis secus si esset in possessiōe seruitutis.in.c.fi.nu.6.de do.r contu.fo.211.
3 ¶Procurator qui stipulatur ex re dñi acquirit dño vtile si nō ex re dñi teneatur dño cedere.in.c.fi.clericus.nu.13.de fo.cōpe.fo.61.
2 ¶Procurator admittitur in criminalibus ciuiliter intentatis.in.c.tue.nume.3.de procu.fo.142.
6 ¶Procurator si nō facit fidē de mandato suo potest dñs tanq̄ cōtumax accusari.in.c.venies.nu.1.de pbȳ.non bap.fo.216.
2 ¶Procuratores plures an vnus sint cōstituendi qñ sunt plures actores vel plures rei litigantes.in.c.nō inuste.nu.10.de pcu.fo.146.
¶Procurator q habuit sniam s̄ suū principalem tenet appellare r non expectare qō dñs appellet:licet sciat sniam cōtra se latam.ibi.in.d.c.nō inuste

iniuste.nu.11.et.13.fo.147.

2 ¶Procurator an repellatur si el⁹ dñs excõmunicetur.in.c.licet vndiq⁹. nu.9.de offi.deleg.fo.96.

2 ¶Procurator de cuius mãdato dubitatur debet cauere de rato ⁊ audi/tur etiam si sit pcurator in spiritualibus.in.c.coram.nu.2.7.9.de offic. deleg.fo.95.⁊ nu.12.fo.99.

¶Procurator ad agendum an admittatur sine mandato cum cautione rati.ibi.nu.5.et.7.

6 ¶Procurator ad negotia nõ põt esse testis qñ ex tali testimonio resulta/ret aliq̃ suũ cõmodũ.in.c.fraternitati.nu.8.de cleri.nõ resi.fol.19.

¶Procurator ad negotiandũ sine ad causas an possit dñm noiare.in.c. fi.§.in alĩs.nu.54.vbi te non conte.fo.120.

4 ¶Procuratoris persona inspicitur in bis que spectãt ad ordinem litis in bis vero que spectant ad peremptionẽ litis inspicitur persona dñi. in.c.q̃.nu.17.de testi.fo.36.

¶Procuratores duo cõstituti sunt ita q̃ cõditio vni⁹ p̃occupãtis nõ fit melior vnus p̃occupat alter pducit testes an.pductio teneat.ibi.nu.18.

3 ¶Procurator ds solus citari si est effectus dñs litis ⁊ in eius personam debet sua ferri als secus.in.c.causam.nu.2.de do.⁊ comu.fo.197.

¶Procurator qui prima vice põt ipse citari ⁊ nõ dñs etiã q̃ sit presens in bis que sunt parui preiudicij als secus.ibi.nu.11.fo.195.

1 ¶Procurator generalis nunquid possit impetrare rescriptum.in.c.non nulli.§.sunt ⁊ alĩ.nu.3.de rescrip.fo.75.

5 ¶Procurator an possit intervenire in causa criminali.in.c.cum te.nu.3. de re iudi.fo.78.

2 ¶Procurator vel aduocatus ostendens aduersario iura partis punitur vt falsarius.in.c.cũ olim.nu.5.de offi.deleg.fo.98.

7 ¶Procurator mandato dñi opponẽs exceptiones p̃hibitas obligat do minum ad penã.in.c.mulieres.nu.10.de sen.excõ.fo.165.

5 ¶Procurator ad agendum põt super hoc literas impetrare citra aliud mandatum.in.c.fi.nu.4.de excep.fo.20.

2 ¶Procuratoris negligentia nocet dño q̃ meliorẽ debuit eligere nisi sit maior vel ecclesia secus dolus.in.c.q̃.nu.6.de resti.in integ.fo.152.⁊ nu me.18.fol.156.

6 ¶Procurator obligatus ad pcurandum dñm tenetur procurare seruitores.in.c.quanto.nu.4.de censi.fo.202.

3 ¶Procuratorem ꝑstituere an teneat impeditus cõparere per se tã actor q̃ reus tam in causa ardua q̃ nõ tam impedimẽto lõgo vel breui tã in/sto q̃ nõ tam ante q̃ post litẽ contest.tam in causa exposcenti celeritate q̃ non.in.c.cũ dilecti.nu.13.de do.⁊ comu.fo.203.

5 ¶Procurator vel prelatus si falsant instrumenta nõ debent puniri dñs vel ecclesia.in.c.cum venerabilis.nu.8.28.⁊.29.de excep.fo.9.

7 **¶Procuratio** q̃ debeat epõ rõe visitatiõis an possit aliquo casu cõponi.l.c.ꝑstitut⁹.nu.3.de penis.fo.156.

7 ¶Procurationẽ nõ debet petere ꝓlatus nisi in casibus iure expressis vel bis similibus.in.c.cũ sit.nu.1.de simo.fo.70.

¶Procuratio debetur epõ non solũ si visitat vel consecrat loca remota sed etiam vicina.ibi.nu.2.

¶Procuratio non debet epis ab ecclesijs pauperibus.ibi.

5 ¶Procurationes que debent nunciis sedis apostolice vllo tpe prescri/bunt non solũ cõtra ipsos nũcios sed etiam aliqui clerici contra totum clerum.in.c.accedentes.nu.1.3.6.de prescri.p.fo.28.

Ad pcurationes debitas legatis ⁊ nũcijs sedis apostolice tenẽtur con tribuere omnes ecclesie ⁊ eps loci.ibi.nu.2.7.4.

¶Procurationes debite legatis ꝛc.possunt priuilegio remitti.ibi.nu.3.

4 **¶Prodigus** ⁊ furiosus tunc nõ cõsistẽtes in furore possunt testari sine curatore volẽtes ingredi monaste/rium.in.c.in presentia.nu.54.de proba.fo.19.

7 ¶Prodigus sue fame ⁊ inimicus suj ꝑpius dicitur quis qñ non curat de infamia turpi vel qñ agitur cõtra propriam honestatem ⁊ vtilitatem. in.c.fi.nu.3.de accu.fo.67.

4 ¶Prodigus an obligetur a iuramento.in.c.cum contingat.nu.11.de iu/retur.fo.157.⁊ nu.16.fo.158.

4 **¶Producens** vel scripturas publicas suas vel priuatas vel vnam publicam ⁊ aliã priuatã est sibi cõ trarius ⁊ non audituꝝ.in.c.imputari.nu.4.de fide instru.fo.109.

5 ¶Producens instrumentum falsum vel minus solẽne in sui fauorem an debeat ꝑ illud falsum vel inualidum indicari ipse ꝓducens.in.c.cum venerabilis.nu.31.⁊.39.de excep.fo.11.

¶Producens instrumentum censetur approbare ⁊ cõfiteri omnia in eo contenta.ibi.

¶Producens instrumentũ falsum ignoranter non censet in eo contenta cõfiteri nec postea ꝑ illud indicari etiam si expresse cõfiteat contenta in instrumento esse vera.ibi.nu.33.

5 ¶Producens instrumentũ nõ solenne censetur in eo contenta cõfiteri.in c.cum venerabilis.nu.37.⁊.38.de excep.fo.11.

¶Producens instrumentũ pro se vel statutum vel legem si postea appa reat cõtra se an possit condẽnari.ibi.nu.36.

¶Producens ꝑ se scienter instrumentũ falsum non potest cõtra illud al legare falsitatem secus si ignoranter.ibi.nu.54.fo.12.

2 **¶Professio** religionis facta tenet qr cessetur bonus dolus.in c.preterea.nu.5.de offi.deleg.fo.74.

6 ¶Professio religionis fit ⁊ fieri põt per ista verba trado me tibi in mo/nachũ ⁊ in fratrẽ dũmodo recipiatur ab habente potestatẽ incorporan di in religione.in.c.postrectum.nu.3.5.9.11.12.13.de regu.fo.160.

¶Professio religionis põt fieri extra monasteriũ ⁊ habitu nõ mutato ⁊ ta liter ꝑfessus cõpellitur monastice viuere.ibi.nu.7.

¶Professio aliquo casu põt fieri in manibus epi tamẽ non cogũtur religiosi ipsum acceptare.ibi.nu.12.

¶Professus in manus episcopi non venit appellatione religiosorum in materia stricta.ibi.

7 ¶Professio an fuerit facta vel non per regularem statur suo iuramento etiam si habeat contra eũ semiplenam pbationẽ qñ non apparet cõtra rium plene.in.c.cũ causa.nu.7.de rapto.fo.108.

4 ¶Professus si exiuit ordinẽ ⁊ accepit vxorẽ an inquisitor possit pcedere contra ipsum.in.c.cũ quidam.nu.4.de iureiur.fo.137.

6 ¶Professio intra tps legitimum nõ debet recipi sed facta tenet.in.c.ad apostolicam.nu.1.de reg.fo.161.

¶Professio nouitiorum oportet quod accipiatur per abbatem vel per alium loco ipsius.ibi.nu.4.

7 ¶Professio presumitur semper continuata probatis extremis sed prin cipio ⁊ fine quibus probatio medium presumitur in.c.accedentibus. nu.6.de priui.fo.141.

7 ¶Professio religionis quo fiat.in.c.consuluit.nu.2.qui cle.vel vo.fo.21.

¶Professionem recipere seu dimittere quis possit.ibi.nu.5.

6 ¶Professio potest fieri per nouitium licet nõ sit in claustro ⁊ licet bonis suis fuerit vsus ⁊ ita professus compellitur ad perseuerantiam regule. in.c.sunt nobis.nu.1.2.3.de reg.fo.162.

6 ¶Professio monachi põt recipi per solũ abbatẽ qui habet potestatẽ in/corporandi.in.c.1.nu.2.de cõuer.cõiug.fo.165.

6 ¶Professio non potest fieri extra claustrum sine causa.in.c.ex publico. nu.10.de conuer.coniug.fo.167.

6 ¶Professio que obligat professum non in specie ad aliquã religionem sed in genere diriment matrimonium postea contractum.in.c.cum virũ. nu.9.de regu.fo.160.

¶Professio nõ valeat facta in manibus alicuius religiosi.in.c.in finuan te.nu.2.qui cle.vel vo.fo.22.

¶Professio emitti an possit in domo propria in manibus episcopi vel abbatis.ibi.nu.5.

¶Professa in domo ꝓpria põt de licentia superioris bona sua possidere.ibi.

6 ¶Professus alicuius religionis contra dispositionẽ legis tenet nisi le/nitra ꝓcedat actũ annullando.in.c.q̃ in solis.nu.4.de regu.fo.157.

1 ¶Professus qui nõ est nõ põt eligi ad regimẽ ecclesie regularis nec va/leret cõsuetudo in contrariũ.in.c.cum causam.nu.1.2.6.de elec.fo.147.

¶Professus alicui⁹ religiosi ds suã ꝓfessionẽ facere i scriptis.ibi.nu.7.

¶Professus tacite potest compellere monasterium vt eum recipiat ex presse.ibi.nu.8.

¶Professus nisi expresse ꝓteat nõ põt ꝓmoueri ad aliquã plaruã.ibi.

6 ¶Professus in vna religione quo casu põt intrare in aliam etiã laxiorẽ in.c.significatum.nu.6.de reg.fo.159.

4 ¶Professio in dubio non presumitur licet ꝓbetur ingressus ⁊ monaste/rium nõ põt agere possessorio nisi ꝓbet professionẽ.in.c.nuper nobis. nu.4.de testi.fo.84.

6 ¶Profiteri an ⁊ quo casu per dilationem alicuius religionis quis dica tur.in.c.ex parte.nu.3.de regu.fo.164.

6. **¶Prohibitus** assumi ad maiorem dignitatẽ nõ censet pro hibitus assumi ad minorem.in.c. ex parte. nu.2.de decimis.fo.151.

2 ¶Prohibita an censeant ꝺia illa que nõ reperiũt ꝓfessa in regula.phibi toria ⁊ ꝺ.Ant.de but.in.c.inter corporalia.nu.20.de trãsla.prela.fo.18.

7 ¶Prohibitũ ad tps phibitũ dicit.in.c.fi.nu.2.de sacri.nup.fo.51.

6 ¶Prohibitus aliquid habere nõ censetur ꝓhibitus succedere habenti. in.c.j.nu.8.ne cle.vel mona.fo.235.

3 ¶Prohibitus aliquid de nouo facere nõ ꝓhibetur illud si est antiquum reficere.in.c.pisanis.nu.15.de resti.spo.fo.193.

2 ¶Prohibitum per vnam viam an censeatur prohibitum per aliam.in c.nue.nu.4.de procu.fo.142.

7 ¶Prohibitus clericari nõ ꝓhibetur ingredi religionem.in.c.in quibus dam.nu.1.⁊.4.de penis.fo.157.

7 **¶Proles** illegitima est quã vir viuẽte vxore ex adulterio conce pit sive cum vir moraret sive cũ adultera.in.c.causas que.nu.1.qui fil.sint legi.fo.38.

6 **¶Promissionẽ** nulla nõ obseruãs ẽ obligat⁹ ad interesse. in.c.accedẽs.nu.2.de ꝓcur.prebẽ.fo.62.

6 ¶Promissio sola nõ ligat nisi sit facta cũ ꝓposito se obligandi.in.c.lite raturam.nu.3.de voto ⁊ vo.re.fo.174.

7 ¶Promissio facta sub certa pena qõ aliquis certũ contractũ ratificabit an ⁊ qñ teneat.in.c.gẽma.nu.9.de sponsa.fo.11.

¶Promissio facta dondi aliquid si matrimoniũ vel alium cõtractum contraxerit an obliget vel teneat.ibi.

Repertorium singularium materiarum

6 Promissio beneficii vacaturi nō valet etiā si est interposita scriptura vel sit interpositū iuramētū. in.c. ex tenore. nu. 12. et. 13. de ēlect. prebē. fol. 61.

4 Promissio obediētie facta per vnū prelatū obligat alios successores pro quibus promisit. in.c. veritatis. nu. 4. de iureiur. fo. 138.

1 Promissio canonicatus vel prebēde nō valet sed si primo recipitur in canonicū tenet. primissio prebende. in.c. cum in. nu. 29. de consti. fo. 29.

6 Promittens aliquid donare illud tanq̄ debitum tenetur adimplere. in.c. i. nu. 1. de dona. fo. 103.

6 Promissio generaliter facta puta. promitto tibi frumētum. et non exprimit quātitatem valet de equitate canonica. et fiet solutio arbitrio boni viri. in.c. i. nn. 5. de decimis. fo. 145.

7 Promissio beneficii vacaturi non dz fieri nec etiā futuri matrimonii. in.c. i. nu. 2. de eo qui du. in ma. fo. 24.

2 Promissio de non offendendo non extenditur ad futuras inimicitias Anto. in.c. ii. nu. 10. de renun. fo. 21.

3 Promittens cum iuramento stare assertioni victoris improbantis expensas vel huiusmodi an obligetur q̄ non possit revocare. in.c. finem. nu. 17. de ordo. et contu. fo. 202.

3 Promittens. et iurans stare tarationi actoris poterit ipsum penitere. et si ante penitentiam tauerit poterit petere reductionē boni viri. in.c. dilecti filii. nu. ii. de fo. compe. fo. 80.

2 Promittens dare scabinū matū cum pedona an satisficiet si dabit eum pedona facta regina. in.c. q̄m. nu. 15. de offi. deleg. fo. 79.

1 Promittens etiam absenti aliqd amore dei puta puelle maritande etc. efficaciter obligatur. in proe. greg. nu. 26. fo. 8.

7 Promittens factum alienum an et quomodo obligetur. in.c. ex literis nu. 6. de spon. fo. 5.

2 Promittens aliquid non tenetur super eo scripturam facere. in.c. legebatur. nu. 2. de maio. et obe. fo. 135.

3 Promittens solvere senis florentie. et vbicūq; petitum fuerit an possit in predictis locis cōuenirī. in.c. i. nu. 20. de iudi. fo. 5.

4 Promittens stare mandato alicuius vt illum elegisse vt bonum virū et amicabilē cōpositorem. in.c. veniens. nu. 3. de iurciur. fo. 118.

4 Promittens solvere cū iuramento si cōpensat nō est periurus. in.c. ad nostram. i. nu. 3. de iureiur. fo. 132.

4 Promittēs factū alienū cū iuramēto obligat ac si se obligasset curaturum et facturum. in.c. ex rescripto. nu. 11. de iureiur. fo. 135.

4 Promittens nō facere querimoniam de aliqua re sub pena incidit in penam simpliciter exponendo querelam iudicis sic ante litem cōtesta. in.c. i. nu. 2. de appel. fo. 91.

1 Promittēs scribere libū vel terrū tenetur scribere rubricas. in proe. greg. in ver. ter pacificus. nu. 2. fo. 9.

5 **Promoueri** pōt notus sine examinatione. in.c. constitutionis. el. ij. nu. 4. de appel. fo. 115.

1 Promouendus in aliquā dignitatē vtrū teneat dicere defectus suos et non reudans suos defectus an possit cum bona conscientia beneficium possidere. in.c. innotuit. nu. 6. de elec. fo. 157.
Inhabilis promotus a papa ad dignitatem est effectus habilis secus ab alio q̄ a papa. ibi. nu. 7.

7 Promouens scienter aliquē homicidam vel aliter irregularē punit et promotus deficitur. in.c. accepimus. nu. 6. de purga. cano. fo. 150.

1 Promouendus ad dignitates inferiores vel ad ecclesiam curatam an debeat esse saltem in sacris tpe promotionis. in.c. cū in cūctis. §. inferiora. nu. 12. de elec. fo. 127.

7 Promotus per papā ad aliquos ordines nō poterit ad alios per inferiorē a papa promoueri ex quo ipse semel manū imposuit. in.c. postulatio. nu. 10. de cleri. excō. fo. 126.

1 Promoueri possunt sine examine illi quorum virtutes sunt note. in.c. fraternitati. nu. 4. de cleri. non resi. fo. 19.

7 **Pronomen** meū tuū et suū verificantur tantuz in presenti. in.c. cū capella. nu. 8. de priui. fo. 141.

7 **Pronuntiatio** in dictis salvis exceptionibus qd operetur. in.c. ad dissoluendum. nu. 4. de despon. impube. fo. 15.
Pronuntiatio super non petito fatua est. ibi. nu. 5.
Pronūtiari potest super vna parte q̄ plura sunt petita et reliqua per iudicem reȝuntur. ibi.

1 **Promulgatio** edicti satis apparet si videt observari. in.c. i. nu. 13. de postu. prela. fo. 108.

3 **Proprietas** et possessio rerū ecclesiasticarū penes quē dī esse. i.c. cū sup. nu. 8. de cau. pos. et pro. fo. 157.

3 Proprietas capit pro dño. in.c. i. nu. 2. de cau. pos. et pro. fo. 152.

5 Proprium qui dicātur nō habere ad vitādam penā de qua. in.c. reprehensibilis. de appel. ibi. nu. 16. fo. 103.

7 **Propositum** et mens multū attēdit in delictis. in.c. cum voluntate. nu. 3. de sen. excō. fo. 180.

2 **Prorogatio** dz fieri durāte primo termino nō aūt finito. in.c. de cauſis. nu. 7. de offi. dele. fo. 74.

7 Prorogari non potest id q̄ non est. in.c. ois vtriusq;. nu. 4. de penitē. et remi. fo. 161.

5 Prorogari tunc aliquid dicitur quando tēpus q̄ est prorogandi non est finitum aliȝ dicitur noua concessio non autem prorogatio. in.c. obla te. nu. 9. de appel. fo. 125.

4 **Protestatio** an et quō facit q̄ qs possit producere testes post publicationē et an cum protestatione requiratur iuramentum. in.c. presentium. nu. 4. de testi. fo. 62.
Protestans se velle probare testes an possit vti eorū testimonio pro se et an potest renuntiari protestationi. ibi. nu. 12. fo. 63.

4 Protestatio non excusat id quod indebite fit. in.c. ea te. numero. 2. de iuramen. fo. 144.

4 Protestatio facta tempore publicationis non relevat. in.c. cum in tua. nu. 7. de testi. fo. 79.

2 Protestatio an tollatur per contrarium factum postea sequutum. in.c. i. nu. 5. et. 14. quod metus cau. fo. 149.

5 Protestatio an et quando tollatur per contrarium actū. in.c. solicitudinem. nu. 5. et. 8. de appel. fo. 122.

1 Protestationis materiā. vide plene. in.c. cū. ni. nu. 15. de constitu. fo. 27.

3 Protestatio quomodo tollitur per contrarium actum. in.c. i. nu. 17. de lit. contest. fo. 105.

7 Protestatio turpis et contraria facto non relevat. in.c. per tuas. nu. 6. de condi. appo. fo. 20.
Protestatio q̄ carnalis copula non faciat transire sponsalia in matrimonium non valet. ibi.

5 Protestatio si est ȝtraria facto factum prevalet. in.c. cum ex officij. nu. 27. de prescrip. fo. 37.

3 Protestatio nō relevat protestantem in his que veniunt ex dispositione legis. in.c. ij. nu. 28. de libel. obla. fo. 97.

1 Protestatio nō ertēditur ad futura verisimiliter cogitata. in.c. cū. m. nu. 16. de consti. fo. 28.
Protestatio an et qñ tollatur per actum contrarium. ibi. nu. 19.

1 Protestatio veniens ad detrabendū iuri aduersarij an noceat aduersario tacenti. in.c. cumana. nu. 3. de elec. fo. 171.
Protestatio contraria facto an valeat. ibi. nu. 8.
Protestatio non relevat protestantem in his que protestās tenetur de iure facere. ibi.

7 Protestatio facta ante matrimoniū valet si insta causa fuerit sed si carnalis copula sequatur videtur recessisse a protestatione. in.c. tua nos. nu. 8. de sponsa. fo. 10.
Protestatio facta ab vno in prīdicio alterius qñ 3cius dependet a protestate verisimiliter non valet nisi ille consentiat. ibi. nu. 9.

4 Protestatio iuri cōtraria nō valet. in.c. ex tenore. nu. 6. de testi. fo. 66.

4 **Protocollum** an faciat per se probationem. in.c. cum. p. nu. 3. de fide instru. fo. 112.

2 **Prouerbia** possunt allegari in cauſis. Anto. de but. in.c. inter corporalia. nu. 19. de trāsla. prela. fol. 18.

4 **Prouincie** continētes que dicantur. in.c. vltra ternā. nu. 8. de testi. fo. 89.

5 **Prouisio** an sit nulla si ignoranter prouidetur alicui nō idoneo. in.c. i. nu. 29. de re iudi. fo. 49.

1 Prouisio superioris de aliquo pastore in ecclesia habet vim electionis et confirmationis. in.c. ne pro defectu. nu. 4. de elec. fo. 162.

6 Prouisio in penalibus concepta in veram personam non extendit in representatā vel fictā. in.c. grauemur. nu. 7. de preben. fo. 38.

6 Prouisio pape facta alicui de aliqua dignitate habet vim electionis. in.c. tua nuper. nu. 2. de his que fi. a prela. fo. 69.

3 Prouisio. i. si quis in tātam an habeat locum de iure cano. et an in minoribus vel ecclesijs et in personis clericorum. in.c. i. nume. 9. ii. et. 20. de do. et contu. fo. 193.
Prouisio. d. l. non habet locum qñ quis inuadit rem suā propria autoritate quia nō potest haberi copia iudicis. ibi. nu. 10.

7 **Proxeneta** non est idoneus testis propter affectionē quam habet vt cōtractus perficiatur. in.c. licet beli. nu. 16. de fīmo. fo. 77.

2 Proxeneta pōt esse testis in instrumento in quo fuit mediator: tū non pōt testificari voce viua. in.c. ex literis. nu. 3. de transac. fo. 136.

7 **Proximus** vel prope finē alicuius etatis quomodo esse quis dicatur. in.c. attestationes. nume. 4. de desponsa. impu. fo. 15.

7 **Pubes** qui cum impubere cōtraxit si postmodum cum pubere contrahit tenet scōm matrimonium: licet teneretur expectare donec perueniret ad etatem legitimam. in.c. consultationi. nu. 2. de frigi. et male. fo. 34.

7 Pubes factus an teneatur expectare alium sponsum impuberem donec ad etatem peruenerit legitimam. in.c. de illis. el. j. nu. 3. de desponsa. impu. fo. 14.
Pubes cum impubere contrahens resilire non potest sed impubes factus pubes bene. ibi.

7 Puberes sunt quo ad matrimoniū qui ex habitu corporis cōcipere et generare possunt. in.c. pubes. nu. i. de despon. impu. fo. 13.
Puberes dicuntur a pudicitia. ibi. nu. 2.

Pubertatis

¶Pubertatis signa plura sunt.ibi.nume.3.

6 ¶Pubertas plena dicitur vsq; ad annū.xviij.in.c.quia in insulis.nu.2. de regula.fo.157.

7 ¶Pubertati proximus dicit̄ si ab illa distat per ser menses: & ita de alijs ætatibus intelligendū est: sed in hoc varia est opinio.in.c.continebatur. nume.9.de despon.impu.fo.14.

7 ¶Pubertas potest multum præuenire.in.c.fi.nu.2.de eo qui cogno.consan.vxo.sue.fo.31.

4 **¶Publicatio** nō impedit quominus alij testes producantur.in.c.iuravit.nu.6.de proba.fo.10.

4 ¶Publicatio quid sit.in.c.fi.nu.1.de fide instru.fo.113.

7 ¶Publicatio bonorū non extenditur ad bona post delictum acquisita. in.c.quia circa.nume.5.de priuile.fo.143.

4 ¶Publicatio vel renūtiatio attestationum non excludit productionē testium circa noua capitula dependentia vel circa antiqua super quibus testes non fuerunt examinati.in.c.causam.el.ꝯ.nume.2.de testi.fo.54.

1 ¶Publicatio electionis qualiter fieri debeat.in.c.quia ꝓpter.§.electiones.nume.1.de elect.fo.165.

7 ¶Publice qñ dicat aliquid fieri.in.c.statuimus.nu.7.de maledi.fo.124.

7 ¶Publice honestatis est quod dotes salue mulierib⁹ remaneāt.in.c.per vestras.nu.15.de dona.inter vi.& vxo.fo.50.

7 ¶Publice dicitur aliquid fieri qñ fit coīa duobus vel trib⁹.in.c.si quis. nume.2.de pur.cano.fo.146.

6 ¶Publicū potest dici illud quod est notorium vel famosum.in.c.tua nos. nume.2.de coba.cle.& mulie.fo.13.

1 ¶Publiciana nō cōpetit ecclesie si sibi nō est tradita possessio: qr publiciana ad hoc vt cōpetat requiritur possessio licet precesserit Sctus bas bilis ad translationem dominij.in.c.literis.nu.8.de cōsue.fo.93.

7 **¶Puella** decem annorum qñq; potest mature cognosci.in.c.fin. nume.2.de eo qui cogno.cōsan.fo.31.

7 ¶Puella circa.xij.annū cōstituta nō est habilis ad matrimoniū ꝑbēdū nisi aliter fit potēs ad cōcipiendū.c.tue nobis.nu.2.de desp.impu.f.16.

7 **¶Puer** nō presumitur qui generare potest.in.c.quod sedē.num.2. de frigi.& male.fo.33.

¶Puer dicitur vsq; ad.xiij.annos.ibidem.

6 ¶Pueri dicūtur proprie vsq; ad.xiij.annum.in.c.quia in insulis.nu.2. de regu.fo.157.

6 ¶Pueri non possunt habere beneficia requirentia residentiā.in.c. super inordinata.nu.1.4.6.et.12.de preben.fo.47.

7 ¶Puer percutiēs vel interficiens aliquem debet puniri ꝑ consuetudinem loci.in.c.referente.nume.1.de deli.puc.fo.122.

¶Puer verberās clericum incidit in penā canonis si quis suadēte: licet pro absolutione non debeat ire ad sedem apostolicā.ibi.nume.4.

7 ¶Pueri dicuntur illi qui sunt intra decennium.Ant.in.c.ꝯ.nu.1.de eta. & qualita.fo.42.

6 ¶Puer ꝺ̄ quis post.vij.annos.in.c.veniēs.nu.2.de voto & vo.re.f.177.

7 ¶Puer doli capax dicitur proximus septēnio vel post septennium.in.c. omnis vtriusq;.nume.9.de peni.& remiſ.fo.161.

7 ¶Puer dicitur vsq; ad annū.xiij.in masculo: in femina vsq; ad annum xij.aliquando tamen sumitur vsq; ad annos.xvij.& xviij.in rubr.nu.1. de deli.puero.fo.122.

¶Pueri puniūtur ex omni delicto preterq̄ vitio carnis.in.c.j.nu.1.et.2. eodem titulo.

¶Puer non potest accusari de adulterio.ibi.nume.2.

¶Pueri ex eorum delictis nō puniuntur ita grauiter sicut maiores.ibi. nume.3.Et vide in.c.seq.nume.4.eo.titu.

¶Puer potest esse capax regulariter supra septennium: sed etiam intra aliquando.ibi.nume.4.et.5.

5 **¶Puniri** non debet quis corporaliter ex presumptionibus vehementibus.in.c.auditis.nu.32.de prescrip.fo.35.

3 ¶Punitus per iudicē secularē vel ecōtra an possit per iudicē ecclesiasticū vel ecōtra iterū puniri.in.c.cū sit generale.nu.1.de fo.cōpe.fol.65.

7 ¶Punitur quis ingerendo se actui quem exercere nō potest.in.c.fi.nu.5. de coniu.seruo.fo.26.

2 ¶Punitus per iudicē ecclesiasticū potest etiam pro eodē delicto puniri per secularem in.c.i.nume.15.de offi.ordi.fo.111.

7 ¶Punitus a iudice ecclesiastico de crimine potest etiam puniri a iudice seculari de eodem crimine quatenus versetur pena ciuilis.in.c.de bis. nu.4.de accusa.fo.53.

3 **¶Pupillus** & minor an subeāt iuramētum calūnie vel veritatis.in.c.cū cām.nu.9.10.et.11.de iura.ca.fo.119.

6 ¶Pupillus obligat ex cōmodato si est effectus locupletior.in.c.venico. nume.11.de commo.fo.79.

6 ¶Pupillus non potest repudiare solus legatū sibi factum.in.c.tua nuper.nume.9.de bis que fi.a prela.fo.69.

7 ¶Pupillus tenetur stare cōtractui inito per tutorem.in.c.querelā.nu.8. ne prela.vices suas.fo.83.

4 **¶Purgationes** an sint arbitrarie.in.c.iuramentū.§. fine.nu.5.de iureiuran.fo.168.

3 ¶Purgare se volens diffamatus elapso termino an vlterius audiatur et nolens se purgare an habeatur pro confesso.in.c.veritatis.nu.28.de dolo & contu.fol.207.

7 ¶Deficiens in purgatione an puniatur semper vt confessus.in.c.significasti.nu.3.de adul.et stupro.fo.105.

7 ¶Purgatio infamie vel calūnie quomodo fieri debeat.in.c.cū dilectus. nume.7.de calumnia.fo.68.

De litera Q.

3 **Quadragesima** est tota feriata tam in ciuili ꝙ in criminali de iure canonum sed nō obseruatur.in.c.fi.nu.2.de dolo & contu.fo.211.

6 Quadragesimali tpe possunt licite comedi carnes propter necessitatem fāmis.in.c.consilium.nu.2.de obser.ieiu.fo.218.

3 **Qualitas** que tribuit iurisdictionē iudici an sit exprimenda in libello.in.c.ceterum.nu.14.de iudi.fo.20.

3 Qualitas super qua quis fundatur debet per ipsum probari.in.c.cum ad sedem.nu.28.de testi.spo.fo.188.

☞ Lorsetus doctor excellētissimus. Et adde qō qualitas vltimo loco apposita debet intelligi repetita in omnibus precedentibus.tert.est in.l.i. iuncta.l.iij.§.quod aut.ff.de incen.rui.nau.hoc voluit Bart.in.l.iij.§. crit.ff.vi bo.rap.& in.l.doli.ff.de ser.corru.vbi verbum dolo malo refertur ad omnia qō dicit facere ad statutū ꝙ si quis fecerit fic vel fic.postea subditur de nocte qō illud verbū de nocte refertur ad vtrūq;.facit quod ipse no.in.l.j.ff.de publi.et adduco vo.Ant.de but.in cle.vnica.de sup. neg.prela.vbi tenet hanc partem:et sequitur eum Jo.de imo.ibi prope finem. Fallit nisi resulta ret cōtrarietas seu iurium correctio si qualitas repeteretur in omnibus fm eos.nam debemus euitare iurium correctionem.l.sancimus.C.de testa.l.precipimus.C.de appel.nec per sensus subditos debemus inducere iurium correctionē:vt est glos.fing.in.c.cupientes.§.quod si per viginti.de elec.lib.vj.imo per sensus subauditos debemus ipsam euitare.glos.est fing.fm Lud.roma.in auc.de testamēto.C.de coila. Fallit secundo quādo precedentia, salua ratione recti sermonis possunt intelligi sine repetitione qualitatis vltimo loco posite.et ita fm Joan.de imo.procedit text.iuncta glos.in.c.cle.vnica.& text.in.c. cū singula.de preben.lib.vj. Sed dic verius ꝙ si aliter diceremus in casu c.cle.vnice.sequeretur correctio.c.de multa.de prebē.fm do.Domini. de san.Geni.in.c.cum singula.& Fran.areti.in.l.talis scriptura.ff.de leg.j.et hanc regu.ꝙ qualitas refert ad omnia:tenuit do.Aler.de imo. in cōsi.clxiij.a's.lj.in.j.vol.consi.2.do.Feli.in.c.causam que.de rescrip. hoc voluit Joā.and.in.c.vbi periculū.§.nulli.de elec.lib.vj.& ibi Dñi. de san.Geni.nam ibi ter.loquitur de mittente nuntiū vel epistolā:vel de loquente secrete: nunquid illud verbum secrete referatur ad omnia precedentia:determinant ꝙ sic:quod ibi plura sunt prohibita & vltimo prohibito deficiatur qualitas:illa qualitas referatur ad omnia hoc videtur approbare Ang.de peru.in consi.suo.xxviij.qō vbi in aliqua dispositione apponitur genus et deinde subnectitur species cui apponitur aliqua qualitas illa qualitas refert ad genus.hanc partem tenet Frāc. de are.in cōsi.cclxiij.hoc idem videtur sentire glos.in cle.j.in ver.appellare.de appel.ex qua glos.dicit ibi do.Abb.in a post.ꝙ qualitas in fine posita concernit omnia precedentia.ali Bart.in.d.l.iij.ff.vi bo.rapto. Et ita hoc anno cum occurreret questio facti interpellatus a famosissimis causarū patronis do.Franc.de ghisertis.& do.Aler.de butrigariis super intuitu statuti Bononi.punientis comitatinum siue districtualem comitatus Bononie siue forensem terrarum laboratorem habitatorem per cutientē ciuem Bonoñ.dixit per predicta ꝙ illa qualitas terrarum laboratoꝛ concernebat omnem comitatinum existentem cum illa qualitate:quia si aliter diceremus forensis comitatinus terrarum nō laboratoꝛ esset melioris cōditionis ꝙ sit comitatinus districtualis qō esse non debet.Item ponderaui statutum illud vbi semper facit mentionē de colonatu.Item ponderaui statutum antiquum in quo dicebatur de consitutis & aliis terrarum laboratoribus propter dictionem alius que de sui natura est implicatiua:vt not.in.c.sedes.de rescrip.& in.l.fi fugitiui. C.de ser.fugiti.et maxime cum qualitas apposita sit in eadem oratione debet pariformiter intelligi et etiam in penalibus benignioꝛ viam sequi debemus per iura vulga.l.fi preses.l.fi interpretatione.ff.de penis. c.odia.& in penis.de regu.iur.in.vi.& in.l.cum quidam.ff.de libe.& postumis.& he allegationes mirum in modum placuere magnifico domino pretori & eius vicario:& ita in facto obtinui:tene menti istā pro intellectu statuti et finilium.

6 Qualitas alicuius rei si mutat non alteratus status vel obligatio eiusdem rei.in.c.cōmissum.nu.2.de decī.fo.144.

4 Qualitates superioritatis quatuor:videlicet diuitie:nobilitas:potentia:et bonor.in.c.super eo.cl.ꝯ.nu.5.de testi.fo.55.

8 Qualitates diuerse possunt in eodem homine cōcurrere que faciunt vt vices plurimorū sustineat.in.c.ꝙ venerabile.nu.1.qui si.fint legi.fo.42.

3 Qualitas inūctata in libello vel accusatione debet specifice probari aliter reus absoluitur.in.c.conquestus.nu.6.de fo.compe.fo.83.

7 Qualitas semel posita que ex cursu tpis nō tollit semper presumit existere nisi probetur sublata.in.c.proposuit.nu.4.de cle.exco.fo.126.

1 Quando ad instar aliquid cōmittit ad instar alterius capitur illud qō est magis rationabile.in.c.cum olim.nu.5.de consue.fo.97.

Repertorium singularium materiarum

5 **Quarta** portio decimarū vel funeraliū debita cpō pōt p ipm in aliū transferri: ꝛ sic alienari: ꝛ alteri cōcediti an aūt requirat cōsensus capituli. in.c. de quarta. nu.4. et.11. de prescrip. fo.23.

3 **Que** non possunt fieri directe concedūtur indirecte. in.c. at si clerici. §. de adulterio. nu.16. de iudi. fo.17.

7 **Questio** nativitatis opposita petenti hereditatem coram iudice laico est ad ecclesiasticū iudicē transmittēda. in.c. latores. nu.1. et.7. qui filij sint legi. fo.38.

3 Questiones preiudiciales quomodo ꝛ quibus respectibus et casibus dicantur. in.c. tuam. nu.6. de ordi. cog. fo.148.
Questio an aliquis sit filius vnius vel alterius potest cognosci coram laico. ibidem. nume.10.

4 Questio facti non diriminatur forte. in.c. licet. nu.37. de proba. fo.25.

3 Questio possessoria iuris spiritualis an dicatur mere spiritualis. in.c. ij. nu.6. de iura. calum. fo.125.

7 Questio spiritualis incidēs cora iudice seculari apposita super sedendū est in principali causa per seculare iudicē donec incidens questio terminetur per iudicem ecclesiasticū. in.c. latores. nu.3. qui fi. sint legi. fo.38.

2 Questio fidei nō decisa per ecclesiā est decidenda per papam. in.c. quod translationem. nu.6. de offi. lega. fo.107.

7 Questio debet esse dubia potest tamē responderi ad satisfaciendū questionti. in.c. cursus. nu.5. qui cle. vel vouen. fo.22.

7 **Questores** elecmosynarū non admittuntur sine literis papalibus aut epi loci qui petūt elecmosynas tāq̄ missi ab abbate sancti Antonij ꝛ vel simili: secus si nomine proprio. in.c. cum ex eo. nu.4. et.7. de pen. et remis. fo.162.
Questiones elecmosynarū sancti Antonij flattentauerint aliquid contra eorum autoritatē possunt puniri per epm loci. ibi. nu.2. et.3.

2 **Qui** non potest per se non potest per aliū: quomodo intelligat ista regula. Anto. de but. in.c.i. nu.6. de transla. prela. fo.17.

1 Qui non potest per se non potest per alium: nisi ille alius de per se possit. in.c. suffraganeis. nu.2. de elec. fo.130.

7 Qui prelati habeant iurisditionem in clericos. in.c. vt fame. nume.6. de sententia excom. fo.175.

5 **Quicquid** est certū nature est certum legi. in.c. pastoralis. §. verum. nu.14. de appel. fo.121.

4 **Quod** spectat ad aliquem de iure speciali dicit illud spectare de iure. in.c. licet. nu.2. de proba. fo.22.

2 Quod est nullū convalidatur ex tractu tēporis. in.c. prudentiā. §. ferta. nu.10. de offi. deleg. fo.85.

6 Quod prohibet directe censet esse prohibitū indirecte. in.c. quod quibusdam. nu.5. de fide iusso. fo.99.

1 Quod non potest fieri per actum nō potest fieri per statutum: ꝛ similia. in.c. sacrosancta. nu.3. de elec. fo.173.

6 Quod fit nomine discrepante cōcorditer dicitur id fieri. in.c. in singulis. nu.4. de statu mona. fo.182.

6 Quod cōmune est an dicat meū. in.c. ratio nulla. nu.2. de preben. fo.24.

2 Quod maius est aliquo respectu potest esse minus. in.c. fin. nume.12. de translatio. episco. fo.6.

7 **Quodcunq̄** ligaueris super terram erit ligatum ꝛ in celis: quomodo intelligatur. in.c. a nobis. el. ij. nu.12. de senten. excom. fo.172.

1 **Quotidie** dicitur fieri illud qp etiā fit aliquo interuallo tpis. in proe. grego. in ver. rex pacificus. nu.1. fo.9.

De litera R.

7 **Rapiens** bona ecclesie an sit ipso iure excōicatus. in c. conquesti. nu.2. de sen. excō. fo.169.

7 Rapiēs sponsam suam de eius consensu non incurrit aliquā penam: secus si non esset sponsa: et etiam cum eius voluntate raperet. in.c. cum causa. nu.1. et.4. de rapto. fo.108.
Rapiens an puniatur hodie ex eo qō inter raptorem et raptam est contractum matrimonium. ibi. nu.4.

7 Raptores qui rapuerunt incertis personis puta qñ aliqua ciuitas fuit spoliꝰ subuilla debēt restituere pauperibus quocūq̄ vel vbicūq̄ sint. in.c. cum tu. nu.4. et.14. de vsur. fo.112.

7 **Rasura** paucarū literarū in loco non suspecto non reddit literas falsas. in.c. si. nu.1.2. et.4. de crimi. fal. fo.69.

6 Rasura instrumenti reddit ipsum suspectū licet fuerit insuper scriptum manu propria notarij nisi adhibeatur cautela: de qua in.c. cum venerabilis. nu.8. de reli. domi. fo.186.

4 Rasura in narratione facta ꝛ in nominibus possessionū an vitiet rescriptum. in.c. ex literis. nu.4. de fide instru. fo.100.

6 **Ratificatio** non fit ab ignorante. in.c. cōsuluit. nume.2. de conuer. coniu. fo.168.

2 Ratificare actum an quis dicatur eo ipso quod potest cōtradicere et nō contradicit. in.c.i. nu.13. quod me. cau. fo.149.

2 Ratificatio an ꝛ quādo retrotrahit ad actum nullum. in.c. prudentiā. nume.19. de offi. deleg. fo.84.

1 Ratificari nō potest rescriptū sine mandato impetratū: secus gesta per falsum procuratorem. in.c. nōnulli. §. sunt alij. nu.4. de rescrip. fo.75.

Ratificari nō possunt acta per aliū que sunt ipso iure nulla. ibi. nu.5.

4 **Ratihabitio** potest ferri absente illo qui actum gessit. in c. nōne bene. nu.5. de presum. fo.11.

5 Ratihabitio non trahitur ad ea que non pendent ex voluntate partis. in.c.i. nu.24. de re iudi. fo.49.

6 Ratihabitio an ꝛ qñ confirmet actus precedentes vel delicta. in.c. cum vos. nu.6. de bis que fi. a prela. fo.67.

6 Ratihabitio an equiparet mandato in delictis. in.c.i. nu.10. de conuer. infide. folio.172.

3 Ratihabitio retrotrahitur ctiā in maleficijs. in.c. ij. nu.10. de ordi. cognitionum. fo.143.

1 Ratihabitio habet locum in spiritualibus. in.c. qp sicut. §. super. nu.10. de elect. fo.148.

7 Ratihabitio in delictis que possunt per alium explicari equiparatur mādato vt est homicidiū: secus si delicta non possunt per aliū explicari vt vitia carnis. in.c. mulieres. nume.8. de sen. excō. fo.165.

7 Ratū habere an possim illud quod nomine meo gestū nō est. in.c. sicut tuis. nume.8. de simo. fo.79.

5 **Ratio** licet non reperiat expressa in aliqua dispositione tamen illa coniecturari debet que potuit mouere iurisperitum. in.c. fi. nume.16. de re iudi. fo.85.

6 Ratio qñ alia nō potest cōiecturari in lege vel in statuto est cōsideranda ratio naturalis. in.c. ex publico. nu.8. de cōuer. cōiu. fo.167.

6 Ratio vbicūq̄ est expssa in aliqua dispositiōe dz illa dispositio restringi ꝛ ampliari ad limites rōnis. in.c. quia in insulis. nu.3. de reg. fo.15.

1 Ratio si non potest assignari nisi in lege illa habetur pro expressa. in.c. inhibil. nume.9. de elec. fo.167.

5 Ratio naturalis restringit generalē dispositionē legis dz ipsa ratio nō fit in lege expressa. in.c. proposuit. nume.4. de appel. fo.101.

6 Ratio naturalis est attendenda vbi deficit ius scriptum. in.c. cum sint. nume.4. de veri. fo.148.

1 Ratio naturalis potest allegari vbi deficit lex. in.c. in genesi. nume.3. de elect. folio.179.

3 Ratio legis restringit ꝛ ampliat dispositionem etiam in odiosis. in.c.i. nume.8. de iura. calum. fo.125.

1 Ratio an sit reddēda de omnib⁹ reb⁹. in.c. si qñ. nu.4. de rescrip. fo.47.

2 Ratio naturalis potest allegari ad decisiones causarum. in.c. secundo requiris. nu.8. de appel. fo.116.

1 Ratio si nō potest reddi nisi vna illa habetur pro expressa. in.c. cum in vniuersa. nu.8. de elec. fo.135.

1 Ratio qñ non potest reddi nisi vna illa habetur pro expressa. in.c. quia nonnulli. nu.2. de rescrip. fo.89.

2 Rationale quid sit. in.c. ex tuarum. nu.6. de auto. ꝛ vsu pal. fo.9.

6 **Recedi** non debet a proprio significatu verborū in odiosis. in c. in literarum. nu.7. de preben. fo.46.

7 **Receptus** sub protectione pape non per hoc dicitur exemptus. in.c. ex parte. el. ij. nu.1. de priui. fo.142.

7 Receptus in canonicū non debet aliquid inuit⁹ dare etiā minimū alijs canonicis etiā si esset prandiū stante de bocōsuetudine: sed bene potest teneri ad dandū aliquod paramētū: vel quid simile dūmodo nō tendat in vtilitatē canonicorum. in.c. iacobus. nu.2. de simo. fo.81.
Receptus in canonicū an ꝛ qñ possit cōpelli aliquid dare vel cōuertendū in vtilitatē aliorū canonicorū: vel in fauorē cult⁹ diuini ante vel post receptionem stante vel non de hoc consuetudine. ibi. nu.2.

6 Receptus in canonicū debet habere prebēdā ex qua possit viuere: ꝛ videtur qp canonicus pōt quis esse: is nō fit beneficiatus de quo debet sibi poštea pulderi. ꝛ interim habet vocē in capitulo ꝛ facit omnia sicut alij. in.c. relatū. nu.1.2. et.3. de preben. fo.25.
Canonic⁹ pōt esse qs in vna ecclesia sine pbēda qñ bz in alia ecclesia pbēdā: imo nō posset bre duas pbēdas etiā ex dispēsatione epi. ibi. nu.5.
Canonicus si vnus fuit primo receptus a capitulo: alter postea a papa vterq̄ sine prebēda: prebēda primo vacatura est danda secūdo recepto quia a papa. ibi. nu.7.
Canonicus receptus autoritate capituli non potest excipere contra receptum autoritate pape quod non fecerit mentionem de receptione sua: ꝛ sic surreptitie impetrasse. ibidem.

7 Recipere aliquem in protectionē non preiudicat iuri aliorum. in.c. accepimus. nume.3. de priuile. fo.138.
Recipiēs aliquē in protectionē nō tenetur ipsum defendere si sibi moueatur guerra qñ scilicet est iusta: secus si iniuste opponitur. ibi. nu.4.

7 **Reclamans** dicitur qui voce et alio signo ostendit animi defixitētā. in.c. veniēs. el. i. nu.4. de spō. fo.6.

2 **Reconuentio** non habet locum coram arbitro nisi forte sit arbiter iuris. in.c. cum dilectus. nume. 1.6.7. de arbi. fo.171. ꝛ seq.
Reconuentio habet locum coram delegato nisi sit impetratus ex cōmissu partium. ibi. nume.6.
Reconuentio an habeat locum contra pupillum. ibi. nume.9.
Reconuentio non tribuit iurisditionem. in.c. ceterū. nu.3. de iudi.

3 Reconuentio dicitur fieri coram illo iudice vbi est facta conuentio. in.c. significauerunt.

significauerunt. nume.14.de iudi.fo.47.

3 Reconuentio regulariter fm naturam conuentionis.in.c.prudentiam. nume.2.de mu.peti.fo.102. Et vide in.c.seq.nume.19.

Reconuentio potest fieri super pluribus: licet conuentio sit facta super vna tantum causa.ibi.nume.5.

Recõuentio an habeat omnia priuilegia que habet cõuentio etiã quod illa sint concessa motu proprio.ibi.nume.7.8.et.10.

Reconuentio an possit fieri coram delegato de actione orta post impetratum rescriptum.ibi.nume.12.

2 Reconuentio habet locum coram iudice delegato.in.c.cũ olim abbas. nume.11.de offi.dele.fo.97.

3 Reconuentio est secunda cõuentio.in rub.nu.1.de mu.peti.fo.99.

Reconuentio potest fieri a reo coram eodem iudice delegato ꝛ cause ille terminabuntur vna sentẽtia que an sit vna vel plures.in.c.i.nu.1,4.et 9.de mutu.peti.fo.99.

Et quid si inde hoc non facit.ibi.nume.11.

Reconuentio quare debet fieri coram illo iudice coram quo fit conuentio.ibidem.nume.2.

Reconuentio nõ potest fieri coram iudice ex consensu partium electo. ibidem.nume.3.et.33.

Recõuentio non potest fieri coram arbitro electo a partibus.ibidem.

Sed recõuentio an possit fieri coã arbitro iuris.ibi.nu.33.ꝛ.39.fo.102.

Reconuentio est fauorabilis.ibidem.

Reconuentio an tribuat iurisdictionẽ als non habenti.ibi.nu.4.21.23. 28.et.37.fo.99.et.101.et seq.

Reconuentio an debeat fieri statim an qñcunq; durante causa conuentionis.ibi.nu.12.fo.99.

Reconuentio an habeat locum in causis summarijs ꝛ celeritatẽ exposcentibus.ibi.nume.17.35.et.38.fo.100.et.102.

Recõuentio an habeat locum in causa criminali.ibi.nu.22.fo.101.

Recõuentio si non põt fieri coã iudice cõuentionis potest fieri coã iudice qui sit cõpetẽs etiã durante primo iudicio.ibi.nu.34.fo.102.

Reconuentio de quo iure est ꝛ quomodo coram eodẽ iudice debet fieri. ibi.nume.27.fo.101.

Reconuentio non operatur quod iudex inferior coã quo fit ipsa reconuentio possit cognoscere de causis arduis ꝛ preindicialib⁹.in.d.c.i.nu. 30.de mutuis peti.fo.102.

Recõuentio rollit priuilegiũ persone ꝛ non priuilegiũ cause.ibidem.

Recõuentio an habeat locũ in causa appellationis: idest an appellans possit conueniri coram iudice ad quem.ibi.nu.31.fo.102.

Recõuentio quo casu habet locũ qñ imploraf officiũ iudicis.ibi.nu.32.

Reconuentio potest fieri tam coã ordinario qꝫ coã delegato non tñ ad vnũ determinatũ articulum.ibi.nume.33.et.36.

Recõuẽtio nõ fit coã iudice certi ꝛ determiati articuli.ibi.nu.36.ꝛ.39.

Reconuẽtio an habeat locum coram iudicibus alicuius artis.in.d.c.i. nume.37.de mutuis peti.

6 Recõuenti an possit clericus coram iudice seculari.remissiue.in.c.relatum.nu.6.de iurepatro.fo.201.

3 Recõuẽtio ꝛ conuẽtio an terminentur vna sententia: ꝛ quid si non sunt terminate vna sententia: ꝛ an sententia lata super vno et non super alio mandetur executioni.in.c.ũ.nume.14.de ordi.cog.fo.144.

6 **Rectores** collectantes ecclesias sunt excõicati etiam finito officio.in.c.aduersus.nu.3.de im̃u.eccle.fo.229.

5 Rector scholariũ mero iure inspecto suã sententiã etiam actualiter exequi potest.in repeti.c.si quis cõtra clericũ.nu.35.de fo.compe.fo.56.

7 Rector ecclesie potest locare fruct⁹ ecclesie sue toto tẽpore vite sue.in.c. querelam.nume.4.ne prela.vices suas.fo.83.

6 Rector alicuius ecclesie dicitur tutor ꝛ administrator ipsius: ꝛ ideo censetur habere manus ius qꝫ canonici qui dicuntur habere prebendas vt inde viuant non vt habeãt administrationẽ.in.c.nouũ genus.nu.6.de decimis.fo.144.

6 Rector studij p̃cedit epos scholares: lz sint digniores quia non sunt ibi tanq̃ p̃l' sed tanq̃ scholares.in.c.postulatis.nu.8.de cõcess.preb.fo.63.

1 Rectores aliquorũ collegiorũ quã iurisdictionẽ habeãt: ꝛ a quibus debent eligi.in.c.i.nume.12.de elec.fo.118.

6 Rector ecclesie an habeat potestatẽ ordinãdi vel instituẽdi aliquem in ecclesia quam ipse habet in titulũ adeo quod post mortem rectoris taliter presentandi vel ordinari remaneant in ecclesia.in.c.postulasti.nu.5. de iurepatro.fo.198.

Rector ecclesie si intitulauit in ea an vlterius requiraf presentatio patroni.ibi.nume.6.

2 Rector scholariũ etiam clericus si fuerit electus ab vniuersitate scholariũ laicorũ non habet iurisdictionẽ in clericos scholares.in.c.cũ ab ecclesiarum.nume.6.de offi.ordi.fo.112.

Rector scholariũ clericorũ an habeat iurisdictionẽ in ipsos.ibi.nu.7.

3 Rector alicuius collegij licet habeat iurisdictionẽ inter personas ipsius collegij mbilominus nõ aufert iurisdictionẽ ab ordinario etiã super eisdem causis.in.c.ceterũ.nu.7.de iudi.fo.19.

6 Rector ecclesie leprosus remouetur ab officio administratiõis quo ad exercitium tm̃ debet tamẽ ex reditibus ecclesie sustentari.in.c.tua nos. nume.1.et.4.de cleri.egro.fol.50.

6 Rector ecclesie solus habet tantam potestatem respectu alienationis vel alterius cõtractus quãtam habet prelatus ecclesie collegiate cum capitulo.in.c.potuit.nu.14.de loca.fo.88.

6 Rector ecclesie si est leprosus dat ei coadiutor qui debet habere portionem de facultatibus ecclesie et datur per inferiorem a papa nisi fit epus: nam tunc solus papa dat.in.c.de rectoribus.nu.1.ꝛ.2.de cle.egro.fo.50.

6 Rectores ecclesiarũ possunt cõpelli ad reparationẽ ecclesiarũ de reditibus biſicij qui supersunt: ꝛ vbi opus est de nouo facere nõ aut̃ tenet̃ de reditibus patrimonialib⁹.in.c.de bis.nu.1.2.3.ꝛ.4.de eccl.edi. fo.220.

6 Rector ecclesie si pro facto ppio obligauit rem ipsius ecclesie an teneat eius heres redimere.in.c.ex presentium.nu.1.3.4.et.6.de pigno.fo.93.

Rector ecclesie si passus est rem ecclesie describi tenet̃ de suo ppio satisfacere idem si potuit acquirere ꝛ nõ que sunt: ꝛ idẽ est de tutore.ibi.nu.3.

4 Rector ecclesie non potest se obligare ad soluendũ censum vel ad augendum solitum.in.c.tua nos.eli.nu.1.de iureiur.fo.136.

7 Rector alicuius ecclesie si fuerit impeditus aut temporaliter aut perpetuo debet sibi adiũgi vicarius ex pmissione ꝛ cõsensu epi: aliqñ ipe rector propria autoritate facit.in.c.qñ.el.ij.nu.1.ne prela.vices suas.fo.83.

2 Rector ecclesie põt expensas quas fecit in reparationẽ ipsius repetere: et de ipsis ad libitũ disponere.in.c.cũ pro causa.nu.1.de procur.fo.142.

7 Rector alme sapientie nouę alũne mee vel consules mercatorũ ciuitatis Derusi qui ibi presunt an habeant iurisdictionẽ in scholares extra sapientie domũ delinquẽtes.in.c.canonica.nu.2.de sentẽ.excõ.fo.179.

4 Rector ecclesie potest compelli vt recipiat clericum.in.c.fi.nu.2.de presumpt. fol.123.

3 Rector alicuius collegij non potest vltra biennij confirmari.in.c.significauerunt.nu.10.de iudi.fo.46.

6 Rector ecclesie potest locare et vendere fructus ecclesie sue titulo penes ipsum remanente.in.c.preterea.nu.10.de iurepat.fo.196.

1 Rector scholariũ de cõsuetudine non requirit cõfirmationẽ.in.c.nibil. nume.10.de elec.fo.168.

6 Rector ecclesie cui debentur decime potest prohibere colono ne fructus colligat nisi presente ipso rectore vel eius nuntio.in.c.ex parte.nume.6. de decimis.fo.149.

2 **Recusario** iudicis coã quo est probãda.in.c.sup questionum.ſ.quem vero.nu.2.et.3.de offi.dele.fo.92.

3 Recusationis causę legitime que sint remissiue.in repeti.c.si quis cõtra clericum.nu.24.de foro compe.fo.55.

7 **Reditus** siue fructus ecclesie possunt cõcedi alteri sub annua pensione et etiam obuentiones ecclesie cum moderamine.in.c.querelam.nu.1.et.9.ne prela.vices suas.fo.83.

5 Reditus ecclesie sunt cõmunes epo et capitulo.in.c.de quarta.nume.6. de prescript folio.23.

6 Reditus vel legata ad fabricã non debent conuerti ad ornamenta ecclesie.in.c.de bis nu.2.de testa.fo.180.

6 Reditus ecclesie presumunf tot quot sufficiẽt duobus et dicẽs cõtrariũ habebit probare.in.c.ve quisq;.nu.1.de vita ꝛ hone.cle.fo.4.

6 Reditus ecclesie vel prebendarũ si augmentanf an augmentent prebẽ de vel numerus earum.in.c.i.nu.5.de instit.fo.51.

3 Reditus cpatum non omnes integri debentur prelatis.in.c.cũ ex officio.nume.10.de prescrip.fo.37.

1 Reditus excrescentes ecclesie debẽt deputari pro canonicis nomine receptis vel ex eis fiant nouę prebende vel conuertantur in vtilitatẽ ecclesie.in.c.cum.30.nu.8.de consti.fo.27.

3 **Reductio** ad bonum vtrum coram quo iudice petitur.in.c. cum sit generale.nu.11.de fo.compe.fo.65.

4 Reductione pendente ad arbitriũ boni viri impeditur executio arbitramenti.in.c.quintauallis.nu.41.de iureiur.fo.150.

Reductio ad quem iudicem fit.ibi.nu.38.et.39.fo.149.

Reductionẽ ad arbitrium boni viri an partes possint per pactũ remittere.ibi.nu.32.fo.148.

Reductio ad arbitrium boni viri pro quanta lesione detur.ibi.nu.33. folio.149.

Reductionem ad arbitrium boni viri petens si succumbit an incidat in penam compromissi.ibi.nu.34.

Reducens ad arbitriũ boni viri si pro parte succũbat et pro parte obtineat: an incidat in penam totam an executur.ibi.nu.35.

Reductio ad decẽ si petit et iudex reductionis sententiauerit in quinq; si non vult soluere quinq: an incidat in penam cõpromissi.ibi.nu.36.

2 **Registrum** pape dat fidem si priuilegium per papam cõcessum est falsum.in.c.tum ex literis.nu.8.de restitu.in integ.fol.139.

1 **Regnum** cui est deferendum si non reperitur aliquis de domo regia.in.c.venerabilem.nu.16.de elec.fo.156.

6 **Regulares** dicuntur illi qui profitentur tria substantialia regule et religionis: videlicet paupertatẽ: castitatem: ꝛ obedientiam.in rub.nu.1.de regu.fo.155.

3 Regulares quicquid acquirunt est monasterij ꝛ nisi sibi appropriant.in c.ad nostram audientiam.nu.2.et.5.de confir.vti.vel inuti.fo.142.

Regularis licet possit esse canonicus ecclesie cathedralis: tamen canonicus ecclesie secularis esse non potest. ibi. nu. 4.
Regularis remorus ab alia qua dignitate sine causa: an habeat aliquod remedium remissiue. ibi. nu. 12.

7 Regularis diuinitus habitum incidit in excōmunicationē. in. c. fi. nu. 2. de apostat. fo. 195.
Regularis intrans aliud monasterium licet fit magis largum nō dicitur apostatare. ibi. nume. 4.

3 Regula dolo facis petere quod restituturus es: in quibus casibus habeat locum. in. c. in literis. nu. 7. 10. et. 27. de resti. spo. fo. 179. et seq.

3 Regula semper fallit vbi equitas suadet. in. c. intelleximus. nume. 5. de iudi. folio. 23.

7 Regula magistrorum approbata debet etiam a iure approbari. in. c. fi. nume. 2. de consan. et affi. fo. 34.

6 Regula antiqua alicuius religionis potest reformari per maiorē partem inuita minore licet reformetur in modum strictiorē et respicit omnes vt singulos. in. c. super eo. nu. 6. de regu. fo. 159.

7 Regulā strictiorē intrare volenti sufficit petere licentiā a superiore licet non obtineat. in. c. quam sit. nu. 4. de iudi. fo. 87.

3 Regula actore nō probante res absoluitur quomodo intelligatur. in. c. prout. nu. 23. de dolo et contu. fo. 199. Et vide in. c. seq. nu. 17.

2 Regula posita per aliquē canonem non est restringēda per ius ciuile. in. c. i. nu. 12. de restitu. in integ. fo. 154.

4 Regula cui damus actionem etc. et regula dolo facis etc. an prosit ei qui iuuat soluere vsuras. in. c. debitores. nu. 4. de iureiur. fo. 131.

6 Regula aliquādo reperit sine exceptiōe. in. c. licet. nu. 5. de regu. fo. 163.

6 Regulas nouas inuententes et exercētes peccant mortaliter nisi confirment a Romano pontifice: et hoc quia tanta diuersitas religionum inducit scandalū infidelibus. in. c. deus qui. nu. 1. de vita et hone. cle. fo. 6.

2 Regula ista cuius est ligare illius est soluere: non semper est vera. Ant. de bat. in. c. inter corporalia. nu. 4. de transla. prela. fo. 17.

6 Regula an et quādo obliget ad peccatū ipsam non seruantē. in. c. relatū. nume. 6. ne cle. vel mona. fo. 238.

4 **Relatio** nuntā potest fieri notario vel iudici etiam nō sedenti pro tribunali. in. c. quoniā. nu. 12. de proba. fo. 27.

5 **Relatiuum** quis vel qui restringit. in. c. nouit ille. nume. 13. de iudi. fol. 33.

6 Relatiuum quis vel qui restringit precedentia. in. c. decetero. nu. 4. de cle. non resident. fol. 19.

6 **Relicta** ad certos pios vsus si in illos non possunt cōuerti cōuertunt in alios. in. c. tua nobis. nu. 7. de testa. fo. 126.

6 Relictū omne qđ fit pro alia dicit ad pias causas etiā si fiat cōsanguineo pauperi: secus si diuiti is dicat. p. anima. in rub. nu. 9. de testa. fo. 110.

6 Relictū factū ēpō ab extraneo videt factum cōtemplatione ecclesie. in. c. pastoralis. nu. 3. de his que fiunt a prela. fo. 70.

6 Relictū factū amico sub nomine dignitatis censetur factū intuitu persone. in. c. requisisti. nu. 25. et. 24. de testa. fo. 123.
Relictū factū ciuib⁹ alicui⁹ ciuitatis cēsēt factū ipsi ciuitati. ibi. nu. 27.

6 Relictū factū religioso cum cōditione vt nō queratur monasterio an valeat. in. c. monachi. nu. 8. de sta. mona. fo. 179.

6 Relicta per testatorē si non sufficiūt ad vsum destinatū per testatorē nō fiunt caduca: sed in alios similes vsus destinantur nec per hoc fiunt caduca. in. c. nos quidem. nu. 6. et. 14. de testa. fo. 111.
Relicta ad pias causas debētur integra etiā cum fructibus medī temporis si tempus fuit appositum in fauorem pie cause. ibi. nu. 7.

6 Relictū factū pauperibus sub cōmemoratione alicuius loci in quo habitant censetur factū illi loco: alias secus. in. c. officij. nu. 7. de testa. fo. 122.
Relictū factū vel donatio ēpō an censeatur factū contēplatione persone vel ecclesie: et quid de relictis factis aliis clericis inferioribꝰ. in. c. requisisti. nu. 1. 2. 3. 4. 7. 23. 24. et. 26. de testa. fo. 122. et seq.
Relictū factum illi qui non potest proprium possidere censetur factum ecclesie. ibidem. nume. 12.
Relictū factū vni canonico vel alteri administrationē non habenti censetur factū persone nisi ex coniecturis probetur cōtrariū. ibi. nu. 13. et. 27.

6 **Religiosi** qui habent iuspatronatus in aliqua ecclesia nihil aliud habēt plus ꝙ̄ fi forent laici nisi quod habent custodiam ecclesie vacantis et erigunt rationem de fructibus ecclesie. in. c. de monachis. nu. 6. de preben. fo. 27.

7 Religiosi tenentur ad decimas soluēdas. in. c. fi. de terra. nu. 2. de priuileg. folio. 137.

4 Religiosi possunt esse procuratores in causis ecclesiarū suarum. in. c. in super. nu. 1. de testi. fo. 37.

6 Religiosus sine causa dispensatus ad latiorē regulā non est tutus in foro anime. in. c. non est. nu. 9. de voto et voti redemp. fo. 178.
Religiosus qui est dispensatus sine causa ad aliquā ecclesiam curatam vt ei presit non vt ei prosit: peccat mortaliter. ibidem.

2 Religiosus an et quādo possit transire ad strictiorē religionē. Anto. in. c. intellexim⁹. nu. 1. de eta. et quali. fo. 47.
Religiosus transiēs ad strictiorem ordinem an possit postea ad primū reuerti. ibi. nume. 2.

4 Religiosi appellātes a precepto superiorꝭ nō cuadūt notā trāsgressionis obedientie. in. c. breui scisitatus. nu. 2. de iureiu. fo. 140.

6 Religiosi euentes claustrū etiā nō causa audiendi scientias prohibitas incurrunt penā. c. nō magno. ne dc. vel mo. in. d. c. nō magno. in. 8. fo. 81.

7 Religiosis nō licet ire ad predicādū infidelibus sine licētia. in. c. quam sit. nume. 2. de iude. fo. 87.

6 Religiosus qui est in studio nō obligat monasteriū nisi in his que contrahit ob studū necessitatem in aliꝭ non est respectu peculiꝭ si qđ habet. in. c. quod quibusdam. nu. 3. de fideiuss. fo. 99.

3 Religiosi nō dicuntur illi qui sunt de terno ordine sancti Frācisci. in. c. causam que. cl. i. nume. 2. de iud. fo. 24.

2 Religiosi fi inducant aliquē ad ingrediendū monasteriū vt lucrentē bona valet professio: sed bona non acquiruntur monasterio. in. c. preterea. nume. 5. de offi. ordi. fo. 74.

7 Religiosus habere potest administrationē bonorū iure sibi delatā sed non ex pacto. in. c. fi. nume. 7. de cōdi. appo. fo. 20.

2 Religiosus qui transiuit ad aliud monasterium an aliquid retineat de primo. Anto. in. c. ex trāsmissa. nu. 6. de renun. fo. 22.

7 Religiosi regulares an et quo casu possint facere eleemosynā. in. c. si qs. nume. 3. de fur. fo. 109.

2 Religiosus vndecūq; aliquid acquirat: acquirit monasterio. in. c. quāto. nume. 2. de offi. ordi. fo. 114.

3 Religiosus potest ingredi strictiorē regulā si vult. in. c. olim. cl. j. nu. 7. de resti. spolia. fo. 179.

6 Religiosus pōt intrare religionē strictiorē petita prius licentia: is non obtēta: licet monasteriū in quo stat fit priuilegiatū ne de illo ad aliud etiā strictius transeat. in. c. licet. nu. 1. 9. et. 10. de regu. fo. 162.
Religiosus ad hoc quod possit transire ad aliā religionē requiruntur tria. ibi. nume. 2. 3. 7. et. 12.

5 Religiosus an et qñ possit cōstituere procuratorē nomine ppio et qñ ipse potest cōstitui. in. c. cum. J. et. A. nu. 24 et. 29. de re iudi. fo. 77.
Religiosus accusans ppriū prelatū debet habere expensas a monasterio. ibi. nume. 25.
Religiosus vbicūq; habet legitimā personā standi in iudicio oia possunt actiue et passiue cōcipi in personā suam. ibi. nu. 26.

2 Religiosi qui inducūt aliquē ad intrādū religionē ppter bona tpalia debēt illis priuari. in. c. cum dilectus. nu. 12. quod nc. cau. fo. 163.

6 Religiosus verus et professus potest aliquo casu habitare cū vxore et tenetur sibi reddere debitū. et hoc qñ ante ingressum habebat vxorē que ignorauit hmōi ingressum. in. c. vxoratus. nu. 8. de cōuer. cōiu. fo. 168.

6 Religiosus pōt transire ad aliā religionē strictiorē: als secus: an autem requiratur licētia superioris. in. c. sane. nu. 1. 2. 3. 4. 7. et. 8. de regu. fo. 159.

6 Religiosus nō pōt se trāsferre ad regulā arctiorē sine superioris auctoritate. in. c. recolentes. nu. 2. de statu mona. fo. 180.
Religiosus recedēs a monasterio an debeat rehabere id quod cōtulit. ibidem. nume. 3.

2 Religiosus trāsiens ad aliā religionē est penitus separat⁹ a prima etiā intra tps pbationis in secūda. in. c. ex trāsmissa. nu. 9. de renun. fo. 11.
Religiosus transiens ad aliam religionē an retineat aliquid de primo monasterio. ibi. nume. 10.

6 Religiosus an possit prefici hospitali vel collegio leprosorum. in. c. cum dicat. nume. 7. de eccle. edifi. fo. 219.

6 Religiosus grauius punit delinqndo ꝙ̄ laicus qñ facit ex contēptu: als secus. in. c. fed nec. nu. 3. ne cle. vel mona. fo. 237.

2 Religiosus trāsiēs ad aliam religionē an debeat petere licētiā a superiore. in. c. admonet. nume. 4. 7. et. 10. de renun. fo. 11.

6 Religiosus debet pfiteri tria: castitatē: paupertatē: et obdientiā. in. c. cum ad monasteriū. nu. 7. de sta. mona. fo. 181.

6 Religiosi studētes in scientijs pbibitis: et ante duos mēses si conuertunt se ad theologiā: non autē reuertūtur ad claustrū euitant penas. c. super specula. ne cle. vel mona. ibi. nu. 9. fo. 242.
Religiosi audiētes scientias prohibitas in claustro an incurrant penas. d. c. super specula. ibi. nu. 13.
Religiosi audiētes scientias prohibitas semel vel bis causa honorādi amicum non incidūt in penas nisi frequēter audirēt. ibi. nu. 14. et. 16.
Religiosi an prohibeantur legere leges ciuiles vel phyſicā. ibi. nu. 16.

6 Religiosus professus vel cōstituendus in sacris relinquēs habitū dicitur apostatare. in. c. tue. nume. 2. de aposta. fo. 44.
Religiosi professi vel cōstituti in sacris qui dimiserunt habitū possunt precise compelli ad reassumēdum habitū idem in clericis in minoribus beneficiatis: si vero non sint beneficiati cauſatiue tantū compelluntur. ibidem. numero. 4.

7 Religiosi nō tenent obedire ēpō precipiēti aliquid cōtra eorū regulam a sede apostolica approbata. in. c. nimis. nu. 1. de erect. precla. fo. 133.
Religiosi a quibus grauaminibus sint exempti. ibi. nume. 4.
Et vide in. c. seq. in text.

5 Religiosi nō possunt administrare temporalia etiam ex confirmatione pape: qi censentur aut surreptitia aut nulla et si cōfirmauit ex certa scientia pape nō poterūt remoueri: in aliꝭ vo remanēt sub obedientia superioris et qñ. in. c. ad nostrā audiētiā. nu. 1. 2. 4. de cōfir. vti. vel inuti. fo. 141. et seq.

Religiosi in

Religiosi in absentia prelati possunt conuenire: ⁊ maxime si sunt in studio. in.c.cum olle eta. nu.12. de rescrip. fo.67.
Religiosus electꝰ a monasterio potest petere se restitui in monasterium. ibidem. numero.13.

6 Religiosus qui ꝓtectur sub cõditione vt possit retinere bona sua: tunc legitur quo ad vsumfructũ. in.c. monachi. nu.7. de sta. mona. fo.179.

6 Religiosus factꝰ quis per metũ põt quicũq; recedere ⁊ talis metus facit actũ ipso iure nullũ. in.c. nullus. nu.1. de regu. fo.155.

6 Religiosi an ⁊ quo casu debeãt obseruare omnia in regula cõtenta sub pcepto peccati mortalis. in.c. relatũ. nu.6. ne clc. vel mona. fo.238.

6 Religiosi qui dicunt ⁊ quibus modis capiantur. in rubr. nu.3. de relig. folio.155.

6 Religiosi pro subsidio terre sancte possunt vouere sine cõsensu eorũ abbatis vel superioris. in.c. cr multa. nu.8. de voto ⁊ votꝝ redẽp. fo.178.

7 Religiosi an impediant ꝓmoueri ad sacros ordines ex sola ꝓhibitione superioris alia causa nõ apparẽte. in.c. ex tue. nu.6. de simo. fo.73.
Religiosi non impediunt exequi sacros ordines suspectos ex sola ꝓhibitione alia causa non apparente. ibi. nume.7.

6 Religiosi peccãt qui ꝓpter abstinentiã detrahunt necessaria corpori et plus debito corpus macerant. in.c. non est. nu.6. de regu. fo.148.

6 Religiosus si cõuenit cum ꝙ ipse fecerit, an ingressum põt monasteriũ etiã eo inuito opponere exceptiões. l.c. veniẽs. nu.5. de quer. 2iu. fo.170.
Religiosus si cõuenit ex gestis ante religionis ingressum poterit iudicium fundari in persona sua. ibi. nu.6.

6 Religiosus chirurgicus si pietatis cã chirurgiã exercuerit ex q̃ mors secuta est: irregularitatẽ non euadit. in.c. tua nos. nu.1. de homi. fo.101.

6 Religiosi professi nõ possunt audire leges nec physicã si audiuerint debẽt intra duos menses reuerti sub excõicationis pena: nec possunt promoueri sine pape licẽtia: ⁊ quid de aliis scientijs. in.c. nõ magno. nu.1. et 6. ne cleri. vel mona. fo.236.
Religiosi vel regulares dicunt proprie illi qui profitentur tria substãtialia regule. ibi. nume.2.

6 Religiosus vel monachus potest de monasterio extrahi vt efficiat cubicularius alicuius epi vel q̃ habeat onus alios docendi. in.c. clerici. nume.10. de vita et hone. cle. fo.8.

6 Religio noua est prohibitũ ꝙ ꝑstituat etiã ꝙ sit pia vel religiosa citra voluntatẽ solius pape. in.c.fi. nu.1.2. et.3. de reli. domi. fo.187.

6 Religiosus potest promoueri ad vicariatũ alicuius epi. in.c.fi. nu.4. de cleri. egrotan. fo.51.

5 Religiosi nõ peccãt ius suũ prosequendo in iudicio licet sit honestũ vt iudicii cõstituant. in.c.ũ. nu.1. de prescrip. fo.22.

7 Religiosus ꝓfessus in vno monasterio si postea ingrediat aliud oportet ꝙ iterũ ibi profiteat. in.c. abbate. nu.5. de ver. signi. fo.186.

7 Religio appellatur ordo. in.c. cr literarũ. nu.2. qui cle. vel vo. fo.21.

6 **Relinquendo** ecclesie aliquid respectu sepulture an possit apponi conditio vt dicat certum officium. remissiue. in.c. filius noster. nu.2. de testa. fo.113.

6 **Reliquie** si tollantur ex aliqua ecclesia non per hoc ecclesia execratur nisi sint reliquie que sunt in tabula altaris quo casu altare execrat. in.c. quecũq;. nu.1. de iure patro. fo.189.

6 Reliquie de nouo inuẽte non debẽt venerari in publico sine licentia sedis apostolice. in.c. cum ex eo. nu.1. de reli. ⁊ vene. sanc. fo.217.

6 **Remedium** extraordinariũ cessat qñ cõperit ordinarium nisi extraordinarium sit pinguius. in.c. cum dilecti. nume.5. de emp. ⁊ vendi. fo.83.

2 Remediũ ordinariũ nõ semper tollit remedium extraordinarium. in.c. cum ex literis. nu.18. de testi. in inte. fo.160.

4 Remediũ. l. is a quo. ff. de rel vendi. habet locum in spiritualibus. in.c. veniens. nume.7. de testi. fo.72.

3 Remediũ canonis reintegranda datur cõtra quẽlibet possessorẽ etiam nõ vitiosum rerũ ecclesiasticarũ vel clericorũ vel etiã laicorum fm vnam opi. in.c. cum ad sedem. nu.26. et.27. de resti. spo. fo.187.

4 Remediũ. l. si quis in tantum. C. unde vi. an habeat locũ qñ ecclesia vel prelatus cõmittit aliquã violentiã. in.c. cũ liberũ. nu.2. de sepul. fo.135.

4 Remediũ ꝙ creditores cõpelluntur remittere iuramentum an fit subsidiarium. in.c.i. nu.7. de iureiuran. fo.127.

5 Remedium canonis reintegranda datur etiam contra bona fide possidentem probata antiquiori possessione aduersarij. in.c. si diligẽti. nu.17. de prescrip. fo.39.

1 Remedium ordinarium an ⁊ quando concurrat cum extraordinario. in.c. ex parte. nume.9. de rescrip. fo.53.

3 Remedia prodita contra illum qui non mittit aliquem in possessionem fm mandatum iudicis. in.c. tue fraternitatis. numero.5. vt ll. nõ contestata. folio.111.

5 Remedium attentati non solum datur contra spoliantẽ: sed etiam contra illum qui successerit spoliantj. in.c. bone memorie. nu.6. et.8. de appella. fo.118.

4 Remedium.c. significauit. de testi. an competat reo vel actori et qualiter procedat. in.d.c. significauit. nume.4. fo.76.
Remedium vnum extraordinarium non tollitur per aliud. ibi. nu.6.

6 **Remissio** pensionis fit propter sterilitatẽ grauem sine culpa coloni contingentem nisi possit fieri compensatio cum vbertate precedentis vel sequentis anni. in.c. propter. nu.1. et.2. de locato. folio.87.

6 Remissio propter sterilitatem non fit in contractu emphyteotico. in.c. propter. nu.3. de loca. fo.87.

7 Quid est dicere illud qõd dici solet qõd fit remissio pene ⁊ culpe vigore quarundam indulgentiarũ. in.c. ad liberandam. nu.3. de iude. fo.88.

2 Remissio in criminalibus ad locũ delicti habet maxime quo ad executionem. in.c. pastoralis. nu.7. de offi. deleg. fo.94.

2 Remissio cause ad superiorẽ priuat remittentẽ potestate ipsam viterius cognoscendi nisi ipsam de voluntate partium resumat. in.c. licet. nu.3. de offi. lega. fo.107.

1 Remissio nõ debet fieri ad iudicem suspectum vt cognoscat; sed bene vt ita faciat. in.c. ab excõmunicato. nu.14. de rescrip. fo.88.

4 Remittere an fit dare. in.c. veniens ad nos. nu.6. de testi. fo.45.

6 Remittere ⁊ dare idem est. in.c.ex insinuatione. nu.5. de iurepa. fo.194.

7 Remittere est dare. in.c. per tuas. nu.7. de simo. fo.80.

1 Remoti qui dicantur si in aliqua dispositione fit mentio de remotis. in.c. nihil. nu.8. de elec. fo.167.

2 **Renuntiatio** et iuramentum in dubio restringuntur ad ius cõpetens tempore renũtiationis. in.c. cum inter. nu.3. de renun. fo.10.

3 Renuntiatio beneficij non potest fieri sine licentia superioris: sed bene pcerum de non mouendo questionẽ super illo. in.c. audita. nu.3. de resti. spolia. fo.167.

7 Renuntiatio beneficij in cuius manibus debet fieri. in.c. ex insinuatione. nume.3. de simo. fo.75.

4 Renũtiatio simpler attestationũ habetur pro publicatione. in.c. constitutis nu.4. de testi. fo.80.

2 Renuntiatio beneficij quomodo probabitur qõ fuerit sponte facta. in.c. super hoc. nu.29. et.38. de renun. fo.14.
Renuntiatio beneficij facta in manibus alterius q̃ prelati sui preiudicat renuntianti: sed non prelato. ibi. nu.41. fo.15.
Renũtiatio non facta in presentia partis tam in reali q̃ in personali an preiudicet. ibi. nu.39. in fi. nu.49.
Renuntiatio quando presumatur facta quo ad ius reale vel personale. ibi. nu.42. et nu.50.

6 Renuntiatio super iure futuro non valet nisi fiat in presentia iudicis vel partis. in.c. cr multiplici. nu.7. de deci. fo.144.
Renuntiatio simpliciter facta non extenditur ad futura nisi hoc caueatur in renuntiatione. ibidem.

1 Renũtiatio beneficij nõ valet sine licẽtia superioris sed literis ad beneficia põt ad libitũ renũtiare. in.c.ad audientiã. nu.3. et.7. de resci. fo.78.

2 Renuntiatio siue iuramentũ respiciens aliquã rem intelligitur fm terminos in quibus tunc huiusmodi res reperitur. Alnt. in.c.ũ. nume.1.8. 9.10.11. et.12. de renun. fo.21.
Renuntiatio iuriam an extendatur ad futura. ibi. nu.11.

3 Renũtiatio non extẽditur ad causas vel res que non erant tpe renuntiationis nisi fit facta mentio de futuris. in.c.fi. nu.12. de ferijs. fo.140.

2 Renuntiatio beneficij siue litis super beneficio per pecuniã facta an sit simoniaca. in.c. cum pridem. nu.1. de pac. fo.132. et nu.8. et.9. fo.133.
Renuntians liti videtur renuntiare omni iuri sibi competenti in illa causa. ibi. nume.2.
Renuntiatio beneficij facta in manibus illius qui non potest recipere non valet. ibi. nume.3.
Renũtiare lite an possit prelatꝰ quãdo est lis in causa ecclesie. ibi. nu.4.
Renũtians liti potest cogi ad resignãdum instrumẽta ad causam illam facientia. ibi. nume.5.

2 Renuntiatio facta de omni iure qõ qs habet vel habere sperat sup aliq̃ re an trahat ad ius postea supueniẽs. in.c.cũ iter. nu.12. de renun. fo.10.
Renuntiatio cum iuramẽto facta de beneficio occasione iuris imposterum sibi querendi an indistincte sibi preiudicet. ibi. nu.13.
Renũtians beneficio suo nõ potest illud repetere nec tacite nec expresse. in.c. ex transmissa. nu.1. et.8. eo. titu.

4 Renũtiatio exceptionis: simulationis; vel fictionis non valet. in.c. cum contingat. nu.19. de iureiuran. fo.158.
Renũtiatio ꝓuilegij inducti propter fragilitatem persone non valet. ibidem. nume.20.

6 Renuntiatio beneficij cum aliquo pacto dicitur simoniaca aliter est licita. in.c. dilecto. nu.3. de preben. fo.34.

6 Renũtiatio generalis non firmat iuramẽto quia respectu non expressorum non cadit consensus. in.c. vnico. nu.19. de cõmo. fo.80.

2 Renũtiatio beneficij facta in manibus laici non tenet: tamen renũtians est beneficio priuandus nisi fuisset metu facta. Anto. in.c. quod in dubijs. nu.1. et.2. de renun. fo.27.
Renũtiatio beneficij non facta in manu superioris tenet in preiudicium renuntiantis sed non superioris. ibi. nume.3. et.8.
Renũtiatio beneficij acquirendi quomodo fiat. ibi. nu.4.
Renũtiatio beneficij an requirat consensum solius prelati an etiam ca-

pituli.ibidem.nume.5.
Renuntiare an quis possit beneficio sine consensu presentantis vel cligentis.ibidem.nume.6.
Renūtiatio an possit fieri cum consensu capituli sede vacante.ibidem.numero.7.fo.27.
2 Renuntiatio facta in mortis articulo an valeat. Anto.in.c.lecte. nu.2. de renun.fol.33.
Renuntiatio facta per suasionem alterius fraudulenter suadentis an valeat.ibidem.nume.3.
Renuntiatio siue cessio an possit fieri in manibus legati. Anto.in.c.si. nume.4.co.tittu.fo.34.
Renuntiatio facta in manibus inferioris an possit ratificari per superiorem.ibidem.
2 Renuntiatio beneficij facta cum iuramento vel sine obstat clerico illud repetenti.in.c.super hoc.nu.7.de renun.fo.13.
Renuntiatio beneficij non presumitur sponte facta.ibi.nu.11.et.13.
Renuntiatio facta absente parte an noceat quo ad perdendum dñium: vel possessionem vel ius reale vel personale. Anto.in.c.veniés.nume.6. et.7.de renuntia.fo.32.
Renuntiatio facta liti an intelligatur tam de iure questo q̄ querendo. ibi.numero.9.
7 Renuntiatio beneficij non potest fieri in manibus illius qui habet ius instituendi in eo de iure speciali.in.c.cum ex iniuncto.nume.6.de here. folio.92.
5 Renuntiatio beneficij facta sine cōsensu superioris an valeat adeo quod superior non possit reuocare vel quod renuntians non possit se retrahere.in.c.quod dei.nu.4.de sta.mona.fo.180.
5 Renūtiatio bñficij facta vt conferat alicui ex cōsanguineis paciscentis tanq̄ simoniaca nō valet.in.c.cum veniersoñ.nu.5.de re.permu. fo.91.
2 Renūtiatio beneficij nō debet nec potest fieri hoc pacto vt cōferatur certe persone.ut ex parte.cl.i.nu.4.de offi.ocdg.fo.77.
3 Renuntiatio in causa fit a parte: conclusio vero in causa fit a iudice.in.c.pastoralis.nu.8.de cau.posse.et propric.fo.158.
4 Renuntiatio z publicatio attestationū non excludūt probationē fiendā per instrumentū et allegationes.in.c.licet.nu.18.de proba.fo.22.
5 Renūtiatio beneficij ad hoc vt preiudicet renuntianti oportet q̄ fiat in iudicio vel in manibus superioris.in.c.ij.nu.10.de resti.spo.fo.166.
Renūtiatio beneficij facta minus legitime intantum est inualida quod non potest eam superior ratificare.ibidem.
Renūtiatio beneficij facta post spoliationē presumit sponte facta fi ante spoliationem constituit procuratorem ad restituendum.ibi.nu.11.
2 Renuntiatio beneficij metu facta an teneat.in.c.ij.nu.9.quod met.cau. fo.160. Et vide in.c.ad aures.nu.2.7.et.8.co.tittu.fo.161.
7 Renuntiari non potest rei quam quis ignorat.in.c.vnico.nu.3.de cleri. per.in.primo.fo.128.
2 Renuntiare an possint beneficio sine licentia superioris omnes illi qui propter aliquod crimen patiuntur aliquem defectum in titulo beneficij. Anto.in.c.nisi.in prin.nu.5.de renun.fo.28.
6 Renūtiare bñficio suo clericus nō pōt neq; tacite neq; expresse sine licentia superioris.in.c.ex ore sedētis.nu.10.de his q̄ fi.a ma.par.ca. fo.72.
5 Renūtiare iuri introducto in odium alterius nemo potest.in rub.nu.7. de prescrip.fo.21.
2 Renuntiare beneficio non potest quis nisi in manu sui prelati.in.c.ad monet.nu.1.3.4.8.et.14.de renun.fo.11.
4 Renūtians beneficio per metū non indiget alia collatione.in.c.si vero. nu.1.de iureiur.in.fo.132.
3 Renuntians iuri suo super vno articulo cause non videt in alijs renunciare.in repeti.c.si quis contra clericum.nu.29.de fo.compe.fo.56.
5 Renūciari non potest quin sententia transeat in rem iudicatam.in.c.fepe contingit.nu.10.de appel.fo.113.
2 Renūtians literis non censetur renūtiare iuri per ipsas quesito. Anto. in.c.sane.nu.1.2.et.3.de renun.fo.27.
3 Renuntiare an quis possit fauori publico principaliter vel secundario. in.c.si diligenti.nu.4.de fo.compe.fo.73.
Renūtiare an z quādo quis possit fauori suo.ibi.nu.7.
Renuntiari potest velleiano: secus in macedoniano.ibi.nu.9.et.11.
Renūtiatio velleiani an valeat etiam q̄ mulier fit certiorata de tali fauore.ibidem.nu.9.
2 Renuntians sponte electioni de se facte super ea non auditur vlterius. Anto.in.c.in presentia.nu.1.de renun.fo.25.
5 Renuntiari non potest appellationi a diffinitiua sine consensu appellati. secus ab interlocutoria z de ratione.in.c.accepta.nu.4.de appella. folio 106.
7 Renuntiare an quis possit priuilegio suo.in.c.si de terra.nu.5.de priuilegijs.fol.137.
1 Renūtians liti z cause vel liti z iuri nō venit ius futurū: z quid si simpliciter renuntiat liti.in.c.dudum.cl.ij.nu.17.de elec.fo.177.
4 Renuntiatur non solum per cōclusionē probationibus sed etiā allegationibus.in.c.cum dilectus.nu.8.de fide instru.fo.106.
5 Renuntiare censetur iuri suo qui sponte breuiotē vltionē recipit q̄ a iure disponatur.in.c.quod ad consultationē.nu.9.de re iudi.fo.64.
3 Renuntiare an sit donare.in.c.si.nu.28.vt li.non cōtest.fo.168.
3 Renūtiare in causa est q̄ partes renūtiant pbationibus facti.in.c.pastoralis.nu.7.de cau.posse.z propric.fo.158.
3 Renūtians iuri suo super vno articulo cause nō videtur in alijs renunciare.in.c.si quis cōtra.nu.24.de fo.cōpe.fo.52.
3 Renuntiare quis nō potest fauori sibi z alteri iudicialiter cōcesso.in.c.si. nume.6.de ferijs.fo.140.
2 Renuntiās beneficio potest adducere testes q̄ coacte renūtiauit: aliter vero nō potest probare q̄ spōte renuntiauit.in.c.super hoc.nu.1.et.2.de renun.fo.12.z nu.14.23.24.et.28.fo.13.z nu.31.fo.16.
2 Renūtians rei sue tacite vel expresse illā amplius repetere non potest. Anto.in.c.ex transmissa.nu.1.de renun.fo.24.
6 Renūtians fauori suo cū iuramento non oportet q̄ certioretur ad quid cōpetat talis fauor.in.c.cum causa.nu.11.de emp.z vendi.fo.85.
7 Renūciare nemo potest priuilegio inducto principaliter in fauorē publicum: licet in consequentia in fauorem priuatum.in.c.contingit.nu.4. de senten.excom.fo.175.
6 Renūciare nō potest quis fauori suo si principaliter est cōcessus in publicam vtilitatē: alias secus.in.c.ad apostolicā.nu.10.de regu.fo.162.
2 Renūtiare possunt partes etiā tacite fauori in ipsarū vtilitatē introducēdo: sic? in vtilitatē publicā.i.c.fi.§.ita aūt.nu.2.z.5.de off.dele.fo.105.
5 Renuntiare nō potest quis iuri introducto in odiū alterius vt prescriptioni z macedoniano.in.c.fi.nu.10.de prescrip.fo.44.
6 Renūciare quis videt iuri q̄ habet in aliqua dignitate q̄ exhibet reuerentiā alicui in eodem intruso tanq̄ legitime cōstituto.in.c.ex ore sedentis.nu.5.&.et.9.de his que fiunt a maio.par.capi.fo.72.
Renuntiatio primi beneficij inducit per acceptationē secundi potest tñ superior ipsum reuocare ad primum beneficium.ibi.nu.10.
Renūtiatio bñficij tacite facta pōt tacite per superiorem acceptari.ibi.
6 Renuntiare quis pōt iuri q̄ etiā ignorat sibi cōpetere q̄ cupit z vult in omnem euentum obligari.in.c.ad apostolicam.nu.6.de regu.fo.161.
2 **Reuerentia** quā quis debet alicui dño: an inducat tustā metū.in.c.cū dilect?.nu.7.q̄ me.cau.fo.152.
7 Reuerentia parentū vel mariti an causet iustum metū.in.c.infrascripte. nume.8.qui cleri.vel vouen.fo.22.
1 **Reuocatio** potestatis alicui tribute vt exīsse dr aliq̄ tacite fieri.in.c.in causis.nu.14.de elec.fo.131.
2 Reuocatio procuratoris facta etiā ante litē cōtestatā debet notificari iudici z parti.in.c.in nostra.nu.5.et.6.de procu.fo.141.
2 Reuocatio procuratoris an debeat peruenire ad notitiā iudicis z aduersarij.in.c.ex insinuatione.nu.5.de procu.fo.140.
6 **Reges** sunt mere laici nec per coronationē aut vnctionem reciplunt aliquē ordinem ecclesiasticū.in.c.dudū. nu.5.de decimis.fo.163.
2 Reges an possint eligere ꝫfessorē.in.c.omnes.nu.3.de ma.z obe.fo.125.
Reges renentur ad decimas prediales z personales.ibi.nu.4.
7 Rex Francie z rex Hispanie an subiaceant imperatori.in.c.super speculi.nume.3.de priuile.fo.145.
2 Rex vel alius princeps si est minor.xiij. anno.an debeat sibi dari tutor qui habeat iurisditionē administrare: factus vero maior ipse solus administrabit.in.c.cum vicecomes.nu.3.de offi.deleg.fo.104.
4 Reges non possunt facere alienationē de bonis et iuribus regni.in.c. intellecto.nume.1.de iureiur.fo.164.
Rex tēpore coronationis iurat non alienare bona regni.ibi.nu.3.
Rex si non iurauit non alienare: sed post alienationē iurauit non reuocare iuramentū non est obligatorium.ibi.nu.4.
Reges fiunt per successionem non per electionem.ibi.nu.5.
7 Rex Francie non cognoscit superiorē in tēporalibus.in.c.per venerabilem.nume.9.et.37.qui filij sint legi.fo.42.
Rex Hispanie an cognoscat superiorē in temporalibus.ibi.nu.37.
Reges z principes qui cognoscunt superiorē non possunt legitimare. ibi.numero.26.
Rex Francorum z rex Hispanie z rex Anglie an potuerint prescribere contra imperiū z an peccēt ei nō obediēdo: rex Anglie an subsit imperatori.ibidem.nu.37.
5 Regina an aliqua dicatur mortuo marito rege.in.c.ex parte.B.nu.2. et.14.de foro compe.fo.81.
5 **Retrotractio** an z quo tpe et ad qō tps fieri possit.in.c. preterea.cl.ij.nu.7.de appel.fo.109.
1 Retractio actus an z qñ dicatur damnosa vel penalis.in.c.cognoscentes.nu.5.de consti.fo.18.
6 **Restitutio** in integrū cōpetit nō solum ecclesijs sed z omnibus alijs pñs locis.in.c.relatū.cl.i.nu.7.de restitutis.fo.120.
6 Restitutio in integrū z omne remediū extraordinariū competit vsq; ad quadriennū.in.c.cum causa.nu.9.de emp.z vendi.fo.85.
2 Restitutio aduersus additionē requirit q̄ creditores hereditarij citentur.in.c.iudicis officium.nu.7.9.et.10.de offi.iudi.fo.124.
7 Restitutio in integrū aduersus sententiam nō conceditur nisi a solo principe.in.c.

cipe.in.c.significantibus.nu.6.de par.vulga.fo.151.

3 Restitutio in integrum potest peti etiam pendente iudicio super principali.in.c.ḡ.nume.18.vt lit.non contest.fo.110.

5 Restitutioni in integrum nō potest renūtiari nisi a maiore factor: ꝛ quid ab ecclesia.in.c.fi diligenti.nu.12.et.13.de fo.compe.fo.72.

2 Restitutio in integrum aduersus sententiam an possit dari per illum qui ipsam sententiam tulit.in.c.ḡ.nu.3.de offi.leg.fo.106.

3 Restitutionem petenti an sufficiat probare nudam possessionem.in.c. in literis.nume.23.de resti.spo.fo.170.

3 Restitutio in integrum an dicatur causa necessaria ad effectum: de quo in.c.fi.nu.48.de fo.compe.fo.92.

5 Restitutio in integrum non habet locum in criminalibus.in.c.pastoralis.nu.6.de excep.fo.5.

7 Restitutione non facta non auditur vir petens dotem qui vxorem a se expulit: sed distinguendum est.in.c.per vestras.nume.9.de dona.inter virum et vxo.fo.49.

7 Restitutio ablatorū an debeat fieri per eṁ loci: an vero per illum qui extorsit.in.c.quia in omnibus.nu.8.de vsur.fo.111.

7 Restitutionē petenti obstat exceptio notorie proprietatis siue defectus notorie concludens ad executionem notorie proprietatis.in.c.significasti.nume.5.de diuor.fo.45.

Restitutio mariti propter exceptionē de adulterio non retardatur nisi fit notorium.ibi.nume.10.

Restitutionis materia est valde priuilegiata.ibidem.

2 Restitutio in integrum est petenda coram iudice illius in cuius preiudicium petitur.in.c.constitutus.nu.1.de resti.in integ.fo.162.

Restitutio in integrum conceditur minori ꝛ ecclesie etiā in lucro captādo quod per facilitatem ꝛ incuriam fuit neglectum.ibi.nu.5.

Restitutio in integrum an rescindat totum contractum an inquantum quis reperitur lesus.ibi.nu.10.

7 Restitutionē male ablatorum an eps vel is confitetur: aut cōfessor possit facere.in.c.cum sit.nu.4.et.7.de iude.fo.88.

6 Restitutio in integrum sicut conceditur ecclesijs lesis: ita et omnibus alijs pijs locis.in.c.de bis.nu.3.de testa.fo.130.

7 Restitutio in integrum aduersus sententiā petitur hoc modo vico sententiam nullam et si qua est peto aduersus eam restitui.in.c.cum olim.ḡ.nu.10.de priuile.fo.142.

7 Restitutionem petenti non obstat notorius defectus iuris.in.c.ad petitionem.nu.11.de accu.fo.63.

7 Restitutionē petere potest alter coniugum etiā ante cōsummationē ad sui quasi possessionē.in.c.discretionem.nu.2.de eo qui cog.cōsan.fo.30.

3 Restitutio nō datur aduersus dolum.in.c.j.nu.38.vt lit.nō cōte.fo.108.

5 Restitutio in integrū datur prelato ꝛ capitulo nisi in contrabendo fuerint decepti.in.c.significauit.nu.8.de appel.fo.117.

1 Restitutio in integrum an possit peti a clerico tam in bonis patrimonialibus q̄ reditibus sue prebende.in.c.j.nu.5.de consue.fo.92.

6 Restitutio in integrū ex illa clausula generali ꝛc. an detur impedito ob suum delictum.in.c.quia diuersitatē.nu.11.et.13.de concel.preben.fo.57.

5 Restitutio in integrum aduersus prescriptionem intra quātum tps debet peti.in.c.auditis.nu.35.de prescrip.fo.36.

5 Restitutio aduersus prescriptionē datur etiam minori per ignorantiā. in.c.j.nu.11.et.13.de prescrip.fo.21.

Et diuersus quadriēniū quod datur ad petendā restitutionē in integrū non restituitur quis nisi ignorauerit prescriptionem.ibi.nu.12.

2 Restitutio in integrū aduersus sententiā intra quātum tps potest peti ab illomet qui suam tulit.in.c.tūc lris.nu.10.de restit.in integ.fo.159.

Restitutio in integrum ex quacūq causa petatur debet intra quadriēnium peti.ibi.nu.11.et.12.

Restitutio in integrum an requirat litis contestationem et aliam iuris ordinem.ibi.nu.15.

Restitutio in integrum quādo petitur an requirantur plene probationes.ibidem.nu.16.

2 Restitutio in integrum an possit peti per procuratorē sine speciali mandato.in.c.coram.nu.4.de resti.in integ.fo.162.

2 Restitutio in integrū competit ecclesie lese: quia eius procurator nō produrit sua iura.in.c.ḡ.nu.17.de in integ.resti.fo.156.

2 Restitutio in integrū competit ecclesie aduersus probationes omissas in processu.ibi.nu.8.et.19.fo.156.

Restitutio in integrū q̄ fit iure speciali fit cessante omni actione: sed illa que petit ex clausula si qua mihi ꝛc, petit intentando actionē.ibi.nu.18.

7 Restitutio male ablatorū incertis personis sufficit q̄ fiat pauperibus ꝛ per illū qui abstulit ꝛ occupauit.in.c.sicut dignū.nu.8.de bomi.fo.47.

2 Restitutio in integrū cōtra quo iudice potest peti vel ventilari.in.c.causa restitutionis.nu.7.de resti.in integ.fo.164.

Restitutio in integrū semel denegata vlterius non cōceditur nisi ex noua causa.in.c.beneficio.nu.1.4.et.5.de resti.in integ.fo.co.

Restitutio in integrū potest peti coram iudice appellationū.ibi.nu.6.

7 Restitutionē petenti obstat exceptio defectus proprietatis notorie.in.c. porro.nu.8.de diuor.fo.45.

Restitutionem marito petenti obstat adulterium notorium mulieris. ibidem.numero.9.

3 Restitutionē petens auditur ḥ habeat contra se ius cōmune dūmodo tollat presumptionē propter quā est contra se ius cōmune.in.c.cū ecclesia.nume.52.de can.possel.ꝛ proprie.fo.156.

2 Restitutio in integrū conceditur maioribus legitimā causam probantibus.in.c.ex literis.nu.6.et.7.de resti.in integ.fo.158.

Restitutio in integrū an possit cōcedi per iudicem contra propriā sententiam.ibi.nume.11.

2 Restitutio in integrū an possit peti per ecclesiā enormiter lesam aduersus omnē ḡctum quem fecit.in.c.j.nu.1.2.et.3.de resti.in integ.fo.154.

Restitutio in integrū q̄ cōceditur leso dz lesus restituere partē omnes, expensas quas in ea re fecit.ibi.nume.3.

Restitutio in integrū cōperit castris: villis ꝛ collegijs pijs lesis.ibidē. nume.15.fo.159.

Restitutio in integrū cōperit ecclesie lese etiā q̄ prelatus iurauerit nolle petere restitutionem: secus est in minore iurante.ibi.nu.16.

Restitutio in integrum petenda vel ab ecclesia vel priuato coram quo iudice petatur.ibi.nume.18.

5 Restituere tenetur quis res quas acquirit cum peccato vel contra priorum iuramentum.in.c.fi diligenti.nu.7.de prescrip.fo.39.

2 Restituī quis nō potest cōtra sententiā superioris per inferiorem.in.c. tum ex literis.nume.3.de resti.in inte.fo.158.

6 Restituus in integrum debet habere rem cum fructibus nisi suus aduersarius fecisset necessarias impensas in re.in.c.ad nostram.nu.4.et 8.de re.eccle.alie.fo.77.

2 Restituens an censeatur de nouo dare.in.c.ex transmissa.numē.ii.de renuntia.fo.11.

6 Restitutus ab imperatore vel ab alio an censeatur restitutus ad spiritualia.remissiue.in.c.tua.nu.4.de decī.fo.150.

3 Restituto in integrū concessa ecclesijs videtur concessa omnibus locis pijs.in.c.j.nu.22.de iur.calū.fo.124.

2 Restitutus a principe intelligit quo ad plenariā ꝛ omnimodā iurisdictionem.in.c.venerabili.nu.2.de offi.deleg.fo.100.

2 Restitutus a principe nō recuperat bona alienata.in.c.inter quatuor. nu.5.de maio.ꝛ obe.fo.126.

7 **Responsio** facta per superiorē ad cōsultationē presumitur facta de iure.in.c.fi.nu.2.de cle.per.cu.fo.123.

3 Respōsio de credulitate ita preiudicat rādēti in facto proprio sicut responsio de veritate.in.c.cum causam.nu.6.de iura.calū.fo.128.

3 Rāsio affirmatiua vel negatiua facta positioni vel libello quo casu referatur ad omnia cōtenta in eis.in.c.j.nu.16.de plus peti.fo.152.

3 Responsio de credulitate tantum preiudicat rādenti in facto proprio q̄ tum responsio de veritate: ꝛ est notandum propter positiones.in.c.ḡ.nu. 13.de iura.calū.fo.125.

4 Rādens p verbū nō credit nō incidit in periurīū: ḥ probet cōtrarium: secus si rādet de veritate.in.c.ex literis.nu.12.de iureiu.fo.163.

6 Respondēs cōtraria est suspectus de falsitate.in.c.vnico.nu.12.vt eccle. beneh.sine diminu.fo.73.

2 Reservata a deo sunt reservata pape.in.c.q̄to.nu.2.de trāsla.epi.fo.5.

5 **Rei** vendicatio datur etiā cōtra simplicē detentorē nisi nominauerit dōm in iudicio.in.c.aduersario.nu.5.de excep.fo.19.

5 Rei voluntates q̄ equiparantur in multis casibus.in.c.cum ecclesiastice. nu.13.de excep.fo.4.

5 Rei vendicatio potest cōpetere pro rebus sacris ipsis prelatis vel rectoribus: licet nō sint domini rerum sacrarum.in.c.cum venerabilis.nu.3. de excep.fo.9.

3 Rei vēdicatio cōpetit etiam pro iuribus que quis habet in re.in.c.examinata.nu.17.de iudi.fo.39.

6 **Res** empta per clericū de bonis ꝛ fructib⁹ ecclesie non est sua sed ipsius ecclesie.in repeti.c.cum esset.nu.21.de testa.fo.117.

6 Res empta per prelatū ex emolumentis ecclesie efficit ecclesie: licet prelatus emerit nōie suo.in.c.inquirendū.nu.1.de pecu.fo.111.

Res empta ex pecunia militis minoris ecclesie ꝛ clerici efficitur ipsor: etiam q̄ instrumentum cautet in persona alterius.ibi.nu.5.

6 Res empta de pecunia nō decimata est cōis inter ecclesiā ꝛ emptorem pro parte que erat debita ecclesie pro decima.in.c. pastoralis.nu. 6.de decimis.fo.152.

Res empta nomine emētis de pecunia ecclesie clerici minoris vel militis esse dr ipsorū ꝛ non emētis: secus forte si pecunia esset aliorū.ibidem.

6 Res empta ex pecunia ecclesie efficit ipsius licet clericus emat nomine proprio.in.c.j.nume.4.de pecu.cle.fo.108.

Res empta ex pecunia alicui⁹ non efficitur illius sed ementis nomine proprio.ibidem.

5 Res inter alios acta quare alijs non preiudicat.in.c.quamuis.nu.1.de reiudi.fo.81.

Res inter alios acta non nocet nec prodest alijs nisi quo ad semiplenā probationē q̄ relinquit iudicis arbitrio.ibi.nu.23.fo.83.

Res inter alios acta preiudicat tertio si de re sua litigatur ꝛ potuit aut impedire: aut protestari: aut iudicium in se assumere: ꝛ nō fecit.ibi.nu.8. 12.et.34.fo.82.et seq.

4 Res inter alios acta alijs non preiudicat: quomodo intelligat in terminis.c.inter dilectos.de fide instru.nu.15.fo.103.

6 Rem ponēs sub clauibus nō potest redargui de negligentia vel incausta custodia.in.c.i.nu.1.de custo.cucba.fo.116.

6 Res propter nuptias donata vroi a marito non potest ab eo alienari etiā vroe cōsentiēte nisi interueniat secūdus cōsensus vroris post bienniū:tunc vir habuerit facultates vt indemnitati vroris possit consuli.in.c.peruenit.nu.2.et.6.de emp.ꝛ vendi.fo.83.

6 Res tantum valet ꝙtum cōmuniter vendi potest.in.c.i.nu.3.de emp.et venditione.folio.82.

☞ Coherus. Ego adduco casum peregrinū ꝛ expressum ꝑm vnā lec.quam sequitur ibi Bart.in.l.sceptē.C.de eroga.milit.anno.lib.xij.q. quantum valeat frumentū vel alie res nunq̄ debet inspici nisi in loco publici fori in quanto ibi vendi potuisset: vnde si res potest vendi multo plus vel multo minus alibi:sed non in foro:debemus locum fori inspicere: et sic cōsiderare debes estimationem ꝑm locum publici fori.vide que dixi in singula.meis in ver.venditio.

1 Res inter alios acta licet non faciat plenam fidem in alio casu tñ facit presumptionē que transfert onus probandi in aduersariū.in.c.cum inter canonicos.nu.8.de elec.fo.139.

3 Res quando est tempore peritura possunt partes cōpelli venire ad iudicium.in.c.fi.nu.13.de ferijs.fo.140.

5 Res inter alios acta ratione indiuidui alteri nocet.in.c.quānis.nu.15. de re iudi.fo.83.

6 Rem vitiosam locās vel vendēs etiā ignoāter tenetur nō solum ad restitutionē pcij sed ad interesse.in.c.vno.nu.22.de cōmo.fo.80.

7 Res an possit esse plus vel minus valitura statur cōsuetudini ꝛ etiā attenditur id quod frequentius accidere potest.in.c. nauiganti.nu.10.de vsuris.fo.116.

5 Res permutata si euincatur datur regressus contra illū qui talem rem dedit.in.c.cum venerabilis.nu.22.de excep.fo.10.

7 Res reperta accipiens in naufragio an ꝙ faciat suas vel cōmittat furtum.in.c.cum dilecti.nu.1.de accu.fo.60.
Rem alterius reperiēs si ignorat dñm ꝛ putauerit ipsum habuisse illā rem pro derelicta potest vsucapere:si vero nō putauerit debet erogare inter pauperes.ibi.nu.12.
Res inuenta naufragio an presumatur habita pro derelicta.ibi.nu.11.

3 Res aliena donata ecclesie ꝛ cōsecrata non potest amplius ad dñm reuerti sed donās tenet ad interesse.in.c.verū.nu.27.de fo.cōpe.fo.64.

5 Res mea nō pōt esse mea ex pluribus contrarijs acquisitionibus.in.c. auditis.nume.24.de prescrip.fo.35.

7 Res aliena si fuerit inuito vel ignoāte domino cōsecrata nō debet desacrari:sed est satisfaciendū domino de interesse suo.in.c.i.nu.12.de no. ope.nuntia.fo.135.

6 Res aliena si pignoretur ignoāte dño potest ab ipso vendicari etiam non satisfacto creditori.in.c.ex presentiū.nu.7.de pigno.fo.93.

3 Res inter alios acta non preiudicat etiam habentibus consimilē causam.in.c.causam que.el.ꝯ.nu.3.de iudi.fo.42.

2 Res acquisite per contractum vel testamentū in quo non sunt adhibite solēnitates iuris ciuilis in foro cōscientie licite retinentur.in.c.i.nu. 10.de resti.in integ.fo.155.

6 Res debita perempta apud debitorē an pereat sibi vel creditori.in.c. cōmissum.nu.4.de deci.fo.145.

2 Res dicit dubia p negationē partis.in.c.cōsl.nu.9.de offi.dele.fo.98.

2 Rem retinere quis potest donec fuerit sibi satisfactū de expensis quas in ea fecit.in.c.i.nu.3.de resti.in integ.fo.164.

5 Res prohibita alienari per legē vel statutū vel defunctū siue per pactū an possit prescribi.in.c.cum non liceat.nu.7.de prescrip.fo.30.

1 Res integra non dicitur viterius qñ substātialia negotij incipiūt tractari.in.c.in causis.nu.7.de elec.fo.150.

6 Res laicalis data ecclesie nō subijcit amplius oneribꝰ quibꝰ subijciebatur anteq̄ esset tradita ecclesie.in.c.dilectꝰ filiꝰ.nu.3.de ꝓbē.fo.48.
Res que pervenit ad manus exempti priuilegio exemptionis.ibidem.

2 **Rescriptum** ad lites nō extenditur ad futuras.in.c.non ininste.nume.2.de procu.fo.146.

7 Rescriptū contra ius non est seruandū nisi dicat non obstante tali iure. in.c.pastoralis.nu.4.de fide instru.fo.153.

6 In rescriptis non est necesse facere mentionē de iure cōmuni.in.c.cum dilectus.nume.4.de cle.non resi.fo.22.

5 Rescripta et priuilegia non reuocant alia rescripta nisi de ipsis faciant specialem mentionem.in.c.veniens.nume.11.de prescrip.fo.42.

2 Rescriptū debet facere mentionē de iure quod prohibet huiusmodi rescriptum fieri.Anto.in.c.eam te.nume.5.de eta.ꝛ qual.fo.43.

7 Rescriptum ad lites vel ad beneficia non extenditur ad futura.in.c.quia circa.nume.5.de priuileg.fo.143.

1 Solita poni in rescriptis habentur pro appositis.in.c.mandatū apostolicum.nume.4.de rescrip.fo.86.

5 Rescriptum delegatorij est surrepticiū si in eo non fit mētio quod causa erat cepta coram ordinario etiam per solam citationem.in.c.vt debitus.nume.20.de appel.fo.127.

In rescriptis ad lites an attendatur tempus date:an tempus presentationis.ibi.nume.22.
Rescripta principis sunt perpetua ꝛ non tolluntur nisi per aliud rescriptum.ibi.nume.23.

1 Rescriptum si producitur an requiratur alius libellus.in.c.vndum.el ō.nu.39.de elect.fo.178.

3 Rescripta non extenduntur ad casus in eis nō expressos et quādo.in.c.i. nume.15.et.17.de seque.possel.et fru.fo.220.

1 Rescripta ad lites stricte interpretātur.in.c.rodulphus.nu.1.de rescri. folio.83.

1 Rescriptū quid est:ꝛ quibus modis fumat.in rub.nu.1.de rescri.fo.42.
Rescriptum a priuilegio quomodo cognoscitur.ibi.nu.3.

6 Rescriptū quo mandatur alicui prouideri de beneficio non includit dignitatem vel rectoriā nisi fuerit victus de beneficio competenti quo casu intelligitur ꝑm qualitatē persone.in.c.fi.nu.1.2.et.6.de preben.fo.49.
Rescriptū principis recipit interpretationē ab intētione fna.ibi. nu.4.

1 Rescriptū non faciēs mentionē de excōmunicatione impetrātis est surrepticium.in.c.dilectus filius.nu.1.de rescrip.fo.71.

1 Rescripta diuersa contra vnum et super eodem et ad diuersos iudices impetrata:ꝛ impetrans vtroq; vtatur non valent:quia impetrans priuatur cōmodo vtriusq;.in.c.ex tenore.nu.1.et.3.de rescrip.fo.58.et seq.
Rescriptum quod est effectum cōmune non tollitur nisi per consensum cōmunem.ibi.nu.2.fo.59.
Rescriptum secūdum non faciens mentionē de primo non est ipso iure nullum.ibi.nume.3.
Rescriptum alꝰ validum irritatur dolo impetrantis.ibi.nu.4.
Rescriptum primū quod potest elidi exceptione an requiratur qō de eo fiat mentio in secundo.ibi.nu.6.

1 Rescriptum secundum tollit primū si de eo fiat mētio:alꝰ secus.in.c.ceterum.nu.2.et.5.de rescrip.fo.45.
Rescriptum impetratū de cōmuni consensu vnius partis tantū nisi de illo cōmuni consensu primi rescripti fiat mentio in secūdo.ibi.nu.3.
Rescriptū continens plures gratias surreptio in vna non vitiat alias. ibi.numero.7.
Rescriptum secundum an tollatur si primus impetrans obiecit surreptionem:an vero requiratur qō appellet si iudex nō admittit suam obiectionem.ibidem.nume.9.
Rescriptum secundum faciens mentionē de primo an tollat primū ipso iure adeo qō processus factus super primo sit nullus.ibi.nu.10.
Rescriptū est ipso iure nullum si impetratur ab excōicato.ibi.nu.12.
Secundum rescriptum faciens mentionē de primo an sit ipso iure nullum.ibi.nume.5.

1 Rescriptum ad beneficia debet facere specialem mentionē non solum de beneficio quod quis habet:sed de eo quod quis expectat.in.c.in nostra. nu.2.4.et.7.de rescrip.fo.80.

1 Rescriptum debet facere mentionem de alio in specie et nō in genere.in c.cum dilecta.nu.2.de rescrip.fo.66.

3 Rescriptum et priuilegium an extendātur ad alias personas.in.c.prudentiam.nu.3.de mu.pact.fo.102.

1 Rescriptum nullum assumit vigorem si iudex pronunciauit validum et ab hoc non fuit appellatum.in.c.ex parte decani.nu.11.de rescrip. fo.83.

1 Rescriptum respectu personarū eligendarū potest esse incertum sed non respectu iudicum.in.c.quoniā autem.nu.1.de rescrip.fo.56.

3 Rescripti copia an faciat tantā fidem quātam ipsum originale.in.c.ꝯ. nume.4.de dila.fo.133.

1 Rescriptū speciale derogat generali prius impetrato:licet de generali non fiat mentio in speciali.in.c.i.nu.3.et.10.de rescrip.fo.43.

1 Rescriptum faciens mentionē de primo non indistincte tollit primum et non faciens mentionem de primo ꝛ tamen aliquādo tenet.in.c.pastoralis.nume.2.de rescrip.fo.55.
Rescripta duo si inueniantur super eadem data quid fiendū.ibi.nu.3.
Rescriptum secūdum debet specialiter de primo facere mentionē et non in genere:et hoc quomodo procedit.ibi.nu.4.

7 Rescriptum ad lites surreptitium est si in eo non fiat mentio de processu cause et sententia.in.c.per vestras.numero.10. de dona. inter virum et vxorem. fol.49.

7 Rescriptum impetratū per excōmunicatū an saltem valeat post absolutionem.in.c.apostolice.nu.6.de cle.excō.fo.127.

5 Rescriptū licet dicatur surreptitium potest tamen allegari in fauorem aduersarū inquātum in eo narrabātur aliqua in suum fauorē.in.c.cum venerabilis.nu.40.de excep.fo.11.

4 Rescriptum an vitietur ex defectu litere:dictionis: vel syllabe.in.c.ex parte.nume.1.et.2.de fide instru.fo.85.

3 Rescriptum an vitietur ex falsitate narrata ex qua surgit exceptio peremptoria an reserue talis cognitio in meritis cause.in.c.ex parte.B. nume.12.de fo.compe.fo.106.

1 Rescriptum impetratū sine mandato an sit ipso iure nullū.in.c.nōnulli. ꝯ.sunt et alij.nu.6.de rescrip.fo.75.

3 Rescriptū producens vel presentans videtur in eo contenta confiteri.in c.examinata.nu.4.de iudi.fo.38.

Super lectu. Panormi.

1 Rescriptū impetratū cōtra prelatū valet: licet super bonis cōmunibus prelati ⁊ capituli. in. c. edoceri. nu. 1. ⁊ 5. de rescrip. fo. 64.

4 Rescriptū per quod incerti iudices dantur vel futura negotia cōmittuntur nō valet. in. c. ad hec sumus. nu. 1. 4. ⁊ 5. de rescrip. fo. 50.
Rescriptum deuians ab omni honestate nō presumitur venisse a curia principis. ibi. nu. 2.
Rescriptum impetratum ad lites dicitur odiosum respectu quia preiudicat ordinarie potestati. ibi. nu. 3.
Rescriptū ex cōmuni stylo nō debet extēdi ad negotia futura. ibi. nu. 6.

3 Rescriptū impetratū ꝑa violentū possessorē extendit cōtra successorē in vitium illius rei violēter possesse. in. c. sepe. nu. 9. de resti. spo. fo. 192.

3 Rescripta vel priuilegia in preiudicium possessoris lite pen. presumuntur surreptitia ⁊ ex certa scientia principis non emanata. in. c. i. nu. 6. vt lite pendente. fo. 216.

5 Rescriptū nō redditur nullū ipso iure ex eo quod sit impetratum super suspecto iudice. in. c. cum inter. nu. 22. de excep. fo. 8.

1 Rescripti forma est vt preceptor iudex ꝑm narrata i eo. l. vt expediant primo narrata ⁊ post relīa pordiné. in. c. cū dilecta. nu. 4. de rescrip. fo. 66.

1 Rescriptū dubiū debet reduci ad ius cōmune etiā ꝙ verba impropriē ponuntur. in. c. causam que. nu. 1. de rescrip. fo. 60.

1 Quod tempus attenditur in rescriptis an tēpus date an tēpus presentationis. in. c. ceterum. nu. 1. de rescrip. fo. 45.

6 Rescriptum emanatū cōtra ius presumitur falsum aut per occupationē nimiam emanasse. in. c. ex parte tua. nu. 2. de capel. mona. fo. 188.
Rescripta debent habere clausulam derogatoriam ad rescripta cōtraria vel ad ius contrarium saltem in genere. ibidem.

1 Rescriptū primū qō potest per exceptionē elidi nō requiritur qō de eo fiat mentio in secundo. in. c. ex parte. nu. 4. de rescrip. fo. 52.

1 Rescriptū impetratū cōtra religiosos valet etiaz quod non fiat mentio cuius monasterij sint. in. c. cū ordinem. nu. 1. de rescrip. fo. 47.
Rescriptum impetratum contra priuilegiatum an debeat facere mentionem de priuilegio. ibi. nu. 3.

1 Rescriptum non tollit priuilegium. in. c. i. nu. 6. de rescrip. fo. 43.
Rescriptum sine priuilegium continens id quod ius cōmune tollitur per secundum absq; alia clausula derogatoria. ibi. nu. 7.
Rescriptum sine priuilegium impetratū cōtra ius cōmune valet: licet de iure canonico non fiat mentio. ibi. nu. 8. 12. ⁊ 15.
Rescriptum non presumitur falsum si non deuiat a cōsuetudine curie. ibidem. nu. 13.

1 Rescriptū quod sit surreptitium quis habet probare. in. c. constitutus. nu. 4. de rescrip. fo. 61.
Rescriptū facies mētionē de statuto an debeat dicere de statuto iurato si statutū est iuratū an sufficiat simpliciter facere mētionē. ibi. nu. 7.

2 Rescripta diuersa sub eadē data cōcessa faciūt iudicem supersedere donec consulat scribentem. in. c. ij. nu. 1. de offi. deleg. fo. 73.

2 Rescriptū surreptitium tribuit iurisdictionem licet elidibilem. in. c. significantibus. nu. 8. de offi. deleg. fo. 101.

1 Rescriptum ex certa scientia non valet si non seruetur forma a iure tradita quod est si reperitur ius dans certam formam rescripto. in. c. nonnulli. nu. 9. de rescrip. fo. 74.
Rescriptum vel priuilegium aut cōstitutio an ⁊ qñ debeat facere mentionem de iure contra quod emanat. ibi. nu. 10.

1 Rescripto abutentes priuantur cōmodo ipsius. in. c. quia nōnulli. nu. 1. de rescrip. fo. 89.
Rescripta nō possunt alīs cedi: quia sunt personalia. ibi. nu. 3.
Rescriptum impetratū ad vnā rem non extenditur ad alias res creatas post impetrationem. ibi. nu. 4. ⁊ 8.
Rescriptū corruit si impetrans moritur tempore date ⁊ ille cōtra quez impetratur. ibi. nu. 8.
Rescripto abutētes an possint puniri criminaliter. ibi. nu. 18. fo. 84.

6 Rescriptū pape quo mādatur prouideri alicui de beneficio curato est surreptitiū si ille cui mandat prouideri tpe date erat minor licet tpe vacationis beneficij esset maior. in. c. dilectus. nu. 8. de preben. fo. 35.
Rescriptum non extenditur ad lites ortas post eius impetrationem. ibi. nu. 10. fo. 36.
Rescriptū in quo impetratur iudex aliquis qui tēpore date erat notorie excōicatus non valet vel licet esset occulte excōicatus: tñ impetrans sciebat eum esse excōmunicatum. ibi. nu. 11.

1 Rescriptum ad beneficia debet facere mentionem de alīs beneficijs si qua habet impetrans. in. c. cum a deo. nu. 1. de rescrip. fo. 59.

2 Rescriptum impetratū super causa iam inchoata, est surreptitium nisi in eo fiat mentio de processu coram alio iudice inchoato. in. c. prudentiam. §. ferta. nu. 9. de offi. deleg. fo. 85.
Rescriptum impetratū ab excōmunicato est nullum ipso iure adeo ꝙ non conualidetur sequuta absolutione. ibi. nu. 10.

1 Rescriptum ad lites transit in successores illius contra quem fuit impetratum si ipse fuit conuentus et sic re non integra. in. c. significauit. nu. 1. et 6. de rescrip. fo. 85.
Rescriptum impetratū cōtra ecclesiam an extenditur ad prelatum promotum post impetrationem. ibi. nu. 4.

1 Rescriptū nō vitiatur si papa scribens vulnerfitati appellat omnes fideles licet in ea sint aliqui epi in prouincia. greg. nu. 5. fo. 6.

2 Rescriptū in quo impetratur aliquis iudex debet presentari ante citationem coram alio iudice factam. in. c. ij. nu. 4. de offi. deleg. fo. 106.

7 Rescripta nō extēdunt ad psonas nō expressas nisi ex dispositione iuris persone nō expresse cōprehēdant. in. c. mihi bael. nu. 5. de vsur. fo. 116.

3 Rescriptum pape vt causa inter laicos cognoscatur ab ecclesiastico an sit ipso iure nullum. in. c. licet ex suscepto. nu. 5. de foro compe. fo. 70.

7 Rescriptū si est impetratū ad iudices delegatos sup aliqua causa non pōt pars cōtra quā est impetrati illi renūtiare: sed pars que impetrauit sic re integra. in. c. cū dilectis. nu. 10. de purgatione canonica. fo. 150.

3 Rescriptum concessum contra vnam personā: an extendatur ad aliam. in. c. quia. v. nu. 3. ⁊ 5. de iud. fo. 29.

7 Rescriptū impetratū cōtra aliquē qui tpe date erat inhumatus dz vires cōtra eius hered̄ etiā re integra. in. c. tua nos. nu. 5. de vsu. fo. 113.

6 Rescripta ad lites sunt latissime interpretāda qñ agit de vi cōprehensiua: secus si agit de vi extensiua. in. c. epi. nu. 3. de reb. ecc. alie. fo. 74.
Rescriptū sine priuilegiū cōcessum cōtra cōem stylū ⁊ contra cōsuetudinē principis presumit falsum. in. c. ex parte. cl. 2. nu. 7. de offi. deleg. fo. 176.

1 Rescriptum non faciens mentionem de primo quo non fuit vsus impetrans intra annum valet nisi interueniat dolus. in. c. plerūq; nu. 1. et 7. de rescrip. fo. 68.
Rescriptum non tollitur per non vsum priuilegium fic. ibi. nu. 4.

7 Rescriptum impetratū ab excōicato excōicatione suppressa an et quo casu sit ipso iure nullū. in. c. excōicamus. cl. i. nu. 9. de here. fo. 92.

7 Rescriptū nō faciens mentionē de exemptione vel exceptione peremptoria partis nō est nullū nisi fit de stylo curie: secus si nō faceret mētionē de exceptione dilatoria. in. c. ex parte. nu. 2. de priuile. fo. 140.

4 Rescriptū quid sit ⁊ quid priuilegiū et facilius presumitur, falsitas in priuilegio ꝙ in rescripto. in. c. ex literis. nu. 2. de fide instru. fo. 99.

4 Rescriptum directus alicui vt faciat sibi exhiberi acta in vna causa an possit dici surreptitium. in. c. fi. nu. 3. de proba. fo. 34.

2 Rescripta extenduntur ad accessoria illorum que exprimūtur in rescripto. in. c. cum olim abbas. nu. 7. de offi. dele. fo. 97.
Rescripta extenduntur ad omnia ad que extendi possunt ex lato significatu verborum. ibidem.

2 Rescriptum an extendatur ad personā in eo nō expressam. in. c. i. nu. 2. et 3. de ali. mut. iudi. cau. fac. fo. 165.

1 Rescriptum plures gratias continens surreptio in vna non vitiat reliquam. in. c. ad dissoluendum. nu. 6. de despon. impu. fo. 16.
Quod tps attenditur in rescriptis an tps date an tps presentationis in. c. capitulum sancte. nu. 3. de rescrip. fo. 71.
Rescripta qñ mutuo se impediunt recurrendum est ad principem qui concessit. ibi. nu. 4. fo. 72.
Rescripta ad lites sunt strictius interpretāda quo ad būficia. ibi. nu. 6.

1 Rescriptū principis quod dicitur ab honestate deuiare non tenet subditus immediate mādare executioni sed debet expectare secūdā iussionem. in. c. si quando. nu. ... de rescrip. fo. 47.
Rescriptū deuiās ab honestate cōtinens nō obseruāti excōicationē incurrendā ipso facto an sit immediate mandandū executioni. ibi. nu. 2.

1 Rescriptum secundū nō faciens mentionem de primo valet si primus impetrans non est vsus suo rescripto dolo vel negligentia. in. c. fia utē. nu. 1. de rescrip. fo. 49.
Rescriptum surreptitium non est ipso iure nullum. ibi. nu. 2.
Rescriptū ad lites perditur data negligentia impetrantis que negligentia non consideratur nisi alius secundo impetret. ibi. nu. 3.

6 Rescriptum impetratum ad beneficia dicitur surreptitium si non fecit mētionem ꝙ illud beneficium saltem de facto ab alio tenebatur. in. c. cum nostris. nu. 1. 7. 13. 16. ⁊ 20. de concess. preben. fo. 58.
Rescriptum surreptitiū ad beneficia est adeo nullū vt processus inde secutus sit nullus. ibi. nu. 5. 7. 11.
Rescriptum surreptitiū ad beneficia est ipso iure nullum ad lites vero est annullandum ope exceptionis. ibi. nu. 11.
Rescriptū ad beneficia non faciens mentionem de primo licet invalido vel ope exceptionis vel ipso iure non invalidatur. ibi. nu. 12.

5 Rescriptū quādo impetratur debet impetrās facere mentionem plene de processu ⁊ serie negotij: alias esset surreptitiū nisi talis processus fit actus post appellationem quo casu de eo non est fienda mentio per causas hic positas. in. c. dilecte. nu. 3. de excep. fo. 15.
Rescriptū nō dz facere mentionē de alio rescripto qō est nullū. ibidem.

1 Rescriptum missum capitulo sede vacante dz mandari executioni per cpm postea electum. in. c. cum te. nu. 1. de rescrip. fo. 48.

7 Rescriptū ab excōicato ipetratū est ipso iure nullū nisi fuerit ipetratus in cā absolutionis vel offensionis. in. c. dura sepe. nu. 5. de cri. fal. fo. 118.

1 Rescriptum non extenditur ad personam in eo non expressam. in. c. significante. nu. 1. ⁊ 4. de rescrip. fo. 83.

7 Rescriptum an fuerit impetratum per idoneam personam: attenditur tempus impetrationis ⁊ non tempus presentationis. in. c. cū dilectus. nunc. 3. de accusa. fo. 61.

5 Rescriptū an det iurisdictionē a tpe date ipsius rescripti vel a tpe pre-

sentationis.in.c.super.nu.7.de appella.fo.95.
Rescriptum in quo causa cõmittebat decidẽda intra tantum tps impetratum de cõi partiũ consensu an si presentetur malitiose p reum ,incipiat currere tempus in prejudicium actoris.ibi.nu.21.

3 Rescriptũ pape vt causa laicor pauperũ cognoscat apud ecclasticum an sit ipso iure nullũ.in.c.ex tenore.nu.5.de fo.compe.fo.72.

5 Rescriptum impetratum ab excõicato non valet.in.c.ad probandum. nu.14.de re iudi.fo.80.

6 Rescriptum sẽm nõ dicitur surreptitium si nõ facit mentionẽ de primo qõ erat nullum.in.c.suggestum.nu.2.de iure repa.fo.195.

5 **Replicatio** paris criminis repellit excipientem.in.c.cum ecclesiastice.nu.1.de excep.fo.4.
Replicans nõ videtur confiteri que continentur in replicatione.in ca. cum venerabilis.nu.27.de excep.fo.10.

5 Replicatio quid sit.in.c.a nobis.nu.14.de excep.fo.3.
Replicatio cui competat.ibi.nu.15.
Replicatio quando competat.ibi.nu.16.
Replicationis effectus.ibi.nu.18.
Replicatio impertinens repellitur.ibidem.
Replicatio quomodo tollatur vel vitietur.ibi.nu.19.
Replicatio an sit primo probanda an exceptio.ibi.nu.20.

5 Replicatio vbi elidit exceptionẽ debet primo pbari quia ea pbata remanet exceptio inefficax.in.c.dilecti filij.nu.6.de excep.fo.13.
Replicatio debet elidere exceptionem.ibi.nu.8.7.9.fo.14.

7 Replicatio criminis non admittitur contra excipientem de crimine. in.c.super his.nu.11.de accu.fo.58.

2 **Represalie** concesse contra perusinos non extenduntur ad perusinos in baciuitate fulginei habitantes. in.c.quoniam.nu.2.de offi.ordi.fo.120.

6 **Repugnantia** nõ vitiat actũ geracta cõclusiõe põt sustineri.i.c.sicut tenor.nu.2.de reg.f.161.

1 **Repulsus** ratione alieni? incapacitatis an presumat semp in illa incapacitate pmanere an onus pbãdi trãsferatur in excipientẽ.in.c.cũ inter canonicos.nu.7.de elec.fo.139.

7 **Repudium** factum in infidelitate non valet.in.c.gaudemus.nu.9.7.10.de diuor.fo.47.
Repudiata sm ritum paganorum contrahendo cum alio nõ cõmittit adulterium.ibi.nu.10.

3 **Reus** si probauit rẽ ab actore petitã esse suã actore nihil pbandum an nõ solum absoluetur ab instantia sed pronũtiabitur pro eo.in.c.ex conquestione.nu.13.de resti.spo.fo.176.

4 Iudicandum est pro reo in dubijs.in.c.cum tu.nu.6.de testi.fo.50.

3 Reus conuentus reali siue mista siue in rem scripta cõtumax mittitur actor in possessionem rei petite que tñ recuperatur a reo 7 ad quid audiatur reus.in.c.ij.§.in alijs.nu.1.3.10.7.52.vt lit.nõ contest.fo.117.
Sed si missio est facta ex alia causa nõ auditur reus nisi satisfecerit.ibidem.numero.4.
Reus conuentus personali si est contumax subuenitur actori sm distinctionem posttam.ibidem.
Rei vendicatio datur etiam contra simplicem detentatorem qui liberatur nominando dominum in iudicio.ibi.nu.6.
Reus conuentus hypothecaria 7 contumax an sit idem vt est quando conuenitur realiter personali ad effectus.de quibus in.d.c.§n.§.in alijs. numero.10.etc.
Reus cõtra quem est facta missio potest compelli vt intra annum recuperet possessionem.ibi.nu.48.fo.121.

3 Reus contra quem fuit actum absoluitur si nihil probetur contra eum si vero ipse probet se dñm non solum absoluetur sed declarabitur dñs. in.c.cum causa.nu.6.de re iudi.fo.55.

2 Reus in vna causa 7 coram vno iudice non potest conuenire actorẽ in alia causa 7 coram alio iudice nisi prima sit finita:fallit vt in.c.prudentiam.§.si vero.nu.3.de offi.deleg.fo.86.

4 Reus vsato q̃ possit in criminalibus iurare an actor incurrat penã talionis vel penã turpiliam.in.c.iuramẽtũ.nu.14.de iureiur.fo.168.

3 Reus an debeat habere noua inducias mutato vel emendato libello. in.c.ij.nu.33.de libel.obla.fo.98.

6 Reo aligñ incũbit onus pbãdi,rõne alicuius eminẽtis presumptionis que est cõtra eum.in.c.vnico.nu.17.vt eccle.benefi.si.di.con.fo.73.
Reus bene faceret si,pbaret intentionẽ suã etiã actore nil pbante:quia non solum absoluetur sed pronuntiabitur dñs fi agitur reali.ibidem.

5 Reus põt 2dẽnari sub cõditione si senõ purgauerit qñ pro actore reperiuntur alique presumptiones 7 an talis sententia sit interlocutoria vel nõ.in.c.quod ad consultationem.nu.2.7.12.de re iudi.fo.64.

3 Reus licet confiteatur tñ absoluitur si actor nil probat.in.c.cum super. nu.9.de can.pos.fo.137.

4 Reus excõicat? põt cẽ in iudicio.in.c.post cessionẽ.nu.16.de pba.fo.13.

4 Reus potest recusare iuramentum si actor nil probauit.in.c.iuramentum.nu.6.de iureiur.fo.167.

4 Reus potest licite recusare iuramentum sibi delatum actore non probante.nu.c.ij.nu.1.de proba.fo.4.

5 Reus si fuit absolutus quia non venerat dies vel cõditio non prodest sibi exceptio rei iudicate adueniente die vel cõditione.in.c.aduersario. nu.4.de excep.fo.19.

3 Reus cõuictus si cõfitet nullũ ius habere in re petita,actor autẽ hoc non probat nõ põt in illa instãtia per aliquẽ condẽnari nisi a solo papa qui supplet ex plenitudine potestatis.in.c.cũ super.nu.9.de cõfes.fo.225.

3 Reo existente contumace an actor sine alia cognitione sit mittendus in possessionem.in.c.ij.§.in alijs.nu.31.vt lit.non contest.fo.119.
Reus si propter eius cõtumaciã amisit possessionem post annum audiatur super proprietate intra tempus de quo.ibi.nu.33.

4 Reus tenetur edere actori si est vsurus etiam ad coadiuuandũ intẽtionem actoris 7 ad replicationem fundandã.in.c.j.nu.15. de proba.fo.3.
Reus nõ tenetur edere actori ad intentionem fundandam.ibi.nu.16.
Reus tenetur edere fisco ad eius intentionem fundandam:sed non in causis criminalibus.ibi.nu.18.
Reus in matrimonio 7 in alijs causis favorabilibus tenet edere actori ad intentionem fundandam.ibi.nu.19.
Reus tenetur edere actori ad fundandam intẽtionem vbi argueretur peccatum si non ederetur.ibi.nu.20.

5 Reus qõ dicatur actor in excipiẽdo.in.c.cũ inter.nu.11.de excep.fo.7
Reus voluntarius aut necessarius quis proprie dicatur.ibi.nu.12.

3 Reus que remedia habet ad faciendum se absoluere qñ actor destitit a iudicio.in.c.causam.nu.17.de do.7 contuma.fo.197.
Reo cõtumace post lit.cõtest.,puidet actori vel p diffinitiuã vel p missionem veram in bona rei 7 qñ.in.c.prout.nu.1.2.17.eo.titu.fo.199.

4 Reus non auditur super possessorio condemnatus si vult agere super petitorio nisi refectis expensis 7 restitutis fructibus:7 idem econuerso in.c.significauerunt.nu.8.de testi.fo.68.

5 Reus si est paratus dare alia pignora adindicatio bonorum non impeditur.in.c.cum aliquibus.nu.2.7.12.de re iudi.fo.53.

1 Reus non põt conuentri extra suam dioecesim vltra duas dietas nisi de consensu partiũ.in.c.nõnulli.nu.1.3.8.12.7.13.de rescrip.fo.72.

3 Reus 2dẽnat in expẽsis quas actor ppter eius cõtumaciã fecit ppter quam sequestrabitur res petita.in.c.ij.nu.1.de do.7 contuma.fo.195.

1 Reus absoluit actore non probante etiam quod reus assumpserit in se onus probandi 7 nõ probauerit.in.c.ex parte.nu.8.de rescrip.fo.45.

4 Reus an pducẽda duo instrã 3ria ad vnũ pbãdũ vel duas exceptiõs circa diuersa audiatur.in.c.imputari.nu.5.de fide instru.fo.110.

3 Reus contra quem est facta missio si ostenderit se non fuisse contumacem reuocabit missionem 7 non condemnabitur in expensis pout dicitur.in.c.cum ventissent.nu.1.6.7.12.de eo qui mit.in pos.fo.214.

6 Reus fugiẽs ad ecclesiam:an 7 qñ possit amplius puniri in corpore.in.c.inter alia.nu.1.2.3.6.8.7.14.de immu.eccle.7 cemi.fo.227.

3 Reus plus negãdo an incidat in aliquam penam qñ etiam actor plus petijt.in.c.j.nu.17.de plus peti.fo.152.

3 Reus qui non admittit mittendum in possessionem ex mandato iudicis auditur intra annum cuj cautione de stãdo iuri.in.c.j.nu.1.de dolo 7 contuma.fo.193.

3 Reus cõuentus non tenetur rñdere actori donec actor reconuentus non offerat respondere deo.in.c.j.in.8.de mut.pet.fo.99.

5 Reus nõ potest cõpellere actorẽ excõmunicatũ vt prosequatur iudiciũ cõtra ipsum vel incipiat.in.c.exceptionem.nu.29.de excep.fo.19.

6 Reus cõuictus in vna exceptione potest transire ad aliam etiã contrariam.in.c.is qui.nu.3.de sol.fo.102.

4 Reus non tenetur aliquid probare ad absolutionem cõsequendam.in c.iuramentum.§.sane.nu.2.de iureiur.fo.168.

4 Excessus modicus in probationibus actoris non facit quin reus non debeat absolui.in.c.ex literis.nu.1.de proba.fo.6.

5 Reo in dubijs fauẽdũ est potius q̃ actori.in.c.fi.nu.2.de re iud.fo.84.

3 Reus qualiter debeat se habere in ꝓponenda 7 probãda sua exceptione.in.c.j.nu.10.de ord.cog.fo.142.

2 **Ritus** quis dicatur.Anto.in.c.cum secundum.nu.1.de tempo. ordi.fo.38.

3 **Robaria** facta in territorio vnius dñi vel ville tenebãtur ipsi si potuerũt 7 noluerunt,uidere et iponet collecta hominibus ville fi ipsa nõ est soluẽdo.in.c.j.nu.8.de resti.spo.fo.165.

7 **Rome** diuinitus a postolica sedes est collocata 7 an papa possit exinde sedẽ transferre.in.c.per venerabilem.nu.18. qui filij sint legi.fo.42.

1 Romana ecclesia quid significat.in.c.bone memorie,el.j.nu.7.de postu la.prela.fo.111.

1 **Rubrice** sunt autentice qñ habent perfectam orationem.in proe.greg.in ver.rex pacificus.nu.2.fo.9.

1 Rubrica an a rubro sit licita argumẽtatio 7 quid si rubrum est generalius nigro:vel econtra.in proe.grego.in ver.rex pacificus.nu.8.fo.10.

3 Rubrice ad quos effectus possint allegari,ibidem.
Rublica aliquando est generalior nigro 7 econtra.in rubri.nume.1.de dilatio.fo.131.

7 **Rumor** vicinie quid sit.in.c.super co',nume.3.de eo qui cog. con.fo.29.

4 **Rusticorum** verba capiūtur grosso modo vt dispositio valeat.in.c.quoties.nu.9.de testi.fo.59.

Conse.doctor excellē. vide Innoc.in.c.cū clamor.de testi.ꝛ in.c.per tuas. eo.ti.ꝛ Ang.in.l.ꝯ.ff.de duo.reis. Bal.in.l.j.C.de cōsē.in.ꝯ.col.vbi dixit testis deponit de sensu visus ꝛ debeat deponere de sensu anditus ex quo est grossus homo toleratur.alleg.ter.fing.de hoc in.c.cū dilectus. de suc.ab intesta.facit gl.fin.in.c.testes.iſt.q.viij.que dicit ꝙ verbū visus large sumitur glo.in simili in.l.ij.ff.de orig.iur.ꝛ in.l.quoties.C.familiscis.sed Bal.in.c.preterea.de testa.tenuit Imus eius qđ dixit in d.l.j.ꝙ si testis deponit de visu ꝛ volebat deponere de auditu qđ nō valet victū eius:tm potes accordare ꝙ dictū Bal.in.d.c.preterea præcedit data peritia testis.facit ad hoc glo.in.l.quid si nepotes.ff.de ercu.tu.ꝛ in.d.l.j.data ruditate.facit qđ voluit Hosti.in.c.ad dissoluendū.de despon.impub.vbi dixit pone ꝙ libellus dixit accuso vel denuntio si crimen erat cōmittendū libellus verificat sup verbo denūtio si cōmissum super verbo accuso.facit qđ voluit Innoc.in.c.in presentia.de renun.et Abbas in.c.per tuas.qui filꝫ sint legi.cum simi.Laus deo.

7 Rusticus qui recipit pretium ab aliquo viatore vt tute illum ducat an peccet.in.c.super quibusdam.nu.7.de verb.signi.fo.188.

De litera.S.

6 **Sacerdotes** licite recipiūt mercedē diuinarum operarū nō tm̄ rōne diuinor.sed ratione laborū aliter esset simonia.in.c.j.nu.2.de sepul.fo.133.

7 Sacerdos notorie fornicator si celebrauerit incurrat irregularitatem.in.c.ſi.nu.5.de cleri.excō.fo.128.

7 Sacerdos cōfessor potest revelare dictū sibi cōfessatū de voluntate confitentis.alias secus.in.c.matheus.nu.2.de simo.fo.74.

7 Sacerdos ꝑpriꝰ qs dicat ad hoc vt qs possit el pctā cōfiteri nō petita venia a pbro parochiali.in.c.cōis vtriusq;.nu.12.de pe.ꝛ remiſ.fo.160.
Sacerdos parochialis qui dedit licentiam parochiano suo vt cōfiteatur cuicūq; velit an extendatur vt etiam in paschate possit confessorem eligere.ibi.nu.13.fo.161.
Sacerdos an teneat revelare peccatū qđ intēdit cōmittere ille qui est sibi cōfessus qñ ex tali peccato resultat scandalum.ibi.nu.24.
Sacerdos qui revelauit delictum alicuius sed negat illud habuisse in confessione:delinquens vero dicat sibi dixisse in confessione ipse sacerdos habet probare contrarium.ibi.nu.26.

6 Sacerdos qui nō dormit post cenam potest de mane celebrare quando digestio est perfecta.in.c.ex parte.nu.4.de celebra.miſ.fo.210.

7 Sacerdos nō prohibēs matrimonia interdicta per triēniū a beneficio suspenditur.in.c.cum inhibitio.nu.1.de clandestī.despon.fo.16.

7 Sacerdos depositus an possit restitui per inferiorem a papa.in.c.clerici.nu.3.de cleri.excō.fo.125.
Sacerdos suspensus si celebrauerit perpetuo deponi potest etiā ꝙ non fuerit monitus.in.c.latores.nu.1.eo.titu.ꝛ solito.
Sacerdotes alicuius ciuitatis interdicte si cogātur metu dñi temporalis celebrare an sint omnes irregulares.ibi.nu.4.

7 Sacerdos de adulterio infamatus dz se purgare:alias ab officio suspendetur.in.c.significasti.nu.1.de adul.ꝛ stu.fo.105.
Sacerdos pōt pādere delictū sibi cōfessum ex offensu ꝑtētis.ibi.nu.5.

7 Sacerdos excōicatus si celebrat diuina debet deponi etiā qnō precesserit aliqua monitio.in.c.fraternitati.nu.2.de cle.excō.fo.126.

2 Sacerdos potest absoluere concubinam suam.Ant.in.c.cum clericis.nu.5.de ordina.ab epiſ.fo.42.

7 Sacerdos depositꝰ si celebrauerit excōica.ſ.i.c.i.nu.4.de cle.excō.fo.125.
Sacerdos depositus nō perdit characterem sacerdotalē adeo ꝙ si celebrauerit conficit eucharistiam.ibi.nu.2.

6 Sacerdos potest ſtipulari alteri in his que pertinēt ad officiū sacerdotis ꝛ ad vtilitatē animē.in.c.dudū.nu.10.de conuer.cōiug.fo.172.

7 Sacerdos ſi celebrauerit in loco interdicto priuatur beneficijs ꝛ efficit irregularis ꝛ ineligibilis ꝛ per solum papam dispensatur.in.c.fraternitati.nu.1.ſ.de cle.excō.fo.126.

1 Sacerdos omnis incontinenti ꝙ ordinatur habet potestatem ligandi ꝛ soluendi licet habeat ligatam propter distinctionem parochiarum. in.c.i.ſ.vna vero.nu.2.de ſum.trī.ꝛ fi.ca.fo.13.

7 Sacerdos an possit cessante consuetudine aliquid pro exequijs mortuorum vel simulum petere.in.c.ſuam nobis.nu.9.de simo.fo.76.
Sacerdos ſinō bz vnde vivat nec pōt aliūde honeste victū querere eps debet sibi prouidere vel populus poterit cōpelli ad prestādū sibi necessaria quinimo poterit subtrahere si sibi non offerantur.ibi.nu.11.
Sacerdos sine pauper siue nō potest suas operas spirituales extraneo locare.ibi.nu.12.

5 Sacerdos non potest deponi ab inferiore ēpo consecrato.in.c.non potest.nu.3.de re iudi.fo.50.

7 Sacerdos vel alius prelatus an possit in subditos alterius prescribere contra animarum.in.c.ſi.nu.5.de peni.ꝛ remiſ.fo.163.

7 Sacerdos ſi fuerit iniuriatus censet facta iniuria epō adeo ꝙ ipse potest agere actione iniuriarum.in.c.presbyteri.nu.1.de penis.fo.154.
Sacerdos ſi decedat ab intestato nullis cōsanguineis relictis eius bona debent diuidi inter pauperes christi.ibi.nu.2.

7 Sacerdos inductus in testē non debet testificari de eo quod habuit in confessione intelligē de confessione facta pro salute anime secus ſi sciat tanq̄ amicus in confessione.in.c.qualiter ꝛ qñ.nu.7.de accusa.fo.59.

7 Sacerdos degradatus ſi celebrauerit nō incurrit excōicationē ſi prius non fuerit monitus.in.c.ſi quis presbyter.nu.3.de cle.excō.fo.125.
Sacerdos suspensus non solū non potest celebrare sed nec epistolā vel euangeliū dicere nec aliꝰ ordinibus se immiscere.ibi.nu.4.7.ꝛ.10.
Sacerdos degradatus perdit omne privilegium immunitatis nō autem perdit potestatem conficiendi eucharistiam.ibi.nu.6.
Sacerdos excōicatus vel depositus tenetur dicere officium aliter graviter peccat intelligē priuate non publice in ecclesia.ibi.nu.8.
Et vide in.c.seq.in.ꝯ.nota.eo.titu.

7 Sacerdotes habentes curam animarum debent esse literati.in.c.cum ex iniuncto.nu.1.de here.fo.91.

7 Sacerdos baptizans ſ̄z hoc ex debito officio faciat nihilominus efficitur pater spiritualis ꝛ propterea orit cognatio spiritalis in oibus et per oia prout ex persona lenātis.in.c.ex literis.nu.2.de cogna.spiri.fo.28.

7 Sacerdotes etiam criminosi cōficiunt verum corpus christi.in.c.deus qui.nu.2.de peni.ꝛ remiſ.fo.159.
Sacerdos si imponit confesso penitentias minores solito an ipse confessus sit tutus quo ad deum.ibi.nu.4.
Sacerdos potest penitentiam peccatori imponendam moderari sin arbitrium sum.ibidem.
Sacerdos etiā simplex pōt absoluere ab homicidio ꝛ adulterio ꝛ aliꝭ magnis criminibꝰ exceptis quibusdā paucis cpō reservatis.ibi.nu.5.
Sacerdotes qalibus est diminuta potestas absoluēdi per cēm possunt recurrere ad superiorem.ibidem.
Sacerdos non debet imponere penitentiam non valenti ipsam agere ne inducat ipsum in desperationem.ibi.nu.6.

7 Sacerdos ſi aliquid scit tanq̄ deus puta in confessione etiaz ſi sit papa ꝛ revelaverit sibi non creditur.in.c.cū tue.nu.2.de simo.fo.73.

6 Sacerdos grauius peccat nō cōsecrando dum celebrat q̄ cōsecrando in peccato mortali.in.c.de bonī.nu.1.de cele.miſ.fo.211.
Sacerdos existens in peccato mortali ꝛ celebrans non offendit populum sed deum ꝛ conficit verum sacramentum.ibi.nu.3.
Sacerdos non debet celebrare nisi prius confiteatur licet sit contritus potest tamen celebrare ante peractam penitentiam.ibi.nu.7.

7 Sacerdos potest ferre testimonium de reconciliatione et penitētia peccatoris.in.c.nemo.nu.3.de simo.fo.71.

6 Sacerdotes greci possunt vti matrimonio.in.c.vt clericorum.nume.5.ꝛ nu.6.de vi.ꝛ bone.cleri.fo.7.

6 Sacerdotes qui sunt in peccato magis peccant dando aliꝭ penitētiam licet absolutio ab ipsis facta valeat.in rub.nu.2.de vi.ꝛ bone.cle.fo.2.
Sacerdotū malonī precessan prosint vel noceāt illis pro quibꝰ fiūt.ibi.

6 Sacerdos grecꝰ nō pōt hīe ecclesiā inter latinos si vult observare mores patrie sue.ſ.accipere vxorē.in.c.cū olim.nu.2.de cleri.coniu.fo.16.
Sacerdotes greci quare non ligantur lege canonica in hoc ꝙ non possunt esse coniugati.ibi.nu.3.

6 Sacerdos pollutus in somnō non dz celebrare pro illa vice.in.c.significatum.nu.4.de preben.fo.26.

6 Sacerdos recipiens pecuniam quia celebravit ad instātiam alicuius peccat non tamen cōmittit simoniam.ibi.nu.8.
Sacerdos nō pōt licite a suis parochianis pecuniā accipere pro spiritualibus etiā in casu necessitatis in qua maneret ipse sacerdos.ibidem.

6 Sacerdos quilibet siue bonus siue malus conficit corpus christi non tamen exaudiuntur preces mali sacerdotis sicut boni.in.c.extirpande. in repe.ꝯ.qui vero.nu.4.de preben.fo.40.

3 Sacerdos potest penam in canone positam limitare in cōfessione.in.c. at si clerici.ꝯ.de adulterio.nu.5.de iudi.fo.16.

7 Sacerdos nullo modo potest compelli revelare illud quod ipse scit in confessione etiā si papa diceret vel adduceretur in testem.in.c.dilectus. nu.2.4.4.de excel.prela.fo.132.

6 Sacerdos celebrans vt deus perdat aliquē debet deponi qñ labuntur tanto sacramento.in.c.quidam.nu.2.de cele.missa.fo.209.
Sacerdotes ꝛ canonici qui dicunt missas propter lucrum vel propter distributiones quotidianas vadunt ad officium cōmittunt simoniam mentalem ꝛ debent erigere penitentiam licet non teneantur ad restitutionem.in.c.consuluisti.nu.2.eo.ti.

7 Sacerdos dz deponi vel in stricto carcere detrudi non solū ſi revelauerit peccatorē ſ̄z etiā pctā.in.c.cōis vtriusq;.nu.8.de peni.ꝛ remiſ.fo.161.
Sacerdos parochialis qñ est inimicus parochiani quid habet facere parochianus ſi vult confiteri.ibi.nu.11.

2 Sacerdos nō dicit scire pro certo illud qđ scit in confessione qr potuit ille non verum dicere.in.c.ſi sacerdos.nu.1.ꝛ.12.de offi.ordi.fo.111.
Sacerdos potest in genere crimen sibi cōfessatū redarguere.ibi.nu.3.
Sacerdos pt sine peccato ministrare cōi excōicato et cidē eucharistiā tradere ſi solus scit eū esse excōicatū ꝛ pō pōt aliter ꝑbari.ibi.nu.5.ꝛ.6.
Sacerdos adductus in testē pōt libere iurare se nescire ſ̄z illud sciat in confessione secus ſi scit in penitentia extra cōfessionem.ibi.nu.7.
Sacerdos ſi intendebat ꝓfecrare singulas hostias quas habebat in cō-

specu quas ti putabat esse decem ⁊ in veritate erant plures an omnes vel que erunt consecrate. ibi. nu. 15. fo. 109.

6 Sacerdos deponitur ex crassa ignorãtia. in. c. si. nu. 3. de cele. mis. fo. 212.

6 Sacerdos subinari⁹ si tolerat ab eo licite audiunt diuina ⁊ peccant facta a notorio vo est abstinẽdũ. in. c. vestra. nu. 1. de coba. cle. ⁊ mu. fo. 11.
Sacerdos pollutus nõ polluit sacramẽta que ministrat. ibi. nu. 2.

7 Sacerdos si pbabiliter ignorat se suspensum ⁊ celebrauerit nõ incurrit irregularitatem. in. c. apostolice. nu. 1. de cleri. excõ. fo. 127.

6 Sacerdos nõ põt retinere feminã in domo ctiã matrẽ ⁊ attinctes propter periculũ peccati ⁊ qñ. in. c. i. nu. 1. ⁊ 3. de coba. cle. ⁊ mu. fo. 10.

7 Sacerdos excõicatus si celebrauerit est deponendus: sed si dubitauerit se esse vel nõ esse excõicatum non ita graviter punitur. in. c. illud. nume. 1. 4. de cleri. excõ. fo. 126.

2 Sacerdos incõtinenti ep assumptus est ad ordiné sacer dotalẽ tenet discere officium. Anto. in. c. cũ sit ars. nu. 1. de eta. ⁊ qualí. fo. 48.

7 **Sacramenta** alta fuerunt instituta a deo sed post peccatum. in. c. si. nu. 1. de frigi. ⁊ male. fo. 26.

1 Sacramẽta reseruata sola põt sacerdotibus nõ delegãtur: nisi a papa: nisi delegentur aliis põtificibus. i. epis. in. c. quãto. nu. 7. de cõsue. fo. 95.

6 Sacramẽta percipiẽs a notorie fusõcõ notorietate iuris: qui est cõcubinarius: qui venit cõtra preceptũ ecclesie. ⁊ quid de notorie suspenso notorietate facti. in. c. vestra. nu. 5. ⁊ 6. de coba. cle. ⁊ mu. fo. 12.
Sacra an ⁊ quo casu recte percipiant a clericis peregrinis. ibi. nu. 9. fo. 13.

6 Sacrm baptismatis licite recipitur ab heretico in casu necessitatis: et etiam ab alijs criminosis: vt a simoniaco ⁊ similib⁹. in. c. vestra. nu. 10. de coba. cle. ⁊ mu. fo. 12.
Sacrm qõ de necessitate dz referri si dubitat: an interuenerit dz ad cautelã referri ⁊ cõferri. in. c. vnico. nu. 2. ⁊ 6. de cle. per sal. pmo. fo. 78.

7 Sacramentũ nõ est iterandum. in. c. i. nu. 6. de secun. nup. fo. 51.

1 Sacramẽta ministrare nõ potest incidens in peccatũ notoriũ sine dispẽsatione. in. c. quia diligentia. nu. 6. de clec. fo. 123.

7 Sacramenta ecclesiastica nõ sunt deneganda homini quãtũcũq facinorosi: et sunt illi qui suspendũtur vel decapitantur si in morte apparẽt contriti ⁊ confessi. in. c. fures. nu. 23. de fur. fo. 109.

1 Sacramenta ecclesie aliqua sunt necessitatis ⁊ aliqua voluntatis. in. c. quãto. nu. 4. de consue. fo. 95.

7 Sacramẽta recepta ignoranter ab heretico tenent secus si scienter. in. c. si aterritatis. nu. 7. de here. fo. 90.

7 Sacramentũ matrimonij permissum est muto ⁊ surdo ⁊ an sic de alijs sit. in. c. cum apud. nu. 5. de sponsa. fo. 9.

2 Sacramentum matrimonij an imprimat gratiam. Ant. in. c. vnico. ꝯ. scire. nu. 4. de sacra vncto. fo. 49.

2 Sacramentum quid est ⁊ vnde dicatur ⁊ quot sunt sacramenta. Anto. in rubri. nu. 1. de sacra. nõ iterã. fo. 50.
Sacramentorũ proprietates que sint ⁊ ad quid fuerunt instituta sacramenta. ibi. nu. 3.

7 **Sacrilegium** est crimẽ ecclesiasticũ adeo ep iudex ecclesiasticus potest de eo imponere penã tẽporalem. in. c. ad aures. nu. 1. de penis. fo. 156.

3 Sacrilegiũ cõmittit nõ solũ si bona ecclesie occupãtur: sed etiã si ecclia in eis turbatur. in. c. conquestus. nu. 2. de foro cõpe. fo. 83.
Sacrilegus an sit ipso iure excõmunicatus. ibi. nu. 7.

3 Sacrilegium est crimen mistum ⁊ potest cognosci in vtroq foro. in. c. cũ sit generale. nu. 1. ⁊ 16. de foro compe. fo. 65.

3 Sacrilegium etiam in casu dubij cognoscitur coram ecclesiastico. in. c. plasmas. nu. 2. de resti. spol. fo. 192.

6 Sacrilegium incurrit qui aliquid sacrum accipit de manu laici: vt retineat. in. c. duduum. nu. 7. de decimis. fo. 163.

6 Sacrilegium cognoscitur per iudicem ecclesiasticũ. in. c. aduersus. nu. 5. de immu. eccle. fo. 229.

6 Sacrilegium punitur per iudicem ecclesiasticum. in. c. immunitatem. nu. 5. de immu. eccle. fo. 225.

7 Sacrilegiũ est vtriusq fori ⁊ vterq iudex ecclesiasticus ⁊ secularis possunt cognoscere ⁊ penã imponere. in. c. accepisti. nu. 3. de spon. fo. 17.

6 Sacrilegium cõmittitur in cemiterio sicut in ecclia. in. c. cũ ecclesia. nume. 2. de immu. eccle. ⁊ cemi. fo. 226.

6 Sacrilegiũ potest cognosci in vtroq foro. in. c. gaudemus. nu. 6. de conuer. coniug. fo. 171.

6 Sacrilegium ⁊ furtũ simul cõmittitur in furãdo res ecclesie. in. c. inquirendum. nu. 3. de pecu. cle. fo. 109.

6 Sacrilegium facit ep laicus efficiatur de foro ecclesiastico. in. c. relatus. nu. 3. de iurepatro. fo. 199.
Sacrilegus nõ est excõmunicatus ipso iure: nisi fregerit etiam ecclesiam. ibi. nu. 4.

3 Sacrilegium cõmittitur etiã per inuasiones rei patrimonialis ipsius clerici. in. c. ceterum. nu. 17. de iudi. fo. 20.

2 Sacrilegus etiã ⁊ sit laicus potest cõuenirí coram ecclesiastico iudice. in. c. cum olim abbas. nu. 2. de offi. deleg. fo. 96.

7 **Salarium** licite ca pitia assessores vel aduocati ⁊ fifes locãtes opas suas. i. c. i. nu. 4. ne plus. vi. sua s. fo. 85.

3 Salarium qõ prestari dz propter aliquod opus an prestetur in fine vel in principio operis. in. c. si. nu. 32. de foro compe. fo. 91.

6 Salarius debetur adhuc heredibus si pretias moritur. in. c. i. nu. 9. de cleri. egro. fol. 49.

6 Salarium non debetur famulo infirmo quando illud salarium sibi debetur ratione sue persone tantum secus si detur contemplatione alicuius. in. c. i. nu. 9. de cle. egro. fo. 50.

6 Salariũ debetur officiali qui ex defectu superioris nõ potest seruire. in. c. aduersus. nu. 18. de immu. eccle. fo. 230.

2 Salarium licite debetur etiam administratoribus rerum ecclesiasticarum. in. c. i. nu. 1. de syndi. fo. 148.

6 Salarium totius temporis vel pro rata an debeant habere doctor vel aduocatus qui moriuntur ante eorum exercitiũ finitum. in. c. i. nu. 10. de cleri. egro. fo. 50.

1 **Salomon** an sit damnatus: an saluatus. in. c. ne inimicis. nu. 2. de consti. fo. 20.

3 **Saluusconductus** est remediũ fragile: et qui nõ cõfidit in eo habet iustã causam. in. c. accedens. cl. ij. nu. 3. vt lite non contest. fo. 111.

2 Saluusconductus concessus alicui intelligitur vt ducatur ad locũ vbi possit securc morari. in. c. accedens. nu. 2. de procur. fo. 144.

6 Saluusconductus datus alicui ad veniendum ad aliquem locum intelligitur ep possit ibi secure morari ⁊ secure redire. in. c. quia diuersitates. nu. 6. de concess. preben. fo. 57.

2 Saluusconductus datus alicui ad eundum intelligitur etiã datus ad redeundum. in. c. innouamus. nu. 1. de treug. ⁊ pa. fo. 131.
Saluusconductus an tollatur per primam vicem. ibi. nu. 2.

2 **Sandalia** sunt calciamẽta depicta vel aurea quib⁹ vtitur eps qñ celebrat. in. c. si. nu. 3. de transla. epi. fo. 9.

6 Sanguis si minuit. xiij. die februarij non potest illo anno ex febre perire. in. c. cum ad monasterium. nu. 4. de statu mona. fo. 181.

2 Sanguis phlebotomatus non venit in statutum puniens quẽ de sanguine. in. c. solite. nu. 2. de maio. ⁊ obe. fo. 125.

3 **Satisdatio** de iudicatum soluendo datur ab illis qui volunt aliquem defendere ⁊ non habẽt mandatum. in. c. cum deputati. nu. 11. de iudi. fo. 41.

Scandalum magnũ vbicũq timetur si mandatur execution̄i rescriptũ principis non est faciendã talis executio. in. c. si quando. nu. 2. de rescrip. fo. 47.

7 Scandalo qui potest obuiare ⁊ nõ obuiat an presumatur in dolo. in. c. quante. nu. 8. de senten. excõ. fo. 178.

6 Scandalũ si potest interuenire si obeditur literis pape licite quis potest non obedire etiam si papa rescripserit scandalum non obstante. in. c. cum teneamur. nu. 2. de preben. fo. 24.

2 Scandalum semper est vitandũ qñ potest vitari sine periculo vite eterne alis secus. Anto. in. c. nisi. ¶. pro graui. nu. 12. 13. de renun. fo. 29.
Ob scandalum vitandum an debeat omitti iustitia. ibi. nu. 13.

3 Scãdalũ vt vitet an sit omittẽda iustitia. in. c. ij. nu. 4. de tẽp. or. fo. 34.

6 Scandalum quo casu est sufficiẽs ep quis putetur iure suo. in. c. de rectoribus. nu. 3. ⁊ in. c. sequen. nu. 3. de cle. egro. fo. 50.

7 Scandalum, si vehemẽter timetur ex cõtractu matrimonij põt ⁊ debeat iudex matrimonium interdicere. in. c. cũ in tua. nu. 4. de spon. fo. 10.

1 Scãdalũ vt euitet multa ꝯcedunt. l. c. ꝯsideranim⁹. nu. 5. de elec. fo. 129.

7 Scandalũ vt euitetur receditur aliqñ a iure rigoroso. in. c. super eo. nu. 2. de sen. excom. fo. 180.

2 Scandalum vt euitetur nõ debet quis desistere ab operatione boni. in. c. ad aures. nu. 3. de temp. or. fo. 37.

7 **Scientia** iuris scientia est: licet mutabilis. in. c. nõ debet. nu. 2. de consan. ⁊ affini. fo. 33.

7 Scientia tribuit habentibus eam perpetuitatem et eternitatem. in. c. si. nu. 3. de magi. fo. 85.

7 Scientia presumpta non punitur in delictis sed vera. in. c. dilectus filius. nu. 9. de simo. fo. 76.

7 Scientia ẽxigitur in eo vel plato. in. c. i. nu. 10. de cõsan. ⁊ affi. fo. 31.

6 Scientia non eminens non requiritur in beneficijs maxime simplicibus. in. c. venerabilis. nu. 3. ⁊ nu. 8. de preben. fo. 48.
Scientia qñ dicat eminens sufficiẽs vel mediocris remissiue. ibi. nu. 8.

1 Scientia q regiri ẽxigitur plato ꝯ dz. l. c. cũ in cãctis. nu. 4. de elec. fo. 125.

2 Scire dicitur quis etiam illud quod scit per credulitatem aut presumptionem. Anto. in. c. i. nu. 2. de scru. in or. fa. fo. 41.

6 Scientia ⁊ studium conueniũt omnibus maxime clericis ex ore dei. in. c. non magno. nu. 7. ne cle. vel mona. fo. 236.

7 Scientia quomodo presumatur. in. c. de bis. nu. 9. de accu. fo. 53.

7 Scire quis presumitur id quod cõmuniter alijs innotescit. in. c. fin. nu. 6. de contu. seruo. fo. 26.

2 **Scena** qd sit ⁊ habẽs vsum fructũ vestis scenice nõ põt illa vti nisi in scena. i. c. ad honorẽ. nu. 6. de au. ⁊ vsu pal. fo. 8.

1 **Schismaticus** non põt amplius promoueri ad ẽpatum nisi dispensetur. in. c. qz diligentia. nu. 1. ⁊ 3. de elec. fo. 122.

Schismaticus vtrum sit hereticus.ibi.nu.2.
Schismaticus non potest dispensari nisi a solo papa.ibi.nu.7.
7 Schismaticus non potest cōferre bñficia et ordines vel dignitates vacare si decesserit nō teneret ordinati vel bñficiati ab eo sunt ipso iure excōicati.in.c.qō a predecessore.nu.1.nu.3.z.4.de schisma.fo.43.
Schismaticus excōicatus existēs in peccato mortali an z qñ possint cōferre tēporalia vel spūalia in qbus cōseratur ordo vel nō.ibi.nu.4.
6 Schisma qnotiescūq; fieret in ecclia dei si nō posset sedari possunt oēs temporales se intromittere z facere oubium sopiri z terminari per ecclesiam.in.c.cua.nu.10.de decimis.fo.150.
2 Schismatici an cōficiant aliquo modo sacramenta.Vide.in.c.a nobis.nu.1.de sacra.nō ite.fo.50.
7 Schismatici quibus modis capiantur z an sint heretici et quo casu.in rubr.nu.1.de schisma.fo.93.
Schismatici an sint excōmunicati.ibi.nu.2.
6 **Scholares** presumuntur ignorare statuta loci cum primo ceperint vacare studio.in.c.i.numero.8.de locato.fo.86.
1 Scholaris an z qñ sortiatur domicilīū ex mora contracta in studio et an possit cōueniri ex cōtractibus ibi gestis.in proe.greg.nu.18.fo.7.
1 Scholaris qui iudicat sm singularem opinionē magistri sui nō tenetur in expensis.in.c.i.nu.25.de postu.prela.fo.19.
6 Scholares nō dicūtur habere domicilīū in loco studij sed tantū habitationem.in.c.nullus cōs.nu.4.de parochīs.fo.142.
Scholaris recognoscit in superiorem ēm studij quo ad necessaria nō quo ad voluntaria.ibidem.
1 Scholares statuētes possunt penā imponere sm iurisditionē quā habent.in.c.ex literis.nu.2.de consti.fo.39.
3 Scholares an cōtrahant domicilium in loco studij.in.c.quod clericis.nu.4.de foro compe.fo.68.
3 Scholares non capiuntur pro repsalīs nec illi qui veniunt advidendū eos.in.c.fi.nu.47.de foro compe.fo.92.
3 Scholares etiā intrantes scholas nō tñ attendentes nō debēt gaudere priuilegijs scholarium.in.c.i.nu.39.de iudi.fo.7.
3 Scholaris cōuentus coram vno ex suis iudicibus an possit coram eo suum aduersarium recōuenire.in.c.i.nu.36.z.39.de mut.pet.fo.102.
6 Scholares nō constituūt domicilium in loco studij nisi ibi steterint per decem annos.in.c.fi.nu.8.de parochīs.fo.148.
7 Scholares z similes persone que non habent locum firmum illum habent proprium sacerdotem in cuius parochia cōmorantur.in.c.omnis vtriusq;.nu.23.de peni.z remiss.fo.162.
6 Scholares vel peregrini vel alibi habitantes propter pestem vel guerram an sint parochiani illius loci vbi habitant.in.c.in nostra.nu.10.de sepultu.fo.138.
2 Scholares faciunt licitā vniuersitatē.in.c.quia.nu.1.de pura.fo.142.
6 Scholaris si reperitur idoneus et petit se doctorari non peccat vitio presumptionis: secus si est indignus.in.c.cum ecclesia.nu.9.de immu.ecc.et cemi.fo.227.
4 Scholaris presumitur facilius impetrare rescriptum q̄ alius.in.c.fi.nu.1.de presump.fo.123.
6 Scholaris anteq̄ doctoret ter examinat: primo a promotoribus: secōo priuate: tertio publice.in.c.cum secundum.nu.14.de preben.fo.28.
7 Scholaris nō gaudet priuilegio scholarium nisi sit matriculatus.in.c.quidam.nu.2.de priuile.fo.146.
2 Scholaris subiturus examen doctor potest vnū ex ipsis suspectū allegare si hz cām suspicionis.in.c.cām que.nu.2.de offi.deleg.fo.81.
2 Scholaris si anteq̄ iret ad studiū habuerit bñficiū z postea reuertatur ignarus an possit illo bñficio ꝓuari.Vide.i.c.fi.nu.6.de eta.z qli.fo.48.
5 Scholaris dum doctoratur requiritur ad minus numerus septem doctorum.in.c.non potest.nu.17.de re iudi.fo.51.
7 Scholaris conducitur aliqñ ad lecturam potius vt discat q̄ alios doceat.in.c.i.nu.5.de magi.fo.84.
Scholaris si se obligauerit ad intrandum cū certo doctore talis obligatio non valet.in.c.prohibeas.nu.1.eo.titu.
5 Scholaris notorie peritus transit sine examinatione vel saltem modica pro forma.in.c.constitutis.el.ū.nu.4.de appel.fo.115.
7 Scholares cūtes ad studiū debēt ex reditibus sui bñficij gubernari z si nō sufficiūt dz eis ꝑlatus cū capīo ꝓuidere.in.c.fi.nu.1.de magi.fo.85.
Scholares quibus natura resistit nō sunt mittendi ad studiū ne inanibus sumptibus z laboribus verentur.ibi.nu.2.
Scholaris dz inquātū pōt defendere opinionē magistri sui.ibi.nu.3.
Scolares absentes nō debēt percipere fructus in absentia nisi studeāt in studijs generalibus.ibi.nu.6.
5 Scholaris approbatus in rectorem studij potest reprobari in examine.in.c.cum venerabilis.nu.55.de excep.fo.12.
6 Scholaris pauper potest sustentari de cōmunibus reditibus alicuius ecclesie etiā q̄ aliqui ex clericis contradicant dūmodo maior pars velit.in.c.fi.nu.2.de his que fi.a maio.par.ca.fo.72.
2 Scholaris sufficit q̄ approbetur a septem doctoribus.in.c.prudentiā.nu.9.de offi.deleg.fo.83.
4 Scholaris recedens an possit aliū ponere in domo vel camera ab ipso cōducta.in.c.inter dilectos.nu.17.de fide instru.fo.103.
Scholaris insolens potest ab aliis oeici.ibi.nu.19.
2 Scholaris licentiatus si iurauit non assumere gradum alibi q̄ in loco vbi fuit licētiatus potest sine metu periurij assumere gradum si de novo faciat se examinare.in.c.cum inter.nu.11.de renun.fo.10.
7 **Scriptura** nō requirit ad essentiā cōtractus nisi conueniat inter ptes.in.c.pactū.nu.1.de ver.sig.fo.183.
6 Scriptura continens appellationem sufficit q̄ presentetur iudici ab q̄ legatur.in.c.cum in ecclesia.nu.7.de appel.fo.108.
5 Scriptura que requirit in aliquo actu si est deperdita probata perditione scripture potest probari per testes quod in ea continebatur.in.c.sicut nobis.nu.4.de re iudi.fo.66.
4 Scriptum iudicis vel tabellionis an possit per testes z per quos reprobari.in.c.cum a nobis.nu.3.de testi.fo.60.
2 Scriptura licet requiratur in gratia pape tñ declaratio illius gratie potest fieri per testes.in.c.audiris.nu.3.de testi.fo.157.
2 Scripturis prelatorum creditur qñ agitur de modico preiudicio.in.c.cum in ecclesijs.nu.1.de maio.z obe.fo.127.
6 Scribens vt deputetur ad aliquod officium non potest vlterius illud recusare.in.c.ioannes.nu.3.de testa.fo.129.
6 Scriptura regulariter non requiritur in aliquo casu nisi in iure expresse caueatur.in.c.i.nu.4.de his que fi.a prela.fo.65.
6 Scriptura in loco marmoreo facta facit fidem vbi non agitur de preiudicio alterius.in.c.pro posuisti.nu.6.de cōse.eccle.vel alta.fo.207.
7 Scriptura licet requiratur in aliquo casu si fuit perdita poterit per testes probari.in.c.cum olim.nu.4.de priui.fo.139.
5 Scripture alicui? trāsumptio pōt delegari alicui q̄ fideliter z solennem trāsumptionē faciat.in.c.cū dilecta.nu.4.de ꝑb.vtili vel inuti.fo.141.
6 Scriptura non requirit in contractu emphyteotico sm cōem vsum.in.c.potuit.nu.7.de locato.fo.88.
1 Scriptura est de substātia in electionibus.i.vt redigatur electio in scriptis.in.c.quia propter.nu.6.de elec.fo.163.
4 Scriptura publica que fit que priuata z que autentica.in.c.i.nūm.2.de fide instru.fo.95.
5 Scripture actorū vel aliarū rerū magis creditur q̄ assertioni partis asserentis contrariū.in.c.cum inter.nu.22.de re iudi.fo.62.
3 Scriptura emanans super aliquo actu verbaliter facto videtur ipsum actum confirmasse.in.c.cum venissent.nu.3.de resti.spo.fo.173.
1 Scriptura an sit de substātia gre.in.c.in nostra.nu.11.de rescri.fo.81.
1 Scriptura est de substātia probatoria nō de substātia gratie adeo q̄ testes nō admitterentur ad ꝓbandū gratiā.in.c.nosti.nu.4.de elec.fo.129.
7 Scriptores bullarum in curia romana z pretium recipientes an incurrunt simoniam.in.c.i.nu.5.de simo.fo.68.
6 Scriptura regulariter non validat actum nullum.in.c.ex tenore.nu.2.de concess.preben.fo.62.
1 Scriptura non est de substantia gratie sed de substātia probationis.in.c.qualiter.nu.1.de elec.fo.134.
7 Scripture notariorū qui fuerunt de falso condēnati an faciant fidem.in.c.fraternitatis.nu.2.de here.fo.89.
1 Scriptura vtrum sit de substantia legis vel statuti.in.c.i.nu.19.de postula.prela.fo.108.
1 Scriptura nō est de substātia legis siue cōstitutionis qñ possunt probari per testes.in rub.nu.5.de consti.fo.14.
4 Scriptura q̄ dicit autētica z q̄ priuata.l.c.ō.nu.1.de fide instru.fo.97.
Scriptura priuata qñ non est subscripta nec a partibus nec a testibus quam fidem faciat.ibi.nu.2.
Scriptura priuata subscripta a partibus tñ quā fidē faciat.ibi.nu.3.
Scriptura priuata subscripta a testibus tñ quā fidē faciat.ibi.nu.4.
Scriptura priuata subscripta z a partibus z a testibus quam fidem faciat.ibi.nu.5.
Scriptura priuata reperta in archiuo publico cum causa fidem facit.ibi.nume.6.
Scriptura priuata an debeat habere solennitates que reperiuntur in publica.ibi.nume.7.
Scriptura de qua fit cōparatio qualis debeat esse et quod quis possit compelli ad scribendum vt fiat comparatio.ibi.nu.13.
7 **Secreta** possunt reuelari pluribus modis z qñcūq; fit reuelatū reuelās tenetur ac si verbaliter z expresse reuelauerit.in.c.omnis vtriusq;.nu.7.de peni.z remiss.fo.160.
2 **Securitas** omissa alicui intelligit q̄ faciet securū ab excepcione iuris.l.c.quoties.nu.2.de pac.fo.132.
5 **Semel** si aliquem approbaui vtrū possim eundem reprobare in.c.a nobis.nu.7.de excep.fo.3.
4 **Semiplenam** probationem qñ faciāt scripture domestica z fuga rei.in.c.iuramētum.§.sane.nu.13.de iureiur.fo.170.
2 **Senectus** et ignorātia sunt cause propter quas ꝑsuerit petitio cessio.in.c.i.nu.1.de renun.fo.10.
7 Senectus pōt dici infirmitas.in.c.quāuis.nu.2.de sen.excō.fo.180.

7 Sembus indulgẽda est potestas adoptãdi vt in solatium vite possint filios acquirere.in.c.vnico.nu.4.de cogna.lega.fo.29.

3 Senes vel valitudinarij q dicãtur.in.c.fi.nu.18.19.vt lit.nõ pte.fo.113.

7 Senex quo possit mfunonitũ Jbere.l.c.qs sedẽ.nu.5.de fri.& male.f.34.

4 Senes an compellantur ferre testimonium & qui dicantur senes.in.c.si qui testium.nu.7.de testi.fo.44.

6 Senectus est species infirmitatis si valet ad statuta loquentia de infirmis.in.c.magne.nu.8.de voto & vo.re.fo.177.

7 **Sententia** revocari põt si error pbabilis detegat.i.c.fraternitatis.nu.17.de frigi.& male.fo.35.
Sentẽtia notorie iniusta nulla est vel saltem revocari potest etiã si non fit appellatum.ibi.nu.16.
Sentẽtia in causa matrimoniali quomodo possit in rem transire iudicatam.ibi.nu.21.

1 Sentẽtia lata cõtra extranagãtes an sit ipso iure nulla.in proe.grego.in ver.rer pacificus.nu.11.fo.10.

5 Sentẽtia corporalis an possit mãdari executioni intra decem dies datos ad appellãdum.in.c.ÿ.nu.2.de re iudi.fo.50.
Sentẽtia lata per iudicẽ nõ valet qui ita celeriter pronũciauit q̃ potest presumi q̃ nõ ita celeriter fuerit instructus.ibi.nu.4.

2 Sentẽtia arbitri lata super delicto etiam famoso an infamet.in.c.causa restitutionis.nu.8.de restit.in integ.fo.164.

5 Pro sententia iudicis a quo fuit appellatum ãn presumatur.in.c. cum speciali.§.porro.nu.9.de appel.fo.131.

3 Sentẽtia lata cõtra monachos litigãtes sine licẽtia abbatis est nulla secus lata in eoꝝ favorem.in.c.causam que.el.j.nu.11.de iudi.fo.25.
Sententia lata in favorem non citati est nulla.ibidem.
Snia lata Ĵ tutorẽ q adhuc nõ cadit est nulla secus si pro tutore.ibidez.

1 Sentẽtia pncipis lata sine causę cognitione nõ habet presumptionem validitatis.in.c.inter.r.nu.9.de elec.fo.132.

2 Snia lata gra defuncti nõ valet.in.c.mãdato.nu.6.de pcur.fo.146.

3 Snia in causa bñficali nõ transit in rem iudicatã maxime quãdo fuit lata contra absentem licet cõtumaciter & indefensum.in.c.cum olim.nume.1.7.9.de do.& contu.fo.204.

3 Sententia lata in causa matrimoniali an impediat agentem petitorio.in.c.litteras.nu.11.de restit.spo.fo.182.

3 Snia bz presumptionẽ pro se q̃ trãsiuit in rem iudicatã secus si ab ea est appellati.in.c.cum ad sedem.nu.32.de restit.spol.fo.188.

2 Sentẽtia notorie iniusta est nulla.in.c.si q̃s.nu.1.de offi.deleg.fo.75.

3 Sentẽtia lata super re facit plenã fidẽ super fructibus etiã q̃ sententia fit iniusta.in.c.grauis.nu.18.de restit.spo.fo.178.
Snia lata sup pncipali facit ius in alia instãtia sup fructibus.ibidez.

3 Snia diffinitiua licet nõ feratur lite nõ cõtesta.tñ fallit.in.c.causa stat⁹. et in.c.ex tue fraternitatis.nu.4.vt lite nõ cõtesta.fo.110.

3 Sentẽtia põt ferri per ista verba mihi videtur & quid in teste & in alijs dispositionibus.in.c.i.nu.12.de iudi.fo.4.

2 Snia sub qua ẽditiõe lata valeat.in.c.in lris.nu.4.5.de offi.& ele.fo.76.

2 Snia in possessorio recuperande an sit interlocutoria vel diffinitiua.in ca.consultationibus.nu.5.de offi.deleg.fo. 6.
Sententia cõtra absentem contumaciter an possit ferri.ibi.nu.8.

3 Sentẽtia lata a nõ suo iudice an possit per suum iudicem haberi rata.in.c.significasti.nu.19.& 21.de foro compe.fo.86.
Sentẽtia nulla cõfirmata a partibus valet in vim pacti tm̃.ibi.nu.22.

1 Sentẽtia lata ab illo qui reputabatur iudex valet etiam si appareat q̃ nõ erat legitimus iudex.in.c.nihil.nu.12.de elec.fo.167.

5 Sentẽtia a qua fuit appellatũ potest cõfirmari si per appellãtem nihil docetur cõtra eam respectu vero tertij potest infirmari qui pro suo interesse ab ea appellauit.in.c.cum super.nu.1.7.9.de re iudica.fo.67.

7 Snia ẽdẽnatoria lata per iudicẽ loci vbi est cõmissum delictũ mãdabit executioni per ipsum si est corporalis si vero est exequẽda in rebus mãdabitur executioni per iudicẽ originis.in.c.i.nu.6.de rapto.fo.106.

5 Sentẽtia in notoriis fertur in nõ citatum et absentem q̃n certum est sibi nullam competere defensionem et an citatio requiratur in notoriis.in c.cum sit romana.nu.7.31.32.de appel.fo.92.

2 Sentẽtia limitata ad certũ tps vel causam an cesset finito tpe vel causa Anto.in.c.ti bone.nu.5.de eta.& quali.fo 45.

7 Sentẽtia potest ferri per verba que equipollent verbo absoluo vel cõdemno.in.c.in his.nu.1.2.de ver.b.sig.fo.183.

3 Sentẽtia lata a iudice loci vbi delinquitur mãdabitur executioni a iudice vbi sunt sita bona.in.c.pestula.sti.nu.1.de foro compe.fo.80.
Sentẽtia vl statutũ an potrigat effectũ sue extra territoriũ.ibi.nu.9.
Sentẽtia lata a iudice vnius territorij an possit mãdari executioni a iudice alterius territorij vbi sunt bona condẽnati.ibi.nu.18.

3 Sentẽtia potest ferri partim pro vno partim pro alio etiã super eodẽ articulo.in.c.i.nu.4.de sequ.pos.& fruc.fo.220.
Sentẽtia super expẽsis an possit esse incerta & generalis nulla premissa taxatione.ibi.nu.21.& 23.fo.221.
Sentẽtia cõtra iuramẽtum an valeat remissiue.ibi.nu.20.fo.222.

3 Sententia super principali petito debet esse certa sed super accessorijs potest esse incerta.in.c.finem.nu.7.de do.& contu.fo.200.

Snia sup expẽsis vs etiã nõ declarata quãtitate ex pensarũ.ibi.nu.8.
Snia lata super conditione valet licet sit preter ius.ibi.nu.9.

1 Sentẽtia continens iuris errorem ex mente vel interpretatione nõ est nulla.in proe.greg.nu.15.fo.4.

2 Snia vnoꝝ tertio absente nõ vs regulariter.in.c.j.nu.3.de arbi.fo.167.

1 Sentẽtia a nõ suo iudice lata nõ valet & q̃ cõsuetudo sit in cõtrariũ.in c.ad nostram.nu.1.& 2.de consuetu.fo.94.

5 Snia que trãsiuit in rem iudicatã retractat ex cõfessione partis pro qua fuit lata si aliter ei ipsam iniquã.in.c.cũ inter.nu.8.de re iudi.fo.62.

1 & Cõsle. Adde q̃ licet pta sentẽtiam que in rẽ iudicatã trãsiuit nulla exceptio bz locum de iure.vt no.in.c.j.de re iudi. Fallit tñ q̃n exceptio supuenit post sniam vt l.si fullo.de cõditio.sine cã.nõ q̃ talis exceptio in veteri iudicio nõ potuit excludi nec includi.de trãsac.l.post rẽ. Item fallit q̃n exceptio est reservata a iure post sentẽtiã in casibus in iure expressis in quibus concurrit nõ favoris vel odij.vt notat in.l.tametsi.ff. ad macedonianũ. Jtẽ fallit in casibus in quibus ꝑ edictũ restitutio iudicis in ministerio.vt q̃n est obiectũ in probatione vt in.l.seruo inuitum.§. cũ pretor.ff.ad trebellianũ. Jtẽ fallit q̃n exceptio nõ opponitur sententie sed actioni prime denuo intentate.vt no.in.l.duobus.ff.de excep.rei iudi.nu.Bal.in.l.i.C.de iur.& fac.ignor.& pe.in.c.ÿ.de purga.vul.in fi.

6 Snia cõtra ius lata dicitur nõ solũ lata cõtra verba legis: sed etiã contra mentem iuris.in.c.ex parte tua.nu.1.de capel.mona.fo.188.

1. Sentẽtia ẽtra sentẽtiã an valeat.in.c.cum.in.nume.3.& de consti.fo.29.

4 Sententie retractatio que non tenuit ob falsitatem fiat officio iudicis quod durat triginta annis.in.c.licet.nu.25.de proba.fo.23.
Sentẽtie retractatio ob falsitatem que tenuit & directe fuit petita fit per in integrum restitutionem.ibi.nu.26.

6 Sentẽtia lata in causa matrimoniali nunq̃ trãsit in rem iudicatã.in.c.j.nu.4.de concef.preben.fo.55.
Sentẽtia lata ut cã bñficiali trãsit in rẽ iudicatã quo ad illũ cõtra quem fuit lata sed nõ quo ad illũ pro quo fuit lata põt tñ ille contra quẽ datur agere cõtra iniuste detinentẽ pervia denũtiationis euangelice.ibidem.
Sententia nõ dat iustã causam retinẽdi illi pro quo fuit lata si scit sententiam esse iniustam.ibidem.
Sentẽtia nõ tollit illi contra quem datur dominiũ directum.ibidem.
Sentẽtia dans beneficiũ alicui sine titulo põt officio iudicis retractari & beneficium poterit primo restitui.ibidem.
Sententia licet iniusta trãsit in rem iudicatã sed põt retractari si pars pro qua est lata fatetur eam iniustam.ibi.nu.5.

1 Sentẽtia quã quis pronũciat se esse iudicem in interlocutoria.in.c.ex parte decani.nu.6.de rescrip.fo.81.

5 Sententia lata cõtra absentem retractatur docto de legitima absentia: als secus.in.c.cum bertoldus.nu.1.7.35.de re iudi.fo.71.
Illud dicitur cõstare ex sentẽtia q̃ constat ex attestationibus ad quas se refert sententia.ibi.nu.6.
Sentẽtia in qua dicitur titiũ nõ probasse & tñ apparet q̃ probauit non est nulla sed presumitur iudicem errasse.ibi.nu.7.
Snia lata cõtra legitime impeditum an sit ipso iure nulla.ibi.nu.17.
Sentẽtia in causa beneficiali nũq̃ trãsit, in rem iudicatã ficut in causa matrimoniali nisi respectu illius qui succubuit.ibi.nu.29.fo.72.
Snia lata errore iuris probabili nõ est ipso iure nulla.ibi.nu.30.fo.33.
Snia lata q̃ iudex fuit dolose circũuẽt⁹ an sit ipso iure nulla.ibi.nu.31.
Sentẽtia licet trãsierit in rem iudicatam tñ retractatur ex confessione partis pro qua fuit lata asserentis ipsam fore iniquam.ibi.nu.34.

5 Sentẽtia lata contra priuilegium pncipis etiam iudici ostensum valet & iudex censetur illud priuilegiũ reprobasse ex aliqua cã.in.c.subosta.nu.4.de re iudi.fo.77.
Snia lata etiã Ĵ ecclesiã que trãsiuit in rẽ iudicatã non retractatur per instrumenta de nouo reperta nisi per viam restitutionis.ibi.nu.5.
Snia lata in cã publica retractat per instrã nouiter reperta.ibi.nu.6.
Snia postq̃ trãsiuit in rem iudicatã nõ retractat per instrumẽta de nouo reperta tam in causa ciuili q̃ criminali & de ratione.ibi.nu.10.12.17.
Sentẽtia continens notoriam iniustitiã potest retractari licet transeat in rem iudicatam.ibi.nu.12.
Sentẽtia licet transierit in rem iudicatã potest retractari si pars pro qua ẽt lata confiteatur eius iniustitiam.ibi.nu.15.
Sentẽtia rescinditur si pars ex legitimo impedimento non potuit probationes adducere.ibi.nu.16.

5 Sententia est nulla si error iuris in ea est expressus.in.c.j.nume.1.et.4. de re iudi.fo.49.
Sentẽtia lata contra legem ciuilem est nulla etiã in foro canonico secus si est lata contra statuta laicorum.ibi.nu.2.
Sententia nulla non potest dici sententia.ibi.nu.3.
Snia lata contra ius an & quo casu sit ipso iure nulla.ibi.nu.6.7.12.
Sententia cõtinens plura capitula vel vnũ si in aliquo casu sit erratum an saltem respectu reliqui valeat.ibi.nu.8.
Sententia lata contra legem habentem plures intellectus non est ipso iure nulla.ibi.nu.9.
Sententia lata contra extranagantes non incorporatas non est nulla nisi extranagantes sint multum note.ibi.nu.12.& 16.

Sentẽtia lata cõtra ius cõmune nõ expresse sed intellectualiter non est nulla ipso iure.ibi.nu.13.
Snia lata cõtra rationem legis que licet loquatur in alijs terminis est nulla secus si sit lata cõtra simile alicuius legis.ibi.nu.14.
Snia lata cõtra statuta particularia alicui⁹ loci an sit nulla.ibi.nu.16.
1 Snia lata in causa bñficiali nõ transit in rẽ iudicatã nisi post decẽnium q̃ nõ est indistincte vers.in.c.cum dilecti.nu.5.7.6.de elec.fo.152.
Snia lata super cã matrimoniali nũq̃ trãsit in rem iudicatã.ibidem.
Sentẽtia nutritiua peccati nũq̃ transit in rem iudicatam.ibidem.
5 Sentẽtia cõtra cõsuetudinẽ nõ est nulla nisi cõsuetudo sit notoria.in.c.i. nu.17.de re iudi.fo.49.
Sententia lata cõtra priuilegiũ valet q̃i sumus in priuilegio cui pars potest renũtiare alʒ secus.ibi.nu.18.
Sententia adiudicationis ex secũdo decreto dicitur interlocutoria ex eo q̃ potest reuocari quãdo patet q̃ nõ fuberat debitum.ibi.nu.21.
Snia nulla an ipsa lidet ꝓpter interpositionẽ appellationis.ibi.nu.22.
Snia lata cõtra falsum peuratorẽ nõ habentẽ mãdatũ est nulla.ibidẽ.
Snia nulla ex defectu solẽnitatis põt confirmari per partes q̃ valeat rã q̃ pactũ nõ tãq̃ sentẽtia sed nõ per viam appellationis.ibi.nu.23.
5 Sententia sub cõditione an possit ferri.in.c.quod ad consultationem. nu.2.de re iudi.fo.64.
Non appellãs censet acquiescere sententie ꝛ ipsã ꝛ approbare.ibi.nu.16.
In cõfessum snia nõ ferꝛ sed ei datur tps ad soluendũ.ibi.nu.21.fo.66.
7 Sentẽtia lata de cõsilio peritorum que trãsiuit in rem iudicatam an re uocetur si apparent peritiores asserentes contrarium.in.c.significasti. ci.q̃.nu.2.de bonis.fo.100.
3 Snia in bñficialibus nõ trãsit in rẽ iudicatã q̃a superior semper possit perquirere de defectu illius p quo lata est sed in piudiciũ illi⁹ ꝗ̃ta quẽ lata est trãsit in rẽ iudicatã.in.c.cũ ꝓpter.nu.15.de do.ꝛ cõm.fo.210.
7 Snia notorie iusta est nulla.l.c.cũ ad quorũdã.nu.1.de excel.pla.fo.150.
1 Sententia lata an retractetur pretextu occulti impedimenti qõ erat tpe sentẽtie quid si impedimentũ erat manifestũ nõ tamen fuit oppositum in.c.felicitatus.nu.11.de rescrip.fo.53.
Sentẽtia nõ potest ferri de futuris si obligatio nõ est orta de presenti.in ca.licet de vitanda.nu.9.de elec.fo.124.
Sententia lata a nõ suo iudice nõ dicitur sentẽtia.ibi.nu.11.
3 Sentẽtia in causa mixtionali ita nõ trãseat in rẽ iudicatã in trãsacto de cẽto nõ põt ab ea appellari.in.c.ex parte.nu.13.de resti.spo.fo.184.
3 Sentẽtia etiã principis potest dici nulla nisi intercedãt solẽnia saltem iuris naturalis.in.c.i.nu.5.de cau.pos.ꝛ pro.fo.152.
3 Snia nõ parit naturalẽ obligationẽ illi pro quo est lata licet cõdemnatus nõ appellet.in.c.si quis cõtra.nu.23.de foro compe.fo.52.
5 Snia que est nulla vel que de sui natura nõ trãsit in rẽ iudicatã nõ cõfirmatur ex eo q̃ pars nõ appellauit.in.c.tenor.nu.6.de re iudi.fo.57.
Sentẽtia que nõ trãsit in rem iudicatam in tũe demũ retractatur quãdo equum videbitur iudici.ibidem.
Sententia matrimonialis ideo non transit in rem iudicatam quia iustricet peccatum.ibidem.
Sentẽtia in dubio an presumatur lata parte citata.ibi.nu.10.
7 Sentẽtia diuortij licet sit nulla tñ si ad alia vota transeatur filij exinde suscepti sunt legitimi.in.c.per latum.nu.4.qui filij sint legi.fo.40.
3 Sententia lata absoluo vel condemno prout quis venit absoluendus vel condemnandus:et ex actis patet valet quando iudex non potuit acta videre et tempus sibi currit.in.c.venerabilis.numero.20.de iudi. folio.45.
1 Sentẽtia lata cõtra ius ita demũ est nulla si est cõtra ius clarum:secus si illud ius est dubiũ.in.c.cum dilectus.nu.13.de cõsue.fo.99.
7 Sententia execõtationis est late interpretanda.in.c.cum in partibus. nu.2.de verb.sig.fo.184.
6 Sentẽtia lata ab illo qui bona fide erat in quasi possessione iurisditionis valet licet propriet as non spectaret ad eum.in.c.cum dilectus.nume.5.de relig.domi.fo.187.
3 Sententia an debeat confirmari ꝛ si confirmatur quid operetur.in.c.i. nu.7.de eo qui mit.in possess.fo.212.
Sentẽtia excõmunicationis lata ad instantiam partis nõ potest renocari parte nõ citata.ibi.nu.15.fo.214.
3 Sentẽtia in causa criminali potest aggrauari propter delictũ inchoatum processum cõmissum licet de eo nil fuerit actum ꝛ quãdo.in.c.veritatis.nu.9.ꝛ.25.de do.ꝛ contu.fo.206.
Sentẽtia est ferẽda cum invocatione diuini nominis.ibi.nu.11.
4 Snia lata per dictã peritorũ vel sapiẽtis an retractetur per peritiores affirmãtes cõtrarium.in.c.proposuisti.nu.11.de proba.fo.8.
Corse. Adde q̃ cõis opi.est q̃ snia lata ad cõsiliũ peritorum nõ transit in rem iudicatam ꝛ sic potest retractari.facit qõ no.per Anto.de but.et do.meũ.in.c.si pro debilitate.de offi.dele.ꝛ intelligeq̃ potest retractari bis ꝑm glo.ff.ꝛ in.d.c.fraternitatis.ꝛ si dubitat an si vultus sit letale aut mortale recurritur ad iudicium medicorũ.vt in.c.significasti.ci.q̃.de bonis.si de peritia scholaris recurritur ad suũ doctorem.l.nemini.C.de aduo.di.iudi.ꝛ vide ter.cũ glo.in.c.i.xũ.q.i.si de finibus ad agrimẽsorem.vt in.c.qz iudicante.de prescrip.ꝛ.l.iij.C.si.reg.ꝛ sic credit peritis in arte.l.septimo mẽse.ff.de ꝛa.bo.l.hac edictali.§.is illud.ꝛ ibi Ange. C.de fe.nup.l.cõparationes.l.plures apochis.C.de fide instru.l.i.§.fi. ff.de verb.obli.l.semel.C.de re mili.li.xij.in aut.vt preponat nomẽ imperatoris.§.ꝛ in.l.cõsti.ff.de ꝛ.ꝛ per philosophũ primo topico.ꝛ an sufficiat attestatio vni⁹ periti in arte illa vel requirãtur plures.vide Abb. in.d.c.proposuisti.post Bal.ꝛ alios ꝛ etiã per do.meũ ibi.ꝛ per Ang.i d.c.hac edicta.§.his illo.ꝛ no.in.d.l.§.fi.de verb.obl.ꝛ Bal.in.d.c.cãm matrimonij.facit qõ voluit idẽ Bal.i.l.iuris ignorãtia.C.qui admit.ꝛ an medici debeãt deponere iurati de peritia sue artis.vide Abb. in.d. c.proposuisti.in.vij.col.in ver.venio nũc ad scm principale.ꝛ doc.ibi ff.ic.de neap.in.l.§.ff.de vẽ.inspi.post gl.ꝛ in.l.iurisperitũ.ff.C.de testa.ꝛ in.d.l.ꝓparationes.ꝛ in.d.l.hac edictali.ꝛ in aut.de nõ alie.§.qõ aũt.ꝛ ter.cũ gl.in.d.c.fraternitatis.ꝛ ibi Jo.and.post Hosti.ꝛ Bar.in proemio ffoni.ꝛ facit ter.in.d.l.nemini.ꝛ vide Ange.in prima cõstitutione ffor.in.vij.colũ.vbi distinguit ꝛ aut deponunt super tali actu sue artis qui nõ potest cõstare nisi presumptiue ꝛ iurant de credulitate nõ de veritate ꝛ ita intelligãtur gl.que tenẽt q̃ debẽt iurare aut deponũt super actu qui põt cõstare de veritate ꝛ tunc debẽt iurare de veritate sm Cy. ꝛ in.d.l.nemini.post Bal.Adde quod no.in spe.de proba.l.fi.in ver. hoc quoq̃.ꝛ vide no.i.d.c.bis illud.ꝛ Ang.i.d.§.qõ aũt.Jo.de imo.ꝛ do.Ant.de but.ꝛ do.meũ Barb.in.d.c.proposuisti.Ego distinguerez super hoc passu hoc mõ.Aut iudex adhibet peritũ in arte ad informãdum se ꝛ tũc põt recipere sine iuramẽto.ista est gl. singularis in.c.i.§.fi duo.de pac.tenen.in vij.feudo.que voluit q̃ qñ iudex recipit testes ad informationẽ curie põt illos nõ iuratos recipere.Lañ.allegant singulare dictum Inn.ꝛ Hosti.in.c.i.de postu.prela.ꝛ ideo dicit Bal.elegãter in prima cõsti.ff.o.q̃ si iudex adhibet peritũ in arte vt cõsiliarium quia tunc videtur adhibere ad se informandũ nõ requirntur iramenta.quod est singulare.Si vero iudex adhibet eum testẽ ꝛ tunc aut in rauit in principio officij fideliter exercere officiũ suũ quia ad hoc ꝓpuratus erat a cõmunitate:vt in.l.quedã.§.nunnulli ff.de eden.ꝛ tunc sufficit q̃ semel iurauerit.hoc fuit no.dictũ Hico.de neapo.in.l.i.§.i.ff. de ven.in ſpi.aut nõ iurauit in principio officij ꝛ tũc dicq̃ tenetur iurare precise de eo quod oculata fide videri potest puta si mulier pregnãs sit vel an sit remanſura cicatrix.hoc fuit notabile dictum Bal.in.l.hac edictali.§.his illud.C.de secun.nupt.aut oculata fide videri non potest ꝛ deponũt de iuramento veritatis ꝛ iurare nõ tenẽtur:aut de iuramento credulitatis ꝛ iurare tenentur.
1 Sententia in beneficialibus sumpti⁹ nunq̃ trãsit in rem iudicatam respectu illius pro quo lata fuit secus respectu illius contra quẽ est lata.in.c.ad audientiam.nu.12.de rescrip.fo.79.
3 Sentẽtia lata super deductis per modum cause preiudicet si postea ille ci⁹ cause deducuntur principaliter.in.c.cum ecclesia.numero.8.de cau. pos.et pro.fo.154.
5 Sententia a qua fuit appellatum si confirmetur per iudicem ad quem an possit ab vtroq̃ executioni mandari.in.c.cum in ecclesia.numi.8.de appellis.fo.108.
7 Sentẽtia etiam iniusta transit in rem iudicatam ex eo quia habet presumptionem iustitie pro se.in.c.per tuas.nu.12.de sen.excõ.fo.177.
Sententia notorie iniusta nunq̃ transit in rem iudicatam.ibidem.
4 Sentẽtia diffinitiua lata post appellationem ab interlocutoria non est exequenda.in.c.veniens.nu.3.de resti.fo.72.
3 Sententia lata in electoribus preiudicat electo si celebat.ibi.nu.14.
Sentẽtia principis nõ potest irritari ab inferiore a principe.in.c.cum super.nu.12.de cau.pos.ꝛ pro.fo.157.
2 Sentẽtia lata per inferiores iudices tam ecclesiasticos q̃ seculares an possit per ipsos mandati executioni.in.c.cum ab ecclesiarum.nume.4. de offi.ordi.fo.112.
3 Sentẽtia nõ debet ferri de nocte in die sabbati vel alijs vigilijs super quo tamẽ seruatur cõsuetudo.in.c.i.nu.1.de feriis.fo.137.
6 Snia an requiratur in notorijs.c.ꝛ vestra.nu.18.de coha.cle.ꝛ mu.fo.13.
1 Sententia vtrum debeat cõcipi in personam procuratoris vel domini. in.c.querelam.nu.10.de elec.fo.143.
3 Sentẽtia lata in causa in qua est expresse remissum iura.calum.est nulla.in.c.fi.nu.20.de iura.calum.fo.131.
4 Sententia valet per presumptiones violẽtas sine probationibus ꝛ de presumptione facdat iudex q̃ constet in actis.in.c.afferte.numero.5.de presump.fo.115.
3 Sentẽtia ex presumptionibus est multum temperanda.in.c.at si clerici.§.de adulteriis.nu.19.de iudi.fo.18.
3 Snia lata super estimatione non valet si res ꝛ non estimatio fuit petita in.c.ex cõquestione.nu.14.de resti.spo.fo.176.
4 Snia lata cõtra extranagãtem nõ est ipso iure nulla sicut quando fertur cõtra ius incorporatum.in.c.pastoralis.nu.1.de fide instru.fo.103.
3 Sentẽtia lata etiam in fauorem furiosi stantis in iudicio sine curatore nõ valet.in.c.pastoralis.nu.2.de iudi.fo.37.
7 Sentẽtia lata per falsas probationes an teneat ꝛ vsq̃ ad tẽpus potest retractari.in.c.i.nu.8.de cri.fal.fo.117.
5 Sentẽtia lata in alio iudicio ꝛ inter alias personas que afficit hominẽ et ipsum notat facit fidem in omni iudicio.in.c.i.nu.5.de excep.fo.2.

6 Sententia continens in se causam non concludentem est nulla licet ex causa non expressa posset iustificari.in.c.ex parte Abstensis.nume.19.de concess.prebeñ.fo.62.
Sentētia potest ferri absq; qꝰ in ea exprimatur causa.ibidem.
Sentētia lata ex pluribus causis quarum vna est iusta alia iniusta est valida propter illam causam iustam.ibidem.
7 Sentētia lata per relationē ad aliā scripturā nō valet nisi talis scriptura sit in actis.in.c.illa prepositorum.nu.6.de accu.fo.52.
Sententia lata hoc modo videlz sententiamus secūdum consilium talis doctoris non valet.ibi.nu.7.
6 Sentētia lata sub conditione expirat morte illius qui illā dedit si invita nō venit cōditio.in.c.cum ad hoc.nu.9.de dc.nō resi.fo.23.
4 Sententia in causa matrimoniali an sit ferenda in scriptis.in.c.alberti.eus.nu.2.de testi.fo.77.
In receptione testiū qui interfuerunt scilicet sñia nō appareat in scriptis citāda est pars dūmodo nō immineat periculum.ibi.nu.3.
4 Sñia lata ex falsis allegationibus vel dolo cōtra absentē vel cōtra minorem vel ecclesiā est nulla.in.c.licet.nu.23.de proba.fo.23.
Sñia erronea in criminali pōt perpetuo retractari.ibi.nu.30.fo.24.
Sentētia potest ferri cōtra dominū ꝛ cōtra administratorē si administrator est generalis.ibi.nu.38.
2 Sentētia lata cōtra subiectum an preiudicet dño.in.c.inter quatuor.nume.7.de maio.ꝛ obed.fo.126.
1 Sentētia etiam principis sine citatione nulla est.in.c.venerabilē.nu.5.de electio.fo.155.
3 Sentētia etiam iniusta trāsit in rem iudicatam nisi appelletur.in.c.cōquerente.nu.8.de restī.spol.fo.173.
3 Sñia quo casu reqrit causę cognitionē.l.c.i.nu.19.de libel.obla.fo.94.
3 Sñia nō fertur lite nō cōtestata cōtra cōtumacē in causa restitutionis: secus si lis est cōtestata.in.c.q̄.nu.1.3.ꝛ.16.vt lite nō cōtesta.fo.109.
7 Sentētia si trāsit in rem iudicatā potest revocari per ipsum principē ꝛ nō per alium.in.c.qualiter ꝛ quādo.nu.5.de accu.fo.59.
7 Sentētia potest interpretari per iudicē qui eā tulit anteqū finierit tempus sed nō posita.in.c.ex parte.el.iū.nu.6.8.de verb.sig.fo.188.
2 Sentētia lata pro vel cōtra autorē an prosit vel noceat successori vel cōtra.in.c.cum olim.nu.10.ꝛ.14.de cau.pos.ꝛ pro.fo.166.
Sñia lata cōtra me petentē fructus vnius fundi nō nocet mihi agere volenti ad dominium illius fundi.ibi.nu.1.
3 Sentētia lata a nō suo iudice est nulla.in.c.ceterū.nu.9.de iudi.fo.19.
7 Sentētia quādo dicatur lata cōtra ius partis vel cōtra ius scriptū.in c.illud.nu.10.de cle.exco.fo.126.
3 Sentētia super incorporalibus quomodo exequit.in.c.significauerūt.nu.7.de iudi.fo.46.
Sententia lata super possessorio vtrum sit diffinitiua ꝛ ab ea appelletur.ibi.nu.12.
Sentētia lata in petitorio parit prejudiciū in possessorio.ibi.nu.13.
3 Sententia licet lata super diuersis articulis ꝛ causis potest dici vna.in c.cum dilectus.nu.3.de can.pos.ꝛ pro.fo.161.
Sentētia lata super petitorio absorbet effectū sententie super possessorio.ibi.nu.4.
Sentētia lata in petitorio an obstet agere volenti possessorio.ibi.nu.7.
Sentētia lata super possessorio vel petitorio vel cōtra diuersis temporibus que prenalebit.ibi.nu.11.
Sentētia lata super vno in petitorio ꝛ possessorio ꝛ fuit appellatū in petitorio an exequatur in possessorio.ibi.nu.13.
3 Sentētia lata a nō habente potestatē an aliquo casu teneat.in.c.cū venissent.nu.5.de iudi.fo.30.
Sententia lata a nō competenti iudice nō valet etiam si partes cōsentiant.ibi.nu.12.
Sentētia lata a iudice qui poterat per exceptionē recusari ꝛ nō fuerit opposita valet.ibi.nu.13.
5 Snie interlocutorie si reperiunt due in eodē facto ꝛ 3ie prima nō censet revocata p̄ secūdam qz iudex p̄sumit̄ nō revocari de prima nisi fuerit de primo lata ꝛ in aliquo facto notabili.in.c.cū olim.nu.13.de re iud.fo.59.
Sñia lata sup̄ processu inepto ratione ordinis est nulla.ibi.nu.27.fo.60.
6 Sñia iniusta postq̄ trāsiuit i rē iudicatā pōt mādari executiōi ꝛ opponēti obstabit exceptio rei iudicate.in.c.is qui.nu.10.de solutio.fo.102.
5 Sentētia nulla vel alīs actus an possint confirmari maxime iniusta aliqua partiū.in.c.i.nu.12.de cōfir.vti.vel inuti.fo.140.
1 Sentētia lata super etate vel ingenuitate vel absolutione facit ius quo ad omnes.in.c.cum dilecti.nu.15.de elec.fo.163.
2 Sententia lata cōtra cedentem siue alienātem an mandetur executioni cōtra tertium possidentem illas res.in.c.ex parte.nu.8.de alie.mut.iudi.cau.fac.fo.166.
7 Sentētia lata cōtra prelatū an possit mandari executioni contra ecclesiam.in.c.sacro.nu.17.de sen.excō.fo.179.
5 Sentētia lata tam in causa principalis q̄ appellationis an ꝛ qñ prosit vel nocet alteri.in.c.vna sentētia.nu.2.de appel.fo.118.
Sentētia lata super re indiuidua nocet vel pdest alteri ius indiuidū habenti.nu.3.ꝛ.4.
Sententia an possit exequi per illum qui tulit.in.c.verum.numī.24.de foro compe.fo.64.
3 Sentētia diffinitiua potest ferri cōtra absentem quādo certum est sibi nullam competere exceptionem.in.c.i.nu.29.de iudi.fo.6.
7 Sentētia separationis matrimonij quo ad totum an transeat in rem iudicatam.in.c.ex literis.nu.11.de diuor.fo.46.
7 Sentētia retractatur multis modis.in.c.significātibus.nu.4.de purga.vulga.fo.151.
Sñia retractatur ꝛ nō trāsit in rem iudicatam si pars pro qua fuit lata cōfiteatur ipsam iniustā vel de eius iniustitia constat notorie.ibi.nu.5.
4 Sententia lata in fauorem absentis nō citati non valet.in.c.quoniam.nu.9.de proba.fo.27.
An ꝛ qñ presumatur pro iudicis sentētia ꝛ processu.ibi.nu.19.fo.27.
Sñia si pro p qua fuit lata dicit iniustā pōt retractari.ibi.nu.23.fo.28.
1 Sentētia interlocutoria non est reddenda in scriptis nisi vt innotescat.in.c.i.nu.21.de postu.prela.fo.109.
5 Sententia arbitri contra ius est nulla.in.c.examinata.nu. 2.de confir. vti.vel inuti.fo.142.
7 Sententia diuortij an sit necessaria inter conuersum et infidelem.in.c. gaudemus.nu.15.de diuor.fo.47.
6 Sententia lata inter cedēte pecunia est ipso iure nulla.in.c.cū ab omni. nu.7.de vi.et bone.cleri.fo.6.
6 Sentētia iniusta vel iniqua nullam parit obligationem nisi post decennium etiam qꝰ non fuerit appellatum nisi fit confirmata.in.c.quia plerique.nu.20.ꝛ.24.de immu.eccle.fo.232.
Si ex sentētia iniqua quis aliquid consequatur tenetur in foro anime ad id restituendum.ibi.nu.24.
Sententia nō exequitur si ex cōfessione partis pro qua est lata dicatur iniusta.ibi.nu.22.
5 Non sufficit ad validitatē sententie partem fouere iustitiam sed requiritur qꝰ ad illam perueniatur seruato iuris ordine.in.c.ea que.nu.1.de re iudi.fo.51.
Sententia an ꝛ quo casu possit peti vt confirmetur siue sit interposita appellatio siue non ꝛ quos effectus operabitur talis confirmatio.ibi. nume.4.et.5.
Sententia a qua fuit appellatum licet presumatur iusta nō tamen presumitur lata seruato iuris ordine.ibi.nu.6.
Sententia licet iniusta a qua non fuit appellatum facit ius inter partes.ibi.nume.7.
5 Sententia in dubio intelligitur de diffinitiua.in.c.super.numero.6.de appella.fo.95.
Sentētia non est ferēda quādo causa adhuc est dubia licet tempus datum ad sententiandū fit iam in fine.ibi.nu.17.fo.96.
2 Sentētia nulla potest consensu partiū validari nō vt valeat vt sententia sed vt pactum.in.c.dilecti filij.nu.18.de arbi.fo.170.
5 Sententia lata pro possessore in interdicto retinēde non parit exceptionem rei iudicate si cōueniatur recuperande.in.c.veniens.numero.28. de prescrip.fo.43.
5 Sententia lata pro agēte cōfessoria parit exceptionē rei iudicate si conueniatur alīs remedijs possessorijs.ibi.nu.30.fo.45.
Sententia lata contra vnum an noceat alteri vel lata pro vno an prosit alteri.in.c.dilecto.nu.16.de preben.fo.35.
5 Sentētia in causa militum est ferēda lite contestata.in.c.quia indicante.nu.8.de prescrip.fo.27.
5 Sentētia est ferenda in scriptis nō ad finē vt possit melius probari sed vt cū maiori moderamine ferat.i.c.sicut nobis.nu.24.de re iudi.fo.67.
2 Sentētia lata sine causę cognitione est nulla.in.c.tum ex literis.nume. 6.de restitu.in integ.fo.159.
Sñia lata ex pluribus causis vel expressis vel subintellectis substanta tur licet vna dictarum causarum reperiatur falsa.ibi.nu.7.
5 Sentētia quę de natura sui nō trāsit in rem iudicatā tranſit saltem quo ad hoc vt post decem dies presumatur pro ea.in.c.cōsanguinei.nume. 10.de re iudi.fo.59.
Sñia corporalis ꝛ q̄libet criminalis an trāseat i rē iudicatā.ibi.nu.11.
Sentētia in ciuilibus nō retractatur pretextu instrumentorum noviter repertorum.ibi.nu.12.
5 Snie due super eodem facto ꝛ cōtrarie si reperiātur date a diuersis iudicibus ordinarijs que prenalebit et quid si reperiantur date a duobus delegatis ꝛ quid si ab arbitris.in.c.fi.nu.1.4.6.7.21.de re iudi.fo.84.
Sentēcie cōtrarie super eodem facto si fiāt̄ a vno ordinario ꝛ alia a delegato collegę que istarum prenalebit.ibi.nu.15.87.
Sentētie cōtrarie super eodem facto late a duobus delegatis ad vniuersitatem causarum que istarum prenalebit.ibi.nu.18.
Snie cōtrarie si reperiātur late a delegato pape ꝛ a delegato ordinarij recurritur ad papam qz isti habent potestatem pro parte.ibi.nu.20.
6 Sñia pōt esse pro parte absolutoria ꝛ pro parte condēnatoria qñ libellus cōtinet diuersos articulos.in.c.raynaldus.nu.6.de testa.fo.127.
Sñia partim cōdēnatoria ꝛ partim absolutoria inquātū est absolutoria potest approbari ꝛ inquantū cōdēnatoria appellari.ibi.nu.7.
7 Sñia criminalis etiam corporis afflictiua trāsit in rem iudicatam.in

c.de bis.nu.2.de accu.fo.53.
Sententia criminalis post decē dies nō retractatur etiam si appareat de innocentia nisi ex speciali gratia principis.ibi.
5 Snia nihil iniquitatis ⁊tinens venit in cā appel.cōfirmanda ⁊ fit lata ⁊ra illū pro quo in actis extitit probatū.in.c.cām.nu.1.de re iud.f.63.
A sententia lata a iudice partium consensu electo vel cuius iurisdictio fuit progata per partes pōt appellari licet de iudice prorogato recipiat limitationes.ibi.nu.2.
A sententia episcopi lata inter laicos nō potest appellari sed inter clericos fic.ibi.nu.3.
A sententia lata ꝑm consilium sapientis cōsensa partium assumpti potest appellari.ibi.nu.4.
Sententia a qua fuit appellatum presumitur iniusta.ibi.⁊ nu.8.
Pro sententia iudicis electi ab vtraq; parte magis creditur ꝙ electi ab vna parte.ibi.nu.6.
6 Sententia potest pro parte valere ⁊ pro parte nō.in.c.placet.nu.8.de conuer.con iug.fo.169.
Sētēcia potest a iudice ad quē pro parte cōfirmari pro parte infirmari ⁊ pro parte moderari etiam circa idem capitulum vel annexū.ibi.
3 Sententia non vitiatur propter trāsgressionem ordinis.in.c.ꝙ.nu.14.de ordi.cog.fo.144.
Sententia si lata est super quentione ⁊ ab ea statim est appellatū an in cōtinenti poterit ferri eadem super recōuentione.ibi.nu.15.
Sententia que continet vnam causam contra ius ⁊ aliam q̄ non est contra ius sustinetur.ibi.nu.32.
2 Sententie censure nunq̄ transeunt in rem iudicatā ad effectū irretractabilem.in.c.ad reprimendam.nu.6.et.7.de offi.ordi.fo.112.
Sententia que non transit in rem iudicatam post decem dies non retractatur per appellationem sed per viam querele.ibi.⁊ nu.12.
Sententia sine citatione est ipso iure nulla ⁊ qñ.in.c.ecclesia sancte marie.nu.8.de consti.fo.31.
☞ Constitus. Fallit in notoriis vbi nulla cōpetit defensio.de quo plene p Abb.in.c.vestra.de cohabi.cle.⁊ mulie.⁊ in.c.olim.de re iudi.in fi.⁊ in c.bone.el.i.de ele.⁊ in.l.ꝙ.ff.ꝙ si de frumētaria.ff.de admi.rerū ad ciuit.pti.⁊ in.l.licet fustiū.ff.de bis q̄ no.in fa.⁊ vtrobiq; p Bar.facit tex.⁊ ibi per Inno.in.c.quanto.de transla.prela.sed fi est dubium an absenti possit competere defensio tunc requirit citatio: alo nō noceret sentē tia ⁊ sic intelligit.c.fi.de offi.dele.li.vi.⁊ Inno.in.c.tua.de coha.cle.et mulie.⁊ Abb.in.c.cū sit romana.de ap.in fi.Fallit etiā nisi pars sit ꝑsens in iudicio: tūc em nō requirit citatio: q̄z ad hoc fit citatio vt pars sit presens.vt no.Jo.and.in.c.fi.de elec.lib.vi.⁊ plene per Abb.⁊ dñm meū do.Barb.l.c.i.de iudi.nu.7. Tertio fallit quādo inder recipit testes ad sui informationē.vt singu.voluit Inno.in.c.i.de postu.prelato. Fallit quarto ꝑm Bald.in.l.certum.C.vñ cogna.q̄ quādo aliquid relinquitur cōsentie alicuius nō tenet parte citare. Fallit quinto quando proceditur contra contumacē ad diffinitiuā absq; alia citatione.vt leg.⁊ no.in.c.cū causam.de re iudi.⁊ in.c.eū qui.de dolo ⁊ contu.lib.vi. Fallit sexto in condēnatione,expensaꝝ fienda ⁊tra absentē citatum contumacē nam nō est necessaria alia citatio.⁊ sic in accessoriis non requirit citatio.vt de Sal.⁊ alios in.l.sancimus.C.de iudi.post Cy.et Bar. in.l.si finita.ꝙ.iul.ff.de dā.infec.Inno.⁊ Pet.de anch.⁊ do.Car.in.c. cū iuxta.de pe.⁊ Inno.in.c.consuluit.de offi.dele.⁊ plene per Barb. in.c.i.de io.in.rubr.col.Fallit septimo vbi iuder monet q̄ admonitio iudicis sedentis pro tribunali habet vim trine monitionis:vt est glo. in.c.consuluit.de offi.dele.⁊ videtur tex.ꝑm cōem intellectū.C.quo ⁊ qñ inder.l.ꝙ.si vero citatio fuerit facta sed inder processit non data copia parti ad se defendendum sniа est nulla.ita dicit Inno.in.c.tua.de coha. cle.⁊ muli.ita 2cludit Abb.in.d.c.ecclesia sancte Marie.nu.8.cū istis fallentibus per me interpositis.
4 Snia potest pro parte infirmari ⁊ pro parte cōfirmari per iudicē appellationis.in.c.cum ioannes.nu.9.de fi.instru.fo.107.
Sententia retractari pōt ad petitionem appellati.ibi.nu.17.
3 Snia lata a delegato suspecto retractatur si postea apparet ex detegit suspicio.in.c.si quis contra.nu.16.de fo.compe.fo.51.
1 Sententia lata vtraq; parte presente valet licet nō appareat ꝙ inder protulerit ad instantiam partis si vero pars est absens iuder non supplet nisi petente parte presente.in.c.bone memorie.el.i.nume.10.de postu.prela.fo.112.
2 Sententia in qua quis se pronuntiat nō iudicem est interlocutoria habens vim diffinitiue qui nō pōt ipsum renocare.in.c.significantibus. nu.3.de offi.deleg.fo.101.
2 Sententia esto ꝙ sit iniusta est mandanda executioni si ab ea non fuit appellatum quia tunc transit in rem iudicatam.in.c.pastoralis.ꝙ.quare.nu.2.4.5.de offi.dele.fo.94.
2 Snia in causa matrimoniali transit in rem iudicatam quo ad instantiam vez qr nō potest amplius sup dicta causa procedi ex primis actis in.c.ex literis.nu.13.de resti.in integ.fo.158.
5 Sententia non retractat ex eo ꝙ dicat lata a iudice suspecto etiā si suspicio postea detegat.in.c.cum inter.nu.22.de excep.fo.8.
6 Sententia lata a iudice excōicato est ipso iure nulla nisi sit cōsiter tolleratus.in.c.aduersus.nu.11.et.12.de immu.eccle.fo.229.
5 Sententia valet lata contra ius litigatoris si ab ea non extitit appellatum.in.c.cum inter.nu.1.de re iudi.fo.61.
1 Sententia diffinitiua non potest ferri vbi non processit litis ꝛtestatio in.c.dudum.el.ꝙ.nu.25.de elec.fo.178.
5 Sententia interlocutoria habens vim diffinitiue an reguletur ꝑm naturam diffinitiue.in.c.peruenit.nu.8.9.de appel.fo.103.
7 Sententia cui a iniusta est executioni mandanda ⁊ imputē non appellanti.in.c vniuersitatis.nu.7.de sen.excō.fo.170.
5 Snia lata super impetitia appellandi est interlocu.habēs vim diffinitiue.in.c.tua nobis.nu.3.de appel.fo.134.
3 Sententia generalis aliq̄ valet ⁊ quid de sentētia lata super expēsis. in.c.ꝙ.nu.11.de libel.obla.fo.95.
5 Snia divortiꝙ non retractatur ex eo ꝙ ille in cuius fauorē fit lata asserat iniustam.in.c.consanguinei.nu.2.5.de re iudi.fo.58.
Sentēcia nutritiua peccati an ⁊ qñ possit per quēlibet de populo accusari eam post lapsum decem dierum.ibi.nu.7.⁊.8.
Obtinens iniustam sententiam licet ab ea non fit appellatum peccat, ibidem.nu.8.
Snia excōicationis vel alterius censure an trāseat in rē iudicatā adeo ꝙ post decē dies non possit peti absolutio.ibi.nu.9.
5 Sententia lata sine cause expressione valet ⁊ tenet.in.c.sicut nobis.nu.1.9.et.10.de re iudi.fo.65.
Snia qñ appareat prolata presumunt oīa solennia processisse ⁊ asserenti sibi incumbit onus probādi sine fit in facto antiquo sine nō.ibi.nu.6.
In quibus sente nrīs fit exprimenda causa.ibi.nu.11.
Snia appellationis an debeat cōtinere cām.ibi.nu.10.⁊ nu.12.fo.66.
In snia debet exprimi causa qñ ex generalitate sententie possunt elici diuerse cause diuersos effectus operantes.ibi.nu.13.
Sententia lata cum expressione cause an reddatur nulla si est falsa ipsa causa maxime si est a dicta dictio presertim vel precipue.in.d.c.sicut nobis.nu.14.de re iudi.
Sententia cū expressione duarū causarum quarum alia est cōtra ius et alia non sustinetur ex illa que non est contra ius.ibi.nu.15.
Sententia que transiuit in rem iudicatam non retractat per sustrumēta de nouo reperta.ibi.nu.16.fo.68.
Snia in qua dēnamus titū qr fuit pbatū cōtra ipsum ⁊c.nō redditur nulla si in actis nō appareat probatū ⁊ titium imo transit in rē iudicatam nec retractatur per insīa de nouo reperta.ibi.
2 Snia iudicis q condēnauit in minore quātitate ꝙ tauerit non valet. in.c.fi.nu.10.quod metus cau.fo.153.
3 Sententia lata vigore primaꝝ literarū nō renocatur si emanauit cū clausula cum de literę precipientes vt renocetur quicquid est actū in causa.in.c. audita.nu.1.2.9.12.et seq.de resti.fo.167.
2 Sententia an feratur contra dñm absentem vel cōtra procuratorē presentem.in.c.fulcisata.nu.4.de resti.in integ.fo.160.
7 Sententia super impedimento lata transit in rem iudicatam.in.c.fin. nu.4.de frigi.⁊ male.fo.36.
3 Sententia lata post diem citationis est nulla.in.c.cum dilecti.nu.19.et 21.de dolo ⁊ contu.fo.204.
Sententia interlocutoria transit in rem iudicatam si ab ea non appellatur.in.c.ꝙ.nu.1.3.de resti.in integ.fo.156.
3 Sententia lata su per petitorio an prejudicet agere volenti possessorio ⁊ qd cōtrario.in.c.pastoralis.nu.25.28.de cau.pos.⁊ ppte.fo.160.
3 Sententia interlocutoria q̄ est in rub.nu.1.vt lite non contest.fo.106.
6 Sententia lata in possessorio non prejudicat in petitorio.in.c.inter dilectos.nu.1.de donatio.fo.106.
Snia super accessoriis ⁊ pertinētiis pōt esse generalis.ibi.nu.4.
2 Sententia an presumatur in dubio lata a iudice competenti.in.c.cum in iure.nu.8.de offi.deleg.fo.96.
3 Sententia debet legi ab illo qui eam dat nisi sit aliqua excellens persona.in.c.ꝙ.nu.13.de iudi.fo.9.
2 Sententia lata non requisito consilio sapientis est ipso iure nulla ſtāte statuto ꝙ iuder debeat ferre snīam ad consilium sapientis.in.c.si pro debilitate.nu.7.de offi.deleg.fo.73.
5 Sententia interdicti potest suspendi ab ipso interdicēte.in.c.dilectis. nu.22.de appella.fo.124.
Snia excōicationis non suspenditur nisi per solum papam.ibi.nu.23.
3 Sententia diffinitiua an feratur ꝛtra contumaces.in.c.i.numero.9.vt lite non contest.fo.106.
Sententia lata cōtra fiscum in absentia aduocati fisci non valet secus si pro fisco ⁊ est spectale in fisco.ibi.nu.12.fo.107.
Snia lata in separatione matrimonij nō trāsit in rem iud.ibi.nu.13.
Sententia si est lata super petitorio non potest postea agi super possessorio de spoliatione facta.ibi.nu.14.
6 Sententia in notoriis non requiritur vel expectatur.in.c.gaudemus. nu.5.de conuer.con iug.fo.171.
5 Snia qua cōdēnauit iudex ad quē frīnole appellātem mādatur executioni a iudice a quo.in.c.vt debitus.nu.7.de appella.fo.126.
6 Sententia et omnis processus agitatus in ecclesia est ipso iure nullus

Repertorium singularium materiarum

fecus in domo ecclesie maxime si iudex secularis habet illā conductam vel gratis.in.c.j.nu.2.de immu.eccle.& comi.fo.221.

3 Snia lata contra legitimū administratorē ecclesie mandat executioni contra ipsam ecclesiam.in.c.cum de putat.nu.11.de iud.fo.41.

6 Sententia an tollat vel tradat dñium illi contra quem vel pro quo dat in.c.proposuit.nu.21.de concess.preb.fo.57.

5 Snia lata sup aliquo iure qō nō faciat ad ppositū nō est nulla maxime si potest alio iure sustineri.in.c.cū ex officij.nu.29.de preseri.fo.38.

3 Sententia quomodo fierat qñ est simul actum petitorio et possessorio. in.c.pastoralis.nu.32.de cau.pos.& ppie.fo.160.

4 Sentētia lata virum retractatur probata corruptione testiū.in.c.sicut nobis.nu.6.de testi.fo.45.
Snia lata ad dicta eorū qui sunt periuri potest retractari licet constet ex postfacto esse periuros.ibi.nu.7.

5 Sententia lata ex dictis testiū quorū sunt aliqui habiles & aliqui non sustinet per illos habiles.in.c.cū.J.e.Al.nu.6.de re iudi.fo.76.
Snia Ius litigatoris dicit data qñ nō publicatur processus.ibi.nu.11.

6 Snia in spiritualibus firmat in psona economi tam ex parte actoris q̄ ex parte rei.in.c.dilectus.nu.10.de capel.mona.fo.188.

6 Sententia in dictis pōt prospicere in futurū si natura actionis hoc patitur.in.c.ordū.nu.9.de decimis.fo.159.

2 Snia excōmunicationis an possit ferri sub conditione ad hoc qō liget. in.c.p.&.g.nu.8.de offi.deleg.fo.103.

6 Sententia potest proferri in personam vīi vniuersitatis ecclesie & similium si procurator vel syndicus fuerint in iudicio.in.c.cū dilect⁹.nu.11. de succes.ab intes.fo.132.

5 Sententia a qua nō fuit appellatū facit ius inter partes post decē dies nisi notorie cōstet de iniustitia ante decem dies vero declarat ius inter partes.in.c.cum inter.nu.7.de re iudi.fo.62.
Snie statute illā inique de iure canonico licet ille p quo fuit lata si scit illam iniquam nō possit uti cum bona cōscientia.ibi.nu.8.
Snia que trāsiuit in rem iudicatam retractat ex confessione partis pro qua fuit lata si asserat ipsam iniquam.ibi.
Snia contra ius litigatoris non est nulla imo sinō appellet ab ea facit ius inter partes sed sententia cōtra ius est nulla.ibi.nu.9.
Sententia dicitur cōtra ius: qñ in ea expiimitur error iuris sed qñ nō expiimitur dicitur contra ius litigatoris.ibi.
Sentētia lata ex duabus cauſis quarū una sit cōtra ius & alia nō sustineatur ex illa que nō est contra ius.ibi.nu.10.
Sententia postq̄ transiuit in rem iudicatā habet presumptionem pro se q̄ fuerit rite & recte lata adeo q̄ nō est necesse ad probandū iniustitiā producere acta.in.c.cum inter.nu.11.et.22.de re iudi.
Sententia an qñ faciat ius inter alias partes citra eas inter quas fuit lata.numero.21.
Sententia que reperit lata iam sunt anni duo si ab ea non fuit appellatum bz presumptionē pro se q̄ in ea fuerit seruata iuris ordo.ibi.nu.22.
Sententia an & qñ valeat lata super parte petitorum.ibi.nu.23.fol.63.
Sententia iudicis lata in maiori summa si ipse non pōt cognoscere nū de minori est nulla.ibi.nu.25.

5 Snia suspensionis beneficij dependet ex futuro euētu & sapit naturam interlocutorie.in.c.pastoralis.§.verū.nu.11.de appella.fo.121.

5 Sententiā dicimus esse nullā ipso iure.i.ipso iure disponēte nec est necesse expectare sniam informatoriam hois.in.c.j.nu.3.de re iud.fo.48.

5 Snia lata p̄ venditore sup re vēdita vel cōtra vxorē sup dote an preiudicet emptori vel marito & quid ecōtra.in.c.cūis.nu.12.de re iudi.fo.82.
Sentētia lata in causa filiationis an preiudicet alijs videlicet q̄ sit vel non sit filius.ibi.nu.17.
Sententie late inter alios q̄ sunt que & alijs preiudicēt.ibi.nu.20.
Sententia lata cōtra vnū ex cōheretis puta contra electum vel electorem vel similes an nocent alteri cōheredi.ibi.nu.22.fo.83.
Sententia lata cōtra adulterum non nocet illi que dicitur adultera in eodem delicto.ibi.nu.23.et.24.
Sententia lata inter duos nobiles sup iurisdictione vnius castri nō preiudicat hominibus de dicto castro.ibi.nu.28.
Sententia lata q̄ non potuit esse matrimonium inter virū & vxorem an nocet filijs q̄ per hoc iudicentur illegitimi.ibi.nu.29.

2 Snia nulla an possit ratificari.in.c.prudentiā.nu.19.de offi.dele.fo.84.
Snia lata nō visis videndis valet licet postea appareat q̄ illa q̄ erant videnda non faciant ad rumbum.ibi.nu.24.

7 Snia excōmunicationis potius equiparat interlocutorie q̄ diffinitiue in.c.sacro.nu.5.de sen.excom.fo.179.
Snia interlocutoria pōt ad libitum per iudicem revocari.ibi.

5 Sentētia lata pro excōicato siue sit ante vel post excōicatus non mādat executioni ante absolutionē.in.c.fi.nu.8.de excep.fo.19.

4 Snia lata contra particularem personam ecclesie parit exceptionē rei iudicate quominus alius admittat.in.c.cum olim.nu.4.de testi.f.66.

6 Sententia nec ordo iuris requiritur in notoriis.in.c.ex parte.nu.4.et in.c.sequenti.nu.6.de cleri.nō resi.fo.19.

6 Sententia notorie iniusta vel lata post appellationem est ipso iure nulla.in.c.odoardus.nu.9.de solutio.fo.101.

5 Sentētia in matrimonialib⁹ quare nunq̄ transit in rem iudicatā.in.c. exceptionem.nu.5.de excep.fo.17.
Sententia lata in fauorem excōicati nūq̄ mādatur executioni nisi post absolutionem.ibi.nu.6.

5 Snia lata sine cause cognitione est ipso iure nulla.in.c.ad audiētiam. nu.12.de appel.fo.106.

6 Sententia super depositione epi per solum papam fieri potest.in.c.maiores.nu.1.de baptis.fo.214.

5 Sententia nō dicit res iudicata propter durante tēpore appellationis in rubri.nu.1.de re iudi.fo.47.
Snia post lapsum decē dierū an possit appellari res iudicata.ibi.n.3.
Snia quid sit & quibus modis sumatur & quotuplex sit.ibi.nu.4.
Snia lata sup exceptiōe peremptoria an sit diffinitiua a remissiue.ibi.n.5.
Sententia quasi diffinitiua que sit & eius exemplum.ibi.nu.6.
Sententia habens diffinitiuā que sit.ibi.nu.8.
Snia excōicationis an sit interlocutoria an diffinitiua.ibi.nu.9.

2 Sententia a qua fuit appellatū an mādetur executioni per primū vel secundū iudicē.in.c.pastoralis.§.preterea.nu.6.de offi.deleg.fo.93.

6 Snia incerta valet si potest certificari per relationē ad aliud.in.c.cum venerabilis.nu.4.de relig.domi.fo.180.

2 Snia que transiuit in rem iudicatam retractat per cōfessionem iniuste factam a victore.in.c.cū contingat.nu.9.de offi.deleg.fo.99.

2 Snia dubia siue laudum an possit declarari per iudicem vel arbitrum qui tulerunt.in.c.cum olim.nu.1.de arbi.fo.174.

6 Snia lata cōtra clausulā insertā in relatō pto concernētem instructionē circa merita cause tenet si ab ea nō appellet.in.c.fi.nu.5.de prebē.f.49.

7 Sentētia etiam iusta nō valet reservato ordine iudiciario.in.c.vniuersitatis.nu.10.de sen.excom.fo.170.

2 Sentētia lata cōtra citatum impeditum est nulla si iudex cōstabat de impedimēto alis secus.in.c.ij.nu.4.&.10.de procu.fo.140.

2 Snie vba sunt stricte intelligēda.in.c.dilect⁹.nu.2.de offi.ordi.fo.122.

6 Sentētia lata ab illustri persona potest per aliū legi.in.c.cum vos.nu. 7.de bis que fi.a prela.fo.67.

7 Snia an sit necessaria dissuasio inter infidelem & eius cōiugem ad fidem cōuersum.in.c.quāto.nu.7.de diuor.fo.46.

7 Snia sup libelli reprobatione lata interlocutoria est bz tāvim diffinitiue, qz primā diffinit instātiā.in.c.ad dissoluēdū.nu.12.de despō.impu.f.65.

6 Snia lata super re dubia dz inepta.in.c.in nostra.nu.8.de sepol.f.138.
Snia principis valet q̄uis nō cōueniat regulis iuris positiui.ibi.
Snia an possit esse ḡalis in generali vel vniuersali actiōe & q̄ in eius executiōe recipiātur ꝓbationes super rebus particularibus.ibi.
Snia & libellus in accessoriis possunt esse generales & post iniam poterūt ista accessoria declarari p testes.in.c.in nostra.nu.9.de sepul.

5 Snia scdo cōtra primam an valeat ite lata cōtra iuramētū vel translationem valet.in.c.inter monasterium.nu.16.de re iudi.fo.73.
Snia lata ex probationibus privilegiatis: licet trāsierit in rē iudicatam tū potest retractari ꝓpter instrumēta nouiter reperta.ibi.nu.17.
Sententia lata cōtra notorium an valeat.ibi.nu.20.22.23.

3 Snia ab obseruatione iudicij est interlocutoria & nō est ferēda in scriptis.in.c.examinata.nu.22.de iudi.fo.40.

☞ Corsetus. Adde nūqd snia absolutoria sit interlocutoria an diffinitiua vide gl.ḡ.& ibi do.Lar.& alios in ver.ḡ.qro.i cle.fi.de ap.& vide Bar. i.l.titia.i ff.qro an snia absolutoria ab obseruatiōe sit diffinitiua &c.ff. de accu.gl.i.d.cle.fi.tz q̄ snia lata sup iustātia cause p iudicē ap.sit interlocutoria qz nō diffinit cā p quo gl.i cle.j.de sec̄d.pos.& fru.Lap.i.d.cle.fi. dicit hoc verū quo ad pcipale negotiū secus q̄ ad instātiā.nā cū ipsam diffiniat potest illo respectu esse diffinitiua.et sic refert sibi scripsisse. Jo.an.allegat no.i spe.de offi.iud.ḡ.desernit.ver.qd si opponēs.vbi si re absoluit ab obseruatiōe iudicij ꝓpter ineptā actionē q̄ dz interlocutoria & vltimū tz Jo.de imo.post allos.i.c.examinata.de iud.&c. anch.in.d.c.fi.decidit sm no.p bar.i.d.l.titia.& dicit q̄ si iudex appellationis pnūtiat sup instātia.s.q̄ appellās appellare nō poterit qz absorbet nō solū instātiā: tz etiā cām principalē accedit ad naturā diffinitiue nō interlocutorie.vide Ro.& Alex.de imo.i rub.de re iud.& Bal.i.l.ḡ.C. si aduer.rē iudi.& i auf.h̄ sacramētū.C.de in.cal.& qō no.Jac.but.& bal. in.l.ꝓpter ādū.ḡ.& si qdē.C.de iudi.& Bal.i auf.q semel.C.quor qñ iu.& cōtra Bar.in.d.l.titia.vide cle.fi.de ap.& qō ibi no.& in.c.auditis.de re fti.in inte.& qō sit interlocutoria tz Bal.in.l.fi.C.fi tu.vel cur.& Bal.in auf.q semel.in.iij°.col.vbi dicit q̄ bz vim diffinitiue qñ p eā imponit p petuum silētium vt in casu illius auf.alias aūt est interlocutoria vt vult ipse.in.d.auf.in vlti.col.ver.ibi ab obseruatione iudicij.

7 Sententia lata per falsas literas non debet executioni mandari.in.c.super eo.nu.1.de crimi.fal.117.
Sententia lata per falsas literas nūq̄ poterit mandari executioni sine temporis prescriptione.ibi.nu.4.
Sententia lata cum falso procuratore nunq̄ mādatur executioni.ibi.
Sententia lata ex falsis probationibus potest intra certa tempora retractari: de quibus remissiue.ibi.
Sentētia lata a iudice minus instructo est ipso iure nulla.in.c.dudū. el.j.nu.5.de elec.fo.140.

Snia presumit

5 Snia ꝑsumit lata in id qó acta sonãt.in.c.aduersarios.n.ii.de exce.f.19.
Sententia presumitur lata ex leuiori causa.ibi.
7 Snia separationis fi est nulla an filij ex scõo matrimonio geniti sint legitimi.in.c.p venerabilem.nu.36.q fi.sint legi.fo.43.
5 Sententia quomodo dicat contra ius litigatoris vel cõtra ius scriptũ.in.c.cum speciali.nu.9.de appel.fo.130.
Sententia lata cõtra ius scriptũ est ipso iure nulla.l.qñ ius est clarum secus si dubium.ibi.nu.10.
2 Snia lata sine citatione nõ tenet.in.c.auditis.nu.5.de proca.fo.143.
Sententia interlocutoria põt ferri parte nõ citata qñ nullum est aliatura preiudicium parti.ibi.nu.6.
5 Snia i matrimonialib⁹ nũq̃ trãsit i rẽ iudi.& põt qñcũq; reuocari qñ cõstat de errore vl ordie iur̃ nõ seruato.i.c.latores.nu.1.2.3.9.de re iudi.f.54.
Snia etiã in casu in quo numq̃ trãsit in rẽ iudicatã semp ꝑsumit iusta donec cõtrarũ doceat sed ꝑsumit iusta post decem dies.ibi.nu.3.et.11.
Sententia peccati nutritiua nũq̃ trãsit in rem iudicatam.ibi.nu.9.
6 Snia in spiritualib⁹ nõ trãsit in rẽ iudicatã respectu illius ꝑ quẽ est lata sed respectu illius ꝑ quẽ est lata fic.in.c.nisi essent.nu.8.de preb.f.31.
Sententia licet iniusta dat iniustam causam detinẽdi illi pro quo est lata dummodo habeat bonam fidem.ibi.
2 Snia lata per metum an sit nulla.in.c.fi.nu.17.qó metus tan.fo.150.
4 Snia postq̃ trãsiuit i rẽ iudi.fi ꝑ stat de ei⁹ iniquitate p cõfessionẽ partis pro qua lata fuit põt reuocari.in.c.cũ ꝓtingat.nu.14.de iureiur.fo.157.
5 Snia & alia acta facta per iudicẽ notorie excõicatũ sunt ipso iure nulla in.c.ad probandum.nu.1.de re iudi.fo.80.
Snia vitiata nõ vitiat ꝓcess⁹ nisi vitiũ snie ꝑ cernat totã ꝓcessũ.ibi.n.6.
Sententia lata p publicũ excõicatũ est ipso iure nulla.ibi.nu.20.fol.83.
2 Snia nulla ex taciturnitate nõ cẽsef approbata sec⁹ si est aliqua lz lata ꝓter vel citra formã iuris.in.c.sup q̃stionũ.ꝟ.verũ.n.3.de off.dele.f.91.
4 Snia transit in rem iudicatã qñ vitiũ snie est per partes remissibile: secus si nõ.in.c.iuranit.nu.5.de proba.fo.10.
Sententia non transit in rem iudicatã vbicũq; veritate nõ detecta iuminet peccatum.ibi.nu.6.
2 Snia non ꝑsumit iniusta ex eo q̃ fit lata contra probationes ꝓin actis factas.Anto.in.c.in presentia.nu.2.et nu.16.de renũ.fo.25.
Snia appellationis lata sup nouiter deductis quo ferat̃.ibi.nu.6.
Sententia lata ex falsis actis: an & quãdo sit nulla puta ex falsa relatione ad acta.ibi.nu.7.
Snia lata partim ex vera ptim ex falsa causa sustinet ex vera.ibi.nu.8.
Snia appellationis dz esse confirmatoria vel infirmatoria.ibi.nu.9.
5 Sentẽtia lata per papam nõ seruato iuris ordine an teneat.in.c.in causis.nu.4.de re iudi.fo.72.
Snia ꝓncipis vl ꝓcess⁹ nõ ꝑsumit hẽ macula vl rugã.ibi.n.3.f.74.
Sententia principis siue interlocutoria siue diffinitiua an habeat vim legis vt possit earum exemplo iudicari.ibi.nu.2.et.4.
Snia ꝓncipis iata ꝓte absentẽ lz citata nõ facit ius iter alios.ibi.nu.6.
Snia principis lata cũ cause cognitione licet ordine iuris non seruato partibus tamen ꝓsentibus facit ius inter alios.ibi.nu.6.
5 Snie q̃ nõ trãscut in rem iudi.recipiũt si quas dã limitationes vt regulentur in aliquibus vt alie snie vrlate.in.c.latores.nu.19.de re iudi.f.54.
5 Snia q̃ nõ solet trãsire in rẽ iudi.trãsit tũ quo ad instãtiã qr post decem dies opus est nouo ꝓcessu nisi audiat̃ per viã restitutionis.ibi.nu.12.
5 Sententia declarat nõ aũt inducit.in.c.fi.nu.31.de ꝓscri.fo.46.
Snia ꝓsumit iusta ꝓsumptione iuris et de iure in qua ꝓsumitur inesse naturalis obligatio.ibi.nu.32.
5 Snia ostẽdit sup q̃ re erat ꝓtẽtio.in.c.significauerũt.nu.6.de exce.f.16.
Sentẽtia continens plures articulos potest in effectu dici habere vim plurium sententiarum.ibi.nu.8.
Sententia absolutoria potest ferri pro reo cõtumace nõ autem adiudicatoria.ibi.nu.15.fo.17.
Snia lata in fauorem actoris excõmunicati non potest mandari executioni nisi post absolutionem.ibi.nu.18.
5 Sententia est stricti iuris.in.c.auditis.nu.2.de ꝓscri.fo.33.
Sententia lata cõtra subditum non noceat superiori.ibi.nu.19.
3 Sententia iniusta si fuit pro aliquo lata an retineat cum bona cõscientia.in.c.nouit ille.nu.20.de iudi.fo.33.
Snia natriens peccatum non transit in rem iudicatã.ibi.nu.21.
5 Sentẽtia inter alios lata non nocet tertio etiã ꝙ ipse sciuerit cãm agi et non cõtradixit.in.c.sup.nu.6.16.17.de re iudi.fo.67.
Snia lata pro tertio q appellauit ꝓ interesse suo an ꝓsit illi q in primo iudicio fuit victus & similiter appellauit vel ecõuerso.ibi.nu.9.et.11.
Snia lata cõtra subditũ quale preiudiciũ inferat superiori sup iure sup quo fuit lata snia ꝑ subditum si ipse superior ignorauit causam contra subditũ agitari & transactum sit tẽpus appellandi vel etiã si sciuerit et tacuerit vel minus legitime interpositã.ibi.nu.16.fo.68.
Snia lata contra subditũ an preiudicet dño qa tali snia appellauit et postmodum appellationẽ deseruit.ibi.nu.20.
Snia lata ꝑ subditũ an ꝓiudicet dño q fuit vocat⁹ & ñ cõparuit ibi.n.21.
5 Sentẽtia lata preterea falso probationis an sit nulla.in.c.cũ venerabilis.nu.41.de excep.fo.11.
Sententia lata per probationes falsas intra ꝙtum tempus & qualiter possit retractari.ibi.nu.42.
Sententia an possit dici nulla ratione incertitudinis.ibi.nu.48.f.12.
Sententia generalis in iudicijs vniuersalib⁹ vel generalibus tolerat: in particularibus secus.ibi.nu.49.et.50.
Snia hoc mõ lata ꝓnũcio pot talis iudex ĩ tali cã ꝓnũciabit nõ vs.ibi.
Snia lata hoc modo ꝓnunciamus per ora vt in concilio in acta reddi to continetur an valeat.ibi.nu.50.
Snia interlocutoria valet etiã fine scriptis dũmodo notarius eã redigat in scriptis: diffinitiua vero debet fieri in scriptis.ibi.nu.51.
Snia lata hoc mõ cõdẽno te ad petita vel ad id qó debes vs.ibi.nu.52.
Sententia lata vt. S. prime. ex quib⁹ actis debeat certificari.ibi.
5 Snia cõtinens manifestã iniquitatẽ an sit nulla ꝛ causa sit cõmissa pape appellatione remota.in.c.inter cetera.nu.1.et.7.de re iudi.fo.56.
Sententia recipit interpretationem ex actis.ibi.nu.8.
Sententia in qua est error expressus an & qñ sit nulla.ibi.
Snia referẽs se ad acta & ĩ actis aliũ appeat an sit nulla.ibi.nu.11.f.58.
Sententia dubia cõtinens causam falsam an & qñ sit nulla.ibi.nu.9.
Sententia que euidẽter cõstat latam fuisse ex iniusta causa que tamen non est expressa est nulla.ibi.nu.10.
Sententia redditur nulla propter notoietatem ĩiustitie.ibi.
5 Snia si fuit lata pro me in qua victus nõ fuit condẽnatus in expẽsis et ipse appellauerit nõ possum ego appellare rõne expẽsarũ sed super appellatione partis possum petere refectionẽ snie quo ad expensas.in.c. inter posita.ꝟ.ille denicq̃.nu.3.de appel.fo.138.
2 Sentẽtia lata ꝓtertu falsi instrumẽti põt etiã p quadriennũ retractari. in.c.cum ex literis.nu.11.de resti.in integ.fo.159.
5 Snia excõicatiõis sub ꝯditione lata suspẽdit si ante aduẽtũ ꝯditionis fuerit ab ipsa appellatũ.in.c.ꝓterea.el.ꝟ.nu.1.& 3.de appel.fo.108.
Sententia excõmunicationis an possit ferri sub conditione sed an pro delicto futuris.ibi.nu.2.
Snia excõicatiõis ꝯditionalis vs & tz lz ei⁹ effect⁹ suspẽdat.ibi.n.5.f.109.
Sententia excõicationis cõditionalis aduenĩente conditione nõ retrotrahitur si ab ea fuerit appellatum.ibi.nu.6.
Sententia siue interlocutoria siue diffinitiua: an & quo casu possit ferri sub conditione.ibi.nu.10.
Sententia excõicationis potius sapit naturam interlocutorie ꝙ diffinitiue.ibi.nu.14.
6 Sententia lata ex falsis probationibus an valeat.remissiue.in.c.cũ nostris.nu.11.de concef.preben.fo.58.
2 Snia nulla ex cõsensu partium accepta valet in vim pacti.in.c.de causis.nu.8.de offi.de.fo.74.
2 Sentẽtia an possit ferri in notorijs parte nõ citata.in.c.quãto.nu.7.de transl.epi.fo.6.
2 Sentẽtie late super etate a qua nõ fuit appellatum statur. Anto.in rubr.nu.4.de eta.& quali.fo.42.
5 Sententia lata contra absentẽ per falsas allegationes ꝓsentis nõ valet.in.c.ſi duobus.nu.10.de appel.fo.92.
1 Snia lata contra ius de quo aliqua rõne potest probabiliter dubitari valet.in.c.cum in causam.nu.3.de elec.fo.147.
1 Snia lata cõtra non cõfessum an & qñ valeat.in.c.ecclesia sancte marie. nu.8.de cõsti.fo.31.et in repeti.nu.11.et.12.fo.34.
6 Sentẽtia per quã adiudicatur possessio alicui an sit diffinitiua vel interlocutoria.in.c.cum venisset.nu.6.et.22.de insti.fo.53.
6 Sententia ferenda ꝓtra vel pro monacho est ferenda in ꝑsona monasterij non monachi.in.c.dudum.nu.2.de conuer.coniug.fo.171.
5 Snia non requiritur in notorijs sed quedã executio & in eis non seruatur iuris ordo.in.c.peruenit.el.i.nu.7.de appel.fo.96.
7 **Separatio** propter frigiditatem vel impotẽtiã coeũdi an statim vel post aliquod tps & ex quib⁹ ꝓbationibus fiat.in.c.i.nu.5.de frigi.& malefi.fo.34.
7 Separatio tori ob adulterium cõmissum nõ debet fieri qñ & vxor & maritus fuerũt pariter adulterati.in.c.fi.nu.1.de adul.& stu.fo.103.
7 Separatio facta per ecclesiam decepteam falsis probationibus an teneat.in.c.i.nu.7.de frigi.& malefi.fo.34.
7 Separatio tori permittitur propter crimen sodomiticũ vel manualem pollutionem.in.c.mariti.nu.3.de adul.& stup.fo.104.
6 **Sepultura** dz carere q decedit cũ peccato mortali nisi ĩ puncto mortis appareat aliqua ꝓtritio.in.c. cum ad monasterium.nu.14.et.15.de sta.mona.fo.188.
6 Sepultura nõ potest eligi in loco priuato & electio aliter facta est ꝓfanda.in.c.fraternitatem.nu.1.de sepul.fo.134.
Sepultũ si fit corpus defuncti in loco nõ suo põt vẽdicari ab ecclia vbi de iure debebat sepeliri cũ oĩbus oblationibus ibi factis.ibi.nu.3.
6 Sepelies parochianũ alienũ tenet restituere corpus cũ oĩbus oblationibus q̃ rõne ipsius obtenuit.in.c.ex parte.nu.1.de sepul.fo.135.
7 Sepelliens vsurarium vel excõicatum manifestum incurrit excõicationem.in.c.cum & plantare.nu.1.de priuile.fo.137.
2 Sepeliri nõ potest clericus cum vestibus sui ordinis nec laicus cum vestibus pretiosis.in.c.ĥ.nu.4.de auto.& vsu pal.fo.8.

Repertorium singularium materiarum

Contra effodientes sepulturas est statuta pena sacrilegij. ibi. nu. 5.

6 Sepeliri in qua ecclesia ciuitatis debeat scholares peregrinj aduene. in. c. j. nu. 4. de sepul. fo. 133.

6 Sepultura ecclesiastica ptiosa magis nocet q̃ prosit impio ꝛ peccato rj ibi sepulto. in. c. sacris. nu. 5. de sepul. fo. 139.

7 Sepultura an ꝛ qñ possint sibi eligere religiosi morientes extra monasterium. in. c. nimis. nu. 2. de excess. prela. fo. 133.

6 Sepultura ecclesiastica nõ dꝫ carere morientes sine confessione q̃ morte preuenti nõ potuit confiteri nisi cõtempsisset p annum confessionẽ. in. c. ex parte. nu. 3. de sepul. fo. 138.
Sepeliri debẽt in sacro cõdemnati in penã mortis ex illa morte defuncti si habuerunt ecclesiasticã sacramẽta. ibi. nu. 4.

7 Sepultura an debeat denegari ei qui decessit in peccato mortali. in. c. ad audientiã. nu. 1. de torneam. fo. 103.

6 Sepeliri nõ debet in sacro decedẽs in peccato mortali nisi de hoc fuerit confessus. in. c. ex parte. nu. 3. de sepul. fo. 135.
Sepeliri debet in sacro decedens cũ multis debitis tam ratione male ficij q̃ alia ratione. ibi.

7 ¶ Pro montuis ad sepulturã ducendis nihil exigi pot. in. c. suam nobis. nu. 1. de fine. fo. 75.

6 Sepulturã possunt eps ꝛ clerici ꝛ alij eligere vbi eis placet etiã in ecclesijs exceptis regularib⁹ qui debẽt in ecclã monasterijs sepeliri si commode fieri pot. in. c. applicate. nu. 4. de dona. fo. 107.

6 Sepultura quid sit. in rub. nu. 1. de sepultu. fo. 132.
Sepeliri nõ debet in loco sacro corpus nõ catholicũ ꝛ si de facto fuerit sepultum dꝫ exhumari ꝛ proijci. ibi. nu. 2. fo. 138.
Sepeliri nõ dꝫ in cemiterio ecclesie morientes in petõ mortali. ibi. nu. 3.
¶ Montui nõ sunt portãdi ad sepulturã cum nimio luctu ꝛ plãctu ne homines ita flentes videant desperare de credulitate alterj⁹ vite. ibi. n. 4.
Sepeliri vbi debeat ille q̃ in vna ecclesia hꝫ sepultũ patrem ꝛ anum et in alia proauum ꝛ atauum. in. c. j. nu. 5. eo. ti.

6 Sepeliri nõ debet in ecclesia ille q̃ sponte se precipitauit de aliquo loco ad eo q̃ mortuus est. in. c. ex parte. nu. 1. de sepul. fo. 138.

6 Sepulturam potest sibi eligere mulier nupta vbicũq; vult. in. c. de vxore. nu. 1. de sepul. fo. 135.
Sepulturã an possint sibi eligere monachus vel seruus cũ ei⁹ effectus cõferatur in tps quo ipsi sunt soluti a ptãte alterius. ibidem. nu. 4.
Sepeliri an debeat maritus in loco vbi est sepulta eius vxor. ibi. nu. 7.

6 Sepultura. s. locus sepulture nõ pot vẽdi etiã q̃ cõsuetudo sit in Ytalia ꝛ hute consuetudini ẽps loci obuiabit nisi talis consuetudo sit penes eremptos a sua iurisditione. in. c. abolendã. nu. 1. 2. 3. et. 7. de sepul. fo. 139.
Sepulturam vetius sepeliendi an quis possit habere in cemiterio vel ecclesia. ibi. nu. 5.

7 Sepelientes scienter excõicatos incurrant excõicationem ipso facto. in. c. ad hec. nu. 1. de priuile. fo. 137.

3 **Sequestratio** fit qñ res appellat ꝛ post appellationẽ fructus tam naturales q̃ ciuiles dilapidat intelligo de appel. diffinitiua secus ab interlocutoria. in. c. fin. nu. 1. de seque. pos. ꝛ fruc. fo. 223.
Sequestratio fructuum an fit qñ dilapidãtur siue in causa appellationis siue in causa principali. ibi. nu. 7. et. 9.
Sequestratio qñ fit in causa appel. an fiat a iudice a quo vel a iudice ad quem. ibi. nu. 11.

3 Sequestrũ vtrũ transferat possessionẽ in tenentes res sequestratas. in. c. examinata. nu. 4. de iudi. fo. 38.
Qui hꝫ in secretũ iuspatronatus an possit presentari. ibi. nu. 15.

3 Seqstratio fructuũ fit qñ hũs illos i custodiã dilapidatio siue dilapidatio dꝫ phiberi. s. c. dilect⁹. nu. 1. ꝛ. 22. de seq. pos. ꝛ fru. f. 222.
Sequestratio regulariter est prohibita sed fallit in casibus de quibus ibi. nu. 7. et. 16.
Seqstratio rez mobiliũ qcedit qñ petũtur a pona suspecta. ibi. nu. 9.
Sequestratio voluntaria quc fit. nu. 11. fo. 223.
Sequestrũ fit finitu quo agit ad ipm recuperãdũ. itẽ qd si possidẽs rem sequestratam nõ vult amplius tenere quomodo faciet. ibi. ꝛ nu. 15.
Seqstratio aliquaꝝ rerũ fit fieri ex officio iudicis nobili qñ videt suspiris scãdalũ imineret ista seqstratio an tollat p cautiones. ibi. nu. 12. ꝛ. 24.
Seqstratio fructuũ rei super qua litigat pot a sup bñficio ꝛ nemo possidet est permissa. in. c. dilectus. nu. 14. et. 17. de seque. pos. ꝛ fruc.
Sequestratio lite pendẽte phibita est qua ꝑsumitur p possessore qua ꝑsumptiõe cessante pot fieri ꝛ idẽ statuitur qñ appellat. ibi. nu. 16. ꝛ. 18.
Sequestratio solet fieri propter contumaciam rei. ibi.
Sequestratio in casibus permissis potest cuitari sufficiẽter cauẽdo et quando. ibi. nu. 19. ꝛ. 24.
Et quid ñ est tãtum suspectus de dilapidatione an sufficiat cautio iuratoria. ibi. nu. 23.
Seqstratio fructuũ solet fieri reo cõuicto si ipios dilapidat. ibi. nu. 20.
Sequestratio pot fieri tã ab ordinario q̃ a delegato. ibi. nu. 21.
Sequestrata res si nõ pot durare vendatur autoritate iudicis ꝛ ptium sequestrabitur. ibi. nu. 26.
Sequestratio in casibus in quibus phibet pot actor petere descriptionem fructuũ ante q̃ perueniãt ad reum. ibi. nu. 27.
Sequestrũ an possit fieri de rebus trãsitorijs de loco. in. c. ñ. nu. 44. de foro compe. fo. 92.

3 Sequestratio qr regulariter est phibita nõ solet fieri nisi vbi est euidens timor. in. c. ñ. §. in alijs. nu. 15. vt lite non conte. fo. 118.

3 Sequestrum quo cadit in res incorporales. et in sequestro an fit op⁹ q̃ res sit in iudicio deducta. in. c. examina. nu. 7. ꝛ. 13. de iudi. fo. 38.

3 Sequestrari nõ dꝫ res in qua est facta missio etiã q̃ missus fuerit inde ejectus ibi. in. c. j. nu. 1. de seque. pos. ꝛ fruc. fo. 220.
Sequestrum reuocatur oblata cautione ꝛ restitutis expensis ob seãda lum vitandum. ibi.

3 Sequestrum an possit fieri per contumaciam qñ missio facta nõ est. in. c. j. nu. 18. de seque. pos. ꝛ fruc. fo. 221.

3 Sequestrũ an durabit vsq; ad finem litis ꝛ postea adiudicabit victori an restituet prestita cautione de stando iuri. in. c. ñ. nu. 10. et. 14. de dolo et contuma. fo. 196.
Sequestratio an possit fieri ꝓpter cõtumaciã partis. ibi. nu. 11. et. 12.

7 Sequestrari puella vbi ꝛ qñ debeat. in. c. cum locum. nu. 5. de spon. fo. 6.

7 **Seruientes** infirmis nõ debẽt eis exhibere aliqd nociuũ nec obedire appetitui corrupto ipsius infirmi vel extra preceptum medicoꝝ aliquid facere alis peccant. in. c. tua nos. §. ad vltimum. nu. 6. de homi. fo. 101.

3 Seruiẽtes ecclesijs an habeãt priuilegium ne conueniant a iudice seculari. in. c. nullus. nu. 5. de fo. cõpe. fo. 48.

2 Seruus promotus ad ordines sacros sine dñi licẽtia an ꝛ qñ sit sibi restituendus. Anto. in. c. de seruor. nu. 1. de ser. non ordi. fo. 37.
Seruꝰ si reclamauerit ad libertatẽ cessãs quo iudice litigabit. ibi. nu. 2.
Seruus si proclamauerit ad libertatẽ an dñs perdat eius possessionẽ. ibidem. nu. 3.

4 Seruꝰ in spualibꝰ pot esse i iudicio. s. c. illud quoq; s. nu. 2. de ꝓbꝫ. f. 117.

7 Seruus an ꝛ qñ possit torqueri pro facto dñi. in. c. cũ in contemplatione. nu. 11. de reg. iur. fo. 191.

7 Seruus pot manumitti sub conditione vt fiat clericus vel monachus in. c. cum sit propium. nu. 4. de cõdi. appo. fo. 18.

7 Seruus manumissus sub cõditione vt fiat monachꝰ ꝛ monasterio seruiat als in seruitutem redeat si monachus fit factus manumittẽtis voluntatẽ seruet. in. c. cũ sit ppium. nu. 18. de 2di. appo. fo. 18.
Seruitus non impedit q̃ quis monachus non fiat vel ad sacros ordines non promoueatur. ibi. nu. 3.

7 Seruus nõ debet obedire dño contra precepta ecclesie. in. c. relatũ. nu. 2. de senten. excom. fo. 176.

6 Serui efficiũtur etiã fideles de iure capti in bello licito licet ex cõsuetudine nõ seruetur. in. c. j. nu. 2. de cõuer. infi. fo. 172.

7 Seruus Ydicẽte dño matrimoniũ Ybere pot sed propter hoc nõ liberatur a seruitꝫ dño debitis. in. c. j. nu. 1. de coniu. seruo. fo. 25.
Seruus admittit ad oia sacramẽta ecclesie etiã dño Ydicẽte. ibi. nu. 2.
Seruus infidelis pot petere baptismũ etiã dño Ydicente ꝛ an ꝓpter eo seruitute liberatur. ibi.
Seruitus est de iure canonico approbata. ibi. nu. 3.
Seruitus qñq; inducitur a iure canonico. ibi.
Serui etiã obligant ad suscipienda sacramenta necessitate. ibi. nu. 4.
Seruus percutiẽs clericum an teneat pro absolutione ire ad romanã curiam. ibidem.
Seruus an teneatur prius obedire dño aut necessaria proui submistrare. ibi. nu. 6.

7 Seruꝰ eo ipso q̃ matrimoniũ cõtrahit de dñi voluntate ꝛ consensu cũ libero libera efficit. in. c. ñ. nu. 7. de cõiug. seruo. fo. 26.

5 Seruitutes habẽtes cãm cõtinuã vel ꝓpriã ꝓscribunt prout res immobiles hꝫ in hmõi seruitutib⁹ non requirat titulus hꝫ sciẽtia ꝛ patientia illius ꝛra quẽ prescribit. in. c. de quarta. nu. 21. et. 24. de ꝓscri. f. 25.
Seruitutes habẽtes causam cõtinuã vel discõtinuã quãto tpe perdantur siue rustice siue vrbane. ibi. nu. 31.

3 Seruitus ducẽdi aquã per fundũ alterius acquirit p vnicũ actũ ducẽdi. in. c. cũ ecclesia. nu. 23. de cau. pos. ꝛ proprie. fo. 154.
Seruitus itineris non acquiritur ex vno actu sed ad minus trigintã. ibidem. nu. 24.

3 Seruitus habẽs causam discõtinuã q̃to tpe prescribatur. in. c. cum ecclesia. nu. 42. de cau. pos. ꝛ proprie. fo. 155.
Seruitus quo dicat in bonis vel extra bona. in. c. cũ eccl̃ia. ibi. nu. 48.

1 Seruitus nõ pot cõstitui sine re sed bene pot qs obligari ad cõstituendam seruitutem qñ res erit. in. c. qr nonnulli. nu. 8. de rescrip. fo. 90.

7 **Seruitia** viri vel mulieris separatur matrimoniũ quo ad torum. in. c. j. nu. 4. de diuor. fo. 45.

2 Si non valet qđ ago vt ago an valeat vt valere pot. in. c. cum super. nu. 12. de offi. deleg. fo. 87.

4 **Sigilla** quinq; ignota vel vnum notũ an ꝓbent. in. c. qđ sup. nu. 4. de fide instru. fo. 103.

6 Sigillũ an ꝓbet ꝓcurationẽ. in. c. si quorũ dam. nu. 3. de solu. fo. 101.

5 Sigillũ eporum ꝛ abbatũ est auteticũ de aliꝭ vero aliorũ inferiorũ remissiue. in. c. cũ dilecta. nu. 3. de confir. vtil. vel inuti. fo. 141.

Sigillis

5 Sigillis plurib⁹ potest quis vti ad diuersos actus: vez vnusquodq⁹ sigillū destinatū ad suum actum ⁊ tunc vnum destinatū ad vnū actum non facit fidem in alio: nisi diuerit proprijū sigillum nō habere prec̄mas nibus. in. c. significauit. nu. 4. de appel. fo. 117.
Sigillare quis potest cū alieno sigillo etiā in rebus ecclesiasticis. ibid.
4 Sigillum quale dz esse vt fidē faciat. in. c. ḡ. nu. 14. de fi. instru. fo. 99.
Sigillum an sufficiat q̄ sit in charta impressum sine eo q̄ pars dicat se apposuisse. ibi. nu. 15.
Sigillū habēs propriū dz illo sigillare ⁊ nō alieno nisi er cā. ibi. nu. 16.
Sigillum appositū charte vacue data postea autoritate cōmissarij vt scribat quicquid voluerit an probet. ibi. nu. 18.
4 Sigillum quando dicatur suspectum ⁊ que faciant sigillum suspectum in. c. inter dilectos. nu. 4. de fi. instru. fo. 102.
Nota Lotse. Aduerte si ego vēdo vinū alicui ⁊ ille imprimit suū sigillū in vegete ⁊ fit acetū cedit periculo imprimētis sigillū: q̄ p impressionē sigilli trāsfert possessio. ita pulchre vidit Bal. in rub. C. de peri. ⁊ cō. rei vē. vbi dicit esse casum fin. in. l. q̄ō fi neg. ff. co. ti. vbi trabes videnf tradite ḡs emptor signauit. facit q̄ voluit Bal. i aut. dos da. C. de do. an. nu. pt. vbi dicit q̄ ex signis ⁊ sigillis mercatorū impssis sarcellis ⁊ mercātūs suis ꝑbat q̄ sint illorū mercatorū q̄ tēpera nisi ꝑbet ꝓtū. ⁊ ad hoc adduco Dy. ⁊ But. de sas. quos refert Tan. de cor. in sua cōp. in. xj. rub. q. vlti. vbi dicit q̄ ex sigillis ⁊ signis q̄ imprimunt sialib⁹ matrime in regno sicilie calabrie ⁊ apulie quo ad ratias equoriū q̄ dz psumptio sit q̄ō fine eorū quorū sunt sigilla ⁊ signa. nihilominus pōt ꝑbari ꝓtum. q̄ si aliter dicerem⁹ sequerer vnū inc̄onuenies q̄ p impressionē sigilli dolose factā gs priuaret dño rerū suar: q̄ō tene mēti: q̄ est quo dā tritic⁹ ad doctrinā Bal. fm do. meū Barb. in. c. tertio loco. de pba. vide isto sigillo vide q̄ō voluerunt do. de Ro. dec. xij. ⁊ dec. clxj. ⁊ q̄ō voluit Bal. ⁊ do. Ant. in. c. post cessionem. de proba. ⁊ Bal. in. c. fraudi. co. ti.
1 Sigillum alicuius dicitur autenticū saltem in pertinentibus ad factū illius cuius est. in. c. significauit. nu. 3. de appel. fo. 117.
2 Sigillū vniuersitatis vbi est facit ꝑsumere actū de cōsensu vniuersitatis ⁊ asserenti ꝓtum incūbit onus ꝑbandi. in. c. vnico. nu. 9. de sym. fo. 148.
1 Sigillū si est appositū in aliquo instō publico: ⁊ postea sigillū corrupt nō per hoc fides instrumēti deficit. in. c. inuotuit. nu. 5. de elec. fo. 138.
4 Sigilli fractura vel perditio non vitiat instrumentum quando est publicum. in. c. inter dilectos. nu. 3. de fi. instru. fo. 102.
Sigilli fidei que detrahant ⁊ faciant sigillum vacillare. ibi. nu. 4.
2 Sigillū alicuius an ⁊ q̄ō faciat fidē. Ant. in. c. i. nu. 1. 2. de cle. pe. fo. 64.
7 Signū alicui⁹ fi qs portauerit alteri ad hoc vt sibi credat licite illi cui tale signū defert credit ⁊ ei restituit licite rē. i. c. ex lris. nu. 9. ō fur. f. 110.
4 Signum equiuocū ad plura non ꝑbat nec ꝓsumptionē facit ꝓ altero tantum. in. c. illud quoq̄. nu. 3. de ꝓsump. fo. 119.
7 **Simonia** nō cōmittit si eps vēdit suā iurisdictionē tpalem quā hz in dioces. in. c. j. nu. 1. ne pre. vl. su. fo. 83.
7 Simoniacus in cōferendo est ipso facto suspensus a collatione ordinū. in. c. si quis. nu. 2. de simo. fo. 82.
Simoniace sciēter ordinat⁹ a solo pa. dispēsat sec⁹ si ignoranter. ibi. n. 3.
Simoniace in ordine ordinatus deponitur non solum ab ordine simoniace habito sed ab alijs. ibi. nu. 5.
Simoniacus i ḡsecutione ad ip̄m ordinē nō dispēsat nisi a pa. ibi. nu. 6.
7 Simonia committitur si quis fuit ideo in ordine receptus ⁊ assumptus quia taliter assumptus promisit nil ab ordinatore vlterius petere. in. c. per tuas. nu. 7. de simo. fo. 80.
6 Simonia cōmittitur in spiritualibus ⁊ cōnexis. in. c. de iure. nu. 2. de in repatro. fo. 194.
2 Simonia an ⁊ quando inducatur propter preces. vide plene Anto. in. c. tuam. nu. 3. de eta. ⁊ quali. fo. 46.
2 Simonia cōmittitur siue detur pecunia siue promittatur vel aliud temporale. in. c. super hoc. nu. 12. de renun. fo. 13. ⁊ nu. 52. ⁊ 53. fo. 17.
7 Simonia est quando pro aliquo obsequio promittitur beneficiū ecclesiasticum. in. c. cum essent. nu. 1. de simo. fo. 71
5 Simoniace aliquam gratiam obtinētes, siue clerici vel laici vtrinq̄ rei sunt ipso iure excōicati ⁊ nō possunt absolui nisi in mortis articulo a romano pontifice. in. c. decetero. nu. 14. de re iudi. fo. 53.
6 Simonia non cōmittitur cum deo quia omnia sunt dei. in. c. scripture. nu. 5. de vo. ⁊ vo. re. fo. 175.
3 Simonia est res que cognoscitur in foro ecclesiastico tantum. in. c. cū sit generale. nu. 20. de foro compe. fo. 66.
7 Simonia que habet cōionem cum hereſi: vez quia credit gratiam spiritus sancti posse emi est forte maius crimen q̄ reperiatur alias simonia que in cōmuni solet committi habet alia crimina maiora. in. c. per tuas. el. j. nu. 10. de simo. fo. 79.
4 Simoniaca ipso iure que sunt ⁊ que per constitutionē ecclesie. in. c. et si christus. nu. 11. de iureiu. fo. 154.
6 Simonia interueniens in aliquo contractu vitiat ipsum ipso iure. in. c. constituras. nu. 4. de reli. domi. fo. 185.
7 Simonia an possit committi circa sacramentū matrimonij. in. c. cum in ecclesia. nu. 2. de simo. fo. 70.
Simoniam non cōmittit ille qui est necessitatus dare pecuniā pro spirituali. ibidem. nu. 5.
Simonia non cōmittit si quis dat vel pollicet pecunias alicui pagano vt faciat se christianū nisi ille paganus efficeret christianus ob illas pecunias. ibi. nu. 7.
Simonia cōmittit ex parte recipientis si accipit pecuniam ne conferat spiritualia simoniace. ibi. nu. 8.
7 Simoniace recipiens ⁊ simoniace receptus deponitur. in. c. dilectus filius. cl. ḡ. nu. 1. de simo. fo. 76.
Simonia nō cōmittit i his q̄ gratis dant nisi ꝑcesserit taxatio. ibi. n. 5.
Simonia nō cōmittit si receptus in canonicū aliquid soluit vigore statuti hoc disponentis. ibi. nu. 6.
Simonia an cōmittatur dando pecuniam infidelibus vt conuertantur ad fidem. ibi. nu. 7.
In simonia an tātum procedatur cōtra clericos seculares q̄ contra regulares. ibidem. nu. 8.
2 Simoniacus cōmissa ab arbitris an debeat vitiare laudum. in. c. ḡ. nu. 10. de arbi. fo. 164. ⁊ nu. 13. fo. 165.
3 Simonia luculenter probata et deducta an sit punibilis. in. c. cū super. nu. 4. de confes. fo. 225.
7 Simoniacus notorie vel de simonia infamatus si se nō purgauerit deponitur. in. c. infinuatum. nu. 13. de simo. fol. 71.
Simoniacus in beneficio nō deponitur ab ordine sed priuatur beneficio. ibidem. nu. 2.
Simonia punitur ex sola presumptione precedentib⁹ aliquibus signis notabilibus. ibi. nu. 3.
7 Simoniacus ignoranter debet beneficio priuari nisi hmōi simonia fit cōmissa in fraudem illius electi vel beneficiati ⁊ qualiter fraus cognoscatur. in. c. nobis fuit. nu. 1. de simo. fo. 75.
Simonia cōmissa per vnum alijs ignorantibus vitiat actum respectu omnium. ibi. n. 1.
Et in. c. leq. nu. 6. eo. ti.
Simonia inducit ex sola pmissione dandi tpale pro spirituali. ibi. n. 3.
Simonia an ⁊ q̄ō cōmittat ob dationē pecunie electoribus vel ordinatoribus vel eorū amicis per ipsum eligendū vel p̄alium etiam si absq̄ pecunia debebat eligi. ibi. nu. 5.
7 Simoniam cōmittit superior si eligit pecuniā a clerico pro danda sibi licētia cundi ad studium. in. c. prohibeas. nu. 2. de magi. fo. 84.
7 Simonia cōmittit si aliqs dat bona sua sub cōditione alicui ecclesie vt in eā recipiatur in canonicū ⁊ ipsa bona pro sua ꝓbenda retineat: secus si non precessit pactū. in. c. tua nos. nu. 1. et. 4. de sumo. fo. 79.
Simonia nō cōmittitur si quis emit preces vel dat aliqua bona tpalia ex mera liberalitate pro aliquo bñficio consequendo. ibi. nu. 2.
Simonia an in ducatur per solā simoniacam intentionem. ibi. nu. 5.
Simonia conuentionalis nō remittit nisi per restitutionē rei date ⁊ accepte: simonia vero mētalis per solam penitentiā abolet̄ur. ibi.
Simonia cōmittit si qs corrūpit iudicē vel testē in cā spūali. ibi. nu. 6.
2 Simonia cōmittit qui ꝓmouendus in rectorē alicuius ecclesie pactus collatori solvere maiorē pēsionem solito ⁊ taliter ꝓmittens dz priuari illa ecclesia ⁊ q̄si. in. c. cū clericis. nu. 1. et. 3. de pac. fo. 133.
Simoniace promotus ad ecclesiā dz illa spoliari ⁊ alr puniri. ibi. nu. 2.
3 Simonia cōmittit nō solū actualiter aliqd accipiendo sed recipiendo aliquā obligationē. in. cū super. nu. 2. de confes. fo. 225.
Simonia cōmittit per illū q̄ aliquo recepto dat vocē suam. ibi. nu. 4.
Simonie mediator punit⁹ patitur penas simoniacorum. ibi. nu. 3.
7 Simonia cōmittit si aliqd accipit ex ḡsecratione epor: vel ex būdictione abbatis vel ordinatiōe clericor: nō obstāte aliqua ḡsuetudine q̄ predicta etiā si et postfacto accipiat. i. c. sicut p certo. nu. 1. 2. de simo. fol. 80.
Simonia nō est si ad ordines assūpti cōpellunt aliqd ꝓ fabrica dare ⁊ de hoc aliqua ꝓstitutione dūmodo prim⁹ ordo libere ḡferat. ibi. n. 2.
Simonia non est si tempore christinatis datur ep̄o sensus alis sibi debitus stante de hoc consuetudine. ibi. nu. 3.
7 Simoniacus an dispēsetur ad beneficia ecclesiastica per aliū q̄ papam. in. c. ex diligenti. nu. 7. de simo. fo. 72.
Potest esse q̄ quis nō sit simoniacus tū eius electio vel collatio sit simoniaca qz forte facta eo ignorante. ibi.
7 Simonia cōmittit dando pecuniā pro aliqua re spirituali quā habere nil prodest. in. c. matthe⁹. nu. 3. 4. de simo. fo. 74.
Et vide in simili. in. c. nobis. in fi. eo. ti.
7 Simoniacus in ordine si ingredat monasteriū nō habilitat ad exercēdum talē ordinem simoniace receptū. in. c. ex tue. nu. 4. de simo. fo. 73.
Simonia an ⁊ q̄ō inducat siue ante siue post aliquid dando et quando debeat restitui. ibi. nu. 5.
Simoniacus in ordine ipso iure est suspensus ab ordine. ibi. nu. 8.
7 Simoniacus pendēte accusatione super simonia prohibetur ab administratione diuinoꝝ. in. c. accusatum. nu. 1. de simo. fo. 62.
Simoniacus si occultus an ⁊ q̄ō sit suspensus tam quo ad se ꝙ quo ad alios adeo vt alij audientes diuina ab eo peccent. ibi. nu. 4.
Simoniacus non dicitur ille qui habet beneficium pro quo consequendo alter dedit pecuniam ⁊ ipse ignorat quando autem sciuerit tenetur dimittere. ibidem.

Simoniacus an & quando possit phiberi celebrari.ibi.nu.5.

2 Simoniace promotus quomodo punitur.Alan.in.c.post translationē. nu.20.de rerum.fo.31.
Simoniacus a quo potest dispensare.ibi.nu.21.
Simoniace recedens ignoranter an teneat dimittere dignitatē per simoniam receptam statim ꝙ sciuit.ibi.nu.23.fo.31.

7 Simoniam cōmittit eps vel eius ministri accipiendo aliquid tēporale pro cōferendis ordinibus.in.c.i.nu.1.2.de simo.fo.69.
Simonia cōmittitur si quis accipiat p spiritualibus aliquid tēporale etiam sponte datum.ibi.nu.4.
Simonia an habeat locum in curia romana.ibi.nu.5.

6 Simonia cōmittitur nō solū in spiritualib⁹ sed etiā annexis spiritualitati in.c.questum.nu.3.de rerum permu.fo.90.

7 Dans pecuniam pape ex pacto pro beneficio obtinendo non est tutus apud deum licet simus in casu in quo ipse papa non cōmittat simoniā in.c.1.nu.8.9.de simo.fo.69.

1 Simonia verum iudicat si aliquis renūtiat literis ad beneficia et recipit annuam pensionem.in.c.ad audientiam.nu.6.de referip.fo.78.

7 Simoniacus efficit infamia iuris nō ipso facto sed per sniam.in.c.ex diligenti.nu.6.de simo.fo.72.

7 Simoniacus notorie punit̄ tanq̄ si foret vel cōfessus vel cōuictus.in.c. de bo.nu.3.de simo.fo.70.

7 Simoniacus nō solū deponit̄ sed debet agere penitentiā de peccato cōmisso.in.c.de regularibus.nu.1.de simo.fo.74.
Simoniacus in bñficio sciēter non dispensatur per eḃm.ibi.nu.2.

7 Simonia nō cōmittit̄ si post ordines receptos aliqd datur ordinatori stante de hoc cōsuetudine nō tñ debet precedere aliqua taratio vel cautio de dando sed libere debēt ista cōferri an̄ē post ordinationē possit cogi dare.in.c.ad apostolicam.nu.1.2.4.de simo.fo.81.

7 Simonia non impedit monachum adeo ꝙ non posset fine dānatione redire ad seculum sed bene impedit ꝙ nō habet locum in illo monasterio.in.c.q̄n nu.6.de simo.fo.81.
Simoniace receptū per extorsionē restituit̄ duplicatū si ꝙ recipiat ex cōi concordia secus; qz restituit tantū dē.in.c.audiuimus.nu.1.eo.titu.
Simonia cōmittit̄ non solū in spiritualibus meris sed etiā in annexis spiritualitati.ibi.nu.2.

7 Simonia cōmittitur si accipitur aliqd tpale pro cōferendis vestibus calice & similibus.in.c.ad nostrā.nu.1.de simo.fo.73.
Simoniā an cōmittat sacerdos locādo opas suas & aliū eccliā.ibi.n.2.
Simoniā cōmittit etiā ille q dat pecunias vel recipit ad hoc vt alicui ser uartanq̄ vicarius.ibi.
Simonia nō committitur ex hoc ꝙ aliquid donetur sponte nulla exactione subsequente.ibi.nu.3.
Simoniace ordinatus qui nō sit simoniacus recte petit dispēsationē & ante dispēsationem non recte promouetur ad altiores ordines.in.c.de simoniace.nu.1.2.3.eo.titu.
Simoniacus a quo dispēsat̄ siue sit simoniacus in ordine siue in beneficio siue sciat siue ignoret & an dispenset̄ ad illud beneficium aut ad aliud siue ipse renūtiet siue non.ibi.nu.4.fo.24.
Simoniace ordinatus scienter suspendit̄ ab oibus ordinibus: secus si eo ignorāte fuit cōmissa simonia.ibi.nu.5.6.

7 Simonia mētalis cōmittit̄ q̄n aliquis sacerdos vadit ad officium alo lucrandi aliquid q̄ remittit̄ sola penitētia circa aliquā restitutionē.in.c.sua nobis.nu.3.de simo.fo.75.
Simonia an cōmittatur si aliquid recipitur pro mortuor exequijs vel benedictionib⁹ nubentium stante de hoc consuetudine.ibi.nu.4.

7 Simoniacus pōt accusari p̄ hūcūq; criminosos & alis inhabiles puta per meretricem vel seruū ꝓpriū.in.c.tanta.nu.1.de simo.fo.69.
Simoniacus in ordine etiam occultus est vitandus & sine peccato non audiuntur diuina ab eo.ibi.nu.4.
Simoniacus in ordine est suspensus & quo ad se & quo ad alios & nō dispensatur nisi per solum papam.ibi.nu.5.
Simoniacus in bñficio an & q̄n sit suspēsus & quo ad se & quo ad alios & iste pōt per eḃm dispēsari.ibi.

2 Simonia an cōmittat p illū q renūtiat bñficio cū alio ex tacito vt illud conferat certe persone.in.c.ex parte.el.i.nu.4.de offi.dele.fo.77.
Simoniā mētalem committit canonicus q principaliter vadit ad officium propter distributiones quotidianas.ibi.
Multa sunt prohibita qz simoniaca & multa sunt simoniaca: qz prohibita.ibi.nu.5.
Simonia caditil bñficijs nō ō iure diuino ex ꝓhibitiōe ecclīastica.ibi.

7 Simonia nō cōmittit̄ si quis dat pecuniā ne vereā in iure iam q̄sito sed in querendo ficin.c.matthe us.nu.4.de simo.fo.74.
Et vide in.c.seq.nu.4.6.eo.titu.
Simoniacus est qui petit pecuniam vt absoluat excōmunicatū.in.c.ad aures.nu.1.4.eo.titu.
Simonia an committatur si quis dat pecuniam alicui ne molestet vel noceat ipsum.ibi.nu.6.

7 In simonia ꝑsideranda attēditur multū an talis ꝑsona erit cōmittere simoniā adeo qō in his q solīti sunt cōmittere omne paruū munus ꝑsumitur simoniacū.in.c.1 fi.q̄stiones.nu.6.de simo.fo.73.
2 Simonia an sit de iure diuino.in.c.cū pridē.nu.10.de pactis.fo.133.
4 Simonia ꝓmittit̄ iure patronat⁹.i.c.veniēs ad nos.nu.1.de test.f.45.
6 Simoniaci dicunt̄ ꝓprie illi q corrūpūt:corrupti vero vocātur gēsticiti.in.c.extirpāde.in repeti.§.nu.53.de preben.fo.45.
Simonia est species heresis.ibi.
Simonia nō cōmittit̄ si pecunia accepta vendit̄ a papa administratio tpalium alicui⁹ loci pī sed ille q emit nō est tue⁹ quo ad deū.ibi.nu.55.
7 Diffinitio simonie ibi in rub.nu.2.de simo.fo.68.
7 Simoniacus ignoranter ad bñficiū receptus si eo renūtiato iterū ad illud canonice admittat̄ nihil ex prima receptione vēdicabit.in.c.ex inquisitione.nu.1.de simo.fo.75.
Simonia ignoranter commissa quare punitur.ibi.nu.5.

7 Simonia ꝓpter immunitatē criminis dicitur heresis nō aūt ꝙ sit heresis.in.c.quoties.nu.1.de simo.fo.69.
Et vide in.c.seq.eo.titu.

7 Simoniac⁹ an sit ipso facto suspēsus siue sit simoniac⁹ in bñficio siue in ordine ꝙferēdo siue i ordine recipiēdo.l.e.p tuas.el.ij.n.5.de simo.f.79.
Simoniacus sciēter in ordine recipiēdo est suspensus ab oi ordine etiā licite recepto: ꝙ cōsequens ab administratione beneficiorum.ibi.
Simoniacus ignoranter tñ deponit̄ a simoniace receptis & ab alīs non legitime receptis vel recipiendis.ibi.nu.6.
Simoniace ꝙferēs ordines est ꝓpter hoc & ipso facto ab ordinib⁹ suspēsus nec ab eo licite recipiunt̄ sacramenta nisi in casu necessitatis.ibi.nu.7.
Simoniacus in beneficio notarius est suspēsus ipso iure si vero occultus est suspensus.ibi.nu.8.
Simoniacus in ḡbus reb⁹ cōmittat̄.in.c.nō satis.nu.1.de simo.fo.f.19.
Quicq̄ dat vt qs recipiat in aliquā religionē simoniacū est.ibi.nu.2.
Simonia cōmittit̄ siue detur aliqd q̄si beneficium conferatur siue detur posita in progressu temporis.ibi.nu.3.
Simoniā incurrūt recipientes dantes & mediatores.ibi.nu.4.
Simonia nō committit̄ eo ꝙ bñficiati recipiunt beneficia reservata eis annua pensione dantes resīduū fructuum alteri.ibi.nu.7.
Simonia nō cōmittit̄ si institutus in beneficio soluit certā pēsionē alicui cardinali q̄ pensio fuit imposita beneficio vacante soluenda per institutum.ibi.nu.7.fo.20.
3 Simonia est species heresis.in.c.cum venissent.nu.7.de iudi.fo.30.
7 Simonia cōmittit ex sola cōuentione dūmodo vna partium adimplere fit licet altera non adhuc.in.c.veniens.nu.2.de simo.fo.73.
Simonia cōmittit̄ non solū si dat prelato sed etiā si detur suis familiaribus.ibi.nu.2.Et vide in.c.seq.in.ij.nu.
Simonia non vitiat monachatum.ibi.nu.4.
7 Conuictus de simonia vel infamatus si se non purgauerit est deponendus.in.c.de hoc.nu.1.de simo.fo.70.
Simonia non punitur per solam famam.ibi.nu.4.
Simoniacus in ordine debet deponi ab ordine male accepto qz eo retento non posset agere penitentiam.ibi.nu.7.
1 Simoniacus dicitur etiā ille q emittit preces p sua promotione.in.c.per inquisitionem.nu.5.de elec.fo.146.
2 Simoniacū aliquid esse & sapere simoniā differunt.in.constitutus.nu.3.de transac.fo.135.
7 Simonia respectu aliox crīnū obtinet ꝓcipatū.i rub.n.1.ō simo.f.58.
Simonia qd sit vnde dicit̄ quot modis ꝓbitur quis admittatur ad accusandum vel testificandum.remissiue.ibi.
7 Simonia an & q̄n cōmittat̄ in ordine vel beneficio & an per eā fiat depositio siue priuatio beneficij.in.c.inquisitionis.nu.7.de acco.fo.62.
2 Simonia cōmittitur nō solū in spiritualib⁹ sed etiam in cōueris ipsis spiritualib⁹.in.c.preterea.el.i.nu.1.de transac.fo.137.
7 Simonia cōmittitur si qs dat vel recipit pecuniā pro administratione rerum spiritualium.in.c.cōsulere.nu.1.et.2.de simo.fo.80.
Simonia conuentionalis est detestabilior mentali.ibi.nu.5.
7 Simonia an regrat charitatiuā monitionē.l.c.l3 beli.n.4.ō simo.f.27.
Simonia nō semp equiparatur crimini lese matestatis.ibi.nu.11.
7 Simonia an sit aliquid pro ingressu religionis acipere.in.c.cū sit propriū.nu.5.de condi.appo.fo.18.
3 Simonia inducitur ex perceptione alicui⁹ tpalis pro spirituali.in.c. olim.el.i.nu.5.de resti.spo.fo.179.
7 Simoniacus nō tenetur restituere q̄quid consecutus est re simoniace acquisita.in.c.mandato.nu.6.de simo.fo.82.
7 Simonia nō cōmittit̄ in venditione tpalium puta officiorū &c. nisi habeant aliquā conuenitatē spiritualiū.in.c.q̄n.nu.2.ne prel.vt.su.fo.83.
7 Simoniacus pōt per quēlibet christianū accusari per alīū vero nō.in c.si dūs.nu.1.2.4.de simo.fo.69.
7 Simoniace electus non ō: ille si eo ꝓhibente pecunia fuit data an autem teneā beneficium dimittere.in.c.sicut tuis.nu.1.7.de simo.fo.78.
Simoniā cōmittit etiā ille q pallo ꝓmouēdo pecuniā soluit.ibi.nu.4.
7 Simoniā committit ille qui pretio vel fauore celat peccatorem vel ante penitentiam reconciliat.in.c.nemo.nu.1.de simo.fo.71.

Simonia cōmittitur

Simonia cõmittitur quotiescũq; cõmittitur vel omittitur aliquid spirituale pro temporali.ibi.nu.2.
Simonia est studiosa cupiditas emẽdi vel vẽdẽdi spiritualia.ibi.n.6.
Simonia non committitur ex sola voluntate.ibi.
Simonia quomodo diffiniatur.ibi.
Simonia quotuplex sit.ibidem.
6 Simonia non cõmittitur in tẽporalibus sed solũ in spiritualibus.in.c. cum ab omni.nu.7.de vi.ꝛ ho.cleri.fo.5.
7 Simonia nõ cõmittitur per dationẽ pecunie pro irrequisito non secũdo:secus pro querendo.in.c.dilectus filius.nu.2.3.de fimo.fo.75.
Simonia an ꝛ qñ cõmittaꝫ pro turibus tẽporalibus vel spiritualibus querendis vel quesitis conferendis.ibi.nu.4.
3 **Similitudo** sufficit ꝙ fit in ratione ls in facto sit diversitas ad hoc vt cõprehẽdaꝫ sub expresso casu.in.c.fi.fi.in aliis.nu.53.vt lite non contest.fo.120.
3 Similitudo facit ꝙ idem iuris sit in casu simili ꝛ in expresso.in.c.qñ frequenter.nu.6.vt lit.non contest.fo.113.
2 Simulatio approbat.in.c.nisi specialis.nu.5.de auto.ꝛ vsu pal.fol.8.
4 **Simplicitas** que est dolo contraria cõmẽdatur.in.c.ex studijs.nu.1.de presum.fo.116.
2 Simplr dictũ qñ aliqd dicaf.Ant.in.c.i.nu.3.de scru.in ord.fa.fo.41.
3 Simplicitas vel subtilitas quibus casibus approbat.in.c.dilecti filij. nu.11.de iud.fo.22.
4 Simplicitas sine dolo cõmendaf.cõtraria discretioni reprobaf.in.c.veritatis.nu.4.de iureiuran.fo.137.
6 Simplicitas etiã tendens ad bonũ finẽ nõ debet esse sine ratione.in.c. deus qui.nu.1.de vi.ꝛ bone.cleri.fo.6.
1 Simplicitas vtrũ excuset a surreptione in beneficialibus.in.c.suplicatis.nu.5.de rescrip.fo.63.
2 Simplicitas minima est quedam fatuitas.in.c.cum dilectus.nume.5. quod metus cau.fo.152.
3 Simplicitas que caret ratione est reprobata ꝛ impedit promotionem prelati.in.c.pastoralis.nu.3.de iudi.fo.37.
7 **Synagoga** antiq̃ fuit dirnta nõ lz de nouo ſ eodẽ loco synagogã edificari.l.c.ſsulit.n.3.6 in.f.86.
2 **Syndicus** vniuersitatis põt esse etiã aliqs q nõ fit de illa vniuersitate.in.c.j.nu.3.ꝛ.4.de syndi.fol.148.
Syndicus qñ creaf ab aliqua vniuersitate an necessario requiratur decretum indictis illius loci.ibi.nu.5.
Syndicus monasterij põt per solum abbatem reuocari.ibi.nu.6.
2 Syndicus an dicaf ille q est constitutus ab vniuersitate ad vnam causam tantũ.in.c.j.nu.2.de syndi.fo.148.
4 Synodus quid sit ꝛ quid cõcilium.in.c.ego.n.nu.5.de iureiur. fo.130.
7 **Societas** ex causa superueniẽte dissoluit ante tẽpus.in.c.j. nu.5.qui matri.accu.pos.fo.44.
7 Societas inter ponẽtes pecuniã ꝛ operã quo fit licita ꝛ periculũ ad quẽ debeat spectare ad lucrum quo diuidaf ꝛ certa pars pecunie loco lucri an possit deputari.in.c.p vestras.nu.8.de dona.inter vi.ꝛ vxo.fol.49.
7 Societas cũ excõicato an teneat.in.c.ſi vere.nu.10.de sen.excõ.fo.175.
7 Societatis occulte non caret scrupulo q manifesto facinori desinit obuiare.in.c.qui alios.nu.1.de bere.fo.89.
7 Societas coita vt ad vnum tm̃ spectet periculũ sapit naturã vsurariã ideo nõ valet.in.c.nauigãti.nu.11.de vsur.fo.116.
1 Societas põt ad libellũ reuocari ex iusta cã.i.c.nostri.n.5.de elec.f.129.
7 Socius ſmalus corrũpit mores alteri⁹ socij.i.c.ad hec.n.1.de iudi.f.86.
7 Socij priuilegiati gaudent eodem priuilegio quo priuilegiatus.in.c. quam sit.nu.1.de iude.fo.87.
4 Socij criminis an admittãtur in testes.in.c.qñ.nu.3.de testi.fo.37.
4 Socius criminis an ꝛ qñ admittaf in testẽ contra socium.in.c.veniẽs ad nos.nu.7.de test.fo.45.
7 Socius criminis presumit qui cũ possit nõ obuiat delicto.in.c.sicut dignum.nu.5.de homici.fo.97.
2 Socius põt recusari iudex in causa consocij.in.c.cũ R.canonicus.nu. 2.de offic.dele.fo.99.
Socij dicuntur illi q habẽt materiã conueniendi in vnum.ibi.nu.3.
6 Socius vnius ſi patif damnum occasione societatis imputatur sibi.in c.postulatis.nu.5.de concef.prela.fo.63.
7 **Sodomia** punit pariter abutẽdo masculis vel feminis. in.c.in archiepatu.nu.1.de rapto.fo.107.
7 Sodomia quo puniaf de iure canonico tam perpetrata per clericos ꝙ laicos.in.c.clerici.nu.1.de excef.prela.fo.129.
Sodomia est crimen ecclesiasticum.ibi.nu.2.
6 **Solẽnitas** extrinseca non psumif etiã in factis antiquis. in.c.significauit.nu.2.de cenſi.fo.202.
7 Solennitas extrinseca in factis antiquis an probef per iuramẽtum.in c.licet beli.nu.23.de fimo.fo.78.
4 Solennitas resultãs ex actu pbato tollif per cõtrariã pbationẽ nisi in etate ꝛ sana mente presumpta.in.c.in presentia.nu.33.de proba.fo.17.
3 Solẽnitates restamẽtarie vel alie inducte a lege ciuili ligãt etiã ſ ecclesiasticę instituantur.in.c.qõ clericis.nu.29.de fo.compe.fo.70.
2 Solennitas intrinseca aliqñ psumif.in.c.i.nu.9.qõ me.cau.fo.149.
3 Solennitas iudicialis nõ presumitur nisi appareat in actis scripta.in c.j.nu.3.de lit.contesti.fo.103.
Solennitas iudicialis ſi non põt probari qr acta sunt deperdita fatur confessioni partis.ibi.nu.4.
7 Solennitates circa matrimonia in ductas per statutum non seruantes an peccent.in.c.j.nu.9.de sponſa.fo.2.
4 Solennitas probatur per illũ qui fiat ꝙ solennitate nõ per excipientem vbi ius requirit scripturam.in.c.qñ.nu.2.de proba.fo.29.
6 Solẽnitas extrinseca an psumaf.l.c.noscif.nu.9.de bis q fi.a fila.f.68.
3 Solẽnitates iudiciarie nõ possunt per partes remitti.in.c.dilecti filij. nu.5.de iudi.fo.21.
2 Solennitas presumitur in actu emanato a viro magne discretionis.in c.i.nu.5.de cle.pere.fo.64.
Et vide in.c.tue nobis.in.j.oppo.eo.titu.
3 Solennitates q fiunt que non possunt consensu partiũ remitti.in.c.j.nu. 11.de libel.obla.fo.93.
4 Solennitatis defectus an impediat obligationẽ ex iuramento.in.c.cũ contingat.nu.26.de iureiur.fo.160.
6 Solennitas regita in alienatione rei ecclesiastice an possit tolli per cõ suetudinem.in.c.j.nu.4.de bis que fi.a prela.fo.65.
1 Solennitatis omissio ex sola consuetudine inducta vitiat actum.in pe. greg.nu.14.fo.7.
6 Solẽnitates in alienatione rei eccl.in.c.nulli.nu.6.de re.ec.alie.fo.74.
Solennitas q requirit in alienatiõe rei ecclesiastice requiritur in alienatione aliorũ locorum piorum.ibi.nu.14.fo.78.
2 Solennitas an ꝛ qñ presumaf tam in factis antiquis ꝙ recentib⁹.Ant. in.o.in.c.in presentia.nu.14.de renũ.fo.26.
6 Solennitates iudiciarie de necessitate nõ obseruanf qñ litigaf coram papa.in.c.cũ venissent.nu.23.de instit.fo.54.
4 Solennitas.c.vltra tertiam.de tel.seruatur in concessione sedẽ tertie et quarte dilationis ꝛ debet pbare se fuisse impeditum in alia dilatione. in.c.in causis.nu.2.fo.49.
2 Solẽnitas q requirit in aliquo facto requirit etiã additiõe vel suppletione q fit ad illud factũ.Ant.in.c.vnico.in prin.nu.1.de sacra vn.fo.48.
5 Solennitas verbor̃ ſi non requiritur in aliquo actu sufficit ꝙ exprimatur effectus rei.in.c.ad audientiam.nu.2.de appel.fo.105.
3 Solennitates maiores anni que sint ꝛ facit ad statuta.in.c.licet tã.nume.5.de ferijs.fo.138.
3 Solẽnitates q requiruntꝫ in aliquo actu ſi non seruaf actus ruit aliqñ ipso iure aliqñ per sententiã.in.c.ſi.nu.10.vt lit.non contest.fo.111.
7 Solennitates q debeant in legitimatione adhiberi.in.c.per venerabilem.nu.27.qui ſi.finꝫ legi.fo.42.
6 Solennitas extrinseca psumif in actis gestis ab aliquo pho viro.in.c. nisi essent.nu.3.de preben.fo.31.
2 Solennitas extrinseca presumif qñ de ea non replicatur in dubiũ.Anto.in.c.cõstituto.nu.8.de ſi.presbyt.fo.54.
2 Solennitas ſi non requirif in aliquo actu ſi fuerit adhibita,minus iudicie an virtet actum.in.c.ſi.nu.9.de proc.fo.147.
5 Solennitas ſ nie vel instrumẽti an ꝛ qñ psumaf ſi in eis de dicta solennitate fit mentio.in.c.sicut nobis.nu.17.de re iudi.fo.66.
Solennitas intrinseca non presumif in dictis testiũ nisi referãt se ad actum seu factum iudicis in casu in quo p iudice presumeretur circa talem solennitatem.ibi.nu.19.et.20.
Solennitas intrinseca an indistincte presumaf.ibi.nu.22.
6 Solennitas extrinseca presumif ex lapsu longi tpis.in.c.puenit.nu.7.ꝛ 10.de emp.ꝛ ven.fo.83.
2 **Solidi** in iure presumunf pro aureis.in.c.conquerente.nu.6. de offi.ordi.fo.121.
7 **Solutio** cẽsus an faciat presumi subiectionẽ.in.c.qñ. nu.4. de priuile.fo.143.
3 Solutio vbi est destinata ibi videf esse contractum.in.c.dilecti filij.nu. 6.de fo.compe.fo.84.
3 Solutio nõ põt fieri de nocte ꝛ pars nõ compellitur recipere.in.c.qñ. nu.4.de ferijs.fo.138.
3 Solutio facta illi qui non erat talis nõ liberat soluẽtem.in.c.cũ super. nu.22.de can.pos.ꝛ proprie.fo.157.
3 Solutio facta alicui nõ pbat soluẽtem esse vasallũ regulariter.in.c.in causa.nu.5.de can.pos.ꝛ proprie.fo.164.
Solutio lõgi tpis de aliq̃ pecunia nõ subijcit soluentẽ future solutioni nisi ex ea nõ causaf titul⁹ sed ex solutiõe lõgissimi tpis fic,ibi.nu.6.7.8.11.
2 Solutio nõ põt fieri cõiuncte plone.in.c.cozã.nu.8.de offi.dele.fol.98.
3 Solutio licet fit destinata in certo loco põtñ impune peti in loco domicilij debitoris:secus in alio loco nisi promittẽs fit in mora.in.c.j.nu.4. 5.de plus peti.fo.181.
1 Soluens procuratorẽ reuocato an liberetur.in.c.ex parte decani.nu.13. de rescrip.fo.83.
3 Solutẽs bone fidei possessori liberat maxime ſi babuit iustã cãm solutionis tẽ solutis male fidei possessori ſi ei tenebat ex contractu.in.c.grauis. nu.5.ꝛ.8.de testi.spo.fo.177.

Repertorium singularium materiarum

1 Solues omni anno certū quid verū p hoc incidet in obligationē alis quam.in.c.querelam.nu.14.de elec.fo.144.

4 Soluens vni sponte qđ alteri est debitum nō liberat.in.c.ea te.nu.1.de iureiurā.fo.144.

1 **Sonus** cāpane an sufficiat ad vocādos boies de vniuersitate.in.c.in causis.nu.5.de elec.fo.150.

7 **Sozor** an obligat ex spōsalib⁹ cōtractis p fratrē ex sola penitentia nisi expresse vel tacite p aliqua signa cōsentiret.in.c.i.nu.2.de ma.contrac.con.inter.eccle.fo.37.

7 **Sorte** virimi quādo fit pbitū etiā inter laicos.in.c.fi.nu.6.de sortileg.fo.120.

7 **Sortilegium** est crimē ecclesiasticū nō tm mere adeo q̄ est locus preuētioni inter ecclesiasticū et secularem.in.c.i.nu.1.3.de sortileg.fo.119.
Sortilegium quo priuatur tam fm canones q̄ fm leges.ibi.nu.2.
Sortilegiū nisi contineat heresim manifestam nō punit per inquisitorem heresis.ibi.nu.4.
Sortilegium quādo sapiat heresim vel non.ibi.
Sortilegi sunt infames nō aūt intelligas de illis q ludūt ad ludū fortune q̄si illi sit remittāt sorti nec ō illis q sorte virimū aliquā rē.ibi.n.5.

7 Sortilegus nō debet quis vti etiā sub spe cōsequendi salutē.in.c.ex litterarū.nu.1.de apostat.fo.94.

7 Sortilegium si cōmiserit presbyter suspenditur ad tps ab administratione altaris aliqn tū priuat officio et beneficio.in.c.ex tnarū tenore.nume.1.et.4.de sortile.fo.120.
Sortilegū committitur etiam qñ quis vult inuenire furtum etiam factum alicui ecclesie.ibi.nu.2.

7 **Spado** carēs vno testiculo ꝫbere pōt secus est si careat ambobus.in.c.qō sedē.nu.5.de frigi.et male.fo.34.

6 **Spes ad** aliquā rēnō est sufficiēs ad agendū ad ipsam.in.c.cū super questionū.nu.6.de concess.preben.fo.60.

7 Species vna q̄ in alia trāsmittet.solus deus pōt facere.in.c.ex tuarum tenore.nu.8.de sortile.fo.120.

1 Species vbicūq; ponit aliquid vltra genus sub nō cōprehendit sub illo genere.in.c.bone memorie.el.i.nu.2.de postu.prel.fo.107.

2 Species an deroget generi.in.c.ex pte.el.i.nu.6.et.7.de offi.dele.fo.77.

7 Spālis pulsio solet pl⁹ timeri q̄ gnalis.l.c.vnico.n.2.de sagitta.f.104.

3 Specialia nō cōprehēduntur sub dispositione generali sed requirit q̄ specialiter exprimant.in.c.at si clerici.nu.24.de iud.fo.14.

3 Spiritualia non estimant sed interesse ex eis recipit estimationem.in c.i.nu.21.de eo qui mit.in pos.fo.213.

2 Spiritualia an facilius cōtrabūtur q̄ dissoluūtur.Ant.de but.in.c.inter cōporalia.nu.13.de transla.prela.fo.17.

3 Spiritualia non presumunt nisi allegentur et pbent.in.c.cōquerente.nu.16.de resti.spo.fo.173.

1 Spūalia nō cedunt sub ānuo cēsu.l.c.dudū.el.ꝫ.nu.37.de elec.fo.172.

7 Spūalia gb⁹ modis capiant in iure.in.c.ꝫsulere.nu.3.de simo.fo. 80.

4 Spūalia nō pōt occupari lz vacātia.in.c.cū canlam.nu.3.de pba.fo.33.

3 **Spoliator** si postea spolietur nō cuitabit cōdēnationem qr ab initio fuit in culpa.i.c.olim.el.ꝫ.nu.3.de resti.spo.fo.189.

7 Spoliatus iudicialiter nō potest agere possessorio.in.c.si ꝫstiterit.nu.7.de accusa.fo.55.

3 Spoliationem petēs habet probare possessionem.in.c.ex parte.nu.4.de resti.spo.fo.183.

3 Spoliatus a possessione sup sua negligētia nō gaudet priuilegio canonis reintegrāda.nisi sit ecclia mior vl abūs.l.c.ꝫ.n.19.vt lit.nō ꝫtet.f.110.

3 Spoliatus beneficio an restituat licet opponatur q̄ renūtiauit.in.c.ꝫ.nu.18.de resti.spo.fo.165.et seq.
Spoliatus ante oēm contentionē restituit qñ excipit super petitorio: secus si excipitur directe contra possessorium.ibi.nu.5.
Spoliatus si postea renūtiet rei spoliate an sibi preiudicet agendo possessorio recuperande.ibi.nu.9.

3 Spoliatus agēs possessorio recuperāde nō tenet respondere suis spoliatoribus nisi ipsi opponāt q̄ nem spoliationis.et idē si egerit inter diceto vnde vi.in.c.si.nu.1.de ordi.cog.fo.150.
Spoliat⁹ an q̄ restituat bz priuilegiū ꝫ spoliatorē nō ꝫ aliū cōparētē pro interesse sup et durat tale priuilegiū donec restituat.ibi.nu.3.et.4.
Spoliatus ante omnia debet restitui nō solum in re principali sed etiā in fructibus et expensis.ibi.nu.4.
Spoliato prefigit termin⁹ intra quē pbet de sua spoliatiōe.ibi.nu.6.
Spoliatus pōt conueniri super ppetrate nisi ercipiat.ibi.nu.7.
Spoliatus agēs possessorio et recōuentus possessorio poterit spoliationem intentatā per viā actionis pbare per viā exceptionis et recōuentionis poterit pariter excipere de sua spoliatione.ibi.nu.8.et.9.
Spoliatus cōuētus an possit recōuenire de spoliatione.ibi.nu.10.et.11.
Spoliatus si est excōicat⁹ an sit restituēdus.in.c.si.nu.12.eo.ti.fo.151.
Spoliato pōt indictari etiam tempore feriato.ibi.nu.13.
Spoliatus si in agēdo succubuerit nō poterit amplius excipere de spoliatione secus econtra.ibi.nu.15.16.

Spoliat⁹ ꝫ quē fuit actū p certis rebus succūbens in exceptione poterit iterū excipere si agat cōtra eum pro alīs rebus diuersis.ibi.nu.17.

3 Spoliat⁹ bz remediū recuperāde a aduers⁹ illū q sciēter recepit rēa spoliatore et si scia postea iteruenerit et si p mille man⁹ tenerit et bona seruat in vtroq; foro sec⁹ si ignoranter succesit i virtū qr tūc tenet ꝫditiōe.c.reinte grāda.pōt tñ si vult iste spoliat⁹ agere ꝫ spoliatorē et nō ꝫ detinētē rē et vna actionē tollit p aliam.in.c.sepe.nu.12.13.15.21.de resti.spo.fo.191.
Spoliatus agit contra spoliatorē etiā nō possidentē vel etiam q̄ dolo nō desierit possidere quia semel fuit in culpa spoliādo.ibi.nu.10.et.21.
Spoliator spoliatus bz remediū possessorij ꝫ spoliatē sed nō ꝫ tertiū qui scienter rem illam accepit a secūdo spoliatore.ibi.nu.16.fo.192.
Spoliatus pōt agere tam contra spoliantē q̄ contra tertiū possidentē nec electione ibi preiudicat.ibi.nu.21.

3 Spoliatus si egerit petitorio pōt postea trāsire ad possessoriū.in.c.pastoralis.nu.20.de cau.pos.et proprie.fo.159.

1 Spoliatus an possit agere ad fructus perceptos et qui percipi potuerunt a tpe spoliationis vsq; ad tempus lit.conte.ibi.nu.27.fol.160.

3 Spoliatus pōt agere cōtra possessorem qui non spoliauit officio iudicis.in.c.cū ad sedem.nu.24.de resti.spo.fo.187.

2 Spoliat⁹ pōt sup re spoliata cōpromittere.in.c.ꝫ.nu.5.de arbi.fo.167.

3 Spoliatus sua naturali possessione a tertio habet remediū retinendę: secus ab habēte ciuile.in.c.olim.el.i.nu.9.de resti.spo.fo.179.
Spoliatus tūc demū habet interdictū recuperāde si probat se delectū et possessionem habuisse.ibi.nu.14.fo.80.

3 Spoliatus nō obtinet i possessorio recuperāde si ante spoliationē pbatur spōte ecclesiā abiurasse.in.c.accepta.nu.1.4.de resti.spo.fo.167.
Spoliatus restituit ablq; hoc q̄ pbet titulū rei spoliate.ibi.nu.2.

3 Spoliat⁹ si fuerit criminaliter accusat⁹ a spoliāte an poterit excipe q̄ accusans ipsum spoliauit.in.c.accedēs.el.ꝫ.nu.3.vt lite non conte.fo.111.
Spoliatus nō tenet respōdere sup petitorio nisi prius cōsequetur rem principalem et accessoriam puta fructus et expēsas.ibi.nu.5.

2 Spoliatus ante restitutā non debet replicare de proprietate. Anto. in.c.constitutus.nu.13.de fil.presby.fo.53.

3 Spoliatus agēs possessorio et petitorio et pbat spoliationem sed nō dominium cadit a petitorio et obtinet in possessorio.in.c.cū ecclesia.nu.1. de cau.pos.et proprie.fo.153.
Spoliatus nō restituit ante oia nisi intentauerit simpliciter possessorium et per modū cōuentionis.ibi.nu.15.et.17.
Spoliatus possessione quā habebat vi clam vel precario nō restituitur aduersus verum dōm.ibi.nu.26.fo.154.

3 Spoliatus etiā a iudice iuris ordine nō seruato añ oia restituit: secus si fecerit iuris ordie seruato.l.c.ꝫquerēte.nu.1.6.et.7.de resti.spo.f.172.
Spoliatus in beneficialib⁹ probata possessione nō tenet sue possessionis titulum iustificare.ibi.nu.4.
Spoliat⁹ bñficio an agat ꝫ spoliantē vel ꝫ possidentē.ibi.nu.13.fol.173.

3 Spoliat⁹ si agat ad restōnē nō audit re⁹ opponēs petitorū nisi spoliatus ꝫsentiat ꝫ an iudex possit huic ꝫsensui ꝫdicere.i.c.j.nu.1.2.3. de re⁹
Spoliatus añ oia restituit et ecclesiā.ibi.nu.4. (sti.spo.fo.164.

3 Spoliat⁹ ꝫ bñficialib⁹ ad hoc vt obtineat in possessorio recuperāde an bēat aliq mō vocare de iure ti.et quō.l.c.i lris.nu.12.de resti.spo.fo.169.

6 Spoliatus nō est restituēdus qñ erat in possessione contra ius.in.c.significauit.nu.4.de cēsi.fo.202.

1 Spoliatus dicitur verus dōs rei nō ille qui fuit deiect⁹.in.c.ex parte.nu.5.de rescrip.fo.52.

3 Spoliatus quib⁹ casibus ante oia non est restituendus.in.c.i.nu.13.vt lite non conte.fo.107.

5 Spoliatus non pōt cū effectu ad iudiciū vocari nisi primo restituat.in c.nouit ille qui.nu.9.de appel.fo.112.

2 Spoliatus debet restitui nihil audito ꝫtra eū ante restitutionē.in.c.venerabili.nu.3.de offi.deleg.fo.100.
Spoliato restituto tanto tēpore nil potest obiici cōtra ipsum super illa re quāto ipse stetit spoliatus.ibi.nu.7.

1 Spoliatus de facto nō perdit titulum beneficij sed possessionem tantū in.c.in nostra.nu.10.de rescrip.fo.81.

2 Spoliatus potest intentare possessoriū recuperande licet renūtiauerit secus petitorium.Anto.in.c.ꝫ.nu.5.de remū.fo.22.

7 Spoliatus si conueniat a spoliante sup petitorio pōt opponere exceptionem spoliationis ante litē contest.non aūt post.in.c.cū ex iniuncto. nu.3.de no.ope.nuntia.fo.135.

3 Spoliatus primo audit⁹ si opponit cōtra actorem: si vero agit secus. in.c.ꝫ.nu.1.de ordi.cog.fo.144.
Spoliatus repellit actorē etiā agētem super alia re et non tenetur ei respondere nisi re prius restituta.ibi.nu.3.4.
Spoliat⁹ agit vi ercipit ꝫ spoliātē lz nō possideat rē spoliatā.ibi.n.5.
Spoliatus qñ statim probata spoliatione restituat et aduersarū expellat.ibi.nu.7.18.
Spoliationis qō an pindicet qstioni mote per aduersariū indistincte tam in ciuili q̄ in criminali causa.ibi.nu.17.fo.145.

3 Spoliatus recuperat fruct⁹ etiā q percipi potuissent et eidē dāna restituntur et de iniuria satisfit.in.c.grauis.nu.1.et.2.de resti.spo.fo.176.

Spoliatus

Super Lect. Panormitani.

1 Spoliatus ante omnia debet restitui.in.c. bone memorie.el.ij.nu.19. de postu.prela.fo.114.

7 Spoliatus per viam iuris non potest agere remedio possessorio. in.c. ij.nu.5.de adul.z stu.fo.106.

1 Spoliatus aliqñ non debet incontinenti restitui in possessionem.in.c. dilectus filius.nu.4.z.7.de rescrip.fo.71.

7 Spoliatus per iudicem ordine in diciario nõ seruato potest petere restitutionem.in.c.ad petitionem.nu.6.de accu.fo.63.

3 Spoliatus iuribus incorporalibus habet interdictũ restitutorium. in.c. ex conquestione.nu.9.de restit.spo.fo.175.

7 Spolij causa inter laicos nõ cognoscitur per iudicem ecclesiasticũ seu papã nisi sint plone miserabiles.in.c.cãm.nu.4.qui fil.sint legi.fo.40.

6 Spoliari nemo d3 ppria autoritate.in.c.quãto.nu.7.de censi.fo.202.

6 Spoliare quẽ de facto nõ est permissum nisi de facto z notorie aliquid iniuste teneat.in.c.q3 clerici.nu.3.de iurepa.fo.191.

6 **Sponsalia** cum vno contracta tolluntur per matrimoniũ carnaliter cum alio cõsummatum. in.c.nulla ecclesiastica.nu.2.de concess.preben.fo.55.

7 Sponsalia carnali copula subsecuta non soluuntur per affinitatẽ post subsequentem.in.c.veniens.nu.6.de eo qui cog.consan.fo.29.

7 Sponsalia possunt sub conditione contrahi etiam de futuro.in.c.de illis.nu.2.de condi.appo.fo.8.

7 Spõsalia sub honesta 3ditione cõtrahẽs z añ cõditionis euẽtũ desponsatã cognoscit a 3ditione recedit.in.c.p tuas.nu.1.de cõdi.appo.fo.19.

7 Sponsalia quid sint z vnde dicantur.in rub.nu.3.de spon.fo.2.
Sponsus z sponsa quare z qui dicantur.ibi.
Sponsa de futuro an dicatur mulier maritata.ibi.nu.5.

7 Spõsalior validitas requirit septentiũ.in.c.inuenis.nu.5.de spõ.fo.3.

7 Sponsalia etiam iurata post votum simplex nõ valent.in.c.ruꝛsus.nu.3.qui cle.vel vo.fo.22.

7 Sponsalia de futuro non tolluntur per votũ simplex castitatis sequẽs. in.c.veniens.nu.5.qui cle.vel vo.fo.21.

7 Sponsalia non iurata soluuntur facilius q̃ iurata.in.c.preterea.nu.5. de sponsa.fo.6.

6 Sponsalium contractus q̃plures tacitas habet conditiones.in.c. preterea.nu.1.de sponsa.fo.2.
Sponsalia seruare cõpellunt etiã si iuramẽtũ nõ interuenit. ibi. nu.4.
Sponsalia etiam iurata per partes solui possunt.ibi.

7 Spõsalia etiã nõ iurata nõ seruãs peccat.in.c.j.nu.3.de spõsa vn.fo.17.
Sponsalia pura siue sub aliqua conditione cõtracta semper tolluntur per matrimonium de presenti.ibi.nu.7.
Sponsalia quatuor modis cõtrahunt q exprimũtur.in.d.c.j. ibi. nu.8.

7 Spõsalia de futuro si secuta est copula nõ soluunt p mr̃imoniũ de pr̃i secus est si copula nõ est nisi per metum qui possit cadere in cõstantem contractum fit.in.c.veniens.el.ij.nu.1.de spon.fo.7.

3 Spõsalia 3cta a parentibus obligãt filios expresse vel tacite p̃sentientes vel pr̃es z nõ 3dicentes facto: facta vero ab alijs attinentib⁹ nõ ligãt nisi cõsentientes expresse vel tacite.in.c.ex parte.nu.2.de restitu.spo.fo.183.
Sponsalia facta cum minore impugnantur si aduenĩte etate recedat a viro vel cum eo non conseruetur: alꝭ videntur ratificata.ibi.nu.6.
Sponsalia inter maiorem z minorem quo dissoluuntur.ibi.nu.9.
Spõsalia de futuro dissoluũt ex impedimẽto supueniẽti.ibi. nu.25.f.186.
Sponsalia nunq̃ transeunt in matrimoniũ nisi per copulã perfectam: secus per nisum copule.ibi.nu.26.

7 Sponsalia de futuro etiam iurata soluuntur per secunda sponsalia de presenti sed non per secunda de futuro.in.c.sicut.nu.1.de sponsa.fo.8.
Sponsalia de futuro pure 3cta non soluunt per lapsum tpis.ibi.nu.2.
Sponsalia iurata vbi sunt ab eis resilire licitum non est.ibi.nu.5.
Sponsalia primo etiam non iurata non soluuntur per alia spõsalia iurata.ibi.nu.7.
Sponsalia etiam si non sunt iurata non est licitum ab eis recedere licet alia iurata superueniant.ibi.nu.9.
Sponsi an teneantur expectare vltra biennium z quid agendum vbi z qñ terminus est prefixus.ibi.nu.10.z.11.

7 Sponsalia de futuro an idem iuris sint prout matrimoniũ si clandestina fiant.in.c.cum inhibitio.nu.6.de clande.despon.fo.17.
Clandestina sponsalia contrahentes peccant.ibi.

4 Sponsalia de futuro cum carnali copula inducunt matrimoniũ. in.c. ex tenore.nu.1.de testi.fo.67.

7 Sponsalia de presenti non soluuntur per sequens matrimonium carnali copula consummatum.in.c.licet.nu.1.z.4.de sponsa vn.fo.17.

6 Sponsalia facta a patre non obligant filium nisi tacite vel expresse consenserit.in.c.si quis autem.nu.9.de regu.fo.156.

7 Sponsalia de futuro 3cte nõ cõpellunt ad matrimoniũ 3bẽdũ lepro so lepra post spõsalia supernenĩẽte.in.c.l3as.nu.1.de cõiu.lepro. fo.25.
Spõsalia de futuro soluunt lepra z quacũq3 alia enormitate.ibi. nu.2.

7 Sponsalia contracta per verba de p̃senti cum impubere nõ matrimoniũ sed sponsalia de futuro iuris interpretatione dicuntur.in.c.ex literis.nu.2.de eo qui cog.consan.fo.30.

7 Sponsalia 3cta cũ minore septẽnio p cohabitationẽ mutuã post septẽnĩũ conualescẽt z inducit pu.bo.sa. soluũtur tñ per matrimonium de presenti.in.c.duo pueri.nu.1.de despon.impu.fo.15.
Sponsalia nulla ex defectu consensus conualescunt tacito subsequente consensu ex cõmuni habitatione.ibi.nu.2.

7 Sponsalia contrahere vt quis possit septimus annus cõpletus esse debet z ibidem intelligitur de alijs annis ad matrimonium contrahendũ in.c.literas.nu.3.de desponsa.impu.fo.13.
Et in.c.accessit.nu.3.eo.ti.

7 Sponsalia si aliqua iniuita maior contrahit cum minore non tenetur ille expectare donec ad etatem legitimã peruenerit.in.c.ex literis.nu me.1.de despon.impu.fo.15.

6 Sponsalia soluunt p religionis pfessionẽ secus per propositũ castitatis seruande in seculo.in.c.ex parte.nu.1.z.9.de conuer.coniu.fo.169.
Sponsalia non dissoluuntur si sponsa efficitur de tertio ordine sancti Francisci qñ non profitetur substantialia regule.ibi.nu.c.fo.178.
Sponsalia de pr̃i an dissoluãtur per superuenientiam lepre.ibi.nu.11.

7 Sponsalia de presenti non soluũtur per sequens matrimonium etiam carnali copula consummatum.in.c.si inter virum.nu.1.de spon.fo.12.
Spõsalia de futuro ẽtiurata soluũt p spõsalia subsequẽtia de pr̃i.ibi.
Sponsalia dupliciter contrahuntur alia vꝭ de presenti z alia de futuro z quare illa de presenti sponsalia dicantur ibi.nu.2.
Sponsa etiã dicit vꝭ de pr̃i ante consummationẽ matrimoniũ.ibi.
Sponsalia de futuro etiam iurata non impediunt matrimonium cum alia contractum.ibi.nu.5.

7 Loqui qs prius debeat et interrogari in cõtractu mr̃imoniũ masculus vel femina z dic p̃ stat cõsuetudini.in.c.si inter virũ.nu.3.de spõ.fo.12.

7 Spõsalia sine cã solui nõ p̃sit.l.c.j.nu.7.de ma.cõtra.3 inter.eccle.f.36.
Sponsalia de futuro etiam accedente interdicto ecclesie nõ dirimunt matrimonium cum alia postea contractũ.in.c.ex literis.nu.1. de matri. contrac.contra inter.eccle.fo.36.

5 Sponsalia iniuita cõfirmantur per copulã carnalem ex voluntate proueniente secus si per vim.in.c.dator.nu.8.de re iudi.fo.54.

7 Sponsalia de futuro an transeant in matrimonium per receptionem monerum z locallium.z amplexus.in.c.adolescẽs.nu.4.de spon.fo.12.

7 Sponsalia si non sunt iurata an cõpellatur pars precise ad contrahendum.in.c.ex literis.nu.3.5.de spon.fo.5.

5 Spõsalia contracta per immissionẽ annuli an tollanꝭ per matrimoniũ carnali copula cum alia cõsummatũ.in.c.tenor.nu.4.de re iudi.fo.57.
Sponsalia p̃sumunt facta pba de pr̃i p immissionẽ annuli.ibi.nu.5.

3 Sponsa an sequatur forum viri.in.c.ex parte.nu.5.de resti.spo.fo.13.
Sponsa libere põt in monasterium ingredi si vult.ibi.nu.24.

7 Spõsa impedit a spõso vt 3bat mr̃imoniũ.l.c.preterea.nu.2.de spõ.f.6.

6 Sponsa que per vim fuit cognita a sponso potest intrare religionem eo inuito nec per hoc dicitur matrimoniũ carnaliter consummatum.in.c. verum.nu.9.de conuer.coniug.fo.166.
Spõsus cognoscẽs spõsam carnaliter z pretestat⁹ q̃ nolebat p hoc 3bere mr̃imoniũ an valeat talis pretestatio.in.c.cũ.in.nu.18.de cõstit.fo.28.

7 Sponsus z sponsa an z qñ compelli debeant ad contrahendum.in.c.ex literis.nu.8.de sponsa.fo.5.

7 Sponsa libere cum alio contrahit si sponsus ad remota loca accedit se cus est in sponsa de presenti.in.c.de illis.nu.2.de sponsa.fo.3.
Sponsa non tenetur sequi virũ.ibi.nu.4.
Sponsa an teneatur expectare per aliquod tempus virum absentem z nota q̃ aliud est fm leges aliud est fm canones.ibi.nu.5.

4 Sponsa si labatur facultatibus an licite possit a sponso dimitti. in.c. quemadmodum.5.illud autem.nu.10.de iureiur.fo.152.
Spõs⁹ an possit dimittere spõsam de futuro p vi fornicata fi.c.ibi.nu.12.
Sponsa de presenti an propter fornicationem subsequentem vel de fornicatem possit dimitti.ibi.nu.13.

7 Sponsi an z qñ cogi debeant ad matrimonium cõtrahendum.in.c.requisiuit.nu.4.z.6.de sponsa.fo.7.
Sponsalia plura contrahens fm aliquos infamis efficitur.ibi.nu.5.
Sponsalia renuntiare an z qñ licest.ibi.nu.6.

7 Sponsa etiam vocatur vꝭ de presenti ante carnalẽ copulam seu traductionem ad domum viri.in.c.accepisti.nu.2.de sponsa vn.fo.17.

7 Sponsi non debent cogi ad matrimonium contrahendum vbi sponsalia non sunt iurata.in.c.gemma.nu.4.de sponsa.fo.11.

7 Sponsa de presenti non dum cognita si fornicatur cum alio potest vir ab eo quo ad torum separari sed non in totum matrimonium separat. in.c.fraternitatis.nu.9.de frigi.z male.fo.35.
Spõsa de futuro si fornicat cũ alio põt spõsus ab ea in totũ separari.ibi.

7 Sponsa de futuro virum petere potest z vt matrimoniũ contrahat compelli.in.c.super eo.nu.2.de consan.z affi.fo.31.
Sponsalia sunt futurarum nuptiarum promissio.ibi.

6 Sponsa nõdum cognita potest ingredi religionem que debet compelli vt intra certum tempus intret alꝭ adherebit marito.in.c.ex publico nu.1.z.4.de conuer.coniug.fo.167.
Sponsa põt p vim adduci ad domũ mariti z p vim cõpelli.ibi.nu.2.

7 Sponsi an possint cogi ad contrahendũ matrimonium vbi iuramentum non interuenit.in.c.de illis.el.j.nu.7.de despon.impu.fo.14.

Repertorium singularium materiarum

1 **Spurii** an dicantur coniuncte persone.in.c.nonnulli.§.sunt q alij.nu.11.de rescri p.fo.76.

7 Spurius non potest sine dispensatione ad sacros ordines promoueri que autem sit ratio quare spurii non promoueantur.remissiue.in.c.accedens.nu.2.de purga.cano.fo.149.

1 Spurius non potest promoueri ad sacros ordines q quare.in.c.venerabilem.nu.12.de elec.fo.155.

7 Spurij proprie qui dicãtur q isti nihilo succedunt parentibus.in.c.tanta.nu.13.qui fil.sint legi.fo.39.

4 Spurius nõ excludit substitutũ.in.c.in presentia.nu.19.de proba.fo.15.

7 Spurij etiam illegitimi licet a parentibus non possint heredes instituj possunt tñ ab extraneis q non sunt prohibiti nisi parentes.in.c.cum baberet.nu.13.de eo qui du.in ma.fo.24.

7 **Sponte** qñ dicatur aliquid fieri:remissiue.in.c. ad abolendam.nu.6.de bere.fo.90.

6 **Sportule** quid sint.in.c.cum ab omni.nu.9.de vita q honesta.cleri.fo.5.
Sportulas accipere nõ possunt iudex ordinarius ecclesiasticus nec delegatus sicut laici ordinarij.ibi.

3 Sportule an prestant in foro ecclesiastico.in.c.i.nu.9.de plus peti.fo.151.

2 **Stallus** in choro q locus in capitulo cõsentur partes beneficij canonicalis.in.c.cũ inter.nu.2.de renun.fo.10.

6 **Statim** celeriter q similia relinquuntur arbitrio iudicis.in c.potuit.nu.12.de locato.fo.88.

3 **Statutum** q filia femina nõ succedat non habet vires in bonis extra territorium statutis.in.c. postulastis.nu.11.de foro compe.fo.81.
Statutum q delinquẽs in subditum extra territorium ita puniatur in territorio statuti non valet.ibi.nu.15.
Statutum vel consuetudo q delinquens perdat bona patrimonialia clericorum.ibi.nu.16.

3 Statutum q domus delinquẽtis destruatur an procedat si domus delinquentis sit cum alio cõis.in.c.in literis.nu.34.de testi.spo.fo.171.

6 Statutum vel consuetudo an tollatur per vnicam contrauentionem.in c.pro illorum.nu.5.de preben.fo.32.

2 Statuta dubia non possunt statuentes sed principes declarare.in.c. cũ olim.nu.1.de arbi.fo.174.

2 Statuta q alie dispositiones sunt reducende ad concordiam etiam per subauditos intellectus.in.c.gratum.nu.2.de offi.deleg.fo.82.

7 Statutũ cpi 3 canones nõ valet.in.c.sup specula.nu.1.de priui. fo.145.
Statutũ q destruatur domus delinquentis quid operabitur si delinquens habet partem inferiorem q alius partem superiorem.ibi.nu.2.

1 Statutũ q ftãtib⁹ masculis filia excludat q q ertẽdat ad pterita an habeat locũ si bẽficium sit diuisa inf fratrẽ q sororẽ.i.c.ii.nu.10.& 3tit.f.42.

7 Statutum vicens q scholares seu alij debeant tractari tanq̃ clues per hoc videtur q sint creaticiues.in.c.ex parte.nu.2.de spon.fo.4.

6 Statuta q cetere constitutiones q priuilegia interpretantur sm consuetudinem loci vbi sunt.in.c.certificari.nu.2.de sepul.fo.136.

3 Statutum qõ de contractu soluatur gabella habet locum licet alsbi fit destinata solutio.in.c.ii.nu.30.de fo.compe.fo.85.
Statutum q subditus vbicũq; deliquerit ligetur tali pena an valeat. ibidem.nu.40.

7 Statuta q omnia alia fauorabilia ecclesijs non tolluntur minori spatio vi.annorum.in.c.accedentibus.nu.5.de priui.fo.141.

6 Statutum quod offendens aliquem in domo anverificetur in porticu. in.c.i.nu.4.de deci.fo.143.

3 Statutũ q i dãno dato stet iuramẽto dñi possessiõis de q̃ dño intelligit an possessionis vel proprietatis.in.c.ii.q.ii.§.nu.55.vt lite nõ conte.fo.122.
Statuta intelliguntur improprie qñ non possunt intelligi proprie.ibi.

5 Statuti rollẽs defensionem tam circa personam q̃ circa res an valeat. in.c.dilecti filij.nu.13.de excep.fo.14.
Statutũ q bannitus possit impune offendi valet.ibi.nu.15.

1 Statutũ cpi vel capituli annullans electionem in qua non fuerunt vocati absentes est nullum.in.c.quia propter.nu.12.de elec.fo.163.
Statutũ inferioris nõ põt in aliquo immutare statuta superioris.ibi.

7 Statutũ potest fieri q non liceat ignorantiam statutorum allegare et qñ.in.c.ad falsariorum.nu.2.7.de cri.fal.fo.119.

4 Statutum pape vel concilij dicitur ius humanum non diuinum.in.c. licet ex quadam.nu.4.de testi.fo.80.

5 Statutũ inducens prescriptionem debiti non tollit naturalem obligationem.in rubri.nu.5.de prescrip.fo.20.
Statuta que post certũ tempus non admittunt creditorem ad agendũ an valeant quin saltem posset agi in foro ecclesiastico.ibi.nu.6.7.8.

7 Statutum alteri p rescindi cartinum est strictissime intelligẽdum etiam si fit appositum iuramentum.in.c.in nostra.nu.3.de iniur.fo.153.
Statutum an possit fieri preiudicatiuũ iurium que respiciunt omnes de vniuersitate vt singulos.ibi.nu.5.
Statutum si tranfuit in vim contractus an sit amplius renocabile etiã circa subditos.ibidem.nu.6.

3 Statutũ qõ cõtra instrumentũ publicum non admittatur exceptio vel cõtra sniam vel 3 instrm q cõfessionatũ poterit opponi instrm non publicũ vel nõ confessionatũ vel nõ esse latam sniam sed an posset opponi instrumẽtũ esse simulatũ.in.c.itẽ cũ quis.nu.6.7.9.de testi.spol.fo.172.
Statutum excludens omnem exceptionem non tollit officium iudicis: secus si tollat omnem defensionem.ibi.nu.8.
Statutum tollens omnem defensionem nõ tollit quin post solutionem quis possit repetere.ibi.

7 Statutum est intelligendum ita vt minus ledat q̃ fit possibile tertio in iure communi.in.c.ex parte.el.iij.nu.2.3.4.de verb.sig.fo.189.
Statuta debent intelligi q aliquid addant iuri communi.ibi.nu.3.
Statuta sant strictissime intelligenda ne quis damnũ indebite patiatur.ibi.nu.4.
Statuta si reddantur dubia statuẽtes nõ pñt illa interpretari q functi sunt ipsorũ officio sed recurrit faut ad populũ vel ad iudicẽ.ibi.nu.7.

1 Statuentes an q qñ possunt a statuto a superiore confirmato discedere q redire ad ius cõmune.in.c.cum accessissent.nu.2.de consti.fo.25.
Statutum si concernit fauorem publicum non põt illi renuntiari.ibi.
Statutum tollitur si per statuentes vel eorum successores fiat aliquis actus contrarius ipsi statuto etiam q sit vnus actus.ibi.nu.3.

3 Statutum quando transiuit in vim contractus non potest amplius reuocari.in.c.nouit ille.nu.25.de iud.fo.34.

7 Statuta condere est quid quod potest delegari.in.c.grauem.nu.1.de sen.excom.fo.180.
Statuentes contra libertatem ecclesiasticam sunt ipso iure priuati seu dis ecclesiasticis.ibi.nu.4.

7 Statuta facientia mentionẽ de conuictis nõ verificãtur in deficientes se purgari 3 illi reputent vt conuicti.in.c.insinuatũ.nu.6.de fimo.fo.72.
Statuta non recipiunt interpretatos vel fictos intellectus.ibi.
Statuta recipiunt interpretationem a iure communi missius procedat per impropietatem vel fictionem.ibi.
Statuta an q qñ q qualem recipiant interpretationem.ibi.

4 Statutũ q fama pbet intelligit de fama q̃ traxit originẽ a quibusdam iudicijs que mouerũt populũ.in.c.veniẽs ad nos.nu.9.de testi. fo.46.

3 Statutũ q contumax habeatur pro confesso simpliciter de iure cõmuni.in.c.veritatis.nu.29.de vo.q contu.fo.207.

4 Statutũ q succedat naturalis nõ v3.in.c.in pñtia.nu.22.de pba.fo.15.

1 Statutũ si iudex nõ terminauerit causam intra certum tempus punitur non habet locum si hoc non fuerit petitum a parte.s. vt cito terminetur.in.c.quia nonnulli.nu.16.de rescrip. fo.91.

6 Statutum puniens facientes tractatus habet locum licet tractatus ille nõ peruenerit ad effectũ.in.c.tua nuper.nu.6.de bis q fi.a pcla.fo.69.

6 Statutum q femina non possit testari vel alios contractus facere sine consensu duorum proximorum nõ habet locum qñ femina disponit ad pias causas.in.c.relatum.el.i.nu.5.de testa.fo.120.
Statutũ laicorũ impediẽs liberã dispositionẽ pro anima nõ valet.ibi.
Statutum q bona non possint alienari in forenses vel in non subditos non vendicat sibi locum dum alienantur in ecclesiam.ibi.
Statutum q nisi testamẽtum infinuetur intra 3 er menses sit nullum q nõ habet locum qñ vel clericus vel ecclesia instituuntur.ibi.nu.6.

1 Statutũ factũ a capitulo cõtinens priuatã vtilitatẽ tollit antiquã consuetudinẽ continẽtem fauorẽ ecclesie.in.c.cũ ℣.nu.2. de consti.fo.26.

1 Statutũ laicorum etiam peccatum mortale nõ nutriens nullomodo in nullo foro debet seruari contra clericos.in.c.ecclesia sancte marie.nu.1. q nu.24.de constitu.fo.30.
Statuta laicorum respectu ecclesiarum solus papa potest cõfirmare:et non alius prelatus.ibi.nu.5.
Statutum presumens contractum esse vsurarium ex certis coniecturis non valet.ibi.nu.18.fo.31.
Statutum laicorum comprehendit clericos in fauorabilibus:secus in preiudicialibus.ibi.nu.25.fo.32.
Statutum q stantibus masculis filia femina nõ succedat an et quando excludat montalem.ibidem.
Statutum dicẽs q primogenitus succedat patri an excludat secundo genitum qui est clericus.ibi.
Statutum q stantibus masculis femine non succedant comprehendit clericos masculos.ibidem.
Statutum laicorum inducens merũ fauorem clericis valet.ibi.nu.26.

1 Statutum dictãs q verba debent intelligi nullo extrinsecus intellecto intelligitur q verba debent intelligi ex proprio significatu nõ sm cõem vsum loquẽdi:secus si dicat q debent intelligi prout iacẽt, nam tũc intelligitur sm cõem vsum loquendi.in proc.Greg.nu.10.in fi.q.12.fo.4.

5 Statuta iniqua qñ fiunt potest vnusquisq; contradicere vel appellare siue pretendat interesse siue non.in.c.consulit.nu.5.de appel.fo.104.

6 Statutum quod vir certam partẽ dotis lucretur vxore decedente siue liberis non habet locum in sponsa mortua.in.c.ex publico.nu.7.de conuer.coning.fo.167.

1 Statutum largissimus interpretatur ad hoc vt eniteatur correctio iuris cõis.in.c.cum dilectus.nu.6.de consue.fo.99.
Statuti verba dubia debent interpretari vt minus ledant ius commune q̃ sit possibile.ibi.nu.21.fo.94.

3 Statutum ꝙ si quis personaliter fecerit non verificatur in faciente face re.in.c.exposuit nobis.nu.12.de dila.fo.137.

6 Statutum puniens delictum commissum in ecclesia non vendicat sibi locum in basilica quia prima est consecrata secunda non.in rubr.nu.3. de consecra.eccle.vel alta.fo.207

1 Statutum excludens omnem exceptionem contra instrumẽtum publi cum vel contra sententiam non excludit quin possit recipi ꝙ instrumen tum non est publicum vel ꝙ sententia non est sententia.in.c. licet de vi tanda.nu.11.de elec.fo.124.

1 Statuta ꝙ liceat occidere cõsanguineos ad vindictam sunt licita.in.c. fi.nu.3.de consue.fo.103.
Statutum ꝙ bannitus possit impune offendi valet.ibi.nu.4.

1 Statutum presumitur iniquum qñ statuentes nolunt obseruare. in.c. cum omnes.nu.2.de constitu.fo.2.
Statutum continens iniquitatem an sit ipso iure nullum et sunt opin. ibiddem.

1 Statutum vel ler ad hoc vt liget an requirat ipsum vnorum mẽsium. in.c.cognoscentes.nu.7.de consti.fo.18.

1 Statutum dicens qõ eligendus in canonicum solvat aliquid est simo niacum quando eligitur tempore receptionis.in.c.cum .B. nume.25. de consti.fo.28.

3 Statutũ quod potestas teneatur in principio officij aliquid facere po test illud facere vsq; ad dimidium temporis.in.c.quoniam.nume.5. de ferijs.fo.138.

1 Statutum verum valeat ꝙ propter necessitatẽ quis possit vẽdere rem laici nõ ecclesie quam forte habet in emphyteosim.in.c.que in ecclesia rum.nu.8.de consti.fo.23.

3 Statutum ꝙ vicini teneãtur capere malefactorem sub certa pena intel ligitur si vicini possunt adhibita eorum diligentia: alis secus.in.c.cum ficut.nu.7.de eo qui mit.in po.fo.214.
Statutum qõ intra tantum tempus debeat causa expediri sub certa pe na intelligitur si non est impeditus ex causa expedire.ibi.

4 Statutum ꝙ credatur instrumẽto priuati non valet.in.c.cum .ꝟ. nu. 8.de fide instru.fo.112.

2 Statutum ꝙ filia dotata ꝛ non habet locum in illa que nupsit sine do te inuito patre.in.c.accedens.nu.6.de procu.fo.141.

3 Statutum ꝙ aliquis citetur personaliter vel domi non intelligitur de alternatiua ordinis ꝟ de alternatiua electiue: secus si hoc dicat aliqua ler.in.c.causam.in.9.ꝛ.5.de dolo ꝛ contu.fo.197.
Statutum debet intelligi ꝟm ius commune.ibi.nu.10.
Statutum quo casu debet intelligi vt aliquid addat iuri cõmuni.ibi.

3 Statuta debent intelligi in casu vero et proprio.in.c.i.nu.13. de eo qui mit.in pos.fo.213.

1 Statutum imponens penam vendenti imponit etiam ementi.in proe. Grego.nu.20.fo.7.

2 Statutum tollens exceptiones non tollit officium iudicis.in.c. ex par te.el.ij.nu.6.de offi.deleg.78.

1 Statutum secũdum non primum vbi cauetur aliquid precise obseruan dum nisi de primo fit specialis mentio. in.c.ex parte.numero.5.de re scrip.fo.45.

1 Statuentes possunt venire contra statutum etiam per superiorem con firmatum licet contineat talem materiam ꝙ sine superiore statutum nõ valuisset.in.c.cum .B.nu.6.de consti.fo.27.

6 Statuta epi non valent sine consensu capituli sufficit tamen consilium capituli sine consensu expresso.in.c.quãto.nume.4.de bis que fi. a pre la.folio.67.

3 Statuta intelliguntur ꝟm cõmunem vsum loquendi. in.c. causam que. el.j.nu.2.de iud.fo.24.

1 Statutum an et qñ debeat interpretari ꝟm ius commune.in.c. causam que.nu.6.de rescrip.fo.60.

3 Statutum ꝙ causa tractetur contra equitatem canonicam non valet.in c.dilecti filij.nu.9.ꝛ.10.de iudi.fo.21.

6 Statutum preceptum vel ler sine constitutio prohibitoria ꝛ non con ditionalis obligant semper et ad semper.l.omni tempore.in rubri. nu.2. de decimis.fo.143.

4 Statutum annullans iuramẽtum an valeat ꝛ an obligetur iurans stan te dicto statuto.in.c.cum contingat.nu.10.de iureiur.fo.157.
Statutum laicorum non valet qõ ex aliquo facto vel gesto contractus presumitur vsurarius.ibi.nu.12.

1 Statutum laicoꝝ specifice disponens de ecclesijs seu ecclesiasticis per sonis seu rebus earum non valet etiam in fauorẽ ipsarum secus quan do statutum in genere loquitur. in repetitio.c.ecclesia sancte .B. arie. nu.26.de constitu.fo.36.
Statuentes contra libertatem ecclesiasticam quas penas incurrãt.ibi dem.nu.27.
Statuta illa sunt contra libertatem ecclesiasticam ex quibus clerici effi ciuntur timidiores.ibi.nu.28.
Statutum si ponit extra protectionem communis omnem declinãtem forum potestatis an sit contra libertatem ecclesiasticam ꝛ an intelligatur de clericis.ibi.nu.28.

Statutum ꝙ clerico declinante iurisdictionem potestatis cõsanguinei teneantur soluere penam non valet.ibi.nu.29.
Statutũ laicale dans licentiã cõductoribꝰ possessionũ vt libere possint eas dimittere nõ extendit ad cõductores rerũ ecclesiasticarũ.ibi.nu.30.
Statutum laicorum non potest minuere vtilitatem prelatorum vel ec clesiarum quam percipere consueuerũt ab ipsis laicis per liberum ac cessum ad eorum molendina talis enim libertas non potest statuto lai corum impediri in directe subditos aggranando.ibi.nu.31.
Statutum laicorum ꝙ prior ꝛ fratres sancte trinitatis possint petere ꝛ exigere ꝛ distribuere legata ad pias causas valet.ibi.nu.32.
Stante statuto ꝙ clericus litigãs in foro seculari id habeat ꝛ non plus quod haberet laicus in foro ecclesiastico sic in foro seculari sint statuta inter laicos fauorabilia quibus de facto non possint vti clerici propter statutum: an illud dicatur contra libertatem ecclesiasticam. vbi quod non.ibi.nu.33.fo.37.
Statutum excludens a successione secundogenitum stãte primogenito exclu dit illum etiam clericum effectum.ibi.nu.34.
Statutum quod ingrediens monasterium non succedat non valet. ibi dem.nu.35.
Statutum quod primogenitus succedat non preiudicat secundogeni to qui erat clericus ante statutum.ibi.nu.36.
Statutum non loquens specialiter de ingredictibus vel ingressis mo nasterium sed generaliter ꝙ mulier non succedat extãte masculo exclu dit etiam mulierem monachum si assumpsit monachatum post statutũ secus si ante.ibidem.
Statutum ꝙ non petens debitum per tantum tempus non possit am plius petere quomodo intelligatur ꝛ an liget clericos.ibidem.
Statutum laicorum inducens merum fauorem clericis quando valeat ibidem.nu.37.
Statutũ ꝙ fem ina non possit testari vel se obligare sine presentia duo rum agnatorũ non comprehendit casum qñ mulier testaretur ad piam causam vel donaret ecclesie.ibi.nu.38.
Statutum quod nisi testamentum insinuetur intra sex menses sit nul lum non habet locum quando clericus vel ecclesia instituũtur.ibidem. numero.39.
Statuta loquentia de instrumentis guarẽtigiatis executioni mandan dis an habeant locum in vtroq; foro ꝛ in personis ecclesiasticis. ibidẽ. numero.40.
Statutum ꝙ solutio debiti non possit probari per testes nõ ligabitur clericus volens debitum probare per testes etiam si causa tractetur in curia seculari.ibi.nu.42.fo.38.
Statutum si concernit solennitatem actus adhibendam tempore con tractus siue fit statutum clerici siue laici vitiabitur actus solẽnitate nõ seruata.ibidem.
Statutum irritans cessionem ꝛ actionem factam nobili contra popula rem trahitur ad cessionem factam nobili per ecclesiam.ibi.
Statutum quod res dotalis non valeat alienari extenditur ad aliena tionem factam in clericum qi concernit rem.ibi.nu.46.
Statutum cõcernens personam in dando vt aliquid faciat post contra ctum puta vt apprehendat possessionem vel quid simile nõ ligabit cle ricum.ibi.nu.47.
Statutum quod dominus rei pignorate ipso iuicio nõ recuperet a iu deo nisi soluto debito non nocet clerico nec alteri non subdito.ibidem. numero.49.
Statutum laicorum in modo procedendi in causis non ligat iudicem ecclesiasticum etiam qñ laicus litigat coram eo.ibi.ꝛ nu.50.ꝛ.47.
Statutum qõ non ligat clericum non ligabit in eius fauorem.ibidem. numero.53.

7 Statutum de lucranda dote vel donatione propter nuptias an valeat. in.c.donatio.nu.5.de dona.inter vi.ꝛ vxo.fo.50.

3 Statutum ꝙ lis non trahatur vltra certum tempus trahetur vlterius per examinationem testium commorantium in longinquis partibus. in.c.venerabilis.nu.10.de iudi.fo.45.

3 Statutum ꝙ victus victori condemnetur in expensis operatur vltra ius vt ille expense petantur principaliter etiam post sententiam.in.c.i.nu me.10.de plus peti.fo.161.

7 Statuto ficaetur ꝙ stetur iuramento alicuius officialis super malefi cio intelligendum est nisi per testes probetur contrarium.in.c.contine batur.nu.7.de despon.impu.fo.13.

3 Statuta fori seruantur in iudicium preparatorijs vbi iudicium exer cetur.in.c.qualiter ꝛ qñ.nu.3.de iudi.fo.41.

6 Statuentes si faciunt scienter actum cõtrarium statuto videntur illud statutum revocasse.in.c.ad audientiam.numero.9.de clericis non resi den.fo.22.

3 Statutum ꝙ pro cõtractu soluatur gabella si ab vna partium soluitur ꝛ ab alia non contractus valet pro parte qui soluit.in.c.fin.nume.12.vt lite non contest.fo.113.

6 Statutum dubium recipit interpretationẽ a cõmunibus regulis suis. in.c.ad audientiam.nu.9.de eccle.edifi.fo.220.

1 Statutum puniens legentẽ instrumẽtũ an cõprehendat illum qui legit

mentaliter.in proe.Grego.nu.15.fo.4.

7 Statutum prohibens acquisitionem non prohibet acquisita retinere. in.c.iudei.nu.2.de iude.ꝛ sara.fo.86.

6 Statutū vel cōstitutio ab imperatore siue contineat damnum sine sanctum ecclesie non censetur approbata nisi expresse approbetur.in.c.is qui.nu.20.de solu.fo.103.

7 Statutum nouę pene inductiuum non extenditur ad subditos extra territorium delinquentes.in.c.i.nu.8.de rapto.fo.106.
Statutens non potest incidere in penas statuti ꝙ ipse fecit.ibid.nu.12.

6 Statutum non valet disponens quod ciuitas non sit obligata dare ecclesie illud quod cōsueta erat dare puta oblationes ꝛ similia.in.c.abolendę.nu.8 de sepul.fo.139.

6 Statutum loquens de bonestate regulariter non ligat contrafaciētes. in.c.i.nu.7.de vi.ꝛ bone.cleri.fo.3.

6 Statuentes contra ecclesiasticam libertatem sunt ipso facto excōmunicati.in.c.cum laicis.nu.2.de reb.eccle.alie.fo.77.
Statutum laicorum licet non sit contra libertatem ecclesie adhuc non ligat clericos.ibi.nu.3.

3 Statutum ꝙ nec quis presumat intelligitur nomine proprio secꝰ alieno.in.c.ḡ.nu.6.de iudi.fo.8.

4 Statutum ꝙ pena applicetur heredibus offensi habet locum in prosesso offenso ꝛ applicabitur vel filio si erit heres vel monasterio si erit heres.in.c.in presentia.nu.47.de proba.fo.18.

7 Statutum faciens mentionem de cōmittente delictum non comprehēdit prestantem opem.in.c.si culpa.nu.2.de iniur.fo.163.

6 Statutū vel cōstitutio cōtinens id qđ cōtinet ius cōe excludit illos casus quos excludit ius cōe.in.c.cū dilectus.nu.5.de cleri.nō resi.fo.22.
Statutum preter vel contra ius cōmune nunq̄ verificatur in casu ficto als aliquando fi.ibi.ꝛ in.c.seq.in.ḡ.no.

6 Statutum iuramento firmatum an possit per statuentes tolli ꝛ an incidant in periurium.in.c.dilecto.nu.10.17.ꝛ.19.de preben.fo.34.
Statuta alicuius collegii licet sint confirmata a superiore nibilominꝰ possunt collegiati contrauenire.ibi.

7 Statuta contra libertatem ecclesiasticam qui dicantur.in.c.nouerit.nu. 2.de sen.excom.fo.179.

4 Statuto stante qđ mulier non possit contrahere sine consensu duorum propinquorum non poterunt isti consentire ad eorum cōmodum.in.c. sicut nostris.nu.5.de iureiu.fo.154.

6 Statutum an plus operatur aliqđ quā consuetudo.in.c.ex parte asserentis.nu.9.de concess.preben.fo.61.

7 Statuta recipiunt interpretationem a iure cōmuni.in.c.mulieres.nunc.13.de sentem.excom.fo.166.
Statutum punies delictū intelligit de delicto consummato.ibi.nu.14.

2 Statuta laicorum mere fauorabilia cōprehendant etiaꝫ clericos.in.c. constitutus.nu.4.de resti.in integ.fo.162.
Statutum laicorum ꝙ stantibus masculis ꝛc.non excludit masculos clericos.ibidem.

7 Statutū vel consuetudo ꝙ pro omni delicto imponatur pena pecuniaria non valet.in.c.licet.nu.5.de penis.fo.154.

7 Statutū ꝙ agnati excludāt femineas habet locū si agnatus sit clericus. in.c.inn.8.de no.ope.nun.fo.135.

6 Statutū loquēs de quibusdā religiosis nō extenditur ad alios nisi extensiuat per superiorē.in.c.quod quibusdā.nu.2.de fideiuso.fo.99.

5 Statutū ꝙ figo non petierit debitū intra tēpꝰ ꝙ cadit a iure suo vel vlterius non audiat an valeat.in.c.si.nu.9.13.18.ꝛ seq.de pleri.p.fo.44.
Statutum dicens ꝙ in tali casu nulla currat prescriptio non excludit prescriptionem longissimi temporis.ibi.nu.35.fo.47.

7 Statutum an valeat super dotium restitutione.in.c.de prudentia.nu. 6.de dona.inter vi.ꝛ vro.fo.48.

3 Statutū imponens penā iudici non terminanti causas intra tantū tps debuit intelligi si pars hoc petijt.in.c.finē.nu.34.de dolo ꝛ qtu.f.202.

2 Statutum qđ transiuit in contractum an pōt reuocari nisi ex magna causa.Anto.in.c.dilectus.nu.7.de temp.ordi.fo.39.

6 Statuta laicoꝝ quātūcūq̄ generalia nō ligāt clericos exēplū ꝙ instrā guarēdigiam statim exequētur nam laicus contra clericū non poterit huiusmodi executionem obtinere.in.c.tua.nu.9.de decimis.fo.150.

6 Statutum vel constitutio disponens id quod ius commune an tollat sublato iure communi.in.c.si.nu.4.de obseruā.rein.fo.219.

4 Statutū allegās nō tenet illud p̄ducere nec extranagāte publice notā sed cōsuetudinē dꝫ probare.in.c.pastoralis.nu.2.de fide instru.fo.105.

4 Statutū ꝙ valeat testiū cū duobꝰ testibꝰ vꝫ.in.c.ḡ.nu.9.de proba. fo.3.

3 Statutum ꝙ declinās iurisdictionem potestatis puniatur non compte headit clericos.in.c.si diligenti.nu.34.de fo.compe.fo.76.

7 Statutū epi ip ꝙ quicūq̄ vsurā vltrā ꝙ vnū testē vl ꝙ plures de auditu vl ꝙ cl⁹ cōfitiēte extraiudicialē nō vꝫ.in.c.cū in diocesi.nu.7.de vsur.f.115.

5 Statuta loquētia in pignore nō habent locum in hypotheca in factis odiosis.in.c.cum aliquibus.nu.6.de re iudi.fo.53.

2 Statutum tollens exceptionem debet intelligi nisi pars vellet inconuenire.in.c.super eo.nu.7.de offi.deleg.fo.80.

7 Statutum quo cauetur vt excōmunicatus soluat certum quid singulis mēbꝰ qbꝰ steterit creditor valeat.in.c.ad aures.nu.5.de simo.fo.74.

7 Statutum exigens penam pecuniariam pro homicidio est irrationabile.in.c.referente.nu.2.de delic.puc.fo.122.

2 Statutū puniens conuictū tali pena non cōprehēdit illum qui reputatur cōuictus ex hoc ꝙ non se purgauit.in.c.inter.nu.6.de priui.fo.102.
Statutum puniens delictum intelligitur de delicto perfecto.ibidem.

6 Statutum qđ potest esse fauorabile ꝛ odiosum respectu fauoris extenditur respectu vero odij restringitur.in.c.i.nu.10.de locato.fo.86.

7 Statutum etiam penale concernens executionem actus porrigit vires suas etiam ad actus preteritos.in.c.cum tu.nu.3.7.de vsur.fo.112.

2 Statuta legati durāt ꝛ legatiē finita.i.c.fi.nu.1.ꝛ.2.de offi.leg.fo.109.
Et vide Abb.in.c.irrefragabili.§.i.inglo.pe.de offi.ordi.
Statuta facta ab habentibus iurisdictionem ad tempus durant etiam finito tempore.ibi.nu.2.
Statuta legati ēpi marchionis ꝛ similiū sunt ius pretorium ꝛ non ius ciuile ꝛ actiones ex eis descendentes sunt annales.ibi.nu.8.
Statuta facta a populo sunt ius ciuile.ibi.
Statuta facta a prioribus aliquando sunt ius ciuile et aliquando ius pretorium.ibidem.

5 Statuta laicorū contra ius canonicum non valent in terris ecclesie intelligē circa concernentia animas ꝛ fauorē ecclesiasticum qꝛ talia statuta in nullo loco mundi valerent.in.c.si duobus.nu.7.de appel.fo.92.

7 Statutū ꝙ donec restituat dos muliери solu.matri.teneat̄ heres mariti certū qd darent possit inde se alere valet eo casu qꝛ tenet heres ipsam alere donec restituerit dotē als sec⁹.in.c.salubriter.nu.5.de vsur.fo.115.

1 Statutū intelligitur factum a populo si interrogatur populus an fit facienda aliqua res ꝛ acquiescat.in.c.ostia epi.nu.1.de elect.fo.118.

6 Statutum disponēs illud idem ꝙ ius cōmune an sit statutum. in rub. nu.4.de reg.fo.155.

5 Statutum loquens de actu iterato verificatur in geminatione actus. in.c.tua nobis.nu.5.de appel.fo.134.

6 Statutū cōtinēs id qđ ius cōe excipiēs plures casus nō ꝙ hoc includit alios casus a iure exceptos.in.c.ad audientiā.nu.2.de cle.nō resi.fo.22.

5 Statuta ḡtūcūq̄ odiosa sunt interpretāda vt aliquid operentur vltra ius commune.in.c.pastoralis.nu.2.de appel.fo.120.
Statutum tollens appellationem a sententia intelligitur a diffinitiua tantum qꝛ appellatione sententie venit diffinitiua: si vero tollit appel. simpliciter.tunc intelligitur ab omni sententia.ibi.nu.6.

2 Statuta laicoꝝ cōtra leges imperatoris valent sed statuta clericorum cōtra canones nō valent.Ant.de bu.in.c.i.nu.3.de transla.prela.fo.17.

5 Statutum faciens mentionem de appellatione non comprehendit appellationē extraiudicialem in odiosis: secus in fauorabilibus.in.c.cū sit romana.nu.5.de appel.fo.90.

7 Statutū quantūcūq̄ generale restringitur ad habiles ꝛ subditos ratione potestatis statuentis.in.c.a nobis.nu.4.de sen.excō.fo.169.
Statutum laicorum imponens penam prorogātu iurisdictionem potestatis non extenditur ad clericos.ibi.
Statutum ꝙ non possint vendi immobilia in non subditos non extenditur ad clericos non subditos.ibi.nu.5.
Statutum certi loci apponens certam penam an afficit non subditos delinquentes in loco data scientia statuti.ibi.nu.6.
Statutum an liget non subditos delinquentes in loco statuti ꝛ ignorātes statutum.ibi.nu.9.
Statutum vel sententia an habeat vires vltra tempus disponentis statuentis vel iudicantis.ibi.nu.12.
Statutum factum a capitulo sede vacante durat etiam citato episcopo nisi expresse renocet.ibi.

6 Statutum ꝙ mulier non contrahat sine consensu propinquorum si non sunt cōsentire non motiuo iusta causa poterit iudex prestare consensum in.c.tue fraternitatis.nu.3.de cle.non resi.fo.21.

1 Statutum recipit interpretationē a iure cōmuni et si est ecclesiasticum recipit interpretationem a iure canonico si est laicorum a iure ciuili.in c.ex literis.nu.5.de consti.fo.39.

6 Statutum penale extenditur etiam ad additionem factam predicto statuto.in.c.de multa.nu.18.de preben.fo.36.

☞ Lorse. Ego adduco Lapū qđ refert ꝛ sequit̄ do. Cardi.in cle.statutū. in.ij.col.in ver.tertio oppo.vbi dixit ꝙ si aliqui statuto fit aliqua additio idē iuris intelligit repetitū in additione qđ erat in statuto quo ad pena ꝛ quo ad alia.quod sing.est notā.fm.d.Cardi.ibi:ꝛ est ratio qꝛ id quod venit per modum addendi fit pars illius cui additur.l.sed si manente.ff.de preca.ibidē dicitur in iurisdictione prorogata qꝛ habet naturam prime;vt no.de offic.delega.c.§.D.ꝛ.E.Ego als in notabilibus meis in litera.A.super verbo additio:dixi ꝙ hoc videbatur valde durum ꝛ rigorosum;ꝛ allegabam glo.in.d.cle.quoniam.§.fi.in verfi.sanctioni.vbi sanctio illa est penalis et papa facit additionem illi sanctioni.ꝛ tamen glo.ibi dicit ꝙ illa additio nō erit sanctio:quasi velit quod cum sanctio sit penalis additio nō erit penalis adeo ꝙ pena apposita in sanctione non videtur habere locum in additione.per not.ij.dist.in summa.erit autem in additione locus pene arbitrarie ex quo certa nō statuitur.de offi.delega.c.de causis.l.j.§.ait pretor.ff.de iure delibe.l.i.

§.expilatores.

ℌ.expilatores.ff.de effrac.ꝛ expila.nã pena nõ ꝺz excedere ꝑpuũ casus ℌ.pene.de peni.di.i.ꝛ odiosa restingi debẽt.nõ ampliari.ff.de reg. iur. lib.vi.c.odia.i.cũ gdã.ff.de libe.ꝛ postbu.cũ fi.Addo ꝙ sing. ꝺ rit Jo. an.in.c.dispẽdia.de referi.li.vi.ꝙ ex identitate rõnis ꝺz extẽdi 2stitutio ſz nõ pena cõstitutionis:refert ꝛ sequit.d.Abb.in.c.i.de loca.nu.13.Itẽ pena nõ ꝺz imponi nisi a iure exprimat.gl.ꝛ ibi Abb.i.c.fi. de iure pa. nu.8.gl.xv.q.viij.in sum.tex.i.l.ar si qs.ℌ.idẽ labeo.in ℌ.cũ in eũ pena statuta nõ fit.ff.de reli.ꝛ sump.fu.opti.facit ter.l aut.de nõ eli.scõo nu. in ꝑn. ver. nõ est.l.tale qđ dicens.ꝛ ꝺ rit.d.Abb.in.d.c.fi.ꝙ pena nõ ꝺz extẽdi p identitatẽ rõnis.p.d.ℌ.pene.facit qõ no.Jo.an.in regula odia. ꝛ in regula in penis.de reg.iur.li.vi.cũ ergo in additione facta ad statu tũ nulla mẽtio fit de pena. ergo nõ ꝺz imponi.iponẽ ergo pena extra ordinaria p.d.c.de causis.cũ fi.cũ pro cõcordia putaui sic posse vici qõ aut statuẽs apponit aliqõ verbũ in additione qõ esset repetitiuũ oĩm ꝓcedentiũ ꝛ existentiũ in statuto.ꝛ tũc pena vſ repetita ꝛ etiã alia.ꝛ ita ꝓcedat gl.ꝛcõis opi.scribẽtiũ.i.d.c.de multa.ꝛ opi.Lap.ꝛ Car.i.d.cle. statutũ.aut nõ apponit aliqõ ꝑbũ repetitiuũ.ꝛ tũc sec⁹.ꝛ ꝓcedat opi. gl.ꝛ doc.in.d.de.qñ.ℌ.fi.in ꝑ.sanctioni.ꝛ credo hãc 2cordiã iuri ꝛ eqtã ti 2sonã esse.ꝛ videnꝫ eã sentire doc.i.c.de multa.ꝛ de ꝑbo addere:vide Alb.de rosa.i suo dictionario.in ꝑ.addere: cã 2cor.de qb⁹.vt ibi p cũ.

6 Statuta disponentia circa turamentum sunt ipso iure nulla. in.c.mu. nu.8.de deci.fo.150.

1 Statutũ laicorum cõuincens vsurarios ex certis cõiecturis non valet. in.c.que in ecclesiarum.nu.10.de constitu.fo.24.

1 Statuta 2dere est iurisditiõis.i.c.cũ 2sueturdinis.nu.6.de 2sue.c.f.101.

4 Statutũ allegãs nõ tenet edere totum volumẽ statutorum ꝛ quid in in

1 strumento.in.c.contingit.nu.2.de fide instru.fo.101.

3 Statuta requirentia solẽnitates in contractu non habent locum in con tractu ad pias causas celebrato sed an in gestis per clericos.in.c.quod clericis.nu.16.23.26.29.de fo.compe.fo.68.ꝛ seq.

Statuta loquẽtia de instrũis guarentigiatis execution̄i mãdatis habent locũ in vtroq; foro ꝛ ipsonis ecclesiasticis.in.d.c.qõ clericis. nu.18.e.ti.

Statutũ prohibens quosdam cõtractus ligat etiam clericos cum lai co contrahentes.ibi.nu.28.ꝛ.30.fo.69.

Statutũ loquẽs de rebus nõ extenditur ad res clericorum nec forensiũ ibi.nu.33.ꝛ.34.

Statutum laicorum in modo procedẽdi in causis nõ ligat iudicem ec clesiasticum etiam quasi laicus litigat coram eo.nu.32.ꝛ.35.

Statutũ qõ nõ ligat ecclesiã minime in eius fauorẽ ligabit.ibi.nu.38.

Statutũ qõ emanauit ante clericatũ ligat clericos qñ ius agendi cau satur ex facto clerici.ibi.nu.13.ꝛ.39.

Statutũ quod stantibus masculis femina non succedat an habeat lo cum in femina ingressa monasterium.ibi.nu.40.

Statutum quod ingrediens religionem non succedat non valet.ibi.

Statutũ ꝙ stantibus masculis vsq; ad talẽ gradũ femina non succedat habet locũ etiã si vltra illũ gradũ reperiat masculꝰ clericꝰ.ibi.nu.42.

Statutum laicum in fauorem ecclesiarum an valeat.ibi.

Statutũ ꝙ non petens debitũ per tantum tẽp̃s non possit amplius pe tere quomodo intelligatur ꝛ an liget clericos ꝛ quid de statuto presu mente simulattionem contractus.ibi.nu.43.ꝛ.44.fo.69.ꝛ seq.

6 Statutorum transgressor ꝛ ea non obseruans ex contemptu peccat mor taliter.in rub.nu.12.de obser.ieiu.fo.218.

7 Statutũ ꝙ quicunq; duxerit bomĩnẽ ligatum lucratur tantum:nõ va let nisi ille fit bostis ciuitatis statuentis.in.c.i.nu.1.de fur.fo.109.

5 Statutũ ꝙ declinãs iurisditionẽ secularẽ tanq̃ clericꝰ ꝺz intra tñ tẽp̃s docere de suo clericatu nõ valet.in.c.cũ sit romana.nu.11.de app.fo.90.

7 Statutariam penam an incurrat ille qui minus punitur ex aliquo de licto.c.referente.nu.4.de delic.pue.fo.122.

5 Statutũ loquẽs de muliere vtrũ possit cõtrahere nõ extendit̃ qn̄ pos sit quasi ℌhere ꝛ sic hereditatẽ adire.in.c.qua frõte.nu.4.de app.f.101.

6 Statutũ puniens delictum cõmissum intra decem annos an compre hendat qui est in decimo anno.in.c.i.nu.4.de cle.coning.fo.14.

6 Statutũ vel constitutio ligans clericum ad quotidie celebrandum nõ valet.in.c.consuluisti.nu.1.de cele.mis.fo.209.

7 Renocato statuto nõ censẽt renocarꝰ effectꝰ iã cessat̃ ꝑ statutũ nec ap probatꝰ actus ℌ antiquũ statutũ.in.c.nõ ꝺz.nu.14.de ℌsan.ꝛ affi.fo.34.

1 Statutum factũ a non habente potestatẽ est ipso iure nullum. in.c.que in ecclesiarum.nu.1.ꝛ nu.10.de constit.fo.23.

Statuta laicorũ non possunt disponere aliquid super rebus ecclesie:li cet aliquo respectu ipse res spectent ad laicos.ibi.nu.2.

7 **Sterilitas** non cõsideratur ex hoc ꝙ nõ fuerit recollectũ semẽ sed si aliter fuit sterilitas in non recolli gendo fructus consuetos.in.c.propter.nu.12.de locato.fo.87.

Sterilitas magna vel parua quando dicatur.ibi dem.

5 **Stilus** curie romane est seruandus data contrarietate cano num in.c.illud autem.nu.1.de prescrip.fo.26.

1 Stilus romane curie facit ius.in.c.bone memorie.el.i.nume.12.de po stu.prela.fo.112.

1 Stilus curie si non est seruatus in literis litere sunt surrepticie.in.c.la crosan.nu.1.de elec.fo.174.

7 Stilus curie si omittatur in literis litere reddunt suspecte.in.c.ad bea nu.2.de sen.excom.fo.177.

1 Stilus curie facit ius ꝛ potest allegari in decisionibus causarum.in.c. ex literis.nu.6.de constitu.fo.39.

2 Stilus curie nõ est tradẽdus semp in crẽplũ qñ aliqđ dispẽsative ope ratur preter iuris regulas. Ant.in.c.vnico.nu.5.de scru.in.6.fo.141.

5 Stilus curie si nõ seruat ilẽis reddunt false.in.c.ℌ.nu.5.de ꝑscri.fo.22.

3 **Stipulatio** alteri facta ettiam de iure canonico non valet. in.c.fi.nu.16.de confes.fo.227.

7 Stipulatio pene nedum inter ipsos contrahentes non valet:sed etiam inter ipsorum parentes.in.c.gemma.nu.3.9.de sponsa.fo.11.

1 Stipulari alteri in emo potest et an hoc procedat de iure cano.in proe. Grego.nu.25.

2 Stipulari alteri an possint vicini presbyteri ꝛ prelati habẽtes iurisdi tionem.in.c.pastoralis.ℌ.preterea.nu.5.de offi.ordi.fo.118.

2 Stipulari an quis possit alteri de iure canonico.in.c.cõstitutis.nu.7. de procu.fo.145.

6 Stipulari alteri possunt notariꝰ ꝛ oĩes magistratus.in.c.dudum.in. 11.de conuer.coning.fo.172.

2 Stipulari alteri qs põt de iure canonico qñ verba stipulationis sunt concepta in personã stipulatoris.in.c.dilecti filiꝫ.nu.16.de arbi.fo.170.

7 **Studia** literaria an possint constitui in omni loco.in.c.quã to.nu.3.de magi.fo.84.

3 Studere vel 2sulere an sit licitũ dieb⁹ festis.i.c.i.nu.4.de ferꝫ.fol.137.

℣ Corse.Vide Alo.in sum.de fer.ꝛ Ray.de foxi.in pe.ffor.Hic.de nea po.in ꝑn.ant.Alb.de rosa.ꝛ Rapha.fulg.in.l.ꝫ.C.de fe.do.Car.ꝑde. bispa.ꝑDan.de lea.d.Ant.d.Arebi.de cõse.di.iꝫ.c.ieiunia.Ang.in.l. pe.ff.de fe.post Guil.de cu.ibi ꝑde.an.in.l.ꝫ.C.de fe.in suis repor tatis vbi refert Jo.an.post ꝑde.in.d.c.i.Jo.de imo.in rub.ꝛ in co.ritu. bea.Tho.ꝫ.ꝫ.q.cxxꝫ.ar.iiꝫ.ꝛ.q.xij.arti.ii.Ja.alua.in pladẽs feu.do. meũ Bard.plen⁹ in rub.de fe.ꝛ cõis 2clusio doctoꝝ est ꝙ licitũ sit stu dere ꝛ legere dũmodo cesset lucri spes:et dũmodo vacet debitis bonis diuinis ꝛ offiĉs cũdo ad ecclesiã ꝛ talib⁹ dieb⁹ necessitate inadente pu to doctores posse cõsulere ꝓ expediẽdis forẽnibus fm .d.Ant.in.d.c.i. putat tñ do.meus in.d.rub.ꝙ de tali lucro talib⁹ dieb⁹ acqsito deberet cõsulẽs aliqua portione facere parochie sue ꝛ si sua parochia abundet deberet largiri pauperib⁹ illi⁹ parochie.si pauperes nõ sunt in illa pa rochia tenet exhibere parochie vicine vel paupib⁹ illi⁹ parochie.ar. c.ℌ.de fer.vnũ tñ dicit Jo.de imo.in.d.c.i.ꝙ fisciolari nõ sufficit vide re lectiões sibi lectas in hebdomada ꝙ tũc necessitas est ꝙ illas videat dieb⁹ ꝺficis.qõ mihi plz.qz res non patit dilationẽ:qz bone memoria labilis est:vt dicit gl.in.l.peregre.ff.de acq.pos.ꝛ in.c.cũ adeo.de relcr. ꝛ.c.porrecta.de ꝛ ꝛ.vti.vel inuti.ꝛ i.c.illud.de cle.cregõ.mini.facit.i.ꝫ. ibi oĩm habere memoriã ꝛc.C.de vete.iur.enu.ꝛ.c.preterea.xxiiꝫ.distin.

1 Studiũ si bo die exigeret̃ in aliqua ciuitate haberet omnia priuilegia autorizate habita licet in alĩs studiꝫ non seruentur.in.c.cum olim.nu me.8.de consue.fo.98.

3 Studere licitum est diebus feriatis in bonorẽ dei.in.c.licet tam.nu.2. de ferꝫ.fo.138.

7 **Stuprans** virginẽ tenet eã dotare ꝛ in vxorem ducere vel si nõ vult vxorẽ ducere debet dotare siue spon te siue non hoc per petrauerit.in.c.i.nu.1.ꝛ.2.de adul.ꝛ stu.fo.104.

7 Stuprum per vim commissum quo punitur tam fm leges q̃ fm cano nes.in.c.peruenit.nu.5.de adul.ꝛ stu.fo.104.

7 Stuprans virginem si non vult ipsam in vxorem corporaliter punitur vltra dotem.in.c.peruenit.nu.1.ꝛ.3.de adul.ꝛ stu.fo.104.

7 **Subarrhatio** est despõsatio facta mutuo consensu in terueniente per immissionem annuli.in c.tue nobis.nu.7.de despon.impu.fo.16.

2 **Subdelegatus** potest punire impedientem suam in risditionem.in.c.ex literis.nuñ.1.de offi.deleg.fo.94.

2 Subdelegatus a delegato principis nõ censetur delegatus principis: ꝛ ideo nõ potest iterum subdelegare.in.c.super questionum.ℌ.si vero. nu.2.de offi.dele.fo.91.

2 Subdelegatus delegati pape nõ põt recusari sine legitima causa.in.d. c.super questionum.ℌ.si.nu.2.fo.92.

Subdelegatus si recusetur an iurisditio reuertatur ad delegãtem.ibi dem.nu.3.

5 Subdelegatus vtrũ possit causas subdelegare.in.c.cum bertoldus.nu me.19.de restitu.fo.70.

2 Subdelegatus postq̃ cepit in causa cognoscere nõ potest per delegan tem amplius remoueri.in.c.venerabili.nu.1.de offi.deleg.fo.100.

2 Subdelegatus an possit cognoscere an sua sit iurisditio.in.c.cũ te con sulente.nu.4.de offi.deleg.fo.81.

7 **Subdiaconus** matrimoniũ cõtrahere non põt.in.c. ex literarũ.nu.1.qui cler.vel vo.fo.21.

7 Subdiaconatus est sacer ordo.in.c.i.nu.6.qui cle.vel vo.fo.21.

2 Subdiaconatus est sacer ordo ꝛ impedit ꝛ dirimit matrimoniũ. Ant. in.c.fi.nu.1.de bigã.fo.64.

Sufficiẽtia alicuius bãſicꝫ probãt ex nobilitate ſcientia ⁊ dignitate. in.c.cũ adeo.nu.3.de reſcri.f.59.

Subditi non tenẽtur obedire ſuperiori ſchiſmatico.in.c.qꝛ diligentia.nu.3.de elec.fo.120.

7 Subditus ſi accuſat ſuperiorẽ an poſſit ſuperior opponere de crimine in.c.nulli eꝑom.nu.7.de accu.fo.52.

3 Subditor̃ iteꝛeſt ſi mutare dñꝫ.i.c.exꝑoſuit nobis.n.17.de dila.f.137.

3 Subditi nõtenent parere ſupiori ꝫ legẽ dei.i.c.ſi.nu.2.de ꝓſcri.fo.44.

3 Subdit⁹ nõ ꝺi aliqs eſſe alicui iudici rõne delicti vel ꝯractus ſi ratione domicilij ⁊ originis ſic.in.c.ꝓpoſuiſti.nu.2.de foro compe.fo.87.

3 Subdit⁹ verũ poſſit ad ſui voluntatẽ eligere ſeu iuriſdictione ſui ſuperioris vtentes onera.in.c.ꝓpoſuiſti.nu.7.de fo.compe.fo.87.

7 Subditi non debent fidelitatẽ dño excõmunicato qui abſolui̇untur ab eius debito ſi monitus non paruerit eccleſie ⁊ ipſo iure tales ſubditi ſunt liberati.in.c.grauẽ.nu.1.6.8.de penis.fo.157.

3 Subditi non obedientes ſuperiori videtur ipſum ſpoliare quaſi poſſeſſione iuriſdictionis.in.c.olim inter.nu.15.de reſti.ſpo.fo.190.

5 Subditorum intereſt nõ mutare dñm ideo poſſunt ſe opponere ne mutent dñm.in.c.cum ſuper.nu.17.de re iudi.fo.68.

2 Subditus an poſſit conueniri in cauſa ſubiectionis non certiorato domino.in.c.ꝯ.nu.16.de reſtit.in inte.fo.156.

7 Subditi dicunt largo mõ familiares.in.c.ſi vere.n.6.de ſen.exc.f.174.

3 Subditus quis ꝓprie non dicitur rõne rei contractus vel delicti. in c.i.nu.5.de foro compe.fo.48.

5 Subditor̃ intereſt nõ mutare dñm. in.c.ad audiẽtiã.nu.13. de ꝓſcri.f.31.

7 Subditus relinquens extra territorium ſtatutes an ligetur pena ſtatuti ſui.in.c.a nobis.nu.11.de ſen.excom.fo.169.

3 Subditi quo caſu poſſunt priuare dñm ſuis iuribus.in.c.verũ. nu.30. de foro compe.fo.64.

5 Subditorum intereſt habere bonum prelatum.in.c. de priore.nu.1. de appellationibus.fo.105.

3 Subdit⁹ an teneat corriger ſuũ ſuperioꝛẽ.i.c.nouit ille.nu.38.ꝺ iud.f.35.

5 Subditi an ſint moleſtãdi ſine conuenienti ab his qui pretendunt habere intereſſe.in.c.auditis.nu.19.de preſcrip.fo.34.

Subditorum intereſt non mutare dñm ⁊ dñorum intereſt non mutare ſubditos.ibi.nu.20.fo.35.

Subditus ſcientibus vel ignorantibus an preiudicet dño tranſigendo vel aliter componendo de feudo.ibi.nu.21.

Subditus non poteſt preſcribere ne preſtet obedientiam ſuperiori ſed iura ſuperioꝛitꝫ bene poteſt preſcribere.ibi.nu.22.

5 Subditi nullo tempore preſcribunt obedientiam dño.in.c.cum non licet.nu.1.13.de preſcrip.fo.29.

7 Subditus qui certo caſu poteſt diſpenſari per dñm nõ intelligitur de caſu qui obuenit anteq̃ eſſet ſubditus niſi de hoc expreſſe caueatur.in c.cum illorum.nu.3.4.de ſen.excom.fo.174.

8 Subdit⁹ ſiue ſit monach⁹ vel quicũq; ſi accuſat põt ſuperioꝛ cõparere pro ſuo intereſſe ⁊ imo etiã tertius in fauorẽ reipub.põt admitti ad defenſionẽ accuſati abſentis.in.c.illa preꝓpoſitum.nu.4.de accu.f.152.

☞ Coſcens. Quoad primũ dictũ ad ducq̃ volunt Jo.an.in fi.an.c.licet cauſam.quẽ refert ⁊ ſequit ibi Abb.nu.13.ver.vlt.no.de ꝓba. ⁊ qõ volunt Jnno.in.c.dilecti.de appel.⁊ glo.in.c.autoritate martini. de cõceſ. preben.lib.vi.⁊ Barto.in.l.i.ꝯ.fi.ff.de iniur. vbi diſputat an competat actio dño pro iniuria illata ſubdito ſeu vaſallo.alleg. Jnnoc.in.d.c.dilecti.facit quod volunt Bal.in rub.de cau.poſ.⁊ ꝓpꝛie.⁊ in.c.i. de reſti. ſpo.⁊ in.l.i.in.ſſ̃ꝫ.q.ff.de rerũ diui.⁊ in.c.i.⁊ in ꝯ.ꝯ.de leg.conra.⁊ in l.imperialẽ.ꝯ.preterea.de probi.feu.alie.per Fed.Doſt.in.c.auditis. de ꝓſcri.Jnn.in.c.ſi.de maio. ⁊ obe.do.mens.in.c. cũ deputati. de iud. per illũ ter. vide ter. ⁊ ibi do. Domi.in.c.ad apoſtolice.de re iud.lib.vi.

7 Subditi habent preſumptionem pro eis q̃ quicquid faciant pro dño faciant coacti.in.c.quod latenter.nu.2.de regu.iur.fo.190.

5 Subditus ab alio iniuſte detentus poteſt a dño repeti.in.c.dilectis.nume.4.de appel.fo.123.

5 Subditus tenetur obedire ſuperiori licet ipſe ob hãc appellauerit frivole.in.c.cum parati.nu.17.de appel.fo.100.

7 Subditus ſi accuſauerit ſuum prelatum ſuperiorem de crimine nõ poteſt raliter accuſatus vel denunciatus inchoare aliquod negotium cum ſubdito per quod impediatur principalis negotiꝫ proſecutio.in.c. olim. nu.1.de accuſa.fo.66.

3 Subditus non tenetur reſpondere dño ſuper cauſa priuilegiata. in.c. ceterum.nu.4.de iudi.fo.19.

6 Subiectus reſpectu veniẽdi ad aliquẽ actũ preſumitur quis quando plures vocatus venit.in.c.dilectus.nu.8.de capel.mona.fo.188.

7 Subiectus alteri non poteſt in legitimatione filij alicui ſe ſubiicere.in c.per venerabilem.nu.11.⁊.23.qui fil.ſint legi.fo.42.

2 **Subiciens** ſe gratie miſericordie aut voluntati alterius quid operetur iſta ſubmiſſio. Anto. in.c.venies.nu.5.de cenſu.fo.33.

5 **Subſcribere** debet quis ſe manu ꝓpria ſi ſcit ſcribere: alꝫ ſecus. in.c. cum inter.nume.18. de reiudica.fo.62.

6 **Subſidium** charitatiuũ an ⁊ quo caſu poſſint cogi ſubditi ad ſoluẽdum epo.in.c.cum apoſtolus.nu. 5.de cenſi.fo.200.

Subſidium charitatiuum nõ poteſt peti ab inferiore prelato ꝙ ſit eꝑs niſi conſuetudo aliud obſeruet.ibi.nu.6.

6 **Subſtantia** actus ſi cõſiſtit in pluribus requiruñ oĩa illa plura ⁊ nõ ſufficit ſi vnum interueniat: alꝫ actus ruit.in.c.non vt apponeres.nu.3.de baptiſ.fo.215.

7 De ſubſtantia dicit id ſine quo actus ſubſiſtere nõ poteſt.in.c.tua nos. nu.10.de ſponſa.fo.10.

7 Subſtantia quid ſit.in.c.ſi.nu.4.de cõdi.appo.fo.120.

2 Quid dicatur de ſubſtantia alicuius.in.c.inter corporalia.nume.11. de tranſla.epi.fo.4.

6 **Subſtitutio** cõpẽdioſa facta per verbum cõmune poſt pubertatem trahitur ad fideicommiſſariã. in.c.raynutius.nu.6.de teſta.fo.124.

Subſtitutio cõpendioſa poteſt fieri ſine illis verbis quandocunq; ⁊c. ſed poteſt fieri ſi ablaq̃ liberis decederet.ibi.

Subſtitutionis ſpecies quot ſint ⁊ earum exempla.ibi.nu.14.

Subſtitutio compẽdioſa facta a milite an poſt tẽs pubertatis q̃d bona filij matre exiſtẽte i medio trahat ad fideicõmiſſariã.ibi.nu.16.f.132.

Subſtitutio cõpendioſa facta a pagano per verba directa filio impuberi intra tẽpora pubertatis valet iure directo poſt vero vt fideicõmiſſaria licet legiſte teneant q̃ extinguatur.ibi.nu.17.⁊.21.

Subſtitutio compẽdioſa facta a pagano per verba cõia intra tempus pubertatis eſt directa poſt vero eſt obliqua.ibi.nu.18.⁊.20.

Subſtitutio cõpendioſa facta a pagano per verba obliqua omni tempore eſt fideicommiſſaria.ibi.nu.19.

1 Subſtitutio facta filio ſi deceꝺeret ſine filijs ab eꝑo legitime ꝓcreatis expirat ſi filius ingrediatur monaſterium.in repe.c.eccleſia ſancte marie.nu.35.de conſti.fo.36.

6 Subſtitutio facta de patre ⁊ filio nõ cẽſetur facta ordine ſucceſſiuo ſed vt equaliter ⁊ eodẽ tꝑe eueniant.in.c.raynutius.nu.5. de teſta.fo.124.

☞ Coſcetus doctor excellentiſſimus. Verum per iſta verba inſtituo mutuo beredem, et ſi fine liberis deceſſerit ſubſtituo ei ſempronio. liberi mutuo videant vocati ex teſtamẽto adeo q̃ filij ſint in diſpoſitione ⁊ nõ in conditione ⁊ argumentabor primo ad partẽ affirmatiuã. deinde ad partẽ negatiuã. tertio ſubnectam veram ⁊ magis communẽ opinionem.

¶ Primo q̃ dicti liberi veniant ex diſpoſitione teſtatoris: arguo ſic. verba enuntiatiua et conditionaliter prolata diſpoſitionem inducunt ita probatur in.l.ꝯ.ff.de colla.bono.

¶ Scõ ꝓbat ꝓ.l.vnũ ex familia.ꝯ.fi.ff.de leg.ꝯ. vbi verba enũtiatiua relata ad beredẽ ipſius exꝑeſſe nõ importãt fideicõmiſſum. ãꝰ ſufficit q̃ importent cõiecturaliter. ita ergo in ꝓpoſito verba fideicõmiſſarie ſubſtitutionis relata ad beredem cuius exꝑeſſe non ſonent in fideicõmiſſum liberis eſſe reſtituendũ. ñ q̃ videnẽ fauore eorũ verba prolata debent tacite intelligi eſſe vocati per fideicommiſſum.

¶ Tertio ꝓ hac parte videt caſus apertus in.l.lucius.ff.de bere.inſtitu. vbi eſt exꝑeſſum q̃ teſtator grauãs fratrẽ reſtituere hereditatem ſub conditione ſi deceſſerit ſine liberis a ꝛito ſenſu.ſ. liberis exiſtẽtib⁹ cenſef illos permiſiſſe ſubſtituto.ſ.vt liberi iure fideicõ. veniãt ad hereditatem ipſius fratris teſtatoris: nõ aũt vt ab inteſtato ſuccedãt eorum patri ⁊ probat aperte.in.d.l.lucius. cuius verba hec ſunt. nam prudẽs conſilium teſtãtis animaduertit. non enim fratrem ſolum beredẽ prẽtulit ſubſtitutis: ſed etiam eius liberos.

¶ Quarto ꝓbat q̃ illa verba ſi ſine liberis deceſſerit ſubſtituo ⁊c. habent a ꝛito ſenſu ablatiuos abſolutos in ſe.l.a teſtatore.ff.de cõdi.⁊ de mon. ſed ablatiui abſoluti ꝓlati ab eo qui b⁊ poteſtate granãdi induunt fideicõmiſſum.l.fideicõmiſſum.ꝯ.cum eſſet.ff.de le.ij. ergo ⁊c.

¶ Quinto probat per.l.ex facto.ff.ad treb. vbi ſi mater filiũ inſtituat ⁊ grauat de reſtituẽdo hereditatẽ titio ſub cõditione ſi ipſe filius ſine liberis deceſſerit ⁊ filius poſtea in infinita deponet ⁊ liberos ſuſcipiat: ſi queraꝝ an excludãt fideicõmiſſarius ꝓ tales liberos diſtinguit ibi. aut iſti liberi fuerũ cõcepti ante deportationẽ ⁊ excludit fideicõmiſſarius aut poſt deportationẽ. ⁊ tũc ſecus: ergo ſequit q̃ tales liberi vocantur ex teſtamento per fideicõ. ad hereditatẽ dicte eorũ matris teſtatis: non aũt vocant ſolũ ad hereditatẽ aditã a patre: qm̃ ſi vocarent ſolũ ab inteſtato ad dictã hereditatẽ acquiſitã patri: iuriſcõſultus ibi nõ feciſſet illam diſtinctionẽ imo preciſe reſpondiſſet negatiue. ſ. q̃ liberi ipſius deportati non excluderent fideicõmiſſum: q̃ illo iure deportatus non potest habere beredem ex teſtamento nec ab inteſtato.l.deportati. C. de bonis dã. l.deportatorum. C. de pe.

¶ Sexto de hac queſtione videtur caſus non cauillando literam in.l. filiuſſami. ꝯ.cũ quis. ff. de leg.j. vbi formaliter dicit q̃ ſi qs ſit rogatus per fideicommiſſum reſtituere ſi ſine liberis deceꝺeret qõ ſi ſuperuiuerint liberi patris cõditio videtur deficiſſe. ⁊ ſic fideicõmiſſarius excluꝺetur: nec queritur an ſint beredes patris. ex quo infertur q̃ liberi exteꝛ venũt iure fideicõmiſſi. quoniã ſi venirent vt beredes patris ab inteſtato non poſſint hereditatẽ paternã repudiare ſcz quatenus hereditas paterna continet bona dicti teſtatoris grauantis: vt in.l.i.⁊.ſi.C.

de acquir. here. cuius tamen contrarium aperte dicit ille ter.

¶ Septimo probat per. l. cũ acutissimi. C. de fideico. & in. l. cũ auus. ff. de condi. & demon. in quibus dicitur q̃ qñ auus instituit filiũ & grauat eum de restituendo per fideicõmissum tertio post mortẽ ipsius filij intelligit grauasse sub tacita cõditione si decesserit filius sine liberis: vñ si liberi ætat ventũ ad hereditatẽ excluso substituto ex presumpta voluntate testatoris defuncti: que est vt nolit in sua hereditate extraneos suis descendentibus preferre. Intelligit ergo qõ isti liberi veniant per fideicõmissum: si enim venirent iure institutionis ab intestato tũc non excluderẽt substitutũ ex tacita mẽte testatoris: sed ex tacita volũtate patris q̃ est si ab intestato decedit q̃ videant velle ad eius hereditatẽ venire proximiores. l. cõficiunt. & l. si quis cũ nullũ. ff. de iure codi. Sicut ergo in casu. d. l. acutissimi. hoc operatur illa substitutta conditio si decesserit sine liberis illud idem operatur in casu nostro expressa. arg. l. cum quid. ff. si cer. pe. & l. triticum. ff. de ver. obli.

¶ Octauo facit optimus ter. in. l. pater nubenti. ff. de do. colla. vbi videtur casus expressus q̃ pro fideicõmissariꝰ sumitur argumentũ a contrario sensu. & sic a Zilo sensu cõditionis resultat dispositio legati seu fideicõmissi. Ita ergo in proposito si cũ liberis decedat inducit fideicõmissum restituendũ liberis ex tacita mẽte testãtis. facit etiã ter. in. l. j. C. de cõdi. inser. vbi illa cõditio si sine liberis decedat deficit ppter nepotem ad quẽ hereditas testatoris fuit devoluta & hoc nõ ex tacita voluntate testãtis volẽtis nepotẽ ad hereditatẽ suã venire. & hãc opi. tenuit Bal. in. l. j. in lectura antiqua. C. de cõdi. inser. & idem tenuit ibi Sali. post Old. & Lud. ro. in. l. si cum dotem. in prin. ff. sol. matri.

¶ Nono hoc idẽ pbare videt p no. p Bar. in. l. gallus. in prin. ff. de lib. & posth. & in. l. si quis cũ. j. ff. de vulg. & pup. & in. l. co here di. j. ff. p illũ ter. eo. ad. vbi cõcludit q̃ per hoc verba cõditionaliter plata. si filiꝰ meus me vivo moriatꝰ nepotẽ instituo vt esse filius instituaꝰ ita dicam? in proposito nro q̃ filij intelliguntꝰ vocari ex tacita volũtate testatoris.

¶ Decimo pdicta cõclusio pbat per. l. etiã. j. liberis. ff. de bo. lib. vbi ter. dicit nõ male videri testũ liberũ si scripserit. si filiꝰ meus me vivo moriatꝰ patronus heres esto ergo videt ibi a Zilo sensu cõditionis induci institutionẽ. & sic vt filius instittutus censeatur vtvq; heres sit si testante vivo non moriatur. alias eũ secus si diceremus testamẽtum fuisse nullũ ex quo filiꝰ repiret se ẽ tertiũ: vt in. l. j. ff. de inoff. testa. & in. l. testa.

¶ Undecimo pbat p no. p Bar. in. l. si filius. ff. ad tertu. & in pluribus cõclusis per eũ redditis. & Bal. & Sali. in. l. si. C. de lib. prete. vbi cõcludunt q̃ statuto disponẽte q̃ stantibus masculis femine nõ succedant q̃ licet verba ablatiui casus inducãt cõditionẽ: vt in. l. a testatore. ff. de cõdi. & demõ. & in. l. in ratione. la. j. & tã. & ff. ad. l. fal. & in. l. sticho libertas. ff. de sta. libe. & in. l. vnica. C. qñ non pe. par. masculi tñ intelligũtur per illud statutũ vocata. qñ exclusio femĩnarũ est cõclusio masculorũ vt tradit in dictis locis. & p Bal. in. l. j. C. de in ius voc. Sic etiã in terminis nostris si sine filijs decesserit. per que verba tã primo q̃ vltimo loco substituti videntur lege excludi. & pdicti filij videnꝫ tacite vocati si supersunt ex quo ipsos predilexisse videt. parũ enim prodest substitutos excludi ab hereditate instituentis per superexistentiã filiorum nisi filij superextantes alicui ex institutis ad hereditatẽ vocarent: facit qõ no. in. c. si post mortẽ. j. liberi. ff. de contratabu.

¶ Duodecimo probat q̃ lz alias testator qũcunq; in testamẽto loquatur. & aliud velit: vel gd omiserit voluntate & ipsius iudicũ ex cõiecturis interpretantur. & pcipue in substitutionibꝰ: vt in. l. cũ pponebatur. fãcta gl. ff. de leg. j. & per ea q̃ tradunt per Bar. & in. l. si seruus pluriũ. j. ff. de leg. j. vñ ex verbũ directũ ex cõiecturata mẽte testatoris facit obligari. l. scenola. l. ex facto. in prin. ff. ad treb. & l. filiusfa. j. vt qs. ff. de leg. j. Licet ergo testator verbis nõ expresserit ipsos filios ad hereditatem eos vocãdo. sed solũ dicẽdo si sine filijs decesserit tñ ex cõiecturata mente ipsius testatoris censẽtur vocati. facit etiã qõ no. per Jaco. but. & Bal. in. l. scenola. & in. l. gallus. j. quidã recte. ff. de lib. & posth. & in. l. si alij. ff. de vsu. de nã talis cõiecturata volũtas testatoris regulat cõditiones vt de sui natura suspẽdentes & non suspẽdentes ecclesie. vt in. l. vter ex fratribus. ff. de condi. insti. & ibi per glos. Bar. & Bal. tradit glos. in. l. in executione. j. ff. ff. de ver. obli. & in. l. cum anus. ff. de cõdi. & demon. & in. l. cum acutissimi. C. de fideicom. cum simi.

¶ Tertiodecimo pro pdicta conclusione videt casus. in. l. gnaliter. j. cũ aũt. C. de insti. & subst. sub cõdi. facit. ibi vũ ter. dicit nõ esse veri simile patrẽ si de nepotibus cogitauerit talẽ feciss̃e substitutionẽ humanitatis intuitu hoc latius & pinguius in terpretandũ esse credimus. & ibi nulla liberorũ eorũ conditione facta. & ibi intellige quanescere substitutionẽ ex quo ipsi filij intelliguntur a testatore vocati: vt in. l. si titio. j. in anus. ff. de leg. j. & plene p Bar. in. l. j. ff. de vul. & pup. Si ergo in terminis illius. j. vbi verba pdicta non sunt apposita. & si sine liberis decesserit: tñ intelliguntꝰ a testatore per fideicõmissum vocati fortius hoc est in terminis nostris in quibus talia verba fuerũt expressa a testatore quia expressa magis debẽt operari. vt in. l. cõtinuus. j. cũ ita. ff. de ver. obli. & verba sic latius patent. arg. l. non aliter. ff. de leg. iij. ad qõ accedat id quod dixi in septimo argumento.

¶ Decimoquarto facit casus singularis fm Bart. ibi: in. l. titia scio. j. & ea libertis. ff. de leg. ij. vbi testator roganit vt ille qui vltimus ex heredibus decederet restituret fundum q̃ in illo fundo videt tacite substituisse omnes heredes ita in casu nostro videtur substituisse filios.

¶ Quintodecimo facit qõ no. Ang. in dicta. l. j. C. de cõdi. inser. vbi dicit quod ista verba si sine liberis decesserit adiecta grauato semper videntur excludere substitutum quia gratia liberorum videntur adiecta secus si apponerentur in personam tertij: quia tunc nullo modo vocantur ad hereditatẽ testantis. vt in. l. qui filium. j. fabinus. ff. ad trebel.

¶ Sextodecimo facit q̃ in dubijs opinionibus equitatẽ & humanitatẽ sequi debemus. l. prime in verbo. sed in re dubia benignitatẽ interpretationẽ sequi nõ minus iustius est q̃ tutius. ff. de bis que in testa. delen. facit. l. benignius. ff. de legibus. & Lea que. j. in re dubia. ff. de regu. iur. & fina. de transact. cum fi. sed opinio que inuitat illos filios venire per fideicommissum est equior q̃ contraria. ergo illa est sequenda. et quod sit equior: ita tenet domi. Jo. de imo. in. d. l. lucius. ff. de here. inst. j. opinie faciat quod habetur & no. in. c. j. in verbo humanitas. de cogna. spi. vbi doc. post Hostie. dicunt quod vbi doctores in aliquo articulo sunt varij sequenda est opinio humanior rationabilior et equior: hanc opinionem secutus est Jhan. de cast. in consi. ccxxxiij. incip. dubitatio vertitur dicti quondam Francisci. vbi refert Bald. in. d. l. j. C. de condicionat. inser. in reportatis antiquis tenere contra glos. d. l. lucius. & ibi dicit quod ista sententia semper videtur fuisse fundata rationibus. et subdit quod glos. dicte. l. lucius. loquitur ex capite suo. et quod nihil allegat vnde succedit doctrina tradita per Bal. in. l. respublica. C. ex quibus cau. mato. quod quando glo. nihil allegat non debet ei credi. arg. l. illam. ff. de colla. & in aut. de trien. & semi. j. consideremus. vbi etnõ scimus quoties sine lege loquimur. nã omnia que dicimus aut lege aut ratione aut auctoritate probare debemus. ff. de distinctio. c. ego solis. xxvi. distin. c. de in dc. hanc sententiam videtur approbasse Barto. in. l. liberorum. in prima questione. ff. de verbo. signifi. vbi allegans. d. l. lucius. dixit quod quando testator substituit filium si decesserit sine liberis videtur voluisse prouidere filijs filij: & sic non est verum quod dixit glo. d. l. lucius. quod illi filij videantur vocati ab intestato. & idem consuluit Ludo. ro. in consilio. xxxiij. incip. visa municipali constitutione: & fundat se per ter. in. d. l. lucius. & allegat ad hoc casum: in. d. l. filiusfamil. j. cum quis. ff. de leg. j. & ter. in. l. ex facto. j. si a contrario sensu. ff. ad treb. vel dici potest quod isti liberi saltem dicantur substituti tacite saltẽ restitutione tacita legali. & ad hoc adduco Benedi. de plũb. in re. p. l. si cũ dotem. ff. solu. matri. vbi cõcludit liberos seu nepotes in conditione positos admittendos saltẽ legis dispositione propter coniecturatam mentem testatoris sicut alias dicitur in. d. l. cum anus. & in. d. l. generaliter. j. cum autem. ci potestate etiã rendendi alienata. arg. l. femine. C. de se cun. nupt. vt ibi latius per eum. qui hunc passum plene disputauit pro hoc etiam facit q̃ in forciori casu consuluit Bal. in consilio incipien. Petrus instituit Paulũ filiũ suum & suos heredes post mortẽ vxoris cui reliquit usumfructum & si Paulus decesserit sine liberis substituit alios & casus euenit quod testatore mortuo decessit vxor & Paulus cũ filijs quod certe filij Pauli potuerũt istã hereditatẽ tenere et illam ex fideicõmisso venire et qõ vigore dictorũ verborũ si sine liberis decesserit quod non tenebant dicti filij Pauli adire hereditatẽ ipsius Pauli. & quod ipsi filij dicti Pauli positi in conditione non tenebant credi toribus Pauli et q̃ potuerunt illam defendere vigore fideicõmissi ex dicta substitutione resultantis per. d. l. filiusfamilias. j. cum quis. et. d. l. ex facto. j. ff. per Jaco. de are. & Oldr. in. d. l. j. C. de condi. inser. & in. d. l. lucius. & in dicta. l. titia cum testamento. j. si ea conditione. ff. de legatis. ij. & in. l. gallus. j. j. ff. de libe. et posthu. hanc partẽ tenuit do. Fran. de albergotis. Ureti. per. d. l. lucius. etiam idem domi. Franc. in. l. ij. j. si quo. ff. de colla. bono. & in. l. peto. in principio. ff. de lega. ij. & fm hanc partem consuluerunt nonnulli docto. perusini senenses & boneñ. quos refert dominus Marianus sozinus in quodam suo consilio incipiente predicta consultatio continet materiam subtilem et difficilem. & refert Oldra. in consilio. xxj. cuius consilium de verbo ad verbum refert Jo. and. in addi. Specu. in titulo de testamen. j. in fine. licet nullã mentionem faciat de Old. videtur enim velle Joan. an. tales vocari ex tacita voluntate non expressa. et dicit eam sentire Barto. in dicta. l. lucius. et Bald. in. l. j. C. de condi. inser. in antiqua lectura q̃ in Oldra. non ita clare loquatur ita ipsum intelligit Roma. in dicta. l. si cum vore. facit quod voluit Barto. post Lyn. in. l. ex tribus. C. de inofficio. testa. hanc opinionem etiam tenuit Raphael cumanin. d. l. filiusfa. j. cum quis. q̃ videantur filij substituti lz positi sint in conditione per ter. ad hoc notabilem. in. d. inter socerũ. j. cum inter. ff. de pact. dota. et sic dicit quod licet filij non velint vel nõ possint esse heredes patris tamen possint venire ex fideicõmisso a testatore vel tacite relicto: accedat etiam ad hoc consilium Petri de anch. in ordine. lxvj. incipien. contra Philippũ facium scripta per Barto. & Bal. in. d. l. lucius. post glos. et hec quo ad partem affirmatiuam. Sed pro parte negatiua arguitur sic. et primo que sunt in cõditione nõ sunt in dispositione. vnde cõditionalia dispositionem non inducunt: vt in. l. cum in testamento. j. hec verba. & in. l. ex facto etiã agitato. ff. de heredibus instituẽ. & in. l. si quis ita heres institutus fi legitimus. et in. l. lucius. la. j. & ibi gl. ff. co. & in. l. si quis sub cõditione. ff. si quis omis. cau. testa. & in. l. vel singulis. & in. l. qui duos

& in l. si pater filio impuberi. ff. de vulg. & pupil. & instit. co. tit. §. vel singu. & in l. qui duos. ff. de reb. dubi. & presertim in l. si quis ita instituat heres si legitimus. cū glo. probat per illa verba si legitimus hereditatem mea vendicare voluerit titius heres esto. nō videt legitimus heres vocari ex testamēto: sed ab intestato qui fuit notatus in vim 2 dictionis & nō in vim dispositionis. & ad hoc bū facit etiā. d. l. ex facto etiā agitato.

¶ Scōo predicta cōclusio videt pbari per text. in l. ex facto. §. si quis rogatus. ff. ad trebel. vbi filij naturales quos cōstat esse insuccessibiles. vt in. l. j. C. de natur. libe. & in aut. quibus modis nat. effi. legiti. & in l. si spurius. & in. l. hac parte. ff. vnde cog. facium deficere fideicommissum.

¶ Tertio videtur pbari per text. in. l. generaliter. in prin. in verbo cui cū ferendus est intellectus ibi dū dicit dos eius omni pene fructu paterno defraudari. C. de insti. & substi. sub condi. fac. vbi text. ille videt probare q filij a contrario sensu conditionis vocarētur ad fructum paternum bocest ad hereditatē patris ex ipsius patris iudicio non antē ex tacito fideicōmisso ex verbis testatoris inducto.

¶ Quarto videtur pbari per. l. potest. iuncta. l. sequēti. ff. de vulg. & pupil. vbi si testator habens plures filios impuberes institutos dispoſuerit in testamēto q si oēs decedant vltimo superstite q tali vltimo post ea decedenti substituit titiū certe p illā dispositionē si oēs decedāt vltimo superstite nō videtur vltimum superstitem substituere cereris precedentibus sed ab intestato tantum videtur vocatus. & dicit Bald. ibi quod ibi videtur esse casus expressus per glo. in. d. l. lucius. la secunda. ff. de heredi. instim. qui istam opinionem expresse firmat. & illam ibi sequitur Jaco. de are. Ly. & Rar. de forli. Barto. Ange. de peru. & Joā. de imo. & Jo. and. in additio. Specu. in titu. de testamen. §. j. vers. hute questioni accedit bimēbris questio ¶ Petri de cervotis. & per cōsequēs male & pessime allegauit Jacob. de are. Joannem andre. tenuisse contrarium. & hanc opinionem tenet Bertoldus in. l. cētur. ff. de vulg. et pupil. & in. l. si cum dotem. in principio. ff. solu. matri. & in. l. si fic. ff. de lega. ij. & sequitur Bal. in. l. quod scitis. circa principiū. C. de bo. que libe. & in. l. cunctos populos. C. de sum. trinita. in. v. colū. in verb. venio ad secundum scilicet ad successionem ab intestato. & Joan. de imo. in. l. filius familias. & cum quis. ff. de leg. j. & idem ibi tenet ¶ Pau. de ca. & dicunt prefati doctores hanc esse magis cōmunem. & idem cōsuluit ¶ Pe. de ancha. in consi. cccxcvj. incip. principaliter. ponderāda est forma substitutionis multiplex. prima de filio sine filijs. vbi tenet hanc partem et allegat glo. sing. in. d. l. lucius. quam dicit tenere Ly. & Barto. & Bal. ibi & Joannes andre. in dicta addi. in fi. de testamen. §. j. in penultima col. & hanc sententiam firmauit idem ¶ Pet. de ancha. in alio consilio cxix. incip. pro clariori decisione dubij de quo supra in themate vbi allegat glo. in dicta. l. lucius. & dicit quod per talia verba si filius decesserit videtur potius testator respectū legitimarū hereditatū inter nepotes conseruasse q omnes inuicem oneraſſe per fideicommissum: vt in. d. l. potest. et. d. l. vel singulis. ff. de vulg. et pupilla. nec de talibus filijs cōditionaliter nominatis inducitur fideicommissum. d. l. lucius. & ibi per Bar. & Bal. facit clemen. vnica. de probatio. & si papa. de pactis. lib. vj. vbi verba narratiua non dispositiue posita non inducunt dispositionē. & adduco ¶ Pet. de ancha. in consilio suo. cccxcvj. incipien. quod supra consultum. & conclusum est per dom. excellentissimos legū docto. vbi dicit q legis prudentia circa tacitā coniecturā nepotū descendentiū a filio gravato non includit ipsos descendēres per modum substitutionis ipsorū directo vel per obliquū: sed videtur de ipsis habita mentione sub conditione vt si filius decesserit sine filijs vel liberis & per cōsequens iure fideicōmissi nō veniūt. & allegat no. in. d. lucius. sed loquit ibi de tacita & non expressa. & idē tenet ¶ Pet. de ancha. in. c. si pater. de testa. li. vj. & in. c. licet. de voto. & in. c. in presentia. in vers. probat. & quero &c. ibi dicit q ita consuluit Rap. de forliuio.

¶ Quinto probatur per glo. in. l. ex facto. §. ex facto. ff. ad trebel. ibi in verbo defecisset. ibi dum glo. dicit nec fi habent. et ita illam glo. ad hoc ponderant & sequuntur Joan. de imo. ¶ Paul. de castro et Ludo. ro. ibi dicit a'is disputādo idem tenuisse & probatur sm eum. et etiā sm Imo. in. d. l. lucius. ita conclusio per dictū. §. ex facto. quia ibi si liberi viderentur vocari per fideicommissum ex testamento sequeretur quod superueniens deportatio in persona filij instituti non noceret. ff. de interdic. & relega. l. j. & tamē nocet deportatio quoniā dicta hereditas trāsfertur in fiscum. si omnes intelligerentur substituti non remaneret hereditas apud fiscum simpliciter sed cum onere restituendi filijs per fideicommissum. l. marcellus. §. fin. l. recusare. §. fisco. ff. ad trebellia. & patet in. d. §. ex facto. in fi. & vide glo. simile in gl. d. l. lucius. in. l. si quis ita heres instituatur. ff. de heredi. insti. & Barto. cum illa glo. per transiuit in rubri. C. de succes. edic.

¶ Sexto hoc sentit glos. que cōsueuit allegari pro singulari in dicta. l. lucius. la secunda. in glo. fi. quam sequuntur communiter doc. ibi et sic dom. Maria. & alij consulentes male allegauerunt eam in contrariam partem. nam Ly. & Rar. Bar. Francis. nigri. Fico. de nea. p. Bal. Ange. Raph. Cuma. & etiā Imo. in. d. l. lucius. & Joan. in addi. Specu. in tit. de testa. §. j. ver. huic questioni accedat bimembris questio. & Bart. in. d. l. centurio. in ver. quero vlterius quid si testator dicit si filius decesserit sine filijs tenuerint hanc partē. & ibi enā refert ita tenuisse Richar. malumbre. hoc idem voluit Cldra. consilio. ciij. incipien. thema tale est: dominus canonicus &c. ad fin. consi. lij. & consi. xvj. in fi. incipien te thema tale est. Testator habebat fratrem vnum. Idem Bald. in dicta. l. potest. per illum text. in. l. sequenti. ff. de vulg. & pupilla. & in l. cum acutissimi. C. de fideicommiss. in vltima colum. & in. l. si emancipati. in. viij. colūna. C. de collat. & in. l. cunctos populos. in. xv. colūna. C. de summa trinitate. et in. l. hereditas ad statum. ff. de heredibus instituē. ¶ Paulus de castro in. l. ab eo. C. de fideicom. Benedi. capra. consilio secunde. Joā. de ana. consilio. lxviij. in fine. Imo. Rapha. Cuma. ¶ Paul. de castro in lectura Bonomeñ. in dicta. l. filiusfamilias. §. cū quis. per illum text. ff. de lega. primo. et ibi dicit Rapha. Cuma. quod ista est communis opinio. hic Rapha. Fulgo. in. l. generaliter. §. cum autem. C. de insti. & substi. sub conditione fac. & ibi in pleriscq; lecturis. & refert quod ita consuluit ¶ Per. de ancha. Barto. Salice. ¶ Pet. de nouaria. et dominus Franciscus zabarellus cardinalis. et dicit Ange. in dicta. l. Lucius. quod ita in facto fuit iudicatum. et sm istam partem infinitis vicibus consuluit dominus meus in legibus. dom. Alexand. de imo. consilio incipiē in so. prestanti consilio celeberrimi legum doctoris domini Angeli aretini. vbi vna cum domino Angelo consuluit pro hac parte & idem voluit in lectura. in. l. j. C. de pactis. & dicta. l. ex facto. §. ex facto. ff. ad trebellianum. et consilio. cviij. incip. viso themate. in primo volumine consiliorum. et in consilio. cix. et in consilio. clxxvij. in. ij. volumine: et in consilio. cccxv. incipiente viso &c. in. ij. volumine & in consilio xvij. in quarto volumine. hanc partem tenuit dominus meus in canonibus domini Barb. in repetitio. l. cum acutissimi. C. de fideicommiss. vbi dicit hanc esse communem opinionem licet ipse & male consuluerit contrarium. & adduco ¶ Pau. de castro consilio. cxxij. incipiēte dubium facit. vbi consuluit sm communem opinionem. et in consilio. lxxvj. incipiente viso dicto puncto & dubijs. in. ij. columna. & adduco etiam ad hoc Ange. peruſi. in. l. legatis. C. de lega. vbi dicit quod si heres grauatur de restituendo hereditatem si decesserit sine filijs non videntur filij substituti quod capiunt hereditatem vt heredes patris inuentā in hereditate paterna vt decidit glo. in. d. l. lucius. tamen dicit aliquos consuluisse contrarium quod filij intelligentur substituti et si ita esset pater eorum grauatus hereditatem hanc alienare non posset tanquā substitacentem restitutioni quod est absurdum sm eum & dicit se ita tenuisse in dicta. l. lucius. sequens communem opinionem: tamen in dicta. l. legatis. dicit quod propter opiniones doctorum ad hunc finem erat subinducendum. Sed in dicta. l. lucius. dicit quod fuit indicatum sm communē opinionem. & adduco eundem Ange. peruſi. in consilio suo. lvij. incipiēte ad declarationem presentis dubij premittendū est. in secunda columna quem moderni non allegauerāt. quod si testator dicat si scius mihi heres non erit titius heres eño. si scius non repertur alius instituitur et allegant nota. in. d. l. lucius. vbi per verba conditionaliter apposita de heredibus vel filijs non videtur relinqui filijs vel heredibus quibus nihil nominatim relinquitur: vt scribit Bart. in. d. l. cēturio. & in dicta. l. si fic. de lega. ij. et in. d. l. lucius. & probatur sm eum in dicta. l. si quis heres. eodem titulo. & vide eundem Ange. consilio. viij. incipiente do. And. & adduco Roma. consilio. cccxxx. incipiente in casu consultationis presentis &c. in verbo quo ad tertium dubitationis vel consultationis articulū. vbi sentit q ista verba si omnes filij met decesserint absq; filijs masculis faciunt cōditionem & non dispositionem ab eo q filij exheredati faciunt deficere conditionem per. l. filiusfami. §. cum quis. ff. de leg. j. sm intellectū quem sentit gl. in. l. ex facto. §. si. ff. ad treb. & idem sentit consi. cxlvij. inci. visis themate ac supra consultis.

¶ Septimo sm aliquos probatur hec cōclusio in. l. j. C. de pac. vbi habetur quod ille qui erat grauatus de restituendo partem hereditatis sibi assignatam in testamento sub conditione si decesserit sine liberis faciat pactum tempore quo non habet liberos de restituenda indistincte minori parte q fuerit grauatus etiam si cum liberto decesserit & cōtingat cum postea habere filios tempore mortis propter quod deficiebat conditio fideicommissi nō propter hoc minus seruabitur pactum & fic debebit restitui pars de qua fuit conuentum. nō obstat q extent liberi exrogato de restituendo quod non contingeret si ipsi liberi intelligerētur substituti: qr tunc in preiudicium eorū pactum non tenuisset per ea que habentur in. l. fi. §. finautem. in fi. & in aut. res que. C. cōmunia de lega. nec ad dictam. l. j. obstat responsio data per Ro. in. d. l. si cum dotem. dicentem quod vbi grauatus alienauit per illud pactum nō vltra legitimam intelligitur alienasse. cum enim essent duo fratres legitima bonorum patris non erat nisi triens iuxta aut. nouissima. C. de inoffic. testam. & per consequens medietas trientis que est sextans & portio legitime alienāris fuit alienata in qua non intelligebat esse grauatus per fideicōmissum. Lqm in prioribus. C. de inoffi. test. & l. cohoredi. §. cum filio. ff. de vulg. & pupil. & cū hac responsione dicit se magnum doctorem Rome hūc passum disputātem cōclusisse. sed ita responsio sua mihi valet quillo iure nō triens sed quadrans erat legitima illorum duorū fratrum. l. cum querit. C. de inoffi. testa. & per consequēs si ille alienauerit sextantem totius hereditatis & fic duas vncias sequitur q alienat legitimā suam que erat vna vncia cum dimidia tm. et fic ibi videtur casus pro hac parte connuncto text. in. d. l. cum quaritur.

Quarto

Octauo pbatur in.l.iubemus.in verbo idēq; in retinenda. C.ad tre bel.iuncto princi.l.ibi cū imperator posuit casum q; si testator grauat filiū institutum de restituēdo alteri, filio testatoris sub cōditione si ipse gravatus decesserit sine liberis pōt grauatus de restituēdo detrahere quartā absq; eo q; fructus quos perceperit in ea cōputent postea subdit imperator in verbo idē esse si testator rogauerit filiū de restituendo nepotib⁹.s.vt fructus nō computētur in trebellianicā q; cū in precedenti versi.faciat mentionē de filio gravato restituere filiis iure fideicōmissi videtur q; eodem iure ipse non vocaretur ex illis verbis si sine filiis decesserit positis circa filij institutionē.put colligit ex prima parte illius legis:& ita inducit ad propositum Rapha.Fulgo.in dicta.l.iubemus.

Dono pbatur per.l.postbumo.ff.ver.ne ergo.ff.de iniu.rupto & irri to testa.& in.d.l.gallus.ꝯ.in oibus.ff.de liber.& postbu.vbi caius et seuola referentes substitutionem nepotis factam sub illis verbis si filius meus me viuo moriat dicūt necessariā esse filij institutionē ne irritetur testamentum.ergo filius a cōtrario sensu non intelligitur institutus.

Decimo probatur in.d.l.gallus.ꝯ.idem credendū.ꝯ.etiam.inverb. ita sane.ff.de libe.& postbu.vbi est expressum q; ex istis vbis si nepos me viuo moriat pronepos ex eo qui post mortē meā mihi nascat nō videtur institutus nepos a Sio sensu si me viuo nō decesserit.et per ꝯs si talis nepos agnoscat auo inter primū suitatis gradū rumpitur testamentū.ergo idē videt dicendū in casu nro vt lz testator dixerit si sine filiis decesserit nō iudicant a contrario sensu filij per substitutionē vocati.

Undecimo ꝙdicta ꝙdutio videt pbari per ter.in.l.si quis cū.ꝯ.fi.ff. de vulg.& pupil.vbi testator dixit si me viuo filius meus decedat:& per ꝯs nō sit heres talis heres esto q; huiusmodi testamentū per existētiā filij est nullū.ergo sequit q; a Sio sensu filius nō reperiret se preteritū.

Duodecimo hec ꝙdutio videt pbari per ter.in.l.ex facto etiā agitum.ff.de here.instit.vbi est expressum q; cū illis verbis si mihi sei⁹ heres nō erit sempronius heres esto:a contrario sensu nō videtur heres institutus.sic ergo licet testator dixerit si sine filijs decesserit nō propter ea a contrario sensu filij ex illis verbis intelligantur esse substituti.

Decimotertio hec cōclusio pbari videtur q; institutio heredis debet ꝓprie & non per cōiecturas intelligi & sumit vt est ter.nota.in.l.i.ff.si tabu.testa.nul.erta.sed qō patet a cōtrario sensu nō expresse sed per coniecturas sumit.vt no.glo.fing.in.c.cupientes.ꝯ.qō si per viginti.de elec. lib.vj.& est bonus ter.in.l.apud antiquos.C.de fur.c.cuz apostolica.de his que fiūt a prela.in verbo indirecte.& ibi do. Abb.colligit q; sensus cōtrarius est subauditus & interpretatus:nō autē expressus.vnde dicit ter.q; nomē heredis dz palā exprimi & articulata voce.vt in.l.iubem⁹. C.de testa.& in.l.heredes palam.ff.co.vñ dicimus q; substitutio est positio eius q; est cōsequēs ad institutionē:vt in.l.hereditas ad statū.ff.de here.instit.nec obstat.l.cū testamēto.ꝯ.hec verba.eo.tit.vbi dr q; positio substitutionis reciproce eo q; est cōsequēs ad institutionē videtur indu cere positionē institutionis tanq; necessariū antecedēs:q; respondet q; dū testator dixit lucius & titius inuicem substituti heredes sunto:talia verba cōprehendebat institutionē & substitutionē:sed in casu nro ex illis verbis si sine liberis decesserit ipsi filij nō vident exprelle substituti.

Decimoquarto qr effectus ꝙditionis ille solū videt esse vt ipsius cōditionis inspiciatur simpler & nudū implementū vel defectus quo ad includendū vel excludendū put iacet & nō aliud:vt in.l.i.C.de cōdi.inser.ꝓteres in cōditionib⁹ inspicit merū factū.l.meuius.& l.qui hereditē. ff.de cōditio.& demōstra.ideo videtur sufficere q; cū liberis decesserit.

Decimoquinto facit casus omissus a testatore remanet in dispositiōe iuris cōmunis.l.cōmodissime.ff.de libe.& postbu.l.extraneus.ff.de cōdi.ob cau.l.si cū dotē.in prin.ff.solu.matri.c.susceptū.de rescrip.lib.vi. sed hic est q; verba testatoris sunt ꝙcepta in vnū casum.l.liberis nō certā tribus.ergo in casu filios existētium sumus extra positionem testatoris.

Decimosexto facit qō dicit Ang.in.d.l.lucius.vbi in casu q̄stionis nostre decidit filios non venire iure substitutionis sed ab intestatore:nā vbicunq; pater vel alius aliquē primo loco instituit et substituat idem vulgariter vel per fideicōmissum si decesserit sine liberis q; nunq; liberi & descendentes ipsius heredes instituendi sunt substituti.et ideo ad hereditatem testantis nullo modo sunt vocandi:sed bene iuuantur ex persona ipsoz liberoz ab intestato si inueniant se proximiores.facit qō habet in.l.si quis filio ex heredato.ff.de inlusto rup.& irri.testa.in prin.

Decimoseptimo hec ꝯclusio videtur pbari ex ratione quā assignat Bar.in.d.l.lucius.stante p̄dicta institutione si sine filijs:q; est q; pper talia verba testator magis videat q; uidere filijs institutis vel nepotib⁹ vt possint de hereditate facere quid velint q̄m quidere pronepotibus et alijs in ulteriori gradu existentibus:maxime si tunc temporis nati non erant in quos tunc nulla cedebat affectio.vt in.l.q; filiabus.ff.de lega.i.

Decimooctauo vt dixit supersius.de hoc est glo.in.d.l.lucius.& in.l. ex facto.ꝯ.ex facto.super verbo defecisse.ff.ad trebel.& cōsulendo & iudicando nō debemus recedere ab opi.glo.vt volnit Bal.in.c.j.de na.fucc.seu.& in.l.precibus.C.de impu.& Bar.in ꝑ.incip.testator in suo testamēto.ff.de ca.ꝑ.lit.incip.ad pmū videt dictas sorores circa fi. et Jo.de imol.in.l.certo.ff.de vulga.& pupil.cū ergo in casu nro opinio sit corroborata autoritate glos.ergo ab ea non debemus recedere.

Decimonono pro questione nostra potest allegari ter.in.l.cū ppo nas.la.i.C.de pac.vbi fideicommissum fratribus reciproce relictū a fratribus potest pacto cor remitti.& clarū est q; in tali fideicōmisso intelligat illa ꝙditio nisi liberi nascerent.vt in.d.l.cū auus.& in.d.l.generaliter.ꝯ.cū autē.& in.d.l.cum filiis.& tamē remitti potest. ergo sequit q; illi liberi tacite sub intellecti a iure non sunt vocati ex dispositiōe testatoris.vel vt sentit ibi Bal.post glo.q; illi duo fratres erāt rogati adinuicem vt restitueret post mortem si sine liberis:& sic cōditio erat expressa.

Ex pro hac cōclusiōe videt ter.in individuo.in.l.de fideicōmisso.C. de transac.vbi pater instituit filios suos heredes & eos adinuicē substituit vt si sine liberis decederēt hereditas deuolueret ad superstitem.et tamē ibi dr q; tale reciprocū fideicōmissum potuit pacto seu facto fratrum remitti.ergo ius nō fuit quesitū ipsis filijs nascituris.ergo videt q; talis substitutio fuerit potius facta in fauōre ipsoz filioz̄.& per cōsequēs ꝓbant ista duo iura decisionē glo.in.d.l.lucius. Et hec sunt argumēta adducta pro parte negatiua.nō obst.arg.in cōtrariū adducta pro parte affirmatiua.& primo.d.l.penul.ff.de colla.dotis.nā respondet Bart.& alij doct.in.l.ex hac scriptura.ff.de dona.inter.vpono. de.l.titia.cū sequen.& per canonistas.in.c.fi.de succes.ab intesta. vez q; verba enūciatiua cōditionaliter plata ꝓpter aliud nō inducunt dispositionē.l.ex facto.i.ff.de heredi.instit.l.si qs sub cōditione.ff.si qs omis. cap.testa.preterēs in aliquo antecedēti vel ꝙsequenti q; sit necessarium ad implendū illud qō in ꝙditione est deductū.ita loquit text.in.l.pe.et ter.in.l.denique.ꝯ.interdum.ff.de pecu.leg.& in.l.proculus.in prin.ff.de vsufruc.nā in casu.d.l.pe.pater in testamēto cauit si filia fratribus conferret dotē & quedā alia que ipse testator sibi nubenti tradiderat p certa parte ad hereditatē vocaret:dotē ibi q; si filia ab hereditate abstineret nō poterat fratribus cōpelli ad dotē & alia bona ꝙferēda qū pater voluit illā alteruz habere.s.vel partē hereditatis & dotem cū certis bonis fratribus ꝙferre vel dotē & dicta bona habere precipua & huiusmodi est ratio q; cū pater dixit si filia dotē &c. quā sibi nubenti tradidit cū fratribus conferret ꝓ pace heredē aliquo instituto:sequit de necessitate q; pater voluit dominiū p̄dictoz bonoz trāsferri in filiā qz alias nō potuisset dicta bona ꝙferre vt disposuit testator:q; collatio est rei propue in cōe latio.l.i.in pn.ff.de colla.bono.l.si sorori.& l.illā.ad fi.C.de colla.et no.docto.in.l.si emācipati.co.tit.post glos.in rubri.ff.de colla.bono.non ergo mirū est si filia abstinente a patris hereditate dos ꝓcipua cū aliis bonis p̄dictis redidet a pud eā stāte etiā q; abstinēs ab hereditate nūq; cōferre tenetur.hec causa.C.fami.hercis.l.fi.ff.de colla.do.& hec fuit ratio decisionis posite in.d.l.penul.sed in casu nro nō est necessariū filios dicti heredis instituti intelligi vocatos ex testamēto ad hoc vt verificaretur vel nō verificaret substitutio vltimo facta in testamēto dicti testatoris primi:sed solū dz attēdi existētia vel non existētia liberoz ad hoc vt intelligat an vltima substitutio locū habeat.nec obst.l.ho.d.l. vnum ex familia.ꝯ.fi.ff.de leg.ij.q; ibi persona q̄ intelligit vocata ad fideicōmissum nō fuit vocata per modū ꝙditionis q̄ dispositionē non inducit vt septus.s.ostēsum est.& ita etiā nōdē ad.d.l.titia scio.ꝯ.scia libertis. ff.de leg.ij.Ad tertiū nde q; nō ob.d.l.luci⁹.q; sin Jo.de imol.ibi pōt intelligi q; pretulit eo respectu q; voluit substitutū venire nō solū si frater instituē adiuit sed noluit q; venire si decessisset institu⁹ cū liberis ꝯ suis nō adierit vel repudiauerit hereditatē:nō aūt eo q; odiat inuitasse liberos ex testō ex quo eos apposuit in ꝙditiōe nō aūt in dispositione.vel clari⁹ q; ꝓtulit substituto liberos:q; herede primo instituto repudiāte nō admittat substitut⁹:ꝛ liberi ab intestato.arg.l.vel singulis.ff.de vulg.& pup.& l.si qs ita heres sibi natā si legitim⁹.ff.de here.instit.& qō no.gl.in.d.l.luci⁹.vel q; p filia vba ꝙditionalia videt testator ꝓtulisse liberos substituto h mō q; existētia liberoz excludit substitut⁹.

Quarto nō ob.q; dicebat p.d.l.fideicōmissa.ꝯ.cū esset.q; nōderi posset multi pliciter.nā illa deesset verū q; ablatiui absoluti inducūt dispositionē q̄n vba executiua ipportata ꝓ ablatiuū referebant in eū qui vult agere et illa dispositiōe.ita loquit ter.in.d.ꝯ.cū cēt.als sec⁹.ita pulchre dicit Bal.in rub.C.de instit.& substit.sub cōdi.fac.ad fi.alle.qō legi.& no. in.l.rōne.ꝯ.fi.tametsi.cū gl.sup vbo nō est.ff.ad.l.fal. Quinto nō ob. d.l.ex facto.q; imo ibi est ter.ꝓpi.gl.in.d.l.luci⁹.vt.s.idurit.nec obst. inductio facta in Sio q; imo ibi fit distinctio an illi filij ꝙcepti sint ante deportationē vel post:q; q̄ sūt ꝙcepti post deportationē nō faciūt defecere ꝙditiōes substitutiōis fideicōmissarie eo q; cēsent nati ex filio gravato ꝙ ex alio hoīe:q; ppē deportationē iā ceperit fingit esse nou⁹ hō. hāc rōnē reddit ibi iurisc̄onsultus.ppterea ibi fit distinctio an concepti sint añ deportationē vel post:q; q̄ sunt cōcepti añ deportationē erant successibiles patri:secus si post.vt est ter.in.l.j.ff.de bo.dā.& q̄ sunt successibiles p̄ri excludūt substituti als nō.vt.l.d.ꝯ.ex facto.& plene no.per doct.in.l.filiaſſa.ꝯ.cū gs.ff.de lega.j. Secto nō obst.d.l.filiaſſa.ꝯ.cū gs.q; ꝓut ibi dicit glo.& Bar.filij faciebāt deficere fideicōmissum sicut defectus cuiuslibet ꝙditionis adiecte.& iō attēdit an sit heres vel non.

Septimo nō ob.d.l.cū acutissimi q; ibi nō dr q; videant heredes vocati p fideicōmissum ex testō.nec ita pōt intelligi p supradicta.& voluit dicere imperator q; si extraneus fideicōmissarius intelligeret vocatus esse.q; filius institutus & gravatus onere fideicōmissi decederet cum liberis nō esset possibile nepotes effici heredes aui per medīā personam sed si fideicōmissarius non intelligatur vocatus in casu quo filius dece

dat cum liberis poterunt nepotes effici heredes aut succedendo patri suo ab intestato vel ex testō ipsi⁹ patris: ⁊ heredes heredis primi testatoris heredes esse dicunt. l. ij. C. de here. instit. l. i. ff. de cas trē. pecu. ⁊ ꝑsumunt. l. filiꝰ reinchere nepotem ex testamēto vel ab intestato. l. ex scripto. ff. on de liberi. l. ih. qđā. ad ſ. ff. qo nec. cau. ⁊. d. l. cū acutissim. l. alleg. Ray. in suo ꝑſ. ꝛ glo. d. l. lucr⁹. ⁊ tñ nō obstāte illa lege. gloſa dicit ſtrū in suo ꝑſil. vt refert Pe. de ancha. in. c. in ꝑma. de ꝓba. abi tamē nō refert rñſionē quā dabat Ray. ad illā. l. sed remittit se ad rñſionem datā in illo ꝑſilio.

¶ Octauo nō obſt. l. pater nubēti. ⁊. d. l. i. C. de ꝑd. inſer. qa ad hoc iam vidēt rñſum in. ij. arg. formaro ꝑ parte negatiua. ¶ Nō obſt. no. per Bar. in. d. l. gallus. in ꝑn. qr cōis ſnia glo. ⁊ doc. est in ſtrū. videlz qr per illa verba ſi filius me viuo moriat⁹ nepotē instituo nō videt instituꝛ⁹. vt no. glo. Bal. Ange. ⁊ Jo. de imo. in. l. humanitatis. in. ij. col. in vſi. ij. oppo. ⁊ videt ꝑ ꝑtēs. C. de impu. ⁊ alijs substitu. ⁊ in. l. heres instituꝛus. eo. ti. ⁊ late Bal. in repe. l. in suis. ff. de liberis et posthu. in. rubꝛ. col. vſi. sed q ſi nō facit. ⁊ in. l. coheredi. ſ. fi. ff. de vulga. ⁊ pupil. substi. vbi refert hāc partē tenere Dy. ⁊ Andr. de ꝑnis. ⁊ idē sequit ibi Ang. et Rapha. cuma. in repeti. l. ſi filius qui in potestate. su sōa oppo. ff. liberis. ⁊ posthu. ⁊ inducē ibi per plura. ⁊ maxime per. d. l. gallus. ⁊ idē credendū. ſi. nam ſi in filiabꝰ. ⁊ c. per. d. l. ſi qs. ū. ſ. ci. ff. de vulg. et pupilla. vbi videt casus nō videlicēdo. l. ſam. ml. in. fi. in. ſ. i. eo. ti. ⁊ per. d. l. ex facto. ⁊ per no. per glo. in. d. l. ſi qs ita heres instituatur. ſi legitimus vel aliter respon. ſm doc. qr per talē ꝑtitionē filius testamenti non redditur hoc casu nullū: qr filius videt vocatus ab intestato. ⁊ sic nulla fit sibi iniuria. licz nō instituat. vt probatur in. d. l. ſi qs ita heres instituat. ſi legitimus. cū glo. cōiter approbata. ¶ Demū nō ob. d. l. certū. ſ. liberatus: qr solutus ſtud ſtrum per solutionē datā in ꝑcedēti ſtō: maxime in sōa soluto. qr dato qr reperiret se ꝑtrīū per talē ꝑtentionem filiū testamentū nō reddit nullū: qr filiꝰ videt vocatus ab intestato. ⁊ sic nulla fit sibi iniuria licet nō instituat. vt ꝓbat in. d. l. ſi qs ita heres instituat. ¶ Undecimo nō obſt. per Bar. in. l. ſi filius. ff. ad tertu. cum ſimilib⁹. qr imo tales dicūtur a ſtatuto vocati ⁊ ablatiui faciūt dispositionem et cā inducit. frater succedat ⁊ sorori preferat qr eius fauore mero est introductū hoc ſtatutū vt in. l. seruo legato. ſ. ſi testator. ff. de leg. i. et in. l. fideicōmiſſa. ſ. inter dū. ff. de lega. iij. ⁊ facit. l. fideicōmiſſaria. ſ. cū esset. eo. ti. ⁊ sic excludit soror a fratre. tanḡ babēte potēcius ius ex dispoſitione ſtatuti: bāc ſniam tradidit Bar. in. l. i. ſ. fi. ff. de bono. poſſeſ. contrarabu. in ꝑbo. nā ad ꝓpoſitū videndū est quo iure frater excludat sororē ⁊c. vel ablatiui absoluti hoc casu faciūt dispositionē ex natura per sone cui adiūcunt vt voluit Bar. in. l. a teſtatore. ff. de cōdi. ⁊ demonſt. ſDecrecra ſi aliter diceret ſtatutū nihil operaret: qđ esse nō debet. argu. l. ſi qſ. ff. de leg. i. ⁊. c. ſi papa. de priuile. in. vi. vel reſpōde vt diximus i quarta reſpōſione ad quartū motiuū ⁊ trariū adductū. ¶ Duodecimo non obſt. illud qđ dicit qr ex cōiecturata mēte testatoris censēt aduocati qz prz rñſio per ea que dicit in rñſione data ad. vij. motiuū in ⁊trariū factū per. d. l. cū acutiſſim. ⁊ ad motiuū formatū ꝑ parte negatiua in ordine.

¶ Decimoterti⁹ ⁊ eodē mō reſpōde. ad. viij. ⁊trariū. de. l. generaliter. ſ. cū ait. C. de inſti. et ſubſti. ſub cōdi. fac. ¶ Decimoquarto nō obſt. d. l. tria ſcio. ſ. fee liberis. ff. de lega. ij. qr dupliciter pōt rñderi qz ibi cēs heredes vident tacite ſubſtituti ſm gloſ. ibi nō ex vigore illoꝝ verboꝝ qui vltimus decesserit: ſed qr ꝑcepit fundū nō alienari. vel ⁊ ſecūda. put dicit ibi Dy. qr illa ſubſtitutio intelligat ex vigore illoꝝ verboꝝ q vltimus decesserit: ⁊ ſm iſtā ſniam ꝓbatur in ter. ibi sōa tñ adiecerit: put ibi dicit Bar. secus in casu nr̄o qr ꝑ illa verba ſi ſine liberis decesserit nō vident vocati a teſtatore: put voluit glo. ⁊ cōiter doct. in. d. l. lucius. vel clarius ſm Jo. de Imo. ⁊ alios in. d. l. lucius. qō. d. ſ. scia liberti⁹. loqꝛtur qū talia verba fuerūt dispoſitiue plata: qr ex illis ꝑsumit teſtatorē fecisse tacitā ſubſtitutionē et no. ibi per glo. ⁊ Bal. qđ cessat in casu nr̄o.

¶ Decimonono nō ob. qō dicit Ange. in. d. l. i. C. de cōdi. inſer. qr talia verba gra liberoꝝ vident adiecta: qz nō dicat ſm Jo. de imo. in. d. l. lucr⁹. qr satis dicitur cōtinere fauorē liberoꝝ licz nō dicātur vocati ex teſtamēto: quia potest inſtituꝛus relinquere hereditatē ſibi delatā ipſis liberis ſi volet. ⁊ satis etiā erit veriſimile qr nollet ꝓpter naturale votū parentuꝫ. l. ſcripto. ff. vſi libe. ⁊ ideo nō sequit qr per hoc debeat mutari ex teſtamēto ex quo poſiti fuerūt ſolum in cōditione et nō in diſpoſitione.

¶ Decimoſecto nō obſt. qr in dubijs opinionib⁹ equiore ⁊ humaniorem sequi debem⁹ qr opinio cōtraria sit eoꝝ ſm Jo. de imol. in. d. l. lucius. qz licet Jo. de imo. dicat qr ſit equiorū dicit uti⁹ tenere opinionem gle. ⁊ cōem. ꝑ qua refert Ange. dicentē ita fuiſſe iudicatū ⁊ subdit ibi Jo. de imo. qr in cōſulendo ⁊ iudicādo in dubio nō est recedendū ab opinōe glo. ⁊ cōi per id qō voluit Jac. bu. in. l. i. C. q. ꝑ ſua iuriſdi. ⁊ Jo. and. in. c. i. in. c. ne innitaris. de cōſti. Itē dicit Jo. de imo. ibi in. fi. col. qr hec opi. cōis videt habere fortiores rōnes de iure. vez qr dicti liberi nō poſſint venire ex teſtō ex quo ſolū fuerūt a ppoſiti in cōditione pcā q ſuperius dicta ſunt. ſDicte ra illud qr ſuſtinet fortiorib⁹ rōmbus est tenendū. de hoc est ter. in. c. capellanus. de ſerūs. in vbo poſterior: sententia melioꝝ ⁊ ſubtilioꝝ nitit rōne nō ob. opi. cōtraria equa: quia tūc preferri dz qđ alia pars nō bz meliores ⁊ ſubtiliores rōnes. Item cōis opi. est approbāda ⁊ ſequēda. vt voluit doct. post Jo. and. c. i. de cōſtitutio. Judiciū plurimoꝝ est firmatiuus. ⁊. prudētiam. cū ſimilibus. De officio

deleg. nec obſt. aliqua cōſilia in cōtrariū facta licet ſDec. de anch. sem. el cōſuluerit in ꝓtiū tñ ꝑſuluit ſm gl. in. d. l. lucius. ter. ⁊ in lectura tenuit pro cōmuni opinione qr ꝛz semel errauerit tñ postea correxit errorē suuz cōſulēdo pro cōi opinione pluribus viribus: ⁊ videt magis deliberate elegiſſe eam. arg. l. diui fratres. ff. de iure patro. vel pōt saluari: qr in cōſilio in cōtrariū loquit in alijs terminis: ⁊ idem dicendū de ſDau. de ca. Lu. roſi. qui in hoc variat ūt tamē in pluribus locis adbeſerūt communi opinioni: vt. ſ. ostēſum. est. Nec obſt. ſi dicat qō glo. d. l. lucius. loquit ex capite ſuo: prout dicit ſDau. de ca. in ꝑ. allegato suo cōſilio: qr saluā eius pace: nam glo. allegat ⁊ approbat hoc per ſimilia per. ſ. vel singulis. inſtitu. de vulg. ⁊ pupil. ⁊ per. l. confici⁹. ff. de iure codicil. in ꝓnc. ⁊ per. l. ſi pater filio impubi. ff. de vulg. ⁊ pupi. ⁊ l. ſi quis ita heres. ff. de hered. inſti. per q iura. ꝓbat qr vel ba cōditionaliter apposita nō inducūt: diſpositionē. nā dicit glo. dz intelligi. ſm. l. quā allegat vt voluit Bar. in. l. nō ſolū. ſ. liberationis verba. ff. de libe. leg. ⁊ Roma. cōſi. ccc. inci. allegationes doctoris. nec ob. qō voluit Bar. in. d. l. libellorū. qr lz voluerit ꝓnidere filijs fratris inſtituti vt ꝓbat in. d. l. lucius. ſm cū. tā debemus intelligere vt ipſe nō ſit ꝛius. qō nō ꝓpter hoc liberi inuitā tur ex teſtō sed cōditionaliter ⁊ nō diſpositiue: nec obſt. ſtrū Ro. inci. viſa municipali conſtitutione inquārē fundat se sup ter. in. d. l. lucius. et per. d. l. filia aſſa. ſ. cum quis. qr responsum est ad illa iura: qō voluit dñs Bādict⁹ de plūb. in. d. l. ſi cū dotē. qr iā ꝓ predicta ſublatū est suum motiuum contrariū: qr ꝓpter eōem opinionē ex diſpositione legis resultat intellect⁹ qr filij veniant ab intestato. Itē ſtā dū est interpretatiom doct. cōiter hoc tenētū. vel qō voluit ſDoſt. in. d. c. ingrēdū. ff. de pecu. cleri. ⁊ ꝓbat in ter. in. c. i. de decimis. nec obſt. d. l. ij. ſ. ſi duo. ff. de colla. bono. qr ſm Joā. de imol. in. d. l. lucius emancipatus. ubi artabatur ad conferendum illi qui erat in potestate ſi nolebat venire secum ad ſucceſſionez ideo minuꝛū ſi emācipatus nō cōfert remanet eius portio penes existentem in poteſtate qui in totuz ſuccedebat de iure ciuili ſm illa tēpora lz prētor adniſerit emācipatū ſecū. vt ibi colligitur in. l. i. ff. de ꝓtum. cum emancipato. nec obſt. d. l. peto. ff. de lega. iij. qr instituto fuit ibi rogatus vt eſſet cōtentus certa re tñ: vel ſi alius nō erat instituꝰ videt idē diuiſſe fauore venētiū ab intestato vt debeat reſiduum illis reſtituere ſic diſpositiue ibi fuit locut⁹: ideo nimirū ſi venientes ab intestato possunt petere ſibi hereditatē reſtitui: ſed in casu nr̄o testator fuit locutus cōditionaliter de liberis: ideo non videt poſſe venire ex teſtamēto: nec obſt. vltimo. l. inter ſocerū. ſ. cū inter. ff. de pac. dota. quē ter. allegat Raph. cuma. in. d. l. filiuſſa. ſ. cū qs. ff. de lega. i. qr ſm Bar. in. d. l. ſi cum dotē. i iij. col. ibi dos retinebat per maritū ꝑ filios eius vt heredibus matris eoꝝ: non q vir ille lucraret ex diſpoſitione pactī: ⁊ per hoc Bart. ibi inducit. d. l. lucius. cū glo. ſua. ⁊ dicit qr iſta opi. ſibi placet: ⁊ sic ille tert. potius facit pro glo. d. l. lucius. qī contra.

¶ Concluſio vera ita qs ex predictis elicitur qr liberi ſunt poſiti in conditione ⁊ non diſpositione: ⁊ qō non veniant ex teſtamento: nec videantur vocati a teſtatore vt eius heredes ſed veniant tanḡ heredes patris ex quo deficit conditio fideicōmiſ. ꝓpter existentiam filiorum ita als conſului ⁊ obtinui.

4 Subſtitutio expirat per religionis ingreſſum niſi ſubſtitutus ſit locus pius. in. c. in preſentia. nn. 36. de ꝓba. fo. 1ᵛ.
Subſtitutio non euaneſcit ſi inſtitutus non ingredit monaſterium. ſed ipſum inſtituit. ibi. nu. 41.
Subſtitutio nō euaneſcit ſi ſubſtitutus ſit tñ clericus. ibi. nume. 43.
Subſtitutio nō euaneſcit ſi inſtitutus efficit monachus ſed monachatus non tenet. ibi. nu. 44.
Subſtitutus non excludit per monachationem factā in fraudē ⁊ fraus probat per cōiunctiones. ibi. nu. 45. ⁊. 46.
Subſtitutus excluditur ſi inſtitutus ſub cōditione deceſſerit ſine filijs ex ſuo corpore natis ingrediat monaſterium. ibi. nu. 48. fo. 18.

6 **Subſtitutes** iuris in ſpūalibus nō curant. in. c. conſtitutus. nu. 26. de religi. do. fo. 186.

3 Subtilitas cētā de iure canonico cōmendat in doctore. in. c. capellan⁹. nu. 5. de ſer̄. fo. 139.

3 Subtilitas iuris qñ conſideratur a canonibus. in. c. in literis. nu. 6. de reſtitu. ſpolia. fo. 169.

6 **Succeſſor** in dignitate poteſt preſcribere nō obſtāte vitio ſui ꝑdeceſſoris ſecus est in herede. in. c. cura paſtoralis. nu. 5. de iure patro. fo. 193.

6 Succeſſor nō tenet ex delicto ꝑdeceſſoris niſi ꝑdeceſſor ſit in codē delicto. in. c. a duerſus. nu. 10. 15. 16. 17. 22. de immu. eccle. fo. 23.

7 Succeſſor in beneficio vel in alia re temporali an teneatur ſtare colono durante tempore quo habuit a predeceſſore. in. c. querelā. numero. 5. ne prela. vel. ſu. fo. 83.

6 Succeſſor non tenetur ad debita contracta per predeceſſorem niſi protenitur verſa in vtilitatem eccleſie. in. c. quod quibuſdam. numero. 7. de fideiuſſo. fo. 190.

6 Succeſſor in dignitate poteſt revocare male alienata per predeceſſorem ſuum cōtra quem non poſſet opponi defectus dominij. in. c. epi. nu. 1. de rebus eccle. alie. fo. 74.

3 Succeſſor in dignitate an teneatur ad ea que geſſit predeceſſor dignitatis. in

tatis.in.c.ỹ.nu.57.de ordi.cogni.fo.148.

6 Successor in bñficio vel eius heres an teneatur si clericus beneficiatus habuit patrimoniū ꝛ per ipsum cõtracta sunt debita pro sua sustẽtatione.in.c.ex presentium.nu.6.de pigno.fo.96.

6 Successor in beneficio tenetur solvere debita que contraxit predecessor pro necessitate ecclesie vel sue persone maxime infirme.in.c.ex presentiũ. nu.5.de pigno.fo.93.

7 Successor qui succedit in dignitate nõ tamen in culpa.in.c.acceptimus. nu.6.de purga.cano.fo.150.

3 Successor cõuenit per actionem intentatam cõtra suum predecessorem. in.c.quia.v.nu.7.de iudi.fo.29.

5 Successor vniuersalis nõ ꝓscribit etiã ex ꝑsona sua si defunctus habuit mala fide etiã sine violẽtia de nullo iure.in.c.ỹ.nu.8.de ꝓscrip.fo.22.

2 Successor in bñficio tenet stare vsq; in perpetuo per predecessorẽ instituto.Ant.in.c.ad hec.nu.1.de offi.vica.fo.74.

3 Successor singularis nõ succedit in vitiũ et facit fructus suos et potest ꝓscribere.in.c.gravis.nu.10.de restit.spol.fo.177.

6 Successor nõ tenetur stare contractui inito per predecessorẽ.in.c.querimonia.nu.7.de iurepatro.fo.193.

Successor singularis non tenetur stare colono.ibidem.

1 Successor potest agere de cõcemptu ꝑ decessoris.in.c.qõ ficut.§.sup eo. nu.11.de elect.fo.148.

6 Successor in bñficio tenetur soluere debita predecessoris pro necessitate ecclesie cõtracta ꝛ nõ requiritur ꝓbatio versionis in ecclesie vtilitatez. in.c.j.nu.1.ꝛ.2.de solu.fo.100.

3 Successor tenetur ex cõtractu facto cũ ꝑdecessore etiã respectu certarum qualitatũ in eo cõtentarũ licet etiã fuerit cõtractũ cum predecessore sub nomine ꝓprio.in.c.dilecti filij.nu.2.de fo.compe.fo.84.

Successor aliquãdo nõ tenetur de cõtractu predecessoris licet cõtrahere sub nomine appellatiuo.ibi.nu.7.

Successor nõ obligatur ex dcto male gesto per predecessorem quinimo debet ipsum reuocare.in.c.ỹ.nu.2.de precar⁹.fo.81.

2 Successor nõ obligatur ex facto predecessoris in delictis secus in alijs. Ant.in.c.acceptimus.nu.5.de eta.ꝛ quali.fo.47.

6 Successor in dignitate nõ ꝛfirmat ꝓstitutiões ꝑdecessoris ꝛ ratificat et innouat q; ꝛfirmare ꝓcurat ad superiorẽ.in.c.j.nu.3.de locato.fo.86.

Successor in dignitate põt tollere statuta predecessoris sui.ibi.nu.4.

6 Successor in dignitate tenetur satisfacere ꝛ soluere debita que ob necessitatem suã contraxit predecessor.in.c.per tuas.nu.2.de do.fo.104.

Succedẽs alicui potest cõueniri vigore rescripti impetrati cõtra suum autorem.in.c.qmia.v.nu.1.de iud.fo.28.

2 Successio hereditaria tam in secularibus q̃ in ecclĩasticis beneficijs est reprobata.Anto.in.c.extransmissa.nu.3.de fil.presby.fo.53.

2 Successio in beneficijs an habeat locum in beneficijs.in.c.ex parte.el.j. nu.2.de offi.deleg.fo.77.

5 **Succũbens** in causa potest cogi ad lacerandũ vel cassandum instrumẽta super quibus se fundabat.in.c.cũ dilecta.nu.3.de cõfir.vtil.vel inutil.fo.141.

3 Succumbens ex vna causa nõ ꝓhibetur ex alia cãdem rem petere.in.c. in causa.nu.1.de cau.pos.ꝛ ꝓprie.fo.164.

3 Succũbens in causa appellationis an ꝛ qñ cõdemnetur in expensis tam si succubat appellãs q̃ appellatus tam ab interlocutoria q̃ a diffinitiua.in.c.finem.nu.25.de dolo ꝛ contu.fo.201.

5 Succũbens in interdicto vti possidetis potest rei vẽdicationẽ intẽtare vel interdictũ vnde vi.in.c.veniens.nu.29.de ꝓscrip.fo.44.

2 **Summarie** cognoscere nõ requirit plenam probationẽ. in.c.nouit ille.nu.18.de iudi.fo.34.

Et vide ibi apostil.que incipit summarie ꝛc.in nu.30.iuncta apostil.in ver.autoritate.

5 **Superiores** duo si reperiantur discordes circa regimẽ alicuius rei eis subiecte debet alternis annis vel vicibus gubernare aut regere.in.c.si.nu.5.de re iudi.fo.84.

7 Superior siue per se siue per procuratorẽ admittit ad defendendũ suum subditũ rõne iuris qõ habet in eum.in.c.ventes.nu.13.de accu.fo.57.

4 Superiorem nõ recognoscẽs potest indicere bellum ꝛ bodie inter christianos non obseruatur ius captiuitatis et postliminij.in.c.sicut.et infra.nu.8.de iureiuran.fo.161.

Superiorem recognoscens si iuste mouet bellum cõtra subditos potest cognoscere q̃ subditi capiãtur ꝛ bona eoꝝ ꝛ ipsi capti dicuntur potius obsides non captiui.ibi.nu.9.

2 Superior ceteris paribus q̃ plus peccat q̃ inferior.in.c.inter corporalia.nu.25.de transla.epis.fo.4.

6 Superior q nõ fecit delinquẽtes soluere integraliter penã vel fecit soluere minorẽ an sit puniẽdus.in.c.ex plerisq;.nu.5.de immu.eccle.fo.231.

7 Superior si sint per subditũ aut denũtiat⁹ aut accusatus nõ poterit in aliqua causa ꝟ subditũ procedere maxime si denũtiatio vel accusatio impẽderetur.in.c.cũ dilectus.nu.5.de accu.fo.61.

7 Superior nõ potest ligari nec puniri per suum inferiorem nec par per suum parem.in.c.j.nu.12.de rapto.fo.106.

4 Superioris autoritas an requiratur in cõmutatione promissi iurati.in ca. pererunt.el.ỹ.nu.2.de iureiurã.fo.129.

2 Superiori an sit obediendum siue iniuste siue iniuste.in.c.pastoralis.§.quero.nu.2.et.4.de offi.deleg.fo.93.ꝛ seq.

4 Superior inhabilẽ assumẽs ad aliqd officiũ an videat cũ eo dispẽsare de inhabilitate.in.c.preterea.nu.11.de testi.cog.fo.93.

6 Superioris tolerantia nõ inducit dispẽsationẽ in his que sunt contra ius.in.c.cum nã dudum.nu.5.de prebẽ.fo.29.

2 **Supplicatio** in qua petit reuocatio primi iudicis vel petit cõiunctus ad ipm debet facere mentionem de ꝓcessu inchoato coram ipso alias ꝓperet surreptionẽ.in.c.coram. nu.13.de offi.dele.fo.99.

2 Supplicatio correcta principi ds facere mentionẽ non solũ expressam sed expressissimã de omni clausula q̃ posset mouere principẽs ad rescribendum.in.c.ex lris.nu.3.de offi.deleg.fo.64.

5 Supplicatio hz eundem effectũ quem hz appellatio.in.c.pastoralis.§. verum.nu.8.de ap.fo.121.

2 Supplicatio ds facere mentionẽ de ol clausula q̃ posset mouere ꝑncipẽ ad nõ rescribendũ.in.c.pastoralis.§.ꝑterea.nu.5.de offi.deleg.fo.93.

2 Supplicatio qd sit.in.c.ex lris.nu.6.de restit.in integ.fo.158.

Supplicatio aduersus iniam intra quãtũ tps fieri debeat.ibi.nu.12.

2 **Surreptio** vitiat gratiam ipso iure.Ant.in c.tua nobis. nu.23.de offi.vica.fo.71.

1 Surreptio an vitiet ipso iure rescriptũ impetratũ ad lites ꝛ quid si sit impetratũ ad bñficia.in.c.ceterũ.nu.6.de rescrip.fo.48.

1 Surreptio in bñficialibus vitiat gratiã ꝛ lras ipso iure.in.c.ad audientiam.nu.5.ꝛ.8.de rescrip.fo.79.

Surreptio qñ vitiat ipso iure etiã cũ nõ sit opposita tamen vitiat processus sup rescripto nullo factus.ibi.

Surreptio vitiat gram ꝛ quicqd accidit ꝓpter illã gratiã.ibi.nu.13.

Surreptio vitiat oia priuilegia bñficia principũ.ibi.nu.14.fo.80.

Surreptio etiã ignoranter ꝛ simpliciter cõmissa vitiat lites.ibidem.

Surreptionis exceptio qñ debeat opponi.ibi.nu.15.

Surreptio quare magis vitiat lras ad gram q̃ ad lites.ibi.nu.14.

1 Surreptio dolosa vitiat rescriptũ in totũ ꝟ si ex simplicitate venit eatenus vitiat quatenus fuit cã cõcessionis.ꝛ an habeat locum in priuilegijs.in.c.super lris.nu.1.ꝛ.4.de rescrip.fo.62.

Surreptio vitiat gram ipso facto sed rescriptũ ad lites nõ.ibi.nu.5.

Surreptio ꝓcedit ex tacita mente beneficij etiã tenuis.ibi.nu.8.

1 Surrepto in vna reanꝛ qñ vitiat in reliquis.in.c.sedes aplica.nu.4. de rescrip.fo.57.

5 Surreptio vitiat rescriptũ ad beneficia vel literas ipso iure.in.c.ville.nu.5.de appel.fo.132.

1 Surreptio nõ vitiat literas ad lites ipso iure.in.c.plerũq;.numero.3. de rescrip.fo.68.

3 Surreptio quo casu committat seu tacere q̃ alteri parti competebat exceptio dilatoria cõtra iudicẽ.in.c.ỹ.nu.7.vt lite non cõtest.fo.109.

Surreptio nõ vitiat literas ad lites ipso iure.ibi.

2 Surreptio non causat ex eo q̃ fuerit tacitũ id qõ monuisset magis principem ad rescribendũ.Ant.in.c.nimis.nu.3.de fil.presby.fo.57.

1 Surreptio si ab aliquo allegẽt an iudex debeat supersedere.in.c.cũ cõtingat.nu.7.de rescrip.fo.69.

7 Surreptio in expressione falsi causę vitiat dispensationem ipso facto. in.c.q; circa.nu.5.de consan.ꝛ affi.fo.33.

1 Surreptio per ignorantiam posita an ꝛ qñ vitiat rescriptũ.in.c.significasti.nu.3.de rescrip.fo.83.

1 Surreptio si non fuit opposita an pars videat acquiescere lris.in.c.cũ dilecta.nu.6.de rescrip.fo.66.

Surreptio siue fuerit cã finalis siue impulsiua vitiat rescriptum.in.c. postulasti.nu.1.de rescrip.fo.70.

3 Surreptio allegata nõ impedit qõ factus est ante q̃ ipsa ꝓbet qd eũ si allegat crimẽ vel alius deferꝰ.in.c.cũ olim.nu.3.de dolo ꝛ qu.fo.204.

1 Surreptio vitiat gras ipso facto.in.c.ꝓstitutꝰ.nu.1.5.6.de rescrip.fo.61.

Surreptio vsq; ad q̃tum tempus potest opponi.ibi.nu.10.fo.62.

1 Surreptio vitiat lras ad bñficia ipso iure sed lras ad lites non sed per presentiam.in.c.dudum.el.ỹ.nu.13.de elec.fo.176.

1 Surreptio cõmittit si gs impetrans bñficiũ non facit mentionem de patria sua.in.c.si proponẽte.nu.3.de rescrip.fo.89.

6 Surreptio in lris iperratis ad lites nõ opat qn saltẽ peccat sm iuris formã secus in lris gratiosis.in.c.sup eo.nu.2.de coba.cle.ꝛ mu.fo.11.

3 **Surrogatum** debet per omnia sapere naturam eius in cuius locum surrogatur si surrogatio est facta a principe vel de partium consensu.in.c.ecclesia sancte marie.el.j.nu.3.ꝛ.6.vt lite pen.fo.216.

2 Surrogatũ nõ sapit aliqñ naturã illius in locum cuius surrogat.in.c. sup questionũ.§.si vero.nu.2.ꝛ.3.de offi.deleg.fo.91.

6 Suspendi qs potest pro vno furto magno qõ equipoliet pluribus paruis.in.c.inter alia.nu.31.de iudi.eccle.fo.229.

☞ Corset⁹. Adde celebre dictũ Bal.post Cy.ꝛ Sol.in.l.apud antiquos. C.de fur.vbi dicit q̃ qs non debeat furca suspẽdi pro furto domestico: vt in.l.respicietis.§.furta domestica.ff.de penis.tamen si furta do

mestica sunt plura successiue facta ꝺ3 pro talibus furcā suspendi qꝫ singulariter not. p limitatione. ꝺ. §. furta domestica. facit ter. in arg. in. §. criminis. vv. dist. 7 qꝫ voluit Bar. in. l. ficti. §. ffidem. ff. de accu. Abb. in. c. i. de cle. percuſ. facit etiā qꝫ voluit Ly. in. l. interpositas. C. de trāſactio. quā refert 7 ſequit̄ ℣c. de ancha. in. c. frequēs. de reſti. ſpo. li. vi. vbi idē iudicat ſi eſt qꝫ amiſſiōis magni ſicut ſi eſſet qꝫ de oībus bonis vel maiori parte bonor. idē ſi eſſet qꝫ de meliori re quā quis haberet in bonis. vt eſt ter. fing. in. l. ſumma cū rōne. ff. de peculio.

7 Suſpenſus a iure poterit iterum ab homine ſuſpendi. in. c. accuſatum. nu. 5. de ſimo. fo. 69.

7 Suſpēſus ab officio cenſetur etiā ſuſpenſus a iuriſditione. in. c. ſi. nu. 7. de deri. cregō. fo. 127.

7 Suſpenſus ad tempus lapſo tpe poteſt citra aliquā abſolutionē ſuā officiū exercere. in. c. cū tuarū tenore. nu. 3. de ſortile. fo. 120.

5 Suſpēſus nō pōt allegari iudex qui crimē eſt notoriū 7 p ipſo eſt determinata pena a iure ſecus ſi eſſet arbitraria vel eſſet notorii actꝰ trāſcūtis. in. c. pꝓpoſuit. nu. 2. 7. 10. de appel. fo. 101.

3 Suſpenſi 7 interdicti nō prohibētur eſſe in iudicio. in. c. intelleximus. nu. 14. de iudi. fo. 23.

6 Suſpēſus ab officio trā nō poteſt cōferre beneficia. in. c. qꝫ diuerſitatez. nu. 12. de concel. prēben. fo. 57.

2 Suſpēſus a bñficijs ꝫ3 nō poſſit eligi poteſt tamē poſtulari. Anto. in. c. ad abolendam. nu. 5. de fil. preſby. fo. 56.

7 Suſpēſus poteſt ferre teſtimoniū niſi ſit ſuſpenſus p̄ grauī delicto quo caſu virtute delicti in quo perſeuerat repellitur a teſtimonio. in. c. olim. nu. 5. de accuſa. fo. 67.

5 Suſpenſi poſſunt intelligere 7 agere nec ſunt priuati cōione hominum quod eſt ſuſpenſio minor ſecus ſi maior. in. c. apoſtolice. nūc. 2. 3. 4. 5. 8. de excep. fo. 14.
Suſpenſus an poſſit habere nomine populo pro iuribus ſui beneficij. ibidem. nume. 4. 5 7. 6.
Suſpēſi a bñficio nō debent habere reditus bñficij modicā trī ſuſtentatione habere debent ſi nō habent vnde viuant. ibi. nu. 5. 7. 7.
Suſpenſus ab officio poteſt aliquo caſu cenſeri etiā ſuſpenſus a beneficio. remiſſiue. ibi. nu. 9.

2 Suſpēſus a collatione alicuius ordinis poteſt cōferre minores ſed nō maiores. Ant. in. c. vel non eſt. nu. 5. de tēpo. ordi. fo. 39.

1 Suſpenſi an 7 qui poſſunt eligere eligi tamen indiſtincte non poſſunt. in. c. cum inter. R. nu. 6. de elec. fo. 133.

7 Suſpenſus ab officio an ſit etiam ſuſpenſus a beneficio. in. c. per tuas. el. ij. nu. 5. de ſimo. fo. 79.

1 Suſpēſi p̄ſumēdo eligere nō priuātur poteſtate eligēdi ꝫ3 male faciant. in. c. cum inter. R. nu. 15. de elec. fo. 134.

7 Suſpenſus ab officio 7 bñficio ſimpliciter an dicat ſuſpenſus in perpetuum vel quō. in. c. quā ſit grauc. nu. 3. de excel. prela. fo. 131.

2 Suſpenſus nō eſt ille qui nō eſt declaratus ſuſpenſus ſed trī mandatur teneri pro ſuſpēſo. Anto. in. c. i. nu. 4. de cle. pere. fo. 64.

1 Suſpēſus a gbꝰ itelligit̄ ſuſpēſus. in. c. cū vilecꝰ. nu. 18. de ꝓſue. fo. 100.

1 Suſpēſus a bñficijs ꝓpter malā electionem intelligit̄ ab illis qꝫ ꝫ3 in ecclēſia cōtra quā deliquit. in. c. per ingſitionē. nu. 8. de elec. fo. 146.
Suſpēſus ad bñficia habēda ꝓpter malā electionē intelligit̄ 7 nō poſſit habere in illa eccleſia cōtra quā deliquit. ibi.

7 Suſpēſi excōicati nō ſunt abſoluēdi niſi primo preſtito iuramento de parēdo mādatis eccleſie. in. c. ſuper eo. nu. 1. de ſen. excō. fo. 180.
Et vide in. c. ſeq. in. ij. no. 7 per totum. eo. titu.

7 Suſpēſus 7 excōicatus a iure poterit iterū ſuſpendi 7 excōicari ab homine. in. c. et tue. nu. 8. de ſimo. fo. 73.

3 Suſpēſus ſemel ex noua culpa poteſt iterū ſuſpendi 7 reſultāt effectus de quibus. in. c. veritatis. nu. 4. de dolo 7 cōtu. fo. 206.

6 Suſpēſus inuitꝰ ſuſpēſionē inducit irregularitatē qꝫ clericis impedit celebrationes ſecus in minori. in. c. ꝓterea. nu. 3. de iure patro. fo. 190.

2 Suſpēſus ipſo iure ſi celebrat incurrit irregularitatē ſecus ſi nō eſt ipo iure ſuſpēſus. Ant. in. c. qō trāſlationē. nu. 2. de tēpo. ordi. fo. 37.

2 Suſpenſus perſeuerans in ſuſpenſione an ſit ipſo iure priuatus beneficio. Anto. in. c. cum bone. nu. 2. 7. 4. de eta. 7 quali. fo. 45.
Suſpenſio ad quid afficiat ſuſpēſum. ibi. nu. 6. 7. 7.

5 Suſpenſo ꝓpter crimen ꝓuidetur vt de poſſeſſo ſi vo ꝓpter contumaciā ꝓuidetur vt excōicato. in. c. paſtoralis. §. verū. nu. 16. de ap. fo. 122.
Suſpenſus a beneficio in vno loco an poſſit extra illud territoriū obtinere beneficium. ibi. nu. 21.

5 Suſpēſio anteq̄ ferat̄ regrit monitionē qui quis ſuſpēdit ob cōtumaciā ſecus ſi ꝓpter delictū. in. c. repetēbilibus. nu. 3. 7. 4. de appel. fo. 103.

7 Suſpēſio ꝙd ſit 7 quotupler ſit 7 qꝫ ſit eius effectus maxime circa irregularitatē incurrendā. in. c. ſi. nu. 4. de cle. excō. fo. 127.

1 Suſpēſio a bñficijs qꝫ effectꝰ pariat. i. c. cū vinton̄. nu. 10. de elec. f. 145.

6 Suſpēſio quā incurrūt ꝓlati vl alū ipo factovl excōicatio canonis an 7 qꝫ caſu poſſit pinferiorē a papa tolli. in. c. ſi quondā. nu. 5. de ſolu. fo. 100.
Suſpenſus ab adminiſtratione temporaliū 7 ſpiritualiū ſi celebrat nō incurrit irregularitatem. ibi. nu. 8.

6 Suſpēſio iuris 7 ſuſpēſio hois inducūt diuerſos effectus. in. c. ſicut ad extirpanda. nu. 4. de coha. cle. 7 mulie. fo. 11.

7 **Suſpectus** de dilapidatione an deponatur tam ab adminiſtratione temporalium ℭ corporaliū. in. c. licet beli. nu. 18. de ſimo. fo. 77.
Suſpectus de dilapidatione debet remoueri licet velit dare fideiuſſores de conſeruando eccleſiam indemnē. ibi. nu. 20.

2 Suſpectus de dilapidatione an remoueatur ab adminiſtratione. in. c. venerabilis. nu. 8. de offi. deleg. fo. 100.

9 Suſpectus de falſo pōt detineri 7 capi donec cōſtet de veritate. in. c. ſuper eo. nu. 3. de cri. fal. fo. 117.

7 Suſpectus de hereſi habet pro cōuicto ſi poſt annū adhuc eſt in ſua cōtumacia. in. c. excōicamus. cl. i. nu. 7. 7 nu. 11. de here. fo. 92.

6 Suſpectus de fuga nō pōt capi ille qui cum eo cōtrahebat: inceperat male vti ſubſtātia ſua. in. c. ꝓpter. nu. 9. de locato. fo. 87.

5 Suſpitio iudicis ſi non alleget procedit iudicū cora eo factum. in. c. ad audientiam. nu. 9. de app. fo. 106.

4 Suſpitio tollit̄ per iuramentū qꝫ qs non fecerit malitioſe 7 nō ſuſpitio ſubornationis. in. c. preſentium. nu. 2. de teſti. fo. 62.

5 Suſpitio iudicis nō allegat̄ per viā appellatiōis ſed per viā recuſationis. in. c. cū ſpeciali. nu. 6. de ap. fo. 129.

5 Suſpitio iudicis 7 eius cā ſi nō poteſt ſine magno ſcādalo allegari ſtat iuramēto partis allegātis ipm ſuſpectū attenta prius qualitate pſone que ꝫ3 hoc iurare. in. c. ij. requiris. nu. 16. de ap. fo. 111.

6 Suſpitio ſiniſtra aliq̄ incōtinētie nō ꝓſumit̄ inter cōſanguineos dūmō ſint bone fame 7 cōditiōis. in. c. a nobis. nu. 1. de coha. cle. 7 mulie. fo. 13.

5 Suſpitio iudicis non poteſt allegari qui eſt vtriq; parti in pari gradu conjunctus. in. c. poſtremo. nu. 5. de ap. fo. 106.
Suſpitionis cā ſi fuit allegata coram iudice que coram arbitro non poteſt probari non poteſt alia allegari. ibi. nu. 7.

De litera. T.

4 **Tabelliones** creare qui poſſunt. in. c. cum. p. nume. 6. de fi. inſtru. fo. 111

6 Tabellio que debet iurare in principio ſui officij. in. c. ſicut te. nu. 19. ne cle. vel mona. fo. 240.
Tabellio etiam periturus niſi commiſerit falſum poteſt conficere inſtrumenta ſi rogetur a partibus. ibi. nu. 16.
Tabellio conficiens inſtrumentū ſuper cōtractu illicito debet puniri 7 officio priuari. ibi. nu. 20.
Tabellio qui ita reputat̄ 7 non eſt an poſſit cōficere inſtrumēta 7 ſi conficit an valeant. ibi. nu. 21.
Tabellio 7 omnis in ſuo territorio ꝺ3 ſcire pertinētia ad ſuū officium 7 ſi cōmittit per ignorantiā aliquem errorē tenetur. ibi. nu. 22.

6 Tabellio effectus clericus vel religioſus non perdit ipſo facto officiuꝫ tabellionatus. in. c. ſicut te. nu. 2. ne cle. vel mona. fo. 239.

6 **Tacens** habetur pro conſentiente vbi agitur de obligatione perſone qui interueniat aliqs actus de ſui natura hoc requirens. in. c. cū virum. nu. 3. de regu. fo. 160.

7 Tacens cenſet̄ conſentire in maleficio niſi expreſſe diſſenſerit. in. c. dilectus filius. el. ij. nu. 9. de ſimo. fo. 76.

5 Tacens in his que tenetur contradicere 7 non contradicit habetur pro conſentiente. in. c. conſuluit. nu. 5. de appel. fo. 104.

5 Tacens non habet̄ pro conſentiente qui ſi expreſſe vellet conſentire nō poſſet. in. c. i. nu. 19. de re iudi. fo. 49.

6 Tacens cenſet̄ conſentire qui eſt vocatus ad ꝓfitū 7 nil' dicit 7 punitur vna cū ꝓfitentibus malū. in. c. aduerſus. nu. 20. de immu. eccle. fo. 230.

6 Tacens in actu odioſo non preſumitur cōſentire. in. c. cura paſtoralis. nu. 4. de iure patro. fo. 193.

4 Tacens an preſumat̄ conſentire vel contradicere. in. c. nonne bene. nu. 1. de preſump. fo. 116.

6 Tacētes habent̄ pro conſentientibus qui ſunt vocati ad hoc vt conſentiant vel cōtradicant. in. c. veſtra. nu. 6. de locato. fo. 87.

1 Tacēs quo caſu habet̄ p ꝓſentiēte. in. c. in geneſi. nu. 9. de elec. fo. 180.

2 Tacēs in reb' oneroſis habet̄ p contradicēte niſi faciat aliquē actum per quem videat̄ approbaſſe illud. in. c. nō intuſte. nu. 7. de pcu. fo. 146.

6 Tacens in caſibus in qbus tenet̄ loqui habetur pro conſentiēte. in. c. ij. nu. 13. de his que fi. a ma. par. capi. fo. 71.

1 Tacentes habēt̄ pro cōſentiētibus in eorū preiudiciū. in. c. gratum. nu. 6. de poſtu. prela. fo. 110.

6 Tacens non habet̄ pro ꝓſentiente in re multum oneroſa. in. c. peruenit. nu. 10. de emp. 7 vendi. fo. 84.

1 Tacens non preſumitur cōſentire in re oneroſa 7 preiudiciali. in. c. cumana. nu. 6. de elec. fo. 171.

3 Tacēs 7 nō ꝺicēs an videat̄ ꝓſentire. in. c. ceterū. nu. 10. de iudi. fo. 19.

1 Tacens habetur pro conſentiente in re meritoria 7 concupiſcibili. in. c. quia propter. nu. 13. de elec. fo. 163.

6 Tacens habet̄ pro ꝓſentiente vel contradicēte quatenus tenditur in eius preiudiciū ſi tacuit in his in qbus de neceſſitate officij tenebatur loqui. in. c. ij. nu. 9. de his que fi. a prela. fo. 66.

1 Tacens in aliquo negotio vtrum poſtea poſſit contra illud negotium aliquem defectum obj̄cere. in. c. nihil. nu. 6. de elec. fo. 167.

Taciturnitas partis nil operat ad habilitandū aliquē quem expresse nō posset habilitare.in.c.scisciatus.nu.12.de rescrip.fo.52.

6 Taciturnitas nō prodest vbi expressus cōsensus nil operatur.in.c.dilecto.nu.13.de preben.fo.34.

6 Taciturnitas siue tolerantia pape an habeatur pro dispensatione vel consensu.in.c.in aliquibus.nu.8.de decl.fo.154.

1 Taciturnitas procuratoris habet p cōfessione in preiudiciū dñi nisi cōfessio fit erronea.in.c.i.nu.6.de postu.prela.fo.107.

1 Taciturnitas non habetur pro cōsensu in arduis.in.c.in causis.nu.3. de electio.fo.150.

4 Taciturnitas non respondentis habetur pro confessione.in.c.quoniā. nu.16.de proba.fo.28.

7 **Tactura** si vsa p forma in aliquo actu si nō intercedat actꝰ vitiatur.in.c.laudabilē.nu.3.de frig.t malefi.fo.35.

2 **Taratio** expensarū reseruata ipsi iudici etiā sub noīe ppīo est fieda per successorē in officio t nō per ipm remotum.in.c.nouit.nu.7.de offi.lega.fo.108.

2 Taratio expensarū reseruata ipsi iudici sub noīe ppīo potest fieri per successorē.in.ci.nu.8.qō metus causa.fo.149.

4 **Tempus** delationis t assumptionis inspicit vt qs sit capax officij.in.c.post cessionem.nu.4.de pba.fo.11.

3 Tempus ad deliberādū pōt peti circa facta recēcia dūmodo sit implicata.in.c.cum causam.nu.7.de iura.calū.fo.128.

6 Tps qī diuersimode reperit citra explicationē alicuius actus cēsetur arbitrariū qō sit obseruandū.in.c.ad apostolicā.nu.7.de reg.fo.161.

2 Tempus an curra at tpe notitie vel a tēpore quo scire debuit. Vīnt.in c.licet.nu.4.de sup.negli.prela.fo.35.

5 Tempus datū ad causam decidendā incipit a die presentati rescripti. in.c.super.nu.1.t.7.de ap.fo.95.
Tēpus oē currit de momēto ad momentū regulariter vbi aliud a iure nō exprimit nisi qs impediat impedimēto iuris.ibi.nu.12.14.15.fo.96.

6 Tempus.xxv.an.est sufficiens ad obtinendā omnē dignitatem preter epalem.in.c.super inordinata.nu.7.t nu.9.de preben.fo.48.

5 Tempus datū ad appellandū currit a die late sīle nō antea die finiti termini dati in ipsa sīa ad aliquid faciendū.in.c.qō ad cōsultationez. nu.1.3.t.4.de re iudi.fo.63.t seq.
Tempus quadrimestre qō datur ḡdēnatis in actione personali ad solvendū potest per iudicez abbreuiari cū causa als ler suppleret si iudex abbreuiaret.ibi.nu.8.t.14.fo.64.
Tēpus datū ad appellandū currit de momēto ad momentū si pōt haberi copia iudicis a quo t iudicis ad quem.ibi.nu.3.
Tempus quadrimestre lz nō possit iudex sine causa artare pōt tñ illud prorogare lz a tali prorogatione possit appellari.ibi.nu.19.
Tempus quadrimestre qō datur condēnatis ad soluendū datur etiaz confessis.ibi.nn.21.

2 Tempus decē dierū datū ad appellandū currit etiā cōtra ecclesiaz vel minorē quibus postea subuenit per remediū restitutionis.in.c.beneficio.nu.2.t.3.de resti.in integ.fo.164.

5 Tempus datum ad appellandum an possit ex forma statuti breuiari vel elongari vel etiā ab ipso iudice in aliquo casu.in.c.cum sit romana. nu.11.13.14.16.de appel.fo.90.

6 Tempus omne dicitur cōtinuum nisi aliud appareat.in repeti.c.cum esses.nu.34.de testa.fo.119.
Tempus qī statuitur non in odium negligētis sed in favorē alicuius illud tempus currit ignoranti etiam nō negligenti secus qī statuitur in odium negligentis.ibidem.

2 Tempus nō currit ad aliqd agendū qī pbabilis timor prebet impedimentum.in.c.cum ex lris.nu.10.de resti.in integ.fo.159.
Tempus nō currit qī stat per iudicē quominus actus expediatur vel etiam facto aduersarū.ibi.nu.13.
Tempus petende restitutionis in integrū currit negligenti:nō autem non valenti agere.ibidem.

6 Tempus date an inspiciatur in rescriptis:an vero tēpus ꝓsentationis. in.c.dilectus.nu.7.de preben.fo.35.

6 Tempus longū dicitur decem annorū t non minus.in.c.propter.nume.17.de locato.fo.87.

2 Tempus quadriēnij ad petendā restitutionē in integrū a quo tempore incipit currere.in.c.cōa.nu.7.de resti.in integ.fo.162.

6 Tempus vtile vel continuum qō est remissiue.in.c.nulla ecclesiastica. nu.11.de concel.preben.fo.55.

5 Tempus qō datur ad appellationē ꝓsequendā currit a die interposite appellationis nō aūt a die late sīle.in.c.ex rōne.nu.2.de ap.fo.93.
Tempus datū ad appellādum non currit si partes cōpromiserunt vel etiam si ita ipse voluerunt.ibi.nu.7.
Tempus datū a iure ad appellationē ꝓsequendā non potest consensu partium prorogari sed bene pōt sup eo superseder t idem dicendum est termino statuti vel hominis.ibi.nu.8.

6 Tempus datū alicui ad aliquid faciendū currit a tēpore monitionis. in.c.nos quidem.nu.3.t.10.de testa.fo.111.t seq.
Tempus quotiescūq; nō apponit a testatore ad faciendū illud qō fieri mandauit intra qō tempus illud dz fieri.ibi.nu.10.

6 Tempus prefixū per negligentiā alterius non incurrit impedito quocūq; impedimēto iuris vel facti secus si tēpus est prefixum in favorē alterius quo casu currit ignorāti vel impedito.in.c.qz diuersitatez.nu.3. de concel.preben.fo.57.

6 Tempus prefixum alicui non in sui odium currit sibi ignorāti.in.c.cū ꝓpter.nu.3.de iure patro.fo.197.

7 Tempoꝝ mutatione mutari etiā debēt iura humana.in.c.non debet. nu.2.de consan.t affi.fo.33.

1 Tempus datum alicui bus ad aliqd faciendum pōt vnus acciperelz alī velint incontinenti videre.in.c.cum in veteri.nu.5.de elec.fo.174.
Tempus competens relinquitur arbitrio iudicis.ibi.
Tempus datū ad causam expediendā an incipiat currere a die presentationis literarum.in.c.de causis.nu.5.de offi.dele.fo.74.

2 Tempus in dubio presumit continuum t nō vtile.in.c.querenti.nu.3. de offi.deleg.fo.89.

7 Tempus longū dicit vltra decēniam modicum vero intra decēnium. in.c.querelam.nu.6.ne prela.vi.su.fo.84.

1 Tempus qī est datū in medio alterius tpis qō debet incipere currere an tunc qī conceditur vel finito illo primo tēpore.in.c.cū in canctis.§. clerici sane.nu.7.de elec.fo.128.

1 Tempus currit impeditis si possunt impedimentum tollere.in.c.bis quibus.nu.1.de elec.fo.178.

4 Tempus medium inter primam dilationē t secundam non cōputatur ad videndū an iste dilationes date excedant tēpus trium;mēsium.in.c. vltra tertiam.nn.5.de testi.fo.89.

1 Tempus qō datur ad eligendū vel electioni ꝓsentiendum ḡtum sit t ad quedā alia gerēda.in.c.cū in cūctis.§.cū vero.nu.5.de elec.fo.126.

7 Tempus pubertatis anticipat potēcia coeundi.in.c.a nobis. nume.3. de despon.impube.fo.14.

7 Tempus natiuitatis vel cōceptionis an t qī attendatur.in.c.cum inter.nu.6.qui fil.sint legi.fo.37.

4 **Territorium** quid sit.in.c.licet.nume.1.de probationibus.fo.22.

4 Existens in vno territorio si percutit sagitta existentem in alio territorio potest vtroq; loco cōueniri.in.c.i.nu.1.de presump.fo.114.

5 **Terminus** prefixus ad aliquid faciendum in dubio presumitur peremptorius.in.c.pastoralis.nu.3. de excep.fo.4.
Terminus an t qī debet esse peremptorius vel trinus.remissiue.ibi.
Terminus bois surrogatus in locū termini iuris censetur idem cum termino iuris.ibi.nu.15.
Terminus datus a iudice ad excipiendum si fit elapsus an perdatur facultas excipiendi vel agendi.ibi.nu.26.
Terminus datus reo ad tridendum an velit cedere vel cōtendere quo casu extendat vt in codē terminoreus opponat dilatoria als vlterius non audiatur.ibi.nu.24.
Terminus ad opponendū dilatorias datur reo ad instantiam actoris vel ex officio iudicis ipsius.ibi.nu.26.
Terminus ad dilatorias opponēdas est in iudicis arbitrio vel in elōgando vel breuiando.ibi.nu.27.
Tempus ad opponēdas dilatorias an indistincte sit prefigendum taz ꝑm ius canonicum qz ꝑm ius ciuile.ibi.nu.28.
Terminus datus ad dilatorias opponendas habet vim lit.contesta. ibidem.nu.30.
Termini iudiciales licet excludant partem non tamē excludunt iudicem.ibidem.nu.31.
Termini vltima dies quid iuris erit si erit feriata.in.c.pastoralis.numero.3.de excep.fo.4.
Termini prefixo hz vim litis contestationis.ibi.nu.15.

5 Terminus iuris ad ꝓsequendam appellationē nō potest restringi per appellatum sed per appellantem vel iudicē a quo fit.in.c.oblate.nu.7. de appel.fo.125.
Terminum hominis siue iuris an appellatus vel appellās possit preuenire.ibidem.nu.12.

5 Terminus hominis datur ad ꝓsequendā appellationē sed terminus iuris datur t ad ꝓsequendam t ad finiendam.ibidem.
Terminus alterius anni datur appellatori impedito etiā ex facto terti si non potest agere cōtra tertium ad interesse.in.c.significante.nu.11. de appel.fo.136.

6 Terminus si est datus alicui ad aliquid faciendum vel declarandum si ante elapsum terminum expresse declarat vel facit cessat ꝓfixio termini. in.c.potuit.nu.4.de locato.fo.88.

3 Termini prefixio ad appellationem ꝓsequēdam, operatur effectus de quibus.in.c.nicolao.nu.7.de appel.fo.135.

5 Terminus datus ad soluēdum vel aliud faciendum per quē iudicem potest prorogari.in.c.qō ad cōsultationē.nu.20.de re iudi.fo.65.

5 Terminus ad ꝓsequēdam appellationē nō potest ꝓfigi appellanti per appellatum sed appellans sibiꝑ potest prefigere.in.c.personas.nu.6. de appella.fo.89.

Terminus ad iter arripiēdum vel ad se presentandum quō ꝙ qualiter detur tam a iure cōp a iudice vel ab ipso appellāte siue appellatio fuerit iudicialis siue extraiudicialis.ibi.nu.7.
Terminus ad psequendam appellationem quō satisfiat.ibi.nu.8.
Terminus ad accipiēdum iter qñ appellatur in curia nō dz dari.ibi.
5 Termin⁹ datus ad cām expediēdā de cōsensu partiū est cēsendus peremptorius nec pars audit petēs terminū ad pbandū nec ab hoc appellabit nisi fuerit intercogitato impedimēto vel de cōsensu vtriusq; partis: sed quid sit de cōsensu vnius partis.in.c.sup.nu.16.ꝙ.18.de ap.fo.96.
Terminus datus ad causam expediendam per superiorē potest consensu partium prorogari.ibi.nu.17.
5 Termino pendente vel dilatione iudicis ad vnum actū non debet iudex procedere ad alium actum maxime sine citatione.in.c.cum causa.nu.12.de re iudica.fo.65.
3 Terminus brevis si est datus in causa ardua potest legitime appellari.in.c.exposuit nobis.nu.7.de dila.fo.136.
5 Terminus nō currit ꝓpter impedimentū ꝓuenies ex facto principis.in.c.ex insinuatione.nu.3.de appel.fo.117.
7 Terminus an ꝙ quādo debeat dari per iudicē parti vel accusatori intra quē habeat accusare als termino elapso nō audiatur vlteri⁹.in.c.interpu.4.de purga.cano.fo.148.
1 Terminus prefixus capitulo ad eligendū an possit restringi.in.c.cū nobis.nu.9.de elec.fo.186.
3 Termin⁹ peremptor⁹ datus citatis si est nimis brevis licite appellat nisi hoc fit ex aliqua necessitate.in.c.i.nu.1.ꝙ.12.de dila.fo.131.
Terminus qñ dicitur nimis brevis statur arbitrio iudicis.ibi.nu.7.
Termini iuris qui solent dari ex aliqua causa et quibus casibus moderantur a iudicibus.ibi.
Terminus probatorius dicitur peremptorius.ibi.nu.16.
3 Termin⁹ deliberatori⁹ nō dat reo ſ petitionē potuit liberare qz indu cit deliberatorie nō cōcedunt nisi semel.in.c.ū.nu.1.23.de dila.fo.132.
Terminus datus a iudice an possit ab eo postea elongari vel abbreuiari.ibidem.nu.15.
5 Terminus ad appellationē prosequēdam pōt dari a iudice a quo ꝙ est in arbitrio suo dare vel non ꝙ si dat vel nō dat non grauat partes.in.c. ad hec.ei.ū.nu.2.de appe.fo.103.
7 Terminus prefigi pōt per iudicē ecclesiasticū intra quē incidēs qō spiritualis terminetur.in.c.lator.nu.4.8.qui fi.sint legi.fo.38.
Terminus ad appellationem prosequendam restringi potest ex causa spirituali.ibidem.
Terminus duorum mensium datur ad finiendam incidentem questionem.ibidem.nu.8.
1 Terminus datus ad absoluendū aliquem an possit preteriri et sic ante terminū absolui.in.c.ab excōicato.nu.17.de rescrip.fo.88.
1 Termin⁹ fi assignat ad acceptandū bñficiū an post terminū possit assignari.in.c.capm sancte.nu.8.de rescrip.fo.78.
5 Terminus datus ad psequendā appellationē q̄ per iudicē fuit admissi vel a parte recepta obtinet vim peremptorij adeo vt etiā in appellatum vel appellantē absentē ꝓcedatur ac si esset peremptorie citatus.in.c. sepe contingit.nu.1.ꝙ.7.de appel.fo.112.
Terminus datus a iudice ad appellationem prosequēdam habet vim peremptorij neutro psequente appellationē qua deserta poterit iudex procedere etiam sine citatione.ibi.nu.13.
Terminus hominis succedit loco termini iuris nō autem computatur in termino iuris.ibi.nu.18.
Terminus anni datus a iure ad prosequendā appellationē nō est peremptorius etiā q̄ appellatio approbetur a parte.ibi.nu.21.
5 Termini iuris nō possunt per iudicē breviari nisi in certis casibus de quibus in.c.ū sit romana.nu.10.de appel.fo.90.
5 Terminus est dandus seu moderandus ſm locorum cōstantiam ꝙ personarum qualitatem.in.c.ad hec.nu.6.de appel.fo.100.
4 Terminus idem potest prefigi ad duos actus codē tempore cōcurrentes.in.c.licet.nu.3.de proba.fo.22.
6 Terminus hominis succedit loco termini iuris.in.c.ex parte a stensis. nu.17.ꝙ.nu.18.in fi.de concess.preben.fo.61.
7 Termin⁹ vbi ꝙ qñ est prefixus ſ in aliquo cōtractu an teneat q̄ expectare ꝙ qd operet lapsus huiꝰ termini.in.c.sicut.nu.11.de spōsa.fo.9.
5 Terminus prefixus ad aliquid faciēdum nō preludit viā quin lapso termino id possit fieri q̄ si nō esset factū imminueret periculū animę.in c.exceptionem.nu.4.de excep.fo.117.
7 Termino prefixo vel ētibus agere contra discedentē an eo elapso possit quis agere ꝙ similiter de volēre matrimoniū ꝓbere an post terminum audiatur accusator.in.c.fi.nu.11.qui matri.accu.pos.fo.45.
Termini ꝓfixi a iure vel iudice in iudicio vel extra qd operetur.ibi.
2 Termini exclusini pbationum ita currunt cōtra ecclesiam sicut contra priuatum.in.c.auditis.nu.6.de testi.in integ.fo.167.
2 Terminus qñ est datus ad aliqd faciendū tm parti q̄ iudici fi in termino nil fit incepiret ille actus.in.c.de causis.nu.6.de offi.dele.fo.74.
2 Terminus datus appellanti quos effectus pariat.Anto.in.c.veniēs. nu.15.de renun.fo.53.
6 Terminus datus successori in officio ad satisfaciendū id qō fecit predecessor an dēt etiā pdecessori.in.c.aduersus.nu.23.de immu.eccl.fo.230.
4 **Tertius** an cōpellat cedere.in.c.i.nu.22.de pba.fo.3.
2 **Tertius** Tertius inder siue arbiter datur aut ex officio aut partium consensu.in.c.fi.nu.3.de offi.deleg.fo.104.
4 Tertius nō eligitur si duo arbitratores discordant.in.c.quintauallis. nu.46.de iureiurā.fo.151.
5 Tertius appellat in criminalibus finito condēnato.in.c.cum sit romana.nu.6.de appel.fo.90.
5 Tertius appellās a ſnia inter alios acta ꝓ suo interesse dz causas grauamus exprimere per rōnes.de qb⁹ in.c.cū sup.nu.5.de iudi.fo.67.
Tertius qñ appellat ꝓ interesse suo a ſnia inter alios lata quō pronuntiabit iudex appellationis circa istam ſniam.ibi.nu.8.
Tertius pōt appellare a ſnia lata in causa capitali contra aliū ꝙ si obtinet prodest condēnato.ibi.nu.12.
Tertius regulariter non appellata ſnia inter alios lata nisi ostēdat de aliquo suo particulari interesse vel affectione de quib⁹.ibi.nu.13.
Tertius an possit appellare a qualibet ſnia etiam a tertia. in.d.c.cum super.nu.25.ꝙ.26.de re iudi.fo.68.
Tertius licet nō appellauerit a ſnia inter alios lata tñ pōt appellatione ꝓpria interpositam prosequi is ille victus transegerit vel aliter composuerit.ibi.nu.27.
Tertius qui cōparet ꝓ suo interesse ad quem effectum potest se intromittere ad causam per alium intentatam ꝙ quos actus ꝙ que admiscuerit potest facere.ibi.nu.28.
Tertius cōparens pro iure suo tam in primo q̄ in scōo iudicio an teneatur libellum offerre ꝙ litem cōtestari ꝙ similia facere.ibi.nu.30.
Tertius pōt impedire execucionem sententie etiam respectu simplicis possessionis quam habet.ibi.nu.31.fo.69.
4 Tertius comparens pro suo interesse potest prosequi appellationē ab alio interpositam ꝙ potest impedire ne sententia lata mandetur executioni in suum preiudicium.in.c.veniens.nu.1.de testi.fo.72.
Tertius cōparens pro suo interesse an admittatur ad impediendam executionem.ibi.nu.6.
Tertiꝰ cōparēs pōt ꝓsequi ius suū coram iudice delegato.ibi.nu.8.fo.75.
Tertius cōparens debet summarie ꝓbare de interesse suo vt admittatur ꝙ non sufficit iuramentum.ibi.nu.9.
In summaria ꝓbatiōe tertij cōparētis p interesse suo non admittitur reprobatio testium nec circa dicta coꝝ nec circa psonas.ibi.nu.10.
Intra quantum tempus tertius comparens admittatur ad probandū interesse suum.ibi.nu.11.
2 Tertius ratione sui interesse potest appellare.in.c.super eo.nnme.3.de offi.deleg.fo.79.
4 Tertius cōparens ꝓ interesse suo admittit ad iudiciū sed nō ad petendum vt testes publicentur.in.c.cōstitutus.nu.1.de testi.fo.72.
2 Tertius cōparens ꝓ suo interesse potest iudicē recusare si bz legitimam causam recusandi.in.c.cum super.nu.2.de offi.deleg.fo.87.
2 Tertius pōt appellare ab actu etiā extraiudiciali qñ sentit se pgrauari.in.c.dilecti.nu.2.de maio.ꝙ obe.fo.125.
5 **Testamentum** querelans ꝙ succūbens perdit qō acquisturus erat ex illo testamento et fisco applicatur.in.c.finis.nu.16.de re iudi.fo.83.
1 Testū laici in q̄cleric⁹ instituit nō seruatis solennitatib⁹ legis vel statuti secularis nō valet.in repe.c.eccl'ia scte marie.nu.45.de cōsti.fo.58.
6 Testū factum coram presbytero parochiali ꝙ duob⁹ testibus valet non obstante consuetudine in contrariū.in.c.ū esses.nu.1.de testa.fo.115.
Testamentum de iure canonico valet etiā ꝙ testes non sint rogati ꝙ non sint masculi.ibi.nu.3.
Testū an bona valeat sine solēnitatibus iuris ciuilis.ibi.nu.4.
Testamētum etiam ad nō pias causas valet de iure canonico cum duobus testibus ꝙ presbytero parochiali vel alias secus nisi loco ꝓbyteri parochialis adhibeantur duo alij testes.ibi.nu.7.
6 Testū factū ad pias causas valet factū etiā per verba enuntiatiua ꝙ propter aliud plata.in.c.cū dilectus.nu.1.ꝙ.7.de succes.ab intest.fo.131.
4 Testamentum an ꝙ qñ faciat fidem sine publicatione.in.c.fin.nu.10.de fide instrumen.fo.114.
6 Testamētum clericorū nō infirmatur preteritione filiorū vel parentum licet eis debeatur certa portio.in.c.qz nos.nu.4.de testa.fo.115.
6 Testū impugnans ꝓpter non adhibitas solēnitates iuris ciuilis est excōicatus.in repe.c.cum esses.nu.7.de testa.fo.117.
6 Testamentum factum nutu tenet de benignitate canonica. in.c.cum tibi.nu.3.ꝙ.5.de testa.fo.121.
Testū collatū in alterius voluntatem quia censet factū ad pias causas ꝙ ideo ille in cuius voluntatem est collatum debet illam hereditatis in pios vsus distribuere.ibi.nu.4.
6 Testamentum non comprehendit in se omnem vltimam voluntatem puta codicillos nec donationem causa mortis que sapit naturam vltime voluntatis.in rubri.nu.1.de testa.fo.110.
Testamenti factio censetur gratiose concessa hominibus qz disponit de rebus in tempus quo nō erunt dñi.i.post mortem.ibi.nu.2.

Testari qui prohibeantur.ibidem.

7 Testamentū qō fecit vsurarius manifestus ꝓstita cautione de restituendo valeat si ꝓdictus vsurarius post testū exercuerit vsuras lz nō manifeste.in.c.quia in omnibus.nu.10.de vsur.fo.111.

3 Testū qō si veritur,in foro ecclīastico sufficiūt solēnitates iuris canonici,secus in foro seculari.in.c.qō clericis.nu.9.de fo.cōpe.fo.68.

7 Testamentum non potest conferri in alterius arbitrium.in.c.super eo. nu.3.de condi.appo.fo.19.

6 Testū ad hoc vt valeat factū cum duobus testibus oportet q̄ interueniat pbr̄ parochialis ⁊ nō alius presbyter vel loco ipsi⁹ duo alij testes. in repe.c.cum esses.nu.6.11.12.⁊.17.de testa.fo.117.

Testū factū coram pbr̄o parochiali ⁊ duobus testibus etiam ad nō pias causas an valeat vbiq;.ibi.nu.8.

Testū factū ad pias causas valet cum duobus testibus tm̄ sine pbr̄o parochiali.ibi.nu.12.⁊.17.

Testū si est minus solēne de iure ciuili venientes ab intestato non possunt sine petō retinere apprehendētes hereditatē.ibi.nu.15.⁊.10.

Testū quibus respectibus pōt dici semp pia causa.ibi.nu.32.

6 Testū factū a furioso etiā si fecisset tanq̄ quilibet sane mētis non valet tela ad pias causas.in.c.sicut tenor.nu.3.de rego.fo.161.

6 Testū imperfectū etiā rōne volūtatis valet nō solum inter liberos sed etiā ad pias causas.in.c.i.nu.2.de succes ab intest.fo.130.

6 Testū ad pias causas valet cōtā duob⁹ testibus factū siue sint rogati siue nō siue masculi siue femine.in.c.relatū.el.i.nu.1.⁊.3.de testa.fo.119.

2 Testamentū in quo fuerūt testes inuiti est nullum.in.c.q̄.nu.16.qō metus causa.fo.150.

6 Testamentū minus solēne an pariat naturalem obligationē.in.c.quia plerīq;.nu.43.de immu.eccle.fo.234.

4 Testū nō rumpitur per ingressum monasterū fratrum minorū.in.c.in presentia.nu.50.de proba.fo.18.

Testamentū rumpitur per ingressum monasterū ⁊ traditionē bonorū ex interuallo.ibi.nu.51.

Testū rumpitur per simplicem ingressum monasterū.ibi.nu.52.

Testator cōmittens suam extremam volūtatem dispositioni alterius dicitur decedere testatus.in.c.cum tibi. nu.1.⁊.2.de testa.fo.123.

6 Testator pōt remittere falcidiā sed nō cautionē vsufructuario de nō vtendo arbitrio boni viri.in.c.cū constet.nu.4.de pignorībus.fo.96.

4 Testator qī mādat stari dicto vnius informati de volūtate sua an pōt ille examinari absq; eo q̄ pars citetur.in.c.q̄.nu.13.de testi.fo.36.

6 Testator qui elegit sibi sepulturā in aliqua ecclesia cuius intuitu multa legauit ibi si postea ex aliquo casu superueniēt nō sepeliatur ibi ad huc talia relicta debētur ex quibus debetur canonica portio ecclesie parochiali secus si mutauerit sepulturā q̄ cēsentur etiā adempta legata. in.c.in nostra.nu.4.de sepul.fo.137.

6 Testator qui mādat aliquid fieri ⁊ nō dicit per quē intelligitur per heredem.in.c.nos quidē.nu.4.de testa.fo.111.

Testator si mādauit cōstrui monasteriū ⁊ nō expressit locū vel expressit sed in illo loco nō potest cōmode cōstrui non per hoc vitiatur relictum. ibidem.nu.13.fo.112.

6 Testator legās rem sibi pignoratā censetur legasse ius pignoris qō habet in illa re,in.c.filius noster.nu.4.de testa.fo.13.

6 Testator quo casu pōt ꝓhibere ne eps impediat se in executione testamenti ipius testatoris.in.c.tua nobis.nu.6.de testa.fo.126.

Testator vsurarius qui pro male ablatis ⁊ extortis reliquit mille fl̄i post suā mortem non apparēt debētes rectpere tantam quātitatem residuū conuertitur in alios pios vsus.ibi.nu.7.

6 Testator pōt grauare heredē vel legatarium ad erbibendū pcurationes animatim in aliquibus pīs locis.in.c.quāto.nu.3.de cenſi.fo.202.

6 Testator si volebat relinquere aliquid eccle ⁊ persuasus a rectore dicte eccle reliquit sibi an rector teneatur ad interesse ipsi ecclesie.in.c.pbr̄. nu.6.de pecu.cle.fo.109.

6 Testari nō potest clericus de acquisitis per ecclesiā etiā q̄ sint mobilia sed de bonis suis ꝓpriis potest testari:potest tamen de bonis per ecclesiam acqsitis aliqua seruitoribus vel pauperibus elargiri.in.c.relatū. el.q̄.nu.1.⁊.8.de testa.fo.120.

6 Testari an possunt clerici de bonis per ecclesiā acquisitis.in.c.cū in officijs.nu.1.⁊.4.de testa.fo.114.

Testari pōt clericus de bonis sibi q̄sitis per successionē ꝓpinquor̄ vel per donationē vel ex industria sua.ibi.nu.2.

Testari potest clericus de bonis ecclesie si ipse tantūdem de suo ꝓprio contulerit ecclesie.ibi.nu.4.

Testari nō possunt de iure clerici nō habentes administrationē prout sunt canonici de fructibus perceptis vsq; ad eorū mortē lz consuetudo adoleuerit in contrarium.ibi.nu.7.

Testari potest clericus de bonis quesitis ob missas celebrādas vel q̄ fuit capellanus alicuius ⁊ de istis ita quesitis nō debetur canonica portio episcopo.ibi.nu.8.

6 Testari pōt clericus de illis bonis q̄ acqsiuit rōne clicalis dignitatis puta que lucrat de missis dicendis vel q̄ fuit capellanus alicuius dñi. in repe.c.cum esses.nu.26.de testa.fo.117.

6 Testari pōt clericus de bonis ꝓpriis vel acquisitis intuitu persone.in c.nos.nu.1.de testa.fo.114.

6 Testari nō pōt etiā ad pia a cēs illi q̄ nō habet iudicium intellectus furiosus ⁊ similes.in.c.cum dilectus.nu.8.de succes.ab intest.fo.131.

6 Testari pōt licite clericus lz sit filiusfa.in.c.ex nos.nu.5.de testa.fo.

6 Testari an possit clericus de fructib⁹ beneficij sui.an repe.c.cū esses. me.21.de testa.fo.11.

Testari nemo potest de rebus alienis.ibi.nu.23.

6 Testari nō potest cōdēnatus ad mortē naturalē vel ciuilē etiā si auxilium manus iudicis.in rub.nu.3.de testa.fo.110.

Testari nō potest dānatus ad perpetuū carcerē lz de clerico,ita damnato inhibetur.ibi.nu.4.

Testari pōt excōicatus qui nō equiparatur deportato.ibi.nu.11.

Testari non possunt religiosi regulares vt monachi vel ꝓfitentes tria substantialia regule.ibi.nu.5.11.

Testari potest eremita cū possit habere ꝓpium.ibi.nu.6.

Testari nō pōt hereticus cū nihil habeat quinimo si post eius mortem detegatur q̄ fuit hereticus in vita ꝓpria bona apprehendi.ibi.nu.7.

Testari quo casu possit in fauis.ibi.nu.8.

Testari prohibiti a iure an possint disponere ad pias causas.ibi.nu.9.

Testamentum ad pias causas potest fieri nutu.ibi.in fi.

Testari non pōt filiusfamilias de aduentitijs etiā q̄ habet vsumfructum ad pias causas sine patris cōsensu.ibi.nu.10.

4 **Testis** qui testificatus est in vna causa non cōpellitur testificari coram alio iudice,in.c.ꝓterea.nu.3.de testi.cog.fo.92.

Testis inhibitus ne se corrigens non lz docere de errore suo et id est in parte corrigente cōfessionē suā.ibi.nu.4.

Testis synodalis lz ꝓprie denūciator.ibi.nu.5.

6 Testes qī sunt extra ꝓuinciam nō debēt cogi ad veniendū personaliter sed dz inscribi ad iudicem loci vt ipsos examinet ⁊ attestationes clausas remittat,referibēdo quanta fides sit eis adhibenda.in.c.cōsuluit⁹. nu.5.de fideiusso.fo.98.

2 Testes nō omnino idonei admittūtur in defectum probationum.in.c. q̄.nu.11.de arbi.fo.167.

4 Testis cui obiecta sunt crimina non pōt obiectem repellere exceptione cōmunis potest tamen probare se innocentem.in.c.testimonium.nu. 16.de testi.fo.86.

4 Testes se restringentes ad certū tps ⁊ locū reprobant̄ ꝓbata absentia a loco ⁊ tpe.in.c.ex tenore.nu.2.de testi.fo.65.

Testes dicūt deponere de tpe ⁊ loco qī hec sunt necessaria ad concludendum intentum articulantis.ibi.nu.3.

Ad corroborationem priorum attestationum potest actor post publicationem processus testes producere.ibi.nu.7.

6 Testis vnus non ꝓbat non solum in ꝓphanis sed etiam in spūalibus. in.c.cum dilectus.nu.4.de succes.ab intest.fo.131.

Testis vnus de veritate cum confessione partis etiam incidenter facta plene probat.ibi.nu.6.⁊.15.

7 Testes qui reprunt in aliquo actu cū certis qualitatibus si in loco vbi actus celebrat nō reperiunt testes cū dictis qualitatibus sunt adhibendi qui reperiuntur.in.c.cū in iuuētute.nu.2.de purg.cano.fo.140.

3 Testis examinatus ad instantiā vnius iudicis extra territoriū examinātis ⁊ dicat falsum a quo iudice ꝓnūt.in.c.si.nu.28.de fo.cōpe.fo.90.

3 Testes qūo ⁊ qī tenent̄ respondere vel de credulitate vel de scientia.in c.q̄.nu.12.de iure.calū.fo.125.

2 Testibus duobus deponentibus de metu magis creditur q̄ mille deponentibus de ſpōtanea volūtate.in.c.i.nu.10.qō met.cau.fo.140.

4 Testis nō cogit̄ ferre testimoniū in criminalibus nisi a parte aduersa subtrahatur.in.c.super eo.nu.2.de testi.cog.fo.91.

Testes de iure ciuili indistincte cogendi sunt.ibi.nu.3.

Testes presumuntur timore aduersi partis nolle testificari qī requisiti nolunt testificari.ibi.nu.4.

Cui incumbit onus probandi quod per alios testes probari nō possit nisi per illos quos adducit.ibidem.

4 Testis deponens de facto vicini ⁊ in causa scientie dixit q̄ vicinus ꝓbat.in.c.quoddam.nu.1.de ꝓesump.fo.117.

5 Testes possunt fieri maiores testificari de his q̄ viderunt in pupillari etate nisi ius requirat maioritatem tempore actus celebrati.in.c.cum nobis.nu.6.de prescrip.fo.32.

1 Testis pōt repelli a testimonio si ꝓbatum fuerit alis fuisse repulsum.in c.sup eo.nu.3.de elec.fo.130.

2 Testes reducuntur ad concordiam vt cuitent falsum non vt probent. Ainto.in.c.queris.nu.2.de cta.⁊ quali.fo.44.

7 Testis testificās in causa criminali tunc presumitur inimicus:q̄ spōte venit.in.c.mem inimus.nu.8.de accu.fo.55.

4 Testis primum dictum in iudicio non inficiantur per scōm extra iudicium.in.c.sicut nobis.nu.1.de testi.fo.44.

Testis corruptus vel falsum dicens tenetur de periurio ⁊ de omni malo quod sequitur ex dicto suo.ibi.nu.2.

4 Testis dicēs oppositū in iudicio eius qō dixit extra iudiciū fine iura-

mento probat.in.c.per tuas.nu.11.de proba.fo.26.

3 Testes quo casu in causa matrimoniali tam carnali q̃ spũali examinãtur lite non contesta.ꝛ etiam vocantur ad sentẽtiam.in.c.fi.§.porro.nume.1.vt lit.non contesta.fo.114.

7 Testes deponentes super vita ꝛ moribus alicuius dicunt illum cognoscere als non admittitur eorum dictum.tan autem sufficiat cognouisse de futuro.in.c.cum.p.nu.2.de purga.cano.fo.147.
Et vide in nume.5.

4 Testes duo probãt in actibus grauissimi preiudicij.in.c.quoties.nu.1. de testibus.fo.38.
Testimonium de credulitate valet vbi credulitas est prima sensui per quem percipitur veritas.ibidem.nu.6.
Testimonium de credulitate admittitur vbi admittitur testimonium de auditu.ibidem.nu.7.
Testis assignãs causam scientie sufficientem ꝛ in fine dicat q̃ credit an probet.ibidem.nu.9.

4 Contra testes deponentes cõtra verisimile an sit suspicio falsitatis.in.c. quia verisimile.nu.3.de presump.fo.18.

4 Testes reprobatorios reprobatorium non est licitum reprobare.in.c.licet dilectus.nu.1.de testi.fo.82.

5 Testis asserẽs se nõ ita deposuisse.put notarius scripsit an credat magis sibi q̃ notario.in.c.ad audientiam.nu.7.de prescrip.fo.31.

5 Testes deponentes super notorio ꝛ nõ reddentes causam scientie sufficientem licet de causa non interrogentur nõ probant idem quãdo deponunt de aliquo qõ non ita de facili percipitur iudicio intellectus.in.c. consulunt.cl.i.nu.2.de appel.fo.96.

4 Testium depositio an valeat si citatus est vñs qui nõ comparuit ꝛ procurator non est citatus.in.c.ij.nu.16.de testi.fo.36.

5 Testes licet approbentur a parte que ipsos produxit tamen eorum dicta possunt per ipsam partem reprobari q̃ approbauit personas ꝛ nõ dicta.in.c.intimasti.nu.6.de appel.fo.38.

7 Testes deponẽtes de infamia ꝛ alij deponentes de bona fama qui sint preferendi.in.c.cum oporteat.nu.10.de accu.fo.61.
Testes deponentes verisimiliora preferuntur alijs etiam q̃ sint numero plures.ibi.nu.11.

6 Testis falsus in foro contentioso debet puniri non solum de falso sed etiam in omni damno inde secuto:in foro tamẽ anime solum punitur de falso.in.c.i.nu.3.de custo.cucha.fo.216.

1 Testis qoicit se scire q̃ legit sufficiẽter concludit.in pe.greg.nu.14.fo.4.

4 Testis productus a parte sine aliqua citatione tanq̃ suspectus non potest recusari.in.c.i.nu.1.de testi.fo.34.
Testis qñ testificari necessario debeat esse ceruus.ibi.nu.4.
Testis idoneus ꝛ omni exceptione maior est ille contra quem nulla exceptio legitima potest opponi.in.c.i.nu.3.eo.titu.

4 Testis qui in eadem causa iterũ producitur iterũ debet iurare nisi fuerit iurasset a principio.in.c.fraternitatis.nu.1.de testi.fo.51.

4 Testes deponentes cõtraria circa actũ iterabilẽ ꝛ per multiplicitatem actus si possunt reduci ad concordiã sunt reducẽdi nisi per confessionẽ partis vel testũ apparet de veritate actus.in.c.cũ tu.nu.2.de testi.fo.50.
Concordia circa testes est facienda etiam vbi pars produxit plures et meliores testes.ibi.nu.3.
Testes pduci ab vna parte instrumẽta vel priuilegia ꝛ vnus testis tãtũ semper reducendus est ad concordiam.ibi.nu.4.
Testes an reducendi sint ad concordiam vt probent an vt euitent penam periurij.ibi.nu.5.

4 Ponit tria per que testes testiũ pferunt.in.c.in nra.nu.1.de testi.f.63.
Testis sibippsi cõtrarius nõ pbat nisi se corrigat incõtinenti.ibi.nu.2.
Testis vnus qñ contrariatur alteri neuter pbat nisi alter melior fit qui pronocet iudicem ad deferẽdum iuramẽtum in defectum ꝛc.ibi.nu.3.
Concordia faciẽda est qñ plures testes iuriantur.ibi.nu.4.
Testium dignitas preferenda est numero ꝛ magis creditur duobus testibus affirmantibus q̃ centum negantibus ꝛ qñ.ibi.nu.6.

4 Testis si cõmode ad presentiam iudicis venire potest cõpellitur venire secus si incõmode.in.c.si qui testium.nu.3.de testi.fo.44.

3 Testis non potest diebus festis iurare sed bene deponere.in.c.j.nu.10. de ferijs.fo.137.
Testes recipiuntur omni tpe quãdo periculum est in mora.ibi.
Testes non possunt compelli deponere die feriata in honorem dei vel in hominum.ibi.nu.10.

7 Testis varius ꝛ vacillans potest capi ꝛ in carcere detineri non tamen incurrit infamiã.in.c.in bis.nu.1.de penis.fo.156.

4 Testium dictis que magis congruant iuri cõmuni creditur.in.l.licet. nu.9.de proba.fo.22.
An sufficiat q̃ testis sit iuratus in termino.ibi.nu.10.

3 Testis vnus facit indicium ad tortura si est integre et bone fame.in.c.j. nu.3.de confes.fo.224.
Testis examinat q̃ als nõ debebat examinari an faciat indiciũ.ibi.nu.9.

5 Testes in dubio presumũtur vera dixisse nisi cõtrarium probetur.in.c. consanguinei.nu.2.de re iudi.fo.58.
Itdem testes non admittuntur ad probandum contra illud qõ deposuerunt.ibidem.nu.4.

6 Testis vnicus facit fidem vbi non agitur de preiudicio alterius.in.c. proposuisti.nu.6.de consc.eccle.vel alta.fo.207.

1 Testis debet deponere in actu qui potest percipi visu et auditu vidi et audiui.in.c.ex literis.nu.4.de consue..fo.92.
Testis qui vidit aliquem loquentem licet non viderit plene deponit: preterq̃ in testamento.ibi.nu.5.

1 Testes singulares non pbant.in.c.cum dilecti.nu.4.de elec.fo.152.

7 Testium dicta probantur per scripturã notarij.in.c.cum dilecti.nu.8. de accusa.fo.60.

5 Testes reprobanẽ p testes digniores.in.c.i.nu.5.de na.cr lib.vẽ.fo.26.

3 Testis nõ recusat subdit⁹ in cã dñij.in.c.ij.nu.2.vt lit.nõ ꝓcest.fo.110.

4 Corruptio testium sola sufficit ad retractationem sententie.in.c.licet. nu.4.de proba.fo.23.

Testes examinandi ad perpetuam rei memoriam coram iudice rei cõuenti examinãtur.in.c.fi quis contra.nu.3.de fo.compe.fo.52.

3 Testes non debent examinari contra contumacem lite non cõtest.in.c. accedens.cl.ij.nu.1.vt lite non contest.fo.111.

7 Testis si dixerit vnum extra iudicium ꝛ aliud in iudicio statur primo dicto nisi illud dixerit per metum vel ad complacentiam partis.in.c. inquisitionis.§.tertio.nu.9.de accu.fo.62.
Testi inimico citra inimicitiam capitalem quanta fides sit adhibenda relinquitur arbitrio iudicantis.ibi.nu.11.

3 Testes non examinantur contra contumacem sed bene ipse contumax excõmunicatur.in.c.i.nu.1.vt lit.non contest.fo.106.

3 Testes possunt recipi die feriato quando non vertitur cause cognitio. in.c.significauerunt.nu.21.de iudi.fo.47.

4 Testis an possit esse aduocatus vel procurator.in.c.cum a nobis.nu.4. de testibus.fo.60.

1 Testis vnus non facit semiplenam probationem nisi super facto principali.in.c.cum dilecti.nu.8.de elec.fo.153.

1 Testis cristens in peccato mortali an repellatur a testimonio.in.c.illa quotidiana.nu.5.de elect.fo.159.

1 Testes vtrum possint variare.in.c.nostri.nu.5.de elec.fo.129.

7 Testes etiam extranei preferuntur partis assertioni.in.c.consultationi.nu.3.de sponsa.fo.10.

3 Testis dicitur incontinenti reuocare dictum suum si reuocat antecq̃ redigatur in scriptis.in.c.fi.nu.22.de confes.fo.228.
Testis quando possit reuocare dictum suum.ibidem.

2 Testes non arcetur ad iustificandum factum a se relatum dummodo ipsum referat cum causa scientie ꝛc.in.c.super hoc.nu.4.de renũ.fo.12.

2 Testes recepti per arbitrium faciunt fidem coram iudice.in.c.cum dilectus.nu.5.de arbi.fo.172.

7 Testium examinatio vel inquisitio an possit alteri cõmitti.in.c.intantum.nu.5.de collu.octe.fo.121.

3 Testium examinatio ante lit.contest.vitiat processum.in.c.cum olim. nu.9.de can.pos.ꝛ proprie.fo.163.

6 Testi noto est maior adhibenda fides q̃ extraneo incognito.in repe.c. cum esset.nu.6.de testa.fo.116.

2 Testis occulti dictum valet absq̃ publicatione sui nominis.in.c.preterea.nu.4.de sponsa.fo.6.

4 Testes alios an liceat producere facta publicatione attestationũ.in.c. cum venissent.nu.3.de testi.fo.55.

6 Testes vbicunq; sunt in parte largissima ꝛ malitiose pars negat ipsos aliquid scire inder põt partem compellere vt per se vel per aliũ vadat ad videndum iuramenta ipsorum testium vel q̃ fiat depositio pecunie peo expensis testium.in.c.constitutus.nu.8.de fideiusso.fo.98.
Testes qñ aliqs allegat q̃ sunt extra prouinciã alio differendi negotiũ ꝛ ideo petit longũ terminũ põt talis ita differẽs litem puniri.ibi.
Testes in causa criminali etiam cristientes extra prouinciam debent remitti ad iudicem cause.ibi.nu.10.

7 Testes si er aliqua cã non pñt esse femine tñ ille admittuntur qñ in illo casu alij nõ reperiuntur.in.c.inter.nu.7.de purg.cano.fo.148.

4 Testes recepti in vno iudicio faciunt fidẽ in alio q̃ vis non publicati. in.c.causam.cl.i.nu.2.de testi.fo.47.

4 Testis notat⁹ infamia facti admittit in cã ciuili.l.c.fi.nu.1.de testi.f.89.
Testis an in totũ repellat ppofita exceptione contra testẽ.ibi.nu.2.

Testibus duobus affirmãtibus plus creditur q̃ centum negantibus nisi in negatiua coarctata.in.c.bone memorie.el.i.nu.13.de elec.fo.142.

Coactus.Bio.est sing.in.l.dicm proferre.§.fi plures.ff.de arbi.ꝛ not. per Joã.and.in.c.i.de prescrip.lib.vi.ꝛ vide Bal.c.ad nostras.de pba. vbi dicit q̃ statur magis decem testibus affirmantibus q̃ mille negantibus.ꝛ allegat gl.in.c.§.fi plures.ꝛ vide Ilico.de neapo.in.l.j.ff.deuẽ. inspi.vbi refert.d.machanagnũ de agoguidis doct.bono.et fuit etiam theorica Oldradi laudensis.ꝛ glos.d.§.fi plures.est vera nisi negantes deponant de peritia sue artis.ꝛ adduco Ange.in prima constitu.ffor. in.ij°.col.vbi dicit illũ ter.facere ad questionẽ.Duo testes dicũt titium fuisse mortuum ex vulnere:duo medici dicunt vulnus non fuisse mortale:quorum dicto stabitur:et videtur q̃ dicto affirmantium.§.fi plures.cõtrarium dicit esse verius:q̃ statur dicto illorum qui melius cognoscunt

gnoscunt vt in prima consti. fo. sed medici melius sciunt et cognoscunt ergo ꝛc. nō ob. d. §. si plures. quia debet intelligi in testibus negantibus seipsum: vel loquitur de negativa non coartata. l. lacus et stagnum. §. i. ff. de acqui. re. do. ꝛ cr illis habes duas limitationes ad glo. in. d. §. si plures. prima est vt non habeat locum in negativa coartata. secda est vt non habeat locum vbi testes negantes deponunt de peritia sue artis.

4 Testis debet astringi iuramento vt testificetur pro vtraq; parte. in. c. ꝯ. nu. 1. de testi. fol. 35.
Testiū receptio an valeat si ps citata noluit cōparere. ibi. nu. 10. fo. 36.
Testium receptio an valeat si pars citata non potuit cōparere legitime impedita. ibidem. nu. 11.
Testes qui potuissent repelli ab initio si fint examinati faciunt indiciū. ibidem. nume. 12. et. 15.
Testificatio testis sine ipsius citatione valet. ibidem. nu. 14.

2 Testis repellitur a testimonio si fuit convictus de crimine contra eum excepto non tamen de illo punitur si non tangit causam principalem. in c. i. nu. 1. c. 6. 14. et. 15. de exceptio. fo. 2.
Testis criminosus ꝛ toleratus an possit reddere testimoniū. ibi. nu. 2.
Testes non possunt repelli tanꝫ criminosi post sententiā vel conclusionem in causa. ibi. nu. 3.
Testis integer ꝛ qui nō possit repelli qualis esse debeat. ibidem. nu. 4.
Testis cōuictus de crimine per viam exceptionis an veniat puniēdus. ibidem. nu. 16. 13. et. 14. fo. 3.
Testis criminosus qui egit penitentiam sui criminis non repellitur a testimonio. ibidem. nu. 11.
Testis interrogatus de proprio crimine an teneatur rūdere. ibi. nu. 13.
Testis vacillans vel falsum dicens punitur sed qua pena. remittitur. ibi. numero. 14.

4 Testes ex parte rei quādo preferantur licet testes actoris seu accusatoris sint aliquātulum idoneiores. in. c. ad nostram. nu. 5. de proba. fo. 32.

4 Testes non presumitur suspectus aut inimicus ex iterata depositione. in. c. fraternitatis. nu. 2. de testi. fo. 51.
Testes post publicationē ꝛ in causa principali ꝛ appellationis sup eisdē articulis vel contrarijs non possunt recipi. ibidem. nu. 3.
Testes in quibus casibus recipiuntur post publicationē super eisdem articulis. ibidem. nu. 4.
An sola publicatio sufficiat ad impediendum productionem testium. ibidem. nume. 5.
Testes super articulis contrarijs possunt recipi vbi est timor subornationis. ibi. nu. 11. fo. 52.
Testes examinati super tota causa nō possunt amplius examinari quia examinarentur super antiquis capitulis. ibi. nu. 12. fo. 53.
Testis debet iurare qđ in secreto tenebat dictū suum ꝛ qualiter debet iurare et an presumatur iurasse tactis scripturis. ibi. nu. 13.

4 Testes alios producere quibus casibus publicatis attestationibus licitum sit. in. c. series. nu. 5. de testi. fo. 58.
Testes inducti. p aduersa parte p quos testes possunt pbari. ibi. nu. 7.

2 Testi sponte se offerenti iniungitur de fide. in. c. ꝯ. nu. 3. de cle. per. fo. 65.

7 Testis an ꝛ quo casu possit torqueri pro veritate habenda. in. c. cum in contemplatione. nu. 10. de regu. iur. fo. 101.

7 Testes in matrimoniali causa recipi possunt post publicationem imo post sententiā. in. c. attestationes. nu. 9. de despon. impub. fo. 15.

7 Testis licite inter rogat si est amicus vel inimicus parti nec per hoc ꝺr interrogari sup crimine. in. c. inquisitionis. §. tertio. nu. 5. de accusa. fo. 62.

4 Testis de auditu auditus non probat sed de auditu suo fic. in. c. tam literis. nu. 5. de testi. fo. 65.

4 Testes an ꝛ quādo possint esse clerici ꝛ illi de vniuersitate in causis ciuilibus ecclesiarū vel vniuersitatis. in. c. insuper. nu. 2. de testi. fo. 39.
Testes non possunt esse illi de vniuersitate in fauorem vniuersitatis in causa criminali. ibi. nu. 3.
Testes possunt esse illi de vniuersitate in causa criminali que vertit contra illos qui sunt de vniuersitate. ibidem. nu. 4.
Testis idoneus an sit prelatus vnius ecclesie que non habet collegium sed solus habet administrationem. ibi. nu. 5.
Testis idoneus an sit episcopus in causa mense ecclesie vel in causa totius ecclesie. ibi. nu. 6. fo. 40.
Testis idoneus non est canonicus in causa sue prebende. in. d. c. insuper. numero. 7.
Testis an ꝛ quando possit esse procurator in causa vel negotiatione quā habet vel habuit. ibi. nu. 8.
Testis idoneus an ꝛ qñ est legatarius in testō et quo ꝺr legatū. ibi. nu. 9.
Testis an possit esse venditor in causa emptionis. ibidem. nu. 10.
Testis idoneus nō est preneta in causa in qua fuit prencta. ibi. nu. 11.
Testis idoneus an sit donator in cā donatarij. in. d. c. insup. nu. 12. et. 13.
Testis idoneus an sit cedens in causa cessionarij. ibi. nu. 13.
Testis idoneus an sit socius pro socio. ibi. nu. 14.
Testes idonei non sunt sollicitatores et adherentes cause. ibi. nu. 15.
Testis idoneus nunquid sit vasallus pro dño suo. ibi. nu. 16.

6 Testis presumit iuratus quando deposuit si in actis appareat qđ talis testis iuratus sic deposuit. in. c. qđ autem. nu. 5. de iure patro. fo. 191.

2 Testis repetitus debet iterato iurare. Abbas. in. c. vnico. in princi. nu. 1. de sacra vncti. fo. 48.

2 Testes in causa vniuersitatis an possint esse illi de vniuersitate. in. c. i. nume. 4. de procura. fo. 136.

7 Testes nō dicūtur singulares si in facto cōcordāt ꝛ in seipsis facti aliquātulum discrepent. in. c. nihil obstat. nu. 1. de verbo. signi. fo. 182.
Testes inducti ad. pbāda formalia verba nō sufficit qꝺ dicāt equipollētia. ibidem. nu. 2.
Testes deponētes per vnū premeditatūq; sermonē an faciant fidem vel si fuerit scriptum talis testis dixit in cibus prout talis. ibi. nu. 3.

4 Testes cora arbitro productos qui vult cora iudice reproducere debet suis expensis reproducere. in. c. presentata. nu. 3. de testi. fo. 83.
Optio de qua in. d. c. solum datur parti contra quā testes producti sunt ibidem. numero. 4.
Testes recepti cora arbitratore nō faciūt fidē cora iudice. ibidem. nu. 5.
Testes reproducti cora iudice si dicūt cōtrarium eius qꝺ diterāt cora arbitro an probent ꝛ qō dictum attendatur. ibi. nume. 10.
Testes reproducti coram iudice iurare debent quāuis iurauerit coram arbitro. ibi. nu. 11.
In persona testium mortuorum potest obiici. ibi. nu. 13. fo. 84.

7 Testes inducti ad. pbādū qđ esse simoniacum pōt reprobari et hoc solo qꝺ sunt inimici vel cōspiratores. in. c. ꝯ. nu. 1. de simo. fo. 77.
Testes quātumcūq; criminosi admittūtur in crimine lese maiestatis et hereſis. ibi. nume. 10.
Testes criminosi vel suspecti an admittantur reseruata exceptione post publicationem processus. ibi. nu. 17.

7 ¶Prelatus licet in se sit bonus ꝛ sanctus tñ nō solū eternaliter sed aliqñ tpaliter punit ex hoc qꝺ excessus suos subditos non punit ꝛ idē in parte non puniente malos filios. in. c. licet. nu. 2. de simo. fo. 77.
¶Prelatus plus oneris qꝫ honoris habet. ibidem.
¶Prelatus suspectus q̄tra quem inquiri nō remouetur ab administratione pendente inquisitione secus est in tutore qꝺ non ꝺr ita pingue ius sicut prelatus. ibi. nu. 8.
Quō procedi cō prelatū suspectum de vilapidatione. ibi. nu. 18.
¶Prelatꝰ tolerās bñficiatū in bñficio cōmorari ꝛ seruire non pōt postea cū cogere ad titulū ostendū qꝺ visus est cōsensisse pōt tñ prelatus assumere in se. pbationē defectus tituli. in. d. c. ꝯ. nu. 24. de simo. fo. 78.

5 Testes si non sint idonei potit totum negotium. in. c. cum. i. et. a. nu. 18. de re iudi. fo. 77.
Testes minus idonei admittuntur vbi alꝫ haberi non pōt. ibi. nu. 23.

4 Testis dictū sine iuramēto velet iam qñ iurauit super articulo certo et extra illum deposuit nō valet. in. c. de testibus. nume. 7. de test. fo. 61.
Testis inductꝰ ab aduersario meo ad certū articulū pt peti a me vt eum inducē sup alio nisi subita resultet vel iuris ordo perturbetur. ibi. nu. 2.
Testis inductus super dilatoria oppositā ante vel post litem cōtesta. vel super peremptoria opposita in vim dilatorie nō debet audiri super principali. ibi. nu. 3. fo. 59.
Testes producens vel ille qui petit eos examinari super toto negotio non potest testes reprobare. ibi. nume. 4.
Testis productus super vno articulo potest peti qꝺ iuret super illo articulo. sed si sup causa pōt cōpelli vt iuret super tota causa etiam qō pars non petet. ibi. nume. 6.
Testis dictum an valeat si prius deposuit ꝛ postea iurauit. ibi. nu. 8.
Testis dictū sine iuramēto potest redarguī de falso. ibi. nume. 9.
Testis scribēs id qō voce poterat deponere an probet. ibi. nu. 10.
Testiū productionē renūtiatio impedit qñ est facta ab vtraq; parte. in. c. de testibus. nu. 7. eo. titu.

4 Testes qūo debeāt citari qñ ignorātur persone testium. in. c. ad nostrā. cl. ꝯ. nume. 2. de iureiur. fo. 142.

5 Testiū examinatio in causa ciuili potest alteri cōmitti. in. c. cum bertol dus. nume. 26. de re iudi. fo. 70.
Testiū examinatio vel receptio an possit subdelegari per illum cui fuit cōmissa. ibidem. nume. 27.

4 Testes si nō sunt vlterius familiares deponunt de eo qō viderūt in familiaritate admittuntur. in. c. in literis. nume. 6. de testi. fo. 57.

7 Testis dictū non inficitur licet non fuerit citatus licet per partē oblatus secus tñ est si testis seipsum ingereret qꝺ vt suspectus repellitur. in. c. cum in tua. nume. 2. de sponsa. fo. 10.

5 Testes q̄ producūtur ad probandum sic fore sententiatū non est necesse vt deponant de oibus verbis per iudicē prolatis sed satis est qꝺ recitent effectum. in. c. sicut nobis. nume. 5. de re iudi. fo. 65.
Testis dicēs in cā scientie qꝺ promisit nō cōcludit qꝺ promiserat per solēnem stipulationem licet de natura sui hoc importet. ibi. nu. 18. fo. 67.
Testis tenetur reddere cām sufficientem dicti sui qūo ipse percepit non autem que causa mouit talem ad ita faciendum. ibi. nume. 26.

6 Testis examinatus per laicum in causa ecclesiastica non facit fidem coram iudice ecclesiastico secus in causa seculari. in. c. sicut te. nu. 12. et. 13. de cle. vel mona. fo. 239.

4 Testes qualiter examinantur in actu vbi interuenit scriptura et est deperdita. in. c. Albericus. nume. 4. de testi. fo. 77.

Repertorium singularium materiarum

Facta publicatione eam presumatur facta parte citata.ibi.nu.6.fo.76.
Testium publicatio de qua in.c.alb'icus.de testi.qualiter facienda est. ibidem.numero.8.

4 Testes in casibus in quibus cogendi sunt censura ecclesiastica compelluntur per iudicē ecclesiasticum : per iudicē vero secularem imponitur mulcta.in.c.dilectorū.nume.1.de testi.cogen.fo.94.
Testes an & qñ sint cogendi tam in causa ciuili q̄m in criminali tam de iure ciuili q̄ canonico.ibi.nume.2.et nu.sequen.

4 Testes semel examinati an possint se corrigere:an & quo casu possint repeti.in.c.per tuas.nu.1.de testi.fo.81.
Testes quasi iurabunt si capitula sunt p̄ducta p partes.ibi.nu.3.fo.87.

2 Testes dicētes talis dñs illius fundi non redduntur suspecti si fuit ille dñs:ex subintelligitur dictio quondam. Auto.in.c.proposuit. nu.5.de fil.presbyt.fo.53.

4 Testimoniū de auditu p̄prio valet vbi res est perceptibilis sensu audit?: secus de auditu alieno.in.c.ex quadam.nume.1.de testi.fo.80.
Testimoniū de auditu admittitur sup̄ consanguinitate.p̄bāda.ibi.nu.2.
Ad probandum id quod excedit centum annos sufficit testimonium de auditu.ibi.nume.3.
Testis non potest iurare per procuratorem.ibi.nume.6.
In testimonio auditus sufficit q̄ plures audierint a duobus licet illi duo audierint ab vno.ibi.nume.8.fo.81.
In testimonio auditus sup̄ probanda affinitate vel consanguinitate an sufficiat q̄ vnus audiuit ab vno & alter ab altero.ibi.nume.9.
Testes p̄bando singulariter actus misse probant missam.ibi.nu.11.

4 Testes recipiuntur lite non cōtest.q̄ procedit per viā inquisitionis.in c.cum olim.nume.9.de testi.fo.66.

2 Testis sine debuit examinari p̄pter suspicionem tū examinatus facit indicium.in.c.ex literis.nume.2.de transac.fo.136.
Testis descriptus in aliquo instrumēto an p̄sumat sibi respectu cōtentorum in eo.ibi.nume.6.

4 Testes p̄dicti in quarta p̄ductione cōcessa sine solēnitate.p̄bāt si non fuit contradictum vel appellatū.in.c.in causis.nu.3.de testi.fo.49.
Testis recepto facta post cōclusionē valet si ps nō opponit.ibi. nu.4.

4 Testis vnus facit semiplenā probationē.in.c.iuramētum.§.sane.nu.11. de iureiuran.fo.169.
Testis vnus in quib? casibus nō facit semiplenā p̄bationē.ibi. nu. 12.
Testū dicta & sententia inter alias personas faciunt semiplenā probationem.ibidem.nu.14.fo.170.

5 Testes deponentes verisimiliora & probabiliora iuri cōi preferuntur alijs. in.c.auditis.nume.5.de rescriptis.fo.34.
Testes deponentes indefinite super capitulis necessario nō cōcludunt & ideo non probant.ibi.nume.16.

4 Testis qñ dicat corrigere dictū suū incōtinenti & qñ incontinenti potest primo dicto addere.in.c.preterea.nu.12.de testibus cogen.fo.93.

7 Testis falsus ledit decū iudicē & partē.in.c.j.nu.1.de cri.fal.fo.117.
Testis cōmittēs falsum potest puniri extraordinarie p iudicem durante cā super qua cōmisit falsum:cā vero finita nō potest puniri nisi ordinarie formādo cōtra eū processum & ista pena ordinaria nō tollit ex eo q̄ fuit extraordinarie punitus.ibi.nume.5.
Testis q̄ deposuit falsum & postea & ciuiliter & criminaliter cōdēnari nec vna tollit aliā ciuiliter ad interesse ptis in quo dānificauit criminaliter vel in cōfiscationē bonorū vel vltimo supplicio vel ad penā talionis si p̄ suū testimonium pars fuit corporaliter punita.ibi.nume.6.
Testis qui deposuit falsum punitur pena falsi licet eius testimoniū nō habuerit effectum:& hoc verū qñ deposuit vt testis:secus si deposuisset non in forma testimonij.ibi.nume.7.
Testis falsum deponēs potest puniri per ordinariū:per delegatū vero non nisi fuerit delegatus a principe.ibidem.nume.9.
Testis si recipit pecuniam vt nō dicat testimonium punitur pena falsi idē si capit pecuniā vt dicat verū.et hoc ideo quia debet gratis dicere q̄ audiuit vel scit.ibidem.nume.11.

3 Testes debēt iurare ante & nō post.in.c.ceterū.nu.5.de iura.calū.fo.127.

4 Testū depositionis actus refertur ad tēpus iuramēti.in.c.j.nu.4.de testibus.fo.35.
Que requiruntur ad hoc vt testes dicantur idonei.ibi.nume.6.

4 Testis iurans de non testificando cōtra aliquē non ligatur de iuramēto.in.c.intimauit.nume.1.de testi.fo.53.
Testes an possint p̄duci post publicationē & prestōnē & itegrū.ibi.nu.2.

4 Testes ydem nō sunt in tali dē cā sup eodē articulo examinandi nisi attestationes sint deperdite.in.c.cōstituatus.nu.2.de testi.fo.62.
De posito attestationū facta penes ptē excludit illā quominus possit alios testes p̄ducere si attestationes nō sint sigillate.ibi.nume.3.

7 Testis in causa criminali admittitur post publicatas attestationes qñ fuit ad processum ex officio:secus si ad instantiam partis.in.c.qualiter & qñ.nume.17.de accusa.fo.65.

6 Testes debēt suppleri vnus p alū q̄ forte plus percepit nisi sint in euidenti fractate.in.c.cum marthe.nume.2.et de celebra.miss.fo.240.

1 Testes q̄ dicunt omnes ita fecisse nō redduntur falsi licet aliqui nō fecerint.in proc.Virgo.ibi rex pacificus.nume.9.fo.10.

Coffetus. Et sic dictio vniuersalis restringit̄ p glo.et doc.in.c.canonū statuta.de constitu.& in.c.si quis oēm.j.q.vi.& in.c.si qs voluntate.in vi. semper.l.dist.& in.d.c.sacrosancta.& in.d.c.nunq̄.& in.c.q vult.xxxvi.dist. & glo.in.c.si vero.de sentē.excom.cli.& gl.in.l.inter oēs.ff.qui satisda.cog.& ibi Aug.per finus postalios q̄ si testis interrogatus de causa scītie super forma dixit q̄ audiuit dici ab oibus hoibus ciuitatis nō incurrit periurij nec̄ incidit in falsum:q̄ dz sibi audiri loquentibus de materia.cōcordat vt p̄ fruc.recere.l.i.§.fi.& vide Bar.in.l.j.§.mūtatio. ff.de no.ope.nun.& ibi per Jac.de are.& eodē modo si instrumētum dicit q̄ abbas de cōsensu omniū fratrum sic fecit & non reddit falsum licet quidam fuerint absentes si oēs presentes cōsenserint sm Sūl.de cu.in hoc tit.Ange.in.d.Linter omnes tenet contrarium per.l.ff.de alb.scri.Spec. in tit.de syndi.moder.ibi tenēt cōtra Ang.q̄ in.d.l.j.hoc ibi nō p̄bat. et hanc partem cōtra Ange.tenēt Jac.de ancha.Fulgo.Jac.de cast. Ly.Sūl.& Bar.in.d.§.mūtatio.& vide Bal.in.l.i.in.fi.q.C.de testa. & in.l.j.C.com.de leg.& hec opi.mihi placet p tex.iuncta glo.in.d.c.si vero pcallegato.& in.d.c.canonū.optime facit gl.in.l.exactore.C.de suscepto.prepositi.et arca.lib.x.dum tem.dicit omnium.et glo.dicit q̄ sufficit cōsensus maioris partis.& ibi Aug.dicit illam glo.facere ad.q.plures sunt electi fideicōmissarij in testamēto in quo opponitur qō illud quod fuerit factum per omnes obtineat firmitatem certe valebit si fuit factum per maiorem partem sicut si per omnes per.l.quod maior.ff.ad munici. Item facit ad.q.cōpromissum fuit in plures vt illud qō iudicatū fuerit per ipsos valeat et debeat obseruari. Certe illud fuerit iudicatum obseruabit si per maiorē partem fuerit iudicatum sm Ange.ibi.& addet.no.iuncta gl.& theorica Bart.in.l.quicūq̄s.C.de omni agro deser.lib. xj.in verbo consensu omnium.& glo.ibi dicit sufficere consensum maioris partis.& ibi dicit Bar.illā esse vtilem ad.q.statuti dicentis qō factū per maiores studij nō valeat reprobari.qō verū est si sit factū per maiorem partem vt ibi.facit glo.singularis sm illi.co.de nea.po.ibi in.l.vbi adhuc.ff.de tuto.& cur.do.ab his.& hec vltima dicta limitabo tibi multipliciter in verbo vniuersitas.

2 Testes domestici vel al's suspecti admittunt̄ propter difficultatem probandi.in.c.si.nu.9.quod melius cau.fo.163.

7 Testis dictū antēq̄ aliquid fieret si illud non apparet factū non redditur falsum.in.c.quod dicitur.nu.2.de verbo.signi. fo.18.

3 Testis varius quo ad ea repellitur.in.c.cum ecclesia.nu.25.de cau.pos.& proprie.fol.154.
Testis asserens negatiuam est suspectus de falso & potest dici periurus siue expresse siue implicite deponat super ea.ibi.nu.29.

1 Testis regulariter debet examinari in secreto.fallit in aliquo casu.in.c. quia propter.nu.14.de elec.fo.164.

4 Testes videntes virum & mulierē in latebris inuicem se osculentes probant fornicationem.in.c.preterea.nu.2.de testi.fo.59.
Testimonium de auditu proprio cum alijs adminiculis probat copulam carnalem.ibidem.nu.4.
Testis vnus cum alijs adminiculis est sufficiēs probatio in factis antiquis.ibidem.nu.8.
Depositiones de auditu cum fama et alijs adminiculis probāt ad oēs effectus etiam ad separationem matrimonij.ibi.nu.5.

3 Testes examinant̄ contra cōtumacem & fertur diffinitiua & quādo.in.c. veritatis.nu.122.et.126.de do.& contu.fo.206.
Testes quādo examinantur vel recipiuntur lite nō contest.cōtra absentem.ibi.nu.19.22.et.26.

7 Testū dictis stat q̄ p̄bat aliquē esse legitimū & fama vicinie & tractat? parentum habet contrariū.in.c.per tuas.nu.1.qui filij sint legi.fo.40.
Testium probatio p̄cualet fame vicinie.ibi.nu.2.fo.42.

5 Testis cōtra quē excipitur de crimine non potest contra excipientem de simili crimine replicare.in.c.dilecti filij.nu.16.de excep.fo.14.

4 Testis coipso q̄ nō vult ferre testimoniū in causa ciuili p̄mittur contra ipsum secus in causa criminali.in.c.j.nu.5.de testibus cogen.fo.90.
Testis subtrahens se a testimonio p̄sumitur suspectus et cōtra ipsum potest inquiri.ibidem.nu.6.
In causis criminalibus non mittitur ad examinādos testes sed debent personaliter comparere etiam si sint egregie persone.ibidem.nu.7.
Testis nolēs cōparere potest suspendi deponi & excōmunicari:& iudex potest incipere ab excōmunicatione.in.c.j.nu.1.eo.titu.

1 Testis in actu qui potest videri & audiri debet deponere vidi & audiui. in.c.per inquisitionem.nu.6.de elec.fo.146.
Testis dicens aliquid cōtra se qua pena venit puniendus.ibi.nu.18.

7 Testis potest esse vilis persona in aliquibus.in.c. cum tua.nume.7. de spōsa.fol.10.

3 Testes possunt recipi quādo periculum est in fuga lit.contesta.& parte non citata.in.c.cum non ab homine.nu.30.de iudi.fo.28.

7 Testes qui de consanguinitate deponūt debent incipere a stipite videlicet a parentibus vel a fratribus.in.c.tua nos.nu.11.et.13.de cōsanguinitate et affinitate.fo.33.
Testium dicta super cōsanguinitate an valeant si a parētibus vel a fratribus non incipiant.ibi.nu.3.

7 Testis pauper nō solet admitti ad testimonium ferēdum.in.c.quanto. numero.2.

numero.2.de vsur.fo.116.

1 Testes qui dicunt aliquē quotidie possedisse ꝛc.non sunt falsi licet aliquibus diebus non possideant vel aliquo interuallo.in proemio Diego.in ver.rex pacificus.nu.3.fo.9.

4 Testis est etiā super causa examinādus cōstituto de malitia subtractoris.in.c.perueniet.cl.i.nu.2.de testi.cog.fo.91.
Testis ēt in criali.est cogēdus propter malitiā subtractoris.ibi.nu.3.
Testis reddens causam scientie quia fuit p̄sens probat.in.c.perueniet.cl.ij.nu.1.eo.ti.fo.92.
Testes in causis spiritualibus sunt cogendi.in.c.ceterum.nu.1.eodem titulo.fo.eodem.

7 Testis enormiter peccans non presumitur verum dicere etiam cum iuramento.in.c.j.nu.2.de purga.canō.fo.146.

2 Testes vtriusq; partis ꝟiq; an ꝛ qā sint reducendi ad cōcordiam presumendo actū geminatū.in.c.cū contingat.nu.7.de offi.deleg.fo.99.
Testes etiā contrarij si fuerint admissi post publicatas attestationes parte p̄sente ꝛ non appellante valet talis admissio.ibi.nu.10.

4 Testes inducti ad probandum valorem rei qualiter deponant in causa scientie.in.c.cum causam.cl.ij.nu.3.de testi.fo.77.

4 Testis productus a parte sine citatione iudicis non presumitur suspectus.in.c.constitutis.cl.j.nu.1.de testi.fo.79.

7 Testis tenetur dicere id qō alis iurauit nō dicere.in.c.qualiter et quando.nume.7.de accu.fo.59.

1 Testis loquens repentine presumitur mendax si vero loquitur morose presumitur dubius in proemio Diego.nu.2.fo.2.

7 Testes an sint cōpellendi ad testificandū quando excipit contra aliquē de crimine.in.c.super his.nu.20.de accu.fo.59

1 Testes singulares regulariter non ꝓbant.in.c.bone memorie.cl.j.nu.7.de elec.fo.141.
Testes irregulares dicuntur illi qui discordant in facto.ibidem.

6 Testis pōt induci ad aligd dicendū cedā testibus ne postmodū habeat materiā variandi in iudicio.in.c.dilectus.nu.7.de capel.mon.fo.188.

4 Testis de auditu fama ꝛ credulitate inducit presumptionem.in.c.cum causam.cl.j.nu.2.de testi.fo.69.
Testis generalis rāsto sup generali articulo fame qui solet in fine poni refert ad oēs articulos intellige super quibus testificatus est.ibi.nu.4.
Testis vnusquisq; de p̄ se ꝺs examinari ꝟ duo alij p̄nt adhiberi qñ examinantur dūmodo illi alij non habeant examinari sup illa cā.ibi.nu.5.
Testimonium an ꝛ quo casu sine causa scientie valeat.ibi.nume.6.
Que sit sufficiens causa in teste et sensus visus est generalis ad omnes sensus.ibi.nume.7.fo.70.
Testis an teneatur rādere de suo crimine vel qō sit talis qō non possit esse testis.ibi.nume.13.
Testis an ad hoc vt valeat eius dictū requiritur vt habeat notos contrahentes.ibi.nume.16.
Testes sunt interrogandi de tempore ꝛ loco ad videndum si concordāt vel discordant.ibi.nu.17.fo.71.
Testē impedies si impedimētum cessare nō pōt an p̄dat cām vel an testis habeatur pro producto.ibi.in.c.cum causam.nu.18.eo.titu.
Testis secundo inductus si dixerit contrarium eius quod primo dixit an probet.ibi.nu.21.
Testis dicens aliud quam quod scripserit notarius nūquid ipsi sit credendum an notario.ibi.nu.23.fo.72.

1 Testis si fuit toleratus tā contra eum potest obiici exceptio criminis.in.c.nihil.nume.16.de elec.fo.167.

2 Testes an examinantur ante litem contestatam in causa possessorij.in.c.consultationibus.nume.9.de offi.deleg.fo.76.

7 Testis qui repellitur ob aliquod crimen sibi exceptum an possit agere actione iniuriarum.in.c.si culpa.nume.5.de iniur.fo.153.

3 Testes examinati lite nō cōtesta.reddunt fidem nullam.in.c.exhibita.nu.3.ii.14.de iudi.fo.43.

4 Testis rāc videtur recipi qñ admittit ad iuramētum.in.c.significauit.nume.2.de testi.fo.75.
Testes coram quo iudice examinentur ad perpetuam rei memoriam.ibidem nume.10.

5 Testes possunt examinari post cōclusionem in causa ꝛ ante sententiam super articulis non directo contrarijs ad innocentiam in causa rei criminalis.in.c.suborta.nume.12.de re iudi.fo.75.

7 Testes examinati in inquisitione generali an faciant fidem in speciali.in.c.ad petitionem.nu.2.de accusa.fo.63.

3 Testes non recipiuntur ante litis contestationem nec sententia fertur.in rubri.nume.1.vt lit.non contest.fo.106.
Testes super exceptionibus dilatorijs recipiuntur ante li.conte.ibi.

7 Testis an possit scribere dictum suum.in.c.a nobis.nume.3.qui matri.accu.pos.fo.44.

4 Testes lit.non contest.possunt recipi fauore libertatis.in.c.cum olim.nume.7.de testi.fo.66.

1 Testes minus idonei admittunt qñ ex natura negotij non pōt haberi alia probatio.in.c.cum dilecti.nu.12.de elec.fo.153.
Testis non iudicatur idoneus qñ ex suo dicto potest ascribi sibi laus vel vituperium.ibidem.

4 Testū receptiones:depositiones et cōfessiones vbiq; possunt fieri dūmodo fiant de mandato iudicis.in.c.qñ.nu.31.de proba.fo.30.

3 Testiū fides minuit quādo variant vacillāt vel negatiuā volunt probare.in.c.cum eccleſia.nu.9.de causa pos.et pro.fo.153.

7 Testes si reperiunt contrarij super aliquo maleficio statur illis qui deponunt pro reo licet alij sint magis idonei.in.c.cum ꝓ.mā̄conella.nu.13.de accusa.fo.54.
Testes deponentes verisimiliora p̄ferunt alijs ꝟ sint pauciores.ibi.
Testis sponte veniens ad ferendum testimoniū in criminali p̄sumitur inimicus.ibidem.
Testis qui perhibuit testimoniū cōtra aliquem in causa criminali non prohibetur perhibere contra eundem in alia causa.ibidem.nu.14.

5 Testiū receptio an sit articulus iurisdictionalis an vero nudum ministerium.in.c.cum causam.nu.10.de appellā.fo.131.

4 Testis vnus deponēs super facto facit iudicium sed nō super iudicio.in.c.super eo.cl.ij.nu.6.de testi.fo.55.
Testis probat vbi agitur ad impediendum peccatū et de iure tertij nil minuitur.ibidem.nu.7.

7 Testes criminosi et etiā infames an admittant in crimine simonie sicut in hereſi.in.c.per tuas.cl.j.nu.2.3.6.9.10.12.et.13.de simo.fo.78.
Testes alis inhabiles si in aliquo casu admittantur non faciūt plenam probationem nisi addantur alia adminicula.ibi.nu.4.et.5.
Testes criminosi si admittunt ad aliquā probationem non comprehendūtur periuri nisi de eis fiat specialis mentio.ibi.nu.12.

7 Testis dictum nō valet si in actu perceptibili sensu corporeo deponit de credulitate.in.c.inquisitionis.§.queſtuiſti.nu.3.de accusa.fo.63.
Testis si primo dixerit se scire postea dicit se credere censetur recedere a priori dicto.ibidem.

4 Testibus duobus affirmantibus tunc magis creditur quā mille negātibus quādo negatiua nō est coartata.in.c.cū in tua.nu.2.de testi.fo.79.
Numquid admittatur testis deponens ita ego depono prout in alia depositione dixi.ibidem.nu.3.
Si testes examinati in summario iudicio sint mortui an eorum dictum debeat valere.ibidem.nu.4.
Testes centum deponūt p matrimonio duo cōtra q̄ p̄ferunt.ibi.nu.5.
Testes producere licitum est in causa matrimoniali publicatis attestationibus.ibidem.nu.6.
Quomodo probet testis qui secundo productus dicit contrarium eius quod primo dixerat.ibidem.nu.9.

3 Testes regulariter non examinant lite non cōtest.ꝛ procedit tam in causa laicorum quā clericorum.in.c.ſi.nu.1.et.12.vt lit.non contest.fo.109.
Et quo casu recipiuntur lite non contesta.ibidem.nu.3.
Testes in quibus casib⁹ nō examinant lite nō cōtestata.ibi.nu.6.7.et.20.
Testes in criminalibus nunq̄ admittunt lite nō contestata.ibi.nu.5.
Testis dictum an possit pro parte recipi ꝛ pro parte nō.ibidem.nu.11.
Testis aduena quo casu cōpellitur reddere testimonium.ibi.nu.16.
Testes an possint examinari et iurare tempore feriato etiā soleni quando periculum est in mora.ibidem.nu.22.

4 Testis iurati dicto standū est ꝛ prevalet dictū iurati dicto nō iurati nisi pro dicto iurati sint presumptiones.in.c.literas.nu.2.de presum.fo.121.

3 Testis condemnatus de falso directe an efficiatur infamis.in.c.ij.nu.8.et.45.de ordi.cog.fo.143.
Testis cuius dicto non statur propter aliquod crimen non punitur de illo crimine.ibi.nu.28.
Testis defendens se ab obiecto crimine et cōuictus potest puniri extraordinarie:quia gessit se pro habili cum non esset.ibi.nu.32.
Testes quādo iurant debet citari pars etiā in criminalibus.ibi.nu.34.

2 Testes si sint producti ab vtraq; parte attendetur quis melius probare rit habito respectu ad dignitatem et opinionem ꝛ numerum testium.in.c.super hoc.nu.14.de renun.fo.15.
Testes super articulis directo contrarijs non admittuntur post publicatas primas attestationes.ibidem.nu.21.
Testis an arctē dicere cām facti relati p ipm et ab alio gesti.ibi.nu.25.
Testis non deponens de causa scientie non probat.ibidem.nu.27.
Testes qui habent probare aliquid fuisse sponte factum ꝛ non coacte an teneantur et quam causam scientie reddere.ibi.nu.28.et.29.
Testes ad probādum cōtraria si fuerint per partes adducti an possint simul examinari vel qui primus.ibi.nu.33.et.34.fo.14.et nu.52.fo.16.

4 Testis an aliter possit astringi ad veritatem dicendam q̄ per iuramentum.in.c.tuis questionibus.nu.7.de testi.fo.74.

3 Testium productioni renuntians non videtur renuntiasse productioni instrumentorū.in.c.pastoralis.nu.8.de cau.pos.ꝛ proprie.fo.168.

4 Testes licet vnus post alium viderint virum super mulierem probant adulterium.in.c.preterea.nu.1.de testi.fo.59.

☞ Corſetus. Adde qō in adulterio probationes sunt impossibiles.ideo iura recipiūt probationes veri ſimiles.visus solus cum sola ꝛ nudus cū nuda.vt in.c.literis.de presumptio.ꝛ si ista probatio fieri non potest recurritur ad aliam probationem:ſcz propriū auditus cum fama:id est qō testes audirent eos commiſcentes turpia coniugum in obſcuritate noctis

7 audiebant voces eorũ sibi notas: anhelitus iocundos: veneres a oscula: verba apta ad rem ipsam indicãtia libidinis crimẽ. quib⁹ si fama admiscuerit sufficiat ad eũ effectum & habet pro plena probatione. vt est text. et ibi Abb. in.d.c. preterea. de testi. vbi plene de hoc & per Bar. in.l.ij.ff. de fur. & in.l. capite quinto. ff. de adulte. & Abb. in.d.c. literis. & Bald. in d.c. preterea. dicunt q̃ actus copule carnalis q̃ non percipiat̃ p visum: nec per accidentia: id est cõiecturas & presumptiones: q̃ accidentia magnã partẽ cõferunt ad cognoscẽdum q̃ quid est. allegat philosophum scilicet metaphysice quẽ retulit Bal. in. l. non nudis. C. de pba. & inquãtũ dictũ est q̃ ille q̃ fuit retro coitum vel tenuẽ paritatem habẽs voces cõtrahentiũ notas potest deponere super coitu seu verbis probatis a tertio. vt est gl. no. in. l. in summa. §. idẽ labeo. ff. de aqua plu. arcẽ. & in. d.c. preterea. et iũ. q. in. nostris. als. c. nihilominus. per Ly. & doc. in. l. testiũ. C. de testib⁹. & per canonistas. in. c. §. de cõsue. lꝫ Ange. aliter senserit in. l. si nõ spãli. C. de testa. Adde idẽ fm Soff. in. d.c. preterea. in loco obscuro sicut de coitu & pariete. vbi do. meus in recollectis dicit se cõsuluisse in cõtingẽtia facti fm Soff. de doctrinã testes erãt in domo obscura & testator erat infirmus vor testatoris erat nota testibus fuit dubitatũ quid iuris: dicam infra in verbo testis: facit pro primo dicto q̃ habet in. c. tua. & in. c. fi. de cohabi. clericorũ. mulie. in decretalibus tũ seu adulterio mortalitatũ nõ requirit tam grauis probatio: vt plene no. Lap. sua allega. lr. ¶ Preterea adde q̃ lꝫ opus carnale de facili videri nõ pot etiã si agitates videant: vt no. in. c. tertio loco de purgam. cõiunctũ cũ adulterii et solitudine & nuditate & loco & tẽpore diuersitate: vt in. c. literis. de presump. & not. in. c. preterea. de testi. nam loca secreta suspectis personis interdicunt. Inno. dist. clericus. xxxv. q. vi. c. abisto die. & si post trinam admonitionẽ inueniant confabulari credicant. no. in. c. si quis q̃. de coha. cleri. & mulier. qui cũ male agit odit lucem. consuluit. de offic. deleg. et ideo qualitas loci presumptionẽ corroborat. Host. & doc. in. d.c. literis. cõcludũt q̃ vbicũq̃ est talis materia q̃ non poterit habere extremũ certitudinis in teste sed sola presumptio credulitatis tunc probat testis deponẽs de credulitate licet nõ exprimat de visu: vt in. d.c. preterea. et sic vbi actus est immediate impedibilis sensu testis sufficit teste reddere cãm p̃fectã et circũstãtias proximas actũ concludentes: dũtamẽ adiciat se credere ita esse: ita not. doc. in. d.c. literis. & ibi Abb. nu. 1. & in. d.c. tertio loco. nu. 4. & ad probãdum adulterium: vide do. Abb. in consi. xlij. in vlt. col. in fi.

7 Testis ad hoc vt sibi credatur debet esse iuratus etiam si esset cardinalis vel aliquis sancte vite. in. c. cum olim. nu. 5. de priui. fo. 139.
Testis deponens sine iuramẽto facit aliquã presumptionem. ibi. nu. 6.
Testes qui habent probare tenorẽ instrumenti perditi an habeant probare omnem eius solẽnitatem. ibidem. nu. 8.

7 Testes deponentes de indicio intellectus an debeant iurare. in. c. significasti. el. ij. nu. 3. de homici. fo. 100.

5 Testes post dicta testificata nõ possunt examinari super directo contrariis. in. c. exceptionem. nu. 13. de excep. fo. 18.

2 Testis maior factus an possit testificari de illis que vidit in minori etate constitutus. Anto. in. c. ex parte. nu. 8. de corpo. vitia. fo. 61.

6 Testium depositiones non valent si tela iudicij non precessit. in. c. vnico. nu. 4. vt eccle. bene. fine di. con. fo. 73.

1 Testes quorũ vnus dicit q̃ possessio fuit tradita martino et alter dicit petro reducuntur ad concordiam. l. q̃ fuit tradita vni post alterum successiue. in. c. translato. nu. 2. de consti. fo. 19.

3 Testis vnus est sufficiens indicium ad torturam. in. c. at si clerici. numero. 14. de iudi. fo. 12.
Testes omni exceptione maiores dicuntur illi contra quos nulla potest obiici exceptio. ibidem. nu. 32.

7 Testis medio iuramento tenet dicere illud q̃ fuit sibi dictũ ab amico suo in secreto etiã si fuerit sacerdos dũmodo bo scierit tanq̃ deus: puta in confessione quo casu etiam adiectus in testem non debet reuelare. in. c. omnis utriusq. nu. 25. de peni. et remis. fo. 162.

3 Testes quando examinantur ordinarie vel ad perpetuam memoriam an requiratur personalis citatio partis vel ad domum. in. c. causam. nu. 7. de do. et contu. fo. 97.

4 Quis quod didicerit post publicationem que proponit probat per iuramentum. in. c. presentium. nu. 5. de testi. fo. 62.
Testes producens an possit eos reprobare vel dicta ipsorũ. ibi. nu. 6.
Testes approbãs in vna cã pot illos in alia reprobare. ibi. nu. 8. fo. 61.

7 Testis vnius deponentis de veritate dictum valet. in. c. j. nu. 4. de consangui. et affi. fo. 31.
Testes debent esse iurati in causa matrimoniali. ibidem. nu. 5.
Testes debent esse omni exceptione maiores et presertim in matrimoniali causa. ibidem.
Testes qui dicantur omni exceptione maiores. ibi.
Testes in matrimoniali causa produci possunt etiam post publicationem. ibidem. nu. 12.

7 Testis creatus per partẽ vt ferat testimonium non potest tanq̃ suspectus accusari. in. c. fi dominus. nu. 3. de simo. fo. 69.
Testes an & quãdo possunt cõpelli testificari in criminalibus. ibi. nu. 5.

5 Testes falsos producens licet condẽnetur de falso non sequitur q̃ ipsi testes sint falsi. in. c. §uis. nu. 25. de re iudi. fo. 85.

5 Testiũ dicta possunt reprobari p illum qui ipsos produxit: q̃ censetur personas ipsorũ approbare & nõ dicta. in. c. cãm. nu. 2. de re iudi. fo. 63.
Testium variatio vel vacillatio debet in actis describi tempore depositionis & non postea ad effectum. ibi. nu. 9.

2 Testis potest & debet testificari de re quã iurauit prius nemini dicere. in. c. sacerdos. nu. 7. de offi. ordi. fo. iii.

7 Testis qui non vult nomẽ suum publicari nec iurat in pũctia partis an probet. in. c. super eo. nu. 7. de consangui. & affi. fo. 32.
Testis vnius dictũ integri maiorem fidem facit q̃ fama. ibidem.
Testes duo in quacunq̃ causa sufficiunt. ibidem.

2 Testis vnus si dicit aliquem fuisse per quinq̃ menses alter per sex quo soluentur. in. c. inter corporalia. nu. 35. de transla. episco. fo. 5.

1 Testis dicens se audiuisse legere aliquod instrumentum nõ per hoc dicitur intellexisse. in. c. audituris. nu. 2. de elec. fo. 149.

7 Testis deponens per verbũ credo nõ facit plenam fidem. in. c. inquisitionem. nu. 2. de sen. excõ. fo. 177.

4 Testes quando sunt contrarij statur dignioribus. in. c. imputari. nu. 3. de fide instru. fo. 110.

4 Testificata qui vidit si non plene examinauit non prohibetur a quarta productione. in. c. vltra tertiam. nu. 1. de testi. fo. 88.
Qui intellexerit a testibus productis id quod testes deposuerunt nõ prohibetur a productione aliorũ testium nisi fuerit presens quũ testes deposuerunt. ibidem. nu. 2.

2 Testimonium femine non est ita validum sicut virorum. in. c. forus est. nu. 3. de verbo. sig. fo. 182.

4 Testimonium de credulitate valet in actibus propinquis rei probande de rebus que non possunt per sensum directe probari. in. c. literis. nu. 1. de presump. fo. 120.

7 Testimoniũ de auditu nõ valet. in. c. tua nos. nu. 4. de ꝫsan. & affi. fo. 33.

4 Testimoniũ senis an preferatur testimonio iuuenis. in. c. quoties. nu. 2. in. iũ. no. de testi. fo. 38.

4 Testimoniũ nõ vitiat̃ lꝫ testes nõ recordẽtur de die mẽse & anno quib⁹ fuit actus gestus. in. c. cũ ioannes. nu. 4. de fide instru. fo. 107.
Testes qui cõtradicunt instrumento pro cõcordia presumitur pluralitas actuum nisi partes confesse fuerint vnitatem. ibi. nume. 6.
Testium dicta obscura non releuantur per confessionem vel articulum a parte formatum sed per cõfessionem aduerse partis bene relcuantur. ibidem. numero. 7.
Testes duo de illis qui non sunt scripti in testamento omni exceptione maiores probant cõtra instrumentum. ibi. nume. 13. fo. 108.
Testes descripti in instrumento si per directum vel indirectũ deponit contra instrumentum an faciant illud vacillare. ibi. nu. 14.
Testes interrogati de tpe si varie rñdent vel inducti ad probãdum tps dicant se non recordari non valet eorũ testimoniũ. ibidem. nu. 15. fo. 109.

7 Testificari an possit pubes de bis q̃ vidit in pupillari etate. in. c. fi. nu. 4. de senten. excom. fo. 181.

4 Testificata discere qñ discutiẽ super processu cause matrimonialis excludit alias probationes. in. c. constitutis. el. ij. nu. 1. de testi. fo. 80.
Eiusdem testis possit sepius induci super vna causa. ibi. nu. 2.
¶Publicatio sola etiam ante didicita testificata excludit probationem testium. ibidem. nume. 3.

2 Testimonium credulitatis admittit̃ in his in q̃b⁹ non pot haberi certa & determinata notitia. Anto. in. c. j. nu. 1. de seru. in ordi. faci. fo. 40.
Testis dicens se scire quia credit an probet. ibi. nu. 2. fo. 40.

4 Testimonium vnius in quibus causis sufficit. in. c. licet. el. j. nu. 5. de testibus. fo. 56.

6 **Theologia** et ius canonicum fraternizant et sunt magis priuilegiata quã ius ciuile. in. c. super specula. nume. 7. ne cle. vel mona. fo. 242.

7 Theologus vel canonista quis eorũ preferendus sit in eporũ electionibus. in. c. j. nu. 9. de consan. & affi. fo. 31.

7 **Timor** mortis quo casu inualidet actũ factum mortis timore. in. c. sicut nobis. nu. 5. de regu. fo. 162.

5 **Titubans** an prescribat tanq̃ fit in bona fide. in. c. fi dilecti. nu. 32. de prescrip. fo. 40.

5 Titubans an prescribat. in. c. fi. nu. 39. de prescrip. fo. 46.

1 **Titulum** sue possessionis nemo cogit allegare nisi habeat presumptionem contra se. in. c. constitutus. nu. 4. de elec. fo. 169.

2 Titulus presumitur ad antiquam possessionem. Anton. de butri. in. c. quanto. nu. 3. de transla. preba. fo. 19.

2 Titulus presumitur ex antiqua possessione. Anto. in. c. cõstitutus. nu. 9. de filiis presby. fo. 53.

2 Titulum licet quis talis non cogatur ostendere tamen fallit quando quis habet presumptionem iuris contra se. Anto. in. c. cum te. nu. 6. de etate & qualitate. fo. 43.

1 Titulus etiam ininstus dat causam prescribẽdi. in. c. cum dilectus. nu. 12. de consue. fo. 99.
Titulus non requiritur ad inducendam cõsuetudinem sed solus vsus. ibidem. nume. 22.

2 Titulus an ex cult quē a restitutione fructuū tā perceptoū q̄ illorum qui percipi potuissent.in.c.cum causa.nu.5.de offi.deleg.fo.86.

6 Titulus minus legitimus aliq̄n vtilē p̄scribēdi.in.c.cura pastoralis.nu.1.et.6.de iurepatro.fo.193.

Titulus causatus ex errore p̄babili p̄stat cām p̄scribēdi.ibidem.nu.6.

5 Titulus non requiritur in p̄scriptione quadragenaria contra ecclesiam nisi cum ius cōe vel p̄sumptio est contra p̄scribentem.in.c.si diligenti.nume.1.de p̄scrip.fo.38.

Titulus non requiritur in p̄scriptione iurium puta seruitutum: sed sufficit probare quod de hoc erat fama ⁊ similia.ibidem.nu.19.fo.39.

Titulus requritur in p̄scriptione q̄n ius cōe vel p̄sumptio est contra p̄scribentem.ibidem.nume.20.

Titulus requiritur in p̄scriptione nō ille per quē transfertur dñium sed putatiuus.ibidem.nume.33.fo.40.

Titulus an indistincte requiratur quando p̄scriptio est contra ius. ibidem.nume.35.

6 Titulum allegare non est necesse in p̄scriptione.xxx.anno.tam de iure ciuili quā canonico nisi p̄scriptio esset 3tra ius.in.c.peruenit.nu.3. de emptio.⁊ vendi.fo.38.

5 Titulus regulariter nō requiritur in p̄scriptione iurium sed in p̄scriptione immobilium sic licet aliquo casu a pari p̄cedāt.in.c.de quarta.nume.25.fo.24.

5 Titulus quo casu requiratur in p̄scriptionibus.in.c.illud autem.nume.6.de p̄scrip.fo.26.

5 Titulus putatiuus ex quibus cautis cauſetur.in.c.de quarta.nu.10.de p̄scrip.fo.23.

6 Titulus cauſatur ex tpe de cuius initio nō est memoria in contrarium. in.c.certificari.nu.6.de sepultu.fo.136.

2 Titulū sue possessionis nemo cōpellit ostēdere nisi habeat ius commune contra se.in.c.ex insinuatione.nume.9.de p̄ocu.fo.141.

5 Titulus requirit̄ in p̄scriptione 3 ius vel tantum tps de cuius initio nō sit memoria.in.c.ad aures.nu.6.de p̄scriptio.fo.25.

5 Titulus cauſat̄ p̄scriptione tanti tpis de cuius initio non sit memoria.in.c.accedentes.nume.7.de p̄scrip.fo.29.

3 Titulus putatiuus cum spatio.xl.anno.sufficit ad p̄scribēdum.in.c.i. nume.9.vt lit.pen.fo.216.

1 Titulus requiritur in p̄scriptione sed in cōsuetudine nō.in.c.fi.nu.fi. 20.de consue.fo.106.

1 Titulus beneficialis an probetur p̄ literas aut per collationem.in.c.in nostra.nume.11.de rescrip.fo.81.

3 Titulus beneficij quo habet̄ probari ab agente possessorio.recuperande.in.c.in literis.nu.13.de resti.spo.fo.170.

Titulū iustum habēs in aliquo beneficio in quo aliquis est intrusus nō pōt nosce ecclesie agere quia videretur intrusum spoliare.ibidē.nu.22.

Titulus beneficij an sit ostendendus per illum qui agit pro iuribus sui beneficij vel si contra eum agatur.ibidem.nu.31.fo.171.

5 Titulus siue bona fides in p̄scribendo cauſari potest ex p̄iuilegio dubio.in.c.canditis.nu.8.de p̄scrip.fo.34.

3 Titulus de interrogatorijs actionibus ad quid est inductus.in.c.cum causam.nu.14.de iura.calum.fo.128.

1 Titulus non p̄sumitur ex recedenti possessione sed ex longa fic.in.c.nihil.nume.14.de elec.fo.168.

2 **Tonsura** prima pōt ōibus diebus conferri.Anto.in.c.consultationi.nu.5.de rēpo.ordi.fo.40.

6 Tonsura non est de substantia clericatus sed est signum.in.c.ioannes. nume.2.de clc.coniuga.fo.16.

6 **Torqueri** potest clericus si contra eum p̄cedant sufficientia indicia etiā qō non sit infamatus.in.c.i.nu.6. de depōsito.fo.80.

Torqueri potest aliquis si habeat vnum bonum testem cōtra se.ibi.

7 Tortura nō debet inferri non p̄cedentibus indicijs.in.c.cum in contemplatione.nu.1.de regu.iur.fo.190.

Tortura non debet dari cum veritas potest alitunde haberi vel si non sint indicia sufficientia.ibidem.nu.2.fo.191.

Tortura nō debet esse moderata adeo qō tortus reſernetur incolumis vel ad innocentiam vel ad supplicium.ibidem.nu.4.

Torqueri an possit qs tam p̄ cā ciuili quā criminali.ibidem.nu.5.⁊.9.

Torqueri nō pōt doctores nec alij positi in dignitate.ibi.nu.7.⁊.9.

Torture quedam genera.ibidem.

Tortura semel data nō pōt amplius repeti sine nouis indicijs.ibi.n.8.

6 **Tractatus** est quedā discussio vel indagatio circa rem in futurum disponēdam.in.c.tua nuper.nu.6.de his que fi.a prela.fo.69.

2 **Trāslatio** ⁊ q̄libet ei⁹ dispēsatio dz bñe in se vtilitatē ⁊ necessitatē.in.c.q̄sto.nume.5.de transla.epi.fo.6.

3 **Transactio** potest fieri in causa criminali.in.c.i.nume.12. de iura.calum.fo.123.

Transigens videtur confiteri.ibidem.

2 Transactio quid sit ⁊ vnde dicatur.in rub.nu.1.de transac.fo.134.

Transactio tollit oia iura ⁊ instrumenta inter partes post̄ est facta. in.c.i.nume.1.et.4.eo.titu.

Transactio generalis que fit et ad que extendatur.ibidem.nu.6.

2 Transactio in causa matrimoniali an valeat.in.c.ex parte.nume.1.et.8. de transactio.fo.137.

5 Transactio vel cōpromissum vel quid simile an noceat alijs in casib⁹ in quibus nocet sententia.in.c.q̄uis.nu.30.de re iudi.fo.84.

2 Transactio super ecclesiastico beneficio etiam firmata iuramēto nō valet.in.c.constitutus.nu.1.de transac.fo.135.

Transactio illicita non firmatur iuramento.ibidem.nu.2.

2 Transactio super beneficio an valeat facta per dericū sine epō.in.c.de cetero.nu.1.de transac.fo.135.

6 Transactio siue compositio non admittit̄ super decimis futuris super preteritis sic.in.c.vt super.nu.6.de reb.eccle.non alie.fo.76.

2 Transactio in spiritualib⁹ nō est p̄hibita fi dat̄ spūale pro spūali.secus si dat̄ temporale pro spirituali.in.c.statuimus.nu.5.de transac.fo.135.

2 Transactio super ecclesiastico beneficio fieri nō potest̄ sed amicabilis cō positio fic.in.c.super eo.nu.1.et.3.de transac.fo.136.

2 Transactio potest̄ intercedere super lite etiam mota coram delegato.in c.contingit.nu.1.de transactio.fo.135.

7 Transactio non potest̄ interuenire in causis spiritualibus vel popularibus:et quādo.in.c.i.nu.6.de colla.dete.fo.121.

Transactio potest̄ interuenire in causis vbi venit imponenda pena sanguinis preter q̄ in adulterio.ibidem.nu.7.

Transactio in quibus causis criminalibus admittatur.ibidem.nu.8.

Transactio quid operetur quid in causis criminalibus.ibidem.

4 Transactio de alimentis donatur inter virum ⁊ vxo.⁊ patrem et filium an firmetur iuramento.in.c.cum contingat.nu.30.de iurejur.fo.160.

6 Transactio facta vltra dimidiā pōt rescindi idē eis cōtract⁹ bone fidei et cōtractus emphyteoticus.in.c.cū cā.nu.7.⁊.8.de emp.⁊ vendi.fo.85.

7 **Trāsitus** in reiudicatā est de iure positiuo cui princeps pōt derogare.in.c.qualiter et qñ.nu.5.de accusa.fo.59.

6 **Trebellianica** potest̄ prohiberi per testatorē.in.c.raynaldus.nu.18.de testa.fo.127.

3 **Treuga** largo modo potest̄ dici pax.in.c.nouit ille.nu.10.de iudi.fo.132.

6 **Tributa** annexa possessionibus sunt solueda principi etiam qō dicte possessiones transeant in clericos.in.c.de terris.nu.3.de decimis.fo.147.

Tributa vel decime etiā pro tpe preterito sunt solueōe ab eis qui postea inceperunt habere predia que censentur transire cum onere suo.ibi.

6 Tributū fi soluat̄ arguit subiectionē.in.c.ois.nu.1.⁊.3.de censi. fo.199.

6 Tributū an soluatur de re data in dotem ecclesie que res erat ante tributaria.in.c.i.nu.1.⁊.5.6.et.8.de censi.fo.199.

6 Tributum est id quod datur dño temporali in recognitione dominij. in.c.tua nobis.nu.2.de decimis.fo.150.

Et an illud possit prescribi.ibi.nu.9.et.10.fo.169.

6 Tributum qō debetur principi dicitur onus reale ⁊ transit in possessionem rei.in.c.cum homines.nu.6.de decimis.fo.145.

3 **Tutor** qui mouit litem calūnioſam et iniustam non preiudicat pupillo.in.c.fi.nu.22.de iura.calū.fo.131.

6 Tutor vel curator si quid post furtum ⁊ cetera reperiantur acquisiuisse non p̄sumuntur acquisiuisse ex bonis pupilli vel adulti:sed eorū industria.in.c.i.nu.6.de pecu.cle.fo.109.

6 Tutor si quid acquirat p̄sumit̄ acquisiuisse de bonis suis et industria sua non pupilli.in repe.c.cum esset.nu.25.de testa.fo.118.

1 Tutor nō potest emere rem pupilli a seipso licet illa res sit omnino vena lis:falliť tamē aliquo casu.in.c.cum in ture.nu.4.de elec.fo.163.

5 Tutor bene administrans habetur loco dñi:sed male administrās habetur loco furis.in.c.cum venerabilis.nu.5.de excep.fo.9.

6 Tutores pōt esse monachus epūs ⁊ clerici intelligē q̄ pōt esse legitimi ꝙ non coguntur inuiti acceptare.in.c.ex parte.nu.5.de sepultu.fo.168.

3 Tutor qñ remouet̄ an dēat̄ iferi cā remotionis.i.e.era.nu.9.de iud.f.38.

Tutor vel curator an et quādo possunt preiudicare pupillo vel adulto. in.c.i.nu.39.vt lite non conte.fo.105.

6 Tutor pōt emere rē pupilli ipso autore dñmō emat palā vel interponat tertiā pſonā ad emēdā et ipse autorizet:⁊ idē posset facere epūs cū ecclesia sua.in.c.vnico.nu.20.circa finem.vt eccle.bene.fine di.con.fo.73.

5 Tutores habent omnes exercitium insolidū.in.c.ad probandū.nu.21. de re iudi.fol.81.

6 Tutores et curatores possunt dari etiā in ecclesia.in.c.cū ecclesia.nu.6. de immu.eccle.et cemi.fo.226.

6 Tutor potest donare inquātum expedit pupillo.in.c.ceterum.nume.4. de dona.fo.104.

5 Tutor prelatus et quilibet alius administrator si mouerunt litē iniustā et ob hoc condēnentur in expensis vtrū debeāt illas soluere de suo.in.c.reprehensibilis.nu.19.et.22.de appel.fo.103.

5 Tutor potest̄ cōmemori finita tutela de casibus incboatis durante tutela nisi administratio sit translata in curatorem vel alium.in.c.ex parte .N.nu.1.de appel.fo.135.

Tutor non conficiendo inuentarium redditur suspectus nisi fit confec-

rudo in contrarium valet tamen administratio.ibidem.nu.6.fo.139.

3 Tutores plures omnes exercent eorũ officium insolidũ ne vtilitas pupilli impediatur:secus est in pluribus iudicibus delegatis.in.c.cum sicut.nu.7.de eo qui mit.in pos.fo.214.

2 Tutor qui cepit facere inuentarium et non adhuc perfecit potest agere. Anto.in.c.ex literarum.nu.5.de tempo.ordi.fo.37.

2 Tutores et curatores vel eorũ actores vnius populi vel administrationis:an possit vnus vel debeant omnes insimul administrare vel aliquẽ actum expedire.vide etiam de pluribus procuratoribus.in.c.prudentiam.nu.14.de offi.deleg.fo.83.

2 Tutor pedatus ⁊ similes nõ possunt cõpromittere soli super rebus que alienari nõ possunt per ipsos sine requisitis solẽnitatibus.in.c.cũ tempore.nume.3.de arbi.fo.170.

7 Tutor vel curator ante litem contestatam nõ constituunt procuratorem: posita vero sic.in.c.veniens.nu.11.de accusa.fo.57.

6 Tutor põt offerre pupillũ monasterio.i.c.si qs aũt.nu.8.de regu.f.156.

7 Tutor potest remoueri in generali suspitione etiã non habita qualitate nec forma suspitionis.in.c.accepimus.nu.8.de purga.cano.fo.151.

6 Tutores possunt constituere dotẽ pupillis etiam viuo patre qui sit furiosus.in.c.raynutius.nu.7.de testa.fo.124.

5 **Tutela** quotuplex sit et eius exempla.in.c.ex parte.W.nu.4. de appel.fo.135.

C De litera V.

3 **Vagabundus** quis dicatur ⁊ vbi possit puniri.in.c.fina.numero.13.de foro competen.fol.90.

Et vide in.c.quoniam frequenter.§.porro.nume.9.vt lit.nõ contest.fol.116.

☞ Corsetus.Adde Jo.cal.post Host.⁊ ibi etiã per Jo.de ana.in.c.i.in.i. col.de rapto.vbi dicunt q vagabũdi possunt puniri vbi reperiunt non attento qõ ibi deliquerint vel nõ.iurta no.in.c.fi.de foro cõpe.et allegãt glos.⁊ doc.in.d.l.heres absens.⁊ Bar.in.d.l.iij.ad fi.ff.de dam.infec.⁊ Spec.in tit.de cõpe.iudi.§.i.in vsi.qd si.⁊ versi.sequẽti qõ ille õr vagabundus q per mundũ vagat non habẽs certã habitationẽ.tta dicit tenere Jnno.in.c.fi.de eo qui mit.in pos.can.rei seruã.facit etiã quod not. in clc.causam.de elec.⁊ vide Bal.post Thomã de formaglinis.Ang.⁊ Sali.in.d.l.heres absens.et do.Car.in.d.c.i.de rap. Adde etiã q si beneficiatus est vagabũdus et tãdiu abfit vt dubitetur an viuat ⁊ an mortuus sit beneficiũ eius poterit alteri cõferri.gl.ff.singularis ⁊ alibi non reperta.in.c.nõ oportet.sco.de consecra.dist.viti.quã magnificãt ibi scribentes.⁊ in.c.ex tua.de cleri.nõ resi.⁊ vide celebrẽ ter.in.l.quod nisi. §.ex prouincia.ff.de ope.libe.vbi libertus non tenetur insequi patronũ vagabundũ ad prestãdũ operas.⁊ ibi Nico.de neap.inducit ad vasallũ qui tenet seruire dño:sed si incipit vagari per mundũ non tenet.et vide qõ voluit idẽ Nico.de nea po.in.l.itẽ illa.ff.de pẽsti.pecu.vbi dicit q debitor non tenet inuenire creditorẽ vagabundum ⁊ soluere ei debitũ licet alias secus.facit qõ not.Abb.post alios doctores in.c.significãte.de pigno.⁊ adduco glos.in.c.cũ tu.de vsur.quã glos.magnificit dñs meus.d. And.barba.ibidẽ ly vsurarius teneat prestare vsuras illi a quo erroneẽ fuit allegauerit gl.in.c.ebron.ca.cau.⁊.q.ego allego aliã i.c.de illis.de spõsa. et in.c.si quis necessitate ineuitabili.xxiij.q.ij.⁊ in.c.i.de cõiug.lepro.⁊ in.c.i.qui in tri.accusa.non pos.limitarẽ oẽs bas gl.nisi scienter mulier duxisset in virũ aliquẽ bistrionẽ qui solet vagari quo casu tenebit sequi virũ.its dixit gl.in.d.c.vnaquęq.⁊ in.d.c.si qs.⁊ vide qõ voluit Bart. in.l.mevia.§.vroꝛẽ.ff.de an.lega.⁊ scribẽ.in dicta rubri.⁊ Jo.de imo.in d.l.si cũ dotẽ.§.si maritus.ff.sol.ma.⁊ adduco Spe.in ti.de loca.§.nunc aliqua.vii.clxiij.vbi dicit q si emphyteota cepit vagari per mũdum ⁊ ignoratur vbi sit ⁊ an viuus vel mortuus sit nullis relictis filijs aut nepotibus oinisit tũ procuratorẽ vt solueret pensionẽ ecclesie.mõ ecclesia noluit accipere censum a procuratore propter dubiũ mortis.procurator autẽ vult stare in possessione donec certificatus sit de morte:dubitatur vtrũ ecclia possit sibi rẽ vẽdicare ⁊ qcludit q ds pnari emphyteosi.adde Bal.in aut.qui rẽ.in fi.C.de sa.san.eccle.⁊ ibi p Rapha.fulg.et per do. And.barba.in repeti.rubri.C.q admit.in.lxvi.col.⁊ in.c.cũ tu.de vsur.⁊ pro. Jas.may.mediolan.in repetitione.l.ij.in vsi.xxxiij.qro.in.xxxvij. col.C.de iure emphy.hunc passum p viã dubij publice Bononie dispuauit ⁊ argumẽtatus sum ad partes subnectens verã conclusionẽ ⁊ incipit illud dubiũ vtrũ emphyteota vadens vagãdo per mundũ ⁊c.ad qõ dubium me remitto.vbi vltra alios hunc articulum bene enucleani.

7 **Valor** rei an attendat ꝛpe emptionis ⁊ vẽditionis an ꝛpe absolutionis pretij.in.c.in ciuitate.nu.3.de vsur.fo.112.

1 **Variatio** nõ admittit in electione post dilationẽ scrutinij nẽ.secus in postulatione dũmodo nõ sit presentata.in.c.bone memorie.cl.ij.nu.1.10.⁊.23.de postu.prela.fo.114.

Variatio admittitur anteq̃ ius sit alteri quesitum.ibidem.

2 Variatio an admittat fi quis dixerit se nõ posse ad ordines promoueri saltem conscientia.Anto.in.c.queris.nu.9.de eta.⁊ quali.fo.44.

1 Variatio an admittatur in electionib⁹ factis de aliquibus officialib⁹. in.c.postulationem.nu.5.de postu.prela.fo.116.

4 Variare quis dicat ⁊ qs vacillare.in.c.pterea.nu.13.de testi.cogẽ.fo.93.

6 **Vasallus** ecclesie tenet reddere fidelitatem ⁊ ecclesie et eius prelato.in.c.i.nu.3.de feudis.fo.92.

Vasallus ⁊ emphyteota ⁊ similes nõ põt feudo vel emphyteosi renunciare vt se liberent a seruitio sine expressa licentia dñoꝝ.ibidem.nu.4.

Vasallus alienãs feudũ an ipso facto tale feudũ renertat ad dñm etiã q acquisiuerit pro se ⁊ filijs.in.c.ex parte.nu.4.5.6.et.7.co.ti.fo.96.

Vasallus põt alienare feudum quod habet in perpetuum:sed non feudum temporale.ibidem.nume.6.

Vasallus perdit illã partẽ feudi quã alienauit ly maiorẽ.ibidem.nu.7.

7 Vasallus si litigat cum dño ⁊ factũ est notorium põt ipse dñs esse iudex, secus si factũ non est notorium.in.c.grauẽ.nu.6.de senten.excõi.fo.180.

4 Vasallus pluriũ quis põt esse.in.c.ea te.nu.4.de iureiu.fo.144.

4 Vasallus an ſicut tenetur adiuuare dñm in necessitatibus ita ⁊ dñs vasallum.in.c.breui.nume.6.de iureiur.fo.140.

☞ Corsetus doc.excellentissi. Adde q vasallus tenet iuuare dñm ly dñs vasallũ nõ inuerit ⁊ est rõ:q vasallus tenet p iuramẽtum sed dñs nõ tenet vasallo nisi per vbanitatẽ tantũ vt in.l.creditores.⁊ in.Lancille.C. de pig.no.do.in.d.c.breui.de iureiur.ego adduco bo.ter.in.Jtiõ.in.c. in ver.dñs vero.de forma fideli.⁊ ibi Bal.dicit q ille.§.seu verti.est notabilissimus ⁊ sanctũ ius ꝓtinet.nã ibi aperte.phat q in qbuscunq; vasall⁹ fidelis dz esse dño cuiscõ dz dñs fidem vasallo alioquin dñs iudicabit malefidus.Jtẽ vasallus cum põt diffidare:q dz pdere ꝓprietatẽ feudi.⁊ hoc est mirũ fm eum.nã tale est quale si diceremus qõ proprietas cõsoli dek vsufructu:⁊ subdit ibi Bal.Potent valde bunc.§.dñi q terribilis est faciat etiã singulare dictũ Jnn.in.c.mandatũ.de rescrip. qõ ille q venit ꝑ scriptũ non dz vti eo.Refert Bal.⁊ Sali.in.l.cũ ꝓponas.C.de pac.faciat etiã.l.quero.§.inter locatorẽ.ff.loca.⁊ gl.in.l.si nõ fuerit.ff.de iurciuran.⁊ q voluit Bal.in aut.dos data.C.de dona.ante nup.⁊ bonus ter.in.c.esto subiectus.xcv.di.ibi cur te habeã in principẽ cũ me nõ habeas in senatorem.nõ ob.iuramentũ:q dz intelligi ciuiliter ⁊ fm naturã Scts sup quo apponit.l.fi.C.de nõ nume.pecu.Jtẽ videt prestitũ in dubio fm sanctiões ciuiles ⁊ canonicas.c.ad nostrã.cl.iij.de iureiur.Jtẽ videt prestitũ subintelligendo ⁊ dñs idẽ faciat quod velit a vasallo fieri.vnde si dñs nõ seruat ea q̃ tenet prestare vasallo crederem vasallũ nõ teneri virtute iuramẽti ad pstandũ ei qõ de iure cautum est arg.optimũ eorũ q̃ no.Bar.in.l.cũ pater.§.libertis.ff.de leg.ij.⁊ Abb. in.c.quẽadmodũ.de iureiur.Bal.in.c.sicut.Liij.eo.ti.⁊ ꝓDec.de ancha. in.c.intellerim⁹.in.viij.seu.ix.oppo.de adul. Hoc tñ cogitabis:q̃ hoc puto verũ quicqd dixerint doc.in.d.c.breui.nã iuramẽtum ds in se nõ nulla tacita ex cõditiones.vt no.glos.in.d.c.quemadmodum.

3 Vasallus potest alteri infeudare.in.c.ex transmissa.nu.4.de foro competen.fo.62.

6 Vasalli si põtant obedientiam alteri dño non prasumunt vero dño.in.c. cum dilectus.nu.7.de religio.domi.fo.187.

6 Vasallus si cõmittit feloniam aduersus dñm an heres dñi aget contra vasallum ad priuationem feudi ⁊ ides si alienauit ⁊ requisito dño.in.c. si.nume.8.de do.fo.108.

3 Vasallus recognoscendo non dñm in dñm an faciat aliqd preiudicium dño.in.c.verum.nume.30.de fo.compe.fo.64.

5 Vasallus an possit prescribere libertatem ⁊ directum dñium aduersus feudi dñm.in.c.ad audientiam.nume.17.de prescrip.fo.32.

3 Vasallus an teneatur dño excõicato respondere ⁊ obedire.in.c.veritatis.nume.39.de do.⁊ cõtu.fo.208.

2 Vasallus an possit adnocare fine procuratore contra dñm.in.c.cum sacerdotis.nume.3.de postu.fo.139.

5 Vasallus bz vtile dñium rei feudalis directuꝫ vero est apud dñm.in.c. si diligenti.nume.3.de prescrip.fo.38.

6 Vasallus alienans irregsito dño adiecta clausula saluo iure dñi adhuc perdit feudũ.secus si adiecisset hec verba qõ aliter vel alio modo alienare non intendit.in.c.ij.nu.10.de feudis.fo.92.

☞ Corsetus. Ego dicerẽ qõ ista verba saluo iure modificãt ⁊ restringunt precedentia.vt est glo.reputata singularis.in.l.itẽ labeo.in verbo pure. ff.famil.hercis.⁊ Ang.cõsi.xxvi.⁊ vide bonum tex.in.l.si debitor.in.§.fi venditionẽ.ff.quibus modis pig.vel hypo.sol.quẽ tex.ad hoc allegat Bo.consil.clxxxix.incipien.Circũscripta acteꝝ serie.in.iij.col.⁊ voluit Jo.de imo.in.l.iudex postq̃.ff.de re iudi.⁊ ꝓDau.de cast.consi.clxincipien.circa illud qõ primo querit in primo quesitoꝛ in vlti.col.vbi concludit q per istã dictionẽ dedeclarat animus protestantis vel ipsius re seruãtis qõ voluerit modificare ⁊ limitare dispositionẽ precedentem.et voluit doc.in.c.potuit.de loca.de emphyteota qui alienat rem emphyteoticã saluo iure dñi q nõ cadat a iure suo ⁊ voluit do.Alexã.de imo. in consi.lxxxij.incipien.viso themate.in.iij.col.cõsi.nõ ob.illud qõ prestatio sit cõtraria facto qz in casu nostro õr potius declaratio ⁊ limitatio precedentiũ ad euitandũ penam ⁊ verba debẽt aliquid operari.l.si q̃.ff.de inofficioso testamẽto.c.si papa.de ꝓmisc.lib.vi.et.l.si quando ff.de lega.j.et illud quod dicitur in emphyteosi habebit etiam locum

in feudo

in feudo cū aliqb⁹ validū sit ar. de emphyteosi ad feudū ꝫ cōtra nō valeat. et no. doc. i. c. i. de feu. ⁊ ibi p Jo. an. Jmo. ⁊ Ro. i singularib⁹ suis.

3 Vasallus potest prescribere contra dominum feudi vt non teneatur ad fruitia. in. c. nouit ille. nu. 7. de iudi. fo. 32.

1 Vasallus potest feudum qō habet alteri dare preterq̄ ecclesie quia deteriorat̄ conditio prioris domini. in. c. que in ecclesiarum. nume. 18. de constitu. fo. 24.

Vasallus an possit in testamento relinquere feudum ecclesie et quid si efficiatur monachus. ibidem.

Vasallus potest renuntiare feudo inuito domino tamen limitatur. ibidem. nume. 19. fo. 25.

7 **Vecrigalia** non possunt imponi nisi p papā: imperatorē: rege: ⁊ p cōsuetudinē de cui⁹ initio nō sit memoria. in. c. super quibusdam. nu. 1. et. 6. de verbo. signi. fo. 187.

2 **Velum** consecratiōis data a solis cp̄is ⁊ solis virginib⁹ ⁊ quibus dicbus dcc. Lint. in. c. i. nu. 1. de tēpo. ordi. fo. 35.

2 **Vendicio** cretē dic ad oēs alienationes nisi sit facta mentio de pīo. in. c. j. nume. 5. de postu. fo. 138.

6 Venditor alicui⁹ a iudis ꝫ expresserit se nolle teneri de aliq̄ vitio quorū multa exp̄sserit posita si apparebit aliqō vitiū qō in specie nō fuit expressum ipe tenet̄ red hibitoria vel ēt si exp̄sserit i specie ⁊ postea in gñe dixit multa alia q̄ nō habebat. in. c. iniustum. nu. 3. et. 4. de rerū permu. fo. 89.

6 Vēditio fētā de equo rescindit̄ si intra triduū equus motiat ⁊ reperiat̄ cōmaciāū ⁊ idē de aliis a iudis⁹. in. c. iniustū. nu. 5. de rerū pmu. fo. 189.

4 Vēdēs equū vel aliō a ial trāquā cū oib⁹ vitijs si postea apparet aliq̄ vitiū talis vendēs tenet̄. in. c. cū contingat. nu. 24. de iureiur. fo. 159.

6 Vēditio an ꝫtineat sub se alios ōctus per quos trāsfertur dñium. in. c. primo. nu. 2. de bis que fiunt a pcla. fo. 65.

Vendere. phibitus sine certa solēnitate an sit prohibitus donare. ibid.

6 Venditio facta cum pacto de retrouendendo intra certum tp̄s modico pretio constituto p̄sumitur pignus potius quā venditio. in. c. ad nostram. nu. 1. de empti. ⁊ vendito. fo. 84.

7 *Venditio comprehendit omnes contractus per quos dominia transferuntur. in. c. j. nu. 2. de furtis. fo. 100.*

5 Vēdens rē alienā si succedat dño illius rei trāsfert dñium in emptorem sine alia traditione si in tali emptiōe nō requirebat traditio alias forte secus. in. c. cum ex officio. nu. 37. et. 39. de prescrip. fo. 38.

7 Venditio plurū rerū quarū aliq̄ nō poterāt vendi retractat̄ respectu illarum nō aūt dim. in. c. querelam. nu. 7. de simonia. fo. 72.

6 Venditio licet cō prehendat omnem speciem alienationis tñ qñ venditio prohibetur facta commemoratione pretij non intelligit̄ de alia specie alienationis. in. c. potuit. nu 9. de locato. fo. 88.

7 Vendens rem plus quam valeat ex eo q̄ differt solutionem peccat nisi voluerit vendite posset variari mutato rpe ⁊ talis venditor nō erat tunc venditurus. in. c. in ciuitate. nu. 1. de vsur. fo. 112.

Vendēs rē maiori pīo ex eo qō differt solutionem non p hoc est ppie vsurari⁹ nisi alle erat alias venditurus vel nisi tp̄e solutionis pretij non erat res plus valitura quo casu erit ppie vsurarius. ibidem. nu. 2. ⁊. 5.

Vendēs vsq̄ ad dimidiā plus q̄ fit iustū pretiū etiam si incōtinēti res et pretium dentur non est totus in foro conscientie. ibidem. nu. 6.

4 Vēditor si habeat facultatē rei tractande cōpellitur precise si vero dolo vel culpa desit habere tenet̄ ad interesse si vero neutrū intercuenit in totum liberat̄. in. c. cū ioannes. nu. 10. de fide instrumentorum. fo. 106.

6 Vendēs prediū exp̄ssis cōfinib⁹ ⁊ mensura si reperiat predium in maiori quātitate an possit illud plus repetere idē in emēte si repererit in minori quantitate. in. c. per tuas. nu. 9. de donatio. fo. 105.

6 Venditio facta vltra dimidiā iusti pretij tenet sed pōt agi vt pretiū suppleat vel vt rescindat sed si precise ad vnum fuerit actum actor succubit in. c. cum dilecti. nume. 1. 2. 4. et. 9. de emp. ⁊ vendi. fo. 82.

Venditio si est facta vltra dimidiā iusti pretij etiam qō res sit perempta potest agi ad suppletionem iusti pretij etiam qō perierit res apud venditorem. ibidem. nume. 10. fo 83.

3 Venditio bonorū pupilli valet qñ talis vēditio expedit pupillo. in. c. fi. nu. 14. de eo qui mit. in pos. fo. 216.

1 Venditio si fuerit facta ⁊ aliquis deceptus vltra dimidiam iusti pretij non valet etiam qō deceptio consistat in vno denario. in. c. cumana. nu. 10. de elec. fo. 172.

6 Venditione perfecta ⁊ tante tradita possessionem emptori periculū rei spectat ad ipsum. in. c. propter. nu. 3. de locato. fo. 87.

6 Vēdere tenet̄ totū patrimoniū ⁊ in egestate vinere qui nō hz vñ sat̄issaciat ēt de iure canonico. in. c. vt super. nu. 7. de rebus eccle. alie. fo. 76.

6 Venditio vera facta de oībus bonis i fraudē filiorū revocat̄ tñ quo ad legitimā ꝫ si ēt simulata revocat̄ totū. l. c. raynuti⁹. n. 24. de te. f. 126.

6 Venditio secūda facta de eadem re an preiudicet priori qñ persona ecclesiastica vendit. in. c. j. nu. 5. de bis que fi. a pcla. fo. 66.

7 Vendens alia morbosum asserens tñ illud sanū ⁊ dicit q̄ nō vult teneri an recusetur. in. c. cum infirmitas. nu. 6. de penit. ⁊ remi. fo. 162.

7 Vendens rem pro maiori pretio eo q̄ solutionē differt vsurarius est. in c. consulnit. nu. 1. de vsur. fo. 113.

Vndere nō ꝫ carius res transeuntib⁹ ⁊ etiā habitātibus in loco cp̄s in mercato ⁊ hec spectāt ad epm loci. in. c. j. nu. 1. 5. et. 9. de emp. ⁊ vēdi. f. 83.

Vendere quis cogitur sine exposuit venales sine non: tempore tamē carestie res ad vitam hominum necessarias. ibidem. nu. 6.

6 Venditio fi aliquo casu resoluatur puta per pactū adiectionis in diem vel alio modo an fructus medio tēpore percepti sint emptoris vel venditoris. in. c. illo vos. nu. 6. de pigno. fo. 94.

6 Venditor deceptus ētiā in minimo vltra dimidiā iusti pretij habet priuilegium de quo. in. c. cum causa. nu. 3. de emp. ⁊ vendi. fo. 84.

Vendens vltra dimidiā iusti pretij an ⁊ quando illud quod plus valet censeatur donare emptori. ibidem. nu. 4.

Venditor vltra dimidiam iusti pretij deceptus etiam si dixerit donans id quod plus valet etiam in magna quātitate ⁊ iuraverit potest ratione enormissime lesionis petere absolutionem a iuramēto sine fuerit minor sine maior. ibidem. nu. 13. fo. 88.

6 Venditio rei ecclesiastice an permittatur pro soluēdo condēnatione sui parochiani qui aliter soluere non potest. in. c. i. nu. 5. de pig. fo. 93.

Venditio rei ecclesiastice est permissa ne boues moriant fame ꝫ sic nō teneatur ecclesia subuenire nisi in quātum parent eius facultates. ibidem.

Vendi quod prohibetur pignorari prohibetur. in. c. in causis. nume. 10. de elec. fol. 160.

2 Venditor non potest per emptorē propria autoritate repelli a re empta licet emptio sit perfecta. in. c. super hoc. nu. 45. de renun. fo. 15.

6 Venditor tenetur regulariter de euictione nisi in quibusdam casibus in iure expressis. in. c. fi. nu. 1. de emp. et vendi. fo. 81.

Venditor non tenetur de euictione si non fuit sibi iudicium denunciatum vel si emptor ex contumacia fuit cōdemnatus vel si emptor fuit propter iniuriam condemnatus. ibidem. nume. 5. et. 6.

Vēditor nō tenet̄ de euictiē si emptor certa iudicialiter de fetō pdit rē secus si iudicialiter ꝫ de facto dñō denuntiauerit venditori. ibi. nu. 7.

Venditor certus de lite mota contra emptorem super re vendita adhuc debet per emptorem denuntiari. ibidem. nu. 9.

Venditor denuntiatus ab emptore super lite mota in re empta teneatur ad omnes expensas sine emptor obtinuerit sive non. *ibidem. nu. 11.*

7 **Venario** cuiuscūq̄ generis an ⁊ quādo sit tam laicis q̄ clericis prohibita. in. c. i. nu. 1. de cleri. vena. fo. 123.

7 Venans aliquā rē in loco proprio ad venandū animalia si ob hoc insurgat aliquod damnū ipse est obligatus. in. c. si quis. nu. 2. de iniur. fo. 162.

7 **Verberans** clericū pluries eodē in stātu an incurrat plures excōicatiōes. in. c. i. nu. 3. de penis. f. 184.

7 Verberans clericū est ipso facto excōicatus. secus si nō iniecerit manus sed aliter ⁊ tunc requirit̄ sententia. in. c. grauem. nu. 2. de penis. fo. 157.

3 **Verbum** ad beneplacitum tuum importat arbitrium boni viri. in. c. verum. nu. 6. de foro compe. fo. 54.

3 Verbum sufficit ad verificationem istius verbi illud non requiritur. in c. j. nu. 33. de ordi. cog. fo. 146.

6 Verbum licet non importat preceptum. *in. c. fi autem. nume. 5. de coha. cleri. et mulie. fo. 11.*

4 Verbum potest non semper importat necessitatem licet precedat negatiua. in. c. quāto. ⁊ infra. nu. 1. de presump. fo. 117.

1 *Verbum vnum prolatum in vna dispositione potest diuersimode intelligi. in. c. cum dilectus. nu. 6. de consue. fo. 99.*

3 Verbum sit excōmunicatus an importet ipso iure vel per sententiam. in c. nullus. nu. 13. de foro compe. fo. 49.

5 Verbum prosequor denotat inchoamentū quoddam non autem actum perfectum. in. c. questioni. nu. 8. de appel. fo. 100.

2 Verbū ordinare sumitur aliquā do pro consecrare et aliquando pro dicere. Lino. in. c. archiepis. nu. 2. de tempo. ordi. fo. 36.

7 Verbum arceo denotat violētiam ⁊ facit pro statutis. in. c. ois vtriusq̄. nunc. 4. de peniten. et remis. fo. 160.

6 Verbum exigere importat ab initio exterquere. in. c. parochianos. nu. 1. de decimis. fo. 147.

6 Verbum negatiuum vniuersale includit etiam ecclesiasticas personas. in. c. inter alia. nu. 12. de immu. eccle. ⁊ cemi. fo. 227.

6 Verbum concedo de suo proprio significato non inducit translationem dominij. in. c. pastoralis. nu. 2. de dona. fo. 106.

5 Verbum volumus est noui iuris introductiuum. in. c. ex ratione. nume. 10. 3. de appella. fo. 93.

5 Verbum promisit prolatum a teste non includit per stipulationem sed prolatum a notario in instrumento sic. in. c. sicut nobis. numero. 19. de re iudicata. fol. 66.

7 Verbum sufficit quid significet. in capitulo fina. nume. 3. de sponsa duo. folio. 18.

☞ Vestetus. Adde Abb. in. c. cum dilectus. de succe. ab intest. et in. c. cum locum. et in. c. cum a quod. et in. c. true fraternitati. de sponsa. qō eius natura est vt nihil aliud requirat ita dixit glo. celebris in. c. statutū. in prin. in verbo canonicus. de rescrip. lib. vi. ⁊ ibi Do. ⁊ adduco Ludo. fo. in. l. cū mulier. in. xvj. col. in prin. ff. soluma. vbi allegat illam glo. foleo tamē ponderare in contrarium glo. in. c. consuluit. de celebra. mis. que videt sentire contrarium iuncto tex. sed dico illam procedere nisi a iure probentur et materia subiecta aliud suadeat.

7 Verbū venditio positū cū cōmemoratione pretij non cōprehendit alias species alienationis: vt̄ is scens. in. c. fi. nu. 4. de accu. fo. 67.

3 Verbū inquirat non inducit nouum modum procedendi quādo causa cōmittitur inter partes. in. c. exhibita. nu. 2. de iudi. fo. 43.

7 Verbum debet an importet necessitatem vel honestatem. in. c. j. nume. 7. de despon. impu. fo. 12.

7 Verbū constat prelatū ab aliquo presupponit habere notitiā illorū que necessario antecedunt. in. c. sacro. nu. 13. de sentē. excō. fo. 179.

6 Verbū vnum aliquādo sumit diuersimode ad euitādas absurditates. in. c. cum dilectus. nu. 18. de succes. ab intest. fo. 132.

5 Per verbum portamur cōmittitur aliquādo irrisibilio. in. c. quia indicante. nu. 1. de prescrip. fo. 27.
Verbū rogo ponitur pro precipio sm subiectam materiam. ibidem.

5 Verbum debet denotat regulariter necessitatē licet aliquādo honestatem. in. c. 4. nu. 7. de dolo et contu. fo. 194.

5 Verbum potest libet debet et similia quid importent. in. c. j. nume. 18. de seque. poss. et fruc. fo. 221.

4 Verbum oportet denotat necessitatem. in. c. iuramentum. §. sane. nu. 4. de iureiuran. fo. 168.

5 Verbum nolo et nō volo an denotent precise cōtemptum et resistentiam. in. c. finem. nu. 4. de do. et contu. fo. 199.

7 Verbū debet de sui natura importat necessitatem. sed aliquādo importat honestatem. in. c. si vir. nu. 3. de adul. et stup. fo. 104.

2 Verbū confirmare sumitur aliquādo pro obseruare et approbare. in. c. j. nu. 5. de treug. et pa. fo. 131.

1 Verbū qō potest esse habere ad ꝓteritū et ad futurū exponit prout melius conuenit materie subiecte. in. c. ad hec sumus. nu. 5. de rescrip. fo. 51.

6 Verbū offerre nō exposcit aliquā exactionem sed spontaneam oblationem. in. c. pervenit. nu. 3. de deci. fo. 145.

6 Verbum positum in dispositione odiosa habēs plura significata interpretatur in significato strictiori: si autē est positū in dispositione favorabili interpretatur in latiori. in. c. ad audientiam. nu. 1. de decī. fo. 146.

7 Verbū volumus importat ius nouū. in. c. fi. nu. 4. qui fil. sint leg. fo. 43.

1 Verbum ille lege vel statuto importās ꝓteritū et futurū intelligitur de futuro. in. c. quoniā. nu. 3. de consti. fo. 41.

3 Verbū statuimus relatū ab habēte potestatē legis cōdende inducit ius nouum secus verbū mandamus. in. c. venerabilis. nu. 6. de indi. fo. 44.

7 Verbum sufficit quid significet. in. c. cum locū. nu. 3. de spon. fo. 6.

7 Verbum moderate sonat in diminutionē non in augmētum. in. c. deus qui. nu. 4. de peni. et remiſ. fo. 159.

5 Verbū concēdo non semper importat translationem dominij. in. c. cum venerabilis. nu. 8. de excep. fo. 9.

5 Verbum sufficit de natura sui importat vt nil aliud requiratur. in. c. j. nume. 6. de excep. fo. 2.

6 Verbum relinquo adiectū vniuersitati bonorū importat heredis institutionem etiā respectu illius persone que debet titulo institutionis in bonorum. in. c. raynutius. nu. 3. de testa. fo. 124.

☞ Coleetus. Adde q verbū relinquo adiectum certe rei denotat legatum ac fideicōmissum: et plene no. ff. de here. instit. l. bis vbis. et Leogi. §. generaliter. ff. ad treb. et plene p Bal. in. l. fi. C. fa. her. et p Jo. an. in. d. c. raynutius. tū si testator voluit illud verbū rei adiectū institōnem importare infalleter illā importabit qnō verba quecūq; legatū importātia pōt testator disponere q̄ institōné ipōnēt. casum singularē habemus in. l. qnō idignū. C. de testi. ubi vbis inseris: et ibi. dū dicit sed qbuslibet cōfecta sentātijs vel quolibet loquēdi gāe formata institutio valet sim̄ p eū liquebit voluntatis intētio positā hoc potuit p̄sumēdum est q̄ ita voluit ne alis dicēdo testū rūpicōtingat cū non p̄sumat q̄s viā eligere ad sua iudicia subuertēda. et tenet in. l. iij. ff. de testa. multi. ité vbū relinquo vificat in donatiōe inter viuos: ita dicit Bādi. de plumbi. in. l. hoc sermone. ff. si lib. inge. esse di. et vide glo. in de. fi. de iurepa. in vbo relicti q̄ dicit q̄ vbū relinquo ad aptatur cuiā ad actū inter viuos. et adduco do. meū Barba. in. c. vt vnusquisq. de pe. de. vbi dixit q̄ semel cōsulit p magnificos officiales ecclie sancti Petronij cui Engen. papa cōcessit bullā qō de relictis ad pias cās soluā cerū qd qō cōprehendat donatio inter viuos rūdit allegās Bādi. in. d. l. hoc ser mone. et ita hoc anno allegauī et obtinui. p ecclesia sancti Petronij in donatione facta inter viuos p nobilē virū Bartholomeū de gargandis cuidā capelle sctī Petri: et vide do. meū plene in. c. registi. in. ij. col. de testa. propter fi si debitū relinquo verificat in actu vltime voluntatis. ter. est in. l. j. C. de pecu. cl. q lib. meruit. cōiuncta ibi gl. voluit Rico. de nea. po. in. l. bis vbis. in pn. ff. de here. instit. allegās aliā glo. in aut. qō locū. C. si mul. scō nup. et idē Rico. de nea. in aut. de here. et fal. in. §. quedā oia. in vbo relicti. vbi gl. dicit q̄ si testator dicit relinquo ada ptat ad institōnem ꝓpter vniuersitatē bonor cui adiungit vnde verbū relinquo ꝓprie natū est cōprehēdere institōnem heredū qō not. propter modernā cōsuetudinē testantiū in testō suo dicētiū relinquo omnia bona mea titio nec dicūt heredē instituo. facit. d. Leogi. §. gialr. et dictū Spec. in ti. de testa. in. §. i. ff. si qs dicat relinquo oia bona titio ipe vero Rico. de nea. in. d. §. et qdā intelligit p̄dicta vera alio nō instituto qō habet loco fideicōmissarij vniuersalis. et dicit esse glos. sing. fm Dy. in. d. l. bis vbis. refert Guil. de cu. esse casum p illa gl. in. l. j. C. si er fun. ff. de here. insti. vide ibi Bal. et Jo. de imo. in. l. fcib. C. de ipu. et Bar. in. l. cētu rio. ff. de vulg. et pup. et doc. in. d. c. raynaldus. vbi apte locuti sunt de hoc verbo relinquo. et vide Alex. de imo. in cōsl. cxxvj. in. viij. col. in primo volu. et in consil. lxx. in scdo volu. et in consi. cviij. in quarto volu. vide do. meū Bar. in. c. cōquestus. de fo. cōpe. et in. d. c. vt vnusquisq. dixit Ang. qō verbū relinquo in testamento importat institōnem si nullus alius sit in eo institutus vel si debuerit institui ille cui adijcit verbū relinquo. si in codicillis importat semper fideicō. ita dixit Ang. de perusio in cōsil. xli. in. iij. col. sed hoc verbū relinquo adiectū parti quote significat institutionē vel substitutionē. secus si certe singulari sm eundē Angel. consi. xxxvij. circa prin. et in cōsl. cl. in pe. col. et an fit cōe vel obliquū vide eundem Ang. cōsi. cxlvij. in penul. col. et dicitur qō est obliquū in cōsil. cix. in. ij. col. et delict hoīe venit legatū. de insti. sm eundē Ange. consi. cvij. in. ij. col. et adde Jo. cal. in ti. de testi. consi. xxvj. vbi dixit qō verbū relinquo competit etiam constitutioni heredis.

3 Verbum debet nō importat necessitatem quando resultaret iniquitas. in. c. intellerimus. nume. 5. de iudi. fo. 23.

2 Verbū relates qd denotet. in. c. graue. nu. 10. de offi. ordi. fo. 123.

6 Verbum lego adiectum vniuersitati bonorum importat heredis institutionem. in. c. raynaldus. nume. 5. de testa. fo. 127.

6 Verbum placet importat arbitrium boni viri. in. c. cum venissent. nume. 5. de instit. fo. 53.

2 Verbum solus episcopus ordinat non excludit clericos suos et potest suspendere licet non possit deponere. in. c. inter corporalia. nume. 30. de transla. epīsco. fo. 5.

7 Verbum non videtur mihi importat quantum verbum non est qō nota protestibus. in. c. decetero. nume. 2. de homici. fo. 99.

3 Verbū oportet aliquando importat necessitatem et aliquando honestatem. in. c. j. nume. 3. de libel. obla. fo. 93.

5 Verborum propria significatio restringitur sm naturam subiecte materie. in. c. tua nobis. nume. 6. de appella. fo. 134.

7 **Verba** non considerantur quando habetur intentio proferentis verba intelligenda sunt sm mentem proferentis. in. c. intelligentia. nume. 1. de verbo. signi. fo. 182.
Et vide ter. eo. tītu. in. c. preterea. ibidem.

7 Verba futuri temporis inducunt actum fieri per sententiam et non ipso iure. in. c. in quibusdam. nume. 7. de pens. fo. 157.

6 Verba ratū et firmū qd importēt. in. c. raynaldus. nu. 17. de testa. fo. 127.

1 Verba generalia debent verificari in qualibet specie contenta sub genere. in materia non odiosa. in rubr. nume. 3. de consuetu. fo. 91.

6 Verba preteriti temporis inducunt actū fieri ipso iure. in. c. nouit. nu. 8. de his que fi. a prela. fo. 67.

6 Verba cuntatiua ppē aliud plata nō inducūt dispositionē nisi ad pias cās et in testamēto militis. i. c. cū dilect. nu. 14. de succes. ab intest. fo. 132.
Verba enuntiatiua emanata in vltima voluntate qñ inducunt dispositionem. ibidem. nume. 19.

3 Verba impropriāt ad validitatē libelli. l. c. plantis. nu. 7. de re. spo. f. 192.
Verba ista nouerit se suspensum seu excommunicatum etc. intelliguntur ipso iure. in. c. fi quorum. nu. 7. de solutio. fo. 104.

5 Verba alicuius dispositionis sunt ampliāda vel restringenda sm mētem ipsius que mens est cōsideranda ex ratione expressa vel que cōiecturari potest. in. c. secundo requiris. nu. 2. de appella. fo. 110.

7 Verba imperativa intelliguntur cum effectu. in. c. cum infirmitas. numero. 2. de peniten. et remiſ. fo. 162.
Verba futuri temporis non importāt actum fieri ipso iure sed per sententiam. ibidem. nu. 5.

7 Verba de presenti cū impubere non matrimonium sed sponsalia de futuro faciunt. in. c. ex literis. nume. 3. de despōsa. in pu. fo. 15.

7 Verba dubia plata in matrimonio ad decipiendū mulierem si postmodum eam cognoscit carnaliter iudicatur pro matrimonio in foro iudiciali: secus in penitentiali. in. c. tua nos. nume. 1. de sponsa. fo. 10.
Verba prolata in tertia persona si contrahens loquitur de seipso non vitiant contractum. ibidem. nu. 2.

1 Verba prolata a peritis an intelligantur sm cōmune vsum loquendi an ex proprio significato vocabuli. in proemio Brego. nu. 11. fo. 4.

7 Verba et vocabula recipiunt interpretationem sm subiectā materiam. in. c. cum olim. nu. 2. de verbo. signi. fo. 186.

6 Verba futuri tēporis vel presentis an et qñ importent actū fieri ipso iure. in. c. clericis. nu. 14. ne cle. vel mona. fo. 238.

7 Verba volo voluerīs important liberā voluntatē freno tamē rationis submissam. in. c. abbate. nume. 15. de verbo. signi. fo. 187.

2 Verba dum tamen etc. quid operentur. in. c. fina. numero. 9. de transla. epīsco. fo. 6.

6 Verba generalia prolata ad cōplacētiā alicuius nō inducūt obligationem seu dispositionē. in. c. cum venissent. nu. 5. de institu. fo. 53.

6 Verba imperativi modi aliquando important consilium et aliquando necessitatem sm subiectam materiam. in. c. magne. nu. 4. de voto et voti redemp. fo. 177.

7 Verba moneas et inducas non dant potestatem precise compellendi. in. c. ex tue. nume. 3. de fimo. fo. 73.

2 Verba geminata plata in delegatū operant electionem industrie per-
sone.in.c.fi.nume.7.de offi.deleg.fo.105.
2 Verba que possunt intelligi de iure et de facto intelligūtur in dubio de
iure.Anto.in.c.fi.nu.2.de biga.fo.64.
2 Verba enuntiatiua posita in aliquo instrumento quod sit de substantia
actus qui geritur an pbētur peripsum instrumentum.in.c.cum in iu-
re.nume.9.de offi.deleg.fo.97.
1 Verba rescripti in dubio sunt reducenda ad terminos iuris cōis.in.c.
congregato.nu.5.de elec.fo.175.
3 Verba promitto ratum habere quicquid legitime gesserit procurator
meus quid importent.in.c.exposuit nobis.nu.13.de dila.fo.136.
6 Verba preceptiua exhortativa vel cōia an ꝛ qñ inducant necessitatem.in
c.relatum.nume.6.ne cle.vel mona.fo.238.
7 Verba dubia in cōtractu plata debēt intelligi fm cōem ꝛ nō singulare
intelligentiam.in.c.ex literis.nume.2.de sponsa.fo.4.
Verba nō sophistice sed cōiter debēt intelligi ꝛ quo intelligātur qñ cō-
trahentes sunt eiusdem vel diuerse lingue.ibi.nume.3.
Verba sophistica ꝛ p circulocutiōes pbata quo intelligant.ibi.nu.5.
Verba de presenti quo proferantur in matrimoniꝫ ꝛ quid verbū pla-
cet ꝛ volo operetur.ibi.
7 Verba ista nubat in dño significat qꝫ nubere possit fm deū ꝛ leges chri-
stianorum.in.c.super illa.nu.5.de secun.nup.fo.51.
7 Verba non sunt de substantia matrimonij si alis de mutuo cōsensu con-
stat.in.c.tue fraternitati.nu.2.de sponsa.fo.9.
4 Verba enuntiatiua quando faciāt probationem ꝛ quando coadiuuent.
in.c.series.nume.3.de testi.fo.56.
1 Verba si tibi placuerit si tibi videbitur ꝛ similia quomodo intelligan-
tur.in.c.j.nume.13.de constitu.fo.16.
3 Verba decernimus:statuimus et innouamus quid importent.in.c.ꝯ.
nume.20.de iudi.fo.9.
6 Verba sententie impropriantur ad eius saluationem.in.c.ex literis.nu
me.7.de pigno.fo.94.
6 Verba auctoritate nostra quid importēt.in.c.fi.nu.4.de regu.fo.165.
5 Verba dubia recipiunt interpretationē scōm intellectū maioris partis
ciuitatis etiā qꝫ minoris pars aliter sentiat.in.c.ex pte.nu.6.de cēsi.fo.203.
3 Verba ista arbitrio tuo vel prudentie tue committo vel iudicio tuo:vel
vt tibi visum fuerit seu prout videris expedire qñimportent arbitrium
boni viri vel non.in.c.j.nume.18.de seque.poss.ꝛ fruc.fo.221.
7 Verba dicere talē volt p vroze seu pro ciue idē operant ac si diceret du-
co in vroꝛē ꝛ facio te ciuē.in.c.ex parte.nu.1.de sponsa.fo.4.
Verba de presenti ꝛ de futuro quomodo proferuntur ꝛ quid importēt
quādo in presenti sonant vel in futurū.ibi.nu.7.fo.5.
Verba promitto qō nō habebo aliam vroꝛem nisi te an matrimonium
inducant.ibi.nu.8.
7 Verba formalia non curantur dūmodo substantia non mutetur.in.c.si
questiones.nu.5.de fīno.fo.73.
7 Verba euangelij possunt allegari ad decisionem causarum.in.c.estote.
nu.2.de reg.iur.fo.190.
6 Verba si sunt clara nec cōstat de cōtraria intētione nō est ab eis recedē
dum.in.c.ad audientiam.nu.3.de decimis.fo.147.
6 Verba promitto te defendere de iure ꝛ de facto quid importent.in.c.fi.
nu.7.de emp.ꝛ vendi.fo.85.
☞ Verbe. Et quid cōmittit causa iudici vt de facto pceda gd importat:
dic qō pōt pcedere sine cause cognitione ꝛ probatione.ff.de his qui no.
infa.l.actus fustiū.ꝛ ibi no.in.i.glos.vel etiā de facto si iuris rigor repu-
gnet.ff.de minō.l.iuj.§.de facto.ꝛ ibi no.glo.super verbo traducere seu
reducere.no.Bar.in cōsi.xcvij.incip.In qōne pdicta primo videndū
est de potestate ꝛ ballia dñi cōmissarij:& Jo.de ana.in.c.olim.in.vij.
col.inver.gd aūt si dicaꝫ.de accu.refert Bar.in 2si.lj.in ordine suo inci.
pūctus.q.vertētis inter roberti Joānis ꝛc.ꝛ adducit Jo.de imo.post
alios.in.c.gntauallis.in.iiij.differētia.de iureiur.qñ tacꝫ possit pcede
re.ꝛ de facto vide Bald.in.l.solā.C.de testi.in fi.vbi 2cludit post Jnno.
de iure illa verba importāt qꝫ possit pcedere ad instar arbitratoris a le
ge deputati.allegat no.in cle.j.de offi.dele.qd aūt importāt illa verba p
mitto te defendere de iure ꝛ de facto.vide Bar.in.l.stipulatio ista.j pn.
ff.de ver.ob.ꝛ per Bal.i.l.fi.C.de act.emp.ꝛ ¶De.de anch.in cōsi.lxxiij.
incip.Dmisso primo dubio vbi cōcludit qō ꝫ dicta verba ꝛ similia pura
defendere cōseruare manutenere ꝛc.sonēt in ius boc est de iure defende-
re cōseruare ꝛc.qñ pmittit a pnata pſona:vt not.do.in.d.iuribus.S.al-
leg.nō qñ pceps vel qui tenet locū principis hoc pmittit subdito vel
ipsum subditū ꝛ eius bona suscepit sub eius defensione ꝛ protectione vt
defendere ab oppressionibus ꝛ violētijs cōtra illos qui de facto turba
rent vel inquietarēt ꝛ nō cōtra illos qui de iure vt tibi plene per eum.
7 Verba monēas ꝛ inducas nō inducunt precisam coactionem.in.c.pre-
terea.nu.2.4.de spon.fo.3.
1 Verba rescripti in dubio sunt reducenda ad terminos iuris cōis.in.c.
dudum.el.ꝯ.nu.38.de elec.fo.179.
1 Verba vbi de necessitate requiruntur non sufficit simpler factum.in.c.
ecclesia vestra.nu.3.de elec.fo.170.
7 Verba assertiua vel narratiua pape que sint.in.c.cum oporteat.nu.7.
de accusa.fol.60.
1 Verba pro sue voluntatis libito important liberam voluntatem freno
rationis non submissam.in.c.ex parte.nu.2.de consue.fo.101.
7 Verba enūciatiua etiā per papā prolata nō disponūt vel pbāt nisi sint
dicta vel chartata motu proprio.in.c.dudum.nu.3.de priui.fo.145.
1 Verba rescriptorum intelliguntur tam de iure ꝙ facto.in.c.fraternitatis.
nu.3.de rescrip.fo.53.
Verbum impotentia prolatū a lege vel homine intelligitur tam de im-
potentia iuris ꝙ facti.ibi.
6 Verba testamentorum et libellorum impropriantur ad validitatē ipso-
rum.in.c.raynaldus.nu.23.de testa.fo.128.
7 Verba nō sunt statuta certa pro cōtrahendo matrimonio:sed sufficit qō
p hēc verba expriman cōsensus de presenti.in.c.fi inter virū.nu.4.de spon.fo.12.
Verba etiam in loqui valente non sunt necessaria ad matrimonium dū
modo signa appareant:vtputa si mulier annuit capite vel manum pos-
uerit ꝛ passa est se subarrhari per immissionem anuli.ibi.nu.6.
Verba placet et consentio an sufficiant ad matrimonium.ibi.nu.7.
6 Verba si sunt de forma substātiali alicuius actus eorum dimisso vitiat
actum secus si sunt de solēnitate.in.ci.de baptis.fo.215.
7 Verba promitto te ducere in vroꝛem inducunt sponsalia de futuro:sed
si diceret promitto te tenere in vroꝛem:contrahitur matrimonium de
presenti.in.c.veniens.el.ꝯ.nu.3.de sponsa.fo.7.
3 Verba futuri temporis non inducunt penam ipso iure sed per senten-
tiam.in.c.fi.nu.ij.de iura.cal.fo.130.
7 Verba in matrimonium contrahendo in loqui valētibus vel alia signa
equipollentia sunt necessaria.in.c.licet.nu.2.de spon.fo.17.
3 Verba impropriantur ad saluandam sententiam dicta testium et alias
depositiones.in.c.olim inter.nu.7.de testi.spo.fo.190.
7 Verba intelliguntur prolata secundum consuetudinem loci.in.c.si quē.
nu.4.de senten.excō.fo.181.
4 Verba de futuro inducunt sponsalia de futuro nisi verba de futuro sint
executiua matrimonij:quo casu inducuntur sponsalia vel matrimoniū
de presenti.in.c.iuratum.nu.1.de proba.fo.10.
1 ¶Per ista verba subiaceat excommunicationi intelligitur ipso iure.in.c.
licet de vitanda.nu.7.de elec.fo.123.
Verba futuri pōs indigent executione non important ipso facto.ibi.
3 Verba imperatiui modi inducunt preceptū sed nō semper ligāt nō ob-
seruantē ad peccatū mortale.in.c.nouit ille.nu.34.et.36.de iudi.fo.34.
3 Verba pro libito voluntatis important meram voluntatem non autem
arbitrium boni viri.in.c.dilectus.nu.4.de sequest.pos.ꝛ fruc.fo.222.
1 Verba preceptiua exponūtur pro exhortatiuis ꝛ econtra.in.c.nam con
cupiscentiam.nu.3.de consti.fo.20.
Verba imperatiua an semper sint preceptiua.ibi.nu.4.
7 Verba quantumcunqꝫ generalia siue statutoria siue iudicis vel cuius
cunqꝫ restringuntur ad habiles.in.c.a nobis.numero.4.de sententia
excom.fo.169.
5 Verba generalia restringuntur ad terminos iuris cōmunis.in.c.pre-
terea.el.ꝯ.nu.9.de ap.fo.109.
2 Verba que de sui natura possunt intelligi de iure ꝛ de facto intelligun
tur fm qō magis proportionantur:aut iuri aut facto.Ant.in.c.nuper.
nu.1.ꝛ.2.de biga.fo.63.
7 Verba suscepit vel leuauit aliquem de sacro fonte idem operantur.in
c.martinus.nu.2.de cogna.spiri.fo.27.
3 Verba pleno iure quid importent.in.c.conquestus.nu.4.de foro com-
peten.fo.77.
7 Verba futuri temporis important actum fieri per sententiam non ipso
iure.in.c.j.nu.3.ne prela.vi.su.fo.83.
3 **Veritas** an et quando presertur opinioni vel econuerso.Ant.
in.c.nuper.nu.3.de biga.fo.60.
4 Veritatem tacere an sit peccatum.in.c.j.nu.2.de testi.cog.fo.90.
7 Veritatem tacere regulariter non est peccatum nisi adducatur in testē
vel ex officio teneatur ipsam dicere.in.c.j.nu.4.de cri.fal.fo.117.
7 **Vestibus** sacris non debēt homines vti diebus dominice
passionis.in.c.nōnullis.nu.2.de iude.fo.88.
6 Vestes sacre seu religiose non debent etiam consumpte ad vsus ppha-
nos conuerti.in.c.ad hec.ꝛ infra.nu.3.de reli.do.fo.184.
Vestes mulierum vel virorum non debent cōuerti in vestes sacras pu-
ta in planctas vel similia.ibi.
3 Viatores et transeuntes non conueniuntur in loco vnde transeunt.in
c.quod clericis.nu.4.de fo.compe.fo.68.
3 Viatores quo casu sortiuntur fori ratione contractus etiam si fint exē
pti.in.c.fi.nu.33.ꝛ.34.de fo.compe.fo.91.
5 **Via** illa est tenēda per quam omne vitatur peccatum:quia est tu
tior.in.c.fi.nu.16.de prescrip.fo.45.
7 Vie si non sint tute vigore inimicor est legitima causa non cōparēdi se
cus si sint tutes ꝛ huiusmodi.in.c.veniens.nu.6.de accu.fo.56.
4 **Vicarius** episcopi habet ordinariam iurisditionez.in.c.fi.
nu.2.de fi.instru.fo.113.
3 Vicarij pōt ad libitū renocari.l.c.ij.et suscepto.nu.2.de fo.cōpe.f.70.
5 Vicarius episcopi siue vnus siue plures dicuntur habere ordinariam

t

in.c.fi.nu.1.de rescrip.fol.85.

4 Vicarie eum quidam sunt perpetui et quidam temporales.in.c.g.per/petuus.nu.1.de fide instru.fo.109.
Vicarius an possit agere sine mandato pro iuribus ecclesie vel pro iu/ribus spectantibus ad suam vicariam.ibi.nu.2.

6 Vicarius episcopi potest ad libitum remoueri.in.c.cum non ignores.nume.1.de preben.fo.28.

6 Vicarius episcopi non dicitur acquirere aliquam dignitatem ex eo: qꝛ efficitur vicarius:et ideo nō perdit beneficiū curatū siqō habebat quia potest de facili remoueri.in.c.de multa.nu.23.de preben.fo.38.

2 Vicarius episcopi habet ordinariam et non delegatam iurisdictionē.in c.quoniam.a.n.de offi.delegg.fo.79.

6 Vicarius perdit officiū suū mortuo ep̄o.in.c.i.nu.5.ne sede vac.fo.64.

6 Vicarius epi et officio suo potest instituere illum qui fuit presentatus sed cōferre beneficia nō potest.in.c.ex frequentibus.nu.7.de instit.fo.52.

6 Vicarii aliq̄ sunt perpetui aliq̄ temporales qui constituuntur ad seruiendum pro alio in aliqua ecclesia curata:ꝛ quare dicantur.in.c.extirpā/de.in repetit.§.qui vero.nu.9.de preben.fo.40.

3 Vicarius episcopi an habeat iurisdictionem ordinariam.in.c.si quis cō/tra.nu.30.de fo.compe.fo.56.
Vicarius ppetuus in aliqua ecclesia vbi seruit p alio nō ꝺꝫ habere oēs fructꝰ sed tm cōgruentē portionē.in.c.extirpāde.§.q ꝺo.de preb.fo.40.

2 Vicarius potest allegari suspectus ratione suspicionis que est in psona cuius vices gerit.in.c.insinuante.nu.2.ꝛ.3.de offi.deleg.fo.88.

6 Vicarius pōt p̄stitui p ep̄m regulr vt oia iura possit recipe nōie ipsius vicarij q̄negligēte pōt vicarꝰ exercere.i.c.cū venerabil.n.5.de cē.l.fo.205.

2 Vicarius non censetur renocatus ipso facto per dationem secundi.in.c.volentes.nu.3.de offi.leg.fo.108.
Vicarius episcopi habet ordinariam iurisdictionem.ibi.

6 Vicarius perpetuus non privat officio si moriatꝰ rector qui ip̄m posuit et alter succedat.in.c.extirpāde.in repe.§.qui vero.nu.14.de pb. fo.40.
Vicarius perpetuus an rector dicatur habere ius esse in ecclesia paro/chiali.ibi.nume.8.

7 Vicarius generalis episcopi habet iurisdictionem ordinariam siue sint ad tempus siue in perpetuum.in.c.quoniā.nu.3.ne prelā.vi.su.fo.83.

3 Vicarius episcopi an habeat iurisdictionem ordinariam.in repetit.c. si quis contra clericum.nu.36.de fo.compe.fo.56.

2 Vicarius perpetuus an possit instituī in ecclesia patronata sine consen/su patroni.in.c.ad hec.nu.2.de offi.vi.fo.71.
Vicarius perpetuus an possit instituī sine licentia epi.ibi.nu.3.
Vicarius an possit dare vicariā. Anto.in.c.clericos.nu.2.eo.tit.fo.eo.
Vicarij iurisditio an cesset mortuo illo qui fecit ipsum vicarium. Anto. in.c.tua nobis.nu 4.eo.tit.fo.eo.
Vicarius pape quam iurisdictionem habeat.ibi.nu.5.fo.70.
Vicarius plures quis habere nō potest. Anto.in.c.fi.nu.2.eo.ti.fo.eo.

2 Vicarius episcopi debet esse clericus et non laicus.in.c.quoniam.nu.3.de offi.ordi.fo.1ª.

2 **Vices** tm si quis cōmiserit alicui cenſet cōmisisse totū negotiū quod habebat.in.c.venerabil.nu.11.de offi.deleg.fo.101.ᶜ

1 Vicegerens obtinet locum illius cuius vicē gerit et quicquid reseruibit sibi est mā dandū executioni per illū cuius vicē gerit etiā qō sit creatus post cōmissionē datam vicēgerenti.in.c.eam te.nu.14.de rescrip. fo.49.

2 Vicerector si fuerit iniuriatus censetur iniuriatus ille cuius vices suas sustinet:quod intelligo si fuerit iniuriatus respectu officij.in.c.cū olim.nu.1.de offi.delega.fo.98.

2 Vicerector est honorandus sicut rector.l.c.sane qꝛ.nu.2.de offi.dele.f.77.

6 Vicini qui tenentur ad refectionem alicuius putei an possint renuntiare vsui dicti putei ad hoc vt non tenentur; remittine.in.c.i. nume.5.de eccle.edifi.fol.219.

4 Vicini facti quis presumitur scire vnde testis deponēs de facto vicini ꝛ in cā scientie venit:quia vicinus.pbat.in.c.quoddā.nu.1.de pbum.fo.116.

1 Videt. Videtur.ꝛ qō ibi no.in.l.si vicinis.C.de nup.Bal.in.l.cōuenticulā.C.de epi.ꝛ cle.ꝛ in.l.i.C.de collu.detegē.et in.c.i.§.tres de pace tenen.ꝛ Moder.in.d.l.i.ff.cer.pet.ꝛ vide Abb.in.c.cū dilectus.in prin.de purga.can.ꝛ facit simile qō habet in.c.cū olim.de cōsue.ꝛ in.l.iuꝰ.§.si tā vicinis.ff.de dām.infec.ꝛ in.l.diuus.ff.de tuto.ꝛ cura.da.ab his.ꝛ.l.p lo/cis.in ar.C.de anno.ꝛ tribu.lib.x.facit lex a diuo pio.§.in venditione.ff. de re iudi.vbi an aliquis possit dicat bona immobilia recurrīs ad locum vbi habitat.ꝛ qō voluit ibi Bar.ꝛ qō ipse voluit in.l.decē.de ver.oblig.ꝛ in illa.ff.eo.per totū. Et limita fm Jdet.de anch.vbi quis pharet absentiā vel infirmitatē qꝛ tūc excusꝰ ref si ignoraret facta in vicino loco.c. cum intus.qui in.ttri.accu.posſ.Bar.in.l.is pōt.ff.de acqui.hered.facit l.p/lane.ff.de excu.tuto.ꝛ.l.fi.ff.de decre.ab ordi.fa.qō intellige qñ infirmitas est grauis.ar.l.i.§.perinde si leuis.ꝛ.l.ob que vitia.ff.de edil.edi. et.l.quesitū.ff.de re iudi.ꝛ.c.si tres.xvii.dist.ꝛ de vicinis vide Bal.in.l. fi.C.de bis quib.vt indig.ꝛ glo.in.c.felicis.de pe.lib.vi.ꝛ pulchre dixit Bal.in.d.l.fi certus.in addi. Statuto cauet qō offendens aliquē furta domū suam per pedes puniatur tanta pena:an tale statutū habeat locū si aliqs offendit aliquē furta domū suā a parte posteriori ipsi⁹ domus. et arguit qō sic per.c.statutū.§.i.de rescrip.lib.vi.tū Bal determinat:qꝛ tale statutum est penale: ideo ꝺꝫ restringi de offensa facta in anteriori parte dom⁹.ar.l.cū in diuersis.ff.de relig.ꝛ sump.fun.nec ob.ꝺ.c.statutū.§.i.qnō loquit in penalibus.et limita hoc nisi cōs modus loquēdi aliter se haberet ca pīcō vicinū.ar.l.cū delationis.§.afinā inolendina nam.ff.de fund.instru.fm Bar.in.d.l.fi certius.Sed cū voces alie sint alie alie sint basse:de quib⁹ intelligitur:dic de cōibus fm Bar.ibi arg. l.i.§.ripa.ff.de fluminibus.ꝛ qnd de habitātib⁹ in domo cōducta an dicantur vicini:dic q̄ sic rōne personarū sed nō rōne domorū:sed Bar. in.d.l.fi certius. Sed quid si testis dicit scio qꝛ cōsanguine⁹:dicit Bar to.in.d.l.fi cer.pet.ꝛ qō valet p quo facit.ꝺ.l.si vicinis. Sufficit ēm qō testis deponat presumptiue vel verisimiliter.l.oēs.§.luci⁹.ff. de bis q̄ in fraud.cred.ad de Bal.in.l.testium.ad fi.in verbo qnero.C.de testi.vbi dicit qō probatur ctas si testis dicat scio qꝛ cōsanguineus:fm Vico.de matare.ibi q̄ ex qualitate persone presumuntur scientia de necessitate iu/ris.vt in.l.de tutela.C.de in integ.resti.mi.

4 Vicini qui dicantur in.c.quoddam.nu.2.de presum.fo.117.

1 Victus nō cōdēnatur in ex̄pēsis si primo habuit sniam pro se:qꝛ habuit iudicem ei propitū.ꝑpter varias opi.ꝛ postea illa snia fuit per aliū iu/dicem retractata.in.c.i.nu.16.de consti.fo.17.

6 Victualia exponens ad vendēdum cogit̄ pro iusto pretio vendere.in.c. j.nume.4.ꝛ.6.de emp.ꝛ vendi.fo.82.

7 Victualia portantes ad saracenos qua pena puniant tam fm leges q̄ scīm canones.in.c.ita quoūdam.nume.1.de iude.ꝛ sara.fo.86.

3 **Vidua** dicitur miserabilis persona.in.c.ceterum.nume.16.de iudi.fo.20.

6 Vidua ꝺꝫ miserabilis psona.in repe.c.cum esset.nu.33.de testa.fo.119.

6 Vidua facta monialis non consecratur vt alie virgines.in.c.vidua.nu/me.3.de regu.fo.157.

3 Vidua an recognoscat ecclesiasticum iudicem nisi in defectum iudicis. in.c.ex tenore.nume.1.ꝛ.2.de fo.compe.fo.72.
Vidua quibus modis sumatur.ibi.nume.9.

1 Vidua in statutis et alijs dispositionibus sumitur proprie pro illa que caret marito.in.c.ne pro defectu.nume.2.de elec.fo.161.

2 Vidua pauper an fit sub protectione iudicis secularis secus si est diues. in.c.significantibus.nu.2.ꝛ.5.de offi.deleg.fo.101.

2 **Villa** quādo vigore statuti tenetur emendare dānum datum in eius territorio debet huiusmodi dānum probari.in.c. fin. nume.5.quod metus cau.fo.153.
Villa vel castrum recognoscēs superiorem potest statuere super rebus suis non tamen imponere penam nisi hoc fieret ex pacto.in.c.que in ec/clesiarum.nume.5.de consti.fo.23.

6 **Vinum** simpler si commisceatur cum vino consecrato nō,effi/citur sacrum.in.c.quod in dubijs.nume.3.de consec. ecclesie vel alta.fo.207.

6 Vinū nō bibēs non pōt promoueri ad sacerdotiū etiā si polliceat̄ se sum peturum sacramentum.in.c.ex parte.nu.1.de celebra.mis.fo.210.

7 Vinculum fortius superueniens tollit votū primū.in.c. meminimus. nume.2.qui dic.vel vouen.fo.21.

7 **Violentia** sed non ois impedit matrimoniū cōtractū.in.c. de muliere.nu.2.de sponsa.fo.4.

2 Violentia si.pbatur per testes res amisse probant̄ per iuramentū dānū passi tarationē iudicis premissa.in.c.fi.nu.1.quod metus cau.fo.153.
Violentia vel delictum debet probari per testes vel per violenta indi/cia.ibi.nume.2.et.3.

7 Violentia ꝛ coactio etiā si a parentibus inferatur inualidat matrimo/nium.in.c.veniens.el.i.nume.5.de sponsa.fo.6.

6 Violentia vtrū sit permissa illi qui nō admittitur ad ius qō habet in re licet violētum adeo q̄ nō admissus possit per vim intrare ꝛ ostia rūpere tam in ꝓbanis q̄ in spiritualibus rebus et tam in corporalibus q̄s in incorporalibus.in.c.i.nu.5.de immu.eccl.ꝛ cemi.fo.222.

6 Violentia ꝺꝫ casus fortuitus.in.c.sacris.nu.2.de sepul.fo.139.

7 **Virginitatis** probatio quid operet̄ ꝛ quo ꝓbatur.in.c. fi.nu.4.ꝛ.10.de frigi.ꝛ malc.fo.36.

4 Virginitas qualiter ꝓbetur.in.c.proposuisti.nu.2.de proba.fo.7.

7 Virginitatis ꝓbatio necessaria nō est ad seꝑarandum matrimonium. in.c.fi.nume.10.de frigi.ꝛ malc.fo.36.

7 Virginitas presumitur nisi aliud probetur.in.c.i.nume.5.de adulte.et stu.fo.204.

7 **Viri** assertioni an stet̄ si dicat puellā impuberem cognouisse.i.c. continebat.nume.7.de desponsa.impu.fo.13.

7 Vir non pōt admittere vroꝛ etiā ꝑpter impedimentū parētele notoriū absq̄ iudicio ecclesie.in.c.porro.nume.1.ꝛ.2.ꝛ.9.de diuor.fo.45.

1 **Visitatio** quā facit̄ prelati ꝺꝫ fieri ex̄pēsis subditorū q. visi/tantur.in.c.vt preterite.nu.4.de elec.fo.168.

1 Visitatores diocesium an habeant potestatem priuandi clericos bene/ficijs.in.c.dilectus filius.nu.5.de rescrip.fo.72.

1 Visitatus diocesim habet iurisdictionē etiā cōtra clericos seculares si cō/missio est generalis.in.c.dilectus filius.nu.2.de rescrip.fo.71.

3 Vis publica et priuata que sit ꝛ quomodo puniatur.in.c.ij.numero.9. de ordi.cog.fo.143.

2 Vis quotuplex sit. in. c. ad audientiam. nu. 2. quod met. cau. fo. 151.
Et vide in. c. seq. in princi.
2 Vltimum defuncti an & in quē successorē transeat. Anto. in. c. ex trāsmiſſa. nu. 6. de fil. presby. fo. 53.
7 **Auere** quis posse presumitur etiam per cētum annos. in. c. in presentia. nu. 4. de sponsa. fo. 8.
1 **Vnanimiter** fit illud qđ fit nemine discrepāte. in. c. fi. nume. 2. de postu. prela. fo. 116.
2 Vnanimiter dicitur id factū qđ fit nemine discrepante. Ant. in. c. dilectus. nume. 2. de tempo. ordina. fo. 39.
2 Vnanimiter iſta dictio importat q̄ actus fiat nemine discrepante idem de verbo concorditer. in. c. licet. nu. 1. de offi. leg. fo. 107.
Coſtus doctor excellen. Adde qđ vnanimiter factum a maiori parte capituli seu collegij aliquibus cōtradicentibus potest dici vnanimiter facere ita colligit dom. Ant. in. c. ad aures. qđ metus cau. ſed Abbas ibi dicit totum oppoſitum eſſe colligēdum. ibi enim dicitur qđ vno excepto electio fuit vnanimiter celebrata. nam ſi verbum vnanimiter verificaretur in maiori parte collegij fruſtra fuiſſet dictum vno excepto et q̄ hoc verbū vnanimiter importet qđ nemine diſcrepante patet text. in c. bone memorie. ſcdo in verbo vnanimiter. & ibi Abb. in. ſ. no. de postu. prela. iuncto verbo nec nocebat. idem probatur in. c. et ſi vnanimiter. co. titu. & ibi Abb. in. i. nota. hoc etiam probat etymologia vocabuli. nam vnanimiter dicitur quaſi vnius animi. non ergo poſſunt dici electores fuiſſe vnanimes. ſi eorum aliquis fuit diſcors ſententia cōmuni. ad idē adduco. c. cum dilecti. de elc. & ter. in. c. tertio loco. de proba. & do. Barb. in. c. cum eccleſia ſutrina. & ibi Abb. de cauſa poſ. & ppria. vbi idē renet. et dicit eſſe hoc no. pro eo quod ſolet dici in collegio qđ fuit vnanimiter approbatus. idem dic de verbo concorditer. vt no. glo. in cle. ne romani de elec. & in. c. cupientes. co. titu. lib. vi. Abb. in. preal. locis et in. c. cū pōt de re iudi. Jo. de imo. & do. Anto. in. c. i. de maio. & obe. Bald. in. c. licet. de elec. vbi videtur dicere contrarium. Adde Lud. ro. cōſi. eccliaſ. in. iij. dubio ibi quo ad quartum vbi dicit glo. in. d. c. cupientes. ſ. ad hec. in ver. cōcorditer eſſe veriorem. q̄ concorditer importat q̄ nemine diſcrepante pro qua allegat ter. optimum in. c. in cauſis. de elec. vbi papa hec duo. ſ. concorditer vel maioris partis conſenſu vt diuerſa ponit lz aliud voluerit gl. in. d. c. cū non poteſt. & vide Alexā. de verbo concorditer vbi cōcor. glo. in cōſi. exroij. incip. in cauſa & lite vertente inter frāciſcbinā. in. i. col. in. ij. vol. do. Domi. in. d. c. ad hec. glo. in cle. ne romani in verbo cōcorditer. de elec. & ibi Abb. in apoſt. ſed iudicio meo dictū do. Anto. eſt veriſſimū: qz lz de natura huius vbi vnanimiter ſit q̄ actus fiat nemine diſcrepāte tamē ppter materiā ſubiectā id dicitur vnanimiter factum q̄ ſit a maiori parte collegij licet aliqui contradicant: nam papa in. d. c. ad aures. dicit electionem celebratam vnanimiter et tamē vnus contradicebat nam ſi papa ſtetiſſet in proprio termino vnanimiter non poſſet dici electio vnanimiter facta vno excepto & ideo expreſſit ad denotandum vim verbi que in caſu noſtro non attenditur cū electio facta a maiori parte capituli valet. in. c. in generali. c. eccle. ij. de elect. c. i. de his que fi. a maiori parte cap. vnde diſtinguerem ſic. aut huiuſmodi verbū exprimitur a lege. & tunc id qđ fit a maiori parte valet. l. qđ maior. ff. ad muni. niſi eſſet talis caſus qui requireret oēs nemine diſcrepāte per id qđ habet in auc. de defen. ciui. in. ſ. fi. in verbo nemine reluctante. vnde in hoc attēditur materia ſubiecta. ar. l. ſi vno. ff. loca. aut exprimit & ſtatuto & tunc actus debet fieri nemine diſcrepante. q̄ tunc attenditur vis verbi & ſtatuta ppria debēt intelligi. l. cōſtitutionibus. ff. ad muni. l. iij. ſ. hec autē verba. ff. de neg. geſt. l. quicquid aſtringende. ff. de ver. obli. c. in noſtra. de immunj. vnde breuiter concludo q̄ de natura verbi vnanimiter eſt q̄ actus fiat nemine diſcrepāte niſi materia ſubiecta aliud requirat. & vide Abb. de vbo cōcorditer in. d. c. lz. de elec. & in. c. cū vobis. eo. ti. in. i. col. & in. c. i. in fi. de maio. & obe. & in. c. in ſingulis. de ſta. mona.
2 Vnanimiter dicitur fieri quod ſit nemine vel paucis diſcrepātibus. in c. ad aures. nume. 1. quod metus cau. fo. 151.
Et vide in. c. ſeq.
7 **Vnctio** extrema ſacrm eſt et tñ iterari pōt qz p eam character nō imprimit. in. c. vir aūt. nu. 4. de secun. nup. fo. 51.
2 Vnctio eſt duplex & quid ſit eius effectus. Ant. in. c. vnico. ſ. ſcire. nu. 3. de ſacra vnc. fo. 49.
7 Vnctio ſacra a quibus eſt danda et quot ſufficiant. in. c. queſiuit. nu. 3. de verb. ſigni. fo. 183.
7 **Vnigenitus** dicit is pprie qui nō habuit aliū fratrē ſed improprie dicit etiā ille qui habuit aliū fratrem lz incontinēti fuerit mortuus. in. c. nā & ego. nu. 1. de verb. ſig. fo. 181.
6 **Vnio** vnius monaſterij vel eccleſie poteſt per cām fieri per epm. in. c. qz monaſterij. nu. 2. de relig. domi. fo. 184.
6 Vnio qñ fit de vna eccleſia ad aliā nō dz ſtatus eccleſie vnite alterari lz dz in ea officiari. put ante vnionē. in. c. exposuiſti. nu. 7. de prebē. fo. 47.
7 Vnio eccleſiarum poteſt fieri per epiſcopos in ſuis diocēſibus non tamen poſſunt hoc ſine conſenſu capituli facere. in. c. ſicut vnire. nume. 2. de eccleſ. prela. fo. 130.
6 Vnio eccleſiarum poteſt diſſolui ſi procedēte tempore appareat dānoſa. in. c. i. nume. 3. ne ſede vac. fo. 64.
Vnio quibus modis fiat de vna eccleſia ad aliam & quid reſultet & quo modo faciunt in electione prelati. ibi. nu. 5.
6 Vnio eccleſiarum inducit vnionē rerum et actionum tam eccleſie vnite q̄ eccleſie cui vnitur. in. c. quia monaſterium. nu. 4. de religi. do. fo. 184.
6 Vnio vnius dignitatis vel beneficij poteſt fieri propter pauperitatē alterius dignitatis. in. c. cum noſtris. nu. 6. de concel. preben. fo. 58.
6 **Vniuerſitas** ſcholariū iudicat eccleſiaſtica vel ſecularis ſecūm qđ in ea eſt maior pars ſcholariū clerī corum q̄ laicorum vel e contra. in. c. i. nu. 12. de locato. fo. 86.
6 Vniuerſitas ſcholariū in qua tot ſunt laici quot clerici dicitur eccleſiaſtica quia maius dignum attrahit ad ſe minus dignum. in. c. certi pāde. in repeti. ſ. qui vero. nu. 7. de preben. fo. 40.
1 Vniuerſitas ſcholariū vel aliquarū artiū poteſt in iuribus ſuis ſtatuere et penam imponere. in. c. que in eccleſiarum. nu. 7. de conſti. fo. 23.
6 Vniuerſitas nō debet excōmunicari pro delicto ſed illi qui fuerūt auctores delicti. in. c. ad uerſas. nu. 8. et. 22. de immu. eccle. fo. 229.
3 Vniuerſitas ſcholariū eſt approbata & poteſt habere rectorem. in repet. c. ſi quis contra clericum. nu. 35. de fo. compe. fo. 56.
3 Vniuerſitas non poteſt excōmunicari. in. c. cue fraternitatis. nu. 5. vt lite non conteſta. fo. 112.
6 Vniuerſitatis poteſtas remanet penes nō delinquētes lz numero pauciores. in. c. i. nu. 11. de his que fi. a ma. par. cap. fo. 71.
In negotijs vniuerſitatis debēt eſſe ad minus preſentes due ptes ipſius et illarū duarū partium cōſentire maior pars. ibi. nu. 16.
3 Vniuerſitas vel capitulū poteſt accuſari de malefitio. in. c. cauſam que. el. i. nu. 7. de iudi. fo. 25.
3 Vniuerſitas vel capitulū non excōmunicatur ſed ſinguli de ipſis. in. c. i. nu. 2. de lit. conteſt. fo. 103.
2 Vniuerſitas an poſſit aliquid fine rectore diſponere. in. c. fin. nume. 5. de procura. fo. 147.
Vniuerſitas quādo conſtituit procuratorē vel ſyndicum nō requiritur auctoritas vel decretum ſuperioris. ibi. nu. 10.
5 Vniuerſitas tēporalis in qua eſt iuſpatronatus poteſt pignorari vēdi et locari. in. c. cum bertoldus. nu. 2. de re iudi. fo. 69.
3 Vniuerſitas iudicum an poſſit recuſari. in. c. licet. et ſuſcepto. nume. 4. de foro compe. fo. 70.
6 Vniuerſitas vel collegiū dicitur quoddam corpus fictum & repreſentatum. in. c. goult. nu. 2. de his que fi. a prela. fo. 68.
3 Vniuerſitas vel eccleſia poſſunt iurare de calūnia per procuratorem. in c. cum cauſam. nu. 1. de iura. calū. fo. 127.
2 Vniuerſitas ſcholarium an ſit ſecularis vel eccleſiaſtica cōſideratur an ſcholares laici ſint plures vel pauciores. in. c. cum ab eccleſiarum. nu. 6. de offi. ordi. fo. 112.
5 Vniuerſitas vel collegiū poteſt regulariter ſtatuere vt non valeat actus niſi habeat omniū conſenſus item qđ valeat actus gerēdus a pluribus de vniuerſitate. in. c. conſtitutus. nu. 8. de appel. fo. 114.
7 Vniuerſitas an poſſit compaternitatem contrahere. in. c. veniens. nu. 5. de cogna. ſpiri. fo. 28.
2 Vniuerſitas ſiue collegium tam ſeculare q̄ eccleſiaſticū quando conſtituunt ſyndicum vel aliquē alium actum faciūt an requiratur de neceſſitate qđ in inſtrumento conficiendo ſingulorum nomina deſcribantur. in. c. vnico. nu. 7. de ſyndi. fo. 148.
4 Vniuerſitas non debet excōmunicari ſed omnes de vniuerſitate bene poſſunt. in. c. cum tu. nu. 1. de teſti. fo. 50.
Contemptus vnius non vocati refractat omnia geſta in vniuerſitate nam plus obeſt contemptus vnius q̄ contradictio multorum. ibidem numero. 16.
7 Vniuerſitas qualiter debeat cōgregari & quot de vniuerſitate debeant intereſſe ad hoc vt actus valeat. in. c. ij. nu. 10. de no. oper. nun. fo. 136.
Et vide in. c. eccleſia veſtra. el. i. nu. 12. et. 4. de elec. fo. 163.
Coſtus doctor excellētiſſimus. Tu dic q̄ concluſio legiſtarū & canoniſtarum eſt vt interueniant due partes vniuerſitatis ad hoc vt actus valeat. vt in. l. nulli. ff. qđ cu. vniuer. no. l. nominationū. C. de decu. lib. x. et ex his duabus partibus debet ad minus cōſentire maior pars & ſic debet intelligi. l. quod maior. ff. ad municip. et. c. i. de his que fia. ma. par. capitu. hoc ſentit glo. in. l. aliud refertur. ff. de reg. iur. et glo. in. d. l. nulli. et Barto. in. l. omnes populi. ff. de iuſti. et iur. et Innoc. in. c. ū. de no. oper. nun. ter. et ibi Abb. in. c. eccleſia veſtra. in. ij. colū. de electio. et per Abb. in. c. cumana. in glo. in verſi. ad maiorē partem. co. titu. probatur ratione: due partes repreſentāt totam vniuerſitatē dicti legibus nulli. et nominationum. ergo ſufficit maior pars iſtarum duarū partium. Limitarem primo non habere locum vbi tractaretur de reformatione alicuius officialis in ciuitate quia tunc nō eſt ſufficiens maior pars. ſed eſt opus qđ omnes in vnum cōſentiant. iſte eſt caſus ſingularis ſim omnes in auc. de defen. ciui. ſ. & ſi quidem. ibi dum dicit cōmuni conſenſu & nullo reluctante. et illum ter. allegauit Ro. in repe. rubrice. de arbi. in. xiij. colum. et Ange. de peru. in. l. maiorem. ff. de pac. et Joan. and. in. c. cum olim. de teſti. et ibi do. And. barba. quod not. pro confirmatione rectoris ſeu alterius officialis. et vide do. meſi. in. c. ſi. de iudi. in. xiij. colum. vbi dicit q̄ quis poteſt confirmari in officio per biennium dūmodo fiat

nemine discrepante illorū ad quos spectat ꝛ dicit esse casum in.d.§.si quidem alias fa. refert Ang.in.d.l.maiore.ꝛ inserit id qđ superius dixi de rectore qđ intellige procedere de iure cōmuni secus si aliter disponeret per statuta vt hic bonon.nam vocatus ab vniuersitate scholariū ad videndum statuta reperit statutum disponens qđ sufficit maior pars vniuersitatis,ꝛ adde ad hoc roma.in singularibus suis not.673.

¶ Limitare secto qđ non valet qđ fit a maiori parte vbi tractaret de reuocatione libertatis in seruitutem.text.est singularis fm Ange.ibi et Ray.de foliuio prius in.l.si qs.§.quoties.ff.qui ꝛ a qui.manu.libe.nō si.tu vide Ro.in repe.rub.de arbi.in.xiij.colū.in fi.vbi allegauit illum text.pro singulari,ego adduco glos.ꝛ qđ volūt ibi scribētes.in.c.cū olim. de testi.vbi de hoc vide ea que habentur in.c.cum omnes.de constitu.

¶ Limitarem tertio non habere locum vbi maior pars vellet aliquid statuere contra illud quod iam semel omnes ordinassent.ita elegāter dixit Inno.in.c.humilis.de ma.ꝛ obe.refert ꝛ sequit Ro.l rep.rub.ff.de arb. in.xv.col.ꝛ facit pro *ratione iudicio meo*.c.ois res.de reg.iur.Lnihil tā naturale,ff.eo.l.sticbum aut pamphilum.§.naturalis.ff.de solu.

¶ Limitare quarto nisi alīꝫ vellet statuere cōtra ius vt dixit idē Inno. in.c.cum oēs.de consti. refert et sequitur Roma.in.d.repe.in.xv.col.remittit se ad Bal.referētem hec duo proxime dicta in.l.fi.C.de auto.prestan.ꝛ de hac materia per eundem Bal.in.l.i.ff.de offi.proconsul.

¶ Limitarem quinto et dicerē regulā pcedere vbi maior pars in collegio fuerit secus si maior pars ratificauerit extra collegiū illud ꝙ minor dixit,iste est tert.singularis in.c.in causis,de elect.quē ad hoc allegauit Bal.in.l.p fundū.ff.de fer.ruſt.pred.refert Ro.in.d.sua repe.in.xv.col.

¶ Limitarem sexto qđ in delictis illud qđ fit a ma.par.nō censet factū ab omnibus,imo maior pars venit puniēda dūtaxat,minor vero pars que contradixit non inuoluitur peccato alieno nec pena peccati:vt satis colligitur in.c.grauē.de postul.prelat.ꝛ vide ad hoc Inno.in.c.i.de his que fiunt a maio.par.ca.vbi no.dixit hoc procedere qñ minor pars expresse cōtradixit secus si tacet,nam tūc involuit petō:ꝛ pena peccati vna expresse cōsentiētibus qđ dictū singulariter no.ꝛ pōtest ratio qꝛ ex quo quis vocat ad vniuersitatē debet aut cōsentire aut contradicere:vnde cū tenear loqui seu cōsulere affirmative vel negative tacēdo habet pro consentiēte in sum prejudiciū.argu.c.i.ꝛ ibi Abb.de postu.prela.et in.c.ij. de confessio.in.vi.ꝛ melius in.l.de etate.§.qui tacuit.ff.de interro.acti.ꝛ intelligo predicta procedere qñ pena apponenda concernit singulos.tunc etsi pauciores cōtradicētes nō puniantur sed dubiū est qñ ex delicto venit pena imponēda concernens ipsam vniuersitatē,vt puta maior pars vniuersitatis alicuius ciuitatis cōmisit rebellionē cōtra principem.minor vero pars in cōsilio contradixit nihilominus maior pars rebellauit cōtra ciuitatē,numquid debeat puniri tota ciuitas cum non possit tū fine discrimine minoris partis q̄ non cōsensit de qua gōe vide per Inno.in c.grauē.de sen.excō.ꝛ plenius per Bart.in.l.aut facti.ff.de pe.per doc. in.c.bilotus.ff.de fideiu.ꝛ aliquid per Bar.in tract.de tyrānho.vnū tamē tene mēti qđ non ōr vniuersitas seu ciuitas aliquid facere nisi illud collegialiter factū fuerit vnde si maior pars huius ciuitatis faceret aliquem insultū vel rebellionē nō debet dici ꝙ ciuitas fecerit et quo nō fuit illud collegialiter deliberatū.ita dixit glos.no.et bene.in.l.sicut.ff.qđ cu.vniuer.sequit Bar.in.d.l.aut facta.facit qđ not.glos.in.c.i.de reb.eccle.non alie.ꝛ Abb.in.c.gratū.in.ū.col.de postu.prela.Ego adduco Joā.and. de.et ancha.ꝛ do.Anto.in.c.peretis.de priui.vbi querit vtrū si non omnes sed aliqui hospitalarū violant interdictū in fauorē oīm latum an habeat locum qđ ibi dicitur dicunt ꝙ non:sed quādo maiores de ordine violant vel illi qui presunt loco.argu.no.in.c.consulti.de procur.

¶ Limitarē septimo predictā regulā nisi vniuersitas scholariū disponeret aliū qui nō esset de vniuersitate reddere vocē qtunc si vnus tantū in vniuersitate contradiceret ne ille admitteret redderet actū nullū hoc est dicti singulare cōpostellani quē refert ꝛ sequit Jo.and.in.c.Scripti. de elec.in nouel.refert Ro no.clvi.incip.qꝛ beri fecistis consiliarios ꝛc. facit ad p̄dicta qđ voluit Dom.in.c.presentū.in verbo conuentū.in.x. col.de testi.lib.vi.ꝛ quo intelligatur maior pars:an respectu numeri:an respectu dignitatis vide Bar.in.l.si vni.ff.de re iud.Jo.an.An.Jo.de imo.ꝛ Abb.in.c.qꝛ ppter.de elec.vio.ꝛ Abb.in.c.prudentia.de offi.dele. et ad regulā adde Ang.in.l.creatores.C.de suscepto.prepo.ꝛ arca.lib.x. dū refert,dicit oīm et glos.dicit qꝛ sufficit cōsen.sus maioris partis per.d.l. qđ maior qđ scōm cum facit ad questionē plures sunt electi fideicōmissarū in testamēto in quo apponit qđ illud qđ fuerit factū per ōes obtineat firmitatem certe valebit si fuerit factum per maiorē partem sicut si per omnes.Item facit ad questionē compromissum fuit in plures vt illud qđ iudicatū fuerit p illa valeat ꝛ debeat obseruari certe illud qđ fuerit iudicatum obseruabit et debet obseruari si per maiorē partē fuerit iudicatū fm Ange.ꝛ ibi ego adduco glos.in.c.pe.de re iudi.lib.vi.que hoc dicit.

1 Vniuersitas vel collegiū quomodo citetur.in.c.bone memorie.el.j.nu. 19.de elec.fo.142.

Vniuersitas vel simile nō potest excōicari sed suspendi.ibidem.nu.20.

7 Vniuersitas collegiū siue capitulum nō possunt delinquere siue omittēdo siue cōmittendo siue mandato siue ratum habendo.item an possint puniri.in.c.dilectus filius.el.ij.nu.10.de fimo.fo.76.

Vniuersitas est quedam persona ficta et representata.ibidem.nu.11.

Vniuersitas nō excōicat qi excōicatio regrit vtrū corp⁹ ꝛ alias.ibi.n.12.

Vniuersitas qñ dicatur tota delinquere.ibidem.nume.13.

Vniuersitas si fuit punita an postea poterunt puniri illi de vniuersitate.ibidem.nu.14.

1 Vniuersitatis partes quot debēt adesse ad ℔ vt act⁹ valeāt ꝛ sufficiūt due ꝛ cer tis ex alb⁹ ℔ maior ps ꝙsentire.in.c.cū oēs.nu.11.de ꝙst.f.22.

Pars cōcepta pōt reuocare gesta facta p alīꝫ ptē ℔ maiorē.ibi.nu.12.

Vtrū requirat cōsensus maiore partis vniuersitatis ad factēdum aliquē actū an sufficiat cōsensus maiore partis ptiū in cōsilio.ibi.nu.13.

1 Vniuersitas si cōmittit rebellionē in omnes homines ultius vniuersitatis punientur.in.c.gratum.i u.7.de postu.prela.fo.110.

Vniuersitas tunc peccat qñ factū est delictū collegialiter.ibidem.

Vniuersitas ꝛ collegium potest remanere ꝛ cōseruari in vno solo si alīꝫ sunt mortui vel priuati.ibidem.nu.9.et.n.fo.104.

6 Vnus de vniuersitate potest opponere vt is qui nō est de vniuersitate nō immisceat se in actibus vniuersitatis.in.c.ex parte assensis.nu.9.de concel.preben.fo.61.

3 Vniuersitas si conuenitur non est necesse exprimere omnia propria.in c.ij.nu.49.de ordi.cog.fo.147.

1 Vniuersitatē vnā faciūt doctores ꝛ scholares in causis ꝓcernētibus totum studiū nec alīꝫ sine alīꝫ possunt.in.c.ex literis.nu.1.de consti. fo.58.

Vniuersitas potest legem imponere singulis de vniuersitate.ibi.nu.7.

1 Vniuersitas capitulū vel collegiū illud quod habet in mādatis an sit obseruandum per singulares personas ꝛ an cōtrauenies puniatur.in c.cum te.nu.12.de rescip.fo.48.

2 Vniuersitas tunc dicitur cōmittere maleficium qñ facit cōicato consilio alias secus.in.c.irrefragabili.nume.2.de offi.ordi.fo.119.

1 Vniuersitas si nō est solucdo debent singuli de vniuersitate contribuere ꝛ an debeat fieri collecta per libā in capita.in.c.cum dilecta.nu.14. de rescrip.fo.68.

6 Vniuersitas vbicūq; est obligata nec habet vnde satisfaciat pōt singulis de vniuersitate imponi collecta vt habeat vnde soluat.in.c.si.nu.6. et.7.de his que fi.a ma.par.cap.fo.72.

6 Vniuersitas vel collegium qñ constituit syndicum vel procuratorem quo casu debent describi nomina omnium de vniuersitate.in.c.quanto. nume.7.de his que fi.a ꝓcla.fo.67.

6 **Unus** potest agere vices plurium personarum ꝛ alio iure tractatur qñ representat vnam et alio qñ representat aliam in.c.postulastis.nume.4.de concel.preben.fo.63.

4 Unus fingitur vice duorū vel plurium nisi impediatur impotentia facti vel iuris vel propter suspitionem affectionis.in.c.ex literis.num.12. de preba.fo.12.

1 **Vocati** ad consilium et non venientes transferunt potestatem omnē in illos qui venerunt licet numero pauciores.in c.in causis.nume.9.de elec.10.150.

1 Vocatus ad aliquā rem quis nō presumitur nisi probetur.in.c.ꝙ sicut §.super eo.nume.8.de elec.fo.148.

1 Illi q non erant vocandi nō possunt agere de contemptu si non fuerunt vocati.in.c.illa quotidiana.nume.7.de elec.fo.159.

1 Vocati nolentes comparere faciunt se alienos ab illo actu nec computantur in numero interuenientium.in.c.cum nobis.nu.3.de elect.fo.131.

1 Vocatus ꝛ non expectatus vtrum agat ad interesse.in.c.cum inter vniuersas.nume.13.de elec.fo.135.

Vocatus ad aliquem actum ꝛ propter contemptum non veniens an sit vlterius vocandus.in.c.cum inter vniuersas.nu.10.de elec.fo.135.

7 **Voluntas** siue affectio delinquendi sine effectu punit.in.c. contracto.nu.4.de cogna.spiri.fo.28.

7 Voluntas siue effectus machinationis in morte coniugis effectu non subsequente an noceat ꝛ quid operetur.in.c.fi.nu.6.de eo qui du.in matrimonium.fo.24.

6 Voluntas non finitur morte ꝛ quis presumitur perdurare in illa voluntate in qua moritur.in.c.fi.nu.6.de precarijs.fo.78.

6 Voluntati libere vel proprie alicuius vbi aliquid committitur intelligitur de voluntate non regulata aliqua ratione hinc est qđ non posset peti reductio ad arbitrium boni viri.in.c.j.numi.4.de bis q̄ fiunt a ma. par.cap.fo.70.

7 Voluntas coacta voluntas est sed non in matrimonio et alīꝫ quibusdam.in.c.cum locum.nu.2.de sponsa.fo.6.

6 Voluntas in delictis non solum punitur sed exitus delicti.in.c.j.nu.2. de custo.eucharistie.fo.216.

7 Voluntas coacta non habet locū in matrimonijs.in. c. de muliere.nume.2.de sponsa.fo.4.

6 Voluntas coacta voluntas est ꝛ qñ in.c.maiores.§.item queritur.nu.3. et.4.de bap.fo.214.

Adde ad limitationem eius quod dicitur quod coacta voluntas: voluntas est.l.si mulier.§.penulti.ff.quod metus cau.quia illud est verum in vi seu coactione conditionali,secus si est precisa per dictū capitulum sacris.cum ibi notatis.et per dictum capīm maiores.§.item queritur. Secundo limito ibi habere locum quando coacta voluntas est in actu in quo non requiritur absoluta et libera voluntas vt in matrimonio

vbi requiritur

vbi requiritur omnimoda libertas. vt in. c. cum locum. de spon. vnde coacta voluntas non sufficit quia nō est absoluta voluntas. ita conclu dit Abb. in. d. c. maiores. in. 9. item queritur. in. d. not. 9. vbi. 5. pro quo vide no. per eundem ⁊ alios. in. d. c. cū locum. Tertio limita illā regulā esse veram in rebus ppriis ex personis ppriis secus in administratoribus ita pulchre dicit Bal. in rub. de controuer. inue. in fi. vbi allegat ad hoc. l. i. in fi. ff. de auto. tut. que ola not. pro limitatione. d. l. si mulier §. pe. ff. quod met. cau.

7 Voluntas bona alicuius de accipiēdo corpus christi operatur ac si acceperit. in. c. qō in te. nume. 7. de peni. ⁊ remis. fo. 160.

6 Voluntas attenditur licet nō sequatur effectus. in. c. non magno. nu. 9. ne cleri. vel mona. fo. 236.

3 Voluntas in mente retenta nihil operat. istud bracardum quō procedat remissiue. in. c. i. nu. 12. de eo qui init. in pos. fo. 213.

6 **Vouens** intrare religionē an teneatur pena. c. non magno. ne cleri. vel mona. videlicet ꝙ non possit leges vel physicam audire. in. d. c. non magno. nume. 11. fo. 237.

Vouens intrare religionem an dicatur religiosus. ibi. nu. 12.

6 Votum potest cōmutari in aliud votum cum autoritate tamē superioris ⁊ iusta causa instante considerāda a superiore. in. c. i. nume. 1. ⁊ 2. de voto ⁊ vo. re. fo. 174.

Votum an ⁊ quo casu debeat commutari in melius. ibi. nu. 3. ⁊ 5.

Votum an cogatur quis obseruare qñ superuenit aliqō impedimentū qō si ab initio fuisset fine dubio quis non veniisset. ibi. nume. 4.

Votum nunquid possit redimi vel cōmutari sine causa. ibi. nu. 5.

Votum non potest commutari ab inferiore ejo nisi ille inferior habeat iura episcopalia. ibi. nume. 7.

3 Votum factum pro aliquo nō obligat illum p quo est factū. in. c. olim. el. i. nume. 4. de resti. spo. fo. 179.

7 Votum castitatis de presenti. impedit matrimoniū contrahendum ecclesia tamen quandoq; permittit matrimoniū contrahi. in. c. veniens. nume. 1. qui cleri. vel vo. fo. 21.

Votum solēne nō valet cōtra matrimonium consummatum. ibi. nu. 6.

6 Votum vltramarinū nō cōmutatur nisi per papā vel per habērem ab eo in hoc speciale mandatum intellige de voto pro subsidio terre sancte. in. c. ex multa. nume. 1. ⁊ 3. de voto ⁊ vo. re. fo. 177.

Votum vltramarinū p subsidio terre sancte per solum papā dispensat sed pro visitando sepulchro per epm. ibi. nume. 4. ⁊ 11. fo. 187.

6 Votum nō admittitur ex simplici proposito bonum operandi. in. c. literaturam. nume. 1. de voto ⁊ vo. re. fo. 174.

Votum ad hoc vt obliget que requirantur. ibi. nu. 2.

Votum soluitur per ingressum religionis etiam fine superioris autoritate. in. c. scripture. nu. 1. 2. 4. 6. de voto ⁊ vo. re. fo. eo.

Votum non obligat superueniente impedimento propter quod votum non potest adimpleri. ibi. nume. 3.

In voto intelligitur quedam conditiones que ponuntur. ibi.

Votū quib⁹ casib⁹ ⁊ quō possit emitti sub conditione. ibi. nu. 4. fo. 175.

Votum sub ista conditione si sanabor tenet et non dicitur simonia cum. ibi. nume. 5.

Votum quibus casibus potest emitti a seruo vel a monacho. ibi. nu. 6.

+ Votum emanatum tempore inhabili non est de necessitate adimplendum tempore habili. ibi. nume. 7.

6 Votū si non potest exequi permittitur dilatio si vero impedimentū est perpetuū indicitur redēptio. in. c. qō super. nu. 1. de voto ⁊ vo. re. fo. 177.

Votum emissum in subsidium terre sancte non impeditur etiam ex impedimento perpetuo secus in aliis votis. ibi. nume. 5.

Votum peregrinationis emitti potest etiam per mulieres. ibi. nu. 9.

Votum quo casu per solum papam cōmutatur. ibi. nu. 16.

Votum obligat de iure diuino ⁊ ideo obligatus ad votum cogitur precise. ibi. nume. 2.

4 Votum cōmutare de bono in melius sine superioris licentia an licitum sit. in. c. peruenit. el. i. nume. 1. de iureiur. fo. 128.

6 Vouens ingredi religionem si interim eligatur in episcopum debet electioni renuntiare et votum adimplere. in. c. per tuas. nume. 1. 4. et. 6. de voto ⁊ vo. re. fo. 178.

Vot⁹ trāsgressor dicitur qui in termino votū nō adimplet. ibi. nume. 2.

Votum matrimonio non consonum tollitur per matrimonium subsequens. ibi. nume. 3.

+ Vouens intrare vnā religionē non rumpit votum si ingreditur aliam licet laxiorem. ibi. nu. 4.

6 Votum non obligat vouentem impuberem. in. c. significatum. nu. 3. de regu. fo. 159.

7 Votum solēne impedit matrimonium ⁊ dirimit post contractum. in. c. meminimus. nume. 1. qui cle. vel vo. fo. 21.

Votum simpler impedit matrimonium contrahendū sed non dirimit post contractum. ibi.

Vouens religionē cōpelli debet ad intrandū religionem sed si matrimonium contrarit non cōpellitur vt teneat matrimoniū. ibi. nu. 2.

Votū religionis dicitur votū simpler nisi professio subsequatur. nu. 3.

7 Votum non dicitur rumpi si rumpitur propter necessitatem. in. c. quod non est. nu. 2. de reg. iur. fol. 190.

6 Votum vltramarinū potest cōmutari per papam in orationes ⁊ elemosinā ita qō expense que fierent in eundo morādo et redeūdo mittant in subsidium terre sancte. in. c. magne. nu. 1. de voto et vo. re. fo. 177.

Votum potest cōmutari et renouari ab his qui habent potestatē etiam secundum legem veteris testamenti. ibi. nu. 12.

Votum ob impedimentum superueniens non tollitur sed facilius dispensatur. ibi. nume. 14.

Votum licet sit de iure diuino tamen etiam sine causa potest autoritate superioris in melius cōmutari. ibi. nu. 16.

6 Votū non obligat minorē. etiā anno. in. c. ad nostrā. nu. 2. de re. fo. 158.

2 Vouere tacite de intrādo religionē an quis videatur per petitionē habitus monachalis. in. c. ex transmissa. nu. 3. et. 5. de renun. fo. 11.

6 Vouens continentiā non debet contrahere matrimonium sed si cōtraxerit tenet. in. c. ex parte. nu. 5. de conuer. coniug. fo. 168.

7 Votum solēne impedit ⁊ dirimit matrimoniū contractū. in. c. infirmitate. nu. 1. qui cle. vel vo. fo. 22.

6 Vouens an possit penitere ⁊ an requiratur perseuerantia triduj ad hoc vt non possit penitere. in. c. ad nostram. nu. 4. de reg. fo. 158.

2 Votum metu factum an teneat. in. c. ō. nu. 11. quod met. cau. fo. 160.

6 Votum tenetur quis obseruare absq; eo qō ab aliquo recipiatur quia pendet a voluntate sola vouentis. in. c. porrectum. nu. 10. de reg. fo. 160.

Votum simplex non dirimit matrimonium contrahendum. ibi. nu. 12.

Vouens intrare religionē potest compelli ad eam intrandum etiam qō sit ejs et idem in aliis votis. ibi. nu. 14.

2 Votum emissum in infirmitate valet sicut alie dispositiones dūmodo infirmitas non sit tanta qō excludat sanitatem mentis. in. c. ex transmissa. nu. 2. de renun. fo. 11.

2 Vouere an quis presumatur per petitionē habitus monachalis. Ant. in. c. ex transmissa. nu. 3. et. 5. de renun. fo. 22.

6 Votum vltramarinū potest ex causa differri cū autoritate pape sine autoritate superioris nō est licitum differre voti executionem. in. c. non est. nu. 1. et. 2. de voto et vo. re. fo. 175.

Votum transgreditur ille qui differt eius executionem. ibi. nu. 3.

Votum non impeditur ex difficultate adimplendi sed talis difficultas prestat facilitatem dispensandi. ibi. nu. 6.

Votum emanatum a defuncto debet exequi per heredem qui promisit nomine defuncti adimplere alias excōmunicatur et priuatur successione. in. c. licet. nu. 1. eo. titu.

Votū non obligat vouentē superuenīēte impedimēto omnino impediēdo nisi vouens fuisset in mora in executione. ibi. nu. 12. 13. et. 14. fo. 186.

6 Vouens intrare religionē potest dispensari a papa vt efficiatur presbyter parochialis quia isto casu votum dispensatur in melius quia si est presbyter prodest sibi et aliis si in monasterio sibi soli. in. c. quod dei. nu. 10. de sta. monacho. fo. 181.

2 Vouens non est tutus quo ad deum si papa dispensat de voto sine causa. in. c. inter corporalia. nu. 12. de transla. epi. fo. 5.

6 Vouens dare aliquid ecclesie debet et potest per ecclesiam compelli ad soluendum licet tempore voti facti nullus reciperet pro ecclesia. in. c. ex parte. nu. 1. et. 2. de censi. fo. 203.

Vouens intrare aliquā religionē potest cōpelli in illā intrare. ibi. nu. 2.

Vota interpretantur secundū cōmunē vsum loquēdi in patria. ibi. nu. 3.

Vouens presumitur se minus granare qm possit. ibi. nu. 4.

4 Vouens simpliciter non potest compelli pro executione voti. in. c. quod super. nu. 3. de fide instru. fo. 104.

7 Votum simplex impedit sponsalia de futuro sed non dirimit matrimonium sequens. in. c. rursus. nu. 1. qui cle. vel vo. fo. 22.

Votum solenne dirimit matrimonium contractum. ibi.

Votum castitatis seruandum est et alio non intercueniente simpler dicitur. ibi. nume. 2.

Compelli potest quis ad voti simplicis executionem. ibi. nu. 4.

Votum solenne et simpler quid sint. ibi. nu. 6.

Votum solenne et simpler equaliter obligant apud deum in genere sed in quātitate reatus differunt ex transgressione quia transgrediens solēne magis peccat. ibi.

= Votum solenne non dirimet et matrimonium contractum nisi ex constitutione ecclesie. ibi.

Votum per quod quis promisit castitatem respectu certe religionis sed non vouit omnia substantialia regule nunquid dirimat votum post cōtractum. ibi. nume. 7.

Votum solenne an sit si quis professetur aliquam regulam de nō approbatis. ibidem.

7 Votum potest esse solēne ad impediendum et dirimēdum matrimoniū poste a contractum citra religionis ingressum. in. c. fraternitatis. nume. 5. de frigi. et male. fo. 35.

6 Votum factum in puerili etate potest papa cōmutare etiā si sit votum vltramarinum. in. c. veniens. nu. 1. de voto et vo. re. fo. 174.

Votum factum a maiore septēnio obligat vouentem. ibi. nu. 2. et. 3.

6 Votum factum timore mortis siue naturalis siue accidentalis an ⁊ quo casu valeat. in. c. sicut nobis. nu. 3. de regu. fo. 162.

6 Votum quod non potest impleri ob aliquod impedimentum an cessante huiusmodi impedimento debeat impleri.in.c.quidam.nu.3.de cõuer. coniug.fol.166.

6 Votum emissum tempore inhabili non obligat tempore habili.in.c.placet.nu.4.de conuer.coniug.fo.169.

2 **Voces** dande in collegio vel capitulo possunt alteri cõmitti. in.c.licet vndicq3.nu.3.de offic.deleg.fo.96.

5 Voces duas habẽs vnam iure proprio aliam tanq̃ procurator nõ potest vnam vendere et aliam alteri et si secus fecerit non tenet.in.c.constitutus.cl.ij.nu.8.de appel.fo.115.

6 Vox vnius ecclegiatis potest esse potentior vel ponderosior ratione maioris sciẽtie vel dignitatis vel temporis receptionis.in.c.ij.nu.2.de his que fiunt a ma.par.cap.fo.71.

2 Voces dandas in collegio quãdo quis habet nomine proprio et cõsocij non potest illas diuidere videlicet dando ipsas pro et cõtra.in.c.Quis. nu.2.de offi.deleg.fo.75.

2 **Vsucapio** ita currit cõtra ecclesiam sicut currit cõtra priuatum.in.c.j.nu.11.de restit.in integ.fo.154.

5 Vsucapio est quedam alienatio.in.c.de quarta.nu.4.de prescrip.fo.21.

5 Vsucapio mobilium an sit triẽnalis cõtra ecclesiã sicut contra priuatum. remissiue.in.c.de quarta.nu.17.de prescrip.fo.24.

5 Vsucapio quid sit et an comprehendat prescriptionẽ vel econtra.in rub. nu.2.de prescrip.fo.20.

5 Vsucapionem inchoatam non interrumpit interruptio vel protestatio extrajudicialis secus si non est inchoata vel nisi inchoauerit sine titulo. in.c.ij.nu.9.et.12.de prescrip.fo.22.

5 Vsucapio triẽnalis non habet locum in rebus mobilibus romane ecclesie an autem idem sit in inferioribus ecclesijs.remissiue.in.c.cũ dilecta. nu.12.de constit.vti.vel inuti.fo.141.

1 **Vsuraria** causa si vertit in foro seculari tractabit seruato ordine iudiciario si in foro canonico tractaret simpliciter.in.c.eccliã sctẽ marie.nu.20.de 2ãti.fo.32.et in repe.nu.25.fo.36.

2 Vsuraria questio an et quo casu possit compromitti.in.c.contingit.nu. 2.de arbi.fo.176.
Vsure possunt remitti vsurario sponte.ibi.

7 Vsura est prohibita etiam si quis eam exercuerit pro aliquo pio opere faciendo.in.c.super eo.nu.1.de vsur.fo.111.
Ille qui recipit pecunias sub vsuris an et quo casu peccet dicatur committere vsuras.ibidem.nu.4.

7 Vsuram an cõmittat deponens pecunias apud mercatorem pro lucro acquirendo cum pacto qõ capitale sit saluum.in.c.per vestras.nu.8.de dona.inter virum et vxo.fo.49.

7 Vsuram non cõmittit ille qui necessitatur accipere pecunias sub vsuris in.c.cum in ecclesia.nu.6.de fimo.fo.70.

4 Vsuras soluere quando quis simpliciter iurauit que remedia cõpetant in.c.j.nu.6.de iureiur.fo.127.
Vsuras soluere iuranti que remedia competant.ibi.nu.8.
Vsure quando sunt solute que remedia competant et qui iurauit nõ repetere et nullam questionem mouere.ibi.nu.9.

6 Vsure possunt repeti coram iudice seculari vel ecclesiastico ad libitum. in.c.post miserabilem.nu.2.de vsur.fo.114.
Vsura tunc cognoscitur in foro ecclesiastico quãdo dubitatur an sit vsura vel non.ibidem.
Vsuram exercere cum hostibus est prohibitum.ibi.nu.5.
Vsura est prohibita de iure tuino.ibi.

7 Vsura an sit si pro dote promissa numeranda certo tpe dentur tot solidi pro centenario singulis mensibus.in.c.sainbuter.nu.3.de vsur.fo.115.

2 Vsuras iurans soluere põr vel petere absolutionẽ a iuramẽto vel prius soluere et postea repetere.in.c.ad aures.nu.9.quod metus cau.fo.151.

7 Vsura qua ratione prohibeatur.in.c.quãto.nu.2.de vsur.fo.116.

7 Vsura non est si quid accedit sorti loco interesse.in.c.j.nume.6.de vsur. folio.110.
Vsura non est si mutuaui centum que non potuisti restituere et ideo necessitatus accepi centum sub vsuris si exigam a te non solum sortem sed vsuram quam alteri solui.ibi.

6 Vsuras soluẽs potest illas repetere.in.c.is qui.nu.16.de solutio. fo.103.

5 Vsure petuntur vt interesse hodie in actionibus bonefidei post moram quatenus interest.in.c.cum venerabilis.nu.16.de excep.fo.10.
Vsure an sint prohibite de iure ciuili.ibi.

7 Vsure non debẽt nec possunt exerceri non solũ per singularẽ personã sed etiam per vniuersitatem.in.c.conquestus.nu.2.de vsur.fo.113.
Vsura non cõmittitur si aliquis ponit pecunias in banco et inde accipit aliquod lucrum honestũ vel si mutuatarius non restituit in termino et aliquid petitur ab eo ratione interesse.ibi.nu.6.

6 Vsure et cõcubinatus sunt prohibite hodie etiã de iure ciuili.in.c.cum venissent.nu.26.per.et per banc.de insti.fo.54.

7 Vsura quare est potius crimen ecclesiasticũ q̃ furtũ et rapina.in.c.clerici.nu.3.de excess.prela.fo.129.

4 Vsure nõ solum coram iudice ecclesiastico sed etiã coram seculari possunt reperi.in.c.ad nostram.cl.ij.nu.1.de iureiur.fo.142.

In processu cõtra vsuriũ admittunt in testes debitores qui soluerunt vsuras non tamen ad faciendam plenam fidem.ibi.nu.13.fo.143.

7 Vsure diffinitio duplex.in rub.nu.1.de vsur.fo.110.
Vsura cõmittit in bis in quib9 cõsistit mutuũ in aliis vo nõ.ibi.nu.2.
Vsura quare potius cõmittitur in rebus que cõsistunt in pondere numero et mensura vel quare potius in mutuo q̃ in aliis puta in locatione et similibus.ibi.
Vsura nõ cõmittitur qñ quis ponit pecuniã ad banchũ alicuius et recipit aliquod lucrum.ibi.nu.3.
Vsura committitur licet sorti non accedant res consistentes in pondere numero vel mensura sed reddatur vltra sortẽ aliqua species puta equus vel quid simile.ibi.nume.4.
Vsuram cõmittunt doctores qui alliciũt scholares ad intrandũ secum propter pecuniam qui alias non essent intraturi.ibi.
Vsura quare est prohibita in vtroq̃ testamento.ibi.nume.5.
Circa vsuriã prauitatẽ ecclesia hz iurisditionem in laicos.ibi.nu.6.

7 Vsura a quocunq̃ cõmittatur cognoscitur per iudicẽ ecclesiasticũ.in.c. quoniam.nume.1.de vsur.fo.111.

6 Vsurã cõmittit ille qui vtitur re alterius per quẽ vsum recipit aliquam commoditatem estimabilem.in.c.i.nu.2.de deposito.fo.80.

7 Vsura in quibus casibus non cõmittitur accipiendo vltra sortem.in.c. conquestus.nu.8.de vsur.fo.113.

7 Vsura non est si quis dederit alicui certã pecunie quantitatẽ cum pacto vt ipse et sui heredes reddant certã quantitatẽ singulis annis.in.c.ciuitate.nume.7.de vsur.fo.62.
Vsura nõ est si quis occurrat sue reipu. que dat sibi tantum omni anno et nõ potest ille talis sortem principalẽ repetere.ibi.nume.8.

6 Vsuras solues vsurario tenetur ecclesie denũtiare etiã q̃ cõtrarium iuraverit.in.c.veniens.nu.7.de reg.fo.163.

3 Vsure presumũtur remisse si creditor longo tẽpore nõ petijt.in.c.in causa.nu.9.de cau.pos.et prop.fo.164.

7 Vsurarius est qui mutuat ea mente vt inde aliquod lucrũ habeat.in.c. consuluit.nu.1.et.3.de vsur.fo.113.
Vsurarius est ille cui debitor libere aliquid vltra sortẽ dedit si ipse habebat mẽtẽ depraiatã vel q̃ nõ fuisset als mutuaturꝰ nisi speraisset aliquid cõsequi et tenetur restituere in vtroq̃ foro.ibi.nu.3.5.6.
Vsurarius debet restituere vsuras licet creditores remiserint qñ ipse habebat mentem corruptã omnino nolle ipsas restituere.ibidem.
Vsura committitur etiam si quid modicum vltra sortẽ recipiatur.ibidem numero.4.
Vsurariꝰ est ille qui progat terminũ debitori aliquo accepto.ibi.nu.7.

7 Vsurarij debẽt et cogunt pecuniã propter vsurã extortã restituere illis q̃bus extorserũt vel eius heredibꝰ quibus deficientibꝰ pauperibꝰ et si huiusmodi pecunia nõ reperiri debent vẽdere possessiones emptas ex fenebratticia pecunia qui vero nullam habet modũ restituẽdi excusatur.in.c. cum tu.nu.1.et.2.de vsur.fo.111.
Vsurariũ incurrunt pena quibus subiiciuntur ipso iure.ibid.nume.5.
Vsurarius an debeat restituere pecunias extortas exp̃ẽs suis sorte et illi quibꝰ ds restituere sunt in alio loco q̃ sit vsurarius.ibi.nu.9.fo.112.
Vsurarius si cesserit bonis nõ habet ratio deducto ne egeat in foro penitentiali.secus in foro contentioso.ibi.nume.10.
Vsurarius debet restituere pecunias extortas etiã si remaneat pauper adeo q̃ non possit viuere.
Vsurariorũ bona nõ sunt tacite hypothecata illis a quibus fuerũt pecunie extorte.in.d.c.cũ tu.nu.12.de vsur.fo.112.
Vsurariorũ bona in aliũ translata titulo oneroso non sunt debita illis quibus fuit pecunia extorta.secus si fuit translata titulo lucrativo.ibid.
Vsurarius liberatur a restone si illi quibꝰ extorserat pure et simpliciter et sine dolo remiserint.ibi.nume.15.

7 Vsurariorũ bona nõ sunt tacite obligata creditoribus vsurarũ et ideo si venerũt in alios quocunq̃ titulo singulari non subiacent restõni nisi sint empta ex pecunia vsuraria et qñ.i.c.tua nos.nu.3.7.8.& vsur.f.113.

7 Vsurarius est etiã ille q recipit aliqd vltra sortẽ vt suscipiat in se periculum.in.c.nauiganti.nu.1.de vsur.fo.116.
Vsura cõmittitur etiã in modico q̃ vltra sortẽ recipiatur.ibi.nu.2.
Vsura vnde dicatur.ibi.nume.3.
Vsura quo ad formã cõtractus nõ cõmittitur nisi in cõtractu mutui sed quo ad intentionem depraiatã committitur in alijs contractibus.ibidem.numero.6.7.8.
Vsurarius an sit censendus ille qui relicta quadam mercantia in qua erat verisimiliter lucraturus decẽ mutuauit ad pces ipsius alicui illã pecuniam ad mercantiam preparatam cum hoc quod id quod ipse in ea poterat lucrari talis mutuatarius det ratione interesse et lucri cessantis.ibidem.nume.13.
Vsura cõmittitur si recipitur aliquid vltra sortem etiam si consistat in facto puta q̃ tu doces me aliquam artem vel vadas pro me peregrinum et similia.ibidem.nu.16.
Vsurarius an teneatur restituere non solum vsuras sed etiã quicquid ex vsuris lucratus est.ibi.nume.21.fo.117.

7 Vsurarij manifesti dicunt etiã illi qui licet nõ possint conuinci testibus

conuincuntur alijs presumptionibus ⁊ subiacent penis prout vere manifesti.in.c.cum in dioceſi.nu.1.de vſur.fo.113.
Vſurarij dicuntur manifesti ex fama iuncta certis alijs presumptionibus.ibi.nu.2.5.6.
Vſurarius notorius etiam notorietate facti permanentis dicitur quādo habet mensam paratam ad mutuandum omnibus.ibi.nu.4.
Vſurarium quem fuisse quomodo probabitur quādo tractatur matrime de validitate testamenti ab eo audiri sine aliqua cautione.ibi.nu.6.
6 Vſurarius dicitur habere dominium rerum quas per vſuras extorsit secus in fure qui non habet dominium rei furate.in.c.ex transmissa.nume.3.de decimis.fo.149.
6 Vſurarij et inimicitias fouentes sunt repellendi ab oblationibus que fiunt altari.in.c.i.nu.5.de vi.⁊ bo.cle.fo.2.
7 Vſurarius non repetit vſuras sibi ab alio extortas nisi ipse restituat quas alijs vel ipse vel suus autor extorserit.in.c.michael.numero.1.2.5.de vſur.fo.115.
Vſurarius qui extorsit vſuras nomine alterius an ⁊ quo casu tenetur ipsas restituere.ibi.nu.6.
7 Vſurarius tenetur restituere quicquid vltra sortē principalem habuit.in.c.mandato.nu.6.de fimo.fo.82.
Vſura est probibita vtroq; testamento super qua non potest papa dispensare.ibidem.
6 Vſurarius vel simoniacus an licite cōstruant ecclesias vel hospitale de pecunijs vſurarijs ⁊ simoniacis.in.c.ex trāsmissa.nu.4.de decī.fo.149.
7 Vſurarij manifesti repelluntur ab ecclesiastica sepultura ⁊ altaris communione.in.c.quia in omnibus.nu.1.2.de vſur.fo.111.
Vſurarius manifestus nō sepelitur in ecclesiastica sepultura etiā q̄ eius heres velit satisfacere nisi ipse in morte sua hoc mandauerit.ibi.nu.4.
Vſurarij ⁊ ceteri manifesti peccatores non admittūtur ad oblationes: sed bene ab eis recipit ecclesia eleemosynā q̄ oblationes fiūt publice elecmosyna vero solet fieri in occulto.ibi.nu.5.6.
Vſura est probibita in vtroq; testamento et sim leges.ibi.nu.7.
Et vide in secundo no.co.t.
Vſurarij incurrunt penas quibus subiacent ipso iure.ibi.nu.9.
Vſurarius quo ⁊ obus ꝓsumptionibus dicatur manifestus.ibi.nu.11.
Vſurarium manifestum sepelientes in sacro sunt excommunicati ipso facto.ibi.nume.3.
6 Vſurarij sunt illi qui vendunt rem ad credētiam maiori pretio q̄ si incontinenti reciperent pretium et eorum testamētum est nullum.in.c.ad nostram.nu.2.de emp.⁊ ven.fo.84.
Vſurarius conuincitur per solas probationes vigentes.ibi.nu.7.
7 Vſurarius est infamis ipso iure citra aliquam sentētiam.in.c.inter dilectos.nu.2.de excef.prela.fo.131.
7 Vſurarij manifesti a quibus repetuntur vsure non possunt appellare quando appellatio est frivola vel contra ius.in.c.quam pernicioſum.nu.4.2.de vſur.fo.113.
7 Vſurarius monitus nō desistens si fuerit clericus ab officio et beneficio suspenditur si laicus excōicatur.in.c.preterea.nu.1.de vſu.fo.112.
Vſura est crimen de quo cognoscit iudex ecclesiasticus etiam inter laicos.ibi.nu.2.
Vſurarius non tenetur ad aliquam satisfactionem si creditores libere remiserunt.ibi.nu.3.
6 Vſurarius probatur ex coniecturis ⁊ nudis presumptionibus.in.c.illo vos.nu.4.de pig.fo.94.
6 Vſurarius sepultus in ecclesiastica sepultura debet inde exhumari.in c.super.nu.2.de ſta.mo.fo.180.
7 Vſurarius potest cōpelli nō solū vſuras exactas restituere sed exigendas compelli exigere.in.c.tuas.nu.3.de vſur.fo.114.
7 Vſurarij non potest repetere vſuras quas alius sibi extorsit nisi ipse restituat quas alijs extorsit.in.c.quia frustra.nu.1.3.4.de vſur.fo.114.
Vſurarius non repellitur a limine iudicij exercendo actiones que sibi competunt.ibi.nu.3.
4 Vſurarij tenentur edere instrumenta etiam in secreto confecta.in ca.j. nume.9.de proba.fo.3.
5 Vſurarius volens repetere vſuras nō auditur nisi restituat quas extorsit.in.c.dilecti filij.nu.19.de excep.fo.14.

3 **Vſufructuarius** si perdit suam naturalem qualitatem deficitur nō per hoc proprietarius perdit suam ciuilem.in.c.olim.el.i.nu. 2.de reſti.ſpol.fo.180.
6 Vſufructuarius potest vendere cōmoditatem vſufructus iure remanente penes se.in.c.preterea.nu.10.de iurepa.fo.196.
6 Vſufructuarius tenet de immobilib⁹ cauere q̄ tutē salua rerū substātia de mobilib⁹ reddere estimationē.in.c.cum cōtet.nu.1.de pig.fo.96.
Vſufructus nō extinguitur si vſufructuarius ingrediatur religionem intellige de religione qua potest habere proprium.ibi.nu.2.
Vſufructuarius si nō pōt cauere quomodo sibi caueat ei heredi.ibi.nu.6.
Vſufructuarius qui non cauit a principio an fructus illo tempore perceptos faciat suos.ibi.nu.7.
7 Vſufructuarius donans rem ipsam vxori propter nuptias sine consensu domini non transfert in eam plus iuris q̄ ipse habeat.ibi.5 de eo qui sub conditione aduenīente habet rem in hereditatem vel in feudum.in c.nupera nobis.de dona.inter vi.et vxo.fo.49.
Vſufructuarius potest ius suum alteri concedere in vita sua.ibi.nu.3.
4 Vſufructus tranſit in monasterium per ingressum . in.c.in presentia. nu.12.de proba.fo.20.
2 Vſufructus bonorum vndecūq; per filios clericos quesitorum non acquiritur patri.in.c.constitutus nu.7.de reſti.in integ.fo.163.

2 **Vtile** per inutile non vitiatur.in.c.cum tempore.numero.1.et.4. de arbi.fo.170.
2 Vtile vitiatur per inutile in indiuiduis.in.c.cum super.nu.8.et nu.13. de offi.deleg.fo.84.
Vtile per inutile an et quando vitiatur.in.c.illa quotidiana .nu.10.de elec.fo.160.
2 Vtile per inutile vitiatur.in.c.peruenas.nu.3.de arbi.fo.175.
6 Vtilitas ⁊ necessitas aliquando equiparantur.in.c.tua nos.nu.3.de ele. edifi.fo.221.
6 Vtilitas publica non preferatur priuate quando priuata in totum confunditur publica parum iuuatur.in.c.fi.nu.4.de vo.⁊ vo.re.fo.179.
1 Vtilitas magna equiparatur necessitati.in.c.venerabilem.nuiſi.26.de elec.fo.156.

7 **Vulneratus** presumitur mortuus ex eisdē vulneribus ⁊ post octo meses si nūq̄ fuit visus qualescunq; re sed potius in deterius ire.in.c.preterea.nu.1.2.3.de cle.percuſ.fo.123.
7 Vulnerare ⁊ prostrare sunt diuersa ⁊ statutum loquēs in vno nō verificatur in alio.in.c.tua nos.§ ad vltimū.nu.2.de bomi.fo.101.
7 Vulneratus si moriatur post aliquot dies an ꝓsumat mortuus ex precedenti vulnere.in.c.presbyterū.nu.3.de bomi.fo.98.

7 **Vxorem** secundā dimittere nō debet nisi certioratus de morte prime ⁊ certioratus si nō dimittit cōmittit adulterium.in.c.ofis.nu.4.5.de secun.nup.fo.51.
7 Vxor an ⁊ quādo possit facere elemosynam sine consensu mariti.in.c.si quis.nu.4.de furtis.fo.109.
7 Vxoti pro dote soluto matrimonio restituēda si detur aliquod pignus tenet fructꝰ pignoris in sortē cōputare.in.c.salubriter.nu.4.de vſu.fo.115.
7 Vxor dimissa etiam temere a marito non accusatur si postmodū adulterium cōmisit.in.c.significasti.nu.3.de diuor.fo.45.
6 Vxor que decedit nō electa sibi sepultura vꝫ sepelitri in sepulchro mariti ⁊ si habuerit plures in sepulchro vltimi ⁊ si fuerit vidua ⁊ reuersa ad domū patris adhuc est sepeliēda in sepulchro mariti ⁊ intellige predicta q̄ maritus predeceſſit si vero vxor predecedat in quo sepulchro sit sepeliēda an in maiori maritali suoꝝ.i.c.de vxor.nu.6.de sepul.fo.136.
6 Vxor mariti efecti religiosi an possit promittere cōtinētiā an vero debeat intrare monasteriū intellige q̄ consensit q̄ maritus ingrediatur religionē.in.c.cōiugatus.nu.4.de cōuer.cōiu.fo.167.
Vxoratus nō potest promoueri in epm nisi vxor religionem profiteatur in.c.sanc.nu.1.⁊.2.eo.titu.
7 Vxor viri sequi tenetur sed nō semper.in.c.de illis.nu.4.de spōſa.fo.3.
6 Vxor adultera in monasterio collocata an possit vlterius a marito repeti.in.c.gaudemus.nu.7.de cōuer.coniug.fo.171.
6 Vxor perdit legatum sibi factum a marito si incontinenter vixerit post mortem mariti vel si ante marito ignoante.in.c.vxoratus.nu.2.de cōuer.coniug.fo.168.

☞ Conſe. Adde Pet.de anch.in.c.petiſtis.de priuili.vbi testator religt vxorē vsufructuariā quādiu caste vixerit.si primo anno vixit caste.sēdo nō.tertio redit ad castitatē ingrediēdo forte religionē: q̄ nō reassumit legatū qz stupnū cōmittendo perdit.vt no.in.l.fœderē.C.de bis quib.vt indig.⁊ in.l.fideicommiſſum.C.de fideicom.facinnt optime no.an.l.fin. C.de indi.vid.tol.
6 Vxores non tenentur sequi viros vltra mare vouentes.in.c.ex multa. nu.2.de voto ⁊ vo.re.fo.177.
Vxor que non sit suspecta potest sine consensu viri vouere pro subsidio terre sancte.ibi.nu.9.
7 Vxor potest renūciare iuri hypothecarū in bonis mariti sed nō in sibi donatis.in.c.donatio.nu.12.de dona.inter vi.⁊ vxo.fo.50.
Vxor vergente marito ad inopiā petit dotē ⁊ donationē sibi factā.ibi.
Vxor propter adulterū viri lucratur donationē factā.ibi.
7 Vxore prima viuente etiam non cognita si quis cum alia sciēter matrimonium cōtraxerit ⁊ consummauerit prima mortua secundam habere nō potest:in capitulo significauit.numero primo.de eo qui duxit in matri.fo.23.
7 Vxor adultera excipiens q̄ etiam maritus adulterauit an audiatur si maritus adulterauit post sententiam lata super separationem tori.in.c. fi.nu.4.de adul.⁊ ſtu.fo.106.
6 Vxor potest reuocare maritū a religione licet ipsa dederit licentiā mansionī.in.c.accedens.nu.1.de conuer.coniug.fo.171.
Vxor tenetur intrare monasteriū ibi faciēdo professionē qñ eius maritus idem fecit intellige cum eius consensu.ibi.nu.2.
Vxor que prestitit consensum marito vt ingrederetur monasteriū non compellitur ipsa intrare si est cōtinens ⁊ non suspecta.in.c. significauit. nu.1.⁊.2.eodem titu.

Uxor que prestitit cōsensum marito intranti religionem siue ipsa fecerit siue non votum continentie an compellatur intrare monasterium et an possit petere restitutionem mariti.ibi.nu.4.

6 Uxor dans licentiam marito vt ingrediatur monasterium an censeat ipsa vouisse castitatem.in.c.j.nu.4.de cōuer.coniu.fo.165.

7 Uxor que supposuit sibi partum alienum an et quo casu teneatur illum reuelare marito.in.c.officij.nu.5.de pen.et remis.fo.159.
Uxor que suppouit sibi partum alienum qui successit suo marito an teneatur in foro conscientie restituere illis qui alias successuri erant ab intestato.ibi.nu.7.

7 Uxor agens ad restitutionem cōiugis obstat exceptio adulterij notorij vel per confessionem rei vel per confessionem partis:nō autem per testes probat.in.c.significasti.nu.3.4.de adul.et stu.fo.105.

3 Uxor militis vel comitis non debet ab eis vocari domina.in.c.ex parte.B.nu.15.de fo.compe.fo.83.

7 Uxor petens restitutionē mariti repellitur si notorie fornicata est et maritus cōsensit.in.c.significasti.nu.1.3.7.10.de diuor.fo.45.

7 Uxor prima viuēte si quis secūdam hoc ignorantem in vxorem ducit mortua prima licite remanet cum secunda non interueniente consensu.in.c.ex lens.nu.1.2.2.de eo qui duc.in ma.fo.24.

6 Uxor an perdat relictum sibi factum si caste viuat transeundo ad secunda vota et an sit castitas cum propria vxor.in.c.quod a te.nume.3.de cleri.coniug.fo.14.
Et vide in.c.vt clericorum.nu.5.de vita et ho.de.fo.7.

☞ Coiectus. Adde si relinquatur muleri vsufruc.si vitā vidua.seruabit.et ipsa nupserit cum clerico in sacris ita qō matrimonium nō teneat perdit vsumfru.in auc.de restit.et ea que parit.§.nunqd.qz nō debet esse melioris cōditionis ea que fornicat ꝙ ea que nubit intra tēpus luctus.argu.c.cū qui.de pben.lib.vi.do.Lar.in.c.si de pig.adde qō in simili volunt Bal.in.l.deo nobis.§.hoc etiam.C.de epi.et cle.in.x.col.Quidā reliquit vxorem vsufructuariam bonor suor:donec caste et bene.vixe.et vitam vidua.seruabit.modo ista dōa obtulit secundam monasterio et assumpsit velum religionis queritur vtrum vidualiter dicatur viuere.vbi determinatur qō fic:qz ista que monasterio velātur nō dicātur vidue:qz ipsius cause est Christus sed magis dicūtur vīu mortue:et per cōsequēs firmum est relictum tamē cōtrarij est verū:qz per hoc plenius impletur mens testatoris.C.de indi.vid.tol.auc.cui relictū.circa prin.nec habet pro mortua quātum ad succedendum:vt in.d.l.deo nobis.§.hoc etiam.Item vidua dicitur quo ad mundum quecūqz permanet in separatione primi viri.vt.xxvij.dis.c.vidua.et ibi per Archi.

6 Uxor que viro intrante monasterium vouit continentiam potest cōpelli etiam ipsa intrare si incontinenter viuet secus si turpiter viuat.in.c.ad apostolicam.nu.3.de cōuer.coniug.fo.169.

3 Uxor potest petere cautionem a marito si timet eius fraudē etiam si culpa sua maritus fecit sed cautione non obstā.potest ipsam maritus leuiter castigare.in.c.cū ratione missa.nu.1.2.7.3.de restit.spo.fo.173.

7 Uxor a viro ppter adulterium separata perdit dotem.in.c.plerūqz.nume.1.9.de dona.inter vi.et vxo.fo.48.
Uxor si recedit a marito propter adulterium vel aliam causam an perdat dotem et an recuperetur si maritus eam propria autoritate expellit.ibidem.nume.4.
Uxor dotem repetenti obstat exceptio adulterij.ibi.
Uxor adultera reconciliata viro non perdit dotem.ibi.nu.5.
Uxor propter adulterij separata perdit donationem propter nuptias et quid de paraphernalibus.ibi.nu.8.

7 Uxore prima viuente qui cum alia contraxerit quam tamen nō cognouit prima mortua potest contrahere cum secunda.in.c.si.nu.1.2.2.de eo qui duc.in mat.fo.24.

7 Uxorem si quis credat viuere que mortua est si cum alia contrahit quo ad deum non tenet secundum matrimonium.in.c.cū.in apostolica.nume.6.de sponsa.fo.8.
Uxor de morte viri non certificata non potest contrahere ꝙuis ignoret quid sit de marito qui longo tempore abfuit.in.c.in presentia.nume.1.eod.titulo.

7 Uxor potest agere contra virum et petere alimenta.in.c.ex literis.nume.4.de diuor.fo.46.

7 Uxor quomodo debeat certificari de morte mariti et que in hoc solennitas sit seruanda.in.c.in presentia.nu.5.de sponsa.fo.8.

3 Uxor an teneatur stare cum marito excōmunicato et an petatur ab eo.in.c.si.nu.12.de ex.cog.fo.150.

7 Uxor si nō hz vnde viuat an alimētari debeat ab heredibus mariti donec dos restituat.in.c.de prudēria.nu.6.de dona.inter vi.et vxo.fo.48.

1 Uxoratus si facit se promoueri ad sacros ordines:licet illos recipiat vere tamen non habebit illorum executionem si vult cum vxore permanere.in.c.licet de vitanda.nu.4.de elec.fo.119.

6 Uxor que viuente marito alteri nupsit non potest eo mortuo illi cui nupserat copulari.in.c.j.nu.3 de concess.preben.fo.54.

3 Uxor tenetur marito seruire citra copulam secūdum cōditionē ipsius vxoris inspiciendo an sit nobis an non.in.c.literas.numero.27.de restitu.spolia.fo.182.

Uxor quo casu potest cogi a marito vt operetur et lucretur in domo.ibi.numero.28.
Uxor potest cogi redire ad domum viri ideſt realiter capi etiam ꝙ opposuerit de consanguinitate.ibi.nu.29.

7 Uxor aliqua potest esse in foro fori que tamen non erit vxor in foro conscientie.in.c.ex literis.nu.6.de sponsa.fo.4.

7 Uxor pauper que accusat matrimonium de cōsanguinitate an debeat habere expensas a marito.in.c.ex parte.nu.10.de accu.fo.54.

7 Uxore prima viuente maritus fidem dedit alteri de ea in vxorem ducenda et eam non cognouit mortua prima contraxit cum alia et stante secundo matrimonio cognouit illam cui fidem dederat an mortua secunda possit eam ducere.in.c.si.nu.5.de eo qui du.in ma.fo.23.

7 Uxor sicut dimitti potest a viro propter fornicationem ita et ipsa et eadem causam virū dimittere potest.in.c.discretionem.nume.5.de eo qui cog.consan.fo.30.

6 Uxor presumitur acquisiuisse ex bonis mariti nisi extra dotem habeat multa bona.in.c.j.nu.3.et.7.de pecu.cle.fo.108.

7 Uxor que a principio contraxit cum paupere vel vergente ad inopiam vel substantia ita male vtente an possit postea dotis restitutionem petere.in.c.per vestras.nu.15.de do.inter vi.et vxo.fo.50.

2 Uxor accusat maritum de adulterio ciuiliter ad tori separationem et vt lucretur donationem propter nuptias. in.c.tue.numero.7.de procura.fo.142.

7 Uxor morte viri a lege ipsius soluitur.in.c.super illa.nume.3.de secun.nup.fo.51.

7 Uxores plures simul habere non licet successiue autem fic.in.c.gandemus.nu.13.de diuor.fo.47.

7 Uxor accusata de adulterio an replicabit adulterium mariti si de eo egit penitentiam.in.c.si.nu.8.de adul.et stu.fo.106.

7 Uxore prima vivente si quis contrahit cum secunda hoc ignorante prima mortua ad sui petitionem non separabitur a secunda.in.c.j.nu.1.et 3.de eo qui du.in ma.fo.22.
Uxore viuente si quis alteri fidem dedit ea mortua illam non potest in vxorem ducere et an impediat et dirimat matrimonium.ibi.nu.3.

6 Uxor cui testator reliquit vsumfructum bonorum suorum si caste vixerit per transitum ad secunda vota mortuo testante non perdit relictum sibi factum.in.c.vt clericorum.nu.5.de vita et ho.cle.fo.7.

☞ Coiectus. Et ideo cautela est sm cum adhīere:si caste vixerit et vitā vidualē seruauerit:per id qō no.in.l.i.C.de secun.nup. Idē voluit Abb. in.c.quod a te.de cleri.coniu.et in cle.et eo.de sen.exc.hoc voluit Bar.in l.mulier.§.cum pponeretur.fl.ad treb.et pro opi.ipsorum videtur valde no.et alibi non ita expressus.in.c.nicena.xxxi.dist.ibi castitatem dicens esse cum propria coniuge concubitum.de hac questione vide plene domi.Alexan.de imol.in dicto.§.cum proponeretur.in.iij. colū.in versi.no.quod mulier dicitur pudice et caste viuere vbi plene disputat hanc passum:et opinionē Barto.tenuerunt Ray.et Oldr.vide ibi per eum tamen in dicio meo opi.Barto.Abb.et sequacium videtur verior per.d.c.nicena.et ideo cauti aduocati et tabelliones debent certiorare testatorem vt addat vitam vidualem seruauerit pro euitandis opi.doc. quod intellige nisi de voluntate testatoris vel de communi vsu loquendi aliud appareat.Item verba in dubio debent intelligi ciuiliter.l.si cui.ff.de seruf.sed alia opinio videtur equior:quia non est verisimile qō testator ita voluerit:facit pro opinione Barto.ter.in auten. de non eligendo secundo nuben.§.cum igitur.et opinionem Barto.secutus est Richar.malumbre.Jaco.de are.et Ray.de for.vide ꝓpter.de anchara.no et Innocen.in dicto.c.quod a te.vbi tenuit contra Barto.et idem Ange.in.§.cum proponeretur.et in dicto.§.cum igitur.et in disputatione sua incipiente testator fundum reliquit mulieri: vnde concluderem in practica etiam sequendam opi.Barto. Quicquid dixerit Ang. Bal.et sequaces per.d.§.nicenum.et per.d.§.cum igitur.quibus tert. cauillatio fieri non potest:et hoc fauore matrimonij cum omnes pene legales cessent per transitum ad secunda vota apostolo dicente nubat in domino mulier soluta a lege primi viri.c.pe.et vlt.de secun.nup. ad de Ang.are.inſti.de iuſti.et iur.in.§.iuris precepta.vbi de hoc. Et ad de si vsufructuariam vxorem testator reliquit ꝙdiu caste vixerit in primo anno vivit caste.secundo non.tertio redit ad castitatem ingrediendo forte religionem an resumat legatum videtur quod sic: quia iste dictiones donec quoad et ꝙdiu sunt suspensiue et habent temporis resolutionem et interca pedinem et non inducunt conditionem perpetuo ertituram: vt in.l.titius.ff.de excu.tu.hoc voluit Jo.de imo.in cle. illa.in prin.de vi.et ho.cle.vbi dixit ꝙ dictio ꝙdiu est alicuius actus cōditio extinctiua sed resuscitatiua quoad essentiam et effectum rei:facit ter.in.c.petitis.de prini.in verbo ꝙdiu. Contrariū determinat ibi ꝓpter.de anchā.per no.in.l.si forore.C.de bis quibus vt indig.et in.l.fideicommissum.C.de fideicom.et vide no.in.l.si.C.de indi.vid.tollē.vide.§.in verbo vxor.

7 Uxor repeti potest coram ecclesiastico iudice etiam si non agatur de validitate matrimonij.in.c.non est.nu.3.et.6.de spon.fo.5.

4 Uxor an sit idonea testis pro marito vel econtra et an compellatur testificari contra maritum.in.c.in literis.nu.7.de testi.fo.57.

3 Uxor si timet seuitiam viri etiā causa tam ex facto proprio potest petere a viro cautionē de nō offendendo. in. c. i. nu. 7. vt lit. nō cōtesta. fo. 106.

7 Uxor non semper tenetur sequi virum. in. c. j. nume. 4. qui matri. accusa. vol. fo. 44.

6 Uxor nō tenetur sequi maritum ex equēstem votum peregrinationis. in c. quod super. nu. 8. de vo. ꝛ vo. re. fo. 177.

6 Uxor que vouit castitatem non potest contrahere matrimoninm post mortem mariti sui. in. c. constitutus. nu. 6. de cōuer. coniu. fo. 170.

7 Uxor prima viuēte etiā ab eo separata quo ad torū cū alia si qs matrimoniū cōtrahat etiā prima mortua separabitur a secūda sed cū alia cōtrahere poterit. in. c. ex litera ꝛ. nu. 1. ꝛ. 2. de eo qui duc. in matri. fo. 23.

6 Uxor nō repetit maritū qui cū ea licētia ingressus est religionē etiā ꝙ dolo fit inducta ad ꝙ sentiendū. in. c. ventes. nu. 1. de quer. cōiu. fo. 172.
Uxor consentiendo ꝙ maritus ingrediatur religionem an sibi preiudicet. ibidem. nu. 4.

6 Uxor si vouit continentiam tenetur reddere debitum licet maritus cōsenserit ad tempus sed forte nō tenetur exigere vel petere. in. c. charissimus. nu. 1. 2. ꝛ. 3. de conuer. coniu. fo. 169.
Uxor non potest emittere votum seruandi nec aliud votum continentie sine consensu mariti quinimo si maritus consensit potest reuocare licet peccet non autem econtra. ibi. nu. 4. ꝛ. 5.

6 Uxor illius qui ingressus est monasterium ea cōsentiente tenetur ꝛ ipsa intrare monasterium ꝛ ibi profiteri quādo est suspecta de incontinētia. in. c. vxoratus. nu. 3. de conuer. coniug. fo. 168.

7 Uxoris cōsanguineam cognoscens grauius peccat ꝙ cognoscēs cōsanguineam sponse. in. c. veniens. nu. 4. de eo qui cog. cōsan. fo. 29.

7 Uxor virum sequi tenetur ꝛ vir vxorem ex causa necessaria. in. c. j. nu. 2. de coniug. lepro. fo. 24.

6 Uxor dum consentit ꝙ maritus intret religionem an debeat certiorari ꝙ ipsa teneatur vouere vel religionem intrare. in. c. ex parte. nu. 4. de conuer. coniug. fo. 168.

7 Uxor non cognita non efficitur commater leuantis vel baptizantis. in c. mirabilis. nu. 6. de cogna. spiri. fo. 27.

7 Uxor an sit in potestate patris vel mariti ꝛ que iura habeat maritus in ea. in. c. non est. nu. 6. de sponsa. fo. 5.

3 Uxor quomodo peccatur spoliare maritum. in. c. accedens. el. ij. nu. 4. vt lite non contest. fo. 111.

7 Uxor infidelis ad fidem conuersa an gaudeat omnibus priuilegijs donatum. in. c. gaudemus. nu. 17. de diuor. fo. 47.

7 Uxor an possit denegare debitum marito incestuoso petenti. in. c. rāmisse. nu. 7. de eo qui cog. con. fo. 29.
Uxor an possit remittere marito penam petendi debitum. ibi.

4 Uxorem vnam si duo petunt ꝛ equaliter probant quis debeat obtinere. in. c. in nostra. nu. 6. de testi. fo. 62.

7 Uxor prima viuente legitima si quis cum secunda contrahit adultera etiam prima mortua separabitur a secunda etiam si longo tempore habitauerit cum ea et filios procreauerit. in. c. cum haberet. nu. 1. de eo qui duc. in ma. fo. 23.

7 Uxor est in potestate patris nisi quo ad debitum carnis. in. c. mulieres. nu. 3. de sen. excō. fo. 165.

6 Uxor potest vendicare maritum et econtra. in. c. quidam. nu. 2. de conuer. coniug. fo. 166.

¶ Finis Judicis alphabetici: seu Repertorij materiarum notatu dignarum super lecturis Panormitani.

Differētie Legum et Canonum

domini Gualuani Bononiēsis: viri diuini ac humani iuris consultissimi: quas viligēs lector nō minus necessarias ꝙ vtiles comprobabit.

¶ Secūdū canones ante sententiā pōt appellari. sm leges nō. nisi in certis casibus. de ap. sup eo. Et vt plus liqueat dic ꝙ sm canones potest appellari ante sentētiā a grauamine etiam si nō est expressum in iure. vbi predicit fine clausula appellatione remota. sed sm leges solū vbi est expressum. Et sic intelligē. c. nō solent. ij. q. vi. ꝛ vide de ap. pastoralis. super verbo expresso. Judex appellationis sm leges nō potest causam delegare secus sm canones. de offi. delega. super questionum. §. intentionis. in glo. in fi. c. de offi. or. pastoralis. et eo. ti. c. vt litigāt. lib. vi. Judex coram eo facit lit. cōtestari. vt per sententiam. medium tantum cōmittit sm leges sm canones omnia committit et principium tantum et finem tantum. vt in eo. ca. super questionum. in glo. illud oportet.

¶ Secundum leges committit examinationem consiliarijs. sm canones cuicūq; vult. vt in. c. pastoralis supra dicto.

¶ Secūdum leges testis repellitur a testimonio si est damnatus de aliquo scelere crimine. sm canones repellitur: siue sit damnatus per sententiam siue alias probibeatur. de testi. super eo. in glo.

¶ Secūdum leges actio est proponēda: sm cano. nō. de iudi. olleeti. et dic vbi in glo. sic patet.

¶ Sōm leges locū habet rigor legis. vt in. l. si quis i tantā. C. vnde vi. sm cano. non nisi in rebus ecclesiarū. de do. ꝛ cōtu. c. i. in glo.

¶ Secūdum leges missus in possessionem propter contumaciam statim est verus possessor. sm canones mittitur in possessionem causa rei seruande. vt de do. ꝛ contu. c. i. in glo.

¶ Sōm leges filius retinet tm vnā falcidiā. sm cano. retinet duas: scz debitā iure nature ꝛ trebellianicā. de testa. ꝛ vsuris. in glo. retinebunt.

¶ Secundum leges testamentū nō valet nisi habeat subscriptionem septem testiū. sm canones sufficit si cetā presbytero ꝛ alijs testibus duobus aut tribus fiat. vt de testa. c. cum esset.

¶ Secūdum leges si testator legauerit rem alienā heres cogitur soluere. sm canones secus. de testa. filius. in glo. ij.

¶ Secūdum leges nō tenetur heres de delicto defuncti nisi inquātum ad ipsum peruenit de ipso delicto. sm canones tenetur licet nil ad ipsum perueniat etiam ꝙ lis nō fuerit contesta. de sepul. c. fi.

¶ Sōm leges q nō hīt grinuā cām ad pscribēdū requirit duplicatū tēs. sm can. secus vt de can. pos. ꝛ ppti. cū ecclesia. in glo. circa prin.

¶ Sōm leges presumitur ꝙ mulier mecū habitās sit mea vxor. secus sm canones. de presump. c. illud. in glo. sed queritur.

¶ Secūdum leges iudex datus vt cognoscat de proprietate non potest cognoscere de possessorio. C. si a non compe. in. l. si proprietate. sm canones cognoscit etiam de illa. de causa pos. pastoralis. in glo. ij. et antepe. de sequestratione. c. ij. Et intellige vt no. ibidem per Ber. vel dic si hoc non placet ꝙ priuatorum consensus possunt constituere quē alias alium quem iudicem qui presit iurisditioni. sm canones non nisi de consensu sui epi. epi. de fo. compe. c. significasti.

¶ Secundum leges qui offert se liti condemnatur ac si possideret. sm canones non. vt lit. pen. c. ecclesia. j. in glo. fi.

¶ Secundum leges in causa appellationis noui testes super eisdē capitulis recipi possunt. sm canones non. de testi. fraternitatem. in glo. penul. c. c. ti. in clē. de testibus.

¶ Secundum leges non admittitur quis ad possessionem nisi ex toto requisiuerit iudicio proprietatis. sm canones secus. de testi. significauerunt. ꝛ de causa pos. pastoralis.

¶ Secundum leges bonum est aliquid facere ad ostentionem virtum. secus sm canones. de tornea. c. i.

¶ Secundum leges non possunt cōmitti q̄ sunt meri imperij. secus sm cano. de offi. or. ꝙ se. de ap. in gl. pe. de rapto. in archiepatu. in glo. fi.

¶ Sōm leges possessor malefida spatio trīū vel quatuor annoꝝ pscribit: sc̄z sm canones. de prescri. vigilāti. in. j. gl. de testi. possessor. li. vi.

¶ Secundum leges instantia iudicij perit lapsu triennij. secus sm canones. de iudi. c. penul.

¶ Secundum leges ad imperatorem non potest appellari omisso medio. sm canones secus. de ap. si duobus. in glo.

¶ Sōm leges differētia est inter economū procuratorē ꝛ syndicū: sm canones sēs bi cōprehēdunt sub procuratore. de procu. p. titionem. in glo. iij.

¶ Secundum leges concipitur sententia in personam procuratoris: quandoq; in personam domini vel contra eum qui produxit. secus sm canones. de proba. licet in glo. pe. de elec. querelam. in glo. iij.

¶ Secundum leges patre volente tenetur filia recipere maritum nisi ei dare parer voluerit turpem moribus suis indignum. secus sm canones: q̄ sm eos eam compellere non potest. de despon. impu. c. i. in glo. i.

¶ Secundum leges mulier admittitur in testimonium in causa criminali. sm canones non. de verb. sig. c. forus. in glo. hec intellige.

¶ Secundum leges arre dātur pro sponsalibus perficiendis: sm canones non. de spon. gemme. in glo. fi.

¶ Secundum leges testes inuiti sunt cogendi. sm canones nō nisi fit timore partis aduerse. vt si sit odio gratia vel timore subtraxerit. de testi. cogen. c. super eo. in fi. ꝛ. c. pe.

¶ Secundum leges si vnus primo percussit ꝛ vulnerauerit ꝛ alter occiderit primus non tenet nisi de percussione ꝛ vulnere secūdus tenetur de occisione: secus sm canones. de homi. significasti. ij. in glo. tandem.

¶ Secundum leges lata interlocutoria super exceptione potest appellari. sm cano. poterit appellationi deferri vsq; ad euentum negotij principalis. de appel. in. c. fi. in glo. peremp. in clemen.

¶ Secundum leges in ordinariam non potest compromitti: secus sm canones. de arbi. cum tempore. ij. q. vi. §. quod de arbi. in glo. ij.

¶ Secundum leges cum agitur de computatione graduum in linea equali: quoto gradu quis distat a stipite toto duplicato distāt inter se: sibi attinent: sm canones simpliciter et non duplicato vt in arbore consanguinitatis. ver. nunc videndum est.

¶ Secundum leges in linea equali quot sunt persone demptо stipite tot sunt gradus. sm canones vō quoto gradu remotior distat a cōstipite toto distant inter se vt in eadem arbore. ver. nunc videndum est.

¶ Secundum leges affinitas cõtrahitur ex legitimis nuptijs. Sm canones ex omni coitu. vt in arbore consanguinitatis. in princi. et idem est de consanguinitate. de proba. c. per tuas.

¶ Secũdũ leges non potest fieri denominatio sine denũtiatio nisi sup quibusdã criminibus. vt no. in glo. iij. c. vt nostrum. ti. vt ecclesiastica beneficia. Sm cano. super omnib⁹ criminibus. ũ. q. i. si peccauerit. de iudi. nouit. iij. q. iij. ℣. aliquãdo. ¶ Est ⁊ ler de testi. c. fi. super verbo accusatore. vel sic appellãs frustratorie punit in duabus libris argẽti in ciuilibus Sm canones in expẽsis. ũ. q. vi. oĩmodo. in glo. j. ⁊. C. quor⁹ app. non recĩ. ab executore. ⁊ extra eo. reprehensibilis.

¶ Sc̃m leges nõ vꝫ citatio nisi assignet termin⁹. ff. de verb. ob. l. ita si pulsas. Sm ℣. De bella pertica. Sm canones secus de ap. cũ parati. i fi.

¶ Secũdum leges nõ omnia crimina sunt publica. sed que publicã in famã irrogant sicut adulteria homicidia ⁊ similia. Sm canones omne crimen censetur publicum de collusione detegenda. c. j. in glo. pe. ũ. q. ũ. in. l. omnibus. de indi. nouit.

¶ Secũdum leges mulier si intra tẽpus luctus nupserit incurrit infamiam. Sm canones non. de secun. nup. c. fi.

¶ Secundum leges causa religionis debent coniugia dissolui. Sm canones non.

¶ Secũdum canones nõ possunt parentes denegare spurijs alimenta: secus Sm leges. et qui filij sint legi. per venerabilem. in fi. et de eo qui duxit in uxo. cum haberet. in glo.

¶ Secundum leges infamis potest esse procurator Sm canones nõ. de iura. celsus. imperator. in glo.

¶ Secũdum leges usure permittuntur. Sm canones nõ. de usur. ca. iij.

¶ Secundum leges raptor cum rapta matrimonium contrahere non potest. Sm canones contrahere potest. de rap. c. vlti. here. cum Sm leges glo. lib. vi.

¶ Stuprans virginem relegatur ⁊ verberatur: si tamen per vim hoc fecit capite punitur Sm leges. Sm canones recipiet in uxorem eam: aut verberetur: ⁊ postea detrudetur excommunicatus in monasterium. de adulterijs. c. ij.

¶ Secũdum leges concubinatus est licitus: Sm cano. nõ. xvij. q. iij. nemo. in glo. fi. de ap. c. de priori.

¶ Secundũ leges delegatus ab ordinario nõ pot̃ sententiã executioni demandare. secus Sm cano. de fo. compe. si quis. in glo. pe.

¶ Sc̃m leges iurisditio nõ perpetuatur nisi per litis ꝓtestationẽ: Sm canones per solam citationem. de offi. deleg. gratum. ⁊. c. relatum.

¶ Sc̃m leges arbiter qui cognouit de causis suspicionis illa pbata etiã cognoscit de cã ꝓncipali: secus Sm canones. de offi. dele. suspicionẽ.

¶ Sc̃m leges mulier auditur contra alienationem rei dotalis etiam iuratam: Sm canones nõ. de iureiu. cõtingat. in glo. ũ.

¶ Sc̃m leges filius nõ cõqueritur de patre in causa criminali vel ciuili nisi castrẽsi peculio: Sm can. cõqueri de vtra ꝙ. ũ. q. vij. queritur.

¶ Sc̃m leges iudex causa quãtũ possumus: Sm canones nõ. de excess. prela. cũ inter. in glo. iij. ⁊. xlvij. dis. comessationes. ⁊. c. nõ debet.

¶ Sc̃m leges inducie dilatorie. xxx. dierũ dari debent. ij. q. ij. offeratur. Sm canones est arbitrariũ. de procu. dilectus. in glo. fi.

¶ Secũdum leges delegatus habet sportulas scilicet duos aureos in principio ⁊ duos in fine: Sm canones nihil detur. de rescrip. statutum. li. vi. de vi. ⁊ ho. de. cum ab omni.

¶ Sc̃m leges femina nõ potest arbitrari: Sm canones potest. hoc verum si est cõsuetudo. de arbi. c. dilec. ⁊c.

¶ Sc̃m leges epalis dignitas tantũ liberat a patria potestate: Sm canones tũc etiã subdiaconatus liberat de eta. ⁊ quali. iudicioñ. qui filij sint legi. per venerabilem. circa prin. de sen. excõ. cum voluntate.

¶ Sc̃m leges heres filij⁹ nõ aũt impubes hereditate pris priuat⁹ reseruat sibi legitima portio. Sm canõ. nõ reseruat. de testa. si heredes.

¶ Sc̃m leges mulier nõ potest esse procuratrix: Sm cano. potest de cõfir. vti. vel inuti. cum dilecta. in glo. fic agitur.

¶ Sc̃m leges si tres sunt arbitri ⁊ tertius legitime requisitus si curauit interesse alij nõ possunt diffinire. Sm canones secus. de arbi. c. fi. lib. vi.

¶ Secũdum leges pena mortis vel sanguinis infligitur: Sm cano. nõ. de rap. c. archiepiscopatu. ⁊ ibi tertiũ inuenies sex morte moriantur. de fur. c. i. ⁊ de homici. c. i. Exponẽ monãtur. i. excõicentur. nec ob. ver. de latronibus: quia mors alia spiritualis vt in criminosis: alia ciuilis: vt cõtra seculares. alia affectualis alia naturalis. alia eternalis per archid. iij. q. vij. placuit. Sed qd si mors ⁊ quomodo infligitur mors. Est enim mors alia acerba. alia matura. alia immatura. vide. c. presenti. de prebẽ. secũdum archidiaco. ⁊ per Joan. an. in nouel. lib. vi. ⁊ de peni. distin. ũ. valida. per archid.

¶ Sc̃m canones absens ecclia cã audit ⁊ retractat quod ꝺ cũ factũ est. Sm leges vero diffinguendũ est an ex cã necessaria et pbabili simul: an ex cã necessaria tantũ: aut pbabili tm. vide. ũ. q. vi. biduũ. in glo. ⁊c.

¶ Secundum leges extinguitur pronuntiatum per appellationem. Sm canones suspenditur.

¶ Secundum leges posteriores reuocant primas leges non sic in diuinis. de ꝺe. dis. iiij. celebritatẽ. in glo. in legibus. sed nõ est proprie differentia quo ad canones imo idem. de consti. c. j. li. vj.

¶ Secundũ leges nõ est infamis q̃ mortale peccatum cõmittit. Sm canones sic. in pal. c. celebritatẽ. ꝺ intellige vt not. in. c. oĉs. ⁊. c. illi q. vi. q. ũ.

¶ Secundũ leges si quis cõuincatur q̃ occulte de posuit libellũ famosum occapitatur: ⁊ Sm canones verberibus subũcitur. vi. q. i. in sum.

¶ Secundum leges impubes non iurat: quia non potest deierare. iij. q. ij. testes. Sm canones potest. de delic. pu. c. i.

¶ Secundum canones longa ⁊ longissima prescriptio nõ differunt: sed bene Sm leges. de decĩ. oudum. in gl. aperte. xxi. q. iiij. in sum. et sane intellige per. c. j. de prescrip. li. vi. ⁊ quod no. de consue. c. fi.

¶ Secundum canones quis obligatur ex nudo pacto. xij. q. ij. quicũq; suffragio. de pa. c. i. secus Sm leges.

¶ Secundum canones quis alteri stipulatur. secus Sm leges. i. qõ. vij. quoties. vide contrarium gl. ibidem.

¶ Secundũ canones periurium furtum ⁊ similia. solo animo cõmittuntur. Sm leges non. xxij. q. ij. qui viderit.

¶ Secundum leges bona hereticorum deuoluuntur ad heredes: secus Sm canones. de here. vergentis. in gl. pen.

¶ Secũdũ leges cristẽtes in potestate patris nõ obligãtur aliquo voto: sec⁹ Sm canones. xxxij. q. ij. mulier. Et de votis scripture ibi ꝺ scripsi.

¶ Secũdũ leges nõ tenet ꝙs denũtiare: Sm canones sic. no. ar. ũ. q. vij. qua propter. super glo. hic ꝺ quod no. i. q. vij. er his. de accu. ex parte.

¶ Secundum leg. adultera licite occiditur per maritum. secus Sm canones. nam sic amittit dotem vir. no. glo. xxxij. q. ij. inter.

¶ Secũdum leges qui prest collegio compellitur agere vel iurare de calumnia. Sm canones non. de iura. cal. imperator. super gl. j. ⁊ adde de testi. presentium. li. vj.

¶ Secundum leges iudex incidenter potest cognoscere de causa maiori quam competit sue iurisditioni. secus Sm canones quo ad causas spirituales. de ordi. cog. c. pe. in glo. fi.

¶ Secundum le. exceptio adulterij nõ prodest vxori cum accusatur ad penam ciuilem. secus Sm canones si agatur in foro ecclesiastico ad separationem tori. de ordi. cog. c. ij. in glo. penul. adde quod not. de pen. iue.

¶ Secundum leges mulier in paucis casibus admittitur ad accusandum. in multis vero ad testimonium. secundum canones est aliud. no. q. ij. in sum.

¶ Secundum leges venditor precise non tenetur dare rem venditam sed sufficit ꝙ det interesse: secus Sm canones: quia precise. Sm Host. de fi. instru. cum Joannes. in glo. i.

¶ Maxima media ⁊ minima capitis diminutio aliter accipiuntur ꝛs leges ⁊ aliter Sm canones. de accu. qualiter. ff. de pig. c. fi.

¶ Secundum leges interlocutoria que precipit aliquid dari vel restitui: vel non dari vel non restitui reuocari non potest: alie interlocutorie possunt reuocari ex causa. de ap. cum cessante.

¶ Secundum le. spurij non repellũtur a dignitatibus. secus Sm can. de fi. presc. ũ. in gl. ante pe. li. vj. vel verbum secularibus additum dignitatibus tollit differentiam vnde potest aliam recipere. per no. per nic. de ap. pastoralis. super glo.

¶ Matrimoniũ nõ est inter seruos sed ꝛtubernũ Sm leges secus Sm canones. de cõiugio ser. c. j. de iudice dele. alias differentias etiã recipere potes vt bis que no. de offi. dele. super questionem. ℣. porro. in glo.

¶ Secundum leges, nunq̃ proceditur super crimen contra absentem lit. non contest. nisi contra apparentem. secus Sm canones. no. de do. et contu. veritatis in gl. hic enim patet.

¶ Secundum le. arbitrarius est tempus in personalibus actionibus: nec est necesse interuenire post decretum primum vel ante lit. contesta. Sm canones aliter si teneo opinionem Jnno. de qua vt ly. non contest. quoniam. in fine.

¶ Sc̃m leges ois periurus nõ est infamis. Sm canones sic. de testi. re stamentũ. ⁊. c. ꝙto. in gl. fi. vi. q. j. quicunq;. Ad hoc ꝙ; prescriptio longi temporis locum habeat requiritur et sufficit bona fides tradentis ⁊ accipientis Sm canones cum bona fide semper requiritur longissima tẽporis prescrip. de prescrip. si diligenti. in glo. illud. de re iudi. abbate. in gl. ũ. li. vi. Et potest etiam recipi alia Sm canones. et gl. predicta. de libello alternatiuo quod non approbo. alij recipiunt etiam aliam de petitione generali et superueniente causa vt. c. c.

¶ Secundum leges laicus in criminali potest laicum iudicem substituere. secus Sm canones. Sm opinionem Gulli. de foro compe. si diligẽti. iuncta fi. j. glo.

¶ Secundum leges in prescriptione habere conscientiam dubiam de bona fide dicitur habere bonam fidem. secus Sm cano. de prescrip. si diligenti. in gl. vl. in fi. Sm Host. super ipsa glo.

¶ Secundum leges iudex si differt causam fingens se dubitare vbi dubitandum non est infamis est. et in. xxx. libris auri punitur sed Sm canones aliter punitur. de re iudica. c. j. lib. vi. et no. de appellatione intimata. super glo.

¶ Secundum leges clericus potest rem ⁊ patriam cum armis defendere Sm canones non. de homi. suscepimus. gl. i. ⁊. c. significasti. iuncta fi. gl. ⁊. c. petitio. Et ista differentia plus est in personis ꝙ in rebus.

¶ Secũndum leg. punitur qui dat causam aborsioni etiam si non erat fetus viuificatus. Sm canones secus. de homi. sicut. ũ. in glo. i.

Sc̃m le. ad

Domi. Bualuani de bono.

¶ Secundum leg. ad superiorem precise devoluitur provisio ecclesie cum patronus laicus presentat indignum: fm cano. non ita precise, de offi. or. c. cum pbas. in fi. glo. ỹ.

¶ Secundum leg. legatus principis cum mittitur ad provinciã debet viuere de rebus fisci vel imperatoris. fm cano. legati pape aliter recipiuntur. de offi. or. inter. in glo. fi.

¶ Secundum leg. ordo non liberat a criminali fortuna. secus secundum cano. lxiij. dis. fi seruus sciente. in glo. quidem.

¶ Secundũ leges in debilitato solum consideratur mẽbri impedimentum in vsu: non defectus vel augmentum: secus fm cano. de cor. vitio. c. ỹ. super glo. fi.

¶ Secundum cano. maritus accusans vxorem etiam de iure suo se inscribit. de procu. tuc. secus fm leges hoc no. Bar. bur. ỹ. q. viij. in publico. & per Host. de accu. super his. super glo. ỹ. Et potest vna differentia haberi per ibi nota. super glo. ỹ. hoc generale. & alia. co. ff. ad petitionẽ. in prin. magne additionis. & alia in. c. qualiter. ỹ. de accu. ibidem est de capitis diminutione.

¶ Secundum leg. in libello accusatorio ponuntur nomina imperatoris & consulum: & fm cano. loco illorum ponuntur nomina pape et episcopi. ỹ. q. viij. libellorum. & ibi no. in glo. s. per archi.

¶ Secundum leg. proponens plures actiones in libello si sunt diuerse tunc certas de iure suo eligere debet: secus fm canoñ. fm quos plures admittũtur. de elect. querelã super glos. ỹ. Differentia sumitur per not. de adul. c. pe. super glo. pe. Et de vsu. cum tu. in glo. licet. Alia per not. de sortile. c. i. Jrẽ alia per no. de male. c. ỹ. in glo. s. Alia per no. de excess. prela. derici. in glo. fi. Alia per no. vỹ. q. vi. sacrilegium. c. quisquis. & de pen. felicis. in nouel. li. vi. Alia per no. de iudi. c. fi. in nouel. Alia de pe. iuis. c. de sentẽtia. Alia de sententia excõmunicationis. c. iiij. super glos. nunquid. Alia per no. xvi. q. iỹ. placuit in glo. iỹ. Alia per no. de sen. ex cõmu. si vero turpiter. Alia per no. de spon. in presentia sup glo. ỹ. alia per no. de resti. in integ. c. ỹ. super gl. & sic videtur. Alia de bere. c. extraneus. ℔. credentes. super verbo accedat. alia de pig. c. ỹ. in glo. ỹ. alia de dona. c. fi. & per no. iỹ. q. viti. alia de iurepa. nobis super glo. nõ videtur. alia per no. de despon. impu. puberes. super glo. ỹ. ad finẽ. & c. seq. super glo. iỹ. alia de vsuris. c. i. & de dona. inter vi. & vxo. c. penul. super glo. pen.

¶ Has differentias inter leges et canones menti commendes. et licet plures alie possunt referri tamẽ his ego Bualuanus cõtentus ꝓpter multos qui vno colliryo omnium oculos volunt curare semper pro solutione dicẽtes. Aliud est de iure cano. aliud de iure ciuili. vel aliud est de iure antiquo. & aliud de nouo. vt no. extra. di. c. fi. in glos. pen. vel aliud in vltimis voluntatibus. vt no. de concess. preben. c. i. in glos. communis. lib. vi. qui saltem recurrere possunt ad Specula. de dispensatio. & alleg. ℔. post hoc. per to. & marime doc. vtriusq; iuris verius nullius de quibus mirabilez modum illusionis audiui quomodo per sophisticas rationes simplices & nouos scholares subtilitatibus legalibus intuentes arguere omisso canonis texti pollicitantur et nouo genere mercimonia. iiij. et valeant videri rabbi. ibi allegare satagunt tantummodo canones vbi sunt periti in iure ciuili & econuerso. Et vt fic scholares ipsi quos a veritatis via auertunt & ad fabulas conuertunt sem per sunt addiscentes et nunq; ad veritatem scientie peruenientes: vt. xxvi. q. v. nec mirum: vbi hoc pacto in opinionibus in quibus possunt & debẽt imitari canones sunt legiste: vt no. qui fil. sint legi. per venerabilem. ver. rationibus. Et qui innituntur equitati regularis discipline legis rigori subꝛciuntur. de calum. c. i. de re iudi. abba. iuxta fi. li. vi. Obsecro igitur et summe deprecor dei et proximi dilectione primicq; parentis amore. vt ista legentes horum que vera sunt participes existãt presentis opusculi collectionem diligant. de pe. dist. ỹ. charitas. ver. proximos. et anteq; intelligant non comprehendant. ri. qõ. iiij. eorum saltem malignitates diaboli vitium est. xxiij. q. iỹ. quam magnũ. Hec dicant qõ habita vna contraria gl. habeatur & alia ac ipsius glo. solu. Quia hoc inuenient in multis proculdubio. falsum foze: reciplant ergo gratanter opusculum quod iustitie et libramini rationis subiectum. vỹ. q. i. ℔. cum ergo. ver. formari. de senten. et re iudi. in clem. pastoralis. ver. verum. Et satis sit ꝙ in pactis per laborem amicis consulitur. ff. de admi. tut. tutores. ℔. qui sunt. in fi. et. C. de neg. gest. tutori. de bonis. super rubro. in vlt. opi. in no uel. per hos autem et in alio laboris scientia in hoc seculo acquiratur: vt regnum celeste tribuatur: quod nobis prestare dignetur ipse omnipotens deus. Quoniam ex ipso sunt omnia ipsi honor & gloria in secula seculorum amen.

¶ Finis differentiarum inter leges et canones domini Bualuani Bononiensis.

Inder quaterniorum.
a b c d e f g b i k l m n o p q r s t. Quorum t ternus: reliqui quaterni.